

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

L. rel.

1636

Zsebszótár.

<36636776390018

<36636776390018

Bayer. Staatsbibliothek

^c M A G Y A R É S N É M E T

Z S E B S Z Ó T Á R.

KÖZRE BOCSÁTÁ

A' MAGYAR TUDÓS TÁRSASÁG.

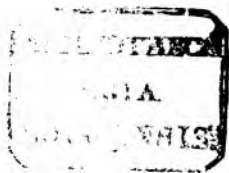
MÁSODIK, VAGY NÉMET-MAGYAR RÉSZ.

MÁSODIK KIADÁS.

BUDÁN,

A' MAGYAR KIR. EGYETEM' BETŰIVEL.

1 8 4 3.

ANTAL MIHÁLY' ÜGYELÉSE ALATT.

T U D N I V A L Ó K
AZ ELSŐ KIADÁSHOZ.

1. **E**zen Zsebszótárt, mellynek iratására a' magyar tudós társaság' héti ülése 1831-ben December' 2-dikán fogadta el az Indítványt, nem vallja még saját dolgozásának a' társaság, nem kezeskedik tehát minden benne lévő szóról, hanem kijöttét egyedül úgy eszközölte, mint eddig is már, tiszteletdíjjal, más külön írók' munkáit. Az országos köz kívánatnak obajtott csak e' szerint ezzel előlegesen eleget tenni, hogy a' bővülő 's ujuló nyelv' szavait addig is magyarázza más nyelvhez mérve egy gazdagabb szókönyv, míg a' hosszabb időt kívánó nagy magyar szótárt a' társaság, mint egyik főbb tárgyát, maga készítheti el, a' mennyire csak lehet, minden tájbeli, minden elavult és folyamatban lévő szó' felvételével, az újak' megvítatásával, 's nyelvtudományi nézeteinek is kinyilatkoztatása mellett; és abból, alaprajza szerint, közre többféle nyelvhez alkalmazott kivonatokat bocsáthat.

2. Ezen feltételekkel hagyta helyben a' héti ülés 1831-ben December 27-dikén részint Schedel Ferencz és Vörösmarty Mihály rendes tagok' szótárirási javaslatát, részint ahhoz utasításokat csatlott, mellyekhez képest e' Zsebszótár' írása és szerkeztetése folya 's folyt is. Megemlíti azokat az előbeszéd.

3. 1832-ben Januarius' 30-dikán tartott héti ülésben az említett két rendes tag' jelentése az iránt, hogy ők ketten, általok a' társaság' tagjai és nem azok közül is választott társakkal egyesültek 's az érdek-

lett Zsebszótár' készítését magokra vállalják, úgy fogadtatott el megál-
lított feltételek és utasítás mellett, hogy 'a' vállalkozó segéd társaknak
nevei is kitéssenek.

4. A' társaság által kiadott kéziratok közül ez XX-dik számú.

A' m. tud. társaság' határozata szerint a Martius 30-dikán tar-
tott héti ülésből, 1835.

Döbrentei Gábor mk.
titoknok.

T U D N I V A L Ó K
A' MÁSODIK KIADÁSHOZ.

1. **A'** jelen második kiadás' csak annyiban különbözik az elsőtől,
hogy benne ennek érezhetőbb hézagai betöltettek, 's' a' javító' figyelmét
kikerült szedői hibák kiigazítottak.

2. A' m. tud. társaság' köszönettel veszen tagjai 's' nem tagjaitól
minden e' munkára vonatkozó észrevételt, minden igazítást és bővítést,
sőt illyeket kér is; 's' azokat a' maga' idejében meggyőződéséhez képest
használni fogja.

Pest en, october' 16. 1843.

D. Schedel Ferencz mk.
titoknok.

E L Ő S Z Ó.

A magyar tudós társaságnak 1932. januarius' 30-kán tartott ülésében külön utasítás mellett egy magyar és német zsehszótár' előállításával levén alúlírtak megbizva: legelső gondjok vala olly társsakkal szövetkezni, kiknek ismereteik, nyelvbeli jártasságok 's állandó szorgalmok tette egyedül lehetővé a' nehéz feladásnak illy kevés év alatt végrehajtását. Megjelenvén immár annak egyik része — és pedig előbb a' német-magyar, az egész munka' dolgoztatásának czélszerűbb elrendelése' tekintetéből — kötelességünk azon elvekről és módról, mellyek szerint az készült, itt rövideden emlékezni.

Hogy valamelly szótár literatúránk' jelen állapotja mellett az olvasók' mindennapi szükségének megfelelőhessen, annak magában kell foglalnia a' társas élet' külön helyzeteiben előforduló minden szavakat; az ebbe bevágó külön mesterségek-, művészetek- és tudományokban közönségesb alkalmazatú kifejezéseket; valamint egyéb az írói nyelvben használtatni szokottakat, 's így az elavult 's újra felélesztett, vagy a' szükség' kívántából, vagy jóhang 's szorosabb határozottság végett divatba indult vagy erre érdemes tájszavakat, mint szinte a' nyelv' philosophiája szerint ujonnan származtatott, összetett, vagy talán merészben alkotott szavakat is — midőn azokat rendkívüli szükség, jobb írók' tekintete, 's a' szokás ajánlják; végre, a' nagyobb divatu vagy még most szükségből el nem hagyható, idegen nyelvből kölcsönzött kitételeket is.

'Ezen arányos teljesség mellett egy nagy tekintetű törvény van még a' szótárírónak kiszabva, melly, akárminemű használatra

legyen a' könyv száma, egyiránt szent és elmellőzhetetlen: értjük az egyes szavak' egy vagy külön értelmeinek pontos és híven különböztető meghatározását; mi, a' mennyiben egy illetén kézi használatra rendelt szókönyv' határai engedik, gyakran felhozandó példákkal is, ezzközlendő.

E' két fő kívánatnak — a' *teljesség-* és *helyes magyarázatának* — a' mennyiben t. i. nyelvünk' állása, a' kútforrások' és segéd-eszközök' száma 's mineműsége lehetővé tették, megfelelni, e' zsebszótár' írói szünet nélkül törekedtek. Ugyan is egy felül kitelhető szorgalommal igyekeztünk lehetőleg legtöbb szavakat e' szótárba felvenni, szem előtt tartván a' német kézi szókönyvek' legbővebbjeit; sőt ha néhol egy vagy más czikkely — kevesbbé szükséges volta 's egyszersmind megfelelő magyar kifejezés' teljes hia miatt — elmellőztetett is: más felől ismét, azokban nem találtató, de divatozó szavakat, a' német nyelv' classicus nagy szótáraiból vettünk által. Illy bőség mellett természetesen az egész magyar nyelvkincshez kelle folyamodnunk, 's gyakran elavult, vagy csak egyes vidékeken divatozó, vagy végre még eddig ritkábban használt, de a' külön tudomány-ágakat mivelő íróknál előforduló, új származtatásu vagy összetételű szavakat, kelle felraknunk: azokat, mellyek ezek közül még kevesbbé ismeretesek, *dölt* betűkkel nyomatván.

Az *értelme' visszaadásában* olly lelkiösmeretes gonddal jártak el e' munka' szerzői, hogy a legmindennapiabb szó is, csak értelmének minden oldalról megfontolása után magyaráztatnék, sokszor megegyezvén eddigi magyar szótárainkkal, sokszor eltérvén azoktól. Ugyan így iparkodtunk lehető saját, vagy általvitt jelentéseit minden szónak visszaadni, többnyire azon renddel, hogy a' legszokottabb állna elsőbb helyen, mindnyájan pedig pontvonallal (;) választatnának el egymástól. Hol, végre, valamely szónak jelen-

tése egy vagy más német mondatban módosulásokat szenvedne: ezeket is magyarázó vagy hasonló ereű magyar mondatokkal iparkodtunk visszaadni.

A' mi még a' *grammaticai magyarázatot* illeti: ezen német-magyar szakaszra megjegyzendő, hogy a' beszéd' részei' megjelenésében a' következő rövidítésekkel élünk:

- mn. = melléknév, *adiectivum*.
 nm. = névmás, *pronomen*.
 cs. = cselekvő ige, *verbum activum*.
 k. = közép ige, *verbum neutrum*.
 vh. = visszaható ige, *verbum reflexum*.
 sz-n. = személytelen ige, *verbum impersonale*.
 rh. = rendhagyó ige, *verbum irregulare*.
 r. = részesülő, *participium*.
 ih. = igehatározó, *adverbium*.
 ej. = előljáró, *praepositio*.
 isz. = indulatszó, *interiectio*.
 ksz. = kötszó, *coniunctio*.

A' főneveknél (nomen substantivum) azért nem fordul elő jel, mint-hogy a melléjök tett nemszók (ber, ble, bad) nem csak a' német, hanem grammaticai mineműségöket is kifejezik.

Az igék magyarban azért adattak vissza a' mutató mód' jelen idejének egyes harmadik személyében, minthogy ez rend szerint igéink' gyökérformája, mellyen a' hajlítás alapszik.

- t. = többes szám.
 l. = lásd.
 v. = vagy.
 x = 's többi.
 — a' kérdésem szó ismétlése helyett —
 - összetételekbeni gyakor ismétlés' elkerülésére használtatott.

Hátra van megnevezni azon társainkat, kiknek dolgozataikból e' munka összeállott. Legtöbbet fáradtanak irásában *Antal Mihály* után *Tasner Antal*, *Bugát Pál*, *Bajza*, *Fábián Gábor* és *Waltherr László*, mindnyájan a' m. tudós társaságnak tagjai; az *academia'* kebelén kívül pedig *Cserneczky József*, *Fogarasi János* és *Kacs Kovics Lajos* tanult és munkás hazánkiai nyujtottak némi részben segéd kezeket. Mit ezek, hasonló elvek szerint, 's hasonló eszközök' használása mellett dolgoztanak, az előleges gondos átolvasás 's a' kútforrásokkal tett ellenörködő összehasonlítás után, a' m. tudós társaság' rendeléséhez képest *öt* tagból álló szerkezettség' (*Antal*, *Bajza*, *Bugát*, *Schedel*, *Vörösmarty*) vég vizsgálatán ment még által, mielőtt sajtó alá bocsátatnék.

Ohajtjuk, hogy e' dolgozat is könnyítse szép nyelvünk' tanulását, előmozdítsa annak mivelődését.

P e s t e n, februarius 28. 1835.

Vörösmarty és Schedel,

m. t. társ. megbizolt rendes tagok a' nyelvtudomány'
osztályában.

K, das; A, első betű;
wer **K** sagt, muß auch **B**
sagen, a' ki mit elkezdett,
végezze is.
Kachen, das; Achen, (város).
Kal, der; angolna.
Kalbeere, die; fekete ribiz-
liáske.
Kalbeertrauch, der; fekete
ribizliaköcsérje.
Kale, l. **Khle**.
Kaleibehse, die; angolna-
gyík.
Kalen, cs. angolnát fog,
angolnász.
Kalfang, der; angolnafogás.
Kalfänger, der; **angolnász**.
Kalgabe, **Kalprise**, die,
Kalstcher, der; angolna-
szigony.
Kalhälter, **Kalstassen**, der;
angolnatartó, angolna-
bárka.
Kalhaut, die; angolnabőr.
Kalfirsche, l. **Wogelfirsche**.
Kalste, die, l. **Kalwehr**.
Kalquappe, **Kalraupe**, die;
menyhalgadóc.
Kalstein, der; angolnakő.
Kalstreif, **Kalstreich**, der;
fekete csik az angolna'
hátán, 's lovak' gerin-
cszin.
Kalstuppe, die; angolnaleves.
Kalsteich, der; angolnató.
Kalwehr, das; angolnarö-
kess.
Kat, der; keselyű; sas,
furul.
Karon, l. **Kron**, kontyvirág.
Kas, das; dög.

Zsebszótár. II.

Kasen, cs. horgász (húsal).
—, k. legel.
Kasflege, die; döglegy.
Kasfreug, **Kasfreund**, mn.
dögevő, dögfaló.
Kasgras, der; dögszag,
dögbűz.
Kasgeber, der; döghánya,
dögevő kánya.
Kasgrube, **Kasruhe**, die;
dögverem.
Kasgrub, **Kasgr**, mn. dögvő,
dögletes.
Kasgraber, der; temetőbogar.
Kasgrub, der; döglő.
Kasgrube, die; bőr' belseje,
bőrnek húsos oldala.
Kas, das; családok (p. o.
halaknak a' borgen).
Kassen, **Kessen**, cs. étekkel
csalogat. —, k. legel.
Kassung, **Kassung**, die; éték-
kel csalogatás; legelés.
Kb, le, el; einen **Kbaser**
auf oder ab, egy tallér-
rel több vagy kevesebb;
ab und zu gehen, jönni
meuni.
Kbaufen, cs. bőr' belső ol-
dalát levakarja.
Kbdögen, vh. sopánkodás-
sal magát elemésztí v.
elapesztí.
Kbafern, cs. elszánt.
Kbänderlich, mn. változtat-
ható; változékony.
Kbändern, cs. változtat,
meg-, el-, átváltoztat.
Kbänderung, die; változtat-
ás, meg-, el-, átvál-
toztatás.

Kbüngsten, **Kbüngstigen**, cs.
aggaszt, gyötör, ijeszt-
get; ijesztgetve kicsikar,
kifacsar (vallomást st.).
—, vh. aggódik, gyötör-
dik, elaggja v. elgyöttri
magát.
Kbüngstigung, die; gyötres,
ijesztgetés, aggó ás.
Kbarbeiten, cs. ledolgozik,
munkával leszolgál; mun-
kában, dologban elhasz-
nál valamit; előre felvett
bérért dolgozik; das **Grüb-
ste** —, kinagyolni, na-
gyából kidolgozni; ein
Schiff vom Strande —,
hajót a' partról eltolni;
sich —, elerőtleníteni, le-
járni, rongálni magát sok
munkával; eine **Schuld** —,
adósságot ledolgozni.
Kbarbeiten, das, **Kbarbeit-
ung**, die; ledolgozás.
Kbärgern, vh. elemésztí ma-
gát (boszankodással).
Kbärnten, l. **Übernten**.
Kbart, die; korcs, elfaj-
zat, korcsfaj.
Kbarten, k. elfajzik.
Kbarten, das, **Kbartung**,
die; elfajzás, korcsosod-
ás.
Kbbschern, cs. hamuval tisztít
valamit; einen **Schiff**
—, halat meleg hamuval
dörzsölve megtisztítani;
sich —, l. **Kbbschern**.
Kbbschen, cs. leeszik; lelegel.
Kbbschen, cs. lenyes; meg-
nyes; legallyaz, lobotol.

Abblen, das, **Abblung**, die; nyelés; gallyazás; botoslás.
Abblmen, cs. megtüzesit tűznél megveresit.
Abblnung, die; megtüzesítés.
Abblnen, cs. leéltet választó vízzel v. más maró nedvvel; ellegeltet.
Abblnen, cs. birtokból kivét (örökös jobbágyot).
Abblnerung, die; birtokból kivetés.
Abblnen, cs. sütet végex, kiüt; abgebenes Brod, elváltéju kenyér.
Abblnen, cs. megfüröszt; lemos.
Abblnen, cs. megnyúz, bőret lehuzza; fű —, birkozni, küzdeni, kibirkozni magát.
Abblnen, cs. kiporoz (bört v. szörös ruhát).
Abblnen, cs. kicsikar, kiszarol.
Abblnen, cs. leberetvál, leborotvál.
Abblnen, cs. lebont, leront, elhord (épület); le-, alá épít; építést végex; bányajövedelemből kizset; die Bede —, a' bányát kiásni v. kivágni.
Abblnen, k. a' fáról leröpül, leszáll.
Abblnen, cs. levez, letekerget (zagolyfáról).
Abblnen, cs. lebogyóz, bogyóit leszedi.
Abblnen, cs. rh. elharap; leharap.
Abblnen, cs. leéltet, lemarat (választó vízzel v. más maró nedvvel).
Abblnen, k. rh. lepattog, lepattogzik, lerepedez (máz, festék st.).

Abblnen, cs. rh. visszahi, elhi.
Abblnen, die; visszahívás.
Abblnen, das; visszahívó levél v. irás.
Abblnen, cs. rendelést megmásol, lemond a' megrendelésről.
Abblnen, die; rendelet-másolás.
Abblnen, cs. el-, leimádkozik; imádsággal eltávoloz; seine Sünden —, bűneit leimádkozni, bűneiért imádsággal eleget tenni.
Abblnen, cs. elkoldul; eis nem etwas —, valakitől valamit elkoldulni.
Abblnen, vh., félre sekűszik.
Abblnen, l. Beuten.
Abblnen, cs. Abblen, cs. rh. elhajt, félre hajt, el-, meggörbit.
Abblnen, l. Heberbieten.
Abblnen, das; képmás, képmásolat, lemásolt kép, l. Ebenbild.
Abblnen, cs. képmásol, le-ábrázol, lerajzol.
Abblnen, die; képmásolás, ábrázolás.
Abblnen, cs. rh. elold, megold; eine Warte —, szömölcsöt elkötni; ein Raß abblnen, borját a' cseestől elválasztani, anyjától elkötni; ein Faß —, hordót megabroncozni; ein Zimmerwerk —, ács munkát összeállítani.
Abblnen, der; elharapás, leharapás; csonkagyökerű sikkantyu.
Abblnen, die; megkövetés, engesztelés, bocsánatkérés; öffentlich —, nyilvános megkövetés.

Abblnen, cs. rh. megkövet, engesztel, engedelmet v. bocsánatot kér; öffentlich —, nyilván megkövetni, bocsánatot kérni.
Abblnen, cs. rh. elfű, lefű.
Abblnen, cs. lelevelez, leveleit lefosztja; fű —, leveleit lehullatni.
Abblnen, die; lelevelezés, levélfosztás; levélhullatás.
Abblnen, cs. megkékít; jól elver.
Abblnen, k. elvirágosik, virágát elhu latja.
Abblnen, cs. virágát lezedei, lefosztja, virágától megfosztja (a' növényt).
Abblnen, cs. sür, megfür.
Abblnen, cs. kölcsönöz, kölcsön ad; kölcsön kér.
Abblnen, der; leegés.
Abblnen, cs. vitorlát összehúz, behúz, bevon.
Abblnen, cs. serfőzést bevégez.
Abblnen, cs. elbarnit, elpirit.
Abblnen, k. kiforr, forrással felhagy.
Abblnen, cs. rh. letör; eine Brüste —, hidat bontani, felszedni; eine Blume, Obst —, virágot v. gyümölcsöt leszakítani; einen Saß —, fogat kicsorbítani; die Spitze von einem Messer —, kés' hegyét eltörni; den Hals, die Schnauze von einer Fische —, palack' nyakát elütni, eltörni; die Hüften —, patkókat leszedni a' jó' lábáról; das Lager —, tábor bontani, elhagy-

ni; ein Belt —, sátor
fölszedni; ein Schloß —,
lakatot leütöni; levernöi;
einen etwas vom Vohne
—, valaki' béréből el-
húzni, levonni; etwas vom
Preise —, lealkudni vala-
mit; eine Arbeit —,
munkát félben szakasztani,
abban hagyni; félben
hagyni; die Unter-
redung, das Gespräch,
die Unterhandlungen —,
beszélgetést, beszédet,
alkudozást félben szakasz-
tani; es an seinem Munde
—, szájától megvonni;
sich eine Stunde an v.
vom Schlafe —, egy ó-
rával kevesebbet alanni;
abgebrochene Stuffer, el-
sojtott, töredezett sohaj-
tások; fnt; abbrechen, hir-
telen félben szakasztani;
wir sollen davon —,
hagyjuk el, abban, fél-
ben v. hagyunk fel vele.
Abbrechen, das, Abbrechung,
die; leszakasztás, letö-
rés.
Abbreiten, cs. kizélesít, ki-
lapít, kiegyenget; egye-
nesre, vékonyra ver.
Abbrennen, cs. és k. meg-
éget, eléget, fölcéget (vá-
rost st.); elég, megég,
leég, összeég; eine Ka-
none —, ágyút elütni;
ein Feuerwerk —, tűzmi-
vet, tűzi játékot meg-
gyújtani.
Abbrennen, das, Abbrennung,
die; meg-el-, fölcégetés;
el-, meg-, le-, összeégés.
Abbrecheln, die; kurtitás.
Abbrecheln, cs. rövidít,
kurtít.
Abbringen, cs. rh. elront,
eltöröl p. o. törvényt;

elhagy p. o. szokást;
einen von etwas —, va-
lakit valamiről lebeszél-
ni, leszólni, levernöi,
leszoktatni; einen von
rechten Wege —, valakit
elcsábítani, félre vinni,
az igaz útról eltéríteni;
einen von einer irdigen
Annung —, valakit bal-
velekedéséből kivenni.
Abbringen, das, Abbrin-
gung, die; elrontás, el-
törés; lebeszélés, leverés
leszoktatás.
Abbrücken, cs. lemorzsal;
sich —, elmorzsalódni,
letördelőzni.
Abbruch, der; töredék; cson-
kulás, rövidség, kár; —
an seinem Stande, seiner
Würde, megkisebbsülés,
rágalmaztatás; einem, ober
einer Sache — thun, va-
lakinek rövidséget, kárt
okozni, valamit megcso-
bitani; einem an seinen
Privilegien, seinen Rechten
— thun, valaki sza-
badságait, igazait sérté-
ni, cs. okítani; sich —
thun, magától valamit el-
vonni, elhúzni, megta-
gadni.
Abbrüchig, mn. letörhető.
Abbrühen, cs. leforráz, for-
ró vízzel leönt.
Abbrufen, k. úszkedést,
folyatást végez.
Abbrufen, cs. elszereles-
kedik, szerelmeskedés
által megver (valakitől
valamit); sich —, szerel-
meskedés által erőtle-
nedni.
Abbrufen, cs. terhet levez,
lerak.
Abbrufen, cs. meg-, le-,
kikéfél.

Abbrufen, cs. meglakol, meg-
szenved (valamiért).
Abbrufung, die; meglakolás,
megszenvedés.
Abc, das; ábécze, (a' nyelv-
ben elsőforduló hetűk' ösz-
szesége).
Abcbuch, das; ábéczés könyv.
Abcunterfeyen, cs. másol ar-
czot, képet, képirást le-
másol, l. Kopieren.
Abcopiren, cs. lemásol,
másról leír; lerajzol, le-
fest, l. Abschreiben, Ab-
zeichnen.
Abcschüler, Abcschüler, der; abé-
czétanuló, ábéczés gyer-
mek.
Abcsfel, die; ábéczés tábla.
Abdach, das; eresz, eresz-
föld, eszepegő.
Abdachen, cs. lefödél, le-
veti, elhordja valamely
épület' födelét. —, vh. la-
púl, lejtősödik.
Abdachung, die; lejtőség;
— der Brustwehr, hátya'
lejtősége.
Abdämmen, cs. elgátol, el-
rekeszt; vizet gáttal más
felé veszt.
Abdampfen, k. elgőzöl, el-
gőzölög; — lassen, el-
gőzölögtetni.
Abdampfung, die; elgőzölögés,
elpárolgás.
Abdanken, cs. elereszt, el-
bocsát, elküld (tiszté-
ből, szolgálatjából vala-
kit); ein Schiff (Abtän-
ken) —, avult hajót
elhagyni, szétszedni, szét-
bontani; sein Amt —,
hivataláról lemondani,
tisztét letenni; bei einer
Leiche —, búcsúztatni,
rövid halotti beszédet tar-
tani; der Nachtwächter
dankt ab, a' virasztó, az

éjjeli ör végső kiált, végső énekel; der Schauspieler dankt ab, a színjátszó bucsút mond.

Abdankung, die; leköszönés, lemondás (hivatalról; szolgálatról); eleresztés, elbocsátás, elküldés (szolgálatból).

Abdankungsrede, die; lemondás, leköszönő beszéd; rövid halotti beszéd.

Abdankungsfchein, der; elbocsátó levél, *bocsátvány*.

Abdarben, cs. Ab oder seinein Kunde etwas —, magától, sajától megvonni, megszürgatni.

Abdecken, cs. leszedi, lefontja a' házfödelet; leszedi az asztalt; állat' bőrt lehúzza, lenyúzza, megnyúzza az állatot.

Abdecken, der; nyúzó.

Abdeckerei, die; nyúzóhely.

Abdeckleder, das; lenyúzott bőr.

Abdrücken, cs. elzár, eltölt, töltéssel korlátol, körülvesz, a' vizet elfogja.

Abdrücken, cs. eldeszkáz, elpallóz, kipallóz, deszkával elrekeszt.

Abdrücken, cs. lezolgál, le-dolgozik.

Abdrücken, cs. lealkuszik, lealkudik.

Abdrücken, l. Abstreifen.

Abdoppeln, cs. kétrétű czérrával varr p. o. czímmát.

Abdrücken, k. elaszik, elfonnyad, elszárad.

Abdrücken, die; elaszás, elfonnyadás; elszáradás.

Abdrücken, cs. aszal, megsáral; megfonnyaszt.

Abdrücken, die; aszalás, megsáralás; megfonnyasztás.

Abdrücken, der; reszeltpor, hulladék.

Abdrücken, cs. esztergáz, esztergároz; le-, kiesztergároz.

Abdrücken, cs. lecsavar, leteker; elcsavar, elteker; elfordít, félre fordít, l. Abdrücken.

Abdrücken, cs. elcsépel, kicsépel; etne Schuld —, csépléssel adósságot leiszolgálni; etnen —, megcsépelni, valakit jól elverni; (heimlich verabreden) titkon összeszólalkozni, összeszövetkezni, együtt kókolni valamit.

Abdrücken, cs. rh. kicsikar, kizsarol (valamit valakitől); kényszerít, (valamire valakit).

Abdrücken, die; kicsikarás, kizsarolás.

Abdrücken, cs. fenyegetőzés-sel kicsikar.

Abdrücken, der; lenyomat, nyomtatvány; képmás; elcsúszás, elcsattantás a' löfgyvernek; puská' ravassa.

Abdrücken, cs. elcsút, elcsattant (segvert); lenyomat (dalt st.); auf frischem Haisfe —, mézbe, fejezítő mázba kinyomni.

Abdrücken, das; kinyomás.

Abdrücken, cs. elnyom, eltol, elválaszt nyomás által; elcsút; elcsal, elzsarol; ein Gewehr —, segvert elcsútni, elcsattantani; einen Pfeil —, nyilat ellőni; ein Schiff —, zárat reá csattantani; cinem etwas —, kicsikarni, kicsalni valakitől valamit; am Lokne etwas —, bérből elvonni.

elhúzni; das brüdt mtr das Bier; ab, igen nyomja, terbeli szivemet; vom Lande —, szárazról vizre bocsátani, parttól elszabadítani a' hajót.

Abdrücken, cs. sötétebbre vagy homályosb színe fest (bagariát, vásznat st.).

Abdrücken, k. elgőzölög, elpárolog.

Abdrücken, cs. elgőzöltet, elgőzöltetget, elpárologtat; megpárol.

Abdrücken, die; elgőzöltetés, elpárologtatás; elgőzölögés, elpárologás.

Abdrücken, cs. elegyenest, egyenget, megegyenget, egyenessé tesz, l. Ebenen.

Abdrücken, die; elegyenítés, egyengetés.

Abdrücken, vh. huszólózik, egész ügykezettel rajta van.

Abdrücken, der, l. Bisamferu.

Abend, der; est, este; nyugat; es wird Abend, esteledik, alkonyodik, a' nap lenyugszik, lemegy; gegen —, este felé, alkonyodás előtt; es ist noch nicht aller Tag —, holnap is nap lesz; nem ment le utójjára a' nap; nem vég nap még ez.

Abendacht, die; esti ajtóosság, elmékedés, imádság.

Abendarbeit, die; esti munka, foglaltság.

Abendbrot, das; oszonna.

Abenddämmerung, die; alkonyodás, estveli szürkület, esthajnal.

Abendessen, das; vacsora; die Zeit nach dem —, vacsora utáni idő.

Abendfalter, Abendregel, der; esti lepke.

Abendgeber, das; Abendessen, der; esti könyörgés, imádság, fohászokadás, est-velői áldás.

Abendgehend, die; nyugati, napnyugati táj.

Abendgeläut, das; esti harangozás.

Abendgesellschaft, die; esti társaság.

Abendglocke, die; esti harang; esti harangozás.

Abendlied, l. Gadelied.

Abendloft, l. Abendessen.

Abendland, das; nyugati; nyugati föld, ország, tartomány.

Abendländer, der; nyugati, nyugathoni lakos.

Abendländerisch, mn. nyugati.

Abendlich, mn. esti; nyugati.

Abendlicht, das, l. Abendstern.

Abendlied, das; esti, alkonyi dal.

Abendluft, die; esti szellő, esti levegő.

Abendmahl, das; vacsora, das heilige —, szentvacscsora, úr' vacsorája; szentség, oltári szentség; zum — gehen, úr' vacsorájához járulni, áldozni; das — feihen; empfangen; áldostatni, úr' vacsoráját oxtatni, szentséget feladni; áldozni.

Abendmahlszeit, die; vacsoraiddő.

Abendmarkt, der; esti vásár.

Abendmuffel, die, Abendstündchen, das; esti muzsika, esti sené.

Abendopfer, das; esti áldozat; esti imádság.

Abendruft, der; estpont, (mellyen a' nap leuyugodni látszik).

Abendregen, der; estveli eső.

Abendroth, das; Abendröth; die; esthajnal, estpir.

Abends, ih. estve.

Abendsehn, der; estfény, estvilág.

Abendsticht, die; esti munka, (bányászoknál).

Abendstümmel, der; esti lakoma, tor, vendégség; pompás vacsora.

Abendseite, die; nyugati oldal.

Abendsonne, die; lenyugó nap, napalkony.

Abendstern, der; esthajnalcsillag.

Abendstau, der; estharmat, estveli harmat.

Abendstück, der; vacsora.

Abenduhr, die; nyugati napóra.

Abendwäster, t. nyugati népek.

Abendwärts, ih. nyugatra, napnyugatra, nyugat felé.

Abendwind, der; esti szél; nyugati szél.

Abendzeit, die; alkonyat, estidő.

Abenteurer, das; baland, különös-csodás vizontagság; auf — ausgehen, balandorkodni, kalandra menni, szerencsélkedni.

Abenteurerlich, mn. balandos, balandori.

Abenteurerlichkeit, die; balandoság.

Abenteurer, der; balandor, szerencsevadász, szerencsevítész, levente.

Aber, ksz. de; nun aber, hát, pedig, úgy de; nun doch —, dehis —, még is; ober aber, vagy pedig;

es ist ein — dabei, de is van hozzá, mellette; er hat immer ein Kenn und Aber, a' ha es de mindig keszen van nála.

Aberacht, die; országos számvetés, számkivetés, l. Reichacht.

Aberglaube, der; babona, babonás hit.

Abergläubig, Abergläubisch, mn. babonás, babonásított. —, ih. babonásan.

Aberkennen, cs. rh. elítél, ítélet által megtagad (valakitől valamit).

Abermal, ih. újlag, ismét.

Abermalig, mn. ismét, újlagi.

Abernten, cs. és k. leuia, aratást bevégez.

Aberraute, l. Stabwurj.

Aberwitz, der; esztelenység, eszelősség, dőreség, eszevesztettség, l. Wahnwitz.

Aberwitsig, mn. esztelen, eszevesztett. —, ih. esztelenül.

Aberwirth, cs. fásaszt, lancaaszt. —, vh. elfásasztja v. elgyötri magát.

Abersten, cs. rh. leessik, lerág; einen Knochen —, húst a' csonttól leenni. —, k. ebédet, vacsorát végez, ebédet végez.

Absahren, cs. és k. rh. elindul, kocsin v. hajón elmegy; elkocsiz, elhajóz; suvarozással, szekerezéssel elront p. o. útát; eine We —, hászogletet kocsiival elhordatni; die Schienen von den Rädern —, kerék' sinjét, kerék' talpvasat elkoptatni; das Pferd —, lovat lejárni, agyon hajtani; vom Saube, l'fer absahren,

vizre bocsátkozni, csónakkal, hajóval a' parttól viznek ereszkedni, parttól távozni; abfahren, (Abren) meghalni.

Abfahrt, die; indulás, elmenés kocsin vagy hajón; elevezés; elköltözés az életheől, meghalás.

Abfahrtsflaß, die; indulási zászló, (hajón).

Abfahrtsfluß der; hucsúlóvész, hajó-induláskori lóvész.

Abfall, der; leesés, eset; lejtőesség; (Abgang) hulladék; (Schutt) omladék; (Spreu) polyva; (Abfall von geschloßten Thieren) aprólék; elpártolás, elszakadás; — von der Religion, hitelhagyás, hitetlenség; — einer Farbe, színhagyás, színváltoztatás; — des Weines, bor' megtörődése; in — femmen, becsét, tekintetét vesztetni; das ist ein großer Abfall, nagy a' különbség.

Abfallen, k. rh. leesik, le hull; elpártol, elszakad; megszoványodik; von einem —, valakitől elpártolni, elszakadni, valakit elhagyni; von der Religion —, vallást változtatni, az anyaszentegyháztól elszakadni; — der Beeren vom Weinstoc, szőlőszem' hullása.

Abfallig, mn. leeső, le hulló; elpártoló, elszakadó.

Abfallbüchse, die; háritócső, (vizépitésben).

Abfalligen, cs. összeereszt, egymáshoz ereszt, (asztalosoknál).

Abfangen, cs. rh. elfog, elkap; vizet elfog, elrekeszt.

Abfärben, cs. megfest (szövetet st.). —, k. színezés, reszt, fog (a' színe).

Abfassen, cs. írásba foglal, föltesz, kidolgoz, szerkeszt, szerkesztet.

Abfassung, die; írásba foglalás.

Abfassen, cs. lehöjtől, höjtőlés által bűnhődik; sich —, elehezni magát, böjtölés által elérőtleníteni magát, egészserget elrontani.

Abfaulen, k. elrothad, le rothad.

Abfäumen, l. Abfäumen.

Abfechten, cs. rh. kivi, viaskodással megnyer; sich —, viaskodással kifárasztani magát.

Abfedern, cs. megfoszt, megmellest, megkopaszt. —, vb. vedlik, tollait hullatja, küklik.

Abfegen, cs. le-, meg-, kiséper.

Abfeifen, cs. lereszal.

Abfeilicht, l. Feilicht.

Abfertigen, cs. eligazít, elbocsát, elereszt, elküld; einen —, valakit elküldeni, eligazítani; man hat ihn mit einer Fracht Schiffe abgefertigt, elverték őt, veróssal igazították, üzték el.

Abfertigung, die; elbocsátás, elküldés, elutasítás, eligazítás, kiadás (valakinek).

Abfeffeln, l. Entfeffeln.

Abfeuchten, k. nedvet ereszt.

Abfeuern, cs. elvüt, ellő (ágyút, st.); tüzelést végez.

Abfeuerung, die; elvütés, ellővése a' fegyvernek.

Abfinden, cs. dörzsölve elkapot, l. Abreiben.

Abfinden, cs. el-, locsinczog (valamit a' hegedűn), rozszszul hegedűl.

Abfinden, cs. körülnyes, csorbít; körülol; tollat hullat.

Abfinden, l. Abfinden.

Abfinden, cs. rh. kielégít, kifizes; megalkuszik, meg egyez; sich mit einem —, egyességre lépni valakivel; bey einer Abfindung —, öröksézt kiadni; ich werde mich deswegen bey Ihnen —, meg fogom hálalni p. o. ajándékkal.

Abfindung, die; elégtétel, kifizesés, egyességre lépés, megalkuvás; kielégítés, reszkiadás.

Abfinden, cs. elhalász; das Beste —, javát elszedni, elvenni.

Abfinden, cs. dörzsöléssel elkapot.

Abfinden, cs. simit (falat).

Abfinden, cs. elröpdös, elröpös (mint a' lepkék); ellobog (mint a' tűz, a' zászlók).

Abfinden, cs. kimo- (összerőtört érczet).

Abfinden, der; érczmóssó deszkázat, érczmóssó válu.

Abfinden, cs. leseper; leporoz, l. Abfinden.

Abfinden, cs. húst leszed, lovagdal, levakar (bőrről, szalonnáról st).

Abfindmesser, das; konyhakés, húsvakarókés.

Abfinden, k. rh. elröpiül, elszáll; elgöszölög, elparolog.

Xbfischen, k. rh. elfoly, lefoly.
Xbföhben, cs. bolház, ki-bolház, l. **Xbföhben**.
Xbföhben, l. **Xbföhben**.
Xbföhgen, cs. megszárnnyal.
Xbföhgen, der; lefolyás; lefo-lé folyás; **Xbf** und **Bu-**
sch des **Meeres**, ár és a-pály, tengernek apadása és dagadása.
Xbfolgen lassen, cs. rh. ke-zébe szolgáltatt, elvitelre átad, megengedi elvinni.
Xbfolgung, die; átadás, kézbeszolgáltatás, kiszol-gáltatás.
Xbförderer, cs. einem etwas —, megkíván, követel (valakitől valamit); einen —, elhívni, elszólítani, visszahívni valakit, l. **Xb-**
berufen, **Briefberufen**; **Got** hat ihn von der **Welt** (aus diesem Leben) abge-
fordert, kiszólította isten e' világból.
Xbforderung, die; elhívás, elszólítás; elkérés, vis-zakívánása az adomány-nak, követelés.
Xbförmen, cs. leképez, a-lakját veszi, lenyom (viaszba, gipszbe st.).
Xbförmen, das; **Xbförmung**, die; kópnyomat; forma-nyomat; leképezés.
Xbförnen, cs. kikérdez, kitudakoz, kitannal, elkérd (valakitől valamit).
Xbfressen, cs. rh. leeszik; lerág; leharap'ál; le-legel.
Xbfritten, k. rh. elfagy, hi-degvetten lehull.
Xbführen, cs. lerobotol, u' dolgot lesszolgá'ja; ro-bottal v. szakmánnyal le-fűtet.

Xbfuhre, die; elvitel, el-hordás.
Xbführarbeit, die; kibárdolás, kinagyolás, nagyából kidolgozás.
Xbführer, der; drótnyuj-tó, sodronnyujtó.
Xbführen, cs. elvisz, el-hord; tisztít, ürit (testet); meghajt (valakit); einen vom rechten **Wege** —, va-lakit elcsábítani, jó út-ról eltéríteni, elvenni; et-ne **Sohn** —, adósságot lefizetni; (abnutzen) elhasználni, elkoptatni; einen —, valakit lehordani; **sich** ab-führen, magát elhordani, elébb állani, ellódulni, eltakarodni.
Xbführend, mn. hashajtó; ein **abführendes** **Wittel**, hashajtószer, l. **Xbfüh-rungsmittel**.
Xbführer, der; kinagyoló, nagyából kidolgozó; elvivő.
Xbführung, die; elvitel, elhordás; kinagyolás; has-hajtás.
Xbführungsmittel, das; has-hajtó.
Xbführungsweg, t. üritő utak (a' testben).
Xbführen, cs. letöltöget, ki-töltöget, leház (bort hor-doból palacszkokba).
Xbfüllung, die; kitöltögetés, leházás.
Xbfüttern, cs. megétet, jól tart (lovat, barmot st.).
Xbgabe, die; átadás, oda-adás; adó, adóbeli tar-tozás.
Xbgären, k. rh. kiforr, for-rani megszűnik (a' bor, ser st.).
Xbgang, der; elmenetel, elindulás; kelendőség, kelet; fogyatkozás; hiány,

szükség valamiben (l. **Xb-fall**); vesztesség, fogyaték. (vom **Geiste**); (on flüssi-gen **Sachen**) apadék; csap-pegő, csurgó; — der **Leibeshrucht**, idétlen szü-lés, (bei **Thieren**) elveté-lés; — aus diesem **Leben**, ez életből kiköltözés, meghalás; nach — der **männlichen Linie**, a' férfi ág' magvaszakadtával, magvaszakadta után; in — kommen, elaljasodni, te-kintetét v. becset vesz-teni, semmivé lenni, ha-nyatlanni.

Xbgängig, mn. hibázó, nem lévő.
Xbgänglich, ih. hiányosan, fogyatékosan.
Xbgären, cs. l. **Gären**; jól elpáhol, jól elver, megslanokol.

Xbgeben, cs. rh. átad, kézhez szolgáltatt; részt ad, részt megad; einen **Boten** —, követnek len-ni, követségi tisztet vi-selni; **sich** mit etwas —, banni, foglalatokodni va-lamivel; **sich** mit einem —, társalkodni, egyet érteni, szoros egyetértés-ben lenni valakivel; gon-doskodni valakiről; baj-lódni valakivel; einen **Bedarf** auf einen —, váltólevelet megadni; ei-nem etwas —, valakinek valamit átadni; maga' jo-gaiból elengedni.

Xbgeben, das; átadás, kézhezadás, kézhezszol-gáltatás.
Xbgebrannt, mn. leégett; elégett.
Xbgedroschen, mn. olescpelt, kopott, ütött-kopott,

zsbivásári; jól elvert, megvert.

Abgefäumt, mn. letajtékolt, tajtékjától v. hubjától megtisztult; ravasz, álnok.

Abgefunden, mn. kielégített; **abgefunden** Kinder, megosztott v. osztottatott, osztály által kielégített gyermekek.

Abgehen, k. rh. elmegy, elindul, eltávozik, elutaz (valamely helyről); hibázik, hijával van; végződik, kimenetele van, kiút; kel, kelete van; mit Tode —, meghalni; von einem Amte —, hivatalról lemondani; von seiner Forderung —, követelésétől elállni, keresetéről lemondani; von seiner Meinung —, vélekedésétől elállni, vélekedésével felhagyni, vélekedését megváltoztatni; hier geht die Straffe ab, und fährt zc. itt eltér az út, és vezet zc.; die Farbe geht ab, színe változik, elváltozik, a szín meghagyja magát; abgehen lassen, elküldeni (levelet zc.); elhagyni (valamely szokást); etwas vom Preise —, árából valamit engedni; es geht ihm nichts ab, semmi baja, semmije sem hibázik, fogyatkozást nem szenved; es geht ihm dadurch nichts ab, azzal semmit nem veszít, nem szenved csoukulást; es wird ohne Streit nicht —, csouvakodás, versengés nélkül el nem múlik. —, cs. rh. elkoptat, el-

nyű sok járással; lépéssel megméri, meglépi az utat; die Abgabe, Köhlen —, lübbeli' sarkát, talpát elnyúvi, elkoptatja; einen Platz —, valamely helyet, tért megleg, lépéssel megmór.

Abgehend, mn. elmenő; fogyatkozó, hibázó; gut, schlecht abgehende Waaren, jól, rosszul kelő áruk, portékák.

Abgehen, os. sinem Munde etwas —, ön szájától sajnál, megvon, elhúz fősvénységéből valamit. —, vh. fősvénység miatt vesz v. öli magát.

Abgefragt, das; levakart.

Abgeföhrt, mn. agg, aggott, éltes, elvénült, előregedett, koros, öreg, vén.

Abgeföhrtbeit, die; aggottság, elvénültség, éltesség, korosság.

Abgelegen, mn. távol lévő, messze lévő; ó, avült, régi, állott; **abgelegener Wein**, ó bor, magát megette bor; **abgelegener Ort**, félre lévő hely, zugoly.

Abgelegtheit, die; távoltság, messzeség.

Abgeneigt, mn. idegenkedő, idegen (tőle v. hozzá), idegenséggel, elleneséges indulattal viseltető (valaki iránt).

Abgeneigtheit, die; idegenség, idegenkedés.

Abgeronnet, der; követ, küldött; **Abgeronneten**, t., követek, küldöttek; követség, küldöttség, válaartmány.

Abgeredet, mn. összebeszél, szóbeli értekezés után megállapított, kicsinált;

abgeredet Maassen, egyezés szerint, kicsinált, egyezésrel megállapított módon.

Abgeröhrt, mn. kitanított, megtanított, jól utasított, **idomított**.

Abgefagt, mn. ein abgefagter Feind, halálos ellenseg.

Abgefandte, der; követ, küldött (az uralkodástól), l. Gesandte.

Abgeschieben, mn. elvált, különvált; **abgeschiebene Seelen**, a' megholtak' lelkei; die **Abgeschiebenen**, az elhunytak.

Abgeschiebenheit, die; magány, magányosság, magányos élet.

Abgeschiffen, mn. ki-, megkössörült; pallérozott, csinosult.

Abgeschmact, mn. izetlen, illetlen, disztelen; képtelen; **abgeschmacte Reden**, Pöffen, illetlen, ostoba, képtelen, hehehurgya beszédek; disztelen tréfák.

Abgeschmacttheit, die; izetlenség; disztelenség, illetlenség; képtelenség; ostobaság.

Abgewichen, mn. eltért, eltávozott (az útról zc.), l. Vergangen.

Abgewonnen, cs. rh. elnyer; einem etwas —, valakitől valamit; einem sein Geld —, valaki' pénzét elnyerni.

Abgewöhnen, cs. einem etwas —, elszakít (től, től), leszakít (ról, ról). —, vh. elszakik (től, től), leszakik (ról, ról), el-, leszakítja magát.

Abgewöhnung, die; elszakítás, leszokás; elszakítás, leszoktatás.

Abgeehrt, mn. kiasszott, megsoványodott, testében megfogyott.

Abgegenheit, l. Abgeschiebenheit.

Abgehen, cs. rh. letölt; önt; in eine Form —, mintába önteni; in Erz —, érczből, rézből önteni (képet st.).

Abgehung, die; letöltés, öntés.

Abglang, ber; visszfény, vissz sugarat, visszaverődött fény; példány.

Abglaten, cs. kisimit; kicsiszol, kicsikarol; kicsinösít, palléroz.

Abglaten, cs. egyenlít, egyenlővé tesz, elegyenésít, egyenít.

Abglatsunge, die; egyenlítő, (írásoknál).

Abglatschung, die, l. Glatzung.

Abglatten, k. rh. lecsiszik; elcsiszik; megcsusszan, megcsusszamlík elsiklik, megsiklik, megsikamlík; vom rechten Wege —, a jó útról eltévelyedni; eltérni.

Abglatten, das; megcsusszamlás, megsiklás, megsikamlás.

Abglammen, k. rh. ellobban, kialusszik a' parázból, lassanként megszárnik égni.

Abglammen, k. l. Abglatten.

Abglammen, cs. megtüzesít. —, k. meghál, megszárnik tüzes lenni.

Abglammung, die; megtüzesítés.

Abgott, ber; bálvány, bálványisten, állisten.

Abgötter, ber; bálványimádó, bálványozó, l. Götterdiener.

Abgötteren, die; bálványimádás, bálványozás.

Abgöttisch, mn. bálványos, bálványozó; einen abgöttisch beschren, valakit bálványként, bálványul imádni, tisztelni.

Abgraben, cs. rh. leás; leásással elegyenget; felás és elhord; elárkol; das Wasser abgraben, a' vizet leárkolni, lecsapolni, másféle venni; einen Feind —, tót v. savat kiszárítani, lecsapolni.

Abgraben, vh. eleped, elepegni magát búval.

Abgrafen, cs. el-, föl-, lelegel (mexőt st.); föl-, leaszik (füvet); lekaszáll, leaszról (rétet st.).

Abgrafen, cs. rh. fogdosva elkoptat (kalapot, könyvelevet st.). —, vh. elkopik, elvások fogdosás által).

Abgrafen, das; elkoptatás fogdosás által).

Abgrund, ber; mélység, örvény.

Abgunst, die; rosszakarat, irigység.

Abgunstig, mn. rosszakaró.

Abgürten, cs. leövez, leold (kardot st.).

Abgürst, ber; letöltés, más edénybe töltés; öntvény; einen — machen, mintába önteni.

Abhären, cs. szörét kitepi, leszedi, megkopaszt. —, k. megkopaszodik; vedlik; szörét elhullatja.

Abhären, cs. levág, elvág (sejsszével, haltával, st.); elmetaz (valamit).

Abhaben, cs. ein m. etwas, elpórol, veszekedéssel valakitől valamit megnyer, kicsikar, kifacsar.

Abhätten, cs. ki-, lekapcsol.

Abhängen, cs. eltölt, ülal-mágen (erdőt, rétet st.); sövénynyel elkerít.

Abhängen, Abhängen, cs. le-, kikapcsol.

Abhängen, das; lekapcsolás, kikapcsolás.

Abhängern, cs. lefőkez, kőtőfeket levesz (a' lóról).

Abhängen, cs. rh. eltartóztat, visszatartóztat, távol tart (magától); einen von etwas —, visszatartóztatni, elvonnai valamit valamitől.

Abhängung, die; feltartóztatás, visszatartóztatás; elvonnás; elháritás valamelly rossznak valakitől.

Abhandeln, cs. megalkuszik; megvesz; a' dolgot megrotálja, munkába veszi; etwas (vom Preise) —, árából valamit lealkudni; etwas —, valamit írásban előadni, valamiről írásban értekezni; szó vagy írásbeli előadásul valamelly dolgot kimeríteni.

Abhandeln, mn. — sein, elhányódva, lenni, kéznél nem lenni; — kommen, elvonzni, elhányódni, eltévelyedni.

Abhandlung, die; értekezés; kidolgozott elmélkedés, szó- v. írásbeli előadása valaminek.

Abhäng, ber; függelék; lejtőség, hajlóság, hanyatlás; lejtő, ereszkedő.

Abhängen, k. rh. függ; lejt, ereszkedik; von einem

ober etwas —, valakitől v. valamitől függeni.
 Abhängen, cs. lekaszt, levesz (valamit, a' mi fel van akasztva, függesztve).
 Abhängig, mn. függő: lejtős, meneteles; — maszken, magához kapcsolni, hatalma alá keríteni, magától függővé tenni.
 Abhängigkeit, die; függés; lejtősség.
 Abhängen, l. Abhaaren.
 Abhängen, vh. elepszti magát; hívál, gonddal epezzti magát, epekedik.
 Abhängen, cs. megkeményít, keménynyé tesz; megedz; die Soldaten —, a' katonákat eleményíteni, minden sanyarúság, viszonytagaság' elviselésére, eltűrésére szoktatni; s'ch —, mindenhez hozzá törődni, magát, testiét mindenhez szoktatni, megkeményíteni.
 Abhaarsen, cs. lemotólál; legomholyít (czernát st.).
 Abhaaren, cs. valaki' sejkőtőjét v. kalapját, sapkáját leveszi, leüti.
 Abhaaren, cs. rh. elmetez, elvág; levág; lekaszál.
 Abhaaren, das, Abhaaren, die; levágás; lekaszálás.
 Abhängen, cs. lenyúz, megnyúz, hörét lehúzza.
 Abheben, cs. rh. levesz, leemel; megemel; félre tesz; die Karten —, kártyát emelni, megemelni; eine Kaune von der Tafel —, ágyút a' talpáról leemelni.
 Abheben, das; leemelés, levezés.
 Abheften, l. Abhängen.

Abheften, cs. szélsejt, szélférczel, elfejt (összetűzöttet v. férczelte).
 Abheften, cs. rh. meggyógyít, megorvosol. —, k. meggyógyul, egészségét visszaszeri.
 Abheften, cs. rh. lesegít; (l. herabheffen); segít valakin v. valamin; einer Sache —, valami dolgou segíteni; der Schwierigkeit —, hajt, nehézséget elhárítani.
 Abheftlich, mn. helyrohozható, megfordítható, megváltoztatható; einer Sache abheftliche Masse geben, valami dolognak jó kiemelését eszközölni.
 Abheften, l. Abhängen.
 Abheften, l. Abhängen.
 Abheften, cs. összecsokolgat, ölelget; nyájzkodik, enyeleg (valakivel).
 Abheften, cs. üzéssel farraszt; farradásig úr; üzés által valamit elkap; valakit megforgat.
 Abheften, cs. elesal, elcsapodárkodik (valamit); képmutatással, színeskedéssel, tettetéssel kicsal, megnyer.
 Abheften, l. Abmischen.
 Abheulen, cs. ordításal, ordító sívás-rívással előad valamit; magát előadásztja, ellankasztja ordítással.
 Abheulen, cs. le-, ki-, meggyalul; kimivel, kispalléroz, csinosít (embert, erkölcsöt st.).
 Abheulen, l. Abgenigt.
 Abheulen, cs. elhoz; elvezet; — lassen, elhozatni; elhivatni, elvitetni; elvezettetni.

Abholz, das; széltörte fagally.
 Abholzen, cs. den Wald —, kivágni, levágni az erdőt; das Busch, und Schlagholz; —, bokrot v. harasztot, és megjelelt erdőt kivagdálni, levágni.
 Abholzung, die; kivágás, levágása az erdőnek.
 Abhorchen, cs. hallgatózik, halgatózás által tanulki valamit.
 Abhören, cs. kihallgat; kikérdez (tanút st.); eltanul hallásból; eine Rede —, számadást meghallgatni, megvizsgálni.
 Abhörung, die; kihallgatás.
 Abhub, der; emelt, emelvény.
 Abhilfe, die; segítség, segedelem, segély, orvoslat.
 Abhülfen, cs. kihüvelyez, hüvelyből kifoszt, seji (habot, horsót st.).
 Abhungern, cs. éheztet, megkoplaltat. —, vh. agyon éheztet, éhséggel öli meg magát.
 Abhuren, vh. elkurválnodja magát; hujaság, felettséggel által egészséget veszti.
 Abhüten, cs. ellegelteti, meglegelteti p. o. a' barmot.
 Abirren, k. eltéved, eltévelyedik.
 Abirrun, die; eltévelyedés.
 Abirgen, cs. hajtás, kergetés által kifarraszt; elkerget; véget vet a' hajtásnak, vadásztnak; es nem etwas —, úzve nyerni, addig úzni, kergetni valakit, míg a' kívántat tőle elveri; s'ch —, magát elcsigázni, magát

vadászni v. futás által kifárasztani; eimenen eimenen Schrecken —, l. Einjagen. —, k. végez vadászatot, hajtsát.

Abiameru, vh. eleped, tartós siránkozás által magát elemésztí, elsorvasztja. —, cs. siránkozással kinyer.

Abiochen, cs. kijármol, járomból kinyer.

Abfaßen, k. megborzasik.

Abfammen, cs. megfésül (hajtsát st.).

Abfämpfen, cs. kivi, viaskodva nyer meg valamit.

Abfanden, cs. saogletétől, hegyeitől valamit megfoszt.

Abfangeu, cs. szóokszékből hirdet; jösan észre hoz, pirongat valakit.

Abfassen, cs. kalapját, sapkáját valakinek sejáról leveszi, leüti; elvágja (a' hajónak, horgonynak kütelét); lecsontakzza, lebotalja (a' fát); eimen —, valakinek oda felelni, oda vágni.

Abfargen, cs. elfukarkodik; fősvényül magától megvon valamit.

Abfarten, cs. kohol, alattomban kicsinál valamit; titkon egyesül v. megyegyz.

Abfartung, die; alattomos koholás, titkos egyeség, titkos végzés.

Abfauen, cs. lerág, lerágcsál.

Abfauf, der, Abfaufung, die; megvásárlás, megvétel.

Abfaufen, cs. eimenen etwas, valakitől valamit megvásárol, megvesz; eimenen zins —, a' bért meg-

vásárolni; eine Strafe —, büntetést pénzzel megváltani.

Abfäufert, der; vevő, megvevő, vásároló, l. Käufer.

Abfäuñich, mu. megvásárolható, megvehető, eladó; megveszkegethető.

Abfästen, cs. fojtogat; torakát megmetázi.

Abfäyren, cs. kif-, le-, megkefél; elseper; eltesz, elfordít; elhárit, eltávoztat, elfordít. —, vh. elfordúl.

Abfeyrung, Abfeyt, die; elfordulás; (— von der Sünde) megtérés, (bűnök elhagyása).

Abfeytern, cs. kisajtol, kisorsol, kiprésel; elsajtol, el-sotul, elprésel.

Abfimmeln, cs. ein Fass —, a' donga' rovátkait levágja.

Abfippen, cs. lehegyez, hegyét levágja; tompít. —, k. megcsuszamodva el-esik, elhíllen.

Abflaffen, k. eláll (az ajtó st.); eláll, nem fekszik meg (a' ruha); losog (a' dió st.)

Abflappen, cs. elzörget, elcsörget; leereszt, lebillent.

Abflären, cs. megsűt, megtisztít; leülopít.

Abflärung, die; meghiggasztás; megsűrés; megtisztítás.

Abflatschen, cs. eltapsol.

Abflauben, cs. lessed, leszededet; eimenen Knochen —, csontot lerágcsálni.

Abflauben, das; leszedetetés, leszemegetés.

Abflaiben, cs. levotkostat.

Abflaidung, die; levotkostatás.

Abflammen, cs. ellapít, lapossá ver, zús.

Abflattern, cs. lemasz, kézzel fogódkodva lebecsátokzik.

Abflößen, cs. megver; kiporox, kiver (port a' ruhából); eimenen derb —, valakit jól elverni, meg-rakni.

Abflößen, k. elcsattan, eldurran, elpattan; elpukkan.

Abflößen, das; elcsattanás, eldurranás, elpattanás, elpukkanás.

Abflappen, cs. l. Abwaschen, Abfippen.

Abflucfen, Abflucfen, cs. lecsip, lecsipked; leszakít, l. Abwaschen.

Abflüden, cs. loreccscent, pattantva letör; eimenen Sagen —, nyulat tarkón törni.

Abflüßern, k. el-, kisustorog; elropog, elporcozog.

Abflüßfen, os. kigombol, legombol.

Abflüßfen, cs. megold, felold (csomót, göböt st.).

Abflüßen, cs. megfőz; felsorral, főzést végez.

Abflommen, k. rh. eltávozik, eltér (utjából, szándekától); szokásból kimegy; — flünnen, eljöhetni, akadály, feltartóztatás nélkül jöhetni v. mehetni; nicht — flünnen, el nem jöhetni v. mehetni.

Abflommen, das; eltávozás; eltérés; szokásból kimenetel; ein güßflüß —, barátágos alkuegyesség, megegyezés; ein — mit eimenen treffen, egyezsége lépni, megegyezni valakivel.

Xbftumfing, der; magzat, marndék, ivadék, sarjadék, származék.

Xbftöffen, cs. lefejtez; lebugász; lecsonkáz; letetőz; fejét v. kalászát leveri.

Xbftöpfung, die; lefejezés; lebugászás; lecsonkázás.

Xbftoppeln, cs. lecsatol, vadász ebeket egymástól elold; vadászaton az ebeket elbocsátja.

Xbftämpen, cs. letür, leereszt kalapkarimát.

Xbftänfen, l. Xbftärmen.

Xbftäpfen, cs. levakar, leveleket leszedi, letördeli; gyomlál.

Xbftreifchen, l. Xbftreifen.

Xbftreigen, cs. harcoszal nyer (valamit); lekap, levez (fogasról st.).

Xbftümmeln, cs. elmorzsol, lemorzsol. —, k. és vh. elmorzsolódik, lemorzsolódik.

Xbftuffen, cs. das Bred —, meghámozni, meghőzzeni a' kenyeret.

Xbftühlen, cs. meghát, meghívesít; hű —, hűtőszű. —, k. meghűl.

Xbftühlfeld, nun. hűtő, hűsítő, hívesítő.

Xbftühlung, die; meghűlés; meghívesítés, meghűtés.

Xbftühlfafs, das; hűtőedény, dézsa.

Xbftümmern, vh. elaggódik, magát gondtal amészti, éleped.

Xbftündigen, cs. kihirdet, közhírő tesz.

Xbftündigung, die; kihirdetés.

Xbftunft, die; eredet, szár-

mazás; egyezés; — treffen, meggyezni.

Xbftöpfen, cs. lehegyez, hegyét levágja, letöri valaminek.

Xbftürzen, cs. megkurtít, megrövidít; rövidébbít; einem etwas am Lohte, ober einem den Loht —, bőreből elhúzni, elvonni, bérét megkisebbitni.

Xbftürzung, die; megkurtítás, megrövidítés, rövidébbítés; elhúzás, elvonás.

Xbftaden, vh. kineveti magát; halálra neveti magát.

Xbftaden, cs. rh. lerakja a' torhat, lerakodik.

Xbftadung, die; lerakás, erakodás.

Xbftage, die; rakhely.

Xbftäger, der; hálósállás, éjjeli nyughely.

Xbftänden, k. parttól szabdozik, távo ik, bontakozik.

Xbftang, l. fänglich.

Xbftangen, cs. elér (kezével); utóler (valakit).

Xbftängen, cs. elnyújt; kinyújt, megnyújt, meghosszabbít.

Xbftaf, der; kieresztése, leeresztése, lecsapolás a' tónak, víznek; esatorna, kifolyásnak útja, árka; lehúzása a' bornak; bucsú, bűnbocsánat; szünet; — befommen, bucsit nyerni, bűnbocsánatot nyerni; ohne —, szünet nélkül.

Xbftafbrief, der; bucsúhirdetvény, bűnbocsánatot hirdető levél, bűnbocsánat-hirdetvény.

Xbftaflu, cs. rh. elenged; leereszt; leereszt, lebecsút; lecsapol; útnak eraszt, elküld (levelet st.); etwas vom Preffe —, árából valamit elengedni; einen Leich gan; —, a' tot kiszáritni; den Wein —, a' bort lehúzni. —, k. megszünik; eláll tőle, felhagy; von einer Sache. —, valamivel felhagyni.

Xbftafljahr, das; bucsúév.

Xbftaflram, der; bucsúvásár, bűnbocsánati kereskedés.

Xbftaflrämer, der; bucsúáros, bűnbocsánatot áruló, bűnbocsánattal kereskedő.

Xbftaffung, die; leeresztés, lecsapolás (a' tónál); lehúzás (a' hornál); elküldés (a' levélnél); szűnés, elhagyás, felhagyás valamivel.

Xbftaßwoche, die; bucsúhét.

Xbftatig, der; hatodik ejtés v. eset a' szójeletgetésben.

Xbftatten, cs. beléccze, lécczekkel hever; a' lécczeket leveri.

Xbftauben, cs. legallyaz, leágaz, lelev-lez (fát, szőlőtökét), lefosztja a' leveleket; lekacsosz (dohányt).

Xbftaubung, die; levélfosztás; kacsozás; legallyazás, leágazás.

Xbftauern, cs. kikémlel, kiles.

Xbftauf, der; lefolyás; eltelés; nach — das Monats, des Termins, a' hónap, a' határidőnek elmulta, eltölte, elenyészte, lefolyta után; — des

Deeres, visszafolyása a' tengernek, tengerapály.

Ablaufen, k. rh. elfoly, lefoly; eltelik, elmúl; lefut, leszalad; das Licht lauft ab, a' gyertya foly; die Spulen sind abgelaufen, a' cséves orsók, csévek, takácscsévek lejárta, lefutottak, lefogytak; die Uhr ist abgelaufen, az óra lejárt, az óra elállott; gut —, jól végződni, jól vegbe menni; einen Brief — lassen, a' levelet elküldeni, útnak eresztani; ein Schiff — lassen, új hajót vízre, tengerre eresztani; seinen Ögner — lassen, ellenét megfutamatlani; bajtárs' kardját félre csapni; es nen — lassen, valakit elszökötteni, megszökötteni, —, cs. rh. elkoptat, elszagat, elnyű (csizmatalpat); das Erz —, az ásványt, érczet megolvasztani, leolvasztani; es nem den Preis —, futásdíj elnyerni; etnem den Rang —, valakit tisztésben, hivatalban megelőzni; sich ablaufen, kiszaladgálni magát, kifutni magát; járással, futással, szaladgálással magát kifárasztani; sich die Ögner —, fejté falba ütni, önvisselével megjárni.

Abfahrinne, die; folyás-csatorna.

Abfauffchleufe, die; szállip.

Abfangen, cs. lugo, kifaszapul (sonalat st.).

Abfangen, das; lugszás, szapulás.

Abfangen, cs. eltagadás; tagad.

Abfangung, die; eltagadás; tagadás.

Abfassen, cs. elles, lekelődve v. rejtőzve kihallgat, megtud valamit.

Abfassen, cs. kitévez; es neu etwas —, kicsalni, ravaszággal megynerni valakitől valamit.

Abfätern, cs. megszúr, megtisztít az alakjától, l. Abfären, v. Fäutern.

Abfäuterung, die; meghigasztás; megszúrás; megtisztítás.

Abfeden, das; meghulás.

Abfeden, cs. lenyal, megnyal.

Abfieren, cs. leürít; den Tisch —, az a szalt leszedni, felszedni.

Abfiegen, cs. leesz; homlit, bujt; seine Kleider, seinen Degen, die Trauer —, levetkezni, ruháit levetni; kardját leoldani; a' gyászt letenni; ein Kleid —, valamely köntőt elvetni, többé nem viselni; der Bediente besommt gemeinglich die abgelegten Kleider seines Herrn, az inas kapja községszögcsed urának viselt, megunt ruháit, köntőseit; eine Form —, nyomó betűket széthányani (a' könyvnyomatásnál); Raffen —, azegfűket homlítani, bujtani; einen Versuch —, látogatást tenni; Rechnung —, számolni, számot adni; ein Zeugnis —, bizouyságot, tanúságot tenni; einen Eid —, megeskünni, hitet tenni; ein Versüßde —, fogadalmat tenni; ein

Glaubensbekenntnis —, hitvallást tenni; die Aufdigung —, meghódolni, hódolást tenni; eine Schuld —, adósságot lefizetni; die Kinderscheube —, kikelni a' gyermekkorból; etwas mit einem —, értekezni valakivel, valakivel valamit megvitetni. —, k. alattomban szül, fattat vel; meghorjazik; das Geficht, Gedächtnis, die Kräfte legen ihm ab, látása, emlékezete, ereje tompul, v. látása tompul, szemegyengül, emlékezete, ereje fogy; sie hat sehr abgelenigt, igen megsoványult; mit dem Schiffe —, a' hajót parttól eloldani, hajóval parttól távozni.

Abfegen, der; porhajas, sarjúság, homlitható vessző, bujtóság.

Abfegung, die; letetés; letetés; elvégzés; számadás; hitletétel; homlítás, bujtás, döntés; — einer Schuld, lefizetése az adósságnak; — einer Form, széthányatása a' betűknek; — seines Glaubensbekenntnisses, nyilvános hitvallás; — der Gefüßde, fogadástatétel, (a' szerzeteseknél beesküvés.)

Abfetzen, cs. Abfetzen, cs. rh. kölcsönöz, kikölcsönöz, kölcsön vessz.

Abfetzen, cs. eltámaszt; elhárít; el nem fogad; Einwürfe, —, ellenvetéseket megczafolni; etwas von sich —, valamit magától elhárítani; eine Gerüßbarkeit von sich —, valamely törvényhatósá-

got magától távozlatni, elmellőzni, elhárítani.

Xblnehmung, die; kölcsönözés; elhárítás, elmellőzés; megczáfolás; elnem fogadás.

Xblreiten, cs. elfordít, eltérít; elárkol, másfelé vész (vizet); származtat (szót); eínes **Xblruft** von . . . — valakit leszármaztatni, valaki' származását kimutatni, előadni.

Xblreißend, mn. elfolyató; elhárító; eltérítő.

Xblreiter, der; villámfogó, villámhárító.

Xblreitung, die; eltérítés; elhárítás; elárkolás, lecsapolás; csatorna; szószármaztatás; származtatás; (das abgeleitete Wort), származéksz., származtatott szó.

Xblreißungsgraben, der; vízárok, térítő csatorna, meder.

Xblreißungsrinne, die; térítő válu, csatorna; ereszcatorna.

Xblreisen, cs. eltérít, kitérít; elhárít; einen von etwas —, valakit valamiről lévérni, lebeszélteni, valaki' szándékát, gondolatját elfordítani, másra venni; einen **Bersdacht** von sich —, gyanúhól magát kizárítani, gyanút magától elhárítani.

Xblreitung, die; eltérítés; elfordítás; elhárítás; eltérés; eltávozás.

Xblreisen, cs. elnem olvas —, eltanulni (valamit valaktól).

Xblreisen, cs. elolvas; felolvas; die **Raupen** von den **Bäumen** —, fákról, a'

hernyókat leszedni; die **Weintrauben** —, szőlőt szedni; einen **Xfer** —, szántóföldet megtisztítani a' kövektől.

Xblfehung, die, felolvasás; leszedés.

Xblfefern, cs. átalad; jövedelmet bead; kézhez szolgáltat.

Xblfeferer, der; átaladó; jövedelem-beadó; kézhez szolgáltató.

Xblfeferung, die; átaladás; jövedelem-beadás; kézhezszolgáltatás.

Xblfeigen, k. rh. megérik állásban, megivik; megavasodik; távol esik (valakitől v. valahonnan); elfekszik (valahonnan); sich —, elavulni, állásban v. nem használat által megromlani.

Xblfeßen, cs. elcsal, kicsal; elravasszkodik, ravasszággal megnyer (valamit).

Xblfeßen, cs. elcsal, elcsalogat; elédesget; elhizelkodik, bizelkedés által nyer meg valamit; einem die **Zauben** —, valaki' galambjait elcsalogatni, magához szoktatni; einem sein **Gehheimniß** —, valaki' titkát kicsalni, kivenni; einem **Xhrden** —, valakiből könyeket csalni ki, valakit könyekre fakasztani, valakivel könyeket hullatni.

Xblfeñnen, cs. einen, valakit bérfizetve, jutalmazva elereszt.

Xblfeñnung, die; bérfizetés; szolgálatból eleresztés.

Xblfeßen, cs. megolt (tüzevasat), elolt (tüzet, szomjat st.); lotöröl (írás).

Xblfeßung, die; megoltás; eloltás; letörlés.

Xblfeßen, cs. elold, leoldoz; felszabadít; elválaszt; pénzen megvált; felvált; ein **Pfand**, ein **Urtheil** —, zálogot kiváltani, ítéletet megváltani; einen **Stint** —, vallamely hért, haszonhért megváltani v. megvenni; einen —, valakit felváltani, valaki' helyét elfoglalni; eine **Schiffswache**, einen **Soldaten** von der **Wache** —, őrt váltani, őrálló katonát helyéből felváltani; sich —, magát felszabadítani, megszabadítani (p. o. bilincstől); sich **elmaiden** —, egymást felváltani (p. o. a' munkában); den **Scheim** von der **Wust** —, nyálkát a' mellről feloldozni, elozlatni; die **Kanonen** —, az ügyüket elszütni.

Xblfeßend, mn. feloldozó, felváltó, leasztató.

Xblfeßlich, mn. feloldozható; felváltható, megváltható; elválasztható.

Xblfeßen, die; megoldás, leoldozás; elvágás, elfürészelés, elmetszés (a' tagnál); órváltás; elválasztás; megváltás; eloldás.

Xblfeñnen, cs. kifejt v. kiolvaszt forrasztást.

Xblfeñgen, cs. rh. elhazudik; hazugsággal elcsal, megnyer valamit; elcsalálkodik.

Xblfeñgen, cs. elcsal, elravasszkodik, ravasszággal elnyer.

Xbnachen, el-, leold, leveaz (szalagot st.); elvégez, elintéz, elcsinál; el-, megkészt (egy végvásznat, ételt st.).
 Xbnadhen, cs. learat; lekaszáll.
 Xbnadhen, cs. megöröl, leöröl, örlést végez.
 Xbnadhen, cs. elínt, elkészit; lever valakit valami' cselekvéséről, óv.
 Xbnadhung, die; intéz, óvás.
 Xbnadhung, die; learatás; lekaszállás.
 Xbnadhen, cs. lefest, lerajzol; leir (valakit).
 Xbnadhefn, cs. elcsigáz, nagyon megsanyargat; ein Pfert —, lovat elcsigázni, kicsigázni, lejárni. —, k. kiasszik, egészében megfogyatkozik, selettebb elgyengül.
 Xbnadhen, cs. határt szab v. von, megállapít, kijelel.
 Xbnadertung, die; határozás; határozás, megállapítás, kijelelés.
 Xbnadert, der; elmenetel, elutazás.
 Xbnadertren, k. elmogy, elutaz, elmarao.
 Xbnadertern, cs. elgyötör, elkinóz, —, vh. vesződik, magát elgyöttri, elkinozza.
 Xbnaderten, cs. elbágyaszt; elfáraszt; ellankaszt; eltikaszt.
 Xbnadertung, die; elhagyadás; elfáradás; ellankadás; eltikadás; elbágyasztás; elfárasztás; ellankasztás; eltikasztás.
 Xbnadern, cs. birtokából, majorjából kihajt, kitud,

kitilt (p. o. jobbágyot az úr).
 Xbnadertfn, cs. lemetesz; levés; lefarag.
 Xbnadertfn, l. Xbnadertfn.
 Xbnadertfn, cs. eltanul; eitem etwas —, valamit valaki'ól reá figyelmezeve eltanulni; eitem etwas auf den Augen —, valaki' szeméből kiolvasni valamit.
 Xbnadertfn, cs. rh. fölmér, megmér; hozzávet; etwas nach etwas —, egybehasonlítás után elítélni, elhatározni; sic fhn-nen setzt abmetzen, könnyen elítélheti, átlát-hatja ön.
 Xbnadertung, die; fölmérés, megmérés.
 Xbnadertfn, cs. vámot vesz, (molnárknál).
 Xbnadertfn, cs. kibérel, kifogad, herbe vesz szállást st.).
 Xbnadertfn, der, Xbnadertfn, die; kibérlő, herbehevő.
 Xbnadertung, die; kihérlés.
 Xbnadertfn, cs. szemetet v. trágyát v. ganajt elhord, eliszit; megtrágyáz, meg-ganajoz.
 Xbnadertfn, cs. lepéldáz, leformáz, formát vesz valamiről, lemintáz.
 Xbnadertfn, cs. lemohoz, mohot leszed.
 Xbnadertfn, l. Ermüden.
 Xbnadertfn, vh. halogat, magának időt enged; fel-hagy valamivel.
 Xbnadertfn, die; halogatás, elhalasztás; időzés.
 Xbnadertfn, cs. lerág, elrág, leherapdál; mar, mar-czongol.

Xbnadhen, cs. levarr; varrással lezolgál, lefizet; himex, himet varr.
 Xbnadhe, die; fogyas, fogyatkozás; gyengülés; kelet (a' portokánál); in-gerathen (kommen), hanyatlani, alább szállni, elaljasodni, sémmivé lenni, értékel v. tekintetét vesztetni; — einer Rechnung, számoltatás, számvétel.
 Xbnadertfn, cs. szörét leszedi a' bőrnek p. o. timár.
 Xbnadertung, die; szörtől megtisztítás.
 Xbnadertfn, cs. elbohoskodik, bohoskodással nyer valamit.
 Xbnadertfn, cs. nyalakodik, nyalánkoskodik.
 Xbnadertfn, cs. rh. leveaz; leszakaszt; elvág; elfürészelt; megvesz; elvesz erővel; fogyaszt; meghallgat; den Hut vor les-menden —, kalapját valaki' előtt levenni, valaki' előtt kalapot emelni; Früchte —, gyümölcsöt leszakasztani, leszedni; eine Tapete —, szőnyeget levenni v. lebontani; eitem die Farbe —, valaki' álarcaztat levenni; den Kasten von der Wand —, tejjel lefölni, tejjel fölet leszedni; das Fett von der Brille —, zsirt a' lévről leszedni; etwas von einer Mutter —, a' falból valamit lebontani; den Verband —, a' kötelet leoldani; das Siegel —, pecsétet feltörni, leszakasztani; das Tischstuch —, abroszt levenni; ein-

Abföh —, zart, lakatot leverni; den Tisch, die Speisen —, az asztalt lezedni, az étkeket elhordani; den Bart —, a' szakállt leheretvélni; ein Raßb —, borjút elválasztani (a' csecstől); eine Rechnung —, számat venni, számadást kívánni; den Eid —, esküvést, hitletételt elfogadni, megcsokni, meghitteltetni; einem etwas —, valakitől valamit elvenni, megvenni, megvásárolni; (nutzmaßen, schließen) gyanítani, következtetni. —, k. fogy; elfogy; soványodik; kevesebbedik; kisebbedik; die Tage nehmen ab, a' napok kisebbednek, rövidülnek; der Mond nimmt ab, a' hold fogy, fogytán van.

Abnehmen, das, Abnehmung, die; levétel; fogyatok; kisebbedés, kevesebbedés; fogyás; elvágás, elfürészelés (valamolly tagnál); das Feuer ist im —, a' hidegtelelés alább hagy, elmaradó, elmúló félben van; ihre Schönheit ist im — (nimmt ab), szépsége enyészik, fogy, múlik.

Abnehmer, der, Abnehmerin, die; vevő, vásárló.

Abnehmen, vh. elhajol; elidegenedik.

Abneigung, die; elhajlás; elidegenedés; idegenség, irtózás.

Abnieten, cs. felszögöttet levess, fel-, leszakaszt.

Abnützig, cs. kicsikar, kizsárol.

Abnützigung, die; kicsikarás, kizsárolás.

Abnutzen, Abnützen, cs. elkoptat, elnyű, elhasználni. —, vh. elkopik.

Abnutzung, die; elhasználás, elkoptatás, elnyűvés.

Abnutzen, cs. el-, kipuasztit, pusztává tesz; einen Raßb —, erdőt elpusztítani.

Abnutzung, die; pusztává tétel; erdő' elpusztítása.

Abnehmen, der; bérlekező. foglalkozó, előfizető.

Abnutzen, vh. bérlekezik, foglalkozik, előfizet.

Abordnen, cs. követségbe küld, követül rendel; rendelést másol.

Abordnung, die; követségbe küldés, követ-rendelés.

Abortiren, cs. időlelent szül, elvétel.

Abpachten, cs. haszonbérbe vevés.

Abpächter, l. Pächter.

Abpachtung, die; haszonbérlet, haszonbérbe vétel.

Abpachen, cs. lerak, lerakodik.

Abpacher, der; lerakó.

Abpachung, die; lerakás, lerakódás.

Abpaffen, cs. kimér, kiméretget; die Zeit, die Gelegenheit —, az időt, az alkalmat elvárni, kilesni, kiválasztani.

Abpfeiffen, cs. megkorbácsol, megostoroz, megkancsukáz.

Abpfeiffen, cs. elcsövekel; elkaróz; elpalákol.

Abpfeiffung, die; elcsövekelés; elkarózás; elkerelés; elpalákolás.

Abpfeiffen, cs. megszálogol.

Abpfändung, die; megszálogolás.

Abpfeifen, l. Abfeifen.

Abpfeiffen, cs. kicsövekel, l. Abfeiffen.

Abpfeiffen, cs. leszakaszt, lezed (virágot, gyümölcsöt).

Abpfeiffen, l. Abfeiffen.

Abpfeiden, cs. lecsipked, levagda, (madarakról mondatik).

Abpfeigen, cs. elkínóz, elnyomorgat, elanyagat.

Abpfeiffen, l. Pfeiffen.

Abpfeiffen, cs. erdei fát kijelel.

Abpfeiffung, die; erdei fák kijelelése, fajelelés; favásárlás.

Abpfeuern, cs. énelem etes, elcseveg (valakitől valamit), csevegéssel megnyer.

Abpfeuern, cs. lekopácsol; összetör, összeszúr; rúzás által elválaszt (érceket); einem etwas —, l. Abfragen.

Abpfeuern, cs. ki-, lenyom (képet st); pénznek kiver.

Abpfeuern, k. ki-, lepattna, visszapattant.

Abpfeuern, das; ki-, lepattna, visszapattant.

Abpfeuern, cs. visszarüg, ki-, visszapattant.

Abpfeuern, cs. kisajtol, kilesol; kicsikar.

Abpfeuerung, die; kisajtolás; kicsikarás; l. Erfassung.

Abpfeuern, cs. tartagoncedz, ágyut leemel (targonczájáról).

Abpfeuern, cs. jól elver, megver, megbotos; meglassnakol, megütlegel.

Xbruffen, cs. el-, megöklöz, el-, megdögönyöz, el-, megpufol.

Xbrußen, cs. le-, megtisztít; das Licht —, a' gyertyát megkoppantani, gyertyának hamvát venni; eine Mauer, ein Haug —, falat megvakolni, házat kivakolni; die Schüsse —, a' csipőt, sarut letisztítani; die Blume —, a' fákot megtisztogatni, megnyesegetni; einen —, valakit megpirongatni, megszüdni, lebordáni.

Xbuerken, cs. felhabar, felsodor; eine Brüste mit Eiern —, tojással habarni a' levest.

Xbueißchen, cs. el-, lezúz.

Xbuiden, l. Veruiden.

Xbrädeln, cs. legombolyít, letekergot; elmetél, elvág (tésztát csifravassal).

Xbraffen, cs. lekap, leovess.

Xbrahambsbaum, l. Xruschbaum.

Xbrahmen, cs. fölöz, lefölöz, tejet szed.

Xbräusen, l. Xbrarfen.

Xbranben, cs. kikarimás.

Xbräpfeln, cs. leresszel.

Xbratßen, cs. ellens, nem javal, nem tanácsol.

Xbratßung, die; ellenzés, nem javalás.

Xbrauchen, k. elfüstölög, elgőzölög, elpárolog, elszáll; — lassen, elfüstöltetni, elgőzöltetni.

Xbrauchung, die; elfüstölögés, elgőzölögés, elpárolgás; elfüstölttetés, elgőzölttetés, elpárologtatás.

Xbraufen, cs. kitép; fisch —, veszkedni.

Zsebzsótár. II.

Xbraun, ber; ágbog; forgács; hulladék.

Xbräumen, cs. eltisztogat; elszed; elhord láb alól; den Tisch —, az asztalt leszedni.

Xbräumung, die; eltisztogatás; elszedés; elbordás.

Xbraunen, cs. berhnyász, le-, meghernyász, lehernyós (fát).

Xbräuen, cs. elgereblyéz; meggereblyéz.

Xbräunen, cs. lessámol; leház, levon (számból v. summából); mit einem —, számot vetni valakivel.

Xbräunung, die; lessámolás; leházás, levonás a' számból; számvetés.

Xbräuner, ber; számvető; számoló; lessámoló.

Xbräuten, cs. elperel; eltörvénykezik.

Xbräute, die; egyesés, végzés; tagadás; — mit eis nem néhmen, értekezni, beszéd után megegyezni valakivel; ber genommenen — gemäch, értekezés, szóbeli megegyezés szerint; nicht in — sein, nem tagadni.

Xbräuten, cs. etwas mit eis nem, értekezik (valakivel valamiről); megegyez, végez; lebeszél, lever (valamiről valakivel).

Xbräugen, sz-n. eláll, elműlik (az eső). —, cs. lemos, lever az eső (virágot, himport st.)

Xbräuben, cs. ledörgöl, ledörzsöl; megdörgöl, megdörzsöl, dörzsölve megtisztogat; eldörgöl, eldörzsöl; mit Blinlein —, tajtékkövel megdörzsölni,

csiszolni. —, vh. eldörgöldik, eldörzsöldik.

Xbräubung, die; el-, le-, megdörzsölés; el-, le-, megdörzsölés; dörzsölődés, dörzsölődés.

Xbräuben, cs. elér (kézzel); lead, leenyujt.

Xbräufen, cs. karimát v. szét leovess, lessakit (valamiről). —, k. megérik.

Xbräufen, cs. lefűz, lesszed (gyöngyöt st.)

Xbräufe, die; elutazás, elmozgat.

Xbräufen, k. elutaz, útra megy.

Xbräufen, cs. rh. lesszakaszt, lessakit; letép; elnyú; elszagat; eltép; lerajzol; ein Schloß —, zárt, lakatot levernü; einen Pferde die Eisen —, lórol a' patkókat leszedni, levenni; ein Gebüde —, épületet elbontani, széthánygni; ein abgeriffener Mensch, rongyos ember, —, k. rh. elszakad, leszakad.

Xbräufung, die; lesszakasztás, lessakítás; eltépés; lerajzolás; elszakadás.

Xbräuteu, k. rh. ellovagol, lovon elmegy; das Pferd —, meglovagolni, rajta ülve tanítani a' lovat. —, cs. rh. lovat kifáraszt (lovaglással).

Xbräunen, cv. r. és rh. futva nyer; einem den Weg —, útjában megelőzni valakit; útját elvágni valakinek. —, k. rh. elfut, elszalad.

Xbräuten, cs. kitanít, kiidomít, megsszelidít; megtanít; einen zu etwas —, valakit valamire megta-

nitni; einen zum Kriege —, harcolásbax elkeszíteni, szoktatni valakit.
Abrißhammer, ber; rudaló kalapács v. pöröly.
Abrißstab, **Abrißstift**, ber; üllővas, (vasrudalásnál).
Abrißtung, die; kitanítás, megtanítás; tanítás; azelidítés.
Abriegeln, ca. hereteszel, bezárol.
Abrißeln, l. **Rißeßeln**.
Abrißföfe, die; tengeri baracska.
Abrißföfenn, ber; tengeri baracska.
Abrißfenster, ber; tengeri baracska.
Abrißer, cs. le-, meghánt; le-, meghéjaz; le-, meghámoz.
Abrißer, das; le-, meghántás; le-, meghéjazás; le-, meghámozás.
Abrißig, nu. le-, meghántható; le-, meghéjazható; le-, meghámozható.
Abrißer, k. rh. elfoly, lefoly.
Abriß, ber; rajz, rajzolat; lerajzolás; ein furzer —, rövid előadás, előterjesztés; rövid rajza valamely dolognak, esetnek, történetnek.
Abriß, ber; ellovaglás.
Abrißer, cs. letekerít, letekerget; legurit, legördít, legörget, lehengerít; el-, megmangoll. —, k. legurul, legördül, legörög, lehengeredik.
Abrißer, das; etekerítés, letekergetés; legurítás, legördítés, egörgetés, lehengerítés, legördülés, legörgés, lehengeredés; — des **Sänes** hógörgés.

Abrißer, k. rozda által elvállik.
Abrißer, cs. elmosdit; el-taszít.
Abrißer, cs. elevex.
Abrißer, ber; kihirdetés; viz-szahivás.
Abrißer, cs. elhi; viz-szahí; kihirdet, kikiált; die Stunden —, az órákat kikiáltani.
Abrißer, die; elhívás; viz-szahivás; kihirdetés.
Abrißer, das; visszahívó levél v. parancsolat v. rendelés.
Abrißer, cs. megkever; keverés által elválaszt.
Abrißer, **Abrißer**, cs. ki-, megkerekít, kereké tesz.
Abrißer, die; kerekítés, ki-, megkerekítés.
Abrißer, cs. kitép; meg-tép; kiszaggat; megko-paszt.
Abrißer, cs. elszedi az áll-lát (épület körül).
Abrißer, cs. leráz, le-rázogat.
Abrißer, k. lecsúszik; el-vakarodik, eltakarodik; elpatkol, meghal.
Abrißer, cs. levág kard-dal; lekaszabol.
Abrißer, cs. leszakol, szá-kokat leszed; einen **Abrißer** —, szamarat leterhelni.
Abrißer, **Abrißer**, die; le-mondás; visszahuzása a' kiadott rendelésnek.
Abrißer, cs. lemond (vala-miről), visszavon, vissza-húz; einen **Abrißer** jeman-den —, valakinek ígért lá-togatást visszavenni; ei-nem das **Abrißer** —, valaki' életéről emondani; abge-fagter **Abrißer**, halálos ellen-

ség. —, k. elhagy (valamit), felhagy (valamivel), le-mond, letesz (valamiről).
Abrißer, cs. elfűrészel; le-fűrészel.
Abrißer, cs. lenyergel.
Abrißer, ber; szünet, meg-szünet; kezdete a' sor-nak, irásnak; cikkelye a' fejezetnek; vorne a' dalnak, öneknek; sarka a' oszimanak' kelete az árunak, portékának; for-dulása a' lépcsőknek; hajlása a' hegynek; böty-ke, ize a' nádnak; **Abrißer** weisse, szünetenként, közelközzel; ohne —, megszűnés, szünet nélkül; egylélekzettel.
Abrißer, die; sarkszög (vargaknál).
Abrißer, l. **Säubern**.
Abrißer, cs. loaszik; eine **Abrißer** —, adósságot le-inni; **Abrißer** —, magát le-inni; itallal megölni, agyon-inni magát.
Abrißer, cs. megszo-patgat.
Abrißer, cs. kiszop, el-zop.
Abrißer, cs. megszo-pat.
Abrißer, cs. levakar; **Abrißer** —, elkopni; ein abge-fagtes **Abrißer**, kopott, elnyútt köntös.
Abrißer, das; vakarék.
Abrißer, cs. einem etwas, megejt, megvess, meg-vásárol (valamit valaki-től), elesereberél.
Abrißer, cs. sikárol, le-, megsikárol.
Abrißer, cs. eltöröl, fel-hont, megerőltetit (l. **Abrißer**); eltilt; kiad rajta, szolgálatból elereszt.

Abfaffung, die; eltörlés; felbontás; elküldés, eleresztés szolgálatból.
Abfährten, ca. meghánt; meghámoz; meghéjaz.
Abfährung, die; hámozás; hántás.
Abfährten, ca. éleszt; megéleszt, ki-, megfen.
Abfährren, ca. levakar.
Abfährten, ca. *leáryasa*, árnyék után levez v. le-rajzol.
Abfährten, ca. ellapátol, lapáttal elhány v. eltisztít.
Abfährum, der; leszdedett hab v. tajték; sepreje valaminek.
Abfährmen, ca. lehaboz, letajtékoz, habját v. tajtékat leszdedi.
Abfährmung, die; lehabozás, letajtékozás, habnak v. tajtéknak leszdedése.
Abfährben, cs. rh. elkülönöz, elválaszt. —, k. rh. meghal; megvál.
Abfährben, das; meghalás, életből kiköltözés.
Abfährbung, die; elválasztás; megválás.
Abfährren, ca. elnyír; lenyír; megnyír; elvág (haját); megberetvél (szakállt).
Abfährung, die; lenyírás; leberetválás.
Abfährer, der; irtózás, iszonyodás; irtózat, iszonyat, utálat; einen — haben von etwas, irtózni, iszonyodni valamitől; vor einem — haben, irtózni, iszonyodni valakitől; er ist allen Menschen ein —, minden ember utálat.
Abfährern, ca. tisztára kidörgöl (vas v. rézédényt).
Abfährlich, mn. förtelmes; rút; irtóztató, iszonyú;

undok, utálatos. —, ib. förtelmesül; undokul; iszonyuan.
Abfährlichkeit, die; förtelmesség; undokság, utálatosság.
Abfährten, l. **Abfährten**.
Abfährten, ca. elküld.
Abfährung, die; elküldés.
Abfährben, cs. rh. eltaszit; eltolt; odább taszit, tol; eine *Staub* von sich —, valaminek okát magáról elhárítani. —, k. elhányja v. elhullatja tejfogait.
Abfährer, der; bucsúvétel, elbucuszás, végbucsu; elmenetel; elválás, megválás; bucsúlevél (a' katonánknál); elküldés, elhozásítás (szolgálatból); tanácsai végzemény; einem den — geben, valakit útnak eresztetni, eltávozni hagyni; — von einem nehmen, valakitől elbucuszni.
Abfähreranden, die; bucsúzó udvarlás.
Abfährerbrief, der; bucsúlevél, bucsúzó levél.
Abfährerbaum, der; bucsúlakoma, bucsútor.
Abfährerbaum, der; bucsú-pohár.
Abfährer, cs. és vb. le-, szétfoszlat; el-, le-, szétfoszlik.
Abfährerung, die; elfoszlás.
Abfährten, cs. megvasal (kereket); megoldja (az eltört tagnak kötelékét); eltört tagot csontküllő v. deszka közé szorít.
Abfährten, cs. rh. el-, kilő; leld; den Vogel (von der Stange) —, madarat a' karóról leldni; einen —, czélt jobban találni, job-

ban ldni mámanál. —, k. elfoly, lefoly, sebesen lefoly; szinét hagyja, meghagyja magát; eine abgeföhene Farbe, hagyott szín.
Abfährung, die; ellövés, kilövés; színhagyás.
Abfährren, k. elevez, elhajókás; elvitörítés. —, cs. hajón elküld.
Abfährren, ca. lefest, leir, előad.
Abfährerung, die; előadás, lefestés, leírás.
Abfährren, ca. lenyúz, bórét lehúzza v. levonja; lehorzsol; elcsigáz (valakit).
Abfährren, cs. lezserszámor.
Abfährerung, die; lezserszámorzás.
Abfährer, cs. vág, levág, öl, leöl (marhat).
Abfährer, der; lehusás, levonás; lezállás (l. *Abfährer*); auf —, előpénzzel, fölpénzzel, foglalóul; das ist ein großer —, nagy a' különbség.
Abfährer, das; vert vas.
Abfährer, ca. leüt; lever; elüt; elvág; elver, visszaver (tészát); kiver, verve kialakít; Stoß —, ütést, döfést feltartóztatni, visszautni; ein Beß —, sátort elszedni; ein *Stoß* —, lakatot leverni; eine Brücke —, hidat fölszedni, elrontani; einen —, valakit megverni; sein Wasser —, virelleni, pöszölni; einem etwas —, megtagadni valakitől valamit; das Brod —, a' kenyeret lezállítani. —, k. elcsődik, lezáll (az

portéka' ára); *sürllb*, apad (a' tehén st.); enged, lágyul (a' hideg).

Abfólagen, dat; olcsóság, lecsése v. csökkenése a' portéka' árának.

Abfólággig, mn. — Antwort, megtagadó válasz, elragasztó felelet.

Abfólággifó, mn. kifogni való, kifogható, —, ih. ára' fejében, előfizetve.

Abfólágtifó, l. **Abfaptifó**.

Abfólágnug, die; megtagadás; levágás.

Abfólámmen, cs. iszaptól megtisztít v. kitisztít.

Abfólámmung die; iszaptól kitisztítás.

Abfólásefen, cs. elszámkáz; szánón elhord, elvisz; elironagál, elcsuszkál (cipőtalpat st.); csúsztatva v. huroczolva elkoptat (pálástot st.).

Abfólásefen, cs. rh. elkössőfél; lekössőfél; ki-, megkössőfél; kipalléroz, kiesiszol; csinosít, pallóroz; ein **Spitzgefäß**, ein **Stück Marmor** —, tükörüveget, darab márványt kipallérozni; einen jungen **Menschen** —, fiatal embert módosítani, erkölcsösebbé, csinosabb magaviseletűvé tenni.

Abfóláseffel, dat; *fenpor*.

Abfóláseimen, cs. nyálkától megtisztít; **Sifó** —, halakat levakargatni; den **Bücher** —, a' nüdmézet lehabozni, habjától megtisztítani.

Abfóláseimen, cs. elhány, elhagyigál.

Abfóláseppen, cs. elhurczol.

Abfólásenden, cs. elparittyáz, parittyából elhagyit.

Abfólásten, l. **Abfólásten**.

Abfólásten, cs. rh. bezár, becsuk; ein **Abfólásten** —, zárt leereszteti; die **Abfólásten** —, az ajtót becsukni, bezárni; eine **Abfólásten** —, számadást befejezni, bevégezni, bezárni; die **Abfólásten** —, kereskedőkönnyvetek rendbe szedni; eine **Abfólásten**, einen **Abfólásten** —, valamely dolgot, alkut bevégezni, befejezni.

Abfólásvfen, cs. lehörpöl, leszörpöl, leszürcoöl.

Abfólásv, der; befejezés, elvégzés.

Abfólásvfen, cs. kiél (valakit). —, k. lakomát végez.

Abfólásvfen, cs. összecsokolgat.

Abfólásvfen, cs. elcsopárdoklik, *elhiselg*, elhiszelkedik, hiszelkedéssel kicsal.

Abfólásvfen, cs. rh. l. **Abfólásvfen**.

Abfólásvfen, cs. el-, ki-, leolvast. —, k. el-, ki-, leolvad.

Abfólásvfen, cs. megken; lefkrál, lemázol; einen —, valakit megverni, megkenni. —, k. befen, mocskol, fog (szinével).

Abfólásvfen, cs. elmocskol, elpiszkol.

Abfólásvfen, cs. lecsatol.

Abfólásvfen, cs. lecsattantja (a' zár rugóját). —, k. visszapattan, visszacsuklik, visszacsukkan (a' lakat).

Abfólásvfen, cs. gyertya' hamvát veszi, megkopantja a' gyertyát, l. **Abfólásvfen**.

Abfólásvfen, cs. rh. elmetaz,

elvá; die **Abfólásvfen**, den **Abfólásvfen** —, torkát, nyakát metazeni; einem **Abfólásvfen** die **Abfólásvfen** —, kutya' füleit elvagdalni; ein **Abfólásvfen** —, példázatot, musiráit ki-metazeni; einem **Abfólásvfen** —, valakinek valamely tagját elvenni v. elvágni; einem die **Abfólásvfen** —, valakit rágalmazni, becseleníteni; einem alle **Abfólásvfen** —, minden reményeséget elvenni, reménységétől megfosztani; einer **Abfólásvfen** die **Abfólásvfen** der **Abfólásvfen** —, valamely seregtől, tábortól az élelemszállítást elvágni, elzárni, v. valamely seroget, tábort az élelemszállítástól elzárni; den **Abfólásvfen** —, az ellenséget megszakasztani, egymástól elválasztani.

Abfólásvfen, dat; **Abfólásvfen**, die; elmetazás, elvágás; lemetazás, levágás.

Abfólásvfen, cs. elpattant (nyilat); eldob, elhagyit (erővel). —, k. lepattan.

Abfólásvfen, der; szelet; elmetaszt v. elvágott v. levágott rész; crikkely, szakasz (könyvben, írásban.)

Abfólásvfen, dat; esőlék, hulladék; nyiredék; lemetaszt darabocská.

Abfólásvfen, cs. elnyes; körüllnyir; körülvág.

Abfólásvfen, cs. lefáz; megold, megoldoz; zsineggel olváaszt, elköt (szömolcsöt); einen **Abfólásvfen** —, valamely helyet zainót után eligazítani; dat **Abfólásvfen**

merből; —, épületfát zsi-
norra venni.
Xbföndren, dás; lefűzés,
megoldozás.
Xbföbpfen, cs. lemer, le-
merít; leszed (habot, zsirt,
tejselt st.).
Xbföföf, der, l. Xbfunggeföf
és Xbföfener.
Xbföfrauben, cs. learföl,
leasavarel.
Xbföfeden, cs. eljeszt, el-
rémit; ijesztve kicsikar,
v. kissarol; sinen Föföf
—, halat ezetbe mártani,
v. ezettel leönteni,
hogy megdöven, kékszi-
nű legyen.
Xbföfeden, dás; megfélemlés,
megrémulés, elret-
tentés.
Xbföfegung, die; eljesztés,
megijesztés, elrettentés.
Xbföfereiben, cs. rh. leir; le-
másol; sinen Pöffen in fei-
nem Buche abföfereiben, egy
tételt számadókönyvébe
beírni; föf fast die Finger
—, irásban ujjait csaknem
elkoptatni.
Xbföfereiber, der; leiró; le-
másoló.
Xbföfereibung, die; leirás, le-
másolás.
Xbföfereiten, cs. rh. meglöp,
lépéssel kimer. —, k.
rh. eltávozik, eltér.
Xbföferepen, vh. rh. torok-
szakadva elrekedésig ki-
abál.
Xbföferrift, die; más, másolat,
pár; — einer Ur-
funde, oklevél' mássa.
Xbföferriftföf, mn. leirt, má-
solatos. —, ih. leirva, le-
másolva.
Xbföferröfen, cs. l. Öföföfen.
Xbföferte, die, l. Öföferte
meiffel.

Xbföferten, cs. leereszt (pin-
csébe hordói, korosolyán);
felaprit, feldarabol,
darabokra vagdal;
megdarál.
Xbföfuppen, cs. le-, meg-
vakar (halat). —, vh.
hámlik (a' bór st.).
Xbföfürfen, cs. lefarmol;
le-
vakar; levaraz.
Xbföfürfen, cs. leövedz.
Xbföfuf, der; — des Waffers,
vizrohadás; lejtőesség; me-
redékség.
Xbföfuffig, mn. lejtős; me-
redék. —, ih. lejtősen;
merekon.
Xbföfütteln, cs. leráz; erő-
sen megráz.
Xbföfütten, cs. elönt, ki-
önt; leönt, leölt.
Xbföfußen, cs. das Wasser,
elzsilipeli, feltartja (a' vi-
zet élébe tett deszkával,
töltővel).
Xbföfűären, k. rh. leevesed-
dik, elevesedik, legyenyed;
evülve megérik.
Xbföfűärmen, k. rajozva el-
száll; elrajzik; föf —,
eldombérozni, eldözsölni
magát.
Xbföfűärten, cs. lometz, le-
vág (szalonnabört).
Xbföfűärzen, cs. elfekettit,
elzennyex; megfekettit;
elárul (valakit). —, k.
szinét, seketejét hagyja
v. ereszti.
Xbföfűären, cs. elcsacsog;
elcaal (valamit valakitől).
Xbföfűäfeftn, cs. megkénkö-
vez, megkénex.
Xbföfűäfeftn, cs. öhlit öb-
lötet (fonalat st.); kika-
nyarít (szék lábát st.). —,
k. csapong, eltér (feltett
cseljétől, a' fölveit tárgytól).

Xbföfűäfeftn, die; eltérés;
kiöblítés.
Xbföfűäfeftn, cs. lemos;
megmos; kimos; föf; —,
fát leústatni.
Xbföfűäfeftn, die; megmo-
sás; lemosás; kimosás.
Xbföfűäfeftn, cs. hamvaszt;
perzell (tarlót, rétet st.);
föföleget, felgyujtva elpusztít
(erdőt st.).
Xbföfűäfeftn, k. rh. elü-
szik; föf —, magát úszással
kifirasztani.
Xbföfűäfeftn, l. Öföfingen.
Xbföfűäfeftn, cs. lepállit, le-
pállaszt (szört); megiz-
xad (valamiért). —, vh.
elizadja magát; tikkadú-
sig izxad.
Xbföfűäfeftn, cs. rh. eleskü-
dik, esküvéssel erősítve
megtagad; eine Schuld —,
tartozást elesküdni; einen
Diebstahl —, tolvajszá-
ttól hittel menekedni, tolvaj-
ság' gyannujától esküvé-
ssel magát menteni, meg-
tiszttalni.
Xbföfűäfeftn, die; eleskü-
vés, esküvéssel megtaga-
dás.
Xbföfűäfeftn, k. elevez, elvi-
torláz.
Xbföfűäfeftn, die; elevezés;
elvitortlázás, tengeri ha-
jón elutazás.
Xbföfűäfeftn, cs. rh. lenéz;
el-
néz; ellát; állalt, meg-
ért (valamit); eine Xfere,
deren Länge nicht abzu-
föfen ist, beláthatatlan vé-
gű fasor; föf die Weis-
genheit —, a' jó alkal-
mat, alkalmas időpontot
bevárni, kiléni; von ei-
nem etwas —, valakitől
valamit látással eltanú-
ni; einem etwas aus den

Xugen —, valaki' szemé-
ből kilátni, kiolvadni va-
lamit ; abgesehen davon,
nem tekintvén azt ; es ist
auf dich abgesehen, rád
van a' czél v. czélzás.
Absehen, ba; föltétel ; szán-
dék ; czél.

Abfelde l. Forderung.

Absetzen, cs. megszappanoz ;
leszappanoz.

Abhängen, cs. függélyesen
mér, (hányásszoknál) ; elvé-
gez (olvasztást, érzévál-
lasztást.)

Abheben, cs. megszár ; leszár.
Abheite, die ; épület' szár-
nya ; hátlap (a' pénznél) ;
háttoldal, hátszárny (az
épületeknél).

Abheite, ih. oldalt, félre ;
máfelé ; lefelé.

Abhenden, cs. rh. küld, el-
küld ; követségbe küld.

Abendung, die ; küldés, el-
küldés ; követség.

Abfengen, cs. leperzsel, el-
perzsel.

Abfengen, cs. bujt, homlit ;
lesüllyeszt.

Abfenger, der ; bujtó ág,
homlítani való ág ; ültet-
ni való csemete.

Abfessbar, mn. letétothető ;
elmosditható.

Abfessen, cs. letesz ; lerak ;
ein Gewehr —, fegyvert
letenni, magát megadni ;
das Pferd hat seinen Reiter
abgeseht, a' ló leve-
tette lovagját ; einen Kof-
fer bei einem —, bő-
rös ládát, v. más vala-
mit valakinél letenni, va-
laki' gondviselése alá ad-
ni ; (im Schreiben) —,
új sort, cikkyelt kezdé-
ni ; (im Reden od. Singen)
—, beszédben, v. ének-

ben megállapodni ; eine
Seite zc. —, egy lapot ec.
kiszedni ; ein Stud von
einer Stufe —, valamely
érezérből egy darabkát
letörni ; der Gang seht ab,
az éroz' menetele (ere)
elhajlik, máfelé fordúl ;
ein Glied —, tagot el-
metszeni, elvágni ; die Far-
ben —, színeket váltani,
váltogatni, világosról söté-
tetre, v. sötétről világos-
ra váltani ; die Farben se-
hen ab, a' színek válto-
gatnak, sötétről világosra,
v. világosról sötétre vál-
toznak ; Kälber, Pämmer
zc. —, borjúkat, bárá-
nyokat elválasztani (cses-
től) ; vom Lande —, a' part-
tól eltávolozni ; einen —,
valakit szolgálatjából ki-
tenni, letenni, elmozdít-
ni ; einen König —, ki-
rályt letenni, méltóságá-
tól megfosztani ; Waaren
—, árut, portékát el-
adni ; eine Wänze —, le-
szállítani a' pénz' érté-
két, becsét ; ein Schiff
—, hajót vízre bocsátá-
ni ; Kleider —, köntösöt
elvetni, viselt ruhákat fél-
re vetni, letenni ; es
wird Schläge —, verést
kapaz, verés lesz a' vé-
ge ; ohne abgesehen, foly-
vást, folytában, szünet
nélkül.

Absetzung, die ; letetés, le-
rakás ; letétel ; (hivatal-
ból) kitétel, elmozdítás ;
(tagnak) elvágása ; (betök-
nek) kiszedése ; (péNZ' be-
csének) leszállítása ; meg-
állapodás ; szünet.

Abson, k. rh. távol elvá-
lasztva külön van.

Abstcht, die ; tekintet ; szán-
dék ; föltétel ; végczél ;
Abstchten haben auf etwas,
ödr auf einen, szándé-
kozni valamire, czélba
venni valakit ; Abstchten
haben mit einem, szándék-
kal lenni valaki iránt ;
etwas zur — haben, szán-
dézkozni valamit tenni,
föltétel czéljának lenni va-
lamiben ; in Abstcht, e'
végből, e' czélből ; in Ab-
stcht meiner, érettem, mi-
attam, réam néve v.
tekintve, kedvemért.

Abstchtlich, mn. ezélatos,
készaratos, szántazándé-
kos, önkénytes. —, ih.
készaros, szántazándék-
kal, önkényt.

Abstehen, cs. megsztál.

Abstehen, cs. rh. elföz ; le-
föz ; megföz ; megforral,
felsforral.

Abhängen, cs. rh. elénekel.

Abhängen, rh. k. leül ; le-
száll (a' lórol) ; távol ül.
—, cs. rh. sok ülésel el-
koptat, elnyü ; eine Schufte,
Strafe —, fogsággal ten-
ni eleget az adossáért,
lakolni, tömlöczöt ülni
tettért. —, vb. ülésben
el-, megfürad.

Abfolviren, cs. feloldoz, fel-
szabadít, fölment, l. Bef-
sprehren és Endigen.

Abfonderlich, ih. külön, kü-
lönösen, l. Befonderst.

Abfonders, cs. elkülönöz ;
elválaszt, külön választ ;
sich von andern —, el-
válni, külön válni má-
soktól.

Abfonderung, die ; elkülön-
özés ; elválasztás.

Abfonderungsgesehste, t. elvá-
lasztó edények.

Xbspalten, ca. elhasít; lehasít.

Xbspannen, ca. kifog (lovakat); megeresz (húrt, kötelet st.); araszszal elér.

Xbspannung, die; kifogás; megereszés.

Xbspänstig, mn. idegen, elidegenedett; **abspänstig** machen, elidegeníteni; **einem — werden**, elidegenedni valakitől, elhagyni valakit.

Xbsparen, ca. megfog v. megvon v. megszegorgat (magától, szájától.)

Xbspeifen, ca. étet, jól tart, étellel megelégit, táplál (valakit), enni ad; **einen Kranken —**, beteget áldoztatni; **einen mit bestem Worten, eifren Hoffnungen —**, üres szavakkal, hia reményekkel, biztatásokkal tartani, pusztaszóval kielégíteni valakit. —, k. evést, ebédet v. vacsorát elvégez.

Xbspfeifen, ca. lejátszik (adóságot st.); eljátszik, lejátszik (hangművet st.); játékok végez; **einen Saß von der Bande —**, labdát a' rakásból eljátszani, elütni.

Xbspinnen, ca. rh. lefon; **eine Schuld —**, lefogni az adóságot, fonással lefizetni a' tartozást.

Xbspitzen, ca. kihegyez, meghegyez.

Xbspflittern, ca. elszálkásít; elforgácsol. —, k. elszálkásodik; elforgácsolódik.

Xbpraße, die, l. Xbrebe.

Xbprüfen, ca. rh. elítél (töle), törvényes ítélettel meg-

tagad; **einem das Leben —**, halálra kárhoztatni, itélni valakit; **valaki' életéről lemondani**; **einem alle Hoffungen —**, valakinek minden reménységét elvenni, valakit reménységétől is megfosztani; **einem sein Glück —**, valaki' szerencséjét elrontani; **über etwas —**, valakivel tanácskozni v. értekezni valami iránt.

Xbprüfen, ca. kifesszít, kipróbál.

Xbprengen, ca. elrepszít; leszakaszt; **lepattan** (puskaporral); **lefszít** (ékel).

Xbprüfen, l. Entsprechen és Xbkommen.

Xbspringen, rh. k. elugrik; leugrik; el-, **lepattan** (húr st.); **lepattog**, **lepattogzik**, el-, **levál** (máz, fatestek st.); **eláll**, **elszakad**, **elpártol** (től, től), **felhagy** (val, vel). —, vh. ugrálásban elfárad, szokellve kifárasztja magát.

Xbsproffen, l. Xbkommen.

Xbsproßling, der; faj; ivadé; sarjadék; származék, származat.

Xbsprung, der; elállás, el-távozás; elugrás, leugrás; **lepattogzás**; **das ist ein großer —**, ez nagy különbség; **nagy ugrás**; igen különböző dolog.

Xbspulen, ca. legombolyít.

Xbspulen, ca. megöblít; kiöblít; megmos; **elmos** (a' víz partot).

Xbspuler, der, **Xbspulertun**, die; legombolyító.

Xbkommen, k. származ; **le-származ**; ered.

Xbkommen, ca. levés; **einen**

Baum —, fát törzsökben levágni.

Xbstammung, die; fajzás, származás, lezármazás; születés; eredet; fajzat.

Xbstampeln, ca. megbélyegez.

Xbstampfen, ca. összetör, összenesz; szétzús.

Xbstand, der; távolság; meszeség; köz; ellátás valamitől; **lemondás** valamiről; **különbösg.**

Xbständig, mn. különbözö.

Xbstatten, ca. teljesít; megtesz; **véghez visz**, **végre hajt**; **Dank —**, köszönetet mondani, megköszönni; **einen Wunsch —**, meglátogatni, látogatására lenni v. menni valakinek; **einem seinen Glückwunsch —**, valaki' szerencséjén örüdeni, örömet kijelenteni, szerencsét kívánni.

Xbstäuben, ca. leporoz; kiporoz.

Xbstäuben, das, **Xbstäubung**, die; leporozás, kiporozás.

Xbstäuben, l. Stäuben.

Xbstehlen, das; jelelő vas.

Xbstehen, ca. rh. lezár, le-dőf, lebökö; leöl, megöl (marhat st.); **kiszél**, **ki-vág**, **kimetsz** (hantot); **ein Muster —**, **himmusträt** v. **himpeldämyt** kiböködni v. kiszurdalni; **ein Lager —**, táborhelyet meghatározni. **kijelelni**; **das Wasser —**, a' vizet másfelé venni v. árkolni; **einen Teich —**, tavat lecsapolni, kiszárasztani; **einen Canal —**, csatornát átáláni, megásni; **den Wein —**, a' bort lehúzni; **einen —**, elütni v. megütni vala-

ki' kártyáját; den Wind —, a' szelet elfogni, elnyerni (hajókázásban). —, k. rh. különbözik, elüt; die rote und weiße Farbe stehen sehr ab, a' veros 'a' fejez ezin igen elütnek egymástól.

Abſteifen, dat; jeleld vas.

Abſtehen, cs. kitűz; kijelel; einen Pfad —, kijelelni valami helyet; ein Lager —, táborhelyet kimérni, kijelelni.

Abſteifene, Abſteifennur, die; jeleld zsinag.

Abſtepfaf, der; jeleld özövek, karó.

Abſtehen, k. rh. távul áll, eláll tőle; távul esik; távul van; abba hagy; felhagy vele; kizárad, elszárad (a' fa); megdöglik, élni megszűnik (a' barom); megromlik, felfordul, megtörődik (a' bor); von einem Berghoben —, szándékról letenni. —, cs. rh. átbocsát, átenged, áterezst (valakinek valamit).

Abſtehen, cs. ellop, eloroz.

Abſteigen, rh. k. lehág, lejő, lelép, lezáll; bezáll, lelép, lezáll, lelépő; bezálló, megszálló.

Abſteigquartier, dat; szállás, megazállás' helye.

Abſteigung, die; lehágás, lejövés, lezállás.

Abſtehen, cs. eltesz, távul tesz; eltöröl.

Abſtehung, die; megszűntetés, eltörlés.

Abſteppen, cs. letűz, megtűz.

Abſteben, k. rh. kibál; meghal; elhal; megfásul, el-elzibbad, érzékenységet vesz; der Welt, den Eins-

ben —, meghalni a' világra, bűnökre néve, lemondani a' világról, bűnöröl.

Abſterben, dat; meghálás, halál.

Abſteuern, l. Abſändern.

Abſtich, der; különbözés, különbség.

Abſtimmen, cs. összehangoztat, fel-, megazaval, felhúz (hegedűt, zongorát st.); hangját alább veszi; hurjait leereszti (a' hegedűnek st.); ki-, lezávaz. —, k. szavaz; különbözik, nem egyez (hangokan).

Abſtimmig, mn. visszahang, nem egyező hangu.

Abſtoppeln, cs. letarlóz, tarlót szed; höngez (diót, szőlőt st.).

Abſtehen, cs. rh. ellök, eltaszit; lelék, letaszit; leüt, lever; die Hüner, Steine, Eisen —, a' szarvait, a' köveket, a' szegleteket ledörzsölni, learuolni; die scharfen Kanten einer Stufe —, a' lépcső' éles párkányait megtördelni; etwas Rauhes —, valami darabost, durvát megsimitani; Hof —, a' fát kinagyolni; ein Bret —, deszkát meggyalulni; sich —, elkopni; einen Baum —, fát kivágni, levágni; Abſteber, Pämmer —, l. Abſtehen; die Nichtsdöhne —, tejsogait elvetni, elhullatni, elveszteni; einem Mißthatler das Genick —, gonosztövót nyakon törni, kivégezni; die Jungfrau sollte ihm das Herz —, a' felelem, szorongás majd összezúrta szivét; majd

meghalt félelmében; einen Saß von der Hande —, egy labdát a' rakásból elütni; eine Schuld —, lefizetni az adósságot; eine rote surt —, valamelly jegyzéket rövideden elintézni; vom Lande —, elevezni a' parttól.

Abſtchung, die; levagdálás, lebotolás, lecsontkérés (a' fánál); lerovás, lefizetés (az adósnágnál); letaszitás; eltaszítás.

Abſtract, mn. elvont, elkülönözött. —, ih. elvonva, elkülönözve.

Abſtraction, die; elvonás, elkülönözés.

Abſtrafen, cs. megbüntet, megfenyit.

Abſtrafung, die; megbüntetés, megfenyítés.

Abſtrairen, cs. elvonva gondol, magában vesz v. gondol (rényt, gömbölyűséget st.); elhagy, elmellőz (valamit), hallgat (valamiről).

Abſtreichen, cs. rh. letöröl; le-, megszop (vékát st.); megveszörz. —, rh. k. elvakarodik; ivik (a' hal).

Abſtreifen, cs. lefoszt; lehúz; lehorzsol, lesúrol; die Blätter —, leveleket lefosztani; die Handſchuhe, Strümpfe —, keztyűt, harisnyát lehúzni; eine Feder —, tollat lefosztani.

Abſtreifung, die; lefosztás; lesúrolás, lehorzsolás.

Abſtreiten, cs. rh. elperel; einem etwas —, valakitől valamit elperelni.

Abſtriden, cs. leköt (a' tőről); eine Schuld —, adósságot kötéssel lefizetni.

Abtriegen, l. **Striegen**.
Abtrüben, cs. lefolyat. —, k. lesoly, elfoly.
Abtufen, cs. darabonként letördel (érczet); lépcsőnként, fokonként nevel v. kisebbít.
Abtufen, die; lépcsőket, fokokat.
Abtütten, cs. leeresztlettár (kalapot); levezz födelet (pohárról st.).
Abtumpfen, cs. megcsontkít; el-, megtompít.
Abtun, der; lebukás, rogyás; omlás; meredekség.
Abtützen, cs. lebuktat; letassít; *sch den Hals* —, esésben nyakát törni.
Abtügen, c. kurtát, rövidre vág; először megnyírja (a' posztót); csontkít; elnyes.
Abtügen, cs. kikeres, kikeresgel; kikutat.
Abtun, der; föltöl, főzet.
Abtügen, cs. édesít, megédesít.
Abtügen, die; édesítés, megédesítés.
Abt, der; apát, apátur.
Abtafeln, k. l. **Abspfeifen**.
Abtäfeln, l. **Täfeln**.
Abtafeln, cs. leesszámoz (hajót), hajó' köteleit leszedi, hajót köteleitől, 's egyéb szereitől megfoszt.
Abtänzen, cs. eltánczol; tánczolásban elnyá, elszagat; *sch* —, sáradásig táncsolni.
Abtaufen, l. **Taufen**.
Abtaufen, cs. mélyre kiás.
Abteu, die; apátaság, apáturág.
Abteufel, mn. apátasági, apáturi.

Abtheilen, cz. oszt; el-, feloszt; in *Classen* —, osztályozni, el-, felosztályozni; ein *Zimmer* durch einen *Verfchlag* —, szobát eldeshkálni, deszkázattal elválasztani, elrekeszteni; *regelmäßig* in *Felder*, *Beete* —, rendszeres szakaszokra, ágyakra valamely földet, kertet felosztani; *feine Kinder* —, gyermekeit megosztatni; einen *Prinzen* —, valamely herczegnek évpenzét v. évi tartását kiszabni; mit *einander* —, egymással megosztzkodni.
Abtheilung, die; osztás, elosztás, felosztás; osztályozás, elkülönözés; rész, osztály, szakasz.
Abtheilungsgeld, das; osztójel.
Abtun, cs. rh. leölt, letesz, leveit (kabátot st.); letesz, (hasznágról st.); eltöröl, megszüntet; véggez, elvégez; öl, kivégez; ein *Huhn* —, einen *Witfethäter* —, tyúkot ölni; gonosztévőt kivégezni.
Abtütten, die; apátasszony, sejelelemasszony.
Abtügen, l. **Tügen**.
Abtügen, l. **Kastpen**.
Abtrag, der; elégtétel; lefizetés, lerovás; einem *thun*, valaki' karát megteríteni, megpótlani, valakit kármentessé tenni.
Abtragen, cs. rh. leront, elhord (falut, épületet); elszed (hidat); losszed (asztalt); lefizet, megfizet (tartozást); elnyá, elvisel, elkoptat (köntöst); *sch* —, természetben magát megteröletni.

Abtragung, die; elrontás; elviselés; lefizetés.
Abtrauen, k. gyászt, gyászruhát letesz, leölt v. levet.
Abträufeln, l. **Abtriefeln**, **Abtröpfeln**.
Abtreibemittel, das; magzathajtó, méhajtó.
Abtreiben, cs. rh. elhajt; elkerget, elkiz; meghajt (ökröt st.); ki-, meghajt (erdőt); ein *Kind* —, meli' g'ümmölcset eladni, ideitlen születést szerezni; die *Bürmer* —, gilisztákat, belférgeket kihajtani; das *Sugvich* —, vonó marhat elcsigáni, kifarasztani, meghajtani; das *Geftein* —, elvált sziklát, követ lerepezetni (a' bányában); ein *Stöck*; erdőt kivágni, levágni; das *Gold*, *Eisber* —, aranyat, ezüstöt megtisztítani; das *Flegma* —, nyálkát, turbát elszlatni; das *Papier* —, papírost körülnyírni, körülvágni, (malomban); einen —, kivágni, kivetni valakit (birtokból).
Abtreibend, mn. el-, kihajtó, el-, kiűző (szer st.).
Abtreibung, die; elhajtás; meghajtás; elkergetés, elűrés; megtisztítás (aranyal, oszistnel); kivágás (erdőnél).
Abtrennen, cs. elfej, lefej; elválaszt.
Abtrennung, die; elfejtés, lefejítés elválasztás.
Abtreten, cs. eltapod, letapod; eljár; elkoptat (sok járassal); utat, ösvényt csinál (lábnymokkal); den *Thun* —, az agya-

got meggyűrni, megtaposni v. die Stute —, a' bőrköt megványolni; etnem etwas —, valakinek valamit oda v. átalengedni. —, rh. k. elmegy, eltávozik; bey etnem —, bezállani valakinek, megszállani valakinél; von etwas —, elállani valamitől, lemondani valamiről; von etnem —, elállni, elpártolni valakitől; elhagyni valakit.

Xbtretung, die; átalengedés; elállás; elhagyás; eltávozás.

Xbttrieb, der; ki-, levágás, (erdőnél).

Xbtreiben, k. lecsepeg; es wird etwas für ihn dabey —, neki is cseppen v. jut majd belőle.

Xbtrett, der; kilépés, kimenés, eltávozás; átalengedmény, elállás; elhagyás, lelépés (a' játék-színről); árnyékszék; seisen — nehmen, eltávoznia, magát visszahúznia.

Xbtrodnen, cs. megszárazt; megtöröl. —, k. megszárad.

Xbtrommeln, cs. eldobol; dobolást elvégez; einen Stennessel —, a' méhüket kiűzni kasokon dobolván, egyik kasból másikba átalhajtani.

Xbtropfen, Xbtropfen, k. lecsepeg, lecsepereg; — lassen, lecsepgetni.

Xbtropfen, cs. eldaczol, macskakodással kicsikar valamit valakitől.

Xbtrompfen, cs. tromfál elűt; etnem —, megtromfolni, letorkolni, elcsmítni valakit.

Xbtstung, mn. elpártolt, elszakadt; — werden, elszakadni, elpártolni valakitől; von der Religion — werden, hitét elhagyni, hittől elszakadni; — machen, elpártolásra készteni, pártossá tenni; elcsábítani.

Xbtstung, der; elpártolt, elszakadt.

Xbtstungstheil, die; elpártolás, elszakadás.

Xbtstufen, cs. és k. elitél (valamit valakitől); végítéletet hoz.

Xbtverdien, cs. keres, szerex, szolgálattal nyer; meg-szolgál; ledolgoz, lesszolgál (tartozást).

Xbtvieren, cs. négyszegit, négyszegűvé vág v. csinál.

Xbtvierung, die; négyszegítés, négyszegűvé vágás v. csinálás.

Xbtwäg, cs. rh. megmér, megmázál.

Xbtwägung, die; megmérés, megfontolás.

Xbtwägungswissenschaft, die; megmérés' tudománya, mestersege.

Xbtwägen, cs. legördít, le-hengerít, lehengerget; etwas von sich —, magától valamit elhárítani.

Xbtwanbelbar, mn. hajtogatható (ige).

Xbtwandlung, die; ige-hajtogatás.

Xbtwandern, k. és vh. elvándorol; vándorlásban el-sírás.

Xbtwärmen, cs. megmelegit.

Xbtwarnen, cs. intve visszatartható (valamitől), meg-int (visszatarthatásul).

Xbtwarten, cs. bevár, elvár, megvár (valakit v. vala-

mit); eine Sache —, utána látni valamely dol-gognak, eljárni valamiben, gondoskodni valamiről.

Xbtwartung, die; ápolgatás, gondviselés; várakozás.

Xbtwärt, ih. leselé.

Xbtwaschen, cs. rh. le-, meg-mos, mosogat.

Xbtwaschfaß, Xbtwaschwasser, l. Waschbecken, Waschwasser.

Xbtwaschung, die; le-, meg-mosogatás.

Xbtwäffern, l. Wäffern.

Xbtweben, cs. le-, megszö.

Xbtwecheln, cs. és k. el-, felvált, fölcserél, változtat; változik; im Dienst mit einander —, szolgálattal egymást felváltani.

Xbtwecheln, mn. fölcserélő; változó; félbehagyó. —, ih. változtatva, egymást felváltva.

Xbtwecheln, die; fölcserelés; felváltás; változtat; változandóság; viszontagság.

Xbtweg, der; félreút, csal-út, csalósvény; auf Xbtwege geraten, eltérni az igaz útról, eltévedni, tévelyegni.

Xbtwegsam, mn. úttól messze fekvő.

Xbtwehen, cs. el-, lesű.

Xbtwehren, cs. elfordít, elhárít; elhajt, elűz (marchát st. vetőről st.); feltartóztat, megakadályoz.

Xbtweiden, cs. leolvast, le-áztat; megáztat. —, k. rh. leázik, leolvad; le-válik.

Xbtweiden, k. rh. eláll, el-hajlik, eltávozik, eltér.

(töl, töl); különbözik, eltávozik elter.
Xbweichung, die; elhajlás; elállás, eltávozás, eltérés, különbözés; leásás; leáztatás.
Xbweichungsinstrument, das; eltérési eszköz.
Xbweichungstischel, der; eltérési csirkalom.
Xbwelden, cs. lecszik, lelegel.
Xbweisen, cs. felmotólál; legombolyít.
Xbwolnen, cs. leír (bűnt se.); elír; **Xb** —, magát sírásal fogyasztani.
Xbweisen, cs. rh. eligazit, elutasít; kiad rajta; visszazár, visszaver (ellenőget); einen mit seiner Klage —, a' panaszost elutasítani, meg nem hallgatni.
Xbwiesung, die; elutasítás, eligazitás; visszazárás, visszazaverés; kudarc.
Xbwelsen, k. elhagyja fejr szinét. —, cs. fejerít.
Xbwelfen, k. el-, lehervad, el-, lekókkad.
Xbwenden, cs. elfordít, elhárít; eltávoztat; megakadályoz; einen **Xb** —, útcat félre v. elcsapni.
Xbwentig, mn. idegen; elpártolt; — machen, elidegeníteni.
Xbwendung, die; elfordítás; elhárítás; el- v. félre csapás.
Xbwerfen, cs. rh. lehagyít, levet; le-, elront, elbont (hidat); ledönt, leterít (fát); jövedelmez; einen —, (játék közben) útcsal legyőzni; (tekészségt) többet leütni más-

nál; das **Xb** —, lerázni az igát, a' jármot; die **Xb** —, kötszéklet levetni.
Xbwesen, mn. távollévő, jelen nem lévő.
Xbwesheit, die; távollét, távollételel.
Xbwesen, cs. el-, lekészörül; elkoptat.
Xbwideln, cs. legombolyít; leteker.
Xbwiegen, cs. rh. l. **Xbwägen**.
Xbwinden, cs. rh. legombolyít; csigával leteker.
Xbwirken, cs. lező; jól megdagaszt.
Xbwischen, cs. le-, megtörül; le-, megtörülget; megtisztít.
Xbwittern, sz-n. menyőrdéggel elműlik.
Xbwuchern, cs. eluzoráz, uszoráskodással magéavá tesz.
Xbwürdigen, cs. leszállít. (pénzeiteket); lealacsonyít.
Xbwürdigung, die; leszállítás; lealacsonyítás.
Xbwürfeln, cs. einen, kocskában megnyer valakit, kocskával több szemet vet másnál.
Xbwürgen, cs. megfojt; fojtogat.
Xbwürzen, cs. megfúszerez.
Xbwürstien, das; Abisszinia, (tartomány).
Xbwürstier, der; abissziniai.
Xbwürstisch, mn. abissziniai.
Xbjaßen, cs. ki-, le-, megfűzet; eleget tesz; kielégít; einen —, valakit jól kifűzteni, megfeddeni, megidni, valaki' fejét jól megmosni.
Xbjaßlung, die; ki-, lefűzetés; kielégítés.
Xbjaßten, cs. megszámlál.

Xbjaßlung, die; megszámlálás.
Xbjaßen, k. elfogzik, utószó foga nő; noch nicht abgejaßt haben, még el nem fogrottak lenni, minden fogainak még meg nem lenni. —, cs. meggyalul (fogagyaluvál).
Xbjanfen, cs. elperel, veszekedéssel, czivakodással elnyer.
Xbjaufen, cs. le-, meg-, kicsepol; einem das **Xb** —, vizkórost megcsapolni.
Xbjaßung, die; le-, megcsapolás.
Xbjaubern, cs. elbavöl, elvarázsol.
Xbjäumen, cs. kizabolás (lovat).
Xbjäumung, die; kizabolás.
Xbjäumen, cs. elkertel, bekerít, sövénynevel elkertit.
Xbjaufen, cs. megtép.
Xbjehren, cs. elsoványít; fogyaszt; sonnyaszt. —, k. és vh. fogy; elfogy; elszárad; elszik; magát emészti.
Xbjehrung, die; elsoványodás; sorvadás; hervadás; **aszó**.
Xbjehlen, cs. kijelöl; leábrázol; lerajzol.
Xbjehlung, die; kijelölés; lerajzolás; ábrázolat; rajzolat.
Xbjehlfaste, die; lombik.
Xbjehlfest, das; gereben; ecseled, héhel.
Xbjehlen, cs. rh. lehűz, leovon (hört, ruhát); lenyűz; lecszepegtet, leszivárogtat, lecsapol; elfog, elhűz (a' pénzből); kivon, kivozs (egy számat a' másik-

ből), leszámítva, levon; den Gut —, kalapot levenni; die Gaiten von einem Instrumente —, le- hűrozni valamely hangszert, a' hűrokat róla lesz- ezdni; ein Messer, Scher- messer —, kést, borotvát megfenni; einem die Far- ve —, lehűzni valaki' álarczát, fölfedezni szin- lett gondolkozását, indu- laltját; die Hand von ein- em —, kezét, segedel- mét megvonni valakitől; sich von der Welt —, el- vonulni a' világtól, ker- űlni az emberi társasá- got. —, k. elköltözik; elmegy; eltakarodik; aus dem Dienste —, von ein- em —, szolgálatból el- menni; elhagyni v. leten- ni valaki' szolgálatját; leer —, üresen, haszon nélkül megtérni; der Feind lag ab, eltakarodott az ellen- ség; mit einer langen Nase —, kudarcot vallani.

Kbiehnustel, der; távosta- tó izom.

Kbiehung, die; lehűzás, levonás; nyűzás; lecs- epgetés.

Kbiefen, k. czélox, irá- nyoz valamire; das geht auf nichts Gutes ab, ez semmi jóra sem czélox.

Kbiefend, mn. czéloxó; irány- zó; szándékozó.

Kbirkeln, cs. kicsirkalmaz.

Kbirkelung, die; kicsirkal- mazás.

Kbjug, der; lehűzás, levo- nás; leszámítás; eltávo- zás, elköltözés; vizárok, csatorna.

Kbjugflage, die; indulási zászló.

Kbjuggeld, das; költözés- pénz.

Kbjugpredigt, die; bucsú- zó egyházi beszéd.

Kbjugrecht, das; költözés- jog.

Kbjugschmaus, der; bucsú- tor, bucsulakoma.

Kbjurfen, cs. ki-, el-, letép.

Kbjurden, cs. lecsip; ki- osikar; einem etwas —, elcsipni, erővel elvenni valakitől valamit.

Kbjurden, k. czélox, irá- nyoz (valamire).

Kbjurien, cs. el-, lecsip.

Kbjurigen, cs. rh. kicsikar, kizzarol.

Kbjurruet, cs. letekerget (fo- nalat).

Kcarie, l. Schotendorn.

Kcabemie, l. Khabemie.

Kccent, der; ék, hangjel; hangejtés, l. Ton, Tons- zeichen.

Kccenturen, cs. ékez, hang- jeleket felrak.

Kccess, der; hozzá járulha- tás; hozzájárulás, hozzá- menetel.

Kccessist, der; járnok, tiszt- be-járó.

Kccessiten, t. mellékjöve- del.

Kccessbar, mn. eleségvámos, eleségvám-alatti.

Kccessbiente, der; eleségvá- mi szolgál.

Kccise, die; eleségvám.

Kccisionsnahme, die; eleség- vámjövedel.

Kccissionsnehmer, der; ele- ségvámos.

Kccispedition, die; eleség- vámtisztás.

Kccisfrey, mn. eleségvám- mentes.

Kccisfreyheit, die; eleség- vámentesség.

Kcdischreiber, der; eleség- vámi irnok.

Kcdisstet, der; eleségvám- levél.

Kcdomobiren, cs. alkalmas; egyenget.

Kcdoer, der; öszhangzat; alku, egyezés, l. Einfang; Vertrag.

Kcdoiren, cs. k. öszhang- zik; megegyez, megak- kuszik, l. Uebereinstim- men; Bewilligen.

Kccurat, mn. szorgalmas; pontos. —, ih. szorgal- massan; pontosan, épen, l. Genau.

Kccurateffe, die; pontosság; szorgalmasság l. Genau- igkeit.

Kd! oh! ah! ohaj; ejnye! ach ja! oh igen! ach das! .. oh! bárosak . . . oh! hogy . . . **Kd** Weh schreyen, jajgatni, óbegatni.

Kdat, Kdatslein, der; agár, agátkő.

Kdel, l. Kge, Kgel.

Kdell, der; Akhilles.

Kdellstehse, die; Akhil- les' ina.

Kdromatich, l. Farbenlos.

Kdse, die; tengely.

Kdsel, die; hónal v. hó- nalj; hón; váll; etwas auf die selchte Kdsel neh- men, könnyen venni fel valamely dolgot; einen über die Kdsel ansehen, kevésbe v. föl sem venni, megvetni valakit; auf bei- den Kdseln tragen, két felé selé szitni, két felé sauti- kálni; die Kdsel suden, vállat vonítani.

Kdselaber, die; hónalér, hónalvérér.

Kdselband, das; vállbojt.

Köfselein, das; vállpercz, vállkulcs.

Köfsebüste, die; hónalmirigy.

Köfsebüste, die; hónalin.

Köfsebüste, die; hónalüreg.

Köfsefled, das; vállruha, (papoknál).

Köfsefnaht, die; vállvarrás, (ruhán).

Köfsefnerve, der; hónalideg.

Köfsefnüßader, die; hónal-
üter.

Köfsefßiß, das; vállrés, válldarab, (ruhánál).

Köfsefßüßer, der; ravasz, csapodár.

Köfsefßuden, das; vállvo-
nitás.

Köfsefßüß, das, Köfsefßüß-
ne, die; tengelyvas.

Köfsefnagel, der; tengely-
szeg, tengelyvégzeg.

Köfsefriegel, der; tengely-
závár, (ágyúkon.)

Köfsefrieg, der; tengelyka-
rika, pengőkarika.

Köfsefrieg, der; tengelyvo-
nal.

Köt, mn. nyolcz; — Tage,
nyolcz napi idő, egy hét;
es köfsef köt, nyolczat
üt (az óra).

Köt, die; nyolcz szám.

Köt (Köfsefßüßung), die;
számkivetés, száműzés; in
die — erföhren, számki-
vetni, száműzni.

Köt, Köftung, die; figye-
lem, figyelmesség; gon-
doskodás, gondviselés; vi-
gyázás; — geben, figyel-
mezni, vigyázni; auf die
Köftung — haben, valakire fel-
vigyázni, gondot viselni;
aus der Köftung lassen, nem
vigyázni reá, nem gon-
dolni vele; etwas in Köftung
nehmen, gondoskodás,

gondviselés alá venni va-
lamit; ügyelni, figyelme-
zni valamire; valamit szem-
ügyre venni; sich in Köftung
nehmen, magára vigyáz-
ni, őrizkedni (valakitől v.
valamitől).

Köftung, mn. igazi, valódi,
jóféle.

Köftungbar, mn. becsületes,
tisztos, tiszteletes; figye-
lemre méltó.

Köftungbarichkeit, die; tekin-
tet, tisztelet.

Köftungbeintig, Köftungßißig, mn.
nyolczlábu.

Köftung, (der, die, das); mn.
nyolczadik.

Köftung, das; nyolczszeg,
nyolczszeglet.

Köftungig, mn. nyolczszegű,
nyolczszegletű.

Köftung, das; nyolczadrész,
nyolczad.

Köftung, cs. becsül, nagyra
becsül, tisztel; vél, gon-
dol; geringe —, kevésbe
venni, kevésre becsülni;
für gut —, jónak talál-
ni, itélni; auf etwas —,
figyelmezni, ügyelni, vi-
gyázni valamire; sich nach
etwas —, valamihöz al-
kalmasni, szabni, tartani
magát; wernach ihr
euch zu —, a' mihez ma-
gátokat tartanotok kell.

Köftung, cs. száműz, szám-
kivet, levelesít.

Köftung, ih. nyolczadszor,
Köftung, der; nyolczas.

Köftungsch, mn. és ih. nyolcz-
féle, nyolczféleképen.

Köftungsch, Köftungßig, mn.
nyolczaszoros.—, ih. nyolcz-
szorosan.

Köftungschößßiß, das; nyolcz-
garasos.

Köftungsch, mn. nyolczadfél.

Köftungsch, die; igazság, va-
lóság, jóféleseg.

Köftungßig, mn. nyolczéves
v. esztendő; nyolczévi v.
esztendei.

Köftung, mn. gondatlan, vi-
gyázatlan; tiszteletlen.
—, ih. gondatlanul, vi-
gyázatlanul; tiszteletle-
nül.

Köftungßig, die; gondat-
lanság, vigyázatlanság, á-
gyelmelenség.

Köftung, ih. nyolczszor.

Köftungonattig, mn. nyolcz-
hónapos; nyolczhónapi.

Köftungsam, mn. figyelmes, gon-
dos, szemes, vigyázó. —,
ih. figyelmesen, gondosan,
szemesen.

Köftungsamkeit, die; figyelem,
gondosság, szemeség.

Köftungßig, mn. nyolczszeg-
lopú.

Köftungßig, mn. nyolczol-
dalú.

Köftungßüßung, die; számű-
zés, számkivetés; szám-
űző irat.

Köftungßüßung, mn. nyolczfo-
gatú; nyolczigás; nyolcz-
lovas.

Köftungßüßung, mn. nyolczórái,
nyolczórányi, nyolczórái-
g tartó.

Köftungßig, mn. nyolcznapi,
egyheti; nyolcznapos, egy-
hetes.

Köftung, die; becsület; fi-
gyelem; tisztelet; vigyá-
zat.

Köftungsmangel, der; tiszte-
letlenség, nem tisztelés.

Köftungßig, mn. nyolcz-
szegletű, nyolczszegű.

Köftungßig, (der, die, das);
mn. tizennyolczadik.

Köftung, mn. nyolczvan.
Köftung, der; nyolczva-

nas, nyolcvanvezetendős v. éves.
 Xdtigjährlig, mn. nyolcvanvezetendős v. éves.
 Xdtigste, (ber, die, das); nyolcvanadik.
 Xdigen, k. nyög; zokog.
 Xdigen, das; nyögés; zokogás.
 Xder, ber; föld, szántóföld.
 Xderarbeit, die; mezsei munka, szántásvetés.
 Xderban, ber; földmivelés; szántásvetés.
 Xderbisfel, die; aszottas szoltina, sábtövís; fodortövís.
 Xderfeld, das; szántóföld.
 Xderfurche, die; baránda, l. Furche.
 Xdergeräth, das; szántásvetéshez való eszköz v. szerzsám.
 Xdergerfeg, das; földmivelési törvény.
 Xderhaushof, die; tövíses iglicse, ökörgász.
 Xderhofber, Xderhofmder, ber; gyalog v. földi bodza.
 Xderhof, das; bokor, cserje.
 Xderklette, die; borzon.
 Xderknecht, ber; parasztszolga, béres.
 Xderkohl, ber; ezérnaágu válupikk; vetési repce.
 Xderkraut, das; deréce.
 Xderland, das; szántható föld.
 Xderleutz, t. földmivelők, parasztok.
 Xderlohn, ber; szántásbér.
 Xdermann, ber; földmivelő, szántóvető.
 Xdermünzen, das; szöszeke billegény, (barászdabillegető).
 Xdermaß, das; mezőmértek-mérő láncz.

Xdermünze, die; tarlói menta; hegyi méhfű.
 Xderu, cs. szánt.
 Xderu, das; szántás.
 Xderpferd, das; szántó ló.
 Xderraute, die; füstike.
 Xderrecht, das; földmiveleti jog.
 Xderrettig, ber; mezsei retek.
 Xderringelblume, die; mezsei peremér.
 Xderstohle, l. Erdstohle.
 Xderstowar; sämme, die; mezsei kömöny.
 Xdersteinname, ber; mezsei kömög, (növény.)
 Xderstreife, die; mezsei rozsnok.
 Xderwaldmeister, ber; ugarimiuge.
 Xderwalze, l. Walze.
 Xderweg, ber; dülölút, szántóföldi út.
 Xderweisen, l. Kuhweisen.
 Xderwerk, das; földmivelés.
 Xderwesten, das, l. Xderbau.
 Xderwinde, die; kis szulák, issapfű.
 Xderwiesel, die; sárma, madártej.
 Xet, ber; cselekedet, tett, tét.
 Xeten, Xetenküde, t. oklevelek, ügyírások.
 Xetenscheiber, ber; oklevélíró, lemásoló.
 Xetis, die; rézszes sors, rézsvény.
 Xetienhäндler, ber; rézsvényáros.
 Xetionair, ber; rézsvényes.
 Xetivschuld, die; hitelezmény, kinnlévő adósság.
 Xetuarialus, ber; írótiást, jegyző.
 Xdambsapfel, ber; Ádám' almája v. csutkája; (csitromfa).

Xdambsfelge, die, Xdambsfelgenbaum, ber; egyiptomi fű efa.
 Xddiren, cs. összread, összsorszámol.
 Xddition, die; összcadás.
 Xddresse, die; felírás, (ünnepélyes, országos); ajánló levél; cím; utasító cím; ügyesség.
 Xddresshaus, das; utasító hivatal; zálogház.
 Xdel, ber; nemesség, a' nemes emberek; nemesség, nemesi rang.
 Xdelheid, die; Etelka, (ad-név).
 Xdelherrschafft, die; fören-di uralkodás, nemesi kormány.
 Xdelhof, l. Edelhof.
 Xdelig, mn. nemes, nemes születésű v. rangú nemesi. —, ib. nemesileg, nemesi módon.
 Xdelige, ber; nemes, nemesember.
 Xdelin, cs. nemesít; megne-mesít, nemessé tesz.
 Xdelin, das; megne-mesítés, nemessé tétel.
 Xdelisbrief, ber; nemeslevél, csimeres levél.
 Xdelisbuch, das; nemesi lajakerom.
 Xdelstand, ber, Xdelischaft, die; nemesség; nemesi rang.
 Xder, die; ér, véredény; ér, (fában, kőben, víz-nél); vér, ér, (költői st); die goldene —, aranyér; — lassen v. schlagen, erretet vágni; sich jur — lassen v. sich die — schlagen lassen, eret vágatni magán; er hat seine — da-ju, nem arra való, nincs vére hozzá; es ist seine

thm, egy csep jó vér, v. egy porazemnyi jószág v. egy jó porczika sinces benne.

Ndrbruch, der; érszakadás, érszerv.

Ndrbren, daß; éreske.

Ndergecht, daß; érfomat.

Ndergschwulst, die; érdag.

Nderhütchen daß; érhártya; ere: hártya.

Nderig, Nderig, mn. eres.

Nderkopf, der; vérérdag, érdás.

Ndufaß, der; érvágás, érmetszés.

Nderlaßbecken, daß; vérmedence.

Nderlaßblinde, die; érpólya, érkötő.

Nderlaßstein, daß; érvágó.

Nderlaßzeug, daß; érvágószerek.

Ndermannig, l. Obermannig.

Ndern, cs. ezen (lát st.).

Nderpfeil, die; érvayomász, érszorító.

Nderstiel, der; értűcs.

Nderwasser, l. Blutwasser.

Nduuet, der; segéd; tisztsegéd.

Ndingiren, cs. l. Pfefferbern, Suonenen.

Ndujant, der; segédtest, adjutans.

Ndler, der; sas.

Ndlerhol, daß; sasfa.

Ndlerkranz, die; sasköröm.

Ndlerkraut, daß; páprágy.

Ndlermaße, die; sasorr.

Ndlerstein, der; saskő.

Ndlermuffator, l. Berwefer.

Ndmiral, der; admirál.

Ndmiralität, Ndmiralität, die; admirálság.

Ndmiralitätsflamme, die; admirállobogó.

Ndmiralitätsfahne, die; admirálgálya.

Ndmiralitätsfl, daß; admirálhajó.

Ndonitsblume, die, Ndonitsröschen, daß; hérics.

Ndrjan, der; Adorján, Adrián, Odor, (finév).

Ndriane, die; Adriána, (nőnév.)

Ndriatische Meer, daß; adriai tenger.

Ndvent, der; advent.

Ndventsprediger, der; adventi prédikátor.

Ndventzeit, die; advent.

Ndvlbrief, l. Nvlbrief.

Ndvocat, der; ügyész, ügyvéd.

Ndvocatengedühr, die; ügyészdij, ügyvéddij.

Ndvocatur, die; ügyészség, ügyvédség.

Ndvociren, k. ügyészkedik, ügyvédkedik.

Neffen, daß; majmocska.

Nffe, der; majom.

Nffect, der, l. Feibenschaft.

Nffektiv, k. színel, tettet (valamit); követ (erőtetve); kényeskedik.

Nffektiv, mn. erőtetett, mesterkelt, színeltt, tettott.

Nffen, cs. csúfot v. tréfát ás (valakiből); megcsal, rászéd; majmol, majmor.

Nffengecht, daß; majomkép; majomképü (ember).

Nffenkönig, der; királymajom.

Nffennafe, die; majomor; fítororru, majomorru (ember).

Nffenliebe, die; majomszeretet.

Nffenpöffen, l. majmoskodás, majomtréfák.

Nffenstein, der; majomkő.

Nffenspiel, daß; majmoskodás, majomi játék.

Nffentweibchen, daß; nőmajom, nőstény majom.

Nfferey, Nffnung, die; majmolás, majmozás; utánpás; csúfolás.

Nffieren, cs. l. Nffiren.

Nffoibke, l. Nffoibke.

Nffra, daß; Afrika.

Nffraiser, der; afrikai.

Nffraisisch, mn. afrikai.

Nffter, der; aegg, alfal, far.

Nffter, daß; ércszalak; szajger, marhabelék; al, (gahonae), ocú; maradékgabna, (moluarognál).

Nffter, (egykoron igehatározó, ma már csak összehasonlításokra használtatik); ál, fél, fattyu; al, másod; utó, vég st.

Nffterlabaster, der; félalbastrom.

Nffterantwalt, der; helyettes ügyvéd.

Nffterbefehlter, der; alhűbérés.

Nffterbefehlning, die; alhűbérítés, alhűbérbeadás.

Nffterbedenkmalt, die; díszönobád.

Nffterblatt, daß; fattyulgvél, állével.

Nffterbünde, Nffterburk, die; szülep.

Nffterbürge, der; alkeses, altús.

Nffterbürgschaft, der; alkesesség, altúság.

Nffterdarm, der; végbél.

Nfftereinsetzung, die; alörökítés.

Nfftererbe, der; alörökös.

Nffterer, daß; salakércs.

Nffterflügel, der; álszárny.

Nfftergefäße, daß; salakszűszék v. szekrény.

Kestergraben, der; salakárok, salakcsatorna.
 Kesterhen, l. Grummet.
 Kesterhof, das; hulladékfa.
 Kesterhorn, das; fattyuszarv.
 Kesterkameel, das; álteve.
 Kesterkegel, der; álkúp.
 Kesterkiud, das; utógymek, gyászgyermek; szagyermek.
 Kesterklause, die; fattyuköröm.
 Kesterkönig, der; álkirály.
 Kesterkorn, das; gabonaalj.
 Kesterkugel, die; algolyó, algömb, álteke.
 Kesterkeber, das; hulladékbőr.
 Kesterkehen, das; alhüér, utóhüér.
 Kesterkehenmann, der; alhübéres.
 Kesterkehl, das; végliasz, utóliasz.
 Kesterknecht, der; álembér.
 Kestermoos, das; álmoh, fatytyumoh.
 Kesterniederseiflas, der; álüledék.
 Kesterpapst, der; álpápa.
 Kesterrede, die; rágalom, megszólás.
 Kesterreden, k. rágalmas, megszól.
 Kesterrebner, der; álsónok.
 Kesterstiber, das; keverék-erület, tisztátalan erület, (kohokban).
 Kesterstinne, die; kassás pök.
 Kesterstich, das; nyeregjár.
 Kesterstopf, der; áltópás, cseh topás.
 Kesterthüne, die; álhere.
 Kesterwelt, l. Nachwelt.
 Kesterwitz, der; álelmesség.
 Kegäische Meer, das; aegaeumi tenger.
 Kogat, l. Khat.
 Kogibius, der; Egyed, (hónév).

Kgypten, das; Egyiptom.
 Kegypter, der; egyiptomi.
 Kegyptisch, mn. egyiptomi.
 Kge, Kgel, die; kalászsálka, l. Granne; pozdorja, l. Schebe, Söbeve.
 Kgende, die; szertatókönyv, agenda.
 Kgent, der; ügyvivő, ügybízós.
 Kgentshaft, die; ügyvivőség, ügybízóság.
 Kgregat, das; halmozat, egybehalmozása valaminek.
 Kgio, das, l. Aufgeld.
 Kglen, l. Kfeleb.
 Kgiren, l. Handeln; és Spielen.
 Kguet, Kguetta, die; Ágnes, (nőnév.)
 Kgiren, l. Aufnehmen.
 Kgrest, der; egrealé.
 Kgrimonie, l. Obermennis.
 Kgtstein, l. Bernstein.
 Kh, isz. ah! ó!
 Khehen, mn. bronz, réz, rézhől való.
 Khte, die; ár.
 Khtenmacher, Khtenschild, der; ármüves.
 Khten, Khten, l. Ohm.
 Khten, cs. meghosszúl, megtorol; sejt, sejdít.
 Khtung, die; meghosszulás, megtorlás; sejtés, sejdítés; sejdelen.
 Khtung, k. hasonlít (hoz, hoz).
 Khten, k. sejt, sejdít, előérez. —, sz-n. rém ik (előtte v. nekie).
 Khten, t. eldődök, ösök.
 Khtenprobe, die; öspróba, öszámpróba.
 Khtenrecht, das; Szejog.
 Khtentafel, die; nemzetegtábla.
 Khtnfrau, die; ösanya; nagyanya.

Khtnferr, der; ös; nagyanya.
 Khtnlich, mn. hasonló.
 Khtnlichkeit, die; hasonlat, hasonlatosság.
 Khtnung, die; sejtés, sejdítés; előérezet, sejdelen.
 Khtorn, der; ihar, jávor, juhar.
 Khtornen, mn. ihar, jávor, juhar.
 Khtre, die; kalász; in Khtren schießen, kalászosodni, sejté hányni v. vetni; Khtren lesen, kalászt böngészni v. szedegetni.
 Khtrenlese, die, Khtrenleser, das; kalászszedés; kalászat, bönge.
 Khtrenleser, der; kalászszedő, böngész.
 Khtrenspize, die; kalászhegy.
 Khten, l. Eichen.
 Khtemie, die; akadémia.
 Khtemiker, der; akadémikus.
 Khtemisch, mn. akadémiai.
 Khtemist, der; akadémista.
 Khten, die; körümméreg; csámoly, (növény).
 Khten, der; sejté keszeg.
 Khtaster, der; alabastrom.
 Khtasterbruch, der; alabastromsejtés.
 Khtastern, mn. alabastrom.
 Khtasterer, der; alabastromász, alabastromsobraász.
 Khtaut, der; örvényszerűcsék, (növény); lezecsaponty.
 Khtantbere, die, l. Khtbere.
 Khtan, der; tímó.
 Khtanartig, mn. tímónémű.
 Khtanbergwerk, das; tímóbánya.
 Khtanndruck, der tímósejtés.
 Khtannen, cs. tímós, tímóval gyárt.

Klaunder, die; timsófold, *timsóld.*
 Klauerz, das; timsóerez, *timsórez.*
 Klaukar, mn. *timgyártott,* timsógyártott.
 Klaukhütte, die, Klauwerk, das; timsóhuta.
 Klauzig, mn. timsós.
 Klauquecke, die; timsókút, timsóforrás.
 Klauqschiefer, der; timsópala, *timpala.*
 Klauqsieden, das; timsófürzés.
 Klauqsieder, der; timsófürdő.
 Klauqslein, der; *timsó,* timsókő.
 Klauqwasser, das; timsóviz.
 Klauqsuder, der; timsócsukor.
 Klbanien, das; Albánia.
 Klbanier, der; albániai.
 Klbanisch, mn. albániai.
 Klber, die, Klberbaum, der; nyárfa.
 Klberich, der; Aliberik; (finév).
 Klbern, mn. balga, botor, dőre, ostoba. —, ih. balgán, botorúl, dőren.
 Klbern, k. balgákodik, botorodik, dőrekedik.
 Klbertheit, die; balgaság, botoróság, dőreség.
 Klberstiner, Klbersthaler, der; (hollandi pénz).
 Klbin, der; Albin, (finév).
 Klbrecht, der; Albart, Béla, (finév).
 Klchemie, die; hokál, (művény).
 Klchemie, die; alchymia, aranyosinálás.
 Klchemist, der; alchymista, aranyosináló.
 Klchemistisch, mn. alchymiai.
 Klfanzerer, die; balgaság, dőreség.
Zehszódtár II.

Kllet, der, l. Klaut.
 Klreander, der; Eándor, (finév).
 Klreandrien, das; Alexandria, (város).
 Klreandrinisch, mn. alexandrin, (veranem).
 Klreint, der; Elek, (finév).
 Klreilien, das; Algarbia, (tartomány).
 Klgebra, die; algebra, betűvetés.
 Klgebrisch, mn. algebrai, betűvetési.
 Klgebrist, der; algebraista, betűvető.
 Klgir, das; Algir, (tartomány).
 Klgirer, der; algiri.
 Klminatation, die, l. Erndhrung, Unterhaltung.
 Klmente, t. l. Unterhalt.
 Klfast, das; égvény, lúgós.
 Klfastisch, mn. égvényes, lúgós.
 Klfastiren, cs. égvényit.
 Klfastirung, die; égvényítés.
 Klforan, der; alkorán.
 Klfoven, der; *vakszoba,* ágyasoba.
 Kl, das; minden, mindenség.
 Kl, Klle, ih. vége, egészen, épen, már; mindent; das *Was; ist schon* —, vége már a' fának, v. elfogyott már a' fa; alle machen, elkölteni, elfogyasztani (valamit), kifogni (valamiből); alle sein, elfogni; bei alle dem, mind e' mellett is; die *Spelzen sind noch nicht alle,* még nincs vége az ételnek.
 Klberett, l. Berett, Schön.
 Klba, l. Da.
 Klbiweiß, l. Weiß.

Kllet, die; fasor, *sétasor.*
 Kllegorie, die; allegoria.
 Kllegorisch, mn. allegoriat.
 Kllegro, das; és ih. allegro.
 Kllein, ih. és kaz. egyedül. csak, csupán; de, nemcsak.
 Klleingsfang, der, Klleinenspiel, das; solo, (a' hangszoknál).
 Klleinhandel, Klleinverkauf, der; *egyedáruslás; egyeddrasság,* monopolium.
 Klleinhändler, Klleinverksufer, der; *egyedárus,* monopolista.
 Klleinherr, Klleinherrschet, der; egyedüluralkodó, önuralkodó, monarcha.
 Klleinherrschast, die; önuralkodás, egyedüluralkodás, monarchia.
 Klleinig, mn. *egyed,* egyedül, egyedüles.
 Klleimat, ih. mindig, mindenha, mindenkor.
 Klleinfalt, ih. minden esetre; talán.
 Klleinfaltig, ih. mindenkütt, mindenfelé, mindenfelől.
 Klleer, alle, mn. mind, minden; alle, t. minden, mindenek, mindnyájan; alle drei Tage, minden harmad nap.
 Klleer, (összetételekben); leg, leges-leg; der allerbeste, legjobb, leges-legjobb; der allerschlechteste, leges-legszerecseseb.
 Klleerchristlich, mn. legkeresztényebb.
 Klleerding, ih. vagyigen, igenis, úgyvan.
 Klleerburchschäftigst, mn. felséges, (ezim).
 Klleerest, ih. immost, csakmost, legmost.

Ubergreueft, mn. leghüségeseb.
 Uergnößigft, mn. legkegyelmeoseb.
 Uerhand, mn. mindenféle.
 Uer Heiligem, daß Feft —; Mindenzentek' ünnepe v. napja.
 Uerheiligft, mn. szentáges; daß Uerheiligfte; szentség.
 Uerhöchft, mn. föléges.
 Uerlen, l. Uerhand.
 Uerleugewiß, daß; kardamóm.
 Uerliebft, mn. legkedvesb, szerelmetes; gyönyörök, igen szép; igen jó. —, ih. gyönyörűen, igen szépen; igen jól; legszivesebben.
 Uermaßnharniß, der; ziliá.
 Uermaßen, ib. és kas. egészen, mindenkép, teljesen; mivel, mintogy.
 Uermeiß, ih. főkép, kiváltkép, leginkább; —en, mn. t. legtöbben.
 Uernächft, mn. és ih. legközelebbi; legközelebb.
 Uerfelt, ih. mindenfelől; mindnyájan.
 Uerwärts, Uerwegen, l. Uenthalten.
 Ues, daß; minden; mindenki, az egész világ; — in Allen feyn, mindenben minden lenni; in Allem, mindegyütt, összevéve.
 Uesammt, ih. mindnyájan.
 Uewege, ih. mindenütt, mindenhol.
 Ueweis, ih. immost, legmost, épenmost.
 Ueweit, ih, mindig, mindenha, mindenkor.
 Uegenwart, die; mindennüttél.

Uegenwärtig, mn. mindennüttlevő.
 Uegemach, ih. halkan, halkal, lassen lassen.
 Uegemein, mn. köz, közönséges, egyetemi. —, ih. közönségesen, általában; egyetemleg.
 Uegemeinheit l. Gemeindesgut.
 Uegemeinnachung, die; egyetemítés, közönségesítés.
 Uegewalt, die; mindenhatóság.
 Uegewaltig, mn. mindenható.
 Uegut, daß; paréj libatopp. (névény).
 Uehier, l. Hier.
 Ueiauz, die, l. Bündniß.
 Ueiten, l. Verbsünden.
 Ueitte, der, l. Bundesgenos.
 Uemacht, die; mindenhatóság.
 Uemächtigt, mn. mindenható.
 Uemählig, mn. halk, lassú. —, ih. halkan, lassen lassen.
 Uemünde, Uemeinde, l. Gemeindegut.
 Uehend, mn. mindentátó.
 Uetägig, mn. mindennapi, mindennapos; daß alltägige Fieber, mindennapi láz v. hideglelés.
 Uetägigft, mn. mindennapi, közönséges.
 Uetagsgeft, daß; közönséges v. mindennapi arz.
 Uetagsftaid, daß; —roß, der; hétköznapi ruha. —hut, der; hétköznapi kalap.
 Uetagspeet, der; mindennapi költő.
 Uetagsweis, der; mindennapi elmesség.
 Uetaltend, mn. mindenkormányzó, mindentátó.

Ueweife, mn. főbölcs, mindentudó.
 Uewißend, mn. mindentudó.
 Uewißheit, die; mindentudás; mindentudóság.
 Uwo, l. Wo.
 Uyu, Ulyuviel, Ulyufehr, ih. fölötté igen, igen nagyon.
 Uzugleich, Uzumal, ih. mindnyájan, összesen.
 Uzmanach, der; almanach; kalendarium.
 Umandin, der; almandin. (rubinfaj).
 Umosen, daß; alamizsna. —amt daß, —pflege, die; alamizsnatisztg. —brod, daß; alamizsnakenyer. —büße, die; alamizsnamillye. —faßen, —foß, der; alamizsnaszokrény; alamizsnatöke. —geld, daß; alamizsnapénz.
 Uumosenhammer, der; alamizsnaszedő.
 Uumosenfammlung, die; alamizsnaszedés.
 Uuo, die; áloe. —holz, daß; áloeifa. —latwerge, die; áloeyelet. —mittel, daß; áloeszér.
 Uuofe, die; garda, (hal).
 Uuofus, der; Alajos, Alojz, (ánév).
 Uup, der; bossorkány, lidérez.
 Uup, l. Uupen.
 Uupen, t. Uupenberg, daß; havasok.
 Uupenbefuß, der; havasi úróm.
 Uupenbewohner, Uupfer, der; havasi lakos.
 Uupenbirge, die; törpe nyirfa, gyalognyir.
 Uupenfiefer, die; henye fenység.
 Uupenflee, der; bérzai löbcs.

Xipenmoan, ber; havaiai mák.
 Xipenkraut, das; havaiai fű;
 pakócsa.
 Xipenrauch, l. Erdrauch.
 Xiphobas, das; ábécze; be-
 türend.
 Xiphabetisch, mn. betűren-
 des. —, ih. betűrendhen.
 Xispe, die; l. Xurmesel-
 tler.
 Xispepf, l. Bistockselpepf.
 Xisraun, die; altató nadrá-
 gulya.
 Xis, kas. midőn, mikor;
 mind, ... nál, ... nél;
 mintsem, hogyszem; úgy-
 mint.
 Xisbal, ih. egyszaribon,
 mindjárt, tüstént.
 Xisbanu, ih. asatán.
 Xisso, ih. és kas. így, úgy,
 azért, tehát.
 Xisler, l. Xisler.
 Xit, mn. ó, régi; idős, ko-
 ros, öreg, vén.
 Xit, ber; solbáng.
 Xitan, ber; erkély.
 Xitar, ber; oltár.
 Xitarblatt, das; oltárkép.
 Xitardecke, die; oltárterítő.
 Xitargemälde, Xitarbild, das;
 oltárkép.
 Xitarhimmel, ber; oltár-
 mennyezset.
 Xitarfenster, ber; oltár-
 gyertyatartó.
 Xitarfrau, Xitarin, ber;
 oltárfi, oltárnő.
 Xitarplatte, die, Xitarstein,
 ber; oltárkő.
 Xitartuch, das; oltárterítő.
 Xitbägen, mn. régisütésű,
 régenült.
 Xitbart, ber; vénszakállas.
 Xitbusch, mn. ónémet.
 Xite, ber és die; öreg, vén.
 Xiten, k. l. Xeltern.
 Xiter, das; kor; életidő,
 idő; was heute —, vén-

ság, öregkor; vor Xiter,
 hajdan, régente.
 Xetter, mn. idős, koros,
 öregobb, vénebb.
 Xetterisch, mn. ősi.
 Xitermann, ber; öregmes-
 ter; veterán; templom-
 atya.
 Xitermutter, die; özanya.
 Xitern -k. öregszik, vénül.
 Xitern, t. szülök.
 Xitern, Xitern, k. öregszik,
 vénül.
 Xiterthum, das; óság, ré-
 giség.
 Xiterthumkunde, die; régi-
 ségtudomány.
 Xiterthumkunde, — for-
 scher, ber; régiségbuvár.
 Xiterbote, ber; ósátya.
 Xitidew, Xitieder, ber;
 foltozó varga.
 Xitiste, die; felszavola.
 Xitfränkisch, mn. ófrank;
 ódivatos, régiszabású; el-
 kopott, elnyűtt, (szo-
 kás st.)
 Xitstreich, mn. régi fej-
 delmi-nemzetiségű.
 Xitstige, l. Bratsche.
 Xitstiehl, ber; öreglegény,
 Xitstübli, mn. óhitű.
 Xitthee, die; ziliz.
 Xitst, Xitstinger, ber; al-
 tista, földnézés.
 Xitling, mn. baracsű.
 Xitnacht, ber; öregbérés,
 öregszolgá.
 Xitlich, mn. öreges, vénes.
 Xitmeister, l. Xitermann.
 Xitmeisterinn, die; öreg-
 mesternő.
 Xitmobisch, mn. ódivatos, ré-
 giszabású, régi módú. —
 ih. ódivatos-an, régi módra.
 Xitstüffel, ber; felkulcs,
 (hangszoknál).
 Xitstadt, die; óváros.
 Xitiume, die, l. Xit, ber.

Xitwater, ber; öregatya; ós-
 atya; atyamester.
 Xitwätersch, mn. ódó-
 vatos, ószabású.
 Xitwasser, das; holtvíz,
 holdér.
 Xitweibisch, mn. vénasszo-
 nyos; elpukult.
 Xn, (an dem); ej. —n, —on,
 —en, —ön; —ban, —ben;
 —nál, —nél, mellett; (a'
 Sük fok előtt ih.); — ber-
 sten, legjobban; — schön-
 sten, legzebben.
 Xmadhus, ber; Amadé, (h-
 név).
 Xmelgamiren, l. Bergulden.
 Xmalia, die; Amália, (nő-
 név).
 Xmarant, ber, Xmarantblu-
 me, die; amarant; bár-
 ling, bárszonyvirág.
 Xmarantfarbe die; amarant-
 szín.
 Xmarantfärbig, mn. amarant-
 színű.
 Xmarelle, Xmuster, die; kaj-
 szai harack; borizű cse-
 resnye.
 Xmarallenbaum, ber; kajszai
 harackfa; borizű cseresz-
 nyefa.
 Xmajone, die; amazon.
 Xmajonenkleid, das; amazon-
 köntös.
 Xmber, ber; ambra.
 Xumberbaum, ber; ambrafa.
 Xumberkraut, das; elemtá-
 tarója, engeszagolj.
 Xmberfisch, das; ambrás.
 Xumberkraut, ber; ambra-
 caerjo.
 Xmber, ber; ülső, ülsvas.
 Xmboschmied, ber; kovács.
 Xmboschod, ber; ülsőtkő.
 Xmber, l. Xmber.
 Xmberflugel, die; ambrago-
 lyó, pézsamteke.
 Xmbrosia, die, Xmbrosien

frant, das; ambrosia; mirha-libatopp; mezei öröm.
 Ambrosisch, mn. ambrosias, illatos.
 Ambrosius, der; Ambrus, (G-növ).
 Amelise, die; hangya.
 Amelisenber, der; hangyászmedve.
 Amelisenesh, das; hangyatojás.
 Amelisenfresser, der; hangyász.
 Amelisenhaufe, der; hangyásfészek.
 Amelisenlöwe, der; hangyászbogár.
 Amelisenstein, der; hangyakő.
 Amen: amen.
 Amerika, das; Amerika.
 Amerikaner, der; amerikai.
 Amerikanisch, mn. amerikai.
 Ametyst, der; ametiszt, violakő.
 Ametyststein, der; ametiszt-solyag.
 Amiant, der, l. Bergkrist, Steinkras.
 Ammann, der, l. Amtmann.
 Amme, die; dajka.
 Ammel, das, l. Kraftmel, Stärke.
 Ammenadbröden, das; aggrege, dajkarege.
 Ammenvermietherinn, die; dajkaszerző.
 Ammer, die; ármány; borító cserecsnya.
 Ammes, der; ammi, (növény).
 Ammonia, l. Salmiak.
 Ammoniter, der; ammonita.
 Amone, die, Amunklein, das; zizeo, (növény).
 Amor, l. Liebesgott.
 Amortiter, der; amorita.
 Ampel, die, l. Rampa.
 Ampfer, der, l. Gauerampfer.
 Ampel, die; rigó.
 Ampfe, l. Cuffig.

Amt, das; hivatal, tiszt, tisztaság; isteni szolgálat, miss; czéh; (törvény-szolgáltató 's fejedelmi jövedelmekre ügyelő helyteli, vagy vidéki hivatal).
 Amtchen, das; hivatalka, tisztcska.
 Amtfrau, die, l. Amtmännin.
 Amthaus, das, Amtsh, die; hivatalház, tisztaság' háza.
 Amtlos, mn. és -ih. hivatalatlan vagy hivatalatlan, tisztetlen, privat, szabad; hivatal v. tiszt nélkül.
 Amtmann, der; tiszttartó; tisztviselő.
 Amtmännin, Amtmannsfran, die; tisztartóné; tisztviselőné.
 Amtmeister, l. Obermeister.
 Amtsarbeit, die, Amtsgeschäfte, t. hivatalos v. tisztidolog, munka, ügy.
 Amtsauffseher, der; tisztügyelő.
 Amtsbruder, Amtsgenos, der; tiszttárs.
 Amtblener, der; hivatal' szolgája.
 Amtseid, der; tiszt eskü, tiszteskü.
 Amtseifer, der; hivatalbeli buzgalom, hev, szorgalom.
 Amtsfrohne, Amtsführer, die; hivatalnak járó szakmány.
 Amtsgeld, t. hivatali jövedelmek.
 Amtsgeldühr, die; hivatali járadék v. illetmény, sportula; tiszt kötelesség.
 Amtsgeldührer, der; tisztsegéd, hivatalsegéd.
 Amtsgesicht, das; hivatalos arc, komor tekintet.
 Amtsgeld, das; hivatalruha, tiszt ruha; misemondó ruha.

Amtsknecht, der; hivatal' szolgája.
 Amtsoffen, t. hivatal' költésége.
 Amtsnam, der; tisztnev, tiszt cím.
 Amtspflege, die; hivatalgyakorlás, eljárás a' hivatalban.
 Amtspflicht, die; hivatalos v. tiszt kötelesség.
 Amtspflichtig, mn. hivatali, hivatalos, tiszt.
 Amtsfache, die; hivatalos dollog.
 Amtsfach, Amtschristfah, der; hivatal' törvényszéke alá tartozó.
 Amtschaffer, der; hivatal' aláírta, gondviselője.
 Amtschiffchen, das; hivatali csímer.
 Amtschreiber, der; hivatali írnok.
 Amtsfeger, das; tiszt pecsét.
 Amtsstube, die; hivatalozoba, tisztzoba.
 Amtstag, der; hivatalnap, tisztnap.
 Amtsverrichtung, die; tiszt foglalatosság.
 Amtsverwalter, der; helyettes.
 Amtverweser, der; hivatalhelytartó, képviselő a' hivatalban.
 Amulet, das; mentősser.
 An, ej, -n, -on, -en, -ön; -ban, -ben; -hoz, -hez, -höz; mellé; mellett; körül; -ra, -re; -ról, -ről; -tól fogva, -től fogva, óta; — das Feuer sehen, ténhöz v. tűz mellé tenni; es ist jemand — der Thür, valaki van az ajtón; — meinem Hause, a' házam mellet; es waren — zwei tausend Mann,

két ezer ember körüli voltak; die Jugend — ifj, az erény magában; er foumt — Betteflaß, koldusbotra jut; es ist — mir, rajtam a' sor; so viel — mir ist, a' mennyi rajtam áll v. tölem függ; von meiner Kinderheit —, gyermekkorom óta v. gyermekkoromtól fogva.
Anagramm, daß; anagramma.
Anagrammenmacher, der; anagrammista, anagrammakészít.
Analogie, die; hasonlat, hasonlatosság, *hasonssabály*, analogia.
Analogisch, mn. hason, hasonló, analog.
Analyse, l. Bergliederung.
Analytisch, l. Auslösen, Berggliedern.
Analytisch, mn. fejtő, fejtető, részelő, tagoló.
Ananas, die; ananász.
Ananfern, ca. l. Anferu.
Anarchie, die, l. Gesetzlosigkeit.
Anatomie, l. Bergliederung.
Anatomiker, der; boncsoló, boncztudó.
Anatomist, cs. l. Bergliedern.
Anatomisch, mn. boncztudományos. —, ih. boncztudományosan.
Anbaßen, k. süll, szárad (hoz, hex; ra, re). —, cs. ragaszt (ra, re).
Anbannen, cs. megbüvöl, megigéz, megvarázsol.
Anbau, der; művelés, (föld); vetés, (búzié); pallérozás, művelés, (nyelvé); hozzá építés.
Anbauer, cs. művel (földet); vet (húsát st.); mű-

vel, csinosit, palléroz (nyelvet); épít (hozzá). —, vh. megletepl, megzszáll.
Anbauer, der; gyarmatos.
Anbreffen, cs. rh. meghagy, megparancsol; ajánl.
Anbefehlung, die; parancs; ajánlat.
Anbegrinn, der; kezdet.
Anbehalten, cs. rh. magán tart (mellényt st.).
Anbeissen, cs. rh. harap, eszik, megkezd. —, k. kap, harap (hozzá, belé).
Anbelangen, l. Anfangen, Betreffen.
Anbeßen, cs. ugat (ra, re); megugat.
Anberamen, Anberammen, cs. határoz v. szab napot.
Anberaumung, die; határozás, rendelés, (napé).
Anbieten, cs. imád.
Anbeter, der; imádó.
Anbetreffen, l. Betreffen.
Anbetteeln, cs. koldulva jó v. megy (hoz, hex). —, vh. koldulva folyamodik (hoz, hex).
Anbetung, die; imádás.
Anbetungswürdig, mn. imálandó.
Anben, ih. egyszermind, e' mellett.
Anbieten, cs. rh. hajt görbít (hoz, hex); mellékel, kapesol (oklevelet st.).
Anbieten, cs. rh. kínál, megkínál (val, vel), ajánl. —, vh. ajánlkozik, kínálkozik. —, k. ígér, (árverésen).
Anbieten, die; ajánlás, megkínálás; ajánlkozás, kínálkozás; ígérés.
Anbünden, cs. rh. köt, megköt (hoz, hex); megajándékoz, (névnapon); le-

foglal, (előpénzzel); összeszekap, (valakivel); fuz; angetunden sein, könnyen fölüldülni.
Anbiss, der; harapás; reggeli falatok; családtek.
Anbissen, cs. rh. fű (ra, re); selfü, megfű (tüzet); selfü (hólyagot); fűva jelent (vadászatot st.).
Anblatt, daß; konyva viczor, (növény).
Anblenden, cs. viczorog; fogat viczorit (ra, re).
Anbleiben, k. rh. hű marad, mellette marad.
Anblick, der; rátekintés; tekintet.
Anblicken, cs. néz, pillant, tekint (ra, re).
Anblinzen, Anblinzeln, cs. hunyorit, hunyorog, pillog (ra, re).
Anblösen, cs. bög (ra, re).
Anbören, cs. megfúr.
Anborgen, cs. fölvesz, kölcsön vesz.
Anbraßen, cs. kötéllel felhúz vitorlát.
Anbrechen, cs. rh. megtör; megkezd (hordó sert). —, k. szürkül, virad; alkonyodik, esteledik; törődik (a' gyümölcs), poshad (a' bor); mit anbrechen Tage, viradatkor; mit anbrechen Nacht, alkonyatkor.
Anbreunen, cs. rh. gyújt, meggyújt (taplót st.); rácsüt (bélyegot); megéget, megkomzásit. —, k. gyúlad, meggyúl; megkomzásul; megperzseldök.
Anbringen, cs. rh. elhoz; felhúz (keztűt); csinál, épít, rak; be-, elszerez (valakit); ejt, okoz (sebet); kiad, köit

(pénzt); elad (árut); elad, 'férjhez ad; elmord, alkalmas (kérelmet, irésít); felad, bejelent (pauzast).

Anbringer, der; be-, elszerező; feladó, bejelentő.

Anbringung, die; el-, beszerzés; kiháasítás; feladás, bejelentés.

Anbruch, der; kezdet; rothadás, törődés; bei — des Tages, pitymallatkor, nap' viradtakor.

Anbrüchig, mn. törődött; poshadt.

Anbrühen, cs. forrás, megforráz.

Anbrühen, cs. bődül, ordít (ra, re).

Anbrummen, cs. megmorog, megmormol.

Anbrüsten, cs. költeni kezd; kotlik (töjást); ein angebrühtes Fe, kotlott pete v. töjás.

Andacht, die; áhitatoság, ajtatoság; imádság; figyelem.

Andächtlich, mn. áibuzgalom, áibuzgóság, kegyeskedés.

Andächtlich, k. buzgóodik, kegyeskedik.

Andächtig, mn. áhitatos, ajtatos; figyelmes. —, ih. áhitatosan, ajtatosan; figyelmesen.

Andächtige, der és die; áhitatos, ajtatos.

Andächtler, der; buzgóoló.

Andalusien, das; Andalusia.

Andalusier, der; andalúziai.

Andante, das, és ih. halk, halkan, (a' hangássek-nál).

Anden, v. Erbfeind, t. Andesek, Cordillerák, (hegyek.)

Andenken, k. emlékezik (ra, re).

Andenken, das; emlékezet; emlék; mein Mann festigen Andenken, boldogult v. boldog emlékeztető férjem.

Anden, mn. más, egyéb; másik.

Andern, cs. változtat, megváltoztat; megjobbit. —, k. és vh. változik; megjobbit.

Andersfaß, l. Sonst.

Andersheiß, ih. más részről.

Anders, ih. egyébkép, más-kép, különben; wenn —, wo —, ha egychiránt.

Andersfeß, ih. másfelől, más oldalról v. részről.

Anderswo, Anderswärts, ih. egyébütt, másfelé, máshol, másutt.

Anderswoher, ih. egyébkéant, másképen.

Anderswoher, ih. egyébünnon, má-honnan.

Anderswohin, ih. egyébhüve, máshova.

Andershalb, mn. másfél.

Andershalb, mn. másfél.

Andershalb, mn. másfél.

Anderrung, die; változás; változtatás.

Anderrwärts, Anderrwärts, mn. más, egyéb.

Anderrwärts, l. Anderswo.

Anderrten, c. jelent, megjelent, tudtára v. értésére ad.

Anderrtend, mn. jelentő, jelentés.

Anderrtung, die; megjelenés, tudtára-adás; parancs.

Anderrten, cs. fog, költ, kodeshol (valamit valakire).

Anderrtung, die; ráfogás, rá-

költés; koholmány, költött hír; vad.

Anderrnen, k. dörög, dörögget, sörög, söröget (az ajtón). —, cs. dörög, sörög (ra, re), ledörög (valakit).

Anderrn, der; pemet, (növény).

Anderrngen, cs. szorít, tol (hoz, hez; nak, nek). —, vh. tolkodik (hoz, hez); tolja magát (valakire).

Anderrn, der; Andor, Anderrás, Andre.

Anderrnfrey, das; anderrkeress, (exmeitudományban).

Anderrsen, cs. csavar, teker (ra, re); einem eine Nase —, valakit rászadni.

Anderrngen, k. hat, nyomul, tódul, tör (az ellen); tolkodik, tolul (a' vér).

Anderrnglich, mn. tolkodó.

Anderrrohen, cs. fenyeget, ijeszt (val, vel).

Anderrrden, cs. nyomtat (ra, re), rányom.

Anderrrden, cs. nyom, szorít (hoz, hez). —, k. szorul (hoz, hez).

Anderrsch, l. Daburck.

Anderrgnen, l. Besignen és Besignlichen.

Anderrinander, ih. egymáshoz, egymásmellé.

Anderrnderfüng, die; összesefoglalás, összeragasztás.

Anderrnderhängend, mn. összesefoglalt, összeragasztott.

Anderrdote, die; anekdota.

Anderrfein, k. emélyeg, undorodik (tól, től), undorít (valakit valami).

Anderrment, die; kökörcsin.

Anderrmpfehen, l. Empfiehen.

Anderrben, k. örököl, örökül nyer v. kap (pénzt); ve-

le születik, elragad (ra, re), elkap (nyavalyát); angyerbite *Wäter*, öröklött v. örökül nyert jószágok; angyerbite *Verurtheile*, veleszületett előítéletek.

Anerbieten, l. *Anbieten*.

Anerkennen, cs. előismer, megösmern.

Anerkennniß, die; megösmérés.

Anerkennung, die; előismerés, megösmérés.

Anerkschaffen, cs. rh. vele teremtet. —, mn. vele született, benatermett.

Anerwogen, ksz. minthogy, tekintvén, azon tekintetből.

Aufachen, cs. felső, fűtet (tűzet); éleszt, gerjeszt (baragot).

Aufacheln, cs. felső, föléleszt (tűzet), folgerjeszt.

Aufacheln, l. *Einäscheln* és *Anreihen*.

Aufahren, cs. rh. elhoz (kocsin); megtámad, neki esik (aszóval). —, k. neki megy (kocsin); érkezik, jő (kocsin); munkára megy (a' bányász); például jár, megjárja.

Aufahrt, die; megérkezés (kocsin); kivezés; munkakezdet (a' bányászoknál).

Aufall, der; rácsás; rászállítás; örökség, *szállomány*; megrohanás; megtámadás, (ellené); megazokés, *ra-lam*, (nyavalyás).

Aufallen, k. rh. rácsik, (a' fés); rászáll, (pénz). —, cs. megrohan, megazók, megtámad, neki esik.

Aufalligkeit, das; *szállománypénz*.

Aufalligkeit, das; *szállományjog*.

Aufang, der; kezdet; kezdés; elő, (erdőé sc.).

Aufangen, cs. rh. kezd, elkezdi (valamit), fog (hoz, hoz, hoz). —, k. és vh. kezdődik, elkezdődik.

Aufänger, der; kezdő; tanuló.

Aufängtisch, mn. és ih. kezdési; eleinte, kezdetben.

Aufangs, ih. eleinte, előszőr.

Aufangsbuchstabe, der; kezdőbetű.

Aufangsgrund, der; *Aufangsründe*, t. alapsz, elemek, (művészeté sc.), alapelvek.

Aufangschule, die; kezdőiskola.

Aufangstafel, die; kezdősor.

Aufarbeiten, cs. befest, megfest.

Aufassen, cs. megfog. —, k. fogódzik, kapaszkodik (ba, he).

Aufaufen, k. rothad, törődik.

Aufschten, cs. rh. megtámad; kísért; aggodik; lő lassé *das mich nicht* —, azon nem aggodom, azzal nem törődöm; *was scht ihn denn an?* mi lelta őt?

Aufschtung, die; megtámadás; vita; kísértet.

Aufstellen, cs. reszel, megreszel.

Aufsteben, cs. ellenkedik (val, vel), fenekedik (ra, re); fölingerel, felbujt (valakit valakire).

Aufstebung, die; ellenkedés; felbujtás.

Aufertigen, l. *Zufertigen*.

Aufstellen, cs. megbilincsel, bilincse tesz, vasra ver.

Aufstehen, cs. megnevedít, megnevedesít, vízzel meghint.

Aufschtrube, die; rongyteknő, *loosteknő*, (papirosmalmokban).

Aufschtung, die; megnevedezés, megnevedesítés.

Aufstern, cs. be-, megfüt (kohot); feltűzel, neki tűzel (valakit). —, k. tűzet gyujt, kigyujt.

Aufsternung, die; feltűzelés.

Aufstammen, cs. meglángol, megpirít; fellángit, felgyujt (valakit). —, vh. fellángul, felgyul, fölgerjed, felpatlan (valaki).

Aufstehen, cs. rh. son (hoz, hoz).

Aufstehen, cs. esedezik, könyörög, rimánykodik (nak, nek), kér.

Aufstehen, das, *Aufstehen*, die; esedezés, kérelem, könyörgés.

Aufstehen, l. *Anstehen*.

Aufsteden, cs. told, varr (ra, re); megfoltos.

Aufstegen, k. rh. előröppöl, előszáll; röppöl, száll (nak, nek).

Aufstehen, k. rh. foly (nak, nek, melllette); tele foly.

Aufstehen, cs. tutajoz, tutajon szállit; hoz, visz (a' víz); *das angestöste Stülz Land*, vízhosta darab föld, *ússadébföld*.

Aufstehung, die; tutajozás; *ússodny*, *ússadébföld*.

Aufstehungsrecht, das; *ússodnyjog*, *ússadébfog*.

Aufstehen, cs. megátkoz (valakit valamivel).

Aufstug, der; röppülés, szállás.

Aufstuf, der; folyás; *ússodny*, *ússadébföld*, *ússadébföld*.

Aufordern, l. *Fordern*.

Auforderung, die; követel-

lés; kereszt (valakin), *bé-
vetelmény*.
Anfrage, die; kérdés, tu-
dakozás.
Anfragen, k. kérdés, tu-
dakoz (valakit valami fe-
lől v. iránt.)
Aufreßen, cs. rh. megha-
rapdál, megkerd, meg-
rág; elszik, elrág (a'
rossza). —, vh. telo v.
torkig eszi magát; meg-
hizik.
Aufreißend, mn. etető, ma-
ró, rágó, (kő, szer).
Aufreißung, die; el-, kie-
vés, el-, kirágás.
Aufreizen, k. sagy (hoz,
hez).
Aufreißer, cs. felújít, föl-
frisít; megfrisít, megony-
hit, fölvidít.
Aufreißung, die; felújítás,
fölfrisítés; megenyhítés,
fölvidítés; neki buszítás.
Aufsage, die; melléklet, ra-
gaszték.
Aufsagen, cs. csatol, mel-
lékel, ragaszt (okleve-
l); összfogat, össz-
szefoglal.
Aufsagung, die; mellékelés;
összfoglalás.
Aufsichten, cs. tapint, meg-
tapint (selymet st.); ta-
pintva megérez.
Aufsichten, cs. vezet (hoz,
hez); vezérel, vezet (se-
reget); vezet, vezérel (ra,
re); felhoz, idéz, említ,
(könnyvööl); hoz (kocsin
st.); megcsal, rászed.
Aufsührer, der; vezér; ve-
zető.
Aufsührung, die; vezetés;
vezérlés.
Aufsührungstheater, das; fel-
hozójel.
Aufstellen, cs. megtölt.

Aufstellung, die; megtöltés.
Angabe, die; feladás, ri-
adás; előpénz, felpénz;
be-, feladás, bevádolás;
előrajz, terv; bevallás
(vagyon); közlemény, e-
lőadás, tudosítás, adat.
Angaffen, cs. ámul, bámul,
(ra, re).
Angaffer, der; bámmész.
Angähnen, cs. ásit (ra, re);
látog, látog (ra, re).
Angeben, cs. rh. előre ad;
felad, ráad; bead, bea-
rúl, bevádol; ajánl, ja-
val (tervet st.); beje-
lent, bevall, (vagyon).
—, k. kiad, kijátsszik, (kár-
tyánál).
Angeber, der; ajánló, kez-
dő, javáló, (terv st.);
be-, feladó, bevádoló.
Angebot, das; ajánlók,
(név- v. születésnap).
Angebots, mn. ügy-
mondatot, valakinek kiadott.
Angeboren, mn. öröklött,
vele született, természet-
i.
Angebot, das; ajánlás, ki-
nálás; ajánlat, kínálat;
ígérés, (első, árveré-
sen).
Angebung, die; fel-, ráadás;
be-, feladás, bevádolás;
javálás, kezdés, (terv st.).
Angebeten (lassen) k. része-
sit, részeltet, (ban, ben).
Angebeten, l. Andenken.
Angehört, mn. függelék,
mellék, toldalék, (iro-
mány st.).
Angehänge, das; akaszték,
függaszték; amulék, nyak-
szer.
Angehen, cs. rh. megf (hoz,
hez) illet, (valakit), tar-
tonik, (ra, re); ér, (a'
szél). —, k. kezdődik, el-
kezdődik; díszlik, fogam-

szik; romlik, rothad; meg-
lehető, tőrhető.
Angehört, mn. kezdő, ifju,
új. —, kas. tekintvém,
nézve.
Angehört, k. tartozik (hoz,
hoz).
Angehörtig, mn. tartozó, (hoz,
hez); minek; Angehörigen,
önmönim, rokonsám, a-
tyámhái.
Angeifer, l. Weisfeifer.
Angel, die; horog; szigony;
sark, (ajtó st.); nyak,
(kés, kapó st.); sulánk;
die Angeln der Welt, a'
világ' sarkai.
Angel, das; felpénz, elő-
pénz, foglaló.
Angelegen, mn. fő etwak
— sein lassen, valamire
gondjának lenni; valami-
ra rajta lenni.
Angelegenheit, die; dolog,
ügy.
Angelegentlich, mn. szorgos,
sürgető, —, ih. gondosan,
szorgosan.
Angeler, der; horgász.
Angesessen, der; sarkvas;
horogszakáll.
Angelika, die; Angelika, (nö-
vő); angyelika, (növény).
Angeln, cs. horgász; szig-
onyozás, szigonyyal ha-
lász.
Angebot, cs. ígér, meg-
ígér; megfogad, felfogad
(valamit).
Angelreute, die; horgász-
vessző.
Angelreute, die; horgin,
horgászaineg.
Angelreute, der; gönczől'
szekere.
Angelweid, ih. tárva-nyit-
va; die Thüre steht — of-
fen, tárva-nyitva áll az
ajtó.

Angemeffen, mn. hozzáilló, alkalmas, meggyező.
 Angemeffenheit, dic; hozzáillóság, meggyezőség.
 Angewohn, mn. kedves, kellemes; kies. —, ih. kedvesen, kellemesen; kieszen.
 Anger, der; gyep, pázsit; megye.
 Angerblume, dic; rükerosz.
 Angerfrucht, das; útifű.
 Angerkling, der; veres galócza, der Drüfching, Herrenpilz.
 Angerkuchen, mn. liasztelt, nagytekintetű. —, lsz. azonban, mivel.
 Angerkissen, mn. lakos, megszállott, települt.
 Angerkopf, das; ábrázat, kép; im —, előtt, láttára.
 Angerkopf, ib. előtt, láttára (nak, nek).
 Angerkopf, mn. megrontott, megfertezett, ragályban nyavalygó.
 Angerwöhnen, cs. megszoktat (valamit), szoktat (ra, re). —, vh. szokik, (ra, re).
 Angerwöhnheit, dic; szokás.
 Angerwöhnung, mn. megszokott.
 Angler, cs. rh. önt, tölt (ra, re; hoz, hex); megönt; meglocsol; bieset; Asteid fát vele angeessen, úgy áll az a' ruha, mintha öntve volna.
 Anglimmen, k. meggyül.
 Anglofen, cs. szemet mereszt, mereget (ra, re).
 Angroßbar, mn. megtámadható.
 Angreisen, cs. rh. megfog, megmarkol; megragad; megtámad; fog, nyúl (hoz, hex), elkezd; elhagyaszt,

elgyöngít. —, vh. magát megerőlteti.
 Angreisend, mn. megtámadó, megrohanó; gyengítő.
 Angreißer, der; megtámadó.
 Angreislich, mn. családok, kinnélkörü (áru st.); eiyvekessé.
 Angreislich, mn. megtámadható; kézzel fogható.
 Angreisen, k. határos, szomszédos (val, vel).
 Angreisend, mn. határos, szomszédos.
 Angreisung, dic; határosság, szomszédosság.
 Angriff, der; megtámadás; markolat.
 Angst, dic; aggodalom, félelem, remegés, szepegés; hégörös; — machen, ijeszteni, rettenteni. —, ih. es ist, v. wird mir —, félek, tartok tőle, aggodom.
 Angstgefühl, das; jajgatás, jajongás, jajszó, siránkozás.
 Angst, Angstigen, cs. aggaszt, gyötör, ijeszt, nyugtalanít, szorongat. —, vh. agg, aggódik, gyötördik, remeg, szepeg.
 Angstigung, dic; gyötetés; gyötrelm.
 Angstlich, mn. aggodalmas, nyugtalan, szorongó; gondos, szorgos. —, ih. nyugtalanul, szorongva; gondosan, szorgosan.
 Angstlichkeit, dic; aggodás, nyugtalanság, nyugtalankodás, szorongás; gondosság, szorgosság.
 Angstmann, l. Nachrichter.
 Angstschweiß, der; hideg veríték.
 Angstvoll, mn. félelmes, gyötrelmes, aggasztó, aggodalmas.

Angucken, cs. megnéz.
 Anhalten, cs. övez, felövez, felköt.
 Anhalt, der; ráöntés, hozzáöntés.
 Anhalten, cs. rh. fenn van (a' mellény st.); árt, kárt tesz (nak, nek), nyer (valakin).
 Anhalten, cs. bevág, megvág (fát); felvág, felkapál. —, k. ragad, (ra, re).
 Anhalten, k. ragad, tapad (ra, re).
 Anhalten, cs. meg-, felakaszt (horgocskaival), felhorgol; beakaszt (sarkvasba). —, vh. be-, megakad.
 Anhalten, cs. meg-, felakaszt. (horoggal). —, vh. be-, megakad, (horogba).
 Anhaltung, Anhaltung, dic; fel-, megakasztás, (horoggal).
 Anhalten, der; megállás; feltartóztatás; maradás; támaszték.
 Anhalten, cs. rh. tart (hoz, hex); feltartóztat (szökvenyt); megtart (lovat); negat, serkentget st. —, k. megáll (menet közt); kér (hivatalt); kér (leányt); tart, (szes st.). —, vh. fogódzik, (ha, be).
 Anhalten, das, Anhaltung, dic; megállapodás; feltartóztatás; negatás, serkentetés; megállás; kérelem, könyörgés.
 Anhalten, mn. tartós, huzamos; szorító, (szer).
 Anhalter, der; (több tartó eszköz, holmi); fogódzék. (nyoszolya selett).
 Anhaltlos, mn. tartós; állandó, fíradhatlan; türelmes.

Anhalttsamkeit, *de*; tartó-
ság; állandóság, fíradhat-
lanság, türelem.
Anhaltzeit, *de*; tatarokötél,
tartalekkötél, (hajóépítés-
nél.)
Anhaltspunkt, *de*; támasz-
pont.
Anhang, *de*; függelék, ra-
gasztek, toldalék; párt,
felekezlet.
Anhangen, *k. rh.* ragad, tap-
pad (hoz,hez; ra, re);
tart (val, vel); einem
ober einer Sache —, vala-
kivel v. valamivel tartani;
etner Parthei —, egyik
párttal tartani.
Anhangen, *de*; hozzá raga-
dás; vele tartás.
Anhängen, *cs.* akaszt, füg-
geszt (ra, re); hozzá ad
v. ragaszt, megtold (tör-
ténetet st.); ejt, tesz
(szegyet valakin); etnem
alles —, neki adni, v.
ráaggatni mindenét; *de*
sich die Schefte —, meg-
fogni az egeret. —, *vh.*
ragad (hoz,hez; ra, re),
Anhängend, *mn.* hozzáragadt,
hozzátapadt; hozzátarto-
zó, velejáró.
Anhängen, *de*; párhív, pártos,
soros, követő.
Anhängig, *mn.* ragadékony,
tapadékony; hozzátartozó,
velejáró; vor Christi —,
törvény előtt folyó.
Anhängig, *mn.* ragaszkodó.
Anhängigheit, *de*; ragaszkodás.
Anhängsel, *l.* Angehänge.
Anhängsel, *cs.* be-, megakaszt
(horoggal, gamóval.)
Anhängen, *cs.* rálehel, rá-
fuval; megihl, megihlel.
Anhangen, *cs.* csap, üt, vág
(ra, re), megcsap, megvág

(lovat st.); bevág, meg-
vág (fát); vágni kezd (er-
dőt).
Anhäuser, *cs.* felhány, fel-
tölt (földet fák st. körül);
halmos, rakásra gyűjt,
(pénst st.). —, *vh.* gyűl,
csoportosul, szaporodik.
Anhäufung, *de*; halmozás,
rakásra-gyűjtés; szaporodás.
Anheben, *cs. rh.* emel (hoz,
hez); elkezd. —, *k.* kez-
dődik.
Anheften, *cs.* akaszt, feszít,
függeszt, fűz, köt, ragaszt
(ra, re).
Anheften, *k.* összegyűgyűl,
összeheged, összeforr.
Anheim, *ih.* baza; — fallen,
rámaradni, rázállani (ör-
rökül, valakire); — geben,
rábírni, ráhagyni (meggon-
dolás végett); — stehen,
szahadon hagyni, (a' vá-
lasztást).
Anheftung, *ih.* sító zu etwas
— machen, igérni, köte-
lezni magát valamire.
Anheifen, *cs. rh.* segít, se-
gél (valakit valamire).
Anheften, *l.* Anhängen.
Anhet, *Anheto*, *ih.* ide.
Anhetunft, *l.* Ankunft.
Anheten, *cs.* úzni, kerget-
ni kezd; ráussít; bujt,
bizgat.
Anheten, *de*; bujtó, bujt-
ogató, bizgató.
Anhetung, *de*; felbujtás,
bujtogatás, bizgatás.
Anheten, *l.* Anjaubern.
Anhet, *de*; rácsapás, rá-
vágás; vágás, (erdőben).
Anhet, *de*; domb, halom,
hát, tető.
Anheten, *cs.* elhoz, magá-
hoz húz; megfeszít, meg-
húz, (kötelet, a' hajós)

Anhören, *cs.* ki-, meghall-
gat (beszédet, tervet st.)
meghall, (főlelmet, hara-
got st. beszéden).
Anhufen, *cs.* rákőhög; kö-
hint, (valakire).
Aniff, *de*, *l.* Indignität.
Anit, *de*; *á.* áizs.
Anisbrantwein, *de*; áizs-
pálinka.
Anisbrot, *de*; áizsakenyér.
Anisbuder, *de*; áizsacsu-
kor.
Anjagen, *cs.* vadászni kezd;
kergel, szalaaszt, uszit, úz
(neki).
Anjekt, *l.* Jest.
Anjochen, *cs.* járamba fog,
igáz, feligáz.
Ankauf, *de*; vétel, vevés,
vásárlás.
Ankaufen, *cs.* megvesz, meg-
vásárol, megaxerez; sító
wo —, valahol megtele-
pedni, (birtokot véve).
Ankäufer, *de*; vevő, vásár-
ló, szerző.
Ankaufung, *de*; megvétel
megvásárlás.
Anke, *de*; kisbéres, boj-
tár.
Anke, *de*; írósvaj; tarkó;
(gombdomborító eszköz).
Ankehen, *cs.* seper, (hoz,
hez; ra, re).
Anker, *de*; horgony, vas-
macska; félakó; kapoc-
súrúd, (falakban); den —
werfen, horgonyt vetni
v. ereszteni; sító vor —
legen, vor — liegen, horgony-
ra szállani, horgony-
ra ereszkedni; horgonyon
állani.
Ankerarm, *de*; horgonyág.
Ankerauge, *de*; horgony-
szem, horgonyhú.
Ankerben, *cs.* meghornyol,
megrovátkol; ró (ra, re).

Anterbeje, die; *horgony-jegy.*

Anterfekt, mn. *horgonybíró, horgonyható* (föld); *horgonybíró, horgonytársított* (hajó).

Anterkege, Anterkaufel, die; *horgonyfog, horgonysszárny.*

Anterfürmés, mn. *horgonydad, horgonyalabá.*

Anterfütterung, die; *horgonyssín.*

Antergeld, das, Anterjól, der; *horgonypénz, horgonyvám.*

Antergrand, Anterplab, der; *horgonyfendék, horgonyhaly.*

Anterhafen, der; *horgonygamó.*

Anterhalé, der; *horgonynyak.*

Anterhalvet, der; *horgonyseiga.*

Anterholé, das, Anterflod, der; *horgonydűz.*

Anterfuchst, der; *horgonydász, horgonysszolga.*

Anterfuchz, das; *horgonyváll, horgonyheresz.* (csimertudományban).

Anterfugel, die; *hajomgolyó, hajomtebe,* (pattantyúsoknál).

Anterfés, mn. *horgonytalan, horgonyvesztett.*

Anteru, k. horgonyt ereszt v. vet, *horgonyos;* ahít, sovárg (valamit), leledzik (utána). —, cs. kapocsrudat ereszt, (falba).

Antern, das; *horgonyvetés.*

Anterrecht, das; *horgonyjog; horgonypénz.*

Anterrens, der; *horgonygyár.*

Anterrenthe, die; *horgonysszár.*

Anterfchmid, der; *horgonykovács.*

Anterfchmiede, die; *horgonyvinnye, horgonyműhely.*

Anterfettl, Antertau, das; *horgonybűzl.*

Anterfplab, die; *horgonyhegy.*

Anterflange, die; *horgonysszár.*

Anterflisch, der; *horgonyhurok.*

Anterfjetzen, das; *horgonyjegy.*

Anterflein, cs. köt, lánczol (bokacsifrát a' harisnyához).

Anterfetten, cs. láncra vet; köt, lánczol (hoz, hex).

Anterfieren, l. Anterfieren, Anterfossen.

Anterfitten, cs. forraszt (hoz, hex; ra, re).

Anterflagbar, mn. kereshető, válaszható.

Anterflage, die; panasz, vád; vádlevel.

Anterflagen, cs. panaszol, bepanaszol, vádol, bevádol.

Anterflager, der; fölperes; panaszos, vádolófél.

Anterflammern, cs. szorit, kapcsol (hoz, hex; ra, re, kapcsolással v. kapcsolással).

Anterflang, l. Anterflimmung.

Anterflieben, k. ragad (hoz, hex; ra re). —, cs. ragaszt (hoz, hex; ra, re).

Anterflieband, mn. hozátartozó, velejáró.

Anterflieben, l. Anterflieben.

Anterflieben, cs. és vb. öltöztet, felöltöztet; öltözik, felöltözik.

Anterfliebesimmer, das; öltözőszoba; sekrestye.

Anterflieflern, cs. csirizael, pé-

pez, ragaszt (hoz, hex; ra, re).

Anterflennen, cs. nyom, szorít (falhoz st.).

Anterflingeln, k. csenget; *puskatalódiák,* tudakozódik.

—, cs. csenget.

Anterflöfen, k. kocsogtat, kocsogtat (ajtón), kocszant, koppaut (ujra). —, cs. döngöl, tapos, ver (földet st. ra, re).

Anterflößen, cs. gombol (hoz, hex; ra, re).

Anterflüpfen, cs. köt, hurkol (hoz, hex); felköt, csatol.

Anterflüßern, cs. csal, csalogat, édesget (csalétkel).

Anterflommen, k. rh. jó, közelit; érkezik; el-, megérkezik; bei mir kommt er nicht an, velem nem tehet semmit, v. velem nem boldogul; er ist unrecht angekommen, megjárta; gut —, jól járnai;

es kommt mir schwer an, nehezemre esik; es kommt darauf an, attól függ; es kommt nur auf Sie an,

caupia *hegyeden* áll, v. *hegyedtől* függ; es kommt auf Sie an und Leben, auf Sie Glück an, élet 's halál, a' *hegyed* szerencséje sorog fenn; es kommt mir nicht darauf an, nem azt tekintem; darauf kommt es eben an, épen attól függ, épen az a' dolog

bökkerenője. —, sz-n, elfog, lel, meglep, megszáll, ráér; es kommt mich eine Surst an, félelem fog el; es kam mir der Schlaf an, rám ért az álom; was kommt euch an? mi lelt? mi ért rád?

Anterflummung, der; fövetvény.

Anfassen, cs. meggömböz (tűt), gömböt szorít (tűre).

Anfopfen, cs. fűz, köt (hoz, hex).

Anfragen, cs. csalogat, édesget.

Anfragen, k. máss, csúsz (hoz, hex).

Anfrügend, cs. hirdet, kihirdet; einem den Krieg, —, valakinek hadat üzeni.

Anfründigend, mn. hirdető.

Anfründigung, die; hirdetés, híradás, hirdetmény.

Ankunft, die; el-, megérkezés, eljövet.

Anfuppeln, cs. összeköt, összekapcsol; összekerít.

Anfuchen, cs. ránevet.

Anfrage, die; elintézés, elsőrajz; ültetvény, kertelket; melléklet, ragaszték; idom, *hejlam*, hejlomás, tehetőség; adó; löpész; puksagy.

Anfunde, die; kiszálló, révnely, kikötőhely, révpart.

Anfunden, k. kiköt, partra száll.

Anfandung, die; kikötés, partraszállás.

Anfangen, k. megérkezik, megjő; illet; was mich anfangt, a' mi engem illet.

Anfangend, ih. illetőleg, nézve (ra, re).

Anfassen, l. **Anfassen**.

Anfaß, der; rábocsátás, ráeresztés; alkalom, ok, szin, ürügy; zu etwas — geben, valamire okot adni; zu etwas — nehmen, alkalmat venni valamire.

Anfassen, cs. rh. hagy (rajta ültényt st.); rábocsát, ráereszt (vizet, ebet st.); be-, megfuttat, (acsélt st.);

einen hart —, neki ripakodni, valakit megpirongatni. —, vh. hajlik, mutat (ra, re), foly, igér st.; es läßt sich zum Kriege an, háborura hajlik, v. mutat az idő; die Sache läßt sich gut an, jól foly v. megy a' dolog; wie läßt sich der Anfaß an? mit igér a' gyermek maga felől.

Anfauf, der; csődülé., acreglés, tódulás; rohanat, rárohadás; er hat einen großen —, szinte tódulnak hozzá.

Anfaufen, k. rh. megfut, megszalad, szaladni kezd; fut, szalad, megy (neki); árad, megárad; fel-, megdagad, fölkel; nő, növekedik, szaporodik (az adósság); izzad (az ablak st.); etwas blau — faffen, valamit kékre futtatni.

Anfaßen, cs. tesz (hoz, hex; ra, re); ölt, felhúz, fölvesz (mellényt, gyászt st.); fog, nyúl (hoz hex); csinál, kezd, telepít; Hof; —, tüzet rakni; Feuer —, tüzet vetni (a' házhoz st.); den Degen —, kardot kötni; einen Hund —, kutyát láncra kötni; ein Faß —, hordót aroncsolni; es war darauf angefaßt, oda cséloztak, azt akarták. —, vh. öltözik, felöltözik; ragad (hoz, hex); adja magát (valakinek).

Anfaßesfloß, l. **Verfaßesfloß**.

Anfaßung, die; hozzátevés, rátevés; felállítás, (gyáré st.); telepítés, ültetés, (szőlő st.).

Anfaßen, das, **Anfaße**, die; kölcsön, kölcsönvétel.

Anfaßen, cs. kölcsön vesz; támaszt, (hoz, hex). —, vh. dől, támaszkodik (hoz, hex).

Anfaßepunft, der; támaszpont.

Anfaßung, die; támaszkodás.

Anfaßen, cs. enyvez, (hoz, hex; ra, re).

Anfaßen, cs. oktat, tanít, vezet, utasít.

Anfaßung, die; oktatás, tanítás; heveztés.

Anfaßen, k. rh. fekszik, van, (mellette, rajta); diefe Sache steigt mir sehr an, ez a' dolog igen a' szívemen fekszik; einem —, valakinek rimánykodni, roménykedni.

Anfaßen, das; kérelem, rimány; baj, gond.

Anfaßen, l. **Anfaßen**, **Anfaßen**.

Anfaßen, cs. csal, csalogat, édesget.

Anfaßung, die; csalogatás, édesgetés.

Anfaßen, cs. forraszt, (hoz, hex; ra, re).

Anfaßung, die; forrasztás.

Anfaßen, cs. csinál, köt, tesz st. (ra, re); elegyít, kever; hamisít (hort st.); Feuer —, tüzet rakni.

Anfaßen, das; elegyítés, keverés; hamisítás, (horé st.).

Anfaßen, l. **Anfaßen**.

Anfaßen, cs. befest, ráfest.

Anfaßen, der; közelgetés, jövetel, hadindulás.

Anfaßereu, k. marsol, közelít, *böseleg* a' had.

Anfaßen, vh. met, merészel, tulajdonít (magának helytelenül); sich zu viel —, sokra vetemedni.

Anmaßend, Anmaßlich, mn.
 merészletes, senhéjazó. —,
 ih. erőszakosan, törvény-
 telentül.
 Anmaßung, die; merészlet;
 merészesség, vágyás (ra, re).
 Anmelden, cs. be-, megje-
 lent.
 Anmelbung, die; bejelentés.
 Anmengen, cs. elegyít, ke-
 ver (hoz, hez).
 Anmerken, cs. följegyez;
 megjegyez; észre vesz,
 megömer.
 Anmerker, der; följegyző,
 jelelő.
 Anmerkung, die; följegyzés,
 megjegyzés; észrevétel,
 jegyzék, jegyzet.
 Anmerkungswert, mn. jegy-
 zésre méltó.
 Annehmen, cs. mér (csizmát
 st.); alkalmaz, illeszt,
 intéz, mér (hoz, hez).
 Annehmen, cs. l. Anmen-
 gen.
 Anmurren, cs. megmorog.
 Anmut, die; kellem, gyö-
 nyör; kiesség.
 Anmutig, l. Zumutigen.
 Anmutig, mn. gyönyörű,
 kellemes; kies. —, ih. gyö-
 nyörően, kellemesen; ki-
 esen.
 Anze, die, Anzeigen, das;
 Anna, Anikó, Nina.
 Anzeigen, cs. felszegez, sze-
 gez (hoz, hez; ra, re).
 Anzeigen, cs. rágdal, rág-
 esál, megrág.
 Anzeigen, Anzeigen, k. kö-
 szelg, közelget, közelít.
 Anzeigen, cs. felvarr, rávarr.
 Anzeigen, mn. közelgő, kö-
 szelgető, közelítő. —, ih.
 közelítőleg.
 Anzeigen, die; közelgés,
 közelgetés, közelítés.
 Anzeigen, die; elfogadás,

(pénzé st.); megfogadás,
 (szolgának st.).
 Annalen, l. Jahrbuch.
 Annaten, t. annáták.
 Annehm, l. Rebst.
 Annehmen, cs. rb. elfogad;
 elvesz (pénzt st.); el-,
 feivállal (pert, munkát
 st.); bevesz, befogad (e-
 gyesületbe); felfogad (gyer-
 meknek); fölvesz, színel
 (komolyságot st.). —, vh.
 ügyét, pártját fogja (va-
 lakinek v. valaminek); ért.
 vesz (valamit magára).
 Annehmlich, mn. elfogadha-
 tó, elvállalható; kedves,
 kellemes.
 Annehmlichkeiten, die; elfo-
 gadhatóság; kedvesség,
 kellemesség.
 Annehmen, die; elfoga-
 dás; felvállalás, felfoga-
 dás (gyermeknek).
 Annehmen, cs. tűz (hoz, hez;
 ra, re).
 Annehmen, l. Benehen, Reben.
 Annehmen, cs. szegesz (hoz,
 hez; ra, re).
 Annehm, l. Noth.
 Anomalie, die; rendhagyás,
 szabálykerülés, anomalia.
 Anomalisch, mn. rendhagyó,
 szabálykerülő.
 Anordnen, cs. rendel, el-
 rendel, elintéz.
 Anordnen, der; elrendelő;
 szerkező, szerkesztő.
 Anordnung, die; rendelés,
 parancsolat, meghagyás;
 végzés.
 Anpassen, cs. megfog, meg-
 ragad; rak, pakol (ra, re);
 megtámad, (szóval).
 Anpassen, cs. csízrel, pé-
 vez (hoz, hez; ra, re).
 Anpassen, k. illik, (hoz, hez;
 ra, re). —, cs. illet, illeget,
 illeszt, (hoz, hez).

Anpassen, mn. hozzá illő,
 illeszt.
 Anpassen, die; hozzáállítás,
 rüilles; illesztés; illes-
 tés.
 Anpassen, cs. megkaróz,
 karához köt.
 Anpassen, cs. rh. fűtvent
 (nak, nek; ra, re).
 Anpassen, cs. ültet (fát,
 erdőt); telepít, megszá-
 lít. —, vb. meglepül,
 megszáll, telepedik.
 Anpassen, der; ültető; t-
 lepitő.
 Anpassen, die; ültetés; te-
 lepités; gyarmat, telep.
 Anpassen, cs. megzövekel.
 Anpassen, cs. szántani kezd,
 megszánt; szánt, (hoz,
 hez).
 Anpassen, cs. megszarokol
 (hajót); szarokol, (hoz, hez;
 ra, re).
 Anpassen, cs. meghugyoz,
 megpesel.
 Anpassen, cs. rákurjaat,
 rávivalkodik, rival.
 Anpassen, l. Aufpassen.
 Anpassen, cs. kopog, dörög,
 dörömböl, sörömböl (as
 ajtón).
 Anpassen, k. pattan, (ra,
 re), ütökzik, (ha, be).
 Anpassen, cs. földicsér; fel-
 magasztal.
 Anpassen, die; földicsérés,
 felmagasztalás.
 Anpassen, cs. pattan, ru-
 gaszt, ugraszt, hagyít.
 (nak, nek; ra, re).
 Anpassen, l. Anversuchen.
 Anpassen, cs. és vb. fölcsi-
 nosít, fölcziszoz, fölczif-
 rász, fölczicsomáz, fölcze-
 sít, fölpiperés.
 Anpassen, cs. amalgamát
 higanyoz; higanyval ér-
 czet vegyít.

Anquidung, die; amalgamálás, higanyozás.
Anranfen, vh. föltekereg, föltekérel, föltekergőik, felsut (borsó st. valamire). —, ca. köt (szőlőt st. valamihöz kacsosal v. sündörgővel).
Anrathen, cs. javasol, tanácsol.
Anrathen, daß, **Anrathung**, die; javasolás, tanácsadás, tanácsadás.
Anraufen, k. befűstölődik (a' saoba); el-, megfűstölődik (az étel). —, ca. dohányozni, v. pipázni kend; megfűstöl (valakit), fűstöt ereszt (valakire).
Anrühern, cs. megfűstöl.
Anrühierung, die; megfűstölés.
Anrechnen, cs. beszámít, beszámít, betud; tulajdonít, vess (hibául st.); etwas hoch —, valamit nagyra becsülni, v. sokba venni.
Anrechnung, die; beszámítás, beszámítással, betudás.
Anrede, die; megszólítás; beszéd.
Anreden, cs. megszólít; szól, (hoz, hex).
Anregen, cs. bátorít, biztat, ösztönöz, nogat; megemlít, érint.
Anregung, die; bátorítás, biztatás, ösztönzés, nogatás; megemlítés, megérintés.
Anreiben, cs. dörgöl, dörzsöl, (hoz, hex; ra, re).
Anreihern, cs. dúsabbit, megdúsabbít, (csékélytartalmu érczet gazdagtartalmúval kever).
Anreicherung, die; dúsabbitás.

Anreihen, cs. sorba (gyöngyöt st.). —, vh. csatlakozik.
Anreissen, cs. megszakaszt, megszakít, megprepsz; megkand (ölfát); lerajzol.
Anreisen, k. közelít (lovon); neki lovgol (fűnak st.).
Anreuen, cs. ingerel, izgát, bátorít, ösztönöz, (ra, re).
Anreichend, l. Reichend.
Anreicherung, die; ösztönzés ingerlés.
Anrennen, k. rh. fut, szalad, (nak, nek); megjárja, porul jár. —, cs. megrohan, megtámad; lök, tassít (hoz, hex).
Anrichten, cs. elkészít (ételt); tálal; okoz, tesz (kárt).
Anrichtliches, der; tálalóknál.
Anrichtlich, der; tálalóasztal.
Anrichtung, die; tálalás.
Anrichten, cs. megazogol (virágot st.); megérez (valamit a' szagán). —, k. szaglik, szagot ereszt, (a' virág st.).
Anrütt, der; közelgés (lovon).
Anrühren, cs. megprepsz; megkarcol; rákarcol.
Anrollen, k. gördül, görg, gurul, (hoz, hex; nak, nek). —, cs. gördít, görgét, gurít, (ra, re; nak, nek).
Anrollen, k. rozsdállik, rozsdásodik (hoz, hex).
Anrühlig, l. Berühlig.
Anrühren, k. közelg, közelít, közelít. —, cs. tesz, tol (közelb, hoz, hex).
Anrührung, die; közelgés,

közeledés, közelítés; közelb tevés, tolás.
Anrühren, cs. evex, (hoz, hex; nak, nek).
Anrufen, cs. rh. rákiált; könyörög, esedesik; hi (ül, áll); Gott um seinen Beistand —, istent segítségül hív; einen zum Beugen —, valakit bizomyságul hív.
Anrühren, cs. földicsér, földhírsít.
Anrührung, die; földicsérés.
Anrühren, cs. megérint, megillet, megtapint; ér, nyúl, (hoz, hex); említ, érint; kavar; bánt, illet (nevet st.).
Anrührung, die; érintés, illesztés, tapintás.
Ans, l. An.
Ansaen, cs. bevet (maggal).
Ansaen, die; bejelentés, bemondás; híradás, hirdetés.
Ansaen, cs. bejelent, bemond; hirdet, hírdöl ad.
Ansaen, cs. megfűrészel.
Ansaen, daß; hirdetés.
Ansaen, die; bejelentés, bemondás; hirdetés; híradás.
Ansaen, mn. birtokos; lakos.
Ansaen, die; birtokosság; lakosság.
Ansaen, der; növekedés, saaporodás; *hajtlan*, hajlandóság; *agysagy*.
Ansaen, die; vetés, magvetés.
Ansaen, cs. rh. así. —, vh. tele szija magát, te-le szivódik.
Ansbach, daß; Ansbach, (város, és tartomány).
Anschaffen, cs. szerez, vess

(ruhát); parancsol, rendel (kocsit, ételt st.).
Xnfchaffen, cs. rh. l. Xnerschaffen.
Xnfchaffenug, dt.: szerzés, vétel; megparancsolás, megrendelés.
Xnfchaffen, cs. megnyevez (valamit); megagyas (puskát); szárat csinál (csizmának st.).
Xnfchäfen, cs. meghámoz, meghéjaz.
Xnfchäfen, cs. meghánt, hántva megjelel, *meghántol*.
Xnfchälung, dt.; meghántás, *meghántolás*.
Xnfchärfen, cs. kapar (hoz, her.)
Xnfchauen, cs. néz, szemlél, megnéz, megtekint, ránéz, rátekin.
Xnfchauen, dt., **Xnfchauung**, dt.; nézés, megnézés; szemlélet.
Xnfchauen, **Xnfchauen**, mn. néző, szemlélő; nézhető, szemléltető; dt., **Xnfchauen** **Erkenntnis**, szemlélet.
Xnfchein, dt.; látzat, szín, tekintet.
Xnfcheinen, k. ráfénylik, rá-süt; látszik, tetszik.
Xnfcheinen, mn. látszatos.
Xnfchellen, cs. csöndít, csöngtet.
Xnfchere, dt.; mellékfonal.
Xnfcheren, k. rh. nyirkál. —, cs. felhúz fonalat, (a' lakás).
Xnfchiden, vh. készül (ra, re); **Ich zur Reife** —, útra készülni.
Xnfchidung, dt.; készület.
Xnfchiben, cs. rh. tol (hoz, hex.) —, k. hagyít, vet,

(első a' kúpjátéknál); hagyít, vet (nak, nek).
Xnfchlefen, cs. bandsalít, *bandszalog*, kancsalít, sandít (ra, re).
Xnfchlefen, cs. rh. meglő, megér, löve megsebesít; heereszt (ujjat a' derékba); behány, bevet (kenyeret); löve megpróbál; er itt **angschlefen**, pikós; pajzán; szerelmes. —, k. löni kezd; lő (nak, nek; ra, re); fut, szalad, (nak, nek); ütődik (ba, be); fut, szalad; sebesen jő; kristályodik.
Xnfchiffen, cs. és k. hoz (hájon, árut st.); neki hajtór.
Xnfchimmern, cs. ráragyog, rátüdököl.
Xnfchirren, cs. *fölerés*, felhámoz, fölszerszámoz.
Xnfchirrung, dt.: *fölerés*, felhámozás, fölszerszámozás.
Xnfchlag, dt.; felszúgasztás, felragasztás; megkondulás; hirdetvény; fölvetés, számbavétel, költségterv; tanácskozás, végzés; ceel, törekedés; fércz: itt — bringen, tanácskozásba venni; számba tudni; dt. **fommt nicht mit in** —, az nem jő számba, az nem vétetik számba.
Xnfchlagen, cs. rh. ver, üt; fölzegez, felragaszt; meghágt; hántva megjelel (fát); megbecsül, fölvet, árt szab; férczel; Feuer —, kiütni, tüzet ütni; dt. **Stoße** —, félre venni a' harangot. —, k. üt-ni kezd, (labdásdinál); ütődik (ba, be; hoz, hex); törődik, (a' gyümölcs);

esik, hassnál (étek, gyógy-szer st.).
Xnfchlagfaden, dt.; fércz.
Xnfchlagig, mn. csempes, fursang, agyafúrt.
Xnfchlagjettel, dt.; hirdetvény.
Xnfchleimmen, cs. beiszapol, iszappal betölt. —, vh. iszaposodik.
Xnfchleihen, k. rh. előbb, előcsusz. —, vh. hozzálopózik.
Xnfchleifen, es. rh. közörülni kezd; megfen; megközörül (üveget st); közörül (hegyet). —, cs. hoz (szánon); ráhurkol.
Xnfchleifen, **Xnfchleiden**, cs. kanyarít, parittyáz. (hoz, hex). —, k. kanyarúl, kanyarodik, (hoz, hex; nak, nek).
Xnfchleisen, cs. rh. lakatol, zár, (hoz, hex); csatol, ragaszt, zár, (mellé), mellékel. —, vh. csatolja, kapcsolja magát, (hoz, hex). —, k. megsekszik, tapad, ráillik (a' ruha.)
Xnfchlingen, cs. rh. ráhurkol. —, vh. csatolja, kapcsolja magát (hoz, hex).
Xnfchlißen, cs. felhasít, meghasít.
Xnfchluß, dt., mellé zárás; tapadás, megfekvés, (ruhác); melléklet, ragaszték.
Xnfchmauchen, l. Xnrauchen.
Xnfchmeißeln, vh. behizelgi, behizelkedi magát, (nál, nél); ráhizelgi, ráhizelkedi magát, (ra, re).
Xnfchmetzen, cs. rh. dob; hagyít, vet, (hoz, hex); becsúnyít, berútit, csúnyít, rútit (ra, re). —,

k. dob, hagyit, vet, (ra, re); dobni, hagyitni, vetni kezd.

Xnfömeljen, cs. rh. olvaasztani kezd, összeolvaaszt, olvaszt, (hoz, hez; ra, re). —, k. olvadni kezd; ráolvad.

Xnfömmern, k. dörömböl, zörömböl, (az ajtón); rázuhan.

Xnfömböden, cs. összekovácsol, összerorasz, összszekalapál; lánczol (hoz, hez).

Xnfömligen, cs. szorit, (hoz, hez; ra, re). —, vb. kaptcsolja magát, simúl, szorúl, (hoz, hez).

Xnfömitren, cs. beken; bemázol; rászéd; rábössél (árut); hamisit, (bort); érkál, mázol, (ra, re).

Xnföminken, l. **Schminken**.

Xnföműden, l. **Schmüden**, és **Xnfußen**.

Xnfönyellen, cs. felcsatol, felköt; megszeres, megátvá tesz.

Xnfönaröden, **Xnfönaußen**, **Xnfönaußen**, cs. rárival, rárivalkodik, rárípakodik; neki esik, (szóval), neki rípakodik.

Xnfönelden, cs. rh. megszeg, megkezd; szeg, szel, (hoz, hez; ra, re); felró.

Xnfönellen, cs. pattant, ugraszt, rugaszt (hoz, hez; nak, nek; ra, re). —, k. pattan, csapódik, rugódik, (hoz, hez st.).

Xnfönitt, der; megsegégés; felrovás.

Xnfönüren, cs. felköt (sainórral), felköt.

Xnfönurren, l. **Xnfönaröden**, és **Xnbetteln**.

Xnföranben, cs. be-, fel-, *rásavartol*, be-, fel-, rászófol.

Xnföredten, cs. megijeszt, ráijeszt.

Xnföritben, cs. rh. fölír, ráír, hozzá ír; följegyez; wie bin ich bei ihm angefordert? mit tart felölem? *Schreib* és *mir an*, nekem írd, v. az én nevemre írd.

Xnförthen, cs. rákiált (valakire), hi (valakit).

Xnförote, die; posztószél.

Xnföroten, cs. darál; bempérges (hordó sert st.); told, ragaszt; széles, (posztót).

Xnfösüb, der; kivetés, (a' kúpjátéknál); tolás, tasztítás; fók.

Xnfösüßen, cs. fejel, megfejel (csizmát, *szekernyét* st.); tinen —, valakire csizmát, czipőt st. adni. —, vh. csizmát czipőt st. ölt v. hús.

Xnfösuldigen, l. **Beschuldigen**.

Xnfösüren, cs. gerjeszt, szit (tüzet); fölindít.

Xnfösürer, der; szító.

Xnfösüs, der; kivetés, (a' *büposandl*); kristályodás; csúsz.

Xnfösutt, der; *szadébföld*; *szadébjog*.

Xnfösütten, cs. önt, tölt, (hoz, hez; ra, re); megtölt; Erde an sine Mauer —, falat földdel meghordani.

Xnfösüßen, l. **Schüßen**.

Xnfösüwängern, cs. *megterhít*, megterhesít; megtermekenyít.

Xnfösüwängern, die; *megterhítés*, megterhesítés; megtermekenyítés.

Xnfösüwären, cs. be-, megfeketít, feketére mázol; elárul, lefektet, bevág.

Xnfösüwären, die; elárulás, lefektetés; rágalom.

Xnfösüwägen, cs. einem etwad, rábeszél, (valamit valakire).

Xnfösüwefeln, l. **Schüwefeln**.

Xnfösüweiff, der; mellékfennel, (a' passzományazüvök-nél).

Xnfösüweifen, cs. felhúsz foglalat, (a' passzományos).

Xnfösüweiffen, cs. összerorasz, forraszt, (hoz, hez; ra, re); meg'ö, megér.

Xnfösüweifen, k. rh. megduzzad; megdagad; árad. megürad. —, cs. megduzzaszt; megáraszt.

Xnfösüweiffung, die; duzzadás; dagadás; áradás.

Xnfösüwemmen, cs. ústatat, leústatat, (fát); hord, hoz a' víz; ein angefwemmenet *Stills Land*, vízhoré föld, *szadébföld*.

Xnfösüwemmung, die; ústatatás, (fát); *szadébföld*.

Xnfösüwimmen, k. rh. úsz, (hoz, hez).

Xnfösüwöden, cs. bört meszer.

Xnfösügeln, k. vitorláz, vitorlázva jö; neki vitorláz.

Xnfößen, cs. rh. megnéz, meglát; néz, figyelem, (ra, re), tekint, (valamit); néz, gondol, tart, (nak, nek); kinéz, kilát, (belöle); és ist darauf angefehen, arra ezélox v. oda irányoz ez.

Xnfößen, das; megnézés, ránézés; tekintet; termet; ohne — der Person, szemely válogatás nélkül, v.

személyes tekintet nélkül; dem — nach, rá tekintve; einen dem — nach, vagy von — fennen, valakit látásból ösmerni.
Antefnlich, mn. derék, jeles, termetes; nagytekintetű, (serfű st.); jeles, derék, népes, nagy, (város st.); derék, sok, terjedt, (birtok st.).
Antefnlichfeit, die; derékség, jelesség.
Antefung, die; tekintet; in —, tekintvén, -ra, -re nézve, a' mi illet, illeti; in — meiner, reám nézve v. mi engem illet.
Antefen, cs. és k. meghugyoz, megpesel; ráhugyoz, rápesel.
Antengen, cs. megperzsael. —, k. megperzselődik.
Anten, cs. hozzá tesz; rá-rak (picózat st.); bevarr, hozzá varr (ujjat a' derékhoz); határoz, szab (napot); csinál (eczetet st.); Feter —, tollat fogni; Bauern —, jobbágyokat telepíteni. —, k. esik, fog, megy st. (neki); himbózik, rügyez; díszlik; megvemhál, megterhál, meghasasodik; tart az érez, (hányászásolás). —, vh. megtelepül; ráragad.
Antest, die; megucés, megtekintés; tekintet, vélemény, nézet.
Antestig, ih. — werben, meglátni, megpillantni.
Antestun, vb. megtelepedik, megtelepül, megszáll. —, cs. telepít, szállít.
Antester, der; gyarmatos.
Antestlung, die; telepedés, település, megszállás; te-
Zsebszótár. II.

lepítés, megszállás; gyarmat, telep.
Antstun, cs. rh. l. Sumusthen.
Antstern, k. rácepeg, rá-pereg.
Antstern, k. ül, (mellette, nál, nél); ráragad, ráta-pad. —, cs. fészted, kap (ülve náthát st.).
Antspalten, k. meghasad, megreped. —, cs. meghasít, megrepszat.
Antspann, der; iga; igarobot, igazsákmány.
Antspannen, cs. ki-, megfeszít, meghúz (kötelet st.); megfeszít (aszt); fog (munkára, írásra, st.).
Antspanner, der; igas v. telkes paraszt.
Antspannergut, das; igasjószág.
Antspannung, die; ki-, megfeszítés; befogás; munkára-fogás.
Antspeten, cs. megköp, megpök, ráköp, rápök.
Antspieten, k. kijátszik; czéloz (ra, re szóval). —, cs. kiad (színt, kártyát).
Antspielung, die; czélozás, szúrás, (szóval).
Antspießen, cs. felnyársal; nyárara híz; felszúr (húst st.).
Antspinnen, cs. rh. fonni kezd; fon (hoz, hez); főz, forral, kezd (roszszat).
Antspießen, cs. meghegyesít.
Antspornen, cs. sarkantyúz; ösztönöz, sarkal, serkent.
Antspornung, die; ösztönzés, sarkalás, serkentés.
Antsprache, die; megszólítás; szó, hang; kérelem; ke-reset.
Antsprachen, cs. rh. megszól-

lítás; kér; kíván; tetszik (a' terv st.). —, k. han-got ad, szól (a' favola st.); beszól, (valakinél).
Antsprächen, cs. kiterpezst, kiterjeszt. —, vb. terpezkedik.
Antsprengen', cs. vettet; rá-vettet; meghint (vízzel), meglocsol; neki szalaszt, ugraszt (lovak); nyargal, ugrat (valakinek). —, k. nyargal, vágat.
Antsprengung, die; meghintés, meghintezés, meglocsolás.
Antspringen, k. rh. ugrani kezd; ugrál; ugrik (nak, nek); megreped.
Antspringen, cs. megföccsent, megönt; megföcckendez, meglocsol. —, k. ráföccszen.
Antspringen, der; *igény*; követelés; jogtartás: — darauf haben v. machen, jogot tartani hozzá, számot tartani rá.
Antspringig, mn. *igényes*, követelt.
Antspringlos, mn. *igénytelen*.
Antspring, der; neki ugrás; megszökés, *rohant*, (nyavalyáo); óvar, tarjag.
Antspringen, l. Antspringen.
Antspringen, k. ér, mos (a' folyam). —, cs. hord, hoz, lerak (a' folyam föl'et).
Antstalt, die; elintézés, elrendelés; készülés; intézet; készület; — zu et-was machen, elintézni valamit, rendelést tenni valamire, v. valamire készülni.
Antstammen, k. rámarad, rászáll (örökül).

Anßämmen, cs. támaszt (hoz, hez). —, vh. támaszkodik, neki feszül, lábait megveti.
Anßampfen, cs. döngöl, tapos, ver (ra, re földet st.); gömböt ver, (tűre).
Anßand, der; les; haladék, késedelem; akadály, kétség; magatartás, *illegalelem*; öhnt —, minden halogtatás nélkül.
Anßändig, mn. *illegalemes*, tisztességes; kellő, tetsző. —, ib. *illegalemesen*, tisztességesen.
Anßändigfeit, die; *illegalelem*, tisztesség.
Anßandßbrief, der; haladéklevél, haladékparancs.
Anßarrat, cs. szemet merszt (ra, re); rábámul.
Anßatt, ej, helyett, *evyett*; gyanánt.
Anßaunen, cs. rábámul.
Anßtöfen, cs. megszúr, szurdal (ökröt st.); felszúr, rászúr; megkezd (bődön sajtot, hordó sert st.); ez itt *angeßtöfen*, pikós, pitihangos.
Anßtöbber, der; csapfűrő.
Anßtöfen, cs. felhúz, ráhúz (gyűrüt st.); felszúr, rászúr (tűvel, bokrot st.); megcsapol, csapra vez; elragaszt (himlőt st.); elront (valakit); meggyújt.
Anßtöfen, mn. *ragályos*, ragadós.
Anßtöfung, die; *ragály*, el-, ráragadás; meggyújtás.
Anßtöhen, k. rh. áll, (mellett); áll, illik; tetszik; halaszt, késlet (valamit); késik, vár (val,

vel); összeáll, lép (társaságba); *wößten Sie mit* —? akar-e ön társ lenni? nem tart velünk? *das steht Ihnen wohl an*, ez jól áll önnek.
Anßtöfen, l. **Anßämmen**.
Anßtögen, k. emelkedik; lépdél.
Anßtöhen, cs. állít, tesz, (hoz, hez, mellé); tesz, (tisztnek st.); csinál, készít (tintát st.); intéz (tort, vigalmat); csinál tesz. —, vh. viseli magát (ügyesen, ügyetlenül st.); tetteti magát (nyájásnak st.); állást fog, lesre áll (a' vadász).
Anßtöhung, die; mellőállítás; intézet, elrendelés; hivatalha-tétel; hivatal.
Anßtömmen, l. **Anßämmen**.
Anßtöben, k. rámarad, rászáll (örökl), ráöröködik, örökl.
Anßtöten, cs. és k. kormányoz (hajót a' parthoz), kivez.
Anßtö, der; megcsipés, megszúrás.
Anßtöeln, cs. csipdel, szurdal (szóval); ezélez, (valakire szóval).
Anßtöen, cs. hímex (hoz, hez).
Anßtöfen, cs. indít, okoz (bajt, rosszat); bujt, bujtat, készlet.
Anßtöfter, der; indító, kezdő, bujtogató.
Anßtöfung, die; bujtás, készletés.
Anßtömmen, cs. énekel; dall; énekelni, dallani kezd.
Anßtömmung, die; énekelés, dallás, hangadás.
Anßtöfen, k. *büßtö*, büzt ereszt.

Anßtöpern, k. megbotlik; botorkál.
Anßtöpfen, cs. megtöm; töm (hoz, hez). —, vh. megtömi, tele tömi (magát).
Anßtöfen, l. **Anßtöfen**, **Anßtöfen**.
Anßtöf, der; ütközés, hozzáütődés; akadozás, hehéges; *rohäm*, (nyavalyaé); akadály, akadék, nehézség; illetlenség, botránkozat.
Anßtöfen, cs. rh. megtaszít, meglök; összeüt (poharat); döngöl, ver (földet valamire); fú, kürtöl (vadászatra). —, k. bele ütközik, hozzá ütődik; botlik, megbotlik; akadoz, hebeg; hibáz, vét; határos, szomszéd, mellette van v. fekszik.
Anßtöfen, mn. hozzáérő, mellettelevő, szomszéd.
Anßtöf, mn. botlós, botlékony; illetlen, botránkozatos, botránkozató; izetlen, gyanus, kétértelmű, (szó, beszéd st.).
Anßtöfheit, die; illetlenség, botránkozatosság.
Anßtöfen, cs. megsugárol, rászárol.
Anßtöngen, cs. istrángot v. kötelel fölvet.
Anßtöfen, l. **Anßtöngen**.
Anßtöfen, cs. rh. beken; befest, bemázol; meggyez, el-, aláhúz (helyet, sort). —, k. hozzá ér.
Anßtöfen, der; szobafestő.
Anßtöfpinsel, der; ecset.
Anßtöfen, k. ér, korholodik, horzsolódik (hoz, hez).
Anßtöngen, cs. ki-, megfeszít, meghúz; megerőtel.

—, vh. erőködik, meg-
erőteti magát.
Anfrungung, die; erőködés,
megerőtetés.
Anfrüh, der; bekenés; fes-
tés, mákolás; festék; máz;
szín, (tettek); jel,
nyom, (menvedelmé st.).
Anfriden, cs. hozzá köt, köt-
ve megtold (harisnyát st.).
Anfrümen, k. foly, ömlik
(nak, nek, mellett); tó-
dul (hoz,hez). —, cs.
hord, lerak (a' folyam).
Anfrühen, cs. told, megtold,
hozzátold.
Anfrühung, die; toldás.
Anfrümen, cs. l. Stürmen.
Anfrühen, l. Stügen.
Anfruden, cs. esedezik, fo-
lyamodik, könyörgő.
Anfrüder, der; esedező, fo-
lyamodó, könyörgő.
Anfrud, der; kiforrálás (gyap-
jác, festésre).
Anfrumen, vb. gyűl, meg-
gyűl, sommásodik. —, k.
előbong, elődong; neki-
dong.
Anfrüenst, der; antagonista,
ellentörő.
Anfrufen, cs. fölkészít, *föl-
szerez* (hajót).
Anfrufung, die; fölkészítés,
fölszerelés.
Anfrufen, cs. megtapint; meg-
fog, megragad; bánt, sért
(hírt, nevet st.).
Anfrufung, die; megtapintás;
megragadás.
Anfruf, das; átalag.
Anfrufen, der; réaz; — an
etwas néhmen, részt ven-
ni v. részesnek lenni va-
lamiben.
Anfrun, cs. rh. ölt, fel-
ölt, felvesz; tesz, elkö-
vet; *Gevalt* —, erőszá-
kot tenni; *sch den Tob*

—, magát megölni; einem
etwas —, valakivel csüt
tenni, valakin valamit el-
követni. —, k. kiköt,
megáll (a' hajó vízért st.).
Antifrüst, der; Antikrisztus.
Antif, mn. ó, régi, régies,
antik.
Antif, die; óság, régiség,
régí remekmű.
Antifien, Antifische Inseln,
t. Antillák, antillai szí-
etek.
Antifope, die; zerge.
Antimonium, das, l. *Spieß-
glanz*.
Antiochien, das; Antiochia,
(város).
Antipathie, die, l. *Abnei-
gung, Biebrüwisse*.
Antiquarius, der; antiqua-
rius, óáros, régiségáros.
Antiquarische, die; (római
betűk).
Antiquität, die, l. *Kister-
tum*.
Antis, das; ábrázat, arcz,
arczulat.
Anton, der; Antal, (finév).
Antonie, Antonette, die; An-
tonia, (nőnév).
Antoniusfeuer, das, l. *Rotz-
lauf*.
Antoniusstren, das; *antal-
bereszt, téhereszt*, (czi-
mertudományban).
Antrag, der; ajánlás, kíná-
lás; ajánlat, kínálat; in-
dítvány, kívánat.
Antragen, cs. rh. ajánl (va-
lamit valakinek). —, k.
kér, kíván; auf etwas —,
kérni, kívánni valamit, in-
dítványt tenni valami i-
ránt.
Antrauen, cs. esket, meg-
esket, összead (nőszöket).
Antrauung, die; esketés.
Antreffen, cs. rh. akad (ra,

re), lel, talál; illet, rá-
tartozik. —, k. találko-
zik.

Antreffung, die; találkozás.

Antreiben, cs. rh. hájt (lo-
vat st.); ráhajt (munká-
ra st.); hájt, rávisz,
ösztönöz (hírvágy st. ra.
re); rázorít, ráver (ab-
roncosot st.). —, k. foly,
tolul, szajlik (a' jég).

Antreibend, mn. szorgoló, sür-
getős.

Antreiber, der; előmozdító,
sürgető, szorgoló.

Antreibung, die; előmozdi-
tás, sürgetés, szorgolás.

Antreten, cs. és k. tapos,
rátapos; lép (hozza, mel-
lé); beáll, belép (hi-
vatalba st.); ered, indul
(útnak); kezd (évet, hi-
vatalt st.); beszóll (hoz-
zá, nála); kiáll (vívásra);
leszáll (ösztrőre).

Antretung, die; hozzálépés,
mellélépés; indulás, be-
állítás, kezdet.

Antrieb, der; ösztönzés, na-
szolás, sugalás; ösztön;
aus eigenem Antriebe, ma-
gamtól, magam szántá-
ból.

Antritt, der; taposás; ki-
állítás (viadalra); beállítás,
belépés (hivatalba st.); kez-
det (új év st.); előszó-
ba; ösztörű.

Antrittspredigt, Antrittssre-
de, die; beköszöntő be-
széd.

Antrophen, k. szárad, szik-
kad; rászárad.

Antwerpen, das; Antverp.
(város).

Antwort, die; felelet, vá-
lasz; *Nebe und — geben*,
számon adni valamit, va-
laminek okát adni.

Antworten, k. felel, vála-
szol; megfelel, illik.

Antwortschreiben, daſ; vá-
lasz, válasszírás.

Antwortschreiben, cs. felpróbál.

Antworttrauen, cs. rábiz.

Antwortwandt, l. *Berwandt*.

Antwort, ber; gyarapodás,
növes, növekedés, sza-
porodás; *gyarap, növe-
dét*.

Antwortfen, k. rh. hozzá nő,
összenő; felnö, megnő;
árad, nő; nő, szaporodik.

Antwort, ber; ügyész, ügy-
véd.

Antworttschaft, die; ügyész-
ség, ügyvédség.

Antwortgen, cs. hengerget (hoz,
hez). —, k. hengeredik
(hoz, hez).

Antwort, die; határ, mes-
gye; dülő; ekoforduló.

Antwortlein, k. ballag; ked-
ve jó v. kerekedik (ra,
re), kerülget (ájulás st.);
es wandelte mich eine Lust
an, kedvem jött, kedvem
kerekedett v. duzzant v.
szottyant.

Antwortung, die; roham,
(nyavalyác).

Antwortchaft, die; *váro-
mány*.

Antworten, cs. hozzá szó.

Antworten, cs. fü (hoz, hez);
megfü, ér (a' szel); el-
fog, megszál (irtózat, bor-
zalom st.).

Antworten, cs. rh. utasít,
(valakihez); kimutat, ki-
szab, adat (valakinek);
oktat, tanít.

Antworter, ber; utasító.

Antwortung, die; utasítás;
kimutatás, elbeszabás;
oktatás, tanítás.

Antwortungstreffel, ber; uta-
stvány.

Antwortbar, mn. alkalmas-
ható, használható, hasz-
navehető.

Antwortbarkeit, die; alkal-
mazhatóság, használható-
ság, hasznavehetőség.

Antworten, cs. r. és rh. al-
kalmaz, használ; fordít
(valamire), hasznát veszi
(valaminek); zu etwas —,
valaminek használni; auf
etwas —, valamire hasz-
nálni; sein Antworten —,
magát közbe vetni; Un-
foß n —, költekezni, költé-
séget fordítani rá; alle
seine Kräfte —, minden
erejét ráfordítani, r átén-
ni.

Antwortung, die; alkalma-
zás, használás.

Antworten, cs. fogad (ka-
tonát, sereget); felszólít,
keres (társnak útra, já-
tékra st.). —, k. megkér,
megkérlet (valakit nőnek);
er hat um sie angewor-
ben, megkérte v. megké-
rette őt.

Antworter, l. *Freantworter*.

Antwortung, die; fo. adás,
hadfogadás; megkérés,
megkérlet (nőnek).

Antworten, k. rh. elad (min-
den árut), megszabadul,
(árújától).

Antworten, cs. rh. hajít,
vet (valamit hoz, hez,
ra, re); vakol; tapaszt;
felkap, fölvet (*öltöny*
st.). —, k. rh. hajít, vet
(hoz, hez; nak, nek),
hajít, vet (első, a' koc-
ka- v. kúpjátéknál).

Antwortend, mn. jelenlevő,
jelenvaló.

Antwortenden, t. jelenlevők.

Antwortheit, die, **Antworten**,
daß; jelenléti.

Antworten, cs. sen (hoz hoz);
köszörülni kezd; köszö-
rül (begyet st.). —, k.
dörgölgődik, dörszölgődik,
ér (hoz, hez).

Antwortern, cs. rányorit; rá-
vigyorog.

Antworten, cs. hozzá szó,
résző.

Antworten, cs. beken, be-
mázol (korommal st.); rá-
szab, rákanyarít.

Antworten, k. mellette la-
kik.

Antworter, ber; melléki
mellette lakó; die **Ant-
worter des Rheins**, a'
rajna-mellékiek.

Antwort, ber; növes; nö-
veűék.

Antwortgen, cs. kíván; fel-
fogad, örökbe fogad.

Antwortung, die; kívánat.

Antwort, ber; hajítás, ve-
tés; vakolás, tapasztás;
vakolat, tapaszt; toldás,
(szabóknál st.); elővetés,
(kártya-, kocska- 's kúp-
játéknál).

Antwortgen, k. meggyöke-
rezik.

Antwort, die; sokaság, szim.

Antworten, cs. szet, meg-
fízet.

Antworten, cs. megcsapol,
csapra vesz; etnen —,
valakit elővenni, (szó-
val).

Antwortern, cs. rábüvöl.

Antworten, daſ; jel, jelen-
ség.

Antwortgen, cs. megjegyez;
megjel; fölír, felró.

Antwort, die; be-, megjelen-
tés, feladás; jelentés,
hirdetmény; jel; jelenség.

Antworten, cs. be-, megje-
lent, felad. —, k. mu-
tat (arra, oda).

Xnjelgend, mn. jelentő.
Xnjelger, ber; bejelentő, feladó; híradó, tudósító.
Xnjettefu, cs. fonalat felhúz; bebordás, benyújtás (a' takács); indít, támaszt (lázdátat, zendülést st.).
Xnjettelung, die; fonalhúzás; indítás, támasztás, (lázdás st.).
Xnjettfer, ber; fonalhúzó; indító, támasztó.
Xnjlehen, cs. rh. hüz, von, meghüz, megvon (harangot st.); ki-, megfeszít; ki-, meghúz, ki-, megvon (kötelet st.); felhúz, fölvesz (csizmát, üngöt st.; öltötet; érdekel vons; nevel, tart, tenyészt (baromfit, fát st.); ért, vez (magára). —, k. hüz, húzni kend (ostáblán); köselget, köselít; előhoz, említ; beáll (szólgálatba); belép (hivatalba); ereszkedik (a' só); ragad, tapad (a' sár, tapasz); fog (a' szög); die *Schläge* stichen an, fáj a' verés.
Xnjlehenb, mn. érdekes; kellemes; vonzalmas; összehúzó, összeröríté.
Xnjleher, ber; csizmahúzó; csipőhúzó.
Xnjlehungskraft, die; *poneró*, *ponseró*.
Xnjlfchen, cs. kizsiszeg, megsizseg.
Xnjug, ber; köselgetés, köselítés, (ellené st.); beállítás, (szólgálatba); öltözet; húzó; szegecs.
Xnjügilló, mn. sértő, *éredés*.
Xnjügpedigt, l. *Antrittspredigt*.

Xnjünden, cs. felgyújt, meggyújt; felbosszont, felharagít.
Xnjünder, ber; gyújtó.
Xnjünbung, die; felgyújtás, meggyújtás.
Xnjwacken, cs. megcsipked, (szóval).
Xnjwecsel, cs. erővel, széccsel, (hoz, hex; ra, re).
Xnjwingen, l. *Xufjwingen*.
Xnjwinnen, cs. összesodor (elszakadt fonalat st.); indít, okoz (bajt, vitát st.).
Xpfel, ber; alma; ber — *säkt nich weit vom Stamme*, nem messze esik az alma a' fájától; in einen sauern — beissen, kelletlen dologba fogni.
Xpfelbaum, ber; almafa.
Xpfelbein, l. *Badenbein*.
Xpfelbrecher, l. *Obstbrecher*.
Xpfelbrech, ber; almapép
Xpfelchen, das; almácska.
Xpfelgran, mn. almásszürke, almásderecs, (ló).
Xpfelgrün, mn. almazöld.
Xpfelkern, ber; almamag.
Xpfelkreuz, das; gömbkereszt, (czimertadománylan.)
Xpfelkuchen, ber; almáslepény.
Xpfelküchlehen, das; almáslepényke.
Xpfelmoß, ber; almamust.
Xpfeln, vb. almállik, (a' ló).
Xpfelfanne, die; almáslepényü.
Xpfelrund, mn. almakerek.
Xpfelfaft, ber; almanedv, almálé.
Xpfelsholz, die; almahéj.
Xpfelshimmel, ber; almásszürke.

Xpfelshütte, die, *Xpfelshut*, ber; almaaszélet, almagered.
Xpfelshüttchen, *Xpfelshüttchen*, das; almaaszéletke, *Xpfelshut*, ber; almászár.
Xpfelstorte, die; almatorta.
Xpfelwein, ber; almabor.
Xpfel, ber; apostol.
Xpfelamt, das; apostolság.
Xpfelgeschichte, die; apostolok' cselekedetei.
Xpfelkreuzlein, das; pongyola pitypang.
Xpfeltag, ber; apostol' napja.
Xpfelstich, mn. apostoli. —, ih. apostolilag, apostolkodva.
Xpothete, die; *gyógytár*, *gyógyszerár*, patika.
Xpotheter, ber; *gyógyszeres*, *gyógyszertáros*, *gyógytáros*, patikás.
Xpotheterbuch, das; *gyógyszerkönyv*.
Xpotheterbüchse, die; *koroglya*, *gyógyszermillye*.
Xpothetergarten, ber; füvészkert.
Xpothetereggell, ber; *gyógyszeres* v. patikás legény.
Xpothetereggewicht, das; patikamérték.
Xpotheterkunft, die; *gyógyszerészet*.
Xpotheterlehrling, ber; *gyógyszeresinas*.
Xpotheterordnung, die, l. *Xpotheterbuch*.
Xpotheterrechnung, die; patikai számolás.
Xpothetertare, die; *gyógyszerárkönyv*.
Xpotheterwissenschaft, die; *gyógyszertudomány*.
Xppel, ber; gyülekező, (katonaknál).

Appelant, der; fölebbvivő, fölebbhivatkózó.
 Appelant, der; fölebbvitt fél.
 Appelation, die; fölebbvittel, fölebbhozatal, fölebbhivatkozás.
 Appellationsgericht, das; fel-törvényeszek.
 Appellations-Rath, der; fel-törvényeszéki tanácsnok.
 Appelliren, cs. fölebbviz; fölebbhoz, fölebbhivatko-zik.
 Appetit, der; étvágy, éh, szájíz; kedv (valamihöz).
 Appetitlich, mn. kínálkozó, jóízű. —, ih. jóízűen.
 Appianiren, l. Ebenen.
 Appianiren, l. Benfall ge-ben.
 Applicatur, der; fogás, (han-gászoknál).
 Appretiren, l. Surichten.
 Aprilfeste, l. Mrisofte.
 April, der; aprilis, april, Szent-György-hava; eimen in den — fischen, vala-Kit aprilisbe küldeni, va-lakivel aprilist jártni.
 Aprilnar, der; aprilisi bol-lond.
 Aprilscheln, der; aprilisi fény.
 Aprilwetter, das; aprilisi idő.
 Apulien, das; Apulia, (tar-tomány).
 Aquamarin, der; berill, (drá-gakő).
 Aequator, der; egyenlítő.
 Aquavit, der; égetibor, (e-rős, izletesb).
 Aquitania, das; Aquitania, (tartomány).
 Araber, der; arab.
 Arabien, das; Arábia.
 Arabisch, mn. arab; ará-biai.
 Arab, der; arak, csukorpá-linka, rispálinka.

Arbeit, die; dolog, mun-ka; mű; baj, foglalatós-ág; forrás; der Wein ist in der —, forr a' bor.
 Arbeiten, cs. és k. dolgo-zik, munkal, munkálko-dik.
 Arbeiter, der; dolgos, mun-kás.
 Arbeitsam, mn. dolgos, mun-kás.
 Arbeitsamkeit, die; dolgo-ság, munkásság.
 Arbeitsentel, der; műer-sény.
 Arbeitsfester, der; munka-kedv, munkahév, busgó-ság.
 Arbeitsfelig, mn. bajos, nyo-morú; dolgos, munkás.
 Arbeitshaus, das; dologház, dolgozóház.
 Arbeitsstätten, das; műszek-rény.
 Arbeitslohn, der; munkabér.
 Arbeitsleute, t. munkások.
 Arbeitsmanu, der; munkás, napszámos.
 Arbeitsort, der; műhely.
 Arbeitsstube, die; Arbeitszim-mer, das; műszoba, mű-terem.
 Arbeitstag, der; dolgozap, dologlévőnap.
 Arbeitstisch, sn. műasztal, dolgozóasztal.
 Arcanum, das; arcanum, tit-kos szer.
 Arche, die; bárka; hajó.
 Architekt, l. Baummeister.
 Architrab, der; sögerenda.
 Archiv, das; levéltár.
 Archivar, der; levéltárnok.
 Ardennen, t. Ardennertwald, der; Ardennák, ardennai erdő.
 Arzbaum, der; aréka.
 Arzknus, die; arékdő.
 Arg, mn. rossz; gonosz;

kemény, vad. —, ih. rossz-szúl, gonoszul; keményen, vadul; igen, fölötte; er-macht es zu —, igen is vadul cselekszik ő, már ez igen is sok.
 Argentend, mn. gyanús, gyanakszó.
 Arg, das; rossz, gonosz.
 Arg, das v. von etwas denken, ros-szat gondolni valamiről.
 Arg, mn. rosszabb, gono-szabb; keményebb, va-dabb. —, ih. rosszabbul, gonoszabbul; keményebben, vadabbul.
 Arg, der; bosszú, bosszú-ság.
 Arg, mn. bosszús, ha-ragos, (ember); bosszúsá-gos, bosszantó, (dolog).
 Argern, cs. bosszant; bot-ránkoztat. —, vh. bossz-anzkodik.
 Argernis, das; bosszú, bossz-uság; bosszankodás; bossz-antás; botránkozás; bot-ránkoztatás.
 Arglist, die; álnokság, csa-lárdság, *esemp*, ravasz-ság.
 Arglistig, mn. álnok, csa-lárd, *esempes*, ravasz.
 Arglos, mn. jámbor; egye-nes, őszinte.
 Arglosigkeit, die; jámbor-ság; egyenesség, őszin-teg.
 Arglosigkeit, mn. l. Arglos-ig.
 Arglos, mn. (argnak 3-dik fok); leggonoszabb, leg-rosszabb st.; wenn es auf — ankam, ha legrossz-szabba fordulna ügyünk v. dolgunk.
 Argument, das, l. Beweis, Beweisgrund.

- Krgwifig, mn. gonosz, rossz, gonoszindulatú, rosszakarátú.
 Krgwifigkeit, die; gonosz-ság, rossz-ság.
 Krgwohn, der; gyanú, gyanúság; gyanakodás.
 Krgwohnen, cs. gyanít, gyanakszik.
 Krgwohnig, Krgwohnifch, mn. gyanús, gyanakodó.
 Kric, die; dal, ének, ária.
 Kricokrat, der; főrend, aristocrata.
 Kricokratie, die; aristocrata, főrendország.
 Kricokratifch, mn. aristocratai.
 Kricthmetik, l. Rechenkunft.
 Kricthmetifer, der; számvető.
 Kricthmetifch, mn. számvetői, számtudományi.
 Kricfbeer, die; berkenye, Kricfbeerbaum, der; berkenyefa.
 Krm, mn. szegény: nyomor.
 Krm, der; kar; erő, hatalom; ág, kar, (folyamé, tengeré); einen mit offnen Armen empfangen, kitért karokkal fogadni; einen unter die Arme greifen, valakin segíteni.
 Krmband, das, Krmring, der; karkötő, karperecz.
 Krmbein, das, Krmbehre, die; karcsont.
 Krmbeuge, die; karpólya, karazoritó, (érvágásra).
 Krmbruch, der; kartörés.
 Krmbruß, die; kézj.
 Krmbrustmacher, der; ijgyártó.
 Krmbrustfchüg, der; ijász.
 Krmbrustspanner, der; ijnok.
 Krmce, der; szegény.
 Krmce, die; had, hadsereg, tábor.
 Kermel, der; ujj, (ruhác).
 Kermelauffschlag, der; hajtóka.
 Kermelholz, das; ujj-sám.
 Kermelschnitt, der; ujj-szabás.
 Kermelschürze, die; vállkötevény.
 Krmenanstalt, die; irgalom-intézet, szegények' intézete.
 Krmnenbeden, das; irgalom-mendencse.
 Krmnenbüße, die; irgalom-millye, irgalomsselenese.
 Krmnentafel, die; szegények' pénztára.
 Krmencollecte, die; kéregetett pénz (szegények' számára).
 Krmentid, der; szegényeskü.
 Krmengeld, das; irgalompénz, szegénypénz.
 Krmenhäus, das; irgalomház, szegényház.
 Krmenien, das; Örményország.
 Krmenier, Krmenauer, der; örmény.
 Krmenifch, mn. örmény.
 Krmenlasten, Krmenlast, der; irgalomszebrény.
 Krmenordnung, die; szegényrend, szegénytörvény.
 Krmenpflege, die; irgalomintézet; szegények' intézete; szegényápolás.
 Krmenpfleger, der; szegények' atyja.
 Krmenrecht, das; szegény-jog.
 Krmenschule, die; szegényoskola, irgalomoskola.
 Krmenkeuer, die; irgalomadó, szegényadó.
 Krmfelle, die; vasráspoly, öregráspoly.
 Krmgeige, die, l. Brattfche.
 Krmigfchmeide, das; karé-kosság, karboccz.
 Krmhandfchuh, der, l. Krm-rüd.
 Krmhöfse, die; hónalj.
 Krmhut, der; hónkalap.
 Krmfifsen, Krmposfter, das; karpárna, karvankos.
 Krmforb, der; karkosár, füles kosár.
 Krmfehne, die; székkar, kar-tám.
 Krmleuchter, der; karos gertyatartó.
 Krmlich, mn. inséges, nyomorúságos.
 Krmmußel, der; karizom.
 Krmnerbe, der; karideg.
 Krmposly, der; karpöfeteg.
 Krmposfader, die; karütér.
 Krmfchule, die; útkar, útmutató.
 Krmfchene, die; kar-vas; könyöksugar.
 Krmfchnalle, die; karczat.
 Krmfchid, mn. karayi-vas-tagságu.
 Krmfelis, mn. szegény; nyomorúságos. —, ih. szegényül; nyomorultan, inségesen.
 Krmfeligkeit, die; szegénység; nyomorúság, inség.
 Krmfessel, Krmfustl, der; karczék.
 Krmfange, die; karczat.
 Krmfingel, die; könyöksorsó.
 Krmfist, das; karmantyú.
 Krmuth, die; szegénység.
 Krmold, der; Arnold, (finév).
 Krmoff, Krmoff, der; Arnolf, (finév).
 Krmomatifch, mn. füzeres.
 Krmou, der; Áron, (finév).
 Krmou, der; kontyvirág.
 Krmougonten, das; Arragonia. (tartomány).

Aragonier, ber; arragon.
 Aragonisch, mn. arragon; arragoniai.
 Arrest, ber; fogház; letartóztatás; —, haltn, fogházban lenni; mit — befejen... v. — legen auf... , valamit letartóztatni.
 Arrestant, ber; fogoly. rab.
 Arrestiren, cs. megfog, fogházba vix.
 Art, ber; segg, alfel, far.
 Artbade, die; seggpofa.
 Artbärbe, die; vágány, seggvágány.
 Artbör, das; fardör, (bányászoknál).
 Artböck, das; segglyuk.
 Artbäufer, ber; seggpuholó, gúnynéve az oskolameszternek).
 Artbresser, ber; verés (alfelre).
 Artbüsch, ber; seggtörő.
 Artent, ber; egerkő, férjany.
 Artentallisch, mn. egerkő.
 Artentsthl, das; egerkőolaj, férjanyolaj.
 Art, die; faj, fajta; nem, tulajdonság, természet; szokás, erkölcs; mód; auf der — fölagen, elfajzani, elkorcsulni; — löst nicht von —, vér vizé nem válik; ein Pferd von guter —, jófajtájú ló; das hat keine —, ez nem illik; ein Kind von guter —, jötermészetű gyermek; auf welche —? mi módon?
 Art, die; szántás; szántó föld.
 Artacker, ber, Artland, das; szántó föld.
 Artbar, l. Artbar.
 Arten, k. üt (valakire), ha-

sonlít (valakire), indul (valaki után); diszlik, sütkerül; er artet nach seinen Eltern, szülei után indul; Weisen will in einem sandigen Boden nicht —, a' búza nem igen diszlik v. terem homokos földben. —, cs. képez, művel, formál.
 Artig, mn. csinos, jeles, módos, takaros; tiszteletudó, jövőseleth; furcsa, különös; . . . —, nemű, (fanemű, kőnemű st.); das ist doch ganj —, ez csak ugyan igen furcsa; ein artiger Brief, csinos levél; ein artiges Haus, takaros ház. —, ih. csinosan, jelesen, módosan, takarosan, szépen; furcsán, különösen.
 Artigkeit, die; csinosság, módosság, kellemesség, szépség.
 Artifel, ber; ezikk, ezikely, réz; iz; nemző, (a' nyelvtudományban); áru, portéka, árucikk.
 Artillerie, die; pattantyúság.
 Artillerist, ber; pattanyús.
 Artischode, die; articsóka, olaszlapu.
 Artunt, l. Artun, kontyvirág.
 Arteneh, die; orvosság, szer; — einnehmen, bebrauden, orvosságot venni, orvossággal élni; — geben, orvosságot adni.
 Artenehbuch, das; gyógyszerkönyv.
 Artenehbüchse, die; gyógyszermillye, koroglya.
 Artenehen, k. orvosságot vesz, orvossággal él.
 Artenehelehrsamkeit, die; orvostudomány.

Artenehgeruch, ber; orvosság-szag.
 Artenehglas, das; gyógyszerüveg.
 Artenehgott, ber; Eskuláp.
 Artenehgrün, die; Hygea.
 Artenehstücken, das; gyógyszereszekrényke, gyógyszerládika.
 Artenehrant, das; szerfű, gyógyfű, orvosfű.
 Artenehstunde, die; orvostudomány.
 Artenehmittel, das; orvos-szer.
 Artenehpulver, das; orvospor.
 Artenehrant, ber; orvosaital.
 Artenehrstündig, mn. gyógyszerértő gyógyszeresmerő.
 Artenehwissenschaften, die; orvostudomány.
 Artenehwissenschaften, mn. orvostudományi; orvostudományos.
 Artenehwein, ber; orvosbor.
 Arteneh, l. Arteneh.
 Art, ber; orvos.
 Artst, ber; kőlen fossók, fonalkő, azbeszt.
 Art, ber; (cserepedényfaj).
 Art, die; hamu; hamvai (az elhunytaknak); zu — brennen, hamuvá égetni; eine Stadt in die — setzen, valamely várost hamuvá dönteni.
 Artst, die, l. Artst.
 Artstbad, das; hamufürdő.
 Artstbrenner, ber; hamuégető, (üveg- 's olvasztó hutákban).
 Artstbrod, l. Artststücken.
 Artstbrödel, das; hamupöke, hamupepöke.
 Artstfalk, Artstherb, ber, Artstlösch, das; hamulyuk, hamukatlan

Xfchenfarbe, Xfchfarbe, die; hamuszín.
 Xfchenfarbig, Xfchfarbig, mn. hamvas, hamuszínú.
 Xfchengefäß, das, Xfchenfaßten, der; hamuhordó, hamuszszék.
 Xfchengrube, die; hamugödör.
 Xfchenkraut, das, Xfchenpflanzen, die; dugasor.
 Xfchenkrug, Xfchentopf, der; hamvveder.
 Xfchenfuchen, der; hamupogácsa, hamukenyér.
 Xfchenfaß, tas; lúgsó, hamuszó.
 Xfchentuch, das; lúgsűrő.
 Xfcher, der; csáva; párlüg.
 Xfcherfaß, das, Xfchergrube, die; csávakád; csávgödör.
 Xfcherficht, Xfcherig, mn. hamvas.
 Xfchermittwoche, die; hamvasószerdá.
 Xfcherz, ca. csával (bört); azapul, párlugoz (fonalat); hamvas; hamuvá eget.
 Xfcherfange, die; csávazurboló.
 Xfcherung, die; csávalás; párlugozás, azapulás; hamvasás.
 Xfchgrau, mn. hamuszürke, hamvaszürke.
 Xfchhuhn, das; hamvas sü, sárca.
 Xfchicht, Xfchig, mn. hamus.
 Xfchfuden, der; bukta.
 Xfchlauch, der; metélő hagyma.
 Xfchmeife, die; hamvas szinege.
 Xfchinn, l. Xfchmuth.
 Xfchat, der; ássiai.
 Xfchatifch, mn. ássiai, ássiaheli.
 Xfhen, das; Ássia.

Xfpe, l. Xfpe.
 Xfpecten, t. jelek, jelenőgek, (iddőre nézve).
 Xfper, der; asper, (török pénz).
 Xfphalt, der, l. Bergfch, Zuberfch.
 Xfphodife, Xfphodifwur, die; magzating, (növény).
 Xfphodifillie, die; turbánliliom.
 Xfphorant, der, l. Berffcheret.
 Xfphoranz, die, l. Berffcherung.
 Xfphoriren, ca. l. Berffchern.
 Xfpl, die, Xfplwurm, der; rinya.
 Xfponat, das, assignata.
 Xfprien, das; Assiria.
 Xfprer, der; asszir.
 Xfprifch, mn. asszir; assziriai, assziriaheli.
 Xs, das; egyzem, (kártyán, kocrkán); patikai font; (84-de egy aranyrak).
 Xßen, l. Xßen.
 Xß, der; ág; görca, (a' fában); púp.
 Xßer, l. Sternblume.
 Xßhetif, die; aesthetica.
 Xßhetifch, mn. aesthoticai. —, ih. díszesen.
 Xßholz, das; gallyfa.
 Xßtig, Xßig; mn. ága, ágau-bogaz; görca.
 Xßtreu, das; ágkereszt. (szimertudmányban).
 Xßtling, der; fók madár; fók ölyv.
 Xßloch, das; görcafyuk.
 Xßtrich, l. Xßtrich.
 Xßrolabium, das; *osillagdomérő*, astrolabium; szegletmérő.
 Xßtronomie, die, l. Sternfunde.
 Xßtronomifch, mn. *osillagdszati*, astronomiai.

Xßurien, das; Aszturia, (tartomány).
 Xßwerf, das; ágak, gallyfyak.
 Xßweil, der; istentagadó.
 Xßweiferey, die; istentagadás.
 Xßhem, der; leholat, lélekzet; lehes, leheles, lélekzés; —holen, lehelni, lélekzetet venni; er host faum —, alig lélekszik; anß dem — kommen, elfuladni; in einem — faufen, egész erejéből futni.
 Xßhemholen, das; lehés, leheles, lélekzés; pihegés.
 Xßhemfoß, mn. *lehtelen*, lélekzete fogyott.
 Xßhemzug, der; lélekvétel, lélekzetvétel.
 Xßhen, das; Athene, (város).
 Xßhenfcher, der; athenoi, atheneheli.
 Xßhenfchifch, mn. athenoi, atheneheli.
 Xßher, der; égény; aether.
 Xßherifch, mn. aetheri.
 Xßhiopien, das; Szerccsenország.
 Xßhiopier, der; szerccsen.
 Xßhmen, k. leh, lehel, lélekszik. —, ca. lehel.
 Xßlantifch, mn. atlanti; das atlantifche Meer, az atlanti tenger.
 Xßlaf, der; Atlász, (hegy); atlász, földképgyűjtemény; fejszám.
 Xßlaf, der; atlacz.
 Xßlafartig, Xßlaffen, mn. atlacz, atlacznemű.
 Xßlafband, das; atlaczszalag, atlaczpantlika.
 Xßlafber, das; atlaczércz, atlaczércz.
 Xßlafmacher, Xßlafweber, der; atlaczszövő.

Xtlaſajung, der; atlacſaszö- vet.	Xuerbahn, der; ſajd, ſajd- tyuk.	Xufbeben, k. ingva v. rong- ve emelkedik.
Xtlaſbitriof, der; atlacſ- galicz.	Xuerbenne, die; ſajdjérese.	Xufbeſſenen, vh. ſennyvan, ágyon kívül van.
Xtſchmoſſhäre, l. Dunſtfreie.	Xuerofóſ, der; hölöny.	Xufbehalten, ca. rh. eltess, megtart; den Hut —, ſonn- tartani a' kalapot.
Xtom, der, l. Sonnenshübs- ſten.	Xuf, ej. -n, on, -en, -ün; -han, -ben; -ra, -re; das Buch liegt — dem Tiſche, a' könyv az asztalon fek- szik; legt es auf den Tiſch, todd az asztalra; es geht — drei Uhr, háromra jár az óra; — der Reife ſ. ſon, úton lenni. —, ih. -tól fogva, -től fogva, óta; von Jugend —, ifjuſág- tól fogva; auf und ab ge- hen, fel 's alá járni; auf höchſte, legfölebb; — das, hogy. Az igék előtt; fel, föl, ſonn, ſün, rá.	Xufbehaltung, die; eltétel.
Xtteſtat, das, l. Zeugniſſ.	Xufadern, ca. felszánt; újra- ásánt; meghorszol, meg- érdesit (lapot a' rézmet- szó).	Xufbeſſen, ca. rh. felharap; megtör (liót, foggal); foleszik, folesip (valamit az erős saer).
Xtteſtiren, ca. l. Befcheini- gen, Bezeugen.	Xufarbeiten, ca. földgom; fölnyit, kinyit (bajjal, eröködve); dolgozva ſel- tör (kezet st.).	Xufbeſten, k. rh. felhasad, fölreped; ſelpukkad. —, ca. fölrepeſt; ſelpukkaſt.
Xttiſch, der; földi bodza.	Xufäßen, ca. ſoletet (sehet); riéitet (pohárra virágot); heſzivát.	Xufbewahren, ca. eltess, meg- tart (pityókát st.).
Xttiſch, mn. attikai; attí- ſché Salz, ſinom elmés- ség.	Xufbaden, ca. rh. ſelsüt; rá- süt; újra süt. —, k. rá- sül.	Xufbewahrung, die; eltétel, megtartás.
Xttribut, das; tulajdonít- mány, jelpép.	Xufbahren, ca. gyásspadra teſz.	Xufbiden, l. Xufbiden.
Xtſel, l. Elſter és Prüfte.	Xufbonfen, ca. felhalmos, ra- kára gyűjt; öſszerak (ga- honát a' pajtaszerhen).	Xufbiegen, ca. rh. felhajt, felgörbit; ráhajt, rágör- bit.
Xtzen, ca. ſoletet, ſelmarat, ſoletet, heſzivát (maró nedvvel).	Xufbauen, ca. ſolepít; é- pit.	Xufbiten, ca. rh. ſelzölít, összegyűjt, összehi, öſz- szeparancsol; kihirdet (je- gyeseket); leford, meg- pirongat, megszid; árul, áruba-bocsát, fölmond (bí- róikép); alle ſeine Kräfte —, minden erejét ráten- ni v. ráfordítani.
Xtzen, das; ſoletetés.	Xufbäumen, k. fára ül (a' vad).	Xufbitung, die; ſelzölítés, összegyűjtés, összehívás; hirdetés (egyházi).
Xtzenb, mn. etető, maró, égető.	Xufbäumen, ca. ſoltekerget (fonalat zugolyfára, ruhát mangollófára). —, vh. ſel- égaskodik.	Xufbinden, ca. rh. felköt; ráköt; megold; etnem et- was —, v. auf den Xers mel binden, valakit rá- szedni.
Xtſpraff, die; égető v. ma- ró erő.		Xufblähen, ca. ſelfű, ſelpuf- faſzt. —, vh. ſelfüvődik, ſelpuffad.
Xtſtauge, die; maró lüg.		Xufblafen, ca. rh. ſelfű (hö- lyagot, tüzet); füva ki- nyit, ſelfű (ajtót); el- fü (füvő hangszerezen vala- mely darabot); füva ſel-
Xtſmittel, das; maró v. föl- etető szer.		
Xtſſein, der; pokolkő.		
Xtſwasser, das; etető víz, heſzivató víz.		
Xu: ias, ó!		
Xud, ksz. is; wer es — ſey, akárki legyen is; was ich — thue, akármit tegyek is; er iſt ſchickig, — ge- ſchickt, ő ſzorgalmas, 's ügyes is; wenn —, ha — is, ámbár — is.		
Xuction, die; árverés, kö- tyavetye.		
Xudien, die; audientia, meg- hallgatás.		
Xudienſaal, der; audientia- terem, kihallgató-terem.		
Xuditor, der; auditor, had- ügyvéd.		
Xus, die; folyam; liget; gyep, pázsit.		

költ. —, k. fű (csatára, tánczra). —, vh. selfuvó-dik, selfúja magát; fuvalkodik.

Kufblättern, cs. kikeres, fölkeres, kiforgat (valamit könyvben). —, vh. kinyílik, kifeshik (a' virág).

Kufblößen, k. rh. fennmarad; nyitva marad.

Kufblößen, k. fölpillant föltekint.

Kufblößen, k. fölwillámlik, fölwillan.

Kufblößen, k. fölvirágnik, kifeshik.

Kufbüßen, cs. selfúr; újra fúr.

Kufbürgen, cs. kölcsönözve összeszed v. összegyűjt, összekölcsönöz.

Kufbrauten, cs. felsüt; újra süti.

Kufbraußen, l. **Verbraußen**.

Kufbrauen, cs. selföz, mind megfőzi (sernek).

Kufbrausen, k. pezsg, pezsg, forr (a' bor, ser); heveskedik, tüzeskedik, indulatoskodik.

Kufbrausen, baß; pezsgés, forrás, heveskedés, tüzeskedés.

Kufbrausend, mn. heveskedő, tüzeskedő, indulatoskodó.

Kufbrechen, cs. rh. feltör, fölnyit (levelet); betör (ajtót); felkavar (hülő szer). —, k. kifakad, kinyílik (a' rózsza); felszakad, megfakad (a' kelés); feltörik, fölreped (a' kéz); indul, elindul; fölkel (asztaltól).

Kufbrechen, cs. kiterít.

Kufbrennen, cs. föléget, fel-tüzel; eléget, összeéget;

éget, fodorít (haj); rá-süti (bélyeget, jegyet); megforráz. —, k. fellobban, fellángol; ellobban, ellángol (a' puská). —, vh. felporzog, fölpergöl, pergelődve magdagad, (mint a' kávé).

Kufbringen, cs. rh. föltesz (kalapot), felhúz (keztűt); fölnevel; felhoz, előhoz; említ; felhajhász, kerít, szerez; elfog (hajót); felkap, szokásba vesz; etten —, felbosszantani, megharagítani.

Kufbringung, die; fölnevelés; felhozás, előhozás; hajhászás, kerítés; elfogás; felkapás; megharagítás.

Kufbruch, der; feltörés, fölnyitás; elindulás; felszakadás.

Kufbrüllen, cs. felbontja a' szegyet v. szűgyet. —, vh. gögösködik.

Kufbuden, cs. bődét állít; kirak (sokadalomra).

Kufbüßeln, cs. újra vasal, tég'áz; felvasal, föltég'áz.

Kufbürden, cs. rárak; rábis (valamit valakire); ráfog (vétket).

Kufbürbung, die; rárakás; rábisás; ráfogás.

Kufbürsten, cs. fölkefél; újra kefél.

Kufdamen, cs. feldámás (az ostáblán).

Kufdämmen, cs. elgátol, el-tölt (folyamot).

Kufdämmern, k. szürkül, pitymallik, hasad (a' nap); dereng, derül.

Kufdampfen, k. felgőzöl, felpárállik, felpárolg. —, cs. feldohányoz, fölpipáz, fölsozi (dohányt).

Kufbauern, k. felvan, felmarad.

Kufbeiden, cs. fölterít, ráterít; feltakar; selfödös; den Tisch —, asztalt teríteni; fű —, kitakaródzani.

Kufbedung die; feltakarás, kitakarás.

Kufbeiden, cs. gátot v. töltést magasbit.

Kufdingebrief, der; fogadvány.

Kufdingen, cs. rh. selfogad, beszegödtet (inast).

Kufdingung, die; selfogadás, beszegödtetés.

Kufdingungsführer, der; inastor.

Kufdoßen, cs. föltekerget (mangollófára).

Kufdoßeln, cs. varr (talpat a' fejbőröz).

Kufdrängen, cs. rászorít; szorítva kinyit, betol (ajtót). —, vh. tolong, tolakodik, rátolja magát (valakire).

Kufdreden, cs. rácsavar; felszavar.

Kufdröcken, cs. rh. fölcsépel. —, k. elcsépel.

Kufdringen, cs. rh. rátukmál, rátol. —, vh. magát rátolja (valakire).

Kufdringung, die; rátukmálás, rátolás.

Kufdruden, cs. rányomtat; felnyomtat (festéket a' könyvnyomó).

Kufdrücken, cs. rányom; felnyom (kelést).

Kufdrückung, die; rányomás.

Kufdunnen, k. feldunmad, felduzzad, felpöföd, felpuffad. — cs. feldunzaszt, felpöfesztt.

Kufdunnen, k. felparállik, felpárolg, felgőzöl.

Aufbunßnung, die; felpárolgás, felgőzölgés.

Aufessen, cs. felboronál.

Aufeinander, ih. egymáson; egymásután; egymásra.

Aufeinander, ih. egyszerre.

Aufelsen, cs. feltőret (solyamot, tavat), jeget ösztör (a' solyamon st.), —, fölenged.

Aufenblatt, das; nyelves péra, bájjá.

Aufenthalt, der; mulatás, tartózkodás; lak, lakás, lakhely; haladék, késedelem.

Aufbauen, l. **Aufbauen**, **Ortbauen**.

Auferslegen, cs. rak, ró, vet (adót ra, re); parancsol (hallgatást st.).

Auferslegung, die; parancs, rendelés, meghagyás; ráadás, ráétel.

Aufersuchen, **Aufersuchen**, k. feltámad (halottaiból).

Aufersuchung, die; feltámadás.

Aufersuchen, cs. feltámaszt (halottaiból).

Aufersuchung, die; feltámasztás.

Aufersuchen, cs. rh. fölnevel.

Aufersuchung, die; fölnevelés.

Aufessen, cs. rh. föleszik.

Aufstecken, **Aufstecken**, cs. felszúr (gyöngyöt); felszúr, kifoszt; összerögzöl.

Aufstecken, k. rh. fölmegegy (kocsin, szekeren valahová); felszáll, fölmegegy (aknából); fölretten, fölrezen (álomból); felszökell, felugrik (hal a' vízből); felpattan, fellobban, (haragból); fölnyílik (hírte-

len, egyszerre); felakad, megfeneklik, (zátonyon). —, es. kijár (utat); megtölt, meghord (házhelyet).

Aufstehen, **Aufstehen**, mn. haragos, heves, indultatos, tüzes.

Aufstehen, die; fölmenés (valahová kocsin st.); föl-emelkedés; menybe-menet.

Aufstehen, k. rh. rácsik, rárogy. rázuhán; esve fölnyílik (burnótmillye st.); szemet szúr, szembe tünik, megütözik (valamiben). —, vh. esve megebesit.

Aufstehen, mn. szembetütnő, szembeszökő; szeűszűró, különös; das wärde — sein, az szemet szúrna.

Aufstehen, cs. kiránczol, ránczaiból kihajt v. kibont (valamit).

Aufstehen, cs. rh. elfog (levelet, tolvajt); felfog, edénybe fog (vért); megkap (labdát); megért, megfog, felfog.

Aufstehen, die; elfogás; megkapás.

Aufstehen, cs. újra fest.

Aufstehen, **Aufstehen**, cs. felszúr, kifoszt.

Aufstehen, cs. megfog, megkap, felkap, fölvesz; felszúr; felfog (valamit edénybe); megért, megfog, felfog.

Aufstehen, cs. megreszel, meg-ráspolyoz.

Aufstehen, cs. újra megátat, megnevdít.

Aufstehen, cs. rh. meglel, föllel, meglál, feltalál.

Aufstehen, cs. kifog, liha-

lász (kiacset, holtat); elfog, elcsip.

Aufstehen, cs. fellángit, felhevít, fölgerjeszt, felgyújt. —, k. fellángol, fellobog.

Aufstehen, k. l. **Aufstehen**.

Aufstehen, cs. rh. felsón (haját); kifón (üstököt st.).

Aufstehen, k. rh. felröpül, felszáll; fölnyílik (hírtelesen); fölvetődik (légbe a' mina, löpörtorony).

Aufstehen, cs. fölker, fölker kíván (várat); meghí, megkér (táncra); felszólít.

Aufstehen, die; fölkerés, fölkerítés; felszólítás.

Aufstehen, cs. fölmentés, kimintás, felsámol, kísámol; felkarimáz, fölsezlez (kalapot).

Aufstehen, cs. rh. föleszik, mind megessi (a' barom); felsal, felszál, felhabsszol; föleszik, kieszik (valakit mindenből); föleszik, felszál, felmar (a' csipő szer).

Aufstehen, k. rh. ráfagy; fölenged.

Aufstehen, cs. fölfrissít, felújít (képet); megújít (emléket); bízta, bátorít, no-gat.

Aufstehen, die; fölfrissítés, felújítás; megújítás; bízta, bátorítás, no-gatás.

Aufstehen, cs. fölépít (házat), felrak (falat), meghord (utat); felhoz, emlit, nevez; bemutat, beveszt, föllepít, megösmerttet; játszik, mutat.

ad (játékszínen). — , vb. viseli magát.
Aufführung, die; föléptés; felhozás, említés; játszás, előadás; önviselet.
Auffüllung, ca. megtölt; tele tölt; üvegre szed (bort, sert).
Auffüllung, die; megtöltés.
Auffüllen, cs. föletet, fel-
 abrakol.
Aufgabe, die; feladás, fel-
 adat.
Aufgaben, cs. villára vessz
 v. szed, fővilláz.
Aufgang, der; fölmenés, föl-
 menét; fogyaszték, költ-
 ség; napfeljövet, nap-
 kelet; vom — bis zum
 Niedergang, napkeletől
 napnyugtig.
Aufgatten, cs. felkutat, fel-
 kurkász.
Aufgeben, cs. rh. letesz,
 lemond (valamiről); fel-
 hagy (valamivel); felad
 (várat); föltesz, felad
 (talányt); megbagy, pa-
 rancsol; den Geist —
 kiadni a' lelkét, meg-
 halni.
Aufgeben, mn. dagályos,
 duszadt, felsuvalkodott.
Aufgeblasenheit, die; dagá-
 lyosság, duszadság, fel-
 suvalkodottság.
Aufgebot, daß; parancs (fö-
 kelésre); fölkeltség, föl-
 keltek; kihirdetése (a')
 győseknek).
Aufgebung, die; feladás; le-
 mondás, letétel (valami-
 ről).
Aufgehinge, daß; befogadás,
 beszerződtetés; inasbér.
Aufgehungen, mn. felduzzadt,
 felpuffadt; da-
 gályos, duszadt, felsu-
 valkodott.

Aufgehen, k. rh. fölmegey,
 felszáll (a' füst); kikel,
 kicsirázik; fölkel, feljő
 (a' hold); megkel (a'
 tésztá); fölnyilik, kinyi-
 lik (az ajtó); kifakad.
 kinyilik (a' virág); meg-
 fakad (a' kelés); felol-
 vad, fölelend (a' jég,
 fagy); feloldódzik; elfogy,
 fölmegey; es geht mir ein
 Licht in dieser Sache auf,
 most értem, most látom
 át est a' dolgot; vier von
 vier geht auf, négyet a'
 négyből kivéve marad sem-
 mi.
Aufgeklärt, mn. derült, fel-
 világosult, felvilágosodott,
 (elme, fogalom, kor).
Aufgeklärtheit, die; felvi-
 lágosultság, felvilágosodott-
 ság.
Aufgeiß, daß; fölpenz, fog-
 laló.
Aufgeißt, mn. értelmes, já-
 ratos, ügyes (valamiben);
 kedve van (valamire).
Aufgeräumt, mn. feltakarít-
 ott, kitakarított; sürge,
 eleven, vidor, virgoncz.
Aufgeräumtheit, die; sürge-
 ség, elevenség, vidorság,
 virgonczság.
Aufgehant! iss. földre! vi-
 gyázz!
Aufgehornden, mn. fölre-
 pedezett, felhasadozott,
 cserepes, kicserepezett.
Aufgewältigen, cs. újra ki-
 nyit v. munkába vessz (be-
 dölt áknát).
Aufgewürmt, mn. fölmelegi-
 tett.
Aufgewußt, mn. sürge, sür-
 gencz, eleven, vidor, vir-
 goncz.
Aufgewußtheit, die; sürge-
 ség, sürgenczség, eleven-

ség, vidorság, virgoncz-
 ság.
Aufgeworfen, mn. sítos; pit-
 tyedt, gambás; eine auf-
 geworfene Nase, sítos orr;
 aufgeworfene Lippen, pit-
 tyedt v. gambás ajkak.
Aufgießen, cs. rh. ráönt,
 rátölt.
Aufgießen, cs. újra tégla-
 vasal.
Aufgraben, cs. rh. felás; ki-
 vés; rávés, rámetesz; die
 Erde um die Bäume —,
 felásni a' fák' tövét.
Aufgraben, daß, **Aufgrabung**,
 die; felásás, kiásás.
Aufgrafen, cs. felűvel, föl-
 legel, föleszik (minden
 fűvet).
Aufgreifen, cs. rh. fölvesz
 (valamit a' földről); el-
 fog, megkap, megcsáp.
Aufgrünen, k. kiszöldellik, ki-
 zöldül.
Aufgürten, cs. felövez; fel-
 köt (hevederrel); leöves,
 övet leold.
Aufguß, der; ráöntés, rá-
 töltés; öntet.
Aufhaben, k. rh. fennvan,
 rajta van (kalap a' fe-
 jén, a' ruha); kinyit, ki-
 tát; er hat den Mund auf,
 kitátotta a' száját.
Aufhaben, cs. felvág (fát,
 jeget); fölcaipked (ma-
 got, buzát); felkapál; fel-
 vág (minden fát st.); die
 Erde um einen Baum —,
 felkapálni a' fa' tövét.
Aufhauen, cs. kiakaszt (ho-
 rogból v. kampóból), ki-
 horgol.
Aufhauen, cs. kiakaszt (ho-
 rogból), kihorgol; ki-
 emel (sarkból); felakaszt
 (horoggal); felhúz (pus-
 kát).

Auffahrt, der; közelelem, háttaramaradás.

Auffahrt, cs. rh. feltartóztat, megállít (szökevénynt); bűn, halogat; feltart, nyitva tart (közet, kalapot st. valami alá). —, vh. mulat, időt tölt (valamiben); ez hat sich lange in Pest aufgehalt, sokáig mulatott Pesten; sich über etwas —, valamiben megütközni, valamiben felakadni.

Auffahrt, der; farhám, farszj.

Auffahrtung, die; feltartóztatás; tartóztatás, közeletetés.

Auffahrtung, cs. rh. felakaszt (embert, ruhát); ráköt (romsz árut valakire); elámit, rászéd; közöl (betegséget).

Auffahrtung, cs. elkap, megkap, elcsip, megcsip (szökevénynt); felkap (szót).

Auffahrtung, cs. gombolyítóra tesz; felgombolyít (cszernát); felgombolyít (minden fonalat); sich —, felvászorgani (betegségből, földről).

Auffahrtung, cs. rh. felvág (jeget); feltagol (ökröt); vág, vágva felkelt; újra fel-, kivagdal (rosszölt, ráspolyt). —, k. rávág; elsüt, (kanóttal).

Auffahrtung, cs. felrakásol; felhány, feltölt.

Auffahrtung, cs. felhalmoz, rakásra gyűjt. —, vh. meggyűl, összegyűl, megszaporodik.

Auffahrtung, die; felhalmozás, rakásra-gyűjtés; meggyűlés, megszaporodás.

Auffahrtung, cs. rh. fölemel

(közet); fölvev, (labdát a' földről); eltesz, félretesz, megtart (ételt, gyümölcsöt st.); elfog (szökevénynt); eltöröl, félbe szakaszt, megszüntet; die Tafel —, felkelni az asztaltól; einen Bruch —, törtszámot kisebbíteni; diese Frucht lassen sich gut —, ezen gyümölcsöket könnyen el lehet tartani; das Gefäß —, eltörölni a' törvényt; die Sitzung —, az ülést félbe szakasztani, v. eloszlatni; sich —, felkelni, felállni.

Auffahrtung, das, **Auffahrtung**, die; fölemelés, fölvetel; eltörlés, elosztás, megszüntetés; eltétel, megtartás; dicséret, magasztalás.

Auffahrtung, der; emel-izom.

Auffahrtung, der; fölemelő, fölvevő.

Auffahrtung, cs. kikapcsol.

Auffahrtung, cs. felkapcsol; ráférozel, rátköz, rávarr; kikapcsol; elámit, rászéd.

Auffahrtung, cs. földerít, kiderít, kitisztít; fölvidít, megvidámít. —, vh. földerül, kiderül, kitisztul; fölvidül, megvidámul.

Auffahrtung, die; földerítés, kitisztulás.

Auffahrtung, k. rh. fölsegít, fölsegél, (valakit); einem eine Last —, valakinek fölsegíteni, feladni a' terhet; einem Gefallen —, fölsegíteni v. fölemelni elrett embert.

Auffahrtung, cs. ki-, földerít, kitisztít; fölvilágosít, megvilágosít. —, vh. föde-

rül, föltsztul; fölvilágosodik.

Auffahrtung, cs. felakaszt. **Auffahrtung**, cs. feluszít, uszítva felhajt v. felugraszt; fölingerel, fölbingat, felbujt.

Auffahrtung, der; felbujtó, fölingerlő.

Auffahrtung, die; fölingerlés, fölbingatás, felbujtás.

Auffahrtung, cs. felhúz (vitorlát, portékát).

Auffahrtung, cs. leguggolva háttára vezet. —, k. háttára ül.

Auffahrtung, cs. felhúz, fölemel.

Auffahrtung, k. figyelmes, füllel, hallgat.

Auffahrtung, k. megszünik, vége van; figyelmes.

Auffahrtung, die; megszünés; ohne —, szünet nélkül, folyvást.

Auffahrtung, cs. feltakar, kitarak.

Auffahrtung, k. felszökik, felssökell.

Auffahrtung, cs. fölkerget, felhajt; megtalál, rákad (ügygyel bajjal).

Auffahrtung, cs. fölcsésül.

Auffahrtung, der, **Auffahrtung**, die; felvásárolás, összevásárolás, bevásárlás.

Auffahrtung, cs. felvásárol, összevásárol.

Auffahrtung, cs. felkúpol, kúpba v. kupacba rak (nádat, tözeget st.).

Auffahrtung, cs. fölseper.

Auffahrtung, l. Aehrtung.

Auffahrtung, k. kicsirázik, kikel.

Auffahrtung, cs. kireposzt, szétrepost (ékkal, a' bányákban).

Kuffippen, k. fölbillen, fölemelődik (a' mérlegszáry). —, cs. fölemelint, fölbillent (kapárt).

Kuffitten, cs. ráragaszol, ráragaszt.

Kufflaffen, l. Kaffen.

Kufflaftern, cs. öbe rak, ölex.

Kufflappen, cs. felhajt (kalapazélt).

Kufflären, cs. fölvilágosit, megvilágosit. —, vb. földérül, kitisztul; fölvidül, kiderül; fölvilágosodik, megvilágosodik.

Kuffläter, der; fölvilágosító, megvilágosító.

Kuffklärung, die; fölvilágosítás; fölvilágosodás.

Kufflauben, cs. fölszedeg; felold, kiold (hurkot).

Kuffleben, **Kuffleben**, cs. felragaszt, ráragaszt.

Kufflecken, cs. fölcserizel.

Kufflettern, **Kufflimmen**, l. Klettern, Kstimmen.

Kuffluten, cs. fölkiinovel.

Kufflopfen, cs. *felboos*, feltör (diót st.); felkopogtat, fölver (álomból). —, k. rákocint; dobog.

Kuffnaden, cs. felroppant, fogaival feltör (diót st.).

Kuffnuppen, cs. kigombol.

Kuffnuppen, cs. felköt, felakaszt; megoldoz; elámt, rázed.

Kuffnuppung, die; felkötés, felakasztás; megoldozás.

Kuffochen, k. felsorr. —, cs. felsorral.

Kuffommen, k. rh. lábra áll, feláll; felú; szokásba jő, szokásá válik; felgyógyul, fellábad, lábadoz, kiépül; boldogul, jó lábra áll; man fann der ihm nicht —, nem le-

het mála boldogulni (valamivel).

Kuffommen, daß; boldogulás, előmenet, sikerülés; fellábadás, felgyógyulás, kiépülés; er ist sehr krank, man zweifelt an seinem —, igen beteg, kétes, felgö-e gyógyulni.

Kuffommen, k. rh. fölkelhet, felállhat.

Kuffopfen, cs. meggömbös, megfejés (tül).

Kuffrämpen, cs. felkarimáz, fölaxóles (kalapot), felhajt (szóit, karimát).

Kuffraßen, cs. felvakar, kivakar (sebet, bőrt); felkopor, felhorzsol (lapot megaraurozásra); felbodoroz (haját) czinczogat (hagedűt), czinczog (hagedűn).

Kuffrüßeln, cs. felbodoroz, bodroz, bodorit, felbodorit, felgöndorit. —, vb. felbodorodik, felgöndörödik.

Kuffriegeln, cs. felkap (kalapot st.); fölnyit (ajtót st.); fölemel, fölvesz (a' földről).

Kuffründigen, cs. lemond (valamiről), felhagy (valamivel), felmond; einstm ein Kapitäl —, valakinek a' töképeznt felmondani; ich habe ihm aufgefündigt, felmondottam neki.

Kuffründigung, die; felmondás, lemondás.

Kuffrußt, die; felgyógyulás, fellábadás, kiépülés.

Kuffschon, k. felkacsag, elneveti v. elkaoszaja magát, kacszajt üt. —, cs. nevetéssel v. kacszajjal fölkel, fölnevet, felkacsag.

Kuffschon, cs. meghaszt, megrepeszt (füt mezge v. vicrics végett).

Kuffschoben, cs. rh. rakodik, rárak.

Kuffschaber, der; terehrakó.

Kuffschubung, die; rákakás; rakodás.

Kuffschug, die; kiadás, nyomtatás; adó; parancs (bironi); csehgyülés; tanya, gyűhely, (döntésraké).

Kuffschungen, cs. felnyújt, feladogat (füt, teglát st.).

Kuffschunger, der; feladogató.

Kuffschaffen, cs. rh. felbocsát; fölereszt; nyitva hagy; elhagy, tovább nem munkál, (bányászoknál); átenged.

Kuffschiff, mn. elhagyott, (akna, bánya).

Kuffschiffung, die; átengedés, engedmény.

Kuffschauern, k. les; leselkedik.

Kuffschauerer, der; leselkedő.

Kuffschauerung, die; lesés, leselkedés.

Kuffschauß, der; csödülés, tolongás, tódulás; lüz, zenebona.

Kuffschaffen, k. rh. felsut, felszalad; földagad (a' láb); fölkel (a' tézta); megárad (a' folyam); fölmegey, felszáll, emelkedik, szaporodik (a' kammat); felakad, megfeneklik (a' hajó zátonyon v. sziklán). —, cs. járva, futva kisebesit, feltör (lábát); felhord; feltölt (a' kohha).

Kuffschäfer, der; felkordó, feltöltő, (bányászoknál); újonczhajós.

Kuffschoben, k. fölled, föl-

- levenül, fölevenedik. —, cs. felújít, fölfrisít (szint a' festő).
- Aufsehen**, cs. | felnyal; elnyal.
- Aufsehen**, cs. föltesz, rátesz; kiad, kinyomtat; vet, ró (adót ra, re); szab, parancsol, meghagy (büntetést, hallgatást st.); in etwas aufgesetzt seyn, valamire kedvének lenni; űő —, ellene szegülni, ellene szegzeni magát.
- Aufsehung**, die; föltétel, rá-tétel; rávétel, rárovás; bírság.
- Aufsehen**, vh. rátámaszkodik; ellene szegül, ellene szegezi magát, (valaminek v. valakinek); mit dem Aufhogen —, rákönyökölni.
- Aufsehung**, die; támaszkodás; ellenszegülés.
- Aufsehen**, cs. folyenyvez, ráenyvez.
- Aufsehen**, cs. rh. fölvesz; fölcap, felkap.
- Aufsehen**, k. rh. rajta fekszik; uratlankodik, szolgálat nélkül van. —, vh. kisebesíti magát (hosszadalmas fekvésben).
- Aufsehen**, cs. felporhanyóz (földet); felráz (dunnát st.).
- Aufsehen**, k. fellobbog, fellobban; fölhevül, fellobban.
- Aufsehen**, mn. megfejthető; feloldható, felolvasható.
- Aufsehen**, die; felolvashatóság.
- Aufsehen**, cs. felold, megold, megoldoz (csomót, bilincset); felolvast, elolvast (sót); eloszlát (acregtet); felbont, elvá-
- laszt (bászaságot); megfejtt (talányt); aufgesetzt werden, meghalni. —, vh. feloldódik, megoldódik; feloszlik, eloszlik; *fölelement*, felbomlik; fölfejjik.
- Aufsehen**, mn. felolvastó, feloszlató, oszlató.
- Aufsehen**, die; feloldás, megoldás, megoldozás; felolvastás; eloszlátás; elválastás; megfejtés; felolvadás; elbomlás, eloszlás; halál, *föle-mésé*.
- Aufsehen**, cs. felforraszt, ráforraszt; fel-, kiolvaszt (forraszt).
- Aufsehen**, cs. kinyit, megnyit, kiold, megold; feltör (diót); rácsinál, rátesz. —, vh. fölkel; fölkezdül; útnak indul; wir wollen uns fröh —, korán akarunk indulni v. korán induljunk.
- Aufsehen**, cs. rh. felőröl, megőröl (minden gabonát).
- Aufsehen**, cs. fölvest, elvest (minden festéket); ujra fest, felújít (valamely képet).
- Aufsehen**, der; táborjárás, hadmenetel, marolás.
- Aufsehen**, das; mérték' föle.
- Aufsehen**, cs. fölépít, felrak (falat); fölépít, elfogyaszt (követ, meszet st.).
- Aufsehen**, k. figyelmez, figyel (ra, re). —, cs. följegyez, fölír.
- Aufsehen**, der; följegyző, rovó.
- Aufsehen**, mn. figyelmes. —, ih. figyelmesen.
- Aufsehen**, die; figyel-messég; figyelem.
- Aufsehen**, cs. rh. fölmér (gabonát).
- Aufsehen**, cs. fölkever; hozzá keverve megtölt (hor-dót).
- Aufsehen**, cs. fölkel, fölébreszt, fölserkent; fölvidít, földerít (elmét); bátorít, bintat, serkent.
- Aufsehen**, mn. bátorító, ébresztő, serkentő.
- Aufsehen**, die; bátorítás, bintatás, serkentés.
- Aufsehen**, cs. hibául v. vétkül vesz; megró (valakit valamért).
- Aufsehen**, cs. fölzszegez, rázszegez.
- Aufsehen**, cs. felrág, kirág.
- Aufsehen**, cs. felvarr; rávarr.
- Aufsehen**, die; fölvetél, (társaságba); fölfogadás, (gyermeknek); fogadás, elfogadás; gute —, jó szívvel látás; in — kommen, gyarapúlni, növekedni; in — seyn, diszleni, virágítani; in — bringen, diszletni, gyarapítani, terjeszteni.
- Aufsehen**, cs. felnyalakodik (mindent), nyalakodva elfogyaszt; elnyalakodik (minden pénzt).
- Aufsehen**, cs. rh. fölemel, fölvesz; lerajzol, fölvesz, fölmér (tájat, erdőt); köl-cön kér; befogad, fölvesz (társaságba); fogad, lát (vendéget); etwas gut —, valamit jó neven venni; er nahm es űbel auf, rosz neven vette; es mit stinnet —, valakinek kiállani, megmérkezni, kiállani vele; etwas für űbers —, tréfának venni.

Aufnehmen, *daß*, *Aufnahme*, *die*; fölvetél; föl-
emelés; befogadás; elfo-
gadás.
Aufnehmen, *l. Aufnehmen*.
Aufsetzen, *cs. fölzegecsel*,
s rászegecsel, föl-, rászeg-
és (apró szegekkel).
Aufsichtigen, *cs. rától*, rá-
tukmál (valamit valakire);
rábeszél, rávész (valakit
valamire).
Aufspieren, *cs. feláldoz; fő*
—, magát feláldozni.
Aufsperung, *die*; feláldozás;
áldozat.
Aufspießen, *cs. felrak*, fel-
pakol, rárak, rápakol;
fölvész (kocsira útköz-
ben); kibont, kipakol,
kírák.
Aufspinnen, *cs. rácsirizel*.
Aufspinnen, *cs. fölilleszt*, rá-
illeszt. —, *k. vár*, vá-
rakozik (ra, ro); ráles, rá-
vigyáz.
Aufspießen, *ber*; leskelődő;
kém; kapuőr; sorompőr.
Aufstellung, *die*; fölille-ztés.
ráillesztés; várakozás; le-
sekedés.
Aufstehen, *k. dörömböl*, sö-
römböl. —, *cs. eldobol*,
elver (marstot); feldöröm-
böl.
Aufstehen, *k. rh. sipol*. —,
cs. rh. elsipol (dalt); föl-
sipol (ámból).
Aufstehen, *cs. kizsegez*,
kidug, föltesz *sc.*; *die*
Kanonen —, kizsegezni az
ágyukat; mit aufgestellten
Bajonett, fölsezgett
bajonéttal v. puska-
gyilokkal.
Aufstehen, *l. Aufstehen*.
Aufstehen, *cs. rázarukoz*, szu-
rokkal ráragaszt.
Aufstehen, *cs. fölcsipked*, föl-
Zecskésdár. *l.*

szed (orrál, a' madár);
kivágdal (orrál).
Aufstatten, *l. Aufstehen*.
Aufstehen, *k. fölreped*, meg-
reped, felpukkan, meg-
pukkan.
Aufstauern, *l. Aufstehen*.
Aufstehen, *k. rápattan*, fel-
pattan, kipattan.
Aufstehen, *cs. rázorít*; új-
ra sajtol v. présel; rá-
nyomtat; szétsajtol, ki-
sajtol; felsajtol, felnyom-
tat.
Aufstehen, *cs. felpróbál*,
megpróbál.
Aufstehen, *cs. feltargon-*
osás (ágyut).
Aufstehen, *cs. fölzáva-*
tyúsz.
Aufstehen, *ber*; tisztítás, tiszt-
ogtatás; csicsomázás, pi-
perkezés; csicsoma.
Aufstehen, *cs. kizsírít*, föl-
tisztogat (szobát); fölcsi-
nosgat, fölcsicsomáz, föl-
csiszol, fölcsiperez.
Aufstehen, *cs. rh. fölkeleszt*,
felpukkaszt (horszót *sc.*).
—, *k. rh. felhuzog*, ki-
huzog, selforr, kiforr;
fölkel, megdagad (horszó
sc.).
Aufstehen, *cs. felkapkod*. —,
vh. fölkel (hirtelen, esés-
ből); lábadoz, összeszedi
magát.
Aufstehen, *cs. feldobányoz*.
—, *k. fölüstöl*.
Aufstehen, *cs. felbolyhoz*,
felbojtoz, felborzasz.
Aufstehen, *cs. fölhisztogat*,
rendbe szed; derít, föl-
világosít (elmét); rabol;
felkonezol, leül; kihány;
kihord (árkot, gödröt);
nagyobbít (lyukat).
Aufstehen, *ber*; lyuktágító.

Aufstehen, *die*; fölhiszt-
ogató, rendbe-szedés.
Aufstehen, *cs. felszámlál*,
felszámol.
Aufstehen, *mn. egyenes*, föl-
egyenesedett, egyenestál-
ló. —, *ih. egyenesen*,
fölgyenesedve; — *háltn*,
seuntartani, épiségben meg-
tartani.
Aufstehen, *die*; fenn-
tartás, épiségbentartás.
Aufstehen, *cs. felnyújt* (ke-
zet, ujjat); felnyit, kitér.
Aufstehen, *cs. felkavar*; föl-
indít; felszűt; fölbi-
gat.
Aufstehen, *cs. rh. feldör-*
göl, feldörzsol, felhor-
zsol (bört); bodörgöl (irt);
elpusztít.
Aufstehen, *die*; feldörög-
lés; fölreselés; elpusz-
títás.
Aufstehen, *cs. fölűz* (gyön-
gyöl).
Aufstehen, *cs. rh. felhasít*,
fölrepeaszt; felszakít, fel-
szakaszt; fölnyit, kinyit
(hirtelen, nagy erővel);
lerajzol; *daß* *Wauf* —,
die *Xugen* —, eltátni a'
száját, elmereszteni a' szem-
mét. —, *k. rh. felhasad*,
fölreped; felszakad; kinyí-
lik (hirtelen, nagy erő-
vel). —, *vh. rh. felhasad*,
sc.; felpattan, fölkel (bir-
telen a' helyéből).
Aufstehen, *die*; felhasítás,
fölrepeasztás, felszakítás; le-
rajzolás; felhasadás.
Aufstehen, *cs. rh. lovagolva*
kisebesít, föl-*lör*. —, *l.*
rh. fellovagol (a' hegyre);
ellovagol, fellovagol (sor-
ban).
Aufstehen, *cs. fölingerel*.
Aufstehen, *cs. rh. futtában*

kinyit (ajtót st.); suttá-
ban betör (homlokot st.).
—, k. rh. selfut, felsza-
lad; ráfut, rászalad, sut-
tában fennakad (záto-
nyon).
Aufrißten, cs. állít, emel
(szobrot, emléket); állít,
felállít (sereget); báto-
rit, vigasztal. —, vh.
feláll, fölkel, fölegyene-
sedik.
Aufrißtig, mn. őszinte,
nyilt szívű; valódi, igazi,
tisza, keveretlen;
ein aufrißtiger Wein, ke-
veretlen bor. —, ih. ő-
szintén, igazán, nyiltzsi-
vűen.
Aufrißtigfeit, die; őszinte-
ség, nyiltzsi-vűség.
Aufrißtung, die; felállítás;
főlemelés; bátorítás, vi-
gasztalás.
Aufrißtelu, cs. felszáról, re-
tezt v. tolózárt hátra-
húz.
Aufriß, der; lerajzolás; rajz.
Aufrißten, cs. felkarcol, fel-
karmol.
Aufrollen, cs. föltekér, te-
kerget, felgöngyölt, fel-
húz (kárpitót); rágöngyöl-
get; kigöngyölt; kima-
ngol. —, k. felgöngyölt; ki-
göngyölt.
Aufrollen, k. felmarnol; föl-
felé megy, mozdul. —, cs.
szemére hány v. vet.
Aufroll, der; felszólítás, meg-
hívás; serkentés.
Aufrollen, cs. rh. serkent,
fölkelt; felszólít. —, k.
rh. fölkiált.
Aufrollung, die; serkentés,
felszólítás.
Aufroll, der és die; láz,
zendülés, zenebona.
Aufrollen, cs. elkavar; fel-

lázit, fellázaszt, fölbiz-
gat; megújít, ismétel.
Aufrollen, der; lázító, lá-
zasztó, zendítő; lázadó,
zendülő, támadó.
Aufrollen, mn. lászás, nyug-
talan, zenebonás; lászá-
dozó.
Aufrollung, die; lázítás, lá-
zasztás, zendítés; lázadás,
zendülés, támadás.
Aufrollen, cs. fölkészít, fel-
bátoroz; állást rak v.
csinál (a' kömves, ács
st.).
Aufrollen, cs. felrész (szal-
mát; álmából).
Aufrollen, cs. hátára vessz
(teli zsákok v. egyéb ter-
het); hátára tesz (teli
zsákok vagy egyéb ter-
het).
Aufroll, l. Aufrollung.
Aufrollen, cs. felmoud (lecz-
két, szállást).
Aufrollen, cs. fel-, kifü-
részel; felsűrészelt (min-
den fát).
Aufrollen, die; felmondás.
Aufrollen, cs. fölszed,
felgyűjt.
Aufrollig, l. Aufrollig.
Aufrollen, cs. felayergel.
Aufroll, der; sejték (ném-
boreknél); asztal-ék; ér-
tekezés, iromány; (ékül
v. toldalékul adott része
több tárgyaknak).
Aufrollig, mn. makacs, fe-
jes, nyakas; ellenes, fe-
nekedő, gyűlölséges. —,
ih. makacsul; fenekedve;
einem — sein, valakire
fenekedni.
Aufrolligkeit, die; makacs-
ság, fejesség, nyakasság;
ellenesség, fenekedés.
Aufrollen, cs. rh. felzop;
szopva megereszt (du-

gult emlöt); filiszí, bei
szik.
Aufrollen, cs. felszoptat.
Aufrollen, cs. rádörzöl,
részrel (szükrot); föl-
re-zel; felvakar, kivakar.
Aufrollen, cs. felsánczob,
felgarádol, felgátol.
Aufrollen, cs. felhasít, föl-
metesz, felvág (bört); uj-
ra megélesít, meghegyez
(fűrészt).
Aufrollen, cs. felkapar, ki-
kapar, kivág; összegyűjt
(pénzt).
Aufrollen, k. föl-néz, föl-
tekint; vigyáz, ügyel-
mez.
Aufrollen, k. habzik, taj-
kézlik.
Aufrollen, cs. felbordáz.
Aufrollen, cs. fölfejleszt, föl-
rezzent.
Aufrollen, cs. felmosogat;
mosogatva kisebesít, fel-
dörzöl; ujra mos, áruol.
Aufrollen, cs. fölretegen,
rétegenként felhalmoz.
Aufrollen, cs. rh. feltaszít,
feltol; rátaszít, rátol; ha-
laszt; fel-, kihajgál, ha-
jigálva feltörtet (kúphe-
lyet); Aufgeschoßen ist nicht
aufgeschoßen, a' mi halad
el nem marad.
Aufrollen, der, l. Schoß-
fenster.
Aufrollen, l. Aufrollen,
és Aufrollen.
Aufrollen, cs. rh. fellő; lö-
ve kinyit; fellődöz, el-
lődöz (minden löport). —,
k. rh. felmagnak, felnö
(hirtelen); rázuhan; fel-
lővel, felszókol (hal a'
vizből).
Aufrollen, k. elsalakul.
Aufrollen, der; kéz- v.
libemelés (taktadánál);

hajtóka; (add', vám' v. harminezad' fölemelése).
Auffslagen, cs. rh. felüt (labdát); fölvet, felüt (szemet); fölver, felüt, föl-szegex (patkót); tör, meg-tör (diót); ütve fölnyit (hordót); verve felhajt, fölkel; fölállit, össze-rak (nyoszolyát, hordót); üt, ver (sátort); fölke-rez, felüt (a' könyvhen); kiráz (kiterítendő seher ruhát); vet (kártát); felhajt (ruhazelt); sin **Ö:lkóter** —, kacrajt üt-ni. —, k. rh. ráüt, rácsap; fölütödik, fölbillen; föl-megy (az ár).
Auffschlagaufel, die; só-csapó, csapólapát, (sóak-nákban); hajtóla.át.
Auffschlagwasser, das; csapó-víz, hajtóvíz.
Auffschleifen, cs. felszánóz, szánón fölvisz v. felhord.
Auffschleusen, l. **Auffschleusen**.
Auffschleusen, cs. rh. föl-nyit, kinyit (kulcsal); fölnyit, kinyit, feltár, ki-tár; megfejt. —, vh. rh. fölnyilik, kinyillik, kifese-l (a' virág); fölnyilik, fel-tárál (a' sziv).
Auffschleusen, der; fölnyitó, kiányító.
Auffschleusen, die, l. **Auf-schlus**.
Auffschlingen, cs. rh. felhur-kol; felold, kibont (hur-kot). —, vh. rh. felsfut, fel-soly, föltekerőszik (borsó, repkény st.).
Auffschleusen, cs. felhasít (tor-kot).
Auffschleusen, die; felha-sítás.
Auffschlus, der; fölnyitás,

kinyitás; megfejtés; föl-nyitás.
Auffschmeißen, l. **Aufwerfen** és **Auffslagen**.
Auffschmeißen, k. rh. felol-vad. —, cs. felolvaszt; ráolvaszt.
Auffschmeißen, cs. ráková-csol.
Auffschmeißen, cs. fölken; ráken; fölürkál, ráürkál.
Auffschmeißen, cs. fölckít, föl-ökesít, fölcsinosít.
Auffschmeißen, cs. felcsatol, rácsatol; lecsatol, kicsatol.
Auffschmeißen, cs. bekap, megkap (habzsolva, kutyá-ként). —, k. fölbillen.
Auffschmeißen, cs. rh. föl-metaz, felvág, kimetaz, kivág (málhát, könyvet st.); rámetaz, rávág (ro-vására); megszel, megszeg (kegyere'). —, k. rh. na-gyít (valamit), fölent.
Auffschmeißen, der; becsmé-ter, (bányászoknál); nagyító; fölentő.
Auffschmeißen, die; nagyítás; fölentés.
Auffschmeißen, mn. nagyít-tott.
Auffschmeißen, die; fölmet-zés, felvágás; kimetazés, kivágás.
Auffschmeißen, cs. felpattant, felrugtat. —, k. felpattan, felrugallik.
Auffschmeißen, der; fölmetzés, felvágás; vágat, metszet.
Auffschmeißen, cs. felköt, rá-fűz, ráköt (szidúrral, szin-gel); felold, kiold, ki-fűz, leold. —, vh. ma-gát kifűzi.
Auffschmeißen, cs. felbogyáz, hoglyába rak.
Auffschmeißen, der, l. **Traufha-sen**.

Auffschmeißen, cs. fölmer, ki-mer, fölmerit, kimerit.
Auffschmeißen, k. felnö, fel-hajt (hirtelen, a' növény); fölserdül.
Auffschmeißen, der; fattyúág, hajtás, sarj; süheder, su-hancz; szerecseszé.
Auffschmeißen, cs. **felesava-rol**, fésárolfol; **rácsava-rol**, rásárolfol; **kicsava-rol**, kicsárolfol.
Auffschmeißen, cs. följoszt, fölreztent, fölrezzent. —, k. rh. fölised, fölretten, föl-rezzen.
Auffschmeißen, cs. rh. fölir. **Auffschmeißen**, der; föliró.
Auffschmeißen, die; fölirás.
Auffschmeißen, k. rh. fölkiált. —, cs. rh. fellármáz, fel-kiabál.
Auffschmeißen, die; fölirat.
Auffschmeißen, cs. feldarál, meg-darál; felkorcsolyáz; fel-sal, fölészik (a' barom).
Auffschmeißen, der; halasztás, ha-logatás.
Auffschmeißen, cs. fölészít (tü-zet); fölkiüt, felgyür, fel-tür.
Auffschmeißen, cs. felköt, fel-gyür, feltür. —, vh. fel-kötözködik, felgyürkőzik, feltü:szik.
Auffschmeißen, die; felgyürés, feltürés.
Auffschmeißen, cs. feltálat; meg-vendégl.
Auffschmeißen, cs. felrás (dun-nát; álomból); kiráz (cse-pűt); ráráz.
Auffschmeißen, cs. feltölt (ház-helyet, fát); feltölt, fel-önt (garatra, padlásra).
Auffschmeißen, die; feltöltés; fölöntés.
Auffschmeißen, cs. felduz-saszt; felpuffaszt, fölfü.

Auffschwämmung, die; felduz-
zasztás; felpuffasztás.
Auffschwänzen, **Auffschweifen**, cs.
sarkát felkötö (a' lónak st.);
sarkak összecsavar (halat
a' szakács).

Auffschwärzen, cs. újra feke-
tit, fölfeketi.

Auffschwäzen, cs. rábeszél;
felcsacsog (álmóbol).

Auffschweifen, cs. ráforraszt.

Auffschweifen, cs. rh. felduz-
zaszt; felpukaszt; fel-
puffaszt. —, k. rh. feldag-
gad, fölkel; megszaporod-
dik; megárad.

Auffschwemmen, die; sarév, tu-
tajröv, kiúsztató.

Auffschwemmen, cs. kiszed
(úsztatott fát); úsztat,
úsztatva hord.

Auffschwemmen, der; fűszta-
tó.

Auffschwimmen, vb. rh. fölemel-
kedik.

Auffschwimmung, die, **Auf-
schwung**, der; emelkedés,
fölemelkedés.

Auffsehen, k. rh. fölnez; ü-
gyel, vigyáz (ra, re).

Auffsehen, das; felügye-
lés; rávigyázás, figyelem;
— **machen**, nagyon szem-
be tünni, szemet szúrni,
figyelmet v. szemet von-
ni magára.

Auffseher, der; fölfigyázó, fel-
ügyel.

Auffsehen, cs. föltesz (kala-
pot); felállít, felállogat,
felrak (kúpokat, árut); pe-
derit (bajuszt); rátesz (fol-
tot, tákot); *fogalmas*,
föltesz, írásba foglal; fel-
ad, föltesz (ételt); **stehen**
Auf —, magát megköt-
ni v. megkonoklani; **etwas**
Öffnen —, nejt cseszibi-
tani. —, k. delel (a' bá-

nyász) ; szarvat ereszt v.
hajl (a' szarvas); rág (já-
szolt, a' ló). —, vb. fel-
ül.

Auffseher, der; felállító, fel-
rakó, állogató.

Auffsetz, l. **Auffsetz**.

Auffsetzung, die; felállítás,
felrakás.

Auffsetzen, k. rh. felvan, fenn-
van; bírja magát, érsi
magát; nyitva van; vége
van, elfogyott; **mein Theil**
ist auf, az én részem el-
fogyott v. az én részem-
nek vége.

Auffsetzt, die; fölfigyázat,
gondviselés; es **steht un-
ter seiner** —, ő reá van
bírvva.

Auffsetzen, cs. rh. fölforral;
megfőz, felfőz (kitisztí-
tás végett). —, k. rh. fel-
forr, fő.

Auffsetzen, das; fölforrás, fö-
vés.

Auffsetzung, die; fölforralás.

Auffsetzen, cs. rápecsétel;
feltör, felszakít (levelet).

Auffsetz, der; fölkelés, fel-
ülés, (hon' védelmére).

Auffsetzen, k. rh. felül (az ügy-
ban); fennül (a' lavon);
fennvan; fölkel, felül (hon'
védelmére).

Auffsetzen, das; felülés, lóra-
ülés; **zum** — **blasen**, fel-
ülőt fújni.

Auffsetzen, l. **Öffnen** és **Auf-
setzen**.

Auffspalten, cs. felhaít. —,
k. meghasad, elhasad.

Auffspinnen, cs. kifeszít, ki-
ereszt (vitorlát); felhúz
(húrt).

Auffsporen, cs. megtart, el-
tesz, megtakarít (pénzt);
hagy, elmaraszt, halaszt
(választ).

Auffspeichern, cs. csűrbe hord
v. rak v. tölt, betakarít.

Auffspeichern, cs. kifeszít, ki-
pecszel (vesszőkre).

Auffspeisen, cs. megess, ol-
kült (minden étket).

Auffsperrern, cs. fölnyit, ki-
nyit; föl-, kimereszt (sze-
met); föl-, kitát (szajt).

Auffsperrung, die; fölnyitás,
kinyitás.

Auffspielen, cs. játszik (hang-
szeren valamely darabot);
fölkelt (hangszeren játsz-
va). —, k. játszik (hang-
szeren).

Auffspielen, cs. felnyárasl;
felszúr.

Auffspinnen, cs. rh. felvon;
kifon, sonva feltör v. ki-
sebesít.

Auffspinnen, cs. kipecczel;
kifeszít, kiterpeszt; ki-
tár.

Auffspringen, cs. betör, fel-
tör (ajtót); fölver, fel-
ugrat (szarvas); fölvetett
(hajót); elbi, elcsal (ván-
dorlátra); meghint víz-
zel. —, vb. felsaítan,
felpattan, megnyílik.

Auffspringen, k. rh. l. **Auf-
springen**.

Auffspringen, k. rh. felug-
rik; felpattan; kinyílik
(hirtelen); fölcserepezik,
fölrepedez, kirepedez, fel-
pattogzik.

Auffspringen, k. föl-, kicsi-
rázik, felsarjad, föl-, ki-
bimbózik, kihajt; serdül,
növekedik.

Auffspringen, l. **Sprössling**,
és **Auffschössling**.

Auffspringen, k. felbuzog;
fölhevül, fölindul, fölforr
(mérgeben).

Auffspringen, cs. felgombolyít;
fölcsévéz.

Xuffpöfen, ca. kiöblit, kimos (edényt).
Xuffpönden, cs. felszádol, kiszádol.
Xuffpüren, cs. selfürkész, fölkeres, felkutat.
Xuffprüfung, die; selfürkészség, fölkeresés, felkurkászás, felkutatás.
Xuffstaffeln, l. Staffeln.
Xuffstammen, cs. és vb. feltámaszkodik, rátámaszkodik.
Xuffstampfen, k. dobog, feldobog.
Xuffstampfen, cs. rátafos; ráver, rákalapál (gömböt a' tőre); megtör, megsúsz (minden érzet).
Xuffstamb, der; lán, támadás, zendülés, zenebona, fölkelés.
Xuffstapeln, cs. felrakásol (fát, árut).
Xuffstapelung, die; felrakásolás.
Xuffständern, l. Xuffstühren.
Xuffstauden, cs. kiterít (kendert); feltorlaszt, megtorlaszt (vize).
Xuffsteden, cs. rh. felszúr (villára); kiszúr, felszúr (bolygot, daganatot); újra véda (a' rézmetesz), kiszurdal (mosót csipkét); fellapátol, (bányászoknál).
Xuffsteden, cs. feltéz, felszúr (tűvel valahova); rátéz; feldug, felszúr, feltesz (lobogót az árbocra st.).
Xuffstehen, k. rh. feláll; fölkel (ágyból, asztaltól, betegséghől); nyitva áll; feltámad (egy látnok); feltámad (halottaiból); fölkel, feltámad (valaki ellen); olvásik (a' fög); akad (valamiben); fölvalik (a' gyapju).

Xuffsteien, cs. felhajt (kalapszél); újra keményít.
Xuffsteigen, k. rh. felül, felhág (lóra); felhág, felszáll (kocsiba); fölmege, felszáll (a' füst st.); felbőffen, felbőfög; keletkezik; fölkel, feltámad, fölülk (gondolat).
Xuffsteigend, l. fölménő, (vérág).
Xuffstelen, cs. felállít, felüllogat; rátesz; (lrak, rendezésed (könyveket); kirak (árut); vet, kitez (kelepészét, halót, kalitkát); ad, mond, mutat (példát, tanút).
Xuffstellung, die; felállítás; kirakás.
Xuffsteben, k. rh. felporlik; felröpül, felszáll (apró marár).
Xuffstisten, l. Xuffstehen.
Xuffstößern, cs. felhajt, fölver (vadat); felhajbás, fölkeres (valakit); kikutat, kicurkász (valamit).
Xuffstößeln, cs. feldugaszol, kidugaszol.
Xuffstößen, cs. felkavar, felzavar; fölpszikál (tüzet, hangyabolyt); felzavar (árlomból).
Xuffstoß, der; eset, történet; találkozás; betegség; ütkezés.
Xuffstoßen, cs. rh. betaszít, taszítva kinyit; feltaszít, felszúr; rátaszít —, k. rh. akad, bukkan (valakire), találkozik (valakivel) a' fölbfög; felakad (zátonyon a' hajo); poshad, savanyodik; románlik; betegszik (a' gyermek; házi barom).
Xuffstoßen, das; botassítás;

feltaszítás, felrugás; bül, bőfögés.
Xuffstöße, mn. poshadt, savanyú, romlott; beteges; konok, makacs, sejes.
Xuffströben, k. feltörekszik, felgyekszik.
Xuffströhen, cs. rh. fölken, ráken; fölímít (haját); hegedül (valakinek). —, k. csuszkal (padlaton).
Xuffstreifen, cs. felhúz, felgyűr, feltűr (inget); felhorssol, felkorhol, felsürol (bört, kart). —, k. horssol, korhol, sürol (földet a' golyó), horssolódik, korholódik, sürolódik (a' golyó). —, vh. felhuzakodik, felgyürekzik, feltürekzik.
Xuffstreuen, cs. ráhint, rászór.
Xuffstühlen, cs. feltűr, felköt (kalapot); ráborít (földet a' székra).
Xuffstürmen, cs. felszúdit; felszakít, neki rohanva kinyit (ablakot); ostromolva kinyit (kaput). —, k. felrohan; felbáborog.
Xuffstürzen, cs. ráborít (födelet, kosarat); felcsap (parókát). —, k. rázuhan, rárogy.
Xuffstußen, cs. felköt (rövidebb kalapszél); fölcsinosít, fölkecsit.
Xuffstügen, cs. feltámaszt; rátámaszt. —, vh. rátámaszkodik.
Xuffstügen, cs. fölkeres.
Xuffstummen, k. feldong, felböng. —, cs. felböng, feldong. (valakit álomból). —, vb. megszaporodik (a' péna).

Auftafeln, cs. felhálal, felad v. föltesz (ételt).
Auftafeln, cs. *fölszerel*, föl-készít (hajót); fölpipez, fölpipezék, fölenczomáz.
Auftanmen, k. feltámolyog.
Auftthauen, cs. fölengerst. —, k. fölenged.
Auftthun, cs. rh. rátesz; rá-
 rak; fölnyit, kinyit. —, vb. fölnyilik, kinyilik; ki-
 fakad, kifeszél (a' rózna);
 der Himmel thut sich auf,
 derül az ég.
Auftthürmen, cs. feltornyoz.
 —, vb. feltornyúl, feltor-
 nyozik.
Aufttiefen, cs. homorít, fel-
 kihomorít (érczet, rozet).
Aufttöfen, cs. feltálal, fel-
 ad v. föltesz (ételt).
Aufttrag, der; feladás, fel-
 hordás; rákenés, rámozás;
 bizomány, megha-
 gnyás.
Aufttragen, cs. rh. felad, fel-
 hord (ételt); ráken, rá-
 mázol; rábis, felad, él-
 he szab; elhord, elvisel
 (ruhát). —, k. rh. tess (so-
 kat, keveset), a' külömb-
 ség v. külömbözés (sok v.
 keves).
Auftreiben, cs. rh. fölver,
 felhajt (vadat); felhajhász,
 felkutat (pénzt); föl-, el-
 ver, fel-, elhajt (szék-
 rőt); forgat (szántóföldet);
 felpuffaszt; ráver (kari-
 kát). —, k. rh. vetődik,
 vorődik, jut (valamire p.
 o. homoktorlatra).
Auftrennen, cs. föl-, el-, ki-
 fejt. —, vb. föl-, el-, ki-
 feszik.
Auftreten, k. rh. lép, hág,
 tapod, tipor (a' földre);
 rálép, ráhág, rátapod (a'
 lábra); föllép, följelen (a'

játékszínen). —, cs. rh. rá-
 tapodva v. ráhágva fölnyit
 (ajtót); feltör (diót); rá-
 tapos (földet).
Aufttrinken, cs. rh. föl-
 iszik, (minden bort); föl-
 iszik, fölshí (tintát a' pa-
 piros).
Aufttritt, der; rálépés, rá-
 hágás, rátapodás; föllépés,
 följelenés; jelenés, (szinda-
 rabban); baj, történet;
 küszöb.
Aufttroden, cs. felszárít, fel-
 száraztat, fölszikkszat (kő-
 nyet); szárít, száraztat (ha-
 lat, gyümölcsöt). —, k.
 rászárad; elapad (a' te-
 hén), *elsürlib* (a' tej).
Auftwachen, k. fölébred, föl-
 serken, felocsódik.
Auftwachsen, k. rh. felnő;
 mit einander —, együtt
 nőni v. növekedni föl.
Auftwachsen, der; 'felnöves,
 felnövekedés.
Auftwägen, l. *Auftwagen*.
Auftwähren, cs. felcsap, fel-
 üt (kártját).
Auftwaschen, k. felsorr; föl-
 hevül, felbusog.
Auftwähen, cs. felsorral, meg-
 soral.
Auftwähnung, die; felsorrás,
 fölhevülés.
Auftwand, der; költség.
Auftwärmen, cs. meg-, föl-,
 melegít; megújít, ismét-
 tel.
Auftwarten, k. vár, vára-
 kosik (valamire); szol-
 gál, udvarol (asztalnál);
 kedveskedik, szolgál, ud-
 varol (valamivel); szol-
 gál (a' tanított ob).
Auftwärter, der; inas, (ud-
 varló).
Auftwärterinn, die; szolgáló.
Auftwärtz, ih. fölfele; elle-

nébe; den Fluß —, fo-
 lyam ellenébe.
Auftwartung, die; szolgálat;
 kedveskedés, sziveskedés;
 tisztelő, udvarlás; etnem
 sette — *möhen*, tisztelő-
 tere v. udvarlására len-
 ni.
Auftwaschen, cs. rh. felmos,
 megmos, mosogat.
Auftwäscherinn, die; mosoga-
 tónő.
Auftwaschort, der; *moshely*,
 mosogatóhely.
Auftwaschwasser, der; moso-
 gatóvíz.
Auftweben, cs. felsző (min-
 den fonalat); kiaszó, visz-
 szasszó.
Auftwechfel, der; *vápdés*,
 (agio).
Auftwechfeln, cs. bevált; fel-
 vált.
Auftwechfeler, der; beváltó;
 felváltó.
Auftwechslung, die; beváltás;
 felváltás.
Auftwecken, cs. fölkel, föl-
 ébreszt; fölvidít, fölele-
 venit.
Auftweder, der; fölkelő; ser-
 kentő, (órában).
Auftwedung, die; fölkelés;
 fölvidítés.
Auftwehen, cs. fellü, felszál-
 lit; kifü (homok v. hó
 alól); süva kinyit. —, k.
 felszál.
Auftweihen, cs. feláztat. —,
 k. felázik; fölenged, ki-
 enged.
Auftweihung, die; feláztatás.
Auftweisen, cs. felmutatál.
Auftweisen, cs. rh. előmu-
 tat.
Auftweisung, die; előmuta-
 tás.
Auftwenden, cs. ráfordít (időt).
 ráköl (pénzt).

Kufwerfen, cs. rh. feldob, felhajít, fölvet (labdát); felháyú (árkot); rádob, ráhajít, ráháyú, rávet; föltesz (kérdést); fölpiytyeszt (szájt); fölfinorít (orrot). —, vh. rh. teszi magát erőszakosan (vesérnek, bírónak st.); kikel (valaki ellen), ellenszeggül, ellenáll (valakinek); megvetemedik, meggörbül (a' deszka).

Kufwölfsen, cs. föl-, kipe-der, föl-, kipekerít (bajusz); fölpiperéz, fölcsíráz; fű —, vh. rh. valamivel fitogtatni; bőven vendégelni.

Kufwölfein, cs. föltekerget, fölgebolygít (fonalat); föltekerget, felgöndörít (hajjat); kitekerget, kibont, kigöngyölgöt.

Kufwölgein, cs. fellázaszt, fölzendít; fölindít, fölbigaszt, felbujtat, kontat, kontogat.

Kufwölgefang, die; fellázasztás, fölzendítés; felbujtás, kontatás, kontogató.

Kufwölgen, k. fölér (valamivel); felülmúl, többet ér.

Kufwölger, ver; lázasztó, lázító, zendítő.

Kufwölgerisch, mn. lázas, zenebonás, rajos, pártos. —, ih. lázasan. zenebonásan.

Kufwöldein, cs. kipólyáz, felpólyáz, pólyából kitakar.

Kufwöldein, cs. rh. föltekerget, felgebolygít; fölcsigáz, felteker (csigán). —, vh. rh. föltekerg; fölvergődik (hivatalokra).

Kufwöldein, die; felgebolygítás; fölcsigázás.

Kufwölpen, l. **Wölpen**.

Kufwölfein, cs. felsodor, felsorget, felörvényez (port a' szél); fölkel, fölver (dobolással); fölnyit (ahlakot st. forgatyút csavarva).

Kufwölfein, cs. felazó; szót-, visszaazó, kibont (szöveget); kegyeret szakít; felboncol (a' vadász).

Kufwölfein, cs. feltöröl.

Kufwölfein, **Kufwölfein**, der; töröl, túrlógató (ruha, rongy st.).

Kufwölfein, cs. feltúr, felváj.

Kufwölfein, der; hányadékföld, hánytföld, tőrás.

Kufwölfein, cs. felzámblál; eleven zwanzig Prügel —, valamire huszat csaptni; er bekam fünfzig, auf den Rücken aufgeschliffen, ötvenet kapott a' hátára.

Kufwölfein, die; felzámblálás.

Kufwölfein, cs. felkantároz, felzabláz, *fülerés*.

Kufwölfein, cs. meg-, el-, fölémész, elfogyaszt, elkölt.

Kufwölfein, die; el-, föl-, megemésztés, elfogyasztás.

Kufwölfein, cs. följegyez, fölír; felró.

Kufwölfein, die; följegyzés, fölírás.

Kufwölfein, l. **Kufwölfein**.

Kufwölfein, l. **Engbrücke**.

Kufwölfein, cs. rh. felhúz, felvon; felragaszt (rajzot, földképet); felránt, húzva v. rántva megold (hokrot, szalagot); kihúz (kendert, gyökereket); megfakaszt (fekélyt a' tapasz);

fölvevel, feltart; fölker. elvix (tánczra); megtréfál, tréfát ír (valakiből); megmér, (próbamérlegen); halaszt, halogat, tartóztat. —, k. rh. keletkezik, emelkedik, támad (szivatar, sörgöteg); jó, megy; auf die **Wache** —, örre monni; mit etwas aufgeben kommen, valamivel előállni (mentekészéüll).

Kufwölfein, der; felhuzás, felvonás; ültözet; öremelés; mellékfonal; előfonal (vádrészekken); halasztás, halogató.

Kufwölfein, mn, tartóztató.

Kufwölfein, cs. kifeszít (ajtot); ráfeszít (kalapot a' mintára).

Kufwölfein, cs. fölzegecel.

Kufwölfein, cs. rh. ráköt, rától, rátkömál (ajándékok); ráfeszít.

Kufwölfein, der; szemgolyó, szemteke; szemfény.

Kufwölfein, der; szemhártya.

Kuge, das; szem; bimbó, rügy, szem; pont, szem, (kocskán, kártyán); fül (a' tőn); lyuk, (a' sajton st.); geße mir aus den Augen, takarodjál a' szemem elől; das sieht vor Augen, ez világos; ein — auf etwas haben, szemmel tartani valamit; große Augen machen, elámulni, elhámulni, szemet meresztetni; die Augen nicht beschlagen, lesütni a' szemét; aus den Augen, aus dem Sinn, a' távolságon nyeny feledjük; das sieht ihm in die Augen, szeretne szert tenni rá, lelkendez utána.

Kugeln, cs. szemek, szemre olt; pillogat; kacsonget; nézgel (a' vadászah).
 Kugelnacht, der; szemagát, szemkő.
 Kugelnaber, die; szemér.
 Kugelnar;nev, die; szemészer, szemorvosság, szemgyógy-szer.
 Kugelnarst, der; *szemész*, szemorvos.
 Kugelnabader, der; szemfüresztő, szemszilke.
 Kugelnbalsam, der; szembalz-sam.
 Kugelnbeschreibung, die; szemírás, szemleírás.
 Kugelnblende, l. Kugelnleder.
 Kugelnblid, der; pillantás, szempillantás, pillantás, szempillantant; in einem —, egy pillantatbau; *tes*ben —, *alle* Kugelnblid, minden pillantatban; *im* — *da*, egy szempillantásban; *auf* einem —, egy szempillantásra.
 Kugelnblidlich, mn. pillantatnyi, szempillantásnyi. —, *ih. tüstént*, ebben a' szempillantásban.
 Kugelnblithe, die; *tikszem*, (növény).
 Kugelnbogen, der; szivárványhártya, *ivhártya*.
 Kugelnbraune, die; szemöld, szemöldök, szemiv.
 Kugelnbutter, die; csipa, szemvaj.
 Kugelnur, die; szemorvos-lás.
 Kugelnedel, der; pilla, szem-pilla, szemhéj.
 Kugelnieder, der; *szemlesé*.
 Kugelnienst, der; szemlesés.
 Kugelnentbindung, die; *szem-lés*, szemgyuladás.
 Kugelnfell, das; hályog.
 Kugelnfistel, l. Thranenfistel.

Kugelnfisten, der, Kugelnmaaf, das; *szemfolt*, szemvirág.
 Kugelnfist, der; szemfolyás.
 Kugelnfischwir, das; szemfekélv.
 Kugelnfist, das; szemüveg.
 Kugelnfistchen, das; szemhártya.
 Kugelnfisthe, die; szemüveg, szemgödör.
 Kugelnfistmer, die; szemcsarnok.
 Kugelnflappe, die, l. Scheu-leder.
 Kugelnfnochen, l. Badenbein.
 Kugelnknorpel, der; *pillapores szemporcs*.
 Kugelnknoten, der; *szemdúc*.
 Kugelnkrankheit, die; szem-baj, szembeteg-ég, szemnyavalya.
 Kugelnkraut, das; *gödöröz*.
 Kugelnleder, das; szemellen-szög, (lőszerszámon).
 Kugelnled, das; pilla, szem-pilla, szemhéj.
 Kugelnlederbrand, der; pillalau-zók, szemhéjzúzók.
 Kugelnst, die, l. Kugelnweide.
 Kugelnmaß, das; szemmér-ék.
 Kugelnmerk, das; *jel*; *cél*, *szándék*; *das ist mein* —, *ez* *céltom*, *e' szándékom*; *erre* *nézek*, *ezt* *szándékolom*.
 Kugelnmittel, das; *szemszor*, *szemgyógy-szer*.
 Kugelnmuskel, der; *szemi-zom*.
 Kugelnnerve, l. Schenerve.
 Kugelnofst, das; *szemko-rom*.
 Kugelnpappel, die; *csillagszö-rös mályva*.
 Kugelnpulver, das; *szempor*; *apró írás*, *szemvész*.
 Kugelnpunkt, l. Gesichtspunkt.

Kugelnrinne, das; *szemfo-lyás*.
 Kugelnsthe, die; *szempír*, száraz szemfajás.
 Kugelnstüb, die; *szemír*, szem-kenőcs.
 Kugelnstube, die, Kugelnstül-chen, das l. Kugelnbader.
 Kugelnstein, der; *megnézés*, *megtekintés*; *etwas*, *im* — *nehmen*, *valamit meg-vizsgálni*, *megnézögetni*, *szemügyre venni*.
 Kugelnsteinlich, mn. világos, sz. mellátható, *kéttelen*. —, *ih. szemlítőmást*; *vilá-gosan*.
 Kugelnsteinlicht, die; *szem-melláthatóság*, *világosság*, *szembeszökés*.
 Kugelnsteiner, der; *szemők a-csa*, (*hogár*).
 Kugelnstirn, der; *szemer-nyő*.
 Kugelnstregel, der; *pillafeszít-ő*.
 Kugelnsprache, die; *szembe-zsed*.
 Kugelnstrolche, die; *szembog*, (*szarvasszarvon*).
 Kugelnstaar, l. Staat.
 Kugelnstein, der; *szemkő*.
 Kugelnstern, der; *szemfény*; *ivhártya*.
 Kugelnstriefen, das; *szemfo-lyás*, *csipáság*.
 Kugelnstriefig, l. Triefauglg.
 Kugelnstrost, der; *szemvidító szálkacsék*, *nefelejts-mi-szint*.
 Kugelnstrostgras, das; *csillag-húr*.
 Kugelnstrocken, der; *szemiszom*, *szemüledés*.
 Kugelnwasser, das; *szemvíz*.
 Kugelnwasserfucht, die; *szem-vizkór*.
 Kugelnweb, das; *szemfajás*, *szembaj*.

Kugenweide, die; szemgyö-
nyör, szemlegeltetés.
Kugenroße, Kugenwinde, die;
szemtengely.
Kugenwimmer, Kugenwimper,
die; szemzár.
Kugenwinz, der; szemintés.
Kugenwinkel, der; szemzög-
let.
Kugenwurzel, die; pityang-
gyökér; gyökönkegyökér.
Kugenjahr, der; szemfog.
Kugenjunge, der; szemtanú.
Kugenjer, die; atracsél, ki-
gyósszsz.
Kuglein, das; szemecské.
Kugsburg, das; Ágosta, Augs-
burg, (város).
Kugust, der; Augustus, (hí-
név).
Kugust, der; kisasszonyhava,
augusztus.
Kugustbirn, die; nagysz-
szony-körte.
Kugust, die, Augustus, (hí-
név).
Kugustin, der; Ágoston, (hí-
név).
Kugustiner, Kugustinerbrüd,
der; sz. Ágoston' szerze-
tese.
Kugustinerinn, Kugustinermons-
ne, die; sz. Ágoston' apá-
csája.
Kuguststaume, die; boldog-
asszony-szilva.
Kugusch, der; ligeti v. par-
lagi aszvas.
Kugusch, l. Tiefgeredigtigleit.
Kugustia, die; Aurelia, Ré-
li, (hínév).
Kugustus, der; Aurél, (hí-
név).
Kugustel, die; oxifra kanka-
lin.
Kurin, der; tarnics, (hí-
név).
Kurtispigment, der; aranyglét,
operment.

Kurorafarbe, die; hajnalazín.
Kut, ej. ból, böl; ról, röl;
von — auz, böl -ig, böl -ig,
-tól fogva, -től fogva;
— dem Dorfe kommen, a'
faluból jönni; er kommt —
Pesth, Kaschau, Pestről,
Kassáról jö; er hat es —
guter Absicht gethan, jó
szérből v. szándékból tet-
te; einer — einer Mitte,
egy közséletek; er schreib
mir — Leipzig, Lipszék-
ből írt nekem. —, ih. vé-
ge van, oda van; der
Besitz ist —, vége a' bor-
nak; es ist — mit mir;
oda vagyok v. végem van;
az igék előtt; ki, el, föl,
meg.
Kutadern, cs. kizánt, fel-
szánt (régí pénst).
Kutadern, cs. ereiből kifoszt,
kierex, megerex (húst).
Kutantworten, l. liberant-
worten, Küstfieren.
Kutarbeiten, cs. kidolgoz,
kimunkál; kitanit, kiido-
mit; kifarag, kivés; meg-
nyúz. —, k. a' munká-
tól megszün; kiforr (a'
bor).
Kutarbeitung, die; kidolgo-
zás; kimunkálás; munka,
értekezés.
Kutarten, k. elfajúl, elfaj-
zik, elkorcsúl.
Kutartung, die; elfajulás,
elfajzás, elkorcsulás.
Kutathmen, cs. kilehel.
Kutathmung, die; kilehelés.
Kutbaden, cs. rh. kisüt; ki-
ránt. —, k. kisül, sütni v.
rántani megszün.
Kutbaden, k. megfürdik. —,
cs. megfürsz; meglakol,
megszennved; etwas — mäs-
sen, valamiért meglakol-
ni.

Kutbähen, cs. l. Bähren;
ein Bähf —, hajót ki-
száritani.
Kutbähen, cs. kigöngyölít,
fel-, szétgöngyölít.
Kutbäuchen, Kutbäuchen, cs.
hipohit, hipohaszt (edény,
oszlopot). —, vb. hipoh-
hul, hipohad.
Kutbäuchung, die; hipohi-
tás.
Kutbäuen, cs. ki-, föl-, meg-
épit.
Kutbedingen, cs. rh. kiköt,
kialkuszik. fenntart; es
etwas —, magának vala-
mit kikötni, fenntartani.
Kutbedingung, die; kikötés,
fenntartás.
Kutbedungen, mn. kikötött,
kialkudott, fenntartott.
Kutbeichten, cs. kigyón, meg-
gyón. —, k. meggyón.
Kutbeinen, cs. csontokból
kifoszt, csontjait kihány-
ja v. kizsedi.
Kutbeiven, cs. rh. kiharap
(fogat); elmar, kimar; ki-
túr; einen —, valakit ki-
kítúrni, eltúrni. —, k.
rh. szembelni v. veszekedni
megszün; kiáll, kinyúl
(az ércs).
Kutbeten, cs. kietet (vad-
húst); kiástat, kipiaczol
(soltot).
Kutbessen, cs. kijobbit, meg-
jobbít, megigazít; meg-
feltataroz.
Kutbesserung, der; satar-
bér, sataradj.
Kutbesserung, die; kijobbi-
tás, satarozás, megigazi-
tás.
Kutbeten, k. és. cs. kiimád-
kozik.
Kutbeute, die; nyereség.
Kutbeuten, cs. kitölt, ki-
ráz, kiürít (szákot); kiad,

költ (höven); szór (pénzt);
 ich bin ganz ausgebeutet,
 üres a' zsebem.
Ausblegen, cs. rh. kihajt,
 kigörbit. —, k. rh. kitér;
 elmellőz; vor etnem —
 valakinek kitérni; einer
 Sache —, valamit elmel-
 lőzni.
Ausbleten, cs. rh. árul, a-
 jánl; Röh —, ajánlkolni;
 einen —, valakit kihíni
 (párvidalra); valakinek fel-
 mondani (szállást, ha-
 szonbért); valakinél töb-
 bet igérni, (árverésen).
Ausblutung, die: áruulás.
Ausblühen, cs. kimüvel, ki-
 pallóroz.
Ausblühung; die; kimüvelés,
 pallórozás.
Ausblühen, cs. rh. kiollóz;
 das Blut —, kiereszteni a'
 marhát.
Ausblühen, cs. rh. kikér; das
 bitte ich mir aus, ezt ki-
 kérem magamnak; ich bitte
 sie um Gnade aus, kegyelmül
 kérem ezt v. kérem o' kegyelmet.
Ausblühen, cs. rh. kifű; el-
 fű, elolt (gyertyát); ki-
 hirdet, kitrombitál; die
 Seele —, lelkét kifűni
 v. kiadni; einem das Ge-
 bensicht —, valaki' gyer-
 tyavilágát elfűni. —, k.
 rh. fűni megszűn.
Ausblieben, k. rh. kimarad,
 elmarad; sein Fieber ist
 ausgeblieben, elhagyta a'
 hideg v. nem lelto ki a'
 hideg; der Athem ist ihm
 ausgeblieben, egészen el-
 suladt; die Strafe wird
 nicht —, nem marad el
 a' büntetés.
Ausblühen, cs. megfehérit.

—, k. megfehérl, meg-
 halványul, megsápad.
Ausblühen, k. elvirágnik.
Ausbluten, k. vérzeni meg-
 szűn; minden vére ki-
 elfoly. —, cs. elvérez, ki-
 ont (életet).
Ausblühen, cs. kipallóz, meg-
 pallóz, kideszkás.
Ausblühen, cs. kifűr. —, k.
 fűrni megszűn.
Ausbergen, l. Berbergen.
Ausbraden, l. Ausmerzen,
 Ausfordern.
Ausbraten, cs. rh. kisüt, meg-
 sűt (jól). —, k. rh. kisül,
 megsül (jól).
Ausbrauchen, l. Verbrauchen.
Ausbrauen, cs. kifőz, meg-
 főz (szemek). —, k. a'
 serfőzéstől megszűn.
Ausbrausen, cs. kiforjra v.
 kipezsgi magát (a' bor
 st.); lecsillapul, lecsilla-
 podik (a' szél); lecsen-
 dül (a' szenvedelem); ki-
 tombolja magát, lecsen-
 dül (az ifjú).
Ausbrechen, cs. rh. kitér
 (fűt, fogat st.); hány,
 okád (epőt); die Blü-
 nen —, méhet szedni,
 méhet ölni. —, k. rh.
 kitér (pályáról a' ló);
 kitérik (a' fog); támad,
 kiüt; szakad (panaszra st.);
 der Krieg brach wieder aus,
 ismét kiüte a' háboru;
 in ein lautes Gelächter —,
 in Schmähwörter —, ha-
 hotára v. kacajra szakad-
 ni, szitokra szakadni.
Ausbreiten, cs. kiterjeszt
 (kret st.); kiterít (há-
 lót st.); elhírel, elter-
 jeszt. —, vh. ki-, elter-
 jed, ki-, elterül; terje-
 dex (beszédhen, irásban).
Ausbreitung, die; kiterjesz-

tés, kiterítés; elhireszte-
 lés, elhírelés.
Ausbrennen, cs. r. és rh. ki-
 ég (fogat, csipkét, faze-
 kat st.). —, k. kiég, leég,
 beég; kiszárad, kiég (a'
 föld); elharmad, kiég (a'
 sziv, érselem); das Schloß
 brannte rein aus, a' ka-
 tétel egészen beégett.
Ausbringen, cs. rh. kihoz
 (csónakot); kivessz (moca-
 kot); ki-, lehúz (kez-
 tyűt); kikölt; kihord,
 kivisz (titkot, hírt); eine
 Gefundtheit —, elköszün-
 tenni a' poharat, v. pohar-
 rat hajtani v. ültetni va-
 laki egészségére.
Ausbruch, der; kiütés, tá-
 madás, gerjedés, kezdet;
 aszúbor; jüm — foms-
 men, kifakadni, kitörni.
Ausbrühen, cs. kiforráz.
Ausbrühen, cs. kizsed, ki-
 vessz (harommellet).
Ausbrühen, cs. kikölt, ki-
 kotel; kohol. —, k. költeni
 megszűn.
Ausbrühen, die; kiköltés,
 kiköltés.
Ausbrühen, cs. kipántoz, ki-
 bélel (kerékaggyat).
Ausbrühen, cs. kitegláz, ki-
 vasal; megtégláz, megva-
 sal. —, k. a' téglázás-
 tól, vasalástól megszűn.
Ausbund, der; remek, díz,
 szín; ein — von Tugend,
 remeke az erénynek; ein
 — der Redner, disse a'
 szónokoknak; ein — als
 ler Schelm, gazemberek'
 gazembere.
Ausbündig, mn. remek, ki-
 vált, különös, példátlan.
Ausbürger, der; külpolgár.
Ausbürten, cs. kikéfél, meg-
 kését.

Kutbűsen, cs. bűnhődik, szenved, lakol (valamiért); tataroz, igazít, jobbit (hálot). —, k. megbűnhődik, meglakol.

Kutcurten, cs. kigyógyít.
Kutdampfeu, k. kigőzöl, kipárállik, kipárol.

Kutdampfen, cs. kigőzöltet; elolt (szént, üszköt); kifüstöl, kigőzöl (rökát, borzot st.).

Kutdampfung, die; kigőzölés, kiparállás.

Kutdürmen, cs. kised, kivessz (beleket).

Kutdaueru, cs. eltart, kiltart, elbir, eltúr (hideget, meleget). —, k. eltart, megtart (végig); állhatatos (valamiben).

Kutdaueru, das; eltartás, elbirás, eltúrás; állhatatosság, türelem.

Kutdauernd, mn. állhatatos; auctdauernde Pflanzen, teledő növények.

Kutdehnbar, mn. nyújtható; kinyújtható; terjedékeny; kiterjedhető.

Kutdehnbarkeit, die; nyújthatóság, terjedékenység.

Kutdehnen, cs. kinyújt (ércet); kiterjeszt (hatalmat, értelmet); el-, kinyújt (beszédet). —, vh. kinyúl, kiterjed.

Kutdehnung, die; kinyújtás, kiterjesztés; kinyulás, kiterjedés; terjedék, terjedelem.

Kutdeiden, cs. eltölt, elgától, töltéssel v. gáttal elrekeszt v. elválaszt.

Kutdentbar, mn. kigondolható.

Kutdenten, os. rb. kigondol.

Kutdenten, cs. megfejt, kimagyaráz.

Kutdentung, die; megfejtés, kimagyarázás.

Kutdichten, cs. költ, kohol, kigondol; *vlshatant, vlshjratlant* (hajót).

Kutdiefen, cs. kidesskáz, kipadól (szobát).

Kutdienen, cs. kiszolgál; *deses Alrib hat antgebiert, ez a' ruha kiszolgált v. megszolgált magáért.*

Kutdingen, cs. rh. kiköt, fenntart (alkuban); *berbe kiad, elbérel; kibérel.*

Kutdonnern, sz-n. a' dörgés megszűn. —, k. dörgeni megszűn, (szóval). —, cs. kidörög (szó).

Kutdörren, k. ki-, elszak, ki-, elszakad.

Kutdörren, das, **Kutdörnung**, die; kiaszás, kizsáradás.

Kutdürren, cs. kiaszal, kiszárit, kizsáraszt.

üsdürren, das, **Kutdürnung**, die; kiaszalás, kizsáritás.

Kutdreheln, cs. kiesztergál, kiesztergáz.

Kutdrehen, cs. kicsavar, kifacsar, kiteker; kiesztergál.

Kutdreheln, cs. rh. kicsépel —, k. rh. elcsépel, csépelni megszűn.

Kutdrud, ber; szó, kifejezés, kiétel, szólas; erő, elevenség, élet, jelentés st.

Kutdruden, cs. nyomtat, kinyomtat, lenyomtat (szót, sort); kinyom (pecsétet); kifejez, kitesz. —, vh. kifejezi magát.

Kutdrücken, cs. kinyom (szivacsot, extrimot); nyomva elolt.

Kutdrücklich, mn. világos, bizonyos, határozott (szó,

parancs). —, ih. világosan, határozottan.

Kutdrückvoll, mn. *jelentes*, jelentős, nyomos.

Kutdrückung, die; kinyomás, kifejezés.

Kutdrusch, ber; cséplés; cséplés.

Kutdrusten, k. illatozik.

Kutdrusten, cs. illatozik; illattal betölt (szobát).

Kutdruffung, **Kutdruffung**, die; illatozás.

Kutdrufen, cs. eltúr, elszivel.

Kutdruffbar, mn. kigőzölhető, kiparállható.

Kutdruffbarkeit, die; kigőzölhetőség, kiparállhatóság.

Kutdruffen, k. kigőzöl, kiparállik.

Kutdruffen, cs. kigőzöl (sokat, keveset); kigőzöltet.

Kutdruffung, die; kigőzölés, kiparállás; gőz; pára.

Kuteben, l. **Obenen**.

Kuteden, cs. szegletre vág v. metsz, megszegletes, kiszegletel.

Kutegen, cs. kiboronál, felboronál (gyökeret). —, k. elboronál.

Kuteinander, ih. szét; — bringen, — thun, szétszed; — fliegen, szétröpül, szétzúll; — gehen, szétmegy. — setzen, cs. szétállít, szétrak; megfejt, megfejtet. — setzen, vh. szétül; örtekezik, egyezkedik. — sperren, szétcsuk, szétrökeszt; elterpeszt, szétterpeszt; — stehen, széthúz.

Kuteinandersetzen, die; fejtegetés, megfejtetetés, megmagyarázás.

Kusfeisen, cs. kőengeszt, folo-
ogeszt (jégbe-fagyottat).
Kusfeitern, k. foly, ömlik
(ev, geny); meggyűl, meg-
genyed.
Kuserfeisen, **Kuserfeirnen**, l.
Kusfeisen, **Erwählten**.
Kuserforen, mn. kiválasztott.
Kuserfeisen, l. **Kusfeisen**, **Kusfeisen**.
Kuserfeisen, mn. válogatott, kikeresett, szemem-szedett; jeles, díszes.
Kuserfeisen, cs. rh. kiszemel, kiválaszt.
Kuserwählten, cs. kiválaszt.
Kuserwählste, der és die; választott.
Kuserwählung, die; kiválasztás.
Kuseffen, cs. rh. kieszik, kiűrit (tálat).
Kusefaden, cs. ki-, földököl, ki-, földököz.
Kusefäden, cs. kifosztat, kitép (darab selymet, gyolcsot); —, vh. kifosztlik.
Kusefäden, cs. rh. kijár; olvág, felvág (útat, sok járással); kihord, kivisz (életet, kocsin st.); kihord (árkot, gödröt); meg-elős, meggyőz, elöbe vág (kocsizásban). —, k. rh. kikocsiz, kiszekeréz, kimegy (kocsin v. szekeren); felszáll, fölmegegy (bányából); kimegy (be-lőle hirtelen); kicsúszik, elcsúszik; kihólyagzik, kikapogzik, kipörse, kipörsen st. (a' bór); er-
fű im ganzen Gefüße an-
gefahren, az egész ar-
csa kipörse, kikapog-
zott.
Kusefäden, die; kikocsizás, el-
menet (szekeren st.); fel-

szállítás, seljövét (bányá-
ból); kijárás.
Kusfaß, der; kiesés, kihul-
lás, elhullás; előreesés;
issam, dőledés, (mehő);
kimentés, kiűtés (várból);
lökés, dőlés, rohanás (vi-
vótársra); díszlet, ter-
més; híj, hijány; követ-
közmény.
Kusfaßen, cs. rh. kifczra-
mít; kiűt (elesve fogat).
—, k. rh. kicsik, kihull
(a' mag, fog); elhull (a'
haj); elfajlik, elváltozik
(a' szegfű st.); kicsap, ki-
ront, kiűt (várból); lök,
dől (vivótársra); díszlik,
terem; elmarad, kima-
rad (a' lecke).
Kusfaßen, das; kiesés, ki-
hullás; kifczamodás.
Kusfaßten, cs. kiránczol, ki-
redől, kiredős.
Kusfaßung, cs. rh. kifog (ta-
vat st.).
Kusfaßben, cs. kifest, kiszí-
nez.
Kusfaßen, **Kusfaßten**, **Kusfaß-
fein**, cs. kifosztat, kitép
v. kihúz (szálanként). —,
k. foszlik, kifosztlik, ki-
rostollik.
Kusfaßen, k. kirothad.
Kusfaßten, cs. rh. el-, ki-
perel, el-, kiszémbel, ki-
vi, megvi (szóval). —, k.
rh. vinni megzár.
Kusfaßen, cs. kiséper.
Kusfaßer, der; seprő, sepre-
gető.
Kusfaßung, die; kiséprás.
Kusfaßmen, cs. makkról v.
hizlalásról elhajt.
Kusfaßen, cs. kirezcel, meg-
reszel.
Kusfaßern, cs. leford, ki-
loasz, l. **Kusfaßen**.
Kusfaßten, cs. elkészít, ki-

ad, megír (parancsot, út-
levelet st.).
Kusfaßern, cs. kifűt (szó-
bát); kilángol (bordót). —,
k. tüzelni megzár (fegy-
verből); rüg (a' ló).
Kusfaßen, cs. *kinemenel*, *meg-
nemenel*; kitöm (lőszőr-
rel); megpirongat, le-
bord.
Kusfaßen, cs. rh. kitalál;
e'talál.
Kusfaßig, ih. — machen,
ki-, feltalálni.
Kusfaßen, cs. kihalász; ki-
puhatol, kitanul, kitud.
—, k. halászni megzár.
Kusfaßmen, cs. kilángol,
lánggal kitisztít v. kiszá-
rit (ágyút, pattantyút).
Kusfaßten, l. **Kusfaßen**.
Kusfaßten, cs. rh. kifon, ki-
bont; megfon.
Kusfaßen, cs. hurnyáz, le-
hiszol (bört).
Kusfaßwasser, das; varga-
kés.
Kusfaßung, die; hurnyá-
zás, lehúsolás.
Kusfaßen, cs. megfoltoz; ta-
taroz.
Kusfaßer, l. **Stüder**.
Kusfaßung, die; megfoltó-
zás.
Kusfaßen, cs. rh. kiröpül,
kiszáll; kimegy.
Kusfaßen, k. rh. kifoly.
Kusfaßen, cs. kibolhár (in-
get); kiszébel, megzard
(vnlakit).
Kusfaßen, die; kiröpülés, ki-
szállítás; kiszökés; mento-
kozás, mentés, szabadko-
zás; das Sub sollte Kus-
faßen, kopasz mentségek.
Kusfaßen, der; kiröpülés, ki-
szállítás; elsős út (hazul-
ról, a' világra); rándu-
lás, ránduló.

Xusfólat, *ber*; kifolyás; tor-
kolat; folyadék.
Xusfoborn, *l.* Xusfordern.
Xusforderer, *ber*; kihívó.
Xusforderen, *cs.* kihí (párvi-
adalra); kikér, kihí, (kár-
tyajátéknál).
Xusföderen, *cs.* kihord, ki-
takarít, *ki v sz* *cc.*
Xusforderung, *dic*; kihívás.
Xusforderung, *dic*; kihordás,
kitakarítás *cc.*
Xusforderungsbrief, *ber*; ki-
hívólevél.
Xusfordern, *cs.* kitanul, ki-
tudakoz, kipuhatol; *semant-*
ben —, valakit kitudni,
kipuhatolni.
Xusforderer, *ber*; kitudako-
zó.
Xusfordernng, *dic*; kitudako-
zás.
Xusfragen, *ca.* kikérd, ki-
kérdez.
Xusfragen, *cs.* rh. selfal,
csik; kiessik, kiemézt;
kirág (kenyeret az egér).
—, *vh. rh.* főlhisik, neki
hízik.
Xusfristen, *k. rh.* kifagy;
átfagy.
Xusfristen, *cs.* fülfrist, fel-
ujt.
Xusfristen, *cs.* megkardla-
poz.
Xusführbar, *mn.* kivihető,
véghexvihető.
Xusführen, *dic*; kivitel, ki-
hordás.
Xusführen, *cs.* kivisz, ki-
hord (árut); bevégez, el-
végez, véghex viz, vég-
re hajt, jutás *cc.*
Xusführlich, *mn.* bő, körül-
ményes, részletes. —, *ih.*
bőven, körülményesen,
részletesen.
Xusführlichheit, *dic*; részle-
teség.

Xusführung, *dic*; kivitel, ki-
hordás; véghexvitel.
Xusführungsbrieffen, *t.* kiüri-
tő mirigyek.
Xusführungsgesäfte, *t.* kiüri-
tő edények.
Xusführungsweg, *t.* kiüritő
utak.
Xusfüllen, *cs.* betölt, behány
(árkot, gödröt); kitölt,
kiürit (edényt *cc.*).
Xusfüllung, *dic*; betöltés, be-
hányás; kitöltés; tölte-
lés.
Xusfüllungswort, *das*; pótl-
lékszó.
Xusfündig, *l.* Xusfundig.
Xusfütern, *cs.* kibéll, ki-
bélel, megbéll, megbélel.
Xusfütern, *cs.* kitart (abrak-
kal, szénával).
Xusgabe, *dic*; kiadás; nyom-
tatás; kiadás kiadat; költ-
ség, költés.
Xusgähren, *k. rh.* kipezseg,
kifoszog, forrva kifut; ki-
forr (a' ser, bor).
Xusgang, *ber*; menés, ki-
menet (városból *cc.*); ki-
vitel; vég, kimenetel; vég-
zet (a' szóban); kijárás,
kimenetel.
Xusgangstettel, *ber*; kivitel-
levél.
Xusgangstoll, *ber*; *bidám*,
kivitelvám.
Xusgären, *cs.* kicserez;
megrak, megpábol, ki-
cserez.
Xusgärten, *cs.* kigyomlál.
Xusgärtchen, *das*; gyomvas.
Xusgattern, *cs.* kifürkész, ki-
kürkász, kikutat.
Xusgearbeitet, *mn.* kidolgo-
zott, kimunkált, bevég-
zett, elvégzett.
Xusgegeld, *das*; költsé-
pénz.
Xusgeben, *cs. rh.* kiad (le-

velet); költ, kiad (pénzt);
nyomtatatt, kiad (köny-
vet); oszt (kártyát); ki-
játsszik, kiad (kártyát); ki-
ad, elad (leányt); kiad
(az élelakmárából); kiad,
(gazdagnak, megholtak
cc.). —, *k. rh.* fizet, ad (a'
gabona); hangzik (vadl-
szoknál). —, *vh. rh.* kiköl-
tekezik, költségből ki-
fogy.

Xusgeber, *ber*; kulcsár, sá-
fár, kiadógazda.

Xusgeberinn, *dic*; *kulcsár-
nő*, *sáfárnő*, kiadógazd-
asszony.

Xusgeber, *das*; árulás, ár-
ba bocsátás; ígéret (elad,
árverésnél).

Xusgebreitet, *l.* Xusbreiten.
Xusgebung, *dic*; kiadás, köl-
tés.

Xusgeburt, *dic*; születmény,
szülött.

Xusgebente, *ber* és *dic*; ki-
szolgált.

Xusgehen, *k. rh.* kimegy,
elmegy, kísétál; el-, ki-
megy, elhull (a' haj); el-,
kifogy (pénz, áru); kimegy
(a' folt); színét
elhagyja, kimegy, magát
meghagyja; lemegy (a' sa-
ru); elalszik (a' mécs);
végződik (a' szó); betel,
beteljesedik; törekszik (va-
lamin, valamiben), törí
a' fejt (valamin); ki-
adat, közönségesse tetet;
kiáll (a' szeglet). —, *cs.*
rh. kijár (csizmát, özi-
pöt); lépéscsikkel megmér
(kertet); járva-keve ta-
lál (vadat).

Xusgehen, *cs.* kileveles,
gyérít, *vigdyit* (szőlőt,
dohányt).

Xusgeberbt, *mn.* hornyos,

rovátkos, kihornyolt, ki-
rovátkolt.
Husge lassen, mn. csintalan,
 dévaj, pajkos, pejzán,
 szilaj.
Husge lassenheit, die; csin-
 talanság, dévajság, paj-
 kosság, pejzánosság, szilaj-
 ság.
Husgefernt, mn. kitanult.
Husgemacht, mn. kicsinált,
 elintéztett; bizonyos.
Husgenommen, ih. kivéve.
Husgepflücht, mn. kikorbá-
 csolt; elkopott, elavult,
 öameretes (hír st.)
Husgeflüchten, mn. bibircsós,
 sakadékos, kipattogzott.
Husgewachsen, mn. púpos,
 kinőtt.
Husgewanderte, der és die;
 kiköltözött, kivándorlott.
Husgesagt, mn. csipkés, ki-
 csipkézett.
Husgejetztet, mn. jelsz.
Husgetzig, l. **Ergetzig**.
Husgeissen, cs. rh. kiönt,
 kitölt (vizet st.); elönt,
 elolt (tűzet); kitölt (ha-
 ragot, mérget valakira);
 tele önt (önnal st.). —
 vh. rh. ömledex, előmlik.
Husgestitten, cs. kisímit; ki-
 sikárol, kipalléroz.
Husgestichen, cs. rh. elegyen-
 get, eligaxít (számadást);
 kipótol; megtérít. — vh.
 rh. megegyez.
Husgestitten, k. rh. elcsúszik.
Husgestichen, cs. megtüzesít
 (vasat, drótot).
Husgestühung, die; megtüze-
 sítés.
Husgestoben, cs. rh. kiás; ki-
 vá), kivés.
Husgräten, cs. szálkáit ki-
 szedi (a' halsak).
Husgrübren, cs. l. **Husgrü-**
nefn.

Husgrübren, cs. kiemél, ki-
 fürkés, kikurkás, kita-
 nul.
Husgrübelung, die; kiemé-
 lés, kifürkésés.
Husgründen, l. **Ergründen**.
Husgus, der; kiöntés, ki-
 töltés; kiöntő, (hely).
Husgypfen, cs. kigipszel,
 gipszszel kil áll (pipát).
Husgaren, k. szórét ereszt
 (a' bunda).
Husgaden, cs. kikapál; ki-
 ás, kiváj kivág (szemet);
 kimór, kivág (húst); ki-
 csipkés (szírmot, tafotát
 st.); megfarag (nagyjából,
 dongákat).
Husgafeln, **Husgafen**, cs.
 sarkból kiemel (ajtót st.).
Husgalftern, cs. kikanárooz.
Husgalten, cs. rh. kiáll, ki-
 tart, elszeneved, eltár;
 die Probe —, kiállani a'
 próbát; **Schlüge** —, üté-
 reket kitartani. —, k. rh.
 kitart, hüz (vögig, ének-
 ket); kitart, kiáll, marad
 st.; hter fannid méht sans
 ge —, itt nem állhatom
 v. nem tarthatom ki so-
 káig.
Husghämmern, cs. kikalapál.
Husghändigen, cs. kiad, ki-
 bocsát, kiereszt (valamit
 a' kezéből, mástól saját-
 joggal birandót).
Husghängebogen, der; *mu-*
sztatvány.
Husghangen, k. rh. kiinfügg,
 kinncsügg.
Husghängen, cs. kifüggeszt,
 kiakaszt.
Husghängung, die; kifüggesz-
 tés, kiakasztás.
Husgharren, k. kiáll, kitart
 (vögig).
Husgharrent, mn. állhatatos.

Husgharrung, die; kiállítás,
 kitartás.
Husghärten, l. **Hghärten**.
Husghauch, der; kilehcs, ki-
 lehelés; lehelet.
Husghauchen, cs. és k. kileh,
 kilehel.
Husghauen, cs. rh. kivág (fát);
 kifarag kímeltaz (szobrot);
 kiváj (teknőnek, vályu-
 nak); rigyáz (fát, erdőt);
 kivág (húst); megsaupral,
 megvesszőz.
Husghaunung, die; kivágás; ki-
 faragás; rigyázás.
Husgheden, cs. rh. kiveax,
 kiszed, kiás (fát); kieu-
 mel sarkból (ajtót st.);
 szed, fog (katonát); szí,
 vessz (bort szivókán, lo-
 pón); kificszamiit (emelés-
 ben); kiszemel, kiszed,
 kiszínel st.
Husgheder, der; *tolberéb*, (ó-
 rában).
Husghbung, die; kiszedés, ki-
 vétel; kiemelés; kificszami-
 tás; borszivás; katonaszé-
 dés, fogdosás.
Husghedeln, cs. meggerebel,
 meghéhelyez; *megszűszül*,
 megkurhol.
Husgheden, kikölt; feltalál,
 kikohol.
Husghelfen, cs. és k. kigyó-
 grít; meggyógyul.
Husghelfung, die; kigyógyítás;
 meggyógyulás.
Husghaitern, cs. kiderít. —
 vh. kiderül, kitisztul; fol-
 vidul, megvidül.
Husghelden, cs. kifűt.
Husghelfen, k. rh. segít,
 segít.
Husghelfung, die; segedelem,
 segítséeg.
Husghellen, cs. kiderít. —
 vh. kiderül, kitisztul.
Husghemmen, cs. megold (ke-

reket), alahort lekaszt.
Kutshengen, l. **Kutshingen**; **Kutsherrn**, l. **Berrmeisterhen**.
Kutshöfsten, cs. kiváj, kivolygyol, kiübl w, homorít.
Kutshöhlung, dtc; kivájás, kivolygyelés, homorítás.
Kutshöhnen, cs. kigúnyol, kicsúfol.
Kutshönnung, dtc; kigúnyolás, kicsúfolás.
Kutshöfen, **Kutshöfren**, cs. árul (kufárként).
Kutshöfen, cs. kitanul, kipuhatol, kivizslat (valakit). —, k. neki huzalkodik (hajításnak, ütésnek); neki szalad (az úgrásnak); neki szegül, neki vonúl (a' szaladásnak); neki készül, feneket kerít (a' beszédnek).
Kutshöfjen, cs. kifarag, megfarag sarkfát, v. sarkaljat.
Kutshorden, cs. ballgatóva kitud (titkot st.).
Kutshören, cs. kihallgat.
Kutshub, dtc; állítás, szedés, (újjonczoké).
Kutshüssen, cs. kifejt, kihánt.
Kutshungern, cs. eléheztet, kiehestet.
Kutshungerer, dtc; eléheztető, kiehestető.
Kutshunzen, cs. kizsid, megszüd.
Kutshusten, cs. kölhög (vért). —, k. köhögni megszüdni.
Kutshagen, cs. kihajt, kikerget, kiüz; einem einen **Kutshöfweiss** —, valakit veritékig zaklatni v. igazságtani. —, k. kihajt (lőhátton).
Kutshäten, l. **Kutshäten**.
Kutshöfzen, cs. kifog (járomböl).

Kustalben, k. megbornyas; felhornyas, föléllik (a' csorda).
Kustammefamm, dtc; bontófésű.
Kustammen, cs. kifésül, megfésül.
Kustausen, cs. kirág, kirágcsál.
Kustausen, cs. megvess, megvásárol (mindaz árut vala' itől); einem —, valakinek mindenét megvenni.
Kustöfsten, cs. kihornyol, kirovátkol.
Kustöftung, dtc; kihornyolás, kirovátkolás.
Kustöfren, cs. kiséper; kikefél, megkefél, kitisztít.
Kustöfren, dtc; seprő, sepregető.
Kustöfrit, dtc; szemet.
Kustöfen, cs. megőkez, megékel.
Kustöfmen, k. k'csirázik.
Kustöftern, cs. kiasjtól, kiasztól, kipiésel.
Kustönnen, cs. rh. kiüszmer, megüszmer valakit.
Kustöfren, cs. kihornyol, kirovátkol.
Kustöfrenen, cs. kivess (magot); kizsemel, kiválaszt.
Kustöfsten, cs. üstre alakít, kiütöz.
Kustöftern, cs. hasadékot v. repedéket ver, meghasadékoz (salat a' bányákban).
Kustöfsten, cs. kiragaszol, ragasz-szal kitöm.
Kustöfsten, cs. felöles; megöles.
Kustöfsten, cs. kiperel, megperel; jemanden —, valamit perleni; etwas —, k. cipanaszol, kipanaszol.
Kustöftung, dtc; kereset.

Kustöfren, cs. kitisztít, megtisztít. —, k. föl-, kizisztül, föl-, kiderül.
Kustöftung, dtc; kitisztítás; kizisztulás, kiderülés.
Kustöftung, cs. kipaskol, megpaskol; kicsattant, kippattant (szemet); kicsacsog, kifecseg, kilocsog; kitapol.
Kustöftung, cs. kizsed, kizessz (dióbélt); kizsed, kiválogat.
Kustöftung, dtc; kizsedés, kiválogatás.
Kustöftung, dtc; kizsedő, kiválogató.
Kustöftung, **Kustöftung**, cs. kitapaszt.
Kustöftung, cs. levetkeztet. —, vh. levetkezik.
Kustöftung, dtc; levetkezés.
Kustöftung, cs. kicsirizel.
Kustöftung, cs. kipuróz (ruhát); kiver (pipát); einem —, valakit megrakni, kipurózni.
Kustöftung, cs. kiemel, kibölcselel, kibölcselkedik, kiokoskodik.
Kustöftung, dtc; kiemelés, kibölcselés, kibölcselkedés, kiokoskodás.
Kustöftung, cs. kidagaszt, megdagaszt.
Kustöftung, cs. kifőz; kiforraszt, kifőz. —, k. kifől; elől, fölve elszáll.
Kustöftung, dtc; kifőzés; elölés, kifőlés.
Kustöftung, k. rh. kijő, kimegy; beéri megéri (szabó a' posztóval, inas a' bérével); kitudódik; támad, kiüt (a' tűz); agyex, megegyex, megfér, kijő; kibá (cairke a' tojásból); holdgölg (valamivel valakinnél); elengedő

(valami valakinek); das Feuer ist in diesem Hause ausgekommen, a' tűz ebben a' házban ütött ki; mit diesem Gelde werde ich nicht —, ezzel a' pénzzel nem fogom megérni; mit dieser Entschuldigung werden Sie nicht —, ezzel a' mentéggel nem fog kegyed boldogulni, ez a' mentég nem lesz kegyednek elegendő; ich kann mit ihm ich —, nem egyeshetek v. sérhetek meg vele.

Auskommen, dat; elelem, elelmi költség; egyezés, tárgyalódás; mód, út (valamire); sein — haben, elelmének, szükségének meglenni; mit ihm ist sein —, nincs mód vele megegyezni, megérni.

Ausföhren, ca. kizsed, kivaz (magot, szemet valamiből); kizemel, kiválogat.

Ausföhren, ca. megköstöl, megízelt; felköstölget, fölízeltget (mézst st.).

Ausföhren, vh. csülköt kifeszamit.

Ausföhren, dat; csülökfeszamodás.

Ausfragen, ca. felgalléroz, kigalléroz; kipárányoz.

Ausfragen, ca. kikárog.

Ausfragen, ca. kirak (árut); sitogat, mutogat, kitálal.

Ausfragen, dat; kirakás, kirakodás.

Ausfragen, ca. kivakar; kiadás, kiváj.

Ausfragen, ca. kirakász; kifizérés, kikutat.

Ausfragen, k. rh. kibú; kicész, kimész.

Ausforschaffen, ca. kiké-
mel; kitanul, kitud.

Ausforschaffen, der; kém,
kikémlő.

Ausforschaffung, die; ki-
kémelés, kitudás.

Ausfunft, die; esköz, mód,
út (valamire); értesítés,
tudósítás, utasítás; vége,
kimenete (valaminek); et-
nem — über etwas geben,
valakinek utasítást adni va-
lami felől.

Ausfunft, ca. kimester-
kél, kigondol, ki-, fel-
tálal.

Ausfuchen, ca. kinevet, meg-
nevet; kikacsag; kirö-
hög.

Ausfuchenswerth, mn. nevet-
séges, neveltségre méltó.

Ausfuchung, die; kinevetés,
kikacsagás, kiröhögés; ka-
csaj, röhej.

Ausfuchen, ca. rh. kirak, le-
rak (terhet); kiürít, ki-
üresít, kivessz (töltést).

Ausfuchen, der; kirakó, le-
rakó.

Ausfuchung, der; körömvás.

Ausfuchung, die; kirakás, le-
rakás, kiürítés.

Ausfuchung, die; költés, költ-
ség.

Ausfuchung, dat; külföld.

Ausfuchung, der; külföldi.

Ausfuchung, mn. külföldi.

Ausfuchung, k. beér (vala-
mivel).

Ausfuchung, ca. felszűrésöl,
felszörpöl, felkörtog (bort
st.).

Ausfuchung, ca. rh. kibocsát,
kiereszt; kiolvast (há-
jat); megbövit, kiereszt
(ruhát); kihagy, elhagy
(sort, betűt); ich gegen
etnem —; seine Gedanken
über etwas —, valaki el-

len kikelni, zúgni; va-
lamiről gondolatait kimond-
dani, közlenni; seinen Born
—, kiadni, kiönteni a'
haragját; einen Befehl —,
parancsot hirdetni v. ad-
ni ki.

Ausfuchung, die; kibocsá-
tás, kieresztés; kiolvast-
tás; megbövités; kihagyás,
elhagyás.

Ausfuchung, dat; ki-
hagyójel, hiányjel.

Ausfuchung, der; kifutás, ki-
szaladás; kivezés, kiin-
dulás; *nyulodny*, kiálló
rész (valamelly egészen).

Ausfuchung, k. rh. kifut,
kiszalad; kiindul, kie-
vez; kifut (viz az odény-
ből); elfut, elterjed (a'
sa gyökereiről); lesut, le-
foly (a' porondra, az
év). —, vh. rh. kifutja ki-
szaladja magát; elforog-
ja, eljárja magát, elko-
pik (forgásban st.).

Ausfuchung, dat; kifutás,
kiszaladás; kivezés.

Ausfucher, der; *fatnök*, (cse-
led); tősarjadék, tőhaj-
tás.

Ausfuchung, dat; kifutás,
kiszaladás; kivezés.

Ausfucher, der; *fatnök*, (cse-
led); tősarjadék, tőhaj-
tás.

Ausfuchung, ca. kilógoz.

Ausfuchung, l. fuchung.

Ausfuchung, ca. kiharangoz;
kicsenget.

Ausfuchung, k. élél, kiél, le-
él (éveket st.); meghal,
elpihen, elhúny.

Ausfuchung, ca. kinyal. —, k.
kicsenget.

Ausfuchung, ca. kibőröl; meg-
rak, megbőröl, megyer.

Ausfuchung, ca. kiürít, kiü-
resít.

Ausfuchung, ca. kirak, kitesz
(portékát); kiterít (vázs-
nat); kret, költ (másért):
kiad, kölcsön ad; kirak

(asztal p. o. csonttal); magyaráz, fejt, vezx (valaminek); er legt das äbel aus, ő est rosszal v. balul magyarázta; etwas als Geheimnis aussagen —, valamit dűlyfneok venni.

Ausleger, ber; magyarázó, fejtegető; jeder ist der beste — seiner Worte, mindenki legjobban érti ön szavait v. önmagát.

Auslegung, die; magyarázás, magyarázat, fejtegetés; kirakás, kitevés; kiterítés.

Ausleihen, cs. rh. kölcsönöz, kölcsön ad, hitelez.

Ausleiher, ber; kölcsönöző, kölcsönadó, hitelező.

Ausleiherung, die; kölcsönözés, kölcsönadás, hitelezés.

Auslesen, cs. kiterít.

Auslernen, k. kitanul, kiösmér.

Auslesen, cs. rh. kiválaszt; kizsed, kiválogat; elolvas, átolvas.

Ausleser, ber; választó; szedő, válogató.

Auslesung, die; választás; kizsedés, kiválogatás; elolvasás, átolvasás.

Auslichten, cs. megritkit, megirt (erdőt).

Auslichtung, die; megritkítás, megirtás.

Auslieferer, ber; kiadó, átadó.

Auslieferer, cs. kiadó, átadó, visszaküld (ellenségi szökevényt).

Auslieferung, die; kiadás, átadás.

Auslieferungsvertrag, ber; szökevényállítási, szökevényállítási szerződés, szökevénytűzma.

Zacbsstär. II.

Ausliegen, k. rh. javúl fektében (a' bor st.); veszt fektében (a' liest st.).

Auslieger, ber; őrhajó.

Auslösen, cs. kiház, kivessz (valamit lyukból); csaplyukat fúr;

Auslöchern, cs. meglyukat.

Auslöfen, cs. kicsal, elcsal; kivessz (valamit valakiből).

Auslöhen, cs. kiéget, biloboz, kilámpol.

Auslöhenen, cs. kifizet (bért).

Auslösen, cs. koczkat v. sorost vet (valamire); kijátszik (sorssal valamit).

Auslöschung, die; sorsvetés, sorsozás; sorjáték.

Auslöcher, mn. kiváltható.

Auslöcher, cs. elolt (tűzet); kitöröl, eltöröl (írást). — k. rh. elalszik (a' tüz); eltörölódik, elkopik (az írás); elhűny, meghal.

Auslöschung, mn. eltörölhető.

Auslöschung, die; eloltás; eltörölés; eltörölődés.

Auslösen, cs. kivált, kiszabadít; kizsed, kivessz.

Auslösung, die; kiváltás, kiszabadítás; váltásbér, váltásdíj.

Auslösungvertrag, ber; *folgelytubma*; fogolyszereződés; kiváltó egyezés.

Auslücken, cs. kiszellőz, kiszellőztet.

Ausmachen, cs. kifejt, kizsed, kivessz (dióbelt, rúdot st.); kiperges (borost st.); elintéz, elvégz; felhajt, fölkeres (pénzt); megpirongat, megdorgál;

tess, megy (mindössze); einen Beseden —, soltot v. mocskot kivenni; Ruffe

—, diót törni; He mügen es mit einander —, végezzék magok közt; ein ausgemachter Raer, valóságos bolond; einen —, valamikit megpirongatni, lefordani; es macht nicht viel aus, nem sokat tesz. v. nem sokra megy mindössze.

Ausmalen, cs. leöröl, megöröl, előröl.

Ausmalen, cs. kifest, kiszinez, megfest.

Ausmalen, ber; szinező, kifestő.

Ausmalung, die; kifestés, kiszinezés.

Ausmarschen, cs. kibancsokol, ki-, elkompol.

Ausmarschung, die; kibancsokolás, kikompolás.

Ausmarsch, ber; kimarsolás, kimencés, kiutazás.

Ausmarschieren, k. kimarsol. kimegy, kiutaz.

Ausmarschen, cs. meghizlal.

Ausmatragen, cs. szőrrel kitöm (nyerget).

Ausmatern, cs. kifalaz (pinczét, árkot), kövel kirak.

Ausmauerung, die; kifalazás.

Ausmeißeln, cs. kivés.

Ausmeßeln, cs. rh. kifej.

Ausmergen, cs. elcsigáz, kicsigáz.

Ausmergung, die; elcsigázás, kicsigázás.

Ausmerzen, cs. rosszat kihányja; eine Stelle in einer Schrift —, valamely írásnak valamely helyét kitörteni.

Ausmerzung, die; kihányás, kiválogatás.

Ausmeßeln, cs. rh. kimér, folmér, megmér.

Nusmesser, *ber*; kimerő, fölmérő, megmérő.
Nusmessung, *die*; kimerés, fölmérés, megmérés.
Nusmiffen, *cs.* ganajt kihord; kihányja (a rosszát, alját), *kialjas*.
Nusmitteln, *cs.* kieszközöl, elintéz, kicsinál.
Nusmontiren, *cs.* fölkészít, kiköszít, *főlszerel*.
Nusmünzen, *cs.* pénzt ver (valamiből), bányol, pénzé ver (valamit).
Nusmünzung, *die*; pénzé-
 verés.
Nusmusteru, *cs.* rosszát kihányja, *kiselejtes*, kimustrál.
Nusmusterung, *die*; kihányás, kimustrálás.
Nusnagen, *cs.* kirág.
Nusnähen, *cs.* kivar.
Nusnähe, *die*; kivét, kivétel, kifogás.
Nusnähen, *cs.* kinyalokodik (valamit).
Nusnehmen, *cs. rh.* kivesz; *szed*, kivesz; *vesz*, vásárol; *eine Wans* —, lúd' belét kivenni; *auf Erden* —, hitre venni. —, *vh. rh.* kitetszik; kitűnik, (több közül), megkülömbözteti magát.
Nusnehmen, *mn.* kitetsző, kitűnő, jeles, különös. —, *ih.* különösen, kiváltságos, kitetszőleg, kitűnőleg.
Nusnippen, *cs.* kiszíogat, kiszírosól.
Nusnutzen, *cs. l.* **Nusnutzen**.
Nuspacken, *cs.* kirak, kiszed, kipakol.
Nuspacker, *ber*; kirakó, kiszedő, kipakoló.
Nuspachtung, *die*; kirakás, kiszedés, kipakolás.

Nuspantzen, *cs.* elhárít, eltérít, elcsap (ütést, szurást st.).
Nuspantzen, *cs.* kidobol; eleven —, valakit megverni, megdobolni, megrakni.
Nuspapfen, *cs.* kikorbácsol, kikancsukáz; korbácscsal kiüt, kivág (axemet).
Nuspapfung, *die*; kikorbácsolás.
Nuspapfen, *cs.* kikaróz.
Nuspapfung, *die*; kikarózás.
Nuspapfen, *cs.* megszálogol.
Nuspapfung, *die*; megszálogolás.
Nuspapfen, *cs. rh.* kifütyöl.
Nuspapfung, *die*; kifütyölés.
Nuspapfen, *cs.* átültet.
Nuspapfen, *cs.* kikövez, kövel kirak.
Nuspapfen, *cs. l.* **Nuspapfen**.
Nuspapfen, *cs.* kimerít, kihúz.
Nuspapfen, *cs.* kiszurkol.
Nuspapfen, *l.* **Nuspapfen**.
Nuspapfen, *cs.* kilapít, kinyit, kisimit.
Nuspapfen, *cs. l.* **Nuspapfen**.
Nuspapfen, *k.* kicsattan, kikapattan; kipereg.
Nuspapfen, *cs.* kicsacsog, kifecseg, kilocsog, kikapol, kipetyeg.
Nuspapfen, *ber*; kicsacsogó, kifecsegő.
Nuspapfen, *die*; kicsacsogás, kifecsegés, kilocsogás, kipetyegés.
Nuspapfen, *cs.* kidül, kimoszt, kirabol, kipredál.
Nuspapfen, *die*; kidulás, kirablás, kipredálás.
Nuspapfen, *cs.* kikopogtat (övetet st. faoduból, méhet köpüből).

Nuspapfen, *cs.* kipalléros, kiskikrol.
Nuspapfen, *cs.* kipárnáz.
Nuspapfen, *k.* kicsacmbel, kiszög.
Nuspapfen, *cs.* kikürtöl, kirombitál.
Nuspapfen, *cs.* pénzt ver, pénzé ver; kialakit.
Nuspapfen, *die*; pénzé-
 verés, pénzé-
 verés; kialakitás.
Nuspapfen, *cs.* kipredikál.
Nuspapfen, *cs.* kisajtol, kisotol, kiprésel; kinyom; kicsikar, kizarol.
Nuspapfen, *die*; kisajtolás, kisotulás, kipréselés; kicsikarás, kizarolás.
Nuspapfen, *cs.* kiver, verve kihajt; megver, meg-
 rak.
Nuspapfen, *cs.* kiszívatyús.
Nuspapfen, *cs.* kipunatol.
Nuspapfen, *cs.* kitisztít, megtisztít; kipirongat, megdorgál; kiékit, fölékit; kiékesít, fölékesít; *das Licht rein* —, gyertyát hamvve eloltani v. gyertyát elvenni.
Nuspapfen, *das*; kitisztítás; kiékités.
Nuspapfen, *ber*; tisztító, tisztogató; pirongatás, dorgálás.
Nuspapfen, *cs.* kinyom.
Nuspapfen, *l.* **Nuspapfen**, **Nuspapfen**.
Nuspapfen, *cs.* kivakar (irást, betűt).
Nuspapfen, *k.* dühödni v. ádázni megszün; kidühölni, dühöl, kitor; *ber Wind hat ausgerafet*, a' szél megcsillapult; *er muß erst* —, hadd dühödjön ki, sugya ki magát.
Nuspapfen, *l.* **Nuspapfen**.

Austrachen, cs. kifüstöl, füsttel kihajt; kidohányoz, kixi (pipát).
Austracheru, cs. kifüstöl (szobát); megfüstöl (húst).
Austracherung, die; kifüstölés.
Austrausen, cs. kitép, kiszaggat.
Austrausung, die; kitépés, kiszaggatás.
Austräumen, cs. kiüresít, kihord, kitakarít; kitisztít.
Austramer, ber; ároktisztító; kúttisztító.
Austräumung, die; kiüresítés, kitakarítás; kitisztítás.
Austruppen, cs. kihernyász, lehernyász (fát).
Austruppen, cs. kihákog. —, vh. kihákogja magát.
Auströhen, cs. kiszámol, fölvet (számmal).
Auströher, ber; kiszámoló, fölvető.
Auströhung, die; kiszámolás, fölvetés.
Auströhen, cs. kinyújt.
Auströbe, die; kiejtés; kimondás; ménség, azin, szabadkozás, pusztá szó.
Auströben, cs. és k. elhítt (valakivel valamit); lebeszél (valakit valamiről), kiver (a' fejéből valamit valakinek); kiejt, kimond; elmond, kibeszél; mentekerik, szabadkosik, menti magát.
Auströgen, k. megáll az eső, kiesi magát. —, cs. esve kimos,
Auströhen, l. Auströben.
Auströhen, cs. rh. kidörgöl, kidörzsöl; kisurol.
Auströhen, k. beér (valamivel); elegendő.

Auströngen, l. Reintgen.
Auströtte, die; kiutazás, elutazás.
Auströffen, k. kiutazik, elutazik; kiutazza magát.
Auströffen, cs. rh. kiszakaszt, kiszakít, kiszaggat; át-szakaszt, kiszakaszt; áttör, kiront (gátot). —, k. rh. elszakad, kiszakad; elfut, elszalad, elszökik; **Ge-duld reißt aus**, elfogy a' türelem.
Auströfen, das; futás; szökés.
Auströffer, ber; szökevény.
Auströfung, die; kiszakasztás, kiszaggatás.
Auströffen, k. rh. kilovagol. —, cs. rh. kijártat (lovat).
Auströfter, ber; lovagkerülő.
Auströffen, cs. kifeczeget. —, vh. kifeczeget, kifeczeget, kimenül.
Auströfung, die; kifeczegetés; kifeczegetés, kimenülés.
Auströffen, cs. kigyomlál, kitép.
Auströhen, cs. fölkészít, **fölszerel** (hajót).
Auströbung, die; fölszerelés, (hajóé).
Auströhen, cs. kiegyenesít; kifelé igazít; ad, intéz (tort, lakomát); betölt, beteljesít, véghez visz (parancsot); megmond (üzenetet); megszól, kicsúfol; **Ich danke Ihnen**, **Ich werde es** —, köszönöm kegyednek, meg fogom mondani, mit **Wille reißt man mehr aus**, **als mit Gewalt**, jóval többre megy az ember, mint erőszakkal; **etnen Schmaus** —, tort adni.

Auströster, ber; elintéző, véghezvivő, végrehajtó.
Auströstung, die; beteljesítés, elintézés, véghezvitel.
Auströngen, cs. rh. kifeczeget; kiküzd, kivi; kicsavar (ruhát).
Auströnnen, k. rh. kifoly, kicsurog.
Auströppen, cs. megindáz, leindáz (dohányt).
Auströft, ber; kilovaglás.
Auströffen, cs. elnyújt, kinyújt (tésztát); kirostál; kigöngyöl, kigöngyölget.
Auströffen, cs. kiirt.
Auströfter, ber; irtó.
Auströden, **Auströffen**, k. kiáll, kimegy (a' katoná).
Auströfen, ber; kikiáltás; fölkiáltás; árverés.
Auströffen, cs. rh. kikiált; fölkiált, felszól; **etnen zum Anrig** —, valakit királynak kiáltani.
Auströfter, ber; kikiáltó, kihirdető.
Auströfung, die; kikiáltás; fölkiáltás.
Auströfungswort, das; indultatszó, fölkiáltószó.
Auströfungsgelöhen, das; fölkiáltójel.
Auströhen, k. megnyugszik, megpihen, kipihen. —, vh. kinyugodja v. kipiheni magát.
Auströnden, cs. kikerekít.
Auströndung, die; kikerekítés.
Auströffen, cs. kitép.
Auströffen, cs. fölkészít, **fölszerel**, fölgyverez st.
Auströfung, die; fölkészítés, **fölszerelés**, fölgyverés st.
Auströftteftu, cs. kiráz; meg-ráz.

Kusfaat, die; vetés, vető-mag.
 Kusfaden, cs. kizsebel.
 Kusfen, cs. vet, elvet (magot).
 Kusfage, die; állítás, váll-lástét, vállástétel, vállomás.
 Kusfagen, cs. mond, ki-mond; állít, vall; die Beu-ger haben wider ihm an-gefagt, a' tanúk ő elle-ne vallottak.
 Kusfagen, cs. kifűrészel.
 Kusfab, der; belpoklosság; belpokol.
 Kusfais, mn. belpoklos.
 Kusfabern, cs. kitisztogat.
 Kusfaurn, k. sávanyságot veszt. —, cs. savanytalanít.
 Kusfaufen, cs. rh. kiizsik.
 Kusfaugen, cs. rh. kiszop; kiszí.
 Kusfaugen, cs. megszóptat.
 Kusfauger, der; kiszopó; kiszívó, csikaró, zsaroló.
 Kusfaugung, die; kiszopás; kiszívás.
 Kusfaung, die; elvetés.
 Kusfaben, cs. kivakar.
 Kusfaben, cs. kideszkáz, kibéll (gyalulatlan deszkával).
 Kusfablen, cs. kivesz (hájából); kifoszt, kivetkez-tet.
 Kusfabnen, vh. kiszűgyen-li magát, szűgyenből ki-vetkezik, szűgyenről le-tez.
 Kusfabnden, cs. megszid, megpirongat, lehold.
 Kusfabren, cs. kikapar, ki-váj; sinen —, valakit ki-csozogtani, (lábcsozogás-sal elmenetleire kényeze-ríteni).

Kusfabrenug, die; kikaparás, kivájás.
 Kusfabten, cs. kicsipkés, megcsipkés (szirmot, sal-langot st.).
 Kusfabtiren, cs. kiányal.
 Kusfabufen, cs. kilapátol.
 Kusfabumen, cs. tajtéket tür v. hány. —, k. tajték-zani megszűn.
 Kusfabiden, cs. elvászot. —, k. rh. elvál (társaságtól).
 Kusfabung, die; elválás; elválasztás.
 Kusfabisen, cs. rh. kiszar, kifos.
 Kusfabfen, cs. meghámoz.
 Kusfabfen, cs. kicsenget; kicsörget.
 Kusfabiten, cs. rh. megszid. —, k. rh. szidni megszűn, szidást végez.
 Kusfabfen, cs. kitölt; ki-mér (bort).
 Kusfabren, cs. rh. kinyír.
 Kusfabren, k. kitérfálja ma-gát, tréfálul megszűn, tré-fát végez.
 Kusfaberen, cs. kimos (e-dényt belőlről); tinen —, valakit megmosni, meg-pirongatni.
 Kusfabiden, cs. kiküld.
 Kusfabten, cs. rh. kilök, ki-taszít, kitol; kivez (ke-nyeret); kihúz (asztalt). —, k. rh. lökni v. taszítani, v. tolni megszűn.
 Kusfabfen, cs. rh. kilő (sze-met, erdőt, segyvert jól hordásért); lödözve el-koptat, kilő (gyujtolyu-akat); kihányja (a' roz-szát). —, k. rh. lökni meg-szűn; kicsirúzik.
 Kusfabfen, k. kihajókázik, kivez. —, cs. kirak, ki-szállít (hajón).
 Kusfabfung, die; kihajóká-

zás, kivezés; kirakás, kiszállítás (hajóról).
 Kusfabimffen, cs. megszid, meggyaláz, megkisebbit. —, k. szidni megszűn.
 Kusfabirren, cs. leeszerezmoz, kifog.
 Kusfabichten, cs. kivág (mar-hát).
 Kusfabichtung, die; kivágá-sa (a' marhának).
 Kusfabladen, cs. kizsalakol, kiszedi salakjait valami-nek.
 Kusfablafen, k. rh. kialozik. —, cs. rh. kialuzsasa (a' mámort).
 Kusfablag, der; kiütés; ki-hajtás, (földből, gyökér-ről); következmény; el-billenés, lenyomulása (a' mérlegnek, hércznek); pörösenés, pattogzás (a' bö-rön); gallér, hajtka (a' bekesen); das gibt der Gade den —, ez dönti v. határozza el a' dolgot.
 Kusfablagen, cs. rh. kiüt, kicsap (szemet); kicsépel, kiver (kévét); megpre-moz, kihajt (gallért, haj-tókát); elüt, ele ap (szür-rást, végát viváskor); be-húz, hevon (falat vászou-nal st.); kizúz, kitör (ér-czet); leüt, lecsap (szar-vat); el nem fogad, föl-nem vállal, megvet (aján-lást, hivatalt). —, k. rh. ü-tést, csapást kezd; rüg, rugdos; elbillen, lenyo-mul (a' mérleg); bimbo-zik, kibimbózik, kihajt, kirügyeszik; kiizzad, ki-ver (a' fal); kiüt, kijö (pörösenés st. a' testen, bőrön); történik, kiüt; er ist auf dem Kopf aus-

geschlagen, ótvaras v. koszos a' feje.
Nusfchlagnng, die; el nem fogadás, megvetés; kiütés; behuzás, bevonás; kiverés; rugás st.
Nusfchlamm, cs. kiizapol, kizisztit (az izaptól).
Nusfchleifen, cs. rh. kiköszörül; kifen. —, k. köszörülmi megszűn. —, vh. kidörzsölg, kihorzsolg.
Nusfchleifen, cs. rh. kicsuk, kirekeszt, kizár; kibilincsel, vasat levezt (a' ab-ról); sort pótol (a' nyomtatásban); ein nusfchleifen: des Recht, kirekesztőjog.
Nusfchleissch, mn. kirekesztő, kizáró. —, ih. kirekesztőleg, kizárólag, egyedül, csupán csak.
Nusfchleissung, die; kicsukás, kirekesztés, kizárás; *bi-réd*, kivétel; mit — . . ., kivéve.
Nusfchliessen, k. kicsúsz, kicsiklik; kibú.
Nusfchlüffen, cs. kihörpöl, kizörpöl.
Nusfchluft, ber, l. Nusfchleissung.
Nusfchmähen, Nusfchmähen, cs. megazid.
Nusfchmanchen, l. Nustrauchen.
Nusfchmetzen, cs. rh. l. Nusfchlagen, Nuswerfen.
Nusfchmelzen, cs. r. és rh. kiolvast. —, k. rh. kiolva; olvadni megszűn.
Nusfchmieden, cs. kikovácsol, kikalapál.
Nusfchmieren, cs. kiken, kitapaszt; kifirkál.
Nusfchmirren, ber; kifirkáló.
Nusfchmüden, cs. kicsinosit, kiékit, kiékesít; szépit (tettet, hibát).
Nusfchmüding, die; kicsai-

nosítás, kiékités, kiékesítés, kipiperkezés.
Nusfchnaßen, cs. kicsatol.
Nusfchnauchen, k. hortyogni megszűn.
Nusfchnappen, k. kicsuklik (a' kés).
Nusfchnauben, cs. kifű (orrot); kifű (orron vért'). —, k. kifű, kipihen; die Pferde — lassen, kifuvatni a' lovakat.
Nusfchnaufen, l. Nusfchnauben, k.
Nusfchnäugen, cs. l. Nusfchnauben, cs.; das Licht —, a' gyertyát elvenni.
Nusfchnelben, cs. rh. kivág, kimetsz; kiherél; kivagdál (képet); kifarag; megszűn (fát); röh v. sing száma áru.
Nusfchneltung, die; kivágás, kimetszés; kiheréltés.
Nusfchnelten, cs. kivagdál, kimetel; kifaragással; megnyesdél.
Nusfchnitt, die; kivágás, kimetszés; rőfőskereskedés, singskereskedés.
Nusfchnitter, Nusfchnittthändler, ber; rőfőkalmár, rőfőskereskedő, singskalmár.
Nusfchnittthandlung, die; rőfőskereskedés, singskereskedés.
Nusfchnittwaare, die; rőfőáru, singsáru.
Nusfchnitzen, Nusfchnitzeln, cs. kifarag.
Nusfchnitzen, das, Nusfchnitzelung, die; kifaragás.
Nusfchnüren, cs. kifű.
Nusfchöpfen, cs. kimer, kimerít.
Nusfchöpfelle, Nusfchöpfelstfel l. Schöpfelstfel.

Nusfchöpfen, k. kisarjadtik, kicsirászik.
Nusfchrauben, cs. kisorfol, *kisavarol*.
Nusfchreiben, cs. rh. kiír, (a' könyvből); leír, kiír (egészen, szót, sort); hirdeti, rendel; einen Reichstags tag —, országgyűlést hirdetni —, k. rh. írni megszűn.
Nusfchreiben, das; kiírás; leírás; *bürleudl*, hirdetemény.
Nusfchreiben, ber; kiíró, leíró, orvíró.
Nusfchreibung, die; kiírás, másolás; összehívás, hirdetés.
Nusfchreiten, cs. rh. lépéssel kimér. —, k. rh. kilép.
Nusfchreiten, cs. rh. kikiált; kiabálástól megszűn; sich —, magát kikiabálni.
Nusfchreyer, l. Nusrifer.
Nusfchreiben, cs. kirág; kihengerit, kihengerget; hordó száma áru (sert).
Nusfchuppen, cs. kilök, kitaszít; kipikkelyoz.
Nusfchuss, ber; kiválogatás; alja v. rosszsa valaminek; választottak, választottság, hixtoaság.
Nusfchütteln, cs. kiráz.
Nusfchüttelung, die; kirázás.
Nusfchütten, cs. kiönt, kitölt; kölykezik, fiazik; sein Herz —, szívét kitárni; fetnen Born über einen —, valakin a' haragját kitölteni; sich vor Rathen —, nevetteben megfakadni.
Nusfchüttung, die; kiöntés; kitöltés; ömledezés.
Nusfchwänken, l. Nusfchwenden.

Ausfchwären, k. rh. kigyúl, kievül; kievesedik; megszűn, a' gyűléstől megszűn.

Ausfchwärten, k. kirajzik, elrajzik, rajozva elszáll; megrajzik, folrajzik.

Ausfchwaben, l. **Ausflaubern**.
Ausfchwelf, der, l. **Ausfchwelfung**.

Ausfchwelfen, cs. kiöblít (po-harat, ruhát); kikanyarít, kiivel (székkart). —, k. kereng, csapong (beszédben); kicsapong, mértéktelenkedik.

Ausfchwelfend, mn. kicsapongó, kikapó, feslett, mértéktelen, túlságos; csapongó, kerengő, tétovázó, (beszéd). —, ih. csapongva, kerengve; mértéktelenül, fesletten.

Ausfchwelfung, die; kiöblítés; kikanyarítás, kiivélés; kerengés, csapongás, (beszédben); mértéktelenkedés, kicsapongás; túlság, feslettség.

Ausfchwelfen, cs. kitisztít (vasat, tüzesítve).

Ausfchwemmen, cs. kimos, elmos (utat a' viz); kimos, megmos (gyapjút a' moscsoktól); elvisz, elhord (valnmit a' viz).

Ausfchwemfen, cs. kiöblít, kiöblint.

Ausfchwingen, cs. rh. megszór (búzát); kiráz (kenderet a' cseptől).

Ausfchwizen, cs. kiizzad; elfeled. —, k. izrad; izradni megszűn.

Ausfchwizen, das; kiizzadás.

Ausfegeln, k. kivitorlás, elvitorlás.

Ausfehen, cs. rh. végig lát

(valamit v. valamin); végig néz v. megvár (valamit); kinéz, kiválaszt; eine **Ause**, die man nicht — fann, faszor, melyet végig látni nem lehet; das **Shaupitel vñtig** —, a' szinjátekot végig megvárni; einem etwas —, valakinek valamit kinézni, kiválasztani. —, k. rh. kinéz, kilát (ablakon); szűben van, azine van; látszik, tetszik; es **feht aus**, als **wolte regnen**, úgy látszik, mintha esni akarna; es **feht übel mit ihm aus**, rosszul van a' dolga; **wie feht er aus?** minő színben van?

Ausfehen, das; kinézés, kiválasztás; kilátás, kinézés; tekintet, külseje (valaminek).

Ausfeiden, es. kihugyoz, kipesel, kipisál.

Ausfeigern, cs. kiolvaszt, olvasztva kicsapegtet (érczet).

Ausfehren, cs. kiszúr, megszúr.

Ausfeimen, cs. kicsurgatja a' sejtet.

Ausfeiden, cs. rh. kiküld, elküld.

Ausfeunden, die; kiküldés, elküldés.

Ausfehen, cs. kitesz (gyermeket); kiszállít, kitesz; kirak (kutat követ); föltesz, kitesz (jutalmat); húzni kezd (sakkban); megszüntet; bibát talál, rozsfall; kieszad, kirak (ívet a' hatászedő); ültet (virágot); rendel, határoz (valamit a' szegényeknek).

Ausfehung, die; kitétel; el-

halasztás, elmulasztás; becsulás, ócsárlás, fty-málás.

Ausfehen, k. rh. kivan (a' gyűlés); kinn v. távol van; kiürül; elfogy, vége van.

Ausfeht, die; kilátás, kinézés; tekintet; remény; er hat die beste —, legszébb reménye van; **fehtete Ausfehten haben**, sommit sem bizni.

Ausfeben, cs. kirotál; kiszítál.

Ausfeben, cs. rh. kifőz, kiforráz. —, k. rh. kiforr.

Ausfefern, k. kicsapeg.

Ausfeugen, cs. rh. el-, kiénekel. —, k. rh. énekelni megszűn.

Ausfeunen, cs. rh. kigoudol, kielmél, kikohol.

Ausfeisen, cs. rh. kiül; **feine Zeit** —, kiülni az idejét (börtönben). —, k. rh. kinnül.

Ausfehenen, cs. megengosztel. —, vb. megengosztoldik.

Ausfehner, der, l. **Verfeher**.

Ausfehnung, die; megengosztelés.

Ausfeunden, cs. elkülönít, elválaszt.

Ausfeunderung, die; elkülönítés, elválasztás.

Ausfeorgen, k. aggni v. búsulni v. gondoskodni megszűn; er hat nun **ausgeforgt**, vége már minden bújának, v. kibúsulta magát.

Ausfephen, cs. kikémel.

Ausfephend, mn. kémlő.

Ausfepher, der; kém.

Ausfephung, die; kikémelés.

Ausfeppan, der; vendégfogadó.

Ausspannen, cs. kifeszít, kihúz (kötelet, vitorlát); kifog (hámból); kivesz, levez (rámából, rámaról).

Ausspannung, die; kifeszítés; kifogás.

Ausparen, cs. gardálkodik a helylyel, (festőknél mondatik).

Auspaziren, k. kísétél.

Auspreifen, l. Ausöffnen.

Auspreiben, cs. kioszt kiosztogat (ingyen, bőkezűségből).

Ausprender, ber; osztogató.

Ausprendung, die; osztogatás.

Ausprezzen, cs. kicsuk, kirekeszt, kizar; ki-, el-, szétterpeszt.

Ausprezzung, die; kicsukás, kirekesztés, kizarás; ki-, el-, szétterpesztés.

Ausprezen, cs. rh. kiköp (vért); kihány, kiokád.

Ausspielen, cs. kijátszik (lovat, órát); kihar, meghi, kijátszik (tromfot); kihagedül, kifü, kijátszik, eljátszik, elvégez (hangműviot, szerepet); kijátszik (labdát). —, k. a' játékokat kezd, kijátszik a' játékokat végzi.

Auspinnen, cs. rh. kifon; kidondol, kiemél. —, k. rh. fonni megszün.

Auspioniren, cs. kikémél.

Auspotten, cs. kicsúfol, kigúnnyol.

Auspottung, die; kicsúfolás, kigúnnyolás.

Ausprache, die; kimondás, kiejtés; hang, szó.

Ausprechen, cs. rh. kimond, kiejt (szót).

Ausprechlich, mn. kimondható.

Ausprechung, die; kimondás, kiejtés.

Auspreitzen, Auspreißen, cs. kiterjeszt.

Ausprengen, cs. kiugrat, kingeraszt, kipattant; kifőcskend; hírel, híreslel.

Ausprengung, die; kiugratás, kingerasztás; hírelés, híreslelés; hír, hírszó.

Auspreißen, l. Ausspreffen.

Ausprengen, k. rh. kiugrik; elugrik, elszökik; kipattant. kiugrik. —, cs. rh. kiugrik, ugorva kifocamít.

Auspreißen, cs. kifőcskend, kifőcskendez; elfőcskendez, főcskendezve elolt, (tüzet); megfőcskendez. —, k. kifőcskendik.

Auspreizung, die; kifőcskendezés; kifőcskendezés.

Ausspreffen, k. kisarjadzik, kibajt.

Auspreißling, ber; hajtás, sarj, sarjadék.

Auspruch, ber; mondás, szózat; felelet; határozat, ítélet.

Ausprudeln, cs. kibuggyant. —, k. kibuzog, kibugyog, felbuzog.

Auspreißen, cs. hány, szikrázik, okád, szór. —, k. szikrázik (tűz a' szeméből).

Auspuden, cs. kiköp. —, k. a' köpéstől megszün.

Auspülen, cs. kiöblít (poharat); kimos (partot); fűden Wund —, kiöblíteni a' száját.

Auspüllich, das, l. Spüllich.

Auspüllich, ber; öblítőteknő, (kallómalomban).

Auspülung, die; kiöblítés, kimosás.

Auspünden, cs. kiró (kutat), kidesskáz, kikáváz,

kidongáz (egymásba eresztett deszkákkal).

Auspündung, die; kiróvás, kidesskázás.

Auspüren, cs. kinyomoz, kifürkész, kizimatol.

Auspürer, l. Auspührer és Spürhund.

Ausstaffiren, cs. fölkeszít, ellát; kiékesít, fölékít;

fölszerel, **felbutoroz**.

Ausstaffirung, die; fölkeszítés, **fölszerelés**; kiékesítés, fölékítés.

Ausstammen, cs. kivés.

Ausstampen, cs. kitör, kizúz, kiüt.

Ausstand, ber; kölcsönre adott v. hiteltezett pénz.

Ausstänken, cs. elbűzöl, tele-, elbűdösít (szobát); kizagglál, felszagglál (vadat).

Ausstatten, cs. kiad (gonosztevőt); kiházasít; felruház, fölékít (a' természet szépséggel, kecsékkel st.).

Ausstattung, die; kiházasítás; kiállítás, kidiszítés.

Ausstäuben, cs. kiporoz.

Ausstäubern, cs. kikurkász, kikutat, felkutat.

Ausstäuben, cs. kisapral, kivesszőz; megsapral, megvesszőz.

Ausstäupung, die; kisapralás, kivesszőzés; megvesszőzés, megsapralás.

Ausstehen, cs. rh. kiszúr (szemet); kizel, fölszel (hantot); kivág, kimetsz kizel (mált); kiás, kiárkol; kimetsz, kivés (képet); kizurdal (himet, csipkét); elte **Stafche Beit** —, föl-, kihajtani egy üveg bort; elten **ben** **ist** **mand** —, valakit kitúrni.

Kusteden, cs. kidug, kifüggeszt, kitesz (zászlót); kijejel, kikaróz, elkaróz st.
Kustehen, k. rh. kuan áll (valaki portékával); kuan van, hitelen van (pézn). —, cs. rh. kiáll, kitölt (innasj éveket); kiáll, elbir, kitart (golyót a' vért); elszenevél, eltűr, kiáll (bajt, büntetést).
Kustehend, mn. kinnlévő; elne anstehende **Schuld**, kinnlévő adósság.
Kustehen, cs. rh. kilop, kigroz; kiir.
Kustehild, mn. törhető, szenvedhető.
Kusteifen, cs. kifeszéit, feszessé tesz v. csinál (ruhát).
Kusteigen, k. rh. kiszáll, kilép (kocsiból, hajóból).
Kusteigen, dat; **Kusteigen**, die; kiszállás.
Kusteken, cs. kiállit, kirak, kitesz (árut, müdarábokat); kiállit (öröket); kitesz (szégyennek, veszevénynek); ad (váltólevelet, *kötelesevényt* magáról); elhalaszt; felhagy (szándékkal); rosszall, hibául vesz, gáncsol.
Kusteker, der; váltóadó; kötelezevényadó.
Kustellung, die; kiállítás, kirakás; adás, váltóadás; halasztás; felhagyás; gáncs, gáncsolás.
Kustelungstug, der; kelet napja (a' váltólevelnek).
Kusterten, k. rh. kihál, ki-mül.
Kustener, die; menyasszonyi ajándék, *ndasbülség*; hozomány; ajándéka (a' természetnek).
Kustezern, cs. kihásait; ki-

ékesit, fölékit, felruház (a' természet kecskével st); kiveez.
Kustöbern, l. **Kusthübern**.
Kustofern, cs. kiváj, kipiaskál.
Kustoden, cs. kiirt (erdőt).
Kustofen, cs. kitöm.
Kustofung, die; kitömés.
Kustören, cs. kikarkász, felkarkász, kikutat, felkutat, felhajhász.
Kustof, der; döfés, lökés, (vívásban).
Kustofen, cs. rh. kitassit, kilök; **Butter** —, köpölai; einen ein **Kuge** —, valakinek a' szemét kiütai; einen —, valakit kicsapni (ársasághól); dem **Safs** se dem **Boden** —, a' hordó' fenekét beütai; valamit dugába dönteni; die **Bänge** im **Garten** —, az utakat a' kertben kiayesni, kitisztogatni.
Kustofung, die; kitassítás, kilökés; kicsapás.
Kustrafen, k. sugárlík, sugárlík.
Kustreden, cs. kinyújt, kiterjeszt; kiült (nyelvet); elnyújt (vasat). —, vb. kinyújt, kiterjed; kinyújtózik.
Kustredmuffel, der; feszítőszom.
Kustredung, die; kinyjtás, kiterjesztés; kinyújtózás.
Kustreihen, cs. rh. kisuprál, kivesszöz, kiver (tolvajt a' városból); kismít, kiegyenget; kitoról (irást); kifest (szobát); kitapaszt (repedéket); magasztal. —, k. rh. futkároz, kóvályog.
Kustretung, die; kitörlés;

futkározás, kóválygás; magasztalás, földicsrés.
Kustreifen, cs. fejt, hüvelyez (babot). —, k. száguldoz, portáz.
Kustreiten, cs. rh. elperel, kiperel; elfelesen, kifelesel. —, k. rh. czivódni, feleselni megszün.
Kustreuen, cs. kiszór, elszór; elhint, elterjeszt.
Kustreunng, die; kiezórás; elhíetés, elterjesztés.
Kustreuen, k. kifoly, kiömlik, kiözönlik, folyni megszün. —, cs. kiáraszt, kifolyat, kiömlaszt.
Kustreuen, dat; kifolyás, kiömlés.
Kustreuen, cs. kidarabol (érczet pénzverésre).
Kustreufung, die; kidarabolás.
Kustreuen, cs. kitanúl, kiömer. —, k. tanulást végez.
Kustreuen, k. elviharzik, elzúg, lecsillapul (a' szél); kirohan; víni, ostromolni megszün.
Kustreuen, cs. feldönt, kiderönt; leesve kifozamit; ein **Stas** —, poharat felhajtanai. —, k. kirohan.
Kustreuen, cs. kidüzel (kutat).
Kustreuen, cs. kikeres; öszszekeres.
Kustreuen, die; kikeresés; öszszekeresés.
Kustreuen, cs. *biddes*, (che-miában).
Kustreuen, die; *biddes*.
Kustreuen, ih. kívül; —, her, von —, kívülöl.
Kustreuen, der; külárok.
Kustreuen, die; *bülvonal*, elővonal.

Kuſenſeite, die; küloldal, külrés.

Kuſenwaſſ, der; külsánon.

Kuſenwand, die; külsfal.

Kuſenwerk, das; külsbástya.

Kuſer, ej. -n, -on, en, ön

kivül; nélkül; — der Stadt wohnen, a' városon kívül lakni; — ſich ſehen, magán kívül lenni; — Sorgen haben, gond nélkül élni; außerdem, azon kívül. —, kez. csak, kivévén, hanemha.

Kuſſere, mn. külső.

Kuſſergerichtſch, mn. törvény-szék-kivüli. —, ib. törvény-székeken kívül.

Kuſſerhalb, ej. -n, -on, -en, -ön kívül; — der Hofes, az udvaron kívül.

Kuſſerleiſch, mn. külső; dem Kuſſerleiſchen Anſehen nach, külső tekintetre, szívro.

—, ib. kívülról, külső-képen.

Kuſſerleiſche, das; külső; küls-szin.

Kuſſern, cs. mutat, kinyilatkoztat, kijelent. —, vb. mutatkozik, nyilatkozik, kimutatja v. kiadja magát.

Kuſſerordentſch, mn. rend-kivüli. —, ib. rendkívül, fölötte.

Kuſſerſt, ih. fölötte, nagy-on.

Kuſſerſte, mn. végső, utolsó, legnagyobb; der Kuſſerſte Preis, utolsó ár; die — Armut, legnagyobb szegénység; die — Noth, végső, utolsó szükség.

Kuſſerſte, das; végső, utolsó.

Kuſſerung, die; mutató, kinyilatkoztatás; nyilatkozás.

Kuſtöfe(n, cs. kitábláz (szobát, termet).

Kuſtöfeſung, die; kitáblázás; táblázat.

Kuſtöngſen, cs. kitánczol (magyart, lengyelt). —, k. tánczot végez.

Kuſtöpejzen, cs. kizsönyegez, kikárpitos.

Kuſtöpejzung, die; kizsönyegezés, kikárpitozás.

Kuſtöanſehen, cs. kieserél; elcsorél.

Kuſtöanſehung, die; kieserélés; elcsorélés.

Kuſſer, die; osztriga.

Kuſſerbank, die; osztrigapontk.

Kuſſerbehälter, der; osztrigabárka.

Kuſſerfang, der, Kuſſerſchere, die; osztrigá-szat.

Kuſſerfänger, Kuſſerſchär, der; osztrigász.

Kuſſerhändler, Kuſſerfrämer, der; osztrigáros.

Kuſſerſieber, der; osztrigáros.

Kuſſerförb, der; osztrigakosár.

Kuſſerleiſch, der; osztrigai-vadé.

Kuſſermann, der; osztrigász.

Kuſſerneh, das; osztrigaháló.

Kuſſerſchale, die; osztrigahéj, osztrigateknő.

Kuſſerſtein, der; osztrigakő, kívül osztrigahéj.

Kuſtöherren, cs. bedegotel, bedohotel, bekátrányol, bekalamázol, kidegetel st.

Kuſtöheſſen, cs. kioszt, eloszt.

Kuſtöheſſung, die; kiosztás, elosztás.

Kuſtöſhun, cs. rh. levél (ruhá)jelölt (gyertyát, tü-

zet); leró (adósságot); ſich —, levetkezni; Geld auf ſieſen —, pénzt kamatra adni.

Kuſtöſſen, cs. kizárnysz (szólmalmot).

Kuſtöſſen, cs. kiás, kimélyít, kiváj, kivölgyel st.

Kuſtöſſung, die; kimélyítés, kivájás, kivölgyelés.

Kuſtöſſigen, cs. kiirt, kivoszt.

Kuſtöſſigung, die; kiirtás, kivosztás.

Kuſtöben, k. dühödni meg-szún, lecsillapúl; ſich —, magát kidühödni.

Kuſtötonnen, cs. kideztkáz (aknát).

Kuſtötonnung, die; kideztkázása az aknának.

Kuſtöaben, cs. kikocogtat. —, k. kikocog, kiüget.

Kuſtörag, der; elintézés, elhatározás, elvégzés.

Kuſtöragen, cs. rh. kiviaz, kihord; kihírel; elinté, elvégzés (törvényesen). —, k. rh. megy, tesz (mindössze); wie viel frägt es auf? mennyire megy v. mennyit tesz mindössze?

Kuſtöträglſch, l. Einträglſch.

Kuſtötragung, die; kihordás, kivitel; szóhordás, kihírelés.

Kuſtörauern, k. kigyászol meg-szólni megszün.

Kuſtöreiben, cs. rh. kihajt, kikerget, kiűz. —, k. rh. hajtani, ſzni megszün.

Kuſtöreibung, die; kihajtás, kikergetés, kiűzés.

Kuſtörennen, cs. kifejt, fölfejt.

Kuſtöreten, cs. rh. kitapos, kitapod (szólót); kinyomtat (búzt); kijár (oszmát); félre nyom v. tör

- (cipőszarkat) ; eltapod (szikrát) ; kitapos, kikop-
tat (lépcsőt). — , k. rh.
kilép (papaságból) ; elhagy
(katonaságot) ; kiönt, kiá-
rad ; megfutamik.
- Kustretung**, die ; kilépés ;
megfutamlás ; kiöntés, ki-
áradás ; előesés ; kitapo-
sás ; kinyomtatás.
- Kustrengen**, l. **Kustrodnen**.
- Kustrieb**, der ; bambó, rügy,
hajtás.
- Kustriefen**, l. **Kustriepfen**.
- Kustrinten**, cs. rh. kii-
azik.
- Kustritt**, der ; kilépés ; meg-
futamlás, ellillanás ; kü-
szöblepcső ; erkély.
- Kustrodnen**, cs. kiszáraszt,
kiszárit, kiszikkaszt ; ein
Glas — , poharat kitör-
leni. — , k. kiszárad, ki-
szikkad.
- Kustrodnung**, die ; kiszá-
rasztás, kiszáritás, kiszik-
kasztás ; kiszáradás, ki-
szikkadás.
- Kustrommeln**, cs. kidobol.
— , k. a' dobolástól meg-
szün.
- Kustrompeten**, cs. kitromhi-
tál.
- Kustriepfen**, k. kicsepeg. — ,
cs. kicsepegtet.
- Kustünchen**, cs. l. **Kustwei-
ßen**.
- Kustunfen**, cs. kimárt.
- Kustusfen**, cs. kitusol, tus-
sal kifest.
- Kusüben**, cs. gyakorol, üz ;
Rade an einem — , va-
lakin bosszuját tölteni.
- Kusübend**, mn. gyakorló, cse-
lekvő.
- Kusübung**, die ; gyakorlás.
- Kustwasfen**, k. rh. kinő,
megnö ; kinő, kicsirázik,
kisseng ; nőni megszün ;
- kinő (alakjából), püpo-
sodik.
- Kustwasfen**, der, **Kustwas-
fung**, die ; kinövés, ki-
csirázás, kissengés.
- Kustwägen**, cs. kimér.
- Kustwägung**, die ; kimérés.
- Kustwasf**, die ; kiválasztás,
választás ; színe, jelese
(valaminek).
- Kustwählen**, cs. kiválaszt,
Kustwähfung, die ; kiválasz-
tás, kiválogatás, választás.
- Kustwasfen**, cs. kikall, meg-
kall, kikallóz, megkal-
lóz, ki-, megványol.
- Kustwasjen**, cs. **bihengerel**,
(gabonát) ; kiforog, kike-
ring (tánczot).
- Kustwanbern**, k. kibujdosik,
kiköltözik, kivándorol.
- Kustwanberet**, der ; bujdosó.
- Kustwanderung**, die ; kibuj-
dosás, kiköltözés, kiván-
dorlás.
- Kustwärmen**, cs. megmelegít,
átmelegít. — , vb.
megmelegül, átmelegül.
- Kustwarten**, cs. kivár (gyü-
lést, beszédet).
- Kustwärtig**, mn. idegen, kül-
földi, külhoni. — , ih.
kinn, künn, külföldön,
külországban.
- Kustwärtig**, ih. kifelő ; kül-
földön, külországon ; die
Gasse — fehen, lábait ki-
vetve járni, lábával ka-
szálni.
- Kustwasfen**, cs. rh. kimos
(ruhát, edényt, partot) ;
kicsacsog, kifecseg. — , k.
rh. kimos, mosni megszün.
- Kustwasfung**, die ; kimo-
sás.
- Kustwässern**, cs. kiáztat (be-
ringet).
- Kustwätsfen**, cs. kivált (fog-
lyot) ; solvált, elvált
(pénzt).
- Kustwätsfung**, die ; kivál-
tás ; solváltás, elváltás.
- Kustwätsfungsvertrag**, der ;
fogolyesere.
- Kustweg**, der ; kimenetel, nyi-
lás ; mentőség, rcs.
- Kustwehen**, cs. kifű, süva
kihord (rétet, ordót) ; el-
fű, kifű, elolt (gyertyát).
— , k. süni megszün.
- Kustweihen**, cs. kiáztat, ki-
puhít, megpuhítva kivess.
— , k. kiázik, kipuhul.
- Kustweihen**, k. h. kitér (va-
lakinek) ; elmellőz (kér-
dést) ; elhajlik, elkopja
magát (szűrés, vágás e-
lőtt) ; der Fuß wich mit
an, elcsúszott a' lábam.
- Kustweihung**, die ; kitérés,
eltérés.
- Kustweiden**, cs. kilegeltet (me-
zöt) ; **bissigerel**, beleket
kivez v. kivet.
- Kustweinen**, cs. kisír (bűt,
szemet). — , vb. kisírja
magát. — , k. sirni meg-
szün.
- Kustweissen**, cs. rh. kiigazit,
eligazit (saluból, társa-
sághól) ; kimutat, meg-
mutat ; megtanít, meg-
bizonyít ; die Welt wird es
— , majd megmutatja az
idő. — , vb. rh. kitetszik ;
wird sich dasf — , hamar
kifog tetszeni.
- Kustweissung**, die ; kimutatás,
megbizonyítás ; bizonyosság,
bisyonlyvány.
- Kustweissen**, cs. kifehérit, ki-
meszel.
- Kustweissung**, die ; kifehéri-
tés, kimeszelés.
- Kustweissen**, cs. kibővit, ki-
tágit (kezttyüt, kalapot).
- Kustwenbig**, mn. külső. — ,

ih. kívül, kívülről; könny nélküli, fejből; — ternen, könny nélküli tanulni; — wissen, bírsgeni, fejből tudni, elmondani.

Xuswerfen, cs. rh. kihajít (szemet, fogat); kivet (garázdat, halót); kiszór, kihány (pénzt); köp (vert, turhát); hány, okád (tázet, követ); ereszt, hány, (horgonyt); kihány (árkot); kimustrált; kiszab, meghatároz (évpénzt); kiherél. —, k. rh. kezd (tekercset, koczkát); hányja v. felzárja (első lábait a' ló); billeg, jár (a' sügély).

Xuswägen, cs. kikösszörül, kifén (élt, csorbát, követ).

Xuswägen, cs. kifejt, kibont, kitekerget, kigöngyölget.

Xuswägen, cs. rh. l. Xuswägen.

Xuswägen, cs. rh. kicsavar, kifacsar (ruhát; botot kézről).

Xuswägen, cs. kiteleltet. —, k. kifagy; a'c' tífus legende Xester sind außeswägen, valamennyi lapos szántóföld kifagyott; c' hat außeswägen, vége a' telnek.

Xuswägen, cs. lecsúpoz, lebuglyáz, megcsúpoz, megbuglyáz (fát); kicsóváz (eladott fát).

Xuswägen, cs. kimérlegel.

Xuswägen, cs. kicszközöl, kidolgoz, kimunkál, kinyer (valamit valakinek); megdagaszt, kidagaszt; meghánt (lökörmet); feltagol (zarvaszt). —, k. hatni v. munkálni meg-

szán; diese Xerger hat außeswägen, ez a' gyógyász megszünt hatni v. munkálni, ez a' gyógyász már nem munkál.

Xuswägen, cs. kibont.

Xuswägen, cs. kitörül. —, k. elillan, eloson.

Xuswägen, cs. elmállaszt, elporhaszt (éreszt a' lég); kiszaglál, felaszaglál, kiszimtol (sürjet a' vizsla); kitalál, feltalál. —, k. elmállik, elporhul (éres a' légen); menydörögni megszün; porhulni megszün.

Xuswägen, cs. elmállasztás, elporhasztás; elmállás, elporhulás; gőz, pára (olmálkó ásványokból).

Xuswägen, cs. kiboltos, *biboltives*.

Xuswägen, cs. kiboltos, bte; kiboltos, *biboltivesés*.

Xuswägen, cs. beselleges, beselhöz; ber außeswägen Xwend, selleges v. felhöz est. —, v. kiderül.

Xuswägen, cs. kicairázás; kinöves, pup, boporj, gümö; fattyuág.

Xuswägen, cs. kitúr, feltúr, kiváj, felváj.

Xuswägen, cs. kivetés; kihányás, kiköpcés; elővetés. (küpjétekon); köpnyál, turha; hányadék, okádék, (hegyből, tengerből); mustra, kimustrált, (juh st.); pökédék, okádék-ember.

Xuswägen, cs. kikocskáz, kocskán kijátszik (szüzsát st.).

Xuswägen, cs. mustra, selejt, kimustrált v. kihányt (valami).

Xuswägen, cs. kiökrendez,

ökrendezve v. erőködve kivet v. kiad. —, k. fojtogatni megerün.

Xuswägen, cs. kiszaggat, kitép (gyökereztül).

Xuswägen, cs. kiszaggat, kitép.

Xuswägen, k. dühödni megszün; *st* —, magát ki-dühödni.

Xuswägen, cs. kifogaz, fogakra kimetél, kicsipkés.

Xuswägen, cs. kifiset.

Xuswägen, cs. kiszámlál.

Xuswägen, cs. kifisető.

Xuswägen, cs. kifisetés.

Xuswägen, cs. kicsipkés (szirmot st.).

Xuswägen, k. fograni megszün, megfogzik.

Xuswägen, cs. megszid, leford. —, k. kicsivakodja v. kiveszekazi magát.

Xuswägen, cs. kicsapol; mér, árul (csaprol).

Xuswägen, l. Xuswägen.

Xuswägen, cs. besövényez, begyepüz; elsövényel, elgyepüz.

Xuswägen, cs. besövényezés, begyepüzés.

Xuswägen, cs. megtizedel, tizedel, megdézsmál, dézsmál.

Xuswägen, cs. kifogyaszt, elfogyaszt, kiemészt, el-emészt; elerőtlenít, kiaszt; kiszáraz (a' kör). —, k. és. v. kiaszik, el-aszik, elfogy, kiszárad; elszorvad st.

Xuswägen, cs. fogyasztás, emésztés; *asshör*, kiszáradás.

Xuswägen, cs. kijegyez, kijelöl (árut, fát); kiir, kijegyez (könyvből); kirajzol, kidolgoz (rajzot, tervet egészen); megkü-

lönbözöttet. —, vh. megkülönbözteteti v. kimutatja magát.
Kuſtjéönung, die; kijegyzés; megkülönböztetés.
Kuſtjeigen, l. **Kuſtweifen**.
Kuſtjerren, ca. kiráncziga.
Kuſtjechen, ca. rh. kihúz, kivon: levét (eszimát st); kinyújt (vasat); kivon, kitép (növényt); kivölgyel; cinza —, valakit levetkeztetni; ſſ —, levetkezni; die **ſpandſchuh** —, a' keztűt lehúzni; **ſſ die auf ſteub** —, egy ingre vetkezni. —, k. rh. elköltözik; ünnepélyesen v. pompával kimegy; elfut, elszalad.
Kuſtjechen, daſ; kiköltözés, elhordozkodás.
Kuſtjechung, die; kihuzás, kivonás; levetkezés; vetkeztetés; kiköltözés.
Kuſtjeren, ca. fölékit, föl-

ékesít, fölczifráz, fölpi-peréz.
Kuſtjering, die; fölékítés, fölczifrázás, fölpi-perézés.
Kuſtjimmern, ca. kiácsol, kibárdol, kifarag, megfara.
Kuſtjimmernng, die; kiácsolás, kibárdolás, kifaragás.
Kuſtjirkeln, ca. kicsirkalmaz.
Kuſtjirkelung, die; kicsirkalmazás.
Kuſtjifchen, ca. kipiaszeget; kisusog. —, k. kipiaszeget, kisusogja magát.
Kuſtjug, der; kiköltözés, elköltözés; elmenés, kitakarodás; kivonat (könyvből, növényből); fők.
Kuſtjgſteweife, ih. sommánként; kivonatonként.
Kuſtjppen, ca. kitép, kiszaggat.
Kuſtjentſch, mn. hitelen, i-

gaz, valóságos. —, ih. hitelenen, igazán.
Automat, daſ; automat, önmogony.
Auter, der; könyvszerző, könyvíró, szerző, író.
Auterſchaft, die; könyvszerzőség, könyvíróság, szerzőség.
Auterſ! isz. jaj.
Autſ, l. **Radricht**, **Bericht**.
Autſſacht, die; postahajó, hírhajó.
Aur, l. **Auſſe**.
Aur, die; sejsze; bárd, ácsbárd.
Aurblatt, daſ; sejszelap.
Aurhelm, der; sejszefok.
Aurſtel, der; sejszenyel.
Aurſten, daſ; sejszecsok; bárdocaka.
Aur, die, l. **Auſſe**.
Aur, der, l. **ſajnr**.
Aurblan, daſ; azurkék, azur.
Aurruen, mn. azur, azurból való.

B.

B, daſ; B, (második betűje a' német abc-nek).
Baal, der; Báál, (álisten).
Baalkſpaffe, der; Báál' papja.
Baar, l. **Bar**.
Babbeln, k. dadog, gagyog, petyog.
Babel, **Babylon**, daſ; Babel, Babilon, (város).
Babylonier, der; babiloni.
Babylonifch, mn. babiloni.

Baccalaureus, der; baccalaureus.
Baccalaureat, daſ; baccalaureusság.
Bach, der; esermely, patak.
Bachamſel, l. **Bachſtelſe**.
Bacchanalien, t. **Bacchus'** ünnepe; dőzsnapok, tivornya.
Bachant, der; **Bacchus'** papja.
Bachunge, die; derécre.

Bache, die; vademe, vademse.
Bacher, der; vadkan.
Bachfahrt, die; horhos.
Bachfiſch, der; patak hal.
Bachholunder, der; kányabagita, kányafa.
Bachhündchen, daſ; vidrástacskó.
Bachtrebe, der; pataki rák.
Bachtreiſſe, die; görgicse, göbhal; százsaszombor.

Bafmånje, die; vizi menta.
 Bafíómerle, die; pataki márná.
 Bafíócher, der; árnyékzék-tisztító.
 Bafíóje, die; *billegény*, (harászbillegtető).
 Bafóús, der; Bacchus, boristen.
 Bafóúsfest, das; Bacchus' ünnepe.
 Bafóúsfás, der, Bafóúsfest, der és das; Bacchus' botja.
 Bafóvogel, der; *billegény*.
 Bafóvasser, das; patakvíz.
 Bafóweibe, die; rekktyesűz.
 Bafóyfel, der; rántott alma.
 Bafóirn, die; rántott körte.
 Bafórd, das; *tsabai*, (tatrol vett balrészre a' hajónak).
 Bafóret, das; süitődeszka.
 Bafé, die, Baden, der; arcz, pos, pofa.
 Baden, ca. rh. süit (kenyeret); ránt (csirkét, halat); aszal (gyümölcsöt); éget (téglat); edz (vasat); 'haare —, haját gondóriteni (tésztlábarakottan, a' kemenczében); Seidenenerden —, selyembogarat fulasztani. —, k. rh. süit; es hat diese Nacht gebaden, az éjszaka pilléztett.
 Badenbart, der; barkó.
 Badenbein, das; járomcsont.
 Badenbrüfe, die; arczmirigy.
 Badengrüßchen, das; arczgödör.
 Badenknochen, der; járomcsont.
 Badenmuffel, der; tárogatózom.

Badenpulver, die; arczütér.
 Badenkreiß, der; pofoncsonna.
 Badenjaßn, der; zápfog, *vágfog*.
 Bäder, der; pék, süitő.
 Bäderbrod, das; pékkenyér.
 Bäderbrüß, Bäderkreiß, der; péklegény.
 Bäderst, die; pékmesterség; süitő (hely, ház).
 Bäderhandwerk, das; pékmesterség.
 Bäderfóider, der; péklegény.
 Bäderkunst, die; pékészh.
 Bäderfisch, der; rántott hal.
 Badgast, der; süitővendég.
 Badgeld, das; süitőpénz.
 Badhaus, das; süitőház.
 Badhefen, t. élesztő, esék, pár.
 Badmude, die; süitőmelencze.
 Badofst, das; aszal gyümölcs; rántott gyümölcs.
 Badenfen, der; süitőkemence.
 Badenfenof, das; kemenecszáj.
 Badenfenst, der; süitőpénz; kemenecszáj.
 Badenordnung, die; süitősor.
 Badpfanne, die; lábas, serpenyű.
 Badfóaufel, die, Badsfóber, der; süitőlapát.
 Badsfóffel, die; szakajtó, zsompor.
 Badsstein, der; téglá.
 Badsstube, die; süitőszoba; süitőház.
 Badstrog, der; süitőteknő.
 Badstuch, das; süitőruha, szakjórúha.
 Badwerk, das; süitőmóly.
 Bad, das; süitő; kévvíz;

bad — austragen müssen, másokért lakolni.
 Badewasser, die; süitővel-éleszt; etne — braufen, süitővel élni, süitőt használni.
 Badefrau, Bademagd, die; süitőseány, *fürdősebara*.
 Badegast, der; süitővendég.
 Badegeld, das; süitőpénz.
 Badehaus, das; süitőház.
 Badehemd, das, Bademantel, der; süitőing, süitőköpönyeg.
 Badekreiß, l. Badergesell.
 Badepoff, l. *Schöpfpoff*.
 Bademeister, der; süitőmester.
 Bademutter, l. *Schmutter*, Sebamme.
 Baden, ca. füróest, megfüróast. —, k. és vh. füródik; stó im Becken —, gyönyörben úszni; die Steinen —, méheket v. kaptárt lemártani; das Bad badet, úszik a' kerék.
 Baden, das; füróds; füróestés.
 Badepiaz, der; süitőhely.
 Baden, der; süitő.
 Baderech, die; süitőház; süitőház.
 Badergesell, der; süitőselegény.
 Badefstube, die; süitőszoba.
 Badewanne, die, Badsjuber, der; süitőkádn.
 Badewarm, mn. süitőmeleg; langyos, hanyag.
 Badewasser, das; süitővíz.
 Badeszeit, die; süitőidő.
 Badeszug, das; süitőszor, süitőbutor.
 Badheiser, der; süitőfűtő.
 Badesen, k. hófog, ugat, csahol.
 Badage, die; butor, málna,

motyó, poggyász; nép' alja.
 Bagagelarren, [ber; poggyásztargonca.
 Bagageferd, das; máhás-ló.
 Bagagewagen, der; poggyászkocsi, poggyászszekér.
 Baggern, es. kiiszapol, medret tisztít.
 Baggert, der; izsápmérő.
 Bähert, es. melonget; pirit (kenyeret); borogat, borongat (daganatot).
 Bähersäcken, das, l. Aräntersäcken.
 Bähü, die; ösvény, út; pálya; sík, tér; hát, lap etc. (kalapács, fejszék st.): — brechen, ütö törni.
 Bähnen, es. utat nyit v. tör; sík einen Weg —, magának utat nyitni; ein gebahnter Weg, járt v. tört út.
 Bähre, die; szent Mihály' lova, gyáspad.
 Bährenträger, der; tosthordó.
 Bähretuch, das, l. Leihentuch.
 Bähnung, die; melongetés; piritás; borongatás.
 Bähse, l. Wehse.
 Bähonett, das; puszkagyilok, szuroty.
 Bähbord, l. Bähbord.
 Bähel, der; bot.
 Bähmetränge, die; súlyegyenlítő.
 Bählan, die, l. Stelldrehwicht.
 Bähst, Bähsternbin, der; halaszgyémánt.
 Bähstier, l. Warbtier.
 Bähb, ih. majd; nem sokára, mindjárt; hamar, sebesen; korán, jökor;

könnyen; hamar; csaknem, szinte, majd; csak hamar; eine halbe Stunde vergeht —, hamar elmegy egy óra; etwas — begreifen, valamit könnyen v. hamar megfogni; ich warte — gefallen, majd elcsesem; ich hätte es — geglaubt, majd v. csaknem elhittem; — darauf, csak hamar szután; so — als, mihelyt; — so, — anders, majd így, majd úgy, v. most így, majd úgy; — hier, — da, majd itt, majd ott, v. most itt, majd ott.
 Bähbächin, der; mennyecet.
 Bähbrieh, der; Baldor, (sinev).
 Bähbrian, der; gyökönke.
 Bähbwin, Bähbwä, der; Bähld, (sinev).
 Bähbcarische Inseln, t. balairi szigetek.
 Bähb, der; bőr, hám, hég, tok, léha, ondó; bőr, (egészben lenyúzva); fuvó; kölyök, poronty, tacsakó.
 Bähbe, die; dézsá, kád, csöbör.
 Bähben, v. birkozik, küzdökik, küzd.
 Bähbentopf, der; fuvó' nyasuka.
 Bähbentretter, Bähbentretter, der; orgonanyomó.
 Bähbent, der; birkozó, küzdökös.
 Bähbent, die; birkozás, küzdökés.
 Bähbgerüst, das; fuvótalp.
 Bähbgeschwulst, die; sömlödag.
 Bähbgröh, das; fuvócső.
 Bähbgeschwengel, der; fuvókar, fuvónyél.

Bähben, der; gerenda; szelmen; gerendely; hám-bárpaddás; borozdáköz; keresztiga, (mérlegen).
 Bähbenband, das; lantnyereg, lantsám.
 Bähbenkopf, der; gerendaif, gerendavég.
 Bähbenrecht; das; gerendajog.
 Bähbenreit, der; gerendázat' rajza.
 Bähbenkletter, die; gerendáz.
 Bähbenschleuse, die; gerendázsilip.
 Bähbenschlüssel, der, l. Bähbenband.
 Bähbenschuh, der; gerendaláb.
 Bähbenstein, der; gerendakő.
 Bähbenschiffe, die, Bähbenträger, der; mestergeronda.
 Bähbenwage, die; gerendmérleg.
 Bähbenschiff, der; gerendajj.
 Bähb, der; labda; golyó, teke; gomoly; bál, tánczvigalom; ugatás; — spielen, labdázni; einen — machen, teket csinálni (billiárdon).
 Bähbd, die; balláda, regedol.
 Bähb, l. Bähst.
 Bähbst, der; súlyteher, alteher (kavicából st. tengeri hajókon); mustra, alja v. rosszá (valaminek); — einnehmen, súlyterhet rakni; — aufgeben, súlyterhet üritni.
 Bähbdchen, das; labdácska; golyócska, tekécske; félvög; ein — seinwanb, félvög gyolcs v. vázson.
 Bähben, der; labda; göngyöl-

leg; bál (papiros, 10 rizma v. 200 koncz); vég (vászon, 12—32 röl); ves-téklabda, (könyvnyomók-nál); hüvelykhúsa.
 Bálán, cs. göngyölt, göngyöltet. —, vb. göngyöltö-dik, gomolyodik; der *Schnee* baltt sich, a' hó gomolyo-dik; mit gebaltter Hand, öklös v. ökölbe-szorított kézzel.
 Bállebinder, der; málhakö-tő.
 Bállebegen, der; vivósál, gombostör.
 Bállebuedte, t. labdafa, (könyvnyomók-nál).
 Bállekreuz, l. Kugelfreuz.
 Bálleder, das; labdabőr.
 Bállethok, der, l. *Padlock*.
 Bállektion, das; göngyölt-ésin.
 Bállet, das; szintáncz, né-zőtáncz, balét.
 Bállet, die; megye, kerület.
 Bállehand, das; labdász.
 Bállehd, das; bálrúha, bál-köntös.
 Bállemeister, der; labdamester.
 Bálleth, das; labdaverő re-cze.
 Bálle, der; szállabda.
 Bálle, die; labdarúgás, (virág).
 Bállethage, der; labdaütő, labdaverő.
 Bállepiel, das; labdajáték.
 Bálle, der; balzam.
 Bállebäume, der; balzam-fa.
 Bállebäume, die; balzam-virág.
 Bállebäume, die; balzam-millye, balzamszelence.
 Bállebäume, der; balzamil-lat.

Bállemerde, der; balzam-szag.
 Bálleholz, das; balzamsa.
 Bálleminerale, die; kertü fájvi-rág.
 Bálleminerale, cs. balzamos, megbalzamos, hebalzamos.
 Bálleminerale, die; balzamo-zás.
 Bálleminerale, mn. balzamos.
 Bálleminerale, der; balzam-áros.
 Bálleminerale, das; balzamsü.
 Bálleminerale, das; balzamo-laj.
 Bálleminerale, die; balzam-termő nyárfa.
 Bálleminerale, die; balzam-növény.
 Bálleminerale, der; balzam-cserje.
 Bálleminerale, die; balzam-fenyő.
 Bálleminerale, der; Boldixsár, (finév).
 Bálle, die; tojózása, párná-sa (a' nagyobb madarak-nak, különösen a' faldok-nak).
 Bálle, der, Bambusrohr, das; bambusz, bambusz-nád.
 Bálle, l. Butterbäume, Bálle, l. Baumein.
 Bálle, cs. ver, kopogtat, puffogat (bört, a' tobak).
 Bálle, l. Paradiesfeigenbaum.
 Bálle, l. Banf.
 Bálle, das, (Bálle, t.); szalag, pántlika; galand; szatying; kötő, kötőlék, kötélek; pánt, foglaló; vas-abroncs.
 Bálle, das, (Bálle, t.); bi-lincs, rabasi; kötélek.
 Bálle, der; kötés, (könyv-re nézve); kötet, darab, rész, (könyvre nézve).

Bálle, die; in.
 Bálle, die; szál-lagos izülés.
 Bálle, das; szalagocska, pántlikácska; galandocska; kötetecske.
 Bálle, die; szél, oldal; banda.
 Bálle, das; abroncsvas; pántvas.
 Bálle, der; vállsallag; vállbeveder.
 Bálle, der; csikos jász-pisz.
 Bálle, cs. szalagöz, fel-pántlikáz.
 Bálle, die; *szalaggyár, szalagműhás*.
 Bálle, der; csikos ga-dócs.
 Bálle, die; *szalagáros-nó, galandáros-nó*.
 Bálle, der; ajtószark; kapocsvas.
 Bálle, der; *szalag-beresbedés; galandberesbedés*.
 Bálle, das; abroncsfa.
 Bálle, mn. megszeli-dített.
 Bálle, cs. megszeli-dít, megszabolás, fékez.
 Bálle, die; megszeli-dítés, megszabolás.
 Bálle, der; orgyilkos; zsi-vány.
 Bálle, der; galandműves, *szalaggyár*.
 Bálle, der; galandműves, *szalaggyár*.
 Bálle, der; galandműves, *szalaggyár*.
 Bálle, der; galandműves, *szalaggyár*.
 Bálle, die; *szalagbo-koz*; kokárda.
 Bálle, das; bodnérkés.
 Bálle, der; szeg.
 Bálle, t. széles csik v. metelt.

Bandreif, der; gúzsabromos.
Bandrose, die; *szalagrózsa*.
Bandseife, die; *szalagbo-*
kor.

Bandstein, der; csikkő, *szalagkő*.

Bandstül, das; abroncsfa.

Bandstühl, der, Bandstuhl, die; *szalagárbókok, mőnassék, szalagmőna*.

Bandstreife, die; *szalagpassomány*.

Bandwaare, die; *szalagáru*.

Baudtode, die; csigolyafű; kötőfűz.

Baudturm, der; *galandféreg*.

Baudzieher, der, l. Bandhaken.

Bange, mn. aggodalmas, féltelmes, nyugtalan; einem — machen, valakit aggasztani; es wird mir —, félek v. rettegek; ich stehe hier in banger Erwartung, aggodalmas várokozásban állok itt; es ist sehr —, rekkenő hőség van, v. rekedt a' lég.

Bängel, l. Bengel.

Bängigkeit, die; aggodalom, féltelen, rettegés.

Bänglich, mn. nyugtalan, szepegő.

Bänglichkeit, die; nyugtalanlás, szepegés.

Bank, die; lőcsa, pad; bank (pénzváltó v. kölcsönző intézet); bank, zátony, (osztirapok, siklaxátony); réteg, (kőszénréteg, palareteg); dolgozóasztal v. szék, (kézművesek); rend, osztály; die weltliche —, geistliche —, világi, papi rend; burch die —, általán fogva; etwas auf die fange —, (sieben, valamit el-

halogatni; einen zur — hauen, valakit lo- v. megszólásig mit einer Person von der — fallen, valakivel megessni; einen unter die — setzen, valakit pad alá dugni, valakit letenni.

Bankfäule, die; bankrészevéný.

Bankarbeit, die; szőkmunka.

Bankarbeiter, der; szőkműves.

Bankbein, das; lőczaláb, padláb.

Bankbohrer, der; lőczaláb-súró, széklyásúró.

Bankbuck, das; lőczácska, padocsa, padka.

Bankfelsen, das; padkapocs.

Bankfelsänger, der; útféli, v. piaci énekes; rossz v. rikácsoló költő.

Bankerott, der; tenk, bukás, kipusztulás.

Bankerottiren, k. megbukik, tenkre jut.

Bankerottirer, der; megbukott, kipusztult, tenkrejutott.

Bankert, der; fattyú.

Bankert, das; tor, ünnepelet.

Bankhorn, das; kisülő.

Bankleber, die; lőczakar, padhát.

Bankmüffel, der; *vágvész*.

Bankmesser, das; csetkős.

Banknote, die; banklevél, bankjegý, banknőta.

Bankrichter, der; bankbíró.

Bankschlächter, das; székrevágás, húskivágás.

Bankschlächter, der; székvágó, székrevágó, székhusáros.

Bankstüchtig, mn. kimerhető, kivágható, (hús).

Bankstüb, der; székber.

Bann, der; kirekesztés, kitiltás (gyülekezetből); kiátkozás (egyházból); átok, (egyházi); einen in — thun, valakit átok alá vetni.

Bannen, cs. kiűz, kitilt, eltilt, kirekeszt (gyülekezetből); kiátkoz, kirekeszt (egyházból), átok alá vet.

Banner, l. Teufelsbanner.

Bannerherr, der; zászlós úr; zászlótartó.

Bannstuch, der; egyházi átok.

Bannstuck, der; tilos erdő.

Bannstetter, die; *tilosajtó, tilprés*, tilos sajto.

Bannleute, t. slatvalói (valamely kerületnek v. hatóságának).

Bannmeile, die; *tilmérőföld, tilhatár*.

Bannmühle, Bannofen, l. Zwangmühle, Zwangofen.

Bannrichter, der; büntörvényszéki bíró.

Bannstahl, der; egyházi átok.

Bannweg, l. Sturzföh.

Bannwasser, das; tilos víz.

Bannzaun, der; határkerítés, határsővény.

Banse, die; pajta-fia, pajtaszer; kas, kosár.

Bansen, cs. pajtaszerbe rak.

Baptista, der; Iván, (únév).

Bar, mn. és ih. mestelen, mesziten; tiszta, ment; tiszta, keveretlen; kész, meglevő; barfuß, mezitláb; bare Milch, tiszta tej; bare Geld, kész pénz; aller Schuld und Rassel —, minden vétség's szennytel ment.

Bär, der, (t. Bären); medve; kandiszó; göncsöl'

szekere; einen Bären anbinden, abbinden, adósságot tenni, fizetni.

Bár, der, (t. Bäre); kőtíkolonc; rakás v. halom dara.

Baráde, die; deszkasátor.

Baránte, die; báránybőr, (szürkés, göndör); muszkabáránybőr.

Barbar, der; barbár; durva, vad, kegyetlen (ember); barbárisi ló.

Barbara, Bärbel, die; Borbála, Boris, Bora, (név).

Barbarte, die; Barbária, (tartomány); durvaság, vadság; kegyetlenség.

Barbarfall, der; renköss v. bonta sólyom.

Barbartum, die; barbárnó; durva, vad asszony.

Barbarisch, mn. idegen, külföldi; durva, vad, zordon; embertelen, kegyetlen.

Barbe, die; márna; rózsahal.

Bärbeißig, mn. haragos, rigolyás, veszekedő.

Barber, der; barbárisi ló.

Barbie, der; horbély.

Barbierbeden, das; borbélymedence, beretválkozó táj.

Barbierbestel, l. Barbierzeug.

Barbieren, cs. beretvál; sinnen —, valakit megbereitálni, eszerében v. játékban megcsipni.

Barbiergeschl, der; borbélylegény.

Barbiermesser, das; beretva, borotva.

Barbierstimme, der; beretvaszaj, fenszaj.

Barbierstube, die; borbélyműhely.

Barbierzeug, das; borbélyszer.

Zeebaasdr. 11.

Barquent, der; parket.

Barquenten, mn. parket, parketből való.

Barquentmacher, der; parketaszövő, parkettakács.

Barde, der; bárd, (költő és dalnok a' régiéknél); költő, dalnok (jelesb).

Bärenbeißer, der; medveszelindek.

Bärenbende, die; medvetakaró; medvesótár.

Bärenbred, l. Escribensaft.

Bärenfang, der; medvesfogás; medvevcrem, medvefogó.

Bärenfett, das; medveszír.

Bärenführer, der; medvemutató, medveszető.

Bärenhaß, Bärenhete, die; medvezaklatás, medveharc.

Bärenhaut, die; medvebőr; auf der — liegen, benyelni.

Bärenhäuter, der; henyé; semmirekellő.

Bärenhäuterei, die; semmirekellőség, gaszág.

Bärenhäuterisch, mn. semmirekellő. —, ih. garál.

Bärenhüter, der; medvész, (caillagzat).

Bärenjagd, die; medvészet, medvevadászat.

Bärenkaut, die; barcsakánt.

Bärenkoth, der; medvegarnéj; ezüsttajt, ezüsthab.

Bärenkreß, der; hummer-rák.

Bärenpfeifen, das; -cifra kankalin, fülvirág.

Bärenschmalz, der; medveszír.

Bärenstape, die; medvetalp.

Bärentranke, die; fanyalkojsza, medveszőlő.

Barett, das; négyszögű paszli süveg.

BUYER'S
MUSIC
MUSIC

Barcroß, der; *masifagy*, száraz v. hőelötti fagy.

Barfuß, mn. mexilláb.

Barfüßer, Barfüßmönch, der; aszartlan barát v. monak.

Barfüßig, mn. mexilláb.

Barhäuptig, Barßfüßig, mn. hajadon fővel.

Bärinn, die; üsténymedve.

Barre, die; bárkahajó, (3 árboczos, 200 tonnás); bárka.

Bärklapp, der; korpasfű.

Bärme, die; seprő, alj; hab, tajték, (seren, töltéskor).

Barmherzig, mn. könyörületes, irgalmas; nyomorult, szegény; barmherzige Brüder, Schwestern, irgalmas barátok, apácák.

—, ih. könyörületesen, irgalmasan; nyomorultan, szegényül.

Barmherzigkeit, die; könyörületesség, irgalmasság.

Bärnuss, der; medvekarmentyú.

Bärnutter, die; anyaméh, méh, nádra.

Barometer, das; légmérő.

Baron, der; báró.

Baronesse, die; báróné; báró kisasszony.

Baronie, Baroney, die; báróság.

Bärpfote, die; bordócip, (orgonában).

Barre, die, Barren, ber; korlát, retess, sorompó; kormánykar, (hajóé); rúd, (nemes ércz); eine — Gold, egy rúd arany.

Bars, Barß, Bärß, bar; sigér, süger.

Barß, mn. fanyar, nyers, (iz); zordon, nyers, kemény (hang); durva; darabos, zordon, komor,

mogorva (természet, szokás).
 Barfóást, die; kőszpéncz.
 Bart, der; szakáll; kalászsakálka; bajusz, (halaknál); serte, (növényeken); altarej, (kakas); kulcstól; vaddiaszóorr; einam etwas in den — sagen v. werfen, valak nek valamit a' szemébe mondani; über des Kaisers — streiten, bakgyapjun v. császár' szakállán perlení.
 Bártón, das; szakállacska.
 Bartbeden, das; szakállmedence.
 Bartbüste, die; bajuszkefe.
 Barte, die; hárđ; halcsont, (szilagytalan).
 Bartfäden, t. bajuszsakálk.
 Bartfieb, das; Bártfa.
 Bartfisch, der; márná; tasza, (hal).
 Bartgras, das; fenyér.
 Barthaar, das; szakállszőr.
 Barthaber, der; helazab.
 Barthe, die; hárđ.
 Bartholomäus, Barthel, der; Bortalan, (finév); er weiß, wo Barthel Wost holt, tudja Pál, mit kaszál.
 Bärtig, mn. szakállas.
 Bartlos, mn. szakállatlan.
 Bartmagel, der; sasszeg.
 Bartneffe, die; csillagszegfű.
 Bartnuss, die; vérmogyoró, török v. veresmogyoró.
 Bartpötte, die; bajusznyrő, szakállnyirő.
 Bartrezer, l. Barbier.
 Bartseife, die; szakállszappan, beretváltkozó szappan.
 Barttisch, das; szakállkendő, beretváltkozó kendő.
 Bartzangehen, das; bajuszfodorító, bajuszpeditő.

Bartwische, die; felsődoles hintő, *felsőfedelő*.
 Barwinfel, der; meténg.
 Barwurze, die; medvetalpfü.
 Basalt, der; bazalt.
 Base, die; nőtestvére valakí' szüleinek.
 Basel, das; Bazel, (tartomány és város).
 Bäsler, der; bázeli.
 Bäslien, Bäslientraut, das; hazsalikom.
 Bäsliet, der; bazsalizk.
 Bäsliut, der; Vazul, (finév).
 Bässt, der; mélyhangüeneke.
 Bäsön, der, l. Fogott.
 Bas, ih. igen; inkább.
 Bass, der; mélyhang; den — fingen, mélyhangot énekelni; den — spielen, mélyhangot játszani.
 Bäsige, die; böghgedű, gordon.
 Bäsigensteite, die; gordonhúr, böghhúr.
 Bäsiger, der; bögös, gordonos.
 Bässeife, die; bordócip, (orgonában).
 Bass, der; síkhéj, (fákon); külhártya, külbör, lám, (növényeken); külbör.
 Bassart, der; korcs.
 Bassard, Bassardthier, das; korcsállat.
 Bassardpflanzen, die; korcsnövény.
 Bassen, der; Sebestyén, (finév).
 Bassen, mn. síkhéj, síkhéjből való.
 Bassen, die; bástya, várfal, védfal, *vársszeg*.
 Bäsling, der; megvas kender.
 Bäsulle, die, l. Schacht, Treffen.

Bataillon, das; százlól.
 Batav, Bataver, der; batáviai.
 Batavien, das; Batávia, (tartomány).
 Bathengel, der; gamandortatorja.
 Bathild, Bathildis, die; Bathild, (nőnév).
 Batist, der; batiz, batizgyolcs.
 Batisten, mn. hatiz, hatizból való.
 Batistweber, der; hatizszövő, batiztakács.
 Batthe, l. Patsche.
 Batterie, die; ágyutelep.
 Batsen, der; négykrucjáros; er hat —, pénzes ember v. van pénze.
 Batis, l. Pabis.
 Bau, der; építés; művelés, tenyésztés; épület; alkotmány, szerkezet; gödör, lyuk, verem; vármunka, (büntetésül); auf den — kommen, vármunkára küldetni v. íteltetni.
 Bauamt, das; építő hivatal v. tisztsg.
 Bauanschlag, der; költségssám, költségvetés, (építésre).
 Bauart, die; építésmod; alkotmány, szerkezet.
 Bauaufseher, der; építési ügyelő.
 Bauholz, der; has; potroh, poh; teknő, (hajó); has, (korcsóe st.); die Kanone ist auf dem Bauche, hasal v. földön fekszik az ágyu; die Augen sind bey ihm größer als der —, nagyobb a' szeme mint a' hasa.
 Bauhbruch, der; hasérv, hasrörülés.
 Bauhdiener, der; haszizlóló, eszem-izsom ember.

Bäude, Bäuhen st. l. Bäude,
Bäuhen st.
Bauhöf, das; hashártya,
haskéreg, böndő.
Bauhüme, die; hasszárny,
(halaknál).
Bauhüft, der; hasmenés,
hasfolyás, hassikulás.
Bauhümmen, das; hascsi-
karás.
Bauhüurt, der; hasövező,
hasheveder.
Bauhühle, die; hasüreg.
Bauhüg, Bäuüg, mn. has-
sas, hasók, pohos, pol-
rohos.
Bauhümpfen, das, l. Bauhü-
grümmen.
Bauhünie, die; hasvonal,
fehérvonal.
Bauhüustel, der; hasizom.
Bauhüust, die; hasvarrás,
hasférczelés.
Bauhüftung, die, Bauhüftung,
der; hasmetszés, hasnyit-
ás.
Bauhüpsäder, die; hasüter.
Bauhüredner, der; hasbeszélő.
Bauhüriemen, der; heveder,
hevederszíj; hasszorító.
Bauhüring, der; hasgyűrű.
Bauhürlinde, die; dombor,
(építésben).
Bauhürforge, die; hasgond.
Bauhüstid, der; hasszurás.
Bauhüstid, das; hasremek,
(hús); teknőrés, (hajó-
kon).
Bäuung, die; domborítás,
pohítás, (építésben).
Bäuwasserfücht, die; has-
vízkór.
Bäuweb, das; hasba, has-
fájás, hasfájdalom.
Bäuwürm, der; bégiliszta.
Bäuirector, der; építési i-
gazgató.
Bäu, cs. épít (házat); csinál,
készít (hajót, utat);

rak (fészket); művel, dol-
gozik, műveltet, dolgoz-
tat (szőlőt, bányát); ter-
meszt, vet (buzát); auf-
jemand v. etwas —, va-
lakiben, v. valamiben bizoni,
v. valaki' szavának, v. va-
leaminek hitelt adni. —
k. kiáll, kinyúl; fel-
nyúl. . . . magasságu, . . .
magassignyi; összeillik; der
Bäu bauet 50 Fuß, ez
a' fa 50 láb magasságu.
Bäu, der és das; kalit-
ka, *balit*.
Bäu, der; paraszt, pór;
földművelő; jobbágy, pa-
raszt; pimasz, paraszt.
Bäuarbeit, die; mezei mun-
ka; ueléz, dolog; durva
mű.
Bäuengel, der; paraszt-
legény; parasztpimasz, pa-
rasztuskó.
Bäuertüfte, der; paraszt
legény.
Bäuertz, das; termékércz,
(könnyen megismerhető).
Bäuertü, die, Bäuertü,
das; parasztasszony, pór-
asszony, parasztnő, pór-
nő.
Bäuerrü, l. Bäuerrüden.
Bäuertü, das; paraszttöle,
pórtöle.
Bäuertü, l. Bäuertü.
Bäuertü, das; parasztház;
viskó, vityilló.
Bäuertü, der; komondor,
kuvasz, pöröb, paraszt-
kútya.
Bäuertü, die; kaliba, kuny-
hó, vityilló, viskó.
Bäuertü, die; parasztnő,
pórné.
Bäuertü, mn. paraszt, pór,
paraszti, parasztos, póri.
—, ih. parasztül, pörül,
parasztosan.

Bäuertü, die; ujjas mel-
lény.
Bäuertü, der; süheder.
auhancs; pimasz, parasz-
tuskó.
Bäuertü, der; pörgünya.
Bäuertü, das; gúnya, pa-
rasztruha, pórruha.
Bäuertü, der; parasztbé-
res, parasztszola.
Bäuertü, das; paraszté-
let, pórelet.
Bäuertü, das; pórhubér.
Bäuertü, mn. paraszti.
Bäuertü, das; parasztének,
pórdal, dana.
Bäuertü, der; paraszt-
tuskó.
Bäuertü, das; paraszt-
leány.
Bäuertü, die; parasztszol-
gáló.
Bäuertü, das; paraszt-
leány, *pörkura*.
Bäuertü, der; pa-
rasztzandülés, porlázadás.
Bäuertü, der; csinso-
gó pórhegedős.
Bäuertü, die; robot,
szakmány.
Bäuertü, die; parasztk-
nyér; paraszt élelem, *pör-
táp*.
Bäuertü, der; paraszt-
háboru, pórhad.
Bäuertü, die; paraszt-
regula, pórszabály.
Bäuertü, der, Bäuertü,
der; parasztsikaró,
jobbágynyomorgató.
Bäuertü, der; vetési tar-
sóka.
Bäuertü, der; paraszt-
rend, pórrénd; paraszt-
állapot, pórállapot.
Bäuertü, der; penyü-
tömjény, penyümérga.
Bäuertü, das; paraszt-
lókó.

Bauerichafft, die; parasztság, pörág.
 Bauerichente, die; csapszék; csárda.
 Bauerimann, der; parasztember.
 Bauerisprache, die; parasztnyelv, pórnyelv.
 Bauerstolz, der; pörágály, pördölyf. —, mn. pórkévély.
 Bauerstanz, der; parasztáncz.
 Bauertracht, die; parasztviselet, pórviselet.
 Bauertribel, der; pórpimess.
 Bauerwolf, das; parasztnép, pórnép.
 Bauerwesen, das; parasztagadás; parasztság, pörág.
 Bauflügel, mn. roskadt, rozant, dülőfélbeli, dülékény.
 Bauflügigkeit, die; roskadság, dülékénység.
 Baufeld, das; szántóföld.
 Baufest, mn, erős, tartós.
 Bauflöhe die; száltalp, száltutaj.
 Baufröhe, die; robot v. szakmány, (mellyet ki úrának építéskor tenni köteles).
 Baufluch, der; építőmérték.
 Baugefangener, der; várrab.
 Baugest, der; építővágy.
 Baugerüst, das; építőállás.
 Bauhaft, mn. munkábanlövő, munkálatos, (akna, bánya); kellő állapotban v. karban levő.
 Bauherr, der; építető.
 Bauhof, der; ácsudvar, ács hely.
 Bauholz, das; épületfa.
 Baukosten, t. építési költség.
 Baukunst, die; építőművészet.

Baukünstler, l. Baumeister.
 Bauleute, t. építők.
 Bauloch, mn. lakható.
 Baufluch, die; építőkédv.
 Bauflügel, mn. építmi-zeretők.
 Baum, der; fa; zúgolyfa; sajtófa; sorompófa, (révpartok v. folyamok előtt); pózna, rúd; auz dem — legen, révből horgonyra szállani, (hogy a' hajó elindulásra elkészítessék).
 Baumachar, der; lomhagát.
 Baumaterialien, t, épület-szer.
 Baumast, der; hársahéj, sikhéj; héjszövet.
 Baumblüthe, die; favirág; favirágzás.
 Baumchen, das; fácska.
 Baumcrister, der; építőmester.
 Baumei, die; bakalló; rojt.
 Baumeisen, das; bakallócska; rojtocska.
 Baumein, k. sityeg, sityong; csügg, függ (törvényfán).
 Baumein, das; sityegés, sityongás.
 Baumen, Bäumen, cs. föltekerget (fonalat zúgolyfára, ruhát mangollófára); megtámaszt, lenyomtat (fával szénát). —, k. szökell (fáról fára, mint az evet). —, vh. ágaskodik.
 Baument, die; csergőka-csa, kerzerecse.
 Baumeule, die; sülesbagoly.
 Baumfalle, die; csapda, fa-kelepce.
 Baumfarn, der; haraszt.
 Baumschute, die; tüdőszu-mó.
 Baumstrucht, die; fagymöcs.
 Baumgang, der; fasor, faszakár.

Baumgang, die; örvöslád, (vadlúdfaj).
 Baumgarten, der; bigecs, gyümölcskert, lanka.
 Baumgärtner, der; gyümölcs-kertész.
 Baumgärtnercy, die; gyümölcskertészség.
 Baumharz, das; faszéga.
 Baumhede, die; faszóvény.
 Baumholzer, l. Hohlhunder.
 Baumholz, das; nőtfa; nőterdő.
 Baumhülpper, der; szöcske.
 Baumkasser, der; fabogár.
 Baumkletter, der; rendőssajtó, rendőpréc.
 Baumkletter, der; közönséges fakusz.
 Baumkrone, die; fabimbó, farügy, faszem.
 Baumkunst, die; *fatudalom*.
 Baumhaus, die; fatető, levelész, korpafőreg.
 Baumleiter, die; szeszlétra.
 Baumleiter, die; erdei pacsirta.
 Baummalve, die; cserjemálva.
 Baummarbet, der; nyusztmenyét.
 Baummaß, die; makkolás.
 Baummeister, der; kertészvéső.
 Baummesser, l. Gartenmesser.
 Baummoos, das; famoh.
 Baumnachtigall, die; kendericze, kenderike.
 Baumnymphe, die; faszúz, faszemető, nympfa.
 Baumöl, das; faolaj.
 Baumappel, die; rózsaziliz.
 Baumröhrl, der; fagyám, falkaró.
 Baumraster, Baumspider, l. Baumwachsz, Baumkletter.
 Baumrinde, die; fakéreg.

Baumfaß, der; fenedv.
 Baumfäße, die; ágfűrész.
 Baumfätere, die; faolló, fa-
 botoló, faanyiró.
 Baumfäff, das; lélekvesz-
 tő.
 Baumfälag, der; lombozás,
 (festők, és rézmetazók-
 nél).
 Baumfästeher, der; sorom-
 pös, (révpartokon).
 Baumfäsnitt, der; fabotolás,
 faanyirás.
 Baumfäster, der; szarvas-
 bogár.
 Baumfäule, die; faiskola.
 Baumfäwamm, der; fagom-
 ba; tapló.
 Baumfeide, die; bombász,
faeselyem, (szövet).
 Baumfächt, l. Baumfäetter.
 Baumfärlar, mn. izmos, köp-
 csös, renkesz, szömők.
 Baumfästein, der; lombkő.
 Baumfästle, das; fás hely.
 Baumfästle, die, l. Baum-
 pfahl.
 Baumwachs, das; saviasz,
 fatapasz.
 Baumwagen, der; kocsi,
 targouca, (kicsi, ember-
 hústa).
 Baumwärter, der; erdőcsész,
 erdőkerülő.
 Baumwermuth, die; cser-
 jés üröm.
 Baumwinde, l. Epfen.
 Baumwohle, die; gyapot,
 pamut, pamuk.
 Baumwohlen, mn. gyapot,
 gyapotból való, pamut,
 pamutból való.
 Baumwohlgarn, das; gyap-
 potfonal, pamutfonal.
 Baumwohlenfärauf, der, Baum-
 wohlenfäube, die; gyapot-
 sa, pamutfa.
 Baumwohlseng, der; gyapot-
 szövet, pamutszövet.

Baumjucht, die; fatenyész-
 tés.
 Bauordnung, die; építés-
 rend.
 Bauplatz, der, l. Bauhof.
 Bauriß, der; épületraajz.
 Bausbad, der; posfók.
 Bausbädig, mn. posftos, po-
 sfók.
 Bausch, der; dombor; össze-
 hajtogatott ruha, psmat,
 (sebre); vánkoska; in —
 und Wegen, általában, össze-
 szesen, egészen, in —
 und Wegen verkauft, ál-
 talában v. összesen adni,
 árulni.
 Bauschöhen, das; összehaj-
 togatott ruha, (sebre).
 Bauschen, Bausen, k. fel-
 domborodik, feldudoro-
 dik.
 Bauschög, mn. domboros,
 domború, *dúsoa*.
 Bauschöuf, der; *egészvöd*,
egészvödöl, általábanvé-
 tel.
 Bauschreiber, der; építőtiszt-
 ségi írnök.
 Bauschutt, der; rom, düle-
 dék, omladék.
 Bauschütte, Bauschelle, die; é-
 pülethely.
 Bauschwaffer, der; építés-
 intéző.
 Bauswesen, das; építés' ügye
 v. dolga.
 Baujerrath, der; épületdísz.
 Bavian, der; pavian.
 Baren, vh. öklösködik.
 Baren, das; öklösködés,
 öklöviadal.
 Bay, die, l. Buht.
 Bajer, der; bajor.
 Bajerisch, mn. bajor; ba-
 jorországi.
 Bayern, das; Bajorország.
 Bayreuth, das; Bayreuth.
 (tartomány és város).

Bebähtigen, cs. csélos, néz
 (haszonra st.).
 Beachten, cs. vigyáz (ra, re),
 tekintetbe vess, gondoló-
 ra vess; figyelemre mel-
 tat.
 Beachtungsweth, Beachtungs-
 würdig, mn. tekintetet er-
 demlő, figyelemre méltó.
 Beamte, der; tisztviselő, hi-
 vatalbeli.
 Beängstigen, cs. aggaszt, ag-
 git, szorongat.
 Beängstigung, die; aggasztás,
 szorongatás; aggodalom,
 szorongás.
 Beantworten, cs. felel, meg-
 felel (rá).
 Beantwortung, die; megfe-
 lelés.
 Beantwortungsschreiben, das;
 válaszírás.
 Bearbeiten, cs. kidolgoz
 (értkezeset); megmunkál
 (kertot); megver, megdol-
 gos (valakit).
 Bearbeitung, die; kidolgosás,
 munka.
 Beatrix, die; Beatrix, *Boi-
 da*, (nőnév).
 Beküpfen, cs. megpillogat.
 Beküpfen, mn. megbizott.
 Beaugenscheinigen, cs. meg-
 szemlél, megvizsgál.
 Beaugenscheinigung, die; meg-
 szemlélés, megvizsgálás.
 Beküpfen, cs. felszalagol,
 felpántlikáz.
 Beküpfert, mn. felszalagolt,
 felpántlikázott, szalagos,
 pántlikás.
 Bebaufen, cs. megépít; meg-
 munkál, mivel.
 Bebauung, die; megépítés;
 megmunkálás.
 Beben, k. ing, reng; rez-
 ket; remeg.
 Bebern, k. inog.
 Bebinden, cs. rh. kötös (vi-

rágót; szalagot; bc. valamire); felkötöz, bekötöz (valamit valamivel).
 Bébéschen, cs. megbádogoz.
 Bébflimen, cs. fölvirágoz.
 Bébfluten, cs. bevérez, elvérez (ruhát).
 Bébbrämen, l. Bébbrämen.
 Bébbrüden, cs. meghidal, meghidlen.
 Bébbrütten, cs. megkotlik, (tojást), ülve megelevenít, költ.
 Bébung, die; ingás, renegés; rezketés, remegés.
 Bébher, der; billikom, serleg.
 Bébherglas, das; ivópohár.
 Bébherfrau, das; kösöny.
 Bébherfchwamm, der; saitalap.
 Bébherflürzer, der; serlegüröngető.
 Bébhern, cs. serlegez, poharaz.
 Bébher, l. Bäder.
 Bébhen, das; medencze, melencze; réztányér, (török muzsikánál); medencze, (boncztudományban).
 Bébhenfchwäger, der; *medenczés*; tányérverő.
 Bébhen, cs. beföd.
 Bébhenung, die; befödés-födél.
 Bébacht, der; figyelem, meg gondolás, mit gutem —, meg gondolva; öhne —, meg gondolás nélkül.
 Bébacht, mn. figyel, es. meg gondolt; auf etwas — lenn, gondoskodni valami felől.
 Bébächtig, Bébächtlich, Bébächtfam, mn. figyelmes, gondos, meg gondolt. —, ih. meg gondolva, figyelemmel.
 Bébächtlichfeit, Bébächtfamfeit,

die; figyelmesség, meg gondoltság.
 Bébanten, vh. köszön, megköszön; einem für etwas sich —, valakinek valamit megköszönni.
 Bébarf, l. Bébärfnis.
 Bébauern, cs. sajnál, szán; bän, sajnál; ich bebäure dich, sajnállak, szánlak; ich bebäure daß ic. bänom, sajnálom, hogy ic.
 Bébauern, das; sajnálás, szánás; sajnálat; bänat.
 Bébäuerwürdig, mn. sajnálatos, szánatos, szánandó, szánakozásra méltó. —, ih. szánakozásraméltólag, szánandólag.
 Bébäden, cs. föd, beföd; betakar, eltakar; ötalmaz, öriz, födöz (várost); hág, födöz (a' csödör), folyat (a' szarvas); sich —, föltenni kalapját.
 Bébädte, mn. födött födözött, betakart, eltakart.
 Bébädung, die; befödés; borítók; örizet, örkiscrét; hágatás, ugratás.
 Bébädungsfchwiff, das; védhajo.
 Bébänten, cs. rh. meg gondol, gondolóra vesz. —, vh. rh. gondolkodik fölöle, meg- v rágondolja magát; sich anders —, szándékát megváltoztatni, magdát máskepen meg gondolni.
 Bébänten, das; meg gondolás; vélemény; kétkedés, habozás; in — jichn, gondolóra venni; ein — einholen, véleményt kérni; sein — über etwas geben, véleményét adni valami felül; — tragen zu ic. két kedni, habozni, félni meg-

tonni valamit, tartani valamitől; sich über etwas — machen, fennakadni valamium.
 Bébentlich, un, kétkedő; kéttes; gyanús; aggodalmas, bajos, veszedelmes. —, ih. kétkedőleg; kötesen; gyanusan.
 Bébentlichfeit, die; kétkedés, habozás; kötség, nehézség; akadály.
 Bébentzeit, die; meg gondolás-idő.
 Bébenten, cs. jelent; meg tanít; értesít, tudtára, v. értesére ad; sich — lassen, oknak engedni; es hat nichts zu —, semmit sem tesz; es hat viel zu —, ez fontos dolog.
 Bébentfam, Bébentfam, mn. tetemes, fontos; jeles, előkelő.
 Bébentung, die; jelentés, értelem; jelentőség; értesítés; jel, jelenség, jóslat; von —, tetemes, nyomos, nevezetes.
 Bébentem, cs. be-, kideszkáz, kipallöz, kipadol.
 Bébenten, cs. szolgál (nak, nek); folytat, visel (hivatalt); sich einer Sache —, élni valamivel, használni valamit.
 Bébentfam, l. Dienstfertig.
 Bébente, der; tiszt; inas, szolga.
 Bébente, die; szolgáló.
 Bébentung, die; szolgálat; hivatal.
 Bébent, der, Bébentung, die; föltétel, kikötés.
 Bébentgen, cs. rh. kiköt, ki alkuszik.
 Bébentig, Bébentigt, mn. föltételes. —, ih. föltétele sen.

Bedingungsweise, *ih. föltételesen, föltétel alatt.*
 Bedrängen, *cs. gyötör, szorongat; sürget; er íst in bedrängten Umständen, szorult, nyomorú állapotban van, szorong.*
 Bedrängung, *Bedrängung, die; szorongás; szorongatás.*
 Bedrohen, *cs. fenyeget.*
 Bedrohlich, *mn. fenyegetőző.*
 Bedrohung, *die; fenyegetés, fenyegetőzés.*
 Bedrücken, *cs. benyomtat.*
 Bedrücken, *cs. nyom, elyom, nyomorgat.*
 Bedrückung, *die; nyomás, elnyomás, nyomorgatás.*
 Bedürfen, *sz-n. l. Dürfen.*
 Bedürftig, *dás; vélekedés.*
 Bedürftig, *cs. rh. elcsúsz, oder einer Sache, szükölködik valamiben; szüksége van, rászorult (valamire).*
 Bedürfnis, *dás; szükség; foglalkozás, hiány.*
 Bedürfnig, *mn. szükölködő, szorult, szegény; einer Sache — fern, szükségének lenni valamire.*
 Bedürfnigsteit, *die; szükölködés, szükség, rászorulás.*
 Behren, *cs. megtisztel.*
 Behrung, *die; tisztel, megtisztelés.*
 Beiden, *Beidigen, cs. megcsakat, meghiteltet; reá esküszik.*
 Beidit, *mn. esküdt, esketett, hités.*
 Beidigung, *die; esketés; eskü; rácskűvés.*
 Beifertig, *vh. huzog, ügyekszik, iparkodik, serénykedik.*
 Beiferung, *die; buzgalom, ügykezést, iparkodás, serénykedés.*

Beinträchtigen, *cs. károsít.*
 Beinträchtigung, *die; károsítás, rövídaég.*
 Beifert, *mn. bejegezett, jéggel borított.*
 Beendigen, *cs. végez, elvégz, végre hajt, befejez.*
 Beendigung, *die; vég, elvégzés, befejezés.*
 Beengen, *cs. megszorít, összeszorít.*
 Beengung, *die; megszorítás, összeszorítás.*
 Beerben, *cs. örököl, örökségül nyer (valamit), öröködik (valamiben); er íst noch nicht beerbt, még nincsen örököse.*
 Beerblau, *mn. szederjes.*
 Beerblau, *dás; szederkék.*
 Beerbigen, *cs. temet, eltakarít.*
 Beerbigung, *die; temetés, eltakarítás.*
 Beere, *die; bogyó, magy; szem (szőlő st.).*
 Beerin, *l. Abbeerin.*
 Beergrün, *mn. bogyózöld, zsegezöld.*
 Beergrün, *dás; bogyózöld, (festék).*
 Beerhandt, *die; szőlő' harmadlása, (a' szőlőnek harmadlasi v. utolsó kapálása).*
 Beerhüter, *der; szőlőpásztor, szőlőcsész.*
 Beermede, *die; mángolt, (nővény).*
 Beermost, *der; szinmust.*
 Beerwein, *der; szinbor.*
 Beet, *dás; ágy; virággy, veteményágy; meder.*
 Beete, *die; csekla.*
 Beeten, *cs. ágyakra oszt (keretet st.).*
 Beeteise, *ih. ágyonként.*
 Befahren, *cs. rh. hajóz; jár,*

bejár, megjár (kocsival); fél, tart (valamitől); einen Esacht —, hányába leereszkedni.
 Befahrung, *die; hajózás.*
 Befallen, *cs. rh. elborít, ellep (földet st. a' hó); ör, ellen (álom, zivatar st.); von einer Krankheit — werden, nyavalyába esni. —, k. és sz-n. rh. elfog, megszáll (borzalom, félelem st.).*
 Befangen, *cs. rh. bonyolít, kever (valamibe). —, k. rh. benne van v. foglaltatik; megszáll, elér (álom st.); bonyolódik, elegyedik, keveredik (pörbe, bünbe st.)*
 Befangen, *mn. elfogult, elfogódott; valamibe keveredett; megvesztegetett, (bíró); zavarult.*
 Befassen, *cs. megfog; magában foglal. —, vh. foglalkodik, foglalatoskodik (valamivel), adja magát (valamire); elegyedik (valamibe).*
 Befestben, *cs. haddal megtámad; hadat izen valakinek; hadat indít valaki ellen; párviadalra hí; harcol.*
 Befestbung, *de; hadizenet, hadindítás; kihívás.*
 Befestungsbrief, *der; hadlevél.*
 Befest, *der; parancs, parancsolat; rendelet; was íst zu ihrem —, mivel szolgálhatok, mit parancsol.*
 Befest, *cs. rh. parancsol; rendel; ajánl.*
 Befestserisch, *Befestshaberisch, mn., parancsoló. —, ih. parancsolólag.*

Befehligen, cs. parancsol; vezérel (hadat).
 Befehlshaber, ber; hadvezér; kormányzó, igazgató.
 Befehlswort, ih. parancsköpen.
 Befehlswimpel, ber; vezérszászló, (hajókon).
 Befehlswort, ber; rendelőirat, parancslevél.
 Befehlen, cs. megrendezel, ki-rezzel.
 Befestigen, cs. erősít, megerősít; tartósít, állandósít.
 Befestigung, die; megerősítés; erőség.
 Befestigungsfunkt, die; hadi erősítés.
 Befestigen, cs. nedvesít, megnedvesít.
 Befestigung, die; nedvesítés, megnedvesítés.
 Befestern, cs. feltűzel, felgyúlaszt, fölhevít.
 Befestern, cs. feltollaz, tollalásit.
 Befinden, cs. rh. talál, lol (másképp sc.); itél, lát, tart, vél (jónak sc.). —, vh. rh. találkozik, van, tartózkodik; éri magát; áll (jól sc. a' dolog).
 Befinden, das; állapot; egészség, mintlé.
 Befindlich, mn. található, található, levő.
 Befinden, cs. felgyújt, lángba hoz v. borít.
 Befinden, cs. bemocskol, bepiszkol, beszeuinyer, megfertez, fertőztet.
 Befinden, mn. bemocskolt, bepiszkolt, fertesett.
 Befinden, die; bemocskolás.
 Befestigen, vh. rh. Befestigen, vh. ügyekszik, iparkodik, rajta van; sich einer Geo-

de —, valamire adni magát.
 Befestigung, die; ügyekszet, iparkodás, szorgalom.
 Befestigen, mn. tanuló; ügyeksző, serény; — sein, tanulni; ügyekszni, iparkodni.
 Befestige, ber; tanuló; iparkodó.
 Befestigkeit, die; tanulás; iparkodás, ügyekszet, szorgalom.
 Befestigung, ih. szorgosau, serényeu, ügyekszőleg.
 Befestigen, cs. felszárnyaz; siettet.
 Befestigen, mn. szárnyaz; gyora, sebes.
 Befolgen, cs. követ; cselekedszik (szerint); tartja magát (hoz, hez); teljesít.
 Befolgen, die; követés, teljesítés.
 Beförderer, ber; előmondító; pártfogó; elküldő, szállító.
 Beförderlich, mn. hasznos, használatos; kedvező.
 Befördern, cs. előmozdit, elősegít; elküld, szállít; emel —, hivatalra emelni, előléptetni valakit.
 Beförderung, die; elküldés, szállítás; siettetés; előmozdítás; elősegítés; előléptetés.
 Beförderungsmittel, das; előmozdító eszköz.
 Befördern, cs. megterhel, megrak.
 Befrachtung, die; megterhelés, megrakás.
 Befragen, cs. megkérde, megkérde, tudakol, tudakoz; einen um etwas —, valakitől valamit kérdezi; sich —, tudakozódni;

sich bey einem —, tanácsot kérni valakitől.
 Befragen, das, Befragung, die; kérdés, megkérdezés, megkérdezés, tudakolás, tudakozás.
 Befremden, k. és vh. meglep, különösnak v. váratlannak látszik; lassen Sie sich das nicht —, ebben meg ne ütközzék.
 Befremden, Befremdlich, mn. csodálatos, különös, azokatlan.
 Befremdung, die; csodálkozás, megütkezés.
 Befreuen, cs. rh. megrá, eszik.
 Befreunden, vh. összebarátkozik; összecafafisodik.
 Befreunden, mn. barátságban v. rokonságban v. atyafiságban levő.
 Befreundet, ber és die; rokon, atyafi.
 Befreundung, die; összebarátkozás; összecafafisodás, rokonulás; rokonság.
 Befreyen, cs. szabadít, megkiszabadít; fölment, felszabadít, megvált; sich —, magát kiszabadítani.
 Befreyer, ber; mentő, szabadító.
 Befreyet, mn. megkiszabadított, megkiszabadult; ment, fölmentett.
 Befreyung, die; ki-, megkiszabadítás; megkiszabadulás, megmenekedés.
 Befriedigen, cs. kielégít, elegget tesz (nak, nek); megnyugtat.
 Befriedigung, die; kielégítés, előtétél; megnyugtatás; kifizetés.
 Befrohnen, cs. robotot vet v. ró (ra, re); robotot kíván (tól, től).

Befruchten, es. termékenyít; tenyészővé tesz.
 Befruchtet, mn. termékenyített, termékenyült.
 Befruchtung, die; termékenyítés.
 Befugen, es. meg-, felhatalmaz.
 Befugnis, die és das; felhatalmazottság; — eines Richters, bíró' illetősége.
 Befugt, mn. felhatalmazott; illető.
 Befühlen, es. tapint, tapogat, megtapogat.
 Beführung, die; tapogatózás, megtapintás.
 Befürchten, es. fél, retteg, tart (tőle).
 Befürchtung, die; féltés, rettegés.
 Begaben, es. megajándékoz, felruház, fölkészít.
 Begabt, mn. megajándékozott, felruházott, fölkészített.
 Begabung, die; megajándékozás, felruházás.
 Begaffen, es. meg-, reá hámul, szájátva néz, reátája száját.
 Begängnis, l. Zeichenbegängnis.
 Begatten, vb. párizk, párosul, nőszik.
 Begattung, die; párszás, párosulás, nőzés.
 Begattungstrieb, der; nőszinger, nőszvagy.
 Begattungszeit, die; nőszidő, párszás' ideje.
 Begeben, vh. rh. esik, megeseik, történik; sich wohin —, menni, indulni v. lahová; sich auf das Meer —, tengerre szállani; sich in Gefahr —, magát veszedelemnek tenni ki; sich

auf die Flucht —, futásnak eredni; in den Ehestand —, megházasodni; sich einer Sache —, valamiről lemondani; sich in die Ruhe —, nyugalomra lépni (hivatalból); sich zur Ruhe v. Bitte —, lenyugodni, lefekünni.
 Begebenheit, die; esemény, történet, eset.
 Begebung, die; menetel; lemondás.
 Begeben, k. (einem), találkozik (val, vel); előtál (valakit v. valamit); bántik (val, vel); esik, történik; einander —, összehatalalkozni; es begebenete ihm das Unglück oc. az a' szerencsétlenség esett rajta, az a' baj érte, az történt vele; einem übel —, valakivel rosszul bántani.
 Begebenis, die; történet, eset.
 Begegnung, die; találkozás; veltalánás, bántás mód; történet.
 Begehen, es. rh. be-, meg-, össze-, körüljár; ül, megül (ünnepet); elkövet, tesz (bűnt, csínyt).
 Begehrt, Begehren, das; kívánat; vágy; kedv; megkívánás.
 Begehren, es. kíván, megkíván; vágy, vágyódik (ra, re); ein Mädchen zur Ehe —, leányt megkérni, feleségül kérni.
 Begehrlich, mn. kívánható, kívánatos; kíváúó, kunyoráló.
 Begehrtsucht, die; kíváncsiság; vágyódás.
 Begehrungstrieb, der; vágyóztón.

Begehrungsvermögen, das; vágytehetség.
 Begehung, die; elkövetés, tétel; ültés. tartása (ünnepek).
 Begehungsünde, die; tétbűn.
 Begeistern, es. elnyááz; megszól, rágalmaz.
 Begeistern, es. ihl, ihlet, megflet; feltüzel, felbuzdit.
 Begeisterung, die; ihlés, ihletés; lelkesítés, felbuzditás; ihlet, lelkesülés; felbuzdulás.
 Begeissen, l. Ergeissen.
 Begier, Begierde, die; vágy, kíváncsiság, vágyódás.
 Begierig, mn. kíváúó, kíváncsi; vágyó v. vágyódó (ra, re); l. Gierig; ich bin sehr — zu oc. igen kíváúó oc. —, ih. vágyva, vágyódva, kíváúva, kíváúósilag.
 Begierigkeit, l. Begierde, Gierigkeit.
 Begierken, es. rh. megönt, öntöz, meglocsol.
 Begießung, die; megöntés, öntözés.
 Beginn, der; kezdet.
 Beginnen, es. és k. rh. kezd; fog (hoz, hoz); er beginnt seiner sehr albern, igen bohóúó viseli magát.
 Beginnen, das; kezdés, kezdet; eslekedet.
 Begittern, es. berácsol, borostélyoz.
 Beglauben, Beglaubigen, es. hitelesít, megbizonyít, megertőt.
 Beglaubigt, Beglaubt, mn. hiteles, bizonyos; hitelt érdemlő; meghitelesített; ein beglaubigter Gesandter, hitelesített követ.

Beglaubigung, die; bebizonyítás, megerősítés, hitelteljesítés.

Beglaubigungsbüchlein, der; hitel-lesítő eskü.

Beglaubigungsfchein, der; bizonyítvány v. levél, bizonyítvány.

Beglaubigungsfchreiben, das; meghitelező levél, meghatalmazó levél.

Begleiten, cs. kísér, elkísér; követ.

Begleiter, der; kísérő, elkísérő.

Begleitung, die; kísérés; kíséret; őrizet.

Begliedern, cs. tagosít.

Begliederung, die; tagosítás.

Beglücken, cs. szerencsésít, szerencsésé tesz; boldogít, megáld.

Beglückt, mn. szerencsés, boldog; — sein mit et. szerencsésnek, megáldva lenni valamivel.

Beglückung, die; boldogítás, megáldás.

Begnügen, cs. kegyelmez, megkegyelmez (nak, nek); begnügigt werden, kegyelmet nyerni.

Begnügigung, die; megkegyelmezés.

Begnügigungsbrief, der; kegyelemlevél, megkegyelmező levél.

Begnügen, vb. meelégszik, elégedve van. —, sz-n. es begnügt mir, l. Genügen.

Begnügig, Begnügigam, l. Genügigam.

Begraben, cs. rh. eltemet, eltakarít.

Begräbnis, das; temetés, eltakarítás; temetési v. halotti pompa; sír.

Begräbnisgruft, die; sírbolt. Begräbnisstätte, t. temetési költség.

Begräbnisstiedel, das; halotti ének.

Begrabung, die; eltemetés, eltakarítás.

Begraben, cs. befűvesít. —, vb. befűvesedik, begyepesedik, bepázsitosodik; felsíveli magát, meghízik; fölveszi magát (fűvön).

Begrant, mn. öszült, megöszült.

Begriffen, cs. rh. megfog, megmarkol; befoglal, magába foglal; megért, átlát, megfog, fölér (észszel); darunter begriffen, oda értve.

Begrifflich, mn. megfogható, megérthető. —, ih. megfoghatólag, érthetőleg.

Begriffung, die; megfogás, kézzel-fogás.

Begriffungsraft, die; megértő tehetőség.

Begrängen, cs. határt hány v. rak, körülkerít, körülvesz; megszorít, határok közé szorít (valamit).

Begrängung, die; határszabás, határtétel; határ, határszél.

Begriff, der; észfogás, fogalom, fogat; értelem, megértés; ereje, jelentése (szónak), értemény; tartalom, foglalat; im Begriffe sein v. stehen, készülni, készülöben v. készülő félben lenni; ich bin im Begriffe abzureisen, indulóban v. induló félben vagyok.

Begründen, cs. alapít, meg-alapít, felállít; okokkal támogat, bebizonyít.

Begrünt, mn. bezöldült, virányos.

Begrüßen, cs. köszönt, üdvözöl; einen um etwas —, valakit valamiért megkeresni; ohne mich darum zu —, a' nélkül hogy megkeresett volna az iránt, tudtom nélkül.

Begrüßung, die; köszöntés, üdvözlés.

Begrüßen, cs. megkacsint, megkandikál, megnézgel.

Begrüne, die; apáca; (sej-kötő' neme).

Begrünstigen, cs. pártol, kegyel, kedvez (nak nek); előmozdit, segít.

Begrünstiger, der; kedvező, pártfogó, pártoló, kegyelő.

Begrünstigung, die; kedvezés, pártfogás, segítség, előmozdítás.

Begrünten, cs. övez, felövez, körülövez.

Begrünten, cs. jószággal megajándékoz, meggazdagít.

Begrühtet, mn. jószágos, birtokos, vagyonos, jószággal bíró.

Begrühtigen, cs. l. Besühtigen.

Begünstigen, cs. gipszez, begipszez.

Begünstigen, cs. felszöröz, szörrel fód. —, vb. szörösödik; hajaszodik.

Begünstigt, mn. szörös; hajjas.

Begünstigen, cs. nyas, megnyes (fát st.); kapál, megkapál (komlót, burgonyát st.).

Begünstigen, die; nyasés; kapálás.

Begünstigen, cs. perrel patvarral megtámad; patvarkodik, vitálkodik.

Behaftet, mn. mit etwas —, lepett (től, től); terhelt (val, vel), alája vetett (nak, nek), keveredett (ba, be).

Behagen, sz-n. jól esik, tet-szik, kedvére v. köjére van, kedve szerint van. Behagen, da; kellemézet, kedvtelés.

Behaglich, mn. kellemes, ké-jelmes.

Behaglichkeit, die; kellem, kéjelem; kellemesség, ké-jelmesség.

Behalten, cs. rh. megtart, magánál tart; einen bei sich zum Abendessen —, vala-Kit vacsorára megmarasz-tani; etwas bei sich —, magában tartani, ki nem mondani valamit; im Ge-bächnisse —, elméjében v. emlékezetében megtartani; Recht —, igazának lenni; megnyerni pörét; das Le-ben —, élethen maradni; die Oberhand —, győzni, győztesnek lenni; das Fest —, urának maradni a' csatamezőnek.

Behälter, der; tartó, tartó-hely.

Behältniß, da; tartó, tok; láda, fiók; szekrény.

Behältniß, mn. hűsleges, tar-tékony, (emlékezet).

Behältnisse, die; tarté-konyosság.

Behältnissen, cs. kalapál, ka-lapácsol, pörölyöz.

Behandeln, cs. megalkuszik, alkura lép (iránt); báni (val, vel), foglalatko-dik (körül); sich — (as-fen, hagyni banni magá-gával; orvosoltatni ma-gát.

Behandlung, die; alkuvás;

velohánás; bánásmód; or-voslás.

Behändigen, l. Einhängigen.

Behängen, cs. beterít, be-teregtet; beagat, aggat reá, beföd; sich mit etwas —, valamibe elegyedni v. svatkozni, magára vállal-ni valamit.

Behängsel, da; teritmény, aggatmány.

Beharnen, l. Bespißen.

Beharnisheit, cs. felpánczé-loz, főlvertéz.

Beharren, k. állhatatosan megmarad, állhatatos; ma-kacsul ragaszkodik (hoz, hez); auf seiner Meinung —, véleményéhez ragasz-kodni.

Beharrlich, mn. állhatatos, állandó, tartós. —, ib. állhatatosan; állandóan, tartósan.

Beharrlichkeit, Beharrung, die; állhatatosság, megmara-dás.

Beharzen, k. beheged, be-varadzik; bekérgesedik.

Beharzen, cs. begyantáz, be-szurkoz.

Behäufeln, cs. lehel (ra, re).

Behauen, cs. rh. farag, meg-farag, megbárdol; nyas, megnyes, fa' ágait levag-dalja.

Behauptbar, mn. állítható, ó-talmazható.

Behaupten, cs. állít, vitat; megtart, ótalmaz, megó, megóalmaz; fenntart; sei-ne Würde —, méltóságát fenntartani; den Platz —, helyét megállani.

Behauptung, die; állítmány; fenntartás; megtartás.

Behausen, cs. befogad szál-lásra, szállást ad (nak,

nek); sich —, megtele-pedni.

Behausen, cs. tokba foglal.

Behausung, die; házba fo-gadás; ház, lak, lakás, hajlék.

Behäuten, cs. behöröz, böi-rel bevon.

Behauung, die; megfaragás; megnyesés.

Behelf, der; segély, menti-ség, zsin, ürügy.

Behelfen, vh. rh. segít magán.

Behelflich, mn. l. Behülflich.

Behelfigen, cs. terhel; nyug-talanít, háborgat, alkal-matlankodik.

Behelligung, die; terhelés; háborgatás, alkalmatlan-kodás; alkalmatlanság.

Behelt, da; kukuba.

Behende, mn. sebes, gyors, sürge. —, ih. gyorsan, sebesen, szaporán.

Behendigkeit, die; gyorsaság, sebesség, sürgeség.

Beherbergen, cs. szállást ad (nak, nek); szállásra be-fogad.

Beherbergung, die; szállás-adás, befogadás.

Beherrschen, cs. uralkodik (or-szágnak v. országon, uc-pen), országot; kormá-nyoz, igazgat; megsza-báláz.

Beherrscher, der; uralkodó, országló.

Beherrscherinn, die; uralko-dónő.

Beherrschung, die; uralkodás, országlás; megsabólázás.

Beherrzigen, cs. szivére vesz, meggondol, gondolóra vesz; figyelmét fordítja (ra, re).

Beherrzigen, die; szivére ve-szés, meggondolás, meg-vizsgálás.

Beherzt, mn. bátor, bátor-
 szívú, merész, emberke-
 dő. —, ih. bátran, bá-
 torosivólóg.
Beherztheit, die; bátorság,
 bátorasivóság, merész-
 ség.
Behesen, cs. uszit (ra,
 re).
Beheren, cs. megigéz, meg-
 hűvöl, megront.
Beherung, die; megigézés,
 meghűvölés.
Behindern, l. Hindern, Ver-
 hindern.
Behner, der; kosár, gara-
 boly.
Behobeln, cs. meggyalul.
Beholsen, cs. fával ellát;
 megpallóz. —, k. fával
 benő.
Behorden, cs. halgatósik
 (valaki után).
Behörde, die; illendőség,
 illőség; illető híró, elő-
 járás, törvényhatóság;
 einen Brief an die — ab-
 geben, levelet kézhez szol-
 gáltatni.
Behörig, l. Behörig.
Behoset, mn. nadrágos.
Behuf, der; használat, java
 valaminek; zu diesem Be-
 huf, e' végre.
Behust, mn. körmös, pa-
 tás.
Behülfsich, mn. segélő, se-
 gedelmes; einem bey et-
 was — seyn, segítségére
 v. segédül lenni valaki-
 nek; einem zu etwas —
 seyn, valakit valamihöz jut-
 tatni.
Behülfsichkeit, die; segedel-
 messég.
Behüten, cs. őriz, őtalmaz,
 véd, megó; behüte Gott!
 isten mentsen! isten ó-
 riss! de hogy! koránsem!

behüt' dich Gott! megáldj!
 isten! isten hozzád!
Behustan, mn. vigyázó, szem-
 es, óvakodó, meggon-
 dolt. —, ih. vigyárva,
 azemesen, meggondolva,
 óvakodva.
Behustsamkeit, die; vigyázás,
 szemesség, óvakodás.
Behütung, die; megőrzés,
 védés, megóvás.
Bei, ej. -nál, -nél, mel-
 lett; -ra, -re; -val -vel;
 -kor; -n; -ben -ban; a-
 latt; közben, felett; er
 wohnt — mir, nálam v.
 volam lakik; er sitzt —
 dem Feuer, tánnél v. tűz
 mellett ül; — der Kirche,
 templom mellett; — mei-
 ner Tante, — meiner Tante,
 hitemr, lelkemre; — Tag-
 e, — Nacht, nappal,
 éjjel; — dem (beim) Her-
 rausgehen, kimenetelekor;
 er war nicht — sich, nem
 volt eszén; — guter Ge-
 sundheit, jó egészségben;
 — Essen, ebéd alatt v.
 felett v. közben; — Stra-
 fe, büntetés alatt; nicht
 — Gelde seyn, pénz nél-
 kül lenni; — Kräften seyn,
 jó erőben lenni; — dem
 Allen, mind a' mellett is;
 — weitem besser, sokkal
 jobb; — weitem nicht,
 koránsem; — Feibe nicht,
 teljességgel nem.
Beichte, die; gyónás; meg-
 vallás, vallástétel; zur
 — gehen, gyónni menni;
 — hören, físen, gyóntatni.
Beichten, cs. gyón; megvall,
 vallást tesz (ról, ről). —,
 k. gyónik.
Beichtgelb, das, Beichtpfen-
 ning, (ber; gyónpéna, gyón-
 díj.

Beichtiger, l. Beichtfind és Beicht-
 vater.
Beichtfind, das; gyónó, bü-
 n-
 valló.
Beichtstuhl, der; gyónszék.
Beichtvater, der; gyóntató a-
 ty.
Beichtzettel, der; gyóntató
 credula, gyónlevél.
Beide, l. Beide.
Beiß, das; szekerész; bárd.
Beißchen, -das; szekerészcska,
 hárdocska.
Beißtraut, das; vadóc, vad-
 leucsa.
Bein, das; csont; lábász;
 láb; in — arbeiten, csont-
 ból dolgozni; die Kälte
 bringt durch Mark und —,
 egészen átjár a' hideg;
 gut auf den Beinen seyn,
 jó gyaloglónak lenni, jól
 birni gyalogolni; auf die
 Beine dringen, fölnevel-
 ni (gyermeket); lábra ál-
 litani (sereget); einem auf
 die Beine helfen, valakit
 fölsegíteni; wieder auf die
 Beine kommen, fellábad-
 ni; fölvenni magát, hely-
 er állani; sich auf die
 Beine machen, útnak in-
 dulni, útnak eredni, el-
 indulni.
Beinarbeiter, der; csontmü-
 ves.
Beinartig, l. Beinicht.
Beinacht, die; csonthamu.
Beinbeutel, die; csontdaga-
 nat.
Beinbohrer, der; csontfúró.
Beinbrecher, der; csonttörő
 sas.
Beinbruch, der; csonttörés;
 lábászártörés.
Beinbrüchig, mn. tört csontú
 v. lábú.
Beinden, das; csontocska;
 lábászarcscsa.

Beinbrecher, der; csontszertegáros.
 Beinern, mn. csont, csontból való.
 Beinfäule, die, Beinfraß, der; csontszű.
 Beinfisch, der; csonthal.
 Beinfuß, l. Fersenfuß.
 Beinfügung, l. Knochenfügung.
 Beingerippe, Beingerüst, l. Gerippe.
 Beingerüst, die; csontdaganat; csontdúz.
 Beingerüst, das; csonttoboly.
 Beingerät, das; csontlágyítósz, csonttörő helye.
 Beinharnisch, der; lábpanczel.
 Beinhart, mn. csontkemény, csontkeménységű.
 Beinhaut, das; csontház, tetemház.
 Beinhautchen, das; csonthártlya.
 Beinhöhle, der; csontemelő, (sebzésreknél).
 Beinhöhle, die; csontüreg.
 Beinhüt, mn. csontnemű, kemény.
 Beinig, mn. csontos.
 Beinkleider, t. nadrág.
 Beinknopf, der; csontgomb.
 Beinknoten, der; bütök.
 Beinfress, der; csonttrák.
 Beinlade, die; csontrecess, csontküllő.
 Beinlos, mn. csontatlan; láb-
 ballan.
 Beinmarz, das; csontvelő.
 Beinhaken, t. békó.
 Beinhöhle, die; lábászár; csont- v. lábkillő.
 Beinhörbe, die; csontcsikaró.
 Beinhörbe, das; csontfekte.
 Beinhörbe, das; csontfájás.
 Beinhörbe, cs. és k. rh. ha-

rap, megharap, mar; mar-
 dos, csipked; marakodik,
 veszekedik; auf einen Kno-
 chen —, csontba harap-
 ni; sich in die Zunge —,
 nyelvét megharapni; in
 einen Kopf —, almába
 harapni; nach etwas —,
 kossá v. neki harapni;
 die Zähne zusammen —,
 fogait összkorgatni; es beißt
 mich auf der Zunge, in
 die Augen, espi v. eszi
 a' nyelvemet; eszi a' sze-
 memet; es beißt mich auf
 der Haut, bőröm visz-
 ket; das beißt mich, éget,
 fáj.
 Beißen, das; harapás; csip-
 pés, égető fájdalom; visz-
 ketés.
 Beißend, mn. harapós; csip-
 pős.
 Beißig, mn. harapós; ma-
 rakodó, veszekedő; csip-
 pős.
 Beißigkeit, die; harapósság.
 Beißiger, der; csik, halcsik.
 Beißig, der; mángolt.
 Beißig, l. Knautz.
 Beißig, l. Beete.
 Beißig, der; metszőfog,
 vágfog.
 Beißig, die; harapófogó;
 szűmbes, sértegető sze-
 mely.
 Beißig, die; páczlé, csí-
 va.
 Beißig, die; csáva; áztató,
 etető; pácz; sólyomvadá-
 szat, sólymázzat; sólyom-
 mal v. más ragadozó ma-
 dárral vadászás.
 Beißen, cs. áztat, páczol;
 felmarat, föletet; csávás;
 madárral (p. o. sólyom-
 mal) vadász.
 Beißen, mn. áztató; maró,
 etető.

Beißfuge, die; csávakád.
 Beißvogel, der; vadászma-
 dár.
 Beilagen, l. cs. Gassevadász (er-
 dőt st.).
 Beilagen, cs. igenel, igent
 mond.
 Beilagen, mn. igenlő, ál-
 lító. —, ih. igenlőleg,
 állítólag.
 Beilagen, die; igenlés, ál-
 lítás.
 Beilagenweise, ih. igenlő-
 kép, állítólag.
 Beilagen, mn. idős, koros,
 eltes, öreg.
 Beilagen, cs. megairat,
 sirat.
 Beilagenwürdig, mn. si-
 ralmas, keserűletes. —,
 ih. siralmasan.
 Beilagenwürdigkeit, die;
 siralmasság, siralmas ál-
 lapot.
 Beilagen, cs. ujjongat (nak,
 nek), örömkialtásokkal fo-
 gad.
 Beilagen, cs. be-, lecsúnyít,
 bekakál, berútt.
 Beilagen, cs. vakol.
 Beilagen, cs. vi, meg-
 vi, küzd, harcol (val,
 vel).
 Beilagen, die; vívás, küz-
 dés, barcolás.
 Beilagen, mn. ismeretes, is-
 mert; nyilvános, kős
 tudvalevő; híres, neve-
 zetes, jeles; — machen,
 megismertetni, közleni, ki-
 hirdetni, tudtára adni;
 sich — machen, magát meg-
 ismertetni; magának bírt
 szerezni, magát híressé
 tenni; sich mit etwem —
 machen, megismerkedni va-
 lakivel; sich mit einer
 Sprache st. — machen, va-
 lamelly nyelvel st. meg-

ismerkedni; — werden, ismeretessé lenni.
 Bekannt, der és die; ismerős.
 Bekantheit, die; ismeretesség.
 Bekantheit, mn. ismeretes, tudvalevő. —, ih. a' mint tudva van.
 Bekanntmachung, die; jelentés, hirdetés, hirdás; hirdetmény.
 Bekantheit, die; ismeretesség.
 Bekappen, l. Kappen.
 Befehren, cs. megterít, jobb útra terít. —, vh. megterít, megjobbúl.
 Befehrer, der; terítő, megterítő, megjobbító; terítgető.
 Befehre, der és die; megterít, áttért.
 Befehrer, die; terés megterítés; terítés, megterítés.
 Befehrungeifer, der, Befehrungeifer die; terítői buzgalom v. vágy.
 Befennen, cs. rh. vall, megvall; ismer, megismer; sich zu einer Religion —, vallamelly vallást követni; auf einen —, valakire vallani.
 Befenner, der; vallástevő; követője v. sorsosa valamely vallásnak.
 Befenntnis, das, Befennung, die; vallás; megvallás.
 Befestern, cs. feltollaz.
 Befestlung, die; feltollazás.
 Beflagen, cs. sajnál (valakit v. valamit), sajnálkodik (valakin v. valamin); sirat, fájjal. —, vh. panaszkodik, panaszt tesz.
 Beflagenswürdig, mn. sajnálatos, szárvakozásra méltó, fájlaható.

Beflagte, der és die; vándor, bevándolt; alperes.
 Beflammeru, cs. pántol, összesz foglal (kapocsvással), eszkábál.
 Beflatschen, cs. megtapsol, (valakit v. valamit), tapsol (nak, nek; ra, re); megszól.
 Beflauben, cs. megszed; rágeszál (csontot).
 Beflehen, cs. ragaszt (ra, re); beragaszt; bevon; bemázol. —, k. oda forrad v. heged v. nő.
 Beflehen, cs. foltot v. mocskot v. pecsétet ejt (valamin), bemocskol, bépecsétel.
 Befleiben, cs. beragaszt. —, k. díszlik, sikerül.
 Befleiben, cs. ruház, felruház, öltöztet; bevon, behúz; ein Amt —, hivatalt viselni; einen mit einem Amte —, hivatalra emelni, hivatalba tenni valakit.
 Befleibung, die; felruházás, öltöztetés; ruházat, öltözet, köntös; vakolat, mész, máz (a' falon).
 Befleistern, cs. becsirizel, megragaszt; palástol, elsimít.
 Befleimmen, cs. szorít; szorongat.
 Befleimmung, die; szorongás, szivszorulás; elfogódás, mellszorongás.
 Befleipfen, cs. megkopogtat, kopogtat, vereget.
 Befleipfen, cs. ítelget, bírálgat.
 Befleimmen, cs. rh. kap, nyer, megnyer, vesz; er hat einen Schuß befommen, meglőtték; Anspen, Bfätter —, bimbózni, le-

veledzeni; Wurzel —, meggyökerezni, gyökeret veroi; Risse —, megrepedezni; eine Krankheit —, betegségre esni; er hat Enß —, kedve jött, kedve duzzant; Söhne —, fogadzeni; ein Kind —, meggyökerezni, megbabáznani; Junge —, megfiadzeni, megkölykezni; fann man es zu sehen oc. —? láthatni-e azt?; es ist zu —, kapható. —, sz-n. rh. javára v. kárára esik, válik, van; das befomme (wohl), jól esik nekem; wohl befomme es euch! egészségre váljék.
 Beföstigen, cs. ételt ad, asztalánál tart valakit, táplál.
 Beföstigung, die; tartás, étellel tartás; táplálás.
 Beföstigen, cs. megerősít; meghizonyít.
 Beföstigen, mn. megerősítő, megbizonyító.
 Beföstigung, die; megerősítés, hitelésítés.
 Beföstigen, cs. fel-, megkoszorúz.
 Beföstigung, die; megkoszorúzás.
 Befosten, cs. megvakar.
 Befosten, cs. kört ír; megkerül.
 Befosten, cs. rh. megmász, megmászkal.
 Befosten, cs. haddal megtámad, hadat indít (ellen).
 Befosten, die; hadindítás, haddal megtámadás.
 Befosten, cs. sővényez.
 Befosten, cs. bírálgat, résztálgat; becsmérel.
 Befosten, cs. megkoronáz.

Befruften, cs. bekérgez. —
k. kérgesül, kérgesedik.
Befürmmern, cs. busít, szo-
morit, gondot v. büt szec-
rez (nak, nek); lesfog-
lal, törvényzár alá tesz.
—, vh. búsul, búsong,
—, lakodik, aggódik (va-
lakin v. valamin); gon-
dol (val, vel); gondja
van (ra, re); was befürm-
mert es miß? mi gon-
dom reá, mit bánom én?
Befürmmerniß, bit; búron-
gás; aggság, szorgolodás;
gond, bú.
Befürffen, cs. megcsókol.
Befürchten, cs. megmosolyog.
Befürchten, daß; megmosoly-
gás.
Befürchten, cs. megnevet.
Befürchung, bit; megneve-
tés.
Befürben, cs. rh. terhel, meg-
terhel, megrak; megter-
hel (p. o. munkával).
Befürbung, bit; megterhelés;
teher.
Befürerer, der; megszálló,
vivó, ostromló.
Befürern, cs. megszáll, vi,
ostromol, körülvesz.
Befürerte, der; körülvevő,
megszállott, ostromolt.
Befürerung, bit; körülve-
vés, megszállás; ostrom,
vivás.
Befürerungsarmee, bit; vár-
vivó sereg.
Befürerungsgeföhß, daß; vár-
vivó ágyú.
Befürerungswerke, t. várvi-
vó készültek.
Befürng, der; tekintet; te-
temesség, fontosság.
Befürngen, cs. elér; illet;
törvénybe idéz, bevádol;
was miß befürngt, a' mi
engem illet.

Befürngung, bit; törvénybe
idézés, bevádolás.
Befürsten, cs. megrak; meg-
terhel.
Befürstigen, cs. terhel, ter-
hőre van, zaklat.
Befürstigung, bit; teher, ter-
helés, zaklatás.
Befürstten, cs. megléceez.
Befürstung, bit; megléceezés;
lécezet.
Befürben, cs. belevelez, be-
lomboz. —, vh. beleveled-
zik, belombosul.
Befürb, mu. leveles, lom-
bos.
Befürbung, bit; beleveled-
zés, lombosulás; lomb.
Befürern, cs. meglez, ki-
kémlel; rajta kap.
Befürerung, bit; meglezés;
rajtakapas.
Befürf, der; szám, össze-
ség.
Befürfen, cs. rh. befut, he-
szalad, futva el-, meg-,
összejár, megkerül; fut
(után). —, vh. rh. bakzik,
koslat; tesz mi dösze,
megy (ra, re); es befürft
sich auf 1000 Gulden, 1000
forintra megy.
Befürfung, bit; befutás, öz-
szejárás; bakzás, koslatás.
Befürfchen, cs. les, meglez;
hallgatózik (ra, re).
Befürfung, bit; meglezés,
hallgatózás.
Befürben, cs. elevenit, föl-
elevenit, éleszt, föléleszt;
vidit, fölvidit.
Befürben, mn. elevenítő, é-
lesztő; vidító, vidámító.
Befürbt, mn. eleven, vig, vi-
dám.
Befürbtheit, bit; elevenség, vi-
damság.
Befürbung, bit; élesztés, ele-
venítés; vidítás.

Befürken, cs. nyal, megnyal;
megizel.
Befürdern, cs. bebőröz, bőr-
rel bevon.
Befür, der; bizonyág, ta-
nubizonyág; tanulevél,
tanulmány.
Befürgen, cs. beterít, be-
von, beföd; kirak (val,
vel); meghág (mén kan-
czit); mit Diefen, Bret-
tern —, bedeszkálni, ki-
pallózni; mit Stiefen —,
kikövezni, négyazókgövel
kirakni; mit Raften —,
kipázsítozni; mit Abga-
ben —, adót vetni (ra,
re); mit Truppen —, hadi
sereget, őrszetet helyez-
ni (várba st.); einen mit
Strafe —, megbüntetni,
büntetés alá vetni vale-
kit; mit einem Namen —,
elnevezni; eine Reßnung —,
számadást bizonyít-
ványokkal kimutatni; mit
Belweisßkrifften —, meg-
mutatni, hebizonyítani ok-
levelekkel.
Befürigung, bit; heterítés, be-
vonás, befödés; kirakás;
meghágás.
Befürnen, cs. *hübérül* ad
jószágot (nak, nek).
Befürner, der; *hübéradd*.
Befürnte, der; *hübérés*.
Befürnung, bit; *hübéradás*.
Befürren, cs. megtanít, ok-
tat, utasítást ad (nak, nek);
sich — lassen, fölvenni a'
tanítást, oktatást; einen
eines Biffers —, eliga-
zítani, útbá igazítani vale-
kit.
Befürrend, mn. tanulságos,
oktató.
Befürerung, bit; tanítás; ta-
nácsadás, útbá igazítás,
intés.

Belebt, mn. testes, vaskos.
 Belebigen, cs. sért, megsért, megbánt.
 Belebigenb, mn. sértő, megbántó.
 Belebiger, der és die; sértő, bántó, megbántó.
 Belebigte, der; sértett, megbántott.
 Belebigung, die; sértés, megsértés, megbántás; sérelem; gyalázat.
 Belemit, l. Lechstejn.
 Belesen, cs. rh. megszéd.
 Belesen, mn. olvasott, sokolvasásu.
 Belesenheit, die; olvasottság.
 Beleschten, cs. világt, megvilágosít; fölvilágosít.
 Beleschtung, die; megvilágítás, világítás; fölvilágosítás.
 Belfern, k. csahol, csahol, ugat; szembeledik.
 Belfern, das; csaholás; szembeledés.
 Belgien, das; Belgium, (ország).
 Belgrad, das; Belgrád, Nándor-Fehérvár, (város).
 Belieben, k. és sz-n. tet-szik; akar, parancsol; was befielst Ihnen? mi tet-szik? s'ch etwas — lassen, el-térni, elszenvadni; tet-szésére lenni.
 Belieben, das; tetszés, kedv, akarat, kény; nach Ihre-m —, tetszése szerint, a' mint tet-szik; — an et-was finden, gyönyörköd-ge-t v. kedvet találni va-lamiben; s' steht in ihrem —, tetszésétől függ; ich stehe das in ihr —, tet-szésére hagyom, bírom.
 Bellebis, mn. tet-sző; tetszés szerinti.
 Beliebt, mn. tet-sző, tetsze-

tes; kedves, kedvelt; s'ch — machen, megkedveltet-ni magát.
 Belisten, l. Heberisten.
 Belkadonna, l. Waldnachtschats-ten.
 Belken, k. ugat, csahol, csahol.
 Belletriff, der; széptudomá-nyokat művelő, széptudo-mányokkal foglalkozó, szépműértő.
 Belletristerei, die; szépmű-kevelés, művészetértés.
 Belkammer, l. Leithammer.
 Beloben, cs. megdicsér.
 Belobt, mn. megdicsért; idé-zett.
 Belobung, die; megdicsé-rés.
 Belobungsdecret, das; meg-dicséző levél v. irat.
 Beloben, cs. megfűr.
 Belohnen, cs. megjutalmaz; megbüntet, érdemlett ju-talmát (t. i. büntetést) meg-szítja; es belohnt die Mühe nicht, nem érdemes, nem jutalmazza meg a' fáradságot.
 Belohner, der; megjutalmazó, jutalmazó.
 Belohnung, die; megjutalmazás; jutalom.
 Belf, der; keletitenger, balt-tenger.
 Belügen, cs. rh. hazugsággal megcsal.
 Belugfen, cs. megcsal, ki-játás, reászed.
 Belustigen, cs. mulat, gyö-nyörködtet, vidámit; s'ch —, mulatni, mulattatni magát.
 Belustigend, mn. mulattató, mulatságos, vidámító. —, ih. mulatva, mulatságo-san.
 Belustigung, die; mulatság,

mulattatás, gyönyörködés, gyönyörködtetés, gyönyör.
 Belzen, l. Pelsen.
 Bemächtigen, vb. hatalmába ejt, magáévá tesz, elfog-lal; elfog.
 Bemächtigung, die; elfogla-lás, megvétel (fegyverrel).
 Bemäht, mn. sörcnyes.
 Bemalen, l. Befesteln, Besubeln.
 Bemalen, cs. megjegyel, jegyez.
 Bemalen, cs. befest; bemá-zol.
 Bemannen, cs. katonákkal megrak (hajót), felhadas.
 Bemannung, die; hajóhad-nép.
 Bemänteln, cs. palástol, i-pall, elütikol, elfödöz.
 Bemäntung, die; palástolás, elütikolás.
 Bemasten, cs. felárbochoz (ha-jót).
 Bemastung, die; felárbocho-zás; árbochozat.
 Bemauern, cs. körálfalaz, kö-fallal bekerít.
 Bemauern, cs. megosen.
 Bemestern, cs. meggyőz, meg-zaboláz, megfékél; s'ch ein-er Sache —, elfoglalni, magáévá tenni valamit.
 Bemeldet, mn. említett, moun-dot.
 Bemengen, vb. mit etwas, elegendik, avatkosik (ba, be).
 Bemerkbar, mn. észrevehető, érezhető, látható. —, ih. észrevehetőleg.
 Bemerken, cs. észre vess, megjegyez.
 Bemerkung, die; észrevétel, megjegyzés.
 Bemerkungswürdig, mn. meg-jegyzésre méltó, nevezetes.
 Bemerkweisen, cs. sajnál, szán,

szajnkoszok v. szánakosik (valakin v. valamin).
 Bemittelt mn. tehető, va-
 gyonos, jószágos, birtokos.
 Bemofos, mn. mohos, bemo-
 hosult, mohlepte.
 Beműhen, cs. fásaszt. —, vh.
 fároszik (valamiben), ü-
 gyekszik, iparkodik, törek-
 szik (valamin); főh um ein
 Amt —, hivatal után járni.
 Bemühung, die; fároszás; ü-
 gyekzet, iparkodás, tö-
 rekedés, v
 Bemüßigen, cs. kényserít,
 kénytelenít, reá szorít.
 Beuohbart, mn. szomszédos,
 határos,
 Beuohrichtigen, cs. tudósít, hi-
 rül ad (valakinek valamit).
 Beuohrichtigung, die; tudó-
 sítás, hírüladás.
 Beuohrichtigungsschreiben, das;
 tudósító levél.
 Beuohtheiligen, cs. károsít,
 kárt v. rövidséget okoz
 (nak, nek).
 Beuohtheiligung, die; káro-
 sítás; megcsalás; kár, rö-
 vidség.
 Beuogeln, cs. megszegez; be-
 szegez.
 Beuagen, cs. megrág.
 Beuähen, cs. megvart, kö-
 rülvart.
 Beuamen, (Beuamenfen), cs.
 nevez; elnevez, nevet ad.
 Beuarbt, mn. sebhelyes.
 Beuäßen, cs. megnedvesít.
 Beuebfen, cs. köddel bebo-
 rit, bevon; meghomályosít;
 megsavar (p. o. elmét it.);
 főh —, megittasodni.
 Beuebfst, ih. egyszerűmind,
 azon kívül. —, ej. -val,
 vel, l. Rebfst.
 Beuedigen, cs. áld, dicsőít.
 Beuedict, m. Benedek, Ben-
 edek, (bnév).
Zeebozótar. II.

Beuedictentraut, das; cik-
 lász, erdei szegfű.
 Beuedictiner, der; — inn,
 die; Sz. Benedek' szer-
 zetese; Sz. Benedek' szer-
 zetebeli apáca.
 Beuehmen, cs. rh. elvesz
 (valakitől valamit), meg-
 foszt valamitől, elüz, el-
 osztat; einem den Schaf
 —, valaki' álmát elvenni
 v. elüzni; den Urthem —,
 lélektetéből kivenni va-
 lakit; einem die Sorgen
 —, elosztatni v. elüzni
 gondjait, megszabadítani
 gondjaitól valakit; einem
 den Irrthum —, valakit té-
 vedéséből kivenni; das
 benimmt der Sache nicht,
 az nem árt a' dolognak
 semmit; főh —, magát
 viselni (jól v. rosszul).
 Beuehmen, das; magavise-
 let; bánásmód.
 Beuehmung, die; elvevés,
 elvétel, megfosztás.
 Beueiden, cs. irigyel (vala-
 kinek, v. -tól valamit).
 Beueidenstwerth, mn. irigyel-
 hető, irigylésre méltó.
 Beueidung, die; irigylés.
 Beueinnen, cs. rh. megne-
 vez; elnevez, nevet ad;
 kinevez; einem Seit und
 Ort —, valakinek időt és
 helyet határozni.
 Beueennung, die; megnevezés;
 kinevezés; név, nevezet;
 meghatározás.
 Beueßen, cs. megnedvesít;
 meglocsol, megöntöz, lo-
 csol, öntöz, megvizsz;
 áztat.
 Beuehung, die; megnedve-
 sítés; locsolás, öntözés;
 áztatás.
 Beuehl, der; dorong, siláp;
 kamasz.

Beuehshaft, mn. goromba,
 otromba; kamasz.
 Beuehfen, cs. lever (diót).
 Beueiden, cs. fejével igenel,
 fejével inti, hogy úgy van.
 Beueisen, cs. tüszessenéssel
 igazol v. erősít.
 Beueippen, cs. szürcsöl (va-
 lamiből).
 Beueite, die; fontu kosár;
 kaska.
 Beueitigen, cs. kényserít,
 kénytelenít.
 Beueitigt, mn. einer Sache
 — seyn, valamire szükség-
 genek lenni v. szorúlni;
 das Beueitigte, a' mire
 szükség van.
 Beueßen, cs. használ, ha-
 szonra fordít, hasznát ve-
 szli valaminek; él vala-
 mivel.
 Beueßung, die; használás.
 Beueoebaum, der; benzoeafa.
 Beueoeharz, das; benzoe-
 gyanta.
 Beueoefäure, die; benzoesav.
 Beueoetinctur, die; benzoe-
 festvény.
 Beueohten, cs. szemmel tart
 (valamit), vigyáz, figyel-
 mez (valamire); észrevesz,
 tapasztal; seine Schuldiga-
 feit —, kötelességét tel-
 jesíteni, kötelességének
 eleget tenni; Stiuführeis-
 gen —, hallgatni.
 Beueohter, der; szemmel
 tartó, figyelő, figyelme-
 ző; észrevevő.
 Beueohtung, die; szemmel
 tartás, észrevétel, ta-
 tapasztalat.
 Beueohtungseiff, der; ész-
 revevő szellem.
 Beueohtungsheer, das; figye-
 lő sereg.
 Beueorden, cs. rendel, pa-
 rancsol; einem wohin —,

valakit valahová küldeni, rendelni; *ih* *bit* beordert, rendelést v. parancsot vettem, hogy *ic*.
 Beordnung, *die*; kirendelés, rendelés,
 Beordnen, *vh.* gondolatlan v. szerencsétlen bérbevétel által magát megrontja.
 Beordnen, *cs.* megrak, megterhel.
 Beordnen, *cs.* felpáncéloz, főlvérez.
 Beordnen, *cs.* felgyöngyöz, gyönggyel fölékesít v. megrak.
 Beordnen, *cs.* megkaróz, megtámaszt (karóval).
 Beordnung, *die*; megkarózás, karózás; karózat.
 Beordnen, *cs.* sinen *Adet*, juhtanya v. juhkosár által megrágyáz.
 Beordnen, *cs.* beültet; megrak, tele rak (p. o. asztalt borral).
 Beordnung, *die*; beültetés.
 Beordnen, *cs.* *tapaszt* (flastromot) tesz rá, *betapaszt*; kikövez, kövel kirak (utat).
 Beordnen, *cs.* fel-, megszánt.
 Beordnen, *cs.* megcsipked.
 Beordnen, *cs.* meg-, lebugyoz, meg-, lepesel.
 Beordnen, *cs.* körülpalánkol.
 Beordnen, *cs.* beváncosol, beparnáz.
 Beordnen, *cs.* beporoz (haját),
 Beordnen, *cs.* megpontos; bepunktett *Noten*, megpontosított v. pontos kóták.
 Beordnen, *cs.* sulbiboroz, hiborba öltöztet; biborra fest.
 Beordnen, *mn.* alkalmas, *bejelmes*; könnyű; könnyű-

ségszerető, rest. —, *ih.* alkalmasan, *bejelmesen*; menn *es* *Ihnen* — *ist*, ha kedvére v. tetszésére van.

Beordnen, *vh.* (zu o. nach etwas), magát alkalmazza (valamire), magát ráadja (valamire), enged (valaminek).

Beordnen, *mn.* és *ih.* *bejelmes*; könnyedséget szerető; *bejelmesen*.

Beordnenheit, *die*; *bejelmeség*, könnyedség; árnyékszék; nach *Ihret* —, kejeire, keje szerint.

Beordnenheit, *cs.* *higanyra* v. kénesevel behúz (üveget).

Beordnen, *cs.* körülramáz, felramáz, körülfoglal, befoglal (ramába).

Beordnen, *cs.* megycz, határt v. határbarázdát húz.

Beordnen, Beordnen, *l.* Ausbeordnen.

Beordnen, *cs.* kiszélez, pártkányoz.

Beordnen, *cs.* befon, befoly (repkény kacacsal p. o. ablakot).

Beordnen, *cs.* vakol, bevakol.

Beordnen, *cs.* gyepvel v. gyep-hanttal kirak, begyepesít.

Beordnenheit, *cs.* megráspol, megráspolyoz.

Beordnenheit, *cs.* rh. szükséges szerekkel ellát; tanácsol, tanácsot ad; gondoskodik (felől). —, *vh.* tanácskozik.

Beordnenheit, *der*; tanácsol, tanácsadó; segítő.

Beordnenheit, *k.* és *vh.* tanácskozik, tanácsot tart, (valakivel valamiről).

Beordnenheit, *die*; tanácskozás, tanács tartás.

Beordnenheit, *die*; tanácsadás.

Beordnenheit, *cs.* megfozt, kirabol, meglop; fölver (házat *ic.*); sinen einer *Sache* —, valakit valamitől megfoztani, valamit valakitől erőszakkal elvenni; der *Manheit* —, férfiságtól megfoztani, kibérélni; der *Jugendkraft* —, megsepsztölni; *ich* einer *Sache* —, magát megfoztani valamitől, magát megtagadni valamit; *seines* *Verstandes* beordnenheit, eszeveszett, megőrült.

Beordnenheit, *die*; megfoztás, kirablás; meglopás, erőszakos elvétel.

Beordnenheit, *cs.* meg-, befűstöl, tömjénell fűstöl.

Beordnenheit, *die*; fűstölés, megfűstölés; tömjénezés.

Beordnenheit, *mn.* fűstöl.

Beordnenheit, *cs.* meghatároz (időt p. o. egyezésre).

Beordnenheit, *cs.* hernyótól tisztít (fát).

Beordnenheit, *cs.* és *vh.* részegít; megrészegít; megrészegszik, megittasodik, gajdosodik.

Beordnenheit, *mn.* részegítő.

Beordnenheit, *mn.* és *ih.* részeg, boros, ittas, gajdos, gagyos; részegen, ittasan.

Beordnenheit, *die*; megrészegítés; megrészegedés, megittasodás.

Beordnenheit, *der*; *berberis*, *die*; borbolyahogyó.

Beordnenheit, *der*; borbolya, sóska, leányom.

Beordnenheit, *der*; borbolyaszörp.

Beordnenheit, *cs.* meggereblyél.

Beordnenheit, *cs.* fölvet, felszámol; össze-, felszámol; gondolóia vesz, meggon-

dol; sifj mit einem — ,
 számot vetni valakivel.
 Berechnung, die; fölvetés, fel-
 összszámolás.
 Berechtigen, cs. hatalmat v.
 jogot ad (valakinek vala-
 mire); felhatalmaz.
 Berechtigt, mn. okkal bíró;
 joggal felruházott.
 Berechtigung, die; jog- v. ha-
 talomadás.
 Bereden, cs. elhítt (vala-
 kivel valamit); rávesz, rá-
 beszél (valakit valamire);
 sifj mit einem — , beszél-
 getni, értekezni valakivel;
 etwas — , beszélni valami-
 ről; einen — , megszólni,
 gyalárni.
 Beredam, Beredt, mn. be-
 szédes, bőbeszédű; ékes-
 szóló. — , ih. beszédesen;
 ékesenszólva.
 Beredamfeit, die; ékeszól-
 lás.
 Beredung, die; elhíttetés, rá-
 beszélés; értekezés, (szó-
 bel).
 Beredim, cs. szabályok sze-
 rint megítél, szabályokra
 von.
 Bereden, cs. megver, meg-
 áztat (az eső).
 Bereden, cs. rh. megdör-
 szöl; rádörzsöl, dörzsölve
 meghint (nadmézrol).
 Beredern, cs. és vh. meggaz-
 dagít; meggazdagul, meg-
 gazdagzik.
 Beredertung, die; meggazda-
 gítás; meggazdagodás, gaz-
 dagulás.
 Beredertungart, die; gazda-
 galás' módja.
 Beredertungsquelle, die; gaz-
 dagulás' forrása.
 Bereden, cs. megabroncsos;
 bederez, dőrrel helep.
 Beredt, mn. doros; ein Ber-

reistes Haupt, aggastyánfő,
 ősz fej.
 Beredenen, cs. rimos veresít ír
 (valamiről); einen — , va-
 lakit megénekelni (rínek-
 ben).
 Beredert, cs. beutaz, bejár.
 Beredt, mn. kész, kézen
 levő, elhatározott (valami-
 re); hajlandó; sifj — ma-
 den, elkészülni; sifj — ha-
 ten, magát kézen tartani.
 Beredertisen, das; simítóvas,
 (szobrászobná).
 Beredert, cs. készít; den Tisch
 — , asztalt teríteni; das
 Bett — , ágyat vetni; sifj
 — , készülni v. hozzá ké-
 szülni valamihex.
 Beredert, cs. rh. belovagol;
 lőhátan be-, összejár; nye-
 reg alá tanít, idomít, szok-
 tat (lovat).
 Beredert, der; lovász; ügyelő,
 (ki erdőt, utakat ic. meg-
 jár lőhátan rendtartás vé-
 gett).
 Beredert, ih. már.
 Berederthaft, die; készenlélet;
 in — sein, kézen lenni v.
 állni valamire, kéznél len-
 ni; in — haben, készen
 tartani.
 Beredertung, die; készítés; el-
 készítés.
 Beredertungart, die; készítés-
 mód.
 Beredertwillig, mn. kész, haj-
 landó, szolgálatra kész. — ,
 ih. készséggel, kész szív-
 vel, örömezt.
 Beredertwilligkeit, die; kész-
 ség.
 Beredenen, cs. rh. neki fut; eine
 Stadt — , körülvenni és
 megtámadni valamely vá-
 rost.
 Berennung, die; megtámadás,
 (városé, váré).

Berenten, cs. jövedelemmel
 felruház.
 Bereden, cs. megbán, bán.
 Beredenstwerth, Beredenstwür-
 dig, mn. megbánásra méltó.
 Beretzung, die; megbánás.
 Berg, der; hegy; über —
 und Thal, hegynek völgye-
 nek, hegyen völgyen át v.
 túl; er ist über alle Berge,
 messze elhaladtott; wir sind
 noch nicht über den — , még
 nem vagyunk túl minden
 nehézségen v. akadályon;
 die Haare stauben ihm zu
 Berge, a' haja' szála fel-
 horzadt, fellállott; hinter
 dem Berge hatten, titok-
 ban tartani, elrejtteni szá-
 dékát; da stehen die Dörfer
 am Berge, itt a' bökke-
 nő.
 Bergab, Bergunter, ih. völgy-
 nek, lefelé; es geht mit ihm
 — , hanyatlanak dolgai; ha-
 nyatlik élete, kora.
 Bergaber, die; ér, (bányák-
 ban).
 Bergauen, der; timbő.
 Bergabende, die; bányász-
 akademia.
 Bergabente, der; bányászok'
 öregbika.
 Bergauotte, die; bergauotte-
 körte.
 Bergampfer, der; hogyi sóska,
 Bergamiet, die; hogyi rigó.
 Bergamt, das; bányatiszt-
 seg, bányahivatal.
 Bergan, Bergauf, ih. hegy-
 nek, fölfelé.
 Berganborn, der; fehér huny-
 nyász, (növény).
 Bergarbeit, die; bányamunka.
 Bergarbeiter, der; bányász.
 Bergabrian, der; római gyö-
 könke.
 Bergabstam, der; perzsa kö-
 balzám.

Bergbarthe, die; bányászszekercze.
 Bergbau, der; bányászat, bányászás, bányamivelés.
 Bergbauer, l. Bergbewohner.
 Bergbaukunde, die; bányásztudomány.
 Bergbraute, der; bányatiszt.
 Bergbewohner, der; hegylakos.
 Bergblau, das; rézkék.
 Bergbock, der; hegyi kecske.
 Bergbohrer, der; bányászfúró; földfúró.
 Bergbote, der; bányász hirmondó.
 Bergbraun, das; umbriai agyag, barnaföld.
 Bergbuch, das; bányász jegyzőkönyv; bányászkönyv.
 Bergbuche, die; gyertyánfa.
 Bergbühle, die; hegyi csóka.
 Bergbrösel, die; hegyi hurok.
 Berggeistfleser, der; sárgafejű tantar, (madár).
 Berggeist, das; bányavéső.
 Berggeistler, die; őrgéhic.
 Bergen, cs. rh. rejt, *enyés*; megment; bátorságha helyez, megszabadít; er itt gebergst, megmenekedett, bátorsághan van; szerencsés, van miből élnie.
 Berg-Tinte, die; grönlandi rézce.
 Bergespis, der; citromde-rezle.
 Bergesfisch, der; bergeni tőkehal, (Norvégiából).
 Bergerie, die; hérezi galagonya.
 Bergeremit, l. Berggeistfleser.
 Bergertfau, der; bergeni halzsir, (Norvégiából).
 Bergesz, das; termékércz.
 Berggule, die; nagyfüles bagoly.
 Berggaste, der; egyptomi v. hamvas kocslyú.

Bergfall, der; hegyomlás; bányamolás.
 Bergfalu, l. Auerhahn.
 Bergfein, l. Gebiegen.
 Bergfeinig, mn. bányai sorvadásban fekvő.
 Bergfeist, das; bányászünnep.
 Bergfeite, die; sziklavár; bányatűzmassz, *bányagyám*.
 Bergfestung, die; hegyvár.
 Bergfitt, das; hegyi gyanta.
 Bergflut, der; fenýúpinty.
 Bergflöhe, der; *földlen*; högretek, (növény).
 Bergfleden, der; hegyon sekvő helység.
 Bergflus, der; fehér kovacs; áldragakó; minden színea hegyi kristál.
 Bergforelle, die; havasi szemling.
 Bergfreiheit, die; bányász szabadság, bányavárosi szabadság.
 Bergfroh, der; havasi róka.
 Berggang, der, l. Bergader.
 Berggebet, das; bányászimádság.
 Berggebräuch, der; bányász szokás.
 Berggegend, die; hegyes tájék v. vidék.
 Berggegenstände, der; bányász ellenőr.
 Berggeiß, der; *bányarém*, bányakirály.
 Berggeiß, das; sárga földvas, okraföld. —, mn. okraföldszinű.
 Berggenoss, der; bányatárs.
 Berggericht, das; bányabírószék.
 Berggeschworne, der; bányacsküdt.
 Berggesetz, das; bányatörvény.
 Berggewäss, das; hegyi növény; ásvány.
 Berggewerkschaft, die; bányászszéch.

Berggezeug, das; bányászszerszám.
 Berggift, das; egerkő, *férjany*.
 Berggipfel, der; hegytető; hegyorom, hegycsúcs.
 Berggott, der; hegyisten.
 Berggrün, das; hegyizöld, aranyenyv.
 Berggruß, der; bányász üdvözllet.
 Berghaße, l. Berglehne.
 Berghart, das; gyantár, lágyaszurok.
 Berghaße, der; fehér nyúl.
 Berghauptmann, der; *bányanagy*.
 Berghauptmannschaft, die; bányanagy hivatal és méltóság.
 Bergigt, Bergig, mn. hegyes.
 Bergjunge, der; bányászjunca, bányászinas.
 Bergkappe, die; bányászsapka.
 Bergkeller, der; hegyincze.
 Bergkette, die; hegyesor, hegyláncz.
 Bergkiesel, der; szirti kova, *aszarukő*.
 Bergklee, der; hérezi lóher.
 Bergklut, die; mélység; hegyüreg.
 Bergknappe, der; bányászlegény, bányász.
 Bergknappschäft, die; bányászlegénység.
 Bergknoten, die; harna kőszén.
 Bergknoten, t. bányaköltés.
 Bergkrähe, die; hegyi holló.
 Bergkraut, das; hegyi növény.
 Bergkreuze, die; foszlár, (növény).
 Bergkristall, der; hegykristály, hegyi jég.
 Bergkub, die; hegyon legelő tehén; hérezi tehén, (amerikai kőlakú).

Bergslüßig, l. Bergmännisch,
 Bergleder, das; sárbor; kö-
 len.
 Berglehne, die; hegyoldal.
 Bergletten, der; bányai agyag.
 Bergluft, die; hegyi lég v.
 levegő.
 Bergmann, der, (Bergleute,
 t.); hegylakó; hegylakos;
 bányász; bányamives.
 Bergmännchen, das; bányam-
 más, bányakisörtel.
 Bergmännisch, mn. bányász-
 —, ih. bányászmódra.
 Bergmaus, die; lemming v.
 lapp egér.
 Bergmaul, das; bányaliszt.
 Bergmeise, die; hosszufarkú
 csinege.
 Bergmeister, der; bányász-
 mester.
 Bergmühl, die; ércztej.
 Bergmüsch, der; hegyi ki-
 sértet.
 Bergnachfahrer, der; bányá-
 látogató, bányaugyelő.
 Bergnymfe, die; hegyi
 nympa.
 Bergöhl, das; földolaj.
 Bergordnung, die; bányarend,
 bányászrendszabások.
 Bergpech, das; földazurok.
 Bergpferde, die; hegyi turfa.
 Bergpfeffer, der; farkasbo-
 rozslán.
 Bergpfeiler, der; bányaszám-
 tartó.
 Bergplatte, die; hegyhát.
 Bergprediger, die; bányász-
 predikátor.
 Bergpredigt, die; szentbeszéd
 a' bányászok' számára;
 Krisztus' szentbeszéde a'
 hegyen.
 Bergpflanze, die; hegyi nö-
 vény.
 Bergpumpe, die; bányász-
 vatyú.
 Bergquelle, die; hegyi forrás.

Bergraith, der; bányatanács-
 nok.
 Bergraße, die; havasi mar-
 mota.
 Bergraute, die; kereklevélű
 v. spanyol ruta.
 Bergrecht, das; bányajog;
 bányásztörvény.
 Bergreihe, die; hegyvasor.
 Bergrichter, der; bányabíró.
 Bergroße, die; azál; ragya-
 hura.
 Bergroth, das; kénes hi-
 ganymész; vörös szirkő.
 Bergstübe, l. Bergstüber.
 Bergstübel, l. Rüsthel.
 Bergstüden, der; hegyorom,
 hegygerincez.
 Bergstütraut, das; parlaji
 gyopár.
 Bergstüthe, l. Wänschelstüthe.
 Bergstübe, die; bányai ügy;
 bányai hírószék elé tar-
 tozó ügy.
 Bergstut, der; *gyulam*, (ás-
 ványtudományban).
 Bergstänfel, der; tavaszi kan-
 kalin, keztüvirág; csifra
 kankalin, fülvirág; csik-
 korka.
 Bergstanz, l. Steinsalz.
 Bergsticht, die; szünidei
 munka, (bányászoknál).
 Bergstichlag, der; hegyi szán-
 tósföld.
 Bergstiftten, der; hegyi szán-
 ka.
 Bergstößer, das; hegyen fekvő
 v. épült várak, szirtvár.
 Bergstülcht, die; hegytorko-
 lat.
 Bergstündt, der; bányász-
 kovács.
 Bergstötter, der; hegyi skót.
 Bergstreiber, der; bányász-
 írnök.
 Bergstüßig, mn. bergstüßig
 Er, siket, földes ércz.
 Bergstühle, die; bányásziskola,

Bergstüden, der; mérges le-
 vegő, (bányakban).
 Bergstürze, die; hegyi fecs-
 ke.
 Bergstüffel, der; (szinkén'
 neme).
 Bergstegen, der; bányajöve-
 delem, gazdag bányajöve-
 delem.
 Bergsteking, der; fehércsikas
 veréb.
 Bergstiefe, die, l. Bergstai-
 dian.
 Bergstipe, die; hegytető.
 Bergstücs, l. Bergstücher.
 Bergstadt, die; hegyen v. he-
 gyek közt fekvő város;
 bányaváros.
 Bergsteiger, der, l. Steiger.
 Bergstorf, der, l. Bergstalle.
 Bergstraße, die; hegyi út.
 hegyek közti út; Darm-
 stadtól Heidelbergbe vivő
 út (Németországban).
 Bergstrom, der; hegyi folyam.
 Bergsturz, der; l. Bergstall.
 Bergstucht, die; bányakór.
 Bergstutz, der; bányász-
 neme.
 Bergstutz, l. Talt.
 Bergsthal, das, Bergsthaler,
 t. hegyekközti völgy.
 Bergstetter, der; kátrány.
 Bergstheil, der; bányarész.
 Bergstorf, der; hegyi turfa.
 Bergstreife, die; földelzso-
 nok.
 Bergstrog, der; bányai tek-
 nőke.
 Bergstüßig, l. Bergmännisch.
 Bergstüb, der, l. Bergstübe.
 Bergstüne, die; hegyi szil.
 Bergstungebung, die; hegyes
 kőrnyék.
 Bergstung, die; elrejtés, meg-
 mentés; menedék.
 Bergstunter, l. Bergst.
 Bergstutheil, das; bányász-
 iételet.

Bergvogt, der; bányamester, bányabíró.
 Bergvoss, das; hegyi nép.
 Bergwacht, das; räcköz, szurkos kőszén.
 Bergwand, die; sziklafal; síkötő-tömeg (bányákban).
 Bergwasser, das; hegyi víz.
 Bergwegeter, der; hegyi kapandó.
 Bergweide, die; babórfűz, veres fűz.
 Bergwein, der; hegyi bor.
 Bergwerk, das; bánya.
 Bergwerksverhältnisse, der; bányász, bányászathoz értő.
 Bergwerkswissenschaft, die; bányásztudomány.
 Bergwesen, das; bányászás.
 Bergwetter, das; mérges gőzökkel eltölt levegő (bányákban).
 Bergzehner, der; bányai tizedelő.
 Bergzeitsche, die; szélealevelű kikerics.
 Bergzeite, die; havasi v. vad kecske.
 Bergzinnermann, der; bányász.
 Bergzinn, das; tiszta ón v. ezin.
 Bergzinner, der; ezinóber v. higanykénat.
 Bercht, der; előadás; jelentés, tudósítás.
 Berichten, cs. beszél, előad, ír, tanít, megtanít, oktat, eligazít; jelent, tudósít, hírtől ad, tudára, ad, megír; wie man fragt-se wird man berichtet, milyen a' kérdés, olyan a' felelet.
 Berichterstattung, der; előadó, jelentő.
 Berichterstattung, die; jelentés.
 Berichtigten, cs. megigazít,

megjobbít; eligazít; elvégez; véghez visz, végre hajt; rendbe hoz (számadást); lefizet, kifizet (adósságot).
 Berichtigung, die; megigazítás, elintézés; lefizetés.
 Berichtigung, die; jelentés, előadás, hírüladás.
 Berichten, cs. rh. megszagol, szagolgal.
 Berichten, cs. szárral ellát.
 Berichten, cs. és vh. bekéregesít; bekéregesül, behéjasul, kérgesedik, héjasodik.
 Beringen, cs. felgyűrűz.
 Beritten, mn. lovas; — ma-schen, lovat adni (valaki alá), lóval ellátni (valakit).
 Berian, der; tevesőrszövet, perkál, félpatyolat.
 Berianweber, der; perkál-szővő.
 Beritt, das; Berlin, (város).
 Berline, die; utazó kocsik.
 Berlinertau, das; és mn. Berlinikék.
 Bern, das; Bern, (város és tartomány).
 Bernhardt, der; Bernát, (főnév).
 Bernhardtner, der; Sz. Bernát' szerzetese.
 Bernstein, der; borostyánkő.
 Bernsteinarbeiter, Bernsteinbrecher, der; borostyánkőmőves.
 Bernsteinern, mn. borostyánkő-, borostyánkőből való.
 Bernsteinfang, der; borostyánkőgyűjtés.
 Bernsteindöl, das; borostyánkőolaj.
 Bernsteinfäure, die; borostyánkősav.
 Berohren, cs. benádal; náddal beszed.

Berosten, k. megrozsdásul megrozsdásodik.
 Berstohl, der; csipkés káposzta, olaszkáposzta.
 Berstling, der; siger, süger.
 Bersten; k. rh. megreped, meghasad; elreped, azétreped; elpattan, elpukkan, vor Bergerniß, vor Laufen u. —, majd megpukkan, megszakad mér-gőben, nevetőben u.
 Bertha, die; Berta, (főnév).
 Bertram, der; imelymontika, imelyfű; kenyérbélcizkőró.
 Bertrand, der; Bertrand, (főnév).
 Berstigen, cs. elhiresít, rossz hírbe kever.
 Berstigt, mn. híres, elhiresült, rossz hírű.
 Bersten, cs. megfog; meglep; megcsal, rászéd.
 Berstichtigen, cs. tekint (valamit v. ra, re), tekintetbe vesz, néz (valamit v. ra, re).
 Berstigung, die; tekintetbevétel, tekintet.
 Berstung, die; meglepés; megcsalás.
 Beruf, der; hivatal, hajlandóság, természeti elrendeltetés, végfodás; hivatal, köteleesség; er hat feinen — zu ..., nem termelt ... ra v. ... nek; ich finde feinen — zu ..., nem érzek hajlandóságot magamban ... ra.
 Berufen, cs. rh. meghí; összehí, egybegyűjt; megigéz, megbüvöl; einen zu etwas —, hini, meghíni (valakit valamire); sich auf etwas —, valamire hivatkozni v. utalni, valamit felhozni; sich auf einen Böhren

Bisler —, pörét főlebb vinni,
Berufen, mn. l. Berüchtigt.
Berufsgeschäfte, die, t. hivatalos foglalatosságok, hivatalos dolgok.
Berufen, k. megmarad, megnyugszik (valami mellett); alapul, épül (valamin); függ (valamittól); elhalaszt, máskorra hagy; auf seinem Leben beruhet das Wohl des ganzen Landes, az egész ország boldogsága az ő életétől függ.
Beruhigen, cs. megnyugtat, lecsendesít, lecsillapít, szüntet. —, vh. lecsendesül, lecsendesedik, megvigasztalódik.
Beruhigung, die; megnyugtatás, lecsendesítés, nyugasztalás; megnyugvás, vigasztalódás; vigasztalás, nyugalom.
Berühnen, vh. (siner Sache); kérdedik, dicsekszik (valamivel).
Berühmt, mn. híres, nevezetes, nagyhirű; sich — machen, hirt, nevet szerezni magának.
Berühmtheit, die; híreslét, híresség, hírnév.
Berühren, cs. hozzáér, hozzányúl, megillet; illet, említ; sich —, egymást érni.
Berührung, die; hozzáérés; érintés, illetés.
Berührungspunkt, die; érintkezési vonal.
Berührungspunkt, **Berührungspunkt**, der; érintkezési pont.
Berufen, l. Rufen.
Berufen, cs. hekomos.
Berufen, der; berill.
Besetzen, cs. szakkal meg-

rak; 'megte; hel; zsebeit megtölti (valakinek); sich —, megrakodni (valamivel); magát megszerzeni v. megszédni.
Besetzen, cs. bevet, elvet (maggal); behint.
Besetzen, das; elvetés; bebin-tés.
Besetzt, ih. (setzen) szerint, következésében, fogva, fogvást.
Besetzen, cs. említ, jelent; bizonyít.
Besetzt, mn. említett, mon-dott, jelentett; besetzter Massen, mint mondatott.
Besetzen, cs. felhúroz.
Besetzen, cs. ken, kend, meg-ken; bemocskol.
Besetzen, cs. bevet (mag-gal). —, vh. terjed v. ter-nyész (magvai által).
Besetzungen, cs. megengesztel; lecsendesít, megkérlel. en-gesztelődik, megkérlelő-dik.
Besetzungs, der; tat-úrhoz.
Besetzungs, das; tatvitrola.
Besetz, der; szegőly, sze-gélyzet.
Besetzung, die; elfoglalás, megrakása (valamely el-foglalt helynek katonák-kal); őrizet, őrsereg.
Besetzen, cs. bemocskol, be-szenyez.
Besetzen, cs. és vh. rh. megrészegít; megrészegül, megrészegszik, megissa magát.
Besetzen, cs. vakar.
Besetzungen, cs. kárt v. sé-relmet okoz (valakinek), kárt tesz (valamiben); megsért; megrongál.
Besetzungen, die; megsértés, megrongálás; sérelem; meg-szabesítés.

Beschaffen, mn. és ih. levő, állapotban levő; so —, olyan, ilyen; so — sein, így v. úgy lenni, ebben v. abban lenni a' dolognak.
Beschaffenheit, die; állapot; mivolt, minémiség; tulajdon, tulajdonság, te mé-zeti tulajdon; — der Luft, lég' mértéklete; — des Leibes, testalkotás, test' alkotása; was hat es mit dieser Sache für eine? —? miben van ez a' dolog? nach — der Umständen, kör-ülállásokhoz képest; es hat mit dieser Sache eben dieselbe — als mit ... e. dolog épen úgy áll mint
Beschäftigen, cs. foglaltos-kodtat, foglaltosagot ad (valakinek); sich —, foglaltoskodik (valamiben), foglaltoskodik, foglalkozik (valamivel).
Beschäftigt, mn. foglaltos, elfoglalt; er ist sehr —, sok a' dolga v. foglaltos-ság.
Beschäftigung, die; foglala-tosság, dolog.
Beschaffen, cs. nyelét csinál (késnek, késbe).
Beschaffen, cs. hánt, meg-hánt; hág, meghág (kan-csát).
Beschälen, der; csődör, hágó mén.
Beschäftigung, die; hántás meg-hántás; meghágás; hág-tás.
Beschäftigen, cs. megszegey-nit; megpirít, szégyent tesz (valakin).
Beschäftigen, cs. szégyenít.
Beschäftigen, cs. megszegey-nített. —, ih. megszegey-nülve, megszegey-nültén.
Beschäftigung, die; megsze-

gyenítés; szégyen, piron-
ság.
Beschwatten, cs. 'beírnyókos,
árnyékokat vet rá, beárnyas,
árnyékkal behorit, befed.
Beschwattung, die; beárnyó-
kozás; árnyék, árny.
Beschwägen, cs. adó alá vet;
sarcosol, harácsol.
Beschwauen, cs. megnéz, né-
zeget, meglekint; szem-
lélet, vizsgál; megvizsgál.
Beschwäuer, der; megnéző,
meglekintő, megvizsgáló.
Beschwäuflich, mn. megnézhető,
megvizsgálható.
Beschwäuflichkeit, die; megnéz-
hetőség, megvizsgálható-
ság.
Beschwäumen, cs. behaboz.
Beschwämmung, die; megnézés,
megnézegetés; meglekintés;
megvizsgálás.
Beschwämb, der; seletek, válasz;
végzés, itélettel; utasi-
tás; tanítás, oktatás; —
wissen um etwas, tudni
valamit, jártasnak lenni
valamiben, tudományának
lenni valamiről; feinst
— wissen, felakadni va-
lamin, nem tudni magán
segíteni; nun habe ich mei-
nen —, most tudom már
mítveő legyek.
Beschwenden, cs. rh. szab, ki-
szab, kirendel (valakinek
valamit); rendel, hatá-
roz; int, tanít, megta-
nit; einen wofin —, va-
lakit valahová rendelni,
időt v. helyet rendelni
v. határozni valakinek;
einen etwas Beswern —, va-
lakit jobb útra vezérelni;
sich — lassen, hallgatni az
intésre, a' jó tanácsnak
engedni. —, vh. rh. megen-
ged, helybenhagy; ich be-

schilde mich dessen, megen-
gedem, helybenhagyom.
Beschwenden, mn. szerény; mér-
sekas, (kívánságaiban). —,
ih. szerényen, szerényül.
Beschwendenheit, die; szerény-
ség.
Beschwennen, cs. rh. megvilá-
gít, megvilágosít, rásít.
Beschwennen, Beschwennigen, cs.
bizonyít (írásban), bi-
zonyítványt ad (valami-
ről).
Beschwennigen, cs. palástol,
enyéz.
Beschwennigung, die; írással
bizonyítás; ayugtatvány;
palástolás.
Beschwern, cs. rh. leszár;
megcsal, rászed.
Beschwern, der; csaló.
Beschwernheit, die; csalás; ra-
vaszság, csalfaság.
Beschwernen, cs. megajándé-
koz; ich bin beschwernet wor-
den, ajándékok kaptam.
Beschwernung, die; megaján-
dekozás; ajándék.
Beswern, cs. rh. nyír, el-
megnyír.
Beswern, cs. ajándékoz, ad,
megajándékoz (valakit va-
lamivel); was Gott be-
schwert, bfeibt unversehrt,
ha az Isten adja, más el-
nem ragadja; elhatároz,
szán v. elszán valakinek
valamit; das war mir nicht
beschwert gewesen, ez nem
nekem volt szánva.
Beswernung, die; ajándéko-
zás; ajándék, adomány;
elhatározás, nekiszánás.
Beswern, cs. küld, készít,
elkészít; elrendel; ein
Kind —, gyermeket ápolni;
sein Haus —, házat v. dol-
gait rendben tartani; das

Besch —, a' marhának gond-
ját viselni.
Beschickung, die; küldés; rend-
ben tartás.
Beschickungsregel, die; ele-
gyitési szabály.
Beschienen, cs. vasal, meg-
vasal (kereket st.); sin-
vasat tesz (tengelyre st.).
Beschienenung, die; megvasalás.
Beschleßen, cs. rh. vi, lö v.
lödös, ágyúz (várokat st.);
ein Geschütz, einen Karnick
—, fegyvert, páncélt
próbálni lövés által.
Beschleßung, die; lödőzés,
vívás, ágyzás.
Beschiffbar, mn. hajózható,
hajótíró.
Beschiffen, cs. hajón megjár,
behajózik (folyót, ten-
gort).
Beschiffung, die; behajózás,
(tengerő st.).
Beschiffst, mn. kákás, sásos,
Beschimmeln, k. megpené-
szedik, megpenészl, meg-
penészesedik.
Beschimmelt, mn. penészes.
Beschimpfen, cs. leszól, háta
megett mocskol, kisebbít;
gyaláz, szid, káromol; sich
—, magát meggyalázni,
megbecseleníteni.
Beschimpfung, die; leszólás,
mocskolás, kisebbítés; szit-
tok, gyalázat.
Beschinden, cs. megsünde-
lyez.
Beschinden, cs. rh. megnyúz.
Beschirmen, cs. ótalmaz, megő,
födöz; pártfogol.
Beschirmer, der; ótalmazó;
pártfogó.
Beschirmung, die; ótalmazás,
födőzés; ótalom, mene-
dek.
Beschissbern, cs. be-, ösz-
szepiszkol, hemocskol, be-

- összelucakol; sokat ko-
tyog v. fecseg (valami
félél).
- Beschäbberung, die; be-, öz-
szepizkolás, be-, özszel-
lucakolás.
- Beschäfen, cs. rh. el-, meg-
hál (nőszemélyt), hál
(nőszemélylyel); eine Sa-
che —, valamire akadni,
valamit érett megfontol-
hatás végett más napra ha-
lasztani.
- Beschlag, der; lakatos v. réz-
műves munka (ajtóra st.);
megvasalás; vasazat; pat-
kolás; letartóztatás, le-
foglálás; penész; — auf
etwas legen, etwas in —
nehmen, letartóztatni, le-
foglalni valamit.
- Beschläge, das; lakatos v.
kovács v. rézműves mun-
ka (ajtóra st.); könyv-
kapocs; lópatkó.
- Beschlagen, cs. rh. ráver,
fölszegez (sarkat az ajtó-
ra st.); ein Rad —, ke-
reket megvasalni; ein Pferd
—, lovat megpatkolni;
mit Arrist —, lefoglal-
ni, letartóztatni. —, k.
rh. megponészául, megpe-
ncszedik; izzad (tükör,
fal st.).
- Beschlagen, mn. megvasalt,
megszegezett, (vassal v.
rézművel) megerősített;
bevont, beborított (p. o.
vasplével, posztóval); pe-
nészes; in einer Sache
gut oder schlecht — sein,
valamiben jártnak, tap-
asztaltnak, v. jártnan-
nak, tapasztalatlanak lenni.
- Beschlagene, die; vitorlakö-
tél.
- Beschlagnehmung, die; lefog-
lalás.
- Beschlagtafel, die; p^hkoló
tarisznya.
- Beschleichen, cs. rh. meglep.
Beschleichung, die; meglepés
(orozva).
- Beschleunigen, cs. siettet.
Beschleunigung, die; siette-
tés.
- Beschließen, cs. rh. bezár;
magában foglal, befoglal;
végez, elvégz, befejez;
berekeszt; foltasz v. el-
végz v. eltökl magá-
ban, meghatároz; grichts
sich —, végezni, rendel-
ni.
- Beschließer, der; kulcsár.
- Beschlicfung, die; végzés; ha-
tározás.
- Beschluß, der; bezárás, be-
rekesztés, befejezés, vég-
zés; végezet, vég; ha-
tározás; föltétel, föltett
szándék; rendelés, vég-
zés; den — machen, vé-
gezni; zum —, végezé-
tül, végre.
- Beschmauchen, cs. befüstöl.
- Beschmaufen, cs. (eiuen), en-
ni jár valakihez, ölkö-
dik (valakinél).
- Beschmeifen, cs. rh. meg-
hajigál, ráhajigál; be-
mocskol (mint a' légy v.
döngő).
- Beschmieren, cs. beken,
bemázol (olajjal st.); el-
bemocskol; mit Fett —,
bezsírozni; mit Butter —,
írósujjat kenni valamire;
Papier —, bemázolni, be-
firkálni papirozt.
- Beschmierung, die; hekenés;
mázolás.
- Beschmissen, cs. elmocskol,
elszenyez; megpiszol,
lefest (fekete színnel).
- Beschmissung, die; elmocskol-
lás; rágalom.
- Beschmissen, cs. elmocskol,
elcsúnyít, bepiszkol, be-
szennyez.
- Beschmissung, cs. elmocskol-
lás.
- Beschmaufen, Beschmaufen, cs.
nagy szusszal v. hortogy-
va szagol, megaszagol.
- Beschneidebrett, das; metsző-
deszka, (könyvkötőknél).
- Beschneidemesser, das; met-
szőkés.
- Beschneiden, cs: rh. elvág,
körülvág (könyvet); meg-
nyes (fát); megmetz (sző-
lőt); körülmetsz v. kö-
rülmetél (gyermeket, mint
a' zsidók, törökök); eis
nem etwas —, elvenni
valakitől valamit; etwas
—, megkezdeni valamit,
elvágni belőle; die Wie-
sen —, megherélni a'
kast.
- Beschneidpresse, die; met-
szőasztó, (könyvkötőknél).
- Beschneider, der; körülmets-
télő; körülvágó.
- Beschneidfel, l. Beschneifel.
- Beschneidung, die; elvágás,
elmetzés; megmetzés,
megnyesés; körülvágás;
körülmetszés v. metélé.
- Beschneiteln, cs. l. Schnei-
teln.
- Beschneiten, cs. megcsal, rá-
szed.
- Beschnehen, cs. hóval belep.
- Beschneppen, Beschneppen, cs.
megmetél, körülmetél (va-
lamit).
- Beschneittene, der; körülme-
telt.
- Beschneppern, Beschneppen,
Beschneiffeln, cs. megszag-
lál, rászusszol; er beschneift
fest, beschneppert auf,
megszaglál, megszuszol min-
dent.

Besósnüren, es. megszínóroz, színórral kicsifraz v. kihány.

Besósfen, es. adót vet rá, adó alá vet (földet), megadóztat.

Besósbuigen, es. szépít, simít.

Besósbuigung, die; szépítés, simítás; szín, máz.

Besósrüfen, es. elkorlátóz; határok közé szorít, határt szab (valaminek), megszorít, körbe vesz v. szorít (valamit); sich — auf etwas, valami mellett maradni, valamire szorítani magát, ki nem erőszakodni tovább v. többre.

Besósrüft, mn. korlátolt, határok közé szorított, körülzabott, körbevett; rövid; szűkkörű, (elme).

Besósrüftheit, die; szűkkörűség; szűkléte (a' lakásnak); csekélyléte (a' tehetségnek, vagyonnak).

Besósrüftung, die; elkorlátózás, határba szorítás, megszorítás.

Besósrüben, es. rh. ír; leír, lefest; előad; rajzol; ich kann es nicht —, wat sc. le nem írhatom v. ki nem mondhatom, milly sc.

Besósrüftich, mn. kimondható, leírható.

Besósrübung, die; leírás; előadás; lefestés szóval; leirajolás.

Besósrüben, es. rh. felhág, fölmege, föllep, rámege, elkezd menni (az úton).

Besósrüben, es. rh. elbirel, rossz híret v. nevet költi; megsirat; megigéz, megbabonáz, megbüvöl.

Besósrüben, es. megnyírbal; megrág.

Besósrüben, es. felsarúz, felábbeliz, lábbelít von rá: einen Pfahl —, karo' hegyes végét megvasalni.

Besósrüben, es. (eines Dinges) vádol, vétkel (valamivel); okoz (valamiért); bevádol.

Besósrübigung, die; vádolás; vád.

Besósrüben, es. megcsal, mesterségesen.

Besósrüben, es. bepikkelyez; megcsal.

Besósrüben, es. megönt, megöntöz, meglocsol; eltölt.

Besósrüben, es. ótalmaz, véd, védelmez, pártol; pártfogol.

Besósrüben, der; ótalmazó, védő, védelmező; pártfogó.

Besósrüben, die; ótalmazás, véde; védelmezés, pártfogás.

Besósrüben, v. h. megsógorosul, megsógorosodik.

Besósrüben, l. Schwänngern.

Besósrüben, es. rábeszél; sich — lassen, rábeszéltetni magát.

Besósrüben, die; teher; nehézség, sérelem, panasz.

Besósrüben, es. és k. terhel, megterhel; terhére van: sich bei einem über etwas —, panaszt tenni, panaszolkodni valakinek valamiről.

Besósrüben, mn. terhes, súlyos, nehéz, bajos, alkalmatlan; einen — stur, — fallen, valakinek terhére lenni. —, ih. nehezen, bajosan; ügygyelbajjal.

Besósrüben, die; teher, nehézség; nyomor.

Besósrüben, die; baj.

Besósrüben, die; megterhelés; teher, baj; panasz, panaszétel.

Besósrüben, es. összeizzad, izzadsággal megáztat.

Besósrüben, es. rh. ráesküszik, megeksüszik rá, esküvel állít v. erősít; kérve kényszerít (mint p. o. a' babonázók, búvések az ördögöt); einen —, igen kérni, minderre kérni, egre földre kéni, kényszeríteni valakit, esedezni, esedezni, könyörögni valakinek.

Besósrüben, der; ráolvasó, igéző; ördögűző.

Besósrüben, die; ráesküvés, esküvel v. hittel állítás; ráolvasás, ördögűzés; kérve kényszerítés.

Besósrüben, der; ördögűző könyv.

Besósrüben, es. lelkesít, megelevenít, lelket ad belé, huzdit.

Besósrüben, die; lelkesítés; megelevenítés; felbuzdítás.

Besósrüben, es. fölvtöröl; hajóz, hajóház (súlyon sc.)

Besósrüben, es. rh. megnéz, megnézeget, megvizsgál.

Besósrüben, mn. megnézésre méltó, látni méltó.

Besósrüben, l. Besósrüben.

Besósrüben, l. Besósrüben.

Besósrüben, es. kötelekkel ellát.

Besósrüben, die; kötelekkel ellátás.

Besósrüben, es. félre tesz, melőz, elhárít; eligazít.

Besósrüben, es. boldogít, üdvözít, boldoggá tesz.

Belen, der; seprő.

Befenbinder, der; seprőkötő, seprőcsináló.

Befessen, mn. birt, birtokában levő; vom Teufel —, ördögös; vom Weib zc. —, fosványosság zc. lepte.

Befessene, der és die; ördögös.

Befessenheit, die; ördögöség.

Befestband, das; *szegélyszalag*, szegélypántlika.

Befestzen, ca. megrak; elfoglal; behorít; mit Trefsen —, felpasszományozni; mit Spizen —, fölcspizézni, csipkét varrni rá; mit Wännen —, beültetni fákka; mit Soldaten —, megrakni katonákkal; eine Stadt —, városba őrizetet helyezni, elfoglalni; eine Stelle, ein Amt —, hivatalt betölteni, hivatalra kinevezni; die Stelle ist nicht besetzt, a' hivatal még üres; ein Land mit Leuten —, tartományt megnépesíteni, lakosokat telepíteni valahová; die Musik mit Stimmen —, a' muzsikát énekesekkel szaporítani; eine gut besetzte Musik, jó és számos játékosból álló muzsikatársaság.

Befegung, die; megrakás; elfoglalás; behorítás; bepasszományozás; beültetés; telepesítés; hivatal' beöltése, kinevezés a' hivatalra.

Befeußen, cs. sohajtozik (valamin), fohászódik (valamiért).

Befähigen, cs. megné, megnézeget, megzemlél.

Befähigter, der; megnézegető, megzemlélő.

Befähigung, die; megnézegetés, megzemlélés, megvizsgálás.

Befesteln, cs. megpecsétel.

Befestelung, die; megpecsételés.

Befestgen, cs. lo-, meggyőz, győzelmeskedik (az ellenében); megszaboláz.

Befestger, der; győző, győzelmes.

Befestigung, die; meggyőzés, győzés; győzelem, győzedelem.

Befestigen, cs. rh. megénekel, olénekel.

Befestinnen, vh. rh. emlékezik (reá v. róla), eszébe jut; magához jő v. tér, fölzemlél; gondolkodik (hogy eszébe jusson valamami); meggondol (valamit), gondolkodik (felőle); sich anders —, megváltoztatni szándékát; eines Befestern —, jobb útra térni, észre jöni, magába térni.

Befestinnen, das; emlékezés, gondolkodás zc.

Befestnung, die; emlékezés, rá-, megemlékezés, meggondolás; eszmélés, eszmélés.

Befestnungstraft, die; emlékezet; eszmélet.

Befestnungstod, mn. magán kívül lévő, eszméletlen. —, ih. magán kívül, eszméletlenül.

Befest, l. Befreundet, Befreundt.

Befiß, der; birtok, birás; in — nehmen, valamit birtokába venni, át-, el-

foglalni; — nehmen, birtokba lépni; in — setzen, birtokba helyezni.

Befißen, cs. rh. üli (a' tojást), ül (a' tojáson); bir (valamit v. valamivel), van neki; tud, ért (p. o. nyelvet).

Befißer, der; birtokos, biró.

Befißfösig, mn. *birtokboros*; birni képes.

Befißnahme, Befißnehmung, Befißergreifung, die; birtokhavétel, átvétel.

Befißnehmer, Befißergreifer, der; birtokbavevő, birtokba lépő.

Befißrecht, das; birtokjog.

Befißung, die; birás.

Befößen, cs. felharisnyáz.

Befößen, mn. részeg, ittas.

Befößenheit, l. Trunkenheit.

Beföhnen, cs. megtalpal.

Beföhnen, cs. fizet, fizetést ad valakinek.

Beföhnt, mn. fizetett, fizetés, szoldos.

Beföhnter, der; szoldos.

Beföhntung, die; fizetés, szold.

Beföhnter, mn. külön, különös, különválasztott, különvált; kivált, kiváltképes, jeles; ritka.

Beföhnter, ih. külön, különös; kivált, kiváltképes.

Beföhnter, mn. okos, meggondoló, előrelátó, körülnéző. —, ih. okosan, meggondolva, körülnézve.

Beföhnter, die; eszmélet; meggondolás, előrelátás.

Beföhger, cs. gondoskodik (felő), gondját viseli (nak, nek), gondot vi-

sel (ra, re); fél, tart valamitől.
 Beforgató, mn. félhető, veszedelmes; félelmes, félénk, töprenkedő; gondos, gondoskodó.
 Beforgatók, die; félelem, tartás (valamitől); félenség, töprenkedés.
 Beforgató, die; gond, gondoskodás (valami felől); félelem, aggódás, aggodalom.
 Beforgat, mn. — seyn für etwas, gondoskodni valamiről v. felől, gondját viselni valamire; wegen eines, um v. für einen — seyn, féltetni valakit, aggódni v. nyugtalanodni valaki miatt.
 Beforgung, die; gond, gondoskodás; félelem, tartás (valamitől).
 Beforgung, cs. befog (kocsiba); felhúroz (hangszet).
 Beforgung, cs. rh. leköp, köp valamire; lehány, hány valamire.
 Beforgung, die; lehányás.
 Beforgung, cs. megszalonnáz, megapétel; sich —, megszédni magát, meggazdagulni.
 Beforgung, vh. tükröz, tükrözben nézegetni magát.
 Beforgung, cs. rh. beson, beszó.
 Beforgung, cs. rh. előre megalkudás, megrendel; sich mit einem über etwas —, beszélni v. értekezni valakivel valami iránt v. felől.
 Beforgung, die; előre megalkudás; együttbeszélgetés, értekezés, szóalkozás.

Beforgung, cs. befőcskenedez, be-, meglocsol; meghint.
 Beforgung, die; befőcskenedezés, meglocsolás; meghintés.
 Beforgung, cs. rh. szökik v. ugrik (valamire); meghág.
 Beforgung, cs. befőcskend, befőcskenedez, fősckendez; sich mit Roth —, felhárnyni magára a' sárt, felhárnyalni a' sártól; mit Blut —, bevéreznai.
 Beforgung, die; befőcskenedés.
 Beforgung, cs. leköp.
 Beforgung, cs. mos, öblít.
 Beforgung, mn. jobb; — machen, megjobbítani; jobbat tenni; — werden, megjobbulni, megjavulni; gyógyulni. —, ih. jobban; etwas —, jobbakán; mit geht es etwas —, jobban vagyok, jobban érzem magamat; — hin, messzebb, távolabb; — hinauf, fölebb.
 Beforgung, cs. jobbit, kijobbit; megjobbít, jobbat tesz, helyre hoz, megigazít; er ist nicht zu —, ő megjobbíthatlan. —, vh. jobbul, megjobbul, előmegy. jobbra fordul, magát megjobbitja.
 Beforgung, die; jobbitás, megjobbítás; jobbulás, javulás; üdülés, (betegség után); jobb útra terés, maga' megjobbítása.
 Beforgung, l. Verstehen.
 Beforgung, cs. hivatalra nevez, hivatalba iktat.
 Beforgung, die; hivatalra nevezés, hivataladás; szolgálat.

Beforgungsbrief, der; kinevezőlevél.
 Beforgung, der; állandóság, tartósság; állhatatosság; megmaradás; maradvány; maradék, érték, bérlet, bérvétel, bér; — haben, tartósnak, állandónak lenni; ein Gut in — nehmen, jószágot bérleten, bérbe venni; in — geben, bérbeadni, kibérelni; in — haben, bérben tartani.
 Beforgung, Beforgung, Beforgungsmann, der; bérlet.
 Beforgung, das; bérletpénz.
 Beforgung, das; bérjószág.
 Beforgung, der; bérbeadó.
 Beforgung, mn. állandó, maradé, tartós; örökös; szüntelen. —, ih. állandóul, maradélag; szüntelen, mindenkor, örökké; állhatatosan.
 Beforgung, die; állandóság, tartósság; állhatatosság.
 Beforgung, die; bérvadászat.
 Beforgung, der; létrész, alkotó v. állatorész.
 Beforgung, das; állomány, létalap, lényeg.
 Beforgung, die; bérlet, bérlet's ideje.
 Beforgung, cs. megerősít, erősít; megkeményít.
 Beforgung, die; megerősítés.
 Beforgung, cs. megállít, megérősít, jóváhagy; állít, erősít, bizonyít. —, vh. behizonyul, megbizonyosodik, heteljesedik.
 Beforgung, die; megerősítés, erősítés, behizonyítás, behizonyosodás.

Befähigungsurtheil, das; jóváhagyó ítélet.

Befattan, cs. (zur Erde), eltemet, eltakarít.

Befattung, die; eltemetés, eltakarítás; temetés.

Befäuben, k. beporozul, beporosodik.

Befäuben, cs. beporoz.

Befäubt, mn. poros.

Befäuben, vb. szárba indúl, szárazodik; csomótésül (a' fa).

Beste, mn. legjobb; bester Freund, kedves barátom! Die beste Mannschafft, népnek v. katonaságnak java, színe; in seinen besten Jahren seyn, legjobb v. legzebb korában lenni; bey der ersten besten Gelegenhejt, legelső adandó alkalommal; am besten, aufs beste, zum besten, ih. legjobban.

Beste, das; legjobb, valaminek legjobb; java v. hazna valakinek; zum Besten greiffen, javára hasznára lenni v. szolgálni; sein Bestes thun, mindent elkövetni, mennyire lehet ügyekezni; das — bey etwas thun, legtöbbit tenni valamihöz; das — davon tragen, nyertesnek lenni, elnyerni a' díjat; das — von einem reden, valaki felől jót beszélni, valakit dicsérni; das gemeine —, közjó; nicht viel zum Besten haben, szegény állapotban lenni, nem sokkal v. kevésvel birni; einen zum Besten haben, boldognak tartani vagy elholondítani valakit, tréfát v. csúfot úzni valakiből.

Bestehbar, Bestehlich, mn. megvesztegethető, megvehető, (bíró st.).

Bestehbarkeit, Bestehlichheit, die; megvesztegethetőség, megvehetőség.

Bestehen, cs. rh. megtűzöget; megvéseget; megveszteget; er läßt sich nicht —, meg nem vesztegethetik.

Bestehen, der; megvesztegetés.

Bestehung, die; megtűzögetés; megvesztegetés.

Bestes, das; tok, tartó; eszköz (p. o. evőeszköz), szer.

Besten, cs. megtűzdel, rá: tűz; belé dugdos, bedugdos, beültet; Erbsen —, megkarózni a' horsót; das Haat mit Blumen —, hajába virágokat tűzdelni, haját virágokkal fölékesíteni.

Bestehen, k. rh. áll, megáll (a' viz), megalszik (a' tej st.); áll (ban, ben; ből, ből); megáll (előtte); fennáll megmarad; auf etwas —, valami mellett állhatatosan megmaradni, valamihez ragaszkodni; auf seinem Kopfe —, makacsodni, feleskedni; gegen einen nicht — können, valakinek ellent nem állhatni; gut v. schlecht, wohl v. übel —, jól v. rosszul forgatni magát (p. o. tudományos vizsgálatban); mit etwas —, becsületet vallani; megférni valamivel; beérni valamivel; mit Schimpf und Schande —, szégyent vallani; in einen Rede —, elakadni a'

beszédben. —, cs. rh. királl, le-, megyőz; hören, kibérel; alle Schwereigkeiten —, minden nehézséget meggyőzni, kiállani; einen —, valakit megtámadni; ein Abenteuer —, kalandon menni keresztül.

Bestehend, mn. álló (ben, ből); megálló, fennálló, megmaradó.

Bestehbar, mn. meglopható.

Bestehen, cs. rh. meglop.

Bestehung, die; bérlet, árenda.

Besteifen, cs. megkeményít, J. Bestärken.

Besteigen, cs. rh. fölmegy, felhág, föllép (vafamire); ein Pferd —, lóra ülni; ein Schiff —, hajóra ülni, hajóba bele menni; einen Berg —, fölmenni a' hegyre, megmászni a' hegyet; die Bühne —, föllépni a' színe; den Thron —, fejedelmi székbe ülni, az uralkodást átvenni.

Besteigung, die; fölmenés; föllépés; felülés.

Bestellen, cs. helyez; batölt; rendel; megrendel; einen wohn —, valakit valahová rendelni; einen zu etwas —, valakit valamivé, valaminek (p. o. gyámtyának) tenni, kinevezni; einen über etwas —, valakire valamit bízni; etwas bey etnem —, megrendelni valakinél valamit; bestellte Arbeit, mondva készült munka; eine Sache —, elintézni valamit, eljárni valamiben; einen Brief —, levelet kézhez adn

v. átadni; einen *Adet* —, szántóföldet megszántani, megmunkálni; sein *Haas* —, házat rendbe hozni, elintézni dolgait.
Beßellung, die; helyzés; megrendelés, odarendelés; kincvezés; rábizás; elrendelés, elintézés.
Beßellungsbuch, das; rendeletkönyv, (kalmároknál).
Beßelzeit, die; felmunkálás ideje.
Beßens, ih. legjobban, legjobban módon, igen jól, nagyon.
Beßuern, cs. adót vet (ra, re).
Beßtalisch, mn. baromi. —, ih. baromilag, barom módra.
Beßte, die; barom, vadállat.
Beßtimmen, cs. meghatároz, kiszab, kijegyez; zu etwas —, valamire szánni, elrendelni, elhatározni; sich zu etwas —, valamire határozni magát.
Beßtimmend, mn. meghatározó.
Beßtimmt, mn. meghatározott; kiszabott, kijegyzett, bizonyos; szánt; elrendelt.
Beßtimtheit, die; meghatározottság.
Beßtimmung, die; meghatározás, kiszabás; elhatároztatás, rendeltetés.
Beßtiglichkeit, ih. lehetőlegjobban, kitelhetőkép.
Beßteln, k. és vh. szárba indul, szárroodik, bokroznak, bokrosodik.
Beßtern, cs. beöltöget, bevarr (lyukat).
Beßtern, cs. rh. nagyfogú reszelővel nagyból meg-

reszel; nagyból meggyalul.
Beßtshobel, der; nagygyalul.
Beßtraffen, cs. büntet, megbüntet; megfenyít; mit Worten —, megpirognatni, megfeddeni.
Beßtraffer, der; büntető, megbüntető.
Beßtrafung, die; büntetés, megbüntetés; fenyítés.
Beßtraßen, cs. besugároz, sugárral megvilágít.
Beßtrahung, die; besugározás.
Beßtreben, vh. ügyekszik, törekedik (valamire); — nach etwas, valamire vágyódni.
Beßreibung, die, *Beßreiben*, das; ügyekszet, törekedés.
Beßreich, cs. rh. megken, kizab; bedörgöl; mit Butter —, irósvajat kenni rá; mit dem Magnet —, magnessel megdörögnöni, megvonni, megmagnesezni.
Beßreitbar, l. *Streitig*.
Beßreiten, cs. rh. megtámad; kikel ellene; elgyöz, meggyöz; ich will es nicht —, nem akarom tagadni v. vitatni, nem akarok ellene mondani; eine *Arbeit* —, elgyözni, elvégezhetni, véghez vihetni a' munkát; die *Kosten* —, meghírni v. gyözni a' költséget.
Beßreitung, die; megtámadás, kikelés; elgyözés, meghírása (a' költségeknek st.).
zur — der *Unkosten*, a' költségek födözésére.
Beßtreuen, cs. meghint; be-

hint; mit Sand —, heporozni (írást); mit Salz —, besózni; mit Pfeffer st. belisztezni, megborozni st.; mit Blumen —, behinteni virágokkal.
Beßreuung, die; meghintés, behintés.
Beßtriden, cs. körülköt, körülrevez; hálóba v. törbe kerit, körülháló; bonyolít.
Beßtridung, die; körülkötés; hálóbakerítés, törbekerítés.
Beßtrümen, cs. mos, ráfoly, mellelte elfoly.
Beßtriden, cs. felágyúz (hajót).
Beßtrümen, cs. vi. ostromol; eine Stadt —, várost vinni v. ostromolni; einen mit *Witten* —, valakit kérésével terhelni, ostromolni.
Beßtrümmung, die; vivás, megtámadás, megrohanás; ostrom.
Beßtürzen, cs. beborít, beföd; megrettent, megrémít; megzavar, elbódít, zavarba hoz.
Beßtürzt, mn. megrémült, rémült; megzavarodott.
Beßtürzung, die; rémülés, megrémülés, megrettetés, megzavarodás, összezavarodás; in — geraten, meg- v. összezavarodni.
Beßsuch, der; látogatás; járás, eljárás (vásárookra); látogatók, vendégek; einen — abſtatten, valakit meglátogatni, valaki' látogatására menni.
Beßsuchen, cs. látogat, meglátogat, megkeres; jár, eljár (valamely helyre).

Befuchung, die; meglátogatás; eljárás.
 Befuchen, cs. elmocskol, bemocskol; megfertőztet
 Befuchung, die; elmocskolás, bemocskolás; megfertőztetés.
 Befuchen, l. Täfchen.
 Befugen, cs. határnapot rendel; idéz.
 Betrag, mn. koros, élemez, eltes, öreg, vén.
 Betafeln, cs. vitorlakkal 's kötelekkel' folkéssit (teu-geri hajót).
 Befasten, cs. megtapint, megmegtapogat; körfeltapogat.
 Befastung, die; megtapintás, megtapogatás.
 Befäuen, cs. megs. ketit; elbódít, megbódít, megkábít, megszedít.
 Befäubt, mn. bódult, kábult; elhalt, zsihbadt (p. o. ideg).
 Befäubung, die; megsikettetés, fülbedugulás; elbódulás, elkabulás.
 Betbruder, der; szenteskedő.
 Betbnch, l. Gebetbnch.
 Bete, die; czékla.
 Beten, cs. imádkozik, könyörgő; zu Gott —, istent kérni, istenhez fohászzkodni; ein Gebet —, imádságot mondani v. elmondani.
 Beter, der; imádkozó, könyörgő.
 Betfahrt, l. Wallfahrt.
 Betgöde, die; könyörgésre sendítő kisharang, *im-harang*.
 Betbüßigen, cs. munkára gerjezt; teljesíti (igéretet).
 Betbauen, cs. beharmatoz.
 Betbaut, mn. harmatos.
 Betbauß, das; egyház, szent-egyház, iston' háza.

Bethelken, cs. részét kiadja v. kiosztja.
 Bethelligen, ss. részémit.
 Bethelligte, der és die; rész, részára, részésült.
 Bethelligung, die; részésítés.
 Bethuern, cs. erős hittel állit v. bizonyít.
 Bethuterung, die; erős állítás, bizonyítás, erősítés.
 Bethören, cs. elbolondít, elámit, megvakít, rászed.
 Bethörenb, mn. ámitó, csaló.
 Bethörung, die; vakítás, ámitás, elámitás.
 Bethören, l. Bewelnen.
 Bethun, vh. rh. bir v. tud magán segíteni; magát lecsúnyítja.
 Bethuten, cs. czimez; szólit; wie soll ich ihn —? hogy tiszteljem? —
 Bethutung, die; czimezés, czimelés, elnevezés; szólitás, czimadás.
 Betkammer, die, Betzkammer, das; imádkozó szoba, *imaterem*.
 Betonen, cs. hangjeler, szótagot élesen v. megvonva mond ki; eine scharf betonte Sylbe, éles hangjelű szótag.
 Betonung, die; hangjelerés; szótagvonás, szótag' megvonása.
 Betonit, die; sebű, orvosai betonika.
 Betrach, der; tekintet, l. Betrachtung; in —, valamire néve, valaminek tekintetéből.
 Betrachteten, cs. nézeget, vizsgál, vizsgálgat; vizsgálódik, elmélkedik (vala-

miről); úgy néz, tekint valamit mint st.
 Betrachtend, mu. és ih. vizsgálódó, szemlélő; vizsgálva, szemlélve.
 Betrachtet, der; vizsgáló, vizsgálódó.
 Betrachtlich, mn. szembetűnő, nevezetes, tetemes —, ih. szembetűnőleg, nevezetesen, tetemesen.
 Betrachtlichheit, die; nevezetesség.
 Betrachtung, die; nézegetés, szemlélgetés, vizsgálás; vizsgálódás, elmélkedés; tekintet; in — gesehen, tekinteni, tekintetbe venni, nézni.
 Betrag, der; összesség, somma, érték.
 Betragen, cs. rh. tosz, összesen tesz, megy (valamennyire); es wird zehn Gulden —, tíz forintot fog toszni, v. tíz forintra fog menni. —, vh. rh. viseli magát.
 Betragen, das; magaviselet.
 Betrauern, cs. gyászol; keereg, szomorkodik, bánkodik (valamin).
 Betrauernswürdig, mn. siratható, siralmas, sajnálatos.
 Betrauerung, die; gyászolás, szomorkodás, kesergés, keserűség.
 Beträufeln, Beträufen, cs. becsapeget, megcsapegetet.
 Betraut, mn. és ih. biztos, meghitt; meghitten.
 Betraute, der és die; meghitt, meghitt embere (valakinek).
 Betreff, der; in —, -ra nézve, -re nézve; a' mi illeti.
 Betreffen, cs. és k. rh. raj-

taér, rajtakap; törtönik rajta; illet, néz, rátorozik; fennforog; ez v. amaz van kérdésben; über etwas betroffen werden, fió — lassen, rajta éretni, rajtakapadni; das Unglück hat mich betroffen, olly szerencsétlen voltam, azon szerencsétlenség történt rajtam; es betrifft Ehre und Leben, becsület és élet forog kérdésben.

Betreffen, das; rajtaérés.

Betreffend, mn. és ih. illető; -ra, -re, nézve.

Betreiben, cs. rh. legeltet, legelőre bajt (marhát); sürget (valamit), rajta van, nagy ügykezettel dolgozik (valamin), utána lát (valaminek); üz, folytat.

Betreibung, die; legelőre-hajtás; utánlátás, sürgetés; üzés, folytatás.

Betreten, cs. rh. rálép, tapod; föllep; rámeleg, bemeleg; jár; bejő, belép; megnyom, megtojóz; einen Weg —, valamely úton elindulni; jemanden fustaffen —, valaki nyomdokait követni; einen über etwas —, rajtakapni, rajtaérni, meglepni.

Betreten, mn. járt, tört (út); meglepetett, megrezzent, meghökkent, megrezzent, megzavarodott.

Betretenszeit, die; meglepetés, megzavarultság, zavarodás.

Betretung, die; rámenetel, bemenetel, belépés, föllepés; meglepés, rajtaérés v. kapás; im Betretungsfalle, ha rajtaérik v.

kapják, rajtaérés' esetére.

Betrieb, der; utánlátás, folytatása a' munkának; készlet, ösztönzés, sürgetés.

Betriebsam, mn. munkás, serény, szorgalmas, iparkodó.

Betriebsamkeit, die; munkásság, serénység, asorgalom, ipar.

Betriegeu, cs. rh. csal, megcsal, rászed; elámit. —, vh. rh. csalódik; csalatkozik, téved, megcsalja magát.

Betrieget, der; csaló, csalárd; ámitó.

Betriegeth, die; csalárdság, család.

Betriegeth, l. Betrüglíth.

Betrinfeu, cs. és vh. rh. megrészeget, lerészeget; megrészegetül, megrészegetdik.

Betroffen, mn. megzavarodott, meghökkent, megrezzent. —, ih. megütököz; meghökkenve.

Betroffenszeit, die; megütöközés, zavarodás, megrezzentés.

Betrüpfeln, Betropfen, l. Betrüpfeln.

Betrüben, cs. és vh. felzavarni (vizet); szomorít, megszorít; búsít; búsul, búsong, búalakodik, szomorodik (valamin).

Betrübheit, die; szomor, szomorodás, búsongás; bú, keserv, szomorúság.

Betrübt, mn. bús, szomorú; búsító, szomorító.

Betrug, der; csalás, csalódás, csalatkozás.

Betrüglíth, mn. álnok, ravasz, csalfa; csalóka. —,

ih. álnokul, ravaszul; csalólag.

Betrüglíthzeit, die; csalás; álnokság.

Betrüffen, mn. részeg, boros.

Betrüffewester, die; szenteskedő, kegyeskedő (l. i. aszszony).

Betrüßli, Betrüßel, der; imádkozó szármoly.

Betrüßte, die; imádkozás' órája; könyörgés (a' templomban).

Bett, das; ágy; nyoszolya; sek, fekhely, fekvés, (nyúló); vaczok, alom, üreg, lyuk, harlang (egyéb emlős vad); medder; árok; borsajló' feneker; das — machen, ágyat vetni; zu Bette bringen, lefektetni, ágyba fektetni; fió zu Bette setzen, zu Bette gehen, lefeküdni.

Betttag, der; könyörgés' v' imádság' napja.

Bettbank, die; padágy.

Bettbarthent, der; ágyparket.

Bettbecken, das, Bettbüßel, die; ágymedence.

Bettbehang, der; ágykárpit.

Bettboden, der; ágyfenék.

Bettbretter, t. ágydeszkák.

Bettchen, das; ágyacaka.

Bettdeck, die; ágyterítő; paplan.

Bettel, der; csekélység, hiában-valóság; alávalóság; koldulás; das ist der gewöhnliche —, ez minden.

Bettelarm, mn. koldus, kolduszegény, mazar, talpig szegény, földhöz ragadt szegény.

Bettelbrief, der; koldulás engedő levél; kolduló levél.

Bettelbrot, *das*; kolduskenyér, koldult kenyér; irgalomkenyér, alalmazsa.
 Bettelbube, *der*; kolduló gyermek; nyomorult.
 Betteltes, *die*; koldusság, nyomorúság, koldulás; rimánykodás, reménykedés.
 Bettelfrau, *die*; koldusasszony.
 Bettelgeld, *das*; koldult pénz.
 Bettelgesindel, *das*; koldusnép.
 Bettelhaft, *mn.* nyomorú; szegény. —, *ib.* nyomorúlag, koldus módra.
 Bettelherberge, *Bettelherberge*, *ge*, *die*; koldustanya.
 Bettelkutte, *die*; kolduskunyhó; rossz kunyhó.
 Betteltagd, *die*; koldusvadász.
 Bettelkunge, *Bettelkunge*, *der*; koldushű.
 Bettelkind, *das*; koldusgyermek, kolduló gyermek.
 Bettelkente, *t.* koldusok.
 Bettelkumpen, *t.* rongy, ringyrongy.
 Bettelmadchen, *das*; koldusleány, kolduló leány.
 Bettelmann, *der*; koldus, koldusember.
 Bettelmenich, *das*; koldusasszony.
 Bettelmuñch, *der*; kolduló barát.
 Bettelmuñse, *die*; kolduspénz.
 Betteln, *ca.* és *k.* koldul; eseklik, reménykedik, rimánykodik, kunyorál; — gehen, kéregetni.
 Bettelforden, *der*; kolduló szervezet.
 Bettelfad, *der*; koldustáska, koldusatarisznya.
 Bettelstiel, *das*; szugori jüték, esekélyben-játásás.
Zeebander. II.

Bettelstnat, *der*; nyomorú közsület, szegény pompa.
 Bettelstab, *der*; koldusbot; an den — gerathen, fomenen, koldusbotra jutni.
 Bettelstaud, *der*; koldusság; koldusok' közösége.
 Bettelstrolch, *der*; kolduskevelység. —, *mn.* kolduskevely.
 Bettelweib, *l.* Bettelfrau.
 Betteln, *ca.* ágyat vet, ágyaz; sich den einander —, sich lön sekünni, hálai; kühsammen —, együtt fekünni v. hálai; sich wohl v. ábel —, magát jó v. rossz állapotba helyezni; wie man sich bettet, so schlöft man, a' mint vetés, úgy aratsz; ki hogyügyekszik, úgy veszi hasznát; ki mint veti ágyát, úgy alszik.
 Bettelstafche, *die*; ágyemelegítő.
 Bettelrau, *die*; ágyvető asszony.
 Bettelrathse, *l.* Bettelzug.
 Bettelstiel, *Bettelstiel*, *der*; hálótárs; ágytárs.
 Bettelstiel, *das*, *Bettelstiel*, *die*; nyoszolya, ágy.
 Bettelgurt, *der*; ágyheveder.
 Bettelkummet, *der*; ágyemenyeset.
 Bettelkammer, *die*; hálószoba, *fehtarem*; ágytarto szoba.
 Bettelknoef, *der*; ágygomb.
 Bettelkorb, *der*; ágykosár.
 Bettelkranz, *der*; ágykoszorúsat, ágypárkányzat.
 Bettelkissen, *das*; vankos, fejal.
 Bettelagerig, *mn.* fekvő beteg.
 Bettelstaken, *l.* Bettelstiel.
 Bettelstier, *der*; koldus.
 Bettelsterrinn, *die*; koldusasszony.

Bettmeister, *der*; ágymeister, (udvaroknál).
 Bettstanne, *die*; ágyemelegítő.
 Bettstähel, *der*; vankos, fejal.
 Bettstoffske, *die*; ágyláb.
 Bettstaf, *der*; párnaszak; szalmaszak.
 Bettstühle, *die*; ágyoszlop.
 Bettstücker, *der*; ágybacsunyító.
 Bettstücker, *der*; ágybahunyó.
 Bettstange, *die*; kárpitruid, (ágyaknál).
 Bettstatt, *die*; nyoszolya, ágy.
 Bettstulle, *die*; nyoszolya.
 Bettstollen, *der*; ágyláb.
 Bettstroh, *das*; ágyszalma.
 Bettstisch, *der*; asztalágy.
 Bettstuch, *das*; lepedő.
 Bettstüberzug, *der*; vankoshéj, párnahéj.
 Bettstuhang, *der*; ágylepel.
 Bettstung, *die*; ágyazás.
 Bettstörhang, *der*; ágyelődő; ágykárpit.
 Bettwanze, *die*; poloska.
 Bettwärmer, *der*; ágyemelegítő.
 Bettzeug, *das*; ágybeli.
 Bettzude, *die*; párnahéj, vankoshéj v. tok.
 Bettzucht, *ca.* fehérit, meszel, befehérit, bomesszel.
 Bettzucht, *die*; könyörgésnéh, Bepe, be; nőstényeb, szuka; kurva, rima, lotyó, ringyó.
 Bettzuchtte, *die*, *Bettzucht*, *das*; szapuló, szapusajtár.
 Bettzucht, *die*; szapulás, lúgoszás; lüg.
 Bettzucht, *ca.* szapul, lúgos.
 Bettzucht, *die*; görbület, hajlás.
 Bettzucht, *ca.* görbit, meggörbit, hajlít, hajt; *die* Anie
 9

—, tórdet hajtani. —, vh. hajol, hajlik, hajlong; meghajtja v. megalázza magát.

Beugfam, l. Biegsfam.

Bengung, die; görbítés.

Beunßen, daß; gümöcske.

Beute, die; gümö; csomó; kelevény.

Beutig, mn, gümös.

Beurruhigen, cs. és vh. nyugtalanít, háborgat; nyugtalanodik, aggódik.

Beurruhigung, die; nyugtalanítás, háborgatás; nyugtalanság, aggodás, aggodalom.

Beurbaren, cs. mivel földet.

Beurkunden, cs. bizonyít (írományokkal), megmutat, megerősít.

Beurlaßen, cs. elbocsát, hazra bocsát, szabadsággal elereszt (katonát bizonyos időre). —, vh. elbucsuzik, bucsút vesz.

Beurlaubung, die; eleresztés, elbocsátás, szabadságra eresztes; elbucsuzás.

Beurtheilen, os. ítél, megítél, ítéletet tesz v. hoz valamiről; bírál, bírálgat.

Beurtheiler, der; ítélő, megítélő; bíráló, meghíraló.

Beurtheilung, die; ítélés, megítélés; bírálás, meghíralás; ítéletétel.

Beurtheilungsraft, die; ítélőerő, ítélőtehetség, ítélet.

Beute, die; zsákmány, martalék, ragadomány, *dű*; süttöknő; méhköppő, kaptár, *keleneke*; den Feinden zur — werden, az ellenség martalékjává lenni.

Beutel, der; erszény, zacskó; zseb; tüsző, gyűsző; malomszita, resgőszita (a'

garat' alján); kótis, szalok; den — zehren, erszényét megnyitni; den — spülen, erszényét megtömní; sich nach feinem — richten, jövedelméhez szabni magát; die Schwindsucht im — haben, lapos v. üres az erszénye; aus einem — zehren, közös erszényből költeni; es geht über meinen — her, az én rovásomra, az én erszényemből megy.

Beuteleben, daß; erszényke, erszényecske; kis zacskó.

Beutefaß, daß; erszényhordó, (puskaporak).

Beutefermig, mn. erszény v. zacskóalakú.

Beutegeld, daß; szitapénz.

Beutegefäßwulst, die; tömlődaganat.

Beuteherr, l. Seckmeister.

Beuteilig, mn. zacskós.

Beutekammer, die; lisztes kamara, lisztes ház.

Beutekasten, der; garat.

Beutekrabbe, die, Beutekrebs, der; tolvajrak.

Beutemeiße, die; függőmadár, (csinegesaj).

Beutein, cs. szítal; megozítal (lisztet); sulykol (kenderet); ráz, megráz. —, vh. rázkodik.

Beutejerrüde, die; táskás v. zacskós vendéghaj.

Beutekrabe, die, Beutekriber, daß; csecsiszakos fishordó.

Beutekühler, daß; erszényzár.

Beutekühler, der; zsehből szívány, tanult v. ravasz tolvaj.

Beutekühlerer, die; szíványság, tanulttolvajság.

Beutekühler, daß; szita, sűrű szita.

Beutekühler, daß; szitaszövet.

Beutenheide, die; méhes liget.

Beutenhonig, der; odüméz, vadméz.

Beutenjäger, der; mézbér, vadméhbér, (mellyet az erdei v. vad méhektől szetnek).

Beutner, der; vadméh-örző, erdei méhész.

Beußeren, cs. népesít, megnepesít. —, vh. népesül, népesedik.

Beußeren, mn. népes.

Beußeren, die; népesítés; népesedés; népeség.

Bevollmächtigen, cs. meghatalmaz, felhatalmaz, teljes hatalmat ad (valakinek).

Bevollmächtigt, mn. teljes hatalmú.

Bevollmächtigte, der; megbízott, meghatalmazott; teljes hatalmú követ v. személyviselő.

Bevollmächtigung, die; meghatalmazás, teljes hatalomadás.

Bevor, ksz. mielőtt, minekelőtte, azelőtt hogy.

Bevormunden, cs. gyámtyát v. gondviselőt ad (valakinek).

Bevorrechten, cs. *biváltság*, kiváltságot ad (valakinek).

Bevorstehen, k. rh. közeleg, közelit, vár reá; es steht ihm ein großes Glück bevor, nagy szerencse vár reá.

Bevorstehend, mn. közelgő, közelítő, jövő.

Bevorstehen, cs. megcsal, megszed, rászed, várt hasznában megkárosít; sérelmet okoz.

Bevoetstellung, die; megcsa-

lás, rászédés; megkár-
sítás.
 Bewachen, cs. őriz, őriz;
 megőríz; őrt áll.
 Bewachen, k. rh. beö; mit
 Örs —, begyepesedni,
 begyepesülni; mit Haar —,
 beszőrösödni; hajjal be-
 nőni.
 Bewachung, die; őrsés, meg-
 őrsés.
 Bewaffnen, cs. fölfegyverez,
 fölfegyverkeztet; sích —,
 fölfegyverkezni; mit be-
 waffneter Hand, fegyveres
 késsel.
 Bewaffung, die; fölfegyver-
 zés; fölfegyverkezés.
 Bewahren, cs. tart, meg-
 tart, tartogat; őriz, meg-
 őriz, megó, ótalmaz;
 Gott bewahre! isten ne ad-
 ja! isten mentse! Gott
 bewahre mich davor! isten
 őrizzen!
 Bewahren, cs. be-, megbi-
 zonyít, megmutat; jönak
 v. igaznak talál (szert, esz-
 közt st.).
 Bewähren, mn. próbált, bi-
 zonyos, hasznos, jönak
 tapasztalt, (szert st.).
 Bewahrung, die; tartogatás
 eltevés, megtartás; meg-
 őrsés, megóvás.
 Bewährung, die; bebizonyít-
 ás; megbizonyodás; hely-
 benhagyás.
 Bewallen, cs. feltölt (kom-
 lót st.).
 Bewaldet, mn. erdő.
 Bewandern, cs. bejár, be-
 barangol, bevándorol.
 Bewandert, mn. jártas; ta-
 pasztalt, sokat látott hal-
 lott; ügyes; nicht —, já-
 ratlan, tudatlan.
 Bewandt, mn. bej se bewand-
 ten Umständen, így levén

a' dolog; diefe Sache ist so
 —, a' dolog ebben van.
 Bewandtnis, die; körülállás,
 állapot, helyzet, tulaj-
 donás, mivolt, milét.
 Bewähren, cs. bevizoz; meg-
 öntöz, elönt, megáztat.
 Bewässerung, die; megöntö-
 zés.
 Bewegbar, mn. mozogható.
 Bewegen, cs. mozdit, moz-
 gat, kimozdit, megmoz-
 dit, ingat; megillet, meg-
 indit, (valakit); einen zum
 Laufen, Weinen —, vala-
 kit nevetésre, sírásra in-
 dítani v. fakasztani. —,
 vh. mozdul, mozog; fo-
 rog, kereng; inog, lóg; je-
 rück, testének mozgást
 szerez; sích zum Mittel-
 lassen, megkönyörölni (val-
 kint), megsajnálni (vala-
 kit). —, cs. rh. bir, vess
 (valakit valamire).
 Bewegend, mn. mozditó,
 mozgató.
 Beweggrund, Bewegunggrund,
 der; indítóok.
 Beweglich, mn. mozgó, moz-
 gatható, mozgékony; for-
 gatható, forogható; érzé-
 keny, gerjesztő, hathatos;
 bewegliche Gätter, ingó jó-
 szágok; bewegliche Feste,
 változó ünnepnapok.
 Beweglichkeit, die; mozgat-
 hatóság, mozoghatás, moz-
 gékonyág; behatóság, szív-
 rohatóság.
 Bewegnerv, der; mozideg.
 Bewegt, mn. megindult, meg-
 hatott, elérékenyült. —,
 ih. megindulva, eléré-
 kenyülve.
 Bewegung, die; mozgás, moz-
 dulás, mozditás, mozga-
 tás; megindulás, folgerje-
 dés; sendülés, lázadás,

fölzendülés; in — setzen,
 meg- v. elindítani; sích —
 machen, testének mozgást
 szerezni; zu viel Bewe-
 gungem mit den Händen
 machen, sokat hadarászni.
 Bewegungsfähigkeit, die; mo-
 zoghatóság.
 Bewegungskraft, die; moz-
 gótehetség; mozgatóerő.
 Bewegungstunft, Bewegungstun-
 stunftlehrer, Bewegungstun-
 stunftwiffenschaft, die; erőmű-
 tudomány.
 Bewegungsjahrt, der; pályá-
 kör, (égi testeké).
 Bewehren, cs. fölfegyverez,
 fegyverkeztet.
 Bewehrung, die; fölfegyver-
 zés.
 Beweiben, cs. megházasít,
 megnősít.
 Beweiden, cs. rajta legel,
 meglegel.
 Beweinen, cs. sirat, meg-
 sirat.
 Beweinenwürdig, mn. siral-
 lomra méltó, siratandó,
 siralmas, sirodalmas. —,
 ih. siralomra méltólag, si-
 ralmasan.
 Beweis, der; megmutatás.
 bizony, megbizonyítás; be-
 bizonyítás; bizonyás, jel,
 bizonyítójel, bizonyítóok,
 okoskodás; — führen, meg-
 mutatni, bebizonyítani.
 Beweisen, cs. rh. mutat, bi-
 zonyít, megmutat, meg-
 bizonyít; bizonyáságul vau
 v. szolgál; sích freunds-
 chaftlich —, barátságosan
 viseltetni valakhez v. va-
 laki iránt.
 Beweisführer, der; bebizo-
 nyító.
 Beweisgrund, der; bizonyít-
 óok, bizonyás.
 Beweislich, mn. megmutat-

ható, be-, megbizonyítható.
Beweisrede, die; okoskodás.
Beweischrift, die; bizonyítóirat v. iromány, bizonyítvány.
Beweisen, cs. be-, megfehérit, hemeszel.
Bewenden, k. rh. es Baden — lassen, abban hagy, megnyugszik rajta, megelégszik valamivel.
Bewenden, dat; hiedben hat es seyn —, elég az, a' mellett marad, úgy marad a' dolog, mint van.
Bewerb, der; keresés, kereset; foglalatosság, munka, hivatal; was hast du hier für ein —? mit keresz itt?
Bewerben, vh. rh. um etwas, keres, utána jár valaminek, valamit meg- v. elnyerni ügyekszik; kér, megkér (feleségül).
Bewerbung, die; keresés, utánajárás, vágyódás; megkérés, megkeretés; (hivatal) kérés.
Bewerfen, cs. rh. be-, rábány; hajigál; sine Wand mit Raif —, falat bevakolni; mit sehm —, tapasztani.
Bewerfung, die; behányás, bevakolás.
Bewerftelligen, cs. végrehajt, véghezvisz, megtesz; valóít, létesít.
Bewerftelligen, die; végrehajtás, véghezvitel; valóítás, létesítés.
Bewideln, cs. betokerget, hebonyolit.
Bewilligen, cs. megenged, megad, ad; helybenhagy, rááll valamire.
Bewilligung, die; megenge-

dés; engedelem; helybenhagyás.
Bewillkommen, cs. köszönt, üdvözöl, köszöntve fogad; jó szívvel lát v. fogad, szívesen lát.
Bewillkommen, die; köszöntés, üdvözlés, szíves fogadás.
Bewimmern, cs. megsírat; könyez, jajgat.
Bewirben, cs. rh. beteker, körülteker.
Bewirbhaber, der; kereskedői társaság' igazgatója (Hollandban).
Bewirbset, dat; kötel, kötelek.
Bewirsen, cs. véghezvisz, véghezvitel, végrehajt, kicseinál, kieszközöl.
Bewirthen, cs. megvendégel, jó szívvel lát 's megvendégel.
Bewirtthschaften, cs. gazdálkodik, gazdaságot folytat.
Bewirtthung, die; megvendéglés.
Bewirthumen, cs. özvegyi jószágot ad, özvegyi tartást rendel valakinek.
Bewitzeln, cs. elmésen gúnyol, elmeskedik (valami, v. valaki felett).
Bewogen, mn. megindított, valamire rávett, kész.
Bewohnbar, mn. lakható.
Bewohnen, cs. lakik (házban), lakj; (a' házat).
Bewohner, der, **Bewohnerin**, die; lakos, lakó; lakos aszszony, lakóné.
Bewohnung, die; lakás; lak.
Bewohnen, cs. besellegez, selleggel bevon, beborít.
Bewohnst, mn. felleget, borongós, borús.
Bewunderer, der; csodáló; imádó.

Bewundern, cs. csodál, csodálkozik (valamin).
Bewundernswert, **Bewundernswürdig**, mn. csodálatos, csodálkozára méltó, csodálatra méltó. —, ih. csodálatosan, csodálatra méltólag.
Bewunderung, die; csodálás; csodálkozás.
Bewunderungswort, **wert**, **würdig**, l. **Bewundernswert**.
Bewurf, der; vakolat.
Bewurgen, cs. meggyökerez.
Bewußt, mn. (einem); ismeretes, tudvalevő, es ist Idermann —, minden tudja, minden ember előtt tudva van; sich seiner Sache — seyn, valamire emlékezni, eszmélni; sich nichts Büssen, fejtés Verbrechen — seyn, nincs mivel vádolnia magát, semmi rossz tettel nincs terhelve lelkiismerete; sich seiner nicht mehr — seyn, magán kívül lenni, elveszteni eszméletét.
Bewußt, der; ohne meinem —, tudtom nélkül; mit meinem —, tudtommal.
Bewußlos, mn. eszméletlen, öntudatlan, magán kívül lévő. —, ih. eszméletlenül, magán kívül, öntudatlanul.
Bewußtseyn, dat; eszmélet; öntudat, lelkiismeret.
Bey, l. Bei.
Beyan, ih. mellette.
Beyarbeiter, l. Mitarbeiter.
Beybehaffen, cs. rh. megtart.
Beybehaltung, die; megtartás.
Beybiegen, cs. rh. mellével (valamit hoz, bez), ra-

gasz, rekeaszt (mellé, hozzá).

Beubinden, cs. rh. köt (mellé, hozzá).

Beubott, der; segéd- hírvívó v. követ.

Beubringen, cs. rh. hoz; bead (gyógyszert); rátesz (tapaszt v. hastromot); ejt (sebet valakin); okoz. belé önt, belé ver (félelmet); jelent, kijelent, tudtára ad; felhoz (okokat, bizonyosság); állít, előállít, hoz (tanúkat); etnem etwas —, tanítói, megajánlói, oktatói valakit valamire; etnem eine Meinung —, valakit valamely véleményre hozni v. venni, valakivel valamely véleményt elfogadtatni.

Beubringung, die; hozás; beadás, jelentés; tanúállítás; tanítás.

Beude, mn. t. mindkettő, mind a' kettő, mindkét, mindketten; kettő; einer von Beuden, egyik a' kettő közül; keiner von Beuden, egyik sem.

Beuderlein, mn. mindkétféle, mindkét; mindkettő; Beuderlein Gefährlichkeit, mindkét nemű.

Beuderleitig, mn. mindkét részről való; kölcsönös, viszonyos.

Beuderleits, ih. mindkét részről; kölcsönösen, viszonyosan, viszont.

Beubelig, mn. kétlakú, ú-asómaszó, (állat).

Beubruhen, cs. hozzá nyomtat.

Beubrühen, cs. hozzá szorit; rányom (pecsétet).

Beubinander, ih. együtt; egymás mellett.

Beubessen, Beubetacht, das; kövétel; mellékötel.

Beubfall, der; tetezés, helyeslés, helybenhagyás, jóváhagyás, javulás; — geben, helyben hagyani.

Beubfallen, k. rh. eszébe jut v. ötlik; helybenhagy, jóváhagy. helyesel (valamit); áll (valakihöz).

Beubfällig, mn. javuló; ajánló; véletlen; történetes. —, ih. javulással; történetből.

Beubfedten, cs. rh. hozzá v. mellé fon, belé fon.

Beubfegen, k. együtt megy, mellé zárva van; Beubfeger Brief, az idezárt levél.

Beubfrau, die; segédasszony.

Beubfuge, l. Beublag.

Beubfügen, cs. hozzá v. mellé tesz, kaposol, ragaszt; hozzá ad; mellékel.

Beubfügung, die; hozzáadás, hozzákapcsolás, hozzáötétel.

Beubfus, der; öröm, fekete üröm.

Beubgeben, cs. rh. hozzá ad, hozzá tesz.

Beubgehen, k. rh. odaszárítik, mellétevo v. mellékelve van; eszébe jut v. ötlik; fű — lassen, valamely gondolatra vetemedni, merészleni (valamit).

Beubgehend, mn. és ih. idezárt, idemellékel, iderekeztott; idezárvá, idemellékelve.

Beubgemach, das; oldalsoba, mellékszoba, benyiló.

Beubgerbnete, der; mellérendelt.

Beubgeruch, der; mellékszag, idegenszag.

Beubgeschmack, der; melléíz.

Beubgesell, der; segéd társ, pajtás, oszimbora.

Beubgesellen, cs. és, vh. tár-

sul ad (valakinek v. valaki mellé); áll, csatlakozik, adja magát (valakihöz).

Beubgesellung, die; hozzá állás, egyesülés.

Beubher, l. Rebenher.

Beubhoben, cs. eléhoz.

Beubhilfe, die; segéd; segítség, segély, segedelem; segédesszköz.

Beubhülftig, mn. segítő, kész a' segítségre.

Beubjagen, das; rendkívüli vadászat.

Beubkammer, l. Nebenkammer.

Beubkirche, die; kőkegyház; kápolna.

Beubknecht, der; segédoszolgo, segédlegény.

Beubkoth, der; segédszakács.

Beubkammer, k. rh. közelit, hozzámegy, hozzáfér valakihöz; fölér vele, hasonlít, közelit valakihöz; er foumt seinem Vater nicht bey, nem ér fel atyjával; diefű foumt jenem nicht bey, ez alábbvaló amannál; seinem Schaden, seinem Verluste (widder) —, kárát, veszteségét kipótolni, helyrehozni.

Beubkommen, mn. és ih. idezárt, idemellékel; idezárvá, idemellékelve.

Beubkorr, der; mellékkör.

Beubkoth, die; mellékfűk.

Beublage, die; hozzáötétel, hozzáadás, toldalék; mellékel, mellékirat.

Beublager, das; menyekző; összekelés, lakodalom, nász.

Beublast, die; szabad nyaláb, zajda, (nyaláb portéka, melyet a' hajólegény eladása végett szabadon vibet magával).

Beubläufer, der; futósoszolgo.

Beyläufig, mn. mollesleg, mollesleges, közbenvaló. —, ih. melleleg, közben, beszédben; körülbelől, mintegy.

Beylegen, cs. hozzáad, hozzátés, mellétess, melléragaszt; félre tesz, eltesz; ad, tulajdonít; eligazít, elintéz, elvégz.

Beylegung, die; hozzáadás, mellététel; tulajdonítás; elvégsés.

Beyleid, das; szánakozás, sajnálat, szánat.

Beyleidbejegung, die; sajnálatjelentés.

Beyleidschreiben, das; szánakozó-levél, sajnálatírás.

Beyliegen, k. rh. mellette fekszik v. van.

Beyliegen, mn. idezárt, idemelékelt.

Beymenen, l. **Beymessen**.

Beymessen, cs. rh. tulajdonít, okoz; Glauben —, hitelt adni.

Beymessung, die; tulajdonítás.

Beymischen, cs. hozzá v. közbe kever, elegyít.

Beymischung, die; hozzáelegyítés.

Beynahme, ih. csaknem, majdnem, szinte, közel.

Beyname, der; melléknév; csúfnév.

Beynamen, cs. elnevez, melléknévet ad (valakinek).

Beyneben, **Beyneben**, **Beyneben**, ih. mellette.

Beyordnen, cs. mellérendel.

Beyordnung, die; mellérendelés.

Beyrauchen, cs. hozzá v. mellé rakogat.

Beyspred, das; lógós, vaxetkló.

Beyspischen, k. (ejnem), meg-

egyez, egyetért (valakivel), helyben hagyja (valaki' mondását).

Beyspistung, die; helybenhagyás, megegyezés, egyetértés.

Beyrechnen, l. **Beyrechnen**, **Beyrechnen**.

Beysaunen, ih. együtt.

Beysaß, der; lakos, zsellér.

Beysaß, der; hozzáadás, hozzátétel, melléadás, mellététel, melléklet; toldalék.

Beyschaften, l. **Auschaften**.

Beyschicken, l. **Beysenden**.

Beyschicken, cs. rh. hozzáad, hozzájárul.

Beyschlaf, der; elhálás.

Beyschlafen, k. rh. valakivel hál, valakit elhál.

Beyschläfer, der; halótárs.

Beyschläferinn, die; ágyas.

Beyschlag, der; hamis pénz; korcs; melléklet.

Beyschlagen, cs. rh. mellékel. —, k. rh. (ejnem), hozzá áll, valaki' részén van.

Beyschließen, cs. rh. mellé rekeszt, mellé zár, mellé tesz v. foglal.

Beyschluß, der; mellététel; melléklet.

Beyschlüssel, der; tolvajkulcs.

Beyschmaß, l. **Beygeschmaß**.

Beyschreiben, cs. rh. mellé ír, hozzá ír; könyv' v. írás' szélire jegyez.

Beyschreiben, das; mellékelte írat.

Beyschriff, die; mellékjegyzés.

Beyschuß, der; hozzáadózás.

Beysegeß, das; mellékvitorla.

Beyseite, **Beyseite**, ih. félre, melleleg, külön, oldalalag; **Beyseite gehen**, félremenni; **Beyseite**, **Beyseite**, tréfa nélkül, tréfán kívül.

Beysenden, cs, rh. együtt küld, vele küld.

Beysetzen, cs, mellé v. hozzá tesz; eine Seite —, holt testet eltakarítani, eltemetni, sirba v. sírboltba tenni; die **Segel** —, szélnek eresztetni a' vitorlákat; alle **Segel** —, minden vitorlát megereszteni.

Beysetzung, die; hozzá v. mellététel; eltemetés, eltakarítás.

Beysewort, das; mellékasó.

Beysen, das; jelenlét.

Beystichtig, l. **Kurzstichtig**.

Beystiß, der; mellette ülés, ott ülés.

Beystößen, k. rh. mellette ül; mint bírótárs jelen van, ott ül.

Beystößer, der; mellette ülő, ott (p. o. asztal mellett) ülő; bírótárs, segédbíró, táblabíró.

Beystorge, die; aggodalom, féltlem; aus —, félve nehogy st.

Beystrennen, cs. mellé v. hozzá fog (lovat).

Beystiel, das; példa; etu — an einem nehmen, példát venni valakitől; zum —, például, 'példának okáért.

Beystiellos, mn. hallatlan, példátlan, példa nélküli. —, ih. hallatlanul, példátlanul.

Beyspringen, k. rh. (ejnem), segít, segél (valakit v. valakin), fölsegít, segíté-gére siet v. megy.

Beysthand, der; segítség, segéd; ügyvéd; násznagy; — seiten, segíteni valakinek v. valamin, segítséggel lenni.

Beysthandgeber, t. segédpász.

Bentken, cs. mellé dug;
Bent —, pénzt venni magához; einen —, valakit börtönbe vetni.
Bentken, k. rh. mellette áll; segít (valakin), segít (valakit), segédül van; so wahr mir Gott helfe! isten engem úgy segéljen! einem vor Gericht —, valakinek ügyét a' törvényszék előtt felfogni v. védni; alle Segel — lassen, minden vitortát megerezteni.
Bentner, dt; összetétel, pénz-összeadás (valaki' fölsegítésére), pénzbeli segítség, adakozat.
Bentner, cs. adódik adakozik (valamire); pénzzel segít.
Bentmen, k. megegyez, egy értelemben van valakivel; eine Meinung —, valaki' véleményét elfogadni; valakivel tartani.
Bentmung, dt; megegyezés, helybenhagyás.
Bentnis, dt; vonás, mellékvonás.
Bentron, dt; folyóág, folyamág.
Bentstük, dt; mellédarab; rúdás, (mészárosknál).
Bentstük, dt; mellékasztal.
Benttrag, dt; adozási rész, réssadás, adakozás, adomány; ajánlat; gyűjtött segítség; hozzáadás, hozzáétel; szaporítás, pótlás, toldalék; zu etwas — thun, valamire adakozni, valamibez járulni; Bentträge zur Geschichte liefern, a' történettudományt ahhoz tartozó darabokkal szaporítani.
Bentragen, cs. rh. visz, hord

(valamibez); segít, előmozdít (valamit), járul valamibez (munkával, pénzzel).
Bentreiben, cs. rh. hajt, előhajt (vadat); eine Sache —, adósságot behajtani, beszédni.
Bentreibung, dt; előhajtás; behajtás, beszédes.
Bentretten, k. rh. (einem), valaki mellé v. részére áll, 'valaki' részén van, hozzá áll; einer Sache —, megegyezni benne, ráállani, elfogadni valamit.
Bentritt, dt; hozzá v. rá állás; megegyezés.
Bentwurf, dt; közbenhozott v. közbeszólo ítélet, mellékitétel.
Bentwurf, dt; rendkívüli eljár, táborör.
Bentwagen, dt; különkocsi, különzeker.
Bentweg, dt; ösvény, gyalogút, mellékút.
Bentweib, l. Rebweib.
Bentwerfen, cs. rh. hozzá vet, hozzá ad.
Bentwerk, l. Nebenwerk.
Bentweiden, cs. mellé tekerget.
Bentwöhnen, k. einer Sache, jelen van, megjelenik; einem Weibe —, asszonyval lakni v. elni; etwäh —, elhálni.
Bentwöhnung, dt; jelenlét, megjelenés; együttlakás; elhalás.
Bentwert, dt; melléknév.
Bentwörtlich, ih. melléknévülég.
Bentzahlen, cs. pénst ad (valamibez), fizet (valamire).
Bentzahlen, cs. hozzá számol, közé számlál.

Bentzellen, dt; mellékjegy; ellenjel.
Bentzellen, cs. mellé jegyez, följegyez.
Bentzellen, ih. jókor, idején; korán.
Bentzimmer, l. Nebenzimmer.
Bentzug, dt; kilövésem, rendkívüli váms.
Bentzahn, cs. fixet, megfizet, lefizet, kifizet; megalakol (valamiért); einem mit gefeher Mühe —, valakinek visszadni a' kölcsönt.
Bentzahn, dt; fizetős.
Bentzahlung, dt; fizetés, megfizetés.
Bentzahlung, mn. megazéldítetős.
Bentzahlung, cs. megszelidít; seine Eigenschaften —, szenvedelmét feken tartani v. megzabolázni; seinen Born —, haragját mérsékleni, elnyomni.
Bentzahlung, dt; megszelidítés; megzabolázás.
Bentzahlung, cs. megfizet, megzaboláz; bajol, megbájol, megvarázsol; megbívol.
Bentzahlung, mn. bajló, igazzó, varázsoló.
Bentzahlung, mn. megbájolt, varázslott.
Bentzahlung, dt; megfizetés; bájolás, megbájolás.
Bentzahlung, l. Zahlung; Bentzahlung.
Bentzahlung, l. Zahlung.
Bentzahlung, cs. megrészegít.
Bentzahlung, cs. megjelel, megjegyez; leir, előad; be rajzol.
Bentzahlung, dt; megjegyzés; megjelelés; jel, jegy.
Bentzahlung, cs. és vb. mutat, bizonyít; viseli magát, viseltetik; sich gegen einen

mittefelbig —, könyörülettel viseltetni valaki iránt.
 Bejetzen, dat; viselet, magaviseles.
 Bejetzung, die; mutató; bizonyítás; viseltetés.
 Bejetzen, cs. bizonyít, bebizonyít, mint tanú állít v. bizonyítást tesz.
 Bejetzung, die; bizonyítás, bizonyítástétel, állítás.
 Bejetzigen, cs. vádol.
 Bejetzen, cs. rh. hűz, felhűz (valamit valamire), beborít, bevon (valamit valamivel); kap, vesz, hűz, szed (árut, jövedelmet st.); eine Beje mit Gatten —, hegedőt felhúrozni; ein Haus —, házba költözni, v. lakni menni; die Messen —, sokadalmaakra járni; mit Arje —, haddal elborítani v. megtámadni. —, vh. rh. *viessonylik*, vitetik (valamire ez v. amaz tárgy); utal, hivatkozik (valamire valaki).
 Bejetzen, der, (tines Bejesel), *insés*.
 Bejetzung, die; viszony, rávitel, tekintet; in — auf, valamire nézve.
 Bejetzungswort, dat; vizszámatató névmás.
 Bejetzen, cs. cselez, irányoz (valamire).
 Bejetzen, cs. megszámlal, számmal megjelel.
 Bejetzen, l. Bejetzen.
 Bejet, der; környék, kerület; járás.
 Bejetzen, l. Bejetzen.
 Bejet, Bejetzen, der; bejár, bejárók.
 Bejetzigen, l. Bejetzigen.
 Bejetzen, cs. megcsukroz.
 Bejet, der; bevonat; vi-

szony, rávitel, tekintet; ein — Gatten, egy házhoz.
 Bejetzen, cs. tépdél, megtepeget.
 Bejetzen, cs. csipdel, megcsipeget, elcsipeget.
 Bejetzen, cs. megszegez, apró szegeket ver belé, szegecskékkel bever; cselez, tárgyaz, irányoz.
 Bejetzen, cs. kétel, kétségbe hoz (valamit); kételkedik (valami felől).
 Bejetzung, die; kételés, kételkedés.
 Bejetzen, cs. rh. meggyőz, megzaboláz, elnyom, felülmúl, kényszerít, meghódít, erőt vesz (rajta).
 Bejetzen, der; meggyőző, megzabolázó.
 Bejetzung, mn. meggyőzhető, megalázható, felülmúlható.
 Bejetzung, die; meghódítás, elnyomás, megalázás.
 Bejetzen, cs. vitat; kikel valamivel.
 Bibel, die; biblia, szentírás.
 Bibel, mn. bibliában járás.
 Bibel, der; biblia' v. szentírás' olvasója.
 Bibel, mn. és ih. szentírás-szerinti; szentírás-szerint.
 Biber, der; hód.
 Biberbau, der; hódlat, hódüreg.
 Biber, dat, Biberbau, der; hódör.
 Biber, dat; hódhaj, hódzár.
 Biber, der; hódhaj, hódzár.
 Biberbau, mn. hódzár, hódzorból való.

Biberballein, dat; salátaszíronták.
 Biberbau, die; hódzár.
 Biberbau, der; hódlat.
 Biberbau, der; vidraeleoske, vidrafű.
 Biberbau, dat; földpe; nádrafű; csukóka.
 Biberbau, dat; pimpinella.
 Biberbau, dat; hódhaj.
 Biberbau, die; pésszahód.
 Biberbau, die; mocskoskontyvirág; sárga tarnica.
 Biberbau, die; könyvtár.
 Biberbau, der; könyvtárnok, könyvtáros.
 Biberbau, mn. bibliai, szentírási.
 Biber, die, Biber, der; kapa, csákánykapa.
 Biberbau, die; sisak.
 Biber, cs. vág, csipked, kopácsol; kapál, felvág kapával.
 Biber, mn. igazlelkű, hű's nemes szívű, becsületes, egyenes, jámbor. —, ih. igazlelkűleg, becsületesen, jámborúl, egyenesen.
 Biberbau, die; igazlelkűség, egyenesség, jámborság.
 Biberbau, der; becsületes derék ember.
 Biberbau, der; egyenesség, egyenesszív, jámborság.
 Biberbau, dat; becsületes jó asszony.
 Biber, die; hajlás; görbület.
 Biberbau, dat; görbitő v. hajtó vas.
 Biber, cs. rh. meghajt, görbit, meggörbit; lenyom, megaláz, megtör, megindít. —, vh. rh. hajol, meghajol, görbül, meggörbül; hajlong; tér-

- det fejet hajt, megalázza magát.
- Biegam**, mn. hajlós, hajlékony, hajtható; engedelmes, engedő.
- Biegamfeit**, die; hajlékonyság, hajthatóság.
- Biegung**, die; hajlás, meghajtás; hajlás, meg- v. elhajlás; görbület, konvulatio.
- Biegsame**, die; görbitőfogó.
- Biene**, die; méh.
- Bienenbau**, der, **Bienenzucht**, die; méhtartás, méhtenyésztés.
- Bienenbaum**, der; fodorjavor, fodorjuharsfa.
- Bienenbrod**, das; méhkenyér.
- Bienenbrut**, die; méhivadék.
- Bienenes**, das; likacsos v. szjtes ércs.
- Bienenfalter**, der; szipoly, méhmoly; viasszipoly.
- Bienenfänger**, **Bienenfeind**, **Bienenfresser**, der; gyurgyalg, piripio.
- Bienenharz**, das; lépragasz, sonkolyragasz.
- Bienenhaube**, **Bienenhaube**, die; méhészcipka.
- Bienenhaus**, das; méhes, méhház, méhhajlék.
- Bienenkäfer**, der; méhéssattaláb.
- Bienenkönigin**, **Bienenmutter**, l. **Bienenweiser**.
- Bienenkorb**, der; kaptár, *be-lence*, méhkas, méhköpi.
- Bienenkraut**, das; méhfű, melissza.
- Bienenkunst**, die; méhézet.
- Bienenmann**, l. **Bienenwärter**.
- Bienenmaske**, die; kaptárkenőcs, köpkenőcs.
- Bienenschabe**, die; méhmoly; viasszipoly.
- Bienenschwarm**, der; méhraj; egy kas méh.
- Bienenspecht**, der; piripio.
- Bienenstachel**, der; fulánk.
- Bienenstaud**, der; méhes, méhház.
- Bienenstich**, der; méhesipés, méhazurás.
- Bienenstod**, der; kaptár, *be-lence*, köpi, méhkas.
- Bienenwabe**, die; lép.
- Bienenwärter**, **Bienenwatter**, der; méhéssz.
- Bienenweiser**, der; anyaméh, királyné.
- Bienenwölfe**, l. **Bienenfänger**.
- Bienenzelle**, die; sejt, lépsejt, lépnyuk.
- Bienenzucht**, l. **Bienenbau**.
- Bier**, das; ser, sör; — brauen, sert főzni; — schenken, sert mérni; zu Bier gehen, serházba menni.
- Bierban**, die; serház.
- Bierbann**, l. **Bierwang**.
- Bierbottich**, der, **Bierkufe**, die; serkád, seres kád.
- Bierbrauer**, der; serfőző.
- Bierbrauerei**, die; serfőzés; serfőzőház.
- Bierfestig**, der; sörczet.
- Bierfaß**, das; sereshordó.
- Bierfebler**, der; serházhegedős, rossz hegedős.
- Bierflasche**, die; serespalaeuk.
- Biergast**, der; serivó vendég.
- Biergeld**, l. **Trinkgeld**, **Biersteuer**.
- Bierglas**, das; seres pohár.
- Bierhaß**, der; seresscap.
- Bierhaus**, das; serház; serfőzőház.
- Bierhefen**, l. **serseprő**.
- Bierkaltwasser**, **Biermährte**, die; serözibere.
- Bierkanne**, die; sereskupa, sereskanna.
- Bierkarren**, **Bierwagen**, der; serösszekér.
- Bierkegel**, **Bierkranz**, l. **Bierzeichen**.
- Bierkeiler**, der; seröpcse.
- Bierkrüde**, l. **Wasskrüde**.
- Bierkrug**, der; serkorsó, serkancso.
- Bierprobe**, l. **Bierwage**.
- Bierrausch**, der; sermámor, serösszegecs, serösség.
- Bierschant**, der; sermérés.
- Bierschenf**, **Bierwirth**, der; sermérő, serkocsmásros, seráros.
- Bierschente**, die, l. **Bierhaut**.
- Bierschild**, das; serözégér.
- Bierschlauch**, der; sertömlő.
- Bierschütter**, der; serkorcaolyás.
- Biersteuer**, die; seradó.
- Biersuppe**, die; serleves.
- Bierwage**, die; sermérték.
- Bierwärze**, die; sermuat, kápalé.
- Biersapfer**, der; seráros.
- Bierszeichen**, das, **Bierwisch**, der; serözégér.
- Bierzwang**, der; kizáró seraralási jog bizonyos környekben.
- Biermilch**, die; füstetj, pecs-toj, előtej.
- Bieten**, cs. rh. ajánl, nyujt, ad, kínál (vele); was — sie mir dafür? mit ad érte? wie — sie das? hogy tartja ezt? mi az ára? mehr, besser — als ein anderer, többet igérni érte mint más, föl-vorni az árát; eine Waare zu hoch —, igen drágán tartani a portékát; zu wenig —, igen keveset igérni érte; einem die Hand —, valakinek ke-

zet nyújtani; sinem einen guten Morgen —, jó reggelt kívánni; einem die Spitze —, szembe szállni valakivel, ellene szegülni valakinek; einem Trost —, daczolni, makacsul ellentállni valakinek.

Bietter, ber; igérő.

Biez, ber; csecs, csecsbibimbó.

Bigamie, die; kéthitvesűség, kétnejűség.

Bigamist, ber; kéthitvesű, kétnejű.

Bigott, mn. vakbuzgó, szenteskedő.

Bigotterte, die; szenteskedés.

Bifousterwaaren, t. *ékszék*, drágaköszkek.

Bilanz, die; végszámolat.

Bilchmaus, die; csorpolgyűfaj, l. *Hafelmaus*, *Bieselmaus*.

Bild, das; kép; alak; festett v. faragott v. öntött kép; arckép; képzet; hasonlat; ábrázolat, leírás.

Bildchen, das; képecske.

Bilden, cs. alakít, képez, formál; kiformal; ábrázol, képzél, lát (valamiben valamit); csinosit, művel, palléroz, tökéletesít (elmét st.). —, vh. alakúl, képződik; csinósul, művelődik, pallérosodik, tökéletesül.

Bildend, mn. képző, alakító, (erő st.).

Bilderanbeter, Bilderdienet, ber; képmádó.

Bilderbeschreibung, die; képleírás, képek' leírása.

Bilderbibel, die; képes biblia.

Bilderblende, die; fülke.

Bilderbuch, das; képeskönyv.

Bildercabinet, das; képes-szoba.

Bilderdeutung, die; képsejtegetés.

Bilderdienst, ber; képmádás.

Bilderfuß, ber; képláb, képal.

Bildergalerie, die; képtár, képgyűjtemény.

Bildergesetz, das; képláb.

Bilderhandel, ber; képarosás.

Bilderhändler, ber; képaros.

Bildertram, Bildersladen, ber; képesbolt.

Bildertrüme, ber; képszatoca.

Bilderlehre, die; *képtan*.

Bildern, cs. képeket forgat v. nézeget (könyvben).

Bildernaht, die; képvarrás.

Bilderraumen, ber; képráma.

Bilderreich, mn. képes, képekkel teljes.

Bildersaal, ber; képterem, képcsarnok.

Bilderschrift, die; kópírás.

Bildersprache, die; képesbeszéd, ábrázolatok beszéd.

Bildersucht, ber; képállás, képlábat.

Bildersünder, ber; képromboló, képdúló.

Bildersünderen, die; képrombolás, képdúlás.

Bilderverf, l. Bildwerkf.

Bildgießer, ber; kéöntő.

Bildgraber, ber; kópmetező, rézmetező.

Bildgraberkunst, die; rézmetészet.

Bildhauer, ber; *szobrász*.

Bildhauerarbeit, Bildhauerey, die; *szobrászat*,

Bildlich, mn. és ih. *ábrázolt*; *ábrázolva*.

Bildmacher, ber; képesábrázoló.

Bildner, ber; képművész, *szobrász*.

Bildnerkunst, Bildneren, die; képművészet, *szobrászat*.

Bildnis, das; kép; ábrázolat; arozkép.

Bildnisse, die; szobor, képszobor.

Bildschneider, die; képfaragó.

Bildschneideren, die; képfaragás.

Bildschön, mn. gyönyörű, igen szép, olyan szép mint a' festett kép.

Bildstein, ber; kévelt kö.

Bildung, die; képezés, kiképezés, formálás; nevelés, tökéletesítés; tanítás, oktatás, művelés; műveltség; képződés, művelődés; áuserst —, alak, alkat, forma; — des *Äußerst*, termet; des *Gesichts*, ábrázat, kép; — eines *Staates*, ország' szerkesete.

Bildungskraft, die; alkotóerő.

Bildweber, l. *Damastweber*.

Bildwert, das; képmű.

Bilich, l. *Bilchmaus*.

Bill, die; bill, törvényjavaslat, indítvány.

Billard, Billard, das; biliárd; — spielen, biliárdozni.

Billardball, ber, Billardtisch, die; biliárdtöke, biliárdlabda.

Billardtisch, k. biliárdoz.

Billardspieler, das; biliárdjáték; biliárdozás.

Billardspieler, ber; biliárdozó.

Bilárdbot, der; biliárdbot, lököbot, tekebot.
Bille, die; molnársekerese, (malomkövet élesíteni); biliárdteke.
Billen, ca. malomkövet élesít, vagdal.
Billet, das; levelke, bilét.
Bilig, mn. *méltányos, méltó*; méltó, igazságos, egyenes, helyes; illő, illeendő, jutalmas, jutányi. —, ih. méltányosan, méltán, igazságosan, illőkép, jutalmasan, jutányilag; **biliger** Maschinen, méltán, helyesen, illőleg.
Biligen, ca. méltányol, javal, jóváhagy.
Biligkeit, die; méltány, méltányosság.
Biligung, die; javalás.
Billion, die; billió, ezer millió.
Bilinfrau, das; beléndek, bolondító csalmatok.
Bis, der; gomba.
Bismeln **Simpeln**, k. csenget; cseng.
Bismen, ca. sikárol, súrol tajtkövel.
Bismstein, der; tajtkő.
Bisshalt, die; szitakötőár.
Bisbart, die; szekerese, bárd.
Bisbaffen, der; főgorenda.
Bisben, das; kötőcske; szalagocska.
Bisbraut, der; kötődrót.
Binde, die; kötő, kötélék; szalag, pántlika; heveder; nyakravaló, nyakkötő; örv; kötőzék; öv, (katonatiszt); pólya.
Bindeisen, das; vascső, (üveggyutákban az olvadt üveg' lefolyására).
Bindemesser, l. **Bandmesser**.

Binden, ca. rh. köt; megköt; rá- v. hozzáköt; összeköt; kötöz, megkötöz; ein **Bind** —, könyvet kötni, bekötni; ein **Bind** —, hordót összeállítani, megabroncsolni; er ist an die **Geftete** gebunden, törvényeknek alája van vetve; er ist an die **Stunde** gebunden, bizonyos órához van kötve; einen **durch** etwas —, valakit valamivel megkötni; einem die **Hände** —, valakinek kezeit megkötni; einem etwas auf seine **Seele**, auf sein **Gewissen** —, lelkére, szívére kötni valakinek valamit; einem auf die **Nase** —, orrára biggyeszteni, kötni; der **Reim** **ist** **bindet**, az enyv **ist** **összefog**, foglal, ragaszt. —, vh. rh. ragasszkodik (hoz, her); szorosán köti v. tartja magát (hoz, her); összeáll (a' hómok st.).
Binden, das; kötés, le-, meg-, hozzákötés, bekötés; összeállítás.
Binder, der; kötő, kötőző; kádár, bodnár, pintér.
Binderlohn, der; kötédíj.
Bindeschlüssel, der; szent Péter' kulcsa, bűnbocsátást megtagadó hatalom.
Bindestein, der; foglalkő.
Bindestrich, der; *kötvoanal*.
Bindewort, das; kötőszó.
Bindezeichen, das; kötjel.
Bindezeug, das; kötőlék, (nehézszekeknél).
Bindfaden, der; zsinag, kötő.
Bindfadenvorte, die; zsinoghenger.

Bindgerete, die, l. **Bindeweibe**.
Bindriemen, der; kötőszíj.
Bindstube, die; bodnárkés-tok.
Bindstuck, der; angoltompak.
Bindstücken, der; csapófa.
Bindung, die; kötés, összefoglalás.
Bindweide, die; csigolyafűz; kötőfűz.
Bindwurf, das; farácszat.
Bindefrau, das; szűk, disznópárj.
Binfein, l. **Harnen**.
Binnen, **est** **alatt**, múlva; — **Jahr** **und** **Zag**, **egy** **év** **alatt**; — **4** **Jahren** **négy** **esztendő** **múlva**; — **heute** **und** **morgen**, **holnapig**.
Binnenreich, der; beleszterű, beltöltés, belgat.
Binnenwasser, das; belvizok, szárazföldi vizek.
Binnenland, das; *benntartomány*, (idegen országban fekvő tartomány).
Binnenländer, der; kis hollandi hajó.
Binnensee, der; földközi tó.
Binnenwurf, **Binnenwurf**, das; (csifrául körbe-szótt csipke).
Binfe, die; szittyó, káka.
Binsenbäume, die; ernyős elecs, fűmifű, virágos káka.
Binsendeckel, die; gyékény.
Binsengras, das; bötykös szittyó, érvakáka.
Binsenkorb, der; gyékénykas, gyékénykosár.
Binsenlauch, der; kákahygy-mo.
Binsenmatte, die; gyékény.
Binfig, mn. kákás, szittyós.

Birgrund, das; Viborna, (Szepesben).
 Birke, die; nyír, nyírfa.
 Birken, mn. nyír, nyírfa, nyírfaól való.
 Birkenbesen, der; nyírseprő, nyírfaesprő.
 Birkenholz, das; nyírfa.
 Birkenmeier, der; nyírkupa.
 Birkenrinde, die; nyírfahej.
 Birkenwafel, der, Birkenwafel, das; nyírlő, nyírfa-
 vis; nyírvis.
 Birkenwämmen, Birking, der; nyírgalócza; tapló-
 tinóra; hegyeshasú tinó-
 ró.
 Birkenwald, der; nyíres,
 nyírerdő.
 Birksuch, l. Rotfsuch.
 Birshahn, der; himnyírfa.
 Birsheder, l. Blaufeder.
 Birshenne, die; jércsenyír-
 fajd.
 Birshuhn, das; nyírfa.
 Birn, die; körte.
 Birnbaum, der; körtefa.
 Birnbäumen, mn. körtefa,
 körtefából való.
 Birnfrucht, mn. körteala-
 ki.
 Birnflatterge, die; körteye-
 let.
 Birnmost, Birnwein, der;
 körtemust, körtebor.
 Birnmus, das; körtepép.
 Birnquitte, die; birskörte.
 Birnquittenbaum, der; birs-
 körtefa.
 Birnsaft, der; körtelé.
 Birnschale, die; körtehej.
 Birnschneit, der; körteszelet.
 Birnstiel, der; körtekocsán,
 körteszár.
 Birnstrup, der; körteszörp.
 Bis, ih. -ig; — hieher,
 eddig; — dahin, addig;
 von Oßern — Pöngsten,
 hűsvétől pünkösdig; drei

— drei, három vagy négy;
 es waren unser — zwey-
 hundert, körülbelöl v.
 mintegy kétszázan volt-
 tunk; — an, auf, zu
 'stb., kivéven, kívül; al-
 te — auf ihn, őt kivé-
 ven mind, kivüle mind-
 nyájan. —, kar. míg; míg
 nem; so lange —, míg;
 thun Sie es nicht, — ich
 es Ihnen sage, ne tegye,
 míg nem mondom.
 Bifau, der; pézma.
 Bifmasse, der; pézsmama-
 jom.
 Bifmaspfel, der; muskatal-
 alma.
 Bifambirn, die; muskatal-
 körte.
 Bifamblumme, die; pézsmacsü-
 küllő.
 Bifambod, der; tatárpezs-
 ma; pézsmaszagú czincsin-
 bogár.
 Bifambischof, die; pézsmaszé-
 lencszo.
 Bifamente, die; pézsmaré-
 cze.
 Bifamfarben, mn. pézsmá-
 színű.
 Bifamföher, der; pézsmaszá-
 gú czincsinbogár.
 Bifamfäse, die; pézsmamee-
 ka.
 Bifamfnoblauch, der; péz-
 smahagyma.
 Bifamfnopf, der, l. Bifam-
 flumme.
 Bifamfnopf, der, Bifamfu-
 gel, die, Bifamfügelchen,
 das; pézsmamag, (péz-
 mahibik' magva).
 Bifamtraut, das; pézsmá-
 koczkagyöngy, pézsmabog-
 lár; pézsmahibik.
 Bifampappel, die; pézsmá-
 hibik.

Bifamnarreise, die; pézsmá-
 nárcisz.
 Bifamraße, die; pézsmahöl
 v. vidra.
 Bifamarose, die; pézsmaró-
 zsa.
 Bifamthier, das; tatárpezs-
 ma.
 Bifchof, der; püspök; na-
 rancsviz, (ital).
 Bifchöflich, mn. püspöki.
 Bifchöfamt, das; püspök-
 ség, püspöki hivatal.
 Bifchöfshut, der, Bifchöfsmü-
 ße, die; püspöksüveg.
 Bifchöfstrau, das; püspöki
 kereszt.
 Bifchöfsmantel, der; püspö-
 ki palást.
 Bifchöfstrab, der; püspökpál-
 cza.
 Bifchöfswärbe, die; püspö-
 ki méltóság, püspökség.
 Bifchöfsthum, l. Bifthum.
 Bisher, ih. eddig, eleddig.
 Bisherig, mn. eddigi.
 Bisnutt, die, l. Bifnutt.
 Bifon, Bifonoch, l. Bifdel-
 och.
 Bifsen, der; salát; ein —
 Brod, egy salát v. hara-
 pás kenyér; es giebt hier
 schmale —, széken bán-
 nak itt a' dologgal; ein
 fetter —, jó v. zsíros
 konca.
 Bifsenweise, ih. salatonként.
 Biffig, mn. harapós.
 Bif, der; harapás, harapás-
 hely.
 Bifchen, das; salát, salát-
 ka, salátocska; egy kis,
 egy kevés; egy szikra,
 egy csep. — ih. wartet
 ein —, várj egy kevésé
 v. keveset.
 Biften, k. (einem), piszszé-
 get; piszszégetve hi (vala-
 kit).

Bisthum, das; püspökség.
 Bittlich, das; Besztercze.
 Bittweisen, ih. néha.
 Bittbrief, der, l. Bittschrift.
 Bitte, die; kérés, kérelem.
 Bitten, ca. rh. kér; einen um etwas —, kérni valamit valakitől, valakit valamire megkérni; um Bittsuchung —, engedelmet, bocsánatot kérni; einen zu etwas —, hini, megbíni.
 Bitter, mn. keserű; csipős, sértő, maró; sajnós, fájdalmas, keserves. —, ik. keserű; csipős; sajnó; sajnósan.
 Bitterböse, mn. igen gonosz, álnok, hamislelkű; nagyon bosszús v. haragos.
 Bitterdistel, die; tarka bogács.
 Bittere, das; keserűség, keser.
 Bittererde, die; keserag.
 Bitterholz, das; keserfa.
 Bitterholzbaum, der; keserfa.
 Bitterkeit, die; keser, keserűség; keseriz; csipős; keserv, sajnosság.
 Bitterke, der; vidralecseke.
 Bitterkraut, das; magyarórt; földpe.
 Bitterkreise, die; keserű fozlár.
 Bitterlich, mn. kesernyés, keserű; keserves. —, ih. kesernyösen, keserűsen; keservesen.
 Bittersalz, das; keserő.
 Bittersüß, mn. keserédes.
 Bittersüß, das; keserédes csuor.
 Bitterwasser, das; keserviz.

Bitterwurzel, die; sarga tar-nica, keserűgyökér.
 Bittlich, mn. kérő, esdeklő; einen um etwas — an-gehen, valamit valakitől kérni. —, ih. kérőleg, kérve, kérelemkép.
 Bittschrift, die; kérdőírás; kérelem v. könyörgőírás.
 Bittst, k. auf der Zunge, csipi a' nyelvet.
 Bläse, die; ponyva.
 Bläselid, das; térség, sík, síkság, térföld, róna.
 Bläsefrost, der; mesztűgy, száraz v. hóelötti fagy.
 Bläsefisch, der; tintaféreg; fehér szemling; fehér keszeg.
 Bläßen, l. Bellen.
 Blähen, ca. felfú, felpuffaszt; szeleket okoz. —, vh. felfúvódik, felpuffad, dagador; felfuvalkodik, dőlőfösködik, pöfkeskedik.
 Blähend, mn. szelököző, puffasztó.
 Blähung, die; felfúvás; felfúvódás, felpuffadás; szel-szorulás.
 Blähungstreibend, mn. szel-hajtó, (szer).
 Blähen, k. beg, beget.
 Bläher, der, l. Wandflechter.
 Blänt, mn. fehér, szöke; tiszta; fényes, fénylő, ragyogó; meztlen, meste-len.
 Blänter, der; lödöző.
 Bläntern, k. gndolomra lödöz.
 Bläntett, das; fehérlevél, tel-jeshatalom-levél.
 Bläntmacher, der; tisztító, fényesítő.
 Blärren, l. Flärren.
 Bläsden, das; hólyagocska; buborék; pörsenés.

Bläse, Me; hólyag; buborék; pörsenés; húgyhólyag; lombik.
 Bläsebalg, der; fuvó.
 Bläsebalggefäß, das; pufók.
 Bläsebalgröhre, die; fuvócső.
 Bläsefisch, Bläser, der; fűcskendőhal.
 Bläsehorn, das; kürt.
 Bläse-Instrument, das; fuvóhangszer.
 Bläsen, k. és ca. rh. fú; der Wind bläset, fú a' szél; auf der Flöte —, fuvolázni, fuvlát fúni, Trompete —, trombitálni, trombitát fúni; zum An-griffe, zum Abzuge —, támadót, hátrálót fúni, megtámadásra, hátrálásra jelt adni; Bläser —, üveget fúni; das läßt sich nicht —, nem lehet felfúni; einem etwas in die Ohren —, valamit vala-kinek fülébe sügni.
 Bläsenband, das; húgyduzma.
 Bläsenbaum, der; dudafürt, hólyagos borsófa, varjúkóróm.
 Bläsenbruch, der; hólyagsérv.
 Bläsenerbe, die; hólyagbor-só.
 Bläsenerbeauch, der; hólyagos füstike.
 Bläsenerheber, das; hólyag-láz.
 Bläsensüßlinge, die; hólyag-lábu.
 Bläsengalle, die; hólyagepe.
 Bläsengang, l. Harnengang.
 Bläsengreis, der; hólyagfúveny.
 Bläsengrün, das; bengerzöld.
 Bläsenschut, der; lombikfödél.
 Bläsenschäfer, der; hólyag-hu-só kőrisbogár.

Blasenföhl, der; hólyagos káposzta.
 Blasenkrampf, der; hólyag-görös.
 Blasenkraut, das; rencze.
 Blasenpflaster, das; hólyag-tapasz.
 Blasenpfeilt, der; hólyag-metazs.
 Blasenpfeil, die; húgydusma.
 Blasenstein, der; hólyagkö.
 Blasensteinschneider, der; hólyagkömetazó.
 Blasenstich, der; hólyagmetazs.
 Blasenstrauß, l. Blasenbaum.
 Blasenvorfall, der; hólyag-issam.
 Blasenziehend, nm. hólyag-huzó.
 Blasenzeit, der; engedelem-dij, (égettbor-főzesért).
 Blaserohr, das; fuvócső.
 Blaserwerk, das; fuvómiv.
 Blästicht, mn. hólyagalakú.
 Blästig, mn. hólyagos; bu-borékos.
 Blästisch, der; Balázs, (h-név).
 Blästieren, cs. nemzetiégi csimert fest; csimereket magyaráz.
 Bläule, die; halványaság, halványszín; csillag, hoka, hold, (lovakon); ein Pferd mit einer —, csillagozó lo.
 Bläul, mn. halvány, halvány, sápadt; bläule Tinte, fehér tinta.
 Bläublau, mn. halványkék.
 Bläugelb, mn. halványárga.
 Bläuroth, mn. halványpiros.
 Bläute, die, Bläufing, der, Bläuhuhn, das; sárca.
 Blätt, das; levél; köntös' szárnya; fűrész' vasa v.

lapja; asztaltábla; väll-lapoczka; borda; die Blä-fentfischen Blätter, hirlapok, újságlevelek; Blät-ter treiben, leveledzeni, leveleket hajtani; vom Blatte singen, spielen, egyszerre v. első látásra ekekelni v. játszani kótából; sich sein — vor den Mund nehmen, szabadon, minden tartózkodás nélkül beszélni, nem fogni be a' száját; das — hat sich gewendet, megfordult a' kocska, megváltozott a' dolog.
 Blättern, das; levelke, leveleske.
 Blätternagel, das; level-arany.
 Blättern, cs. leveleit leszedi, letépi.
 Blätter, die; pattanás, fakadék (a' testen); himlő; natürlíche Blättern, természeti himlő; eingimpfte Blättern, beoltott himlő; Blättern haben, himlőnek lenni; Blättern bekommen, himlőzni.
 Blätternerde, die; eczetsavas magag.
 Blätternetz, das; lemezés föld-érez.
 Blätternest, die; kormos zuzmó.
 Blätternagel, l. Blattgold.
 Blätternagel, mn. leveles; réteges.
 Blätternagel, l. Blattgold.
 Blätternagel, mn. leveletlen.
 Blätternagel, der; kórögyomor.
 Blättern, t. himlő, ecész; die — einimpfen, himlőt oltani, beoltani.
 Blättern, k. forgat a' könyvben. —, cs. lólevelez, le-

veleit leszedi. —, v. h. leveleit hullatja; foszlik.
 Blätternarbe, Blätternarbe, die; himlőhely, ragya, ripacs.
 Blätternarbe, mn. himlőhelyes, ragyas, ripacos.
 Blätternarbeitsung, die; himlőoltás.
 Blätternarbe, das; himlőök' kórháza.
 Blätternarbe, die; hólyagos orbáncz.
 Blätternarbe, der; galóca.
 Blätternarbe, der; réteges kóvacsa.
 Blätternarbe, l. Pödenstein.
 Blätternarbe, der; leveles dohány.
 Blätternarbe, der; réteges turfa.
 Blätternarbe, mn. lombos, leveldús.
 Blätternarbe, ib. levelelénk.
 Blätternarbe, das; lombosít, (építésben).
 Blätternarbe, der; foszli fog, (lovaknál).
 Blätternarbe, das; levelarany.
 Blätternarbe, der; irattartó, (könyvnyomó intézetben).
 Blätternarbe, der; őrszó, (lap' végén, könyvnyomtatók-nál).
 Blätternarbe, der; levelbogár.
 Blätternarbe, der; leveles káposzta.
 Blätternarbe, die; levelész, korpaféreg.
 Blätternarbe, die; fűfű.
 Blätternarbe, die; hernyó, levélhernyó.
 Blätternarbe, der; kormos, (bogár).
 Blätternarbe, mn. leveltől is rettegő, igen félénk.
 Blätternarbe, die; levellap, leveloldal.

Blattflöser, das; leveles o- rást.	Blaufarbenwert, das; kék- festőgyár.	Blechlütte, die, l. Blechham- mer.
Blattvergoldung, die; aranyo- zás levelárányal.	Blauftedig, mn. kékfoltos.	Blechtsalz, das; eszköz az a- rany v. ezüstlemezek' mé- résére; rézpléh, külön- féle nagyságu lyukakkal, a' dróthuzólyuk' meghatáro- zására.
Blattwender, der; levélford- ító.	Blauholz, das; kék berken.	Blechkraut, der; pléhmes- ter.
Blattwidler, der; ilonca, sodróbogár.	Blauföhlen, das; füstfar- kú billegény.	Blechkünze, die; vékony ne- mü pénz.
Blauteisen, das; levéljegy, könyvjegy.	Blaufohl, der; kékkáposzta.	Blechnagel, der; szélesfejű szeg.
Blattzinn, das; levelezin, czinlemez, ötlemez	Blaufopf, der; kék récse, (Amerikában); kékesikos augér.	Blechscherer, die; bádognet- szólló.
Blau, mn. kék; égssinű, vi- lágos kék; kékül, meg- kékül, azederjes, (ülte- festől); — machen — an- taufen lassen, kékre fut- tatni; bolonddá tenni, el- bolondítani; ein blaues An- ge davon tragen, verét kapni; mit einem blauen Ange davon kommen, ke- vés bajjal megszabadul- ni; sein blaues Bün- den sehen, csodálatos dolgot látni; einem einen blauen Dunst vormachen, elámit- ni valakit.	Blaufröste, die; karicsu - sza- lakóta.	Blechschiefer, Blechschmied, der; kolompár, bádogárus.
Blau, Blaue, das; kék, kékség; kék szín; kék fos- ték.	Blaufüße, die; üst', (kékfes- tőknel).	Blechwasser, die; bádogáru.
Blauauge, das, l. Blaunte.	Bläulich, mn. kékes, kéklő.	Blechzinn, l. Blattzinn.
Blauäberig, mn. kékeres.	Bläuling, der; gyöngyhal.	Blechen, cs. fűt; die Blähe —, fogát vicsoorítani.
Bläutig, mn. kékesemű.	Blaumeise, die; kék cziuka.	Bleiben, k. rh. marad, meg- marad; fennmarad; tart; elmarad, kimarad; késik; elesik, meghal, olvész; liegen —, fekvé marad- ni; sitzen —, vesztég ül- ni; stehen —, állva ma- radni; megállni; hängen —, belé akadni; ste- den —, megakadni, (be- szédben); hier sind wir (stehen) geblieben, itt ma- radtunk, itt hagytuk el; bey etwas —, valamiben, valaminnél maradni; bey seiner Meinung —, meg- maradni véleménye mel- let, ragaszkodni vélemé- nyéhez; bey Ehren —, becsületét fenntartani; er bleibt immer bey der as- ten Letter, mindig egy húrt penget; es wird nicht daben —, nem marad úgy; es bleibt daben! jól úgy legyen! es bleibt da- bey das u., bizonyos hogy
Blaue, die; kék, kékség, kékszin.	Blaufleder, der; kék tarka ló.	
Blaue, die; kék, kékség, kékszin.	Blaufleumel, der; kékszür- ke ló.	
Blauef, der; kótia, sulyok.	Blaufuß, der; kékberű veréb, (Kinában).	
Blauen, k. kékül.	Blaufuß, der; kékberű veréb, (Kinában).	
Blaunen, cs. és vh. kékit, megkékít; megver, meg- lasnakol, megpáhol; ké- kül, tisztul, derül (az ég).	Blaufuß, der; kékberű veréb, (Kinában).	
Blaunte die; vadrécse.	Blaufuß, der; kékberű veréb, (Kinában).	
Blaufarbe, die; kék, kék szin; kékitő.	Blaufuß, der; kékberű veréb, (Kinában).	
Blaufärber, der; kékfestő.	Blaufuß, der; kékberű veréb, (Kinában).	
Blaufarbensand, der; kék- festőfövény.	Blaufuß, der; kékberű veréb, (Kinában).	

oc.; übrig —, hátra maradni; beim Besprechen —, szavát v. igéretét megtartani; von jemanden —, valakit kerülni; bleib mir vom Feind! távozzál tőlem! das mag —! ez elmaradhat! — lassen, abba hagyni, elhagyni valamit, felhagyni valamivel; das laßt ich wohl —, ezt ugyan nem fogom cselekedni; er bleib sanft, soká késik, sokáig nem jó; auf dem Platze in einem Gesichte —, elcsúszni, elveszni az ütközetben, harcmezőn v. csatapiaczcon maradni.

Steiben, das; maradás, megmaradás; hier ist meines Steibens nicht, itt nincs maradásom.

Steibend, mn. maradó, állandó, tartós; er hat seine Steibende Stätte, nincs állandó helye, nem maradhat egy helyen.

Steich, mn. halavány, halvány, sápadt; bleicher Wein, világosszínű bor.

Steichblau, mn. halványkék.

Steich, die; halaványság, sápadtság; fehérités, fehéritőhely.

Steich, die; durda, (hal).

Steichen, cs. és k. fehérit, megfehérit; megfehérl; halaványnul.

Steicher, der; fehéritő.

Steicher, der; fakó bor.

Steichersohn, der; fehéritésbére.

Steichplatz, der; fehéritőhely.

Steichsucht, die; fehérkór, sápadtság.

Steichwand, die; tapasztott fal.

Steinde, die; ellensz; olasz-

sal; vakablak; vakító; *Idt-ellensz* (várépítés és várvívásban); fülke; csalnyom (aszarvasoké, vadászoknál).

Stenden, cs. vakít, megvakít, szemé' világát elveszi; kápráztat; ámit.

Stendent, mn. vakító; káprázató; ámitó, csalókony.

Stendfenster, das; vakablak.

Stendlaterne, die; tolvajlámpa.

Stenleder, das; világellenző, ellenzőbőr.

Stenleuchte, die, l. Stendlaterne.

Stenbling, der; korca, korcsfej.

Stendrahmen, l. Stindrahmen.

Stendung, die; vakítás, megvakítás; szemfényvesztés; káprásás; sugárszorító, (látcsőben).

Stenwurf, das; vakítás, szemfényvesztés; káprázat, csalászin.

Sten, das; ólom, feketeórn.

Stenabgang, der, Stenflanden, t. ólomcsanak, ólomcsalak.

Stenader, die, Stengang, der; ólomér.

Stenarbeit, die; ólomfű.

Stenarbeiter, der; ólomműves.

Stenarsenik, der; ólomfényjany.

Stenartig, Stenhaft, Stenicht, mn. ólomféle, ólomnemű; ólmos.

Stenargeneh, die; ólmos gyógyász.

Stenasche, die; ólomtajt, ólommez.

Stenblumen, t. ólomvirág.

Stenbutter, die; ólomvaj.

Stenbeder, der; ólomműves.

Stenberbe, die; ólomföld, ólom-málladék.

Stenern, mn. ólom, ólomból való.

Stener, das; ólomércz.

Stenestig, der; ólomeczot.

Stenfarbe, die; ólomcszín.

Stenfarbig, mn. ólomcszín, ólomcszínű.

Stenferbe, die, l. Stenstift.

Stenfelle, die; ólomráspoly.

Stenform, die; ólommint.

Stengewicht, das; ólom súly.

Stengestein, der; ólomöntő.

Stengieseren, die; ólomöntés; ólomöntőműhely.

Stenglanz, der; ólomház, ólomfényház.

Stenglätte, die; ólomtajt, ólomglét.

Stengraupe, die; ólomtartal-mú kövecs.

Stengrube, die; ólománya.

Stengstein, der; ólomgamó.

Stenhaltig, Stenis, mn. ólmos, ólommal elegyes.

Stenhammer, der; ólompöröl.

Stenstifte, die; ólomműhely.

Stenstift, der; *ólmag*, ólom-mész.

Stenstücken, das; füstfarkú billegény.

Stenstoft, die; ólomkór, festők' köldcsömöre.

Stenstüch, der; színcsom.

Stenstern, das; ólomazem.

Stenstuckallen, t. ólomjég.

Stenstugel, die; ólomgömb, ólomgalacs, ólonteke.

Stenstuch, das; piom, mélymérés.

Stenstühung, die; ólomforrasztás.

Stenstuch, die; ólomtej.

Stenstückerflüg, der; ólomvándék.

Stenstücker, der; ólomokra.

Stenstühl, das; ólomolaj.

Blaspflaster, *das*; ólomta-
pez.
Blaspflaste, *die*; ólomlemez,
ólmolap.
Blasproube, *die*; ólompróba.
Blaspulver, *das*; ólompor.
Blaszab, *das*; ablakólomhuzó.
Blaszauß, *der*; ólomfűst.
Blaszrecht, *mn.* függőleges,
függirányos. —, *ih.* füg-
gőlegesen, függirányosan.
Blaszrolle, *die*; ólomtekercs.
Blaszrolle, *die*; ólomcső.
Blaszrolle, *das*; ólompi.
Blaszrad, *der*; ólomcsap.
Blaszrahan, *der*, *l.* Blaszrolle.
Blaszrad, *das*; ólomso.
Blaszrad, *der*; ólomfövény.
Blaszrad, *l.* Blaszrad.
Blaszrad, *der*; ólomfal.
Blaszrad, *die*; piom; mály-
mérő.
Blaszrad, *der*; ólomkő.
Blaszrad, *der*; czeruzsa.
Blaszrad, *das*; czeruzacső.
Blaszrad, *die*; ólomásvány.
Blaszrad, *der*; *készítés*
ólmag.
Blaszrad, *die*; ólommérleg.
Blaszrad, *das*; fehérólm.
Blaszrad, *der*, *l.* Blaszrad.
Blaszrad, *die*; ablakólom-
csipő.
Blaszrad, *das*; ólomjegy.
Blaszrad, *der*; ólomcsukor.
Blaszrad, *der*; ablakólom; ab-
lakólomhuzó.
Blaszrad, *der*; tekintet, ráte-
kintés; pillantás, pillan-
tat; intés (szemmel); vil-
lanat, villanás; éten —
auf etwas werfen, tekinte-
ni, tekintetet vetni va-
lamire, rápillantani; ein-
durchbringen —, éles be-
látás.
Blaszrad, *k.* tekint, néz, pil-
lant; villan; látzik, mu-
tatja magát, kinéz belőle;
Zeebauw. II.

kitetszik; sich — lassen, mu-
tatni magát, megjelenni.
Blaszrad, *das*; áltüz, jel-
tűz.
Blaszrad, Blaszrad, *das*; tiszta
arany, ezüst.
Blaszrad, *mn.* vak; homályos;
hamis, vak, színlett; —
ankommen, megjárni, pó-
rúl v. rosszul járni, meg-
csalódni, megcsalatkozni;
— sein, vakoskodni; blin-
der Lärm, vak látma; blin-
der Angriff, színlett meg-
támadás; ein blinder Fen-
ster, ál v. vakablak; eine
blinde Thüre, ál v. vak-
ajtó; blinde Klippen, rej-
tett sziklák; — haben, vak-
kon v. fojtásra tölteni;
ein blinder Soldat, Pils-
sagier, becsuszent kato-
na, útas; die blinde Kuh,
blinde Maus, Blinzelmaus,
szembekötősi, (játék). —,
ih. vakon.
Blaszrad, *l.* Brunnenkür.
Blaszrad, *der*; vakbél.
Blaszrad, *die*; vakbélér.
Blaszrad, *der* és *die*; vak.
Blaszrad, *mn.* vakonszű-
letett.
Blaszrad, *die*; vakság; va-
koskodás; sötétség, tom-
paság, tudatlanság, vak-
ság.
Blaszrad, Blaszrad, *ih.*
szembebúnyva, behúnyt
szemmel; vaktában, va-
konta.
Blaszrad, *der*; alráma,
vakráma.
Blaszrad, *die*; vakkigyó,
törödékeny pikkelyeskigyó,
alamuzsi.
Blaszrad, *der*; vaklövés;
fojtáslövés.
Blaszrad, *k.* villog, csillog,
csillámlik, villámlik; mit

den Augen —, pillantani;
einem —, inteni szemé-
vel.
Blaszrad, Blinzeln, *k.* hunyo-
rit, kacsint, int v. vág
szemével; pislogat.
Blaszrad, *das*; hunyorítás;
pislogás, hunyorgatás.
Blaszrad, *die*; szembe-
kötősi, (játék).
Blaszrad, *der*; villámlás; vil-
lám; mennykő, istennyi-
la; er ist vom — getroffen
worden, megütötte a'
mennykő; wie der —, vil-
lámként, mint a' villám.
Blaszrad, *k.* villámlik; vil-
log, ragyog, fénylik.
Blaszrad, *das*; villámás, vil-
lámlás.
Blaszrad, *der*; villám.
Blaszrad, *der*; tuskó, tusak,
törzök; darab, kötökő,
kögerenda; deres, kaloda;
einen in den — legen, va-
lakit kalodába zárni.
Blaszrad, *die*; megszállás,
körülfogás, (váré).
Blaszrad, *der*; tőkefa.
Blaszrad, *das*; olvasztott ó-
lom.
Blaszrad, *k.* fára ül (a' só-
lyom).
Blaszrad und Blaszrad, *cs.* far-
kasziba tesz.
Blaszrad, *das*; tuskókból
épült ház, gendavár; á-
gyúház; fogház.
Blaszrad, *das*; fatöke.
Blaszrad, *cs.* megszáll, kö-
rülfog, körülvez, beke-
rit (katonákkal várost).
Blaszrad, Blaszrad, *die*;
körülvétel, körülfogás, meg-
szállás, (katonáknál).
Blaszrad, *der*; tuskómo-
szár.
Blaszrad, *die*; egy darabból
készült siposó.
10

Btrotolle, die; csigahenger, (teherfelhúzóára).
 Bttsberg, der; szent Gellért' hegye.
 Bttschiff, das, l. Btts.
 Bttsküß, das; darab, tusak.
 Bttslaub, l. Holtlaub.
 Bttswagen, der; nagyszekér.
 Bttszün, das; darabon.
 Bttbe, mn. gyöngeszemű; félenk, bätortalan; bärghy, tompa, buta.
 Bttbigkeit, die; félenkség, bätortalanság; bärghyság, tompaság.
 Bttbüchtig, mn. tompalátás, gyöngeszemű.
 Bttbüchtige, der és die; gyöngeszemű.
 Bttbüchtigkeit, die; tompalátás, gyöngeszeműség, szem-tompaság.
 Bttbünn, der, Bttbünnigkeit, die; bärghyság, butaság, tompa elme, tompaelmőség.
 Bttbünnig, mn. bärghy, buta, tompaelmű.
 Bttfen, k. bög, (ükör, tehén); bég, béget (juh).
 Bttfen, das; bögés; bégetés.
 Bttnd, mn. szöke.
 Bttnde, der; szöke férfi.
 Bttnde, die; szöke fehérsemmély.
 Btt, mn. mezitelen, meztelen; csupa, merő; puaszt, földözetlen; szegény, gyámoltalau; mit bttsem Kopsfehen, hajadon fölvel járnai; mit bttsem Füssen, mezitláb; im bttsem Hemde, pörön, egy ingben; és ist bttter Heid, csupa v. merő irigység; er ist naßt und —, csupa meztelen, anyaszült meztelen; nagy szegénységben van;

ein bttter Degel, mezitelen kard; unter dem bttten Himmel, szabad ég alatt; einen bttten Schlangen, füstbe menni, elnem sülni, (szándéknap), sít der Ufah — stellen, veszélynek kitenni magát; mit bttten Händen, üres kézzel, pénz nélkül; bttte Werte, üres szavak. —, ih, meztelenül, meztelen; csupán, egyedül.
 Bttte, die; mezitlenség, meztelenség; földetlen rész, (víváshau); kopárság, kopárholy, (erdőben); gyöngeség, hiba.
 Bttfen / és. meztelenít, fel-földöz.
 Bttfening, der; fosztor, csupasz.
 Bttfen, k. virázkik, virít; díszlik, divatol, divatjában van.
 Bttfen, das; virágzás; virárgzat.
 Bttfend, mn. virágzó, virító; díszlő, virító, viruló; das bttfende Alter, virágzó kor.
 Bttfheit, die; virágzás ideje.
 Bttfhen, das; virágocska; nyúlsark.
 Bttme, die; virág; java, lelke, színe, virága (valaminek); csillag, hoka (lovakon); hószám, havi tisztulás.
 Bttmenbau, der; virágte-nyesztés, virágnevelés.
 Bttmenbeher, l. Bttmentelch.
 Bttmentet, das; virággy.
 Bttmenbinse, l. Bttsenbüttme.
 Bttmenbütt, das; szírom, viráglevel.
 Bttmenbrinse, die; cizinczur, dongócska.
 Bttmenbüttel, der; virág-

csomó, bokréta; borostyáubogyó.
 Bttmenbütt, l. Bttmentelch.
 Bttmenerde, die; virágföld.
 Bttmenflor, der; virágzás, virulmány.
 Bttmenflur, die; virány.
 Bttmengarten, der; virágkert, virágos kert.
 Bttmengürtel, der; virágkörtész.
 Bttmengehänge, das; virágfüser.
 Bttmengöttinn, die; virágistenné.
 Bttmengras, das; olocsáncsillagbúr.
 Bttmengriffel, der; anyaszál, (virágokban).
 Bttmenhaar, das, l. Btttsfeide.
 Bttmenhändler, der; virágáros.
 Bttmenhonig, der; virágmér.
 Bttmentäfer, der; maróka.
 Bttmentelch, der; ocsáze, kehely, (virágoknál).
 Bttmentenauer, der; virágiamerő.
 Bttmentnospe, die; virágbimbó, virágrügy.
 Bttmentofel, der; virágos káposzta, kartifol.
 Bttmentorf, der; virágos korsár; virágkosár.
 Bttmentranz, der; virágkoszorú, virágfüser.
 Bttmentrone, die; bokréta, (virágoknál).
 Bttmentrug, der; virágos korsó.
 Bttmentsele, die; virágzedés; válogatott mondások' gyűjteménye.
 Bttmentliebhaber, der; virágkedvelő.
 Bttmentliebhaberen, die; virágkedvelés.
 Bttmentmalz, der; virágfestő.

Blumenmonat, der; virághó-
nap, május.
Blumenreich, mn. virágos, vi-
rágdúa.
Blumenreich, das; virágor-
szág.
Blumenrohr, das; indiai nád.
Blumenschote, die; burok, vi-
rághüvely.
Blumenscherbe, die, Blumens-
scherbe, der; virágos cse-
röp, virágcsérép, virág-
edény.
Blumenschirm, der; ernyő,
(virágoknál).
Blumenseite, die; szinoldal,
(kikecsített bőrnél).
Blumenstängel, Blumenstiel,
der; virágzár; kocsán.
Blumenstaud, der; himpor.
Blumenstauden, der; himszál,
szálingó.
Blumenständer, der; virághim-
ző.
Blumenständer, die; virág-
himszós.
Blumenstrauch, der; bokréta.
Blumenstück, das, l. Blu-
menstück.
Blumenthee, der; virághéa.
Blumentopf, der; virágcsé-
röp, virágedény.
Blumenwert, das, Blumens-
zierath, der; virágéktivány,
virágok.
Blumenzeit, die; virágidő, vi-
rágok' ideje.
Blumenzeit, die; virágot-
nyozás.
Blumenziebel, die; virág-
hagyma.
Blumisch, mn. virágos, vi-
rágalakú.
Blumig, mn. virágos.
Blumig, der; virágkedvelő,
virágművelő.
Blut, das; vér; vérség. ro-
konság, nemzetség; élet;
— lauten, eret vágni, vért

bocsátni v. ereszteni; eret
vágatni; — spenen, vért
kőpni; mit — vernüßt,
véres, vérrel elegy; mit
— bestreuen, vérrel fertőz-
ni; mit kaltem Blute, hi-
deg vérrel, hidegvérűleg;
bis auf —, vérig, rend-
kívül; einen bis auf —
ausfangen, valakit min-
denétől kifosztani, vale-
kinek minden verit és zsír-
ját kiarítani; einen bis auf
— peinigen, valakit vérig
kinozni; Gut und —, va-
gyon és élet; Fleisch und
—, testiség, testi kíván-
ságok, v. gyönyörök; ein
junges —, fiatal személy.
Blutader, der; vérmésző.
Blutader, die; vérér, *veiss-
dr.*
Blutampfer, der; véres ló-
rom.
Blutapfel, der; vöröalma.
Blutarm, mn. igen szegény,
földhez ragadt szegény.
Blutaustrich, der; vérpök;
vérköpes.
Blutbad, das; vérontás, vér-
fürdő.
Blutbann, der; vérhatóság,
(középkorban).
Blutbrechen, das; vérhányás.
Blutbruch, der; vérsérv.
Blutbühne, die, Blutgerüst,
das; vesztőállás, vesztő-
pad.
Blutbusch, der; vérszomj.
Blutdürstig, mn. vérszomjú,
vérszomjas.
Blutgel, der; nadály, ivóka,
piócsa.
Blutleiter, der; vérgeny.
Bluten, k. vérszik, erőssa-
kos halállal. hal meg, meg-
öletik; lakol, meglakol
valamiért; er bluten aus
der Nase, orra' vére foly,

eleredt az orra' vére;
sich in Thode —, halálra
vérszeni, elvérzeni; ein
Stich, der nicht blutet, es-
pös tréfa, szúrás.
Bluten, das; vérszés, vér-
folyás.
Bluten, mn. vérszós.
Bluter, das; rőtércz.
Bluterzeugung, die; véter-
mődés.
Blutfarbe, die; vérszín.
Blutfarbe, mn. vérszínű.
Blutfest, der; piros, süvöl-
tő.
Blutfolge, die; vérlobogó,
harcolobogó, (hajókon).
Blutfluss, der; vérfolyás; folyó
aranyér.
Blutflussig, mn. vérfolyásos;
aranyeres.
Blutgefäß, das; véredény.
Blutgeld, das; vérdíj; vér-
pénz, gyilkolás által szer-
zett pénz.
Blutgericht, das; vérhatóság.
Blutgericht, l. Blutbühne.
Blutgeschwür, das; kelés.
Blutgier, die; vérvágy, ke-
gyetleniség.
Blutgierig, mn. vérvágyas.
Blutgran, das, Bluthirse, die;
piros mohar; szürke fe-
nyer.
Bluthänfling, der; kenderi-
ke.
Blutharnen, das; vérvizelés,
vérhugyas.
Bluthe, die; virág, virágzás,
virágzat, virány (disze-
divatja, virágja (valami-
nek); in der — seines He-
ters, élte' virágjában, vi-
rágzó v. legzsebb korában;
in der — seines Glückes, sze-
renoséje' tetőpontján.
Blutheite, l. Blutheite.

Blutcholele, die; párisi vérmenyekző.
 Blutdand, der; vérszopó; véreb.
 Blutdruken, der, Blutdrüsen, das; vérköpés.
 Blutig, mn. véres, vérző.
 Blutigel, l. Blutegel.
 Blutiaspis, der; vérjaspis.
 Blutjung, mn. igen fiatal, ifjú, gyöngye ifjú.
 Blutkehl, der, l. Rottkraut.
 Blutkraut, das; réti füzény; tekort esikkászár; vérfejú csábalir; rózsás gerely, vérállatófű.
 Blutkügelchen, Blutkügelchen, t. vérréscecsek, vértökcsék.
 Blutlassen, das; órvágás.
 Blutlauf, der; vérforgás; vérhas.
 Blutlauge, die; vérlúg.
 Blutlinie, die; vérlíniom.
 Blutlos, mn. vértelen, vérvesszett.
 Blutmasse, die; vértömeg.
 Blutmensche, der; ádás v. vérengős ember.
 Blutmilch, das; vértőjölés.
 Blutnabelbruch, der; vérköldöksérv.
 Blutnadelstein, das, l. Nadelstein.
 Blutnuss, l. Lambertnuss.
 Blutpflanze, die; vérbélű őssibarcak.
 Blutraue, die; vérbosszú.
 Blutrücher, der; vérboasszuló.
 Blutregierung, die; vérkormány.
 Blutreich, mn. bővérű, véres.
 Blutreinigend, mn. vértisztító.
 Blutreinigung, die; vértisztítás; vértisztulás.

Blutrichter, der; élethalálbíró, vérbíró.
 Blutrost, mn. vérszínű, vérszíros; er wurde —, nagyon elpirult.
 Blutrinne, mn. vérző, véres.
 Blutsaure, mn. nagyon savanyú; keserves, igen terhes v. kínos.
 Blutsauger, der; lidéros v. tölcserorrú denevér; uadály.
 Blutshande, die; vérfertőző.
 Blutshänder, der; vérfertőző.
 Blutshänderisch, mn. vérfertőzősi. —, ih. vérfertőzőve, vérfertőzőleg.
 Blutshen, mn. vériszonyos.
 Blutshoch, mn. fölötté rosz.
 Blutshuld, die; gyilkosság; nagy gonoszság.
 Blutshwaren, der; kelés.
 Blutshweiß, der; vérissadás; veriték.
 Blutstreund, Blutstreundete, der; vérrokon.
 Blutstreundshaft, die; vérség, rokonság, vérrokonosság.
 Blutspeichel, der; vérpök.
 Blutspenen, das; vérköpés; vérhányás.
 Blutstaar, der; vérhályog.
 Blutstalen, das; vérhugyozás.
 Blutstätte, die; veszőhely.
 Blutstein, der; vérkő.
 Blutstilen, das; vérállitás.
 Blutstilkend, mn. vérállító.
 Blutstiedung, die; vérdugulás.
 Blutstrome, die; vércsik, (ütestől); véresikos süger.
 Blutstropfen, der; vércsep; es ist kein guter — an ihm,

egy 'csep' jó vér sincs benne.
 Blutsturz, der; vérhányás; nádravérfolyás, véromlás.
 Bluttaufe, die; vérkeresztesség.
 Bluttreibend, mn. vérhajtó.
 Bluttreibend, mn. vérző, vérsumargó.
 Blutumlauf, der; vérforgás.
 Bluturtheil, das; halálos ítélet.
 Blutvergießen, das; vérontás, öldöklés.
 Blutverlast, der; vérvesztés, vérfolyás.
 Blutwaage, die; vérmerleg.
 Blutwasser, das; vérsavó.
 Blutwenig, mn. igen kevés.
 Blutwurck, die; véreshurka, gümhböcz.
 Blutwurz, die; timpó; rózsás gerely, csókaláb, varjaláb.
 Blutzecht, der; marhatized, marhadézsma.
 Blutzeuge, der; vértanú, (mártir).
 Blutzwang, der; erőltető véhas.
 Bod, der; bak, kecskebak; kos; bak, állásbak; kocsihak, kocsiülés, bak; hiba; der polnische —, dunda; einen — schiefen, bakot ütni v. lőni, hibát ejteni; ein alter geiter —, buja, sajtalau ember; einen in den — spannen, valakit farkasgúnsba tenni; dem — zum Gärtner setzen, kecskére bízni a' kertet, farkasra bízni a' nyáját, ebre bízni a' hájat.
 Boddchen, das; bakocská, gödölye.
 Boden, k. zsekedik (a' kecske); büzhödik, bakbűz; döf, döföl (mint a' bak

szarvával); leszegett nyak-
kal kirüg (a' ló.)
Bodent, es. tör. tilól (kendert, lent).
Bodfeil, das; bakkör.
Bodfette, die; furolyla, furolya.
Bodfittig, Bodbeinig, mn. kecskelábu.
Bodgessauf, der; bakkü.
Bodgessell, das; kocsitámassz.
Bodig, mn. üzekedő, üzödő (kecske); bakkü.
Bodlifer, der; ezinczinbogar.
Bodlannt, das; kosbarány.
Bodlber, das; bakkör, bakirha.
Bodsbarn, mn. bakkör, bakkörből való.
Bodsmühle, die; szelmalom.
Bodspeise, die; dada.
Bodspinnelle, die; tömjénes pimpinella.
Bodstange, das; bakszem; félsanda; csészecsiga.
Bodstbart, der; bakaszkáll; kecskedés; artíspozdor; sallangos pozdor.
Bodstbete, die; málna; veresa afonya.
Bodstbeutel, der; régi szokás, régi előítélet.
Bodstbohn, die; vidraecseke.
Bodstbüfel, die, Bodstborn, der, l. Tragant, és Bodstbart.
Bodsthorn, das; bakzarv; bakzarvú lepkeszeg, görögazéna; einen ins — sagen, rájleszteti valakire; einen ins — stecken, valakit szakba bütetni; ins — blasen, hiába lármát ütni.
Bodstbrunel, das; szent János' kenyere.
Bodstkrant, das; bűdös linka; bűdös libatopp.

Bodstprung, der; bakasökés, bakugrás; viczkandás.
Bodstüde, das; babágyu.
Bodstülte, die; baktámassz.
Bodstverstellung, die; állás.
Boden, der; föld; talaj; telek; fenék, al; padlás, hí, háshéj; padolat; gabonatar, magház, magtar; vivóhely; — eines Zuges, szövet' alapaxina, fala; ein Zimmer auf ebenern —, földszinti szoba; zu — werfen, földhöz vágni, földre teríteni; zu — brücken, földig verni, leverni, megálazni; Grund und —, telek, fekvőbirtok; einen — in ein Fass setzen, hordót megfenekelni; einen gestageten — legen, kiplálozni, deszkával kirakni az alját valaminek; zu — fütten, fenekére szállani, leülni; foldre rogni; sich zu — setzen, leüledni; dem Saße vorkemden —, autóstelen, egészen dugab, dönteni a' dolgot.
Bodenbret, das; fenékdesszaka.
Bodeneisen, das; fenékvás.
Bodenfeld, das; ágynagy; hordófenék-fa.
Bodenfenster, das; padlásablak, háshiablak.
Bodenfries, das; fenékcifra, (ágykon).
Bodengericht, das; török, (madarakat fogni).
Bodengefösel, das; földszin.
Bodenhammer, der; sulyok.
Bodenhaube, die; (rezes fejkötő a' sváb asszonyoknál).
Bodenholz, das; fenékfa.
Bodenhammer, die; padlás-szoba.
Bodenlof, mn. feneketlen.

Bodenmatte, die; talajgyékény, padolatgyékény.
Bodenrad, das; albert, (órában).
Bodensäge, die; fenékfűrész, (bodnáraknál).
Bodensatz, der; szálladék, üledék, sank, seprő.
Bodenschieft, die; alapreteg.
Bodenschlüssel, der; padláskulcs; magházkulcs.
Bodenschräube, die, l. Bodenschiefer.
Bodensieher, der; bodami tó.
Bodenslein, der; fenékkő, alapkö, talpkő.
Bodensüll, das; fenékdarab, fenékdessza; ágynagy; hajógerinox.
Bodentalg, der; üledékfagygyú.
Bodenthür, die; padlásajtó.
Bodentreppe, die; padlászágcsó.
Bodensieher, der; lékhurok, (sebézseknel).
Bodensint, der; padlászber; helypénz.
Bodst, der; poszgomba, méhszedítő póteleg.
Bogen, der; iv; boltosat; görbület, hajlat, karaj; hegedővonó, nyirettyű; der Fuß macht einen —, kanynaról, tekeredik a' víz; etwas in Bausch und — kaufen, általában venni.
Bogenbohrer, l. Drillbohrer.
Bogendeckel, die; boltosat; bolthajtás.
Bogen, Bogenmacher, der; íjcsináló, íjgyártó.
Bogenfeld, die; hátsó részölő.
Bogenfenster, das; boltosatos ablak.
Bogenfremig, mn. ívalaku, karajos, bolthajtásos. —,

ih. ívmódra, karajosan, holtbajtásosan.
 Bogengang, der; ívtornác; lugas.
 Bogengerüst, das; ívállás, (kőmiveseknél).
 Bogengerüstbe, das; ívboltozat.
 Bogengerüste, die; ívnagyszág, kottedrét.
 Bogengang, mn. ívnyi.
 Bogenlaube, die; lugas.
 Bogenlinie, die; ívonal, karajvonat.
 Bogenstiller, der; ívoszlop.
 Bogenstille, die; ívtakercs.
 Bogenrund, mn. ívgömbölyű, karajos.
 Bogenrundung, die; ívgömbölyűség, karajosság.
 Bogenzüge, die; karajfűrés.
 Bogenzungen, das; boltozás. (kőmiveseknél).
 Bogenzahn, der; zarkő, ívsár.
 Bogenzahn, der; nyíllovás, íjlövés; einen — weit, nyíllövetnyire.
 Bogenzahn, der; nyilas, íjász, págony.
 Bogenzahn, die; ívideg.
 Bogenstellung, die; boltoszat, holtbajtás, ívezet.
 Bogenzahn, der; vonás, (hegedős z.), nyirettyűvónás.
 Bogenzahn, die; ívajtó.
 Bogenweise, íh. karajosan, holtbajtásosan; ívenként.
 Bogenwunde, die; ívcsatló, (műszer).
 Bogenzahn, das; ívjegy.
 Bogenzahn, der; íves csirkalom v. körhúzó.
 Bogig, mn. karajos, íves, hajlásos, holtzatos; kanyarú, tekerőletes, girbe-gurba. —, íh. karajosan, ívesen, boltosatosan; ka-

nyarúlag, tekerőletesen; — ausscheiden, kikeríteni, karajra metszeni.
 Bogspriet, das; eldárboz.
 Bogsprietstegel, das; eldörtorla.
 Bogsprietstenge, die; eldárboz-tetőfa.
 Bohle, die; padló, padlódeszka, gerendadeszka, padlógerenda.
 Bohlen, cs. padlóz, kiplalóz.
 Bohlenfeld, das; helypénz.
 Bohlenzüge, die; padlófűrés.
 Böhm, der; csehgaras.
 Böhme, der; cseh.
 Böhmern, das; Csehország.
 Böhmisch, mn. cseh; das sind ihm böhmische Dörfer, ismeretlen dolgok ezek előtte. —, íh. csehül.
 Böhnchen, das; babka, babocs.
 Bohne, die; bab.
 Bohnen, cs. kiskárol, kismít, megfényesít.
 Bohnen, das; simítás, fényesítés.
 Bohnenader, der, Bohnenfeld, das; babföld.
 Bohnenbaum, der, sai szantó; lepénfa; dögfá.
 Bohnenbren, der; babkása.
 Bohnenblüthe, die; babvirág.
 Bohnenkeim, der; babcsira; fekete folt, (lófogakon).
 Bohnenkönig, der; babkirály.
 Bohnenkraut, das; aszatorja.
 Bohnenmehl, das; habliszt.
 Bohnenstehle, Bohnenstille, die; babhüvely, becző.
 Bohnenstengel, der; babzár.
 Bohnenstange, die; babkaró.
 Bohnenstroh, das; babzalma; er ist grob wie —, gormba, mint a' pokrócz.

Bohner, der; sikárló, simító.
 Böhnstap, der; kontár.
 Bohnlappen, der; sikárruha, simítórongy.
 Bohrbank, l. Bohrlade.
 Bohrsen, das; furóvas.
 Bohren, cs. fúr; ein Schiff in den Grund —, hajót (fenekét megfúrva) el-sülyeszteni.
 Bohrer, der; furo, (a' ki fúr); furo, (eszköz).
 Bohrläufer, der; furdancs.
 Bohrstäber, der; furóvakaró.
 Bohrlade, Bohrmassine, die; furoműszer.
 Bohrstoch, das; fúrtlyuk.
 Bohrspeiß, das; furópor.
 Bohrmühle, die; furómalom.
 Bohrmuschel, die; furókagyló.
 Bohrspeiß, der; furótörök, furoát.
 Bohrstaub, der; furókóvász.
 Bohrsäule, t. furohulladék.
 Bohrspeiß, die; furóhegy.
 Bohrstange, die; furoényel v. rud.
 Bohrstang, das; furoeszköz, furoszer.
 Boie, die; horgonyjegy, uszány.
 Boier, der; uszányhajó; egy-árbozos terebhajó.
 Boifals, das; tengeraó.
 Boifine, die; uszánykötél.
 Boie, die; hagyma.
 Boiengetränk, das; hagymás növény.
 Böller, der, l. Pöller.
 Bollig, Bollicht, mn. hagymagökök.
 Bollwerk, das; véderűség, bástyagát, védfal; védgát.
 Bolzen, der; nyíl, nyílvesző; téglázó' v. vasaló' nyolva; végszeg, zá-

rőszeg; der eine dreist die —, der andere muß sie verschöfesen, a' mit az egyik kohol, a' másiknak végrehajtani kell.

Borjenschlöß, daş; hengerlakat.

Borjengange, die; végazegfogó.

Bombarde, die; bombamozsár.

Bombardier, der; bombalövész, bombavető.

Bombardiergesellschaft, die; bombanászad.

Bombardiren, ca. bombáz.

Bombardirung, die; bombázás, bombázat, bombáztatás.

Bombassin, der; bombassin, (gyászszövet).

Bombast, der; szódagály beazódagály.

Bombe, die; bomba; Bomben werfen, bombát hányni.

Bombenfrau, mn. bombát kiálló.

Bor, daş; hajó; sajka, ladik, csónak.

Borbschafen, der; csáklya.

Borbschicht, der; hajóalegény; sajkás.

Borbschiff, t. hajóalegények; sajkások.

Borbsmann, der; sajkamester, kormányos, (tengeri hajókon).

Borax, der; pória.

Bord, der; szél, karima, párkány, oldal; an — gehen, hajóba menni, hajóra szállni; an — bringen, hajóra rakni v. szállítani; an — nehmen, hajóba v. hajóra venni; an — haben, a' hajón lenni, v. vinni; über — springen, a' hajóból kiugrani; über — werfen,

a' hajóból kivetni, a' tengerbe vetni, a' hajóból kihányani.

Borde, die; szél; passomány, szegély; part; hajó' széle.

Bordell, daş; bordély.

Bordenmacher, Bordenwirfer, der; passománysesimáló.

Bordiren, ca. borít, megborít, szeg (ruhaszélt szalaggal, passománnyal st.).

Borg, daş; kölcsönzés, hiteltelés, hitelre v. hitelbeadás; kölcsönvétel, hitelbe vétel; auf —, hitelbe.

Borgen, ca. kölcsönöz, kölcsönvesz, kölcsönkér, hitelbe v. hitelre vez; hitelen, hitelbe v. hitelre ad; lange geborgt ist nicht gefehlt, a' mi halad, el nem marad.

Borger, der; kölcsönvevő, kölcsönöző, hitelbevevő; kölcsönadó, kölcsönöző, hitelező.

Borste, die; kéreg; var.

Borstenscher, der; feuyűzű; furdancs.

Borstennurru, der; kéregpindró; szuvat.

Boru, der; víz; forrás, kút.

Bornt, mn. korlátozott, szűk, (elme st.).

Borragen, Borrtisch, der; borágó, (növény).

Börse, die; erszeny; kereskedőház, alkuház.

Borst, der; repedés, repedés, hasadás.

Borstbesen, der; serteseprű.

Borste, die; serte.

Borsten, vh. borzad, borzados, felborzad, berseng, berzeszti szőrét.

Borstensfüngig, mn. sertesalakú.

Borstengras, daş; magár, (növény).

Borstig, mn. sertés; borzas, borzadt.

Borstpinfel, der; sertesocac.

Borstschiff, der; serteseprű, szörseprű, porseprű.

Borstschiff, der; póznaseprű.

Borstschiff, mn. rosszfajú (nyavalya); gonosz; rossz, rosszakaratú, rossztermesztés.

Borstschiff, die; rosszság, rossztermesztés.

Borstschiff, ca, lejtősit, bukra esinál.

Borstschiff, die; lejt, hajlás.

Bűfe, die, l. Federtiel.

Bűfe, mn. rossz, gonosz; romlott; fájós; mostoha; haragos, mérges; harapós; zsembes; veszett, utálatos; bűfer Weg, rossz út; bűfer Wetter, rossz idő; — Augen, fájós szemek; — Zeiten, mostoha idők; — Nachrichten, rossz v. kedvetlen hír; ein bűfer Weib, gonosz v. zsembes asszony; ein bűfer Hund, harapós kutya; bűfer Name, veszett név, rossz hírnév; der — Feind, ördög, sátán; — sein, haragunni; — werden, megharagunni eimen — nachen, megharagítani; sich — stellen, haragosnak szólni v. tetetni magát; es nicht — meinen, nem akarni ártani; bűfer Gewissen, rossz lelki ismélet. —, ih. rosszul, gonosszul.

Bűfe, daş; rossz; gonoszság, gonosz tett; Bűfer thun, gonosszágot elkövetni.

Bűfe, der; gonosz, sátán.

Böfemißt, der; gönosztövö, elfajult gonosz, istentelen gonosz.

Böshaff, mn. gonosz, rossz; rosszakaratú, rosszindulatú, rosszlelkű; haragos, mérges, dühös. —, ih, gonoszúl; rosszindulatúlag, rossz indulattal, rosszlelkűleg; haragosan, mérgesen.

Bösheit, die; gonoszság; rossz-szaság, rossz indulat; mérgeesség, méreg; istentelenség.

Bösheitkünde, die; szánt-szándékos hűn.

Böshett, das; liget.

Böshich, ih, gonoszúl, rosszlelkűleg.

Böshren, cs. képet kinyom, kigyúr (p. o. viaszból); émelet képművet készít.

Böshret, der; képnymó, viaszképművész.

Böshrich, der, Böshrichin, das; viaszképnymó eszköz (fa v. csont).

Böshrunst, die; viaszképművészet.

Böseln, l. Regeln.

Böswilig, mn. rosszakaratú.

Böswiligkeit, die; rosszakarat.

Botanik, die; fűvészet.

Botaniker, der; fűvész.

Botanisch, mn. fűvészi; ein botanischer Garten, fűvészkert.

Botanistren, k. fűvészkedik.

Bote, der; követ, hírvívö, izenetvívö, küldött; ein reitender —, lovas követ, lovas hírvívö; ein eigner —, különküldött, különkövet v. hírvívö.

Botenamt, Botenwesen, das; követség, küldöttség, követhivatal.

Botenfrau, die; küldött asszony, hírvívö asszony.

Botenküfer, der; gyalog hírvívö, gyalog küldött.

Botensohn, der; hírvívöhér, követdíj.

Botenmeister, der; hírvívök' tisztszeje, (postahivataloknál).

Botenmeisteren, die; hírvívöi tisztség, hivatal.

Botenschiff, l. Paketboot.

Botenschloß, das; hírvívöi csimer.

Botenstärkeit, die; hatalom, birtok; unter seineu — bringen, birtoka alá vetni; unter eines — stehen, hatalma alatt lenni; unter eines — gerathen, hatalma alá esni.

Bottschaft, die; követség; küldöttség; hír, izenet, tudósítás.

Bottschaffer, der; nagykövet.

Böttcher, der; kádár, bodnár, pintér.

Böttcheren, die; kádárság.

Böttcherhandwerk, das; kádárság.

Böttich, der; kádacska.

Bouteille, l. Flasche.

Borer, der; öklözö.

Borkunst, die; öklözet, öklövívás.

Bor, der; bojposztó.

Boyer, l. Vojer.

Braçh, ih, ugarban, ugaron; — liegen, ugarban heverni; — liegen lassen, ugarban hevertetni.

Braçhacker, der, Braçhseld, das; ugar, ugarföld.

Braçhe, die; ugar, ugarban — hevertetés; ugarlás, ugar alá szántás; ugarlöldö;

Braçhen, cs. ugarol, feltöri

v. felszántja az ugart, ugar alá szánt.

Braçhern, das; ugargabona.

Braçherst, die; mezsei pacsirta.

Braçhmonat, der; ugarhónap.

Braçhstein, der; juniusi újhold.

Braçhvogel, der; póling; tantalmadár.

Braçhejt, die; ugarlöldö, ugarlás' ideje, ugarzántás, ugartörés.

Braçh, Braçe, der; vizala.

Braçh, der; sejejt, selejtése, kivétöje, alja, sepreje, szemetje (valamimék); (Braçgut'), selejtportéka, portéka' selejtése.

Braçhen, cs. kizemelő, kiválogatja a' javát, kihányja a' rosszát, *selejtel, bielejtet*.

Braçhenbistel, die; iringó.

Braçher, der; eskütt selejtelő, portékaválogató.

Braçherste, die; selejtgyöngy.

Braçhdieh, das; selejtmarha, kivert marha.

Braçhwasser, das; rosszitalú édes víz.

Braçhnen, Braçhnen, k. bug, rühet, görög (a' vaddisznó).

Bram, der; seprőjeneszter; szegély, próm, szél.

Bramarbad, der; *nyegle*, kérkedö, vasgyürö, dicsekedö.

Bramarbadstren, k. *nyegledid*, kérkedik.

Bramen, Bräme, die; erdő-v. mezöszél.

Bramen, Brämte, Brämten, l. Bremen, Brämsen.

Braminen, t. indus barátok, hindupapok.

Brandling, der; barnahátú sármány.
 Brand, der; tűz, égés, el-, megégés; tüses üszök; égetés, kemenozó, (p. o. egy égetés v. kemencaze tégla); csóva; kanóc; helyeg; fene; üszög; ragya, (fákon ec.); heves indulat, heves szerelem; in — fezen, felgyújtani; in — gerathen, meggyúlni; vom — verzhelt werden, el-, megégni; einen — löfhen, tüzet oltani; das Feuer in — erhalten, a' tüzet fenntartani, rakni; a' tüsre, hogy el ne aludjék; auf den — betten, égés miatt koldulni.
 Brandader, der; czomber.
 Brandbretter, die; tűzrontotta v. tűzkárosította koldus.
 Brandbeute, die; pokolvar.
 Brandblase, Brandblatter, die; égéshólyag, égéspattanás.
 Brandbof, l. Feuerbof.
 Brandbrief, der; elégséi bizonyosságlevél, gyújtással fenyegető levél.
 Brandcasse, die; égési pénzár; tűskármentő intézet.
 Branden, k. torlódik v. verődik v. csapódik (a' tengerhullám sziklákhöz).
 Brandenburg, das; Brandenburg, (tartomány).
 Brand = Ente, die; pirók réce.
 Brandier, der; gyújtóhajó.
 Brandhafen, der; gyújtóhajócsákllya.
 Brandfaß, das; gyújtóhordó.
 Brandsteden, der; égésjel, égésfolt; kiégett kopárhely a' vetés között.

Brandstedig, mn. égésfoltos; üszögös.
 Brandstuch, der; tűzes v. pirók róka; pirossárga, (ló).
 Brandtaffe, die; tűzköz.
 Brandgeruch, der; pörzsosság.
 Brandgeschwad, der; pörzsölés.
 Brandgloef, die; tűzharang.
 Brandhafer, der; üszögös zab.
 Brandhafen, der; tűscsákllya.
 Brandicht, mn. kozmás; pörzsosság.
 Brandig, mn. üszögös.
 Brandborn, das; üszögös gábona.
 Brandflugel, die; gyújtóteke, gyújtógalacs.
 Brandlattiß, l. Hufattiß.
 Brandmaaf, das; égésjel, égésfolt; égetésjel, helyeg, (gonosztévón).
 Brandmaafen, Brandmarken, cs. sütöget, megbélyegez, megsütöget (gonosztévót); meggyalás, gyalázzal megbélyegez.
 Brandmarken, das; sütögetés, megbélyegzés; gyalázzal, gyalázzatejtés, meggyalás.
 Brandmauer, die; tűzfal.
 Brandmeife, l. Kohlemeife.
 Brandpfer, das; égőáldozat.
 Brandpfaß, der; égetőkaró, (mellynél gonosztévót égettek).
 Brandrafete, die; gyújtórakéta.
 Brandrosen, der; üszögös rosz.
 Brandrohre, die; gyújtócső.
 Brandrofe, die; fenés orbáncz, szent Antal tüze.
 Brandsaure, die; fasav.
 Brandshaden, der; tűskár, égéssob.
 Brandshafen, cs. sarczol, megsarczol, adóstat.

Brandshabung, die; saroz, hadiadó.
 Brandshiefer, der; égőpala.
 Brandshiff, l. Brander.
 Brandshlangt, die; füstös kigyó.
 Brandshuß, der; (hezeny nyült puskanak kilövése).
 Brandshiber, das; kiégetem ezüst.
 Brandshofe, die; köztalp.
 Brandshprie, l. Feuershprie.
 Brandshütte, die; égéshely, elégett ház' helye.
 Brandstein, der; tégla.
 Brandsteuer, die; égés után szedett pénz, égetek' segelepénze.
 Brandstifter, l. Nordbrennes.
 Brandstübe, die; vasajtó.
 Brandung, die; hullámtorlás, hullámverődés; hullámszat.
 Brandvogel, der; fekete csülölő v. sirály.
 Brandwaße, die; tűzör; táborvégör; fogolyör; őrhajó.
 Brandweizen, der; üszögös búza.
 Brandwunde, die; égéssob.
 Brandzeug, das; égészor.
 Brandziemer, der; fekete huros.
 Brante, Bratte, die; medveláb, medvetalp v. körröm; farkas körmei, (vadászoknál).
 Brantwein, der; pálinka, égettbor.
 Brantweinblafe, die; pálinkafőző üst v. lombik.
 Brantweinbrenner, der; pálinkafőző v. égető.
 Brantweinbrenneren, die; pálinkafőző v. égetés.
 Brantweinsäufer, der; pálinkaivó.

Brautweinschenke, die; pálinkaház.
 Braßien, das; Brazília.
 Braßlienholz, das; berzsen, berzsenfa.
 Brasse, die; vitorlakötél.
 Brassen, der; spár; durda, (halak).
 Braß, der; selejt.
 Braupfist, l. Braupfist.
 Brautboß, der; vasmacska, (tárhelyen).
 Braten, cs. és k. süt; sült, megsült.
 Braten, der; sült, pecsenye; den — tücsken, valamit messziről érezni v. megszagolni.
 Bratenbrühe, die; sültmártalék, pecsenyélé.
 Bratenfett, das; sültzsír, pecsenyészir.
 Bratenmeister, der; sültre ügyelő szakács.
 Bratenpfist, die; sültcstál, pecsenyestál.
 Bratenpfister, der; spékélő.
 Bratenwender, der; pecsenyeforgató.
 Bräter, die; pecsenyébolt.
 Brautisch, l. Brautisch.
 Brautring, der; sütnivaló hering; sült hering.
 Brautisch, der; pecsenyestál.
 Bräutling, der; sütnivaló gomba.
 Brautmaschine, die; pecsenyeforgató erőmű v. gépely.
 Brautofen, der; pecsenyestűt kemence.
 Brautpfanne, die; pecsenyestűt serpenyő, nyársalávaló, vastepsi.
 Brautbrühe, die; pecsenyestűt kemence.
 Brautrost, der; sütőrács, rostély.

Brautkaufel, die; sütőlapocskák.
 Brautst, die; brácsa, öreghegedű.
 Brautstift, der; brácsahegedűs.
 Brautstirn, der; túsüfödelék.
 Brautstieck, der; nyárs.
 Brautwurf, die; kolbász.
 Brautverschüttigt, mn. serfőzési joggal bíró.
 Brautwittich, der; serfőző kád.
 Braut, l. Gebrauch.
 Brautbar, mn. hasznavehető, használható, hasznos.
 Brautbarkeit, die; használhatóság, használhatóság.
 Brauchen, cs. használ, hasznát veszi, él vele; szükség van valamire, kell neki valami; Arznei — gyógyszerrel élni; eine List — csalárdsággal, fortélyllyal élni; Ernst — komolyan banni valakivel; was brauchst du? mi kell? mire van szükséged? es brauchst, kell, szükség; was brauchst es der Worte? mi szükség több szóra v. többet beszélni; es brauchst viele Mühe, sok fáradságba került.
 Bräutstich, l. Gebrauchstich.
 Brauen, cs. sert főz; csinál, készít (puncsot, ecetet st.).
 Brauen, das; serfőzés.
 Brauer, der; serfőző.
 Braueren, die; serfőzés; serfőzőház.
 Brauerhilfe, Brauerinnung, Brauerhaft, die; serfőzőcsék, serfőzők' közösgé.
 Brauerlohn, der; serfőzőbér.
 Brauerroth, das; serfőzői kérsületeszerek v. eszközök.

Brauerrechtigkeit, die; serfőzési jog.
 Brauhaus, das, Brauhof, der; serfőzőház; serfőzési joggal bíró ház.
 Brauherr, der; serfőző gazda, serfőzős' tulajdonosa.
 Braupfessel, der, Braupfanne, die; serfőzőüst; serfőző katlan.
 Braupnecht, der; serfőzőlegény.
 Braurinde, die; serkuruglya; szalad-v. malátavonó, (serházakban).
 Braumeister, der; serfőzőmester.
 Braun, mn. barna, szög, szögszínű; ein braunes Pferd, pej ló; — braten, megpirítani; — uub blau färbigen, összeverni.
 Braun, das; barnassín, szögszínű.
 Braumbier, das; fekete ser.
 Braune, der és die; barna, (ember).
 Braune, die; pej, (ló).
 Braune, die; barnaság, barnassín, szögszínű; torokgyik.
 Braunrüchen, das; csalogány.
 Bräunen, cs. barnít; pergel, pergeléssel pirít. —, k. barnul, megbarnul; megpirul, pergelődik.
 Braunrüch, der; barna delén.
 Braungelb, mn. sötétsárga, barnasárga, szögársárga.
 Braunhühnlein, das; gesztenyesszínű porondlakó.
 Braunteufel, der; csipkés káposzta.
 Braunpfopf, der; pirókfejű csüllő v. sirály.
 Bräunlich, mn. barnás. — ih. barnásan.
 Braunroth, mn. barnaveres, téglasszínű.

Braunfische, die; tarkaperj, (ló).
 Braunfischweil, das; Braunfischweil, (tartomány).
 Braunwurz, die; fakó gódirax; villahim; táksjak.
 Brauordnung, die; serfőzési rendszabás.
 Braurecht, l. Braugerechtigkeil.
 Braus, der; im Gause und Brause leben, zajos mulatságokban élni, tobzkodni.
 Brause, die; ütéshely.
 Brause, die; pezsgés, forrás; üntözökanna' rókája; der Wein ist in der —, a' bor pezseg v. forr.
 Brausebeutel, Brausekopf, der; szeles, szeleburdi, heveskedő.
 Brauseblyßig, mn. tüzeskedő.
 Brausen, k. zúg, zajog, búg, dühöködik (a' tenger); üvölt, zúg, dühöködik (a' asél); hortyog, fú (a' ló); pezseg forr (a' bor, ser, sc.); tobzódik; das Meer schäumt und brauset, a' tenger hullámoz és zúg; der Sturm brauset entseftich, a' vihar retentőleg üvölt; die Ohren brausen mir, zúg v. cseng a' fülem.
 Brausen, das; zúgás, dühöngés, zajongás; löfújás; süvöltés; pezsgés; fúlkúgás, fúlesengés; tobzódás, kiesapongás.
 Brausend, mn. zúgó, zajló, háborgó; süvöltő, vad, dühöködő; pezsgő; csapongó.
 Braushahn, der; bajnok v. harcros libucz.
 Brausköt, mn. heves, he-

veskedő, berzengő; vásott, csintalan.
 Braut, die; menyasszony; máika, jegyes; wer das Glück hat, führt die — heim, kinek a' szerencse kedves, az nyertes.
 Brautbitt, das; menyekzői ág.
 Brautdiener, der; menyekzői szolga.
 Brautführer, der; vőfél, vőfény.
 Brautführerin, die; nászolóasszony v. leány, nyoszolóasszony v. leány, *sileány*.
 Brautgeräth, das; jegyzőszág.
 Brautgeschent, l. Hochzeitgeschent.
 Brauthaube, die; menyasszonyi fejkötő.
 Brauthaus, das; menyasszonyos ház.
 Brauthund, das; jegying, menyekzőing.
 Brautigam, der; vőlegény; jegyes.
 Brautjungfer, die; nászolóleány.
 Brautmutter, die; menyekzőszoba, menyasszonyi hálozokoba.
 Brautleid, das; nászruha, menyekzőruha.
 Brauttram, der; menyasszonyi koszorú.
 Brautfische, die, Brautwagen, der; nászkocsi, menyekzőkocsi.
 Brautleute, t. jegyesek, házasulandók, vőlegény és menyasszony.
 Brautlich, mn. menyasszonyi, menyasszonyos. —, ih. menyasszonyként, menyasszony módra.

Brautlieb, das; menyekződal, nászadal.
 Brautmiete, die; násmise, nászpompa.
 Brautnacht, die; menyekzőéj.
 Brautring, der; jeggyűrű.
 Brautshab, der; hozomány; jegyzőszág, jegyándék, kelogye; menyekzőpénz.
 Brautshmad, der; menyasszonyi v. menyekzői ékeségek.
 Brautshuh, der; jegycsipő, menyekzői v. menyasszonyi csipő.
 Brautshuppe, die; menyekzői étkek, (mellyek a' menyekzőnap után a' vendégeknek szétküldetnek).
 Brauttag, der; kézfogó; menyekzőnap.
 Brautwerber, l. Freiwerber.
 Brautweien, das; serfőzés.
 Brav, mn. derék, jóles, jó helyes; becsületes; vitéz; ich habe im Spiele — verloren, sokat vesztettem a' játékbán. —, ih. derekasan, jólesen, jól, helyesen; becsületesen; vitézkül, emberkül.
 Brausheit, die; derékség, jóleség.
 Brauchbar, l. Brauchmittel.
 Brauchbar, mn. törékeny, töredékeny.
 Brauchbarfeit, die; törékenységs.
 Brause, die; tiló, kendergen v. lentörő.
 Brauseisen, das; emelő v. feszítő rúd.
 Brausen, cs. rh. tör, eltör; kitor, szeg; megtör; kettőtör; sejt (követ a' köbányában); összehajt (levelet, papírost); hány, okádik (vért sc.); Blusen, Obst —, virágot,

gyámölcsöt letörni, leszakasztani; einem den Hals —, nyakát törni, szegni (valakinek); die Lichtschraube —, megtörni a' sugarakat; die Bahn —, útát törni, útát nyitni, megtörni az útát; das Geschel —, áthágni, megszegni a' törvényt; die Treue, das Gewissensgeheimnis —, hitét szegni, megszegni a' hallgatást; den Frieden —, a' békét felbontani, megszegni, megrontani; die Ehe —, házasságtörést követni el; die Freundschaft —, v. mit einem —, felbontani, szakítani, valakivel a' barátságot; felhagyni valaki' barátságával; etwas über das Anse —, valamivel hirtelenkedni. —, k. rh. török; törődik; hasad; durch etwas —, valaminn keresztül törni, rontani, hatolni; aus dem Gefängnisse —, kitörni, kirotni a' fogházból; in ein Haus —, betörni a' házba, fölverni a' házat; die Nacht bricht herein, közeledik az éj, éjfeledek; das Herz bricht mir —, megbasz a' szívem; die Augen — ihm, elhomályosulnak szemei; hier — weiche Erde, itt gazdag bányacerek vannak. —, v. rh. török, törődik; hány, akadik; die Krankheit bricht sich, a' betegség megfordul, alább száll; die Wollen — sich, oszlanak v. szélednek a' szálak; das Wetter bricht sich, megváltozik az időjárás v. idő; die Kälte hat sich ge-

brochen, meglágyult az idő; der Wein, der Wein bricht sich, a' bor, vizszelét megtörődik, színe megváltozik; die Sonnenstrahlen — sich im Wasser, a' nap sugarak a' vízben megtörnek.

Brechen, das; törés, eltörés; hányás, okádás; törődés.

Brechlich, ih. és wird mir —, a' hányás erőtet, gyomrom emelyeg.

Brechfalle, die; lappancs, csapda, kelopoca.

Brechfieber, das; hánydés.

Brechhammer, der; nagy pöröly, (kőművesknél, falat betörni).

Brechmittel, der; törő véső, (ajtó 's egyebet betörni lakatosoknál 's másoknál).

Brechmittel, Brechpulver, das; hánytató, hánytatószex; hánytatópor.

Brechmutz, die; ebvész.

Brechpunkt, der; töréspont.

Brechranze, die, l. Brecheisen.

Brechung, die; törés, eltörés.

Brechtriof, das; hánytatógálicz.

Brechwein, der; hánytatóbor.

Brechweinstein, der; hánytatóborkő.

Brechwür, die; hánytatógyökér.

Brechzeug, das; betörő szerek, (lakatosoknál ajtókat, zárokat feltörni).

Breischau, das; Breisgau, (tartomány).

Breit, mn. széles; tág, tágas; lapos; hosszas; etwas Ellen —, két rőf szé-

lességű, két rőf a' széle; — schlagen, szélesre verni, kilapítani; — drüden, lapítani, laposra nyomni; seine Hand —, nincs egy tenyérnyi; nicht eines Fingers —, egy ujjnyira sem; es fehit nicht ein Haar —, egy hajszálnyi sem hibázik; einen — schlagen, valakit valamire rávenni, rábeszélni, elámitani; sich — machen, kevelykedni, döllyfösködni, magát hánytatni; sich mit etwas — machen, valamivel dicsőkedni, kérkedni; ein Langes und Breites von etwas sagen, valamiről hosszasan beszélni, hosszas beszédet tartani; das ist weit und — bekannt, mindenféle ismeretes, mindenütt tudják. —, ih. szélesen.

Breitbart, die, Breitbein, das; szekercze, topor, bárd.

Breitbäckerig, mn. széleslevelű.

Breitbrüstig, mn. szélesmelű; szélesszűgű, (lő).

Breite, die; szél, szélesség.

Breiten, ca. szélesít, kiszélesít; kiterjeszt, terít (abroszt asztalra); lapít, kilapít. —, v. el-, kiszélesedik; el-, kiterjed, el-, kiterül.

Breitfuß, mn. széleslábú.

Breithammer, l. Streithammer.

Breitung, der; küsz, (hal).

Breitnagel, mn. laposorrú.

Breitnagel, l. Dicknagel.

Breitschnabel, l. Riffelente.

Breitschnäbel, der; szélesorrú vadár.

Breitschusterig, mn. szélesvállú.
 Breitföhwan; ber; szélesfarkú kigyó, (Surinamban).
 Breitwegetig, l. Begebreit.
 Bremen, das; Bréma, (város).
 Bremsé, die; bögöly; orrcsípítő, (mellyet a' patkoláskor szilajkodó lo' orrára tesznek).
 Bremsen, cs. orrcsípítőtész a' lo' orrára.
 Brennarbeit, die; tűzmunka, tűzzel munkálás; eszütégetés, eszütistisztítás.
 Brennbar, mn. égékeny, éghető; gyulékony, gyúló, gyúlható.
 Brennbarbeit, die; égékenység, éghetőség; gyúóság.
 Brennsfen, das; hajsfodortóvas; bélyegzővas.
 Brennen, ca. rh. éget; fodorit (haját); éget; süt (a' nap); csip (a' oszlán); pirít v. perkel (kávét, lisztet); éget (szemet, meszet); főz (pálinkát); megsütöget, megbélyegz (tűzes vassal); ein Schiff —, a' hajó' külrészt égetni, égetéssel tisztítani; der Pfeffer brennt, a' bors eszi a' nyelvet; die Augen, die Hiße — mitß, szemem, lábam tűzes, szememben, lábamban égetést érezek; sich —, magát megégetni; er hat sich an den Fesseln getraunt, megcsipőte a' csalán; sich weiß —, magát mentgetni v. kimenteni. —, k. rh. ég, lángol, gyúl, meggyúl; vor Liebe sc. —, égni

szerelemtől sc.; ich brenne vor Verlangen ihn zu sehen, égek látni őt; er kauft, als ob ihm der Kopf brennte, azalad, mintha tűz volna hátán; ein gebranntes Kind fürchtet das Feuer, leforrázott eb korüli a' konyhát.
 Brennen, das; égés; égetés, megégetés; hévség; süttögetés; csipés, marás, elégetés; sajság.
 Brennenb, mn. égő, lángoló, forró; tűzes; süttő; maró; ein brennender Schmerz, égő fájdalom; brennende Augen, tűzes v. szikrázó szemek; eine brennende Farbe, eleven szín; eine brennende Hiße, égettő meleg v. hévség, forróság; ein brennender Durß, tikksasztó szomj.
 Brenner, ber; égető; gyújtó, gyújtogató; üszög; ragya.
 Brennerde, die; tözseföld, éghető föld.
 Brenngeld, das; bélyegzésbér; kiegetésbér.
 Brennglas, das; gyujtóüveg.
 Brennhaut, das; égetőház; pálinkafőzőház.
 Brennhais, Brenndheiß, mn. forró.
 Brennholz, das; tűzifa.
 Brennschicht, ber; égetőszolga, pálinkafőző szolgáló.
 Brennsolben, ber; lombik.
 Brennstaut, das; torzsika; lőtormabércse.
 Brennstuff, die; gyúlég gyúlég, gyulékony levegő.
 Brennmeister, ber; olvasztómester.
 Brennmittel, das; égető szer, (orvosoknál).

Brennseffel, die; csalán.
 Brennsfen, ber; kemencse, égettő kemence.
 Brennsicht, das; lámpaolaj, világitó olaj.
 Brennstort, ber; égetőhely, mézsegettőhely.
 Brennsplatte, die; olvasztóedény.
 Brennpunkt, ber; gőze, gyúpont.
 Brennspiegel, ber; gyujtóüveg, gyujtótükrő.
 Brennstoff, ber; gyúló szer, gyússzer.
 Brenntour, die; lángos szirtanták, semerfű; farkasboroszlán, farkashár.
 Brennzein, k. kozmás, perkelésagú.
 Brennzeug, das; gyujtó műszer; lepárló v. égettő műszer.
 Brennzucht, l. Brandicht.
 Brenngans, l. Baumgans.
 Breßbatterie, die; réstörő ágyusor.
 Breßde, die; rés.
 Breßlau, das; Boroszló, (város).
 Breßhaft, Breßhaft, mn. nyomorék, nyavodt.
 Bret, das; deszka; tábla; ostábla; könyvtartó; mit Bretern besetzen, kidesskálni; auf einem Brete besetzen, egyszerre kifestetni; hoch am Brete sehn, magasan állni, főpolcon ülni; hoch ans — kommen, fő polcra jutni v. lépni; vor das Heiße — kommen, törvényszék elé kerülni.
 Bretbaum, ber; deszkafa.
 Bretflamm, ber; deszkatorzsók, deszkának való törzsök.
 Bretfen, das; deszkácska.

Breterbede, die; deszkapad-
lázat.
Bretern, mn. deszka, desz-
kából való.
Bretern, cs. kideszka.
Breterverschlag, der; desz-
karekesz; deszkaláda.
Breterwand, die; deszkafal.
Breterwerk, das; deszkázat.
Bretgeige, die; zsebhegedű,
karvas.
Bretmühle, l. Schneidemühle.
Brettnagel, Brettspieler, der;
deszkanag, foglалósszeg.
Brettsäge, die; deszkafürés,
Brettschneider, der; deszka-
füréselő; deszkamotász.
Brettspiel, das; kocskajáték;
ostáblajáték.
Brettspieler, der; kocskajáté-
szó; ostáblajátékos.
Brettspielmacher, der; eszter-
gályos.
Bretstein, der; ostáblakari-
ka, játszókarika.
Brett, l. Bret.
Breve, das; pápalevél, (feje-
delmekhez).
Brevier, das; papi imád-
ságos könyv, brevarium.
Brey, der; pép; kása; vics-
le köbce verfaljen den —,
sok bába közt a'
gyermek is élvez.
Breyartig, mn. pépnemű.
Breygeschwulst, l. Breyge-
schwulst.
Breyhahn, l. Broyhahn.
Breyig, mn. pépes, pépfor-
ma. —, ih. pépesen, pép-
módra.
Breykaffee, der; pépkanál.
Breymanu, das; pépes.
Breynapf, der, Breykaffee,
die; pépástál.
Breypanne, die; péplábas.
Breyumschlag, der; pépegy-
seleg.

Brezel, die; perecz.
Brezelsücker, der; perecz-
sütő.
Bride, die; folyóvízi orsó-
hal.
Brief, der; levél; irat,
íromány; ein — Kasten,
egy levél tő; ein — Ta-
sch, egy csomó dohány;
— und Siegel über etwas
haben, hiteles bizonyít-
ványokkal birni valami-
ről; — und Siegel ge-
ben, teljes bizonyossággal
erősíteni.
Briefbehälter, das; levél-
tartó.
Briefbote, der; levélvivő,
levélhordó,
Briefbuch, das; levélkönyv;
levélmáslókönyv.
Briefchen, das; levelek.
Briefgebot, Briefporto, das;
levélbér, postabér.
Briefgut, das; levélben föl-
jegyzett áruk.
Briefhuch, mn. levélszerinti,
írott. —, ih. levélkép,
levélszerint, levélben, í-
rásban.
Briefpapier, das; levélpapi-
ros.
Briefpost, die; levélposta.
Briefpresse, die; levélnyo-
mó.
Briefschasten, l. írományok;
levelek.
Briefschäntel, der; írószat-
tal.
Briefstempel, der; levélbé-
lyeg, postabélyeg.
Briefstücker, der; levélszűrő,
(oszkós írnioki hivatalok-
nál).
Briefsteller, der; levélíró;
levelező könyv.
Briefstyl, der; levélírásmód.
Brieftabak, der; csomódó-
hány.

Brieftafelte, die; társas; le-
vélváltás.
Brieftaube, die; levélhor-
dó galamb, postagalamb.
Briefträger, der; levélhor-
dó.
Briefumschlag, der; levélbo-
riték.
Briefwechsel, der; levelezés,
levélváltás.
Brigade, die; brigád.
Brigadier, der; brigádos.
Brigantine, der; — hadi ná-
szád, sebes kis hajó.
Brillant, der; gyémánt.
Brillant, mn. ragyogó, fé-
nyes, fénylő.
Brilliantirn, k. ragyog. tűn-
dőklik.
Brille, die; szemüveg, pá-
paszem; csalárdság, va-
kitás, ámitás; einem ein-
ne — aufsetzen, elémít-
ni, rászedni valakit; —
deß heimlichen Gemachs,
ülőhely az árnyékszé-
kben.
Brilleneinfassung, die; szem-
üveg-foglalat.
Brillenfutter, Brillenfutteral,
das; szemüvegtok.
Brillenglas, das; pápaszem-
üveg.
Brillennacher, Brillenhändler,
der; szemüvegműves; szem-
üvegaros.
Brillennast, die; szemüveg-
orr.
Brillenschlange, die; szem-
üveges kigyó.
Brillente, die; veresorrú vad-
réczse.
Brilltosen, der; kétszáju ke-
menca.
Bringen, cs. rh. hoz; visz;
ad, tesz, okoz, szerez;
einem eine Nachricht —,
valakinek hírt hozni; was
bringt Sie hier? mi hoz-

za ide? miért jő? was — Sie? mit hoz ön? mi tetemik? einen ins Gefängnis —, valakit fogházba tenni v. vetni; feinen Sohn auf die Schule —, fiát iskolába adni; ein Kind zur Welt —, gyermeket szülni v. világra hozni; ein Kind zur Taufe —, gyermeket keresztvizere vinni; Früchte —, gyümölcsöt hozni v. teremni, gyümölcsözni; ein Ständchen —, esti muszikát csinálni; es einem — (ju trinften) ráköszönteni, ráemelni (poharat); ich bringe es Ihnen auf die Gesundheit des oc. keggyedre, öné köszöntöm v. emelem ezen poharat ... egészséget; Stüd, Ungelüd —, szerencsét, balszerencsét hozni; Ehre —, becsületet szerzeni, becsületére válni; Schande —, gyalázatot szerzeni, gyalázatjára válni (valaminek); es weit —, hód —, sokra v. messze vinni, előmenni (művészetben st.); er hat sein Älter nicht hód gebracht, nem nagy kort v. időt ért; es so weit —, dahin —, dazu —, daß st. annyira vinni, hogy st.; ich will es dazu —, véghez vixem, végére járok, kieszközlöm; ich kann es nicht dazu —, ezt nem érhetem el, nem eszközölhetem; davon —, elvinni, elnyerni; etwas an sich —, valamit magévé tenni, megszerezni, elnyerni; etwas an den Tag (aus Licht) —, valamit

világosságra hozni; fel-földözni, kinyilvánítani; er hat es an mich gebracht, ő vett rá, ő maga az oka; seine Tochter an den Mann —, leányát férjhez adni; seine Waare an den Mann —, portékáját eladni; einen auf etwas —, valakit valamire venni; valakit valamiről megemlékeztetni, valakinek valamit eszébe juttatni; einen auf die Gedanken —, valakiben gondolatokat gerjesztetni; auf andere Gedanken —, más gondolatra bírni; einen auf seine Seite —, valakit részére húzni, megnyerni; etwas auf die Seite —, valamit félretenni, elcsikkasztani; ein Her auf die Beine —, sereget állítani, hadat gyűjteni; einen Kranken auf die Beine —, beteget felgyógyítani; einen aufs Äußerste —, valakit iszonyúlag felháborítani; etwas auf einen —, valakit valamivel vádolni; einen aus einem Orte —, valakit helyből kimondítani, elhajtani; etwas aus einem —, valakiből kivenni (titkot); man kann nichts nicht ein Wort aus ihm —, egy szót sem vehet ki belőle; die Fleden aus einem Kleide —, ruhából kivenni a' mocsokot, foltot; in Rechnung —, számadásba tenni v. venni; in Gang —, megindítani; in den Kopf —, fejébe verni; man kann nichts in ihn —, semmit nem verhetni belő; in

Ordnung —, rendbe szedni v. hozni; in Unordnung —, rendellenességre hozni; einen ins Ungelüd —, valakit szerencsétlenné tenni; einen in Verdadht —, valakit gyanúsá tenni, gyanúba ejteni; sich ins Verderben —, magát megrontani; sein Amt, die Sache bringt es so mit sich, hivatala, a' dolog úgy hozza magával, úgy kívánja; es über das Her; —, elszívelhetni; rávehetni magát valamire; einen um etwas —, megfosztani valakit valamitől, elvesztetni valakivel valamit, elcsalni szép szín alatt valakitől valamit; sich umt Loben —, magát megölni; unter seine Gewalt —, hatalmá alá hajtani; unter die Leute —, elhírlélni; etwas von der Stelle —, valamit helyéből kimondítani, kivinni; etwas vor sich —, valamit munkával szerzeni, nyerni; einen zu etwas —, valakit valamire rávenni; zu Papiere —, papírosra tenni, leírni; zum Geschorfam —, valakit engedésségre kényyszeríteni, megfektetni; einen zum Horn —, valakit megharagítani, megbosszantani; eine zu Falle —, valakit meg-ejteni; zu Ende —, véghezvinni; zu Ende —, végrehajtani, elvégezni.

Britannien, l. Großbritannien.

Britte, der; britt.

Brittisch, mn. britt, bri-

- tanniai. —, ih. brittál; britt módra.
- Brödfesl**, os. és vh. morzsol, elmorzsol, apróra tördel; morzsolódik, elmorzsolódik.
- Bröden**, der; morzsa, darabka; salát, darabocskák.
- Bröfen**, os. aprít, apróra tördel.
- Bröfenperle**, die; darabos gyöngy, (melly nem igen gömbölyű).
- Bröfenweisse**, ih. daralként, morzsaként.
- Brödig**, mn. porzsás, morzsalékony, tördelékony.
- Brod**, das; kenyér; élelem, táplálék, kenyér; — **baden**, kenyeret átni; **gefänert** —, kovászos kenyér; **frühst**, neugebenedet —, puha kenyér; **alte gebenedet** —, kemény, száraz kenyér; **sein** — **bedienen**, kenyeret v. élelmet keresni.
- Brodbäcker**, der; kenyérsütő.
- Brodbank**, die; kenyérsütőbél, kenyérbél.
- Brodbäranne**, die, **Brodbäranne**, der, l. **Brodbanf**.
- Brodbaum**, der; kenyérfa.
- Brodbrechen**, das; kenyértörés.
- Brodbrot**, der; kenyérpép.
- Brodbrot**, das; kenyérke, kenyerecske.
- Brodbrot**, der; kenyértolvaj; kontár.
- Brodem**, **Broden**, der; pára, gőz; párolgás, gőzölés.
- Broderwerb**, **Broderwerb**, der; kenyérkereset.
- Brodfucht**, die; kenyérgyümölcs.
- Brodfänge**, die; kenyérrács, kenyértartó.
- Brodfammer**, die; kenyérkamara.
- Brodfarru**, der; kenyeres székér.
- Brodfasten**, der; kenyérszekrény v. láda.
- Brodford**; der; kenyérkosár, kenyeres kosár; **einest den** — **höher hängen**, valakit szűkebb körletök közé szorítani.
- Brodrume**, die; kenyérbél.
- Brodruste**, l. **Brodrinde**.
- Brodruchen**, der; hoked.
- Brodrös**, mn. kenyértelen, kereset nélküli, hivataltalan; sovány, kevéshasználó.
- Brodmangel**, der; kenyérszűség, kenyérhiány.
- Brodmart**, der; kenyérvásár.
- Brodmesser**, das; kenyérvágó kés.
- Brodrud**, der; élelem- v. keresetirigylet.
- Brodranst**, der; kenyérpúp, gyárka, duca, domó.
- Brodrinde**, die; kenyérhéj.
- Brodrast**, der; kenyértarisznya.
- Brodräufel**, die; kenyérhányó lapát, bovető lapát.
- Brodrumste**, die; kenyérhél.
- Brodrumste**, die; kenyérszelet.
- Brodranst**, der; kenyértartó szekrény.
- Brodrunde**, die; kenyérszelet.
- Brodruppe**, die; kenyérlovas.
- Brodrare**, die; kenyérárszabás.
- Brodrteig**, der; kenyértészta.
- Brodrorte**, die; kenyértortát.
- Broderkäufer**, der; kenyérvásáros.
- Broderwaffer**, der; kenyérmester, (klastromokban).
- Brodrwandlung**, die; kenyérváltozás.
- Brodrwaffer**, das; kenyeres víz.
- Brodrhahn**, der; (fehér sör' neve).
- Brodrbette**, die; szeder; hamvas szeder.
- Brodrerstranch**, der; szedereserje.
- Brodrumer**, der; csorda' bikája.
- Brodrze**, die; bronz.
- Brodrume**, die; kenyérbél; darabka kenyér, kenyérmorzsa, kenyérszirma.
- Brodruchen**, das; borju-mellmirigy.
- Brodr**, der; törés, eltörés; kitörés, kettőtörés; ránc; sér, sérv, szakadás, sérvültség; törzsám; megromlás, megszegés; felbomlás, szakadás; tu die **Brüche fallen**, kárba menni, elvesztegetődni.
- Bruch**, (hosszu u-val), der és das; láb, mocsár, posvány, ingovány, sápadék, marcal.
- Brucharzt**, **Bruchschneider**, der; *sérarvos, sérszedés.*
- Bruchband**, das; *sérszorító sérbűtő.*
- Bruchgold**, das; termésarany.
- Bruchhaber**, der; vadzab.
- Bruchhalter**, der; sértartó.
- Bruchig**, mn. tört, törődött; repedezett; ráncos; törékeny, törős.
- Bruchfrau**, das; forrasztófű, sérfű; tetemtoldószerű, tetemtoldósű; gégevirág.

Bruchpflaster, *das*; sértápassz.
 Bruchsaß, *der*; sértómlő.
 Bruchschiene, *die*; zszindel, (csonttörésekre).
 Bruchstüber, *das*; hulladék-erüst.
 Bruchschnitt, *der*; sértetés v. vágás.
 Bruchstein, *der*; természő, bányakő.
 Bruchstück, *das*; töredék.
 Bruchstein, *das*; hidacska.
 Brücke, *die*; hid; állás; eine fliegende —, röpdőlő-hid; eine — bauen, felépíteni, hidat csinálni, állítani; eine — abbrechen, abwerfen, hidat elszedni, elrontani.
 Brückenbalken, Brückenbaum, *der*; hidgerenda.
 Brückenbau, *der*; hidépítés, hidkészítés.
 Brückenschiff, *der*; hidív.
 Brückenbohle, *die*, Brückenhof, *das*; hidpalló, palló.
 Brückenloch, *das*; hidláb.
 Brückentrecht, *der*; hidszolgá.
 Brückenkopf, *der*, Brückenschauze, *die*; hidfej, hidszáncz.
 Brückensäule, *die*; hidkarfa, hidkorlát.
 Brückenmeister, *der*; hidmester.
 Brückenspieler, *der*; köhidláb, köhidoszlop.
 Brückenschiff, *das*; hidhajó.
 Brückenstuhl, *der*, Brückengeld, *das*; hidvám, hidpénz.
 Brückenzollensnehmer, *der*; hidvámos.
 Brückung, *die*; hidlás.
 Bruchel, *der*; göz, pára; buborék; forrás.
Zusatzdár. II.

Brucheln, *k.* bugyog, bugyborékol, forr.
 Bruder, *der*; férfitestvér; rokon; pajtás; mein Älterer —, testvér bátyám; mein Jüngerer —, testvér ösém; wie Brüder mit einander leben, testvéreileg élni együtt.
 Brüderschön, *das*; kis öcsöcs (valakinek); pajtás.
 Bruderkind, *das*; férfitestvér' gyermeke.
 Brüderrinder, *t.* unokatestvérek.
 Brudersohn, *der*; atyafisók.
 Brüderrich, *mn.* testvéri; atyafiságos. —, *ih.* testvéreileg; atyafiságosan.
 Brudersiebe, *die*; testvérszeretet; atyafisú szeretet.
 Brudermord, *der*; testvérgyilkolás.
 Brudermörder, *der*; testvérgyilkos.
 Brüderrichschaft, *die*; atyafiság; szoros v. atyafis barát-ság; pajtás-ság; társakonság.
 Brudersohn, *der*; férfitestvérenek fia.
 Bruderschwester, *die*; férfitestvérenek leánya.
 Brudersweib, *das*; anyó.
 Brudertreue, *die*; testvéri hűség; atyafisú hűség.
 Brühahn, *l.* Broihahn.
 Brühle, *die*; lé; lev; mártalék; eine lange — über etwas machen, nagy feneket keríteni valaminek; in der — stehen lassen, cserben hagyni valakit.
 Brühnen, *cs.* leforráz.
 Brühfaß, *das*, Brühstreg, *der*; forrázóteknő.
 Brühstutter, *das*; hig táplálék, ital.
 Brühweiss, Brühwarm, Brüh-

stedenheiß, *mn.* forrómeleg.
 Brühl, *der*; hozót.
 Brühnapfchen, *das*; mártalék-csészé v. szilke.
 Brüllen, *k.* ordít, bög, bömböl; harsog, zúg, dörög.
 Brüllschuß, *der*; bika.
 Brummbar, Brummbart, *der*; zsembe-s, komor, dörmögő. (emher).
 Brummbaß, *der*; gordonsíp. (orgonában).
 Brummfater, *das*; doromb; zsembedk, zsembe v. dörmögő személy.
 Brummeln, *k.* mormol, morog.
 Brummen, *k.* hög, bömböl; zúg; búg, dong; virrog; virrong; mormol, morog; dohog, dörmög.
 Brummen, *das*; morgás, mormolás, dörmögés, búzás, dougás.
 Brummern, *der*; bika; öreg húr, (bögön); orgona' gordonsípja.
 Brummflege, *die*; dongulésy.
 Brummig, *mn.* dörmögő, morgó.
 Brummfiesel, *der*; búgócsiga, zúgatyú.
 Brummochel, *der*; bika, csorda bikája; ostoba, pimasz, dőre.
 Brummvogel, *der*; kolibri. (madár).
 Brumme, *die*; lószomszilva.
 Brummenkraut, *das*; villahim, (növény).
 Brunet, *mn.* barna, barnás.
 Brunette, *die*; barna leány v. asszony.
 Brunst, *die*; üzödés, üzökdedés, folytatás, bakzás.
 11

(söröl és sárvasról); rühötés, hűgás, görgés, (duszoról).

Brunften, k. üsedik, üzededik; rühöt, hűg, görgög.

Brunftfaß, der; folyatóhely.

Brunftzeit, die; üzedés, ideje; rühötés, ideje.

Brunftreifen, das, Brunftreif, der; fényesítővas, (ötvési eszköz).

Brunftren, ca. fényesít, fényesre kidörgöl.

Brunftren, das; fényesítés, kidörgölés.

Brunnen, der; kút; vizsorrás, sorrás; sorrásvíz; den — trinten, ásványos vizet inni. gyógyvízzel élni; Wasser in den — tragen, a' Dunába vizet hordani.

Brunnenader, die; vizér, sorrásér.

Brunnenbeden, das; vistaró, kútmedence.

Brunnenbohrer, der; kútfúró.

Brunnencur, die; gyógyvizorvoslás.

Brunnenbedel, der; kútfődel.

Brunnenmeter, der; kútveder, mérőveder.

Brunnenfeger, Brunnenräumer, der; kúttisztogató.

Brunnengast, der; fürdővendég.

Brunnengefäß, der; kút-káva, kútgárgya.

Brunnengräber, der; kútásó.

Brunnenhahn, Brunnenhahn, der; kútcsap.

Brunnenkasten, der; vistaró.

Brunnenreife, die; zsánszombor, vízi terma.

Brunnenstein, der; kútkáva.

Brunnenloch, das; kútgödör.

Brunnenmeister, der; kútmester, kútsa.

Brunnenrad, das; kútkerék.

Brunnenröhre, die; kútcső.

Brunnenfels, das; kútásó.

Brunnenfacht, der; kútöböl.

Brunnenfchwengel, der; kankalék, kútgém.

Brunnenfeil, das; kútkötél.

Brunnenhufe, Brunnenhammer, die; kúthajlék.

Brunnenhänge, die; kúttor.

Brunnenwasser, das; kútvíz; sorrásvíz.

Brunnenstele, die; sorrás, kútő.

Brunst, die; hőség, hevesség, sorróság; égés; buja hevesség, sorró szerelem; bakzás.

Brunstig, mn. hő, heves, forró; égő; busgó; koslató, koslatag; üzedő; — sein, dühödni; bűgni, görögni, rühetni. —, ih. hevesen, sorrón; busgón.

Brunstigkeit, die; hőség, hevesség; busgóság.

Brunzen, k. hűgönik, vizsel.

Brust, die; mell; kebel; esecs, emlő; tölgy; szűgy; szív, indulat; einem Ains die — geben, csacsatadni a' gyermeknek, gyermeket szoptatni; es siegt ihm auf der —, mellére szállt.

Brustarteren, die; mellgyógyász.

Brustbalsam, der; mellbalsam.

Brustband, das, Brustbinde, die; mellkötő, mellszalag.

Brustbaum, der; szűgy, szűgyfa.

Brustbein, das; mellcsont.

Brustbelemmung, die; sülodás, nehés lélekzés.

Brustbeschwerde, die; mellháj.

Brustbid, das; mellkép.

Brustblatt, das; szűgyelő, szűgybám.

Brustbohrer, der, Brustbohrer, die; mellfúró, (puskaműveseknél st.).

Brustbeut, das; melldezska, (mellfúróval dolgozóra).

Brustchen, das; mellecske; esecsecske, emlőcske; melleányka.

Brustdrüse, die; mellmirigy.

Brusten, vb. puffedes, dumados; kevelkedik, gögögkodik, dölgyöködik, hányakodik, hetvenkedik; — mit etwas, valamivel kérkedni.

Brustentzündung, die; mellgyulladás.

Brustfell, das; rekeszizom.

Brustfieber, das; mell-láz.

Brustfedel, der; mellrevaló, melltyű.

Brustfeder, das; mellvédő; l. Brustfedel.

Brustfleisch, das; mellhús.

Brustflotte, Brustflotte, die; mellszárny, (halaknál).

Brustgang, der; mellvesetek, tápcső.

Brustgeschwür, das; mellfekély.

Brustharnisch, der; mellvas, mellvért.

Brusthülle, die; mellüreg.

Brustholz, das, l. Brustbret.

Brustkern, der; szűgy, szűgyfej.

Bruftette, die; sügylenez.
 Bruftfeld, das; mellény,
 mellrevaló.
 Bruftkrankheit, die; mellaya-
 valya, mellbetegség.
 Bruftkreuz, das; mellkereszt.
 Bruftküchlein, das; mell-le-
 pönyke.
 Bruftlat, der; mellény, mell-
 revaló.
 Bruftlattich, der; gálna, tü-
 döfű.
 Bruftmauer, die; Bruft-
 karfal, könyöklő.
 Bruftmilch, die; meltej.
 Bruftmittel, das; mellgyógy-
 aszer.
 Bruftmuffel, der; mellizom.
 Bruftpfeifer, das; mellta-
 passz.
 Bruftpumpe, die; csecsoxi-
 vatyú.
 Bruftreintend, mn. mell-
 tisztító.
 Bruftriemen, der; sügyo-
 lő.
 Bruftsaft, der; mellasörp.
 Bruftschilb, das; mellpaiza.
 Bruftschiffel, die; mellbo-
 kor.
 Bruftschleper, der; mell- v.
 nyaklepel.
 Bruftschneppen, der; mellhu-
 rut.
 Bruftstreifen, der, l. Busen-
 streifen.
 Brufttuch, das; szegy, szegy-
 fel; mellrész, (bogarak-
 nál); mellfödény; mell-
 kóp.
 Brufttee, der; melltea.
 Bruftteant, der; mellital.
 Brufttuch, l. Bruftlat.
 Bruftung, die; mellvédal;
 könyöklő.
 Bruftwarze, die; csecsbim-
 bó, emlőbimbó.
 Bruftwasser, das; mellüreg-
 víz.

Bruftwasserfucht, die; mell-
 vískórág.
 Bruftwech, das; mellfájás.
 Bruftwehr, die; mellvéd-
 fal.
 Bruftwert, das; orgona' ele-
 je; mell, kebel.
 Bruftwurzel, die; angyalfü,
 angyelika; szurós péra,
 egértövis.
 Bruftzuder, der; mellad-
 mész, sárga csukor.
 Brut, die; kottás, költés;
 madárszak; halporondok;
 kigyókölykek; ivadék; kö-
 lyök, porond, gaz gyer-
 mek; die Hühner sind in
 der —, kottának a' tyú-
 kok.
 Brutal, mn. baromi, okta-
 lan; vad, durva, kegyet-
 len, goromba. —, ih.
 baromilag; vadul.
 Brutelene, l. Drohne.
 Brüten, cs. és k. ül v.
 kotlik a' tojásan, költi
 a' tojást; kel (a' tojás);
 lappangva v. rejtekben te-
 nyész; kohol.
 Britten, das; kottás, költ-
 tés.
 Brittgang, die; kottás lúd.
 Brittgenie, die; kottás tyúk.
 Brittig, mn. eine brütige
 Henne, kottás tyúk; ein
 brütiges Ei, kottlott v.
 kelő tojás.
 Brittfig, der; költöketrocs.
 Brittfofen, der; költökemen-
 ozo.
 Brutto, portéka máhástal;
 összes jüvedelem.
 Brützeit, die; költés' ide-
 je, fészkeles' ideje.
 Bübben, das; süoska.
 Bube, der; gyermek, fiú;
 gazlegény, semirekellő,
 rossz v. gonosz ember;
 alsó, (kártyában).

Buben, k. huren und —,
 korhelkedni, kicsapongni.
 Bubenstreich, der; csin.
 Bubenstüd, das; gasság, go-
 noszság, istentelenség, go-
 nosztett.
 Büteteb, die; gasság, go-
 noszság.
 Bübisch, mn. gonosz, álnok,
 istentelen, lator. —, ih.
 gazul, gonoszul, álnokul,
 latorul.
 Bude, das; könyv; etwas
 zu Bude tragen, könyv-
 be beírni, bejegyezni; —
 halten, jegyzőkönyvet tar-
 tani; wie ein — reden,
 mintha könyvből beszél-
 ne; ein — Papier, egy
 könyz papiros.
 Buchadel, der; leveles ne-
 messég.
 Buchampfer, der; sódi, ma-
 dáróska.
 Buchbinder, der; könyvkü-
 tő.
 Buchbindergefell, der; könyv-
 kötőlegény.
 Buchbindermeister, der; könyv-
 kötő-csírás.
 Buchbinderlohn, der; könyv-
 kötésbér.
 Buchdrucker, der; könyvnyom-
 tató.
 Buchdruckergefell, der; könyv-
 nyomtató-legény.
 Buchdruckerballen, sc. l. Druck-
 derballen sc.
 Buchdruckerzettel, die; könyv-
 nyomtatás.
 Buchdruckerzettel, das; ivag-
 gató.
 Buchdruckerzucht, die; könyv-
 nyomtató-mestorség.
 Buchdruckerpresse, die; könyv-
 sajtó.
 Buche, Büche, die, Buch-
 baum, der; bikk, bükk,
 bikkfa.

Büchlein, Büchlein, Büchlein, die; bikkmack.
 Büchlein, das; könyvecske.
 Büchen, mn. bikkfa, bikkfából való.
 Büchensaal, der; bikkas, bikkerdő.
 Büchenauffeher, der; könyvtárnok.
 Bücherbret, das; könyvtartó-deszka.
 Bücherbib, der; gondolator; könyvkiro.
 Bücherfreund, der; könyvedvelő.
 Büchergesell, das; könyvtartó.
 Bücherkennner, der; könyvismerő.
 Bücherkenntnis, die; könyvismeret.
 Büchermachen, Bücherfertigen, das; könyvszerzés, könyvírás.
 Büchernarr, der; könyvbóho.
 Büchersaal, der; könyvt terem.
 Büchersammlung, die; könyvgyűjtemény.
 Bücherschloß, Bücherschloß, das; könyvszár, könyvboglár.
 Bücherschrant, der; könyvszekrény.
 Bücherschreiber, der; könyviro, (gúnyneve az írónak).
 Büchersprache, die; könyvnyelv.
 Büchersucht, die; könyvkörség.
 Büchertreiber, der; könyvszibáros.
 Bücherberleiber, der; könyvkölcsönző.
 Bücherbesitzer, das; könyvjegyzék, könyvlistrom.
 Bücherturm, der; kártyakönyvfurcans; könyvbúvár.

Büchse, die; vadkóris.
 Büchsin, der; pinty; árva-pinty.
 Büchsihüter, l. Büchhalter.
 Büchgold, das; levtelary.
 Büchhalten, das, Büchhaltung, die; számvitel.
 Büchhalter, der; számvivő.
 Büchhalterey, die; számvivőség; számvivői szoba.
 Büchhandel, der; könyvkereskedés, könyvvarulás.
 Büchhändler, der; könyvvaros.
 Büchhandlung, die; könyvkereskedés, könyvvarulás.
 Büchste, l. Büchsampter.
 Büchladen, der; könyvbolt.
 Büchmaß, die; bikkmack, bikkmackhizlalás.
 Büchstaun, der; puzpáng.
 Büchstäunen, mn. puzpáng, puzpángból való.
 Büchstünd, die; könyvvételi adósság, könyvadósság.
 Büchste, die; szelencze, milylye, börbüncze, pénzpersecly; puska, vontatójú puska.
 Büchsen, ca. puskáz, lö.
 Büchsenrohr, der; puska-furó, csőfuró.
 Büchsenfutter, das; puska-tok.
 Büchsentugel, die; puska-golyó, *galacs*.
 Büchsenlauf, der; puska-cső.
 Büchsenmacher, der; puska-műves.
 Büchsenmacherkunst, die; puska-művészet.
 Büchsenmeister, der; (elavult neve a' pattantyúnak).
 Büchsenpulver, der; puska-por.
 Büchsenstück, der; puska-ág.

Büchsenhäuser, der; puska-ágyműves.
 Büchsenhölzeren, das; puska-zás.
 Büchsenstück, das; puska-szerszám.
 Büchsenstück, der; puska-lövés; einen — welt, puska-lövésnyire, egy löveti-messzeségre.
 Büchsenstück, der; puska.
 Büchsenspanner, der; puska-töltő-vadász; sárkányfelhúzó, (eszköz).
 Büchstab, der; betű; nach dem Büchstaben, betű szerint.
 Büchstabeseln, ca. betű; he-tüszertint értelmét kutatja (valaminek).
 Büchstabrechnung, die; he-tüvetés, algebra.
 Büchstabenspiel, das, Büchstabenwechsel, der; betű-játék, betűváltoztatás.
 Büchstabenverlesung, die; betűeltétel.
 Büchstabiren, ca. szótagol.
 Büchstabiren, das; szótago-lás.
 Büchstäblich, mn. betűszerinti. —, ih. betű szerint.
 Bücht, die; tengeröböl.
 Büchweisen, der; tatárka, harieska, pohánkaszik-szár.
 Büchwinde, die; szuláknik-szár, folyófa.
 Büchel, der; púp, hátpúp; háthoporja v. hoporca; hát.
 Büchelig, Büchlig, mn. pú-pos, hoporcaos. —, ih. púposan, hoporcason.
 Büchelfäher, der; magfuró, (bogár).
 Bücheldö, der; púpos ökör, vad bival.
 Büchen, vh. meghajlik, le-

hajlik; legörbed; meghajtja magát; hókol; lebukik.

Bűden, das; Bűdling, der; *bók*, hókolat, magameghajtás; viele Bűdlinge vor cinem machen, valaki elött hókolgatni.

Bűdling, der; füstölt biring.

Bűde, die; kis bolt; fasátor.

Bűdenmann, der; sátoros, (ki a' vásári sátorokat felállítja és szétzerdi).

Bűdensinz, der; sátorpénz, helypénz.

Bűdget, das; költségvetés.

Bűffel, Bűffelochs, der; bival, bivalókor; nagy kamassz.

Bűffelhaft, mn. otromba, kamasszos.

Bűffelräfer, der; bivalcserebuly.

Bűffeln, cs. és k. barmol; vessződik.

Bűg, der; görbület, hajlás; hajó' eleje.

Bűganfer, der; véshorgony, öreghorgony.

Bűgel, der; kengyel, ernyőabroncs, ernyőfa; gúsz; kanyarvas, kanyarfa, (puskán, kardon); kosárfül.

Bűgeltseifen, das; vasaló, téglázóvas.

Bűgeltgarn, das; madarász-háló.

Bűgeltos, mn. kengyeltelen, kengyel nélküli. —, ih. kengyel nélküli.

Bűgeltzn, cs. kivasaal; tégláz, kitégláz.

Bűgeltremen, der; kengyel-szuj, kengyelászár.

Bűgeltlinge, t. kengyelkarikák.

Bűgeltstahl der; vasalónyelv.

Bűgeltstafche, die; *sáreressény*, *sárfűsző*.

Bűglosms, mn. rokkant.

Bűgkranfer, der; vontató horgony.

Bűgkren, cs. bűn, vontat (hajót).

Bűgkren, das; hajóvontatás.

Bűgnitz, das; lapocska, (juhnál st.).

Bűhfe, der; szerető; kuraft.

Bűhfe, die; szerető; *rims*.

Bűhfen, k. um ein Frauenzimmer, szerelme után jár, szerelmét vadászása; *rimeis*; mit einer —, szerelmeskedni, csapodárkodni, bujálkodni; um etwas —, esengeni, utána járni valaminek.

Bűhler, der; bujaszerelmes kuraft.

Bűhleren, Bűhlfacht, die; bujálkodás, *rimalboda*.

Bűhlerinn, die; kacser.

Bűhlfchwester, Bűhldirne, die; ágyas, *rims*, buja szeremély.

Bűhlerisch, mn. buja, bujálkodó, kacser. —, ih. szerelmeskedve, kacserkodka.

Bűhne, die; játékszin, szinpad; szószék; padosat, állás; padlás, házhij.

Bűhnen, cs. padol, pallós, deszkáz.

Bűste, die; hagymagó.

Bűst, die; függőpecsét; függőpecsétes levél; pápa-rendelet; die goldene —, aranyos pecsétü levél.

Bűste, Bűstos, der; bika, caordabika.

Bűstenbeiser, der; azelindek.

Bűstenfals, das; bikaborju, ökörborju,

Bűnd, der; csomó, fűzet, nyaláb, kötet; kéve; kötés, kötés; frigy, szövetség, társaság; der Türstische —, turbán; turbánlilium.

Bűndbruch, der; frigyszakadás, szövetségterés, frigybomlás.

Bűndbrüchig, mn. szövetségrontó, frigyrontó, frigybontó.

Bűndel, Bűndchen, das; kis csomó, kötés, kötet, nyaláb; butor, pogyász, batu, málna; sein — thun, elhordasni magát, eltakarodni, elkotródni.

Bűndestid, das; frigymező, (hol frigy kötett).

Bűndestogen, der; szövetségos, frigyfára, frigyes.

Bűndestube, die; frigysek-rény, frigyláda.

Bűndestag, der; szövetséggyűlés' napja.

Bűndesterein, der; szövetségos egyesület, szövetségcsé.

Bűndestewartdt, mn. szövetségos.

Bűndestewartder, der; szövetségos tára.

Bűndestewartdschaft, die; szövetségos társaság; szövetségosok.

Bűndig, mn. kötelező, fogantatos, sikeres; hathatós, meggyőző; rövid, velős, (beszed). —, ih. kötelezőleg, hitelesen; hatatosan; röviden, velősen.

Bűndigheit, die; hathatóság; velősség, tömörttség.

Bűnditf, das; szövetségos kötés, szerződés; ein —

mit einander machen, szövetséget kötni egymással.
Bundstüg, der; helaszél, (könyvnyomatatóknál).
Bunt, mn. tarka; színes; (szax nem fekte és seher); kevert, vegyes; stine bunte Reihe, vegyes sor, (szax olly személysor, mellyhen két férfi közt mindenütt egy nőszemély van); zavart, megzavart; es ju — machen, túl menni a' rendén; da geht es — ju, minden szavában v. rendetlenségben van.
Buntfarbig, mn. tarka.
Buntfleddig, mn. tarkafoltos.
Buntflügel, der; veresorrú vöcsök.
Buntfreißig, mn. iromba, tarkacaikos.
Buntfledig, mn. tarkabarka.
Buntfledt, der; höcsik, tarka harkály.
Bunzen, der; domborító, (pléh-míveseknél).
Burat, der; burat, (szövet).
Bürde, die; terch, pogyász, butor, batu, lom, mátha, szajda: baj, terch.
Burg, die; vár, várak; kastély, palota; fejedelmi lakhely.
Burgbann, der; várkörnyék.
Bürge, der; keses jótaló, *szax*; — für einen sehn v. werden, kesességet vállalni v. keselkedni valakiért v. valaki helyett.
Bürgen, k. keselkedik, jól áll, felel (ért).
Bürgermeister, l. Bürgermeister.
Bürger, der; polgár, hon-

fi; városi lakos, várostag; városi polgár.
Bürgerausschuß, der; polgári küldöttség.
Bürgerreit, der; polgáreskü; honfeskü.
Bürgerfest, das; honfünnepp, polgári ünnepp.
Bürgerfreund, der; polgárbarát, honfiszoretd.
Bürgergehorsam, der; fogház, (tisztességesebb, polgárok számára).
Bürgergeld, das; polgárdíj, városi díj; (polgári jog' megnyeréséért fizetett díj).
Bürgerrechtsame, t. polgárjusok, városi jusok.
Bürgerhauptmann, der; polgárkapitány.
Bürgerhaus, das; polgárház.
Bürgerkrieg, der; helháború, polgári háború.
Bürgertrone, die; polgárkorona, polgári koszorú, (rómaiaknál).
Bürgerleben, das; polgári hűbér.
Bürgerlich, mn. honfias, honosi; polgári; városi, nemetlen. —, ih. polgármódrá, polgárilag.
Bürgerliche, der és die; polgári.
Bürgerliste, die, Bürgerlist, der; honfiuság, honfiszeretet, népkedvelés.
Bürgermädchen, das; polgárleány.
Bürgermeister, der; fő vör-tiszt; polgármester.
Bürgermeisteramt, das; polgármesteri hivatal.
Bürgerpflicht, die; polgári kötelesség; honf-kötelesség.
Bürgerrecht, das; polgárjog; honfijog, honosulás.

Bürgerrolle, die, Bürgerrol, das; polgárkönyv.
Bürgerchaft, die; polgáriság; polgárság, a' polgárok.
Bürgerfrau, die; polgárnő; polgáresszony.
Bürgermann, der; polgárember, polgár.
Bürgerland, der; polgárrend; a' polgárok.
Bürgerugend, die; polgárereny.
Bürgerwolf, das; polgárnép.
Bürgerwache, die; polgárőrszet.
Bürgerweib, das; polgáresszony.
Burgfried, der; gáterösség, szabad várvidék; mentevár; közbiztosság.
Burggericht, das; várnagybivatal; vár-törvényszék.
Burggraf, der; főtisztartó, várgróf, (ki a' várra felel-gyél).
Burggräflich, mn. várgrófi.
Burggrafschaft, die; várgrófság.
Burghauptmann, der; várkapitány.
Burgfest, der; várpincse.
Burgleben, das; várhűbér.
Burgmann, Burgfist, der; várhűbérés.
Burgrichter, der; várbíró.
Burgschaft, die; kesesség; szavatosság; — feisten, keselkedni.
Burgst, der; várak.
Burgvogt, der; várnagy.
Burgvogter, die; várnagyság.
Burgwarte, die; várőrtony.
Burf, ber; legény, legényke, süheder; gyerkőse, fiú, fiexkő, fiak; inas; tanuló, (német e-

gyetemekben); ein (uffi-
ger —, farcsa legény v.
ember.
Bűrfőbűfőse, die, Bűrfő-
rohr, das; vontasdjü pus-
ka, vadászpuska.
Bűrfőben, das; legényke,
gyerkőcse; ifjonc, su-
hancz.
Bűrfőbe, die; vontasdjü pus-
kával vadászás; vadászó
szabadság; szabad vadi-
aszt.
Bűrfőben, es. hosszú v. vont-
asdjü puskával vadász;
lő.
Bűrfőhund, der; vadászku-
tya, vizsla.
Bűrfőmeister, der; vadápo-
ló.
Bűrfőpulver, das; finom pus-
kapor.
Bűrfősen, das; kefécske.
Bűrfő, die; kefe.
Bűrfősen, es. kefél.
Bűrfősbinder, der; kefékö-
tő.
Bűrfőstraut, das, Bűrfősen-
pfanze, die; szeklicse.
Bűrfőtig, l. Gebűrfőtig.
Bűrfőt, der; kurtasark (p. o.
szarvas); sarszik.
Bűrfőtbaum, der; bukfencz,
hengerbőcz; tinen — ma-
fen, bukfenczet vetni.
Bűrfőtborn, der; sulyom.
Bűrfőtstraut, das; porcsin,
porcsfű.
Bűrfőteln, k. buki, bukfencz-
esz.
Bűf, der; bige, cserje,
haraszt; bokor; kopács,
csalit; fűrt; bokréta; bűb,
hőbita, konty, (madár-
fején); auf den — sófa-
gen, kikélelni.
Bűfaffe, der; orangután.
Bűfbaum, der; bokorfa.

Bűfbehnte, die; törpebub,
guggon-ülő bab.
Bűföfen, das; bokrocska v.
Bűföfel, der; nyaláb, *tinac*;
csomó, marok.
Bűföfelbürmig, mn. nyaláb-
képü, *tinacses*. —, ih.
nyalábképüleg, nyalábo-
san, *tinacsesen*.
Bűföfelfranzen, t. *tinacroj-
tók*.
Bűföfelweise, ih. nyalábo-
ként, *tinacsenként*.
Bűföfen, vh. bokrosúl, bok-
rosodik.
Bűföföf, das; bokorfa; gya-
logfa.
Bűföfög, Bűföföcht, mn. bok-
ros, harasztos, lombos,
cserjés; bűföföcht haare,
tömött, bozontos v. bug-
lyos haj.
Bűföföfaster, die; erdei ül-
fa.
Bűföföfleppe, der; haraszi
szivány, bokrok közt lap-
pangó haramia.
Bűföföfwerk, das; haraszt, bok-
ros (hely).
Bűföf, l. Hűringbűföfse.
Bűfen, der; öböl; kebel;
mell, emlő, cseca; szív;
in seinen — greifen, ma-
gába szállni, ön kehelébe
nyúlni.
Bűfenfreund, der; lelkiba-
rát.
Bűfenstreffen, der; mellbo-
dor.
Bűfsaar, der; ölyü, egeré-
sű kánya.
Bűfsbuch, das; töredelem-
könyv.
Bűfs, die; töredelem, bűn-
bűnat; elégtétel; bündij;
lakolás; — thun, vete-
kelni, töredelmeskedni.
Bűfen, es. kárt pótol, meg-
törít, eleget tesz; ki-

gazít; veszek (bűncse-
bibizjárt); keine Luft —,
könyvet töltetni; kívánsá-
gának engedni v. eleget
tenni. —, k. lakol, meg-
adózik.

Bűfset, der; töredelmes, tö-
redelmeskedő; veszeklő,
bűnhődő.

Bűsfertig, mn. töredelmes,
bűnható.

Bűsfertigkeit, die; töredel-
messég, bűnbánás.

Bűfgebüt, das; töredelmes
v. bűnhánatos könyör. es.

Bűfhart, l. Bűfsaar.

Bűfstied, das; töredelmes é-
nek.

Bűftag, der; bánatnap.

Bűftüränen, t. hanatköny.

Bűftung, die; veszeklés; la-
kolás.

Bűfte, die; mellazobor.

Bűtte (Bűtte) die; putton;
teknő; esőbőr, kádaszka.

Bűtte (Bűtte) die; felszeg-
asztó, (hall).

Bűttel, der; csatlós, po-
roszóló, rabörvő; hóhér.

Bűttelen, die; hörtön, töm-
lőcz.

Bűttentorb, der; hátkosár.

Bűttentäger, der; puttonos,
puttonhordó.

Bűtter, die; vaj; frissé
—, irósvaj; aufgelassene
—, vaj, olvasztott
vaj; — machen, vajat kü-
pálni.

Bűtterartig, mn. vajnemű.

Bűtterdamme, die; vajas le-
nyér.

Bűtterbirn, die; vajkörte.

Bűtterblume, die; pongyola
pitypang; moesári golya-
bir.

Bűtterbohrez, der; vajfürő.

Bűtterbrezel, die; vajaspé-
recz.

Butterbrod, das; vajaskenyér.
 Butterbrühe, die; vajaslé v. mártalék.
 Butterbüchse, die; vajtartó, vajaedény.
 Butterfah, das; vajhordó.
 Butterfaden, der; vajjalapény.
 Butterfinge, die; pille; sárga pille.
 Buttergebäckene, das; irósvajas sütemény, irósvajas tészta.
 Butterkändler, Butterkändler, Buttermann, der; irósvajáros.
 Butterkiste, der; irósvajkufár.

Butterkose, die; irósvajas csöbör, vajbödöny.
 Butterkuch, l. Butterkuch.
 Butterkuchen, der; mozsári hizoka.
 Butterküchlein, das; irósvajas leányke.
 Butterkuchen, der; irósvajas sütemény.
 Buttermarkt, der; irósvajvásár.
 Buttermilch, die; iró.
 Buttern, cs. köpül. —, k. kel, megkel (köpüben a' tej).
 Butterschnitte, die; vajjalapnyárszelet.

Butterstecher, der; vajszedő.
 Butterstempel, der; köpülő.
 Butterteig, der; irósvajas tészta.
 Buttertopf, der; irósvajas fazék.
 Buttervogel, der, l. Butterfliege.
 Büttner, l. Böttcher.
 Busz, Busen, der; csúcs, csög; köldök, (fagyümlésön, hol a' virág volt); hamv; pip.
 Buschbaum, l. Buschbaum.
 Byrol, Pürol, der; sárgalugó, sárgarigó.

C.

C, das; C, (harmadik betű a' német abc-ben).
 Cabale, die; cselszövény, fondorság; Cabalen machen, fondorkodni.
 Cabalenmacher, der; cselszövő, fondorkodó.
 Cabala, sc. l. Kabbala sc.
 Cabinet, das; mellékszoba, henyilő; kabinet, titkoszoba, (kormányoknál); dolgozószoba, (tudósnoknál).
 Cabinetbefehl, der, Cabinetordre, die; fejedelmi parancs, udvari rendelet.
 Cabinetministler, der; udvari titkosminister, kabinetminister, udvari főtanácsnok.
 Cabinetministerium, das; udvari főtanács.

Cabinetprediger, der; udvari predikátor.
 Cabinetrath, der; udvari belső tanácsos.
 Cabinetsecretär, der; udvari belső titknok.
 Cabinetstempel, das; udvari pecsét.
 Cabustraut, l. Kopfstahl.
 Cacao, der, Cacaobohne, die; cacao, cacaobab.
 Cacaobaum, der; cacaofa.
 Cadette, die; menyv.
 Cadett, der; kadét.
 Cadettencomp, das; kadéttest.
 Cadettenhaus, das; kadétház.
 Cadi, der; török bíró.
 Caduf, l. Hinfällig és Heimsüßig.
 Caffer sc. l. Kaffer sc.
 Caffan, der; kaffán, (török köntös),

Calüte, l. Kälte.
 Caluant, l. Kalkant.
 Calcant, l. Bälgentreter.
 Calcäuren, l. Verkalten.
 Calculiren, l. Rechnen, Berechnen.
 Calculte, Calcultsche Hahn, der; kakas v. kan póka.
 Calcultsche Henne, die; póka, nőtény póka.
 Calcfactor, l. Eitcheiter, Stubenheiser.
 Calender, Calcfche, Calcftern, l. K. . . .
 Calibat, das; nöilenség.
 Caliber, der; csőüregkör, csőbül, (ágyuban és puskában); golyó nagysága; von gleichem —, egyenlő mértékű v. öblü.
 Calviniemus, der; kálvinistaság.
 Calvinist, der; kálvinista.
 Camelott, l. Kamelott.

Emerald, ber; pajtás, társ, csimbora.
 Emeraldschaff, die; pajtás-ság, társaság.
 Emeraldst, ber; kamarat-tasi.
 Emeraldstache, die; pénz-ügyet illető, kamarát v. fejedelmi jóvedelmet ille-tő dolog.
 Emeraldweien, das; pénz-ügyek, kamarai dolgok.
 Emeraldwissenchaft, die; pénz-ügytudomány, közjövede-lem' tudománya.
 Campagne, die, l. Feldzug.
 Campschelz, das; kékfa, borzson.
 Campher, ber; kámfor; mit — anmachen, megkámfo-rozni.
 Campherbaum, ber; kám-forfa.
 Campherbraut, das; kám-forfű.
 Campherspiritus, ber; kám-forsex, kámforlé.
 Campiren, k. táboroz.
 Canal, ber; csatorna; á-rok; tengerszorulat; út, mód.
 Canapee, das; ágyszék, pár-naszék; pamlag, kore-
 vet.
 Canariensaffard, ber; kores kanári madár.
 Canariensutter, das, Cana-riensamen, ber; kanárikö-
 los.
 Canariengraß, das; kanári polyvacskú v. köles.
 Canarienscheit, die; kanári-madár' fészkelőhelye, ka-nári fészkelet.
 Canarienscut, ber; kanári bor.
 Canarienvogel, ber; kanári pinty, kanári madár.

Canariensuder, ber; kanári nádmez.
 Canarische Inseln, t. kanári szigetek.
 Canaster, Canastertafel, ber; kanaster dohány.
 Canelle, die; rács, korlát, sorompó; reke z.
 Canalsuder, Canalsuder, ber; sárgacukor.
 Candidat, ber; mellátott, kijelölt.
 Canidiren, ca. beozakroz, be-nádmózel.
 Cantel, ber, l. Stimmet.
 Cannevas, ber; kanavász.
 Cannevasweber, ber; kana-vásztakács.
 Canon, ber; szabás, rend-szabás; egyházi rendelet.
 Canone, l. Kanone.
 Canonicat, das, Canonic, - die; kanonokság.
 Canonicus, ber; kanonok.
 Canonisch, mn. egyházi: ca-noni; das canonische Recht, egyházi tör. ény. —, ih. csnouok v. egyházi rend-szabások szerint.
 Canonisirung, l. Heiligspruchung.
 Canonistun, die; kanonok-né.
 Canonist, ber; canonista.
 Cantate, die; karének.
 Cantile, die; csipke; mit — ausstieren, föl- v. ki-csipkezni.
 Canton, ber; katonaszál-lás.
 Cantoniren, k. szállásol, hely-ségben elosztva fokszik (a' katonaság).
 Cantonirung, die; katonák' fekvése v. tartózkodása.
 Cantor, ber; éneklő, kán-tor.
 Cantorat, das; éneklőség; é-neklőház.

Cantoren, die; éneklőház; é-neklő gyermekek.
 Cap, das; fok, hegyfok.
 Capellan, ber; káplán, ud-vari pap v. káplán.
 Capellaney, ber; káplánság; káplánlak.
 Capellchen, das; kápolnáca-ka.
 Capelle, die; kápolna; ud-vari kar v. muzsika-tár-saság; olvasztó tégely, pró-bátégely.
 Capellmeister, ber; muzsikai-gazgató.
 Capel, die, l. Kaper.
 Capel, ber; kalózxvezér, ka-lózhajó, rablőhajó.
 Caperen, die; kalózlás; rab-lás; omí — auslaufen, rablásra evezni; — treis-
 ben, kalózkodni, tengeri rablást űzni.
 Capern, ca. hajót elrabol v. elfog.
 Caperschiß, das; kalózhajó.
 Capital, mn. fő, derek.
 Capital, das; tőpénz, tő-kepénz.
 Capital, das; oszlopfő; fo-jezet.
 Capitalinte, die; fővonal.
 Capitalist, ber; tőpénzes, tő-kepénzes.
 Capitán, ber; kapitány.
 Capitel, das; káptalan; fe-jezet; pironász, dorgá-lás; süent das — les-
 sen, valakit megpiron-gatni, valakinek leczkét tartani.
 Capitelschluß, ber; káptalan-végzés.
 Capitelscherr, Capitular, Ca-pitularscherr, ber; kápta-lanbeli, kanonok.
 Capitelschub, die; káptalan-szoba.

Capitulation, die; alku, szerződés; katonaszegződés.
 Capitulum, k. alkudozik, föltételek alatt adja meg (magát, a' várat st.); szegődik, bizonyos időre áll be (a' katoná).
 Caprice, die; makrancz, szépszely, konoklat.
 Capriole, die; ugrándozás, szökdelés, bakaszkós; Capriolen machen, főneiden, ugrándozni, szökdelni.
 Capriolenmacher, der; ugrándozó, szökdecsemlő.
 Capitel, l. Kapitel.
 Captur, Capturbefehl, l. Verhaft, Verhaftbefehl.
 Capuziner, der; kapuczinu.
 Capuzinerfloster, das; kapuczinusklastrom.
 Caput, der; vesztés; elveszett; er ist —, oda van ő, elveszett, megholt.
 Caput, Caputod, der; *Blödsügg'*, kabát, kaput.
 Capuze, die; csuklya, káma, kápa.
 Carabiner, der; karabély, rövid puská, (lovasságnál).
 Carabinier, der; karabélyos, könnyű lovas.
 Caraffine, die; karafina, palacska.
 Carat, Caravane, l. Karat, Karavane.
 Carboneade, l. Koffbraten.
 Carbunkel, (Carunkel), der; karbunkulus; pokolvar.
 Carcer, der; desktömlősz.
 Carbone, die; paradicsomag.
 Cardinal . . ., (összetett szóban) fő, sark.
 Cardinal, der; kardinál.
 Cardinalbischof, der; kardinál-püspök.

Cardinalsbüchse, die; skarlátporhonrojt; skarlátperkát.
 Cardinalshut, der; búbos piros.
 Cardinalshut, der; kardinálkalap.
 Cardinalswürde, die; kardináliság.
 Cardinalcollegium, das; kardinál-gyülekezet.
 Cardobenedicten, der; áldott csükküllő, pápaű, áldottű.
 Carfiol, l. Blumentohl.
 Carmeliter, der; karmelita, (szorzosa).
 Carmesin, Carmesinroth, mn. karmaszin, karmaszinszinű.
 Carmesinfarbe, die; karmaszinszin.
 Carmin, der; karmín, (festék).
 Carmosiren, ca. nagyobb drága követ aprókkal körülgöglal.
 Carnaval, das; farsang.
 Carusel, der; karniol, karniolkő.
 Carotte, die; sárgarépa, murek.
 Carpie, l. Charpie.
 Carreau, das; tők, (kártyában).
 Carrette, die; szekérke; rossz szekér.
 Carriatur, die; *torshép*, *sztorshép*.
 Carriole, die, Cariol, das; kétkerekű kocsi.
 Carrousel, das; caroussel, lovagjáték.
 Carrosse, die; kocsi.
 Carteil, das; vívásra kihívó levél; szerződés, (foglyok' és átszököttek' kiváltása iránt).
 Carthause, l. Karthause.

Carthause, die, Carthäuserkloster, das; szent Bruno szerzetesei' klastroma.
 Carthäuser, der; szent Bruno szerzetese.
 Carthäusernelle, die; barátaszegfü.
 Carthäuserpulsver, das; barátpor.
 Carton, der; tartó eszköz vastag papirokból, papirostok.
 Cartusof, die; töltéstok, töltéstártó.
 Cascade, l. Wasserfall.
 Cascarille, die; kaskaril, (fa és kőrg).
 Caschafott, Caschafott, l. Pottfisch.
 Casel, die; kazula, (miscruha).
 Casematte, die; hátyabolt, hátyaboltzat.
 Caserne, die; kaszárnya, katonalakház, katonacépület.
 Casino, das; casino, (összegyűlőhely nemesb társalkodás és mulatság végett).
 Cassé, die; pénzár; tárpenz.
 Cassenbestand, der; pénzárállapot.
 Cassenbuch, das; pénzárkönyv.
 Cassendiebstahl, der; pénzártárlás.
 Cassenschein, der; pénzárlevelke.
 Casseroffe, die; rézserpenyű.
 Cassia, die, Cassiabaum, der; *kassia*, kasszia.
 Cassiren, ca. eltörül; kitesz (szolgálatból).
 Cassirer, der; pénztárnok.
 Cassirung, die; eltörlés; szolgálatból kitétel.

Casch, das; kastély, úrlak.	Censur, die; bírálás; könyvvizsgáló hivatal; egyházi büntetés.	Charakteristen, es. charakterizál, lefest, bélyegez.
Castellan, der; kastélynagy; várnagy; szobamester.	Cent, l. Bent.	Charakteristik, die; különítő jegy v. bélyeg.
Castellaneu, die; várnagyság.	Centaur, der; centaurus.	Charakteristisch, mn. bélyegző, megkülönböző.
Castor, l. Biber.	Centifolie, die; százlevelű, (rózsa).	Charaktertag, der; nagypéntek.
Castrat, der; herélt, erőszegett.	Centner, der; mássa.	Charlatan, l. Marktstrolcher.
Cassiren, l. Berschnelben, Entmannen.	Centnerschwer, mn. mássányi; selette nehéz.	Charpie, die; tépat.
Cassrol, das, l. Casserolle.	Central, mn. (százeztet szókbán) közép.	Charwoche, die; nagyhét.
Casuar, der; kaszár, (madrár).	Centrum, das, l. Mittelpunkt.	Chaussee, die, l. Dammmweg.
Catalogus, l. Katalog.	Centurie, die; század.	Chemie, l. Echnie.
Cataster, der, l. Steuerbuch.	Cereemonialgesetz, das; szertartási törvény.	Cherub, der; koruh, koruhim.
Catechet, Catech, Catechder, Catechn sc. l. Katechet, Katarth sc.	Ceremonie, die; szertartás; ünnepély.	Chicane, l. Rechtsverbrehung.
Cautel, der; óvat.	Ceremonien, das; szertartás.	Chimäre, die, l. Hirngespinnst.
Caution, l. Bürgschaft.	Ceremonienbuch, das; szertartókönyv.	China, das; Kína.
Cavalier, der; főnemes; gavalier, lovag.	Ceremonienmeister, der; szertartómester, szormester.	China, Chinarinde, die; kínahéj.
Cavaliermäßig, mn. és ih. gavalieros; gavalierosan.	Ceres, die; Ceres, (istennő).	Chinawurzel, die; kínagyökér.
Cavalerie, Cavallerist, l. Reiterer, Reiter.	Certificat, das; bizonyítvány.	Chineser, der; kínai.
Caviar, der; halikra.	Cerveletwurf, l. Hirnwurf.	Chinesisch, mn. kínai.
Ceder, die, Eederbaum, der; czedrus, czedrusfa.	Chagrin, der; riposo bőr, (kivált tongeri kutyáké); halbör; bú.	Chiragra, die; kékösszvény.
Cederharz, das; czedrusgyanta.	Chaise, die; csésza.	Chirromant, der; kézjós.
Cederholz, das; czedrusfa.	Chameleon, das; kameleon.	Chirurgie, die; kézjóslat.
Ceile, l. Zeile.	Champagner, Champagnerwein, der; champagnei bor, pezsgő.	Chirurg sc. l. Wundarzt sc.
Cement, Cementkitt, der; csement, kőragass, vakolat.	Chaos, das; sár, chaos.	Chirurgisch, mn. sebész.
Cementpulver, das; ércszasztító por.	Charade, die; rejtettség, rejtvény.	Chocolade, die; csokolád.
Cementbühse, die, Cementstiegel, der; csementtölgely.	Charakter, der; bélyeg, oximer, jegy; betű, írásbetű, karakter; erkölcs, magaviselet; crim, hivatal, méltóság.	Chocolatenkanne, die; csokoládós ibrik.
Cementwasser, das; gálieviz.		Chokolatentasse, die; csokoládós csésze.
Censuren, es. megvizsgáló; bírálgat.		Cholerisch, Colerisch, mn. epés, hirtelen haragú.
Censur, der; vizsgáló; bírálgató; könyvvizsgáló.		Chor, der és das; kar; templomkar.
		Choral, der, Choralmusik, die; karének.
		Choralbuch, das; karénekeskönyv.
		Choralist, der; karénekes.
		Choralist, der; főoltár.
		Chorbuch, das; énekeskönyv; kar-jövodelemkönyv.
		Chorbüchse, die; karpersely.
		Chorfrau, die; kar-apósa.

Chorgesel, das; karpénz; halotti misepénz.
 Chorgericht, das; szentszék.
 Chorgesang, der; karének.
 Chorghemd, das; oltári felruha, miseing.
 Chorherr, der; kanok, káptalanbeli.
 Chorjungfer, die; karász.
 Chorrod, der; papköntös.
 Chorlänger, Chorist, der; karének, karének.
 Chorluhl, der; kanonokszék.
 Chorlunden, t. karórák.
 Chorweise, ih. karban, kar szerint.
 Chriftam, der; szentolaj.
 Chrift, Chriftus, der; Krisztus.
 Chrift, der; keresztény.
 Chriftabend, der; karácsoneste.
 Chriftauge, das; selymes ser-tecsék.
 Chriftbeere, l. Stachelbeere.
 Chriftborn, der; szarnyas benge; téli magyal.
 Chriftengemeine, die; keresztény közösség, kereszténység.
 Chriftenthelt, die; kereszténység.
 Chriftenthum, das; kereszténység; keresztény vallás.
 Chriftgeschenk, das; karácsoni ajándék.
 Chriftfest, das; karácson.
 Chriftihimmelfahrtfest, das; aldonócsötörtök.
 Chriftindlein, das; Jásuska.
 Chriftlich, mn. keresztényi.
 —, ih. keresztény módon.
 Chriftmesse, Chriftmette, die; éjféli mise.
 Chriftmonat, der; december, karácson' hava.

Chriftnacht, die; karácsonéj.
 Chriftorden, der; krisztusrend, (Portugaliában).
 Chriftstein, der; karácsonhavi holdujulás.
 Chriftstosse, die; karácsoni kalács.
 Chrifttag, der; karácsonnap.
 Chriftwoche, die; karácsonhét.
 Chriftwurz, die; téli honyor.
 Chronik, die; évkönyv.
 Chronikensreiber, der; évkönyvíró.
 Chronolog, der; idővető, kortudós.
 Chronologie, die; idővetés, kortudomány.
 Chronologisch, mn. korszerinti. —, ih. kor szerint.
 Chronisch, mn. idült, rögzött.
 Chrysoberyll, der; aranyberill.
 Chrysolith, der; aranykő.
 Chur, die; választás; választóság.
 Churfürst, der; választófejedelem.
 Churfürstenthum, das; választófejedelemiség.
 Churfürstlich, mn. választófejedelmi.
 Churhaus, das; választóház.
 Churhut, der; választókalap.
 Churkreis, der; választói Szászország.
 Churmantel, der; választópalást.
 Churprinz, der; választóherceg.
 Churfürstwert, das; választói kard.
 Churwürde, die; választói méltóság, választóság.
 Chymie, die; *vegytan, vegytudomány*, chemia.

Chymisch, mn. *vegytani vegytudományi*, chemiai; *vegytudományos*.
 Chymist, Chymister, der; *vegytudo*, chemicus.
 Cibebe, l. Eubebe.
 Cicero, der; Cicero.
 Cicerochrift, die; cicerobeteg.
 Cicronisch, mn. ciceroi.
 Cichorie, die; katáng.
 Ciciabeo, der; ciciabeo, mel-lékférj, halférj.
 Ciber, der; gyümölcsbor.
 Ciberessig, der; gyümölcsacszet.
 Cinnamon, der; fahéj.
 Cinnober, l. Zinnober.
 Circularschreiben, das; körlevél.
 Circusiren, k. kereng, forog, forgás'ban van.
 Cirkel, l. Birkel.
 Cis, das; cis, (muzsikában).
 Eisenerbschen, das; szuhar.
 Cisterne, die; víztartó, vízfogó, vízmedence.
 Cisterjiener, der; cisterciata.
 Cisterjienerorden, der; cisterciata-szerzet.
 Citadelle, die; fellegrvár.
 Citronat, der; csukros citromhéj.
 Citrone, die; citrom.
 Citronenbaum, der; citromfa.
 Citronenbrautwein, der; citrompálinka.
 Citronenbrühe, die; citromos mártalek.
 Citroneneisenz, die; citromlél.
 Citronenfarbig, Citronengelb, mn. citromszíni, citromsárga.
 Citronensaft, der; olasz pinc.
 Citronensaftwert, mn. citromsavanyos.

Citronenholz, das; citromfa.	Clarinetist, der; klarinétos.	Colbestimer, Colbestimerbush, der; Czelesztin' szerzetese.
Citronenkraut, das; kanári pofoka; méhfü.	Classe, die; sereg, rend, osztály.	Colibri, der; kolibri, mézmadár.
Citronenmelisse, die; citromszagú méhfü, mézelke, citromfü.	Classenlotterie, die; osztálylotteria.	Colif, l. Kofif.
Citronenmus, das; citrompép.	Classenordnung, die; osztályrend.	Colation, die; összehasonlítás, összevetés; kis ebed, kis esti ét.
Citronenölj, das; citromolaj.	Classification, die; osztályozás, osztályzat.	Colationiren, cs, estélit eszik; összevet, összenés, összehasonlít.
Citronenpresse, die; citromsajtó.	Classicitren, cs. osztályos.	Colator, der; adományzó.
Citronenquendel, der; olasz kakukfü.	Clasifier, der; remekíró, classicus.	Collecte, die; pénzszedés, (segedelemre); szedett pénz; mise alatti imádság.
Citronensaft, der; citromlé.	Clasifik, mn, remek; legjobb, legjelesb. —, ib. remekül, jelesen.	College, der; tisztárs.
Citronensaft, das; citromsó.	Clausel, die; záradék.	Collegialtröbe, die; káptalani templom.
Citronensüure, die; citromsavany.	Clavier, die; zórlat, korlát; könyvkapocs.	Collegium, das; collegium, anyaszkola; Collegia lesen, köz tanítás tartani.
Citronenschale, die; citromhéj.	Clavier, das; klavir.	Collet, das; hajtóka, gal-lér; lovagköntös, dolmány.
Citronenschleibe, die; citromszelet.	Claviermeister, der; klavir-tanító.	Colloquium, die; összejövetel; in — gerathen, összeütözni.
Citronenshrup, der; citromszörp.	Clavierpfeiler, der; klavir-játszó.	Coln, das; Köln, (város).
Citronentrank, der; citromital.	Clavis, der; nyomantýú.	Colon, l. Kolon.
Citronenwein, der; citrombor.	Clavier, der; novendékpap; pap.	Colonie, die; gyarmat, telep, szállítvány.
Citronenwasser, das; citromos víz.	Clavier, die; egyházi v. papi rend.	Coloniaf, der; gyarmatos, újlakos.
Eibif, mn. polgári; nyájas; jutalmas, illendő.	Clavier, der; papaág.	Colonne, die; csapat, hadláb.
Eibifbeamte, Eibifbediente, der; polgári tiszt.	Clavier, der; védencz-ség.	Colonnenweise, ib, csapatonként, hadlábokként.
Eibifbetimmung, die; polgári hivatal.	Clavier, l. Klima.	Colophonium, das; gyanús.
Eibifproceß, der; polgári per.	Clavier, die és der; sár- v. pözeccsatorna.	Coloquinte, die; keserugorka.
Eibifstiren, cs. csinósít, művel.	Clavier, der; társaság, szövetséget.	Colof, l. Kofof.
Eibifstation, die; casinoshulás, művelődés; műveltség.	Clavier, l. Klystier.	Colonne, die; oszlop; lap.
Elaet, der; süzseres bor; kástélyos bor.	Clavier, die; kokárda.	Comet, Comisch, Comma, l. Komet ec.
Elarin, das; klarin, (trombita' neme).	Clavier, die; színbogár, bírbogár.	Commandant, Commandant, der; fővezér.
Elarinett, das, Elarinette, die; klarinét.	Clavier, der; gubó.	Commandiren, cs. vezérel.
	Clavierbaum, der; kokusfa.	Command, das; vezérlés, vezérség; seregosztály.
	Claviermus, die; kókuszdió.	
	Clavierölj, das; kókuszolaj.	
	Clavier, das; toldalékvég-rendelet.	
	Clavier, l. Kofent.	

Commandoskaf, der; vezérbot.	Compass, der; compass, éjszakmutató.	Concentrisch, mn. <i>bőseplő; bőseplő</i> . — <i>ih. bőseplőleg, bőseplőleg.</i>
Commende, die; egyházi adomány.	Compastrose, l. Windrefe.	Concept, <i>das; fogalom; fogalmassat; anem das —</i> verrüden, valakit ügyeskedőben v. föltételében megszavarni; aus dem Concepte kommen, olvasottai 'a' beszéd' fonalat.
Commentar, der; fejtegetőírás.	Compendium, <i>das; rövid előadás.</i>	Conceptpapier, <i>das; köszönéses papiros.</i>
Commentiren, es. fejteget, világosít.	Competent, l. Mitbewerber és Befugt.	Concert, <i>das; concert, hangverseny; ein — geben, machen, concertet adni v. tartani.</i>
Commerz, <i>das; kereskedés.</i>	Competenz, l. Befugnis.	Concertmeister, <i>der; concertigazgató.</i>
Commerziencollegium, <i>das; kereskedőtanács, kalmártanács.</i>	Compilator, <i>der; compilator.</i>	Concertsaal, <i>der; concertterem.</i>
Commerzienrath, <i>der; kalmártanácsnok.</i>	Compiliren, es. összehord, egyívő hord (könyvek-hől).	Concertsänger, <i>Concertspieler, der; concerténekes, concerttárs.</i>
Commissär, <i>der; biztos.</i>	Complet, mn. egész, teljes.	Concession, <i>die; engedély, engedmény.</i>
Commissariat, <i>das; biztosai hivatalszoba.</i>	Comptiren, es. egészzé, teljessé v. teljességmúvátessz.	Conciliien, t. kagylók.
Commissbänder, <i>der; katonakenyérzsülv.</i>	Comptirion, <i>die; testalkotás.</i>	Concilium, <i>das; szinat, papi szinat.</i>
Commissbros, <i>das, katonakenyér.</i>	Comptirt, mn. szövevényes, honyolódott.	Concipiren, es. <i>fogalmos, föltessz, foglal (írásba).</i>
Commissfahrer, <i>der; kalóz, kalózhajó, tengeri rabló.</i>	Comptiment, <i>das; bób, bókolat, főhajtás; köszöntés; tisztelet, udvarlás; örvendő, örömjelentés; nyájaszkodás; hízelkedés.</i>	Concipist, <i>der; fogalmassó.</i>
Commission, <i>die; bizomány.</i>	Complimentenmacher, <i>der; bókogató.</i>	Conclave, <i>das; pápaválasztó palota.</i>
Commissionsär, <i>der; bizományos, megbízott.</i>	Complot, <i>das, czimboraság, összeesküvés; összeesküdtetek.</i>	Concordanz, <i>die; megegyezés; szentirási helyek' szókönyve.</i>
Committiren, es. rábíz, meghagy, rendel.	Complott, <i>das, czimboraság, összeesküvés; összeesküdtetek.</i>	Concordat, <i>das; szerződés, egyezés, (pápa és világi fejdelem közt).</i>
Commode, <i>die; kihuró, szekrény, sejtés.</i>	Componiren, es. szerez, készít.	Concubinat, <i>das; ágystartás.</i>
Commode, mn. <i>bőjelmes.</i>	Componist, <i>der; hangszeres.</i>	Concubine, <i>die; ágyas, asfarina.</i>
Commodität, <i>die; bőjelem.</i>	Compreffe, <i>die, l. Bänkschen.</i>	Condition, <i>die; föltétel; állapot; szolgálat, hely.</i>
Communicant, <i>der; áldozó.</i>	Compress, l. Gebrängt.	Conditio, l. <i>Buderbänder.</i>
Communication, <i>die; közlés; közösülés, közlekedés.</i>	Compromittiren, es. belétkövert valakit, elárul mint részvevőt; <i>flü —, becsületét kockáztatni.</i>	Conditus, <i>die; fájlalás.</i>
Communicationslinie, <i>die; közösületi vonal.</i>	Comptoir, <i>das; írószoba, íróbolt, (kereskedőknél); kereskedőház.</i>	Conditoren, k. fájlal, fájlalmat v. szánuhozást je-
Communiciren, es. közöl.	Comteste, <i>die; grófkisasszony.</i>	
Communiciren, es. és k. áldoztat; áldozik.	Concab, mn. homorú.	
Communio, <i>die; egység, közösülés; úrvacsora, áldozás.</i>	Concentriren, es. és <i>vb. bőseplő, bősponost, egy pont körül egyesit, összevesz, összehúz v. szorít; bőseplő.</i>	
Comodie, l. Comödie.		
Compagnie, <i>die; társaság; század, csapat, (katonák-nál).</i>		
Compagnon, <i>der; kereskedőtárs; segéd-társ.</i>		

lent (más' szomorú e-
tén).
Condo, l. *Gräf*.
Conduct, *ber*; kíséret; ha-
lotti pompa.
Conduite, *die*; magaviselet.
Conduitsite, *die*; magavise-
leti jegyzék.
Confect, *das*; csemegé; cuk-
rossütemény.
Confectbüchse, *Confectschale*,
die; csemegetartó.
Confederation, l. *Bündnis*.
Confere; *die*; értekezés;
tanácskozás.
Confere;minister, *ber*; ta-
nácskozó miniszter.
Confession, *die*; megvallás,
vallásáttétel; bünyönés; val-
lásáigazat.
Confessionariné, *ber*; gyón-
tatópap.
Confirmation, *die*; megbizo-
nyítás, megerősítés; bér-
málás.
Confirmiten, *cs.* megbizo-
nyít v. megerősít; bér-
mál, megbérmál.
Confiscation, *die*; *elkobás*,
elfoglalás.
Confitecen, *cs.* *elkobos*, el-
foglal.
Confitüren, t. nádmen-
csemegék.
Confitürer, *ber*; cukrász,
cukorműves.
Confitent, *ber*; bűnvalló.
Confederation, l. *Confedera-
tion*.
Conform, *mn.* megegyező,
szerintes.
Conformiren, *cs.* *szerintez*,
szab.
Confrontation, *die*; összeha-
sonlítás, összevetés; szem-
beállítás, szembesítés.
Confrontiren, *cs.* összeha-
sonlít; szembeállít, szem-
besít.

Confus, *mn.* összezavart;
zavart, megzavart, meg-
rémült, tébolyodott. —
ib. összezavarva, hányva
vetve; megzavartan; id
bittől —, essem sincs
helyén.
Confusion, *die*; zűrzavar, za-
varodás.
Congregation, *die*; gyűlés.
Congress, *ber*; összejűlés,
gyűlekezet.
Conisó, l. *Regelförnis*.
Coniugation, Coniugiren, l.
Abwandlung, *Abwandeln*.
Coniunction, l. *Bindewort*.
Conradésfraut, *das*; bogrós
linka, kevélyfű, vérou-
tófü.
Conscribirte, *ber*; összeírott.
Conscripton, *die*; összeí-
rás.
Conscribiren, *cs.* felszentel.
Consent, *ber*; megegyezés.
Consequenz, *mn.* következe-
tos.
Consequenz, *die*; követke-
zés; következetesség.
Conservation, *die*; megtar-
tás, tartogatás.
Conservationébrüfte, *die*; szem-
üveg.
Conserviren, *cs.* megtart, tar-
togat, eltart, eltesz.
Conserve, *die*; befőtt v. el-
tett gyümölcs.
Consistent, *mn.* sürű, tö-
mött, összeálló.
Consistent, *die*; összeállítás;
összeállóság, állandóság,
erősség, tömötség.
Consistorialrath, *ber*; szent-
széki tanácsos.
Consistorium, *das*; egyházi
tanács, szentszék.
Consolation, *die*; vigasztal-
lás.
Consonant, l. *Mitlauter*.
Consonat, l. *Mitgenos*.

Constabellkammer, *die*; pat-
tanyúszoba, (hajókon).
Constabler, *ber*; pattantyús.
Constantinopel, *das*; Kon-
stantinápoly.
Constantinopolitaner, *ber*; kon-
stantinápolyi.
Constitution, *die*; alkotmány.
Construction, *die*; összeállít-
ás v. rakás; szóelren-
delés, szórakás; szószer-
kezet.
Construiren, *cs.* összeállít,
összerak; mondást szer-
kezetet a' szókból.
Consul, *ber*; consul, pol-
gármester; (kereskedésre
ügyelő követje egy nem-
zetnek a' másiknál).
Consulent, *ber*; ügyvéd.
Consumtion, *die*; fogyaszt-
ás.
Consumtionssteuer, *die*; fo-
gyasztási adó.
Contagios, *mn.* *ragályos*;
eine contagiose Krankheit,
ragály, *ragályos* nyava-
ly.
Contemplativ, *mn.* szemlé-
lőddő.
Conterfen, *das*; arckép, fest-
mény, hasonmás.
Conterfeyen, *cs.* lefest, má-
sol.
Conterfeyen, *cs.* bizonyít; ál-
lít, erősít.
Conter, *ber*; beszéltarta-
lom, *szóveg*.
Contignation, *die*; emelet.
Continent, *das*; szárazföld.
Contingent, *das*; *jutalék*.
Conto, *ber*; hitel, rovás;
írjegyzék; auf — geben,
hitelbe v. rovásra adni.
Contobuch, *das*; hiteljegy-
zőkönyv, írjegyzőkönyv.
Contor, *das*; írószoba.
Contorband, *mn.* tiltott, til-
tottvitellő.

Contrabande, die; tilalmas v. tiltott portéka.	Conventual, der; szerzetes.	Correcturbogen, der; javítébé.
Contrabandirer, l. Schleichhändler.	Conversation, die; társalkodás; beszélgetés, mulatás.	Correlativ, mn. közvetített.
Contract, mn. béna, nyomorék.	Conversiren, k. társalkodik; beszélget, mulat.	Correspondent, der; levelező.
Contract, der; kötés, szerződés; kötelezőírás, alkulevél.	Conversiren, die; vonaglás, ringódás.	Correspondenz, l. Briefwechsel.
Contractmäßig, mn. és ih. szerződés szerinti; szerződés szerint.	Conversivisch, mn. vonagló, rángódó, tagszaggató.	Correspondiren, k. levelez, levelezésben áll.
Contractent, der; szerződőfél; die Contractenten szerződőfelek.	Copahnbalsam, der; copahubalzsam.	Corrigiren, l. Berbettern, Berichtigten.
Contractiren, cs. szerződik, kötére lép, köt.	Copaf, l. Kopaf.	Corisar, der; tengeri rabló, kalóz.
Contradiction, die; ellenmondás.	Copie, die; más, másolat.	Corse, der; korz, korzikai.
Contrapunkt, der; ellenpont.	Copirbuch, das; másolókönyv.	Corstet, das; felöltő, derékra való, (asszonyi kötő).
Conträr, mn. ellenkező.	Copiren, cs. lemásol, másol, leír, átír.	Costica, das; Korszika, (sziget).
Contrast, der; ellenkezet.	Copist, der; leíró, másoló.	Costisch, mn. és ih. korz, korzikai; korzúl.
Contrastiren, k. ellenkezik.	Coppenhagen, das; Koppenhága, (város).	Costette, die; nászad, gyors-hajó.
Contribuent, der; adósó, adófizető.	Copulation, die; egyesítés, összekötés; esketés, összesketés; összeadás.	Costüm, das; viselet, öltözet; szokás.
Contribuiren, l. Beztragen, Steuern.	Copuliren, cs. egyesít; összeseket, összead.	Costetté, t. sült oldalszeletek.
Contribution, die; adó.	Coralle, l. Koralle.	Couleur, die; szín, festék.
Controle, die; ellenőrség.	Corbat, mn. l. Herzlich, Vertraut.	Coupon, der; kamatlevelek.
Controllent, der; ellenőr.	Corbon, der; őrvonal.	Courage, die; bátorság, merészség.
Controlliren, cs. ellenőriz.	Corbuau, das; kordovány.	Courier, der; kurír, hírvívő.
Controversé, die; vallásvita.	Coriander, Corinthe, Corneibaum, l. Koriander &c.	Courierstiefeln, t. nagysaruk, kurírsaruk.
Contumaciren, cs. vesztegeltet.	Cornett, der; lovas zászlótartó.	Cours, der; pénzfolyam, pénzbecs; forgás, kerengés; das Gold hat einen hohen —, nagy ára van az aranyknak.
Contumaz, die; vesztegzár; veszteglés.	Cornette, die; lovas zászló.	Couvert, das; levelborított; triték, (asztali készület egy személyre).
Contusche, die; asszonykötés.	Corollarium, das; folyadék.	Cracon, das; Krakó, (város).
Contusion, die; vakseb, vakütés.	Corperal, der; káplár.	Crain, Krain, das; Karniolia, (tartomány).
Conveniens, die; illőség, il-lendőség.	Corporalschaft, die; káplárság.	Crater, der; tűshányóhegy
Convent, der; gyűlés, összejövetel, gyülekezet.	Corps, das; sereg, seregosztály, csapat.	
Convention, l. Uebereinkunft, Vertrag.	Corpulent, mn. testes.	
Conventionsgeld, das; egyezés szerinti pénz; pengőpénz.	Correct, mn. tiszta, hibátlan. —, ih. hibátlanul.	
	Corrector, der; jobbító, hibabonyozó.	
	Correctur, die; javíték, hibajágyítás, (könyvnyomtatásban).	

torka v. nyílása v. tölcse.
 Creatur, die; teremtmény.
 Crediten, es. megízelt, izelget; poharat töltöget.
 Creditzer, der; előreiszelgető; pohárnok, pohártöltő.
 Creditstetter, der; szolgálótál, tálcza.
 Creditstisch, der; pohárszék; csomegetár.
 Credit, der; hitel.
 Creditbrief, der; hitellevel.
 Creditstren, es. hitelez; hitelbe vesz.
 Creditib, Creditstreiben, das; bizomány-level.
 Creditor, der; hitelező.
 Cremer-Tartari, der; borkő, *borkősavas hamag.*
 Creole, der; kreol, (európai szüléktől Amerikában született).
 Crepon, l. Krepp.
 Cretin, der; talokna.
 Criminal, mn. (összetételekben) büntető, sanyító.
 Criminal = Feder, der; sanyító vagy büntörvény-könyv.
 Criminal-Gericht, das; büntörvénysszék.
 Criminalist, der; bñperes.
 Criminal-Prozess, der; bñper.
 Criminal-Rath, der; büntörvénysszéki tanácsnok.
 Criminal-Recht, das; büntörvény.

Criminal-Richter, der; bñügybíró.
 Criminal-Sache, die; bñügy, főbenjáró dolog.
 Crispin, der; Krispin, (bñév).
 Critik se. l. Kritik se.
 Croate, der; horvát.
 Croation, das; Horvátország.
 Croatisch, mn. és ih. horvát; horvátul.
 Crocodill, l. Krocodill.
 Crucifix, das; feszület.
 Crostall, l. Krostall.
 Cubebe, die; kubába.
 Cubik, Cubisch, l. Kubik, Kubisch.
 Cucumer, l. Gurte.
 Culisse, die; zsinsfal.
 Cultur, die; tenyésztes, termesztés; művelés; művelődés, csinosodás; műveltség.
 Cumanten, das; Kunság.
 Cumamer, der; kun.
 Cur, die; gyógyítás, *gyógy; gyógyszerrel élés; sine* — gebrauchen, anfangen, *gyógysszerrel élni, gyógyítás alatt lenni.*
 Curas, l. Kúras.
 Curatel, die; gondviselés.
 Curator, der; gondviselő.
 Curbette, die; ivszökés.
 Curcuma, Curcumer, die, l. Gelbwurz.
 Curialstul, der; tiszti irás-mód.
 Curie, die; nemesudvar, nemesetek.

Curiren, l. Heilen.
 Curland, das; Kurland.
 Curländer, der; kurlandi.
 Curländisch, mn. kurlandi.
 Current, mn. folyó.
 Currentschrift, die; folyó irás.
 Curtschmid, l. Fahuschmid.
 Curstren, k. forgásbau van, kereng.
 Curstv, mn. futó.
 Curstvschrift, die; futó betűk; futó irás, dñlt irás.
 Custos, der; őr; *lapőr, őrszék*, (lap' végén).
 Cysinder, der; henger.
 Cysinbrisch, mn. és ih. hengerded, hengeres, hengerdeden, hengeresen.
 Cymbel, die; csimbalom.
 Cymbelstume, die; vízi hide.
 Cymbelschläger, der; csimbalmos.
 Cynisch, mn. cynicus.
 Cyper, der, Cyperfasse, die; csiprusi macska.
 Cypergras, das; mondospalka.
 Cypern, das; Cziprus, (sziget).
 Cyperre, die, Cyperrenbaum, der; cziprus, cziprusfa.
 Cyperrenholz, das; cziprusfa.
 Cyperrenkraut, das; cziprusnászit, kerti cziprus.
 Cyprier, der; cziprusi.
 Ejar, der; ezár.
 Ejarint, die; ezárnó.

D, dab; **D**, (negyedik betű a' német abc-ben).

Da, ih. itt, ott, smott; hol, a' hol; midön, a' midön; da seyn, itt v. ott lenni; jelen lenni; létezni; niht da seyn, jelen nem lenni; dieser Mann da, ezen ember, ez az ember: in einem Orte, da se., olly helyen, hol se.; in dem Augenblicke, da se. azon pillanatban, midön se.; von da, onnan; da und dort, hiet und da, itt-ott, imitt-amott.

Da, kaz, midön, -ván-vén; minthogy, mivel, miután; da er sich verheiratete, midön megházasodék, megházosodván; da doch, holott, pedig, lám-hár; — du es so haben willst, will ich mich bemühen, minthogy úgy akarod, rajta lessek.

Da! isz. ime; láddsz, ládd, lám; da sagt ich es niht! lám megmondtam.

Daben, ih. mellette, felöle; ott; — bleiben, mellette v. annál maradni; — denken, alatta érteni; ich möchte dich gerne — haben, szeretném, ha te is ott lennél velem; — seyn, jelen v. ott lenni; mellette lenni; was denkst du —? mit gedenkst felöle?

Dab, dab; fődél, házfödél, háztető; hajlék; ein — denken, házat földni: einem — und Fach geben, valakit jó állapotba helyezni; einem auf dem Dache seyn, valakit szorosán vigyázni.

Dachbalken, ber, Dachschwelle, die; ollótalp.

Dachbeil, dab; kádárbárd.

Dachbester, ber; házfödő, zsindelező, cserepező.

Dachstein, dab; fődélke.

Dach-Ente, die; sű, hód-da.

Dachfahne, l. Wetterfahne.

Dachfenster, dab, Dachluke, die; fődélablak, padlásablak, tetőlyuk.

Dachfirst, ber, Dachfirste, die; fődélorom, tetőgerincz.

Dachgesperre, dab; fődéla.

Dachhaken, ber; fődélgamó.

Dachkammer, Dachkubel, die; padlásazoba.

Dachknopf, ber; szarufagomb.

Dachlatte, die; fődélléz.

Dachloch, dab, fődéllyuk.

Dachmoos, dab; fődélmoh.

Dachmühle, die; fődélmalom.

Dachmüchel, l. Stedemüchel.

Dachnase, die; kiálló padlásablak.

Dachpfanne, die; hajtott v. öblös fődélcserép.

Dachrecht, l. Traufrecht.

Dachrinne, die; csepögő, ereszel, ereszcatorna.

Dachröhre, die; fődélcső, ereszcső.

Dachse, ber; bors.

Dachsbau, ber, Dachstoch, dab; borslak, borslyuk.

Dachstiege, ber; fődélpala.

Dachstindel, die; zsinidel.

Dachsteil, dab, Dachschwarte, die; borzhör.

Dachstett, dab; borzháj.

Dachstreu, mn. borzderes.

Dachstube, die; borzháló.

Dachstuhl, Dachständer, Dachstrieher, Dachstuhlfeste, ber; tacsok, borzeb.

Dachstinn, Dachstinn, die; nőstény bors.

Dachstube, die; fődélcsőcs, fődélgincerz, házorom.

Dachstein, ber; cserepezsinidel, fődélcserép; pala.

Dachstroh, dab; fődélszalma.

Dachstuhl, ber; szarufállás.

Dachstuhlfeste, die; fődélfészek.

Dacht, l. Docht.

Dachtel, l. Christel.

Dachtraufe, die; csepögő, eresz; ereszcatorna; ereszwis.

Dachtraufenziegel, t. csepögő-cserépszinidel.

Dachung, die; házfödés; házfödél.

Dachziegel, ber; cserepezsinidel, fődélcserép.

Dactylus, mn. dactylusi.

Dactylus, ber; dactylus. **Dadur**, ih. arra, azon ál-

tal; az által, avval, evvel.
Dafeln, ksz. ha, a' menyiben.
Dafür, ih. azért, ezért; az ellen, ellene; a' helyett, helyette; annak; felőle; róla; érette; mellette; — **halten**, annak tartani, úgy gondolni v. vélni v. tartani; — **setzen**, gondoskodni róla — **stehen**, jót állni érte; **ist kann nicht** —, nem hibám, nem tehetek róla.
Dagegen, ih. és ksz. az ellen, ez ellen, ellene; hosszú, hosszú képet, hosszú hasonlítva; ellenben; **ist habe nicht** —, nem bánom, semmi szólom nincs ellene; — **halten**, összevetni, összehasonlítani; — **handeln**, ellene dolgozni, törni.
Dahem, ih. otthon, itt-honn, odahaza.
Daher, ih. és ksz. onnan, azon helyről v. helyből; ide; abból, attól, azért; a' honnan, mire nézve, azért tehát; **bit** —, addig, eddig; — **gehen**, közelíteni, jöni.
Dahier, l. Hier.
Dahin, ih. oda, amoda, azon helyre; azon; arra, úgy; annyira; a' felől; **bit** —, odáig; eben —, ugyanoda; — **gehen**, elmúlni, elmúlni, elfolyani; — **sein**, oda lenni; — **geben**, oda hagyni, elhagyni; — **raffen**, riasztani, elragadni; **es steht** —, **es se.** kérdés valljon se.; **ist lasse dieses** — **gestell** **sein**, én est abba

hagyom, nem akarom felesgetni.
Dahinans, ih. erre, erre felé, erre ki.
Dahineln, ih. arra be, erre be.
Dahingegen, ksz. ellenben.
Dahinten, ih. hátul, mögötte; mög; alatta; — **kommen**, kitanúlni, kitudni, végére járni a' dolognak; **es steht etwas** —, valami fekszik alatta, családtság van a' dologban; — **sein**, utána lenni, rajta lenni.
Dahinwärts, ih. arra felé.
Dahjford, dat; hajópárkány.
Dahjen, k. enyeleg, dévajkodik, pajzánkodik.
Damals, ma. akkori.
Damals, ih. akkor, az időben.
Damascener, mn. dömöczki.
Damascenerarbeit, die; dömöczkmunka, dömöczkmű.
Damascenerfing, die; dömöczki kard.
Damascenerstahl, der; dömöczki aczél, habos aczél.
Damasciren, cs. dömöczköz, habosa edz.
Damascirer, der; dömöczkös.
Damascus, dat; Dömöczk (város).
Damas, der; damasz, habosvirágu v. habos, v. sávoljos szövet.
Damasarbeit, die; damasz-munka, damaszmu.
Damasten, mn. damasz; damaszolt, habosvirágu.
Damaststeinwand, die; damasz v. habos vászon.

Damastweb, der; damaszszövő, damasztakács, sávoljos takács.
Dambod, der; bak dambvad, dambak.
Dambret, dat; ostábla.
Dame, die; főasszony, dáma; — v. in der — **spielen**, ostáblázni, ostáblát játszani.
Damenpiel, dat; ostáblajáték.
Damenstein, der; ostáblakarikák.
Damhirsch, l. Dambo.
Damhirschstuh, die, Damthier, dat; nőstény dambvad, dambvad.
Damianus, der; Dömény, (sünev).
Dämisch, mn. kába, kábult; buta, botor.
Damit, ih. avval, vele; a' mivel, mellyel; **es ist aus** —, vége van annak. —, ksz. hogy; — **nicht**, nohogy.
Damm, der; töltés, gát, geréb.
Dammbruch, der; gátszakadás.
Dämmen, cs. gátol, elgátol, gátot vet valaminck.
Dammerde, die; töltésföld, hanföld; színtöld.
Dämmerig, mn. sötétlő, szürkülő, alkonyuló; homályos.
Dämmerung, k. és sz-n. szürkület; homályosul, alkonyodik; virad, hajnallik.
Dämmerung, die; szürkület; Morgen —, reggeli szürkület, viradás; Abend —, esti szürkület, alkony, alkonyodás.
Dammgrube, die; mintagödör, (harangöntőknél).

Dammweg, ber, Dammstraße, die; töltés, töltésút.
 Dämon, ber; daemon.
 Dampf, ber; gőz, pára; füst; gőzölges, füstölges, párolgás; nehéz lélekzet, fuladosas; kehes.
 Dampfbad, das; gőzfürdő.
 Dampfken, k. és cs. gőzölög, füstölög; párolog; füstöl, füstöt csinál, füstöt ereget (a' dohányzó).
 Dämpfen, cs. mérsékel, tompít (hangot); homályosít (színt); enyhít; szüntet, elnyom; elfojt, elolt (tűzet); elnyom, lecsillapít (pártütést).
 Dämpfend, mn. fojtó, elnyomó; eloltó; lecsillapító.
 Dämpfer, ber; eloltó; hangtompító.
 Dämpfig, mn. fuladó, fuladoszó; kehes.
 Dämpfigkeit, die; fuladoszás; keheség.
 Dämpflichte, die; gőzszén.
 Dämpfugel, die; gőzgolyó, vakító gömb.
 Dämpfisch, das; gőzlyuk.
 Dämpfmaschine, die; gőzerőmű, gőzöny.
 Dämpfmesser, ber; gőzmérő.
 Dämpfröhre, die; gőscső.
 Dämpftriff, das; gőzhajó, gőzis.
 Dämpftrumpf, ber, Dämpftrumpf, die; fojtó.
 Dämpfung, die; hangmérés; elnyomás, szüntetés; lecsillapítás.
 Dampwidpfer, das; dämpvad.
 Dän, ber; dán.
 Daneben, ih. e' mellett, a' mellett, mellette; mellé; azon felül, azon túl.
 Danesbröggerden, ber; Da-

nebrog' rende, (Dániában).
 Dänemark, das; Dánia.
 Daniden, ih. ott v. oda alant, oda lenn.
 Danieder, ib. le, földig, földre.
 Dänisch, mn. és ih. dán; dánul.
 Dank, ber; köszönet, hála; sitem — sagen, megköszönni valakinek valamit; sitem etwas —, viesen —, schiechten — wissen, valakitől valamit köszönettel venni, valaki iránt valamiért köszönettel, nagy, kevés köszönettel lenni; Gott sey —! hála isten! — sey es Ihrer Güte! hála jószágának! man kann ihm nicht zu Danke machen, semmit nem tehetni kedvére; etwas wider einen — thun, valamit valakinek kedve ellen tenni; es ist ihm zu — bejährt worden, köszönettel v. eléggé megfizették.
 Dankaltar, ber; hálaoltár.
 Dankbar, mn. hálás, háladó, hálados. —, ih. hálával, háládólag, háladosan.
 Dankbarkeit, die; háladat, háladosaság; jut —, háladatul, hálalul.
 Dankbarlich, ib. hálával, háladosan.
 Dankbestiffen, mn. meghálalni ügyező.
 Dankbestiffenheit, die; hálaügyekezet.
 Dankbeterbe, die; hálavagy, hálalni-kiválás.
 Dankbeterig, mn. meghálalni-vágyó.
 Dankeu, cs. és k. köszön;

megköszön (valamit), hálát ad (valamit); meg-hálál, (valamit); vissza-köszön, viszont köszön; sitem etwas zu — haben, valakinek valamiért köszönettel tartozni.
 Dankenswerth, mn. köszönetre méltó, köszönetet érdemlő, köszöendő.
 Dankest, das; hálaünnep.
 Dantgeset, das; hátkimadás.
 Dantgefühl, das; hálaérzet.
 Dantlied, das; hálaének, háladal.
 Dantopfer, das; hálaáldozat, hálaáldomás.
 Dantpreidig, die; hálaszentbeszéd.
 Dantrede, die; köszönő beszéd, hálabeszéd.
 Dantfagung, die; köszönés, megköszönés, köszönet.
 Dantfagungsschreiben, das; köszönő irat v. levél.
 Dantvergeffen, mn. hálafelédő, háladatlan.
 Dantvergeffenheit, die; hálafelédés, háladatlanaság.
 Dann, ih. akkor, úgy, aattán; — erst, csak akkor; selbst —, még akkor v. úgy is; — und wann, néha néha, hébekorban, hébehóba.
 Dannen, ih. onnan, onnan el, innen, ezen v. azon helyről; — gehen, elmenni.
 Dannenhere, l. Daher.
 Dantig, das; Danczka, Danczig, (város).
 Dantiger, ber; danczkai.
 Daran, ih. azon, rajta, abban, benne; arra, rá; belőle, abból; arról, róla, felőle; hozzá, mellé; mellette; vele; köré; be-

lő; a' min; miről st.; — arbeiten, dolgozni rajta; — denten, st. gondolkozni felőle v. róla st.; man erfennt —, arról ismereni meg; — habe ich genug, becrem vele; es steht viel —, sok hja van; es ist nicht —, semmit sem ér; nem igaz; ich weiß nicht, wie ich — bin, nem tudom, hányadán v. mint vagyok vele; Sie sind unrecht —, csalatosok.

Darauf, ih. azon, rajta, azokon, rajtok; arra, reá, azokra, reájok; fölibe, hegyibe; ast, abban, benne; akkor, aztán, arra, erre, ezután; verlassen Sie sich —, nyugodjék meg v. bizéskenne; er ist stolz —, büszkékedik benne; — gab er mir zur Antwort, erre v. arra azt felelé; drei Tage —, három nappal azután; den Tag —, más nap; — geben, foglalt v. előpénzt adni.

Daraut, ih. abból, ebből, belőle, onnan, innen; mi-ből, a' honnan; — folgt, abból v. onnan következik; man steht —, abból látni; was wollen Sie — schenken? mit a-ker abból következtetni? es wird nicht —, abból semmi sem lesz; ich fann nicht — kommen, fflug werden, nem igazodhatom el rajta.

Darben, k. szűkölködik, szükséggel küzd, nyomorog, inséget szenved, éhen nyomorog.

Darbiehen, cs. és vh. rh. ajánl, ad, nyujt, megkímél vele valakit; ajánlkoszik, kínálkoszik, adódik, találkoszik.

Darbietung, die; ajánlás; ajánlkosás, kínálkosás.

Darbringen, cs. rh. oda visz, ajándékol visz v. hoz; ajánl, benyujt, oda ad.

Darbringung, die; oda vivés; ajánlás, oda adás.

Darbin, ih. benne, abban; belé, abba, azokba; ich willige —, megegyezem benne; — reden, sprechen, bele beszélni, bele szólni; — schlagen, köze, v. közköbe ütni; sich — mengen, mischen, bele avatkozni; er fann sich nicht — finden, v. schicken, nem tud vele tanulni, nem tud elmenni rajta; — (oben drein) geben, ráadásul adni.

Dargeben, cs. rh. ad, oda ad, nyujt; felajánl; sich —, magát felszánni v. kitenni.

Darfaffen, cs. rh. oda tart.

Darin, ih. benn, abban, benne, azokban; a' minden; er ist —, benn van.

Darfage, die; letétel, fizesés.

Darlegen, cs. oda tesz; elébe tesz v. rak; megvilágosít, megmutat, bebizonyít.

Darlegung, die; oda tevés; előadás; megvilágosítás, megmutatás, bebizonyítás.

Darlehnen, das, Darlehnung, Darlehnung, die; kölcsön, kölcsönzés, kölcsönzés, kölcsönzés, kölcsönzés.

Darlehnen, Darlehen, cs. rh. kölcsönöz, kölcsön ad. Darlehen, der; kölcsönöz, kölcsönadó.

Darlehnen, cs. ad, oda ad, átad.

Darm, der; bél.

Darmbein, das; bélcsont.

Darmbeinmuffel, der; bélcsontizom.

Darmbruch, der; bélsérv, bélzakadás.

Darmdrüse, die; bélmirigy.

Darmfleisch, das; bélhártya.

Darngang, der, Darmtrakt, die; bélcső.

Darmgicht, die; bélköszvény.

Darmgrinsen, das, Darmstrahl, der; haecicaris, hasrágás.

Darmgicht, die; bélvarrat.

Darmruhr, die; vérhas.

Darmfleisch, die; bélhártya.

Darmfleischmacher, der; bélhártszínáló.

Darmfleisch, der; bélta-kony.

Darmschnitt, der; bélvágás.

Darmschwanz, der; gilisztanyujtvány, gilisztatoldalék.

Darmstrenge, die, Darmweh, das; bélfájás.

Darmwang, l. Stuhlwang,

Darmach, ih. azután, arra,

azon, a' felől, arról, a'

szerint; ahhoz; einige

Tage —, néhány nappal

azután; richten Sie sich

—, ahhoz tartsa magát;

er fragt —, kérdőszó-

ködik felőle; — es fällt,

kommt, a' mint jó; das

ist auch —, ez is olyan,

ez sem ér sokat.

Darneben, Danieder, l. Da-

neben, Danieder.

Darob, l. Darüber.

Darrbaffen, dat; aszalórúd, száraztó gerenda.
 Darrbréd, dat; aszalópléh; vastevő, (kályha előtt).
 Darrbret, dat; száraztó deszka.
 Darre, die; aszalás; szárazsító v. aszaló kemenecze; *asskór*, sorvadás, aszály.
 Darrechen, cs. átad; tart.
 Darreihung, die; oda adás, oda nyújtás.
 Darren, cs. szárazsít, aszal; Kupfer —, rezet olvasztani.
 Darreifer, dat; *aszala*.
 Darrgeld, dat; szaladpéncz, szaladadó.
 Darrhaus, dat; szárazsító v. aszaló-ház.
 Darreherbe, die; szaladosevény, szaladrács.
 Darrling, dat; salakréz.
 Darremalz, dat; szárazsított szalad.
 Darrofen, dat; szárazsító v. aszaló-kemenecze; olvasztó-kemenecze.
 Darrsucht, die; sorvadás, aszkór, aszály.
 Darrwand, die, l. Darrebréd.
 Darrschlefen, l. Borschlefen, cs.
 Darstellen, cs. előad, előmutat, előállít, elibe állít, elibe terjeszt valakinek; lefest, leír, leabrázol. —, vb. mutatkozik, előáll; előadódik, előfordul, megjelen.
 Darstellung, die; előadás, előterjesztés; előmutatás; előállítás.
 Darstreden, cs. oda, nyujt, oda ad; kölcsönöz, kölcsön ad.
 Darthun, cs. rh. megmutat, bebizonyít.

Darthung, - die; megmutatás, bebizonyítás.
 Darüber, ih. azon, rajta, azokon, rajtok; arra, rá, reájok, azokra; azonban, az alatt; felül, több, többet, többnek, azontúl; — legen, breiten, reá tenni, v. teríteni; — nachdenten, felőle gondolkodni v. elmélkedni; von 20 Jahren und —, húsz és néhány esztendő; nicht — ober darunter, sem több, sem kevesebb; ich bin —, rajta vagyok, v. hozzá látok; ich will mich — machen, hozzá fogok; er ist — gestorben, bele halt (valamelly munkába); er kehrt nicht zurück, nem tér vissza; —, ezt semmi föl nem mülja; es geht alles darunter und —, minden össze vissza v. zavarban van.
 Darum, ih. és ksz. körül, körüle, körülötte, körötte; felőle, azért, érte, annyért; azon okból; a' miatt, a' végett; es ist mir nicht —, nem azért cselekszem; man muß — reden, szólni kell iránta; — bringen, elvezetni vele; — fommen, elvezetni, elvezésíteni.
 Darunter, ih. lenn, lent, alant, oda lenn, oda alant.
 Darunter, ih. az alatt, ez alatt, alatta; az alá, ez alá, alá, alája; között,

közte, közöttök; közé, közéjük, közlök; es liegt —, alatta van v. fekszik; etwa — legen, valamit alája tenni, alátenni; 10 Jahre und —, tíz esztendő v. -eig és azon alúl; sich — mengen, közöz keveredni; mit od. — begriffen, hozzá érte, oda v. közé számlálva; es sind einige — vannak néhányan közöttök.
 Datwogen, cs. r. és rh. oda mér, elébe kimér.
 Datweisen, l. Aufweisen, Vorweisen.
 Darzählen, cs. oda számlál valakinek.
 Darzu, Darzuweisen, l. Dazu, Dazuweisen.
 Das, (közép nemző); az, a'.
 Das, nm. ez, ezen; az, azon; melly, a' melly; — hier, ez, emez; — da, az amaz.
 Daselbst, ih. ott, ottan, azon a' helyen, ugyanott.
 Daseyn, k. rh. itt v. ott van.
 Daseyn, dat, lét, létel; létezés; jelenlét, ottlét.
 Dasienige, nm. az, az a', az az, azon.
 Dasig, mn. otti, ottani, odaváló, ottlevő.
 Dasmal, ih. most, most egyszer.
 Dasfelbe, Dasfelbige, nm. azon, ugyanaz.
 Das, ksz. hogy; als —, hogysen, mintsem, mintsem hogy, mint hogy; bár, bárosak, vajba! — nicht, hogy ne, nehogy.
 Data, t. adatok.

Dattren, ca. a' nap- és évszámot fölteszi.

Dattel, die; pálmagyümölcs.

Dattelbaum, der, Dattelpflanze, die; pálmafa, páлма.

Dattelbohne, die; pálmabab.

Dattelpflanze, die; török szilva.

Datum, das; költe (valamelly iratnak.)

Daube, die; donga.

Daubenholz, das; dongafa.

Däuköten, sz-n. tetszik, látszik; es' däuht miß, (mir) miß däuht, nekem úgy tetszik v. látszik.

Dauen, ca. emészt.

Dauer, die; tartóság, tartás, eltartás, maradás; állandóság; auf die — machen, tartósan, erősen csinálni; von kurzer — sein, nem soká tartani; — es net Projektiv, perfolyanat; immerwährende —, örök idő, örökké-tartás.

Dauerhaft, mn. tartós; állandó, maradó. —, ih. tartósan, állandóul, maradólag.

Dauerhaftigkeit, die; tartóság.

Dauern, k. tart, eltart, megmarad; fenmarad; tür, eltür, kiáll; szán, fájlat; sajnál; bán, megbán (valamit); bänkodik valamin; es ist so warm hier, daß man es nicht — kann, oly meleg van itt, hogy ki nem állhatni; er dauert miß, szánom v. sajnálom öt; dießes Geld dauert miß, sajnálom e' pénzt; ich daß Geld, die kosten nicht — lassen, pénzt, költséget nem sajnálni v. kimélni; ich feine Rache —

lassen, semmi fáradságot nem sajnálni v. kimélni.

Daum, Daumen, der; hüvelyk; einem den — halten, pártolni valakit; einem den — auf's Auge setzen, séken tartani, erősen fogni valakit.

Daumenbreit, mn. hüvelyknyi szélességű.

Daumenstift, mn. hüvelyknyi vastaságú.

Daumstein, das; hüvelykvas, (drótműveseknél).

Daumflapper, die; csörgetyű.

Daumleder, das, Daumring, der; hüvelykgyűrű, (vargánál).

Daumling, der; hüvelyktyű.

Dannschraube, die; hüvelykesavar, (kiszásra).

Daus, das; egyszem, (kockán és franczia kártyán), kétszem, disznó, (magyar kártyán).

Daunng, die; emésztés.

David, der; Dávid.

Davidsharfe, die; dávidhárfa, nagyhárfa.

Davon, ih. attól, tőle, tőlök; abból, belőle, belőlök; közül; arról, róla, rólok; a' felől; felőle, felőlök; a' miatt, miatta, miattok; abban, benne, ennek, miről, melyről, st.; nehmen Sie, —, vegyen belőle; — gehen, elmenni; — laufen, elfutni, elszaladni; — fliegen, elröpülni; — kommen, eljöni; megszabadulni, kimenedni valamiből; — tragen, elvinni, elnyerni.

Davor, ih. az előtt, előtté, előttök, elibe, elei-

be, eleikbe; attól; azoktól tőle, tőlök; a' miatt, miatta; róla; — legen, stellen, elibe tenni, állítani; legen Sie ein Schloß —, tegyen lakatot rád; — behüte mit Gott, attól isten őrizzen; — sey Gott! isten menten! ich kann nicht —, nem tehetek róla.

Dawder, ih. az ellen, azok ellen, ellene, ellenök; — sein, ellene lenni; sich — setzen, ellene szegélni, ellene állni.

Daju, ih. ehhez, ehhez, azokhoz, azokhoz, hozzá, oda; arra; mellette, mellé; azon felől; azon kívül, azon túl, annyira; 1000 Thaler Besoldung und freye Wohnung —, ezer tallér fizetés, és azon kívül szabad szállás; er fßt arm und noch — frant, ő szegény, és e' mellett beteg is; es gehört Zeit —, idő kell ahhoz; — legen, setzen thun, hozzá tenni; man muß — thun, daß ic. azon kell lenni v. ügyekezni, hogy; — geben, hozzá adni; — gefangen, hozzá jutni; was sagen Sie —? mit mond erre? ich rathe Ihnen nicht —, nem javasolom; — kommen, — schlagen, oda jöni, megjelenni; — kommt noch, daß ic. ahhoz járul még, hogy ic.

Dajkunft, die; hozzá jövetel, oda jövetel.

Dajmal, ih. akkor.

Dajwischen, ih. a' között, azok között, köste, köztök; közé; közéjek, köz-

be; — fommen, közbe-
jöni; die Sache geht gut,
wenn nichts — fomme,
a' dolog jól foly, ha sem-
mi közbe nem jó.
Dazwifchenkunft, die; köz-
bejövétel, közbejövét.
Debatte, die; szóvita, vi-
tatás.
Decanat, das; dékánáság.
Decem, der, l. Sehent.
December, der; december,
karácson' hava.
Dechant, die; dékánáság.
Dechant, Decan, der; dékán.
Decimal . . . (összetételben)
tized.
Dechtel, das; dunna.
Decht, die; terítő, takaró;
paplan; lepel; szőnyeg;
gyékény; pokrócz; padlás,
padozat; boltozat; (hajó)
födélék; mit jemanden un-
ter einer — stecken, egy
gyékényen árulni, egy kö-
vet fúni, özimborálni va-
lakivel; sich nach der —
recken, addig nyújtózni
meddig a' takaró ér.
Dechtel, der; fődő, fődél,
föl, tető.
Dechtelbecher, der, Dechtelglas,
das; fődéles serleg, fő-
deles pohár.
Dechtelstüb, das; kőfenekű
szita v. rosta.
Dechen, es. főd, fődöz; te-
rit; ótalmar, őriz; den
Tisch —, asztalt teríteni;
sich —, biztoságot sze-
rezni magának kiadott pén-
zére nézve.
Dechtelständer, der; paplan-
áros; gyékényáros.
Dechenmacher, der; paplanos;
gyékényfonó.
Dechtelstüd, das; padlás.
Decker, ber; hásfödő fődő.

Deckmantel, der; palást,
szin, ürügy, őrv.
Decknetz, das; fődháló.
Deckplatte, die; fődő.
Deckrafen, der; pázsit.
Deckreisig, das; miletakaró.
Deckwurf, das, l. Blend-
werk.
Declination, die; ejtegetés,
(nyelvtudományban); el-
térés, elfordulás.
Decliniren, es. és k. ejte-
get (főnevet re.); eltér,
elfordul (a' mágnestű).
Decret, l. Absud.
Decret, das; rendelet, vég-
zés.
Defect, mn. l. Mangelhaft,
Unvollständig.
Defect, der; hiány, fogyat-
kozás; hiba; Defecte in
etner Rechnung jstehen,
számadást szorosan vizs-
gálni és annak hibáit ki-
jelelni.
Defensivflinte, l. Strelchlin-
te.
Defensivballen, l. Berthels-
digensbüchlein.
Defiliren, k. elléptel (vala-
ki előtt).
Degen, der; kard, egyenes
kard; jant — greifen,
kardhoz kapni; den —
jstehen, kardot rántani;
sich auf den — stützen,
karddal vinni.
Degenband, das; kardkötő.
Degenflöde, die; kardlap.
Degenförmig, mn. kard-
lakú.
Degenföde, das; kardmar-
kolat.
Degengehent, Degenfoppel, das;
kardszíj; kardfüggöny.
Degengriff, der, Degenheft,
das; kardfogó, kardmar-
kolat.
Degenflinge, die; kardvas.

Degenknopf, der; kardgomb,
markolatgöb, markolat-
gombh.
Degenkraut, das; buzogány-
baka.
Degenquaste, die; kardhojt,
kardozsraug.
Degenscheide, die; kardhü-
vely.
Degenstiefe, die; kardza-
lag.
Degenstipe, die; kardhogy.
Degenstich, der; kardszúrás.
Dehnbar, mn. nyulékony,
nyújtható; terjedékeny,
terjeszhető.
Dehnbarkeit, die; nyulékony-
ság; terjedékenység.
Dehnen, es. nyujt, ki-
elnyujt, ellapít; me-
nyujt, meghúz. —, vb.
nyúlik, terjed, húzódik;
nyújtózik.
Dehnung, die; kinyulás;
nyújtás; kiterjedés; ter-
jesztés.
Deich, der; töltés, gát;
gättöltés; einen — auf-
föhren, töltést csinálni,
gátot hányni.
Deichbaum, der; esserd,
gátsarkantyú.
Deichen, es. gátot hány,
töltést csinál, tölt.
Deichfrenz, mn. ment a' gát-
csinálástól.
Deichgräbe, der; kerületi
gátfelügyelő.
Deichgraffschaft, die; gátfel-
ügyelői hivatal v. kerület.
Deichherr, der; gátúr, gát-
tulajdonos.
Deichpflichtig, mn. gátentar-
tással tartozó, ki a' gát-
entartatani tartozik.
Deichrath, der; gátanácsnok.
Deichrichter, der; gátbíró.
Deichsel, die; rúd, szekér-

rüd , kocsirüd ; bárd , ácsbárd.
 Deichfelle, die; tartóláncz, nyaklóláncz.
 Deichfeldferd, das; rudasól, rudas.
 Deichfestring, der; rüdkarika.
 Deichufer, das; gátpart, töltéses part.
 Deichweg, der; gátúti, töltésút.
 Dein, deine, dein, nm. a' te .. ad .. od .. öd .. d; tied; deine, a' te ... aid .. eid .. id; tied; das ist dein fut, ez a' te kalapod; dein Vater, atyád; deine Bücher, könyveid; die Bücher sind dein, a' könyvek a' tied.
 Deinetwegen, Deinetwegen, nm Deinetwillen, ih. te éretted, miattad, kedvedért.
 Deinige, Deine (der, die, das), nm. tied, a' tied; die deiligen, tied, a' tied; es geht um das Mein und Dein, az enyém és tied körül forog a' kérdés.
 Deißel, die; bárd, ácsbárd, aszínlőbárd.
 Deiß, der; deista, istenhívő, (isteni jelentések' s szentháromság' hívése nélkül).
 Deisterei, die; istenhívőség.
 Deißlich, mn. és ih. istenhívő; istenhívőleg.
 Delicat, mn. finom; gyöngéd, kényes; érzékeny; kellemes ízű. —, ih. finomul; gyöngéden, kényesen; édesdeden.
 Delicateste, die; finomság;

gyöngédség; kényesség; édesdedség; kellemes íz.
 Delinquent, der; gonosztevő; vétke.
 Delphin, der; delfin.
 Demagog, der; népbarát, demagóg.
 Demant, l. Diamant.
 Demnach, ksz. hát, tehát, és így, azért, annakokért, e' szerint; mintán, minekutána; minthogy.
 Demnachst, ih. minél előbb; szután.
 Demokrat, der; népkormány' barátja.
 Demofratie, die; népuralkodás.
 Demofratifch, mn. és ih. népuralkodási; népuralkodásilag.
 Demoustration, die; mutatás, bebizonyítás; rámutatás; ál hadmozdulat.
 Demut, die; alázat, alázatosság.
 Demüthig, mn. és ih. alázatos, magamegalázó. —, ih. alázatosan.
 Demüthigen, cs. és vh. aláz, megaláz; magát megalázza.
 Demüthigung, die; megaláztatás; megalázódás.
 Dendrit, l. Baumfein.
 Dengeln, cs. kalapál, kiverget (p. o. kaszált).
 Denkart, l. Denkartart.
 Denkar, mn gondolható.
 Denkbild, das; jelkép.
 Denkbuch, das; teendők' könyve; napló.
 Denken, cs. és k. rh. gondol, gondolkodik, gondolkodik, elgondol, gondolóra vesz; hisz, itél; megemlékszik, megemléget; szándékozik; an v. auf etwas —, valami fo-

lól v. valamiről gondolkozni; auf etwas Bist —, rosszat forgatni eszében; was — Sie dabon? mit itél felőle? (h. denke morgen abzureifen, holnap elutazni szándékosom; sich etwas —, képzeln, gondolni valamit magában; der Mensch denkt, Gott lenkt, szegény ember' szándékát boldog isten bírja.
 Denken, das; gondolás, gondolkodás; emlékezés; vélekedés.
 Denker, der; gondolkodó.
 Denkreisheit, die; gondolkodási szabadság.
 Denkrast, die; gondolkodó tehetőség.
 Denkstehre, die; gondolkodástudomány.
 Denkmal, das; emlék, emlékjel.
 Denkmünze, die; emlékpéna.
 Denksäule, die; emlékoszlop.
 Denkschrift, die; emlékirat, fölrás.
 Denkspruch, der; emlékmondás; jelmondat.
 Denksteil, der; emlékkő.
 Denkartart, die; gondolkodásmód.
 Denkwürdig, mn. emlékezetes, emlékezetre méltó. —, ih. emlékezetesen, emlékezetre méltólag.
 Denkwürdigheit, die; emlékezetesség; nevezetesség.
 Denkwürdigkeiten, t. emlékezetes dolgok, nevezetességek.
 Denkspruch, das; emlékjel.
 Denksteil, die; emlékkor, emlékezetes időszak.
 Denkschrift, der; emléklevel, emlékirat.
 Denn, ksz. mert, minthogy,

mivel. mivelhogy, hát, tehát, ugyan csak, mint, hanem; hanemha; és miúgy — sen, daß ich mich irrite, hanemha csalódnám; ehe — ich sterbe, elébb mint meghalnék; wem se he ich —? ugyan kit látnok? kit látnak azemeim?

Dennoch, kas. mindazáltal, mégis, mind a' mellette.

Denomination, die; kinevezés.

Denunciant, der; beadó, bevádoló.

Denunciation, die; beadás, bevádolás.

Denunciren, cs. bead, bevádol.

Departement, daß; hivatalosztály; kerület.

Dependent, die; függés.

Dependiren, k. függ (valakitől).

Deputé, die; hivatalos levél, parancs; hivatalos tudósítás.

Deputiren, cs. letesz, átad, hagy (fölvizyásat végett).

Depositiengeld, daß; letett pénz.

Depositum, daß; letét, letett jószág.

Deputat, daß; járandóság; mellékfizetés (p. o. elesegből, fából st.).

Deputation, die; küldöttség, követség.

Deputiren, cs. kiküld, követségbe küld.

Deputierte, der; küldött, követ.

Der, (hím nemző); az, a'.

Der, nm. ez, ezen; az, azon; ki, a' ki; melly, a' melly.

Derb, mn. szilárd, sürt, tömött; kemény; durva, zord, sardon, erős, vas-

tag, nyers. —, ih. szilárdul, sürken, tömött; keményen, sardonul, nyersen.

Derbheit, die; szilárdság, sürken, tömöttég; keménység; zordonság.

Dereinst, ih. valaha, jövőleg, jövődőben.

Derenthalben, **Derentwegen**, **Derentwischen**, ih. azért, érte, azokért, a' melylyért, a' kiért, a' melylyekért.

Dergestalt, ih. és kas. ilyen, olyan, illyenck, olyanok; oly, annyira, elannyira; úgy.

Dergleichen, mn. illy, olly, illyen, olyan, afféle, efféle; a' millyen, a' millylenek.

Derjenige, nm. az, az a', az az, azon.

Dermaleinst, l. Dereinst, künstig.

Dermaßen, ih. most, mostan, mostanában, jelenleg.

Dermaßen, mn. mostani, jelen, mai.

Dermaßen, ih. annyira, olly igen, olly mértékben.

Dero, nm. (ön' v. kegyed' a-e-já-jo).

Derenthalben, **Derowegen**, l. **Deshalb**, **Deswegen**.

Derfelbe, **Derfelbige**, nm. ugyanaz, azon, épen az; az.

Derweise, l. **Unterdesfen**.

Derwisch, der; dervis, türök barát v. pap.

Deserteur, der; szökevény, szökött katona; átszökött.

Desertiren, die; elszökés, átszökés.

Desertiren, k. elszökik, átszökik.

Desfallt, ih. azon esetre, azon esetben.

Desgleichen, mn. illyen, az illyen, efféle; a' millyen. —, ih. úgy, szintűgy, hasonlólag. —, kas. valamint, nem különben, ismét.

Deshalb, **Deshalbten**, ih. azért, azon okból, mire nézve. —, kas. a' honnan, tehát.

Despot, der; despota, kényúr.

Despotisch, mn. és ih. despota, kényúri; despota-ként, kényúrilag.

Despotismus, der; despotismus, kényurasság.

Desenthalben, **Desentwegen**, um **Desentwischen**, l. **Deswegen**.

Destilliren, cs. lepárol.

Destilliren, daß; lepárolás.

Destillirer, der; lepároló.

Destillirerföfen, der; lombik.

Destillirhammer, die; lepároló műhely.

Destillirfunk, die; lepároló mesterség.

Destillirföfen, der; lepároló kemence.

Desto, ih. minél, minél, annál; — eher, — besser, minél élébb, annál jobb; (um) — besser, föstimmer, mehr, weniger, weiß ee. annál jobb, rosszabb, inkább, kevésbé, hogy v. mivel st.

Destwegen, **Deswegen**, ih. és kas. azért, annakokáért, azon okból; eben —, ugyan azért; — weiß, azért, mert.

Detaschement, daß; seregosztály, kiküldött csapat.

Detaschiren, cs. seregosztályt küld.

- Detail, *bas*; részlet.
 Detailiren, *cs.* részletesen előad.
- Detto, *mn.* ugyanaz.
- Deube, *l.* Dívőhájt.
- Deuhten, *l.* Dühösten.
- Deut, *ber*; (hollandi pénz).
 Deute, *l.* Dűte.
- Deutelen, *die*; neveléges és hamis fejtegetés, bal magyaráztatás.
- Deuteler, *ber*; bal magyarázgató.
- Deuteln, *cs.* balul magyarázgat.
- Denten, *cs.* fejteget, magyaráz. —, *k.* mutat (-ra-re); megjelöl, kijelöl; auf etwas —, czélzani valamire.
- Deuter, *ber*; fejtő, magyarászó.
- Deutlich, *mn.* világos, tisztas, nyilvános; érthető. —, *ih.* világosan, tisztán; nyilván; érthetőleg.
- Deutlichkeit, *die*; világosság, nyilvánosság, érthetőség.
- Deutlich, *mn.* német; egyenes, egyenesszívű, őszinte. —, *ih.* némétül; németként, német módra; • egyenes szívvvel, őszintén, egyenesen.
- Deutlich, *bas*; német nyelv.
- Deutsche, *ber*; német.
- Deutschesland, *bas*; Németország.
- Deutschemeister, *ber*; németrend' nagymestere.
- Deutung, *die*; kifejtés, fejtegetés, magyarázás.
- Devise, *die*; jelmondat; emlékmondat.
- Diadem, *bas*; fejdísz.
- Dialect, *l.* Mundart.
- Dialectik, *l.* Bernunftlehre.
- Dialog, *ber*; beszélgetés.
- Diamant, *ber*; gyémánt.
- Diamantbinte, *die*; gyémánttinta.
- Diamanten, *mn.* gyémánt, gyémántból való.
- Diamantgewicht, *bas*; gyémántmérték.
- Diamantgrube, *die*; gyémántbánya.
- Diamantländer, *Diamantländer*, *ber*; gyémánt-ország; gyémántmetsző.
- Diamantflugel, *die*; gyémántgömb.
- Diamantmutter, *die*; gyémántház.
- Diamantnadel, *die*; gyémántű.
- Diamantpulver, *bas*, *Diamantstaub*, *ber*; gyémántpor.
- Diameter, *l.* Durcsmesser.
- Diät, *die*; életrend, közélet.
- Diätetik, *die*; életrend' tudománya.
- Diätetisch, *mn.* életrendi, közéleti.
- Diät, *mn.* sürgő, tömött. —, *ih.* sürgően, tömötten.
- Diät, *die*; sürgőség; tömörség.
- Diäten, *cs.* sürit.
- Dichten, *cs.* és *k.* (auf etwas) eszmél, gondolkodik, törő a' fejté valamin, költ; kohol.
- Dichten, *bas*; eszmélés, gondolkodás; versköltés; koholás.
- Dichter, *ber*; költő, költész, versszerző.
- Dichterber, *die*; költőér.
- Dichterfeuer, *bas*, *Dichtergluth*, *die*; költőház, költőház.
- Dichtergeist, *ber*; költőszellem.
- Dichtersch, *mn.* és *ih.* költői; költőileg,
- Dichterling, *ber*, *költőncz* versfaragó, versgyártó.
- Dichtersperre, *bas*; költőmén, p-gazus.
- Dichtersperre, *ber*; költőforrás.
- Dichtigkeit, *die*; sűrűség, tömörség.
- Dichtigkeitsmesser, *ber*; tömörségmérő.
- Dichtkraft, *die*; költőtehetség.
- Dichtkunst, *die*; költés, költészég.
- Dichtung, *die*; költés, költőmény.
- Dichtwerk, *Dichtwerk*, *bas*; költőcsopó (széttépett kötelekkel hajó' részeinek ut. betömésére).
- Dick, *mn.* vastag; sűrű; testes; pohos, potrohos; kövér, hizodalmas; felszúvódott, puffadt, pöffedt; ein dickes Bret, vastag deszka; eine dicke Luft, sűrű lég; ein dicker Mann, testes ember.
- Dickarmig, *mn.* vastagkarú.
- Dickhäutig, *mn.* faros, nagyülepű.
- Dickhäutig, *mn.* posók, posítos.
- Dickhaut, *ber*; pohos, potrohos, hasók.
- Dickhäutig, *mn.* pohos, potrohos.
- Dicklein, *bas*; csomb.
- Dickleinig, *mn.* csombos.
- Dicklapp, *bas*; poszga, (növény).
- Dickröhlig, *mn.* mellek.
- Dickdarm, *ber*; vastagbél.
- Dicke, *die*; vastagság, sűrűség; testesség, pohosság.
- Dickfleisch, *ber*; jászkezeseg.
- Dickfleischig, *mn.* húsos, ismeros,

Dichhaarig, mn. sűrűhajú; vastagsőrű.
 Dichhäutig, mn. vastagbőrű; vastagheju.
 Dichhaltig, mn. vastagnyakú.
 Dichhäufig, mn, vastagheju; vastaghüvelyű.
 Dichicht, das; sűrű, sűrűség.
 Dickkopf, der; nagyfejű (ember), bucskó, buksi (gyermek); butafejú.
 Dickpfig, mn. sejkök, nagyfejű; feles, nyakas.
 Dicktaubig, Dicktaubst, mn. sűrűleyelű, lombos.
 Dickteibig, mn. testes, pohos, potrohos.
 Dickteibigkeit, die; testesség, pohosság.
 Dicktisch, mn. vaskos; vastagocsa.
 Dicktafel, mn. vastagorrú.
 Dickrübe, die; fehér répa.
 Dickrüdig, mn. vállas.
 Dickhaltig, Dickhaltig, mn. vastagbőrű v. heju.
 Dickknabel, Dickknäbler, der; vasorrú magnyító, (mardár).
 Dickstein, der; vastag gyémánt, (mellynek csak föle van megmetszve).
 Dicktaler, der; áleptallér, (spanyol pénz).
 Dickwanst, der; pohos, potrohos, hasók, pohók.
 Dickwirth, der; vastagsági körmérő.
 Dictator, der; dictator, fennv. teljes hatalmú parancsoló.
 Dictatur, die; fennhatalmú kormány.
 Dictiren, cs. mondogat, előmondogat; mond, hoz (büntetést).
 Die, (nőnomet jelentő szócsekk); az, a'.

Dieb, der; tolvaj, or, orv, lopó, zsvány.
 Dieberey, die; tolvajság, tolvajkodás.
 Diebisch, mn. lopó, tolvajkodó. —, ih. tolvaj módra, lopva; tolvajkodva.
 Diebsschande, die; tolvajtársaság, oreczimborosság.
 Diebsgeißel, der; tolvajtárs, oreczimbor,
 Diebsherberge, die; tolvajtanya.
 Diebshöhle, die; tolvaj v. zsványbarlang.
 Diebstahler, der; kártékony furdauc.
 Diebstaterne, die; tolvajlámpa.
 Diebstech, Diebstoch, das; tolvaj- v. zsványfészek.
 Diebstühler, der; tolvajkules.
 Diebstsprache, l. Spitzbübensprache.
 Diebstahl, der; tolvajság, lopás.
 Diebenige, nm. az.
 Diefe, die; deszka, palló; padlat; pitvar.
 Diefen, cs. kideszkáz, kipallóz.
 Diefenwerk, das; deszkázat.
 Dienen, k. szolgál; szolgálatot tesz; használ, vállal, lesz, van; elnem —, valakinek szolgálni; bei einem —, valakinél szolgálni v. szolgálatban lenni; dem Vaterlande, dem Staate —, a' hazát, az országot szolgálni; wie hoch dient er, mennyi a' fizetése? er hat mir als Advocat sc. gebient, ügyvédem sc. volt; zu v. statt etwas —, valami gyanánt szolgálni; es dient ihm Beweise, bizonyásá-

gúl szolgál v. van; einent mit etwas —, valakinek valamivel szolgálni; das mit ist mir nicht gebient, ez nekem nem használ, ez rajtam nem segít; Ihnen zu —, szolgálatjára.
 Diener, der; szolga; inas, legény; boltos legény; segéd; Ihr —! szolgája; einem einen — machen, valakinek meghajtani magát.
 Dienerrin, die; szolgáló leány; ich bin Ihre —, szolgálója.
 Dienerschaft, die; cselédek, cselédség, inasok, szolgák.
 Dienlich, mn. hasznos, jó, szolgálatos.
 Dienst, der; szolgálat; hivatal; sziveség; einem gute Dienste leisten, valakinek jó szolgálatokat tenni; was steht zu Ihrem Diensten? mivel szolgálhatok? mit tessék parancsolni? bei einem in Diensten stehen, valakinél szolgálatban lenni; er ist außer Diensten, szolgálaton kívül van, nem szolgál; aus dem Dienste gehen, szolgálatját, hivatalát elhagyni; Dienste nehmen, katonává lenni, katonák közé állani.
 Diensten, das; hivatalka, szolgálatka.
 Dienstag, Dienstag, der; kedj.
 Dienstangebotung, die; szolgálatajánlás.
 Dienstbar, mn. szolgálni köteles; robotos, robot alá vetett.
 Dienstbarkeit, die; szolgálatra kötelezettség; szolgaság, szolgai állapot.
 Dienstbestiffen, mn. szolgá-

ni-kivánó, szolgálatra termett.
 Dienstbefähigkeit, die; szolgálalni-kivánás, szolgálatra termettség.
 Dienstbothe, der; cseléd.
 Dienstbote, der; szolgálati v. hivatali buzgóság; buzgalom.
 Dienstfrüh, mn. buzgó, szorgalmatos szolgálattában, szolgálmai kész.
 Dienstfistung, die; elbocsátás (szólalattól).
 Dienstergeben, mn. buzgó szolga, szolgálatra termett.
 Dienstfertig, mn. szolgálatra-kész, szolgálmai-kész v. kivánó. —, ih. szolgálmai-készseggel.
 Dienstfertigkeit, die; szolgálmai-készesség, szolgálattal-készesség.
 Dienstfreundlich, mn. készszolgálattú.
 Dienstfrei, mn. szolgálattól ment v. szabad.
 Dienstgefälligkeit, die; szolgálmai-készesség, szívesség.
 Dienstgeld, das; robotpénz, szakmáypénz.
 Dienstgenos, der; tisztárs.
 Dienstgesuch, das; szolgálattal-keresés; hivatalkérés.
 Diensthaft, mn. robotos v. szakmáynos, (jobbágy); l. dienstfertig.
 Diensthufe, die; robotos v. szakmáynos telek.
 Dienstjahr, das; szolgálattal-év.
 Dienstmecht, der; béres szolgálta.
 Dienstleistung, die; szolgálattal, szolgálattétel.
 Dienstleute, t. cselédek.
 Dienstlohn, der; bér, szolgálattal-díj.

Dienstlos, mn. hivataltalan; szolgálattalan.
 Dienstmaß, die; szolgáló leány.
 Dienstpferd, das; katonaló; robotos v. szakmáynos ló.
 Dienstpflicht, die; szolgálati v. hivatalos kötelesség; robotolási kötelesség; jobbágyi hódolat.
 Dienstpflichtig, mn. szolgálmai v. katonáskodni köteles; robotos.
 Dienstpost, das; cselédség, cselédek.
 Dienstwillig, mn. szolgálatra-kész, készszolgálattú.
 Dienstwilligkeit, die; szolgálattal-készesség.
 Dienst, der; som, somfa.
 Dieselbe, (nőnemű) nm. az; ugyanaz.
 Dieser, diese, dieses, nm. ez, e', ez a', ez az, ezen.
 Dieserwegen, l. Deswegen.
 Diesfalls, ih. ezen esethen; erre nézve.
 Diesjährig, mn. ideai.
 Diesmal, diesmal, ih. most, mostan, most egyszer, ekkor.
 Diesmalig, mn. mostani.
 Diesseitig, mn. innenső, inneni.
 Diesseits, ih. innen. —, ej. -u innen; — des Stusses, a' folyón innen.
 Dies, nm. ez.
 Dietrich, der; Ditrík, (ánév); tolvajkulos.
 Diessel, l. Well.
 Differenz, die, l. Unterschied.
 Difficultät, die; nehézség, bökkenő.
 Digeriren, cs. emészt, megemészt.
 Digestion, die; emésztés.
 Digestiv, mn. emésztő.

Dill, der, Dille, die; kapor.
 Dille, die; belcső, (lámpán st.).
 Dilletant, der; művészetkedvelő.
 Ding, das; dolog, izé, wat ist das für ein —? mi-ez az? vor allen Dingen, mindenek felett; guter Dinge seyn, jó kedvvel lenni; das geht nicht von rechten Dingen zu, ez nem foly v. megy úgy, mint kollene; das dumme —! a' balga! die artigen Dinger, módos, furcsa leánykák, gyermekek; gut — will Beide haben, mindenké jóhoz idő kell; aller guten Dinge müssen drei seyn, három a' jó, há-a' teljes szám.
 Dingchen, Dingelchen, das; dolgocská, izécske.
 Dingen, cs. rh. bérel, fogad; kifogad, megfogad. —, k. rh. alkuszik.
 Dingepfennig, der; előpénz.
 Dingelicht, das; falusi törvényeszké,
 Dinglich, mn. dolgozhoz tartozó.
 Dintel, der; tönköly.
 Dintelgerste, die; német árpa,
 Dinte st. l. Tinte.
 Diöces, die; egyházmegye.
 Dioupschen, das; Déniké.
 Dionysia, die; Dionysia.
 Dionysius, der; Dénes, Dionés.
 Diphtong, l. Doppelsaut, Doppelsauter.
 Diplom, das; oklevél.
 Diplomatisch, die; oklevéltudomány; követségtudomány.
 Diplomatisch, der; okleve-

- lész; követségstudomány-
értő, diplomatikus.
- Diplomatistó, mn. oklevél;
követségi, követséghez tar-
tozó, —, ih. oklevelek-
kel; diplomatiee.
- Diptam, ber; ezerjő,
- Direction, die; irány, inté-
zés, útirány; kormány-
zás, igazgatás.
- Director, ber; igazgató.
- Directorium, das; igazgató-
tanács; órakormány.
- Dirigiren, cs. kormányoz,
igazgat; intéz.
- Dirne, die; leány, leány-
zó, hajadon, kura; szol-
gáló, szolgálóleány; gya-
nus erkölcsű leány.
- Discant, ber; felhang.
- Discantist, ber; felhangé-
nklő.
- Discantigeige, Discantföste,
die; felhangú hegedű, fu-
vola.
- Disciplin, die; fenyték, rend-
tartás, tudomány.
- Discotiren, cs. leház, le-
számol, (váltóknál).
- Discours, ber, l. Gespräch.
- Disgustiren, cs. elkedvetle-
nit, elkeserit, kedvét
szegi valakinek.
- Dispensation, die; felszaha-
dítás, feloldozás, fölmen-
tés.
- Dispensatorium, das; gyógy-
szerkönyv.
- Dispensiren, cs. felszabadít,
feloldoz, fölment.
- Dispositren, cs. elintéz, el-
rendel, helyeztet; gut
oder schlecht dispositirt seyn,
jó v. rossz kedvében len-
ni.
- Disposition, die; elintézés,
elrendelés; hajlandóság,
tulajdonság; idom.
- Disproportion, die; arány-
talanság.
- Disproportionirt, mn. arány-
talan.
- Disputation, die; szóvita,
szóvetekedés; vetekedő ér-
tekezés,
- Disputiren, k. vitáz, szó-
val vetekedik.
- Disputirer, ber; szóvita;
értekező.
- Disputirlich, l. Streitig, Streits-
flüchtig.
- Dissertation, die; tudós ér-
tekezés.
- Dissertiren, k. értekezik.
- Tissident, ber; nem catho-
licus, (a' lengyeleknél).
- Dissonanz, die, l. Miss-
klang.
- Distanz, die; távol, távol-
ság.
- Distel, die; bogács.
- Distelfint, ber; tengelicz.
- Distelfürmig, mn. bogács-
alakú.
- Distelhäute, Distelföhel, die;
bogácsarló.
- Distelig, mn. bogácsos.
- Distelfopf, ber; bogácsfej.
- Distellaus, die; bogácsstetű.
- Distelforden, ber; bogácsrend,
(Scotiában).
- Distelfritter, ber; bogácsrend'
vitész.
- Distichon, das; distichon.
- Distilliren, l. Destilliren.
- Distinction, die; megkülönö-
zés, különység.
- Disingutren, cs. megkülön-
öz.
- Distric, l. Bezirk.
- Divan, ber; díván, török
főtanács; pamlag.
- Diversen, die; (a' hadtu-
dományban) mellőkes és
váratlan megtámadás.
- Divertiren, vh. mulatkozik.
- Divis, ber; elválasztó, jel.
- Division, die; osztás; sereg-
osztály.
- Dnieper, ber; Borisztenez,
Dni-per, (folyó).
- Dniester, ber; Dniaster,
(folyó).
- Döbel, ber; dobancs, (hal);
czövek, csap.
- Döbelt, cs. csapra ereszt,
csappal összefoglal (desz-
kakat st.).
- Doberig, l. Schwiff.
- Doch, kas. és ih. mégis,
mindazáltal, csakugyan;
de, azonban; ugyan; bár;
— nicht, még sem; nicht
—, nem úgy, még sem
úgy; kommen Sie —, u-
gyan jöjőn, kérem; lass
nicht — in Ruhe, hagyj
békét már; so antworte
—, felelj hát; daß —
mein Vater köme, oh, bár
atyám jönne.
- Doht, ber; héli, gyertyabél;
mécshéli.
- Dohtmesser, das; gyertya-
bél-metsző.
- Doht, Dogge, die; szelin-
dek, angol kutya.
- Doht, die; hah, játszó ba-
ha; zömök oszlop; hajó-
hely, hajóállás, hajóké-
szítő-hely.
- Dohten, cs. hajót előállít,
készít. —, k. bábozik,
báhhall játszik.
- Dohtengänder, das; zömök-
oszlopú korlátozat.
- Dohter, ber; doctor; orvos,
gyógyvász.
- Dohtorat, das; doctorság.
- Dohtormässa, mn. doctori,
doctores.
- Dohtoren, Dohtern, k. gyógy-
szerekkel él; orvosolgat,
gyógyászokodik.
- Dohterpromotion, die; doc-
torságra iktatás.

Doctorwürde, die; doctori-
 rang, doctorság.
 Document, das, l. Urkunde,
 Besieg.
 Döge, die; szelindek.
 Dogmatif, die; hittudomány.
 Dogmatifch, mn. hittudo-
 mányi.
 Dohle, die; csóka.
 Dohne, die; hurok, tör,
 török, csekle.
 Dohnenfang, der; törrelma-
 darászás, cseklészet.
 Dohnenfisch, Dohnenfisch,
 der; vetett török.
 Dolch, der; tör, gyilkol,
 handszár; mit einem Dol-
 che erstehen, törrel v. gyil-
 kokkal agyon szúrni, meg-
 gyilkolni.
 Dolde, die; csúcs, tető;
 ernyő, (füvésztudomány-
 ban).
 Dolbenförmig, mn. ernyős.
 Dolbengewächse, t. ernyős nö-
 vények.
 Dolman, der; dolmány.
 Dolmetfchen, ca. tolmácsol,
 megfejt.
 Dolmetfcher, der; tolmács,
 megfejtő, magyarázó.
 Dolmetfchung, die; tolmá-
 csolás.
 Dom, der; kúp, kúpódél,
 kúptető; székesegyház.
 Domäne, der, Domänengut,
 das; országos jószág.
 Domänenkammer, die; or-
 szágos-jószágai kamara.
 Domänenrath, der; orszá-
 gos-jószágai tanácsnok.
 Domkapitel, der; főkápta-
 lan.
 Domkchant, der; káptalan-
 dékánja.
 Domherr, der; kanonok.
 Domherrfch, mn. kanonoki.
 Domherrnfche, die; kano-
 nokság.

Domteflar, der; ifju kano-
 nok.
 Dominicaner, der; domini-
 canus, (szerzetes).
 Dominant, der; Domokos,
 Donk, Dósa, (főnév).
 Domino, der; domino, (ál-
 orcsás köpönyeg).
 Dominofpiel, das; domino-
 játék.
 Domfirche, die; székesegy-
 ház.
 Domfüller, der; székesegy-
 házú.
 Dompaff, der; pírók, sü-
 völtő, (madár).
 Domprediger, der; székes-
 egyházi predikátor.
 Dompredst, der; nagypré-
 post, (káptalanban).
 Dompredstet, die; nagypré-
 postság.
 Domschnepfe, die; laposorrú
 anef.
 Domsst, das; káptalan.
 Donat, der; Donát, (főnév).
 Donau, die; Duna.
 Donner, der; mennydörgés.
 égszöngés; villám, menny-
 kö; dörgés, ropogás, dur-
 rogás; er ist vom — er
 erschlagen worden, agyon
 ütötte a' mennykő v. vil-
 lám.
 Donnerbart, der; sülfű.
 Donnerbüchse, die; ágyu.
 Donnerer, der; dörgő, menny-
 dörgő.
 Donnergott, der; dörgő is-
 ten.
 Donnerkeil, der; mennykő,
 istennyila, villám.
 Donnerknall, der; égzörre-
 net, égsattanás.
 Donnerkraut, das; harsos
 szaka, báránycsecsű.
 Donnern, k. és sz-n. menny-
 dörög, dörög, zeng (az
 ég); durrog; zörög, zó-

römöl, dörög; die Kano-
 nen —, durrognak az
 ágyuk. —, ca. feldörög,
 dörögve felkült.
 Donnerfchen, mn. mennydör-
 géstől iszonyodó.
 Donnerfcheu, die; mennydör-
 gépiszonyv.
 Donnerfchlag, der; menny-
 köcsapás v. ütés; das war
 ein — für ihn, mint-
 ha mennykő ütötte volna
 meg.
 Donnerftag, Donnerftag, der,
 csütörtök.
 Donnerftein, der; villámkö.
 Donnerftimme, die; dörgő v.
 mennydörgő szó.
 Donnertraht, der; villám;
 villámsugár.
 Donnerwetter, das; éghá-
 ború, vihar, égszöngés,
 menydörgés.
 Donnerwolke, l. Gewitter-
 wolke.
 Donnerwort, das; menny-
 dörgő szó.
 Doppelader, der; kétféjű
 sas.
 Doppelband, das; sajjasza-
 lag.
 Doppelbarhent, der; saja-
 parket.
 Doppelbecher, der; kocska
 serleg; kettős serleg.
 Doppelbier, das; erős v. két-
 szerfőlt ser.
 Doppelbech, das; vastag bá-
 dog.
 Doppelblume, die; herling,
 Doppelbach, das; kettős fő-
 dél.
 Doppelbüch, mn. kétértel-
 mű, kétes. —, ih. két-
 értelműleg, kétesen.
 Doppelbraut, der; kettős fo-
 nal, (vargaknál).
 Doppelfagott, der; bőgőfa-
 gott.

Doppelfinte, die; kétszövőkpuska.	Doppelfüggig, mn. kétnyelvű, kétasinű.	Dorffante, die; falusi iskolá.
Doppelflor, der; sajasfátyol.	Doppelfüwrn, der; slaudriai csérna.	Dorffschulmeister, der; falusi tanító, falusi iskolamester.
Doppelfügel, der; kapu' v. ajtó' két szárnya.	Dorant, der; pinytó; kenyérbél-csiczkóró, (növények).	Dorffsprache, die; falusi nyelv v. beszédmód.
Doppelfübergerig, mn. kettőstagú.	Dorf, das; falu, helység.	Dorisch, mn. doriai.
Doppelfuß, das; vastag levelarany.	Dorfart, die; falusi szokás.	Dorn, der; tövis, tüske; — in der Schnalle, csat' pecske; — eines Pferdes, ló' vaszaraja, lödör; er ist mir ein — im Auge, ő ellenemre van, ő szememre van.
Doppelfürche, die; kétsori réshüros hárs.	Dorfbäcker, der; falusi sütő.	Dornappel, der; maszlagos redősirom, beléndek, csudafa.
Doppelfürzig, mn. kétasinű, álnok.	Dorfbengel, Dorffkümmel, der; falusi kamassz, betyár.	Dornbusch, der; tövisbokor, tüske v. csipkebokor.
Doppelflaut, Doppelflauter, der; kettőshangzó.	Dorfbewohner, der; falusi lakos, falunlakó.	Dornen, mn. tövis, tövises. tövisbőlvaló.
Doppeln, ca. kettős, kettősít; koozkáz.	Dorfbier, das; falusi ser.	Dornenfronte, die; töviskorona.
Doppelnugl, der; kettőspont.	Dorfchen, das; falucska.	Dornhaub, der; tuskés ezü.
Doppelnymmet, der; kétbanynyas bársony.	Dorffest, die; falu' mezeje.	Dornhäut, die; tuskésövény, tövisövény, töviskerítés.
Doppelnugtig, mn. kétárnyu.	Dorffestheit, die; falusi meyenekző, falusi lakodalom.	Dornicht, mn. tövises.
Doppelnugl, der; kétszárnyú.	Dorffugend, die; falusi ifjuság v. ifjak.	Dornig, mn. tövises, tuskés.
Doppelnugl, der; kétszárnyú.	Dorffunter, der; falusi nemes, falusi úr.	Dornring, Dornschwamm, der; tövisgomba.
Doppelnugl, der; kétszárnyú.	Dorffürche, der; bucsú, falusi bucsú.	Dornrosé, mn. tövistelen.
Doppelnugl, der; kettősítés, kettős ütés.	Dorffüßer, das; falusi élet.	Dornschäufel, die; tuskés háromszögűcsiga.
Doppelnugl, der, l. Ringelstange.	Dorffeste, t. falusiak.	Dornranke, die; tuskés hernyó.
Doppelnugl, der; kettősétel, dilemma.	Dorffmüchsen, das; falusi leány.	Dornkraut, der; tövisbokor.
Doppelnugl, der; kétértelem, kétértelműség.	Dorffmanier, die; falusi mód.	Dorothea, die; Dorotya, Dora, Dorka, (nőnév).
Doppelnugl, l. Doppelnugl.	Dorffmarkt, das; falu' határa.	Dörre, l. Dürre és Darre.
Doppelnugl, mn. kettős, kettősített, páros. — ih, kettősen, kettősve, kétszeresen.	Dorffmäßig, mn. falusi, parlagi. —, ih. falusilag, falusi módra, parlagilag.	Dörren, k. szárad; assik, aszalódik, megaszalódik.
Doppelnugl, mn. kettős, kettősített, páros. — ih, kettősen, kettősve, kétszeresen.	Dorffmuffant, der; falusi muzsikus.	Dörren, cs. száraszt, megszáraszt; aszal, megszal.
Doppelnugl, das; kétszer vett, még annyi.	Dorffpfarre, die; falusi plebánia.	Dörren, das; szárasztás; aszalás.
Doppelnugl, der; sajatásota.	Dorffpfarer, die; falusi plebános.	Dörrofen, der; aszaló.
Doppelnugl, der; kettős tallér.	Dorffrichter, Dorffschulze, der; falusi bíró, falu' bírása.	
Doppelnugl, die; kettős lépés.	Dorffschaff, die; falu; falusi község, falusi nép, az egész falu.	
Doppelnugl, die; kettősítés, kettősítés, kettősítés.	Dorffschenke, die; falusi kocma; falu' kocsmája v. csapszéke.	

Dbrfscht, l. Darre, Darfscht.
Dbrwarje, die; aszúsze-
 möles.
Dorsch, der; dorzagócz.
Dort, ih. ott, amott; dort-
 her, onnan, amonnan;
 dorthin, oda, amoda; —
 hinaus, arra, amarra; —
 hinaus, arrafelé.
Dortig, mn. onnani, oda-
 való, onnanvaló.
Dose, die; börböncze, bur-
 nószelencze.
Dosenstüd, das; börbönczekep,
 főstemény börböncze-főde-
 len.
Dost, Dose, die; *adag*.
Dost, Dosten, der; majorána;
 murvapikk.
Dostenfraut, das; kenderpa-
 kócza.
Dotter, der és das; pete'
 v. tojás' száke, pete' v.
 tojás' sárgája.
Dotterblum, die; moosári
 gölyahír, mocsárvirág; pon-
 gyola pitypang.
Dottergelb, mn. peteszék-
 színű.
Dotterweide, die; sárfűz.
Draht, der; sárkány; gá-
 csér; ótágu horgony.
Drahtenbaum, der; barkó-
 cza; zelnice.
Drahtenblut, das; bodros u-
 szány, (növény); véres
 lórom' nedve.
Drahtenfisch, der; sárkány-
 ripacshal, sárkánybal.
Drahtenfaust, das, Drahten-
 fass, der; sárkányfej, (é-
 pítésben, oszlopokon); po-
 lóka, (növény).
Drahtenschlange, die; látat-
 lan sárkány, (csímertu-
 dományban).
Drahtenstein, der; sárkánykö.
Drahtme, die; nehezék; drak-
 ma, (gyógyyszerészegben).
Zeebontdr. 11.

Drabant, l. Trabant.
Dragoner, der; dragonyos,
 könnyűlovas.
Dragnn, das; tárkony; ke-
 nyérbél-csicskóró, kenyér-
 bélvirág.
Draht, der; sodrony, drót.
Drahtarbeit, die; sodrony-
 mű, filigránmű.
Drahtarbeiter, der; sodrony-
 műves.
Drahtbauf, die; sodronyhu-
 zó-pad.
Drahtbauer, der; sodrony-
 kalitka.
Drahtbehrer, der; sodrony-
 furó.
Drahtern, mn. sodrony, sod-
 ronyból való, drót, drót-
 ből való.
Drahtgitter, das; sodrony-
 rostély, sodronyrács.
Drahtgut, die; sodronyteke.
Drahtkuchter, der; sodrony-
 gyertyatartó.
Drahtmühle, die; sodrony-
 malagn.
Drahtplatten, das; sodrony-
 lemezlés.
Drahtplatter, der; sodrony-
 lemezlő.
Drahtspitze, die; sodronybáb.
Drahtstricker, der; sodrony-
 egyenítő.
Drahtstoll, die; sodronyhen-
 ger.
Drahtstalte, die; sodronyhúr.
Drahtstetter, die; sodrony-
 olló.
Drahtstneider, der; sodrony-
 nyiró v. metsző.
Drahtstieb, das; sodronyrosta.
Drahtstiber, das; sodrony-
 züst.
Drahtstange, die; sodrony-
 csipő.
Drahtsticker, der; sodrony-
 húzó, dróthúzó.

Drahtstieheren, die; sodrony-
 huzás, sodronykészítés.
Drahtzug, der, l. Drahtstift-
 le és Drahtstieheren.
Drahl, l. Derb, Dicht.
Drahl, das; színjáték,
 dráma.
Dramatist, mn. drámai,
 színjátéki.
Dramaturgie, die; dramatur-
 gia, színjátéktudomány.
Drang, der; nyomás, nyo-
 mulás, nyomódás; tolon-
 gás, tolakodás; erős vá-
 gyódás; terhel, súly; erő-
 tetés.
Drängen, cs. nyom, szorit;
 szorongat. —, vh. nyo-
 mul, nyomakodik, tolong,
 tolakodik; sich zu etwag
 —, sietve ügyekenni ten-
 ni valamit v. valamihéz.
Drängen, das; nyomás;
 nyomulás, tolongás zc.
Drangsal, das; nyomor, nyo-
 morúság, inség; nyomor-
 gattatás.
Drapieren, cs. függönyökkel
 fölékesít (p. o. szobát);
bifüggönyös, redőz, (fes-
 tesben, szobrázatban).
Drauf, der; ügy-baj, fá-
 radtság, vesződség.
Draufisch, mn. csikaró has-
 hajtó.
Drauf, l. Darauf.
Draufden, sz-m. szakad, zu-
 hog (az eső); loosog.
Draußen, ih kiinn, odakinn.
Draufselbau, die; esztergály.
Draufseln, cs. esztergás, esz-
 tergályoz.
Draufster, der; esztergás,
 esztergályos.
Draufsterarbeit, die; eszter-
 gályos munka.
Draufsterhandwerk, das; esz-
 tergályosság.
Drauf, der; mocsok; gausz,

aszar, hélsár; sár; selejt; hiábavalóság.
 Drechhausen, der; ganajhalom.
 Dredig, mn. mocskos, piszkos; ganajos; szaros; sáros.
 Dredläfer, der; galacsinajtó cserebűly.
 Dredstarrn, der; ganajszeker.
 Dredstarrmann, Dredstärner, der; ganajszekeres, ganajbordó.
 Dredstör, Dredstübel, der; ganajkosár; ganaj- v. szemétdör.
 Dredstau, die; piszók, disznó.
 Dredstüffel, der; ganajaut, szemétsut.
 Dredstank, l. Dredstlerbank.
 Dredstbar, mn. fordítható, forgatható.
 Dredstbrüde, die; forgóhid.
 Dredstheisen, das; esztorgázó-va v. vész; lantkulcs.
 Dredstet, cs. fordít, foraszt, hajtogat; csavar, teker; perget (p. o. orsót); sodor; esztorgáz; das Rad —, kereket hajtani, forgatni; einem den Degen aus der Hand —, kitékerni valaki' kezéből a' kardot; Selt —, kötelelet gyártani. —, k. és vh. fordul, csavarodik, csavarul, eltér; forog; megfordul; drehend werden, alszédülni; der Wind drehet sich, megfordul a' szél; einem eine Nase —, valakit elámitni, elhitetni.
 Dredten, das; forgatás; hajtás; forgás st.
 Dredter, der; forgató, hajtó; sorompó.
 Dredthals, l. Wendehals.
 Dredthäfer, der; vizsodró, bogár).

Dredsthrantheit, die; korgeség, korgeteg.
 Dredstfraut, das; magtaraj.
 Dredstlade, die; eszterga.
 Dredstling, der; forgató mív; kerge juh.
 Dredstnadel, die; forgóti.
 Dredstorgel, die; szpláda.
 Dredstrod, das; bajtókerek.
 Dredstschibe, die; korong; orsó; eszterga.
 Dredststahl, der; esztorgázó-acsél v. vész.
 Dredststuhl, der; forgószék; kis eszterga.
 Dredstisch, der; forgóasztal.
 Dredstung, die; forgatás; forgás.
 Dredstwürfel, der; forgókocka.
 Dredst, mn. merész, bátor; merészkedő; vakmerő. —, ih. merészen, merészkedve; vakmerően.
 Dredstigkeit, die; merészség; vakmerőség.
 Dredst, l. Munter, lebhaft, és Drillsch.
 Dredstten, cs. rh. csépel; megcsépel, megpáhol, meglasnakol, megver.
 Dredstten, das; cséplés.
 Dredstter, der; cséplő.
 Dredstterlohn, der; cséplőbér.
 Dredsttregel, der; hadarú. cséplő, cséplőfa.
 Dredstmaschine, die; cséplőmű.
 Dredsttenne, die; cséplőszűrű.
 Dredstzeit, die; cséplés' ideje.
 Dredstzen, das; Dredstza, (város).
 Dredstziren, cs. idomít, tanogat.
 Dredst, mn. három. —, ih, hárman; es sind unfer —, hárman vagyunk.
 Dredstbeinig, Dredstfüßig, mn. háromlábú.

Dredstlatt, das; komotvú, löher; pótalj; háromlevesű hangó.
 Dredstblätterig, mn. háromlevesű.
 Dredstbeder, der; háromfödellű v. emeletű hadihajó.
 Dredstbraht, der; háromnyütös szövet.
 Dredstbrählig, mn. háromsodrású, háromszála, háromnyütös.
 Dredst, das; háromszög.
 Dredstfüßig, mn. háromszögű.
 Dredstfüßlichte, die; háromszög-tudomány.
 Dredstgig, mn. egyhárom, egyháromágú.
 Dredsteintigkeit, die; egyháromság.
 Dredst, der; három, hármas; (pénzfaj).
 Dredsterten, mn. háromféle.
 Dredstfach, Dredstfaltig, Dredstfältig, mn. hármas, háromszoros, háromrétű. —, ih. hármasan, háromszorosan, háromrétűn; das Dredstfach, háromszor anny.
 Dredstfältigkeit, die; háromság.
 Dredstfahrsblume, die; árva v. háromszínű viola.
 Dredstfarbig, mn. háromszínű.
 Dredstfuß, der; vasláb.
 Dredstfüßiger, mn. háromtagú, háromizű.
 Dredsthaugig, Dredstfüßrige, mn. háromkaszáltű.
 Dredstbürgig, mn. hároméves, háromesztendő; három esztendei.
 Dredstlang, der; hármashang.
 Dredstbüßigkeit, das; vizkeszes.
 Dredstbüßig, mn. háromfejű; der Dredstbüßige Rüssel, háromfejű izom.

Drehsaut, Drehsauter, der; hármás hangzó, háromhangú betű.
 Drebling, der; harmadrész; hármás, (pénz); hármás (gyermek).
 Dreßbüßig, mn. háromlatos.
 Dreßmat, ih. háromszor; — se viel, három annyi.
 Dreßmäßig, mn. háromszori.
 Dreßmattisch, mn. háromhónapi. — ih. háromhónaponként.
 Dreßstündig, mn. háromfontos.
 Dreßstüberig, mn. három evetető, (hajó).
 Dreßstüßig, mn. hárombüros.
 Dreßstüßelbig, mn. háromcélű, háromcélű.
 Dreßstüßig, mn. háromoldalú.
 Dreßstüßig, mn. háromülési.
 Dreßstüßig, mn. háromhasábu v. metaszési; háromszor hasítható.
 Dreßstüßig, mn. háromigás.
 Dreßstüßig, mn. háromhegyű, háromágú.
 Dreßstüßig, mn. harminox.
 Dreßstüßig, der; harminczados; harminczéves.
 Dreßstüßig, mn. harminczéves, harminczesztendő.
 Dreßstüßig, mn. harminczedik.
 Dreßstüßig, mn. háromszázvá.
 Dreßstüßig, mn. háromórás.
 Dreßstüßig, mn. háromszótagú.
 Dreßstüßig, mn. harmadnapig; harmadnapos; das Dreßstüßige Fieber, harmadnapos váltóláz v. hideglelés.
 Dreßstüßig, mn. háromrészi.
 Dreßstüßig, das; háromnegyed.
 Dreßstüßig, der; szigony; hut-

ssa, (művény); szigonyfarkú sügér.
 Dreßstüßig, Dreßstüßig, mn. háromágú.
 Dreßstüßig, mn. tizenhárom.
 Dreßstüßig, mn. tizenharmadik.
 Dreßstüßig, der; pergőfűró.
 Dreßstüßig, cs. forgat, perget; fűr; kunyorál.
 Dreßstüßig, das; pergőbolis, szeggyehés.
 Dreßstüßig, der; háromnyüstös vízson.
 Dreßstüßig, der, Dreßstüßig, das; hármás gyermek, hármános.
 Dringen, cs. és k. rh. nyomul, bonyomul, tödül; hat, elhat; áthat (valamin), átszivárog (mint a' víz), behat; mit Gewalt durch einen Paß —, erővel keresztül törni a' szorúlaton; in einen —, erőtelni, szóval kényszeríteni valakit, valamire birni a' gyekezni; in ein Geheimniß —, a' titokba behatni; auf etwas —, nagyon sürgetni valamit, erővel rajta lenni valamin; einen zu etwas —, valakit valamire kényszeríteni, erőtelni; sich zu etwas —, valahová tolokodni, beférkezni.
 Dringend, mn. sürgetős, szorogós, fontos; hathatós. —, ih. hathatósan.
 Dritte, mn. harmadik, harmad.
 Dritte, Dritteil, das; harmadrész, harmad.
 Dritteil, zum Dritten, ih. harmadszor.
 Dritteil, mn. harmadfél.
 Droben, ih. oda v. ott fenn.
 Droget, der; droget, (szövet).

Drohen, k. fenyeget, fenyegetőzik; das Haus droht einzustürzen, a' ház bedőléssel fenyeget.
 Drohend, mn. fenyegető, fenyegetős. —, ih. fenyegetve, fenyegetőre.
 Drohete, die; here.
 Drohung, die; fenyegetés, fenyegetősé.
 Drohwort, das; fenyegetőszó.
 Droßig, mn. furcsa, bohókás. —, ih. furcsán, bohókásan.
 Dromedar, der; közönséges teve.
 Dröner, k. reng, reszket, rezeg.
 Dronet, die; lepceses dudu.
 Drossel, die; rigó, haromszárd; gége; Adam' almája. torokbű; kalcicosont.
 Drosselader, die; torkolatér.
 Drosseltrau, a' hurosszűrke.
 Drüben, ih. túl, túlfelől, túnan.
 Drüber, l. Darüber.
 Drück, der; nyomás, összenyomás, szorítás; nyomtatás; elnyomás, nyomorgatás; einem den Leuten — geben, valakit kézzel veszedelembe taszítani, valakin végső csepást ejteni.
 Drücken, cs. nyomtat (könyvet), gyalogat st.).
 Drücken, cs. nyom, szorít, meg-, kinyom; rányom, ráüt (pecsétet); nyomorgat, einem die Hand —, valakinek kezét megszorítani; die Schuße — miß, a' caizma (lábbeli) szorítja lábomat; zu Boden —, földig sújtani v. nyomni; er weiß nicht, wo mich der

Sönd drüdt, nem tudja, mi az én bajom, hol az én hibém. —, vh. össenyomódik, megtörődik; ellopódzik, elvakarodik; el-, visszavonul, magát meghúzza. —, k. l. Sauerb.	Druide, der; druid, (ezelsten); varázsló.	Dudeln, cs. és k. dudál; dudol.
Drüfend, mn. nyomasztó, morongató, súlyos, terhes; rekkendő.	Drum, Drunter, l. Darum, Darunter.	Dudelfad, der; duds.
Drüder, der; kilincsfej, kilincsnomó; nyomatyú, (puskán).	Drunten, ih. ott alatt, oda alá, lent, oda lent.	Dudelfadpfeifer, der; dudás.
Drüder, der; nyomató.	Drüschling, der; veres galócza.	Duell, das; párviadal, kettősviadal.
Drüderen, die; nyomtatás, nyomtató-intézet.	Drüse, die; sejtes éroz.	Duellant, der; párvívó, párviadalo.
Drüderfarbe, Drüderfarbweize, die; nyomtató-festék.	Drüse, die; mirigy; lónátha, takony, taknyosság, (lovaknál); fekély.	Duelliren, rh. párviadalt ví, párt ví.
Drüderstein, der; nyomtatás-bér.	Drüfen, t. seprű, törköly.	Duell, das; kettős hangjáték, párhangos ének, duct.
Drüderstiefe, die; esztó, könyvesztó.	Drüfenbaum, der, Drüfenblume, die; porhonibra.	Duft, der; illat; gőz, pára; zuzmara.
Drüdfehler, der; nyomtatási-hiba.	Drüfenbeschreibung, die; mirigy-leírás, mirigyrajz.	Duftbruch, der; fagyrepedék, (fákon).
Drüdgewicht, das; nyomó-súly.	Drüfenblatt, die; mirigykelevény, mirigytyalog.	Dufften, k. illatozik; párolog.
Drüdstoff, t. nyomtatási költség.	Drüfengeschwulst, die; mirigydaganat.	Dufften, cs. illatos; párá, gőzöl.
Drüdkraft, die; nyomerő, súlyerő.	Drüfenlehere, die; mirigytanítmány.	Duffig, mn. illatos; gőzös, páras; zuzmarás.
Drüdmachine, die; nyomóerőmű.	Drüfenverstopfung, die; mirigydugulás.	Duden, cs. tőr, eltőr, elszenved, elvisel.
Drüdfort, der; nyomtatás-helye.	Drüflicht, Drüsig, mn. csopotjegedés.	Dudler, der; törő, azenvedő.
Drüfepapier, das; nyomtatópapíros.	Drüsig, mn. mirigyos, taknyos, (ló).	Dudfam, mn. törő, szenvedő, beketőrő, türelmes.
Drüfepergament, das; velin.	Du, nm. te.	Dudfamkeit, die; beketőrőség, türodelmesség; türodelem, türelem.
Drüfprobe, die; próbanyommat.	Dudletzt, die; kötszer lévő, (p. o. könyv).	Dudung, die; türés, szenvedés; türelem, türodelen.
Drüfscrift, die; nyomtatóbetű; nyomtatott munka.	Dudiren, cs. l. Verdoppelt.	Duum, mn. buta, ostoba, halga, halgatag, hotor, kába; esztelen, bolond.
Drüfsen, k. tétováz, késeng.	Ducat, der; arany, (pénz).	Dummes Zeug, halgaságok; der Kopf ist mit ganz —, egészen elkábult a' fejem.
Drüfstein, das; nyomómű.	Ducatengold, das; pénz-arany.	—, ih. ostobául, hotorul; esztelenül, bolondul.
Drud, der; ijesztő, manó, lidérc.	Dudsch, vh. kushad, lekuhad, le-, megbukik, lemegláspul; megalázódik.	Dummdreiß, mn. hotormerő, ostoba-vakmerő. —, ih. hotormerőleg, ostoba-vakmerőleg.
Drude, die; bossorkány.	Dudmüser, der; képmutató; alattomos.	Dumdreißigkeit, die; hotormerőség, ostoba vakmerőség.
Drudenhut, der; kaposos korpálú, kapos s moh.	Dudmüseren, die; képmutató; alattomoság.	
	Dudmüseren, k. alattomoskodik.	
	Dudstein, der; darázkő; (fehér ser' neme Braunschweigian).	

Dumtheit, die; butaság, ostobaság, oktalanság, esztelenség, balgataság.
 Dummkopf, Dummerlan, Dummerian, der; oktondi, bonfordi, ostoba, buta.
 Dummfühñ, mn. ostobául merész v. vakmerő, vakmerő.
 Dummfühñheit, die; ostoba merészesség.
 Dumpf, mn. siket, siketes, reketes, tompa, (hang).
 Dämpfung, der; mocsár, posvány; örvény.
 Dämpfung, mn. dohos; nyirkos, gözszagú; siketes, nyirkosan.
 Dämpfungsteig, die; dohoság; nyirkosság.
 Dämpfungster, die; négy réfés mérték, (hányásszoknál).
 Düne, l. Flaumfieber.
 Düne, die; főenyhalom, sekély; die Dünen, főenyvpartok.
 Düng, l. Dünger, Mist.
 Düngen, es. ganajos, megganajos, trágyáz, megtrágyáz.
 Dünger, der; trágya, ganaj.
 Düngererde, die; trágyaföld, ganajföld.
 Düngung, die; trágyázás, megganajosás.
 Dünfel, mn. homályos, sötétes, borongós, felleget, (idő); sötét, (szín); homályos, (szabály st.). —, ih. homályosan.
 Dünfel, das; homáty, sötét, sötétség.
 Dünfel, der; képsemény, vélemény, ábránd; balvélemény; önhittség, magaelbízás, hiúság.

Dünfelblau, mn. sötétkék, szederkék.
 Dünfelbraun, mn. sötétbarna.
 Dünfelteig, mn. sötétsárga.
 Dünfelgrau, mn. sötétszürke.
 Dünfelgrün, mn. sötétszöld.
 Dünfelheit, die; homály, homályosság, sötét, sötétség.
 Dünfelin, k. homályosúl, homályosodik; és fängt an zu —, alkonyodik.
 Dünfelroth, mn. sötétpiros, sötétvörös.
 Dünfen, k. látszik, tetszik; és dünft mich (mit), nekem úgy látszik, úgy tetszik; sñh flug —, magát okosnak vélni; sñh etwas Großes —, sokat tartani magá felöl.
 Dünn, mn. vékony; karcsú; ritka, gyér; hig; ernyedt, nyűtt, kopott.
 Dünnleinig, mn. vékonylábu.
 Dünnle, Dünnheit, die; vékonyosság; ritkaság; higaág.
 Dünnle, Dünnung, die; vékony.
 Dünnleiten, das; vasbádog, vaspléh.
 Dünnhaarig, mn. ritka-v. gyérhajú; ritka-v. gyér-szőrű.
 Dünnhäutig, mn. vékonybőrű; vékonyhéjú.
 Dünnhäutig, mn. vékonyhéjú, vékonybőrű.
 Dünnleibig, mn. karcsú, vékonytestű.
 Dünnleib, das; hígokaj.
 Dünnleibig, mn. vékonybőjű.
 Dünnleibigkeit, mn. vékony-csombú.
 Dünn, der; gös, gösölges;

fűt; kásagöbcs, apró sekrét; einem einen blauen — vermachen, valakit elámitni.
 Dünstblöthen, t. gösbuborékok.
 Dünsten, k. gösöl, gösölög. párolog, párállik.
 Dünsten, es. l. Dämpfen.
 Dünstig, Dünstartig, mn. gösös.
 Dünstkreis, der; göskör; légkör.
 Dünstflug, l. Dampfflug.
 Dütes, ih. és das, v. — band, der; tizenkettő réthen, tizenkettő réth.
 Dupfen, l. Zupfen.
 Dupfcat, das; páros v. kettes példány.
 Durch, ej. által, át, keresztül valamin, végig: —ban —ben; —val —vel, (—al —el); — das Fenster sehen, az ablakon által látni; — Getz hüft man sñh überaus fort, pénzrel mindenütt könnyű boldogulni; — das ganze Jahr v. das ganze Jahr — (hins durch), egész esztendőt által; die ganze Nacht —, egész éjjel. — und —, ih. egészen, végig meg végig, át, meg át.
 Durchaderen, es. egészen felszánt, mélyre ásánt; jobbit, törölget.
 Durchdünsten, es. nagyon megjeszt.
 Durchdün, es. át-, keresztüléret (p. o. választóvizsel).
 Durcharbeiten, es. jól kidolgoz; átdolgoz; megpáhol, meglasanakol, elver; den Teig —, a' tésztát jól meggyúrni, megdagasztani; sñh die Hände —, kőceit a' dolgozásban kisebesíteni,

feldörgölni. —, vh. utat nyit magának, keresztül dolgozza magát, átvergődik; *sih durch alle Hindernisse* —, minden akadályon keresztül törni.

Durcheis, ih. egyáltalában; egészen, teljességgel; — *nicht*, épen nem, teljességgel nem, semmikepen nem.

Durchbaden, l. *Ausbaden*.

Durchbeben, cs. egészen meg-rás, megrázkodtat, megszerkesztet, megjár, keresztül hat.

Durchbeissen, cs. rb. átharap, keresztülharap, kettő harap; *kiharsen*; *sih* —, harapdálva kiszabadítani v. kiragui magát (mint az eger a fogóhól).

Durchbeissen, cs. és k. keresztüléssik (p. o. a' választóvis); keresztülfület, keresztülmarat, átmarat.

Durchbeten, cs. végig imádkozik (könyvet).

Durchbettein, cs. és vh. összezár koldulva, végig koldul; koldulva eltengődik, koldulással eltartogatja magát.

Durchbeuten, cs. átszital; jól meg-, elrás.

Durchblasen, cs. rb. keresztülfú, átfú.

Durchblättern, cs. végig forgat (könyvet); végig fut rajta, sebesen végig forgat.

Durchblättern, das; végig forgatás, átforgatás.

Durchbläuen, cs. meglesna-kol, jól elver, megpáhol.

Durchbliden, cs. és k. átnéz, átnézeget, áttekint, végig néz, végig tekint; állát-szik, áttotaszik.

Durchbohren, cs. keresztül fúr, átfúr, keresztül hat; sájdalommal keresztülfúr, keresztülhat; keresztülflyukaszt, kilyukaszt; mit dem *Degen* —, keresztül ütvi v. szúrni v. verni.

Durchbohrung, die; át-, keresztülfúrás; keresztülhatás; keresztülfúrás.

Durchbraten, cs. és k. kisüt, jól megsüt; kisül, jól megsül, átsül.

Durchbrauen, cs. szajgva v. robajjal átjár (valamit).

Durchbrechen, cs. és k. rh. át-, keresztültör (valamit v. valamin), kettétör valamit; kiüt (a' himlő); kifakad (a' bimbó). —, vh. rh. kitör, kiront (a' börtönből).

Durchbrechen, cs. és k. rh. átéget, kiegész; keresztüleg, átég.

Durchbringen, cs. rh. keresztül-, átvisz; áthúsz, belé-húsz (ezérnát a' tőbe); el-tart, jó állapotban tart; kiteleltet, téli hideg ellen megóalmaz v. megó-riz (p. o. növényt); el-pazérol, eltékozol, elvesz-teget. —, vh. rh. elél; el-tartogatja magát; teng, tengődik, ügygyel bajjal élőkődik.

Durchbringen, die; paszálás, tékozlás, vesztegetés.

Durchbrechen, mn. áttört, keresztültört; *durchbrechen Arbeit*, ályuggatott munka.

Durchbruch, der; áttörés, keresztültörés, átrontás, átrontás' helye.

Durchbrücken, cs. át-, keresztülordít, végig ordít.

Durchbuchstabiren, cs. átszó-tagol, végig szótagol.

Durchdampfen, cs. át-, öss-szegőzöl; átfűtöl.

Durchdenken, cs. rh. átgondol, jól meggondol, gondolóra vesz.

Durchdrängen, cs. át-, keresztülnyom. —, vh. át-tör, át-, keresztülnyomul, át-, keresztültolá-kodik.

Durchdringen, cs. és k. rh. keresztülhat, ront v. tör-áthat v. nyomul, átjár; mit seiner *Meinung* —, véleményét keresztülvini, azzal győzni; mit seinem *Plane* &c. —, ter-vét keresztülvinni v. kivinni; *durch einen Ort* —, keresztülmenni valamely helyen.

Durchdringung, die; áthatás, átrontás, áttörés.

Durchdringend, mn. átható, hathatós, hatható; ein *durchdringender Versuch*, sebes ész, éles elme; ein *durchdringender Schall*, éles, fülhasító hang.

Durchdringlich, mn. átjárható, áthatható.

Durchdringlichkeit, die; átjárhatóság, áthathatóság.

Durchbrechen, cs. át-, keresztülnyom; át-, keresztültört; feltör, megebesít. —, vh. átnyomul.

Durchdrücken, k. átparolog, átgőszölög.

Durchfeilen, k. végig fut, keresztülfut (valamin). —, cs. keresztül v. végig fut (valamit).

Durchfeinander, ih. összevisz-sza, keresztülkasul.

Durchfühern, cs. összelegyes; átszellőz.

- Durófairen**, k. és cs. rh. keresztülviz; keresztülmegy kocsi; einen Weg —, eljánni, elvágni az utat sok járással.
- Durófabrt**, die; átmenet, átjárás (kocsival); keresztülmenetel, végigmenés; átjárás. átjáróhely.
- Durófall**, der; elesés, elmaradás (valamitől); hasmenés, hasfolyás, hasikulás.
- Durófallen**, k. rh. keresztülesik (valamin); elesik (valamitől), kimarad, elmellőztetik (bívatal-oztáskor); nem nyer (szerecszejátékban).
- Durófalten**, cs. mindenütt ráncba v. redőbe szed.
- Durófarben**, l. Ausfarben.
- Durófaute**, die, l. Festsitze schwür.
- Durófanen**, k. egészen át-, keresztülrohad.
- Durófachten**, cs. rh. kivi, szóvitával v. okokkal megnyer. —, vh. rh. fegyveres kézzel keresztültör v. utat nyit magának, keresztülvijja magát; kivédi v. kivija magát (tollal v. szóval).
- Durófaften**, cs. át-, keresztülteszel, elreszel.
- Durófahten**, cs. át-, megátat, át-, megneveit.
- Durófauern**, cs. át-, keresztüllő; átfűt, kifűt.
- Duróflammen**, l. Entflammen.
- Duróflattern**, k. és cs. át-röpöl, át-röpök, keresztülröpök.
- Duróflechten**, cs. rh. összeron, összeköti; belé fon.
- Durófliegen**, cs. össze-, megfoltogat, megatataros.
- Durófliegen**, k. és cs. rh. át-, keresztülröpül, át-, keresztülzáll; végig röpül v. száll.
- Durófliehen**, k. és cs. rh. bezaladgál, hsfutos, keresztülfut v. futos.
- Durófließen**, k. és cs. rh. át-, keresztülfoly; végig foly, kifoly.
- Duróflößen**, cs. keresztüllobogtat, át-, keresztülúztat.
- Durófließen**, der; keresztülfolyás.
- Duróforföhen**, cs. megvizsgálgat, jól megvizsgál, kifizékes, kikutat, kipuhatól.
- Duróforföhung**, die; szoros megvizsgálás, kikutatás, kifizékes, kipuhatólás.
- Duróforföhen**, cs. rh. és vh. átrág. kirág, keresztülrág v. lyuggat; kiesszik, folesztik, felmar, keresztüleszik; magát valahonnan kirágyja (mint az egér); fű —, más erszenyére éldegeini.
- Duróforten**, k. rh. át-, keresztülfagy; átfázik, összeszázik.
- Durófuhrer**, die; átjárás.
- Durófuhrer**, cs. át-, keresztülviz (szokeren); végex, elvégex, véghezviz, végrehajt.
- Durófütttern**, cs. mind megéit (lovakat st.); kiteletet; egészen megbélel.
- Durófühnen**, cs. átáítgat, ásitova tölt (időt).
- Durófühen**, cs. megepés, összeepés; el-, megkeresit.
- Durógaug**, der; átjárás, keresztüljárás; átmenet.
- Durógángig**, mn. átjáratos, (ház); köszönséges, általában, egyetemi. —, ih. közömegezen, általában, egyetemileg; mindenütt.
- Durógarben**, cs. kicsával, kicserez (hört); megver, megken, meglasnakol, végig ken, megpáhol, megdögönyös.
- Durógehen**, k. rh. át-, keresztülmegy; át-, keresztülhat; elszökik, elillan, eloson, elszalad; keresztülmegy, helybenhagyatik, elfogadtatik; sein Pflichten mit ihm durch, lova elragadta. —, cs. rh. keresztülmegy v. jár valamit, keresztüljár v. eljár valamit; kikoptat (sok járásban), kiesbesit (menésben); végig olvas (könyvet); megvizsgál (számadást).
- Durógehen**, der; átmenet; átjárás; elszökés st.
- Durógehenbö**, ih. általában, általában fogva.
- Durógehehen**, cs. ahafinal, jól elkorbaesol; korbaesolva ki-, elhajt.
- Durógeheten**, cs. rh. átönt, áttölt.
- Duróglühen**, cs. áttüzesit, egészen megtüzesit; feltüzel, áthevit.
- Durógraben**, cs. rh. át-, keresztülás.
- Durógrafen**, cs. rh. át-, v. keresztül nyúl; hathatósan hozzá fog.
- Durógreifen**, mn. hatható.
- Durógrüben**, cs. átvizsgál, egészen megvizsgálgat, végig nézeget v. vizálgat.
- Durógrüben**, l. Ergrüben.
- Durógrüden**, k. átkandikál, átkucacál, keresztülkacsint.
- Durógrüß**, der; áttöltés.

Duróháden, cs. l. Duróháden.
 Duróhámmern, cs. keresztülkalapál, átluggat kalapálva; jól megkalapál.
 Duróháuten, cs. rh. át-, keresztülvág, kettévág; fű —, keresztül v. általvágni magát az ellenségén.
 Duróháus, das; átalház.
 Duróhédeln, cs. meggerehenel; bírálgat, megrostál; lerak, lepirongat, megszószól.
 Duróhéisen, cs. jól befűt, átűt, kifűt.
 Duróhéisen, cs. és. vh. rh. eintem —, valakinek az átmenetelben segít; kiségit valakit valamiből; fű —, magán segíteni, kihúzni magát valamiből.
 Duróhéisen, cs. átvilágít.
 Duróheulen, cs. beordít, keresztülordít, átbög.
 Duróhéshen, cs. át-, keresztüllyukaszt v. lyuggat, *átüregel*.
 Duróhéshen l. Beróshen.
 Duróhosen, cs. leford, l. Duróhédeln; megver.
 Duróhitten, cs. bebarangol, hekövályog, átbolyong.
 Duróhingen, cs. keresztülhajt v. siet rajta; végig v. bevadász (erdőt); das Seis nige duró die Reht —, mindenét lorkára vesztegetni.
 Duróhüiten, cs. áthűt, áthidegit.
 Duróhümmen, cs. megfésűl.
 Duróhünen, Duróhüenen, cs. megrág, összerág.
 Duróhüpfen, cs. átver, átveregét; jól megver, megpufol, megpáhol, meglasnakol.

Duróhünten, cs. megdagasz, átdagaszt.
 Duróhüpfen, cs. átköt, megköt.
 Duróhüfen, cs. megfőz, átfőz.
 Duróhümmen, k. rh. át-, keresztüljő, át-, keresztülmeleg; kijő, kivergődik, kiszabadul; damit werden sie nicht —, avval nem fog boldogulni.
 Duróhümmen, k. rh. át-, keresztüljöhet, át-, keresztülmehet.
 Duróhüpfen, cs. végig izelget v. kóstolgat; mind megizeli v. kóstolgatja.
 Duróhümmen, cs. át-, keresztülvakar, átkarcol.
 Duróhümmen, cs. bebarangol, keresztüljár; keresztülvág, kasol, keresztülmeleg.
 Duróhümmen, k. rh. át-, keresztülhő, át-, keresztülmász. —, cs. kikurkász, kikutat, kifürkész.
 Duróhümmen, l. Duróhümmen.
 Duróhümmen, cs. hosszába kivés.
 Duróhümmen, der; átjárás, átmenet, átbocsátás.
 Duróhümmen, cs. rh. át-, keresztülerezst, átbocsát; átiszivároztat; átűz.
 Duróhümmen, die; főség, magasság.
 Duróhümmen, Duróhümmen, mn. főséges, kegyelmes.
 Duróhümmen, der; átfutás, keresztülzaladás; hasmenés.
 Duróhümmen, k. rh. át-, keresztülfut v. szalad; végig fut; hirtelen keresztülhat valamin. —, cs. rh. végig megy; sokjárásban, futásában elszaggat; Ehrenstücken, —, hi-

vatalokat végig szolgálni, v. sorban viselni.
 Duróhümmen, cs. megtisztít.
 Duróhümmen, cs. elől, átl, végig él, eltölt.
 Duróhümmen, cs. rh. átolvas, keresztülolvas; elolvas.
 Duróhümmen, die; át-, keresztülolvasás; elolvasás.
 Duróhümmen, k. átviláglik, kívüláglik, keresztülviláglik; kilátásik, kitetszik, meglátásik. —, cs. átvilágít, megvilágít, egészen kívülágít.
 Duróhümmen, cs. rh. elkoptat, keresztüllyuggat fekvésben. —, vh. rh. feltöri bőrét (hosszas fekvésben).
 Duróhümmen, Duróhümmen, cs. átlukaszt, átluggat, kilyuggat; átlékel; kifűz, keresztülűz.
 Duróhümmen, cs. átszellőztet, kiszellőz.
 Duróhümmen, vh. rh. kiségit magát hazugsággal.
 Duróhümmen, cs. keresztülviz, áttól; kilyukaszt; átmegy; elvégez st.
 Duróhümmen, der; átmenet. átköltözöt, átzállás, (had).
 Duróhümmen, k. át-, keresztülmeleg. átszál (a' had).
 Duróhümmen, cs. átvés, keresztülvés.
 Duróhümmen, Duróhümmen, es. elkever, összekever. jól összelegyít, összevegyít.
 Duróhümmen, cs. rh. átmér; végig mér.
 Duróhümmen, der; átmérő.
 Duróhümmen, k. rh. átkénytetik (menni, lovagolni)

ec.), át kell menni neki, kénytelen átmenni ec.
 Durchnuffen, cs. vizsgál, rendre vizsgál (katonákat); bírálgat.
 Durchnagen, cs. át-, keresztlírág, öszerez; der Gram durchnagt mein Herz, a' bú epehati, mardossa szívemet.
 Durchnähen, cs. át-, keresztlívarr.
 Durchnähen, Durchnähen, cs. átüdvésit, átátat.
 Durchnähen, l. Durchnähen, Durchnähen.
 Durchnähen, cs. megkorbácsol, elkorbácsol, elver; könnyen bánik vele, hamar elvégex.
 Durchnähen, cs. jól megzánt.
 Durchnähen, cs. át-v. keresztlívnyom, keresztlívnyom, átajtol, átajtol.
 Durchnähen, cs. jól megver, meglasnakol.
 Durchnähen, cs. dühöngve hofat v. bejár; die Nacht —, dühöngve töltöni az egész éjszakát.
 Durchnähen, k. át-, keresztlívnyom.
 Durchnähen, cs. keresztlívnyom, átajtol, átajtol; jól megfűstöl, felfűstöl.
 Durchnähen, cs. keresztlívnyom, sühog.
 Durchnähen, cs. összevet, fölvet.
 Durchnähen, sz-n. keresztlívnyom, átcsik az eső, hcsik az eső.
 Durchnähen, cs. rh. át-, keresztlívnyom; kidörgöl, feldörgöl.
 Durchnähen, cs. át-, keresztlívnyom. —, k. végig v.

keresztlívnyom, nyúlik (valamin).
 Durchnähen, die; át-, keresztlívnyom.
 Durchnähen, k. át-, keresztlívnyom. —, cs. bejár, öszerez, beütex.
 Durchnähen, der; átutazó.
 Durchnähen, cs. rh. kettészakaszt, végig v. keresztlívnyom, végig hasít. —, k. rh. elszakad, végig v. kettészakad, széthasad.
 Durchnähen, cs. és k. rh. át-, keresztlívnyom, (valahol); lovon bejár, belovagol (valamely helyet).
 Durchnähen, cs. és k. rh. befutó, bezaladgál, öszerez, átadgál; einem mit dem Degen —, valakit hirtelen keresztlívnyom v. öfni v. szürni karddal.
 Durchnähen, cs, rh. keresztlívnyom v. szagol.
 Durchnähen, k. keresztlívnyom, átcsörgödex, átfolyogál.
 Durchnähen, k. rh. átfoly, keresztlívnyom.
 Durchnähen, der; hasadék, réa.
 Durchnähen, der; át-, keresztlívnyom.
 Durchnähen, cs. átcarcol.
 Durchnähen, cs. visszatornákat vezet sziklán keresztlívnyom.
 Durchnähen, k. egészen megrozadásul, öszerezadásul.
 Durchnähen, k. és cs. át-, keresztlívnyom, evezve bejár.
 Durchnähen, cs. jól elkavar, összekever, megkever.
 Durchnähen, cs. jól meg-, felrész.

Durchnähen, cs. egészen bevet.
 Durchnähen, cs. kettészakaszt, átcsörgödex.
 Durchnähen, cs. jól megzánt; beöz.
 Durchnähen, cs. jól megzánt. —, k. jól megzántul, megzántul.
 Durchnähen, cs. keresztlívnyom v. karmol.
 Durchnähen, cs. át-, keresztlívnyom v. szállít.
 Durchnähen, k. és cs. át-, keresztlívnyom; hangoztat.
 Durchnähen, k. át-, keresztlívnyom. —, cs. egyenként megzánt, megzántul; át-, keresztlívnyom (valamin), belát (valamibe).
 Durchnähen, cs. megrozaszt.
 Durchnähen, k. rh. átvilágít, átlatzik. —, cs. egészen megvilágít.
 Durchnähen, mn. átvilágít.
 Durchnähen, cs. eltréfálgat, tréfával eltölt.
 Durchnähen, cs. át-, keresztlívnyom.
 Durchnähen, cs. rh. átcsik, keresztlívnyom.
 Durchnähen, cs. rh. át-, keresztlívnyom; ein Buch —, levelenként fejez v. tiszta papírokat kötni a' könyv' lapjai közé; die Seiten, die Buchstaben —, sorokat, betűket győriteni (nyomatásban).
 Durchnähen, k. és cs. át-, keresztlívnyom; hajóval bejár, behajókás, (p. o. tavat).
 Durchnähen, k. és cs. átcsillag.

Durósfafestő, cs. rh. átaluszik; alva tölt-el (időt).
 Durósfőfog, der; átverés áttörés: áttöröl; átverő v. törő műszer.
 Durósfőfogon, cs. rh. átver, átdőf; át-, keresztüljáró, áttű; átlukaszt, keresztülver (szegel); áttör (p. o. horaszt lyukasos odéncyn); átzár. —, vh. rh. keresztültör v. útát nyit magának fegyveres kézzel; kivergődik valamely zavartügből. —, k. rh. át-, keresztülhat; átzivárog, keresztülmegy; der Regen föhőgt duró, az eső áthat, keresztülözik, beesik; das Papier föhőgt duró, a' papiros iszik; die Kreuzer hat durógeöhlogon, a' gyógyszer munkálódott.
 Durósfőfogtű, das; átzűrő-ruha.
 Durósfőfogtűn, cs. áttekerő, átkigyózik, csavarogva keresztülfoly.
 Durósfőfőfő, k. cs. és vh. rh. keresztül suhan v. oson; keresztül-folydogál; keresztülsompolyg, elsompolyg; elszökik, ellillan.
 Durósfőfőfő, cs. rh. keresztülköszörül, átköszörül.
 Durósfőfőfő, cs. keresztültvontat szánkán. keresztülösztat.
 Durósfőfőfő, cs. rh. át-, össze-, körülfűz; áthurkol.
 Durósfőfőfő, cs. át-, keresztülhasít, szétrepeszt.
 Durósfőfőfő, k. és cs. át-, keresztülbúvik, ki-, búvik (p. o. az ablakon); oloson, ellillan, elszökik;

einen — lassen, valakit elszöktetni; elnézni v. elhallgatni valakinek valamit.
 Durósfőfőfő, cs. összeolvaszt, megolvaszt.
 Durósfőfőfő, cs. átzúz.
 Durósfőfőfő, cs. rh. át-, keresztülvág, át-, keresztülmetas; kettő vág, olvág; végig hasít; át-, keresztülhat.
 Durósfőfőfő, sz-n. át-, keresztülhavazik, átesik a' hó.
 Durósfőfőfő, der; átvágás, kettő v. olvágás, elmetaszós; átvágot, keresztülvágot; im Durósfőfőfő, egyromásra.
 Durósfőfőfőfő, die; átmérősi vonal.
 Durósfőfőfő, k. rh. átkiáltos, átkiabál.
 Durósfőfőfő, cs. összeráz, jól megráz, felráz.
 Durósfőfőfő, cs. át-, keresztülfönt.
 Durósfőfőfő, cs. bebarangol; átdőszöl; áttivornayáz.
 Durósfőfőfőfő, cs. átbódorog, átkóborol, átkalézol.
 Durósfőfőfő, cs. dobzó-dással v. dombérozással tölt.
 Durósfőfőfőfő, cs. és k. rh. át-, keresztülűszik.
 Durósfőfőfő, cs. facsaróra izzadja p. o. az ingot.
 Durósfőfőfő, k. és cs. átvitorláz, áthajókáz, át-evez.
 Durósfőfő, k. rh. át-, keresztülnéz, keresztüllát. —, cs. rh. meglát; jól megnézeget, megvizsgál; átlát; ein Buch —, köny-

vet megolvasni, végig nézni.
 Durósfőfő, cs. megsűr, át-, keresztülsűr.
 Durósfőfő, die; megsűrés, átzűrés.
 Durósfőfő, cs. átkel, át-, keresztülmegy (p. o. vízen); eine Saoh —, kivinni v. kieszközölni v. véghez vinni valamit.
 Durósfőfő, k. rh. átment, olvógzette, keresztülesett; lyukas, átlukadt.
 Durósfőfő, die; keresztülnézés v. látás, átlátás; megnézegetés.
 Durósfőfő, mn. átlátároz, világos.
 Durósfőfőfőfő, die; átlátározás.
 Durósfőfő, cs. megrostál, megszitál, szitán átereszt.
 Durósfőfő, Durósfőfő, k. átzivárog.
 Durósfőfő, cs. rh. végig-énekel, áténekel, énekelve tölt.
 Durósfőfő, k. rh. át-, keresztülsülyed.
 Durósfőfő, cs. rh. sok ülésben v. ülésel kilyukaszt; fű —, sok ülésben kisebesülni; 'ganze Nacht beim Spiele —, egész éjszakát játék mellett töltöni.
 Durósfőfő, cs. kikémelet; gondosan v. figyelemmel megvizsgál.
 Durósfőfő, cs. és k. át-, szét, v. kettő tovább hasít; át-, széthasad.
 Durósfőfő, k. rh. át- v. keresztülköp v. hany.
 Durósfőfő, cs. megszalonnáz, szalonnával megtűzdel.
 Durósfőfő, cs. végig ját-

szik, átjászik, játszva tölt.

Duróspießen, ca. keresztülnyáral, felnyáral; dái-dával keresztülzár v. ver.

Durósprenge, k. és ca. át-, keresztülvágtat; egészen megöntörget.

Duróspringen, k. rh. át-, keresztülugrik; átszökik; keresztülmegy ugrálva.

Duróspürren, ca. kikömel, kifürkész. kikutat.

Duróspüntern, ca. bebűszöl, bebűdösít; összevisszahányva kikutat.

Duróspunden, k. Duróspiten, k. rb. keresztülpör-sik.

Duróspunden, ca. *lessenporos* (rajzot st).

Duróspüßen, ca. és k. rh. keresztülzár, átdőf, kilyukaszt; den Damm —, keresztülvágni a' töltést; das Getreide —, megforgatni a' gabonát; mit einem —, valakivel tanakodni, egybeszúrni a' levét.

Duróspüßerey, die; cselcsövény, csel fogás, cselkedés.

Duróspüßen, ca. keresztülhúz, áttűz.

Duróspüßen, vb. rh. eloson, elosont, elszökik, elillan, elillant, keresztülpöszik.

Duróspügen, ca. rh. át-, keresztülbág, állép, kimegy.

Duróspüßen, l. Steppen.

Duróspüßen, der; keresztül-szúrás, átdőfés; nyílás; gabonaforgatás.

Duróspüntern, k. rh. át-, keresztülbálik.

Duróspüßern, Duróspüßen,

ca. kikeresgél, kiszimatol, felkutat.

Duróspüßen, ca. rh. keresztültáaszt; át-, keresztüldőf v. szúr v. üt (karddal); kilyukaszt, átlukaszt, kiszakaszt.

Duróspüßen, k. és ca. át-, keresztülsugárik.

Duróspüßen, ca. és k. rh. keresztülvon v. húz, kitéröl (írast tollal); keresztüljár, megjár; összejár, bejár, bebolyong (valamely helyet).

Duróspüßen, ca. bejár, bebarangol, bekovályog, bekóborol.

Duróspüßen, ca. át-, keresztülszúr, megszór, meghint.

Duróspüßen, der; keresztülhúzás; madárjárás.

Duróspüßen, ca. keményen megbírálgat.

Duróspüßen, k. és ca. át-, özőnlík, átfoly; áthat.

Duróspüßen, ca. áttanul, végig tanul; tanúlva tölt.

Duróspüßen, k. és ca. át-, keresztülrohan; megtámad, megrohan.

Duróspüßen, k. és ca. keresztülbukik v. rohan; keresztülbuktat v. táaszt.

Duróspüßen, ca. kikeresget, kikeresgél, kikutat, összekeres.

Duróspüßen, die; kikeresgetés, kikeresgélés, kikutatás; összekeresés.

Duróspüßen, ca. jól megédesít.

Duróspüßen, ca. át-, keresztültánczol, tánczolásban kilyukaszt; végig tánczol; tánczolásal tölt.

Duróspüßen, k. és ca. keresztültántorog v. tobolyog.

Duróspüßen, sz-n. egészen fölonged v. felolvad.

Duróspüßen, ca. végig v. keresztülhanganik (valamely helyen).

Duróspüßen, ca. rh. át-, keresztülvissz, át-, keresztülhord.

Duróspüßen, ca. átálmódos.

Duróspüßen, ca. rh. át-, keresztülbajt; áttör; végbevisz, végrehajt.

Duróspüßen, ca. rh. keresztüljár, sok járással áttör, keresztülyukaszt; betapos, keresztültápos; die Trauben —, jól megtaposni a' szőlőt.

Duróspüßen, der; marhaátjárás, szabad marhajárás.

Duróspüßen, mn. ravasz, hamis, csalfa, álnok. —, ih. ravaszul.

Duróspüßenheit, die; ravasság.

Duróspüßen, Duróspüßen, Duróspüßen, k. át-, keresztülszepeg.

Duróspüßen, ca. átviraaszt, viraasztva tölt.

Duróspüßen, der; buvákszingallér; jerikói lonca, (növények).

Duróspüßen, ca. át-, keresztülnő (valamin), beud.

Duróspüßen, vb. keresztülmérészel, menni valamin).

Duróspüßen, ca. jól megkallóz, megványol; megver, megpáhol, meggyabugyal.

Duróspüßen, ca. át-, keresztüljár; keresztülbuzog.

Duróspüßen, ca. és k. bejár; összejár, beútas.

Duróspüßen, ca. átmelegít; jól befűt.

Duróspüßen, ca. megöntöde, megáztat.

Dürchwaten, k. és cs. át-, keresztüllából, átgázol.

Dürchwaben, cs. beszéd, hely szó.

Dürchwehen, k. át-, keresztülfú; der Wind hat mich recht durchweht, átjárt a szél.

Dürchweihen, cs. át-, keresztüljárat, meglágyít. —, k. át-, keresztüljárás, meglágyít.

Dürchweinen, cs. sírva v. sírással tölt.

Dürchwerfen, cs. rh. át-, keresztülhajít, átdob, átvét, áthány; Korn —, gabonát rostálni.

Dürchwehen, cs. átköszörköl, átfen; átdörgöl v. dörzsol.

Dürchwinden, cs. rh. keresztültekergeti magát; beszéd, befog; sich —, kivergődni, nagy bajjal kimenedkedni valamiből.

Dürchwinden, cs. kiteleltet; ki-, megtartogat. (télén átal).

Dürchwirbeln, cs. keresztülforgat, átkereng; Ton — die Luft, hangok szegik keresztül a leveget.

Dürchwürfen, cs. meggyúr, megdagaszt; megszó, hely szó.

Dürchwischen, k. kiillan, kiszökik, kisurran; er ist noch glühend durchgewischt, még szorongóan keresztülment.

Dürchwollen, k. rh. keresztül akar v. kívánczik (menni st.).

Dürchwühlen, cs. összetúr, feltúr, összeturkál; felkutat, összehánytat, felforgat.

Dürchwühlung, die feltúr-

rás; felkutatás, felhánytatás.

Dürchwurf, der; át-, keresztüldobás v. vetés; Fövenntisztító cserény v. rács.

Dürchwürzen, cs. jól megfűszerez; megadja savát.

Dürchzählen, cs. elszámál, felszámál.

Dürchziehen, cs. és k. rh. át-, keresztülhúz, beléhúz; ein Land —, valamely országon keresztülmenni v. keresztülmenni; mit Band —, szalagot fűzni belé; einen —, ki-gúnyolni valakit.

Dürchziehen, cs. át-, keresztülziszteg (valamin); szisztegve tölt (bizonyos időt).

Dürchziehen, der; vám, átjárásdij.

Dürchziehen, l. Ziehen.

Dürchzug, der; áthúzás; átkösdés; átmenet, átmenetel, átköltözés, keresztülvetés; átgerenda.

Dürchzüngen, cs. Dürchzüngen, cs. rh. át-, keresztülfényserít, átmenni kényserít, átnyom, keresztülnyom; sich —, át- v. keresztültolakodni v. nyomolni.

Dürzen, k, rh. mer, bátorodik; hatalma van (valamire), hatalmában áll (valami), tehet, szabad tenni; kell, szükség tenni; ich darf es nicht sagen, nem mondhatom, nem szabad mondanom; Sie — es nur sagen, csak mondani tessék 's megleszen; das dürfte wohl geschehen, es könnyen megtörténhetik; es dürfte vielleicht jemand

sagen, de talán azt mondhatná valaki: bold dürfte ich glauben, majdnem azt kell hinnem; darüber darf man sich nicht wundern, azon nem kell csodálkogni.

Dürftig, mn. szátkölködő, ügyefogyott, szegény, nyomorú. —, ih. szűken, ügyefogyottan, szegényül.

Dürftigkeit, die; szátkölködés, ügyefogyottság, szegénység, nyomorúság, nyomor.

Dürre, mn. aszú, aszalt, száraz; kiszáradt, elaszott; sovány, szikár.

Dürre, die; szárazság, szikártság, aszály, száraz idő.

Dürren, l. Dörren.

Dürretraut, das; bersedt kőniz.

Dürremaden, t. bőrnyű.

Dürresicht, die; aszúkórás, aszú.

Dürrewurz, die, l. Dürretraut.

Dürst, der; szomj, szomjúság; seinen — stiften, elfűteni, szomját oszlapítani, oltani.

Dürsten, Dürsten, k. szomjazik, szomjúzik, szomjúhozik; hevesen kíván, szomjaz; mich dürstet, es dürstet mich, szomjúzom, ihatnám, szomjas vagyok.

Dürstig, mn. szomjú, szomjas; ich bin —, szomjúzom, szomjas vagyok, ihatnám.

Düsel, die; nőmadárka, jércse, (kis madaraknál).

Düsel, der; bódulás, kábultság; bódultság, kábultság.

Düselig, mn. kábult.

Düster, mn. nagyon homályos, homályos, sötét.

tét . sötétes ; szomorú ,
komor , mord.
Differéit, die; homályos-
ság, sötétség, komorság.
Dfite, die; csuklya, papi-
rostölesér; csúcs, köldök
(p. o. a' haragokon).
Dfuten, Duten, k. kürtöl,
(kanász v. csordásként).
Dutenfünche, Dute, die; kúp-
csiga.

Dußbruder, der; tetárs, tés-
társ, pajtás (kit tégetünk);
ich bin — mit ihm, te
vagyok vele, mi tézzük
v. tégetjük egymást.
Dußbüxer, die; tetársné.
Dußen, cs. tész, téget, te-
vel szólít.
Dußend, daß; tuczat, tizen-
két, tizenkettő.

Dußendweise, ih. tuczatón-
ként, tizenkettőként.
Dwaß, der; kifont alatt-
ságból kötött seprű, (hajó-
kon).
Dynast, der; dynasta, ural-
kodó.
Dynastie, die; dynastia, ural-
kodás; uralkodóház.

E.

E, daß; E, (ötödik be-
tűje a' német abc-nek).
Ebbe, die; apály; — und
Fluth, tengerapály és ár.
Ebbenanter, der; apályhor-
gony.
Ebben, k. visszafolyó, apad
(a' tenger); ingadoz, ide-
's tova hanyatlik.
Eben, mn. lapos, tér, ró-
na, egyenes, sík, sima.
—, ih. épen; — der,
detsfelbe, detsfelbe, daß,
dassfelbe, épen: az, ugyan-
az; — da, dasselbst, épen
ott, ugyanott; — daher,
épen onnan, ugyanonnan;
— damals, épen akkor,
ugyanakkor; — so, épen
úgy, szintúgy; — so groß
st., épen akkora, ugyan-
akkora; — so viel, épen
annyi, ugyanannyi; — so
wenig, épen olly kevés,
v. kevesse; — wie, épen
úgy, szintúgy mint; — das
wollte ich, épen ezt akar-
tam; Sie kommen — recht,
épen jókor jő; daß mill
ist — nicht sagen, azt

épen nem akarom mon-
dani; — wollte ich sagen,
épen most akarám mon-
dani; — da ich schreibe,
épen midőn írok.
Ebenbaum, der; ébenfa.
Ebenbild, daß; képmás, ha-
sonmás.
Ebenbürtig, mn. hasonero-
detű, egyenlő-születésű.
Ebenbürtig, mn. egvonlő-
szálú, simasodronyú.
Ebene, die; sík; síkság,
társág, rónaság.
Ebenen, cs. egyenit, egyenget.
Ebenfall, ih. hasonlókép,
hasonlólag, szín-ügy.
Ebengeticht, l. Gleichgeticht.
Ebenholz, daß; ébenfa.
Ebenist, Ebenistler, der;
ébenszüvés ébenfa-asz-
taloz.
Ebenmaß, daß; arány; mér-
egyen.
Ebenmäßig, mn. hason, ha-
sonló, egyenlő. —, ih.
hasonlókép.
Ebenung, die; kiegyenítés,
kiegyengetés.
Eber, der; kandisznó, kan-
sertés; vadkan.

Eberfche, die; vadberke-
nyefa.
Eberhard, der; Eberhard.
(ánév).
Eberberre, Eberberre, die;
berkenye.
Eberwald, der; Ardennák.
(erőd).
Eberwurz, die; kőrsény.
Ebrüer, l. Hebrüer.
Echinit, der; kőkagyló.
Echo, daß; visszhang.
Echt, l. Recht.
Eckalten, Eckpfosten, der;
sarokgerenda, szögletge-
renda.
Eckband, daß; szögvasazat.
Eckbogen, der; szögív, (hid-
ban).
Eckreit, daß; szögdeszka;
szögck,
Eckren, daß; szögdeszka,
szögleteszka; kis távolság.
Ede, die; szög, szöveget;
sarok, szög, szögoly; an
allen Ecken, mindenütt;
von allen Ecken und Enden,
mindenünnen, mindenfo-
lól, mindenrészről; er ist
in keiner — zu finden, se-
hol sem találhatni őt.

Edel, l. Efel.
 Eder, l. Eifel.
 Edenster, das; szöglablak.
 Edhaust, das; szögletház, sarokház.
 Edig, mn. és ih. szögletes; szögletesen.
 Edisch, das; szuglik.
 Edspfeiler, ber; szögletléc, sarokdúc.
 Edstule, die; sarokszlop.
 Edstürank, ber; Edstüranken, das; sarokszekrény.
 Edstümpel, ber; szögletvas, (könyvkötőknél).
 Edstein, ber; sarokkő, szögletkő.
 Edstühne, t. szemfogak, (lovaknál).
 Edstürath, ber; sarokszifrázat.
 Edel, mn. nemes; előkelő, jóles, jófajú; die Edlen des Volkes, a' nép' előkelői; ein edler Wein, jóles v. jófajú bor; ein edler Koth, jóles ló, mén; ein edler Gang sc., gazdag bányász. —, ib, nemesen; jólesen.
 Edelbame, Edelfrau, die; nemesasszony.
 Edeler, das; gazdag ásvány.
 Edelentend, mn. nemes gondolkoszású.
 Edelgeboren, mn. nemes, nemzetes, (szim).
 Edelgefinnt, mn. nemeslelkű.
 Edelfos, ber; nemesi udvar; nemes lak.
 Edelgnabe, ber; apród, nemesüfé.
 Edelmann, ber; nemes, nemesember; Edelkette, t. nemesek, nemesemberek, a' nemeség.
 Edelmannlich, mn. és ih. nemes, nemesi; nemesileg.

Edelmuth, ber; nemeslelkő, nemeslelkűség.
 Edelmüthig, mn. és ih. nemes, nemeslelkű. —, ib. nemesen, nemeslelkűleg.
 Edelmann, ber; nemes érzelem.
 Edelstein, ber; drágakő.
 Edelsteinhändler, ber; drágakőáros.
 Edelsteinhändler, ber; drágakőmetész, drágakőművész.
 Edict, das; rendelet, parancsolat, rendelmény, (országos, fejedelmi).
 Edictcitation, die; nyilvános idézés.
 Edle, ber; nemes, előkelő.
 Edmund, ber; Edmund.
 Eduard, ber; Ednárd.
 Effert, ber; siker, foganat, következés.
 Efferten, t. házi bútorok; vagon, jószág.
 Effloß, das; ef-rés, (hegedűn sc.).
 Ege, Egat, die; borona.
 Egel, l. Blütegel.
 Egen, Eggen, os. boronál.
 Egen, das; boronálás.
 Eger, ber; horonáló.
 Egeflüchten, ber; boronaszán.
 Egeinken, ber; boronásfog.
 Egeismuth, ber; önség önzés.
 Egoist, ber; önző.
 Ehe (Eh), eher, auf ehefte, am ehesten, ih. mielőtt, minkelette, míg; előbb; eselött, eselött; inkább; leg hamarabb; ich bin eher gekommen als du, én előbb jöttem mint te; die ein Monat vergeht, mielőtt egy hónap eltelik; eher will ich dabei verlieren, als sc., inkább veszteni akarok mellette, mintsem sc., je eher is lieber, minél előbb, annál jobb; mit ehefter Ge-

legenheit, elő alkalommal.
 Ehe, die; házasság; Kinder erster, zweiter —, első, második házasságbeli gyermekek.
 Eheband, das; házassági kötelék.
 Ehebrechung, die; házasság; egyenkedés.
 Ehebett, das; házassok' nyoszolyája, nászszög.
 Ehebrecher, k. házasságtörést követ-e.
 Ehebrecher, ber; házasságtörő.
 Ehebrecherlich, Ehebrüchig, mn. házasságtörő.
 Ehebruch, der; házasságtörés, nőparáznaság.
 Ehebund, der, Ehebindung, das; házasságkötés, házasságkötés.
 Ehebürde, die; házassági teher; házasság' gyümölcse.
 Ehecontract, ber; házassági szerződés.
 Ehehem, Ehehefter, ih. eselött, hajdan.
 Ehefeind, Ehefehne, ber; házassággylölő.
 Ehefrau, die; feleség, nő.
 Ehefriede, ber; házassági béke.
 Ehegatte, Ehegemahl, Ehegenos, Eheherr, ber; férj, házasú. hitvestára.
 Ehegattin, Ehegemahlin, Ehegenossin, die; feleség, nő, házas- v. hitvestára.
 Ehegebühre, l. Ehepflicht.
 Ehegelübde, das; házassági fogadalom.
 Ehegericht, das; házassági törvényszék.
 Ehegesetz, das; házassági törvény.
 Ehegesern, ih. tegnapelőtt.
 Ehehülfe, die; feleség.
 Ehehalt, ber; család.

Ehefrau, das; házassági korost v. baj.
Ehefrüppel, der; ein alter —, vén nő-nyomorék.
Eheleiblich, mn. törvényszerecs.
Eheleute, t. házasok.
Ehelich, mn. házassági; törvényszerecs. —, ih. házasságban; — geboren, házasságban v. törvényszerecs ágyban született.
Ehelichen, cs. olvasz (feleségül), házasodik.
Ehelicheit, der és die, l. **Ehemann**, **Ehefrau**.
Eheförs, mn. nőtelen (férj); hajadon (leány).
Eheförsheit, die; nőtlenség; férjtelenség.
Eheförsig, mn. Házasodni-kivánó.
Ehemalig, mn. régi, hajdani.
Ehemals, ih. hajdan, régente, ezélt.
Ehemann, der; férj, házasember. —, ih. férjként.
Eheordnung, die; házassági rendelmény.
Ehepaar, das; házaspár, házassok, házastársak.
Eheparten, t. házassági egyezés.
Ehepänder, t. házastársi szerelem' sálogai, gyermekok.
Ehepflicht, die; házassági tartozás, v. kötelesség.
Eher, l. **Ehe**.
Eherecht, das; házassági jus v. törvény.
Ehern, mn. ércs, érozból való.
Ehesache, die; házassági ügy.
Ehescheidung, die; elválás v. válakozás (házasságban).
Eheförs, der; házassági áldás; gyermekok.

Ehestand, der; házasság, házassélet.
Ehestes, auf **Eheste**, ih. mielőlebb, első alkalommal.
Ehestener, die; *belangye*, jegyzőség, jegyadomány.
Ehestifter, der; házasság-szerző.
Ehestiftung, die; házasság-szerzés.
Ehevertrag, der; házassági szerződés.
Ehetzettel, der; házasságnyaró.
Eheverbindung, die; házasság, házasságra-keles.
Ehevermächtnis, das; házassági hagyomány.
Eheversprechen, das; házasság-ígérés.
Eheweib, das, l. **Ehefrau**.
Ehrbar, mn. tisztelletes, tisztességes, tisztelretelmő, becsületes, emberséges, tisztas. —, ih. tisztaságon, tisztosan, becsületesen.
Ehrbarkeit, die; tisztesség, becsületeség, emberség, illendőség.
Ehrbegierde, die; becsületvágy.
Ehrbegierig, mn. becsületre-vágyó,
Ehre, die; tisztel, becsület, tiszteladás, hírnév; dísz; dicőség; semandés — verfehen, valakinok jó híretnévet v. becsületét megszerzeni; — einfehen, valamivel becsületet vállalni; er steht in großen **Ehren**, nagy tekintetben áll; dieser Mann ist die — seines Vaterlandes, ezen férfin díszre hazájának; mit — davon kommen, becsülettel válni v. szab-

dulni meg; ein Mann vom —, becsületes v. becsületszerető, ember; **Ehren zu Ehren**, önnök kedvéért; **Ehren halber**, becsületből; **bei meiner —**, becsületomre; **das ist altes Ehren werth**, ez elfogadható v. nem megvetendő; — **von Gott**; dicőség istennek! **einem — erweisen**, valakit megtisztelni, valakinek tisztelkedni; **einem die letzte — erweisen**, valakinek az utolsó tisztelitet megadni; **in Ehren halten**, tisztelben tartani, megbecsülni; **einem, einer Sache — machen**, valakinek valaminek becsületet szerzeni; **mit — zu messen**, becsülettel legyen mondva; **ich mache mir eine — daraus**, szerencsémnek tartom; **ich habe die — ihn zu fennen**, szerencsém van őt ismer-nem; **ich habe die — mich zu empfehlen**, szerencsém van magamat ajánlani; — **dem ste gebührt**, tisztel becsület annak, a' kit illet.
Ehreifer, der; becsületbuzgalom, becsületvágy.
Ehren, cs. tisztel, becsül, tisztelben tart.
Ehrenamt, das; tisztőség, méltóság, méltóságos hivatal.
Ehrenbahn, die; becsületút, dicőségény, díszövény.
Ehrenbesuch, der; megtisztelő látogatás, díszlátogatás.
Ehrenbett, das; díszágy.
Ehrenbeizigung, die; megtisztelés, tisztellettél, be-

csületadás, tisztaságmu-
tatás.
Ehrenbogen, l. Ehrenforte.
Ehrenbürger, der; tisztelet-
beli polgár.
Ehrenbame, die; fő udvari
dáma.
Ehrenbenfmal, das; díszem-
lék, emlék.
Ehrenbier, Ehrenrüber, l.
Ehrenschänder.
Ehrenbleif, der; udvariaság,
becsület; tiszteletbeli szol-
gálat.
Ehrenertfärung, die; becsü-
letmentség, becsület'vizs-
szaállítás.
Ehrenfest, das; tisztelet-ün-
nep, díszünnep.
Ehrengebüht, die; tisztelet-
díj.
Ehrengebühren, l. tiszteleti
jogok.
Ehrengebühtnis, l. Ehrenbenf-
mal.
Ehrengefag, das; dísztor,
díszlakoma.
Ehrengepränge, das; tiszte-
letpompa.
Ehrengeriht, das; nemesek'
törvényszéke, nemesi tör-
vényház.
Ehrengefandte, der; a' hel-
vetiai cantonok' követje.
Ehrenhäber, Ehrenwegan, l.
Ehre.
Ehrenfette, die; díszlánc.
Ehrenfeid, das; díszkötös,
pomparuha.
Ehrenfranz, der; díszkoszo-
rú; násskoszorú.
Ehrenkrone, die; díszkorona.
Ehrenfuf, der; tisztelet-
csók.
Ehrenlohn, Ehrenfold, der;
tiszteletdíj.
Ehrenlüge, die; tisztaság ha-
rugás.

Ehrenmal, das; tiszteletjel,
emlékjel.
Ehrenmann, der; embersá-
ges ember.
Ehrenmitglied, das; tiszte-
letbeli tag.
Ehrenmünze, die; tisztelet-
pénz, emlékpénz.
Ehrenname, der; tisztelet-
név; tiszteletbeli neve-
zel.
Ehrenforte, die; diadalka-
pu, díszkapu.
Ehrenposten, der; díszes hi-
vatal, méltóság.
Ehrenpreis, der; azigoráll.
Ehrenpunkt, der; becsület-
beli v. becsületben járó
dolog; becsületércs.
Ehrenrath, der; tiszteletbeli
tanácsos.
Ehrenrecht, das; becsületbeli
jog v. törvény.
Ehrenreich, mn, nagytisztele-
tű, nagybecsületű, (czim).
Ehrenretter, der; becsület-
mentő, becsületvédő.
Ehrenrettung, die; becsület-
mentés, becsület' mente-
getése.
Ehrenrühtig, mn. és ih. be-
csületsértő; becsületsér-
tőleg.
Ehrenfacht, die; becsület-
ügy, becsületbeli dolog.
Ehrenfäule, die; tiszteletosa-
lop.
Ehrenfchänder, der; rágalma-
zó, becsületrontó, beca-
telenítő; szétszeplőtő.
Ehrenfchänderifch, mn. rágal-
mas, rágalmazó, becsü-
letrontó, becsületenítő. —
ih. becsületrontólag.
Ehrenfchändung, die; rága-
lom, rágalmazás, becsü-
letrontás, meggyalázás,
becsületenítés.

Ehrenfchild, der; tisztelet-
paizs.
Ehrenfchmid, der; tiszteleti
ékeségek.
Ehrenfchuf, der; tiszteletlü-
vés.
Ehrenftele, die; méltóság,
méltóságos hivatal, tiszt-
ség.
Ehrenftritt, der; becsület-
per, becsületbenjáró per.
Ehrenftrufe, Ehrenftraffel, die;
becsületpolcz, tiszteletfok.
Ehrenftag, der; tiszteletnap;
menyekzőnap.
Ehrenfanz, der; tiszteletlánc;
menyasszonyi táncz.
Ehrenfempel, der; dícsomp-
lom.
Ehrenfittel, der; tisztelet-
ozim.
Ehrenfett, mn. nagytisztele-
tű, tekitetes, (czim).
Ehrenfoll, mn. becsületes,
becsületteli, tisztaságos,
— ih. becsületesen, be-
csülettel, illendően.
Ehrenfwahe, die; tiszteletőr,
díszőrség.
Ehrenfwerth, mn. becsületes,
tiszteletreméltó.
Ehrenfwort, das; tisztelet-
szó; becsületszó, szónádás;
fein — geben, szavát ad-
ni, becsületére fogadni.
Ehrenfweifen, das; díszjel.
Ehrenfbietig, mn. tiszteletadó,
tisztelettel viseltető. —
ih. tiszteletadólag.
Ehrenfbietigkeit, die, Ehr-
fbietung, die; tisztelet,
tiszteletadás, tiszteletmu-
tatás.
Ehrfurcht, die; mély tiszte-
let, hódolat.
Ehrfurchtsvoll, mn. tisztelet-
tel teljes. — ih. mély
tisztelettel.
Ehrgefüht, das; becsületér-

zés; ein Mann von —, becsületéző ember.
 Ehrgeiz, der; nagyravágás, becsületrevágás, becsületvágy.
 Ehrgeizig, mn. nagyravágó, becsületrevágó. —, ih. nagyravágólag.
 Ehrgeiz, die; tisztaságok utáni sovargás,
 Ehrgeizig, mn. nagyravágó, tisztaságra sovargó.
 Ehrlich, mn. becsületes; der ehrliche Name, jó hír 's név, becsületes név; — machen, becsületét helyre állítani; ein Kind — machen, gyermeket törvényszeresíteni; einen Esbaten — machen, katonát zászló alá állítani; ein Ehrliches fassen, jó sokba kerülni. —, ih. becsületesen, hívelkülég.
 Ehrlichkeit, die; becsületesség, jámborság, jószág.
 Ehrliche, die; becsületazartés.
 Ehrlicheit, mn. becsületserető.
 Ehrlich, mn. és ih. becsületlen; becsületlenül.
 Ehrlichheit, die; becsületlenség.
 Ehrlich, mn. becsületes, tisztés.
 Ehrlichheit, die; becsületesség, tisztesség.
 Ehrlich, die; diosvág, nagyravágás, becsületvadászás.
 Ehrlichheit, mn. és ih. nagyravágó, becsületvadászó; nagyravágólag.
 Ehrvergeffen, mn. becsületfeledd, becsületel nem gondoló, elvetemült. —, ih. becsületfeleddőleg.

Ehrvergeffenheit, die; becsületfeleddés.
 Ehrwürden, t. tisztelőtes úr, (czim).
 Ehrwürdig, mn. tisztelőtes, tisztelőtreméltó; nagy tisztelőti, (czim). —, ih. tisztelőtreméltólag.
 Ehrwürdigkeit, die; tisztelőtessé.
 Eibe, die, Eibenbaum, der; ternyő, tiszafa.
 Eibisch, der, Eibischwurzel, die; zília, ziliagyökér.
 Eibischsalbe, die; zilizár.
 Eibisffel, der; guhacs, guhó.
 Eibe, die, Eibebaum, der; tölgyfa, tölgy, cserfa.
 Eibe, die; akólósa v. vas.
 Eibel, die; makk.
 Eibelernte, die; makktermés; makkzedés.
 Eibelformig, mn. makkalakú.
 Eibelfgarten, Eibelfamp, der; makkos, makkoskert.
 Eibelle, die; mintarőf.
 Eibelfaß, die; makkonhizlalás, makkolás, makkoltatás.
 Eibelfußel, die; káme.
 Eibelfußchen, das, Eibelschaft, die; makkcsésze.
 Eiben, mn. tölgy, tölgyfábólvaló.
 Eiben, cs. akól, megakól, megakóz (hordót); *sserintez* (mértéket, mérleget).
 Eiben, das; akólás; mértékazerintezés; mértékigazítás.
 Eibensatt, Eibensatt, das; tölgylevél, tölgy lomb.
 Eibensoh, das; tölgyfa, cserfa.
 Eibensuffel, die; tölgyfagyöngy.

Eibenmoos, das; tölgyfamoh.
 Eibenrinde, die; cserhéj.
 Eibenrose, die; *Sölgkbin*.
 Eibenscheider, der; *Sölgypille*.
 Eiber, Eibherr, Eibmeister, Eibner, der; akóló; *sserintez*.
 Eibgebühr, die; akólásbér; mértékigazítási bér.
 Eibhorn, Eibhornchen, das; mokus, evet, oziczabó.
 Eibhornast, der; szögárga majom.
 Eibmaß, das; *anyamérese*.
 Eibpfund, das, Eibenscheffel, der; mintafut, mintaköböl.
 Eibschwamm, Eibbis, der; oszertapló, cserfatapló.
 Eibstab, der; akólópálcza.
 Eibwand, Eibenswand, der; tölgyes, tölgyerdő, tölgyfaerdő.
 Eib, der; esk; eskü, esküvés, hittétel; einen — schwören, ablegen, megaközenni, hitet letenni.
 Eibam, der; vő.
 Eibbruch, der; hitszegés, esküszegés.
 Eibbrüchig, mn. hitszegő, esküszegő, ludas.
 Eibbürge, der; hitelt kezér.
 Eibbürgschaft, die; hitelt kezesség.
 Eibbüße, die; gyik.
 Eiberbunen, t. dunnalüd' polyhe, dánpehely.
 Eibergans, die, Eibervogel, der; dunnalüd.
 Eiberformel, die; esküforma, esküvés' formája.
 Eibrüstung, die; esküvés, hittétel.
 Eibergensch, der; frígyes, szöveteseg.
 Eibergenoßenschaft, die; szöveteség.

Eidlich, mn. esküvési, hites. —, ih. esküvel, hittel.

Eidshwur, der; eskü; esküvés, hittelétel.

Eifer, der; buzgalom, buzgóság, hev, felbuzdulás; harag, hevesség,folgerjedés, folindulás; in — gerathen,folgerjedni, fölhevülni.

Eiferer, der; buzgólkodó, buzgó pártfogója v. ótalmasója, heves védője valaminek.

Eiferig, mn. buzgó, buzgólkodó, heves, tüzes; haragos, indulatos. —, ih. buzgón, buzogva, buzgalommal, hevesen, tüzesen;folgerjedve, bosszankodva.

Eifern, k. buzog, buzgólkodik, féltékenykedik; haragszik, haragjában gerjedez, bosszankodik; für etwas —, hevesen kikelni, buzogni valami mellett; gegen etwas —, hevesen kikelni valami ellen.

Eifersucht, die; féltékenység.

Eifersüchtig, mn. és ih. féltékeny; féltékenyül; auf einen oder über etwas — sein, valakit v. valamit féltelni valakitől.

Eigen, mn. tulajdon, saját; különös. csodálatos, furcsa; pontos; mein, dein, sein tiger cc., a' magam, magad, maga v. enmagam, tenmagad, önmaga' -a v. -e, ich habe es mit meiner eigenen Hand geschrieben, tulajdon v. saját kezzel írtam; sich etwas — machen, magáéav v. tulajdonává tenni, igen rászoktatni magát valami-

re; das Eigene einer Sache, a' dolog' miléte v. mivolta; er ist ein eigener Mensch, különös ember; er hat etwas eigenes im Sprechen, valami külön sajátos van beszédében; das ist ihm —, ez neki külön sajátos; er ist in seinen Sachen sehr —, dolgában igen pontos.

Eigenartig, mn. sajátnemű.

Eigenartigkeit, die; sajátne-műség.

Eigenbülte, der; önhittség.

Eigener, **Eigner**, l. Eigenthümer.

Eigenhändig, mn. és ih. saját kezével írott.

Eigenheit, die; sajátos; különösség.

Eigenleibig, mn. sajátzenévű.

Eigenliebe, die; önszeretet.

Eigenlob, das; öndicséret; — sinst, nem illik önmagát dicsérni.

Eigenmächtig, mn. önhatalmú, önkényű; hatalmaskodó; ein eigenmächtiger Befehl, bitor, bitorló; ein eigenmächtiges Verfahren, hatalmaskodás. —, ih. önhatalmulag, hatalmaskodva.

Eigenmut, der; önhaszon; haszonles.

Eigenneidig, mn. és ih. haszonleós; haszonleóleg.

Eigenneigung, die; haszonlelés.

Eigenruhm, l. Selbstruhm.

Eigent, ih. különösen, sajátlag.

Eigenhaft, die; tulajdon; minőség, természet.

Eigenchaftswert, das; mel-léknév.

Eigenheit, der; önelmőség;

makacsság, fejesség, akaratosság.

Eigenfinnig, mn. önelmü; makacs, feles, akaratos. —, ih. önelműleg; makacsul, akaratosan.

Eigenthum, das; saját; birtok, jószág; ererbte —, örökcság.

Eigenthümer, der; tulajdonos, birtokos.

Eigenthümlich, mn. tulajdon, tulajdoni, saját, sajátos, saját; különös. —, ih. sajátilag, tulajdonként; különösen.

Eigenthümlichkeit, die; sajátos, tulajdonoság.

Eigenthümlicherr, der; tulajdonos úr.

Eigenthümrecht, das; saját jog, tulajdoni v. birtokosi jus.

Eigentüm, mn. sajátlagos; valósgos, igazi. —, ih. sajátlag, tulajdonkép.

Eigenwille, der; önkarat, akaratosság.

Eigenwüßig, mn. önkaratú, akaratos, nyakas.

Eigen, (**Eigenen**), ca, tulajdonit. —, k. illet (valakit), tartozik (valakihez), illik (ra, re).

Eisand, das, l. Insef.

Eisbohr, der; gyorshírvívő.

Eise, die; sietés, sietség; in der —, sietségben, sielve, hamarjában; ich habe —, sietnem kell; es hat seine —, nem sietés v. sürgetős.

Eisen, k. siet; zu Hilfe —, segítségére sietni; fetnem Verderben entgegen —, önmúlását siettetni.

Eisend, **Eisend**, ih. sietve birtelen.

Eisf, mn. tizenegy.

Elfte, die; tizenegyes.
 Elfterley, mn. tizenegysfél.
 Elftfch, mn. tizenegyszerrü ;
 tizenegyrétü.
 Elftmal, ih. tizenegyszor.
 Elftmal, das; tizenegyszög.
 Elftfertig, mn. siető, sietősé-
 ges; sietős, sürgető. —
 ih. sietve, sietőleg, siető-
 tősen.
 Elftfertige, der; siettető, sür-
 gető, hirtelenkedő.
 Elftfertigkeit, die, l. Elft.
 Elftfährig, mn. tizenegyvéü,
 tizenegyszendős.
 Elftfchlag, mn. tizenegyszó-
 tagú.
 Elfte, mn. tizenegyedik.
 Elfttel, das; tizenegyedrés.
 Elfttens, ih. tizenegyedasz.
 Elftthalb, mn. tizenegydfél.
 Elftig, mn. siető; sietős;
 hamar, sebes. — ih.
 sietve, sietőleg; hamar,
 sebesen.
 Elftig, ih. igen v. nagy si-
 etve, sebbel-lobbal.
 Elftmarck, der; sebes mars.
 Elfter, der; vödör, csőbör; akó.
 Elfterig, mn. akós.
 Ein, einer, eine, eines,
 (számnév, mn., nemző,
 és nm.); egy, egyetlen egy;
 azonagy, ugyanazon egy;
 egyik; valaki, valamelly,
 valami, egy; az ember,
 valaki: (összetételekben
 névszókkal; egy); és ist
 ein lhr, egy óra; aus
 Sweden Eins machen, ket-
 tőből egyet csinálni; der
 eine..., der andere...,
 az egyik..., a' másik...;
 der eine und der andere,
 egyik 's másik is; sie sind
 eines Alters, egykorúak;
 wenn sich eine Gelegenheit
 dazu findet, ha alkalom a-
 dódik; wenn einer zu mir

sagte, ha valaki nekem
 mondaná; es könnte einer
 Glauben, azt hihetné va-
 laki; sie haben eine Kranke-
 heit, egy v. ugyanazon
 betegségben vannak; das
 kommt einem fremd vor,
 ez különösnek tetszik; er
 hat einen Bart, szakállá van;
 er ist ein Denker, ő né-
 met; was einer nicht kann,
 darf auch nicht von ihm
 verlangt werden, mit az
 ember nem tud, azt ne is
 kívánják tőle; einüßig,
 egyszemű; einfüßig, egy-
 szótágú.
 Ein, ih. Jahr aus Jahr ein,
 évről évre; ich weiß we-
 der auf noch ein, nem tu-
 dom hova legyek, nem
 tudok mit tenni; (össze-
 tételekben igékkel: be).
 Einadern, cs. beszánt.
 Einander, mn. egymás; egymást;
 egymásnak; sie haßen sich
 —, gyűlölik egymást; sie
 schiden — Geschenke, aján-
 dékokat küldözgetnek egy-
 másnak; — fällen, csó-
 kolkozni, csókolózni, sie
 schlugen —, verokednek;
 silt —, egymásért; uns-
 ter —, egymás közt; über
 —, egymáson, egymásra;
 von —, egymásról, egy-
 mástól &c.
 Einantworten, l. Einhändig-
 en, libetlieferung.
 Einarmig, mn. csonka, egy-
 karú.
 Einartig, mn. egyszemű,
 egyfajú.
 Einäschern, cs. hamuvá éget
 v. tesz. föléget, porrá
 éget; behamvas.
 Einäschern, die; hamuvá-
 tétel v. égetés; hamvazás,
 behamvasás.

Einathmen, cs. beszí, bele-
 hel.
 Einathmung, die; belehelés.
 beszívás.
 Einäßen, cs. beéttet, hezi-
 vat, bemaarat.
 Einäugig, mn. egyszemű, fél-
 szemű.
 Einbaßen, Einbaßiren, cs.
 csomóba v. mállába köt.
 Einbaßung, Einbaßirung, die;
 bemállázás, beszajdázás.
 Einbaßamiren, cs. bebalza-
 mor.
 Einbaßamirung, die; bebal-
 zamozás.
 Einband, der; bekötés.
 Einbaufen, cs. betakarít,
 behord (gabonát a' esűrbe).
 Einbdingen, l. Einbingen.
 Einbeere, die; csillár, far-
 kaszölő.
 Einbegriffen, mn. és ih. mit
 —, oda v. ide érve.
 Einbehalten, cs. rh. meg-
 tart, visszatartóztat.
 Einbeissen, cs. rh. heid harap
 Einbeißen, cs. bepácsol
 beszöz.
 Einbefommen, l. Befommen
 Einberichten, cs. tudósít, l
 Berichten.
 Einbetteln, cs. és vh. ösz-
 szekoldul; magát becsen-
 kedí, esenkedve befürja
 (valahová),
 Einbetten, cs. és vh. be-
 helyez hálásra; hál, meg-
 hál.
 Einbeuten, cs. megpárol,
 megszapol, lúgba tesz.
 Einbiegen, cs. Einbiegen,
 cs. rh. behajt.
 Einbitten, vh. képzol, gon-
 dol, vél, hiss valamit;
 képzöldök; sich etwas —,
 elhitetni magával valamit;
 sokat hiinni v. tartani ma-
 ga felől.

Einbildung, l. Eingebildet.
 Einbildung, die; képzelés, képzelet; képzelődés; nagyralátás, dőlyf; er hat eine große — vor sich selbst, sokat tart maga felől.
 Einbildungskraft, die; képzelőerő, képzelődés.
 Einbinden, cs. rh. beköt, bekötöz, körülköt; ein Buch —, könyvet bekötöni; seinen Rathen etwas —, keresztfának ajánlékozni valamit; die Segel —, vitorlátat bevonni; einem etwas —, meghagyni valakinek valamit.
 Einblasen, cs. rh. befú, belé fú; elfú; einem etwas —, besügni valakinek valamit.
 Einbläser, der; sugó, sugdozó.
 Einblasung, die; sugás, sugdozás.
 Einblat, das; gyönyörű boglárpót, májfü; kigyónyelvű.
 Einblätterig, mn. egylevelű.
 Einblauen, cs. kékít.
 Einbohren, cs. he- v. belé fúr.
 Einbrechen, cs. rh. leront, ledönt; betör, beront. —, k. rh. ledől, leszakad; betörök, beszakad; das Etz bricht ein, a' jég beszakad v. letörök; in ein Haus —, betörni v. berontani a' házba; in einen Laden —, boltot jé. fölverni; in die Feinde —, berontani az ellenség közé; ins Lager —, a' táborba ütni; in ein Land —, berohanni valamely tartományba; die Nacht bricht ein, közeleg az éj; mit

einbrechender Nacht, éj'szakadtán.
 Einbrennen, cs. és k. rh. rá-süt (p. o. helyeget), megsütöget (p. o. helyegzővel); ein Fass —, horodót megkénézni; Wein —, berántani, rántással fölereszteni.
 Einbrechsuppe, die; rántottleves.
 Einbringen, cs. rh. behoz, beviz, behord; betakarit (gabonát, szénát); behoz, behajt; befog, mint foglyot behoz; kipótol, helyrehoz, utána pótol; magterit.
 Einbringung, die; behozás, bevitel, behordás; helyrehozás st.
 Einbroden, cs. aprít, belétördel; hibát ejt; er hat einbroden, van mit ennie.
 Einbruch, der; betörés, berontás; berohanás; mit — der Nacht, éj' közeledtével, alkonyattal.
 Einbrühen, cs. megforráz.
 Einbürgern, cs. honosít.
 Einbürgerung, die; honosítás; honosodás.
 Einbüße, die; veszteg, kár.
 Einbüßen, cs. elveszt, veszt, kárt vall valamiben; die Augen —, megvakulni, szemé' világát vesztetni.
 Einfaßren, cs. behajt, beszed pénzt.
 Eindämmen, cs. gátba v. töltésbe rak (fát st.).
 Eindämmen, Eindeichen, cs. körülgátol.
 Eindcutig, mn. egyértelmű.
 Eindingen, cs. rh. megalkuszik, belé foglal az alkuba.

Einbindung, die; alku, kikötés.
 Eindorren, k. meg-, összeszikk v. aszalódik, összeszárad.
 Eindringen, vh. benyomul, betönl v. tolszkodik v. tolong.
 Eindringen, cs. befordít, becsavar.
 Eindringen, k. rh. behat; nyomul, betolakodik; er hat sich in dieses Amt eingedrungen, betolakodott, betolta magát e' hivatalba; tief in etwas —, mélyen belétni valamely dologba; auf jemanden —, megtámadni valakit (p. o. szóval).
 Eindringend, Eindringlich, mn. hathatós, ható, szív-reható, (beszéd); belátó, éles, (elme). —, ih. hathatosan, behatólag.
 Eindringung, die; betörés, berontás; behatás; beszívargás.
 Eindrud, der; benyomás; belényomás; henyomat, behatás.
 Eindruden, cs. benyom; belé nyom, rá nyom.
 Eindruden, cs. benyom, betör, bezúz; benyom; dein Bild hat sich tief in mein Herz eingedruct, képed mélyen benyomult szívembe.
 Eindrückung, die; benyomás, bezúzás.
 Eine (ber, die, das) mm. egyik.
 Einenden, cs. beengenet.
 Einengen, cs. he-, elboronál.
 Einer, der; egy.
 Einesen, mn. és ih. egyféle; ugyanaz, azoney; es ist —, mind egy; das

ewige —, a' szüntelen egy-
sége.
Eimeraten, cs. le-, bearat,
betakarit; nyor, kap.
Eimerutung, die; bearatás,
betakaritás.
Eines, l. Ein.
Einfach, mn. egyes; egy-
szerű; egyrétű, (róza);
egyszerű, ágatlan, (fű); die
einfache Zahl, egyes szám.
—, ih. egyszerűen; egy-
rétűen.
Einfachheit, die; egyszerűség;
egyrétűség.
Einfäden, cs. belé hűz (csér-
nét a' tübe); énomúl v.
mesterségesen elintéz.
Einfahren, cs. rh. beviz,
behord; betör, betaszít
(valamit kocsin menté-
ben); Pferde —, lovakat
tanítani kocsiba. —, k. rh.
hemegy kocsiba, beáll ha-
jón, bevev; lemegy, le-
ereszkedik bányába.
Einfahrt, die; beemenés, be-
járás, beállítás; lemenet-
tel, leereszkedés (bányá-
ba); hemenet; bejárás,
bejáróhely.
Einfall, der; bedőlés, he-
csés, beszakadás, berogyás,
leomlás lerokadás; herobanás,
beütés; berugas, befolyás,
beszakadás; ölet, gondolat; ein
Wissiger —, elmés ölet; ich
gerietz auf den —, ju sz.
azon gondolatra jöttem,
eszembe jutott sz.; er hat
Einfälle wie ein altes Haus,
kicsapongó ötletei vannak.
Einfallen, k. rh. beesik; be-
dől, beszakad, be-, össze-
rogy, leomlik, lerokad;
berohan, beüt, ráüt; behat,
bemegy; beáll, be-
következik; megcsappan,

beesik (arcsa, szeme); die
ses Obäude will —, ezen
épület dőlőfőben van; es
fiel Regenwetter ein, esős
idő következett. —, sz-n.
rh. eszébe jő v. ötlík; eszé-
be jut; es fällt mir ein,
dász sz., eszembe ötlík, hogy
sz.; so was ist mir nie
eingefallen, soha eszemben
sem volt; es fällt mir wie-
der ein, eszembe jut; sich
— lassen, valamelly gon-
dolatra vetemőlni; was
fällt Ihnen ein? ugyan
mit gondol? mi jut eszé-
be?
Einfalt, die; egyszerűség;
egygyűség, bergyűség.
Einfalteln, l. Falteln.
Einfaltig, mn. egyszerű;
egygyű, hárgya. —, ih.
egyszerűleg, gyermekde-
den; egygyűleg, hárgyun,
ostobául.
Einfaltspindel, der; pimasz,
tájbias.
Einfangen, cs. rh. be-, meg-
fog és bezár; bekerít, be-
kertei.
Einfürbig, mn. egyazinű.
Einfakband, das; szegély-
szalag.
Einfassen, cs. betölt, belé
töltöget (hort hordoba,
gabonát zsákba sz.); fog-
lal (ba, be); be-, körül-
kerít; kává; etwas mit
etwas —, valamit vala-
mivel körülfogalni; be-
keríteni, körülkeríteni, mit
einem Rahmen —, ráma-
ba foglalni; einen Edelstein
in Gold drágakövet arany-
ba foglalni; dienen —,
méhrajt köpűbe verni;
Personen —, gyöngyöt fűzni.
Einführen, cs. makkra hajt,
v. eraszt.

Einfüllen, cs. bereszol.
Einfuchten, cs. nedvesít,
megduvesít.
Einfuern, cs. betűzel.
Einfunden, vb. rh. megjele-
nik, eljő.
Einfügen, cs. fűz, reszel (fü-
let a' tábe).
Einfichten, cs. rh. befon,
belé fon, összefon; sich in
eine Sache —, magát va-
lamelly ügybe v. dologba
avatni v. ártani.
Einführung, die; befonás,
összefonás.
Einfügen, cs. betold, belé
told v. foltoz; belé szűr
(szót valamibe); sich über-
all —, magát mindenü-
vé befűzni, beszínlani.
Einführen, k. rh. beröpül,
bezáll.
Einführen, k. rh. befoly,
belé foly; behat, ráhat;
— lassen, megemlíteni v.
megérinteni v. előhozni
(írásban, beszédben); be-
szóni (írásba, beszédbe).
Einführen, cs. befolyat, he-
folyaszt; belé szivárogtat,
belé csapogtat; gerjeszt,
ébrezt.
Einführung, die; belé szí-
várogztatás, belé csapog-
tatás.
Einfuhr, der; beröpülés; be-
szállás.
Einfuhr, der; befolyás; be-
omlás, beomlás; behatás,
befolyás; — haben auf
... , haben bey ... , be-
folyásának lenni valaki-
re, valakinél; durch —
auf etwas wirken, befoly-
lás által hatni.
Einführen, cs. bekiván, be-
kér, bossod.
Einführung, die; bekivá-
nás, bekérés, beszédés.

Einförmig, mn. egyféle ;
 egyszerű; egyszerű; egy-
 forma. —, ih. egyformán,
 egyfélekép; egyszerűen.
 Einförmigkeit, die; egyforma-
 ság, egyféléesség; egysze-
 rűség.
 Einfressen, cs. rh. elharap,
 elnyel, megesszik (bosz-
 szút, haragot st.). —, k.
 rh. beeszi v. bemarkja v.
 berágja magát (a' vá-
 lástóvíz st.). —, vh. rh.
 berágja v. rágya befúrja
 magát (a' nyű st.).
 Einfressen, vb. beházasodik;
 sőt in sine Innung —
 valamely ezébe beháza-
 sodni.
 Einfriedigen, Einfriedigen, cs.
 bekerít, bekertel, bekor-
 látó, begarádoz, beső-
 vényez.
 Einfriedigung, Einfriedigung,
 die; bekerítés, bekerte-
 lés, bekorlátózás, bega-
 rádozás, besővényezés.
 Einfrieren, k. rh. befagy.
 Einfügen, Einfügen, cs. be-
 ereszt (deszkákat st.
 egymásba), összefoglal,
 belé v. hozzá csinál.
 Einfügen, das; Einfügung,
 die; beeresztés, összefog-
 lalás; belé v. hozzá csi-
 nálás.
 Einführen, die; bevitel, be-
 hódás.
 Einführen, cs. behord, be-
 visz; behoz; bevezet, be-
 iktat; bemutat; kezd,
 szokásba vesz, behoz; ti-
 nen Dleb —, tolvajt be-
 fogni; etnen redend —,
 valakit beszéltetni; ver-
 botene Waaren —, vak
 árakat, tiltott portékákat
 hozni be.
 Einführung, die; behordás,

bevitel, behozás; beve-
 zetés, beiktatás; belépe-
 tés, bemutatás; befogás;
 szokásba-vevés.
 Einführer, die; beiktató, be-
 vezető; bemutató, belé-
 pető.
 Einfüllen, cs. betölt, belé-
 tölt; megtölt.
 Einfüllen, die; betöltés,
 belé töltés; megtöltés.
 Einfühlig, mn. egylábu.
 Einfüttern, cs. tokba tesz;
 in Stroh —, szalmába
 takarni, elrakni.
 Eingang, der; bemenés, be-
 menet, bemenetel; bejá-
 rás, bejáróhely; kezdet,
 eleje v. kezdő része (va-
 laminek); bevitel; *bevdm.*
 bevitelvám; er fand mit
 seinen Bitten wenig —
 keveset ügyeltek kérésre,
 v. alig vettek föl esede-
 réseit; nach — der aus-
 stehenden Gelder, ha kiün-
 nlevő adosságaimat v. pén-
 zeimet bevehetem.
 Eingang, ih. kezdeten, kez-
 detben; die — erwähnten
 Umständen, a' kezdeten mon-
 dott v. érintett körülmé-
 nyek.
 Eingangstoll, der; bevitel-
 vám, *bevdm.*
 Eingeben, cs. rh. bead; be-
 nyújt; javasol, sugal,
 tanácsol; ihl, ihlet, ih-
 lel; einem Arzney —, va-
 lakinek beadni, orvossá-
 got adni; eine Bittschrift
 —, kérelemlevelet nyuj-
 tani be; einem etwne —,
 valakinek valamire gondo-
 latot v. tanácsot adni.
 Eingebildet, mn. képzelt,
 gondolt, álmodott; elhitt,
 önhitt, magahitt.

Eingebilde, das; kereszt-
 gi ajándék.
 Eingeboren, mn. hajlott,
 görbe, meghajlott, be-
 hajlott; eine eingeborene
 Nase, sasorr, hajlott orr.
 Eingeboren, mn. egyszülött;
 honnászülött, bennszülött.
 Eingebraute, das; hozomány.
 Eingebung, die; beadás; be-
 nyújtás; javasolás, sugalás;
 ihlés, ihletés, ihlelés.
 Eingebümt, mn. begátolt,
 betöltött; elgátolt, eltöl-
 tött.
 Eingedenk, mn. eines Dinges
 — sein, valamiről meg-
 emlékezni.
 Eingefallen, mn. beesett
 besüppedt; sovány, el-
 fogyott; eingefallene Ba-
 den, beesett arczok; eine
 gefallene Augen, becsülő,
 becsott szemek.
 Eingestiftet, mn. testesztült,
 megtestesztült; ein einge-
 stifteter Zettel, megtes-
 testült ördög.
 Eingehen, k. rh. bemegy;
 érkezik, jő; összemegy;
 begyűl, a' bejő; összerou-
 kad; elromlik; alászáll,
 csökken, dugába dől; be-
 hat, áthat, átállat; meg-
 fog; die Gelder gehen spar-
 sam ein, a' pénzek apró-
 donként, lassanként gyűl-
 nek be; die Renten gehen
 richtig ein, az adókat pon-
 tosan fizetik; es sind Brie-
 fe, Nachrichten eingegangen,
 levelek, hírek érkeztek.
 jöttek; ich gehe nicht ein,
 mindente réá állok, min-
 denbe megegyezek; einen
 Bergleich eingehen, alkut
 kötni, egyesést tenni, e-
 gyezkedni; eine Wette ein-
 gehen, fogadni; eine Ver-

bindung —, magát lekötöni, leköteleni; dieſes Zuſch wird im Waſſer —, ez a porzó a' vizben össze- megy; das Zuſch eingehen laſſen, beavatni a' poztót; eine Gewohnheit ein- gehen laſſen, valamitől el- elszakni, valamely szo- kással felhagyni.
 Eingefegt, mn. kirakott, rakatos; eingefegte Arbeit, kirakott munka, rakatos mű.
 Eingemacht, mn. becsinált. Eingemachte, daſ; becsinált.
 Eingekommen, mn. bevett, beszédett; elfogult.
 Einkommenheiten, die; elfo- gultság.
 Einkopft, mn. természeti, természettadta, benn- termett.
 Eingrabet, daſ; örleméz, (sárban).
 Eingekauft, mn. közbeve- tett; beiktatott.
 Eingekauftete, daſ; beszelt, szeldelt.
 Eingekauft, mn. szűk, szo- rult, szoros, megszorított, korlátolt; szűkelméjű, szűkesű, rövidelmű.
 Eingeklehen, mn. lakó, lakos.
 Eingekündet, daſ; vallomás.
 Eingeklehen, cs. rh. megvall; megenged, megismer, el- ismer.
 Eingeweide, daſ; belrész, sziger.
 Eingewohnen, k. megszokik (helyet).
 Eingewurft, mn. megrög- sött, meggyökerezett.
 Eingezogen, mn. csöndes; elvonult, félre vonult, magányos; takarékos.
 Eingezogenheit, die; csöndes-

ség, magányosság, elvo- nultság; takarékoság.
 Eingießen, cs. rh. belé tölt; belé önt; belé csepegtet, belé szivárogtat; összefor- raszt, összeönt.
 Eingießung, die; belé töltés, belé öntés; összeforrasztás, összeöntés.
 Eingittern, l. Bergittern.
 Eingraben, cs. rh. be-, el- ás; be-, elsánczol; be-, elárkol; bevés, bemetaz; rá vés v. metaz.
 Eingraben, daſ; be-, el- ás; be-, elsáncolás; be-, elárkolás; árkolat; bevé- sés, bemetazás; rávésés v. metazás.
 Eingreifen, k. rh. belényül; belé akad, belé megy, megfog; belé avatkozik, belé vág; der Anfer greift ein, a' horgony jól fog; a' horgony fog, akad; in jemanbes Rechte —, va- laki' jogaiba vágni.
 Eingriff, der; benyulás, he- lényulás; beavatkozás, bevágás; einzn — in jemanbes Rechte, Amt thun, valami' jogaiba vágni, hi- vatalába avatkozni.
 Einguß, der; betöltés, be- öntés; töltelék, öntet, öntelék.
 Einhaften, cs. bevág; horzá vgdal
 Einhängen, cs. besövényel, bekertel, bekerít.
 Einhängung, die; besövé- nyelés, bekertelés; sö- vény, kertelés.
 Einhängeln, cs. behorgol, beakaszt; belé horgol v. akaszt.
 Einhängen, cs. bekapcsol, beakaszt, belé akaszt.
 Einhängig, mn. azonhangú,

azon egyhangú, egyenlő, (akarát, gondolat).
 Einhängigkeit, die; megegye- zés, egyenlőség.
 Einhalten, der; akadályozás, feltartóztatás; siner Sach: — thun, valamit akadá- lyozni, külsletetni, tar- tóztatni.
 Einhalten, cs. rh. feltartó- zat, visszatartóztat. —, k. rh. megsűni, megállapo- dik; mit der Arbeit —, megsűnni a' munkával, a' munkától; mit der Sa- chung —, a' ízetéseket megsűntetni, a' ízeté- sokkal megsűnni.
 Einhandeln, cs. megves, megvásárol; bealkuszik, hozzá alkuszik; elkeres- kedik (valamit), elveszt kereskedésben.
 Einhängig, mn. egykezű, félkezű.
 Einhängigen, cs. kézbe v. kézhez ad, kézbe v. kézhez szolgál, szolgáltat.
 Einhängigung, die; kézbea- dás, kézhezadás, kézbe- szolgálás, kézhezszolgáltat.
 Einhängen, cs. beakaszt, betesz.
 Einhängig, mn. egylapos, egylejtojű, egylejtes; ein einhängiget Daſ, egylej- tes födel.
 Einhängen, cs. belehel, bessi; belé lehel, belé sugal, ihl.
 Einhängung, die; belehelés, beszívás; belé lehelés, be- lé sugallás, ihlés, ihlet.
 Einhängen, cs. rh. bevág, belé vág; felvág; Stiefel —, húst vágni be, húst sözni be. —, k. rh. auf den Feind —, az ellenség közé vágni; einen bey je-

manden —, valakinek be-
valáni az újtól valakinel,
valakit beárulni.
Einbaug, l. Einmähdig.
Einbebet, cs. rh. beemel;
belé emel (ajtót a' sark-
ba).
Einbeften, cs. befűz, belé
fűz, belé varr.
Einbeilen, cs. és k. bele
gyógyít v. forraszt v. he-
geszt; belé gyógyúl v. for-
rad v. heged.
Einheimifch, mn. honi, ha-
zai, helyföldi, honföldi;
ein einheimifcher Krieg,
belháború; einheimifche
Fifche, honföldi, hazai ha-
lak.
Einheimathen, vh. in eine
Samtftte —, valamely csal-
ládba v. nemzettségbe há-
zasodni.
Einheit, die; egység.
Einheiten, cs. befűt.
Einheiten, das, Einheitsung,
die; fűtés.
Einheitszer, der; fűtő.
Einheitsen, cs. rh. sűg
(szinésznek st).
Einheitszer, der; sűgő,
(szinpadon).
Einheitsig, l. Einheitsig.
Einheimen, cs. megköt (ko-
caikereket).
Einheiten, l. Einhängen.
Einzer, ih. be; elő, elé;
— gehen, treten, reiten,
fliegen st. bejöni, belépni,
belovagolni, beszállni, be-
röpülni st.
Einzeren, cs. tanít, idomít,
kitanít, kiidomít.
Einzeren, cs. el-, beér, u-
tolér; beviz, bevezet
(ünnepélyesen valahová);
die Segel —, a' vitorlá-
kat leereszteni; Stimme
—, szavazatot beszélni;

das Besfümte —, elmu-
lasztottat kipótolni; einen
—, valakit tanuláshoz el-
v. utolérni; einen Wald
—, erdőt kímérni; Raub-
rieth —, tudósítást szer-
zeni valami felől,
Einholung, die; bevezetés;
be-, el-, utolérés.
Einhorn, das; egyszarvú;
narvál, (hal); hercules-
cserebűly; narválfog.
Einhornfifch, der; kétlógú.
Einhornfäfer, der; hercules-
cserebűly; egyszarvú bo-
gár.
Einhörnig, mn. egyszarvú.
Einhufig, mn. egypatája,
egéankörmű.
Einhüllen, cs. betakar, be-
leplez, beburkol; belé
göngyöl v. takar.
Einhüllung, die; betakarás,
begöngyölés, beleplezés.
Einig, mn. és ih. egyed, e-
gyetlen egy, egy; egye-
ző, haratsűgos; egyedül;
mit fű felbst nicht einzig
fehn, önmagával nem e-
gyezni; über etwas —
werden, valamire meg-
alkudni, valamiben meg-
egyezni.
Einiger, einige, einigen,
nm. néhány, némely,
néki, némi; einiger Was-
fen, némileg, némikép,
valamennyire.
Einigkeit, die; egység, o-
gyedűség; egyesség, e-
gyezés.
Einimpfen, cs. beolt, belé
olt.
Einigen, cs. és k. beűz,
bekerget; benyargal; be-
hajtat, (kocsin); — die
Hunde, kutyákat vadász-
ni tanítani; einem eine
Gurth —, valakit eljesez-

teni; einem einen Schre-
den —, valakit elrémítö-
ni.
Einjährig, mn. esztendő.
Einfaffen, cs. bemeszel; be-
vakol, összevakol.
Einfaffen, das; mészelés;
vakolás.
Einfähen, cs. megrág, szá-
jába rág.
Einfanf, der; beszerzés,
bevásárlás; vétel.
Einfaufen, cs. beszeres,
bevásárol; megvesz, meg-
vásárol; fű —, magának
jogot venni.
Einfäufzer, der; bevásárló,
beszerző. sálár.
Einfäufte, die; földészug, to-
tűszug.
Einfäher, die; vendégfoga-
dó; beszállás, (vendég-
fogadóba); magába-száll-
lás.
Einfähen, k. beszáll; be-
fordúl; beszól; bei einem
in Berührungen —, va-
lakához befordulni, be-
szólni.
Einfellen, cs. heékez, be-
ékel.
Einfellern, cs. pinczébe rak
v. tesz v. tölt.
Einferven, cs. meghornyal;
bevág; felró.
Einferven, das; hornyalia;
hovagdalás; felrovás.
Einfervern, cs. befog, be-
zár, börtönbe v. tömlőz-
be tesz.
Einfervernng, die; befogás,
bezárás, börtönbe-tétel,
börtönözés.
Einfetten, cs. beragaszt; be-
lé ragaszt.
Einfügen, cs. bepanaszol,
bevádol.
Einfammern, cs. kapcsolás
kősz szorít; ein Wort —,

- valamelly szót sárjel kö-
z, sárjelbe tenni.
- Einflang**, der; összhang.
- Einfließen**, ca. becsirizel, be-
ragaszt, belé csirizel v.
ragaszt.
- Einfließen**, ca. felöltötöt
(papnak, szerzetesnek);
sich — lassen, papnak v.
szerzetesnek öltözni, öl-
tözködni; eingefleibet wer-
den, papnak v. szerze-
tesnek öltöztetni; eine Sa-
che —, valamit jól elő-
adni.
- Einfliehung**, die; felöltötö-
tés.
- Einfließen**, ca. becsirizel;
belé csirizel.
- Einfließen**, ca. beszorit, be-
csiptet, oda szorit, oda
csiptet.
- Einfließen**, ca. és k. beki-
linsel.
- Einfließen**, ca. bekopogtat,
bever; betör, bezúz.
- Einfließen**, ca. elkereszt-
fáz.
- Einfließen**, ca. bédagaszt, be-
lédagaszt.
- Einfließen**, ca. behajt, be-
tör; bereposzt.
- Einfließen**, ca. beköt; rá-
parancsol (valamit vala-
kire).
- Einfließen**, k. és ca. elfő,
kifő, lefő; elfőz, lefőz;
befőz; bis zur Hälfte —,
félíg elfőzni, lefőzni.
- Einfließen**, k. rh. benyujt,
bead (kérelemlevelet); esz-
be jő; szül, lebetegszik;
bejő (pénz); schriftlich
—, kérelemlevelet nyujt-
ani v. adni he; wider
einen —, valaki ellen pa-
naszlani, panaszt tenni;
wider —, valakinek el-
lenmondani.
- Einfließen**, da; jövedelem.
- Einfließen**, ca. bekerit, be-
kerit.
- Einfließen**, ca. kosárba tesz
v. szed v. rak.
- Einfließen**, da; alakor.
- Einfließen**, ca. berak, be-
rakodik; elkalmárkodja v.
elkereskedni (magát, min-
denét).
- Einfließen**, ca. körbe fog,
v. kerit; beköröz, elkö-
röz.
- Einfließen**, k. rh. becsúz,
bemáss, behúvik; össze-
megy, összekuszogodik.
- Einfließen**, ca. bevesz, be-
kap; utóler, beér.
- Einfließen**, t. jövedelem.
- Einfließen**, ca. rh. rá rak,
belé rak; hi, meghi; ki-
málkózik, int; zu einem
Feste —, torba, vendég-
ségbe, ünnepre hinni; der
eingeladene Gast, eingelä-
dene, hivatalos.
- Einfließen**, mn. kínálkozó,
ajánlkozó.
- Einladung**, die; berakás; hi-
vás, meghívás.
- Einladungsschreiben**, da;
meghívó levél; meghívó
írás.
- Einladungsschrift**, die; pro-
gramma.
- Einlage**, die; betevés; be-
tét, betétel.
- Einlager**, da; szállás, ta-
nya, kvártély; szálláso-
lás, tanyázás, kvártélyo-
zás.
- Einländerisch**, l. Zundländerisch.
- Einlangen**, l. Einreichen, Ein-
geben, és Anlangen.
- Einlaß**, der; beeresztés, be-
bocsátás; kapu, ajtó.
- Einlassen**, ca. rh. beereszt,
bebocsát, befolyat, he-
folyaszt; belé ereszkedik,

- belé bocsátoszik; sich in
etwas —, valamibe eresz-
kedni; sich mit einem in
Gespräch —, valakivel be-
szédbe, vagy beszélőnek
eredni; sich in eine Hei-
rath —, házasságba ele-
gyedni, v. ereszkedni; sich
auf eine Klage, oder ge-
richtlich mit einem —, tör-
vénybe ereszkedni, va-
laki' vádjaira felelni; ich
sann mich darauf nicht —,
annyira nem ereszkedhe-
tem, annyiba nem bocsát-
kozhatom.
- Einlassung**, die; beeresztés,
bebocsátás.
- Einlaß**, der; megérkezés;
bevezetés.
- Einlaufen**, k. rh. befut, be-
szalad; megérkezik, meg-
jő; bevez; összemegy,
összekuszogodik.
- Einlaufen**, da; megérke-
zés, jövetel; bevezetés;
beavatás.
- Einlaugen**, ca. belúgoz.
- Einläuten**, ca. beharangoz;
beszenget.
- Einlegen**, da; bocsát,
Einteser, der; hicsak, hicska.
- Einlegen**, ca. betesz, ha-
rak, belé tesz v. rak;
eltesz, becsinál; Befes-
tung —, katonaságot, ki-
rizedtet adni valamely
helynek; einen Soldaten
— bey . . ., valahová ka-
tonit adni; das Wasser
—, a' kést hotenni; die
nen Pfeil —, fölvilaz-
ni az íjat; Waaren —,
a' boltot beszárni; elta-
rodni, elvakarodni; Fleiß
—, hást beszárni; Gur-
ten —, ugorkát eltenni;
beccinálni; Leben —,
szőlőt ültetni; Kisten —,

szegfűt rakni, ültetni; Wein, Bier *ic.* —, bort, sert eltenni; mit Platzten von Marmer —, márványlapokkal kirakni; Eisens- und Stahlarbeit mit Gold oder Silber —, vas és aczélművet arannyal v. ezüsttel kirakni; Ehre, Ehrende mit etwas —, valamivel becsületet, szégyent, kudarcot vallani; ein gutes Wort für einen —, valaki mellett szólani; eine Appellation —, fölébbitelt kőrní, ügyét fölebb vinni.

Einlegen, *das*; betevés, be-rakás, eltevés, elrakás; fölnyilazás; ültetés.

Einleger, *der*; ültető; bi-csak, bicska.

Einleimen, *cs.* beenyvez; be-lé enyvez.

Einleiten, *cs.* bevezet, be-kiért; intéz, kormányoz, elintéz.

Einleitung, *die*; bevezetés; intézés.

Einleiten, *cs.* és *k.* vissz-azatérít; helyre tesz; vissz-azatér, ismét belé tér.

Einlesen, *cs.* *rh.* szed, szü-retel.

Einleuchten, *k.* bevilágol, be-világít.

Einleuchtend, *mn.* világos, ért-hető.

Einliefern, *cs.* beszállít, be-küld, bead, beszolgál, beszolgáltat.

Einlieferung, *die*; beszállí-tás, beküldés, beadás, beszolgálás.

Einliegen, *k. rh.* lakik, fek-szik; bei einem —, va-lakinél lakni, szálláson lenni.

Einliegend, *mn.* bennlevő.

Einlösen, *cs.* belyukaszt, meglyukaszt, lyukat csinál v. für (valamibe).

Einlogiren, *cs.* és *k.* bezál-lít, szállásra ad; bezáll, megszáll.

Einlösen, *cs.* kivált, vissz-szavált.

Einlösung, *die*; kiváltás, visszaváltás.

Einlöthen, *cs.* beforraszt, belé forraszt.

Einlöthung, *die*; forrasztás.

Einmachen, *cs.* becsinál, be-lé csinál, helé takar v. takargat; besöz, besöz, becsinál; mit Zucker —, in Essig —, czukorba be-szözni, ecetbe becsinál-ni; den Teig —, kov-vást tenni; Rast —, me-szet csinálni.

Einmüßig, *mn.* egyfüvű, egykaszalátú.

Einmahnen, *cs.* megintet (szétészert, adóssáért).

Einmaischen, *l.* Einmischen.

Einmal, *v.* Ein Mal, *ib.* egyszer; egy ízben; nür —, csak egyszer; — für allemal, egyszer 's nem többször; egy szó annyi mint száz; most egy-szer 's utóljára; auf —, egyszerre; — über das andere Mal, egyszer is má-szor is, több ízben.

Einmal, *ib.* egykor, egy időben, egyszer; csak; majd; wenn er — Luft dazu bekommt, ha kedve jó majd v. ha egyszer kedvet kap; da sind Sie endlich —, egyszer csak-ugyan megjüttek v. itt vannak valahára; nicht —, nem is.

Einmalig, *das*; egyszer-egy.

Einmalig, *mn.* egyszeri.

Einmännisch, *mn.* egyszemélyes, egyemberes, (nyo-szolya *ic.*).

Einmarsch, *der*; bemenet, bemenetel, bemarsolás.

Einmarschiren, *k.* bemegy, be-marsol.

Einmaß, *das*; apadék, mér-fogyatéék.

Einmächtig, *mn.* egyárboczu.

Einmauern, *cs.* falba tesz v. rak, befalaz.

Einmischen, *cs.* szaladot for-ráz, megforraz.

Einmischen, *cs.* bevés; át-vés, keresztülvés.

Einmengen, Einmischen, *cs.* közé v. belé elegyt v. kever, beelegyt; sich mit —, belé elegyedni, belé avatkozni.

Einmischung, Einmischung, *die*; belé elegyítés, közékeve-rés; belé avatkozás.

Einmessen, *cs.* és *vh.* *rh.* bemér; apad, fogy, *be-elméren* (ismételt mérés-knél a' búza *ic.*).

Einmieten, *cs.* kibérel, ki-haszonbérel, kiarendál.

Einmischung, *die*; kibérlés, kihaszonbérlet, kiarendá-lás.

Einmühen, *cs.* beburkol.

Einmühen, *cs.* bányol, pénz-xer ver valamit; pénzt új-ra ver.

Einmüth, *der*, *l.* Einmüthigkeit.

Einmüthen, *cs.* fölvételt, be-vételt könyörög (egyesü-lethe, czéhbe).

Einmüthig, *mn.* egyértelmű, *egyelmű*.

Einmüthigkeit, *die*; egyértel-műség, *egyelműség*.

Einmühen, *cs.* belé szegez; beszegex.

Einüßen, es. belé varr; ki-
varr (virágokat); ösz-
szewarr, bevarr (szűkebb-
re).

Einuahme, die; bevét, be-
vétel.

Einuehnen, es. rh. bevez; beszed; befogad; meg-
vesz, elfoglal; befog, el-
fog, elszédit, elkábit, meg-
kábit; elfoglal; das Ge-
gel —, a' vitorlát ösz-
szehüzni; viel Raum —,
nagy helyet fogni; eine
Stadt —, valamely vá-
rost elfoglalni; mit Sturm
—, megrohanással elfog-
lalni, ostrommal megven-
ni; eines Stelle —, va-
lakit' helyét, hivatalát el-
foglalni; Vorwürfe —,
szemrehányásokat eltér-
ni; dieser Wein nimmt
den Kopf ein, ez a' bor
a' főt elnehézi, elká-
bitja; einen wider einen
—, valakit valakinek le-
szólni; einen für einen oder
etwas —, valakit vala-
ki vagy valami felől meg-
szédíteni; sich — lassen,
magát megszédíteni.

Einnehmend, mn. kellemes,
kedveltető, megnyerő.

Einnehmer, der; adószedő;
vámazedő; beszedő.

Einnehmung, die; bevét,
bevétel; megvét, meg-
vétel, elfoglalás; elkábi-
tás.

Einnehmen, l. Nehen.

Einneten, es. heczővekel.

Einneten, Einneten, vh. be-
fészekel, befészekelődik, be-
fészkeli magát.

Einnehmigen, ls. kényszerít v.
kénytet (valakit vala-
mire).

Einöde, die; vadon, sivatag,
magány.

Einöhlen, es. beolajos, olaj-
jal beken.

Einöhrig, mn. egyfülű.

Einpacken, es. berak, elra-
kodik, bepakol, elpakol;
eltakarodik, olvakarodik,
elkúcorog.

Einpackung, die; berakás, el-
pakolás.

Einpappen, es. bepépel; be-
lé pépel.

Einpassen, es. és k. beil-
leszt, beillot; belé il-
leszt; belé illik.

Einpassen, l. Hinsingehen,
Hineinkommen.

Einpassung, die; beillesztés,
belé illesztés, beillesztés,
belé illetés; beilles, be-
lé illes.

Einpählen, es. bekaróz.

Einpählung, die; bekaró-
zás.

Einparren, es. fárába kehe-
lez.

Einpeifen, es. rh. besüvit, be-
sivít, besüvölt, besipol.

Einpführen, es. ketrecbe v.
skolba zár; bezár; ösz-
szezár.

Einpflanzen, es. ültet, plánt-
tál, beültet, beplántál;
belé olt, belé ünt; meg-
rögzik.

Einpflanzung, die; ültetés,
beültetés, plántálás, be-
plántálás; belé oltás, he-
lé öntés.

Einpfahnen, es. betapaszol,
heftastromoz.

Einpfäden, es. heczővekel.

Einpfügen, es. beszánt; fel-
szánt, feltört; belé szánt.

Einpfropfen, es. heolt, be-
lé olt.

Einpfropfung, die; heoltás,
belé oltás.

Einpfündig, mn. egyfontos.

Einpfüntner, der; fontos á-
gyú, egyfontos ágyú.

Einpihen, es. beszurkol; be-
lé szurkol.

Einplandern, es. elcsucsul-
tat, elaltat bezéddel (va-
lakit); tele bezél (va-
lakit -val, vel); rá be-
szél v. vez (valakit -ra,
re).

Einpöfeln, es. besóz, be-
sólevez.

Einprägen, es. benyom, be-
ver, rányom, ráver; be-
lé nyom; belé ver v.
olt.

Einprebigen, es. bepapol,
belé papol; belé olt v.
önt.

Einpressen, es. szorít; he-
lé szorít; sajtóba tesz.

Einprügeln, es. bever; be-
lé ver.

Einpulvern, es. behajporoz;
felhajporoz.

Einpumpen, es. beszivatyz;
belé szivatyz.

Einquartieren, es. beszállásol,
bekvártélyoz.

Einquartierung, die; beszál-
lásolás, bekvártélyozás.

Einquellen, es. fölkeleszt,
megkeleszt, felpuffaszt
(borsot st.).

Einquerlen, es. behabar; be-
lé habar.

Einraffen, es. belé szed v.
kapkod (forgácsot a' kö-
ténybe); összeránt, ösz-
szegöngyöl (vitorlát).

Einrammen, es. berámás, be-
foglal.

Einrammen, Einrammen, es.
besulykol, bekötisol; ösz-
szchever, összehembereg
(ágyt).

Einrathen, l. Urathen.

Einrückern, cs. megfűstöl; fűstűstöl.
 Einräumen, Einräumen, cs. helyére rak v. tesz; helyet enged; megenged; helyben hagy; igazol; megenged; szabadságot hagy.
 Einräumung, die; helyre rakás; helyengedés; helyben hagyás; szabadságen-gedés.
 Einräumen, cs. beszűg.
 Einrechnen, cs. beszámúl, betud; belé számlál v. tud, köze számlál.
 Einrede, die; beléskölés, ellenmondás, szóváltás; ment-ség, kifogás.
 Einreden, cs. rá vesz, rá beszél; cinem Ruth, Herz —, valakit felbátorítani, neki huzdítani. —, k. belé szól, szavába vág, köz-be szól; ellene szól, elle-ne mond.
 Einredung, die; belé szó-lás, közbe szólás.
 Einreifen, cs. vitorlát rövi-dít v. szorit.
 Einregistrieren, cs. belajstro-moz.
 Einreiben, cs. rh. bedör-göl, bedörzsöl; belé dör-zsöl; hemorrszol, belémor-zsol.
 Einreibung, die; bedörzsö-lés.
 Einreichen, cs. benyujt, be-ad.
 Einreihen, cs. sorba szed; ráncba v. redőbe szed; bordába szed.
 Einreiben, cs. rh. behaán, he-repezst, beszakaszt; he-rajzol; belé rajzol; le-zakaszt, lehuz, betör, összetör, leront. —, k. rh. behasad, bereped, ha-

szakad; elbatalmasik, erőt vesz, harapózik.
 Einreibung, die; hasadék, szakadék; összetörés, le-rontás, lezakasztás.
 Einreiten, k. és cs. rh. be-lovagol. lovagolva, be-tör v. bezúsz.
 Einreiben, cs. helyre tesz, visszatessz (ficxamodott ta-got).
 Einrenfung, die; helyretét, helyretétel, visszatét, viss-zatétel.
 Einreiten, k. és cs. rh. be-fut; neki fut; futva he-tör, betol.
 Einrichten, cs. helyére tesz, v. igazít; belé tesz v. igazít; elrendel, elintéz, randbe szed; felbutoroz, folkészit, elkészit; etwas nach etwas —, valamit valami után v. szerint in-tézni, rendelni; sich —, elvendezkedni (b. zavall).
 Einrichtung, die; helyretét, helyretétel, helyreigazít-ás; elintézés, intézke-dés; bútor.
 Einriegeln, cs. bezávarol, be-reteszol, retesszel be-zár.
 Einritt, der; belovaglás.
 Einrißen, cs. bekarczol; meg-karczol.
 Einrollen, cs. begyűr, he-göngyöl; összegyűr, öz-szegöngyöl.
 Einrossen, k. leraszadásodik, beraszadásúl; belé rozadá-sodik v. rozsdásúl.
 Einrüden, cs. beiktat, he-tesz; beléiktat v. tesz. —, k. hemegy, beköltö-zik, bezáll; következik, helyébe lép.
 Einrückung, die; iktatvány; baiktatás; beköltözés, be-

menet, bezállás, bema-rsolás.
 Einrühen, cs. belé kever, belé habar; összekever, összehabar.
 Einr, die; egy; egyesem, (kocsán, kártyán).
 Einr, mn. és ih. egy; egy-szer, egyszerre; — von-ben, egyik, kettő kö-zül egyik; in — fort, folyvást; in — Weg, egy úttal; — in das andere, e-gyet másért; es ist —, egy óra; es ist halb —, félóra; es ist mir alles —, nekem mind egy; noch —, még egyet, még egy szó-ra, még egyet mondok; wir wollen — trinken, igyunk egyet.
 Einfaat, l. Anfaat.
 Einfaden, cs. zsákba v. zsák-ra szed, zsákba tesz, fel-zsákol; elszobeli; bohur-kol.
 Einfäden, cs. bevet.
 Einfagen, l. Einheften, An-fagen.
 Einfügen, cs. befürezzel.
 Einfaltige Instrument, das; egyhuros hangszer, egy-háros.
 Einfalten, cs. beken; föl-ken; megbérmál.
 Einfaltung, die; bekenés; fölkenés.
 Einfaltigen, cs. beszós, felsós; megröz.
 Einfaltiger, der; sózó.
 Einfaltig, die; beszósás, fel-sósás.
 Einfam, mn. és ih. egyed, magányos; egyedül, ma-gányosan.
 Einfamfelt, die; magány, ma-gányosság, egyedülég.
 Einfammeln, cs. gyűjt, szed,

be-, összegyűjt, be-, összeszed; kéreget; koledál.
Einammler, der; gyűjtő, szedő, hegyűjtő, beszedő; kéregető; koledáló.
Einammlung, die; gyűjtés, szedés; kéregetés; koledálás; koleda; aratás; szüret.
Einfaß, der; betét, betétel; betetés, bele tevés; iktatvány; zálog.
Einfaßgewicht, das; *szabmérték*.
Einfaßen, cs. bedisznóz, bemocskol, bepizskol.
Einfaßern, cs. besavanyít.
Einfaufen, cs. rh. becsvik.
Einfaugen, cs. rh. beszop; beszí, fölsvai.
Einfaugung, die; beszívás, fölsvívás.
Einfaumen, cs. beszeg.
Einfaung, die; vetés.
Einfaulig, mn. egyhéjű.
Einfaulten, cs. beiktat; közhevet.
Einfaaltung, die; beiktatás; közhevetés.
Einfaßeren, cs. fejébe ver, észére ad, rá parancsol.
Einfaßeren, cs. bekapar; belé kapar.
Einfaßernng, die; bekapará, elásás.
Einfaßtichte Wäster, t. egyárnyuak, (földírásban).
Einfaßten, cs. tölt, betölt; reinen Wein — megmondani az igazat.
Einfaßten, cs. beküld, elküld.
Einfaßten, cs. rh. betol; becsusztat; befür, (hivatalba, szolgálatba); beiktat, köze iktat, köze tesz; das Brod —, a' kenyeret bevetni.
Einfaßtefel, das; száradék.

Einfaßtenng, die; betolás, hetasnitás; beiktatás, közektetés.
Einfaßten, cs. rh. belő, lölő (p. o. házat ágyuval); lövést próbál; lövésben gyakorol; ein Gewehr —, fegyvert megpróbálni; fű —, fegyvert gyakorolni; löni tanulni, magát lövésben gyakorolni; das Brod —, bevetni a' kenyeret.
Einfaßten, cs. és k. bajóra rak; hevez; fű —, hajóra szállani, ülni.
Einfaßung, die; hajóra rakódás; hajóra szállás v. ülés; hevesítés.
Einfaßren, l. Anfaßren.
Einfaßsten, cs. öl, vág, leül, levág.
Einfaßten, k. rh. elalszik; elpihen, elhúny, meghal; elernyed, megernyed, elszibbad; eszökken, hál; der Fuß ist mir eingefallen, elszibbadt a' lábam.
Einfaßfieren, cs. altat, elaltat.
Einfaßfierung die; altatás, elaltatás.
Einfaßig, der; csapás, felcsapás; behajtás, szögély; bélfonál, ontok; kénlap, (borgasláknál).
Einfaßigen, cs. rh. bever, heüt; belé ver v. üt; betör, bezús; betesz, betakargat, belé hajtogat, behajt (varrás közben); útát vessz, útát választ; kénez, —, k. rh. felcsap, kezét ad, felüt; heüt, leüt (a' menykő); beveszi, beszija magát; visszaverődik; oda tartozik, köze tartozik; elsiül, diszlik, jól üt ki.

Einfaßigen, das; menykőítés, l. Einfaßigen.
Einfaßigung, die; beverés, beütés; betörés, bezúsás; betakargatás, behajtogatás; behajtás.
Einfaßigen, k. és vh. rh. becsús, bomász, bebű, belopózik; magát beszini.
Einfaßigen, cs. rh. beközörül.
Einfaßieren, cs. befátyoloz, felfátyoloz; fű —, fátolt öltetni.
Einfaßien, cs. rh. bezár, hecsuk; elzár, elcsuk; berekeszt; mellé rekeszt, mellékel; bekerít, körülvesz, körülfog; belé foglal v. tud, közé tud, közé szálal. —, k. rh. bezárul, bezaródik.
Einfaßieflüß, ib. bezárólag.
Einfaßigung, die; bezárás, becsukás; elzárás, elcsukás; berekesztés; bekerítés; melléklés.
Einfaßigungseichen, das; sárjel, rakeszjel.
Einfaßigen, cs. rh. benyel; törbe ejt; hurkot vet v. köt (-ra, re).
Einfaßigen, cs. benyel, elnyel.
Einfaßimmern, k. elsenderedik; elsenderül, elszunnyad.
Einfaßipfen, k. besurran, besuhan, hecsús.
Einfaßieren, cs. beszörpöl, behörpöl.
Einfaßig, der; bezárás; mellékesztés, száradék, tulajdék, melléklet.
Einfaßmalzen, cs. be-, megken (szírral, vajjal); heítat, beszivat (gyapjút faolajjal).

Einſchmalzen, *daſ*; heſzivataſ, heitataſ, (olajjal).
 Einſchmalztrog, *der*; ſzivató teknő.
 Einſchmeiſeln, *vh.* beſzínli v. behizelgi magát.
 Einſchmeiſeln, *mn.* hizelgő, hizelkedő, édes, ſzines.
 Einſchmeiſelung, *die*; beſzínlés.
 Einſchmeiſen, *l.* Einwerfen.
 Einſchmelzen, *cs. r. és rh. el-*, meg-, összeolvaszt. —, *k. rh. el-*, meg-, összeolvad.
 Einſchmelzung, *die*; olvasztáſ.
 Einſchmieben, *cs.* megbilincsel, megbékos, vasra ver.
 Einſchmieren, *cs.* beken, megken; bemázol, beírkál; szájába v. oda ráig.
 Einſchmüſen, *cs.* bemocskol, bepizkol, beſzenyez.
 Einſchnaſſen, *cs.* becsatol; belé csatol.
 Einſchnauben, *cs.* beſzi, belehel.
 Einſchneiden, *cs. rh.* bemetsz, bevág; belé metz v. vág; belé ſzel; bearat; Brod zur Suppe —, kenyeret ſzelni a' leveshez; die Weinwand ſchneidet ſich ein, fogy, rövidül a' váson, a' gyalca eladással. —, *k. rh.* megmetz, megvág.
 Einſchneidig, *mn.* egyelő.
 Einſchnitt, *der*; bevágás, bemetszés; rovátka, horny; vágány.
 Einſchnitten, *cs.* bemetsz, bevág; ſelmetsz, ſelvág.
 Einſchnuppen, *cs.* ſzipakol, ſilzsi (burnotol).
 Einſchnüren, *cs.* befűz, ſel-

fűz; összeköt, beköt, (zsinórral).
 Einſchöpfen, *cs.* belé merit.
 Einſchränken, *cs.* megszorít, határba ſzorít, határ közé ſzorít, zaboláz, mérſkel; ſich —, megszorítani magát; költséget kímélni.
 Einſchränken, *mn.* megszorító, határtaszabó.
 Einſchränkung, *die*; megszorítás, határba ſzorítás, mérſkés, zabolázás.
 Einſchrauben, *cs.* becsófol, becsavarol.
 Einſchreiben, *cs. rh.* beír, bejegyez; belé ír v. jegyez; ſich —, v. — laſſen, beírni, beírtni magát; katonának íratni magát.
 Einſchreibung, *die*; beírás, bejegyzés.
 Einſchrotten, *cs.* beereszt (koresolyán).
 Einſchrumpfen, *k.* összehúgorodik; összemegy.
 Einſchub, *der*; betolás, beteszítés.
 Einſchürig, *mn.* egynyiretű.
 Einſchuſſ, *der*; héliſonal.
 Einſchuſſtern, *k.* belé vesz; beſzínli magát.
 Einſchüttten, *cs.* betölt, belé tölt; behajt (marháat a' tiloahól).
 Einſchwürjen, *cs.* befeketi; beſzenyez; helop, dugároz (töltött árut).
 Einſchweſeln, *cs.* bekénes, be-, megfűstöl (kénnel).
 Einſchwemmen, *cs.* beúztat.
 Einſegnen, *cs.* megáld; beavat; hérmál; földszentel, megszentel.
 Einſegnung, *die*; megáldás; beavatás; hérmálás; földszentelés, megszentelés.

Einſehen, *cs. rh.* benéz, belát; általlát, megért; megnéz, elolvas, megolvas.
 Einſehen, *daſ*; ein — haben, tudományának lenni; kellőleg érteſtve lenni valamiről, *l.* Einſicht.
 Einſeifen, *cs.* beſzappanoz.
 Einſeifung, *die*; beſzappanozás.
 Einſeltig, *mn.* egyoldalú. —, *ih.* egyoldalulag.
 Einſeltigkeit, *die*; egyoldalúság.
 Einſenden, *cs.* beküld.
 Einſender, *der*; beküldő.
 Einſendung, *die*; beküldés.
 Einſenken, *cs.* leereszt; belé ereszt; ültet (rúzáat), dönt, bujtat, homlítt (szőlőt).
 Einſentung, *die*; leeresztés, belé eresztés; ültetés.
 Einſer, *der*; egyes.
 Einſetzen, *cs.* betesz; belé tesz; beiktat; be-, elzálogol; rendel, kezd, behoz; tesz, rendel, (-vá, vé); beültet; Brod —, kenyeret behányni; ſich —, beélni (valahová); einen zu ſeinem Erben —, valakit örökösévé tenni.
 Einſetzung, *die*; betetés, belé tevés; beiktatás; beültetés; berakás; rendelés.
 Einſicht, *die*; benézés, belátás; megnézés; megtekintés, megolvasás; fenyítés; értelem, belátás.
 Einſichtsvoll, *mn.* és *ih.* igen értelemes; igen értelemesen.
 Einſiedeln, *die*; remetesség; remetelak, remeteház; magány.
 Einſiedler, *der*; remete.

Einfließerschiff, mn. és ih. remete, magányos; remeteképt, magányosan.

Einfließen, l. Einfließen.

Einfließen, cs. bepecsétel; belé pecsétel.

Einfliegen, cs. rh. énekelve elaltat; énekkel keres. érdemel. —, vh. rh. éneklést gyakorol, énekelni tanul.

Einfluten, k. rh. sülyed, süpped, besülyed, besüppod; elsülyed.

Einfluten, k. rh. benn ül; belé ül, felül (ra-re).

Einflügen, mn. együlésű.

Einfließen, ih. egyszer, egykor.

Einflüchtig, mn. egytálpú, egytálpú.

Einflammen, cs. belé fesszít (rámába); befog (lovat, ökröt).

Einflammen, der; egyfogatú, félígás.

Einflammenig, mn. egyfogatú, félígás, (kocsi, szekér).

Einflammenung, die; belé fesszítés; befogás.

Einflammen, cs. becsuk, bezár, berekeszt; bekerít, megszáll.

Einflammenung, die; becsukás, bezárás, berekesztés.

Einflammen, cs. rh. belé fon, befon; sít —, magát bekötni (mint a' sevelybogar).

Einflammen, cs. rh. rá beszél; neki bátorít; huzdít; ellenmond. —, k. rh. beszól, befordul (valakihez útközben).

Einflammen, cs. behint, megfócskendez; befócskendez; betör, beszúsz (ajtót).

Einflammenung, die; behintés, megfócskendez; megfócskendezés.

Einflammen, cs. befócskendez, megfócskendez.

Einflammenung, die; befócskendezés, megfócskendezés.

Einflammen, der; ellenmondás; — thun, valaminek ellenmondani.

Einflammen, ih. egykor, valaha; egyszer.

Einflammen, cs. istállóba v. olba visz, v. állít.

Einflammenig, mn. egytörzű, egytörzűk, egyderekű.

Einflammen, cs. besulykol, belé sulykol, hever, betöm.

Einflammen, der; beállítás, beállítás (hivatalba, szolgálatba).

Einflammenrecht, das; előjog, (vételre).

Einflammenferner, cs. behűzől, behűzhet, behűzősít.

Einflammenbogen, der; *vesdris*, (könyvnyomatóknál).

Einflammen, cs. rh. beszúr; belé szúr; összevarr; üt, (a' kártyában).

Einflammen, cs. bedug; beletesz (tolvajt a' börtönbe, valamit a' zsebbe); elhallgat, elvisei, eltűr (szegényt, ütleteket).

Einflammen, k. rh. beáll (béresnek st.); jót áll, keres, tús (ért); áll (kereskedésbe); belép, elfoglal.

Einflammen, vh. rh. belopózik.

Einflammen, k. rh. befelhág, be-, felül (kocsiba); bemász (mint a' tolvaj).

Einflammen, cs. beállít; beletesz; letesz, hagy (nál,

nál); félbe szakaszt, megszüntet, felhagy (val, vel); rendel (vá, vé); megjelenik.

Einflammenung, die; beállítás; lerakás; félbeszakasztás; fellüszegesztés; megjelenés.

Einflammen, cs. belé himez v. tűz v. varr.

Einflammen, k. összehangszik; megegyez. (másokkal valamiben).

Einflammenig, mn. és ih. összhangos; összhangú, egyhangú; megegyező; megegyezően, megegyezve.

Einflammenigheit, die; közakarát, egyakarát.

Einflammenung, die; összhang. összehangszás.

Einflammen, cs. belé tőm, bedug; eine Pfeife —, pipát megöltöteni.

Einflammenung, die; bedugás.

Einflammen, cs. rh. belök, betaszít; beszúr, bedug; behűt, behűf.

Einflammenung, die; belökés, betaszítás, beütés.

Einflammen, cs. rh. belé ken v. tapaszt; belé rizzel v. ráspolyoz.

Einflammen, cs. behint; belé hint; belé kever, köze szór; sug, sugal; den Pferden —, almozni, almozni vetni lovak alá.

Einflammen, der; bekenés, betapasztás, bemázolás; tapaszt, máz.

Einflammen, cs. belé köt (virágot erzsénybe st.); bekötöz; belé kötöz; megkötöz.

Einflammen, cs. belé ereszt; belé varr; feldarabol, darabokra oszt v. vág.

Einflammen, cs. tanul, megtanul (szerepet).

Einflürmen, cs. és k. elront, elbord; berohan.
 Einflurj, der; beszakadás, összerogyás, leroskadás.
 Einflürzen, k. és cs. he-, lezzakad, be-, le-, összerogy, be-, le-, összeroskad, be-, összedől; le-, összeront, ledönt.
 Einflurzeit, ih. addig, kevés időre; ideiglen.
 Einflurzeit, cs. bemocskol, hepiaskol.
 Einflurzeit, mn. egyszótagú.
 Einflurzeit, mn. egynapos, egy-napi.
 Einflurzeit, die; kérész.
 Einflurzeit, cs. bemárt; belé márt.
 Einflurzeit, die; bemártás.
 Einflurzeit, der; mártóúti, (papirogyárban).
 Einflurzeit, cs. becserél, elcaerél.
 Einflurzeit, cs. téztáva gyúr; megkovászol, kovászt tesz; fű —, valamibe mélyen v. nagyon beereszkedni; bepiaszkolni, bemocskolni magát.
 Einflurzeit, cs. feloszt, eloszt; részekre oszt; in flurzeit —, osztályozni; seine Zeit wohl —, idejét kellőleg felosztani.
 Einflurzeit, die, elosztás, felosztás; — in flurzeit, osztályozás.
 Einflurzeit, cs. rh. belé tesz; eltesz (valamit használatra); betesz; becsuk (börtönbe).
 Einflurzeit, mn. egyhangú.
 Einflurzeit, die; egyhangúság.
 Einflurzeit, Einflurzeitigkeit, die; egység; egyetértés.
 Einflurzeitigkeit, mn. és ih. egyet-

értő, megegyező; egyet-értőleg.
 Eintrag, der; kár, rövidség, fogyatkozás; helytelen; einer Sache — thun, valaminek ártani, kárt okozni; einem in seiner Geschäften — thun, valakit jogaiban megrövidíteni.
 Eintragen, cs. rh. behord, bevisz; beír, följegyez; belé szó (bélfonalat); behajt, behoz (hasznot, jövedelmet).
 Eintragen, das, Eintragung, die; beírás, följegyzés; be-lajlatromosás.
 Einträglich, mn. jövedelmes, hasznos, hasznohajtó.
 Einträglich, cs. béaszt; megfizet, meghosszúl.
 Einträglich, l. Eintrüpfeln.
 Eintrüpfeln, k. rh. megjö, el-, megérkezik; betelik, beteljesedik; megegyez, összeüt; es hat eingetroffen, betelt a' jövendőlés.
 Eintrüpfeln, cs. rh. behajt (marhát); bever, beléver (karót, szegot); beszed, behajt (pénzt, adót).
 Eintrüpfeln, die; behajtás; beszedés; beverés.
 Eintrüpfeln, k. rh. belép, bemegy; beáll, elfoglal (bivatalt); beáll, megjelöl; es trat eine heftige Riste ein, erős hidedeg állott be. —, cs. rh. betapod, betapos (káposztát); letör, félre tör (caizmasarkat); betapod; tapodva betör.
 Eintrüpfeln, cs. tölcseren töl.

Eintritt, der; belépés, be-menés; beállás.
 Eintrüpfeln, k. el-, kiszárad; összeszárad (a' bőr).
 Eintrüpfeln, Eintrüpfeln, cs. belé v. becspegetet, be-cseppent.
 Eintrüpfeln, die; belé v. becspegetetés.
 Eintrüpfeln, cs. be- v. belé márt.
 Eintrüpfeln, cs. egyesít (vele), kapcsolat hozzá, bekebelez; beavat, be-vez, fölvesz (társaságba).
 Eintrüpfeln, die; egyesítés, bekebelezés; be-avatus.
 Eintrüpfeln, das; egyet-értés.
 Eintrüpfeln, vh. rh. egyet ért (valakivel).
 Eintrüpfeln, cs. négyesít, négyez; négyezget.
 Eintrüpfeln, k. rh. belé v. beendő.
 Eintrüpfeln, cs. és vh. r. és rh. bemér, bemázál; be-, elmérül.
 Eintrüpfeln, cs. és vh. be-kall, bekalloz; be-, összekallódik; den Tiran in das Leder —, bőrt halzsírba avatni, v. halzsírt a' bőrbé kallani.
 Eintrüpfeln, l. Eintrüpfeln.
 Eintrüpfeln, k. beköltözik, bevándorol.
 Eintrüpfeln, ih. belé; befelé.
 Eintrüpfeln, cs. béaszt.
 Eintrüpfeln, die; beásta-tás.
 Eintrüpfeln, cs. beazó, belé szó.
 Eintrüpfeln, cs. bevált, fel-vált; elcaerél.
 Eintrüpfeln, die; beváltás, elcaerelés.

Einweihung, cs. beáztat.

Einweihung, die; áztatás.

Einweihung, cs. fölszentel (egyházat, papot); beavat (valakit valamibe); felavatás, beavat, (valamit először használni).

Einweihung, die; fölszentelés; beavatás.

Einweisen, cs. rh. beiktat, bevezet (helybe, jószágba).

Einweisung, die; beiktatás, bevezetés.

Einwenden, cs. kifogást tesz, ellenmond; eine Apellation —, főlebbvitelt sürgetni v. kérni, ügyét fölebb vinni.

Einwendung, die; kifogás, ellenvetés, ellenmondás; — einer Apellation, főlebbvitel' sürgetése.

Einwerfen, cs. rh. behajít, bevet; beférezel; kifogást tesz; ellenmond, kétséget támaszt.

Einwickeln, cs. begöngyölget, betakargat; belétekerget v. bajtogat.

Einwickelung, die; begöngyölgetés, betakargatás.

Einwiegen, os. elringat; megnyugtát, lecsillapít.

Einwiegen, cs. rh. l. Einwiegen.

Einwilligen, k. megegyez (benne).

Einwilligung, die; megegyezés.

Einwindeln, cs. hopolyáz.

Einwinden, cs. rh. l. Einwickeln.

Einwintern, cs. k. vh. és sz-n. télíg eltart (juhót); a' telet megszokja; télre fordúl az idő, beáll a' tél.

Einwirken, cs. belé v. be-

sző (virágot a' szövetbe). —, k. rá hat.

Einwirkung, die; beszövés; be-; ráhatás, befolyás.

Einwohner, der; lakos.

Einwirklich, mn. egyszerű; egyszerű.

Einwirkeln, cs. be- v. beléjáv, tűr, ás.

Einwirken, der; kifogás, ellenvetés.

Einwurzeln, k. meggyökerezik, gyökeret ver (a' fa); megrögzik (a' bűn, szenvedelem, szokás).

Einwürzen, cs. beolvas (juhót nyájba, petét kupolyába); hozzá v. beszámít, betud; fejébe ver (valamit valakinek).

Einwürzen, cs. fogai közé szorit.

Einwürzen, cs. oapd- v. harapóvással megfog.

Einwurfen, cs. csapon ereszt v. vessz (bort st. valami edénybe); megcsapoz (valamit), csapot farag (valamin v. valamiből); csapra ereszt v. tesz (szilopot st.), csappal összeszefoglal.

Einwurfung, die; csaponezesítés v. vétgl; megcsapozás; csapra-eresztés v. tétel.

Einwürzen, cs. hevényel, bekertel, bekerít.

Einwürzen, die; kertelés, kerítés, sövényelés.

Einwürzen, cs. belé rajtol; be-, följegyez, heír.

Einwürzen, die; he-, följegyzés, heírás.

Einwürzen, mn. egy, egyed; magányos, egyes; fél, páratlan; ein einjelner Handföuh, fél keztyű; ein einjelner Hand, egyes kö-

tot; einjelner Geld, apró pénz; die einjelner Zahl, egyes szám. —, ih. magányosan, magában; egyetlen.

Einziehen, cs. rh. behúz, bevon (valamit valahová); bevesz, beszed (pénzt, adósságot); befog, fogásba tesz v. visz; lefoglal, letartóztat, elfoglal (törvényesen); összehúz (p. o. vitorlát); be- szí, beiszik (tintát a' papiros, vizet a' szivacs). —, k. rh. beköltözik, beköltözködik (szállásra, házba); bemegy, (ünne- pélyesen valahová); beszíváro, behat (vix a' földbe). —, vh. rh. összemegy, összehúzódik (az avatatlan pósztó); meghúzza, összehúzza magát; magányban él.

Einziehen, die; behuzás, hevónás, belé huzás; befogás; lefoglalás; heivás.

Einzig, mn. egy, egyed, csak egy, egyetlen, egyetlenegy. —, ih. egyedül; — und allein, egyedül csak.

Einziehen, l. Einziehen.

Einzug, der; hemenet, hemenetel; beköltözés, beköltözködés; seinen — halten, hemenetelt tartani.

Einwürzen, cs. becsiptet; összeszorít, összecsisptet; be-, megszorít.

Einwürzen, cs. rh. kénytet, kényszerít (ételre, italra).

Eis, das, jég; es friert —, fagy; der Fluß geht mit —, zajlik a' folyam; zu — werden, jegedni; das

— brechen, jeget törni, utat nyitni.
 Eisacht, der; jégagát.
 Eisalabaster, der; jégalabasz-
 trom.
 Eisbahn, die; ironga, causz-
 ka.
 Eisbank, die; jégzátony, jég-
 torlat.
 Eisbär, der; jégpohár.
 Eisberg, der; jéghegy.
 Eisbirn, die; jégkörte.
 Eisbock, Eisbrecher, der; jég-
 törő.
 Eisbruch, der; jégzakadás.
 Eisdach, das; födélнад.
 Eisen, cs. és k. jeget vág;
 fagyaszt, fagylal; mer-
 vit; *jeged*.
 Eisen, das; vas; löpatkó,
 bilincs; mit Eisen be-
 schla- gen, megvasalni, meg-
 szaxni (valamit); das —
 schmieben, weil es warm
 ist, addig kell ütni a' vas-
 sat, míg tüzes.
 Eisenerz, die; vasér.
 Eisenerz, die; vasmű, vas-
 munka.
 Eisenerz, mn. vasnemű.
 Eisenerz, die; vasgyógy-
 szer.
 Eisenbaum, der; vasfa, (ter-
 mészettudományban).
 Eisenberghaus, der; vasszűs
 fagyal.
 Eisenbergwerk, das, Eisens-
 bruch, der, Eisengrube, die;
 vashánya, vasfejtés, vas-
 akna.
 Eisenbeschlag, der; vasalás,
 vasalat, vaszat; *vas-
 rügy*.
 Eisenblech, das; vaslepel, vas-
 bádog, vaspléh.
 Eisenblüthe, die, Eisensäu-
 men, t. *vasrügy*.
 Eisenbohrer, der; vasfúró.

Eisenbrant, der; vasfonal,
vasodrony, vasdrót.
 Eisenerde, die; vasföld.
 Eisenerz, das; vasércz, vas-
 kő.
 Eisenertract, der; vasvonat.
 Eisenfarbe, die; vasszín.
 Eisenseil, das; vasresze-
 lék, vaspor.
 Eisensil, mn. vaskemény,
 vaserősségü.
 Eisensied, der; vasfolt, vas-
 pecsét.
 Eisenspinner, der; vasgyűrő.
 Eisensuppe, der; vasszikra.
 Eisengang, der, l. Eisens-
 der.
 Eisengehalt, der; vastartal-
 lom.
 Eisengewölbe, das, Eisens-
 den, Eisenmarkt, der; vas-
 árosbolt.
 Eisenglimmer, Eisenglanz, der;
vascsillám.
 Eisenglas, das; *vasüveg*.
 Eisengraber, der; vasmetsző,
 vassvéső.
 Eisengrau, mn. vasszürke,
 kékzürke, sereglészürke.
 Eisengaltig, mn. vassz, vas-
 tartalmú.
 Eisenhammer, der; vashá-
 mor; vaskalapács.
 Eisenhandel, der; vaskeres-
 kedés, vasárosság.
 Eisenhändler, der; vasáros.
 Eisenhart, mn. vaskemény,
 vakeménységü.
 Eisenhart, das, l. Eisens-
 frant.
 Eisenholz, das; vasfa.
 Eisenhut, der; vaskalap.
 Eisenhütten, das; vaskala-
 pocská; sisakvirág.
 Eisenhütte, die; vaskoh; vas-
 hámor.
 Eisenkalk, der; *vasag*, vas-
 rozada.
 Eisensitt, der; *vasragasz*.

Eisensucht, der; üldhát, (rés-
 hámorhan).
 Eisenfram, der; vaszatócs-
 ság.
 Eisenkrümer, der; vaszatócs.
 Eisenfrant, das; galambocs.
 Eisensof, mn. vastalan, va-
 satalan.
 Eisennittel, das; vasszer.
 Eisensofen, der; vaskoh; vas-
 kemence.
 Eisensplatte, die; vaslap, vas-
 lemez, vaspléh.
 Eisensprobe, die; vaspróba.
 Eisensalz, das; vassó, vas-
 gálicz, vasgáliczkő.
 Eisensand, der; vassővény,
 vashomok.
 Eisensäure, die; *vasag*.
 Eisenschimmel, der; vasseres,
 (lő).
 Eisenschloß, die; vassalak.
 Eisenschmid, der; kovács.
 Eisenschmiede, die; vinnya,
 kovácsműhely.
 Eisenschrot, der; vassőbecs,
 vasszemer.
 Eisenschuß, l. Eisenglimmer.
 Eisenschüssig, l. Eisens-
 haltig.
 Eisenslab, der; vassvéső, vas-
 páleza.
 Eisenstein, der, Eisensufe, die,
 l. Eisenerz.
 Eisenvitriol, der; vasgálicz-
 kő.
 Eisenvaare, die; vasszín, vas-
 portéka.
 Eisenvasser, das; vassz víz;
 edző víz.
 Eisenvinstein, der; borkő-
 vas, hörkősavas vas.
 Eisenwerk, das; vasmű; vas-
 müintézet.
 Eisenvurje, die; sikkantyús
 csükküllő.
 Eisen, mn. vas, vassól va-
 ló; erős, kemény, tartós,
 vaskos.

Eißföhren, die; lékhalászat.
 Eißgang, l. Eißbruch.
 Eißgebirg, l. Eißföhren.
 Eißgrau, mn. igen ósz.
 Eißgrube, die, Eißflur, der;
 jégverem; jégpince.
 Eißig, mn. jeges, fagyos.
 Eißkalt, mn. jéghideg, jég-
 hidegségű; jégzivű.
 Eißkessel, der; hűtő, jég-
 tartó.
 Eißkluft, die; fagyrepedék,
 (fákon).
 Eißkluftig, mn. fagyrepedé-
 kas.
 Eißkraut, das; jégvirág, je-
 ges bojtvirág.
 Eißmeer, das; jeges tenger.
 Eißneß, das; lékhaló.
 Eißpahl, der; jégkaró.
 Eißpfing, der; jégeke.
 Eißsäge, die; jégfűrész.
 Eißschmel, der; jégdarab, jég-
 tábla.
 Eißschlitten, der; jégssán.
 Eißscholle, die; jégdarab.
 Eißschuß, l. Schußtű.
 Eißspize, die, Eißsporn, der;
 jégcsap; somszeg, (lópat-
 kón); jégpatkó.
 Eißsprießel, der, l. Xugens-
 sproße.
 Eißvogel, der; jégmadár.
 Eißwaden, Eißzapfen, der; jég-
 csap.
 Eitel, mn. hiú, zsinár; ü-
 res, (gyomor); haszontal-
 lan, hiú, hiábanvaló, (ro-
 mény, gondolat, fáradság
 st.); eitles Brod, szá-
 ras v. csupa kenyér. —
 ih. hiú; hiába; csak
 magában, szárazon, tisztán;
 die Butter, das Brod,
 das Stetß — eßen, az
 írósvajjat, kenyeret, húst
 magányosan, tisztán en-
 ni.
 Eitelteit, die; hiúság, zsi-

nárság; haszontalanság, hi-
 ábanvalóság, mulandóság.
 Eiter, der; ev, geny, ge-
 nyedség.
 Eiterauge, das; genyszem.
 Eiterbeutel, die; tályog, ke-
 levény.
 Eiterblätter, die; genyedék.
 Eitericht, mn. genyemű,
 eves.
 Eiterig, mn. genyes, geny-
 dékes, eves.
 Eitern, k. genyed, evese-
 dik.
 Eiternd, mn. genyedő, eves-
 sedő.
 Eiterneßel, die; apró csa-
 lán.
 Eiterneß, der; genybél.
 Eiterung, die; genyedés, e-
 vesedés.
 Eiterziehend, mn. genyesztő,
 evesítő.
 Eitel, der; undor, undoro-
 dás; émelyses; csömör;
 einen — machen, erre-
 gen, fölemelyíteni, fel-
 undorítani (valakit, gyom-
 rot); einen — vor etwas
 haben, befommen, valami-
 tól émelyezni, undorod-
 ni; valamitől megundo-
 rodni, megcsömöríteni.
 Eitel, mn. undoros, ény-
 nyás, válogató; kényes,
 (szin); undok, undorító.
 Eitelhaft, Eitelig, mn. un-
 dok, undorító, utálatos;
 undoros, undorodó.
 Eiteln, sz-n. k. és vb. un-
 dorodik; émelyez; utál,
 haragszik; mir eitel vor
 . . . , undorodom . . .
 tól, -től.
 Eitelname, der; gúnynev,
 csúfnév.
 Eitelstift, die; napút.
 Eitelstift, mn. napúti, ek-
 liptikai.

Effloge, die; pásztori dal,
 ekloga.
 Efflasticität, die; rugalom;
 rugalmasság.
 Efflastisch, mn. rugalmas.
 Effte, die; Elbe, (folyam).
 Effbogen, der; könyök; sich
 auf den — lehnen, sich
 mit dem — auflegen, kö-
 nyökre támaszkodni; fel-
 könyökölni.
 Effbogenbüßer, der; könyök-
 bütyök.
 Effbogenmuskel, der; könyök-
 izom.
 Effbogennerve, der; könyök-
 ideg.
 Effbogenpostler, das; könyök-
 párna.
 Effbogenröhre, die; könyök-
 konz.
 Effgie, die, l. Affagebüß.
 Efflectricität, die; elektrici-
 tás, villany, villanyos-
 ság.
 Efflectricitätsmesser, Efflectrici-
 täßzeiger, der; villany-
 mérő.
 Efflectricitätsträger, der; vil-
 lanyos, villanytartó.
 Efflectrisch, mn. elektrumos,
 villanyos.
 Efflectrisiren, cs. elektrizál,
 villanyos.
 Efflectrisiren, das; elektrizá-
 lás, villanyosítás.
 Efflectrisirmaschine, die; vil-
 lanyerőmű.
 Efflement, das; elem; kez-
 det.
 Efflementfeuer, das; elem-
 tűz.
 Efflementarisch, mn. elemi, kez-
 dő.
 Efflementstein, der; elemkő.
 Efflend, das; inség, nyomor,
 nyomorúság; számkivetés.
 Efflender, mn. nyomorú, nyo-
 morált, inséges; igen

rossz, igen gonosz. —
ih. nyomorún, nyomorúltan, inceszen; rosszul.
Erend, Erendthier, das; jávorszarvas.
Erende, der, és dic; nyomorult.
Eronora, dic; Eleonora, (nőnév).
Elephant, der; elefánt; tonony, v. futó, (a' sakkon): aus der Wildt einen — machen, szálkát gerendának nézni.
Elephantenauflager, der; elefántkör.
Elephantenführer, der; elefántmutató.
Elephantengeschrey, das; barczagás, elefántordítás.
Elephantenlauf, dic; elefánttetű.
Elephantenorden, der; elefántrend.
Elephantenpapier, das; elefántpapír.
Elephantenrüssel, der; elefántorrmány.
Elephantenzahn, der; elefántagyar, elefántfog.
Eli, l. Eilf.
Eisenbein, das; elefántcsont, elefánttetem.
Eisenbeinern, mn. elefántcsont, elefánttetem, elefántcsontból való.
Eisenbeinarbeiter, der; elefántcsontműves.
Eisenbeinbeihändler, der; elefántműáros.
Eisenbeinschwarz, das; elefántcsontpor, tetemkorom.
Eliab, der; Illes, (finév).
Elisabeth, dic; Orzsábet, Erzsébet, Eliza, Orszo, (nőnév).
Elixir, das; festvény.
Elt, dic, Ekenmaas, das; rőf, ről.

Ellenbreit, Ellenhoch, Ellenlang, sc. mn. rőfzələsség, —magasvāgu, —hosszasvāgu; rőfzələssėgnyī, —magassāgnyī, —hosszasāgnyī.
Eler, dic, l. Erle.
Elipe, dic; kőrkőr.
Eliptisch, mn. és ih. kőrkőrös; kőrkőrösen.
Elsie, dic; egri ponty, karcu ponty.
Elt, dic, garda, (hal).
Elsbeerbaum, der; barkóczafa, barkócza — galagonya.
Elsbeere, dic; barkócza.
Elsler, dic; szarka.
Elsern, l. Kellern, t.
Elyptisch, mn. elyiumj.
Email, das; romāncz.
Emailiren, cs. romānczol, romāncroz.
Embryo, der; méhmagzat.
Emigrant, l. Auswanderer, Kugelanwanderer.
Emil, der; Emil, (finév).
Eminent, dic; eminentia, (czim).
Emmerling, der; sármány.
Empfahen, l. Empfangen.
Empfang, der; elfogadás; vétel, átvétel; in — nehmen, átvenni.
Empfangen, cs. rh. vesz, át-, fölvesz, kap (pénzt, levelet; sc.); fogad elfogad (vendéget); méhebe fogad, terhbe esik; hasasodik.
Empfänger, der; átvető; elfogadó.
Empfänglich, mn. és ih. fogékony; fogékonyul.
Empfänglichkeit, dic; fogékonyaság.
Empfängnis, dic; méhbe fogadás, fogantás, terhesezés, foganás, fogantás; fogamzás.

Empfangstein, der; vőtlevél.
Empfangung, dic, l. Empfang.
Empfehl, der, l. Empfehlung.
Empfehlen, cs. rh. ajánl; ajánlkozik, kiálkkozik; ich empfehle mich Ihnen, ajánlom magam; er hat sich empfohlen, ajánlotta magát 's elment.
Empfehlung, dic; ajánlás, ajánlat; üdvözet, lixtelek; machen Sie ihm meine —, tessék neki tiszteletet mondani.
Empfehlungsschreiben, das; ajánlólevél.
Empfehlungswürdig, mn. és ih. ajánlatos, ajánlástra méltó; ajánlatosan, ajánlással méltóság.
Empfindbar, mn. érzhető; érző.
Empfindbarkeit, dic; érzhetőség; érzető, érzékenység.
Empfinden, dic; érzelés, érzékenykedés, érzelőség.
Empfindeln, k. érzolg, érzékenykedik, érzelőködik.
Empfinden, cs. rh. érez; er soll es noch —, majd megérzi ő még; etwas über bel —, valamit rossz neven venni.
Empfindlich, mn. érzékeny; erős, nagy; (hideg sc.); bosszus, haragos. —, ih. érzékenyül; erősen, nagyon.
Empfindlichkeit, dia, érzékenység.
Empfindsam, mn. érzelmes, érzetes.
Empfindsamkeit, dic; érzelmesség.

Empfindung, die; érzés.
 Empfindungskraft, die; érzé-
 erő.
 Empfindungsvermögen, das;
 érzéketlenség.
 Empfindungslos, mn. és ih.
 érzéketlen; érzéketlenül.
 Empfindungslosigkeit, die; érzé-
 ketlenség.
 Empfindungsstoff, l. Gefühl-
 stoff.
 Empiriker, der; tapasztalá-
 vlató, tapasztalásra építő
 v. ügyelő.
 Empirisch, mn. tapasztalási,
 tapasztalati.
 Empor, ih. fel, föl, föl-
 felé, fenn, fönn, (csak
 szüremegzőkben 's össze-
 tételiekben használtatik).
 Emporarbeiten, cs. fölemel,
 fölvisz (hivatalra st.),
 fölemelkedik, fölvergő-
 dik.
 Emporbäumen, cs. feltor-
 laszt (hullámokat a' vi-
 har st.).
 Emporheben, k. feldobog.
 Emporheben, k. rh. fenn-
 marad.
 Emporbläsen, cs. fölpillant,
 föltekint.
 Emporblähen, k. fölvirágnik.
 Emporbringen, cs. rh. vi-
 rágróvá v. díszítővé tes-
 virágrázáshoz, előmoz-
 dít.
 Emporbringen, k. rh. föl-
 felé törekszik.
 Empore, dté, l. Emporrich-
 tigen, cs. fellázaszt, fel-
 lázít, fölzendít, felzúdít;
 fölgerjeszt, felháborít, fel-
 botrásként, fölindít. —, vh.
 fellázad, fölzendül, fel-
 támad, pártot üt; fel-
 zúdul; felháborodik, föl-
 gerjed, fölindul.
 Emporent, mn. lázasztó,

lázító, zondító; iszonyú,
 képtelen.
 Emporer, der; lázasztó, lá-
 zító, zondító; lázadó,
 zondulós, támadó.
 Emporeisch, mn. l. Aufrich-
 terisch.
 Emporfahren, k. rh. felpat-
 tan, felngrik.
 Emporkaumen, k. fellán-
 gol.
 Emporsehen, k. felkinyit, föl-
 esedeklik.
 Emporsetzen, k. rh. fölemel-
 kedik.
 Emporhalten, cs. rh. feltart,
 fölfele tart.
 Emporheben, cs. a' vh. rh.
 föllemel; feltámad, föl-
 emelkedik, felújul.
 Emporkellen, cs. rh. fölse-
 git.
 Emporkönnen, k. fölcsinál;
 felhajt.
 Emporkönnen, die; kar, temp-
 lomkar.
 Emporkommen, k. rh. feljö,
 fölemelkedik (melység-
 ből); fölveszi magát, emel-
 kedik.
 Emporkommen, der; sze-
 rencsés.
 Emporkommen, dté; erkély.
 Emporkommen, k. fellobog.
 Emporkommen, k. kiáll, ki-
 nyúl, kitészik (többi kö-
 zül).
 Emporkommen, k. föltekereg,
 felkunkorodik, föltekergő-
 zik.
 Emporkommen, cs. felad, fel-
 nyújt.
 Emporkommen, cs. rh. fel-
 ránt, felhúz, fölfele húz
 v. von.
 Emporkommen, cs. fölegyene-
 rit, fölgerjeszt.
 Emporkommen, k. fölnez, föl-
 felé néz.

Emporkommen, die; hambár-
 padlás, csűrpadlás.
 Emporkommen, cs. és k. rh.
 felüt, fölver; igen do-
 bog v. ver.
 Emporkommen, cs. fel-
 fölfele kanyarít.
 Emporkommen, k. rh. fölnez,
 fölfele néz.
 Emporkommen, k. rh. felvan,
 fennvan.
 Emporkommen, k. bámulva
 fölnez.
 Emporkommen, k. rh. feláll,
 fennáll; felborzad, feláll
 (haj, szőr).
 Emporkommen, k. rh. felhag;
 támad, ébred (gondolat
 st.); növekszik, emelke-
 dik.
 Emporkommen, k. fölfele ü-
 gyekszik.
 Emporkommen, die; támadás, fel-
 lázadás, fölzendülés.
 Emporkommen, k. fölair, air-
 va fakad.
 Emporkommen, l. Ameise.
 Emporkommen, mn. és ih. serény,
 szorgalmas, sajin, borhat;
 serényen, szorgalmasan,
 sajinul.
 Emporkommen, die; serénység,
 szorgalmasság, sajinység.
 Endabst, die, l. Endiged.
 Enden, das; végecuke.
 Ende, das; vég; kimenetel,
 vég; hely; végezel; ein
 — machen, véget vetni;
 zu — bringen, végre haj-
 tani, elvégezni; an
 den Enden, mindenütt;
 von allen Enden, minden-
 ünnéh; er wohnt am
 — der Welt, a' világ'
 szélén v. végén lakik;
 es nimmt kein —, vége
 hossza nincs; — gut alle
 gut, jó végé a' koszo-
 rá; nepot mulva dicserj.

Enden, Endigen, cs. és k. végez, el-, bevégez; végzódik, elvégződik; sich ou etwas —, u végződni (p. o. magánhangzón).

Endigung, l. Endung.

Endivie, die; endiviakátáng; cikória.

Endlich, mn. véges; végző, utolsó. —, ih. végre, végtére, utóljára.

Endlichheit, die; végsőség.

Endlos, mn. végtelen.

Endreim, der; végrim.

Endschick, die; vég; feinté — erreichen, végét érni.

Endschluß, der; végvetés.

Endstöße, die; végszótág.

Endung, die; végzés, elvégzés; eset, (ejtegetésben).

Endurache, die; végok.

Endurtheil, daß; végítélet.

Endverfärbung, die; végrövidítés, véghagyás.

Endzweck, der; végcél.

Engbeinig, mn. kacsiba, lőcselábu.

Engbrüßtig, mn. szűkmellű; fuladozó, ziháló, nehezen lehelő; kislelkű, szűkeblű.

Engbrüßtigkeit, die; szűkmellűség, fuladozás, zihálás.

Eng, mn. szűk, szoros; dieses Kleid ist zu —, ez a ruha igen szűk; es ist mir zu —, szorosan v. felesesen áll rajtam; szorít engemet; ein enger Raum, sűrű fésű; ein enger Paß, szoros; enger machen, kivenni (ruhából), szűkebbre csinálni. —, ih. szűken, szorosan, felesesen; — beisammen sitzen, stehen, —

st., szorosan ülni, állani (egymás mellett); — (streiben, összeírni).

Eng, die; szoros, szorososság; zavar, hűledezés; in die — treiben, sarokba szorítani.

Engel, der; angyal.

Engelbett, daß; födeles v. mennyezetes ágy v. nyoszolys.

Engelbunne, die; angyelika; kétlaki gyopár; páfrán; torolya.

Engelbrod, daß; angyali kenyér, manna.

Engelsfisch, der; szárnyas cápa.

Engelstein, mn. angyaltisztasága.

Engelsburg, die; Angyalvár, (Rómában).

Engelschar, die; mennyei sereg.

Engelsfuch, daß; édesgyökerrű páfrán, kömész, páprág.

Engeltour, die; angyelika.

Engerting, der; lótetű; marhabögoly.

England, daß; Anglia, Angolyország.

Engländer, der; angoly.

Englisch, mn. és ib. angoly; angolyul.

Englisch, mn. és ih. angyali; angyalilag.

Ente, der; kisbéres, kiasszolg, bojtár.

Entel, der; onoka, unoka.

Enteßeln, cs. nemességétől megfoszt; megnemtelenít, meggyaláz.

Enteßern, cs. ereitől v. inaitól megfoszt, ereit v. inait kivagdolja.

Entarten, k. elfajul, elfajzik, elkoresül.

Entäußern, cs. megsza-

dít, eltávoztat (valakit, valamitől, valamit valakitől). —, vh. elidegenít, elad, elbocsát (valamit magától), elhúzza, elvonja (magát valamitől).

Entäußerung, die; elidegenítés, eladás, elhúzás, elvonás.

Entbeßern, cs. elvan, szűkölködik (valami nélkül), nélkülös (valamit).

Entbeßlich, mn. nélkülös-ketű. fölösleges, szükségtelen.

Entbeßlichkeiten, die; nélkülös-ketűség.

Entbeßung, die; nélkülös-ketű, szükség, fogyatkozás.

Entbieten, cs. rh. parancsot ad v. küld; hívat (magához); jelent, üzen, mondát; ajánlja magát valamire; eintem feinen Gruß —, valakinek tiszteletét, üdvözetét üzenni v. jelenteni.

Entbitten, cs. rh. megold, felold; felszabadít, fölment, megkönnyebbit; szül; szüleszkedik, szülés mellett van, megszület; einen von seinem Ede v. feines Eides —, valakit esküjétől feloldani, fölmenteni; sie ist von einem Echu entbunden worden, nő gyermekét szült; glücklich entbunden werden, szerencsésen szülni.

Entbindung, die; szülés; feloldás, felszabadítás, fölmentés.

Entblättert, cs. lelevelez, levelektől megfoszt.

Entblößen, vh. merészel,

- bátorkodik; szegyenel, pirul.
- Entbüßen**, cs. megmeztelenít, leleplez; kifoszt, kivetkezett, kifogyaszt (pénzből, józágból); levetkezik; kifogy (pénzből); *das Schwert* —, kardot rántani v. húzni, pallost rántani.
- Entbüßt**, mn. meztelen, mezítelen, . . . -ből, -ből kifogyott, kipusztult, kivetkezett, kifosztott.
- Entbüßung**, die; megmeztelenítés leleplezés; megfosztás.
- Entbrechen**, vh. rh. letesz, lemond (erőszakkal valamiről); tartóztatja v. megfogja magát (valamitől).
- Entbrechbaren**, **Entbrechnissen**, cs. *gyúttalanít*, (chemiában).
- Entbrennen**, k. rh. fölhevél, neki hevél v. gyulad. —, cs. fölhevít, felgyulaszt.
- Entbüben**, l. **Entfaden**.
- Entdecken**, cs. felfed, feltakar; felfödöz, feltalál; kinyilatkoztat, felfödöz; észre vesz; leföd, lefödöz; megnyúz; *sih ein nem* —, magát valakinek kinyilatkoztatni; valakinek kinyilatkozni.
- Entdecken**, der; felfödöz, feltalál.
- Entdeckung**, die; felfödözés, feltalálás; kinyilatkoztatás; észrevezés.
- Ente**, die; kacsa, gócsa, réce.
- Entehren**, cs. megbecstelenít, becsületlőt megfoszt; megszégyenít; megszeplősít.
- Entehren**, mn. megbecstelenítő, megszégyenítő.
- Entehrt**, mn. megbecstelenített; megszeplősített.
- Entehrung**, die; megbecstelenítés, megszégyenítés; megszeplősítés.
- Entenbeite**, die; récevadász (ölyvekkel).
- Enten=En**, das; kacsapete, récetojás.
- Entenfraß**, das, **Entenfraß**, der, **Entenrülte**, die; apró lepese, békalencse.
- Entenhaus**, das, **Entenhitte**, die; kacsasól, réceol.
- Entenfang**, der; kacsafogás, récefogás.
- Entenruf**, der; kacsasíp, réczesíp.
- Entenstängel**, der; kacsarör, réceorr.
- Entenshrott**, der; kacsasérét, récegömb.
- Enterven**, cs. örökből kitagad v. kitud v. kirekeszt, kiörökít.
- Enterbung**, die; örökből v. örökségből kitagadás v. kitudás v. kirekesztés, kiörökítés.
- Enterfassen**, der; kapocsáklya.
- Enteru**, cs. hajót csákláz.
- Enterich**, l. **Enterich**.
- Entfahren**, k. rh. kiszalad, kiugrik (hirtelen, véletlenül p. hang, szó).
- Entfaßen**, k. rh. kiesik; elejt; kiszalad (szó a szájból); elfeled, kimegy, kiesik (az ézből).
- Entfallen**, cs. és vh. kibránczol, kiredöz; kifessel, kinyil (a' rózsá), kifejlik (az élme).
- Entfärben**, vh. színében elváltozik, elhalványul.
- Entfernen**, cs. és vh. eltávoloztat, elhárít, elküld; eltávolozik, elmegy.
- Entfernt**, mn. távol, távollevő, távolvaló.
- Entfernung**, die; eltávoloztatás; elhárítás; eltávolozás, elmenés; távolság, messzeség, köz, hézag.
- Entfernungskraft**, die; közepesítő erő.
- Entfesseln**, cs. kibilincsel, kibeköz; fölment, felszabadít.
- Entfedern**, cs. tollait kitépi v. kiszedi, megkopaszt.
- Entfammen**, cs. és k. fölgerjeszt, felgyulaszt, fölhevít, fellángít; fölgerjed, felgyulad, fölhevél, fellángol, fellobban.
- Entfeischen**, cs. húsát lefosztja.
- Entfliegen**, k. rh. elröpül, elazáll.
- Entfliehen**, k. rh. elfut, elszalad; elkerül, kikerül; elazökkik.
- Entfließen**, k. rh. elfoly, lefoly, eljár.
- Entfremden**, l. **Entwenden**.
- Entführen**, cs. elragad, ellop, eloroz (nőszemélyt).
- Entführer**, der; nőrabló, nőorzó, hölgytartalomcz.
- Entführung**, die; nőrablás, nőorzás.
- Entgegen**, ej. és ih. ellen; ellenében, eleibe; dem *Winde*, dem *Strome* —, szél' ellenébe, víz' ellenébe; szél ellen, víz ellen; — *fahren*, elébe menni (kocsin, hajón, szánon); — *gehen*, *foumen*, elébe menni, jöni; megelőzni, elébe kerülni.
- Entgegen**, cs. felel, válaszol, viszonzoz.
- Entgehen**, k. rh. elenyész,

elfogy; elillik, ellillan; elmegy (előle); megmenekszik; die Kasse entgehen ihm, elhagyja az orr, fogy az ereje.
 Entgeft, das; ohne —, ingyenyen.
 Entgeffen, k. rh. meglakol, megfizet, megasenyed (valamiért); — lassen, meglakoltatni, megasenyvedetni.
 Entgeffen, k. rh. kisklik, kicsusz; ellebeg.
 Entglimmen, k. rh. folóled, folgerjed, folgyúl (tásként a' bátorság st.).
 Entgülden, os. loóvez, leold (kerdot st.).
 Enthaaren, os. kitépi v. kiszedi v. leforrázza (haját, szőréit).
 Enthasten, os. és vb. rh. foglal v. tart (magában), van (benne); magát megtartóztatja (valamittól), magától elfog (valamit); ich konnte mich des Raubes nicht —, nem állhattam meg a' rovetést; sie konnte sich der Thrauen nicht —, nem állhatta meg a' sírást, nem tarthatta v. nem foghatta meg könnyeit; ich enthalte mich darüber zu urtheilen, nem itélek a' felől, selfüggesztem itéletemet.
 Enthaltam, mn. önmegtartóztató.
 Enthaltamkeit, die; önmegtartóztatás.
 Enthaltung, die; önmegtartóztatóság, önmegtartóztatás.
 Enthaupten, os. lefejez, lenyakaz, sejét veszi (valakinek).
 Enthauptung, die; fevétel.

Entheben, l. Ueberheben.
 Enthelligen, os. megszent-ségtelenít.
 Enthelligung, die; megszent-ségtelenítés.
 Enthommen, os. mértől megtisztít.
 Enthüllen, os. selfödör, leleplez (mellét, titkot).
 Enthüllung, die; selfödösés, leleplezés.
 Enthufen, os. patáját v. kör-mét levezsi (a' lónak).
 Enthufammen, der; buzgalom, buzgás, buzgólkodás.
 Enthufaffen, der; buzgó, buzgólkodó.
 Enthufaffenheit, mn. buzgalmas.
 Enthufen, os. járomból v. járom alól kiszabadít.
 Entjungfern, os. szüzességét elveszi.
 Entjungferung, die; szüz-séplelésítés, szüzfertőzés.
 Entlassen, os. ki-, levetkezést (valakit); levetkezik.
 Entlassung, die, ki-, levetkeztetés; levetkezés.
 Entlassen, k. rh. elszabad, elszökik; eloson, elillan; kiszabadul, ki-menekszik; elvesz.
 Entlassen, mn. testőlvalt, testetlenült.
 Entlassen, os. elerőtlenít, elgyöngít; erojét elveszi (valakinek).
 Entlassen, die; erőtlenítés; gyöngöség, elerőtlenedés.
 Entsetzen, os. koronától megfoszt.
 Entsetzen, os. fel-, lecsókol (könyet arcsról st.).
 Entsetzen, os. rh. lezsed v. lerakja a' torhet (vala-

miről); kiúrit (valamit); megszabadít (valamittól).
 Entladung, die; lerakódás; kirakodás, kiúritás.
 Entläshmen, os. szélhüdségből kigyógyít.
 Entlarven, os. selfödi v. levezi az álortzat, lektorozás.
 Entlassen, os. rh. elbocsát, elereszt; einen feiner Dienste —, valakit hivatalából, szolgálataiból elbocsátani; einen feiner Bediensteten —, valakit esküjétől fölmenteni.
 Entlassung, die; elbocsátás, eleresztés.
 Entlassen, Entlassen, os. kiúrit (valamit); lerakodik, kirakodik, megszabadít (tehertől).
 Entlaufen, os. leleplez, lelomboz.
 Entlaufen, k. rh. elfut, elszalad; elszökik; ellillan, eloson; megmenekszik (től, től).
 Entlaufen, der és die; szökvény.
 Entlaufung, die; elszökés, ellillanás.
 Entleben; os. megment, megszabadít (hajtól, terh-től); sich einer Sache —, valamittől, megszabadulni, megmenekedni; sich seiner Schuldigkeit —, kötelességét elvégezni; sich —, hasát kiúriteni.
 Entlebigen, die; megmentés; megszabadítás.
 Entlegen, mn. távol, távollevő, távolvaló. —, ih. távol, messze.
 Entlegenheit, die; messzeség, távolaság.
 Entlegen, os. kölesönöz, kölesönöz v. vesz.

Entlehner, der; kölcsönké-
rő, kölcsönvevő.

Entlehnung, die; kölcsönké-
rés, kölcsönvétel.

Entleben, cs. megöl.

Entlebung, die; megölés;
öngyilkosság.

Entlesen, cs. elcsal, ki-
csal, kivész (valakiből va-
lamit).

Entmannen, cs. kihérél.

Entmannung, die; kihéré-
lés.

Entnasten, - cs. árboczaitól
megfoszt, árboczalantit, le-
árboczoz.

Entnageln, cs. kinyit, föl-
nyit (szegyet v. szegeket
kihúzza).

Entnageln, cs. fölkerít, föl-
világosít, szétosztja v.
elszórja a' ködöt.

Entnehmen, cs. rh. elvesz
(helyéről); elvesz, meg-
foszt (tőle); kölcsönöz,
kölcsön vesz; ért, meg-
ért; ki-, megszabadít.

Entnerven, cs. elgyöngít, el-
erőtlenít.

Entnervung, die; elgyöngí-
tés, elerőtlenítés; elgyön-
gülés, elerőtlenedés.

Entnichten, cs. rh. (eine v.
siner Sache), elvan v. azü-
kölködik (valami nélkül),
nélkülös (valamit).

Entnirrseln, cs. megfejt;
megvilágosít, megmagya-
ráz.

Entnirrselung, die; megfej-
tés.

Entreisen, cs. és k. rh. el-
vész, felkap (erővel); meg-
ment, kiragad (veszede-
lemből); elszökik.

Entreisung, die; elvétel, el-
kapás (erővel).

Entricht, der; kácsér.

Entrichten, cs. megad, meg-
fizet (adósságot, adót).

Entrichtung, die; megadás,
megfizetés.

Entriegeln, cs. kiretoszel,
firteszel.

Entriemen, k. rh. elfoly, le-
foly (víz); elfut, elza-
lad; elszökik, megszaba-
dül.

Entronnen, mn. elfutott, el-
szaladt, elszökött.

Entrollen, k. és cs. elgörög,
elgurul, elgurog; elgörö-
get, elgurít, elgurgat; ki-
felgörget, kihajt (teker-
sest).

Entrollen, cs. elvisz, el-
kap (sebesen); ellop; der
Tod entrollte ihn, elvitte,
elborda a' halál.

Entrollen, cs. kiredör, ki-
ránorol.

Entrollen, cs. és. vh. fel-
haragít, felbosszan', föl-
indít, fölmérgesít; felha-
ragszik, felbosszankodik,
fölindul.

Entrollen, mn. felharagított,
felbosszantott, fölindult.

Entrollung, die; felharagítás,
felbosszantás; harag, bossz-
szankodás.

Entrollen, cs. és k. eltágad;
megilt; felhagy (valami-
vel), lemond, letesz (va-
lamiről).

Entrollung, die; lemondás,
felhagyás.

Entrollen, der; felszabadítás
(ostrom alól); szabadtér
sereg.

Entrollen, cs. káratlanít,
kármentesít, megtérít v.
kipótól (kárt), kielégít
(kárért).

Entrollung, die; káratlan-
ítás, kármentesítés, kár-
térítés, kárpótlás.

Entscheid, cs. és. vh. rh.
elgazit, elhatároz; meg-
ítél, elítél, elválaszt, el-
dönt; magát elhatáro-
za; elválik, megválik, el-
határozódik.

Entscheid, mn. elhatározó,
elválasztó, eldöntő; die
entscheidende Stimme, el-
választó v. eldöntő szó;
ein entscheidender Rechts-
grund, eldöntő v. elha-
tározó ok. —, ih. elha-
tározólag, eldöntőleg.

Entscheidung, die; elhatáro-
zás, eldöntés; elválasz;
die Sache ist nahe über
—, közel van a' dolog
az elválaszhoz, eldöntés-
hez; elválik már a' de-
log.

Entscheidungszeit, der; ügy-
döntő v. elhatározó eskü.

Entscheidungszeitpunkt, der; vál-
pont.

Entscheidend, mn. elhatározott,
eltökélt.

Entscheidend, k. rh. elszök;
elpihen, elnyugszik, mag-
hal, elszenderül.

Entscheiden, cs. rh. el-,
kiüt, kiver; kiszabadít;
sich einer Person —, va-
lekit kerülni; einen der
Haft —, valakit fogság-
ból kiszabadítani; sich aus
der Sorgen —, gondjain
től adni.

Entscheidend, k. rh. ellihen,
elszökik, ellopózik.

Entscheidend, cs. lefátyoloz;
felszök, feltár (igazat).

Entscheidend, cs. rh. fölnyit,
felzár. —, vh. rh. kifa-
kad, kinyílik (a' virág);
elszárja v. elhatározza v.
eltökéli magát (valamire).
megállapodik (valamiben).
Entscheidend, die; összeg-

határozás, eltökélés, elszánás, megállapodás (valamiben).
Entschlossen, mn. eltökélt, eltökélt, elszánt, elhatározott. —, ih. eltökéltén, elszántan.
Entschlossenheit, die; eltökéltség, elszántság.
Entschlummern, k. elszenderedik, elszenderül, elszunnyad.
Entschlüsseln, k. kicsúsz, kicsusszan; kiszalad; kiszökik.
Entschluß, der; föltett szándék, eltökélés, önelhatározás; fessnen — fassen, föltenni magának, eltökélni magát.
Entschuldigun, cs. ment, kiment, menteget (valakit), mentekezik, mentegetőzik.
Entschuldigung, die; mentés, mentegetés, mentegetőzés; mentés.
Entschüßten, cs. el-, kiönt.
Entschwimmen, k. rh. elúszik.
Entschwinden, l. Verschwinden.
Entschwingen, cs. és vh. rh. allebbent; szárnyatlanít; allebeg; elröpül, elszáll, elszárnyal.
Entseft, mn. lelketlen, megholt.
Entsegen, cs. elvitorlás.
Entsehen, vh. rh. áttal, nem mer, szégyenel.
Entsehen, cs. és vh. ki-, letesz (hivatalból); felszabadít, fölment (ostrom alól); elszörnyed, elszörnyűkőzik, elborzad, eliszonyodik, elrémül, elretten.
Entsehen, das; elszörnyedés,

elszörnyűkőzés, elborzadás, eliszonyodás, elrémülés, elrettenés.
Entseßlich, mn. és ih. szörnyű, szörnyedelmes, iszonyatos, rettenetes; szörnyen, rettenetesen, föltötte, nagyon.
Entseßlichkeit, die; szörnyűség, iszonyatosság, rettenetesség.
Entsehung, die; ki-, letétel (hivatalból); felszabadítás (ostrom alól).
Entseiden, k. rh. kiforr, kifut.
Entseign, cs. felbont, felszakaszt, feltör, fölnyit (levelet), leszakaszt v. lovesz, feltör (pecsétet); felolvaszt.
Entseignun, die; felbontás, felszakasztás, fölnyitás, feltörés, (levele), leszakasztás, lovétel, (pecsété).
Entseinen, k. rh. el-, kiesik; elenyészik, elmegy, elmúlik.
Entseinen, vh. rh. emlékezik (ra, re).
Entseihen, cs. ki-, megengesztel.
Entseinen, cs. le-, megereszt (húrt, ívet); lovesz (rámáról).
Entseinen, cs. és vh. rh. kezd, támaszt (háborút); támad, ered, keletkezik, kifejlik.
Entseihen, k. rh. megfelelő (várakozásnak). —, cs. rh. tagad, eltagad.
Entseihen, k. rh. kihajt, kisarjazik; ered, származik, támad.
Entseingen, k. rh. elszökik, elszalad, elébb v.

odább áll; ered, származik, támad.
Entseihen, k. és cs. el-, kiföccsen, el-, kiföccskendik; elföccsent, elföccskendez.
Entseipfen, l. Entseipfen.
Entseipfen, cs. előblöget, öblögetve elhord (a' folyam).
Entseifen, cs. elcsúfít, elrútit.
Entseimen, k; származik, ered.
Entseiden, cs. eldug; meggyújt.
Entseihen, k. rh. ered, származik, támad; was wird daraus —? mi lesz abból?
Entseihen, cs. rh. ollop, eloroz.
Entsehung, die; eredet, kezdet, származás, támadás.
Entseigen, k. rh. hihág, kilép.
Entseihen, cs. elcsúfít elrútit, alakjából v. formájából kivessz.
Entseilt, mn. és ih. elcsúfított, elrútitott; elcsúfítva, elrútitva.
Entseignun, die; elcsúfítás, elrútitás.
Entseiden, k. rh. ki-, meghal (a' bűnnek st.).
Entseibern, k. és cs. elporoz, elszáll; kiporoz.
Entseimen, k. elbong, eldong.
Entseindigen, cs. büntől felold; jóvá tesz, megengesztel (bünt, mult rosszat).
Entseugen, k. fel-, kibukik, fel-, kibukkan (a' vízből).
Entseuren, cs. tróntól meg-

foszt, trónból kitesz v. letesz.
Entthronung, die; trónból letétel.
Enttönen, k. lehangzik.
Enttragen, cs. rh. elbörd, elváz.
Enttrümpeln, k. el-, kicsorog.
Enttrümpeln, k. eltipeg, eltopog.
Enttroffen, cs. felszáraszt, felszarít, fölszikkaszt (könyveket).
Enttrüpfeln, k. és cs. el-, kicsopeg; el-, kicsopegel.
Enttübigen, cs. megtart, megtakargat; *Eie. fontnen dieser Mühe enttübigt sehn*, ment maradhatott ön ezen fáradságtól; megkímélhette ön magát ezen bajtól.
Enttübigen, cs. népet pusztít v. fogyaszt, el-, megneptelenít.
Enttübigen, die; néppusztítás, népfogyasztás; el-, megneptelenítés; elnéptelenedés.
Entwachen, k. rh. kinő (ból, ből), felniő (alól).
Entwaffnen, cs. ki-, lefegyverez, ki-, lefegyverkeztet.
Entwaffnung, die; ki-, lefegyverezés, ki-, lefegyverkeztetés.
Entwässern, cs. kiszárít, kiszáraszt, vízzel leereszt v. lecsapol.
Entweder, ksz. . . . oder, vagy —, vagy.
Entwehren, l. *Entwehren*.
Entweihen, k. rh. kitér; eltávozik, elmegy; elszökik, elillan; megmenekszik.

Entweihung, die; eltávozás; elszökés.
Entweihen, cs. szentséget levez (papról), leszentel (papot); megszentelenít, megszenteltelenít, megferdítet (egyházat st.).
Entweihung, die; leszentelés, szentség-levétél; megszentelenítés, megszenteltelenítés.
Entwenden, cs. rh. elidegenít, eltöki; ellop, elcsen.
Entwendung, die; elidegenítés; ellopás, elcsenés.
Entwerfen, cs. rh. *terven*, tervet v. előrajzot készít; *fatva* v. könnyeden fest v. rajzol v. ír.
Entwideln, cs. kibont, kifejt, kiféslet; kifejtőtet. —, vb. kifejlik, kiféslik; kifejtőzik.
Entwidelfung, die; kifejtés, kifejtőtetés; kifejlés, kifejtőzés.
Entwirren, cs. kibont, rendbe szed v. hoz (összeszavartat); megfejt, kifejtet.
Entwischen, cs. és k. el-, letöröl; el-, kiszökik, el-, kiszalad.
Entwöhnen, k. ef-, leszokik.
Entwöhnt, mn. el-, leszokott.
Entwöhnen, cs. el-, leszoktat.
Entwöhnung, die; el-, leszoktatás.
Entwölben, cs. és vb. kiderít; fölvilágosít; föl-, kiderül.
Entwölft, mn. derült, föl-, kiderült, világos, tisztá.
Entwurf, der; terv, előrajz.
Entwurzeln, cs. nyű, gyök-

kerestől kitep, gyökérből kiforgat.
Entwurzelung, die; nyűvés, kitepés (gyökereától).
Entzauern, cs. büvöléstől v. igézéstől v. rontástól megszabadít.
Entzauerung, die; büvöléstől v. igézéstől megszabadítás; rontástól megmentés.
Entziehen, cs. rh. megvon, megtagad; elhúz, elvon (től, től). —, vb. rh. el-, félre vonom (től, től), letesz, lemond (ról, ról), kerül valamit.
Entziehung, die; elhúzás, elvonás; megtagadás, megfosztás.
Entziehen, cs. ki-, megfejt, megmagyaráz.
Entziehung, die; kifejtés, megfejtés, megmagyarázás.
Entziehen, cs. elhúz, elvon; elbájol, elragad (örömről st.).
Entziehen, der; elbájolás, elragadtatás, (örömről st.); zum — *schön*, bájolólag szép.
Entziehen, mn. elbájol, elragadó.
Entzückt, mn. elbájolt, elragadt (örömtől).
Entzückung, die; gyönyör, kéj, elragadtatás.
Entzündbar, **Entzündlich**, mn. gyúlékony, gyúladékony.
Entzündbarkeit, die; gyúlékonyság, gyúladékonyosság.
Entzünden, cs. és vb. meggyújt; fölindít, fölhevít; meggyulaszt; meggyúl, ki-
 gyúl; meggyulad, meg-
 tűzesedik.
Entzündungsfieber, der; *lob-*
láz, gyúlasztó láz.

Entzwey, ih. ketté, kétfelé; — bröhen, reissen; schlagen, sc. ketté törni, szakasztani, ütni st.

Entzweyden, cs. és vh. összszvevst v. összeháborít, elidegenít (egymástól); összszvevaz, összeháborodik, elidegenedik (tőle).

Entzweyhung, die; összszvevstés v. háborítás, elidegenítés; összszvevzés v. háborodás, elidegenedés.

Enzian, der; zarnics.

Ephes, der; repkényborostyán.

Epidemie, die; járvány.

Epidemisch, mn. járványos.

Epigramm, das; epigramma, folirat.

Epigrammatisch, mn. epigrammai.

Epische, die; nehéskór, nehéznayavalya, körság, nyavalyatörés.

Episch, mn. nehézkóros, nehéznayavalyás, körságos, nyavalyatörős.

Epirus, das; Epirus, (rég) tartomány).

Episch, mn. hősi, vitési, hőskölteményi.

Epistole, die; mellékeselekvény.

Epistel, die; levél; leercok (apostolok' leveleinek azokasa); elnem die — lesen, valakinek leercokét a ni, valakit megczszözlöni.

Erbte, die, l. Zeitpunkt.

Eppich, der; zeller.

Er, nm. ő.

Erachten, cs. gondol, itél, tart, vél; megért.

Erachten, das; gondolat, vélemény; meines Erachtens, gondolatom v. véleményem

szorint, v. azt tartom, hogy . . .

Erachten, cs. szántással szerez v. gyűjt v. keres.

Erangeln, cs. horoggal fog, meghorgász; megkap, elér, elnyer (elvégre valamit).

Erarbeiten, cs. munkával szerez v. gyűjt v. keres.

Erbader, der; örökföld, öröktelek.

Erbadel, der; örökös nemeség.

Erbamt, das; örökös hivatal.

Erbantheil, der; örökség.

Erbarmen, vh. (eines, oder über einen) könyörül (valakin); megszán (valakit); Erbarmen mit, szánom; ach! das ist Gott erbarmen, isten' szerelméért!

Erbarmen, das, Erbarmung, die; könyörülés, könyörület, szánkozás; das ist zum Erbarmen, meg kell enni az embernek rajta.

Erbarmen, der; könyörülő, könyörületes.

Erbarmlich, mn. szánkozásra méltó, nyomorult, elhetetlen.

Erbarmungswell, mn. könyörű, könyörületes.

Erbarmungswürdig, mn. könyörülésre-méltó.

Erbauen, cs. épít, föl-, megépít; hasznára van, épíletes; örvendit, tetszik, kedvére van; természetesen v. építéssel szerez v. keres.

Erbauer, der; építő; építető.

Erbaulich, mn. épíletes, hasznos.

Erbauung, die; építés, meg-

építés; épíletesség, haszon.

Erbeamte, der; örökös liáz.

Erbegräbnis, das; őssairbolt.

Erbe, der; örökös.

Erbe, das; örök, örökség, örökjószág.

Erbsen, k. reng, meggrázodik, inog.

Erbsigen, mn. öröksaját.

Erbsinfung, die; örökostétel, örkövallás.

Erbsen, cs. rh. agyon harap; ellharap (kenyeret); felloppant, feltör (fogával diót st.).

Erben, cs. és k. örököl, örököl kap v. nyer; örökös (valamiben), örökségül száll (valami valakire).

Erben, cs. k. nyörgéssel nyer meg.

Erbsen, cs. ki-, megkoldul, koldulással nyer meg, ki-, megkunyorál.

Erbeuten, cs. szikmányol; martalékol nyer v. kap.

Erbsüchtig, mn. örökös, örökölhető.

Erbsüch, der; öröklés.

Erbsüchig, mn. örökségi; öröklés alá vetett.

Erbsüchler, der; öröklött v. nemzetségi hiba.

Erbsünd, der; halálos el-lenség.

Erbsünde, die; örököségi rend, örököségi rende.

Erbsüch, der; örökös herczeg.

Erbsüch, das; örökpenz.

Erbsüch, der; örökösítés, közörökös.

Erbsüch, das, Erbsüchlich; barkeit, die; örökös törvényhatóság v. törvény-szék.

Erbgraf, der; örökös gróf.
Erbgrund, der; öröktelek, örökös telek.

Erbgut, das; örökjószág, örökbirok, örökös jószág v. bírtok.

Erbherr, der; örökös.

Erbhöflichkeit, die; jobbjáti hódulat v. hódulás.

Erbieten, v. rh. ajánlkozni, kínálkozni, ajánlani (magát).

Erbieten, das, Erbietung, die; ajánlkozás, kínálkozás.

Erbietig, l. Erbbitig.

Erbitten, ca. rh. ki-, megker; megkélel, engedtetel, kéressel megnyer; sich — lassen, hajolni a' kéreóre.

Erbittern, ca. és. vh. keserít, el-, megkeserít; el-, megkeseredik.

Erbitterung, die; megkeserítés, elkeserítés; el-, megkeseredés; harag.

Erbittlich, mn. engesztelhető, megkérelhető, kikérhető, megnyerhető.

Erbkammerer, der; örökös kamarás.

Erbkauf, der; örökvétel.

Erbkönig, der; örökös király.

Erbkönigreich, das; örökös királyság.

Erbknecht, die; öröklött v. nemzeti nyavalya.

Erbland, das; örökös tartomány.

Erblassen, k. elhalványodik, elszápad; meghal.

Erblasser, der; örökös.

Erblassung, die; elhalványodás, elszápadás.

Erbleben, das; örökhűbér.

Erbleben, k. rh. elhalványul, elszápad; meghal.

Erblich, mn. örök, örökös; ősi; öröklött v. nemzeti, (hiba st.).

Erblichheit, die; örököség.

Erblicken, ca. megpillant, meglát, észre vesz; das Licht der Welt —, világra jöni, világot látni.

Erblickung, die; megpillantás, meglátás.

Erblicken, ex. és k. el-, megvakít; el-, megvakul.

Erbbliden, l. Erbbliden.

Erblos, mn. gyermektelen, magtalan; örökötelen, (jószág) —, ih. gyermektelenül, magtalanul; örökötelenül, örökös nélkül.

Erbmann, der; telkes, telekbíró.

Erbnehmer, der; örökös; (sint Erben und —, gyermekai 's maradékai.

Erborgen, ca. kölcsönöz, kölcsön fölvesz.

Erbosen, ca. k. és. vh. felmegharagít, fel-, megbosszant; fel-, megharagszik, fel-, megbosszantodik.

Erbbitig, mn. kés, (valamire), ajánlkozó, kínálkozó.

Erbpacht, der; örökös haszonbér; örökös haszonbérlet.

Erbpachter, der; örökös haszonbérlet.

Erbpachtlich, mn. örökös haszonbéri.

Erbpostmeister, der; örökös postamester.

Erbprinzeß, der; örökös herceg.

Erbprinzessin, die; örökös hercegnő.

Erbproceß, der, l. Erbversteigerung.

Erbrecht, ca. rh. felszakaszt, feltör (levelet); betör, fölvesz (ajtót). —, rh. vh. hány, okádik.

Erbrecht, das; hányás, okádás.

Erbrecht, das; örökös jog; örökjog; örökös.

Erbrechung, die; betörés, fölvesz, (ajtót, házó); feltörés, felszakasztás.

Erbreich, das; örökös birodalom v. ország.

Erbrichter, der; örökös bíró; örökítelő bíró.

Erbfahnen, der; öröklött, v. nemzeti hiba v. baj.

Erbfahne, die; örök, örökös; etne — thun, örökseget nyerni v. kapni.

Erbfahnen, Erbfahtung, Erbfahtung, die; osztály, örökösztály, örökösztály elosztása.

Erbfahter, der; örökösztályozó.

Erbfaht, der; telekadó.

Erbfaht, die; ősi adósság.

Erbfaht, die; borsó; durcgesztásagene —, törve-borsó.

Erbfahtbaum, der; bokros akaszt.

Erbfahter, der; borsószalma.

Erbfahter, die; borsószalma.

Erbfahter, der; kotnyeles.

Erbfaht, das; örök, örökös.

Erbfaht, die; eredendő hán.

Erbfaht, der; örökös, örökös rész.

Erbfaht, ca. kirtmal, szemmel v. kaczérodással keres (p. o. kegyet).

Erbfahter, die; örökösztály.

Erdbergfels, Erdbertrag, ber; örökségi egység v. szerződés.

Erdberuächtniß, l. Beruächtniß.

Erdare, die; földtengely.

Erdader, die; földér.

Erdapffel, ber; burgonya, kolompír, pityóka, csucsorka; csicsóka; nadragulya; tök.

Erdart, die; földnem, földfaj.

Erdbahn, die; földút, földpálya.

Erdball, ber; földteke, földgömb.

Erdbeben, das; földrengés, földindulás, földingás.

Erdbebenmesser, ber; földingásmérő.

Erdbeerbaum, ber; ősztavasz-kukujca.

Erdbeere, die; szamóca, földi eper.

Erdbergschanze, die; szamóca-szarása.

Erdbeschreiber, Erdfundige, ber; földíró földleíró.

Erdbeschreibung, Erdfunde, die; földírás, földleírás, földtudomány.

Erdbiene, die; poszméh, földi-méh.

Erdbirn, die; csicsóka; pityóka, burgonya, csucsorka.

Erdbsaure, die; földike; tajtkócoson.

Erdboden, ber; föld' szine; föld' kerekége, földteke; föld, talaj.

Erdbohrer, ber; földfúró.

Erdbrand, ber; földharap, földégés.

Erdbruch, l. Erdfall.

Erdbrunne, l. földpára, földgőz.

Erdbe, die; föld; földszin,

föld' területe; földteke; földgömb; auf der — liegen, száraz földön fekiinni; einen auf die — werfen, valakit fölhöz vágni, csapni, valakit leteríteni; einen unter die — bringen, valakit eltemetni, föld alá tenni.

Erdbeißel, Erdmandel, die; mogyorós bükkön; földi mogyoró, csúnya, mihóka.

Erdbe, l. Erden.

Erdbeuge, die; földszor, földszorulat.

Erdbeugter, l. földi jávak.

Erdbeuten, ca. rh. kigondol.

Erdbeißlich, mn. kigondolható.

Erdberfütterung, die, l. Erdbeben.

Erdbeßten, ber; kétikaz-ropkény, földi borostyán.

Erdboß, mn. fakó, sárgás.

Erdboß, ber; földszüvedék, földszüppedet.

Erdfarbe, die; földszín.

Erdfarbe, mn. földszinű.

Erdfaß, das; tűzhordó.

Erdferne, die; földtávol.

Erdflaß, ber; amiánt, aszbest, földlen.

Erdflöh, ber; földi bolha.

Erdgalle, die, l. Erdrauch.

Erdgestänge, das; földi madarak.

Erdgeiß, ber; földmanó.

Erdgelt, das; földvár, okra.

Erdgelt, mn. földvárssinű, okraszínű.

Erdgeschöß, das; alsor, földszínsor.

Erdgrille, die; lötetű.

Erdgrün, das; halványzöld, vigályzöld.

Erdgrützel, l. Erdkrüch.

Erdhaltig, mn. földes, földelegyes, földvegyes.

Erdharz, das; földgyanta.

Erdhausen, ber; földrakás, halom.

Erdhopsen, ber; linka.

Erdicht, mn. földnemű.

Erdichten, ca. költ, kohol; költeményt szeres; köl-téssel szeres; sich Ruhm und Geld —, magának hírt és értéket szeretni köl-téssel.

Erdichtet, mn. költött, koholt, kigondolt.

Erdichtung, die; költés, koholás; költemény, koholmány

Erdig, mn. földes, földelegyes.

Erdkäfer, ber; futrinka.

Erdkastanie, die, l. Erdnuß.

Erdkiefer, die; gamandor, (növény).

Erdkloß, ber; göröngy, rög.

Erdkluft, die; földnyílás, földnyiladék; földbarlang.

Erdkloße, die; földszén.

Erdkörper, ber; földteke; földi test.

Erdkreis, ber, Erdugel, die; földteke, földgömb.

Erdlage, die; földréteg.

Erdmaß, die; görű.

Erdmessen, das, Erdmestunß, die; földmérés; földmérészet.

Erdmesser, ber; földmérő.

Erdmilch, die; földpondró.

Erdmoos, das; földmoh, korpafű.

Erdmorchel, l. Trüffel.

Erdmürfel, ber; földmossár.

Erdnähe, die; földközeli.

Erdnuß, die; földi mogyoró; halmány; sárma.

Erdpoch, das; kátrány, kalamáz, dehot, deget.

Erdrauch, ber; füstike.

Erdrücker, ber; földvonó, (aknászoknál).
 Erdrich, das; föld; föld' aszine v. kerekcsége; föld, termőföld.
 Erdreifen, vh. merészel, merészkedik, bátorodik.
 Erdreiftung, die; merészlet, merésség.
 Erdrohr, das; földtávoleső.
 Erdrosseln, ca. megszinegel, zsineggel megfojt, torkon fojt.
 Erdrosselung, die; megszinegelés, torkonfojtás.
 Erdruher, ca. lenyom; agyon nyom.
 Erdruhung, die; agyonnyomás.
 Erdsack, ber; földzsák, (katonánál).
 Erdsäber, ber; földvakaró, doroszló.
 Erdsäule, die; földszánc.
 Erdschilfrütte, die; földi teknőbéka.
 Erdschneide, die; földi esiga.
 Erdschnele, die; göröngy, rög.
 Erdschwamm, ber; földi gomba.
 Erdschwarz, das; földkorom.
 Erdschwein, das; hangyász.
 Erdspinne, die; földi pók.
 Erdspringbrunn, das; hőlye.
 Erdsprung, die; fok, földfok, földcsúcs.
 Erdsrich, ber; földöv.
 Erdsricher, das; földi állat.
 Erdulden, ca. tür, szenved, eltür, elszenved, elvisel.
 Erdulbung, die; eltürés, elszenvedés.
 Erdwall, ber, Erdwerf, das; földvéd.
 Erdwasser, das; földvíz.

Erdbweichheit, ber; gáman-dor.
 Erdwinde, die; csaplesapintyó.
 Erdwuert, ber; giliszta.
 Erdzettel, ber; földkör.
 Erdzunge, die; földnyelv.
 Erzeifern, vh. folgérjed, földindul, megharagszik (valamin).
 Erzeiferung, die; folgérjedés, földindulás.
 Ereignen, vh. esik, történik.
 Ereignung, die; folgérjedés, földindulás.
 Ereignen, vh. esik, történik.
 Ereignung, die, Ereigniß, das; eset, történet.
 Erreien, ca. utána sietve hozzá, utóler.
 Eremit, l. Einsiedler.
 Ererben, ca. örököl (valamit); örököl nyer v. kap v. vesz.
 Erfahren, ca. rh. eljár, agyon jár (valakit); suvarral, szekeréccsel keres v. szerez; tapasztal, próbál, megtud, kitud; megért, hall, észrevesz.
 Erfahren, mn. tapasztalt, nagytapasztalás, próbált.
 Erfahrung, Erfahrenheit, die; tapasztalás; tapasztaltság; in — bringen, megtudni v. kitudni valamit; végére járni valaminek.
 Erfassen, ca. megfog, megragad; seifog, megért.
 Erfassten, ca. rh. kivi; kiestromol; kikoldal.
 Erfanden, ca. rh. föllel, feltalál.
 Erfänder, ber; föllelő, feltaláló.
 Erfandfam, Erfänderisch, mn. leleményes, találmányos.
 Erfandfamkeit, die; leleményesség, találmányosság.
 Erfandung, die; föllelés, fel-

találás; lelemény, találmány.
 Erfundungsraft, die; leleményesség, *lelerő*.
 Erfundungsreich, mn. leleményes, találmányos.
 Erfischen, ca. kifog, kihalász; el-, megcsip, elnyer.
 Erfischen, ca. kiesdekel, kimeránykodik.
 Erflehen, ca. rh. elér, utóler. (szállva).
 Erfolg, ber; következés; fogkast, következet, siker; kimenetel.
 Erfolgen, k. következik (utána, belőle); es ist nichts darauf erfogt, semmi fogamatja sem lett.
 Erfolglos, mn. foganatlan, sikertelen.
 Erfolglosigkeit, die; foganatlanság, sikertelenség.
 Erforderlich, mn. megkívántató, szükséges.
 Erfordern, ca. kíván, megkíván; dieses erfordert Zeit, ez időt kíván, v. ehhez idő kell; wenn es die Noth erfordert, ha a szükség kívánja v. úgy hozza magával.
 Erfordertheit, das; kellék, megkívántatóság, megkívántató v. szükséges dolog.
 Erforderung, die; kívánás, kívánság.
 Erforschen, ca. kifürkész, kikurkász, kikutat, kipuhatól, kitudakoz, végére jár.
 Erforschung, die; kifürkészés, kikurkászás, kipuhatólás, kikutatás.
 Erforscher, ber; kifürkésző, kikurkászó.
 Erforschlich, mn. kifürkész-

hotó, kikirakázható, ki-
pudatható.
Erfragen, cs. ki-, megtu-
dakoz, megkér, megker-
des, kérdezve ki-, meg-
tud; wo kann ich ihn — ?
hol lehet őt megtudnom
v. megkérdenem?
Erfreuen, vh. merészel, vak-
merőködik, szemtelenke-
dik, orozállaokodik.
Erfreuen, cs. és vh. örven-
di, megörvendeztet; föl-
vidít, megvidámit; ör-
vend, örvendez, örül;
ich bin darüber sehr er-
freuet, igen örvendek ne-
ki v. rajja.
Erfreulich, mn. örvendetes,
örömes.
Erfreunen, die; megörven-
deztetés.
Erfreuen, l. Erheirathen.
Erfrieren, k. rh. megfagy;
elfagy, el-, megvesz a'
hideg (valamit); die Bäume
sind erfroren, elvet-
ta a' hideg a' fákat, v.
elfagytak a' fák; ich bin
ganz erfroren, egészen át-
fáztam, v. átjárt a' hi-
deg; er hat sich die Nase
erfroren, elvette a' hideg
az orrát.
Erfriksen, cs. meghüvesít;
megfrisít, föléleszt, meg-
elevenít, megújít. —, vh.
meghüvesül; megfrisül,
megújul, megvidül.
Erfriksend, mn. hüvesítő,
hüvítő, hüvítő.
Erfriksung, die; hüvesítés,
hüvítés, hüvítés; meg-
frisítés, megújítás, meg-
elevenítés, megvidámitás;
hüvesítő, (étel v. ital).
Erfroren, mn. és ih. elfa-
gyott, hidegvett; fázé-

kony; elfagyottan, hideg-
vetten.
Erfüllen, cs. megtölt, tele-
tölt (bordót st.); el-
betölt (valakit örömmel
st.); teljesít, betölt (igé-
retet); erfüllt werden, im
Erfüllen gehen, betelni,
beteljesedni. —, vh. meg-
telik.
Erfüllung, die; megtöltés,
telőtöltés; betöltés, be-
teljesítés; hotelés, betel-
jesedés.
Erfurt, das; Erfurt, (vá-
ros).
Ergänzen, cs. kiegészít; ki-
pótol; ki-, megtataroz,
kijavít; die Truppen —, a'
sereget kipótolni.
Ergänzend, mn. kiegészítő,
pótló.
Ergänzung, die; kiegészítés,
kipótlás, kipótlás.
Ergänzungsfeld, das; pót-
lék, pótlék, pót.
Ergänzungstruppen, t. pót-
léksereg.
Ergattern, cs. el-, megcap,
el-, megkap.
Ergeben, cs. és vh. rh.
hódul, meghódul; magát
megadja; megnyugszik,
(-ban, ben); adja v. szen-
teli magát (-nak, nek;
-ra, re); mutat, bizo-
nyít, tanít; történi, e-
sik, foly, következik,
kitetszik (belőle); den
Wissenschaften sich —, tu-
mányokra adni magát;
dem Spiele sich —, já-
téknak adni magát; das
ergibt die Erfahrung, ez
a' tapasztalás bizonyítja;
hier aus ergibt sich, eb-
ből foly v. következik.
Ergeben, mn. engedelmes,
kés, köteles; Ich erge-

bener, ergebenster Diener,
köteles szolgája önnek;
ich bitte ergebenst, kérem
alázatosan v. tisztelettel.
Ergebenheit, die; engedelmesség, készség.
Ergebnis, das; eredmény.
Ergebung, die; hódulás,
meghódulás, maga-meg-
adás, maga-ráadás, maga-
szentelés (valamire); en-
gedelmesség, készség.
Ergeben, cs. rh. járással
keres v. szerez. —, k. rh.
hirdetik, adatik, orosz-
tetik (parancs, rendelés
st.); er (baj st. va-
lakit); történi, követ-
kezik; etwas über sich er-
gehen lassen, valamit el-
tűnni, elszenvadni; es ist
über ihm viel Unglück er-
gangen, sok szerencsét-
lenség érte őt. —, vh.
rh. kijárja v. k. járálja ma-
gát. —, sz-n. rh. jár, foly,
megy (dolga valakinek);
es ist mir wohl, jól er-
golgom.
Ergeßen, cs. összekapar,
összessarol, fukarkodás-
sal v. fősvénykedéssel szerez.
Ergiebig, mn. sikeres, jó-
szűz, bőtermő, bőszű-
ző; tetemes; das Korn ist
sehr —, jól szűz a' ga-
bona.
Ergiebigkeit, die; sikeres-
ség.
Ergießen, cs. rh. kiönt. —,
vh. rh. kiömlik, kiöntődik,
kiömlődik; ömledez; dies
ist das Ergiebigkeit sich in
das Meer, ez a' folyam
a' tengerbe ömlik.
Ergießung, die; kiöntés; ki-
ömlés; ömledezés.

Ergößen, ca. és vh. gyönyörködik; s^h an etwas, mit etwas, über etwas —, valamin v. valamiben gyönyörködni.

Ergößend, **Ergößlich**, mn. gyönyörtő, gyönyörködető.

Ergößlichkeit, **Ergößung**, die; gyönyörítés, gyönyörködés; gyönyörködés; gyönyörtés; gyönyörtőség.

Ergreifen, cs. rh. kap, fog; megkap, megfog; nyl (-hoz, hoz), elővesz (valamint); hasznát veszi (valaminek); die Waffen —, fogyvert fogni; ein Mittel —, valami eszközhez nyúlni; das Feuer ergreift die Scheuer, a' tűz a' pajtába kapott; die Frucht —, szaladásnak erredni; Gelegenheit —, kapni az alkalmon.

Ergreifung, die; megfogás, megkapás.

Ergreifen, cs. és k. feldühit, megdühösít; megdühül, feldühödik.

Ergreifen, cs. kikirráss, kitanúl, kifürkész.

Ergründen, cs. fenekét kikeresi v. megtalálja v. éri; kitanúl, kitalál, megért.

Ergreifung, die; kitanulás, kitalálás, világos megértés.

Ergaben, mn. domború, magas, emelkedett; fönéges, magasas, nemes, magas; erhaben Arbeit, dombormű, emeltmű; ganz erhaben, egész domború; halb erhaben, féldomború.

Ergalten, cs. rh. megtart, tartóztat; megtart (vala-

mit birtokában); tart (étellel, itallal); kap, nyer, vesz (valamit munkával). —, vh. rh. megtartja magát (a' fán); tartja magát (étellel, itallal); tartós (a' gyümölcs).

Ergaltung, die; megtartás; tartás, táplálás; kapás, vevés, vétel.

Ergalter, der; megtartó, tápláló; megmentő, megszabadító.

Ergandeln, cs. vesz, alkussik, megalkussik; nyer (rajta); kereskedéssel szerez.

Ergängen, cs. folakaszt.

Ergarten, k. megkeményül, megkeményedik.

Ergärten, cs. megkeményít; bebizonyít, megmutat, megérsít.

Ergartung, die; megkeményülés, megkeményedés.

Ergärtung, die; megkeményítés; bebizonyítás, megmutatás.

Ergasfen, cs. megcsip, megfog, megkap.

Ergasfung, die; megcsipés, megkapás, megfogás.

Ergeben, cs. rh. fölemel; felszállít (port a' szél); fölvesz (pénst); beasod (adót); magasztal, dicsegr; emel (hivatalra); sein Herz zu Gott ergeben, szívét istenhez emelni; seine Stimme —, felszólalni; einen bis an den Himmel —, valakit egekig magasztalni; ein Geschehen —, sajtútni v. csapni; einen Streit —, port kezdeni —, vh. rh. kikel, feltámad (valaki ellen); megy; kel, keletkezik, támad; der

Wind erhebt sich, szél támad; es erhob sich ein Sturm, förgeteg v. zivatar támadt; der König hat sich in die Kirche erhoben, a' király templomba ment; sich wider einen —, valaki ellen feltámadni, fölkelni; sich einer Sache —, valamivel kerkedni, dicsekedni.

Erheblich, mn. nyomos, fontos, nagy.

Erheblichkeit, die; nyomosság, fontosság.

Erhebung, die; fölemelés, fölvetel, (pénz st.); magasztalás, fölemelkedés.

Erheirathen, cs. házassággal kap v. nyer.

Erheischen, l. Erforbern.

Erheltern, cs. és vh. megvidít, megvidámit; földerít; megvidül, megvidámul; földertül, föl-, kitanútl (az ég); felt Gesichts erheitert sich, derül az arca.

Erheben, cs. átfüt, átmelegít.

Erhehlen, cs. és k. megvilágít, megvilágosít; föl-, megvilágosodik; kiviláglik, kitésszik; daraus erhellen, kiviláglik v. kitésszik abból.

Erhellung, die; megvilágosítás.

Erheften, cs. felakaszt.

Erheheten, cs. kihizelg.

Erheben, cs. megtüzesít (vast st.); át-, megmelegít; fölhevít, feltüzel, feltüzesít. —, vh. megtüzesedik; át-, megmelegszik; fölhevül, neki tüzesedik.

Erhit, mn. fölhevült, heves; átmelegedett; auf

etwas — febn, valami n-
tán esenkedni v. ledet-
zeni.

Erhöhung, die; fölhevítés;
fölhevülés, fölmelegedés.

Erhöhung, cs. felállít; ma-
gasbít, magasbra csinál,
épit, rak; magasstal, fel-
magasztal; fölemel. fel-
skállít (árt st.); megza-
porít, nevel (finetcat
st.); dicsér, magasstal;
eine Farbe —, valamely
színt földeríteni, fényesb-
bé tenni.

Erhöhung, die; magasbítás;
felmagasztalás; fölebbeme-
lés, nevelés; dicsérés,
magasztalás.

Erholen, cs. béer, elér, u-
tolér; megemlít. —, vh.
kipihen v. kinyugodja
magát; megújul, új erőt
vesz; sich an einer Sache
ober Person —, valakin
v. valamin maga kárát
kipótolni; bei einem Rath
v. Rathé —, tanácsot kérni
valakitől.

Erholung, die; ki-, meg-
pihenés, megnyugvás, meg-
újulás.

Erholungsstunde, die; nyug-
óra, szünóra.

Erhören, cs. meghallgat;
meghall; das ist nicht er-
hört, ez hallatlan dolog.

Erhörung, die; meghallga-
tás.

Erhörlisch, mn. és ih. meg-
hallgatható, meghallásra-
méltó; busgön, forrón;
— beten, busgön, áhi-
tatosan imádkozni.

Erhängern, l. Verhängern.

Erinnerer, der; emlékestető,
intő.

Erinnerlich, mn. emlékestet-
ben-lévő; mit ist noch

alles wohl —, még mind
jól jut eszombé, még min-
denre jól emlékezem.

Erinnern, cs. és. vh. emlé-
keztet, eszébe juttat;
megemlít; int (adóst);
emlékenik; eine Schuld
—, valamely adósságot
viszszakivánni; etwas —,
valamit megemlíteni; sich
an etwas —, valamire
emlékezni.

Erinnerung, die; emlékez-
tetés, eszébe-juttatás; in-
tés; emlékezet, megem-
lékezés.

Erinnerungskraft, die, Erins-
nerungsvermögen, das; em-
lékező erő, emlékező te-
hetség.

Erinnerungsschreiben, das; in-
tőlevél.

Erlegen, cs. vadász, va-
dászva nyor; elér, utól-
ér (küzve, kergetve); el-
ér, elnyer (törekedés-
sél).

Erhalten, k. meghidegzik,
meghál; megosökken, meg-
langyul; meghal.

Erhalten, cs. és. vh. meghi-
degít, meghát; megháti
magát.

Erhaltung, die; megfásás,
meghülés.

Erkämpfen, cs. kivi, meg-
vi, kiusáz, vívással v.
tusával nyor.

Erkannt, mn. ismert, meg-
ismert, elismert.

Erkaufen, cs. megzsonggat.
Erkaufen, cs. megvev, meg-
vásárol; megvált, meg-
szabadít; megveszteget
(pénzzel).

Erkennbar, mn. megismer-
hető.

Erkennen, cs. rh. megis-
mer, ismer, etwas zu

— geben, valamit vala-
kinek értésére adni; sich
zu — geben, magát fel-
fodósni v. megismertet-
ni; in einer Sache —,
valmelly ügyben bírólag
ítélni; eine Frau kenne-
lich —, valamely ass-
zonynyal szerelmet v. tes-
tet váltani.

Erkenntlich, mn. hálás, há-
ladatos.

Erkenntlichfeit, die; hálás-
ság, háladatosság, meg-
emlékezés.

Erkenntnis, die; megismer-
és; ismeret; itélet, bi-
rói végezt; megismerés,
megbízás (a' bűnök);
magabiztosság.

Erkenntnisgrund, der; ismer-
retelv.

Erkenntnisvermögen, das; is-
merőtehetség; értelem.

Erkennung, die; megismer-
rés.

Erer, der; erek, erkály.

Erstehen, cs. kiválaszt, (va-
lamit valaminek).

Erstiefung, die; kiválasztás.

Erstören, cs. megfojt, meg-
magyaráz, megvilágosít;
nevez, tesz (valaminek);
kijelent, kinyilatkoztat;
einen in die Acht —, va-
lakit számbizni, számbive-
tésbe küldeni; den Krieg
—, hadat üzenni; er hat
ihre heute seine Liebe er-
stört, ma valotta meg ne-
ki szerelmét.

Erstörend, ma. megfojtó,
megmagyarázó; kijelentő,
kinyilatkoztató.

Erstört, mn. megfojtott,
megmagyarázott; kijelen-
tett, kinyilatkoztatott.

Erstörung, die; megfojtás,
magyarázás, megmagya-

rázás, magyarázat; nyilatkozat, kihirdetés; valástétel.

Erfahrungsschrift, die; magyarázat, fejtegetés; magyarázó irat.

Erflehen, k. elegendő.

Erfriedlich, mn. és ih. elegendő; szombetiendő; sok; elegendőleg; szembeliendőleg.

Erfletern, Erfleimmen, cs. megmász (valamit), felmász (valamire).

Erfingen, k. rh. cseng, kong; megcsendül, megkondul.

Erforsen, cs. felkopogtat (á-lomból); megtör (diót kopogtatva).

Erforsen, cs. kiokoskodik, kiboleselkedik (valamit).

Erforsen, mn. választott, kiválasztott, kiválegatott, kikeresett.

Erforsen, k. megbetegül, megbetegszik.

Erforsen, cs. rh. megmász (valamit), felmász (valamire); csuszással v. mással nyer.

Erforsen, cs. megfog, megkap; haddal v. hadakozás által nyer.

Erforsen, k. és cs. megforgódnál; meggörbit.

Erforsen, vb. mer, merészel, bátorodik.

Erforsen, da; merészet.

Erforsen, cs. megvizsgál, —, vb. tudakozódik, kérdészködik (valamiről, v. valami felől), megtudakoz (valamit).

Erforsung, die; tudakozás, kérdészködés, tudakozódás, megtudakozás.

Erforsung, cs. kimesterkél.

Erforsung, mn. mesterkélt.

Erforsen, k. megséltüdik, megbéüül.

Erforsen, mn. elérhető, elnyerhető, megnyerhető.

Erforsen, cs. elér (közzel); elér, utóler; elnyer, megnyer, jut (valamihez).

Erforsung, die; elnyerés, megnyerés.

Erfors, der; engedés; elengedés; bocsánat; parancs.

Erforsen, cs. rh. kiad; kibocsát (rendelést); elenged, megbocsát; felold, felszabadít; íh. habe ihm die Schuld —, elengedtem adósságát, elengedtem neki az adósságot; einen seinen Eid —, valakit esküjétől feloldani; deine Sünden sind dir —, meg vannak bocsátva a te bűneid.

Erforsjahr, da; örömvév, (régizsidóknál).

Erfors ich, Erforslich, mn. bocsánandó, engedendő.

Erforsung, die; engedés, elengedés; bocsánat.

Erforsen, cs. enged, megenged.

Erforsung, die; engedelem.

Erforsung, der; engedély.

Erfors, mn. szabad, tiltatlan. —, ih. szabadon, tiltatlanul.

Erfors, mn. fényes, híres; méltóságos.

Erfors, cs. el-, ki-, meg-, rá les.

Erforsen, cs. rh. elér, utóler (futva); kijár, járással megnyer (hivatalt).

Erforsung, cs. világosít, megvilágosít, megfejt, megmagyaráz.

Erforsung, die; világosít-

ás, megvilágosítás, magyarázat.

Erforsungsschrift, die; megvilágosító levél.

Erfors, die, Erforsbaum, der; egerfa, eger.

Erforsen, cs. ér, megöl, el-, megér; wenn ich die Zeit erlebe, ha megélem azon időt; ich hoffe es nicht zu —, nem reménylen, hogy megöljem v. megérjem; Freude an seinen Kindern —, örömet érne gyermekeiből.

Erforsen, cs. felold, felszabadít, megment (valamitől, valami alól); kiszabadít (rabot börtönből); megürít, megüre-sít.

Erforsung, die; feloldás, felszabadítás, megmentés; megürülés.

Erforsig, mn. megürült.

Erforsen, cs. megöl, elejt, leejt (lábáról), agyon üt v. lö, lelő; le-, megfixet, letesz (pénzt).

Erforsung, die; megölés, el-ejtés, leejtés; le-, megfixetés.

Erforsern, cs. könnyebbít, megkönnyebbít, enyhít; üresít, könnyebbít (hajót terhétől); kiüríti magát.

Erforsern, die; könnyebbítés, enyhítés; könnyebbülés, könnyebbédés, enyhülés; könnyebbéség.

Erforsen, cs. rh. elszenved, eltűr.

Erforslich, l. Leiblich.

Erforsung, die; elszenvodás, eltűrés.

Erfors, mn. egerfa, egerfából való.

Ertenholz, des; egerfa.
 Ertenwob, der; egererdő, egeres.
 Erlernt, cs. megtanul.
 Erlernung, die; megtanulás.
 Erlesen, cs. rh. kiválaszt, kiválogat, kikeres; leckeadással v. tanítással szerez.
 Erlesen, mn. válogatott, választott, kikeresett.
 Erlösung, die; kiválasztás, kiválogatás, kikeresés.
 Erlöschen, cs. megvilágosít (várost); földérit, megvilágosít (értelmet).
 Erlöschtend, mn. megvilágosító, fölvilágosító.
 Erlöschung, die; megvilágosítás, kivilágosítás.
 Erliegen, k. rh. fekszik; lerogy, lerokapd (tereh alatt); elalél, elcsügged (hámat, fájdalom miatt).
 Erlisten, cs. ravaasággal kap v. nyer meg (valamit).
 Erliegen, mn. hamis, hazug; das ist —, ez nem igaz, ez hazugság.
 Erlöschen, k. rh. elalazik (a' tész); eltörlődik, elkopik (az irás); kihal elhamvad (a' szerelem sc.); elenyészik (az élet sc.). —, cs. elolít.
 Erlöschen, mn. elaludt; eltörlődött, elkopott; elhamvadt; sine erlöschene Schrift, kopott irás.
 Erlöschung, die; elalvás; eltörlődés, elkopás; kihalás; enyészés.
 Erlösen, cs. megvált, kivált, megszabadít, megment.
 Erlöser, der; megváltó; szabadító, megmentő.

Erlösung, die; megváltás; szabadtás, megmentés.
 Erlustigen, l. Belustigen, Ergeben.
 Ermächtigen, cs. meghatalmaz, felhatalmaz; sich etw. an S. abt. —, valamit bitorlani, erővel elfoglalni, hatalmába keríteni.
 Ermächtigung, die; bitorlás, bitangolás.
 Ermahnen, cs. int (valamine), nogat; megint (adóssággért); emlékeztet.
 Ermahner, der; intő, nogató; megintő.
 Ermahnung, die; intés; nogatás; megintés.
 Ermangeln, k. híjával van, niacszen; elmulaszt; es ermangelt mir an Geld, pénz híjával vagyok; ich ermangele nicht mich einzufinden, nem akartam elmenni; an meinem Fleiße will ich es nicht — lassen, rajtam ne muljék.
 Ermangelung, die; fogyatkozás, híja (valaminek).
 Ermannen, cs. neki bátorít, bizdít, bixtat. —, k. és vh. emberkedik; neki bátorul, bátorodik, összeszedi magát.
 Ermäßigigen, cs. mérsékel; vél, tart (tanácsosnak, illeendőnek sc.).
 Ermatten, cs. elbágyaszt, ellankaszt, eltikkaszt. —, k. elbágyad, ellankad, eltikkad; meghalványodik, (a' szin).
 Ermattung, die; elbágyadás, ellankadás, eltikkadás; bágyadság, lankadság, tikkadság; elbágyasztás, ellankasztás, eltikkasztás.
 Ermel, l. Kermel.

Ermeßen, cs. rh. megmér, ki-mér; becsül, megítél, elgondol, vél, ért, megfog; hozzá vet, kitalál.
 Ermeßen, das; ítélet, vélemény, vélelem.
 Ermeßlich, mn. mérhető.
 Ermeßlichkeit, die; megmérhetőség.
 Ermorden, cs. megöl, meggyilkol.
 Ermordung, die; megölés, meggyilkolás.
 Ermüden, cs. el-, ki-, megfáraszt, el-, ki-, megfárit. —, k. el-, ki-, megfárad, el-, ki-, megfáradul.
 Ermüden, mn. fárasztó; fáritó.
 Ermüdet, mn. fáradt, elfáradt, elfáruit.
 Ermüdung, die; elfárasztás, elfáritás; elfáradás, elfáradulás, fáradtság.
 Ermuntern, cs. fölébreszt, felkölt, fölserkent (álmóból); serkent, serkentget, nogat, noszol, bixtat (tunyát munkára sc.); földérit, fölvidít, megvidámit (elmét sc.).
 Ermunterung, die; fölébresztés, fölserkentés (álomból); serkentés, ébresztés, nogatás (munkára sc.); földérités fölvidámitás.
 Ernähren, cs. táplál, eltáplál, tart, eltart; sich —, élelmét keresni, magát eltartani v. táplálni; sie ernähren sich mit Spinnen, fonásból él; damit ernährt er sich, avval keresi élelmét.
 Ernähren, der; tápláló.
 Ernährung, die; táplálás, tartás, eltáplálás, eltartás.

Ernennen, cs. rh. nevez, ki-nevez (valaminek), tesz (valamivá); einen zu feinem Erben —, valakit örökösévé tenni; einen zum Lehrer —, valakit tanítónak kinevezni.

Ernenner, der; kinevéső.

Ernennung, die; kinevésés.

Ernestine, die; Ernesztina, Nozti, (nöcév).

Erneuen, Erneuern, cs. megújít, megjobbit; újra elkezdi, megújít; ismételt; újít, megváltoztat. —, vh. megújul, újra elkezdi-dik.

Erneuerung, die; megújítás, újítás, újra kezdés; megújulás.

Erniebdragen, cs. megalacsonit (hegyet, halmot); lealacsonit, megfoszt (tekinetéstől, méltóságtól); sich —, magát megalázni; magát lealacsonítani; elvetemedni.

Erniebdragen, die; le-, megalacsonítás, megalázás.

Ernst, der; Erneszt, (snév).

Ernst, der; komolyság; es ist ihm —, nem tréfálok; wenn es dir damit ein — ist, ha komolyan föltetted magadban.

Ernst, Ernsthaft, mn. és ih. komoly; komolyan.

Ernsthaftigkeit, die; komolyság.

Ernstlich, mn. komoly; kemény, szoros. —, ih. komolyan; keményen, szorosan, igazán.

Ernte, die; aratás; szedés, térés, szüret; hason, jóvedelem, nyereség.

Erntebien, der; aratószakmány.

Ernteferien, t. aratási szünet, szünet, szünnapok.

Erntefranz, der; kalászkoszorú.

Erntemonat, der; augustus, kisaszony' hava.

Ernten, cs. arat; szüretel; szed (borsót st.); tör (kukoricát).

Erntewagen, der; szekér.

Erntzeit, die; aratás' ideje.

Eroberer, der; hódító, hódoltató.

Erobern, cs. meghódít, meghódoltat, elfoglal, el-, megvesz; megkímél, megtakargat; nyor.

Eroberung, die; meghódítás, meghódoltatás, megvétel, elfoglalás.

Eroberungskrieg, die; hódítóvágy.

Eröffnen, cs. fölnyit, megnyit (ajtót, zárt); felbont, felszakaszt (levelet); meg-, felszabadít (mezőt, erdőt); elkezdi (ülést); selfödör, kinyilatkoztat. —, vh. fölnyilik, megnyilik.

Eröffnen, mn. megnyitó, beköszöntő, (besséd).

Eröffnung, die; megnyitás, fölnyitás; felszakasztás; felszabadítás; kezdet; selfödözés, kinyilatkoztatás.

Erörtern, cs. nyomon, vizsgál, magyaráz, világosít; oligaszt, olvógez, megitél.

Erörterung, die; nyomonzat, vizsgálat; megmagyarázás; oligasztás, olvógezés, megitélés.

Errotlich, mn. szerelmi, szerelmes.

Errotzt, mn. kíváncsi, leledső, sovár.

Erproben, cs. öszeszés, öszeszétör; felsörömből, fel-dörömből; kisörömből.

Erproben, cs. kiasjtól, kiprésel; csikar, kicsikar, zsarol, kiaszarol.

Erpreffer, der; kiasjtóló, kipréselő; kicsikaró, kiaszaroló.

Erpressung, die; kiasjtolás, kipréselés; kicsikarás, kiaszarolás.

Erproben, cs. megpróbál, megkísért.

Erprobt, mn. próbált, megpróbált.

Erquicken, cs. éleszt, elevenít, megújít, felüdít.

Erquickend, mn. élesztő, elevenítő, megvidító, üdítő.

Erquickung, die; élesztés, elevenítés, megvidítés, megvidámítás, megújítás.

Erreichen, cs. rh. kitalál.

Erregen, cs. indít, támaszt; izgat.

Erregung, die; indítás, támasztás.

Erreichbar, mn. elérhető.

Erreichen, cs. ér, elér, eljut (valamihex); megfog, megért, fölér észszel; sein Ziel erreichen, célját elérni; ein hohes Alter —, öreg kort érni.

Erreichung, die; elézés.

Erreiten, cs. rh. elér (lovagolva); lovaglással szerez v. keres; agyon lovagol; elüttet (lovagolva).

Errennen, cs. rh. elér (futva); futással szerez v. kap; elüttet (futtában).

Erretten, cs. megment, megszabadít, kiragad (veszelemből).

Erefter, der; megmentő, megszabadító.
Ereftung, die; megmentés, megszabadítás, kiragadás.
Erichten, cs. állít, emel, felállít; *Braunfchaft mit einem* —, barátságot kötni valakivel.
Erichtung, die; állítás, felállítás.
Eringen, cs. rh. kivi, ki-küzd (valamit), tusával v. bajjal v. fáradsággal jut (valamihoz).
Ertöhen, k. és cs. elpirul, elveresedik; megpirít, megszegényít.
Ertöhen, das; elpirulás.
Ertubern, cs. elér, (ezze-ve).
Ertufen, cs. rh. elér (szavával, híva); *ich fann ihn nicht* —, nem hallhatja hívásomat, v. nem érhet hozzá a' szavam.
Errungene, das; keresmény, szerzemény.
Errungenschaft, die; keresmény, szerzemény.
Erföttigen, cs. jól tart, jól laktat; betölt (kívánságot st.); jól lakik, eltelik (valamivel).
Erföttigen, die; jöltartás, jöltaktatás; betöltés, jöltakadás, eltelés.
Erföttig, mn. kitölthető, ki-, megelégíthető.
Erfat, der; kárpótlás, megterítés; kárpótlék.
Erfaufen, k. rh. vízbe fül, fulad; in *Wesfalten* erfaufen sein, gyönyörökbe részesedni, merülni.
Erfaufen, cs. vízbe fojt v. fúlaszt v. veszt; fű —, vízbe ölni magát.
Erfäufung, die; vízbefojtás, vízbe fúlasztás.

Erfhaben, cs. megreszöl, megvakar, megdörzsöl; összekapar (holnit).
Erfhaben, cs. csere-berél, csere-berével szerez v. keres v. kap.
Erfhaben, cs. rh. teremt, alkot.
Erfaffung, die; teremtés, alkotás.
Erfahren, k. r. és rh. hangzik, zeng, harsog.
Erfahren, cs. összekapar (pénzt).
Erfahren, k. rh. megjelenezik, föltetszik, feltűnik; megjelenik (valaki előtt); ki-, megtetszik, kiviláglik; *dieses Werk ist borige Meffe erfahren*, ez a' munka a' mult sokadalomkor jött ki v. jelent meg; *es erfahren ihm ein Gelpenk*, rémet látott, v. rém jelent meg neki.
Erfahrung, die; megjelenezés; tünemény, jelenés.
Erfahren, cs. rh. meglő, agyon lö.
Erfahren, das; meglövés, agyonlövés.
Erfahren, cs. fukarsággal v. uszorával keres.
Erfahren, k. meg-, elernyed, elgyöngül.
Erfaffung, die; el-, megernyedés, elgyöngülés.
Erfahren, cs. rh. agyonüt, agyon ver; megöl; beüt, betör; der *Wit* hat ihn erfahren, a' menykö megütötte.
Erfahren, der; agyonütött, agyonvert.
Erfahren, cs. rh. megfog, megkap, megnyom, (lesve) megles; kicsal (valamit).

Erfassung, die; megfogás, megnyomás, megkapás, meglesés; kicsalás.
Erfahren, mn. kicsalt, kiszolott.
Erfahren, cs. kihizolg, kihizelkedik (valamit), hizelkedéssel kap.
Erfahren, cs. el-, meg-, bekap (estében, mint kuty a' húst).
Erfahren, cs. kimer, kimerit, kiürít, kiüresít (kutat); kimerit, elfogyaszt (erőt, valamely dolgot); *einest Gedult* —, valaki' beketűrését v. türelmét elvesztetni, kimeríteni.
Erfahren, mn. kimeríthető, elfogyasztható.
Erfahren, die; kimerés; kimerítés, elfogyasztás.
Erfahren, cs. megijesz, megretent. —, k. rh. megijed, megretten.
Erfahren, das; megijesztés, megretentés; megijedés megrettenés.
Erfahren; mn. rettenetes, iszonyú, rettentő, irtóztató. —, ih, rettenetesen, iszonyún, rettentőleg, irtóztatólag.
Erfahren, cs. rh. irással szerez v. keres v. kap.
Erfahren, cs. rh. elér (lépve valamit, v. valaméddig); elér, megnyer, megkap.
Erfahren, cs. l. *Ertufen*.
Erfahren, mn. megijed, megrettent.
Erfahrenheit, die; ijedség, rettenés.
Erfahren, cs. megráz, meg-rázkóztat, megröngget, megrendít; meghat, megin-

dit. — , k. megráskodik ,
 reog, megrondál.
Erfahrung, die; megrá-
 zás, megrondítás; reogás,
 megrondulás.
Erfahrung, ca. nehezít, me-
 nehezít, súlyosít (munkát).
Erfahrung, die; nehezítés,
 megnehezítés, súlyosítás.
Erfahrung, cs. rh. előr
 (emelkedve); fölemelke-
 dik (valamely helyig); bir,
 győz (költéséget).
Erfahrung, mn. elérhető.
Erfahren, cs. rh. lát, meg-
 lát; megért, átlát, észre-
 vesz; elvár megvár (a-
 dól); választ, kikeres;
 fo viel ich daraus — fann,
 a' mennyit abból itélhe-
 tek; seine Zeit —, elvár-
 ni az idejét; etwas an ei-
 nem —, meglátni valakin
 valamit.
Erfahren, ca. helyet betöl-
 ti; helyébe más tesz;
 kipótol, megtérít, hely-
 re hoz; den Schaden —,
 a' kárt megtéríteni; die
 Kräfte —, erejét visszasser-
 zeni.
Erfassung, die; helybetöltés;
 kipótolás, megtérítés, hely-
 rehozás.
Erfassung, mn. kipótolható,
 megtéríthető.
Erfassung, k. felfohászko-
 dik, felsohajt. — , ca. e-
 lő-, visszahajt; fohász-
 sokkal v. sohajokkal nyer
 meg (valamit).
Erfassung, mn. és ih. lát-
 ható, világos; látható-
 lag, világosan, szemlato-
 mást.
Erfassung, cs. rh. énekléssel
 keres v. kap.
Erfassung, cs. rh. ér (vizet,
 ározt a' mélyben) — , k.

rh. el-, lesúlyod; megdől,
 lorogy (munka alatt); el-
 esik (a' kar).
Erfassen, cs. rh. kigondol,
 kitalál.
Erfassen, mn. kigondolha-
 tó.
Erfassen, cs. és k. rh. el-
 birtokol, elidősít, idő-
 mulással kap v. nyer,
 v. szerz; üléssel kap
 (aranyeret st.); leled-
 zik, esenkedik (valami u-
 tán); bőséggel, bődül (va-
 lamibe); elakad, fokve
 marad (munka, áru).
Erfassen, die; elhírtokolás,
 elidősítés.
Erfassen, l. Ausführen.
Erfassen, cs. kímél (költ-
 séget st.); megkímél (va-
 lakit valamitől); megta-
 kargat, megkímél, meg-
 merst, megsugorget; es an
 seinem Wunde —, ön sér-
 jától megvonni.
Erfassung, die; megkímé-
 lés, megtakargatás, meg-
 mentés; megtakarított va-
 gyon.
Erfassung, cs. játékkal sze-
 rez v. kap v. nyer.
Erfassen, cs. rh. fonással
 keres v. szerz.
Erfassung, k. rb. használ,
 foganatos.
Erfassung, mn. hasznos,
 foganatos, sikeres.
Erfassung, die; hasznos-
 ság, foganatosság; látat-
 ja v. sikere (valaminek).
Erfassung, cs. rh. előr, u-
 tólér (ugrással); elugor,
 (ugorva eljut).
Erfassung, ih. először; eleinte;
 előbb, csak most, még
 csak; erst heute, csak
 ma; es ist — drei Uhr,
 még csak három óra;

és habe — erfahren,
 csak most hallottam; erst
 war es nicht meine Ab-
 sicht, eleinte nem volt
 szándékom.
Erfahren, k. és ca. meg-
 mered, megmeredül, meg-
 merevedik; dermed, top-
 pad; megemberedik, meg-
 giberedik; megmeresz,
 megmerovit, megmereve-
 nit; dermeast; meggém-
 berit, meggiberit.
Erfahren, mn. merevítő,
 merevenítő; gémberítő, gi-
 herítő.
Erfahren, mn. megmeredült,
 megmerevedett; gémber,
 gémberedett, giberes, gi-
 beredett.
Erfahrung, die; megmeredü-
 lés, megmerevedés; meg-
 gémberedés, meggibered-
 dés.
Erfahren, ca. megtérít, ki-
 pótol, helyrehoz; Be-
 richt —, tudósítást küld-
 deni v. hírt adni (vala-
 mi felől).
Erfassung, die; megtérítés,
 kipótolás, helyrehozás;
 megjelentés.
Erfassung, k. álmélikodik, bá-
 múl (valamin).
Erfassung, das; álmélko-
 dás, bámulás; in. — fe-
 hen, elbámítani, bamu-
 lásba v. álmélikodásba ej-
 teni.
Erfassungswürdig, Erfassun-
 glich, mn. bámulatos. — ,
 ih. bámítólóg; igen, na-
 gyon, azörnyen.
Erfassung, mn. bámás, bá-
 méas.
Erfassung, mn. első; fűrés erste,
 aut ersten, zum ersten,
 ih. először, legelőször,
 mi az elsőt illeti.

Erflehen, cs. rh. felszár (hólyagot); agyon szúr.
Erflehen, k. rh. feláll, fölkel; feltámad (halálból); támad. —, cs. rh. megáll, meg'art (árt az árverésen), megvesz; kiáll, kitart, kitölt (inaséveket).
Erflehung, die; feltámadás; vétel, (árverésen).
Erfleigen, k. és cs. rh. fölmege, felmász (valamire), megmász (falat, bérzet).
Erfleiden, k. rh. meg-, el-, kihál; elcsárad (a' kar st.); kivessz, el-, kizsárad (a' fa st.); elalszik, elhamvad, enyészik; daß Wort erfleiden ihm auf der Bange, elakadt a' azó a' nyelvén; ich erfleide ihr unterthänigster st., maradak ön' legalázatos st.
Erfleiboren, mn. előszülött.
Erfleiburt, die; előszülött; előszülöttség.
Erfleibesbet, Erfleigenannt, mn. most-jelentett, legmost-nevezett.
Erfleiden, k. és cs. megfűl, megfulad; megfojt, megfulaszt; elnyom, elfojt, (füvet a' burján).
Erfleiden, mn. fojtó, fulasztó.
Erfleidung, die; megfojtás, megfulasztás; elfojtás, elnyomás; megfulás, megfuladás.
Erfleiden, ib. először.
Erfleiden, ber; szege.
Erfleiden, mn. el-, meghalt; elaludt, elhamvad.
Erfleiden, cs. elér, elnyer, szerez v. keres (erőködve, küzdve).
Erfleiden, cs. és k. kinyujt,

kiterjeszt; nyúl, kinyúl, kiterjed.
Erfleiden, cs. rh. kiküzd, kivi, szerez v. keres v. elér (küzdve, bajjal).
Erfleiden, l. Berstummen.
Erfleiden, mn. daß ist — und erfolgen, ez förtelmes v. szomtolon hazugság.
Erfleiden, cs. kiostromol, megostromol, megvesz (ostrommal, vívással).
Erfleiden, cs. kikeres; meglátogat, megkeres; kér, megkér.
Erfleiden, daß; kérés, kérelem.
Erfleiden, cs. szerez v. keres (táncszal).
Erfleiden, cs. rajta ér v. kap, (lopáson, hazugságon).
Erfleiden, die; rajtd érés v. kapás.
Erfleiden, cs. kicserél, megcserél.
Erfleiden, cs. ad (parancsot, címet, oktatást st.).
Erfleiden, die; adás, részeltetés.
Erfleiden, k. hangzik, harsog, megszédül, megkondul. —, cs. zeng, harsog (éneket); megkondit (harangot).
Erfleiden, die; hangzás, zengés, harsogás, kongás, zúgás, megkondulás, megszédülés.
Erfleiden, ber; termés; kezeset; jövedelem.
Erfleiden, cs. rh. bir, elbir; elszenvéd, eltűr, elvisel.
Erfleiden, mn. szenvedhető, tűrhető; meglehető, középserű. —, ib. szenv-

vedhetőleg, tűrhetőleg; meglehetősen.
Erfleiden, die; szenvedhetőség, tűrhetőség.
Erfleiden, mn. jövedelmes.
Erfleiden, cs. vízbe fojt v. fulaszt v. öl v. veszt.
Erfleiden, die; vízbefojtás v. ölés v. fulasztás v. vesztés.
Erfleiden, cs. álmodik (valamit magának), képzél.
Erfleiden, k. rh. vízbe fül v. fulad v. hal v. vessz.
Erfleiden, cs. el-, kidacsol.
Erfleiden, cs. megtakargat, megtakarít, megsugorgat (pénzt st.); megkimél, megnyer (időt st.).
Erfleiden, daß; maradék.
Erfleiden, die; megtakargatás, megtakarítás, megsugorgatás; megkimélés.
Erfleiden, die; gombiba; lednek.
Erfleiden, k. fölébred, fölserken (álomból); föléled, fölélevenedik, fölkel; feltámad (halálból).
Erfleiden, daß; fölébredés, fölserkenés.
Erfleiden, k. rh. nő, terem; felnő; megnő, fölnevelkedik; less, ered támad; keletkezik; ein erwachsener Mensch, meglett v. embrenyi ember; ein erwachsene Mädchen, meglett leány.
Erfleiden, cs. r. és rh. megfontol, meggondol, gondolóra v. fontolóra vessz.
Erfleiden, die; meggondolás, megfontolás.
Erfleiden, cs. választ, kiválaszt.
Erfleiden, die; választás.

Erwähnen, cs. említ, megemlít.

Erwähnt, mn. említett, megemlített.

Erwähnung, die; említés, megemlítés.

Erwärmen, k. és ci. föl-, megmelegül, föl-, megmelegszik, föl-, megmelegedik; föl-, megmelegít.

Erwärmung, die; föl-, megmelegülés, föl-, megmelegedés; föl-, megmelegítés.

Erwarten, cs. vár, ki-, meg-, elvár (valamit); várakozik, vár (valamire); megkíván, megvár, reményl.

Erwartung, die; várás, várakozás (valakire); reménység; in Erwartung dessen, illy reménységben v. reménységgel lévén.

Erwecken, cs. fölébreszt, fölkel (álomból); fölkel, feltámaszt (bálból); fölébreszt, fölserkent, gerjeszt, indít, okos, támaszt; megvidámit, fölvidít.

Erweckt, mn. ébresztethető, sorkenthető; ébresztő, sorkentő.

Erweckung, die; fölébresztés, fölkelés; feltámasztás; fölserkentés, megvidámitás.

Erwehren, cs. és vh. megtilt; védelmezi v. tartja magát (valamitől); sich der Erlegen, des Schicks nicht erwehren können, nem maradhatni a' legyektől, az álmotól.

Erweisen, cs. meglágyít, megpuhit; megengesztel,

megindít, meglágyít. —, k. meglágyul, megpuhul.

Erweisend, mn. lágyító, puhító.

Erweisung, die; lágyítás, puhítás; lágyulás, puhulás.

Erweisen, cs. szerez, keres (sirással).

Erweis, der, l. Beweis.

Erweisen, cs. rh. mutat (iránta barátságot); viseltetik (hozza szívességgel); bebizonnyít, megmutat. —, vh. rh. bebizonnyítja v. mutatja magát (—nak, —nek).

Erweislich, mn. bebizonnyítható, megmutatható.

Erweisen, cs. kitágít, kiszélesít; kiterjeszt, bővít, nevel, öregbit. —, k. és vh. kitágul, megbővül; kiterjed.

Erweiternd, mn. kiterjesztő.

Erweiterung, die; kiterjesztés, kitágítás, kiszélesítés, nevelés, öregbités.

Erwerb, der; kereset, szerzés; keresmény, szersemény.

Erwerben, cs. rb. keres, szerez, nyer (munkával).

Erwerber, der; kereső, szerző.

Erwerbssam, mn. iparos, munkás.

Erwerbssamkeit, die; ipar, iparkodás.

Erwerbung, die; keresés, szerzés.

Erwidern, cs. ismételi; viszonz, vissza ad v. fizet. —, k. viszonz, felel. szólal.

Erwidern, die; viszonzás; felelet.

Erwidern, cs. megcsip, meg-

fog, megkap, megkaparít; rajta kap.

Erwoerger, k. l. Erfinden.

Erwoerger, cs. keres v. nyer (unsorával).

Erwoerger, mn. kívánt, kívánatos.

Erwoerger, cs. megfojt; megszinegel, megöl. —, k. megül, megfulad.

Erwoerger, die; megfojtás; megölés.

Erj, das; ércz.

Erj, . . . (az összetételekben legjelesbol jelent, kedvező, de nem-kedvező értelembenis. Amabban „fő“ felel meg neki; emobben nagy-gyal szoktuk értetni. Például: Erjberjos, Erjfanjer, főherczeg, főkanzellár; Erjnar, Erjfosem, nagy bolond, nagy köpé.

Erjaber, die; érczér.

Erjaber, cs. beszél; elbeszél, előbeszél.

Erjaber, der; elbeszélő.

Erjaberung, die; beszély, beszélet, elbeszélés.

Erjaberungsweise, ih. elbeszélőleg.

Erjant, das; főhivatal.

Erjant, die; ércznem, érczfaj.

Erjartig, mn. ércznemű, érczfélé.

Erjafelt, die; sinkvirág.

Erjauge, Erjängtin, das; érczsom.

Erjbannerherr, der; főzászló.

Erjbettiger, der; nagy v. országos csaló.

Erjbischof, der; érsek.

Erjbischoflich, mn. érseki.

Erjbisthum, das; érsekség, érseki megye.

Erjbiume, die; érczvirág.

- Erjböfe, mn. fő gonosz, nagy gonosz.
 Erjböfiewicht, ber; nagy gonosz.
 Erjbruch, ber, l. Erjgrube.
 Erjbechant, ber; főesperes.
 Erjdiacney, die; főesperesség.
 Erjdieb, ber; ércetolvaj, érczlopó; nagy tolvaj.
 Erjdumm, mn. nagy buta, v. ostoba.
 Erjigen, cs. mutat (tisztaletetet st.); van v. v. iseltetik (tisztalettel st. hozzá v. iránta), tesz (jót st. valakivel); mutatja magát (háladatosnak st.).
 Erjigung, die; mutató, (tisztaletet st.).
 Erjtn, mn. ércz, érczből való.
 Erjen, cs. érczes, páncélos; kender.
 Erjenget, ber; arkanyal.
 Erjengbar, mn. természetes; készíthető.
 Erjengut, cs. nemz; természet; készít; okoz, szül.
 Erjenger, ber; nomzó, szülő; természet; készítő.
 Erjengnis, das; természet; készítmény; készítmény; születmény.
 Erjengung, die; nemzés; természet; természet; készítmény; születmény.
 Erjfarb, die; érczszin, rézszin, bronzszin.
 Erjfaul, mn. nagy henye, tunya, lusta.
 Erjgang, ber; érczér.
 Erjgaubich, Erjgauner, ber; nagy kópé, nagy gazember.
 Erjgebirg, das; érczhegy.
 Erjgibhald, ber; zangori, fukar.
 Erjgräber, ber; érczásó.
 Erjgrube, die; érczbánya, érczakna.
 Erjhaltig, mn. érczes.
 Erjherzog, ber; főherceg.
 Erjherzoglich, mn. főhercegi.
 Erjherzogthum, das; főhercegség.
 Erjheuchler, ber; nagy kópémutató.
 Erjböfe, Erjtnhe, die; ércztaliga, ércztargonca.
 Erjhurs, die; nagy szajha, nagy ringyó.
 Erjhilfte, die; érczhuta, érczolvastó.
 Erjiche, cs. rh. nevel. fölnevel; hús, elhús (szekeret st.).
 Erjiche, ber; nevelő.
 Erjichezim, die; nevelő.
 Erjichung, die; nevelés, fölnevelés.
 Erjichungshaus, die; nevelő-intézet.
 Erjichungsbuch, das, Erjichungsschrift, die; nevelési v. neveléstanító könyv v. irat v. munka.
 Erjichungsgesellschaft, das; nevelés.
 Erjichungshaus, das; nevelőház.
 Erjichungsfunk, die; nevelés' mestersége.
 Erjisen, cs. nemz; természet; rá ekélez, rá irányoz; olér, elnyer.
 Erjittern, k. reszelt, remeg.
 Erjitterung, die; reszketés.
 Erjläger, ber; nagy vadász, híres puskiás.
 Erjtdammerer, ber; főkamárás.
 Erjtanzler, ber; főkancelár.
 Erjtasten, ber; érczszekrény.
 Erjteber, ber; nagy erotnek.
 Erjtauffer, Erjtnider, ber; szobrák, zangori, fukar.
 Erjtüfel, ber; érczputton.
 Erjlieferant, ber; érczszállító.
 Erjstigner, ber; nagy huzog.
 Erjmarcschell, ber; főmaral.
 Erjmutter, die; érczanya.
 Erjnarr, ber; nagy bolond.
 Erjprahler, ber; kérédi, kérédkönyv.
 Erjprobe, die; érczpróba.
 Erjpriester, ber; főpap.
 Erjpriesterlich, mn. főpapi.
 Erjpriesterthum, die; főpapság.
 Erjpriesterthum, das; főpapság.
 Erjprior, ber; főperjel, főprior.
 Erjpriorer, die; főperjelség, főperjelség.
 Erjreich, mn. érczdús.
 Erjsäuer, ber; nagy iható v. ivó.
 Erjschalf, ber; nagy ravasz v. asalakúta, nagy hamis.
 Erjschamkrämer, ber; főkincstárnok.
 Erjschaum, ber; érczhab, ércztajték.
 Erjscheiden, das; érczválás; érczválasztás.
 Erjschelm, ber; nagy kópé.
 Erjschent, ber; főpohárnok.
 Erjschlich, ber; érczmaro.
 Erjschwefel, ber; dözsoló, tivornyázó.
 Erjschulfuch, ber; tudálkos.
 Erjspieler, ber; nagy v. híres játékos.
 Erjspion, ber; nagy kém, olálkodó.
 Erjspißbube, ber; nagy gazember.

Erjst, ber; ércsékég.
 Erjstuf, die, Erjsteln, ber;
 ércsörög, ércsök.
 Erjtiefe, die; ércsmély.
 Erjtheiler, ber; érczosztó.
 Erjtrog, ber; ércválu.
 Erjtropfen, ber; érczcsepp.
 Erjtruchsel, ber; fősztal-
 nok.
 Erjürnen, cs. megharagit,
 meghosszant. —, k. és
 vb. megharagazik, meg-
 hosszankodik.
 Erjürnt, mn. haragos, boss-
 zású, megharagított, meg-
 hosszantott.
 Erjvater, ber; patriarcha,
 patriárka.
 Erjwaage, die; érczmérle-
 g.
 Erjwand, die; érczfal.
 Erjwäffe, die; érczmosás.
 Erjwerk, das; érczmű.
 Erjwingen, cs. rh. csikar, ki-
 csikar.
 Erjwucherer, ber; nagy uszo-
 rás.
 Erjzäuberer, ber; nagy varáz-
 s v. szemfényvesztő.
 Es, nm. ez; az.
 Esalat, ber; Esziás, (húv).
 Esche, die; tomolykó, (hal).
 Esche, die, Eschenbaum, ber;
 kőris, kőrisfa.
 Eschen, mn. kőris, kőrisfa,
 kőrisfából való.
 Eschenholz, das; kőrisfa.
 Eschern, l. Abschern.
 Esel, ber; szamár; pincze-
 bogár.
 Eselchen, Eselküllen, das; sza-
 márcsikó, szamárvehem.
 Eselen, die; szárazág.
 Eselgrau, mn. szamáralfakó,
 szamárszürke.
 Eselhaft, mn. és ib. szamár,
 ostoba; szamárul,
 szamár módra v. mó-
 don.
 Eselint, die; kanczaszamár.

Eseln, k. szamárkodik. —,
 cs. szamaraz.
 Eselarbeit, die; szamármun-
 ka; neköz munka v. do-
 lug.
 Eselgeschrey, das; szamár-
 ordítás, szamárrivás.
 Eselgurte, l. Springgurte.
 Eselhaupt, das; szamárfej,
 szamárfej.
 Eselhaut, die; szamárbőr.
 Eselhof, ber; szamárpata,
 szamárköröm; szattyu, (nö-
 vény).
 Eselshüter, ber; szamarász,
 szamárpásztor.
 Eselstopf, ber; szamárfej,
 szamárfej; buta, ostoba.
 Eselstüch, die; szamártej;
 kissár-fűtej.
 Eselsohr, das; szamárful.
 Eselstall, ber; szamáról, sza-
 márákol, szamárstálló.
 Eselstreiber, ber; szamárhaj-
 tó.
 Esparrette, die; takarmány-
 baltacsím, szamárhore, var-
 juhorsó.
 Espe, die, Espebaum, ber;
 nyárfa.
 Espen, mn. nyárfa, nyár-
 fából való.
 Espenholz, das; nyárfa.
 Espenlaub, das, Espenblät-
 ter, t. nyárlomb, nyárle-
 velek.
 Espenwald, ber; nyárfás.
 Esst, die; koh, vinnyó; kő-
 möny, kürtő; túsál.
 Eszen, cs. rh. essik; ebé-
 del; vacsorál.
 Eszen, das; evés; ét, ó-
 tel; ebéd; vacsora; la-
 koma, tor, vendégség;
 vem — aufstehen, fölkel-
 ni az asztaltól.
 Esstehrer, ber; kőmöny-
 seprő.

Essenzeit, Eszeit, die; *éssidő*,
 evés' ideje.
 Essen, die; löl, szesz.
 Esser, ber; evő.
 Esselich, mn. ehés, étvá-
 gyas; es ist mir nicht
 —, nem ehoztém, nem va-
 gyok ehés.
 Essig, ber; ecset; mit —
 anmachen, megecsetezni,
 ecsethe csinálni.
 Essigartig, mn. ecsetnömű.
 Essigbraten, ber; ecsetes sült
 v. pecsenye.
 Essigbrauer, Essigbier, Es-
 sigbändler, ber; ecsetfő-
 ző, ecsetkészítő, ecset-
 áros.
 Essigbrauerei, Essigbiererei,
 die; ecsetfőzés, ecsetkő-
 szítés.
 Essigbrühe, Essigtunke, die;
 ecsetes lé; ecsetes márt-
 ás.
 Essigsalze, die, Essigsalz,
 das, Essigtrug, ber 3c.;
 ecsetes palacska, üveg,
 korsó 3c.
 Essigsurte, die; ecsetes u-
 gorka.
 Essigmeth, l. Sauerthonig.
 Essigroste, die; dömöcski ró-
 zsa.
 Essigsauer, mn. ecsetes.
 Essigschälchen, Essigschälchen,
 das; ecsetesülke, ecset-
 es csészé.
 Essighrup, Essigsuder, ber;
 ecsetes-örp.
 Essbar, mn. megehető.
 Esskorb, ber; ételkosár.
 Esskübel, ber; evőkanál, e-
 vőkalán.
 Esslust, die; étvágy.
 Essmesser, l. Tischmesser.
 Essstich, ber; *éssztal*.
 Esssaal, Esszimmer, l. Spei-
 ssaal, Speisestube.

Eswaare, die; eleség, élelem, eledel.

Eftich, das; kövezet; téglázat.

Etiquette, die; etiquette.

Ettliche, nm. néhány, egy-néhány, némellyek.

Ettlichmal, ih. néhányszor, némellyszer.

Ettlichermassen, ih. valamennyire, némileg.

Etsch, die; Ecs, (folyam Olaszországban).

Etwas, ih. mintegy, körül-belől; néha; talán.

Etwas, nm. valami; egykevé, valami kevés; egykevéssé, valamennyire.

Euer, t. nm. tietek, (to személyes névmásnak többes 2-dik ejtése).

Euer, **Eure**, (birtokos névmás); a' tietek, a' tietek, a' ti ('s ragok, v. caupa ragok jelentik).

Euse, die; bagoly.

Eusenpiegel, der; (14-dik századbéli híres kalandor); furcsa, bolondos, tréfás (ember).

Eusenpiegelstreich, der; furcsaság, bolondság.

Euphorbie, die; sütejt, ebtej.

Euphrat, der; Euphrates, Eufrát, (folyam).

Eurethalben, **Euretwegen**, um **Euretwillen**, ih. értetek, miattatok, végettetek; ti-értetek, tiamiattatok, ti-végettetek.

Eurige, nm. a' tietek, a' tietek.

Europa, das; Európa.

Europäer, der; európai.

Europäisch, mn. és ih. európai; európaiilag.

Euter, der; tőgy.

Euzin, der; fekete tenger.

Eva, die; Éva, (nőnév).

Evangelisch, mn. evangéliomi; evangéliomilag.

Evangelist, der; evangélista.

Evangelium, **Evangelienbuch**, das; evangélium, evangéliumos könyv.

Ewer, **Ewer**, der; dereglye.

Ewig, mn. örök, örökös, örökkévaló, mindenkori. —, ih. örökké, mindenkor, mindig; auf —, örökké.

Ewigkeit, die; örökkévalóság, öröklét, örökélet; **von** — **her**, öröktől fogva; **in alle** —, **von** —, **zu** —, mind örökké, örökon-örökké; **in** — **nicht**, soha uszján, soha sem.

Examen, das; vizsgálat, próbatét.

Excellent, die; excellentia, kegyelmesség, (exim).

Exempel, das; példa.

Exemplar, das; példány, mutatvány.

Exemplarisch, mn. és ih. példás; példásan.

Exequit, t. gyászintézet, gyászmise.

Exequiren, cs. és vh. végrehajt, elvossz, elszed (valamit valakitől).

Exerciren, cs. és vh. gyakorol, gyakorolja magát.

Exercirtunst, die; hadi gyakorlás' mestersége.

Exercirtust, der; hadgyakorlati tér.

Exercitium, das; gyakorlás; gyakorlat.

Experimentiren, vh. utat nyit (szívének), kiömlöd, kifakad (szóval).

Expeditoren, cs. eligazít; elküld.

Expedit, mn. ügyes, kéz.

Expediton, die; kiadás, kiszolgáltatás; eligazítás; elküldés; hadszállitás, küldött had, táborozás.

Experiment, das; próbálat, próbatét, tapasztalat.

Experimentalphysik, die; tapasztalati physika.

Exponent, der; aránymutató, gyökérmutató, (számvetésben).

Extempore, ih. rögtön, helynyében.

Extemporiren, cs. és k. rögtönöz.

Extra, külön, igen, különös.

Extract, der; kivonat.

Extrafein, mn. igen finom.

Extrapost, die; külön posta, sielő posta.

Eu!; ej! oh!

Eu, das; tojás, peto, mony; **Euer legen**, tojni; **das** — **will** **stüger** **sein** **als** **die** **Henne**, okosabb akar lenni a' csirke az anyjánál, v. a' tojás a' tyúknál.

Eybotter, **Eyerbotter**, der; tojás' széke v. sárgája.

Eyerbrod, das, **Eyersemmel**, die; tojásos kenyér v. zsemlye.

Eyerbrühe, die; tojásos leves.

Eyerfladen, l. **Eyerfuchen**.

Eyergerb, das; tojásárga, tojás' sárgája.

Eyerhändler, der; peteáros; tojásáruló.

Eyerflax, l. **Eyerweik**.

Eyerfuch, der; nőrák.

Eyerfuchen, der; tojáslepény.

Eyerfuchensanne, die; tojáslepényszerpenyő.

Eberlegen, das; tojás.
Eberlinie, die; *monoró* v.
tojásdad vonal.
Eberstüpfen, das; tojás-
tartó.

Eberpflaume, die; beszer-
csői szilva.
Eberstalt, die; tojásbéj.
Eberstod, der; petefészék.
Eberstuppe, die; tojásleves.
Eberstirnig, Eberstund, mn. és

ih. *monoró*, tojásdad, pe-
téded; *monoróan*, tojás-
dadon, petédeden.
Eberweis, das; tojásfehér, fo-
hárnyé.

F.

F, das; F; (a' német abo-
ben 6-dik betű).
Fabel, die; mese; költe-
mény.
Fabelbücher, der; meseköl-
tő.
Fabeler, Fabelhand, der; me-
sés.
Fabelhaft, mn. mesés, köl-
tött.
Fabellehre, die; mytholo-
gia.
Fabeln, k. mesél, regél;
félre beszél.
Fabelwerk, das; költemény;
mesék, mesés könyv v.
munka.
Fabian, der; Fábián, (si-
név).
Fabriciren, cs. gyárt, csinál,
készít.
Fabrif, die; gyár.
Fabricant, der; gyárnok.
Fabricat, das; gyármű.
Fabrication, Fabricatur, die;
gyártás.
Fach, das; fiók, rekesz;
szakma, (szak, osztály tu-
dományokban, művésze-
tek-, és mesterségek-
ben).

Fachbaum, Fachbogen, der;
tílsa, (csapóknál, kalapo-
soknál).
Fache, die; tilolás, szilálás;
tilolt gyapju.
Fächer, cs. legyez.
Fachen, cs. osztályoz, sza-
kos; fiókos; tilol, szilál
(gyapjút); fűtat, fel-
fűtat, föllegyez (tűzet).
Fächer, der; tiloló, szilá-
ló.
Fächer, der; legyező.
Fächermacher, Fächerhändler,
der; legyezőcsináló; le-
gyezőárus.
Fächer, l. Fächerin.
Fächerstab, der; legyezőszár.
Fächerste, die; sövényvesz-
ző.
Fachholz, das; sövénykaró.
Fachreue, die; varsa.
Fächer, der; bujtóság, bujtó-
vány.
Fachweise, mn. és ih. fió-
kos, rekeszes; fiókosan,
rekeszesen.
Fachwerk, das; fiókmű, fió-
kokat.
Fadef, die; fáklya, szövét-
nek.

Facit, das; összeség, sum-
ma.
Fadeflagd, die; fáklyás va-
dászlat.
Fadeflügel, der; fáklyavi-
vő.
Fadefuß, k. lobog; ámolyog,
időz.
Fadefußel, der; fáklyaláb,
fáklyakar.
Fadefuß, der; fáklyatánc.
Factor, der; sokszorozó,
(számudományban); ügy-
viselő, számvivő.
Factorey, die; ügyviselőség.
Factotum, das; factotum,
mindenes.
Factur, die; áruszámlolás.
Facturbuch, das; áruszámlá-
könyv.
Facultät, die; tehetség; tu-
dománykar.
Facultist, der; tudománykar'
tagja.
Faden, das; fonalka, szá-
lacaka.
Fad, mn. fás, ízetlen,
sületlen, csinatlan, üres,
bárgyu.
Faden, der; fonal, szál;
rost; öl, (mérték); er
hat nicht einen trodenen

— am Leibe, csavaróvíz, csúr-víz.
 Fadenförmig, mn. és ih. fonaldad, fonálalakú; fonaldadon, fonálalakulag.
 Fadenhalter, ber; szállfogó, (selyemgombolyítóknál).
 Fadenraut, das; fálógó.
 Fadenradend, mn. anyaszült-mesteleme, fosztor, csupasz.
 Fadenrudein, t. vékony csik v. metélt.
 Fadenrecht, mn. és ih. szálirányos; szálirányosan, fonal' v. szál' mentében.
 Fadenstüber, das; ezüstfonal.
 Fadenweise, ih. szálonként, azál számra, fonalonként, fonál számra; ölenként, öl számra.
 Fadenwurm, ber; vízi agyag-súró.
 Fahdt, l. Faferig.
 Fahgott, ber; bűgösip, fagót.
 Fahen, l. Fangen.
 Fähig, mn. képes, -ható, -hető (-ra, -re); alkalmas, ügyes.
 Fähigkeit, die; tehetség, képesség; ügyesség.
 Fahf, mn. fskó.
 Fahlgrau, mn. falkószürke.
 Fahleder, das; fakóhór.
 Fahrothe Pferd, das; fakófej.
 Fahstein, ber; fakópala.
 Fahne, die; zászló, lobogó; zászlóal, (lovasságnál); vitorla, (épületeken); evetfark; pacsirtaháló.
 Fahnenfutter, das; zászlótok.
 Fahnenfahnd, ber; zászlósark.

Fahnenfahwingen, das; zászlólobogtatás.
 Fahnenfahge, die, Fahnenfahst, ber; zászlónyel.
 Fahnenfahger, ber; zászlóbordó v. vivő.
 Fahnenweise, ih. zászlóalontként, osztályonként.
 Fahnjunker, ber; zászlótartó, zászlóbordó v. vivő.
 Fährlich, ber; zászlótartó.
 Fährschmid, ber; zászlóal' v. osztály' kovácsa.
 Fährbar, ma. járható; ingó, (jószág).
 Fährbuch, das; aknakönyv.
 Fähr, l. Furcht és Fähr.
 Fähr, die; komp, hidas; rév.
 Fahren, os. viasz, hord (hajón, szekeren, st.), hajt (kocsit, lovat), —, k. mozog, mozgolódik; megy (kocsin, hajón, st.), v. kocsizik, szekerez, hajókás, szánoszik, jár; bieser kutscher fährt gut, es a' kocsis jól hajt; einen über den Fluss —, valakit a' folyamon átvinni v. átszállítani; auf einen Ort zu —, valamely helynek hajtani; über einen Fluss —, valamely folyamon átkelni v. átszállani; hint auf —, fölmenni; hinab —, leszállani, lemenni; aus dem Bette —, felkelni az ágyból; vor ihm geduld aus der Haut —, bőrhöz kiugrani; mit der Hand in die Tasche —, kezével a' zsebbe nyulni; einem in die Haare —, valaminek a' hajába kapni; einem durch den Sinn —, valaki' eszén

keresztül járni; einem über den Lauf —, valakinek felelgetni; valakit lehorondani; wach, ober über den, ober mit etwas —, valamivel jól v. rosszul járni, valaminek jól v. rosszul útni ki; — lassen, elhagyni (valamit), felhagyni (valamivel); ki- v. elejteni, ki-, v. elszalasztani, ki-, v. eleresztteni (valamit); sein un Irrtum — lassen, eszére jöni; ein Wort — lassen, egy szót elszalasztani ki a' száján.
 Fahren, das; menés (kocsin, szánon st.); kocsizás, szekeresés, szánózás, hajózás; er verkehrt das — gut, jól ért a' hajtáshoz, v. kocsizáshoz v. kocsisághoz; ich fahre das — nicht vertragen, nem tarthatom ki a' kocsizást, szánózást st.
 Fährend, mn. kocsis v. járó (posta st.).
 Fährgeld, Fährlohn, das; hajóber, révpénz; hidpénz, hidvám.
 Fährgeiste, Fährweise, l. Weite.
 Fährlosig, mn. gondatlan, tunya.
 Fährlosigkeit, die; gondatlanság, tunyaság.
 Fährlich, Fährlichkeit, l. We fährlich, Giefahr.
 Fährmann, ber; révéz.
 Fährnis, Fährrente Fahre, die; ingó jószág, ingó javak; házbutor.
 Fährreit, das; révkötél, komp-kötél.
 Fährseffel, ber; járószék.
 Fährstuhl, ber; járószék.
 Fähr, die; járás, menés,

kerülés; út; ösvény; létra, lábtó, (bányászoknál); üreg, lyuk, verem, gödör, (állatoké); nyom; egy szakér v. vitel v. tereh, (fa, széna st.).
 Sährét, die; nyom.
 Sahrtaß, das; útmerő, járatmérő.
 Sahrwasser, das; hajózható víz.
 Sahrweg, der; kocsiút, szekérút.
 Sahrwetter, das; hajtó szél.
 Sahrzug, das; vízi jármű; ladik, csónak, sarka.
 Sals, mn. fakó.
 Sals, der és die; fakó, (lő); seher fűs.
 Salsel, die; szélfodor.
 Salsicht, mn. fakos.
 Salsse, der; sólyom.
 Salsenbeize, Salsenjagd, die; sólymászás, sólyomvadászat.
 Salsenfele, die; sólyomorrú bagoly.
 Salsenhaube, Salsentappe, die; sólyomkapa.
 Salsner, der; sólymász.
 Salsenjunge, der; sólymászinas.
 Salsenmeister, der; sólyommester.
 Salsrecht, das; sólyomjog.
 Salsrennen, der; sólyomszij.
 Salsenschwan, der; sólyomfark.
 Salsner, l. Salsener.
 Salsnerer, Salsnerflug, die; sólymászás.
 Sall, der; esés, elesés; apadás, eset, lesszállás; megbukás; megesés, terhbe-esés; kibálás; eset, történet; alkalom; vízszakadás, vízszuhanás; tin

Dräbden in Salls bringeu, valamely leányt megejteni; in Salls kommen, megesni; auf den —, aazon esetre.
 Sallbrüde, die; felvonó hid.
 Salls, die; kelepce, fogó, tör. török; sine — stellen, tört v. kelepcevetni; in die — gerathen, törbe v. kelepcebe esni.
 Sallsen, k. rh. esik leesik, hull, lehull; el-, leesik; el-, lebukik; apad, esik, lesszáll (a' víz); szakad. foly, ömlik (folyam a' tengerbe); csökken, lesszáll, lemegy (ára v. becsé valaminek); elesik, elhull, meghal (a' harcban); elesik, megdöglik; vétkesik; megesik, terhbe esik; kiesik, (rangból), elveszt (rangot, tekintetet); becsap, beüt (valahová), megrohan (valamit); sinem in Sallsen —, valaki' lábaihoz borulni; in sine Krankheit, Sallsen, in einen Fehler —, betegségbe, bűnbe, hibába esni; in sein Schwert —, kardjába dölni; in eines Hände v. einem in die Hände —, valaki' kezébe akadni v. kerülni; sinem ins Wort, in die Rede —, valakit szavában, beszédében megfogni v. valaki' szavába, beszédébe vágni; das Loos ist auf ihn gefallen, őt érte a' sors, v. ő reá hústák a' nyilat; ich fief auf den Gedanken, az őtől eszembe; sinem beschwertich —, zur Last —, valakinek terhére, ne-

hezére lenni; es fällt mir schwer zu . . ., nehezzen esik v. nehezemre esik, hogy . . .; sinem ins Amt —, valaki' hivatalába avatkozni; — lassen, elejteni (valamit); kiereszteni v. szalasztani (valamit a' száján, a' kezéből).
 Sallen, das; esés, elesés; apadás; csökkenés, lesszállás.
 Sallen, cs. ki-, levág (fát); leereszt (fegyvert, horgonyt); válat, leülezt, leülepit, lesszállt; leejt (lábról), elejt, leejt; leront, ledönt (falat); hullat, vált (fogakat); öröktől hagy; itéletet hoz v. tesz, megítél.
 Sallen, mn. eső; apadó; die fallende Saat, nehéznnyavalya, nyavalyatörés.
 Sallgatter, das; védraa.
 Sallhof, das; hulladékfa.
 Sallhut, der; védkalap, (gyermekeknek).
 Sallis, mn. esedékes, koratelt.
 Salliment, das; megbukás, senk.
 Sallsen, k. megbukik, tonkro jut.
 Sallsingel, die, Sallsriegel, der; esőár.
 Sallsünge, die; védsipka, (gyermekeknek).
 Salls, zh. (im Salls) azon esetre, azon esetben, ha.
 Sallsfirm, der; szállorayb.
 Sallsflügel, das; szálladékeszűt.
 Sallsried, der; tör, török, harok.
 Sallsucht, die; nehéznnyava-

lya, nyavalyatörés, nehézkőség.
Fallſüchtig, mn. nehézsnyavalyás, nyavalyatörős, nehézkőség.
Fallhöhe, die; csapóajtó.
Fällung, die; ki-, levágás, (fác); elejtés, leejtés, (lábáról); itéletnek hozása v. tétele.
Fallwildpret, das; dögvad, döglött vad.
Falls, mn. hamis; ál, nem valódi; színlett, csalárd, ál; hibás (hang st.); haragos, bosszús; **falsche Welt**, hamis v. rossz pénz; **falsche Zähne, Haare**, álfogak, álhaj. —, ih. hamisan, hibásan; tetetve.
Falsch, das; fogyatkozás, hiba; hamisság, családság.
Falsch, der és die; hamis, csalás, csalárd, (ember).
Falschen, l. **Verfalschen**.
Falschgläubig, l. **Yrgläubig**.
Falschheit, die; hamisság, hazugság, álnokság, családság.
Falschlich, mn. és ih. hamis, hazug, csalárd; hamisan, hazugul, csalárdul.
Falset, das, l. **Fisef**.
Falsthen, das; ránczocaka, redőcseke.
Falste, die; ráncz, redő; **Falsten machen**, werfen, ránczot vetni; in **Falsten legen**, ránczba szedni; die **Falsten ausmachen**, kiránczolni.
Fältern, cs. ránczolgat, ránczozgat, redőlgot.
Falten, cs. ráncsol, ránczoz, redől, redőz; die **Falten** —, kezét össze-

tenni, kezét összekulcsolni; die **Falten** —, homlokát összehúzni.
Falten, das; redőlés, redőzés, ráncsolás, ránczosás.
Faltenfleisch, das; redős v. ránczos ruha.
Faltenmagen, l. **Blättermagen**.
Faltenrost, der; redős v. ránczos szoknya.
Faltenstich, der; redőzet; redővetés.
Faltenweise, ih. redőnként, ránczokként.
Faltenwurf, der; redőzés.
Faltig, mn. redős, ránczos; . . . szeres, . . . szoros, . . . szőrös, (számvvekkol).
Falj, die; pársás, (nagyobb madaraké).
Falsj, der; **hajték**; aj, horony, rovátka, (oszlopon st.); könyvsark.
Falsjbein, das; fácsolócsont.
Falsjpret, das; fácsolódeszka.
Falsjseifen, **Falsjmesser**, das; vergakés, vakarókés.
Falsjen, cs. összehajtogat, fácsol (ívpapírost); hornyol, ajaz, rovátkol, völgyel. —, k. pársik, (mondatik nagyobb madarakról).
Falsjen, das; összehajtogatás, fácsolás; hornyolás, rovátkolás, ajzás.
Falsjer, der; fácsoló, hajtogató.
Falsjshöfel, der; ajgyalu, horonygyalu.
Famillär, mn. barátságos, meghitt.
Familit, die; házép, család; had, uemzetség.

Famillengut, das; nemzeti ségi jószág.
Famillienfehler, der; nemzeti ségi hiba.
Famillienkrankheit, die; nemzeti ségi nyavalya.
Famulus, der; szolga, inas.
Fanatiser, der; ábrándos; hitábrándos, vakbuzgó.
Fanatisch, mn. ábrándos; vakbuzgó.
Fanatismus, der; ábránd; **Fanatismus**, hitdüh.
Fang, der; fogás, (médár-, halfogás st.); fogó (hely, eszköz); fogai 's körmei (az orálatoknak, és ormadaraknak); szorás, (vadászszerszél); ebharapás.
Fangbäl, der; labda.
Fangen, das; fogóvas, holdvas, vastör; vadász-dárda, vadászgerely; jegygyűrű.
Fangen, cs. rh. fog, megfog, megkap (valamit); elfog, megfog (tolvajt, gyilkost); fog (madarászva, vadászva); elfog, megfog (a' szaván); er fängt leucht Fener, könnyen feltűzesedik; Feuer fangen, tüzet fogni, meggyújtani; der Wind, der Rauch fängt sich, a' szél, a' füst megakad v. megreked; mit gefangen, mit gefangen, együtt kapott, együtt fűgg.
Fangmesser; das, vadász-kés.
Fangnetz, **Fanggarn**, das; vadászhaló.
Fangschne, t. kapfogak, eb-fogak.
Fant, der, **Fantchen**, das; suhanec, legényke.
Fantaste, die; képzelet, képzelődés, **képzelem**; kép-

zelőtehetség; ábránd.
Santafiren, k. képzőleg; képzelődik, ábrándozik; eszén kívül van, félre beszél; andalog, (hangszeren).
Santast, der; ábrándos, ábrándozó.
Santasterp, die; ábrándosság, képzőlegés.
Santastisch, mn. ábrándos, képzőlgő; különczö. —, ih. ábrándosan.
Sarbe, die; szín; festék; Farbe halten, állhatatosságnak, hűségességnek lenni.
Sarberbet, das; festékdesszka.
Särberstcht, Särberstcht, die; komorsárga zuzmó.
Särberholz, das; berzesfa; szinfa. (pékeknl).
Särbertraut, das, l. Särberstcht.
Särberkunft, die; festőmesterség.
Särben, cs. fest, befest, megfest; fog, megfog (p. o. festék v. kréta valamit). —, vb. szin kap.
Särben, das; festés.
Särbenbrechung, die; festéklörés, festékkeverés.
Särbenbrst, das; festéklap.
Särbenherb, die; festéklőd.
Särbengebung, die; színadás.
Särbenfallen, der, festékládika, festéktartó.
Särbenfundige, der; színérző.
Särbenlos, mn. szinetlen, szinetelen.
Särbenmesser, das; festékkés.
Särbenmischung, die; színvegyülés; színvegyület; festékkeverés, festékvegyítés.
Zeebótdr. II.

Särbenmuffel, die; festékesírga, festékkagyló.
Särbenmuffen, das; festékteknőke.
Särbenprobe, die; festékpróba.
Särbenpulver, das; porfesték; asztúspor.
Särbenreiber, der; festéktörő, festékdörgölő.
Särbenspatel, der; festéklapocza.
Särbenstein, der; festékkő.
Särbenstein, der; festékkő.
Särber, der; festő.
Särberbaum, der; ecetszőmörce, ecetsfa.
Särberburich, der; festőlegény; festőinas.
Särberer, die; festőség, festőmesterség; festőműhely.
Särbergenisse, die; nyulrekettye.
Särbergras, das; fogas rezedu, korbácsfű.
Särberstessel, der; festőüst.
Särberstucht, der; festőlegény; festőinas.
Särbertraut, das; festőtaracszél.
Särbermoos, l. Särberstcht.
Särberwurjel, die; pirostó buzér.
Särbig, mn. szines; . . . színű.
Särinjuder, der; daracsukor.
Särn, der, Särntraut, das; baraszt, (süvegszudományban).
Särre, der; tinó.
Särste, die; üsző.
Särsenfals, das; üszőborjú.
Särj, der, l. Särj.
Särjen, l. Särjen.
Säsan, der; fácsán.
Säsanaeipe, die; fácsánvadászat.

Säsanaenbeller, Säsanaenhund, der; fácsánh.

Säsanaentäger, Säsanaenwärter, der; fácsánvadász, fácsános.

Säsanaerie, die, Säsanaergebäde, das; fácsánkert; fácsánétnyesztés.

Säsanahabu, der; fácsánkakas.

Säsanahof, der; fácsános.

Säsanahubu, das; fácsánjércse.

Säsän, das; szálcacska, rostocsa, kanafocaka.

Säsänine, die; rőzsenyaláb, ágnyaláb, (hadtudományban).

Säsäning, der; farsang.

Säsän, die, l. Säsän, der.

Säsän, der és die; fajzat, ivadók, szaporodás; tenyészés; faj, fajta; bika.

Säsänster, Säsänsthand, der; hebehurgya, szeleburdi; eszeles.

Säsänstey, die; hebehurgyaság, szeleburdiság; hebehurgyalakodás, szeleburdisakodás.

Säsänsthaft, Säsänstlig, mn. hebehurgya, könnyelmű, gondatlan, vigyázatlan.

Säsänsthengst, der; ménlő.

Säsänst, k, szidzik; megmalacozzik; szaporodik, tenyészik; félre v. eszén kívül beszél; hebehurgyalakodik, haszontalankodik.

Säsänstvitel, das; magló barom, tenyészmarha.

Säsänst, der; kanaf, roat, szál.

Säsän, Säsänst, cs. foszt, kifoszt, kitép (szálonként), kirotol; keres. —, k. félre v. eszén kívül be-

szél. —, vh. foszlik, ki-
rostolódik.
Fasennadend, mn. anyaszült-
meztelen, fosztor.
Fasfote, Fasete, die; pa-
szuly.
Fasfer, die; kanaf, rost,
szál.
Fäserchen, das; kanafocska,
rostocska, szálačka.
Fäserig, mn. kanafos, ros-
tos, szálás.
Fäserst, Fäserst, mn. ka-
nafos, rostos, szálás.
Fasig, mn. kanafos rostos,
szálás; ein fasiger Seng,
foszlánk szövet, (mely
könnyen foszlik).
Fasien, cs. megfog; tess,
tölt (valamit edénybe v.
zárkba); befog (p. o. mé-
heket kasba); befoglal,
belé foglal; belé fér, be-
lé tér; megért, megfog.
—, vh. fogódzik, ka-
paszkodik; összeszedi v.
rendbe szedi magát, ma-
gához tér; jemanden bei
seinem Worte —, szaván
fogni, marasztani vala-
kit; einen Entschluß —,
elhatározni magát valami-
re; Muth, Herz —, ne-
ki bátorodni; in die Au-
gen —, szemügyre ven-
ni; sich fassen —, rövi-
den írni, röviden elöad-
ni; sich auf etwas gefast
machen, készen tartani
magát valamire; Wurzel
—, meggyökerezni.
Fassung, die; befoglalás; he-
töltés; — des Gemüths,
elme állapot; aus seiner
— kommen, csendét v.
nyugalmat veszteni, föl-
indulni folgerjedni; ei-
ner aus seiner — bring-
en, valakit fölindítani,

folgerjasteni; csendéből,
nyugalomból kivenni.
Fassungskraft, die; megfogó
tehetség, felfogó erő.
Fas, das; hordó; edény,
hődön; der Wein sömmt
nach dem Fasse, ennek a'
bornak hordószaga van;
er hat noch etwas bey mir
im Fasse, adása vagyok
még neki.
Faschen, das; hordócska.
Fasbinder, der; bodnár, pin-
tér.
Fasboden, der; hordófenék.
Fasdaube, Fasgebüde, Fas-
spund, l. Daube, Gebin-
de, Spund.
Fasbaubenholz, das; don-
gafa.
Fasfaul, mn. hordószagú.
Fasfaun, der; hordócsap.
Faslich, mn. megérthető,
megfogható.
Faslichheit, die; megérthe-
tőség, megfoghatóság.
Fasreif, der; hordósbroncs.
Faswaaren, t. hordósáru,
hordóáru.
Fasweise, ih. hordóként,
hordókban.
Faswerk, das; hordómű.
Fas, ih. csaknem, közel,
majd, szinte.
Fasfen, k. böjtöl, húst nem
eszik.
Fasfen, die; böjt.
Fasfenabend, der; húshagyó
kedd.
Fasfenbreuel, die; böjti pe-
recz.
Fasfengebet, das; böjti imád-
ság.
Fasfenpredigt, die; böjti pre-
dikáció.
Fasfenprediger, der; böjti
predikátor.
Fasfenspeise, die; böjti étel.

Fasfenuppe, die; böjti le-
ves, sovány leves.
Fasfenszer, die; böjt, böjti
napok.
Fasfnacht, die; böjteldőj,
húshagyó kedd; farsang.
Fasfnachtsüberarbeiten, t. far-
sangi v. böjteldői mulatá-
gok.
Fasftag, der; böjtnap.
Fasfal, mn. bajos, kedvet-
len, mostoha, terhes, ve-
szedelmes.
Faul, mn. rothadt, rotha-
tag; poshadt, poshatag;
pállott; roves, redves,
pürhás; szip, pallos; he-
nye, rest, tunya; hasz-
talan; szennyes; sich auf
die faule Seite legen, he-
nyeségre adni magát; nicht
—, tief er hin, hamar
oda azaladt; faulst Ge-
schwäh, hasztalan cseve-
gés; faulst Wäsche, szeny-
yes ruha; faulst Ey,
szip v. pallos tojás.
Faulbaum, der; barkóca;
galagonya-fagyal.
Faulbett, das; pamlag.
Faulbütte, die; pállasztó put-
ton v. csöbör.
Faulst, der és die; henye,
korhel.
Fäule, die, l. Fäulnis.
Faulen, k. rothad, senyved;
poshad; pállik; redvese-
dik, pürhásodik; szipül;
tunyálkodik, henyel.
Faulenzen, k. helebel, he-
nyelkedik; rothadt-, pos-
hadt-, pallos-, szip sza-
g v. izü.
Faulsenzer, der; henye, he-
nyelő, heverő.
Faulsenzeren, die; henyeség;
henyelés, heverés.
Faulstieber, das; rothasztó-
láz, poslás.

Faufkedig, mn. rothatagon.
 Faufheit, die; rothatásig;
 honyosság, restség, tunya-
 ság.
 Faufmatte, die; lábgyékény.
 Faufnik, die; rothatás, roth-
 atag; poshatag; rev.
 Faufthier, das; lajhár.
 Faufung, die; rothatás; pos-
 hadás.
 Fauf, die; ököl, kulyak;
 mit Faufken (föagen, meg-
 öklözni, megkulyakolni);
 mit dem Degen in der —,
 kardos kézzel.
 Faufken, das; öklöcske,
 kulyakocsa; iné — sa-
 ken, szakállába nevetni,
 alattomosan örülni (va-
 laminek, valamine).
 Faufköp, mn. ökölyi vas-
 tag.
 Faufkef, Faufthammer, der;
 vaskalapcsa.
 Faufgehörn, das; kulyak-
 szarv.
 Faufthandschuh, der; fej-
 kestyű.
 Faufstammpf, der; ökölvia-
 dal.
 Faufstling, der; sütykös, do-
 rong, hüáng, siláp; mor-
 dály, mordány.
 Faufrecht, das; erőjog, ö-
 köljog.
 Faufschlag, Faufschreid, der;
 ökölcsepás.
 Fauf, t. bolondság, bo-
 hóság.
 Februar, der; februaris,
 höjtelő' hava.
 Febthoden, der; vihely, vi-
 vóhely; vloskola, vivó-
 iskola.
 Febthegen, der; vivókart.
 Febten, ca. rh. ví, kürd,
 harczol; koldul; mit Hän-
 den —, hadarászni, ha-
 donászni.

Febter, der; vivó; koldus.
 Febtergang, der; vivás.
 Febterfprung, der; vivószö-
 kés.
 Febterreich, der; vivófogás;
 vivócsapás.
 Febthandschuh, der; viken-
 tyű.
 Febthunk, die; vivómester-
 ség.
 Febthmeister, der, vimester,
 vivómeester.
 Febthplak, der; vihely, vi-
 vóhely.
 Febthschule, die; vloskola,
 vivóiskola.
 Febthtunde, die; vlóraq, yi-
 vólecske.
 Febter, die; toll, toll;
 forgó, bokréta; irótol;
 rugó, rugótoll; nyúl fark;
 serte, tiúsko, (vad- és sü-
 lisdismónál); er liegt noch
 in den Federn, még az
 ágyban van.
 Federfaun, der; hajós.
 Federball, der; toll-labda.
 Federbesen, der; tollasprö.
 Federbett, das; tollas ágy.
 Federbüchse, die; tolltartó.
 Federbusch, der; bobita; for-
 gó, tollbokréta.
 Federweg, das; pelyhes pis-
 kolcz, dördanyesűs.
 Federfichter, der; tollhős.
 Federgehäute, Federhaut, das;
 rugótok.
 Federhafen, der; rugós cai-
 pő.
 Federhändler, der; tolláros,
 tollkereskedő.
 Federhart, mn. rugalmas.
 Federhut, der; tollas kalap;
 rojtos kalap.
 Federicht, mn. tollas.
 Federig, mn. tollas.
 Federstücken, das; tollfűk,
 tollszekrény.
 Federkief, der; tok; tollszár.

Federkraft, die; rugalom,
 rugerő.
 Federkrieg, der; tollharcz,
 tollvita.
 Federkissen, das; tollas pár-
 na v. vankos v. pu-
 tak.
 Federleicht, mn. tollkönnyű,
 pihekönnyű, tollkönnyűs-
 gü.
 Federlos, mn. tollatlan.
 Federmeißel, der; tépető-
 cset.
 Federmesser, das; tollkés,
 tollmetesz.
 Federmuff, der; tollkarman-
 tyű.
 Federn, k. tollat ereszt (az
 ágy). —, vh. vedlik, kük-
 lik.
 Federnesse, die; tollas szög-
 fű.
 Federpusz, der; tollpipere,
 tollkesség.
 Federstücken, das; tollfosz-
 tás.
 Federstücken, der; tollfosz-
 tó.
 Federschmüder, der; tollpipe-
 ző, toll-ékaros.
 Federschraube, die; rugós-
 csavar.
 Federspanner, der; tollcsa-
 varó, (órásoknál).
 Federspiel, das; tollvász;
 sólymásmat; csaltoll, (sóly-
 másmatban); tollsdi, (já-
 ték).
 Federspitze, die; tollhegy.
 Federsputz, die; tollszár.
 Federsraub, der; pelyh, pe-
 hely, pih, pihe.
 Federsäuber, der; tollasprö;
 tolláros.
 Federsüß, der; tolltő, (ó-
 rákhar).
 Federsüßchen, das; tollrántás,
 tollvakarítás.
 Federuhr, die; tollóra.

Federweib, das; baromfi, a-
pró marha.
Federwaage, die; huzófont.
Federweisk, das; tiszta föld-
len.
Federwilt, Federwildpret, das;
tollas vad.
Federzeichnung, die; toll-
rajz.
Federzint, der; tyúkér.
Federzirkel, der; tollas csir-
kalom.
Federzug, der; tollhuzás,
tollvonás.
Fee, die; tündér, (nő).
Feehaft, mn. tündéres.
Feenbüch, der; tündérik-
rály.
Feenbüchlein, die; tündér-
királyné.
Feenmährchen, das; tündér-
mese.
Feenpalast, der; tündérpala-
ta.
Feenreich, das; tündéror-
szág.
Feenschloß, das; tündérka-
tély, tündérvár.
Feenwelt, die; tündérvilág.
Feereu, die; tündérség; tün-
derkedés; tündérvilág.
Feger, die; tisztítás, sep-
rés; szóróosta.
Fegen, cs. és k. tisztít,
meg-, kitisztít, meg, ki-
tisztogat, seper, meg-,
kiseper; tánczol; cinem
den Beutel —, valaki'
erasznyét megszedui, ki-
űrtui; ich will ihn —,
majd megkefelem, lehor-
dom őt.
Feger, der; tisztító, sep-
rő.
Fegung, die; megtisztítás,
megseprés.
Fegfeuer, das; tisztítóüz,
purgatorium.
Fehde, die; had, háboru;

ellenségeskedés, gyűlölség;
hiztosítás, bátorosítás.
Fehdebrief, der; kihívó le-
vél; hadüzenet.

Fehl, der és die; szürke
evet v. mokus; mogyo-
rónyest; szürkeprém,
szürke evet' és mogyo-
rónyest' bőreik, (szü-
söknél).

Fehl, ih. hibásan, rosszul,
hamisan; hasztalanul, hi-
ában, sikertelenül; el-,
félre.

Fehl, der, l. Fehler.

Fehlbar, mn. hibázható, gyer-
lő.

Fehlbarkeit, die; hibázható-
ság, gyarlóság.

Fehlbißte, die; hasztalan v.
sikertelen kérés v. kére-
lem.

Fehlbitten, cs. rh. hasztalan v.
hiában kér v. könyörög
v. eselszik.

Fehlbogen, der; hibázó v.
hiányló iv, (papiro).

Fehlbohren, cs. elfúr, rossz
helyen fúr, fúrást elvót
v. eltéveszt.

Fehlbrud, der; elhibázott
nyomatás.

Fehlbruden, cs. hibásan v.
rosszul nyomtat.

Fehlen, k. elvót, elhibáz,
eltéveszt (lövés st.), nem
talál, nem ér (lövés
st. által); hibát ejt v.
tesz; hibázik, nincaen,
hija van; baja van; és
fehlt ihn an nichts, sem-
miben sem szükölködik;
és fehlt viel daran, sok
a' hja; és fehlt nicht
viel, fő st., kevésben
mult v. kevés hja volt,
hogy st.; weit gefehlt,
távolról sem, épen nem;
és fann mir nicht —,

bizonyos vagyok benne;
an mir soll es nicht —,
rajtam ne muljék; was
fehlt Ihnen? mi baja ön-
nek? am Ende fehlt man
wo es fehlt, végén hasad
a' posztó; végén csattan
az ostor.

Fehler, der; hiba; hiány,
fogyatkozás.

Fehlerfrei, mn. és ih. hi-
bátlan; hibátlanul.

Fehlerfrei, mn. hibaörven-
dő.

Fehlerhaft, mn. és ih. hí-
hás; hiányos; hibásan;
hiányosan.

Fehlerhaftigkeit, die; hibás-
ság; hiányosság.

Fehlerlos, mn. és ih. hibát-
lan; hibátlanul.

Fehlervoll, mn. és ih. hi-
bakkal teljes, tele hibák-
kal.

Fehlfaßren, k. rh. útban
eltéved, útat eltéveszt.

Fehlgaug, der; hasztalan v.
sikertelen járat; rossz v.
hamis út.

Fehlgebären, cs. rh. gyermekét
v. magzatát letesszi; el-
vetél.

Fehlgeburt, die; magzatle-
tétele; elvetelés.

Fehlgehen, k. rh. eltéved;
el nem sül, nem sike-
rtül.

Fehlgeviun, der; elmaradt
v. el nem sült nyere-
ség.

Fehlgreifen, k. rh. hibá-
san nyúl v. fog. (-hoz
hoz), hibásan v. ross-
szul fog (valamit); fél-
renyúl.

Fehlgriff, der; hibás fogás;
hiba.

Fehlgrüb, der; elhibázott vá-
gás.

Fehlagen, k. hasztalan v. hiába vadász.
Fehlsicht, das; észök v. rossz év, esztendő.
Fehltauf, der; káros vétel.
Fehltes, mn. és ih. hibátlan; csalhatlan, bizonyos; hibátlanul; csalhatlanul, bizonyosan.
Fehltrippen, t. alsó oldalbordák.
Fehtritt, der; eltévesztett v. sikertelen lovaglás.
Fehlügen, es. elfürdészel, süréseléssel elvét v. elhibáz.
Fehltag, der; hibás szokás v. ugrás; hibás mondat v. vélemény.
Fehlzeiten, k. rh. lövést elhibáz; véleményében v. gyanításában eszaktkosik.
Fehlzug, der; elhibázott ütés v. csapás.
Fehlzugew, k. rh. ütést v. csapást eltéveszt v. elhibáz; el nem sült (valami), eszaktkosik (valami valamiben).
Fehlzeiten, k. rh. hibásan következtet.
Fehlzug, der; hibás következtetés; hibás következtmény.
Fehlzeiten, k. rh. metszést v. vágást elhibáz, hibásan metz v. vág.
Fehltritt, der; elhibázott metzés v. vágás.
Fehltritt, der; hibás lépés; hiába, tévedés.
Fehlzug, der; elhibázott lövés.
Fehltes, der; elhibázott döntés v. tőkés v. tisztítás.
Fehlsumme, die; hibásó v. hiányló somma.

Fehltritt, der; hibás lépés; hiába, tévedés.
Fehlzug, der; elvétett ivás.
Fehlwort, das; hibásó v. hiányló szó; *vétség*.
Fehlzug, der; jámbor v. sikertelen kívánság.
Fehlzug, der; elhibázott hejtés v. votés; dugába dönt merény.
Fehlzeiten, k. elrajzol, hibásan rajzol.
Fehlzeiten, k. rh. huzást v. vonást elhibáz, hibásan huz v. von.
Fehlzeiten, k. elvezél, félre v. hibásan eszél.
Fehlzug, der; hibás huzás v. vonás; üres huzás, (lottóban).
Fehl, die, **Fehlgericht**, das; titkos büntörvényszék, (hazdan, Vesztfáliában); vért hatalom; senyítő hatalom; büntörvényszék.
Fehl, die; makk; makkon-hizalás; makkjog.
Fehl, **Fehlmen**, der; asztal; kass; boglya.
Fehlzug, das; makkbér, makkpénz.
Fehlzug, das; makkbélyeg.
Fehlzeiten, der; tatárevet-hát; mogyorónyesthat.
Fehlzeiten, die; tatárevet-mál; mogyorónyestmál.
Fehl st. l. **Fehl** st.
Fehl, die; nyálmirigy; nyálmirigygyeny; nyálmirigykór, (lovaknál).
Fehlzug, die; fehér osilagfűrt, fügebab.
Fehl, mn. gyáva, félénk, bátortalan; málékony, porló, (hányászoknál). — ih. gyáván, félénkül, bátortalanul.

Fehl, die; süge.
Fehlzug, der; fügealma.
Fehlbaum, der; fügefa.
Fehlzug, die; fügekörté.
Fehlzug, das; fügefalévé.
Fehlzug, der; füge-gubabogár.
Fehlzug, **Fehlzug**, **Fehlzug**, die; fügemadár.
Fehlzug, mn. és ih. fügeded; fügededen.
Fehlzug, der; fügés, fügekert.
Fehlzug, der; fügesajt.
Fehlzug, der; fügegarabó, fügekás, fügekász.
Fehlzug, der; füge-gubabogár.
Fehlzug, der; fügés, fügeerdő.
Fehlzug, die; gyávasság, félénkség.
Fehlzug, mn. gyávasság, nyúlászív.
Fehlzug, die; gyávasság, nyúlászív.
Fehlzug, der; gyáva, nyúlászív.
Fehlzug, die; fügöly.
Fehlzug, **Fehlzug**, das; gödör; tákajk; kakaslábmohar.
Fehlzug, die; timpó; bodzatakajk, torokgyikfa.
Fehl, mn. eladó; — bieten árulni, áruba ereszteni v. bocsátani; fele **Fehl**, megvásárlható ember.
Fehlzug, die; árulás, áruba eresztés v. bocsátás.
Fehlzug, der; ives füre.
Fehlzug, die; piaci ringyó v. szajha.
Fehl, die; reszelő.
Fehl, es. árul; alkussik, vásárol.

Feiten, ca. rozsel; simit, kipalléroz.
 Feiten, das; rozselés; simitás, kipallérozás.
 Feitenhaster, der; rozselőkacs; rozselőtartó.
 Feitenhauer, der; rozselőműves.
 Feitlich, Feißel, das, Feißspanne, t. Feißhaub, der; rozselék.
 Feißfolben, der; *körömszavár, körömszóf*, (érczműveseknél).
 Feißhaft, die; áru, eladó jösség.
 Feißhen, ca. áru, áruba bocsát; alkudik, alkuszik (-ra, re), igér.
 Feißher, der; alkudó, alkuvó, igérő.
 Fein, mn. finom; vékony, (gyolec, toll st.); sürü, (fésű); tiszta, finom, (arany st.); csinos, díszes, szép, szép-módu, módos-önviselő; sok, jó, (vagyon); elemés, ravasz. —, ih. finomul, eszinosan, díszesen, szépen; vékonyan; tisztán; elemésen, ravaszul.
 Feind, ih. sinem — sehn, valakinek rosszat akar-ni, valaki' ellenségeknek lenni; ihm ist jeder —, mindenki gyűlöli őt, mindenki ellensége neki.
 Feind, der; ellen, ellenség.
 Feindlich, mn. és ih. ellenes, ellenséges; ellenesen, ellenségesen.
 Feindschaft, die; ellenség, ellenségesség, gyűlölség.
 Feindschaftlich, l. Feindlich, Feindselig.

Feindselig, mn. ellenséges, ellenségeskedő, gyűlöletes, utálatos. —, ih. ellenségesen.
 Feindseligkeit, die; ellenségesség, ellenségeskedés.
 Feine, Feinheit, die; finomság; vékonyág; tisztaság st. l. Fein.
 Feinbrunn, mn. aprózemű.
 Feinpulver, das; aszínér.
 Feinraupel, die; aranyrápoly.
 Feinsüder, der; finom csukor, aszínecukor, aszinnád-més.
 Feiß, mn. kövér, hizott.
 Feißig, die; kövérség, hizottság.
 Feißten, ca. hizlal.
 Feißtigkeit, die; kövérség, hizottság.
 Feißtügen, das; hizodalomkori vadászati.
 Feißzeit, die; hizodalom' ideje, (vadászoknál).
 Feißel, der; félbárony, félbél.
 Feiß, das; mező; aszántó-föld; tábor; csatatér, csatamező; csimermező; bányászott v. bányászható hegyrés; sima 'a kerített lapocska, (sakkon, ostáblán st.); köz, (oszlopok, gerendák között); das — ausmessen, kimérni a' aszántóföldet; über das — gehen, járni, salura v. mesőre menni, ráudulni; zu Feißde stehen, inß — rücken, táborba szállani; eine Armee inß — stellen, valamely sereget táborba szállítani; das — behalten, a' csatamezőt megtartani; das steht noch im weis-

ten Feißde, mezse vagyunk még attól.
 Feißdaltar, der; tábori oltár.
 Feißdapotzete, die; tábori gyógyszerár v. patika.
 Feißdapotzeter, der; tábori gyógyszeres.
 Feißarbeit, die; mezsei munka; földművelés.
 Feißbarst, der; tábori orvos.
 Feißbäder, der; tábori pék v. süttő.
 Feißbäderey, die; táborisütés.
 Feißbau, der; földművelés.
 Feißbauer, der; földművelő; síkföldi paraszt.
 Feißbett, das; tábori ág v. nyoszolya.
 Feißbiene, die; mezsei v. erdei méh.
 Feißbinde, die; vitézsöv.
 Feißblume, die; mezsei virág.
 Feißbohne, die; mezsei bab.
 Feißdegen, der; katonakard.
 Feißderbe, die; mezsei borsó.
 Feißflaße, die; tábori csutora v. kulacs.
 Feißfrüchte, t. mezsei termés.
 Feißgüßel, das; mezsei baromfi v. madarak.
 Feißgüße, das; tanórok.
 Feißgeräthe, das; tábori eszközök; mezsei v. földművelési eszközök.
 Feißgerichte Jäger, der; mesővadász.
 Feißgerüß, das; harcridás; tábori jelző.
 Feißgütter, t. mesőistánek.
 Feißgraben, der; vízárok, (aszántóföldeken).

Feldgrille, die; mezei tü-
esök.
Feldhase, der; mezei nyúl.
Feldherr, der; hadvezér.
Feldherrnwürde, die; had-
vezérség.
Feldhuhn, das; fogoly, her-
jó.
Feldküter, der; mezőcsész.
Feldkütte, die; császkuny-
hó, őrvityilló; dozsakün-
tor, (táborban).
Feldläger, der; mezővádas.
Feldknecht, die; tábori ír-
nokaság.
Feldknecht, der; mezei pin-
cse; pincsetök.
Feldkirche, die; mezei egy-
ház v. templom.
Feldkorn, der; markotányos.
Feldkorn, der; mezei ká-
poszta.
Feldkornkassette, die; tábori
pénztár.
Feldküche, die; markotányo-
konyha.
Feldkümmel, der; mezei v.
réti kömény.
Feldlager, das; tábor, ha-
di tábor.
Feldlatich, der; keszegsa-
láta.
Feldlagerstb, das; tábori kár-
ház.
Feldlerche, die; szántóka-pa-
csirta.
Feldmark, die; határlomb;
hafár.
Feldmarkschall, der; tábor-
nagya.
Feldmaus, die; mezei egér.
Feldmeister, der; gypsmes-
ter, hóhér.
Feldmesser, das; földmérő.
Feldmesser, der; földmérő.
Feldmesskunst, die; földmér-
észet.
Feldmoos, der; pipacs.

Feldmuff, die, tábori mu-
szika, *tábornene*.
Feldpost, die; tábori posta.
Feldpostamt, das; tábori pos-
tativatal.
Feldpostmeister, der; tábori
postamester.
Feldprediger, der; tábori
pap.
Feldregiment, das; tábori ez-
red.
Feldrose, die; mezei v. vad
rózsa.
Feldröschen, das; erdei kö-
körcsin.
Feldrübe, die; tövesrépa.
Feldsalat, der; galambeggy.
Feldschanze, die; mezei sáncz.
Feldschärer, der; tábori se-
bész; sehorvos.
Feldschlange, die; földi kí-
gyó.
Feldschmiebe, die; tábori viny-
nye, *tárvinnye*.
Feldschneid, die; mezei cai-
ga.
Feldschön, mn. távolasép.
Feldschwamm, der; mezei
gomba; veres galocza.
Feldsolbat, der; tábori ka-
tona.
Feldspinne, die; mezei pók.
Feldstein, der; határkő.
Feldstück, das; tábori ágyu;
mezőkép.
Feldtaube, die; mezei ga-
lamb.
Feldtuffel, der; mezei ma-
nó.
Feldvogel, der; mezőcsész.
Feldwache, die; tábori őr;
mezőcsész.
Feldwachtmeister, der; tábori
őrnagy.
Feldwibel, der; őrmester,
strázsameszter, (gyalog).
Feldwägel, der; gypút; őv-
vény,

Feldweges, das; (hosszmér-
ték, 125 lépés).
Feldwinde, die; kis szulák.
Feldwirthschaft, die; mezei
gazdaság.
Feldzeichen, das; tábori jegy.
Feldzeugmeister, der; tábor-
asernagy.
Feldzug, der; táborozás.
Feldzwiesel, die, l. *Kör-
twiesel*.
Felde, die; forgatványföld;
keréktalp.
Felgen, ca. forgat (földet);
talpas (keréket).
Felgenhauer, der; bognár,
kerékgyártó.
Fell, das; bőr, (takarék,
lenyúzott; készített); há-
lyog; einem das — über
die Ohren ziehen, valaki
bőrét is lehúzni, valakit
mindenből kifosztani.
Fellbereiter, der; bőrgyártó.
Fellreisen, das; turba, bőr-
szák.
Felleisenmacher, der; turbás,
bőrszákkészítő.
Felleisenpferd, das; tekeh-
hordó v. málhás ló.
Fellhandel, der; szőrősbőr-
kereskedés.
Fellhändler, der; szőrősbőr-
kereskedő.
Fell, Fellen, der; szikla,
kőszikla.
Fellensaber, die; sziklaér.
Fellensalaun, der, l. *Stein-
alaun*.
Fellenartig, mn. sziklás,
sziklanemű.
Fellensisch, der; kőszirthal.
Fellensgrund, der; sziklás ta-
laj; sziklavölgy.
Fellensher, das; kősziv.
Fellensluft, die; sziklaüreg.
Fellensrabbe, die; sziklai ten-
gerirák.

Felsenabtraut, das; hegyi galaj.
 Felsenrose, die; sziklai szuhar.
 Felsenstrauch, der; mémorka.
 Felsenwand, die; sziklafal.
 Fellsicht, mn. sziklás, kösziklás.
 Fellstein, der; sziklakő.
 Fench, der; mohar.
 Fenchel, der; ánizs- v. olaszkapor, édes kömény.
 Fenchelbranntwein, der; köménypálinka.
 Fenchelholz, das; szaszafrás.
 Fenchelöl, das; köményolaj.
 Fenchelwasser, das; köményviz.
 Fenster, das; ablak; hézag, (irásban).
 Fensteraustritt, der; erkély.
 Fensterband, das; ablaksarok.
 Fensterbeschläge, das; ablakvasalat.
 Fensterblei, das; ablakólom.
 Fensterbogen, der; ablakív.
 Fensterbret, das; ablakdeszka.
 Fensterchen, das; ablakocskák.
 Fenster Eisen, das; ablakvas.
 Fensterstück, der; ablakszárny.
 Fensterfutter, das; ablakhél.
 Fenstergeld, das; ablakadó, ablakpénz.
 Fenstergiebel, der; ablakorom.
 Fenstergitter, das; ablakrostély, ablakráca.
 Fensterglas, das; ablaküveg.
 Fensterhaspen, der; ablaksarkvas.

Fensterkorb, der; ablakkosár.
 Fensterkreuz, das; ablakkereszt.
 Fensterkissen, Fensterkoffer, das; ablakpárna, ablakvökök.
 Fensterladen, der; ablaktábla.
 Fensterlehne, die; *ablaktálp.*
 Fenster, es. ablakoz; einen —, valakit jól lehordani.
 Fenstersteifer, der; ablakközfal.
 Fensterpfosten, Fensterstock, der; ablakfa.
 Fensterrahmen, der; ablakráma.
 Fensterreiber, der; ablaklanytu.
 Fensterfülle, die; ablakozlop.
 Fensterseibe, die; ablakfólk.
 Fensterstirn, der; ablakernyő; zsalu.
 Fensterstuhl, der; *ablakfej.*
 Fensterwerk, das; ablakozat.
 Ferien, t. szünidő, szünnapok; törvénytisztelet.
 Ferfel, Ferfelchen, das; malacz; malaczka, malaczocskák.
 Ferfelin, k. mala szozik, megmalaczozik; malaczkodik.
 Fern, mn. messze, távol, messzelevő, távollévő. —, ih. messze, távol; von —, messzéről, távolról; so —, in so —, a' meny nyiben; das sey — von mir! isten meentsen! távol legyen tőlem.
 Fernambud, der; herzen.
 Ferne, die; messzeség, távolság.
 Fernen, es. távolit, távoztat. —, k. szépellik (tá-

vollról). —, vh. távozik.
 Ferner, mn. és ih. tovább; tovább; továbbá, ezenkívül; azután, ezután, jövendőben.
 Fernerhin, ih. ezentúl, ezután, többször, továbbá.
 Fernerweit, Fernerweitig, mn. l. Ferner.
 Fernwein, der; tavali bor.
 Fernglas, das; messzelátó.
 Fernrohr, das; látócső.
 Fernstülig, mn. gyérosszlopú.
 Ferse, die; sark; üző; eie nem auf den Fersen sehn, folgen, sarkában lenni valakinek, valakit nyomon követni.
 Fersebein, das; sarkesont.
 Fersengeld, das; — geben, huosut venni a' kapufélfátol; eloldani a' keréket.
 Fersestügel, der; sarkaszárny.
 Ferseseder, das; sarkbőr.
 Fersenspunkt, der; sarkpont.
 Fertig, mn. kész; elkészült; gyors, fris, kész. —, ih. készen; gyorsan, folyvást; sich — machen, elkészülni; er ist mit seinem Vermögen —, vége minden vagyonának; — werden, folyvást beszélni.
 Fertigen, es. elkészít, —, vh. elkészül.
 Fertigkeit, die; készség, gyorsaság, könnyűség, ügyesség.
 Fessel, die; bilincs, vas; rablánc, rabcsig; nyűg; békő; Fesseln anlegen, vasra tenni v. verni (valakit).
 Fesselgeschwür, das; csülökfokély.
 Fesseln, es. megbilincsez,

megbillinesel, .bilinesre v. vaara teaz (rabot); bilincaet teaz (rabra); megbékön, megnyügöz, békóba teaz (lovat); köt, kapesol, szorit (hozzá).
Festmünd, mn. békótól v. bilincstől sebes.
Fest, das; ünnepe; ünnepnap; tor, vendégség.
Fest, mn. szilárd, erős, szoros, tartós, (barátság); szilárd, mereven, kemény, (test); állandó, bizonyos, (szabály); állhatatos, erős, hív; erős, kerített, (hely); szoros, összehozó, ritott. —, ib. szilárdul; erősen szorosan, keményen, híven, állhatatosan; das feste Land, a' szárazföld; fester Schlaf, mely álom; einen — halten, valakit erősen tartani; elfogni; einen Dieb — machen, — nehmen, tolvajt tömlőcse tenni; etwas fest und — behaupten, valamit erősen v. keményen állítani; — setzen, meghatározni; — an Gott halten, erősen v. híven bízni istenben; sich an einem Orte — setzen, valahol megtelepedni; sich — vornehmen, erősen föltenni magában v. magának.
Festabend, der; ünnepeste.
Fest die, l. Festung.
Festgefang, das; ünnepeének.
Festigkeit, die; szilárdság, erősség, szorosság, tartóság, állhatatosság, állandóság, keménység.
Festkied, das; ünnepi ruha v. köntös.
Festlich, mn. ünnepi; ünnepeles; gyönyörű, szép.

—, ih. ünnepileg; ünnepelesen.
Festlichfest, die; ünnepiség; ünnepe; ünnepeleség.
Festlieb, das; ünnepdal, örömdal.
Festprebiger, der; ünnepi predikátor.
Festprebigt, die; ünnepi predikáció.
Festrechnung, die; ünnepszámítás.
Festsetzung, die; meghatározás.
Festtag, der; ünnepnap.
Festtaglich, mn. ünnepnapi.
Festung, die; vár, erősség.
Festungsbau, der, Festungsbaufest, die; várépítés; várépítés' tartalma.
Festungswerk, das; vármű, erősség.
Fest, mn. kövér; zsíros; vajas; gazdag, kövér, zsíros, (hivatal st.); hiszott, hiskelt; vastag, széles, (festőknél); das wird das Kraut nicht — machen, ez még nem segít a' dolgon; die fette Henne, bahlevelű szaka, kövérű.
Fest, das; kövérség, zsír.
Festnummer, die; kerti számány.
Festtag, das; zsírazemék; zsírpille (p. o. levesen).
Festbruch, der; hájszerv, hájdaganat, (bordában).
Festbaru, der; véghél.
Fette, die; kövérség; zsírosság.
Festfedern, t. farscsikollak.
Festfeden, der; zsírfolt, zsírpecset.
Festganß, die; magelláni röp-telen.
Festhaut, die; hájhártya.

Festicht, mn. zsírnemű.
Festig, mn. zsíros.
Festigkeit, die; kövérség; zsírosság.
Festfram, der; zsiradékarulás.
Festfrämer, der; zsiradékaros.
Festfrau, das; hizóka.
Festmagen, der; (a' köröd zö állatok' negyedik gyomra).
Festmarft, der; zsiradékvásár.
Festmauer, mn. zsírsavas.
Festmaur, die; zsírsav.
Festthon, der; vajsagyag, ruhatisztító agyag.
Festmaere, die; zsiradék.
Festwilde, die; kövér v. zsíros legelő; göbolyjárás.
Fest, das; Fes, (tartomány, és város).
Festen, der; rongy; darab, szilag, dirib-darab.
Festen, ca. diribel, diribredarabra vagdal v. szaggat; suprál, paskol.
Festen, das; diribelés.
Fester, der; diribelő; kard; supra; alfel, segg.
Fest, mn. és ih. nedves; nedvesen.
Festbret, das; nyomdeszka, (könyvnyomatóknál).
Festete, die; nedv; nedveség.
Festten, ca. áztat, nedvesít, magnedvesít; meglocsol. —, k. nedvesedik, nedvesül; nedveszik; hugyozik.
Festten, das; áztatás; meglocsolás.
Festigkeit, die; nedv; nedveség.
Festigkeitmesser, der; ledgedmedró.

Feuchtmulde, die; áztató me-
 lence.
 Feuer, das; tűz; égés, gyu-
 ladás; tűz, (borban); e-
 levénység, hevesség, vir-
 goncság, tüzeség; tüze-
 lés, tűz, (a' csatában);
 — machen, tüzet rakni;
 — geben; tüzelni, löni;
 das heilige —, orbáncz;
 ein gebranntes Kind fürcht
 tet das —, kinék a' ká-
 sa megégette száját, mis-
 kor tarhóját is megfújta.
 Feuerbeter, der; tűzimá-
 dó.
 Feuerkraft, die; tűzoltó
 intézet.
 Feuerarbeit, die; munka, do-
 log (tűzzel, tüzeléssel).
 Feuerartig, mn. tűznemű.
 Feuerbeden, das; szénser-
 penyő.
 Feuerbeständig, mn. tűzálló.
 Feuerblech, das; tűzollen-
 zék.
 Feuerbock, der; vasmacska,
 (tűsholyeken, kályhák-
 ban).
 Feuerbockne, die; nagyvirá-
 gu paszuly.
 Feuerbrand, der; tüzes üszök;
 égés; gyuladás.
 Feuerbreiter, der; hév, buz-
 góság.
 Feuerreimer, der; tűzcsőbőr
 v. veder.
 Feuerreife, die; kürtő, kó-
 mény.
 Feuerfächer, der; tűzlegye-
 ző.
 Feuerfangend, mn. gyulékony,
 gyuladékonf.
 Feuerfarbe, die; tűzszín.
 Feuerfarben, Feuerfarbig, mn.
 tűzszínű.
 Feuerfaß, das, Feuerfufe,

die; víshor-
 dó, vízkád.
 Feuerfest, mn. tűzálló, tűz-
 mentes.
 Feuerflamme, die; láng, tűz-
 láng; hérics, (növény).
 Feuerflasche, die; tűzpalack,
 (hadtudományban).
 Feuerfunke, der; szikra; tűz-
 szikra.
 Feuergabel, die; piszkavas,
 asztóvilla.
 Feuergarbe, die; tűzköve,
 (tűzjátékban).
 Feuergatter, Feurgitter, das;
 kályharács.
 Feuergeißel, das; tűzhelyadó.
 Feuergeräth, das; tűzoltó
 szerszámok v. eszközök.
 Feuergefährer, das; tűzkiál-
 tás.
 Feuergewehr, das; tűzfegy-
 ver, löfegyver.
 Feuerglode, die; tűzharang.
 Feuerhafen, der; csakiya,
 (tűzoltó horog).
 Feuerhemd, das; tűzing.
 Feuerherd, der; gőcz, tűz-
 hely.
 Feuerhimmel, der; tűz-
 menny.
 Feuerkette, die; kötökehányó
 ágyu.
 Feuerkufe, die; tűzpálya,
 (tűzjátékban).
 Feuerkiste, die; tűzláda, tűz-
 szekrény, (hadtudomány-
 ban).
 Feuerknauf, der; fénygo-
 mely, (hadtudományban).
 Feuerknecht, der; tűzoltó le-
 gény.
 Feuerkröte, die; vízi borjú.
 Feuerkrüde, die; piszkavas.
 Feuerkrug, der; tűzfakék,
 tűzcsupor.
 Feuerkrugel, die; tűzke,
 tűzgömb.

Feuerkufe, die; tűzdo-
 lom.
 Feuerland, das; Tűzföld,
 (Amerika' déli végén).
 Feuerländer, der; tűzföldi.
 Feuerlauge, der; vivó ge-
 rely; tűzgerely.
 Feuerlärm, der; tűzraj, tűz-
 lármá; — schlagen, tüzet
 dobolai.
 Feuerleiter, die; tűzlétra.
 Feuerliebe, die; lángszere-
 lem.
 Feuerliste, die; tűzlihom.
 Feuerloch, das; tüzelő lyuk.
 Feuermaaf, das; helyeg; tűz-
 solt, (bőrön).
 Feuermaterie, die; tűsanyag,
 tűzkeleme; tűz' tápláléka.
 Feuermauer, die; kürtő, kó-
 mény; tűzfal.
 Feuermesser, der; tűzmérő.
 Feuermesser, der; mossár-
 ágyu.
 Feuerri, ca. tüzel, tüzet
 rak; tüzel (-val, vel), é-
 get (fát, nádat); den Wein
 —, a' bornak ként v
 kénkövet adni, a' bort
 megkénexni. —, k. tü-
 zel, tüzet ad, (puská-
 ból, ágyuból); tüzel, tü-
 zet ad (a' koha); ég,
 tüzelg (szem, orcsa).
 Feuerrofen, der; sütő kőmen-
 cser; pokol.
 Feuerordnung, die; tűzren-
 delet, tűzrend.
 Feuerplanne, die; szénser-
 penyő.
 Feuerpfahl, der; tűznyíl.
 Feuerplatte, die; tűzlemez.
 Feuerprobe, die; tűzpróba.
 Feuerpunkt, der; gőcz, tűz-
 hely, (bányászoknál).
 Feuerpyramide, die; tűzgú-
 la.
 Feuerrad, das; puskakerék;
 tűskerek.

Feuerregen, der; tűzeső, tűz-zápor.
 Feuerrohr, das; löcső.
 Feuerrose, die, Feuerböschén, das; hérics.
 Feuerrost, der; tűzrács.
 Feuerrotz, mn. tűzpiros, tűz-veres; — werden, egévesen elpirulni v. elveresedni.
 Feuerstule, die; tűzszolop.
 Feuerbrunn, die; égés, gyuladás.
 Feuerstaden, der; tűzkár.
 Feuerstau, die; tűzszemle.
 Feuerstempel, die; tűzlapát.
 Feuerstein, der; tűzfény.
 Feuerstein, mn. tűzföld, tűziszonyos.
 Feuerstein, Feuerstein, die; tűziszony, tűzféles.
 Feuerstein, der; tűzsellenső.
 Feuerständer, der; szarvasbogár.
 Feuerstamm, der; tapló; taplótinorú.
 Feuerstern, das; tűzkard.
 Feuerstube, die; tűzvács.
 Feuerstunde, mn. tűzokádó, tűzhányó, tűzvető.
 Feuerstunde, die; tűznap, (tűzjátékban).
 Feuerstunde, die; tűzfőcskenedő, viaipuska.
 Feuerstuhl, der; aczél, (tűzütésre).
 Feuerstätte, die; égés' helye; tűzhely; lakház.
 Feuerstein, der; koha, tűzkő.
 Feuerstoff, der; tűzkelma, tűzanyag.
 Feuerstrafe, die; megégetés, tűzhalál.
 Feuerstrahl, der; tűzszugár.
 Feuerstrom, der; tűzár, tűzszlyam; tűz, melegség, hevő.
 Feuerstätte, die, l. Feuer-gatter.
 Feuerstau, die; tűziblot.

Feuertheilchen, das; tűzelem, tűrész.
 Feuerung, die; tűzlelek.
 Feuerversicherung, mn. tűzkármentes.
 Feuerversicherungsaussatz, die; tűzkármentő-intézet.
 Feuerwacht, die; tűzörög, tűzörizet.
 Feuerwächter, der; tűzör.
 Feuerwert, das; tűzvíz; tűzjáték; tűzlelek.
 Feuerwerker, der; tűzmivész; pattanyás; tűzjátékos.
 Feuerwerkerkunst, die; tűzmivészet; pattanyú-tudalom.
 Feuerzeuge, die; tűzfogó, csapóvas.
 Feuerzeichen, das; bélyeg; tűzfolt, (bőrön).
 Feuerzeug, das; tűzserzemény.
 Feurig, mn. tűzes; égő; heves, eleven, tűzes, szikrázó, égő; aszagos, erős, tűzes, (bor st.). —, ih. tűzesen, hevesen, tűzrel.
 Feuertag, die; ünnepelés; ünnep; szünnet; szünidő.
 Feuertag, der; estiaszünnet, munkaszünnet; — machen, megasztanni a' munkától estve; bety —, munkaszünnetkor, szünórákban.
 Feuertage, die; szünestengelyű.
 Feuertag, das; nyugdó, (régí szidóknál).
 Feuertag, Feuertagsfest, das; ünnepi ruba.
 Feuertag, mn. ünnepi, ünnepélyes.
 Feuertag, die; ünnepély.
 Feuertag, ca. ünnepel, ünnepet ül v. tart; di-

csőt, magasztal; fölszentel. —, k. pihen (munkától); munka nélkül van, hever; késődelmezik; hallgat (tisztelőből); fejtér; de Geld, heverő pénz; der Aker feiert, hever, pihen a' föld.

Feuertunde, die; szünóra.
 Feuertag, der; ünnepnap.
 Feuertaglich, mn. ünnepnap, ünnepnapos.
 Feuertag, die; ünnepelés, ünnepülés, ünneptartás; pihenés, nyugvás.

Fi! l. Fiu.

Fiader, der, l. Rietstufche, Rietstufcher.

Fibel, die, l. Kbebuch.

Fiber, die; rost, kznaf.

Fibrine, die; rostony.

Fichte, die, Fichtenbaum, der; fenyő, fenyőfa, fenyő.

Fichten, mn. fenyő, fenyőfa, fenyőfából való.

Fichtenapfel, der, Fichtenapfel, die, Fichtenapfen, der; fenyőtoboz.

Fichtenharz, der; fenyőgyöngy, fenyőmézga.

Fichtenwald, der; fenyves, fenyőerdő.

Fide, die, l. Tafche.

Fidert, ca. dörgöl; meg-sprál, megveszöz; meg-nössik.

Fidraden, k. futkaron, szaladgál, löt-fut; fondorkodik, cael sző, cael.

Fidraden, das; caelazóvés, fondorlás, caelás; cael-szövény, csemp.

Fidmühle, l. Zwidmühle.

Fidibus, der; pipagyújtó, fadibus.

Fieber, das; lés, hideglelés; Wechselstieber, das; hideglelés, váltó v. félba-

hagyó lán; er hat das Fieber (Wechselfieber), hideg leli.
 Fieberhaft, Fieberisch, mn. hideglelés; lázas.
 Fieberhitte, die; lázhő, forrás.
 Fieberklee, der; vidraeocseke, vidrafű.
 Fieberlehte, die; lástanítvány.
 Fiebermaterie, die; láskelme, lássanyag.
 Fiebermittel, das; lásszer, láskellenes szor.
 Fieberpatient, der; lázbeteg, hideglelés.
 Fieberrinde, die; kinahéj.
 Fieberschauer, der; lázborzalom, borzadónás.
 Fiebertag, der; lásnap.
 Fieberwurzeln, die; kontyvirág; tarnics.
 Fiebel, die; karvas, csukahegő; (a' kizás' első soka).
 Fiebelbogen, der; nyiretytyű, hegedűvönő.
 Fiebeln, k. ezinosog (a' hegedűn).
 Fiebern, cs. tollaz, meg-, feltollaz; tollal megtölt.
 Fiebler, der; ross hegedős.
 Figur, die; képleg, alak, forma; rajz, rajzolat, ábrázolat, figura; csifraság.
 Figuriren, cs. alakít, képez, formál, ábráz, ábrázol; játszik szerepet.
 Figürlich, mn. és ih. képleges; képlegesen.
 Fiset, das; hálócseke; ro-cse.
 Fissal, das, l. Tochterfiste.
 Fissitren, cs. megsűr.
 Fissitriefad, der; szűrőszák.
 Fissitritsch, das; szűrőruha.

Fißl, der; nemes; megdorgálás, megpirongatás, pirongató; csivódás, perlekedés; zaugori, fukar, goromba, (ember).
 Fißbällchen, das; olajnemes.
 Fißblech, Fißseifen, Fißbret, das; nemeshádog, (kalaposoknál), nemesábla.
 Fißjen, cs. nemesel, nemeszt kall; megdorgál, megpirongat. —, vh. kócsosodik, kuszálódik, kuszalódik.
 Fißler, der; nemeslő, nemeskalló; megdorgálás, megpirongatás.
 Fißstee, der; nemesdarab.
 Fißteige, die; nemesfa, (fésűknél).
 Fißhut, der; nemeskalap, szőrkalap.
 Fißig, mn. kócsos; zaugori, fukar, galád.
 Fißigfalt, die; kócsosság; zaugoriság, fukariság, galádság.
 Fißfegel, Fißfjern, der; nemezbel.
 Fißkraut, der; fűnyűg.
 Fißlhauf, die; lapos totk.
 Fißmacher, der; nemesgyártó.
 Fißmantel, der; nemezkapónyeg.
 Fißparfite, die; nemesparóka.
 Fißschuhte, t. nemezcipő.
 Fißstohle, die; nemeztaip.
 Fißstiefeln, t. nemezsarpu, botos, süvegcsizma.
 Fißstisch, der; nemezrakás.
 Fißstafel, die; nemesábla.
 Fißstreck, das; nemesmő.
 Fißtuel, der; magvas ken-dér; ék; kalapács.
 Fißtueln, cs. nyű (magvas kendert).

Finanzen, t. közjövodelem, pénzügy, finanszia.
 Finanzkammer, die; kincstári kamara, kamara (Magyarországban).
 Finanzpachter, der; közjövodelembérlő.
 Finanzrath, der; kincstári tanácsnok, kamarai tanácsnok.
 Finanzwesen, das; pénzügy.
 Finanzwissenschaft, die; közpénzügytudomány.
 Findegeld, das; talabér.
 Findelhaus, das; lelemenház.
 Findelkind, das; lelemen, találtgyermek.
 Finden, cs. rh. lel, talál (mezőt v. mezőre); lel, talál (elveszett dolgot v. dologra); meglel, megtalál (elveszett, 's keresett dolgot), rá akad, (elveszett dologra); lel, talál, tart, tapasztal. —, vh. rh. kikerül, előkerül, kiül, kitűnik; találkosít, összekad, összező; man findet Leute, találkosnak emberek; die Wahrheit, wörtlich —, majd kikerül az igazság; ich kann nicht daren nicht —, nem birom magam hozzá alkalmazni; geh nur, ich will dich schon —, csak monj, majd megtalálalak.
 Finder, der; találó, lelő, megtaláló, meglelő.
 Findling, l. Findelkind.
 Finger, der; uj, (az ember' kezén); einem auf die — klopfen, valaki' körmére ütni; einem auf die — sehen, szommal tartani valakit; er macht gerne frumme —, könnyen a' kezében sejejt

(valamit); sifó die —
 verbrénnem, megégetni a'
 anyagát; — Gottes, isten'
 keze.
 Singsifó, der; újshal.
 Singsifórmig, mn. újalakú,
 újdad.
 Singsifóhandschuh, der; újas
 konytű.
 Singsifó, der; gyűsű.
 Singsifóutblame, die; gyű-
 asúvirág.
 Singsifó, der; újanyű.
 Singsim, ca. újal, újjal il-
 let v. billegtet v. ját-
 szik.
 Singsingel, der; köröm,
 újköröm.
 Singsingelkunst, die; újaszá-
 molás; újon-számolás.
 Singsingel, die; karikagyű-
 rű.
 Singsingel, der, Singsingelung,
 die; újrakás.
 Singsingel, das; újasdi; új-
 játék.
 Singsingel, Singsingel, die;
 újhogy.
 Singsingel, die; újnyelv,
 újbeszéd.
 Singsingel, der; újasim, (kon-
 tyúszóknél).
 Singsingel, der; körömmé-
 reg.
 Singsingel; das; újjal-mu-
 zatás, figyelmeztetés.
 Sinf, Sinf, der; pinty,
 pintyőka.
 Sinfenfalt, Sinfenhabicht, der;
 karoly, karvaly.
 Sinfenreiß, das; pintyháló.
 Sinfenweißchen, das; jércze-
 pinty, nöpinty.
 Sinf, die; hanyág; csúcs,
 csúp, hegy, orom, (va-
 lamelly dolgozon); csúcsos,
 ormos dolog; kalapicsél;
 erővekszeg; pörrensés, (az
 arczon); borsóka, (diz-

nóhdában); uszósárny,
 halsárny.
 Sinfen, Sinfenländer, der; finn.
 Sinfenfish, der; halormos ba-
 lóna.
 Sinfenhammer, der; élkala-
 pács.
 Sinfenig, mn. pörrensés; bor-
 sókás.
 Sinfenland, das; Finnöld,
 Finnország.
 Sinfenländisch, mn. finn, finn-
 földi.
 Sinfen, mn. sötét, homá-
 lyos; komor, mogorva,
 haragos, szomorú, bú; im
 Sinfen, sötétben.
 Sinfenreiß, die; sötétség;
 fogyatkozás, (napban, hold-
 ban); bizonytalanság, ho-
 mály.
 Sinfen, die; fortély, csemp,
 ravaszág, tettetés.
 Sinfenmacher, der; tettető,
 ravasz, csempes.
 Sinfen, der, l. Rasenstüber.
 Sinfenfang, der, Sinfenfan-
 gen, die; bohóság, gyer-
 mekség, játék, csekély-
 ség.
 Sinfen, die; csím, írma.
 Sinfenmantel, das; lég; ég-
 bolt.
 Sinfen, ca. bérmál.
 Sinfen, der; fénymás, ír-
 nász.
 Sinfenfen, ca. befénymásol.
 Sinfen, die; orom, tető, ge-
 rincez, (házon).
 Sinfenngel, der; oromszeg,
 gerincszeg.
 Sinfenngel, der; oromosérp,
 gerinczesérp.
 Sinfen, der; ügyész.
 Sinf, der; hal; er ist so ge-
 sund, wie ein —, egész-
 séges, mint a' makk; das
 sind faule Sinfen, az gy-

nús dolog v. beszéd v.
 tett; az kopasz melegség.
 Sinfenar, der; ráró, hald-
 szó-sólyom.
 Sinfenbier, der; csonttörő só-
 lyom.
 Sinfenengel, die; halászho-
 rog.
 Sinfenband, das; szakállas v.
 leveles sarkvas.
 Sinfenbar, mn. halászható.
 Sinfenbär, der; halászmedve.
 Sinfenbühler, l. Sinfenbühler.
 Sinfenbein, das; halháj, hal-
 csont.
 Sinfenbeinern, mn. halháj,
 halhájból való, halcsont,
 halcsontból való.
 Sinfenbeinred, der; halhájna
 szoknya.
 Sinfenbeschreibung, die; hal-
 leírás.
 Sinfenbaste, die; halhólyag,
 halpukkantó, pikkantó.
 Sinfenbret, das; haldeszka.
 Sinfenbrühe, die; hallé; ha-
 lazlé.
 Sinfenbrent, die; halivadék.
 Sinfenbrot, der; haltolvaj,
 halorv.
 Sinfen, ca. halász, halat
 fog; csíp, kap, nyer, ha-
 lász.
 Sinfenbraten, Sinfen, k. hal-
 szagú.
 Sinfen, der; halász.
 Sinfen, die; halászás. ha-
 lászat.
 Sinfengarn, Sinfenreiß, das;
 halászhaló.
 Sinfengerath, Sinfengerath, das;
 halászcszköz.
 Sinfenflut, die; halászkuuy-
 hó, halászkarám.
 Sinfenrinne, die; halászcsé.
 Sinfenrinne, die; halász-
 czéh.
 Sinfenreiß, Sinfenreiß, der;
 halászcsónak, halászszaka.

Fischerring, der; halászgűrű.
 Fischerscheu, das; halászviadal.
 Fischesser, der; halevő; halászkerető.
 Fischfang, der; halfogás, halászás; halászat; halászhely.
 Fischfisch, das; halhordó.
 Fischfeder, Fischkoffe, l. Fischfeder.
 Fischfischer, der; halászatós.
 Fischgabel, die; szigony.
 Fischgalle, die; halepe.
 Fischgallerte, die; halkocsosnya.
 Fischgeruch, der; halaszag.
 Fischgeyer, der, l. Fischaar.
 Fischgräte, l. Gräte.
 Fischhafen, der; halászgama.
 Fischhäcker, der; halbárka, haltartó.
 Fischhament, der; merettyű, meregető.
 Fischhandel, der; halárosság, halkereskedés, halászatóság.
 Fischhändler, der; haláros, halászatós.
 Fischhaus, das; halasház; halásztörvényesek.
 Fischhant, die; halbör.
 Fischicht, mn. halas, halféle.
 Fischkasten, der; halbárka, haltartó.
 Fischkelle, die, Fischkessel, der; halazadó kanál.
 Fischkessel, der; halbogrács, halüst.
 Fischkutter, der; halmasslag.
 Fischkopf, der; halfej.
 Fischkorb, der; halkosár, halaszator.
 Fischkutter, t. halvész.
 Fischkutte, die; haltudomány.

Fischlager, das; haltanya.
 Fischlaich, l. Laich.
 Fischlein, l. Hausenblase.
 Fischmarkt, der; halpisz; halvásár.
 Fischmeister, der; halászmester.
 Fischmilch, die; haltej.
 Fischöl, das, l. Fischthran.
 Fischotter, die; halpoltyú, halpoltyú, kopótó.
 Fischotter, die; vidra.
 Fischpaste, die; halpástétom.
 Fischpinfel, der; vidraecset.
 Fischrecht, das; haljog, halászatjog.
 Fischreich, mn. halas, haldús.
 Fischreier, der; gem.
 Fischreufe, die; varsa.
 Fischrogen, l. Regen.
 Fischrot, der, l. Fischbrut.
 Fischsäule, die; halászhatár.
 Fischschuppe, l. Schuppe.
 Fischschwan, der; halfark.
 Fischspeise, die; halétel.
 Fischstechen, das; halászigonyozás.
 Fischstein, der; halpala.
 Fischtag, der; halevő nap.
 Fischteich, Fischweiher, der; halastó.
 Fischthran, der; halzsír.
 Fischtopf, der; halfazék.
 Fischtrampe, die; zurboló.
 Fischtrug, der; halteknő.
 Fischwaare, die, l. Fischwerk.
 Fischwaage, die; halmérleg.
 Fischwanne, die; halkád.
 Fischwasser, das; halászható víz.
 Fischwehr, das, Fischjann, der; halroksz.
 Fischweib, das; halkufár.
 Fischweibe, die; haltanya.
 Fischwerk, das; halak.

Fischwirtschaft, die; halgazdaság; halgazdálkodás.
 Fischzute, der; haltized, haldézsma.
 Fischzeug, das; halászeszközök.
 Fischzoff, der; halvám.
 Fischzug, der; halhuzás.
 Fiskus, der; körkincs; közkincstár.
 Fisporn, cs. susog, sutlog.
 Fissel, die; sipító hang; sipoly; burd die — fingen, sipítani, sipító hangon énekelni.
 Fisselartig, mn. sipító; sipolyos.
 Fisseltraut, das; ligeti kalmacsar.
 Fisselmesser, das; sipolymetesző.
 Fisseln, cs. dörgöl, dörszöl; dövöl, (hegedőn).
 Fittich, das; szárny; kar; ótalom; redő, szegély, szárny, (ruhákön).
 Fize, die, Fißband, das, Fißband, der; ige, (egy ige sonal); redő, ráncz.
 Fißen, cs. igés (sonalat), igébe szed v. köt; redőz, ránczol (homlokot); kifosztal, húz (szálonként); dörgöl dörszöl, reszel.
 Fißfelle, -die; fülvesű, (tűmivesekeknél).
 Fißjauge, die; tűfogó.
 Fir, mn. gyors, sebes, hamar; kéaz; fire Fder, rögzött képzelet; — und fertig, egészen kész.
 Firstern, der; állócsillag.
 Flabbe, die; gamba, pittyedt száj.
 Flach, mn. róna, sík; lapos; egyénes; széles, (szatárnál); síkér, lapos, (tál); csekély, nem mély

(viz); felüleges, nem alapos, (tílet), gyöngö (ész); der flache Hand, tenyér; der flache Degen, kardlap. —, ih. román, sikon, laposan; azélesen; felülegesen.
 Flachdraht, der; lapos sodrony, (aranyműveseknél).
 Fläche, die; lapály, rónaság; síkság, térség; laposság; földxin, felüleg.
 Flachstein, das; lapuló, (aranyműveseknél); lapvas.
 Flächeninhalt, der; térség-ság.
 Flächenmaß, das; térmérték.
 Flächenmessung, die; térmérés.
 Flächenzahl, die; egyenszám, (számvetésben).
 Flachfeld, das; rónaság, síkság, térség.
 Flachmeißel, der; lapos vé-sű, (hádfogosoknál és csin-öntőknel).
 Flach, der; len.
 Flachbart, der; piheeskáll; síheder.
 Flachbaum, der; lenfa.
 Flachbereiter, der; lenké-szítő.
 Flachblüthfarbe, l. Flach-farbe.
 Flachbreche, die; lentörés; lentörd.
 Flachbrecher, der; lentörd.
 Flachbarre, die; lonszárító.
 Flachbotter, der; gomborka, (növény).
 Flachsen, mn. len-, lenből-való.
 Flachsfarbe, die; lonszín, szőrszín.
 Flachsfarben, mn. lonszínü, szőrszínü.
 Flachsfeld, Flachstand, das;

lenföld, lentermő föld v. tartomány.
 Flachstint, der; csicsörke.
 Flachthaar, das; szősz- v. lenhaj, szősz- v. szőke haj.
 Flachthändler, der; lená-ros.
 Flachtheffel, die; gereben, héhel.
 Flachstoppf, der; lenfő, len-fesj; szőke, szőz-ske.
 Flachstraub, das; fűnyög; köcsöny.
 Flachstühle, die; lenkölyű.
 Flachsperrle, l. Filzsperrle.
 Flachstraupe, Flachstrüffel, die; lennyüvés; lonsmagasodó.
 Flachströke, die; lenátatás; lenátató.
 Flachstamen, der; lenmag.
 Flachschwinge, die; lentiló, tilu.
 Flachselbe, die; fűnyög; köcsöny; pippan.
 Flachwert, das; felüleges munka; lapos cseréppel fődés.
 Flachziegel, der; lapos földöserép.
 Fladen, k. lobbog (a' tűz, zászló st.). —, cs. felhasit, felszakaszt.
 Fladerfeuer, das; lobbogó tűz.
 Fladern, k. lobbog, (tűz, zászló st.); röpked, röp-dez, röpes, szállong (a' lepe).
 Flagen, der; lepény.
 Flage, die; hajózászló, hajólobogó, (árbocon v. taton).
 Flagenofficier, der; zászlós hajótiszt.
 Flaggenschiff, das; zászlós-tixti hajó.
 Flagenstange, die, Flagen-

flod, der; hajózászló' v. lobožó' rúdja.
 Flament, Flaminger, der; lángmadár.
 Flammisch, mn. flandriai.
 Flammisch, mn. és ih. ha-ragos, mogorva, sardon; mogorván, sardonül.
 Flammstein, das; lángocska, lobooska.
 Flamme, die; láng, lob.
 Flammen, die; lángol, lán-gosik, lánggal ég.
 Flammenblume, die; lángvi-rág.
 Flammenfarbe, die; lán-gszín.
 Flammenfarben, mn. lán-gszínü.
 Flammenfeuer, das; lán-gtűz.
 Flammenreiter, l. Flament.
 Flammenschuß, der; Cupido.
 Flammenstrahl, der; lángsu-gár.
 Flammenstrom, der; lángár, lángözön.
 Flammenvogel, l. Flament.
 Flammlicht, mn. és ih. ha-bos, lángos; habosan.
 Flammig, mn. lángos, lán-goló.
 Fländerer, Flamländer, der; flandriai.
 Fländern, das; Flandria, (tartomány).
 Flanel, der; flanel.
 Flanelen, mn. flanel.
 Flanke, die; oldal, légycé, vékony; dem Feinde in die — fallen, az ellent oldalt v. oldalról támadni meg.
 Flanken, der; nagy darab, (kenyér, hús st.).
 Flankiren, k. kóborol, kó-szál, kalamol, kalézol.
 Flarden, der; nagy darab, (jég, szalonna st.).

Flaschfen, das; palacszkocsa, üvegcseke.
 Flasche, die; palacszk, üveg.
 Flaschenbüchse, die; szelpuska.
 Flaschenbürste, die; palacszkese, üvegkese.
 Flaschenfütter, das; pinceszotok.
 Flaschenfässer, der; pinceszotok; palacszkpincese.
 Flaschenförs, der; palacszkosár, üvegcsoár.
 Flaschenfürbiß, der; lopótök.
 Flaschenzug, der; emelősi-
 ga.
 Flaschinett, das; kis fuvola.
 Flaschner, der; bádogos.
 Flaster, die; ér, (fában, kövekben st.).
 Flats, l. Fläs.
 Flatsche, die; kalangya, petreneze; daganat, csomó.
 Flatschen, l. Flatschen.
 Flattersteyr, die; rezge nyárfa.
 Flattergeist, der; csélesap-ság, csapodárság, ledérség, lebkesség; csélesap, csapodár, ledér, lebke, (ember).
 Flatterhaft, mn. és ih. csélesap, csapodár, lengeteg, lebke; csapodárul, ledéren, lebkén.
 Flatterhaftigkeit, die; csélesapság, csapodárság, lengetegség, ledérség, lebkesség.
 Flatterig, l. Flatterhaft.
 Flatterkraut, das; laza, leveles káposzta.
 Flatterling, der; lepke, pillangó; lebke, csélesap, (ember).
 Flattern, k. röpkedik, röpös, röpös, szállong; lobog; mit den Flügeln

— / szárnyával vergődni v. röpkedni.
 Flatterstinn, l. Flattergeist.
 Flaut, mn. erőtlén, gyöngö; izetlen, (bor st.); laugyos, hamvadt, (szerelem st.); die Baaren werden —, nem kapják v. keresik már az árukat.
 Flaue das; vigálykék távol, (festőknél).
 Flaue, cs. öblit, öblöget (ruhát); érczet mos.
 Flaueigkeit, die; erőtlenség, gyöngöség.
 Flaue, der; pelyh, pihe.
 Flaumbart, der; pihes szakáll.
 Flaumbartig, mn. pihesszakáll.
 Flaumfeder, die, l. Flaum.
 Flaumig, mn. és ih. pelyhes. pihes; pelyhesen.
 Flaue, Flaue, der; fürt, (gyapju st.).
 Flaue, die; szóhabeszéd.
 Fläs, der; kamasz, otromba.
 Fläsche, die; in, mócsing.
 Fläschenartig, mn. innemü, mócsingos.
 Fläschenhaube, die; bönysisak, (bonestudományban).
 Fläschenhaut, die; bönye.
 Fläsfig, mn. inas, mócsingos.
 Fläsche, die; fonadék, fonat; cserény; kas, kocsaika, sömör; bórzsenny; zuzó, bórsmoh; kligráncsóvescsiga.
 Fläschen, cs. és vh. rh. fon (koszorút, kast st.), beson, összefou (haját st.); tekereg, tekergődik, kunkorodik; — gehen, ellilanni, elinalni; einen auf

das Rad —, valakit kéreken törni.
 Fläschen das; fonás.
 Fläschenweibe, die; kötőfűz, porond.
 Fläschenwerk, das; fonadék, fontmű.
 Fläs, der; darab, dülő; egy darab, (rét st.); hely, tér; folt, ták; darab, (posztó st. siphának st.); köcsüle, kötény; folt, mocok; pacsal; geht nicht vom Fläs, nem mozdul helyéből, nem akar menni, er hat dem Kopf auf dem rechten Fläs; helyén van az esse.
 Fläschenmacher, der; folttisztító.
 Fläschen, der; folt, mocok, pecsét; mezőváros; hiba, fogyatkozás.
 Fläschen, cs. és k. megfoltos, foltot vet (ra, re); lepít; laposra ver (sodronyt); mocskol, pecsétet ejt; elmocskolódik, elszennyeződik, foltot kap; halad, előmegy.
 Fläschenbet, das; patécsos laz.
 Fläschen, mn. foltoz; habos, tarkás; mocskos, pecsétes.
 Fläschenfinger, die; folttisztító gömb.
 Fläschenmaut, die; bőregér, denevér, szárnyas egér, tündelevény.
 Fläschenmautbume, die; denevérgolgota.
 Fläschenraue, die; püle-denevér.
 Fläschenwisch, der; tollseprő.
 Fläschen, der; csép; kamasz, goromba, neveletlen, (ember).

Flegelen, die; gorombaság, nevelletlenség.

Flegelhaft, mn. és ih. kamassz, goromba, neveletlen; kamaszúl, gorombán, neveletlenül.

Flehen, k. és cs. esedezik, eseng, esenkedik, esedekel, könyörög, reménykedik, rimánykodik.

Flehen, das; esedezés, esenkedés, reménykedés, rimánykodás.

Flehenlich, mn. esedező, reménykedő. —, ih. esedezőleg, reménykedőleg.

Fleisch, das; hús; bél, húsos rész, (dinnynél, barnaknál st.); test, testi hajlandóságok.

Fleischbank, die; vágószék, mészárszék; buján-tárt emlő.

Fleischbrud, der; hússérv.

Fleischbrust, die; húslé.

Fleischbüttel, das; húsnyaláb.

Fleischfeisen, das; húsolóvas.

Fleischer, der; mészáros, húszáros.

Fleischergang, der; hasztalan járat v. fűradozás.

Fleischergewicht, das; húsmérleg.

Fleischerhandwerk, das; mészárosaság, húszárosaság.

Fleischerhund, der; szelindek, mészáros kutya.

Fleischernecht, der; mészárosinas, húszárosinas.

Fleischeru, mn. testi, húsból való.

Fleischerlust, die; testiség.

Fleischerfarbe, die; testszín.

Fleischerfalten, mn. testszínű.

Fleischfals, das; Fleischfälsch

Zeebander II.

der, der; hússzóó edény; húsos hordó.

Fleischfressend, Fleischfressig, mn. húsévő.

Fleischgabel, die; abárlóvilla, abárvilla; hús- v. hurkaaggató villa.

Fleischgewürsch, das; husany; pöféveg.

Fleischhafen, der; húshorog.

Fleischhauer, l. Fleischher.

Fleischicht, mn. húsos.

Fleischkammer, die; húskamara.

Fleischkloß, der, Fleischklößen, das; húsgombóc, húsgölbövény.

Fleischkorb, der; húskosár, húszatyor.

Fleischstein, der; perzsa mészga.

Fleischlich, mn. és ih. testi; testikép, testileg.

Fleischlichkeit, die; testiség, állatosság.

Fleischmashend, mn. húsnövesztő, húsnövelő.

Fleischmade, die; nyű.

Fleischmarft, der; húspiacz.

Fleischmasse, die; hústömeg.

Fleischmaul, das; húskedvelő.

Fleischmesser, das; konyhakés.

Fleischpaste, die; húsoshéles.

Fleischscharen, der, l. Fleischbank.

Fleischschäber, der; húsbecsüelő, húszarabó.

Fleischschmitt, der; hússzelet.

Fleischseite, l. Fleischte.

Fleischweise, die; húsetel, húsetek.

Fleischweiner, die; húsadó.

Fleischwuppe, die; húsléves.

Fleischtag, der; húsvőnap.

Fleischtare, die; húszarabó.

Fleischtheile, t. húsrészek, húsos részek.

Fleischtopf, der; húsfazék, húsofazék.

Fleischwanne, die; húsarú.

Fleischwaage, die; húsmérleg.

Fleischwarze, die; húsbibircsó, húszemölcs.

Fleischwürsch, der; húsnöves.

Fleischwunde, die; húseb.

Fleischwurf, die; kolbász.

Fleischyhend, der; hústized, húsdézsma.

Fleischzeit, die; húsetidő.

Fleis, der; szorgalom, munkásság, ipar, ügyeket;

— antworten, ügyezni; iparkodni, rajta lenni;

allen sinnen — antworten, minden erejéből rajta lenni;

mit —, szántszándékkal, kézakarva; nagy gondal; munkával.

Fleisig, mn. szorgalmas. iparkodó, munkás, ügyekez.

—, ih. szorgalmasan, iparkodólag, ügyekezve.

Fleunen, k. vigyorog; piacog.

Fleischen, cs. lapit, el-, kilapit; agyarog, vicso,

vicso, (-ra, re), fogait vicso, sorítja v. vicso, gatja, száját elhúzza (valakire).

Fleischjahn, der; kiálló fog.

Fleiden, cs. foltoz, ki-, megfoltoz.

Fleiden, das; foltozás, foltoztatás.

Fleiden, der; fol.

Fleiden, der; foltozó.

Fleiden, die, l. das Fleiden.

18

Fliedersohn, der; foltozóbér, foltozódi.
Fliedgans, die; füstölt fél-lúd.
Fliedwerk, daß; foltozott munka, férczmű.
Flieder, der; gyepübodza; bodza; orgonalia, orgonafa, szelencze.
Fliedermusch, daß; bodzamed-sűrű.
Fliege, die; légy; csél, csélpont, (puskán); eine mühte —, korbel; die spanische —, körisbogár.
Fliegen, k. rb. röpkü, száll; lobog.
Fliegend, mn. röpkülő, szálló; hullámzó, lobogó, üszó, (haj, zászló st.); röpké, (hír, lap, gondolat st.).
Fliegenbaum, der; sima szilfa, alásfa.
Fliegenblume, die; kétlevelű kosbor.
Fliegenbrez, **Fliegenstuis**, der; légyazár, légy-mocok.
Fliegenfänger, der; légykapó, (madár).
Fliegenfaule, die; légyesap-ta.
Fliengarn, **Fliengen**, daß; szőnyogháló, (lovakra).
Fliengift, **Fliengenpulver**, daß; légymasszag, légy-venetős.
Flienglatzche, **Flienglatz-ve**, die; légyesapó, légy-ütő.
Fliengschäpper, l. **Flieng-sfänger**.
Fliengschwarm, der; légy-raj.
Fliengwedel, der; légyüző, légyvork.
Flieten, k. és cs. rh. fut, szalad, távozik (-tól, től,

elött), kerül; röpkü, hirtelen elmulik, (az idő); fut, szalad (hoz, hex), mendéket keres, (-nál, -nél).
Flieten, daß; futás, szaladás; távozás; kerülés.
Flietkraft, die; közepfutó erő.
Fliefe, die; négyszögű kő v. téglá (padozatnak st.).
Fließ, daß; fűrt, (gyapju, haj st.); gyapjas bőr, gyapju.
Fliet, der; csermely, patak.
Flietblattern, t. üssefolyó csécs v. himlő.
Flietke, die, l. **Floßfeder**.
Flieten, k. rh. foly (a' víz, vér st.); hullámzik, üszik (a' haj st.); megolvad, folyóvá lesz (az ön st.); fut (a' gyertya); foly, fut (a' láb, seb); itat, szitat (a' papiros); ered, jő, származik.
Flietend, mn. és ih. folyó; itató v. szitató.
Flietgold, l. **Waschgold**.
Flietpapier, daß; itató v. szitató papiros.
Flietritter, der; aranygyapjas vitéz.
Flietwasser, daß; folyóvíz; nyirk.
Fliette, die; érvágó; szőnye-ges-cséve.
Flimme, die, l. **Floßfeder**.
Flimmer, der; csillám.
Flimmern, **Flimmen**, k. csil-log, csillámlik, pillang, pillang.
Fliuder, der; ércspillangó.
Flinn, mn. és ih. fűrgé, vidor, gyors, serény, ügyes; fűrgén, vidorúl, gyorsan, serényen.

Flinken, **Flinkern**, l. **Stüm-mern**, **Füßtern**.
Flinkerchen, l. **Füßter**.
Finsle, l. **Fliefe**.
Finte, die; puska.
Fintenlosbe, die; puska-ágy.
Fintenkräßer, der; puska-tisztító.
Fintenkuigel, die; puska-golyó, puskaalaca.
Fintenlauf, der; puska-cső.
Fintenstaff, der; puska-ágy.
Fintenstich, daß; puska-szeresim v. lakat.
Fintenstichblech, daß; puska-szeresim' lemez.
Fintenstich, der; puskatok.
Fintenstich, der; puska-lövés.
Fintenstich, der; puska-s; gyalog katona.
Fintenstein, der; puska-ka-ba.
Fintglas, daß; csőüveg.
Fispörn, **Fistern**, cs. susog, auttog.
Fispörn, **Fistern**, daß; susogás, auttogás.
Fistchrose, die; pipaca.
Fistter, der és die; pillangó, pillanyú; tokás lap-pex, (növény).
Fistterambos, der; pillangó-ülő.
Fistterglanz, der; csillám.
Fisttergold, daß; pillangó-lemez.
Fisttergoldschlöger, der; pillangólemezverő.
Fistterhaube, die; pillangós fejkötő.
Fisttern, k. csillog, csil-lang, csillámlik, pillog, pillang.
Fistterlaub, der; pillogó fü-veny v. homok.

Füsterscheln, Fütterschimmer, ber; csillám.
 Füttersäuger, ber; pillangó-góvörö.
 Fütterschuh, ber; pillangós cipő.
 Füttersiber, daß; pillangó-esiát.
 Fütterwache, die; mézes brét.
 Füttsch, ber; szárny; kar.
 Fützbogen, ber; kőzív.
 Fützbogenpfeil, ber; nyíl.
 Füttschen, daß; pibecske, pelyhecske.
 Fütze, die, Fützen, ber; pih, pelyh.
 Fützen, cs. és k. pihéz, pihő csaplat v. ver; piheszik, pihet ereszt
 Fützenst, daß; nyiredékes ág.
 Fützenblume, die; csüklölő; vasvirág.
 Fützenkraut, daß; vasvirág.
 Fützentuch, daß; darócposztó.
 Fützeuer, daß; szalmatűz.
 Füttsicht, mn. piheszakú.
 Fützig, mn. és ih. pelyhes, pihés; pelyhesen.
 Fützeide, die; fátylelyem.
 Fützwolle, die; nyiredékgyapju.
 Füt, ber; bolha; einem einen — inß Ohr setzen, valakit nyugtalanoságra ejteni.
 Fütthalant, ber; bolhaszerescek, bolhafü.
 Füttsch, ber; bolhacsipés.
 Füttschen, cs. bolház, bolházakodik.
 Füttschalle, die; bolhasfogó.
 Füttschfarbe, die; bolhaszín.
 Füttschfarben, Füttschfarbig, mn. bolhaszínü.

Füttschig, mn. és ih. bolhá; bolhásan.
 Füttschtrant, daß; bolhafü; berzedt kónizs; csomhor; hódos csikaszár, hunyorfü.
 Füttschpeffer, ber; borsos csikaszár, ebgömbér, légyfü.
 Füttschfame, ber; bolhautifü, bolhafü; bolhamag.
 Füttschsch, l. Füttschsig.
 Füttsch, ber; fátvol; virágzás; virágzás' ideje; dívat, díszlet.
 Füttschband, daß; fátvolzalag, fátvolpántlika.
 Füttschbinde, die; fátvolöv.
 Füttschen, mn. fátvol, fátvolból való.
 Füttschen, daß; forint.
 Füttschrentiner, ber; florenzi.
 Füttschrentinisch, mn. florenzi.
 Füttschren, daß; Florenca, (város).
 Füttschrentband, daß; fátvollelyemzalag.
 Füttschrentfide, die; fátvollelyem.
 Füttschrent, daß; vivószál.
 Füttschreige, die; fátvolka.
 Füttschgewand, daß; fátvolruha.
 Füttschhaube, die; fátvolfej-kötő.
 Füttschhut, ber; fátvolos kalap.
 Füttschiren, k. virágzik, díszlik.
 Füttschreid, daß; fátvolruha.
 Füttschrafran, ber; sáfrányszeklicze.
 Füttschreher, ber; fátvol.
 Füttschreherze, die; fátvolkötény, fátvolkőcsöle.
 Füttschruh, ber; fátvolazovata.
 Füttschruh, daß; fátvolkendő.
 Füttschruwer, ber; fátvolazovó.

Füttsch, daß; tutaj, szál, talp, szálhajó, talphajó; folyóvis.
 Füttschamt, daß; szálhivatal.
 Füttschbach, ber; szálpatak.
 Füttschband, daß; tutajgusz.
 Füttschbauhof, daß; úsztatott épületfa.
 Füttschbaum, ber; úsztatott fa.
 Füttschbeamte, ber; száltiszt.
 Füttschbrücke, die; talphíd, szálhíd.
 Füttschbutter, die; olvasztott vaj.
 Füttsche, die; úszósárny; parra.
 Füttsche, die; tutaj, szál, talp, szálhajó, talphajó; faúsztatás.
 Füttschen, cs. úsztat, vízen ereszt v. leereszt (fát st.); folytat, ereszt (tejet a' gyermek' szájába st.); fölön (tejet); öblit, kiöblit (ruhát); megolvaszt. —, k. úsznik.
 Füttschen, daß; faúsztatás.
 Füttscher, ber; tutajos.
 Füttschfeder, die; úszósárny.
 Füttschfuß, ber; úszóláb.
 Füttschfüßig, mn. úszólábú.
 Füttschgerechtigfeit, die; száljog.
 Füttschgraben, ber; faúsztató csatorna.
 Füttschhafen, ber; tutajhorog.
 Füttschhandel, ber; szálkereskedés, talphereskedés.
 Füttschhol, daß; úsztatott fa.
 Füttschmann, l. Füttscher.
 Füttschmeister, ber; tutajmester.
 Füttschordnung, die; faúsztatási rend.
 Füttschplatz, ber; úsztatott fák' rakhelye.
 Füttschrecht, daß; faúsztatási jog.

Flößschreiber, der; fűszatási írnök.

Flößschiff, der; szálló.

Flößwehr, das; szűlrekezk.

Flößweise, die; tutajgűza.

Flößzeit, die; fűsztatás' ideje.

Flöße, die; fűvola, haránt-sip; cséve.

Flößen, k. fűvoláz.

Flößenbohrer, Flößenmacher, der; fűvolakészítő.

Flößenfutter, das; fűvola-tok.

Flößenpfeiler, der; fűvolás.

Flößenkübel, das; fűvolára készűlt hangmű; fűvolarész.

Flößenton, der; fűvolahang.

Flößenuhr, die; fűvolás óra.

Flott, mn. és ih. uszó, vizen lebegő; — Istent, kedvére élni, bőven élni. ein Schiff — máshon, megfeneklett hajót elindítani.

Flott, das; tejsől.

Flotte, die; hajóhad, hajósereg.

Flottenführer, der; hajóhadvezér.

Flottgras, das; bűtykös e-csetpázsit.

Flottille, die; hajóhadcsapat.

Flottmilch, die; tejsől.

Fluß, das; telep, (bányákban).

Flußberg, der; telephegy.

Flußbe, die; nagy szű.

Flußber, das; telepérez.

Flußgebirg, das; telephegység.

Flußkalk, der; telepmez.

Flußweise, ih. telepként, telepekben.

Fluß, der; átok; szitok; káromkodás; átkozás, meg-

átkozás, átkozódás; szitkozódás.

Flußeid, der; átokeskű.

Flußeln, k. és cs. átkoz, megátkoz, átkozódik; szitkozódik; káromkodik, káromol, megkáromol.

Flußenswerth, mn. átkos, átkozatos; káromlatos.

Flußer, der; átkozódó; szitkozódó; káromkodó.

Flußt, die; futás, szaladás; sietség, menedék; sor; die — nehmen, entgegen, megfutamodni, futásnak v. szaladásnak venni magát; den Feind in die — schlagen, az ellenséget megzsalasztani; sitzen Feinde in einer —, hét ablak egy sorban.

Flußten, k. és cs. el-, megfut, el-, megszalad (menekvés' ügyéért), menekedik; bátorságos helyre bord v. viz v. takarít.

Flußten, das; futás, szaladás.

Flußtig, mn. futó, szaladó, (bad); szűkevény; futós, szaladó, sebes, gyors, (ló); mulékony, röpke, (öröm st.); szűlékony, (kénéső st.); hullámzó, lobogó, (ruha); hamar, könnyed, sebes, sietve készűlt (munka). —, ih. sietvést, könnyeden.

Flußtigheit, die; mulékony-ság; szűlékonyság; hamar-ság, gyorsaság, sebes-ség; sebsesség, sietség.

Flußtling, der; szűkevény; cséslecsap, vizesű.

Flußtrührer, die; menedék-gödör, (vadászoknál).

Flußuhrbig, mn. és ih. átkozatos; átkozatosan.

Fluß, l. Flügg.

Fluder, das, l. Gerinne.

Flug, der; röpülés, szűl-lás; serog v. falka (röpülő vadrczo st.); kijáró v. röpülő hely v. lyuk, (bűgon, kaptáron st.); eléröpülés ideje 's telepedés' helye (vadludaknak st.); szűrnyborkor, szűrnyképár, (czimertudományban); einen Vogel im Fluge fűsien, röpében lőni madarat; einen Baßen im Fluge fangen, szűltában megkapni a' labdát.

Flugbiene, die; gyűjtő v. munkás mész.

Flugel, der; szűrny; szűrnyékszongora; szűlvitorla; hadszűrny; szűrny, (épületé, ablaké st.); die — hűngen lassen, szűrnyast el- v. leereszteni; bűsulni, szűmorkodni; sich die — verbrennen, újat megégetni, porűl járni.

Flugelabrutant, der; szűrnyékségéd.

Flugelbauer, der; szűrnyékszongora-készítő.

Flugelbude, die; szűrnyfűdel, (bogaraknál).

Flugelbüch, der; oldalgát.

Flugelstern, der; repő, (nűvény).

Flugelsternig, mn. és ih. szűrnyalakú; szűrnyalakulat.

Flugelhaube, die; szűrnyas sejkűtő.

Flugelhorn, das; vadász-kűrt.

Flugelstut, der; szűrnyas kalap.

Flügelig, mn. és ih. szárnyas, szárnyékos; szárnyasan, szárnyékosan.
 Flügelstüb, daś; szárnyas ruha.
 Flügelstübchen, daś; fők-szárny, (kétcsirayu bogaraknál).
 Flügelstübchen, mn. szárnyaszegett.
 Flügelstüb, mn. és ih. szárnyatlan; szárnyatlanul.
 Flügelmacher, l. Flügelban-
 er.
 Flügelmann, der; szárnyintő.
 Flügelmantel, der; szárnyas köpönyeg
 Flügelmauffel, der; röpirom.
 Flügelmilch, die; szárnyas sipka.
 Flügelst, cs. szárnyaz, felszárnyaz, felszárnyal; megszárnyal, megszárnyaz, szárnyon v. szárnyba lő, szárnyát ellövi.
 Flügelnerve, der; röpidég.
 Flügelstferd, Flügelstrosch, daś; szárnyas ló.
 Flügelstschraube, die; szárnyas esavár v. sróf.
 Flügelststube, die; szárnyhegy.
 Flügelststier, daś; szárnyas állat.
 Flügelststhor, daś; szárnyas kapu.
 Flügelststühle, die; szárnyas ajtó.
 Flügelststuch, daś; malomvitorla.
 Flügelststwerk, daś; háromú, apró marha, enni való madarak.
 Flügelst, mn. szállós, rö-pülhető, anyányi, (bók madár).
 Flügelst, daś; méhbér, méh-pépsz.

Flughafer, der; héla, vad-zab.
 Flugloch, daś; kijáró lyuk, (kelencsén, búgón st.).
 Flugst, ih. tüstönt, azon-nal.
 Flugstaud, der; futó homok, sivatny homok.
 Flugstlecken, daś; röptenlő-vés, röptében-lövés.
 Flugstschiff, die; szallirat, röpirat.
 Flugstschiff, der; röptenlővő, röptében-lövő.
 Flugststein, die; kövi nass-polya.
 Flugststume, die; ezifra kan-kalin, sülvirág.
 Flugststern, k. csillog; fil-lent.
 Flugst, die; mező, határ, (lakhelyhez tartozó); sik-mező, rónaföld, mezőség; virány; tornász; pitvar.
 Flugstbuch, daś; telekkönyv.
 Flugst, Flugst, k. és cs. határoz, határt hány; ha-tárt jár.
 Flugst, der; mezőcsész; gyepmester.
 Flugstgang, der; határjárás; mezőjárás.
 Flugstgott, Flugstgott, der; mezőisten.
 Flugstgraben, der; határa-rok.
 Flugstgrenze, die; mezőha-tár.
 Flugstrecht, daś; határjog.
 Flugstregister, l. Flugstbuch.
 Flugststube, der; mezőcsész.
 Flugststein, der; határkő.
 Flugst, der; folyás; folyam, folyóvíz; olvadás, meg-olvasás; érezolu; vas-olu; olda, szines és ü-vegemű kovacs; folyó-kovacs; sinen — burcs-
 waten, átácsolni v. meg-

lábolni a' folyamot; Sit-ber in — bringen, az e-züstöt megolvasztani.
 Flugstwasser, der; vízmel-léki.
 Flugstartig, mn. csúznemű.
 Flugstbad, daś; folyamfür-dő.
 Flugstbarst, l. Flugstbört.
 Flugstbarstschiff, der; márna.
 Flugstbett, daś; folyam' med-ro v. árka v. ágya.
 Flugststume, die; aranygyo-pár.
 Flugstbört, der; folyami sü-gér.
 Flugstbrausen, der; durda. (hal).
 Flugstbride, Flugstbride, die; folyami orsóhal.
 Flugstbüchse, die; olupormily-lye.
 Flugstseifen, daś; olvas.
 Flugsterde, die; oluföld.
 Flugstfahrzeug, daś; folyami jármű.
 Flugstsaal, der; folyam' e-sző.
 Flugststieber, daś; ezüzláz.
 Flugstschiff, der; folyami hal.
 Flugstgold, daś; mosott a-rany, aranypor.
 Flugstgott, der; folyamisten.
 Flugststige, mn. folyó, hig; ol-vadt.
 Flugststigeit, die; folyóság, higság; folyóság, folya-dék.
 Flugststauentkraut, daś; par-ti sarló; uszaszakáll.
 Flugststarpfen, der; folyami pony.
 Flugststiesel, der; folyami békasó v. kovakő.
 Flugststreb, der; folyami rák.
 Flugststmeister, daś; húsolókés.
 Flugststmilch, die; szines a-
 csa.
 Flugststosen, der; vaskoh.

Flußpferd, das; viziló.
 Flußpflaster, das; csúszellenes tapasz.
 Flußröhre, das; folyamjog.
 Flußsand, der; folyami főveny v. homok.
 Flußsaure, die; oldasav.
 Flußschiff, das; folyami hajó.
 Flußschiffahrt, die; folyami hajózás.
 Flußschilfröhre, die; folyami teknősbéka.
 Flußschwede, die; folyami csiga.
 Flußschwamm, der; folyami szivacs.
 Flußseite, die; folyamra fekvő v. néző oldal, rész, (hátsó st.).
 Flußstath, der; folyókövacs.
 Flußstein, der; folyami kő; oldakő; láva.
 Flußstoff, der; csúszkelme, csúszanyag.
 Flußtobel, der; náthapor.
 Flußwasser, das; folyamis.
 Fluß, die; áradás; vizár, víztolulás; árvis; tengerár v. dagály; hullám, bab; ár, özön.
 Flußanker, der; *Arhorgony*.
 Flußbett, das; folyam' medre; malomválu.
 Flußbeich, der; árgát.
 Flußben, k. és sz-n. árad, dagad; hullámsík, rajlik (a' szenvedelem st.); ösönlik. — cs. elragad, elhord, elvisz (árként).
 Flußhafen, der; árrév.
 Flußhwerf, das; ércserekesz, (folyamokban).
 Flußseit, die; tengerár' ideje.
 Fode, die; alsó elővitorla; tarka góm.

Fodmars, der; előárbocz' kosára.
 Fodnaß, der; előárbocz.
 Fodraa, Foderrahe, die; elővitorlarúd.
 Fodsegel, das; alsó elővitorla.
 Fodstränge, die; előárboczhegy.
 Fodswand, die; előárbocz' öreg kötelo.
 Fodern, l. Forderen.
 Föderen, l. Fördern.
 Fohlen, das; csikó.
 Fohlen, l. Füllen, k.
 Föhn, die; alszél, déli szél.
 Fohre, die; piastáng.
 Fohre, Föhre, die; erdei fenyő; fenyő, (két v. több levelkével egy egy bokrocakában).
 Föhren, mn. fenyő-, fenyűfából való.
 Föhrenbach, st. l. Föhrenbach st.
 Folge, die; következés, következmény; következtetés; engedelmesség, szófogadás; sor, rend; jövőendőidő; folytatás; — seiften, szót fogadni, engedelmessédni; in der —, azután; ezután; in der — der Zeit, idő' jártaival v. múltával; in der —, egy sorban v. rendben, egymás után; zu —, des, der nek, nek következésben; . . . szerrint; — stehen, következtetni.
 Folgeleistung, die; engedelmesség, szófogadás.
 Folgen, k. (auf -al), következik (után), követ (vethatalban st.); (aus-, al), következik, foly,

(hól, böl); (3-dik ejtés-sel), követ, kísér (hallettat st.), utána megy; engedelmessédked, szót fogad (tanácsnak st.), követ (példát, szót st.),
 Folgend, mn. következő, következőendő; jövő, jövőendő; egymásután következő.
 Folgendes, ih. következőleg, következőkép.
 Folgendes, mn. következőesek nélküli.
 Folgendes, mn. nagy és sok következőesű, következőesekben-gasdag.
 Folgeracht, Folgerichtig, mn. és ih. következtetes; következtelenen.
 Folgerichtigfeit, die; következtetésesség.
 Folgern, cs. következtet.
 Folgerung, die; következtetés; folyadék.
 Folgerschiff, der; következtetésű.
 Folgerwelt, die; jövőendő kor v. világ.
 Folgewidrig, mn. és ih. következtetlen; következtetlenül.
 Folgewidrigfeit, die; következtetésesség.
 Folgeszeit, die; jövőendőség, jövőendő idő.
 Folglich, ih. következőleg, következőkép, tehát.
 Folglam, mn. és ih. engedelmesség, szófogadó; engedelmesen, szófogadólag.
 Folglamfeit, die; engedelmesség, szófogadás.
 Foliant, der; ivnagyságu könyv.
 Folio, das; ivnagyság; ivnagyságu könyv; ein Blatt im —, sült bolond.
 Folter, die; kínalkotmány;

kinvallatás, kínzás; kín, gyötrellem, mardoxás.
Fösterbank, die; kintpad.
Fösterer, der; kinvallató.
Föstergeräth, das; kinezsköz, kinaszer.
Fösterkammer, die; kinvallató kamara.
Föstern, cs. kinvallat, kintpadra hűz; kinox, gyötör, mardox (szemrehányásokkal st.).
Fösterpein, **Fösterqual**, die; kinvallás; gyötrellem, kín.
Fösterstube, die; kinvallató szoba.
Fösterung, die; kinvallatás; kínzás.
Fösterzeug, das; kinezsköz, kinaszer.
Fontaine, l. Springbrunnen.
Fontaneu, das; folyóseb, genykutacs; sejlágy, sejkutacs; — sejen, genykutacsot v. folyósebet nyitni.
Fontaneufestung, die; genykutacsnyitás.
Foppet, cs. kötekedik, kötődik, ingerkedik, (-val, -vel).
Fopper, der; kötekedő, kötődő, ingerkedő.
Fopperer, die; kötekedés, kötődés, ingerkedés.
Förder, l. Fener, Weiter.
Förderlich, mn. hasznos, használatos.
Fördern, cs. kíván, megkíván; einen vor die Ahnenge —, valakit párviadalra v. szállkardra híni; einen vor Gericht —, valakit megidézteni, törvény elébe idézni; einen zu sich, vor sich —, valakit magához parancsolni, maga elébe hívni.

Fördern, cs. tovább küld, szállít v. visz; siettet; előmozdít, elősegít; el-, kitakarít, el-, kihord, (bányászoknál); einen Gesellen —, mesterlegénynek munkát adni. —, vh. siet; fördere dich, siess, lásd hozzá. —, sz-n meg, sikerül, díszlik.

Förderniß, das; előmozdítás, elősegítés; el-, kitakarítás, (bányászoknál); segély, segítség.

Förderriem, mn. és ih. elősegítő, használatos; gyors, siető; gyorsan, sietve.

Forderung, die; kívánás; megkívánás; kívánóság; követelés; idézés; kihívás.

Förderung, die; előmozdítás, elősegítés; kitakarítás, (bányászoknál); siettetés; elkészülésre megígért munka, (készműveseknél).

Förfe, die; pisztráng.

Förfeubach, der; pisztrángos patak.

Förfeufang, der; pisztrángfogás.

Förfeuteich, der; pisztrángos tó.

Förfe, **Förfel**, die; vasvilla; ganajhányóvilla.

Förfein, cs. felvillás, villára szúr v. vez.

Form, die; alak, kép, forma; mód, szer; minta; nach gewöhnlicher —, szokott mód szerint; in — Rechtsens, törvény szerint, törvényszeresen.

Formalsten, l. Formalität, die; bevett szokás, szertartás.

Format, das; könyv' rétnagysága.

Formband, das; mintazsinog, (kalaposoknál).

Formbant, die; mintapad, (ágyuöntőknél).

Formbar, mn. alakítható, formálható.

Formbret, das; mintadeszka, (ágyuöntőknél).

Formel, die; mód, forma.

Formen, cs. alakít, formál, képel.

Formenmacher, das; mintakészítő.

Formenmacher, der; mintakészítő.

Formenscheider, der; mintataragó, mintavédő.

Former, der; mintász.

Formerde, die; mintaföld.

Formstache, die; mintapalack, (ércsműveseknél).

Formfutter, das; mintatok, (aranyverőknél).

Formgriffel, der; mintakés.

Formholz, das; mintafa.

Formig, mn. és ih. (összetételekben) -alakú, -képű, -szabású, -forma, -dad, ded; -alakulag, -képűleg, -szabásulag, -formán, -dadon, -deden.

Formiren, cs. és vh. alakít, képel, formál; alakul, szerkeszkedik.

Formkopf, der; mintafej, (hajfodorítóknál).

Formkugel, die; mintagömb, (ércsműveseknél).

Formlade, die; mintagyűrő, (ércsműveseknél).

Formlich, mn. és ih. módszerez, helyes, illendő, formaszerezti; módszeresen, helyesen, illendően, forma szerint.

Formlichkeiten, die; módsze-

rosság, helyesség, illendőség.
Formlos, mn. és ih. alakatlan, formátlan; alakatlanul, formátlanul.
Formmeister, der; mintamester. (kohoknál).
Formpresse, die; mintasajtó, (aranyverőknél).
Formsaub, der; mintafövény, mintahomok, (érczműveseknél).
Formseite, die; mintakorong, (göröncséreknél).
Formspath, der; mintakovacs, (érczműveseknél).
Formspindel, die; mintatorsó, (ágyuöntőknél).
Formtempel, der; mintabélyeg, (kőnyvötőkénél).
Formstein, der; mintafészek.
Formstof, der; keztűsám.
Formstück, das, l. Formstein.
Formtisch, der; mintaasztal.
Formzeng, das; mintaszer.
Forstbegier, **Forstbegierde**, die; vizsgaság.
Forstbegierig, mn. és ih. vizsga; vizsgán.
Forstheisen, das; kutasz.
Forsthen, k. és cs. kérdőködök; tudakozódik; vizsgálódik; nyomoz, vizsgál.
Forsthen, das, l. Forstjung.
Forsther, der; nyomozó, vizsgáló, vizsgálódó.
Forstjung, die; kérdészködés, tudakozódás; vizsgálódás; nyomozás, vizsgálás; nyomozat, vizsgálat.
Forst, der; erdő, erdőség; csere, haraszt, pagony.
Forst, der; földelorum, tetőgerincz.
Forstamt, das; erdőhiva-

tal, erdőtisztaság; erdőszék; ein — halten, erdőszéket tartani v. ulti.
Forstansschlag, der; erdőbecsü.
Forstaufseher, der; erdőügyelő, erdőfelvigyázó.
Forstbaum, der; erdőfa; vadonfa.
Forstbauzucht, die; erdőtenyésztés.
Forstbeamte, der; erdőtiszt.
Forstbediente, der; erdőszolga.
Forstbesitzer, der; erdőbirtokos, erdőtulajdonos.
Forstbesizer, der; pagony, erdőszak.
Forstbrühe, die; erdőbirság.
Forstbuch, das; erdőtörvénykönyv; erdészkönyv.
Forstdiebstahl, der; erdőlopás, falopás.
Forstdiener, der; erdőszolga.
Forstdienst, der; erdőszolgálat.
Forster, der; erdősz, erdővadász, pagonyvadász.
Forstfaren, die; pagony; erdőszlak; erdőszgyűlés.
Forstfährig, **Forstfährig**, mn. erdőszeti.
Forstfrevler, der; erdőronctás.
Forstfrevler, der; erdőronctó.
Forstfrohne, die; erdőszakmány, erdőrobot.
Forstgarbe, die; irtóványkéve, irtóványtized.
Forstgefälle, t. erdőjövedelem.
Forstgerecht, mn. erdőszet-értő.
Forstgerechtigkeite, die; erdő' tulajdonossága.
Forstgericht, das; erdőszék.

Forstgesetz, das; erdőtörvény.
Forstgewächs, das; erdei növény.
Forstgrenze, die; erdőhatár.
Forsthaus, das; erdőszház.
Forstherr, der; erdőtulajdonos.
Forstherfchaft, die; erdőurasság.
Forstlinter, **Forstlinter**, **Forstlinter**, der; erdőkerülő, erdőcsösz.
Forstleben, das; erdőhűbér.
Forstlehrausfall, die; erdősztanintézet.
Forstmann, der; erdősz.
Forstmäßig, mn. erdőszeti.
Forstmeister, der; erdőszemter.
Forstmeister, die, l. Forstjunge.
Forstpath, der; erdőtanács; erdőtanácsos, erdőtanácsnok.
Forstrechnung, die; erdőszámadás, erdőszámvetés.
Forstrecht, das; erdőjog; erdőtörvény.
Forstrechtlich, mn. erdőjogi, erdőjogos.
Forstregel, die; erdőszszabály.
Forstrevler, das; pagony.
Forstrichter, der; erdőbíró.
Forststübe, die; erdőhatároszlop.
Forststreiber, der; erdőirtő.
Forstschule, die; erdőszsziskola.
Forstfretär, der; erdőszszancsi titoknok.
Forststein, der; erdőszszhatároskő.
Forstung, die; erdő.

Forhvermaster, ber; erdő-
gazgató.

Forhvermasteren, die; erdő-
gazgatóság.

Forfweisen, daſ; erdőset.

Forfworthſchaft, die; erdő-
gazdaság, erdőtenyésztés.

Forfwiſſenſchaft, die; erdő-
szet, erdősztudomány.

Forfwiſſenſchaftlich, mn. er-
dőszeti, erdősztudományi.

Forſtjaget, l. Forſtjaget.

Forſtjint, ber; erdőlöbér,
erdőlöpénz.

Forſt, ih, előbb, előbb, to-
vább; előre; folyvást,
folyton; el-, tova; und
ſo —, 's így tovább; —
und —, in ſinem —,
egy folytatában, szünet
nélkül; — von hier, el
innét; — mit dir, tá-
vozz, menj el; er iſt —,
elment, eltávozott; ſo —,
tiústén, mindjárt.

Forſtan, ih, ezután; tovább,
odább.

Forſtarbeiten, cs. folytatja a'
munkát v. dolgozást.

Forſtbauen, cs. folyvást ép-
ít; tovább ás v. dolgo-
zik, (bányákban).

Forſtbeſen, cs. rh. elmar.

Forſtbeſen, cs. elugat.

Forſtbetteſen, cs. és vb. foly-
vást koldul; koldulással
tengeti v. tartja magát.

Forſtbeweggen, cs. és vh. el-
mozdit; tovább tovább
mozgat; elmozdul; tovább
tovább mozog.

Forſtbringen, cs. rh. elviaz,
elhord; tovább v. előbb
viaz; ſich —, elérni, ma-
gát eltartani.

Forſtbringung, die; elvitel,
elszállítás; tovább vitel v.
szállítás.

Forſtdauer, die; tartás, el-
tartás, megmaradás.

Forſtdauern, k. tart, eltart,
fenn-, megmarad.

Forſtſuchen, k. rh. elmehet,
szabad távoznia.

Forſtſien, k. elsiet.

Forſterben, k. örökül száll,
(valakire), örökodik.

Forſtſuchen, k. rh. elmegy
(kocsin st.); tovább megy
(hajón st.); folytat (mun-
kát, beszédet), tovább
dolgozik, tovább, szól v.
beszél. —, cs. rh. elviaz,
elhord (szekeren st.).

Forſtſiegen, k. rh. elröpül,
elszáll; folyvást röpül.

Forſtſieſen, k. rh. elfoly;
folyton foly.

Forſtſühren, cs. elviaz, el-
hord, elszállít (hajón, ko-
csin st.); elvezet.

Forſtſührung, die; elvitel,
elbordás, elszállítás; foly-
tatás; folyamata.

Forſtſang, ber; elmenetel;
tartóóság, tartás, mene-
tel, folyamata; haladás,
siker; előhaladás, előme-
net.

Forſtſehen, k. és cs. rh.
adton ad; tovább ad, túlad
(valamin).

Forſtſehen, k. rh. elmegy;
utját folytatja; halad,
előre megy, (valamiben).

Forſtſehen, mn. folyamas,
tartós, huzamos.

Forſtſehen, cs. rh. elemel.

Forſtſehen, k. rh. (einem),
elősegít, előmozdit.

Forſtſehung, die; elősegít-
tés.

Forſthin, l. Hinfort, külfu-
tig.

Forſthinken, k. elsántít, el-
sántikál, elhiczeg.

Forſtingen, cs. elüz, elhajt,

elkerget. —, k. elhaj-
tat, elnyargal; folyvást
vadász.

Forſtſonnen, k. rh. el-, ki-
szabadul, elmegy; tovább
v. előbb megy, halad; nö,
növekszik, terem; elől,
boldogul.

Forſtſonnen, daſ; el-, ki-,
szabadulás, elmenetel;
holdogulás, előmenetel;
növes, termés; elelem,
elérés.

Forſtſunen, k. rh. elmehet,
tovább mehet.

Forſtſuchen, k. rh. elcsusz,
elriáz.

Forſtſiegen, k. tovább ha-
dakozik, a' háborut v. ha-
dat folytatja.

Forſtſieſen, cs. rh. elbocsát,
elereszt.

Forſtlaufen, k. rh. elfut, el-
'szalad, elszökik; tart (az
út, kert st.), folyton
foly (a' lapok' száma).

Forſtſehen, k. elől, nem szün
meg élni.

Forſtſehen, cs. folyvást ta-
nul.

Forſtſehen, k. és cs. rh. to-
vább olvas; folytatja az
olvasást.

Forſtſuchen, k. és vh. to-
vább csinál v. tesz v.
csokolkszik, folytat (va-
lamit); elfut, elszalad,
elsiet.

Forſtſuchen, cs. elmegy.
elmarzol.

Forſtmüſſen, k. rh. kényte-
len elmenni; mir müſſen
fort, el kell mennünk.

Forſtpaſſen, vh. eltakarodik,
elvakarodik.

Forſtpflanzen, cs. és vh. át-
ültet; szaporít, elszapo-
rít, tenyészt, terjeszt.

szaporodik, tenyészik, terjed.
Fortpflanzung, die; elszaporítás, tenyésztés, elterjesztés; elszaporodás, tenyészés, elterjedés; tenyészés.
Fortreisen, k. elutaz; folyvást utaz; tovább utaz.
Fortreisen, cs. rh. elszakaszt, elránt; elragad, elkap (a' szenvedelem st.). —, k. rh. tovább szakad v. haasad.
Fortreiten, k. rh. ellovagol; tovább lovagol.
Fortrollen, k. elgurul, elgördül, elgörög, elhenger; tovább gurul, görög, hengereg. —, cs. elgurít, elgörget, elhengerget; tovább gurít, görget, hengerget.
Fortrollen, cs. elmozdít, eltesz; tovább tesz v. tasszít. —, k. elmozdul, elmegy; halad, előmegy.
Fortrollen, k. elevez; tovább evez.
Fortsaß, der; folytatás; nyújtvány, (boncztudományban).
Fortsetzen, cs. elvissz, eltakarít; elküld, eligazít, elereszt (szolgálatból).
Fortsetzen, cs. küld, elküld.
Fortsetzung, die; küldés, elküldés.
Fortsetzen, cs. és k. rh. eltasszít, eltol, elmozdít; tovább hajít v. vet (a' küphelyen); elvakarodik, eltakarodik.
Fortsetzen, k. és cs. elhajókászik; hajón elvissz.
Fortsetzen, cs. rh. elüt, elver; megfutamat, el-

ver; folyvást üt, ver ten ver.
Fortsetzen, k. és vb. rh. elillan, alattomban elmegy, elszökik.
Fortsetzen, cs. és k. szánon elhord, eltakarít; folyvást szánosik.
Fortsetzen, k. rh. folyvást kúszórül.
Fortsetzern, k. elballag; tovább ballag.
Fortsetzen, cs. elhurcol.
Fortsetzen, cs. rh. folytat ir, folyvást ir, folytatja az írást.
Fortsetzen, k. rh. előbb megy, tovább megy v. lép; halad, előmegy, boldogul; előmenetelt tesz.
Fortsetzung, die; előmenetel, haladás.
Fortschritt, der; előmenetel; Fortschritte machen in ..., valamiben előmenni, haladni.
Fortsetzen, cs. elhord, elvissz, elragad (a' vissz).
Fortsetzen, cs. elüsszik.
Fortsetzung, k. elvitorlás; tovább vitorlás.
Fortsetzen, cs. rh. elküld.
Fortsetzen, cs. folytat.
Fortsetzung, der; folytató.
Fortsetzung, die; folytatás.
Fortsetzen, k. rh. tovább énekel, folyvást dall.
Fortsetzen, k. és cs. tovább játszik; folytatja a' játékot.
Fortsetzen, k. rh. elugrik; megugrik; tovább ugrik.
Fortsetzen, cs. elállít, tovább állít; folytat.
Fortsetzen, cs. rh. ellök, eltasszít; előre lök v. ta-

sszít; tovább lök v. tasszít.
Forttragen, cs. rh. elvissz.
Forttragen, k. folyvást húsz; folyvást gyászol.
Forttragen, cs. rh. elhajt, elkergeszt, elűz; tovább hajt; folyvást hajt; folytat.
Fortrollen, k. és vb. elöktördök, eltakarodik, elöldöl.
Fortwachen, k. rh. nő, jól nő, egyre nő, folyvást nő.
Fortwachen, k. tart, folyvást tart.
Fortwachen, mn. folyvást, folyvást tartó.
Fortwachen, cs. elhengerít; elhengerget; elhőmpölyget.
Fortwandeln, k. tovább megy, tovább utaz, folytatja útját.
Fortwandern, k. megy, utaz, vándorol; elvándorol; tovább vándorol.
Fortwachen, cs. elfű; tovább fű; folytatón fű.
Fortwachen, cs. rh. eltaszít, elküld, eligazít, elparancsol.
Fortwachen, k. elillan, elszökik.
Fortwachen, k. rh. el akar menni; es will mit ihm nicht —, nem megy előre, nem boldogul.
Fortwachen, k. elgyökerezik, meggyökerezik, gyökeret ver.
Fortwachen, cs. rh. elhúz, elvon. —, k. rh. elköltözik; elmegy, elutaz; tovább költözik; folyvást megy v. költözik.
Fortzug, der; elmenet, el-

költözés, eltávozás, elu-
tazás.
Fosfil, das; ásvány.
Fossilis, mn. ásványos.
Fourage, die; takarmány,
marhaesleg, lóeleleség,
abrak.
Fracht, die; tereh; porté-
kateroh; vitelbér, szállí-
tatási bér.
Frachtbrief, Frachtzettel, der;
terehlevél, viteljegyzék.
Frachten, ca. szállít, visz
(árut).
Frachtfuhrmann, der; fava-
ros, fuvarozó, terehfava-
ros.
Frachtfuthe, die; terehko-
csi, szállítószekér.
Frachthof, das; terehhajó,
szállító hajó.
Frachtwagen, der; tereh-
hordó szekér, terehsze-
kér.
Frak, der; frakk.
Fraktur, Frakturſchrift, die;
törtírás.
Frage, die; kérdés.
Fragen, ca. kérd, kérdez;
einen um etwas, einen
etwas —, valakit valami
iránt, valakitől valamit
kérdezni; nach einem —,
valakiről v. valaki felől
kérdősködni v. tudako-
zódni; ich frage nicht
barnak, nem gondolok ve-
le, föl sem veszem; ei-
nen um Rath —, vala-
kitől tanácsot kérni; es
fragt sich ob ac. kérdés,
valljon st.
Fragepunkt, der; kérdés, kér-
déspont.
Frager, der; kérő, kérde-
ző, kérdezősködő.
Frageweise, ih. kérdőleg;
kérdőöleg; kérdésenként;
kérdeve.

Fragewort, das; kérdőszó.
Fragezeichen, das; kérdőjel.
Fraglich, mn. kérdéses, kér-
dés alatti, említett.
Fraß, die; nyavalyatörés,
nehéznnyavalya.
Fragment, das; töredék.
Fragmentarisch, mn. töredé-
kes.
Francisca, die; Francisca,
(nőnév).
Franciscaner, der; Ferencz-
szerzetes.
Franciscanonne, die; Fe-
rencz-apáca.
Franciscus, der; Ferencz,
(főnév).
Franco, ih. bérmentesen,
szabadon (a' postabértől).
Frank und Frey, mn. és
ih. szabadon.
Frank, der; frank; francz,
francia; európai kereszté-
ny; (keleten); frank,
(pénz).
Franken, Frankenland, das;
Frankónia, (tartomány).
Frankenwein, der; frank v.
frankóniai bor.
Frankfurt, das; Frankfurt,
(város): — am Main,
Majna-Frankfurt; — an
der Oder, Odera-Frank-
furt.
Frankiren, ca. bérmentesít,
(levelet).
Frankisch, mn. frank, fran-
kóniai.
Frankreich, das; Franciaor-
szág, Francia.
Frank, die; rojt, csafrang.
Frankenmacher, der; rojt-
kötő.
Frankot, mn. rojtnemű, rojt-
alakú; rojtos.
Frankig, mn. és ih. rojtos,
csafrangos; rojtosan, csafr-
rangosan.

Frau, der; Ferencz, (fő-
név).
Frauhand, der; francia
kötés.
Frauhand, das; francia sza-
lag.
Frauhand, der; törpe gyü-
mölcsfa.
Fraubrantein, der; fran-
cia pálinka.
Fraubrot, das; búzakenyér,
csipő.
Fraugeld, das; francia
pénz.
Fraugold, das; francia a-
rany.
Frauguden, der; francia
forint.
Frauſe, der, (Fraumann,
Fraute); francia, francz.
Frauſen, t. bujасын, bu-
jadóg.
Frauſenbeute, die; dob,
bujасынвоб.
Frauſenfreund, der; fran-
ciák' barátja.
Frauſenholz, das; gajáka.
Frauſſig, mn. bujасын-
ves.
Frauſſich, mn. francz,
francia, franciaországi.
—, ih. franczúl, fran-
csiául.
Frauſette, die; álgöngy,
francia göngy.
Frauſtaler, der; francia
tallér.
Frauſton, der; mélyhang,
(orgonában).
Frauwein, der; franczia
bor.
Fraß, der; faldoklás; fa-
lánkság, nagyehetőség; e-
ledel, (állatoké).
Fräßig, mn. és ih. falánk,
nagyehető; kisebesült.
Fratt, der; feltörés, kise-
hesülés.

Fraß, der; fattyu, kölyök; döre, hobó.
 Frage, die; hasztalanság, hiábánvalóság, gyermek-ség; majomkodás.
 Frauenbild, das; *fiator-arca*.
 Frauenkopf, der; *torzfej*, *fiatorarca*, (épületen).
 Frau, die; asszony, *némber*; nő, feleség; asszonyosság; eine — nehmen, megházasodni, megfeleségedni; hat er eine —? házas? feleséges? sie ist eine —, ő férjnél van; eine junge —, ifjú asszony, ifj' asszony; eine erst verheiratete —, menyecske; eine alte —, vén asszony, banya, *szipa*; die fluge —, jóssasszony, jóslóasszony; ihre fiese —, boldogságos szüz Mária.
 Frauenader, die; tűnér.
 Frauenbild, das; szüz Mária' képe.
 Frauenbusche, die; asszonybirság.
 Frauenbistfel, die; tarka bogács, tarkatövis.
 Frauenfeind, der; asszonygyűlölő.
 Frauenfeist, das; köüveg.
 Frauenglas, das; csillám-kő.
 Frauenhaar, das; Vénusfordorka; köruta-bordalag, (növények).
 Frauenhandschuh, der; asszonykeztű; csengetyűke, (növény).
 Frauenhaud, das; asszonyruha, nőruha.
 Frauenkloster, das; apácza-klostrom.
 Frauenlist, die; asszonyi ravaszág.

Frauenmantel, der; asszonyköpönyeg; karajos bokál, palástfü.
 Frauenmilch, die; asszonytej.
 Frauenmünze, die; zöld meneta.
 Frauenmabel, der, Nabels frau, das; konya köszöny, köldökfü.
 Frauenpuß, der; asszonyi pipere.
 Frauenstaud, der; asszonyi ékességek v. drágaságok.
 Frauenstneider, der; asszonyiszabó, asszonyok' szabója.
 Frauenstuh, der; asszonycipő; rekkette; kerep.
 Frauenstuffer, der; asszonyvarga.
 Frauensteute, t. asszonyok, fehérzemélyek, fehérnép.
 Frauensterson, die; asszonyzemély, nőzemély, fehérzemély.
 Frauenstegel, der; henyecsengetyűke, (növény).
 Frauenstand, der; asszonyi állapot, asszonyi méltóság; asszonyok' álló v. ülő helye, (templomban).
 Frauenstuhl, der; asszonyzék, asszonyok' ülőhelye.
 Frauentag, der; holdgasszony' napja.
 Frauenwolf, das; asszonyok, fehérnép, nőnem.
 Frauenzimmer, das; asszonyozoba; asszony, fehérzemély; asszonyok; fehércezelő.
 Frauenzell, das; kisasszony.
 Freß, mn. szemtelen, vakmerő, arczátlan. —, ih-

szemtelenül, vakmerőn, arczátlanul.
 Freßheit, die; szemtelenség, vakmerőség, arczátlanság.
 Fregette, die; fregat.
 Fregattvogel, der; keselyelikán.
 Fremd, mn. idegen; widéki; külföldi, külhoni, külországi; ismeretlen, járatlan; különös, szokatlan; sich in fremde Hände avatkozni; das kommt mir — vor, az nekem különösnek tetszik.
 Fremdartig, mn. különfajú, különemű.
 Fremdartigkeit, die; különfajnság, különeműség.
 Fremde, die; külföld, idegen föld, külország, idegen ország; in die — gehen, külföldre menni v. utazni.
 Fremde, der és die; idegen, külföldi.
 Fremdling, der; idegen, külföldi, jövevény; utazó; járatlan, tapasztalatlan.
 Fremdlingrecht, das; jövevényjog.
 Fresco, das; fresco.
 Fresco-Maler, der; frescofestő.
 Fresco-Malerich, die; frescofestés.
 Freße, die; száj, torok.
 Freßen, cs. rh. eszik, megesszik, (az állat); fal, felfal, zabál; megemész; seinen Verbruß in sich —, magában emészteni; um sich —, harapogni.
 Freßen, das; evés; falás, zabálás; eledel, (állatok).

Freier, der; evő, faló, szálló, torkos.
 Freierer, die; nagyehetőség, totkosság; evés-ivás, vendégeskedés.
 Freibegierde, die; totkosság, nagyehetőség, salákság.
 Freiflieber, das; totkosáláz, éhláz.
 Freigierig, mn. mohó, torkos, salánk.
 Freinápfehen, das; etető edényke; madárvaló.
 Freispitze, die; falám, (bogaraknál).
 Freistadt, die; éhkör.
 Freistrog, der; etető teknő, medenceze; tál.
 Freiwandl, der; nagybélű, torkos, eszem-izsom ember.
 Freizangt, die; falám.
 Frett, Frettchen, Frettwiesel, das; pelymeg.
 Fressen, cs. eszik; etet, hizlal, töm (baromfit).
 Freude, die; öröm, örvendezés; gyönyör, gyönyörűség, gyönyörködés; ich mache mir seine — das aus, örülök neki, örömemre szolgál; seine — an etwas haben, gyönyörködni valamiben; — an jemanden — erleben, örömet élni valakiben; mit Freuden, örmömmel, édes örömezt.
 Freudebezeugung, die; örvendezés, örömjelentés.
 Freudefest, das; örömlünnep.
 Freudefeuer, das; örömtűz.
 Freudegenuss, der; örömelemény, örömeledés.
 Freudegeschrey, das; örömkialtás, örömszaj.
 Freudeleben, das; örömelet, kéjélet, vígélet.

Freudenfeier, Freudenlos, mn. és ih. örömtelen; örömtelentül, öröm nélkül.
 Freudensied, das; örömdal, örömenek.
 Freudenmädchen, das; örömeleány.
 Freudenmahl, das; örömtor.
 Freudensthl, das; örömolaj, (bibliai szó).
 Freudensopfer, das; örömaldosat.
 Freudenstich, mn. örömes, örvendetes, örömteli, örömteljes.
 Freudenstiel, der; örömlak, mennyország.
 Freudenstuck, der; örömlövés.
 Freudenstprung, der; örömgugrás, örömszökdelet.
 Freudenstüber, der; örömhúborító.
 Freudentag, der; örömnapi.
 Freudentanz, der; örömlánca.
 Freudenthräne, die; örömköny.
 Freudentrauf, Freudentwein, der; örömpohár.
 Freudentrunk, mn. és ih. örömitas; örömitasan.
 Freudenvoll, mn. örömteli.
 Freudezeichen, das; örömjel.
 Freudezeit, die; örömidő.
 Freudig, mn. örvendetes, örvendező, vidám, —, ih. örmömmel, örvendező.
 Freudigsteit, die; öröm, vidámság.
 Freuen, vh. örül, örvend; ich freue mich darüber (diesem), örülök rajta; sich auf etwas —, valaminek örülni.
 Freund, der; barát; ro-

kon, atyafi; levelező társ, (kereskedőknél); ein — einer v. von einer Sache sein, valaminek barátja lenni, valamit kedvelni v. szeretni.
 Freundin, die; barátné; rokon.
 Freundlich, mn. barátságos, nyíjas, kedvelhető, édes, szíves. —, ih. barátságosan, nyíjasan, kedvelhetőleg, szívesen, édesen.
 Freundlichkeit, die; barátságos magaviselet, nyíjaság.
 Freundschaft, die; barátság; rokonság, vérség, atyalság; szívesség.
 Freundschaftlich, mn. barátságos, nyíjas; baráti. —, ih. barátságosan; barátiilag.
 Freundschaftsbund, das; barátságos összeköttetés.
 Freundschaftsbeyzeugung, die; szívesség, barátság v. szívesség' jele, barátságmutatás.
 Freundschaftsbund, der; baráti szövetség.
 Freundschaftsbienst, der, Freundschaftsflügel, das; baráti szolgálat; baráti szívesség, barátság.
 Frevel, der; vétés; vétek, gonosztét, gázlét; pajkoság.
 Frevelhaft, Frevellich, mn. vétkes, gonosz, gáz; pajkos. —, ih. vétkesen, bűnösen, gonoszul, gázul; pajkosan.
 Freveln, cs. vétkezik, gonoszságra vetemedik; vétéséget követ el.
 Frevelthat, die; vétek, gonosztét, gázlét.

Freyler, der; vétkező, gonosz, gouosztevő.

Frey, mn. szabad, ment; szabados; tágas, tér, nyílt; die freye Kunst, a' szabad művészetek; die freye Luft, szabad lég v. levegő; in freyer Luft, a' szabad levegőn; ein freyer Platz, nyílt hely; von freyen Ständen, önként. —, ib. szabadon, menten; függetlenül, tetszése szerint; — heraus, koreken, nyílt szívvel; von etwas — bleiben, valamitől menten maradni; einen Brief — machen, levelet bérmentesíteni; einen — machen, valakit fölmenteni, felszabadítani; einen — sprechen, feloldozni; einen — umdünbigen — sprechen, kiskorút felszabadítani; — stellen, elkülönözni, elszigetelni; etwem etwas — stellen, valakinek valamit szabadságára hagyni; — stehen, külön v. elkülönözve v. szabadon állani; szabadságában v. rajta állani.

Freyader, der; szabados föld.

Freyamt, das; szabad tisztviselés.

Freybataillon, das; szabadzászlóal.

Freybauer, der; szabad paraszt.

Freybenter, der; tengeri rabló; kalóz; szabad katon.

Freybenteren, die; tengeri rablás; kalózkodás.

Freybütel, das; szabad bejegy.

Freybrief, der; szabadság-

levél; kiváltságlevél; útlelevél.

Freyburg, das; Freiburg, (város).

Freybürger, der; szabad polgár; népberát.

Freycompagnie, die; szabad csapat.

Freycorpß, das; szabad sereg.

Freydenker, der; szabadgondolkodó, szabadon gondolkodó.

Freydenkeren, die; szabadgondolkodás.

Freydenkerisch, mn. szabadgondolkodási. —, ih. szabadgondolkodás szerint.

Freye, das; szabad, szabad tér; szabadság; im Freyen, szabad ég alatt.

Freyelgen, mn. majorsági.

Freyen, ca. felszabadít, megszabadít; elvesz, feleséggül vesz. —, k. (um eine Person), kér, kéret, megkéret; házasodik.

Freyer, der; kérő, leánykérő, házasulandó; auf Freyer Füßen gehen, házasodni akarni.

Freyerer, Freyer, die; leánykérés, leánykérő; auf die — gehen, leányt kérni, leánykérőbe menni.

Freyerömann, der; kérő, leánykérő, leánykérő.

Freyerfrau, Freyererinn, die; háróné.

Freyerfüßen, das; bárókisszony.

Freygeben, ca. rh. felszabadít, szabadosít, szabadsággal megajándékoz.

Freygebenig, mn. adakozó, bőkezű. —, ih. adakozólag, bőkezűen.

Freygebenigkeit, die; adakozás, bőkezűség.

Freygebenen, mn. szabad születésként származott, szabadon született.

Freygeist, der; szabadszellelem, szabadszemlelem, szabadon gondolkodó.

Freygeisterey, die; szabadszemlelem, szabadszemleműség, szabadon gondolkodás.

Freygeistereisch, mn. szabadszemlelem. —, ib. szabadszemleműleg.

Freygestatten, mn. felszabadított, szabadon bocsátott.

Freygestattene, der és die; szabados, szabadonbocsátott; szabadszolga.

Freygut, das; szabados jószág, váltáságos jószág, majorság, nemesi jószág.

Freyhalten, der; szabad költő, szabad rév.

Freyhalten, ca. rh. kitart, valakiert fizet.

Freyhalten, der; szabad birtokos.

Freyhaltung, die; kitartás.

Freyhaus, das; szabad telek, adótól ment ház.

Freyheit, die; szabadság; kiváltság; engedelem; sőt die — nehmen, bátorkodni merészleni.

Freyheitsbaum, der; szabadságfa.

Freyheitsbrief, der; szabadságlevél.

Freyheitsbündner, der; szabadság' gyilkosa v. tapodója.

Freyheitsbüßter, der; szabadság' oldó.

Freyherr, der; báró.

Freyherrlich, mn. és ih. bárós, bárói; bárólag, báróikép.

Freyherrlichkeit, die; báróság.

Freihof, der; szabad telek.
Freihufe, die; szabad föld.
Freijahr, das; szabad v. szabados év.
Freiassung, die; felszabadítás; felszabadulás; fölmentés; szabadon bocsátás, szabadonbocsátás, elbocsátás.
Freiesien, das; szabad hűbér.
Freisich, ih. kétségkívül, igen, igen is, bizonyára, bizonyosan, valóban, igazán; ugyan.
Freisagung, die; felszabadítás, fölmentés.
Freimann, der; szabados; szabad telek' birtokosa; bakó, hóhér, gyepmester.
Freimarft, der; szabad vásár.
Freimauer, der; szabadkőműves.
Freimaureren, die; szabadkőművesség.
Freimesse, die; szabad sokadalom.
Freimüthig, mn. és ih. szabad, szabadlelkű, őszinte; szabadon, szabadlelkűleg, őszintén.
Freipartei, die; fölkelő sereg, önkéntesek.
Freipost, der; menedéklevel.
Freipreier, der; szabad v. önkéntes lovag; szabad martalóc.
Freisatz, der; szabad földbirtokos.
Freischießen, das; köz lövés (szélba v. madarakra), lövészet.
Freischlichter, **Freischnider**, sc., der; szabad mészáros, szabó sc.

Freischule, die; szabad iskola.
Freischuß, der; szabad lövés, biztos lövés.
Freischiße, der; szabadlövés.
Freisinn, der; szabadelműség, szabad gondolkozás.
Freisprung, mn. szabadlemk.
Freisprechung, die; feloldozás, fölmentés, felszabadítás.
Freisraat, der; köztársaság, közhatalom.
Freisstadt, die; szabad város.
Freisstätte, die; menedék hely.
Freisunde, die; üres óra, szabad óra.
Freitag, der; péntek; der Rikke —, nagypéntek.
Freitisch, der; szabad asztal, szabad tartás.
Freitreppe, die; küllepcső.
Freiung, die; megszabadítás; menedék, szabad hely.
Freiwasser, das; köz víz, szabad víz.
Freiwerber, der; kőrő.
Freiwilling, mn. önkénti, önkéntes, szabad akaratú. —, önként, kézarakva, önszántából.
Freiwilligkeit, die; önkéntesség, szabadakarat, önkakarat.
Freiwittfel, der; szabadlevél, szabadlevélke.
Freiwiß, das; Friol, (tartomány).
Freiwisse, das; vetreze.
Freiude, **Freiden**, der; béke, békeség, csend; laß mich in (mit) —, hagyj békét, ne bánta.

Freiessühr, **Freiessführ**, der; békefejdelem, (Krisztus).
Freiessartitel, der, **Freiessbedingung**, die; békepont, békecsikkely, békeföltétel.
Freiessbote, der; békekövet, békelírmondo.
Freiessbrecher, der; béketörő, békerontó, békebontó.
Freiessbruch, der; béketörés, békebontás.
Freiessbrüchig, mn. béketörő.
Freiesscongres, der; békegyűlés.
Freiessfest, das; békeünnep.
Freiessfeuer, das; béketűzjáték, béketűz.
Freiessflage, die; békeszóló.
Freiessgedanken, t. békes gondolatok.
Freiessgeschicht, das; békemunkálat, békemunkálódás.
Freiessinstrument, das; békekelevél.
Freiesskuß, der; békecsók.
Freiesskuß, die; békepénz, béke-émlékpénz.
Freiessnachricht, **Freiesspost**, die; békehír, béketudósítás.
Freiessspräminarien, t. békeelismények.
Freiessrichter, der; békebíró.
Freiessschuß, der; békekötés.
Freiessstab, der; békeveszszó, békepálcza.
Freiessstifter, der; békeszerző, békelétő.
Freiessstiftung, die; békeszerzés, békelétés.

Friedensfürer, der; békeháborító, háborgó.
 Friedenstractat, der; békealku.
 Friedensunterhändler, der; békekötő, békeeszközölő.
 Friedensunterhandlung, die; békealkudozás, békealku.
 Friedensvermittler, der; békeközbefutó, békéltesítő.
 Friedensvermittlung, die; békéltesítés.
 Friedensvorschlüge, t. békeajánlatok, békejavaslatok.
 Friedenszeit, die; békeség, békeidő.
 Friederich, Friedrich, Friß, der; Fridrik, (finév).
 Friederike, die; Friderika, (nőnév).
 Friedfertig, Friedlich, Friedliebend, Friedsam, mn. békes, békés, békeséges, békeszerető, csendeszerető, csendes. —, ih. békén, csendesen, békeszeretőleg, csendeszeretőleg.
 Friedfertigkeit, die; békesretet, csendesség.
 Frieren, k. és sz-n. rh. fagy, megfagy; fázik; es friert, fagy; mich friert, fázom.
 Fries, der; bojhos daróc; parkány, oszloporom.
 Frieze, Frießländer, der; friz, friziai.
 Friesel, der és das; köleshimlő.
 Friesland, das; Frizland, (tartomány).
 Frisch, mn. fris; hüs, hüvös, hives; eleven, vidám, élénk, gyors; uj; auf frischer That, hevenyében, véren. —, ih. frisen; hüsen, hüvösen; elevenen, élénken, gyorsan; vom frischen, ujra, ujjalag; frisch! frisch auf!

frisch darauf! rajta! nosza rajta!
 Frische, die; friseség; hüs-ség, hüvösség, hivesseg; elevenég, élénkség, gyorsaság; (vad állatok' ivóhelye).
 Frischeisen, das; frisas.
 Frischen, cs. frisít, megfrisít, elevenít; frisel, újra olvaszt, (vaskohóban); die Kunde —, kutyáknak tisztítószert adni be. —, k. frissül, hüvesedik; elevenedik, újul; malacozik.
 Frischer, der; friselő.
 Frischfeuer, das; frislüz.
 Frischherd, der, l. Frischhofen.
 Frischknecht, der; friselőlegény.
 Frischling, der; süldő.
 Frischhofen, der; friskob, friskemenceze.
 Frischschmelzen, das; frisolvasztás, friselés.
 Frischstüd, das; frisdarab, (rész v. ölom).
 Frischung, die; frisités; friselés, frisolvasztás.
 Friseur, der; hajfodrász, hajfodorító.
 Frisfireisen, das; hajfodorítóvas, hajvas.
 Frisiren, cs. hajat fodorít, hajat igazít, hajat fon.
 Frisirkamm, der; hajfonó fésű, hajfodorító fésű.
 Frisch, die; határidő, szabott idő; időköz, időszakasz; haladék, időhatalásztás.
 Fristen, cs. időt határoz, halaszt, elhalaszt, halogat, időt ad v. enged; jemandem das Leben —, valakinek életét tartogatni.

Fristenweise, ⁷ ih. időnként, határidőnként.
 Fristung, die; időhatározás, időszabás; halasztás, halogatás, elhalasztás; tartogatás.
 Fristur, die; hajkészület; fodorított haj, hajfodorozat; ruhafodor, fodrozat.
 Fritthöherer, der; kis furó.
 Fritte, die; üveganyag, üvegkeverék.
 Frittföfen, der; üvegolvasztó kemenceze.
 Fritze, mn. ledér.
 Fritzeität, die; ledérség.
 Froh, mn. vig, vidám, jókedvű, vigkedvű, örvendetes, örvendezető. —, ih. vigan, vidámon, örömet, örvendő; jó kedvvel, vigkedvűleg; eines Dinges — werden, valamiben gyönyörködni.
 Fröhlich, mn. vig, vidám, jókedvű. —, ih. vigan, vidámon.
 Fröhlichkeit, die; vigság, vidámság, jó kedv.
 Frohlocken, k. vigan, vigan-doz, örvend, örvendez; örömben ujjongat.
 Frohlocken, das; vigan-dozás, örvendés; ujjongatás.
 Frohn, der; poroszló, hajdu.
 Frohnacker, der, Frohnacke, die; adózó föld.
 Frohnacker, der; nagyoltár, földtár.
 Frohnarbeit, l. Frohne.
 Frohnbar, Frohnpflichtig, mn. robotos, robot alá vetett, robotalatti.
 Frohnbarkeit, Frohnpflichtig-

feit, die; robotosság, robotatlanság.
 Frohnbauer, der; robotos parasz, jobbjágy.
 Frohne, die, Frohndienst, der; robot, úr' dolga, robotolás, szakmány; teher, köteleesség.
 Fröhnen, k. robotol, úr' dolgát tessi; szolgál.
 Fröhner, der; robotos, robotoló.
 Frohnfassen, t. kántorbőjt.
 Frohnfeste, die; tömlősz, fogház.
 Frohnfest, mn. robotmentes, robottól ment.
 Frohnfuhrer, die; robotfuvar, azekeres robot.
 Frohngeld, das, Frohnzins, der; robotpénz, robotbér.
 Frohnprobe, der; szolgálhat.
 Frohnputz, das; robotos jószág.
 Frohnreiter, der; fölkész.
 Frohnreiter, das; robotért adott gabona.
 Frohnreiter, der; Krisztus' teste, úr' teste.
 Frohnreiterfest, das; úrnapp, úr' napja.
 Frohnreiter, das; robotos ló.
 Frohnregister, das; robotkönyv, robotlajstrom.
 Frohnstag, der; robotnap.
 Frohnvogel, der; robotlász.
 Frohnwitz, der; vidámság, vidám lélek, jó kedv.
 Fromm, mn. istenfélő, feddhetlen, jó, kegyes; jószág, kegyelmes; jámbor, szelíd. —, ih. feddhetlenül, kegyesen; jámborúl, szeliden.
 Fromm, der és die; istenfélő, jámbor.
 Zechenstár. 11.

Frümmeln, die; szenteskedés, képmutatás.
 Frümmeln, k. szenteskedik, kegyeskedik.
 Frommen, k. használ, hasznot hajt.
 Frommen, das; haszon.
 Frümmigkeit, die; kegyesség, jámborság.
 Frümmiger, Frümmiger, der; kegyeskedő, szenteskedő, képmutató.
 Fronte, die; homlokfal, homlokzat, homlok.
 Frosh, der; béka; béka, (lónyavalya), nyelvfekély; inyadaganat, (marhánál).
 Froshader, die; békaér.
 Froshäutchen, der; potnya, (növény).
 Froshäutchen, der; békahal.
 Froshäutchen, Froshäutchen, die; békás tó.
 Froshäutchen, der; békaporong, békaivadék, békató.
 Froshäutchenwulst, die; békadaganat.
 Froshäutchen, der; hidör, (növény).
 Froshäutchen, das; békaolaj.
 Froshäutchen, der; torzika, (növény).
 Froshäutchen, der; faratlan nyereg.
 Froshäutchen, der; békafej.
 Froshäutchen, der; békakő.
 Froshäutchen, der; békafej.
 Frost, der; fagy; hideg; hidegség; fázás.
 Frostbeut, die; fagydaganat.
 Froststein, sz-n. borzados, borzong, hidegtől rázkódik, fázni kezd, hideg borzogat (valakit).
 Frostig, mn. fagyos, fázékony, hidegvette; hidegvérű, hideg. —, ih.

fagyosan; hidegvérűleg, hidegen.
 Fruchtling, der; fagyos, (ember).
 Fruchtlauch, der; lomküd.
 Fruchtweiser, der; susmarás v. fagyos idő, fagy.
 Fruchtwürfel, die; dörzsölökéfe.
 Fruchtweiser, es. dörzsöl, dörögöl.
 Frucht, die; gyümölcs, termés, vetés, élet; magzat, születés; haszon; következtetés; — tragen, bringeni, gyümölcsözni, gyümölcsöt hozni.
 Fruchtast, der; gyümölcság.
 Fruchtbaum, das, l. Fruchtbaum.
 Fruchtbaum, der; tüzsző.
 Fruchtbar, mn. termékeny, jó termő; gyümölcssteremő; szapora, tenyésztő, (állat); bő, bujálkodó; hasznos. —, ih. termékenyen, cc.
 Fruchtbarkeit, die; termékenység, termőség, szaporaság.
 Fruchtbaum, der; gyümölcsfa.
 Fruchtbehalten, das, l. Fruchtbehalten.
 Fruchtboden, der; magtár, gabonater, életház; csutka, telep, vaxok, (füvésztudományban).
 Fruchtbrantwein, der; gabonapálinka.
 Fruchtbringend, mn. gyümölcsöző, gyümölcsös, termő, termékeny.
 Fruchtchen, das; gyümölcske.
 Fruchtchen, k. gyümölcsök.
 Fruchtchen, der; gyümölcsöcset.
 Fruchtfeld, das; gabonaföld.

Fruchtgehänge, das; l. Frucht-schnur.
 Fruchtgehäufte, das; magrej-tő, boríték, (füvésztudományban).
 Fruchtgöttinn, die; Ceres.
 Fruchtgigste, die, l. Fruchtzins.
 Fruchthandel, der; gabonakereskedés.
 Fruchthöndler, der; gabonakereskedő.
 Fruchtäutchen, das; leppendék, (füvésztudományban).
 Fruchtorn, das; bőség' asarva.
 Fruchtstille, die, l. Fruchtgehäufte.
 Fruchtstille, die; hám, (füvésztudományban).
 Fruchtstosze, die; gyümölcsbimbó.
 Fruchtstoszen, der; magzat, (füvésztudományban).
 Fruchtstorb, der; gyümölcsokosár.
 Fruchtstranz, der, l. Frucht-schnur.
 Fruchtstod, mn. gyümölcsetelen, terméketlen; meddő; hasztalan. —, ih. terméketlenül; hasztalanul; hiában.
 Fruchtstosigkeit, die; gyümölcsetelenség; terméketlenség; meddőség; hasztalanság; hiábanvalóság.
 Fruchttrangel, der; gabona'szűke.
 Fruchttriefung, die; használat, haszonvétel.
 Fruchttröhre, die; anya, nő-tény, (füvésztudományban).
 Fruchttröhre, die; gyümölcs-szívér, gyümölcskossorúzat, (épületeken se.).
 Fruchttrerte, die; gabona-szilalom.

Fruchtstein, der; gyümölcstő, kövült gyümölcs.
 Fruchtstüd, das; gyümölcs-kép.
 Fruchtstöße, die; bóbiza, koszonni, (füvésztudományban).
 Fruchtzins, der; termékadó, termésadó.
 Früh, mn. kora; koránérő, idejénérő, jókori; időelőtti; reggeli, —, ih. korán, jókor, idején; időelőtti; reggel; es ist noch sehr —, még igen korán v. jókor van; gestern —, tegnap reggel; morgen —, holnap reggel; — oder spät, előbb utóbb, korábban vagy később; er steht nicht gerne — auf, nem szeret korán kelni; von früher Jugend an, első ifjúságától fogva; ein früher Tod, kora halál.
 Frühapfel, der; koránérő alma.
 Frühaprilose, die; koránérő tengeri barack.
 Früharbeit, die; reggeli munka.
 Frühbirn, die; koránérő körte.
 Frühe, die; reggel; in aller —, korán reggel.
 Früherste, die; koránérő borsó.
 Frühgebet, das; reggeli imádság v. könyörgés.
 Frühgerste, die; koránérő árpa.
 Frühgeburt, die; koránülés, időtlen születés.
 Frühjahr, das; tavasz, kikelet.
 Frühkirche, die; koránérő csereanya.
 Frühling, der; tavasz, ki-

kelet; kora allat; kora gyermek; im —, tavaszszal, kikeletkor.
 Frühmesse, die; reggeli mise.
 Frühmette, die; hajnali mise.
 Frühmorgens, ib. korán v. jókor reggel.
 Frühobst, das; koránérő gyümölcs.
 Frühprediger, der; reggeli predikátor.
 Frühpredigt, die; reggeli predikáció.
 Frühregen, der; reggeli eső.
 Frühsaat, die; kora vetés.
 Frühsonne, die; reggeli nap v. napsfény, kelő nap.
 Frühstüd, das; reggeli.
 Frühstücken, k. és os. reggeliz.
 Frühstunde, die; reggeli óra.
 Frühtraube, die; koránérő szőlő.
 Frühzeitig, mn. kora; koránérő, idejénérő; jókora, koránvaló, idejénvaló. —, ih. idején, korán, jókor.
 Frühzeitigkeit, die; koraság, koránvalóság; koránérés, koránéréség.
 Früh, der; róka; rókabőr, rókaprém; sárga, (lő); sárga csikó, (aranypanya); vereshajú, (ember); ravvasz, (ember); ein Raß mit — gefuttert, rókaprémrel öltöny; alter —, agg v. vén ravvasz.
 Frühwahrer, der; fekete ambra.
 Frühwärtig, mn. rókás, rókafajú.
 Frühwalg, der, Frühwalf, das; rókabőr; den —

frischen, hizelegni, farkát csóválni.
 Fűschbart, der; veres szakáll v. bajusz; trágánbóka, (növény).
 Fűschbau, der; rókabarlang.
 Fűschbert, die; hamvas szeder.
 Fűschben, das; rókacska.
 Fűschfein, das; rókavas, vastör.
 Fűschstein, k. és cs. rókássz, rókákra vadász; róka szaga van; kötődik valakinél.
 Fűschgrube, Fűschhölle, die; rókagödör, rókaverem.
 Fűschhütte, die; rókales, rókaleső kunyhó.
 Fűschicht, mn. rókaszinű, veres.
 Fűschinn, der; nőstény róka.
 Fűschjagd, die; rókászat, rókavadászat.
 Fűschjäger, der; rókász, rókavadász.
 Fűschloch, das; rókalyuk.
 Fűschmaße, der; rókagana.
 Fűschspelz, der; rókaprém, rókabőr.
 Fűschprellen, das; rókaesapattás.
 Fűschroth, mn. rókaszinű, rókaveres.
 Fűschschede, die; sárgatarika, (lő).
 Fűschschrot, das; rókagöbecs.
 Fűschschwanz, der; rókafark; hízeltedő; ecsetpázsit; csákós amaránt, bársonyka; réti süsény, zöld mohar; den — frischen, farkát csóválni, hízeltgen.
 Fűschschwänzen, k. farkát csóválja, hizeleg.
 Fűschschwänzer, der; farkcsóváló, hízeltő.
 Fűschschwänzerer, die; farkcsóválás, hízeltés.

Fűschschwänzerisch, mn. farkcsóváló, hízeltő.
 Fűschstraube, die; simalevelű szőlő.
 Fűschtel, die; pallos, palloskard, szélesvasú kard; kardlapozás; die — bekommen, kardlapot v. ütőleget kapni.
 Fűschten, k. és cs. vagdalózik, karddal hadarász; megkardlapoz, kardlapot ad.
 Fűcher, das; vitel, tereb, szekér, (p. o. széna); egy falat v. harapás; (különféle mértékek' neve).
 Fűcherweise, ih. szekerenként.
 Fűge, der; jog, hatalom, szabadság; illőség; engedelem.
 Fűge, die; ereszték, választék, összefoglalás.
 Fűgeisen, das; dongavas.
 Fűgen, cs. összeereszt, össze foglal, egymásba ereszt (két deszkát st.); ad, tesz, kapcsol, (hossz); rendel, végez; die Kaffe an den Wagen —, a' lovakat kocsiba fogni. —, vh. alkalmas, alkalmas; meg egyez, hozzá v. oda illik; enged; törtönik, eszik; illik; nachdem es sich fűgt, a' mint a' dolog hozza magával v. engedi; sich in etwas —, magát valamihez alkalmazni v. szabni, magát valaminek alája vetni. —, k. enged, meggyez; használ; einem —, valakinek kedvezni.
 Fűgenwort, das; köztör.
 Fűglieh, mn. alkalmas, illő, illendő, helyes, méltó. —, ih. alkalmasan,

illően, illendően, helyesen, méltán.
 Fűgliehkeit, die; illőség, helyesség.
 Fűglig, mn. törvénytelen, igazságtalan, helytelen. —, ih. törvénytelenül.
 Fűgligheit, die; törvénytelenesség, igazságtalanság.
 Fűgung, die; összeresztés, összefoglalás, egymásbaeresztés, foglalódás; határozás, rendelés, végzés.
 Fűhlbar, mn. érző, érezhető; érzékeny.
 Fűhlbarkeit, die; érezhetőség, érzékenység.
 Fűhlen, cs. és k. tapint, tapasztal; tapogat, érzékel, illet; érez (fájdalmat, szerelmet st.); einem den (an den) Puls, den Zahn —, valakit megkiértetni, próbára tenni v. venni. —, vh. érzni magát.
 Fűhlen, das; tapintás, tapogatás, érzéklés, illettés.
 Fűhlhaben, der; tapogató, (fűgknehl).
 Fűhlhorn, das; csáp, (höggaraknál).
 Fűhllos, mn. és ih. érzéketlen; érzéketlenül.
 Fűhllosigkeit, die; érzéketlenség.
 Fűhlprobe, die, l. Fűhlhaben.
 Fűhre, die; kocsis, kocsisalkalmatosság; egy vitel, egy szekér; fordulás, szállítás, fuvar; szekerezés, kocsizás.
 Fűhren, cs. vezet; szállít; visz, hord, hordoz; visel; kormányoz; den Wagen —, kardot forgatni.
 19*

die Feder zu — wissen, tudni a' tollat forgatni, jól tudni írni v. gondolatit föltenni, írásba foglalni; eine Mauer —, falat rakni; einen Graben —, árkot húzni v. ásni; den Wagen, das Schiff —, szekeret, hajót kormányozni; das Regiment, die Regierung, das Kuzder —, kormányozni, országotlani; eine Armee —, hadat vezérleni; der Weg führt ...; az út ...; visz; die Kufft über etwas —, valamire fölviszázni, felüvelni; die Haushaltung —, a' házi gazdaságot vinni, gazdászkodni; eine Handlung —, kereskedni, kereskedést üzni; einen Proseß —, pert folytatni, perlekedni; einen Namen —, nevet viselni, neveztetni; eine stolze, übermüthige Sprache —, kevélyen, fennhéjásza beszélni; Klage über etwas —, panaszkodni, panaszt tenni; ein Leben —, életet élni.

Sűtzer, der; vezető, vezér, kalasz; kormányos, kormányzó; nevelő, tanító.

Sűtzerst, der; szekeres, kocsi's legény.

Sűtzer, der; szekerbér, vitelbér, fuvar.

Sűtzermann, der; szekeres, kocsi's fuvaros.

Sűtzerung, die; vivés; vezetés, vezérlés; igazgatás, kormány, kormányzás; viselés; die göttliche —, isteni gondviselés.

Sűtzerwagen, der; szállító

szeker, terehhordó szekér.

Sűtzerweg, der; szekérút, kocsiút.

Sűtzerwerk, das; szekér, kocsi; hajó; szekerezés, kocsizás.

Sűtzerwesen, das; szekerezés, szekerezést illető dolgok.

Sűtzerwier, das; töltelékser.

Sűtze, die; telj, teljesség, épseg, bőség; töltelék.

Sűtzen, das; csikó, vebem.

Sűtzen, Sohlen, k. csikók, vemhezik.

Sűtzen, cs. tölt, megtölt, betölt; Wein sc. auf Flaschen —, bort sc. palackokra húzni; eine Pfeife —, rátölteni, pipára tölteni.

Sűtzerde, die; tömni való föld; gátföld.

Sűtzerhaat, das; *tömszőr*, tömmedékször.

Sűtzerhaat, der; lévő, lejő, livó.

Sűtzerhorn, das; bőség' szarva, *teliszaru*.

Sűtzerkane, die; töltőkanna, mericske.

Sűtzermund, der; épületalap; fal-alap.

Sűtzerpel, das; töltelék, szárma.

Sűtzersteine, t. hézagkövek, hézageltöltő kövek.

Sűtzerung, die; töltés, tömés; töltelék, tömédé.

Sűtzerwein, der; töltelékbor.

Sűtzerwort, das; pótszó.

Sűtzerholz, das; talpsimító, (vargáknál).

Sűtzer, der; lelés, találás; lelemény, találmány, lelt v. talált dolog; einen — thun, valamit lelmi v. találni.

Sűtzerband, das; alap, alapment.

Sűtzergrube, die; új bánya.

Sűtzer, mn. öt; — gerade sein lassen, nem gondolni valamivel, mindenen könnyen ráállani.

Sűtzer, die, Sűtzer, der; ötös, ötösám.

Sűtzerfed, das; ötözeg.

Sűtzerfedig, mn. ötözegű, ötözegletes.

Sűtzerfimerig, mn. ötökös.

Sűtzerfles, mn. és ih. ötfele; ötfelekép.

Sűtzerfuch, Sűtzerfüchtig, mn. és ih. ötözörös; ötretű; ötözörösen; ötret.

Sűtzerfingerstich, der; ötűjashal.

Sűtzerfingerkraut, das; pimpo.

Sűtzerfüchtig, mn. ötűbű.

Sűtzerfüchtig, mn. ötözestendő, öt éves, öt évű; ötözestendei, öt évi.

Sűtzerfuchsen, das; Péca.

Sűtzerfuchsal, ih. ötözör, ötűben.

Sűtzerfuchsalig, mn. ötűzbeli.

Sűtzerfuchsalig, mn. ötözónapos; ötözónapi.

Sűtzerfüchtig, mn. ötfontos.

Sűtzerfuchsalig, mn. ötvezős.

Sűtzerfuchsalig, mn. ötűhűros.

Sűtzerfüchtig, mn. ötözlospos, ötözlospű.

Sűtzerfuchsalig, mn. ötözoldalű.

Sűtzerfuchsalig, mn. ötözhangű, ötözavű.

Sűtzerfüchtig, mn. ötöznapos; ötöznap.

Sűtzer, mn. ötözűk.

Sűtzerfuchsal, mn. ötözűfeles.

Sűtzerfuchsal, das; ötöz, ötözűrés.

Sűtzerfuchsal, ih. ötözűször.

Sűtzerfuchsalig, das; ötözűlűros.

Sárfjehn, mn. tizenöt.
 Sárfjehned, daß; tizenöt-
 szeg.
 Sárfjehnedig, mn. tizenöt-
 szegű, tizenötzsegletes.
 Sárfjehnrufen, mn. és ih.
 tizenötfele; tizenötfele-
 kép.
 Sárfjehnte, mn. tizenötö-
 dik.
 Sárfjehntel, daß; tizenötöd,
 tizenötödörös.
 Sárfjig, mn. ötven.
 Sárfjigerten, mn. és ih. öt-
 venfele; ötvenfelekép.
 Sárfjigert, ber; ötvenes,
 ötveneszendős, ötvené-
 vos.
 Sárfjiglährig, mn. ötven-
 éves, ötveneszendős; öt-
 venévi, ötveneszendői.
 Sárfjigite, mn. ötvenedik.
 Sárfjigitel, daß; ötvened,
 ötvenedrés.
 Sárfisen, daß; szikrácska,
 sziporka.
 Sárte, ber; szikra; csillám.
 Sártefen, k. szikrás; csillog.
 Sártefen, daß; szikrás; cil-
 logás, tündöklés.
 Sártefenagelnet, mn. ujdón-
 új, szegről-esett.
 Sárten, k. szikrásik, szik-
 rát hány.
 Sár, ej. -ért, helyett; -n,
 -on, -en; -nak, -nek;
 -ra, -re névve; — síh
 leben, magának élni; —
 bieses Geds wiß ich kau-
 fen . . . esen a' pénzen . . .
 akarok venni; die Sacht
 ist — síh gut, a' dolog
 magában jó; Mann —
 Mann, sejenként; Stüd
 — Stüd, darabról darab-
 ra, darabonként; Tag
 — Tag, naponként, min-
 dennap; — daß erste, sárte
 erste z., először, első he-

lyen; — seht, jelenleg,
 most; — und —, min-
 denkor.
 Sárbitte, die; közhenjárás,
 szószólás; eine — einle-
 gen, kösbe vetni magát,
 kösben járni valakiért.
 Sárbitter, ber; kösbenjáró,
 szószóló.
 Sárde, die; barázdá, bo-
 rozda; ráncz; (arczon).
 Sárden, cs. felborozdál; fel-
 szánt; er furcht sein bil-
 steres Gesicht, komor ar-
 czát ránczba szedi.
 Sárdt, die; félelem, ret-
 tegés; die — Gatted,
 istenfélés; alles in — und
 Schrecken setzen, mindent
 elrémíteni.
 Sárdtbar, mn. rettentő,
 rettenetes, iszonyú. —,
 ih. rettentően, rettenete-
 sen, iszonyuan.
 Sárdtbarkeit, die; retten-
 tőség, iszonyúság, izo-
 nyosság.
 Sárdtten, ca. fél, retteg.
 Sárdtterið, mn. rettentő,
 rettenetes, szörnyű, izo-
 nyú, rémítő. —, ih. ret-
 tentően, rettenetesen, ször-
 nyen, iszonyuan, rémi-
 tőleg.
 Sárdtlos, mn. rettenthet-
 len, félni nem tudó. —,
 ih. rettenthetlenül, féle-
 lem nélkül, bátran.
 Sárdtiam, mn. félénk, nyúl-
 szívű, bátortalan. —,
 ib. félénken, nyúlzi-
 vűen.
 Sárdtiamkeit, die; félénk-
 ség, nyúlzívűség, bátor-
 talanság.
 Sárte, die; furia.
 Sárteieð, ih. megalégülten;
 — nehmen, megalégedni

valamivel, jó szívvel ven-
 ni valamit.
 Sárteier, daß; kemény fa-
 horíték.
 Sárteieren, cs. megborít v.
 kirak kemény fával (p. o.
 penyúasztalt).
 Sárteige, die; takarmány.
 Sárteigiren, k. takarmá-
 nyoz, szüleséget hord v.
 hajt.
 Sártesprache, die, Sártesprach,
 ber; közhenjárás, szószó-
 lás.
 Sártesprecher, ber; közhen-
 járó, szószóló.
 Sárteuf, ber; fejedelem, fej-
 delem, herceg.
 Sárteufden, daß; fejedelmec-
 ke, hercegecske.
 Sárteufden, die; fejedelmi
 v. hercegi szék.
 Sárteufdenbrief, ber; hercegi
 levél.
 Sárteufdenhaus, daß; hercegi
 ház v. palota 4. lak;
 hercegi nemzetség.
 Sárteufdenhut, ber; hercegi ka-
 lap.
 Sárteufdenkrone, die; hercegi
 korona.
 Sárteufdenhuber, daß; hercegi
 hűbér.
 Sárteufdenmäktig, mn. és ih.
 hercegi, fejedelmi; her-
 cegileg, fejedelmileg.
 Sárteufdenrecht, daß; hercegi
 jog, fejedelmi jus.
 Sárteufdenstule, die; fejedelm-
 alkotta iskola, fejedelmi is-
 kola.
 Sárteufdenstüb, ber; hercegi lak-
 hely, fejedelmi lak.
 Sárteufdenstaat, ber; herceg-
 ség, fejedelemség.
 Sárteufdenstaub, ber; hercegi
 méltóság; fejedelmi álla-
 pot.
 Sárteufdenstag, ber; hercegi

gyülekezést, hercegi gyűlés.

Fürstenthum, das; hercegség, fejedelemség.

Fürstentum, der; hercegi egyesület v. szövetség.

Fürstin, die; hercegszereplő, hercegnő, fejedelemszony, fejedelmű.

Fürstlich, mn. hercegi, fejedelmi. — ih. hercegi, hercegilag, fejedelmi.

Furt, die; gázló, sekély.

Fürwahr, ih. valóban, bizonynyal.

Fürwort, das; névmás.

Furz, der; fűz, posz.

Furzen, k. fűzik, poszant.

Fusel, der; kormás égettbor.

Fußhieb, der; könnyű gyalog, (katona).

Fuß, der; láb; lábcsőr; számoly; talp; zu **Fuße**, gyalog; gut, nicht gut zu **Fuße** sein, jó, nem jó gyalogoló; einem zu **Füßen** fallen, valakinek lábához borulni; einen — im **Grabe** haben, egyik lábbal a' koporsóban lenni; ich bin mit feinem **Fuße** zu ihm gekommen, küszöbét sem érintettem lábammal; ein **Hilfener** —, faláb; sich auf die **Füße** machen, utnak indulni; einen auf freyen — stellen, valakit megszabadítani, szabad lábra állítani; einem auf dem **Fuße** nachfolgen, valakinek nyomában v. sarkában lenni; der — eines **Waldes**, pohár' talpa; der — eines **Berges**, hegy' töve, hegy' alja.

Fußanug, der; lábbeli.

Fußbad, das; lábvíz, lábfürdő.

Fußbant, die, l. **Fußschmel**.

Fußboden, das; lábmedence.

Fußbittge, die; lábcsukló.

Fußbinde, die; lábpólya.

Fußblatt, das; lábtalp.

Fußboden, der; talaj, padozat, házföld, szobaföld, házpalló.

Fußbote, der; gyalogposta, gyalogkövet.

Fußbret, das; lábdesszka; lábtámasz, lábpolec.

Fußbüchse, das; lábacska.

Fußdecke, die; lábtakaró.

Fußstein, das; békó, bilincs, vas.

Fußstirn, k. lábál, lábbal járszadzok.

Fußen, k. lábál; rálép, ráhag, rááll, lábát megveti; auf etwas —, valamire támaszkodni, valamiben bízni.

Fußfall, der; térdreecsés, térdelés, leborulás; ein nen — thun, térdre esni.

Fußfällig, mn. és ih. térdelő, térdelő; térdelőllva, térdre esve.

Fußfahse, f. **Fußwäzmer**.

Fußfrohne, die, **Fußdienst**, der; gyalogrobot, gyalogszolgálat.

Fußgänger, der; gyalog, gyalogló; gyalog katona.

Fußgestirne, das; talappárkány.

Fußgestül, das; oszloptalp, talp.

Fußgestülfe, das; rakott padolat; padolattábla.

Fußgicht, die; lábköszvény.

Fußhieb, das; láhpárna.

Fußknecht, der; gyalog katona.

Fußknöchel, der; boka, láboka.

Fußkuß, der; lábesők.

Fußkling, der; harisnyafűz.

Fußmaß, das; lábmérték.

Fußmeister, der; gyalogtárcsak.

Fußpfad, der; gyalogút, ösvény.

Fußpunkt, der; lábpont.

Fußreise, die; gyalog utazás.

Fußsad, der; lábszák.

Fußschrit, das; miletalp.

Fußschmel, der; számoly, lábcsomoly.

Fußstode, l. **Soße**.

Fußstöße, die; talp, lábtalp.

Fußstollenmuffel, der; talpizom.

Fußspur, **Fußspate**, die; nyom, lábnyom; nyomdok; in eines **Fußspaten** treten, valakinek nyomdokát követni v. nyomdokain járni.

Fußsteig, der; ösvény, gyalogút.

Fußstod, der; lábmérték, (ácsoknál).

Fußstrod, der; rugás.

Fußtritt, der; lábtör, lábtörök.

Fußtag, der; gyalog robotnap.

Fußteppich, der; talajszőnyeg.

Fußtritt, der; lépés; nyom, nyomdok.

Fußwaid, das; gyalogság, gyalog katonaság.

Fußwanne, die; lábfürőstő.

Fußwärmer, der; lábmelegítő.

Fußwaschen, das; lábmosás.

Fußwasser, das; lábvíz.

Fußweg, der; gyalogút.

Fußwerk, das; lábbeli; lábak, lábai (valakinek).

Fußwurzel, die; lábtdő, lábgyökér.
Fußtehe, die; lábúj.
Futter, das; tok; béliés, béliet; eleség, élés, takarmány, szüléség; abrak; sechs Meilen in einem — machen, egy etetésre hat mérföldet haladni.
Futteral, das; tok, boríték.
Futteralmacher, der; tokornáló.
Futteranbau, **Futterbau**, der; takarmányvetés.
Futterbank, die; szecskavágó.
Futterbestand, der; béliés-parket.
Futterboden, der; takarmánycsűr.

Futterbrot, das; béliétdeszka.
Futterdielen, t. béliétrendők.
Futterer, der; béliő; etetés, abrakoló; takarmányáros.
Futtergras, das; takarmányszű.
Futterholz, das; béliétfa.
Futterkasten, der; abrakaszűk, takarmánytartó.
Futterklinge, die; szecskavágó vas.
Futternecht, der; etetés v. abrakoló szolgál.
Futterofen, das; abrakrossa.
Futterofen, das; takarmányszű.
Futtersteinwand, die; béliés-vásson.
Futtermarktsaal, der; abrakmester, takarmánymester.

Futtermauer, die; bélifal.
Futtermehle, die; abrakmérték, abrakmörő.
Fütterer, os. etet, enni ad; abrakol; béli, béliel.
Futterer, das; abrakháló.
Futterraufe, die; szecskavágó.
Futterrast, der; abrakos szűk.
Futterröhre, der; szecskametsző, szalmavágó.
Futterröhre, **Futterwanne**, die; abrakrosta.
Futterstroh, das; takarmányszalma.
Futtertaffel, der; béliétasztala.
Fütterung, **Fütterung**, die; etetés; abrakolás; abrak, eleség.
Fütterzeug, der; béliéseszköz.

G.

G, das; G, (hetedik betűje a' német abc-nek).
Gabe, die; adomány, ajánlás; alamizsana; adak; adag; adó; tehetség, elmetehetség.
Gabel, die; villa.
Gabelchen, das; villácska.
Gabelstume, die; tátorján.
Gabelstirnig, **Gabelstich**, mn. villás, villaképző, kétágú.
Gabelstiftstiel, das; villásreggeli.
Gabelgehörn, das; villaszarv.
Gabelstiel, der; villaszarvas.

Gabelholz, das; bókony, (hajókony).
Gabelkraut, das; villamag, farkasfog.
Gabelnast, der; villás árboz.
Gabeln, os. villás, felvilláz, villára voss v. szűr; felököl.
Gabelschwanz, der; villafarkú sikkal.
Gabelschwanzig, mn. villafarkú.
Gabelstich, der; villaszarv, villabökés.
Gabelstiel, der; villanyel.

Gabelstiel, das, l. **Gabelholz**.
Gabelwagen, der; taligaszék, kordé.
Gabler, der; villaszarvas; villafarkú koltó, (hal).
Gaderu, k. gágog; kodácsol.
Gaderu, das; gágogás; kodácsolás.
Gaben, der; hpl; szoba; vityilló, kaliba; omelet; ein Haus von drei —, három omeletes ház.
Gaffen, k. bámul, bámulkodik, száját tátja.

Wasser, der; balmos, szá-
ja-látó.
Gäh, se. l. Jäh se.
Gähne, l. Wahnne.
Gähnen, k. ásit.
Gähnen, der; ásitás.
Gähner, der; ásitó.
Gähnung, die; ásitás.
Gahre, die; pezsgős, for-
rás, buzgás; kelés; sa-
vanyító, élesztő, pár;
kovász, czők.
Gähren, k. rh. pezsgó,
forr, buzog; kel, meg-
kel; sűg, forr, háborog,
(a' nép).
Gähreng, die; pezsgős, for-
rás, buzgás; kelés; lá-
szogás, sendülés, hábor-
gás.
Gährengkraut, die; buzgó
erő, pezsgő erő.
Gährengmesser, der; buzgá-
mérő, pezsgőmérő.
Gährengmittel, das; sa-
vanyító, kelesztő.
Gaffen, k. kódcsol; he-
beg.
Gafa, die, Galfleid, das;
gála, gálaruha, pomparu-
ha, diszruha.
Galfitt, der; tejkő.
Galfan, der; szerető.
Galfant, mn. udvarias, mó-
dos, nyájas.
Galfanterie, die; módos, ud-
variaság, módosság, nyá-
jaság, csin.
Galfanteriehändler, der; dísz-
áros.
Galfanteriekrankheit, die; bu-
jakór, bujasenyv.
Galfanterieschwester, die; ka-
cerérlány.
Galfanteriewaare, die; dísz-
árú.
Galfanteriearbeit, die; dísz-
mű.

Galatag, der; galanap, pom-
panap.
Galban, Galbenkraut, das;
galbán, (növényem).
Galcaffé, Galcone, die; (egy-
árbochos kis hajó).
Galcece, die; gálya.
Galcerenanfer, der; gálya-
horgony.
Galcerendiebte, der; gálya-
szolga.
Galcerenhauptmann, der; gá-
lyakapitány.
Galcerenflabe, der; gálya-
rab.
Galcerenfestel, das; gályavi-
torla.
Galgant, der, Galgantwur-
zel, die; galangagyökér.
Galgen, der; akasztófa, tör-
vényfa.
Galgenbieb, Galgenscheim,
Galgenschwengel, Galgen-
vogel, der; akasztófa' vi-
rága v. csimere.
Galgenholz, das; akasztófa.
Galgenleiter, die; akasztó-
létra.
Galgenmundsüß, das; szesz-
tőzabla.
Galgenstrich, der; akasztófa-
kötél; akasztófa' virága v.
csimere.
Galicien, das; Galicia, (spa-
nyol tartomány).
Galiläa, das; Galilea, (haj-
dani tartomány).
Galiläer, der; galileai, ga-
lileabeli.
Galimatias, das; zagyvabe-
széd, szöszavarek.
Galitzstein, der; horgany-
gálic.
Galzapfel, der; gubacs, gu-
bó, suska.
Galzapfelflege, Galzweße, die;
gubóbogár.
Galze, die; epe; harag, mé-
reg, bosszuság; gubacs;

pók, (lónyavalya); die
— süst ihu über, fel-
háborodik az epeje; seis-
ne — aushüllten, mérgét
kiadni.
Gallen, cs. gubacslebe márt
(selymet); epejét kivessi.
—, k. hugyozik (a' vad).
Gallen, cs. epe, megpe-
sit, megkeserít. —, k.
cseng, csendül, megcsen-
dül.
Gallenader, die; epeér, epe-
edény.
Gallenbitter, mn. epekeserű,
keserű mint az epe.
Gallenblase, die; epehólyag.
Gallenfieber, das; epelás.
Gallengang, der; epemenetel,
epevezeték.
Gallengesäß, das; epeedény.
Gallenpflader, die; epe-
üter.
Gallenstein, der; epekő.
Gallensticht, die; epekórság.
Gallenstichtig, Gallstichtig, mn.
epekórságos.
Gallentraut, der; epeital;
— einem einen — bereiten,
valakit felbőszíteni, vala-
kit felháborítani.
Gallerie, die; galeria, kar-
zat; képtár.
Gallertartig, mn. kocsonya-
nemű, kocsonyaféle.
Gallerte, die; kocsonya.
Gallisch, mn. epés.
Gallien, das; Gallicia, Gács-
ország, Halicsország.
Gallen, das; Gallia.
Gallier, der; gall.
Gallisch, mn. gall.
Gallion, das; (nagy hajók'
előrése).
Gallione, die; (nagy hadi
hajó).
Galliotte, die; (egyárbochos
gömbölyded hajó).
Gallivote, die; (harántár-

bocsoz tereh- v. hadi bajdó).
Galtsche, die; sárczispó.
Galone, die, l. Borde, Zreffe.
Galoppe, der; vágatás; nyargalás — in fursen, farsen — reiten, lassu, sábes vágatva nyargalni, lovagolni.
Galoppiren, k. vágat, nyargal.
Galoppiren, das; vágatás, nyargalás.
Galvanisch, mn. galvanos.
Galvanisiren, cs. galvanos.
Galvanismus, der; galvan-erő, galvanosság.
Gamasche, die; lábtü, gomboló hariany.
Gamerbe, der; közörökös; közbirtokos.
Gamerbschaft, die; közörököség; közörökség, közbirtok; közörökösök, közbirtokosok.
Gang, der; menés, járás; menet, járat; forgás, járás, (malomé st.): folyamat, menetel; mód, út, (valamire); ösvény, út, (p. o. erdőben); egy fogás, (étel); ér, (bányákban); seinen — hirtig fertgehen, dolgában gyorsan eljánni; in — bringen, megindítani; in — fomenen, megindulni, folyamatba jóni; die Sache geht ihren —, a' dolga folytatban van; ich fenne ihn am Gange, járásáról ismerem; eine Mißste mit drei Gängen, három kerekű malom.
Gangbar, mn. járatos, járt; szokott, divatos kelendő; gangbare Waaren, kelendő

árak v. portékák; gangbarer Weg, járt út.
Gangbarkeit, die; járatosság; kelendőség.
Gänge und Gebe, mn. megsokott, kelendő, járó, forogó.
Gängelband, das; jártató, gyermekjártató.
Gängein, cs. jártat, jártatásit.
Gängelwagen, der; járókoscsi.
Ganger, das; éreces.
Gangsch, der; gyöngyhal.
Ganggebirge, das; értermő hegység.
Gangweise, ih. erenként, (bányákban).
Gang, die; lúd; egy marok, (buszasár st.); tussak, darab, (öntött vas); eine dumme —, bangó.
Gänsehn, das; liba, saiba, ludacska.
Gänsegar, Gänsestier, der; kánya.
Gänsefang, das; lúdszem; idészjel, (könyvnyomatónál).
Gänseblume, die; százszorszép rükeres; ökörszem-aranyvirág.
Gänsebraten, der; lúdsült, lúdcsenye.
Gänsebrust, die; lúdmell.
Gänsebistel, die; csorhóka.
Gänsefeder, die; lúdtoll.
Gänsefett, das; lúdsír.
Gänsefügel, der; lúdszárnny.
Gänsefuß, der; lúdláb; libatopp, (növény); idészjel, (könyvnyomatónál).
Gänsegarbe, die; libapimpó, pipefü.
Gänsegrübe, Gänseflein, das; lúdsápróék.
Gänsehändler, der; lúdaros.

Gänsehaut, die; lúdbőr.
Gänsehirt, der; lúdpásztor, lúdszós.
Gänsekraut; das; ökörszem-aranyvirág; komorka, (növények).
Gänselauf, die; lúdtoll.
Gänserich, Gänsef, der; gunár; libapimpó.
Gänsefleisch, das; lúdsír.
Gänsefußel, das; lúdszí.
Gänsefußel, der; lúdló.
Gänseflügel, das; gágóság.
Gant, die; árverés, kótya, kótyavetve.
Ganten, der; kaloda.
Ganz, mn. egész; derék, tökéletes; tuli; — machen, kiegészíteni, kitölteni; er ist ein ganzer Mann, tökéletes v. derék egy ember. —, ih. egészen, tökéletesen, tuli, teljesen; — wohl, igen jól; — wenig, igen keveset; — und gar nicht, épen semmit, teljességgel nem, épen nem.
Ganz, das; az egész, az egész dolog, mind, minden.
Ganzlich, mn. egész, tökéletes, teljes. —, ih. egészen, tökéletesen, teljesen.
Gar, mn. egészen kész; megfölt; megsült; tisztá, kitisztált. —, ih. kézen; főlten; sültten; tisztán; egészen, teljesen; nagyon, igen, épen; — viel, igen sok; — wenig, igen kevés; — ja, felette; — nicht, épen nem, sem, nem is; — nicht, semmi sem, épen semmi; so —, a' mi több még... is; auch so —,

még... is; vlescht —, talán bizony, talán csak, talán még... is.
 Garafel, die; csiklás, (növény).
 Garaut, das; vég; elvégzés, véghezvitel; végromlás, végvesztély; das — maßen, valaminok végét vetni; einem das — maßen, valakit egészen megrontani, megölni.
 Garbe, die; kéve; csizkóró.
 Gärben, os. kikészíti a' bört, kicseres; kicsával; megken, megver.
 Gärbenbinder, der; kévékötő, marokverő.
 Gärbenjehente, der; kévétized, kévédcasma.
 Gärber, der; cserabvarga, tohak.
 Gärberbaum, der; ecetszőmörce, ecetfa; sárga szőmörce.
 Gärberet, die; bőrkészítés, bőrcserzés; timárság; timárműhely.
 Gärbergrube, die; csáva, csávgödör.
 Gärberlohe, die; cser, vargacser, timárcser; csáva.
 Gärbermühle, die; csermalom.
 Gärberstoff, der; gyürönye.
 Garbrilhe, die; cser; csáva.
 Garde, die; teatőrserg.
 Gardian, Guardian, der; gvardián.
 Gardine, Gardinenfange, l. Vorhang, Vorhangsfänge.
 Garde, die; kikészítés, kész állapot; das Kupfer hat seine —, a' réz meg van tisztálva; das Erz hat seine —, az ércs meg van pörköltve.
 Garerz, das; tisztált réz.

Garfaß, das; csávhordó.
 Garfeuer, das; lobogó tűz.
 Garföhr, der; piacsi szakács, ételáros.
 Garfüße, die; ételáros-konyha, laczikonyha, kész konyha.
 Garfasser, das; tisztált réz.
 Garfeder, das; kikészített bőr.
 Garmaßer, der; részválasztó.
 Garn, das; fonal; háló; in das — grhen, hálóba kerülni.
 Garnbaum, der; zugolyfa.
 Garnese, Garnesentreb, der; ollótlak rák.
 Garnfärber, der; fonalfestő.
 Garnfärberet, die; fonalfestés.
 Garngabel, Garnfang, die; hálóvilla, hálópózna.
 Garnhasel, der; motóla, gombolyító.
 Garnison, die; őrszet, őrsereg.
 Garnnaut, das; fonalgombolyag.
 Garnnase, die; hálóburok, hálóbokor.
 Garnnase, die; fonalvasa, térszi-vestsi.
 Garnseule, die; fonalcseve.
 Garnstrid, der; hálókötő.
 Garnwäber, der; takács.
 Garnwinde, die; gombolyító.
 Garnzug, der; hálóvetés.
 Garfaß, das; sótt só.
 Garstig, ma. mocakos; rút; csúnya, ocsmány. —, ih. moosakosan; rútúl, csúnyául, ocsmányul.
 Garstigkeit, die; rúttság, csúnyaság, ocsmányiság.
 Gärthün, das; kertecske.
 Garten, der; kert.
 Gartenarbeit, die; kerti munka.

Gartenbau, der; kertművelés.
 Gartenkunst, die; kertészet, kertészség.
 Gartenbett, das; ágy, veteményes ágy.
 Gartenbüene, die; kerti méh.
 Gartenbüume, die; kerti virág.
 Gartenbusch, das; kertész-könyv.
 Gartenerbe, die; kerti borsó.
 Gartenerbe, die; kerti föld.
 Gartenfeld, das; kerített mező.
 Gartenfreund, der; kertkedvelő.
 Gartenfrucht, die; kerti gyümölcs.
 Gartengewächs, das; kerti növény v. vetemény.
 Gartengott, der; kertisten.
 Gartengöttinn, die; Flora, Pomona, kertistennő.
 Gartenhaus, die; kerti kupa.
 Gartenhäus, das; kerti ház.
 Gartenhäuschen, das; kerti házacská.
 Gartenhecke, der; kerti szőlőga.
 Gartentresse, die; kerti zász, rézauka, salátatorma.
 Gartenlaube, die; kert leveleszín v. lugos.
 Gartenleiter, die; kerti létra v. lejtorja.
 Gartenlust, die; kertkőj.
 Gartenmauer, die; kertfal.
 Gartenmelde, die; kerti maglapél, német- v. labodaparaj.
 Gartenmesser, das; kertész-kés.
 Gartenmoß, der; kerti mák.
 Gartenmünze, die; kerti moneta.

Gartennelke, [die; pompás szegfű.
 Gartenlauf, der; kerti terem.
 Gartenschäufel, die; kerti ásó.
 Gartenschere, die; kertész-olló.
 Gartentür, die; kertajtó.
 Gartenwalze, die; kerti henger, görfa, görkő.
 Gartenwerk, das; kertmű.
 Gärtner, der; kertész.
 Gärtnerin, die; kertésznő.
 Gärtnerob, die; kertészeg.
 Gas, das; légszesz, gőszesz.
 Gäschen, k. tajtékzik, habzik.
 Gäscht, der; tajték, hab.
 Gashtaltig, mn. légszeszos, gőszeszos.
 Gäspe, die; őszemarok.
 Gasse, die; utca; — laufen, vosszöt futni.
 Gassenbetteln, das; utcai koldulás.
 Gassenbettler, der; utcakoldus.
 Gassenbube, Gassenjunge, der; kőszgyermek.
 Gassenhure, die, Gassenmenich, das; utczakurva, kőszaszajha.
 Gassenkehrer, der; utczasep-
 rő.
 Gassenkoth, der; utczai sár.
 Gassenlaufen, das; vasször-
 zés, vasszörtetés, vassz-
 szőfutás.
 Gassenlieb, das; utczadal.
 Gassenreiter, l. Pfaffenreiter.
 Gäschen, das; utczácska; kőz, kőzle, sikátor.
 Gast, der; vendég; jöve-
 vény, idegen; ein unge-
 betener —, hivatlan ven-
 dég; Wie sind wir ein
 willkommenet —, kegyed

kedves vendégem, hozta
 szerencse önt; du bist
 mir ein sökauer —, ra-
 vassz ember vagy te barát-
 om.
 Gastbett, das; vendégágy.
 Gaste . . . , zu — bitten,
 vendégül meghíni; zu —
 gehen, ebédre, vacso-
 rára st. menni; zu —
 freyn, valahol meghíva len-
 ni ebédelni, vacsorálni
 st., valahol vendégül len-
 ni.
 Gasterth, die, Gastebot, das;
 vendégseg, lakoma.
 Gastfreund, der; vendég-
 szerető.
 Gastfreundschaftlich, Gastfrey,
 mn. vendégszerető, ven-
 déglátó.
 Gastfreundschaftlichkeit, Gast-
 freyheit, die; vendégzere-
 tés.
 Gastgeber, Gasthalter, der;
 vendégfogadó.
 Gastherr, der; vendéglő, ven-
 dégfogadó.
 Gasthof, der, Gasthaus, das;
 vendégfogadó, fogadó, ven-
 dégház.
 Gastiren, cs. vendégl, meg-
 vendégl.
 Gastkleid, das; vendégruha.
 Gastmahl, das; vendégseg,
 lakoma, tor.
 Gastmeister, der; vendégmes-
 ter, (klastromokban).
 Gastmutter, die; vendéga-
 nya, (kór- v. irgalomház-
 ban).
 Gastrecht, das; vendégi jog
 v. jus.
 Gastrolle, die; vendégse-
 rep.
 Gaststube, die, Gastzimmer,
 das; vendégaszoba.
 Gaststich, der; vendégasz-
 tal.

Gastwirth, der; fogadó, ven-
 dégfogadó.
 Gastwirthschaft, die; vendég-
 fogadóság.
 Gästen, cs. gyomál; irt (ka-
 pával).
 Gäter, der; gyomláló.
 Gätrast, das; gyom, bur-
 ján, giz-gaz.
 Gäthade, Gäthau, die; irt-
 tókapa, gyomvas.
 Gatte, der; férj, hitestárs;
 himpár.
 Gatten, vb. egyesül, egy-
 gyé lesz, párosul, páro-
 sodik; párnik. —, cs. el-
 válogat (gyapjut st.).
 Gatter, das; rács, rostély.
 Gatterfenster, l. Gitterfen-
 ster.
 Gattern, l. Gittern, és Lau-
 ern.
 Gatterthor, das; rácskapu.
 Gatterthür, die; rácsajtó.
 Gatterwerk, das; rácsosát,
 rostélyzat.
 Gattinn, die; nő, feleség,
 hitestárs; nőtény pár.
 Gattung, die; faj; nem.
 Gattungsnam, der; fajnév.
 Gau, der és das; falu,
 vidék; megye, tarto-
 mány.
 Gaude, die; ev.
 Gaudeil, das; piros tik-
 szem.
 Gaudieb, der; zsebelő; ta-
 nult tolvaj.
 Gaufel, der, Gaufel, die;
 alakosság, szemfényvesz-
 tés.
 Gaufelhaft, Gaufelich, mn.
 alakos, szemfényvesztő.
 Gaufelkunst, die; szemfény-
 vesztő mesterség.
 Gaufelmannchen, das; szem-
 fényvesztő báb.
 Gaufeln, k. alakoskodik,
 szemfényvesztést ír, csal.

Gaufelspiel, **Gaufelwerk**, **das**, l. **Gaufel**.
Gaufelstanz, **der**; alakos táncz.
Gaufler, **der**; alakos, szemfényvesztő.
Gauflerisch, **mn.** alakos, szemfényvesztő.
Gauf, **der**; ló; einem geschenken — schaut man nicht ins **Wanf**, ajándék marhának nem nézik a' fogát.
Gaumen, **der**; **iny**, **szájpadlás**.
Gaumenbeute, **t.** **inycsontok**.
Gaumenbrüsen, **t.** **inymirigyek**.
Gaumenflügel, **der**; **inyszárny**.
Gaumenfortsatz, **der**; **innyujtvány**.
Gaumenheber, **der**; **inyemelőtő izom**.
Gaumenvorhang, **der**; **inyvitorla**.
Gauner, **der**; **zsebelő**, **zsebtolvaj**.
Gaunerei, **die**; **zsebelés**, **zsebtolvajosság**.
Gaunerei, **k.** **zsebel**, **tolvajkodik**.
Gaje, **die**; **patyolat**.
Gajelle, **die**; **zerge**.
Gächtele, **der**; **számműzött**, **számkivetett**.
Gabelt, **mn.** **nemesített**, **nemesedett**, **nemesült**.
Gäber, **das**; **erek**, **erezet**.
Gächter, **das**; **alfel**; **alfelyom**, **(szarvasé)**.
Geartet, **mn.** **alkotott**, **-mivénműségü**, **-természettü**.
Gebäck, **das**; **sütemény**; **egyszeri sütés**; **ein** — **Wohl**, **egy sütés liast**.
Gebädene, **das**; **rántott**, **zsriban sült**.
Gebälf, **das**; **gerendázat**.
Gebären, **cs. rh.** **szül**, **vi-**

lágra hoz; — **wollen**, **vajudni**; **zur** **Itzeit** — **gyermeket letenni**, **idő előtt szülni**.

Gebären, **das**; **szülés**.
Gebärcerin, **die**; **szülőanya**.
Gebärhaus, **das**; **szülház**.
Gebärmutter, **die**; **méh**, **anyaméh**, **nádra**.
Gebärmutterhöhle, **die**; **méhüreg**.
Gebärmuttermund, **der**; **méhszáj**.
Gebärmutterflügelader, **die**; **méhüter**.
Gebärstuhl, **der**; **bábaszék**, **szülészék**.
Gebärzeit, **das**; **szülés' ideje**.
Gebäude, **das**; **épület**, **építmény**.
Gebü, **l.** **Gänge**.
Gebeln, **das**; **csont**; **tetem**.
Gebelser, **Gebel**, **das**; **ugatás**.

Geben, **cs. rh. ad**; **ajándékoz**; **közöl**, **ad**; **terem**; **válik v. lesz** (belőle); **Mutung** — **figyelmeznai**; **sich** **Mühe** — **ügyekezni**, **iparkodni**; **auf** **jemantés** **Wort** **nicht** — **semmit sem hajtani valaki' szavára**; **diese** **Bäume** — **guste** **Wälfen**, **ezen fákból jó gerendák lesznek v. valnak**; **seine** **Gedanken** **von** **sich** — **közlenni gondolatait** — **vh. rh.** **megadja magát**, **enged**, **alább hagy**; **sich** **blöf** — **magát elárulni**; **sich** **zufrieben** — **valamin v. valamiben megnyugodni**. — **sz-n. rh.** **van**; **történi**; **was** **giebt**? **mi** **dolog?** **mi** **haj?** **was** **giebt** **es** **neues?** **mi** **ujság?** **Was** **wird** **es** **heute** **noch** **es** **was** **geben**, **bizonyosan tör-**

téni még ma valami; **es** **giebt** **noch** **etle** **Sachen**, **vannak még nemeslelté emberek**.

Geber, **der**; **adó**.
Geberds, **Geberdung**, **die**; **tagjáratás**, **tagmozgatás**.
Geberden, **vh.** **tagjait járatja v. mozgatja**; **sich** **lächerlich** — **nevetséges mozdulatokat csinálni**.
Gebet, **das**; **imádság**, **könyörgés**, **foházkodás**.
Gebetuch, **das**; **imádságos könyv**.
Gebet, **das**; **ágybéli**, **ágybéli készülék**.
Gebetst, **das**; **koldulás**, **koldulgatás**.
Gebet, **das**; **hatalom**, **biratok**; **környék**, **vidék**; **határ**; **das** — **einer** **Stadt**, **váras' határai**; **das** **gehört** **in** **das** — **der** **Dichtkunst**, **az a' költészet' határai közé tartozik**.
Gebieten, **cs. és k. rh.** **parancsol**; **rendel**, **végez**.
Gebieten, **der**; **parancsoló**, **úr**.
Gebietrich, **mn. és ih.** **parancsoló**; **parancsolólag**.
Gebinde, **das**; **kötés**, **kötőzés**, **kötet**; **pásmza**; **abroncszat**.
Gebirge, **das**; **hegység**, **bércs**, **hegyvidék**.
Gebirgig, **mn.** **hegyes**, **bércses**.
Gebirgisch, **mn.** **hegyi**, **bércsi**.
Gebiß, **das**; **zabola**, **zabla**; **fogak**, **(állatokéi)**; — **am** **legen**, **szelzablázni** (p. o. a' **lovakat**).
Gebüfse, **das**; **fuvogatás**.
Gebüfse, **das**; **fuvómű**.
Gebüfse, **das**; **hégetés**, **bőgés**.

Gebfünt, mn. hímes, vi-
rágos; czifra, czifrázott.
Gebfütt, das; vér; vérség.
Gebogen, mn. hajlott, haj-
tott, meghajlott.
Geboren, mn. született; er
ist baji —, arra v. an-
nak született; er ist zum
Dichter —, költőnek szü-
letett.
Geborgen, mn. rejtett; biz-
tos, mentes; mentesített.
Gebot, das; parancs, pa-
rancsolat; ígéret; meg-
hívás, idézés; cinem zu
Gebote stehen, valakinek
szolgálatjára készen állni;
ein — thun, ígérni, ígé-
retet tenni; ein höheres
— auf etwas thun, vala-
mire többet ígérni; Roth
hat sein —, szükség tör-
vényt bont.
Gebürne, das; prém.
Gebatene, das; sült, pe-
csenye.
Gebrauch, der; használat,
használás, haszonvétel, ve-
le élés; szokás; — von
etwas machen, valamit
használni, hasznára for-
dítani, v. valamivel élni.
Gebrauchen, cs. használ,
hasznát veszi, vele él;
Borficht —, vigyázva bán-
ni.
Gebrauchlich, mn. szokott,
divatos, szokás szerinti;
— werden, szokásba jö-
ni, szokássá válni.
Gebäude, das; egy főzet,
(p. o. ser).
Gebrauch, das; zaj; zaj-
gás, zajongás; zúgás; vi-
heder.
Gebrech, das; okádás, oká-
dóság; orrmány, (vad-
disznóké).
Gebrechen, das; gyarlóság;

hiba; hiány, fogyatko-
zás.
Gebrechen, k. és sz-n. rh. fo-
gyatkozást szenved, (-bau,
-ben), hiával van (va-
laminek), nincsen; et ge-
bricht mir an Geld, pénz'
hiával v. szűkében va-
gyok.
Gebrechlich, mn. gyarló, gyön-
ge, hibás, hiányos.
Gebrechlichkeit, die; gyar-
lóság, gyöngeség, hiányos-
ság; hiba, hiány.
Gebrochen, mn. tört, törött,
törődött.
Gebrechel, das; morzsalék.
Gebredel, das; buborékolás,
bugyogás.
Gebreder, t. testvérek.
Gebreuil, der; bögs, ordítás,
ordítás.
Gebrumme, das; morgás,
morgolódás, mormolás, dör-
mögés.
Gebühr, die; illetmény, já-
randóság; illendőség; tar-
tozás.
Gebühren, k. (cinem), il-
let (valakit). —, vb. il-
lik.
Gebührend, Gebührendlich, mn.
illendő, illő.
Gebund, das; csomó, kö-
tet, nyaláb.
Gebunden, mn. kötött; ge-
bundene Schreibung, kö-
tött írásmód; eine gebun-
dene Rede, kötött beszéd,
verszeret.
Geburt, die; szülés, szü-
letés; származat, eredet;
magaat, szülött, gyermek;
nemzettség.
Gebürtig, mn. született.
Geburtsadel, der; születési
nemesség.
Geburtsfest, das; születés'
ünnepe.

Geburtsfeier, die; tők, he-
re; tojásfészek.
Geburtslied, das; szemé-
remtest, nemzőrész.
Geburtsheifer, der; születés.
Geburtsheim, der; sejburok.
Geburtsstätte, die; születés-
kedés; születésség.
Geburtsmutter, das; anya-
jegy.
Geburtsort, der; szülőföld,
születés hely.
Geburtsrecht, das; születési
jog.
Geburtsregister, das; szár-
mazat-lajstrom.
Geburtsstempel, t. születési
fájdalmak, vajadás.
Geburtsstund, die; szülővá-
ros.
Geburtsstunde, die; születés'
órája.
Geburtsstag, der; születésnap,
születés' évnapija.
Geburtszeit, die; vajadás,
szülés' ideje; születés'
ideje.
Gebühel, das; csallit, csere,
bokor.
Ged, der; vén csapodár;
eszőlős.
Gedacht, mn. kaczerós; e-
szőlős.
Gedanken, die; eszölöködés;
csapodárkodás.
Gedacht, mn. meggondolt;
említett.
Gedächtnis, das; emlékezet.
Gedächtnisfest, das; emlék-
ünnepe.
Gedächtnisfahrt, die; emlé-
kező erő, emlékerő.
Gedächtnistag, der; emlék-
nap.
Gedämpft, mn. párolt.
Gedanke, der; gondolat; in
Gedanken sein, gondol-
kodni, elmélni; öffe Ge-
danken von einem haben,

- valakiről rossz véleményben lenni; sőt Gedanken über etwas machen, valami felett aggodni; Gedanken sind goldenes, a' gondolat szabad.
- Gedankenlos, Gedankenlos, mn. és ih. gondolatlan, eszméletlen, bután, eszméletlenül.
- Gedankenreich, mn. gondolatokkal teljes; gondolkodó, termékeny gondolatú.
- Gedankenspieß, das; elmesfutás, elmejáték.
- Gedankenstriß, der; gondolatjel.
- Gedärm, das; bél.
- Gedek, das; földel; teríték.
- Gedehen, k. rh. nő; tenyészik; díszlik; virágszik; hasznos, használ, foganatos; das gedehet ihm zur Ehre, es neki becsületére válik.
- Gedehen, das; díszlet, tenyészet, foganat; haszon, siker; Gott gebe sein — baji! isten segítse rá!
- Gedehlich, mn. foganatos, díszlő, használatos, sikeres.
- Gedenken, cs. és k. rh. gondol; emlékezik, megemlékezik, (ról,ről, ra, re); említt, megemlít, (valamit); eines ober einer Sache —, valakit v. valamit megemlíteni; einer Sache nicht —, valamit elhallgatni; einem etwas —, valakinek valamit (hántalmat) felróni.
- Gedenken, das, emlékezés; bey Menschen —, emberi emlékezet óta.
- Gedicht, das; költemény, mese; verszetet.
- Gediegen, mn. termékek, csupa, tiszta, (p. o. arany); valódi, igazi.
- Gedinge, die; alkudozás, alkú; alkubér; alküány.
- Gedoppelt, mn. kettős, kettőztött; talpalt. —, ih. kettősen, kettőzve; talpava.
- Gedörft, mn. száritott, aszalt; száradt, szikkadt.
- Gedränge, das; tolongás; tolongó sokaság; szorultság; es ist viel — barnach, kapos, kapnak rajta.
- Gedrange, Gedränge, mn. és ih. szoros; szorosan.
- Gedrängt, mn. szoros, sürü; tömött. —, ih. szorosan, sürűen; tömötten.
- Gedrängtheit, die; szorosság, sürűség; tömörség.
- Gedrütt, mn. hármas, hármasolt.
- Gedrückt, mn. nyomott, nyomtatott, nyomtatott.
- Geduckt, mn. lebukott, leguggolt, kuczorodott.
- Geduld, die; türelem, türelem, béketűrés; — haben, tűrni, türelemmel lenni.
- Gedulden, vh. tűr, várakozik, türelemmel van.
- Gedulbig, mn. és ih. türelemes, béketűrő; türelemesen.
- Gedungen, mn. alkudott, ki-alkudott, kikötött; bérlett.
- Gedunfen, mn. pöffedt.
- Geeignet, mn. (zu etwas), alkalmas, termelt, való (ra, re).
- Geeß, die; ponk, siványhómkohalmos hely.
- Gefahr, die; veszély, veszedelem; — laufen, veszélyben forogni.
- Gefährde, die; veszély; ravasság, csallárdság.
- Gefährden, cs. veszélyeztet; károsít.
- Gefährlich, mn. és ih. veszélyes, veszedelmes; veszélyesen, veszedelmesen.
- Gefährlichkeit, die; veszélyesség, veszedelmeség.
- Gefährte, der; társ.
- Gefährtin, die; társnő.
- Gefälle, die; vizeset, eset, (folyamoknál).
- Gefälle, t. jövedelem.
- Gefallen, k. rh. tetszik; sőt etwas — lassen, valami megnyugodni; valamit eltérni; sőt alles — lassen, mindent eltérni, mindenben megegyezni.
- Gefallen, der; tetszés, tetszet; thun Sie mir den —, tegye meg ön azt a' szíveséget.
- Gefällig, mn. tetsző, tetszetes, kellemes; szíves, kész; was ist Ihnen —? mi tetszik önnek? sőt einem — erweisen, valakinek kedveskedni, valaki iránt szíveskedéssel lenni.
- Gefällsucht, die; tetszés; kacérság.
- Gefällsüchtig, mn. tetszeni vágyó; kacér.
- Gefällvertreter, der; adószedő; tizedszedő.
- Gefangen, mn. fogoly, fogott; — nehmen, elfogni, megfogni; — setzen, bezárni, börtönbe vetni; sőt — geben, megadni magát.
- Gefangene, der; fogoly, rab.
- Gefangennehmung, die; elfogatás, elfogás; bezár-

rás, bezártság, becsukatlás.
 Gefangenschaft, die; fogság, rabság.
 Gefangenwärter, der; porkoláb, tömlőcstartó.
 Gefänglich, mn. és ih. rabkodó; fogolyul, rabul, rabként; énem — einsziehen, valakit bezárni, bezárítani.
 Gefängniß, das; fogház, börtön, tömlőcz.
 Gefäß, das; edény; kardmerkolat, markolat.
 Gefaßt, mn. befoglalt; kész, elkészült, elszánt; sich — machen, elkészülni; sich — hüten, magát kesven tartani, keszen lenni (ra, re).
 Gefecht, das; csata, viadál; vadalkozás, vízkodás.
 Gefecht, das; hegedücsin-czogatlás.
 Gefecher, das; toll, tollasat, szárny.
 Gefedert, mn. tollas, szárnyas.
 Gefilde, das; mező, mezőség.
 Gefammt, mn. habos, lán-gos.
 Gefacht, das; fonadék; eszény.
 Gefacht, mn. foltos, babos, pettyezetett.
 Gefilde, das; feltozás.
 Gefiffen, mn. szorgalmas, iparkodó; — sehn, rajta lenni, törekedni.
 Gefiffentlich, mn. és ih. szándékos; készakarva, késszantag; sajátképen, különösen.
 Gefiffter, das; susogás, suttogás.

Geflochten, mn. fonott, font, fonódott.
 Gefluete, das; káromkodás, átkozódás, szitkozódás.
 Geflügel, das; szárnyas állat, madarak, baromfi, aprómarha, majorság.
 Geflügelt, mn. szárnyas, szárnyazott.
 Gefolge, das; kísérek, kíséret.
 Gefrage, das; kérdészköndés, tudakozás, tudakolódás.
 Gefranst, mn. rejtos, csafrangos, sikarczos.
 Gefräßig, mn. félénk, nagyehető, torkos.
 Gefräßigkeit, die; félánkság, nagyehetőség, torkosság.
 Gefreundet, mn. megbarátkozott.
 Gefreyte, der; alkáplár.
 Gefrieren, k. és sz-n. rh. fagy, megfagy.
 Gefrieren, das; fagyás, megfagyás.
 Gefrierpunkt, der; fagypont.
 Geführe, das, l. Groß, Feßmetter.
 Geführe, das; fagylalt.
 Gefügig, Gefügig, mn. alkalmaszható, hajtható, hajlékony; kéjelmes.
 Gefühli, das; érzés, érzet, érzelem.
 Gefühlos, mn. érzéketlen, érzéctelen.
 Gefühlosigkeit, die; érzéketlenség, érzéctelenség.
 Gefühlosig, mn. érző, érzékeny.
 Gefüllt, mn. töltött, teli.
 Gefüllt, mn. és ih. ötos, ötözött; ötösen, ötösvé.
 Gefürstet, herzogtüm.
 Gegen, ej. felé, -ra, -re, -nak, -nok; ellen; iránt, -hez, hex; -ért, mel-

lett; -hoz, -hez képest; átellenben; mintegy, körülbelül; — Abend, nyugat felé; este felé. — 6 lhr, 6 óra felé; undanbar — seinen Wohlthäter, háladatlan jótévdje iránt; bey — einem, három egy ellent; ich wette sich — ein, egyre tized teszek v. fogadok; Ihr Verlust ist nichts — den wemigen, ön vesztesége semmi az enyémhez képest; et ist nur ein Kind — ihm, csak gyermek hozzá képest; (összetételekben) ellen-, viszon-, ellenhez.
 Gegenabst, die; ellenszándék, ellenirány, ellentörekedés.
 Gegenanst, die; ellenkésület, ellenintézet.
 Gegenantwort, die; válasz, felelet.
 Gegenanzeige, die; ellenhirdetés, ellenjelentés.
 Gegenanforderung, die; viszonkihívás.
 Gegenansage, die; ellenkező vallomás, ellenvallás.
 Gegenbatterie, die; ellensúlytelep.
 Gegenbedingung, die; viszonföltét.
 Gegenbeht, der; ellenparancs.
 Gegenbesentnis, das; ellenvallomás, ellenbizonyítás.
 Gegenbestagte, der; viszonvádolt.
 Gegenbeidigung, die; viszonbántás.
 Gegenbercht, der; ellentudótlás.
 Gegenbesonigung, die; ellenhíronyítás, ellentanuság.

Gegenbeschnibigung, die; ellen-
lenvíd, ellenvidolás.
Gegenbesichtigung, die; ellen-
lenviassgálat.
Gegenbesuch, der; viszonzlátog-
tatás.
Gegenbeweis, der; ellenbi-
zonyítás.
Gegenbestehung, die; vi-
szony.
Gegenbild, das; ellenkép;
képmás.
Gegenbohren, es. ellenfúr.
Gegenbuch, das; ellenörkönyv,
ellenkönyv.
Gegenbürg, der; ellenke-
zes, viszonzkeses, ellen-
tűsz.
Gegenbürgschaft, die; ellen-
keresség, viszonzkeres-
ség.
Gegen, die; táj, tájék,
környék, vidék.
Gegendienst, der; viszonzszol-
gálat.
Gegendruck, der; viszonnyo-
más, visszahatás; kép-
nyomat.
Gegeneinander, ih. ellen,
viszont, kölcsön, egy-
más ellen; — halten, ös-
szesvetni, összehasonlíta-
ni; — laufen, egymás-
nak szaladni, egymásba
ütközni; — stehen, szem-
köst állítani; — stehen,
szemköst állani.
Gegeneinanderhaltung, die;
összesvetés.
Gegeneinanderstellung, die;
összeállítás, szembeállítás.
Gegeneinbringen, das; ellen-
védelem v. mentesség.
Gegenerbieten, das; viszonz-
ajánlat, viszonzajánlás,
Gegenerkenntnisheit, die; vi-
szonzháladoság.
Gegenerklärung, die; viszonz-

nyilatkozás, ellennyilat-
kozás.
Gegenfenster, das; ellenab-
lak.
Gegenfluth, die; ellenár, el-
lenörvön.
Gegenforderung, die; viszonz-
követelés.
Gegenfreundschaft, die; vi-
szonzbarátság, kölcsönös
barátság.
Gegenfässer, der; ellenlá-
bas.
Gegengebühr, die; viszonz-
illetőség, viszonzjárandó-
ság.
Gegengefähr, das; ellenér-
zet.
Gegengefchenk, das; viszonz-
ajándék.
Gegengewalt, die; vissza-
torlás.
Gegengewicht, das; ellensúly;
das — halten, ellensúlyt
tartani.
Gegengewogenheit, die; vi-
szonzhajlandóság.
Gegengift, das; ellenmérég.
Gegengitter, das; előrács,
előrostély.
Gegengrund, der; ellenok.
Gegenruß, der; viszonzkő-
szöntés.
Gegenkunft, die; viszonzked-
vezés.
Gegenhaß, der; viszong.
Gegenhieb, der; ellenvágás.
Gegenkaiser, der; ellencsá-
szár.
Gegenlage, die; ellenpa-
nasz, ellenvíd; eine —
aufstellen, ellenvídát tá-
masztani.
Gegenläger, der; ellenvíd-
lő.
Gegenkritik, die; ellenbírá-
lat, ellenkritika.
Gegenlicht, das; ellenvilág,
ellenfény, (festőknél).

Gegenliebe, die; viszonz-
szereetet, kölcsönös szere-
lem.
Gegenlist, die; ellenesel.
Gegenmacht, die; ellenhata-
talom.
Gegenmarsch, der; ellen-
mars.
Gegenmauer, die; ellenfal.
Gegenmine, die; ellenüreg.
Gegenminiren, k. ellenás.
Gegenmittel, das; ellenszer.
Gegenmond, der; vakkhold.
Gegenmustel, der; elleni-
zom.
Gegenöffnung, die; ellennyi-
lás.
Gegenpapp, der; ellenpápa.
Gegenpart, der; ellenkező,
ellenes.
Gegenpartey, die; ellenfél,
ellenpárt.
Gegenpfaß, der; ellenkaró;
karódúc.
Gegenpfand, das; viszonzvá-
log.
Gegenprobe, die; ellenbiso-
nyitmány.
Gegenpunkt, der; ellen-
pont.
Gegenquittung, die; ellen-
nyugtatóvány.
Gegenrechner, der; ellenör.
Gegenrechnung, die; szám-
vevés, ellenszám, ellen-
számolás.
Gegenrede, die; ellenbeszéd,
válasz, mentkezés; ki-
fogás, (törvényes).
Gegenregifter, das; ellenlajst-
rom.
Gegenrevolution, die; ellen-
támadás, ellenzendülés.
Gegenrunde, die; ellenör-
járat.
Gegenstab, der; ellentét.
Gegenstahl, l. Gegenhaß.
Gegenstein, der; ellennyug-
tatóvány; visstény.

Gegenschönung, die; viszonsajándék.
 Gegenschlag, der; visszautés.
 Gegenschritt, der; ellenmetzés.
 Gegenschreiber, der; ellenír.
 Gegenschreiberei, die; ellenírás.
 Gegenschrift, die; válassz, felelet, ellenirat.
 Gegenschuld, die; adósság, tartozás.
 Gegenseite, die; ellenoldal, hátfél.
 Gegenseitig, mn. viszonos, kölcsönös. —, ih. viszont, kölcsönösen, mind két részről.
 Gegenseitigkeit, die; viszonsbátorság, viszonsbiztosság.
 Gegenseitigkeit, das; ellenpecsét.
 Gegenfinn, der; ellenértelem.
 Gegenfornit, die; vaknap.
 Gegenhaft, der; ellenhasadék.
 Gegenpiel, das; ellenjáték, ellentét.
 Gegenpuz, die; ellennyom, ellencsapás.
 Gegenstand, der; tárgy.
 Gegenstimme, die; ellenhang; ellenszavazat; ellenvélemény.
 Gegenstimmig, mn. ellenhangú; ellenvéleményű, ellenkező véleményű.
 Gegenstoß, der; visszadöfés; visszalökés, visszataszítás.
 Gegenströmung, die; ellennyújtás.
 Gegenstreich, der; ellencsapás; kölcsön.
 Gegenstück, das; ellendarab, ellonkép.
 Gegenstube, die; támasz, dúcz.

Zsebcsóvár II.

Gegentaufsch, der; visszacsere.
 Gegenthail, der; ellenfél, ellenrész.
 Gegenthail, das; ellenkező dolog, ellenkezőt; das — behaupten, ellenkezőt állítani; im —, ellenben, sőt inkább.
 Gegenthür, die; ellenasztó.
 Gegenüber, die; viszonsbátorság.
 Gegenüber, ej. és ih. ellenében; er wohnt mir — v. gegen mir über, átal-ellenemben lakik.
 Gegenunterfchrift, die; ellenalírás.
 Gegenuntersuchung, die; ellennyomozás, ellenvizsgálás.
 Gegenvermüchtung, das; viszonsbátorság; viszonsjegydíj.
 Gegenverpflichtung, die; viszonskötelezés, kölcsönös kötelezés.
 Gegenversicherung, die; ellenárkolás, ellensanczolás.
 Gegenversprechen, das; kölcsönös ígérlet, viszonsígérlet.
 Gegenvorstellung, die; ellennyilatkozás.
 Gegenwart, die; jelen; jelenkor; jelenlét.
 Gegenwärtig, mn. és ih. jelen, jelenlévő; jelenen, jelenleg, most, czennel.
 Gegenwechsel, der; ellenváltó.
 Gegenwehr, die; ellentállás, védelem.
 Gegenwerth, der; hasonbecs, hasonérték.
 Gegenwind, der; ellenszél, ellenkező szél.

Gegenwirkung, die; visszahatás, ellenhatás.
 Gegenzauber, der; ellenvarázsa, ellenbáj.
 Gegenzeichen, das; ellenjegy.
 Gegenzeuge, der; ellentanu.
 Gegittert, mn. rácsos, rostélyos.
 Gegner, der; ellen, ellenes, ellenség.
 Gegenze, das; rőfögés.
 Gehaben, vh. rh. van (rosszul, jól); viseli, tartja magát.
 Gehäuge, das; kerített hely; tilos; tanórok; sővény, gyepű.
 Gehalt, der; tartalom; érték; fisevés; kitartás.
 Gehalten, mn. kötöles; tartózkodó; elégült, békés.
 Gehänge, das; aggatis; függelek; függő, fülbevaló; bél.
 Geharnischt, mn. vértos, vasas, mellvasas.
 Gehässig, mn. és ih. gyűlölséges, gyűlöletes; gyűlöletesen.
 Gehässigkeit, die; gyűlölség, gyűlölet; gyűlöletesség.
 Gehau, das; vágás, (erdőben).
 Gehäuft, mn. halmozott, hokros.
 Gehäufte, das; tok, hüvely, héj.
 Gehede, das; egy költet, egy fészek (madár).
 Geheim, mn. titkos, alatomos; — halten, titkolni, titokban tartani; in —, titokban, titkon.
 Geheimbuch, das; titkos könyv.
 Geheimhaltung, die; titkolás, titoktartás.
 Geheimnis, das; titok.

20

Gehemnisvoll, mn. titokteli.
 Geheimfchreiber, der; titoknok.
 Geheimfchreiberey, die; titoknokság.
 Geheimfchreiberfelle, die; titoknokság, titoknoki hivatal.
 Geheimfchrift, die; titkos irás; titkos irat.
 Gehiß, das; parancs, meghagyás.
 Gehen, k. rh. megy; jár; távozik; das Kind lernt —, a' kised járni tanul; aus einem Orte —, valahonnan elutazni; von einem —, valakitől elmenni, valakit odahagyni; nach etwas —, valaminek utána járni; einen Schritt —, egy lépést tenni; was der zu —, bátran járni, gyorsan lépni; mit der Post —, postával v. postán utazni; die Post geht heute um 7 Uhr, a' posta ma 7 órakor indul; auf Reisen —, utazni menni, utra menni; zu Schiffe —, hajózni, hajón menni; der Teig fängt an zu —, a' tázta kel; an etwas —, valamit kezdeni; er geht schwer daran, nehezen fog hozzá; das geht nicht, az nem megy; das Geld geht nicht, ez a' pénz nem foly, nincs folyamásban; meine Uhr geht nicht richtig, óram rosszúl v. nem jól jár; sie geht zu geschwind (früh), zu langsam, siet, késik, v. korán jár, későn jár (t. i. az óram); dieser Weg geht nach der Stadt, ez az út a' városba visz;

der Berg geht bis in die Stadt, ez a' hegy egészen a' városig tart v. nyúl; dieses Zimmer geht auf die Gasse, ez a' szoba az utcára szolgál; das Wasser ging ihm bis an den Gürtel, a' víz derekáig, övezetéig ért; dieser Mantel geht ihm bis auf die Schenke, ez a' köpönyeg csizmáig ér; in diese Flasche geht nur eine Kanne, ebbe a' palackba csak egy kannával megy v. fér; in sich —, magába térni; — lassen, bocsátani, eresztetni; die Haare, Farbe — lassen, szőret ereszteni, színét vesztetni v. hagyni; lassen Sie mich —, bocsásson, eresszen; hagen bekét. —, sz-n. rh. es geht, megy; wie geht's? mint van, mint megy dolga? wie geht's Ihnen, mint van ön? wie geht's mit Ihrer Gesundheit; mint szolgál egészségé? es geht mir wohl, egészséges vagyok, jól szolgál egészségem; jól megy, foly dolgom; es geht dem einen, wie dem andern, egynak mint másnak; es ist mit eben so gegangen, épen úgy jártam; wie wird es mit —? mint lesz sorsom? es mag — wie es will, akár mint lessen, akár mi történik; so geht's wenn man so, lám, úgy van az, ha so.; es geht ein starker Wind, erős szél fú; nagy szél van; es geht ein Gerücht, die Rede, beszélük v. a' hír

szármal, hírlelik; es geht auf 4 Uhr, négyre jár az óra; es geht in die dritte Woche, harmadik hete, v. két hete mult. —, v. rh. sich müde —, fáradság menni, kifáradni; sich die Füsse wundete —, addig járni, míg lába feltörök.

Gehen, das; menés, járás, járkálás; im —, menés közben; ich bin des Gehens müde, bele fáradtam a' járásba.

Gehend, mn. menő, járó.

Gehenf, das; függő; öv; köts; csifraság.

Gehentf, mn. füles (p. o. faszék).

Gehent, das; ordítás, üvöltés, vonítás.

Gehien, das; agy, agyvelő.

Gehühne, das; gúnnyolódás, csúfolódás.

Gehül, das; erdő, haraszt; famű.

Gehör, das; hallás; hallomás; meghallgatás; er hat kein —, nem hall; es nem — geben, valakit meg- v. kihallgatni; — finden, meghallgatni.

Gehorden, k. engedelmeseke-dik, szót fogad.

Gehören, k. tartozik; (valahová) való; es gehört viel dazu, sok kívántatik arra; das gehört sich, úgy illik; wie es sich gehört und gehört, a' mint illik.

Gehörhammer, der; halljárt.

Gehörgang, der; fülkalapács.

Gehörig, mn. illő, illendő; megkívántató. —, ih. illőleg, illendően.

Geßbrós, mn. hallástalan, siket.
 Geßbrn, daß; szarvak, szarvazat.
 Geßbrnerbe, der; hallideg.
 Geßbrnt, mn. szarvas, szarvazott.
 Geßbrroßr, daß; *hallesó*.
 Geßbrsam, mn. engedelmes, szófogadó.
 Geßbrsam, der; engedelmes-ség, szófogadás.
 Geßbrsamen, k. engedelmeskedik.
 Geßbrtrichter, der; sültölcsér; *halltölcsér*.
 Geßbtrommel, die; fúldob.
 Geßbre, die, Geßren, der; fintaság, kajzaság; ék.
 Geßllife, der; segéd; társ.
 Geßllife, daß; szokdelés, szokellés.
 Geßr, l. Geßer.
 Geßer, der; nyál; tajték, hab.
 Geßern, k. tajtékszik, habzik.
 Geße, die; hegedű.
 Geßer, k. hegedűl.
 Geßerbogen, der; nyiretytyű, hegedűvonó, vonó.
 Geßerfuttermal, daß; hegedűtok.
 Geßerhals, der; hegedűnyak.
 Geßerharz, daß; gyanta.
 Geßerholz, daß; hegedűfa, hangműfa.
 Geßerholzbaum, der; hegedűfa.
 Geßermacher, der; hegedűmives, hegedűcsináló.
 Geßersaite, die; hegedűhúr.
 Geßersteß, der; hegedűnyereg, hegedűláb.
 Geßer, der; hegedűs.
 Geßl, mn. buja, kövér, szapora; buja, fajtalan,

folyár. —, ih. buján, szaporán; buján, fajtalanul.
 Geße, die; trágya, ganaj; bujaság, kövérség; tők, here.
 Geßheit, die; bujaság, kövérség, szaporaság; bujaság, fajtalanság.
 Geßbart, der; szakállas bajnócza; legyező-bajnócza, borvirág; kecskedész, bakszakáll.
 Geßblatt, daß; jerikói loncz, szulák; búbos loncz.
 Geßboß, der; kecsakebak.
 Geße, die; kecske.
 Geßel, der; kezes, tús.
 Geßel, die; ostor, korbács.
 Geßeln, cs. ostoroz, korbácsol.
 Geßelung, die; ostorozás, korbácsolás.
 Geßfuß, der; kocakeláb; baktopp, (növény).
 Geßflet, der; zanót.
 Geßt, der; szellem, lélek; szesz, *ldl.*
 Geßterbanner, der; ördögűző.
 Geßterbeschörrung, die; ördögűzés.
 Geßterleßre, die; *szellemtan*.
 Geßterseßer, der; léleklátó.
 Geßterwelt, die; szellemvilág, lelki világ.
 Geßterkraft, die; lélekerő.
 Geßterchwäße, die; elme-gyöngeség.
 Geßterßchwung, der; lelkesedés.
 Geßterßtürke, die; lélekerőség.
 Geßtig, mn. lelki, szellemi; szesz, *léles*.
 Geßtigfeit, die; lelkiesség, szellemiség; szeszesség, *lélesség*.

Geßtlich, mn. lelki; egyházi, papi. —, ih. lelkikép.
 Geßtliche, der; papp, egyházi személy, lelki pásztor.
 Geßtlicheit, die; papság.
 Geßtlos, mn. lelketlen, szellemetlen.
 Geßtreiß, mn. lelkes, elmés; szesz, —, ih. lelkesen, elmésen.
 Geßtvolll, mn. l. Geßtreiß.
 Geß, der; fővényesség, fukarág, zsongoriság.
 Geßen, k. fővényedik, fukarkodik, zsongorog.
 Geßen, cs. kacsal (dohányt st.).
 Geßhaß, der; fővény, fukar, zsongori.
 Geßig, mn. fővény, zsongori, fukar.
 Geßanßte, daß; kurjongás, ujjongatás.
 Geßämpfe, daß; viaskodás, viadal.
 Geßeife, daß; szembelődés.
 Geßibel, daß; csiklandozás.
 Geßläße, daß; csiholás, csaholás.
 Geßlapper, daß; csörgés.
 Geßlatße, daß; tapsolás, taps.
 Geßlumper, daß; csörömpölés.
 Geßlingel, daß; csengés.
 Geßltre, daß; csörgés, zörgés.
 Geßloße, daß; kopogtatás; kopogás; zörj.
 Geßnatter, Geßnister, daß; pattogás; sustorgás.
 Geßnirße, daß; csikorgás, csikorgatás.
 Geßraße, daß; recsegés; ropogás.
 Geßröße, daß; érczpor, ércz-hulladék.
 Geßrüßel, daß; fodorgatás;

fodorodás; fodor, fodradék.
 Gesträube, **das**; perczegés, (zairó, tüzön); rikoltás.
 Gestirpel, **das**; sirka; sirkalás; karczolás; karmolás.
 Gestirnadern, *t.* fodorerek.
 Gestirbrüsten, *t.* fodormirigyek.
 Gestirbe, **das**; fodorháj.
 Gestirnkunst, *mn.* mesterkölt.
 Gestirne, *t.* Gestirhter.
 Gestirnel, **das**; mosolygás; mosoly.
 Gestirnter, **das**; hahota, nevettség; kaczag, kaczagás.
 Gestag, **das**; együttlét, (vendégségben); vendégség.
 Gestähmt, *mn.* szélhűdt, bémult.
 Gestährtheit, *t.* Gestährtaufreit.
 Geständer, **das**; kartámasz, karsa, korlát.
 Gestangen, *k.* érkezik, megérkezik; beér, elér, eljut, megjő; zu etwas — valamire jutni; etwas an einen — lassen, valamit valakihez juttatni.
 Gestärm, **das**; láрма, ziszvajgás.
 Gestalt, **der**; térhely, térség; hagyomány.
 Gestalten, *mn.* és *ih.* szendé, szelid, csendes, jámbor; szendén, szeliden, csendesen.
 Gestalttheit, *die*; szendesség, szelidség.
 Gestalte, **das**; futás, futkozás.
 Gestaltig, *mn.* gyakorlott, ügyes, könnyű; ismeretes. —, *ih.* gyakorlottan, ügyesen.
 Gestaltigkeit, *die*; gyakorlottság, könnyűség, ügyesség.

Geläut, **das**; harangszó, harangozás; csepetés.
 Gelb, *mn.* és *ih.* sárga; sárgán.
 Gelb, **das**; sárga szín.
 Gelbbraun, *mn.* barnasárga.
 Gelben, *cs.* és *k.* sárgit; sárgul.
 Gelbteufel, **der**; rézöntő, sárgarózműves.
 Gelbtrün, *mn.* libaxöld, libaszín.
 Gelbholz, **das**; sárga szömörce.
 Gelbsupfer, **das**; sárgaréz.
 Gelbtich, *mn.* sárgás.
 Gelbreif, *mn.* kalászsínű, kalászsárga.
 Gelbroth, *mn.* sárgapiros, sárgavörös.
 Gelbsucht, *die*; sárgaság.
 Gelbsüchtig, *mn.* sárgakór-ságos.
 Gelbwurz, *die*; sárga v. festő gyömbér, sárga kémgyökér.
 Geld, **das**; pénz; **das** bare —, kész pénz; klein —, apró pénz, réz pénz; nicht bey Gelde seyn, kész pénz nélkül lenni; etwas zu Gelde machen, valamiből pénzt csinálni, valamit pénzzé tenni; er hat — wie Heu, er sitzt im Gelde bis über die Ohren, annyi pénze van mint a' szemét, pénzhalmon ül.
 Gelbarm, *mn.* pénztelen, pénztelen.
 Gelbtaugabe, *die*; pénzkidadás, költség.
 Gelbbedürftig, *mn.* pénzben szűkölködő.
 Gelbgeriede, *die*; pénzvagy, pénzsomj.
 Gelbgerig, Geldgerig, *mn.* pénzvagyó, pénzsomjászó.

Gelbeschneider, **der**; pénznyirkáló.
 Gelbbeutel Geldsack, **der**; erszeny.
 Gelbdeutrag, **der**; pénzbeli ajánlat v. segedelem.
 Gelbbüße, *die*; bírság, pénzbírság.
 Gelbelunahme, *die*; pénzbevétel, készpénzbeli jövedelem.
 Geldstewerth, *mn.* pénzértékű.
 Geldgeschäst, **das**; pénzbeli alku.
 Geldhilfe, *die*; pénzsegedelem.
 Gelblude, **der**; uzsorás, zsuugori.
 Geldfassen, **der**, Geldfiste, *die*, Geldschrauf, **der**; pénzszekrény, pénzes láda.
 Geldfaste, *die*; szütyő, tüszű.
 Geldflemme, *die*, Geldmangel, **der**; pénz' szűke.
 Geldfürbächen, **das**; pénzes kosár.
 Geldmacher, **der**; pénzbamiadó, hamis pénzverő.
 Geldmüller, **der**; pénzváltogató, uzsoráskodó.
 Geldpost, *die*, Geldposten, **der**; pénzmenyiség, pénzsomma.
 Geldreich, *mn.* pénzes, pénzdús.
 Geldsacke, *die*; pénzügy.
 Geldsorte, *die*; pénznem.
 Geldsteuer, *die*; pénzsadó.
 Geldspit'ternd, *mn.* pazarló, fecserlő, tékozló.
 Geldstrafe, *die*; bírság.
 Geldsumme, *die*; pénzsomma.
 Gelbtisch, **der**; pénzasztal, számoló asztal.
 Geldwechsel, **der**; pénzvált-

tás; pénzváltóház, váltóház.
Gefwöhler, ber; pénzváltóház.
Gefwöhler, ber; uzsora.
Gefwöhlerer, ber; uzsorás, uzsorászkodó.
Gefüge, das; tortós heverés; hibás fokúvés; bujtás, homlítás.
Gefügen, mn. fekvő, lévő; alkalmas; eine gefegene Zeit, alkalmas idő; es ist mir daran —, engem érdekel; daran ist nichts —, csekélység, v. érdektelen; es ist mir nicht — zu sc., nincs kéjelmemre, nem tetszik sc. —, ih. alkalmasan.
Gefegenheit, die; alkalom, alkalmatosság; fekvés; durch welche — werden Sie das fchiden? mi alkalommal küldendi azt? ich fenne alle Gefegenheiten dieses Hauses, minden helyzetét ismerem e' háznak.
Gefegenheitlich, mn. és ih. alkalmi; alkalmilag, alkalommal.
Gefegenheitsdichter, ber; alkalmi költő.
Gefegenheitsmaßer, ber; közbenjáró; kerítő.
Gefehrig, mn. és ih. tanulékony, tanítható; tanulékonyan.
Gefehrigkeit, die; tanulékony-ság, taníthatóság.
Gefehrfam, l. Gefehrig.
Gefehrfamkeit, die; tanulékony-ság; tudomány, tudományosság; tanítmány.
Gefehrt, mn. és ih. tanult, tudós; tanultán, tudósan.
Gefehfe, das; kerekvágás; aus dem — fahren, kitérni utjából, pályájából.

Gefeit, das; kísérés; kíséret; einem das — geben, valakit kikísérni.
Gefeiten, cs. elkísér, kikísér, kísérőbe megy.
Gefeiter, **Gefeitsmann**, ber; kísérő, kalauz.
Gefeitsbrief, ber; szabad útlevél.
Gefeitsnahmme, die; vám-szedés.
Gefeitsnehmer, ber; vám-szedő, vámos.
Gefeitsfren, mn. kíséretlen.
Gefeitsgerechtigfeit, die, **Gefeitsrecht**, das; kíséretjog.
Gefeitsleute, t. kísérő szolgák; vámszolgák.
Gefeitsreiter, **Gefeitsbereiter**, ber; útkerülő.
Gefeitsriff, das; kísérő hajó.
Gefent, das; caukló, hajlás, iz.
Gefent, **Gefentfam**, mn. hajlékony, ügyes.
Gefentbein, das; kéntöcsont.
Gefentbrüfen, t. izmirigyek.
Gefentig, mn. hajlékony, ügyes; bötkös, izes.
Gefentigfeit, die; hajlékony-ság, ügyesség.
Gefentfam, mn. hajlékony, ügyes.
Gefentfamfeit, die; hajlékony-ság, ügyesség.
Gefentht, das; kivilágítás.
Gefenter, das; kintornálás.
Gefentern, k. rikácsol.
Gefentter, das; faj, fajta; csimbora; sie fud gleichen Gefentters, egy húron pendültek.
Gefesben, k. tetszik.
Gefesbt, mn. kedves, szeretett.
Gefesbte, ber és die; szerető, kedves.
Gefesfern, k. megalazik (a'

tej sc.), megfagy (a' zair sc.)
Gefunde, mn. lágy, puha; enyhe; szelíd. —, ih. lágyan, puhán; enyhén; szeliden.
Gefundigfeit, die; lágy-ság; enyhesség; szelidség.
Gefungen, k. rh. sikerül, elsül, jól üt ki, fogantatvan.
Gefupel, das; susogás, sutogás.
Gefen, k. cseng.
Gefoben, cs. igér; fogad, fogadalmat tesz.
Geföbnis, das; fogadalom, fogadás.
Gefos, das; ganaj, (vadaké).
Gefst? ih. ugy-e? nemde? igaz-e? ugy-e bár? nem igaz?
Gefst, mn. meddő, (állat).
Gefte, die; töltögető edény; rocska.
Geften, k. és sz-n. rh. ér, tesz; becaben v. tekin-tetben van; illet; szabad? was gift die Wette? mibe fogadjunk? der Thaler gift 30 Groschen, a' taller 30 garast tesz; er gift bey mir viel, sokat tartok felőle v. nagy becaben van előttem; was einem gefagt wird, gift allen, a' mi egy-nek van mondva, mind illeti; was gift's, ich hab ereraten, fogadjunk, hogy eltaláltam; es gift die Ehre, das Leben, a' be-cüület, az élet forog fenn; das gift nicht, az nem áll v. nem szabad, v. nem lehet; mir gift das gleich viel, nekem az mind egy.

Geltung, die; érték; jelen-
tés.
Gefüßte, das; fogadalom, fo-
gadás.
Gefußt, das és der; testi ki-
vánság; kíváncsiság; meg-
kívánás.
Gefüßten, k. megkíván.
Gefüßen, ca. herél (sertést).
Gemaß, das; szoba; terem.
Gemaß, mn. lassu, halk,
csendes; *béjelmes*. —
ih. lassan; *béjelmesen*.
Gemaßlich, mn. *béjelmes*, al-
kalmas; csendes, lassú,
könnyűd. —, ih. *béjel-
mesen*; alkalmasan, köny-
nyűden.
Gemaßtörfelt, die; *béjel-
messég*.
Gemaßt, das; kontárnú v.
csinálnmány; mony, csök.
Gemaßt, der; férj.
Gemaßtinn, die; nő, fele-
ség.
Gemaßnen, ca. figyeltet, em-
lékzetet. —, sz-n. rém-
lik, tetszik.
Gemaßtbe, das; kép, rajz,
rajzolat, festés.
Gemaßte, das; zagyvalék.
Gemaßt, das; mérő, mérték.
Gemaßt, mn. és ih. . . hoz,
. . . hez illő v. alkalmá-
zott, -szerinti; . . . hoz,
. . . hez képest, szerint.
Gemaßtigt, mn. és ih. mér-
séklett; mérsékelve.
Gemaßter, das; fal, falak,
falazat.
Gemein, mn. köz; közös,
közönséges; népi, köz-
népi; aljas; auf gemeine
Kosten, közös költségre;
das gemeine Wesen, köz-
jó, közügy; der gemeine
Mann, köz ember; ein
gemeiner Bürger, Solbat,
közpolgár, közkatona, köz-

legény. —, ih. közösén,
közönségesen; köznépileg.
Gemeinde, Gemeine, die;
község.
Gemeindegut, das; közös jó.
Gemeindehaus, das; község'
háza, helység' háza.
Gemeinderath, der; község'
tanácsa.
Gemeingeist, der; közszel-
lem, közlélek.
Gemeinhelt, die; közszeg; kö-
zösség; aljasság; közjó-
szág.
Gemeiniglich, ih. közönsége-
sen; rendszerint.
Gemeinnützig, mn. és ih.
közhasznú; köz haszonra.
Gemeinnützigkeit, die; köz-
hasznosság.
Gemeinwohl, der; község' bi-
kája.
Gemeinplatz, der; köz hely.
Gemeinschaft, die; közösség;
társaság; közöködés, ne-
mi közösülés; tn —, kö-
zösen.
Gemeinschaftlich, mn. és ih.
közös; közösén, társaság-
ban.
Gemeinschaft, die; község'
v. helység' kocsmája.
Gemeintag, der; országgyü-
lés.
Gemeintraft, Gemeinweide, die;
közlegelő.
Gemeinverständlich, mn. és
ih. közértelmű; népi; köz-
értelműleg, közértelme-
sen.
Gemeinwald, der, Gemein-
holz, das; közös erdő.
Gemeuge, Gemeiß, das; ke-
verék, egyveleg, szagva.
Gemengtel, das; vegyíték,
keverék.
Gemesse, das; mérés.
Gemessen, mn. mért, ki-
mért; szabott, határozott.

Gemeßel, das; öldöklés, kon-
czolás, mézszárlás.
Gemeße, die; gyöngy.
Gemößelt, mn. mintázott.
Gemößod, der; zergebak.
Gemeß, die; zerge, vad-
kecake.
Gemeßigob, die; zergevadá-
szat, zergészet.
Gemeßliger, Gemeßteiger,
der; zergevadász, zergész.
Gemeßteber, das; zergebőr.
Gemeßtour, die; zergetar-
kör, zergesű.
Gemeßtege, die; nőstény zer-
ge.
Gemeßte, das; hulladék, eső-
lék.
Gemurmel, das; mormogás.
Gemurre, das; moraj, mor-
gás.
Gemüße, das; főzélék.
Gemüßigt, mn. kénytetett,
kényszerített.
Gemüth, das; *bedély*, *ked*;
kedv; sziv; indulat.
Gemüthlich, mn. *bedélyes*;
szives.
Gemüthst, die; *bedély*;
természet, hajlandóság.
Gemüthsbewegung, die; in-
dulat.
Gemüthsfassung, die; lélek-
csend, elmenyugalom.
Gemüthsthrantheit, die; el-
menyavalya, lélekháboró-
dás.
Gemüthstueigung, die; haj-
landóság.
Gemüthstruhe, die; léleknyu-
galom.
Gemüthstunruhe, die; lélek-
háborgás, elmenyugalom-
ság.
Gemüthstverfassung, die, Ge-
müthstzustand, der; elme-
állapot, lélekállapot.
Gen, ej. felé; — Himmel,
az ég felé.

Genannt, mn. nevezett.
 Genösfig, mn. nyálánk.
 Genan, mn. szoros, szűk; pontos; der genaueste Preis, utolsó ár; mit genauer Noth, nagy nehezen, alig. —, ih. szorosan, szűken; pontosan; sich sehr — behelfen, szűken élni; zu — handeln, szigorúan alkudni; man muß es so — nicht nehmen, nem kell oly szorosan venni.
 Genanigkeit, die; pontosság.
 Genen, mn. — halten, l. Gehenigen.
 Genemhaltung, Genemigung, die; javálás, jóváhagyás, elfogadás, megegyezés.
 Genemigen, cs. javal, helyben hagy, elfogad, meg-
 egyez.
 Geneig, mn. és ih. hajló, hajlandó; kegyes, jószágos; kegyesen, jó indulattal; geneigtet Gehör geben, kegyesen meghallgatni; zu etwas — seyn, valamire hajlani, hajlandó lenni.
 Geneigtheit, die; hajlás, hajlandóság.
 General, der; tábornagy.
 General (összetételekben): fő (p. o. szabály st.), közönséges, (p. o. szemle st.).
 Generaladjutant, der; tábornagy-ségéd.
 Generalquartier, die; közönséges földkép.
 Generalität, die; tábornagság.
 Generalleutenant, der; alt-tábornagy.
 Generalmajor, der; tábornagyi őrmester.

Generalmarsch, der; kösmars.
 Generalpardon, der; általános kegyelem.
 Generalstaaten, t. országrendei, (Németalföldön).
 Generalfeld, der; tábornagykár.
 Generalfürde, die; tábornagyság.
 Genesen, k. rh. gyógyul, láb-
 bad, üdül; eines Kindes —, gyermeket szülni.
 Genesende, der és die; gyógyuló, lábadozó, üdülő.
 Genesung, die; gyógyulás, lábadás, üdülés.
 Genf, das; Genf, (város).
 Genfer, der; genfi.
 Genid, das; nyakszirt, tarkó; das — brechen, nyakát törni, szegni.
 Genidfang, der; tarkódörög, (vadászszó).
 Genidfinger, der; vadász-kés.
 Genie, das; lángész.
 Geniesbar, mn. éldelhető; ehető; használható.
 Geniesen, k. rh. éldel; használni, hasznát veszi; essen; er hat nichts geniesen, sem evett, sem ivott.
 Genieslich, der; elmés v. merész csin.
 Geniste, die; rekettye.
 Genitib, der; nemző eset.
 Genius, der; nemző, őrnagy.
 Genös, der; társ; részcs, ezimhora.
 Genossenschaft, die; társaság; egyesület; részcsület.
 Genoveva, die; Genovéva, (nőnév).
 Gent, das; Gent, (város).
 Genter, der; genti.

Genua, das; Genua, (tartomány, és város).
 Genueser, der; genuai.
 Genug, mn. és ih. elég, elegendő; elegendően, elégségesen; das ist —, ez elég; einem — thun, valakinek eleget tenni; laß dir das — seyn, elegendő-jél meg azzal; ich habe nicht Zeit — dazu, nincs elég időm rá; ich habe ihm oft — gesagt, elég-szer v. eleget mondtam neki; der Geiz hat nie —, a' fővényesség telhetetlen.
 Genüge, die; elégség; zur —, a' mennyi kell; es nem, oder einer Sache — thun, kifesti, valakinek v. valaminek eleget tenni, megfelelni.
 Genügen, k. és sz-n. meg-elégszik; das genügt mir, az nekem elég, azzal meg-elégzem v. beérem; sich an (mit) etwas — lassen, valamivel beérni.
 Genügig, mn. és ih. elégséges, elegendő, kielégítő; elégkép, kielégítőleg, eléggé.
 Genugsam, mr. és ih. elégséges; elégségesen, elegendően, eléggé.
 Genügsam, mn. takarékos, mértékletes; megelegedett.
 Genugsamkeit, die; elégség, elegendőség.
 Genügsamkeit, die; takarékos-ság, mértékletesség; megelegedés.
 Genügsuend, mn. kielégítő, elégtendő.
 Genügsuung, die; elégtét, elégtétel.
 Genüs, der; elemény, dít, éldelés.

Geograph, der; földíró.
 Geographisch, mn. földírói, geographiai.
 Geometer, der; földmérő.
 Geometrisch, mn. és ih. földmérői; földmérőikép, földmérőileg.
 Georg, der; György, (ánév).
 Georgen, das, Gergel, der; Gyuri, Gyurka, (ánév).
 Gerüst, das; málha, zajda, csomó, poggász, batura.
 Gerüste, das; fűtyölés; sípolás.
 Geräppler, Geräppler, das; csacsogás, fecsegés.
 Geräppler, das; ordítás, kiabálás.
 Geräpfe, das; pattogás, puffogás.
 Gerölter, das; rörgés, rörgetés, dörömbölés.
 Gerüge, das; helyezés, jegyzés; nyomat, helyeg, jegy; pénzkep.
 Gerührt, das; dicsekvés, kérdés, hányakodás, figyeltetés.
 Gerümpel, das; dúsz, fény, pompa.
 Gerüstel, das; pattogás, durrogás.
 Gerüste, das; kuruttyolás, rekegés, vartyogás.
 Gerüstlich, mn. szúzott.
 Gerade, mn. egyenes; páros; őszinte. —, ih. egyenesen; őszintén; párosan; épen; igazságon; — machen, rábítni, kiegyenlíteni; — oder ungerade spielen, párosdit játszani; das ist — meine Absicht, épen az az én célzatom; — herant, szabadon, nyílt szívvel; — zu, egyonest.

Gerademachung, die; kiegyenítés.
 Geradheit, die, Geradlinn, der; egyenesség, őszinteség.
 Geradlinig, mn. egyenesvonalú.
 Geradwinkelig, mn. derékszögletű, negyedezőgű.
 Gerast, das; dühödés, őrfjögés.
 Gerastel, das; csőrömpölés, csörgés.
 Geräth, das, Geräthchaft, die; házi butor, házi eszköz, szárazam.
 Geräthen, k. rh. jut, kerül, akad, esik; sikerül, der Wein ist heuer nicht —, az idén kevés bor termelt; an einen —, valakire bukkanni; an einander —, találkozni, egymásra találni; einander in die Haare —, hajba kapni; in Armuth —, szegénységre jutni; in Born —, méregbe jöni; in Vergessenheit —, feledékenységre menni; zu etwas —, valamire, valamire jutni; in Stammen —, meggyuladni; in Freude —, megörülni.
 Geräthwohl, das; történet, szerencse; auf — schießen, vaktába löni; auf —, szerencsére.
 Geräthammer, die; szárazamkama.
 Geräufte, das; szívódás, veszekedés.
 Geräum, Geräumig, Geräumlich, mn. tóros, tág, tágas; eine geraume Zeit, jó hosszú idő. —, ih. tágan, tágasan.
 Geräumigkeit, die; tágasság, tórosság.

Geräufte, das; zibongás, suttogás, csörtetés; nezz.
 Geräufser, das; ráspolgató.
 Gerben, ca. cseresz, kicserez, kicsával.
 Gereth, mn. és ih. igaz, igazságos; igazán, igazságosan.
 Gerethet, der; igaz, igazságos szerető.
 Gerethigkeit, die; igazság; kiváltság; einem — widerfahren lassen, igazságosnak lenni valaki iránt.
 Gerethmachung, die; igazolás.
 Gerethame, die; törvényes jog v. szabadság.
 Gereth, das; közbeszéd, mendemonda.
 Gereth, das; surlódás.
 Gerethen, k. (in etwas), válik, szolgál, (valamire); es gereth ihm zur Ehre, becsületére válik; diese Anstalten — zur Sicherheit der Stadt, ez intézetek a város' bátorságára szolgálnak.
 Gereth, das; kapkodás, rángatás; es ist viel — darum, igen kapkodják, keresik (p. o. a' portékát).
 Gerethen, k. és sz-n. bán, megbán; sich die Mühe, die Zeit — lassen, háni a' fáradságot, az időt.
 Gereth, der; korecsen.
 Gereth, die; dongacsinny, honony.
 Gereth, der; gyámtya.
 Gereth, der; Gellert, (finév).
 Gereth, das; itélőszék, törvényszék, bíróság; törvényhatóság; — über einen halten, valakit megítélni; unter einem Ger

riáte fehen, perben állani, törvényszék előtt állani.
 Gerichtsbarkeit, die; bírói illetőség, illető bíróság, törvényhatóság.
 Gerichtlich, mn. és ih. bírói; bíróikép, bíróilag.
 Gerichtsactuaricus, der; törvényeséki jegyző.
 Gerichtsbesitz, der; bírói ke-
 rület.
 Gerichtsbrauch, der; itélőszé-
 ki szokás.
 Gerichtsbuch, das; itélőszéki
 jegyzőkönyv.
 Gerichtsdienst, Gerichtsfröh, der; hajdu, poroszló.
 Gerichtsferien, t. törvényszü-
 net.
 Gerichtsformel, die; törvény-
 kezesi szertartás.
 Gerichtshandel, der, Gerichts-
 sache, die; törvényes ügy,
 per.
 Gerichtsherr, der, Gerichts-
 herrschaft, Gerichtsobrig-
 keit, die; bírói felsőbb-
 ség.
 Gerichtshof, der; törvényszék,
 itélőszék.
 Gerichtskanzlei, die; törvény-
 széki irnokhivatal.
 Gerichtskosten, t. törvényke-
 zési költség, perköltség.
 Gerichtsordnung, die; tör-
 vényfolyamat, törvényke-
 zési rend.
 Gerichtsperson, die; bírói sze-
 mély, törvényeséki sze-
 mély.
 Gerichtstafel, der; tábla-
 bíró.
 Gerichtsfreiber, der; törvény-
 széki jegyző.
 Gerichtsprängel, der; bírói
 megye.
 Gerichtsthat, Gerichtstille, Gerichtstille, die; törvény-

jétel, törvényszék' helye;
 vesztőhely.
 Gerichtstlein, der; bírói me-
 gyének határköve.
 Gerichtstube, die; bírói szo-
 ba, tárgyalóterem.
 Gerichtstisch, der; törvényke-
 zési írásmód.
 Gerichtstag, der; törvény-
 nap; határnap.
 Gerichtstermin, der; bírói ha-
 tárnap.
 Gerichtunterthan, der; tör-
 vényszék-alatti, törvény-
 megyei.
 Gerichtswang, der; törvény-
 hatóság, bírói illetőség.
 Gerings, Geringse, mn. csekély,
 kevés, kicsiny; középszere-
 rű; hitvány, megvetett.
 —, ih. csekélyen, kö-
 zépszerezőleg; um einen ge-
 ringen Preis, olcsón, cse-
 kély áron; eine — Sache,
 csekélység, kicsinyiség; a-
 lávalóság; das ist mir viel
 zu —, ez nekem v. előt-
 tem csekélység; — schön
 sein, megvetni, kevésre
 becsülni.
 Geringsfügig, mn. csekély,
 értéktelen.
 Geringsfügigkeit, die; kicsiny-
 ség, csekélység.
 Geringshaltig, mn. csekélytar-
 talmú, csekélyértékű.
 Geringshaltigkeit, die; cse-
 kélytartalmúság, kicsiny-
 értékűség.
 Geringsheit, die; csekélység,
 alálauység.
 Geringshöbis, mn. és ih.
 értéktelen, csekély; ér-
 téktelenül.
 Geringshöbung, die; megve-
 tés.
 Gerinne, das; folydogálás;
 csatorna.
 Gerinnen, k. rh. özemegy,

özsefut (a' tej); megal-
 szik (a' vér st.); megal-
 szik (a' zsír).
 Gerinnen, das; megalvás.
 Gerippe, das; csontváz, váz.
 Gerippt, mn. bordás.
 Germanien, das; Germania,
 Németország.
 Germanus, der; Germán,
 (főnév).
 Gern, ih. örömet, szívo-
 sen; könnyen; — haben,
 — fehen, — thun, szre-
 retni, szívesen venni, lát-
 ni, tenni.
 Gerhörig, Gerhörig, das;
 nádas, nádashely.
 Gerste, die; árpa.
 Gerstener, der, Gerstenerfeld,
 das; árpaföld.
 Gerstener, das; árpaser.
 Gerstenerbrot, das; árpake-
 nyér.
 Gerstenernte, die; árpa-ara-
 tás.
 Gerstengraube, die; árpada-
 ra.
 Gerstentorn, das; árpaszem;
 árpa, (szemen).
 Gerstenmaß, das; árpaszal-
 lad.
 Gerstenmehl, das; árpaliszt.
 Gerstenst, Gerstenst, der;
 árpalé, árpavíz.
 Gerstenstlein, der; árpaká-
 salé.
 Gerstenstrot, das; árpakása.
 Gerstenstroh, das; árpaszal-
 ma.
 Gerstenwasser, das; árpavíz.
 Gerstentuder, der; árpacsu-
 kor.
 Gerst, die; suhógó, vessző.
 Gertraud, die; Gertrud, (né-
 név).
 Geruch, der; szag; illat,
 szaglat.
 Geruchlos, mn. szagtalan, il-
 latlan.

Geruchserde, der; szagideg.
 Geruch, das; hír.
 Geruch, k. méltóztatik.
 Geruchig, mn. nyugalmas, békes.
 Gerüche, Geruchpel, das; tarattyú, szibáru, ócska holmi.
 Gerüffammer, die; tarattyulás, szibkamra.
 Gerumpel, das; zörgés, csörömpölés.
 Gerüst, das; állás, alkotmány.
 Gerüttel, das; rázás, sökögés, sötyögés.
 Gesäme, das; mag, magok.
 Gesammt, mn. és ih. egész, összes, összeség, közös; egészen, összesen, összeségen, mindnyisan.
 Gesamtschaft, die; közönőség.
 Gesandte, der; követ.
 Gesandtschaft, die; követség.
 Gesandtschaftsrath, der; követségi tanácsnok.
 Gesandtschaftssecretär, der; követségi titoknok.
 Gesang, der; ének; éneklés.
 Gesangbuch, das; énekes könyv.
 Gesäß, das; ülep, alfel; ülés.
 Gesaule, das; dőszülés, ivás.
 Gesaule, das; zúgás, sutogás, susogás.
 Gesäufel, das; susogás.
 Gesächft, das; ügy, dolog, munka, foglalatosság.
 Gesächftig, mn. munkás, dolgozó, serény.
 Gesächftigkeit, die; munkáság; sürgelékenység.
 Gesächftlos, mn. munkátlan, hegye, heverő.
 Gesächftlosigkeit, die; mun-

káltság, heverés, hanyatlás.
 Gesächftsträger, der; ügyviselő.
 Gesächftet, mn. megazgyénteit, becselen.
 Gesächft, mn. tarka.
 Gesächfen, k. rh. történi, megtörténi, esik, meg-esik; et ist um ihn —, oda van; — lassen, hagy-ni, engedni.
 Gesächfen, mn. történt; végrement.
 Gesächft, das; vadak' bele, (vadasszó).
 Gesächft, mn. és ih. okos, eszes; okosan, eszesen; et ist nicht —, nincs jó dolga, nincs esze.
 Gesächftigkeit, die; okosság, eszeség.
 Gesächft, das; ajándék; et neu ein — mit etwas ma-schen, valakit valamivel megajándékozni; zum Gesächft, ajándékul.
 Gesächft, die; történetírás, történet; eset.
 Gesächftsbuch, l. Gesächftsbuch.
 Gesächftlich, mn. és ih. történeti; történetileg.
 Gesächftmaler, der; történetfestő.
 Gesächftmäßig, mn. történet-szerinti; történetileg.
 Gesächftsbuch, das; történet-könyv.
 Gesächftschreiber, der; történetíró.
 Gesächftstafel, der; történeti kalendárium.
 Gesächftstunde, die; történet-tudomány.
 Gesächftstundige, der; történet-tudós.
 Gesächft, das; alkalmasság;

ügyesség; illendőség; sora, végenet.
 Gesächftlich, l. Gesächft és Schächftlich.
 Gesächftlichkeit, die; ügyesség.
 Gesächft, mn. és ih. alkalmas, ügyes; alkalmasan, ügyesen.
 Gesächften, mn. külön, elkülönözött, elvált, elválasztott.
 Gesächfte, das; lödőzés, lövöldözés.
 Gesächft, das; rágalmas, becsmérlés, gyalázás.
 Gesächft, das; szer, szer-szám; hárm, löszerszám; edény.
 Gesächftammer, die; szer-számkamara.
 Gesächft, mn. egyenes, nyulánk; porhanyú.
 Gesächft, l. Schächft.
 Gesächft, das; nem; faj, fajta; nemzettség, fajzat; származás.
 Gesächftlich, mn. nemi.
 Gesächftlos, mn. nemetlen.
 Gesächftstalter, das; iz, emberiz.
 Gesächftsendung, die; nemző eset, genitivas.
 Gesächftstunde, die; nemzet-ség-tudomány.
 Gesächftlinie, die; ág, nemág.
 Gesächftname, der; vezeték-név.
 Gesächftregister, das; nemzet-ségi lajstrom, vérség-lajstrom.
 Gesächftstafel, die; vérség-tábla.
 Gesächftstriebe, der; nemi ösztön.
 Gesächftswappen, das; nemzet-ségi csímer.

Gefchlechtswert, das; nem-
szócska.
Gefchlechtsfeind, das; nemi
jegyek.
Gefchlepp, das; kíséret; pogy-
gyász; családek.
Gefchlinge, Gefchlinfe, das;
belek, belcszek.
Gefchluhze, das; sokogás, sö-
pögés.
Gefchmad, der; íz; szájíz,
ízlés; iny.
Gefchmadlos, mn. izetlen.
Gefchmadlofigkeit, die; izet-
lenség.
Gefchmadfnerve, der; izideg.
Gefchmadsvoll, mn. jóízletű,
ízletes; zamatos.
Gefchmalzen, mn. zsiros.
Gefchmaße, das; czuppanás;
csemcségés.
Gefchmaufe, das; vendégsz-
kedés, lakoma, tivornya.
Gefchmeidel, das; hízélgés,
hízelkedés.
Gefchmeide, das; ékesség,
drágaság.
Gefchmeidig, mn. és ih. haj-
lékony; nyulékony; haj-
lékonyan; nyulékonyan.
Gefchmeidigkeit, die; hajlé-
konyság; nyulékonyaság.
Gefchmeidig, das; féreg, her-
nyó; ganaj; népsöpredék.
Gefchmiere, das; mázolat.
Gefchwarde, das; horty, hor-
tyogás.
Gefchnatter, das; gágogás.
Gefchöpf, das; teremtmény.
Gefchofs, das; lövedék; lö-
szer; puska; földadó; eme-
let.
Gefchreib, das; irogatás, ir-
dogalás.
Gefchrey, das; lármá, kiál-
tás; abajgás; einen ins —
bringen, valakit elhíresz-
telné; ins — kommen, el-
híresedni.

Gefürbt, das; bordb, (ál-
latoké).
Gefühle, das; halmasat.
Gefühls, das; löszer; pat-
tanyú, ágyu; sólyomszaj.
Gefühlskunft, die; pattanyús
mesterség.
Gefühwader, das; lovas-csa-
pat; lovasság; csoport; ha-
jócsapat.
Gefühwäg, das; csacsogás,
fecsogés.
Gefühwägig, mn. csacska, fe-
csogó.
Gefühwägigkeit, die; csacska-
ság.
Gefühweigen, cs. elhallgat.
—, k. rh. hallgat.
Gefühweige, das; tobródás,
dözsölés.
Gefühwind, mn. hamar, gyors,
sebes. —, ih. hamar, gyors-
san, sebesen; sietve;
mach —, csak hamar,
sies.
Gefühwindkuffche, die; gyors-
ságrak.
Gefühwindfchreibkunft, die;
gyorsírás.
Gefühwindfchreiber, der; gyors-
író.
Gefühwindfchuff, der; sebes-
lövés.
Gefühwirre, das; csevegés;
csiripolás.
Gefühwister, das; testvérek,
atyašak.
Gefühwisterkind, das; unoka-
testvér.
Gefühwollen, mn. dagadt.
Gefühworne, der; esküdt.
Gefühwuß, die; daganat.
Gefühwür, das; sekély; tá-
lyog.
Gefühft, mn. hatvány.
Gefegen, l. Segnen.
Gefell, der; társ; legény.
Gefellen, cs. társasít, egye-
sít; sich zu einem —, va-

lakival egyesülni, társul-
ni, magát valakihöz csa-
tolni, kapcsolni.
Gefellensjahr, das; legényév.
Gefellenszeit, die; legénykor,
legényesség.
Gefellig, mn. társas, nyá-
jas, barátságos, társalko-
dó.
Gefelligkeit, Gefellfchaftlichkeit,
die; társaságkedvelés, tár-
salkodás.
Gefellfchaft, die; társaság;
egyesület, gyülekezet; sie
ne gefchloffen —, zárt tár-
saság.
Gefellfchaftler, der; társalko-
dó.
Gefellfchaftlich, mn. társasá-
gos.
Gefellfchaftsdame, die; társ-
aszonyság, társalkodónő.
Gefellfchaftsglied, das; társ-
tasasági tag, társaság-
beli.
Gefellfchaftsrecht, das; társ-
asági jog.
Gefellfchaftspiel, das; tár-
sasági játék.
Gefellfchaftsvertrag, der; tár-
sasági szerződés.
Gefellfchaftswidrig, mn. tár-
saságelleni.
Gefen, der; levezponty.
Gefenf, das; bujtás, bujto-
vány; hálósúly.
Gefes, das; törvény, sza-
bály; szakasz, versszak.
Gefesbuch, das; törvény-
könyv.
Gefesentwurf, der; törvény-
javaslat.
Gefesfrey, mn. és ih. tör-
vényment; törvénymen-
ten.
Gefesgebend, mn. és ih. tör-
vényhozó; törvényhozó-
lag.

Gefeggeber, der; törvényhozó, törvényszerző.
 Gefeggebung, die; törvényhozás; törvényhozóság.
 Gefegkraft, die; törvény' erceje.
 Gefegkunde, die; törvénytudás, törvénytudomány.
 Gefeglich, mn. és ih. törvényes, törvényszeres; törvényesen, törvényszeresen.
 Gefeglichkeiten, die; törvényesség.
 Gefeglos, mn. törvényetlen.
 Gefeglosigkeit, die; törvényetlenség.
 Gefegmäßig, mn. és ih. törvényszeres, törvényes; törvényszeresen, törvényesen, törvény szerint.
 Gefegfärmer, der; törvényrotó.
 Gefegft, mn. és ih. komoly, nyugott; komolyan, nyugottan.
 Gefegftafel, die; törvénytábla.
 Gefegftwidrig, mn. törvényelleni, törvénytelen.
 Gefegfte, das; sohajtozás, nyögés.
 Gefeghert, mn. biztos, biztosított, bátorságos, bátorságosított.
 Gefeght, das; arcz, arczulat, ábráz, ábrázat, kép; látás; amő dem Gefeghte verlieren, szemé elől elveszteni; zu Gefeghte kommen, megpillantani; einem ins — sehen, valakinek rossz képet mutatni; ins — fagen, szemébe mondani.
 Gefeghtsbildung, die; arczalkat, arczulat.
 Gefeghtsfalte, die; arczránc.
 Gefeghtsfaltig, mn. ráncos, képű.

Gefeghtsfarbe, die; arczszín.
 Gefeghtsfehler, der; látás' hibája.
 Gefeghtsfreis, der; láthatár, látókor.
 Gefeghtsfunde, die; arczismerés.
 Gefeghtsfundige, der; arczismerő.
 Gefeghtsfänge, die; arcz' hozsza.
 Gefeghtsfeyer, die; arcztanítvány.
 Gefeghtslinie, die; arczvonal.
 Gefeghtsnerve, l. Sehnerve.
 Gefeghtspunkt, der; szempont, nézypont.
 Gefeghtsfchwäche, die; látgyengeség.
 Gefeghtsvertzerrung, die; arczfitoritás.
 Gefeghtswahrfager, der; arczjós.
 Gefeghtswahrfageren, die; arczjósítás.
 Gefeghtswinkel, der; látzeglét.
 Gefeghtszug, der; arczvonal.
 Gefeghent, mn. hitecs.
 Gefegms, das; párkán, pártázat, párkányozat.
 Gefegmsglieb, das; párkányrész.
 Gefegmsghobel, der; párkánygyalu.
 Gefegmsstein, der; párkánykő.
 Gefegnde, das; eselédesség.
 Gefegndebier, das; eselédör.
 Gefegndebro, das; fekete kenyér, eselédkenyér.
 Gefegndel, das; gaznőp, gazcseled; gyülevész.
 Gefegndelohu, der; eselédber.
 Gefegndestanz, der; pórtáncz.
 Gefegndestube, die; eselédház v. szoba.
 Gefegndetisch, der; eselédasztal.

Gefegndeverordnung, die; eselédrend.
 Gefegndewein, der; eselédör.
 Gefegnt, mn. gondolkozású; französisch —, francziákhoz szító; ich bin —, el vagyok tökélsve, szándékom van.
 Gefegnung, die; vélekedés, gondolkozásomód.
 Gefegnter, mn. müvelt, jóerkölcsű, jóviselető.
 Gefegff, das; iszákoskodás, dözsölés; silány ital.
 Gefegonnen, mn. szándéku; ich bin —, szándékom van.
 Gefegottene, das; fött (étel st.).
 Gefegpann, der; hason sorsú, rangú; ispán.
 Gefegpannschaft, die; társlet; vármegye.
 Gefegpanut, mn. és ih. vont, feszült, feszített (p. o. figyelem).
 Gefegpuff, das; kiértet, rém, rémalak.
 Gefegperre, das; zárás; ellenkezés; fedélfák; ernyő. (szekeren).
 Gefegpense, das; okádék.
 Gefegpfele, der, Gefegpfeinn, die; játszóár.
 Gefegpinne, das; fonogató.
 Gefegpinnst, das; fonat, fonal.
 Gefegpütte, das; csúfolás, gúnyolás; csúf, gúny; — mit jemand — treiben, valakiből csúfot üzni.
 Gefegprüch, das; beszélgetés, beszéd.
 Gefegprüfing, mn. és ih. beszédes; beszédesen.
 Gefegprüfingteit, die; beszédeség.
 Gefegprüchwelt, ih. beszélgetve, beszédkép.

Gesprengt, das; kö-vettetés,
 (bányákban).
 Gesprengelt, mn. iromba,
 pettyezetett, tarka.
 Gestade, das; part, *mart*,
 vispart; tengerpart.
 Gestalt, die; alak, forma,
 mód.
 Gestalten, cs. és vh. ala-
 kit, formál; alakul, for-
 málódik.
 Gestaltet, mn. alakított, ala-
 kult; alkotott.
 Gestaltlos, mn. és ih. alak-
 talan, formátlan.
 Gestaltung, die; alakulás,
 formálódás.
 Gestammel, das; dadogás,
 hebegés.
 Gestände, das; ormadár lá-
 bai, (vadászszó).
 Geständig, mn. tiner *Sache*
 — sebn, megvallani va-
 lamit.
 Geständnis, das; vallomás.
 Gestank, der; bűz, bűdös-
 ég.
 Gestatten, cs. megenged, jó-
 vá hagy.
 Gestattung, die; engedés, en-
 gadelem.
 Gestätte, das; csalit, bok-
 ros hely, haraszt; sólyom-
 fészek.
 Gestel, l. Westel.
 Gestehen, cs. rh. megismer,
 megvall. —, k. rh. megal-
 szik, összemegy.
 Gestein, das; kőtömeg.
 Gestell, das; állás, talp.
 Gestern, ih. tegnapi.
 Gestiefel, das, l. Stiefel.
 Gestieft, mn. csizmás.
 Gestifte, das; intézet.
 Gestirn, das; csillagzat, csil-
 lagok, csillag.
 Gestirnsand, der; csillagok'
 állása.
 Gestirnt, mn. csillagos.

Gestüßer, das; zivatar, för-
 geteg.
 Gestötter, das; hebegés, aka-
 dozás.
 Gestäubt, mn. borzas.
 Gestäubt, das; bokor, cse-
 re, csepöte, csepölcse.
 Gestreift, mn. csikos.
 Gestrengt, mn. szigorú; vi-
 tezlő.
 Gestrid, Gestride, das; kö-
 tés, (harisnyád st.).
 Gestrig, mn. tegnapi.
 Gestruppe, Gestrippe, l. Ge-
 stände, Gestäubt.
 Gestümper, das; kontárko-
 dás.
 Gestüßte, das; ménes.
 Gestüt, das; kérelem.
 Gestümme, Gestümste, das;
 bongás, böngés, dongás,
 döngés, döngéscelés.
 Gestunt, mn. és ih. egész-
 séges; épen, egészséges-
 sen; — außsehen, jó szin-
 ben lenni.
 Gestundbad, das; gyógyfür-
 dő.
 Gesundbrunnen, der; gyógy-
 víz, gyógykút, savanyú-
 víz, ércsvíz.
 Gesundheit, die; egészség,
 épég.
 Gesundheitslehre, die; *éptan*.
 Gesundheitsregel, die; egész-
 ségszabály.
 Gesundmachung, die; gyógyí-
 tás.
 Gesundwerden, das; gyógyu-
 lás.
 Gestadel, das; gáncsolódás.
 Geständel, das; enyelgés.
 Gestanze, das; táncz, tánczo-
 lás.
 Gestheilt, mn. és ih. ré-
 szelt, osztott; részolten,
 osztva.
 Gestön, Gestöne, das; hangzat.
 Gestör, das; zaj, zörög, ro-

baj, láрма, zörgés, os-
 röpölés.
 Gestragen, mu. viselt, visel-
 tes.
 Gestraupel, das; ügetés.
 Gestrünf, das; ital.
 Gestrupel, das; tombolás,
 dobogás.
 Gestrauten, vh. bizik magá-
 han, mer.
 Gestreibe, das; gabona.
 Gestreu, mn. és ih. hű, hív,
 hűséges; hívón, híven,
 hűsegesen.
 Gestreulich, ih. híven, híven,
 hűsegesen.
 Gestriebe, das; kerékmű;
 kerékmozgony; üzés, haj-
 tás.
 Gestrubel, das; tarattyú, zsih-
 áru.
 Gestrost, mn. és ih. biztos,
 bizodalmas; bizvást; meg-
 nyugva, bátran.
 Gestrüben, vh. (tiner *Sache*)
 bizik, (-han, -ben),
 biztatja, vigasztalja ma-
 gát, (-val, -vel).
 Gestümme, das; zenebona,
 zaj, zsihongás; tolongó so-
 kaság.
 Gestümpelt, mn. és ih. pety-
 tyes, pettyezetett, babos,
 pontozatos.
 Geißel, mn. gyakorlott.
 Gevatter, Gevattermann, der;
 koma, keresztkoma.
 Gevatterlun, Gevatterfran,
 die; komaasszony.
 Gevattertschaft die; koma-
 ság.
 Gevattershaus, der; kereszt-
 telő.
 Geviert, mn. felnégyelt; né-
 gyes.
 Gevierte, das; négyszög.
 Gevögel, das, l. Geflügel.
 Gevoelmächtigen, l. Bevöls
 mächtigen.

Gewächs, das; növény; kinövé; termet.
Gewächserde, die; tenyészföld.
Gewächsen, mn. és ih. nőtt; növe; einer Gade — sehn, valamit megbírni, valaminek megfelelhetni; einem — sehn, valakivel fölélni, föltehetni, (erőre st. néve).
Gewächshaus, das; növényház.
Gewächskunde, die; növénytudomány.
Gewächserz, das; növényország.
Gewähr, das; állatok' véd-szerei, fegyverei.
Gewähr, ih. einen — werden, valakit észre venni, megpillantani.
Gewähr, Gewährleistung, Gewährschaft, die; kezesség; szavatosság.
Gewähren, cs. biztosít; teljesít; ígér, fogad; szeres, tesz, ad. —, kezeskedik; szavatol.
Gewährsmann, der; keres; szavatos.
Gewährsam, mn. és ih. figyelmes; figyelmesen.
Gewährsam, der, Gewährsame, die; őrsés; őrizet; ovat.
Gewährung, die; teljesítés, betöltés.
Gewährte, das; erdőség.
Gewalt, die; hatalom, erő; erőszak; mit —, erőszakkal, erőszakosan, hatalommal, hatalmasan; — anthonu etuen, valakin erőszakot követni el; das steht nicht in meiner —, nincs hatalmam rá; einem — ertheilen, valakit meghatalmazni; etwas in sein-

ner — haben, valamit hatalma alatt tartani v. tökéletesen bírni, érteni.
Gewaltanmaßung, die; hatalombitorlás.
Gewaltbrief, Gewaltzettel, der; felhatalmazó levél.
Gewaltburk, ber; hatalomvagy.
Gewaltführer, der; parancsoló.
Gewaltgeber, der; felhatalmazó.
Gewalthaber, der; parancsoló; felhatalmazott.
Gewalthandlung, die; hatalomtet.
Gewaltherrscher, der; *kényúr*.
Gewaltig, mn. erős, hatalmas; nagy, tetemes. —, ih. erősen, hatalmasan; nagyon, tetemesen.
Gewaltige, der; erős, hatalmas.
Gewältigen, cs. kitakarít, kiürít, (bányászó); felhatalmaz; eine Sache wider —, bányát ujonnan megnyitni, munkába venni.
Gewaltsam, mn. és ih. erőszakos, hatalmaskodó; erőszakosan, hatalmaskodólag.
Gewaltstame, die; erőszak; hatalom.
Gewaltstamft, die; erőszakoskodás, hatalmaskodás.
Gewaltthat, die; erőszaktéttel, erőszak.
Gewaltthätig, mn. és ih. erőszakos, kényyszerítő; erőszakosan.
Gewaltthätigfeit, die; erőszakoskodás.
Gewand, das; szövet; (ruhára); ruha, köntös.
Gewander, das; vándoroltatás.

Gewandweise, ih. látsatra.
Gewandt, mn. ügyes, jártas.
Gewandtheit, die; ügyesség, jártasság.
Gewarten, Gewärtigen, k. várakozik, vár, remél.
Gewärtig, mn. einer Sache — sehn, bevárni valamit.
Gewässh, das; fecsegés, mendemonda.
Gewässer, das; vizek.
Gewebe, das; szövet; szövén, szövénny, szövődék.
Gewebr, das; fegyver; ins —, fegyverre.
Gewehrfaß, die; fegyvergyár.
Gewehrfaßbler, der; fegyveráros.
Gewehrmagazin, das; fegyverraktály.
Gewehrmantel, der; fegyvertakaró.
Gewehrprobe, die; fegyverpróba.
Gewehrpyramide, die; fegyvergüla.
Gewehrrißen, der, Gewehrflüß, die; puskatámass.
Gewehrsmied, der; puska-műves.
Gewehrstrant, der; fegyverszekrény, fegyvertartó.
Geweiß, das; szarv, (szarvasé).
Gewende, das; fordítás, forgatás; egy fordulás, (szántánál); árok; ein — machen, ekével egyet fordulni.
Gewendig, mn. forgatékony, forgatható.
Gewerke, das; kereset, mesterség, kenyér; dolog, foglalatosság; was treibt er für ein —? milly mesterséget űz? mi után él?

Gewerber, der; mesterem-ber.
 Gewerbesteß, der; *ipar*, műszorgalom.
 Gewerbefreiheit, die; *ipar-szabadság*.
 Gewerbhause, das; *gyár*.
 Gewerbsam, mn. munkás, *iparos*.
 Gewerbsamkeit, die; *ipar*.
 Gewerbschule, die; kézműiskola, *ipariskola*.
 Gewerbesteuer, die; *iparadó*.
 Gewerbswesen, das; *iparügy*, *ipar'* dolga.
 Gewerf, das, l. Gewöf.
 Gewert, das; érték.
 Gewertherr, der; *gyárnök*.
 Gewerksmann, Gewerksmeister, der; *gyármester*.
 Gewischt, das; nehézség, súly; súlymérték; das — hásten, a' mértéket megütni; nach — laufen, font száma venni.
 Gewiß, das; vadak, vad.
 Gewißheit, mn. és ih. — seyn, szándéka lenni.
 Gewillig, mn. szolgálatos.
 Gewimmel, das; hemszegés; sokaság.
 Gewimmer, das; jajongás, jajgatás.
 Gewinde, das; gombolyítás; fűzér.
 Gewinn, der; nyereség, haszon; jutalom.
 Gewinnbegierde, die; haszonvág.
 Gewinnbringend, mn. és ih. nyereséges, hasznos; nyereségesen, hasznosan.
 Gewinnen, es. rh. nyer; keres, szerez; elér (partot); bevess (várost); einen sieh —, valakit megkedvelni; Gewinnd an etwas —, valamit megszeretni; die Bäume — Augen, a'

fák bimbóznak, fakadnak; das Getreide gewinnt Keim, a' vetés v. buza kalászt hány.
 Gewinner, der; nyereső, nyertes.
 Gewinnigterig, mn. haszon-szomjazó.
 Gewinnkarte, die; nyertes kártya.
 Gewinnreich, mn. nyereséges.
 Gewinnst, der; nyereség.
 Gewinnstucht, die; nyerekedés, nyervág.
 Gewinnstüchtig, mn. nyerekedő.
 Gewinnfel, das; nyössörgés, nyögés.
 Gewirt, das; szövet.
 Gewirre, das; zavar, zűrzavar; *kussadék*; zűr.
 Gewissen, das; lelkiösmeret; öntudat; mit gutem —, jó lélekkel; sich ein — aus einer Sache machen, valamit lelkiösmeretes dolognak tartani.
 Gewissenhaft, mn. és ih. lelkiösmeretes, igazlelkű, jólelkű; jólékien, jólélekkel.
 Gewissenhaftigkeit, die; lelkiösmeretesség, igazlelkűség, jólékűség.
 Gewissenlos, mn. és ih. lelkiösmeretlen, rosszlelkű; rosszlelkűleg.
 Gewissenlosigkeit, die; lelkiösmeretlenség, rosszlelkűség.
 Gewissenstang, die; lélekfurdalás.
 Gewissenstiß, der; lélekmaradás.
 Gewissenstahl, der, Gewissenstfrage, die; lelkiösmereti kérdés; lélekben járó dolog.

Gewissenstrenge, die; lelkiösmeret' szabadsága.
 Gewissenstrah, der; lelkiátya.
 Gewissenruhe, die; lelki nyugalom, lelki csend.
 Gewissenstache, die; lelkiösmereti dolog.
 Gewissenstempel, der; lelkiösmereti kétség.
 Gewissenstwang, der; lelkiösmereti erőltetés.
 Gewiß, mn. és ih. bizonyos, bizonyára, bizonynyal, bizonyosan; ich bin meiner Sache —, bizonyos vagyok felőle; gewiß seute, bizonyos emberek.
 Gewißheit, die; bizonyosság, valóság.
 Gewißheit, ih. bizonyosan.
 Gewitter, das; égi háború, mennydörgés, zivatar, förteteg.
 Gewitterabsteiter, der; villámhárító.
 Gewitterflamme, die; villám.
 Gewitterhimmel, der; háborús v. zivataros ég.
 Gewittern, k. égi háború kel.
 Gewitternacht, die; zivataros éj.
 Gewitterregen, der; zivataros eső; zápor.
 Gewitterstange, die; villámhárító.
 Gewitterstwuß, mn. rekkenő meleg.
 Gewitterwolke, die; zivataros felhő v. felleg.
 Gewitziget, mn. okult.
 Gewogen, mn. hajlandó, kedvező.
 Gewogenheit, die; jóakarát, kedvezés, hajlandóság.
 Gewohnen, k. szokik, (-hoz,

hez, -ra, re); megszokik (valamit).
 Gewöhnen, cs. szoktat, (valakit -hoz, hez, -ra, re).
 Gewohnheit, die; szokás.
 Gewohnheitsfunde, die; szokott vétek.
 Gewöhnlich, mn. szokott, közönséges, rendszerint.
 —, ih. szokás v. rendszerint.
 Gewöhnliche, das; szokott.
 Gewöhnbogen, der; boltív.
 Gewölbe, das; bolthajtás, boltzat.
 Gewölbfrente, die; bolt-ék, (épitésben).
 Gewölbfestein, der; ékkő, (épitésben).
 Gewölbinfel, der; boltzseg.
 Gewölbt, mn. boltozott, boltozatos.
 Gewölft, das; fellegzet.
 Gewölft, mn. felhős, felleges, borult, borús, borongó.
 Gewölh, das; dúlongás; tolongás.
 Gewölrfelt, mn. koczkás, koczkázott.
 Gewölrm, das; férgék, nyüvek.
 Gewölz, das; fűszer; fűszerszám.
 Gewölzartig, mn. fűszernemű.
 Gewölzhaft, mn. fűszeres.
 Gewölzbrühe, die; fűszeres ló.
 Gewölzbrühe, die; fűszeres szelencze.
 Gewölzgurke, die; fűszeres ugorka.
 Gewölzhandel, der; fűszerkereskedés.
 Gewölzhändler, Gewölzfrümmter, der; fűszeráros.
 Gewölztram, der; fűszeráru.

Gewölzladen, 'der; fűszerbolt.
 Gewölzlade, die; fűszerfiók.
 Gewölzmügelein, das, Gewölzmügelte, die; szegfü, szegfűbors.
 Gewölzschachtel, die; fűszertobozs.
 Gewölzwaare, die; fűszeráru.
 Gewölzwein, der; fűszerbor.
 Geier, der; kánya, heja.
 Gejähnt, Gejähnelte, mn. fogas.
 Gejähnt, das; szóvita, feleselés, czivódás, perpatvar.
 Gejähnt, das; késelem, késelemesség.
 Gejähnt, mn. tizedelt.
 Gejähnt, l. Best.
 Gejerre, das; ránczigálás.
 Gejeng, das; szerszám.
 Gejemen, k. és sz-n. illik.
 Gejemen, mn. és ih. illő, illendő; illendőem, illőleg.
 Gejere, das; czifraság; czifrozma.
 Gejert, mn. czifra; mesterkelt, keresett.
 Gejimmer, das; ácsmunka.
 Gejische, das; sziszegés; sziszogás.
 Gejische, das; sziszegés.
 Gejischte, das; ivadék, fajzat, (megvető értelemben).
 Gejweige, das; ágazat, ágog.
 Gejwert, mn. kettős.
 Gejwischte, das; csiripelés, ficserelés.
 Gejwungen, mn. erőltetett, késztetett, kényszerített.
 Giebt, die; köszvény.
 Giebtanfall, der; köszvényostrom.

Giebtartig, mn. köszvényemű.
 Giebtbere, die; fekete ribizske.
 Giebtbruch, der; taghénulás.
 Giebtbrüchig, mn. benuult, köszvényes.
 Giebtfeber, das; köszvényláz.
 Giebtfluß, der; köszvénycsász.
 Giebtig, Giebtisch, mn. köszvényes.
 Giebtörner, t. rössbazall magvai.
 Giebtüttel, das; köszvénytapasz.
 Giebtwille, die; köszvénylabdacs.
 Giebtwile, die; rössbazaszál.
 Giebtwille, die; gönye.
 Giebtstoff, der; köszvényanyag, köszvénykelme.
 Giebel, der; házcúcs.
 Giebelbach, das; esücsfödél.
 Giebelfenster, das; csúcsablak.
 Giebelloch, das; csúcslyuk.
 Giebsen, k. líheg, zihál.
 Gienen, k. ásit.
 Gienisch, der; (ajkhal' faja).
 Gienmüchel, die; káma.
 Giepern, k. l. Gieren.
 Gier, l. Begierde.
 Gierfall, l. Verfall.
 Gieren, k. vágyik, vágyadozik, sovárog, (valami után).
 Gierig, mn. és ih. sovár, kíváncsi; sovárogva, kíváncsilag.
 Gierigkeit, die; sovárgás, kíváncsiság.
 Giehsch, der; záporpaták.
 Giehsch, das; omló fürdő.
 Giehschdenfornpel, der; kánporcz.

Gießbedenmüßel, der; kánizom.
 Gieken, cs. rh. tölt; önt; öntöz, locsol. —, vh. rh. ömlik, omlik. —, sz-n. rh. szakad v. zuhog (az eső).
 Gieken, das; töltés; öntés; öntözés.
 Gieker, der; öntő; töltő.
 Giekerz, die; öntés; öntözés; öntőzködés; öntőmhely.
 Giekerze, die; mintaföld.
 Giekerz, das; bronz.
 Giekerzer, das; rézkőr.
 Giekerform, die; öntőminta.
 Gieksütte, die; öntőhuta.
 Gieksanne, die; öntőzökanna.
 Gieksessel, der; olvasztó üst, (orgonásoknál).
 Gieksopf, der; kanna' rózsája.
 Gieksunft, die; öntőmesterség.
 Gieksloch, das; öntőlyuk.
 Gieksmutter, die; anyabetű.
 Gieksafen, der; olvasztó kemence.
 Gieksaufel, die; merőlapát.
 Giekswaare, die; öntött áru.
 Giekswerk, das; öntött mű.
 Gieft, das; mérég, étető.
 Gieftabtreibend, mn. mérégűző.
 Gieftarzeny, die, Gieftmittel, das; mérégellenes szer.
 Gieftbaum, der; mérges szömörce.
 Gieftbecher, der; mérgepohár.
 Gieftbissen, der; mérges salát, maszlag; csaletek.
 Gieftblüßchen, das; mérgeghólyag.
 Gieftampf, der; mérges gőz; *férjanygós*.
 Giefter, der; adó, ajándékozó.

Giefter, das; *férjanyos* ércs.
 Gieftessig, der; mérégellenes ecet.
 Gieftfisch, der; mérges hal.
 Gieftheil, der; mérégölő siksakvirág.
 Gieftmund, der; mérges csápa.
 Gieftkütte, die; férjanykoh.
 Gieftig, mn. és ih. mérges; haragos.
 Giefties, der; egerkavics.
 Giefttraut, das; katika-sisakvirág.
 Gieftmehl, das; egerkő.
 Gieftmilcher, der; mérgekeverő, mérgekészítő.
 Gieftflaster, das; mérregtapasz.
 Gieftpflüze, die; méréglabdac.
 Gieftpulver, das; mérregpor.
 Gieftroche, der; nyílsparkó rája, (hal).
 Gieftschlange, die; mérges kígyó.
 Gieftstein, der; egerkő.
 Giefttraut, der; mérregital, maszlag.
 Gieftwurzel, die; mérégölő krepin.
 Gieftzahn, der; mérregfog, (kigyóké).
 Gieftig, sc. l. Gieft, sc.
 Gieftbrief, der; csehlevél.
 Gieftbruder, der; cseh' tagj.
 Gieft, die; cseh; egyesület; lakmározó társaság.
 Gieftmeister, der; csehmeister.
 Gieftenschaft, die; cseh, társaság.
 Gieft, das; mellény.
 Gieftpel, der; pirók, süvöltő; buta, ostoba.
 Gieft, Gieftster, der; reketytye.
 Gieftel, der; tető, csúcs, orom, ormó, hegye (valaminek).

Gieft, l. Gieft.
 Gieften, cs. forgat, (váltóknál).
 Gieften, k. bulikol, turbékol, nyögdecsol.
 Gieften, das; bulikolás, turbékolás, nyögdecselés.
 Gieft, das; gisz, (mussikában).
 Gieft, l. Gieft.
 Giefter, das; rács, rost, rostély.
 Giefterbett, das; rácságy.
 Giefterblech, das; rácsbádog.
 Giefterfenster, das; rácsablak.
 Giefterförmig, mn. rácsdad, rácsalakú, rostélyos.
 Giefterig, mn. rács-, rostélyos.
 Giefterz, cs. rácsos, rostélyoz.
 Giefteröhnefte, die; rekreációcsiga.
 Giefterohrant, der; rácsrekény.
 Giefterslange, die; rácsrúd, rostélyrúd.
 Giefterthür, die; rácsajtó.
 Giefterwerk, das; rácszat, rostélyzat.
 Gieftis, das; vársík, vármező.
 Gieft, der; fény.
 Gieftzen, k. és cs. fénylik; ragyog, tündöklök, villog; fényesít.
 Gieftzend, mn. és ih. fényes, ragyogó, tündöklő; fényesen.
 Gieftzerz, das; csillámkő.
 Gieftfarbe, die; fényes szín.
 Gieftgeber, der; fényesítő.
 Gieftgras, das; polyvascuk.
 Gieftkoffer, der; czingolán.
 Gieftkoble, die; fényes kőszén.
 Gieftsteinwand, die; fényes vázson.

Glanſed, mn. és ih. fénytelen, fénytelen; fényotlenül, fénytelenül.
 Glanzruß, der; fénykorom.
 Glanzſtetter, der; keményvászón.
 Glanzſucht, G Inſucht, die; fényvágy, fényzomj.
 Glanztafel, der; fényes tafota.
 Glas, das; üveg; pohár, üvegpohár; — machen, üveget fúni; ein — Wein trinken, egy pohár bort inni.
 Glasartig, mn. üvegnemű, üvegféle.
 Glasauge, das; üveg szem; csókaszem.
 Glasbügel, mn. csókaszemű.
 Glasfaß, die; üveghamu.
 Glasfaßten, das; üveglüvas.
 Glasflaſer, der; üvegfuvó.
 Glasbürſte, die; üvegfefe.
 Glasfedel, der; üvegfödél.
 Glasſiamant, der; üvegyémánt.
 Glaser, der; üveges.
 Glaserhandwerk, das; üvegeség.
 Gläsern, mn. üveg, üveges, Glaser; , das; üvegezüstércz.
 Glasfenſter, das; üvegablak.
 Glasfluß, der, üvegolda.
 Glasform, die; üvegminta.
 Glasgefäß, der; üvegedény.
 Glasglocke, die; üvegharang.
 Glasgrün, mn. üvegzöld, üvegszínű.
 Glashandel, der; üvegereskedés.
 Glashändler, der; üvegereskedő, üvegáros.
 Glashaub, das; üvegház.
 Glashütchen, das; üveghártya.

Glashonig, der; sziméz.
 Glashütte, die; üveghuta.
 Glashüt, mn. üveges.
 Glaskren, l. Glasuren.
 Glaskitt, der; üvegragasz.
 Glasknopf, der; üvegromb.
 Glaskoralle, die; üveglárisa.
 Glasorb, der; üvegoszár.
 Glasſtriper, der; üvegfest.
 Glasſtram, der; üvegáru, üveportéka.
 Glasſtümer, der; üveges, üveglalmár.
 Glasſtraut, das; somócsing, ſalkü; jeges botjvirág, jégvirág.
 Glaslaterne, die; üveglámpa.
 Glasmaße, die; üveglencse.
 Glasmacher, Glasmann, der; üvegteszítő.
 Glasmaſer, der; üvegfestő.
 Glasmaſter, die; üvegfestés.
 Glasmaße, Glasmaterie, die; üvegtömeg, üvegananyag.
 Glasmehl, das; üvegpör.
 Glasofen, der; üvegekemeny.
 Glasperle, die; üvegyöngy.
 Glasrahmen, der; üvegráma.
 Glasſcheibe, die; üvegtábla.
 Glasſchere, die; üveggólló.
 Glasſchleſen, das; üveglőszőrűlős.
 Glasſchleifer, der; üveglőszőrűs.
 Glasſchmalz, das; üvegtajt.
 Glasſchmelz, der; üvegmáz.
 Glasſchneider, der; üvegmetsző.
 Glasſchrank, der; üvegszekrény; pohárszek.
 Glasſpath, l. Flußſpath.
 Glasſpiel, das; üvegláték.
 Glasſtein, der; üveglő.
 Glasſtafel, die; üvegtábla.

Glaſthür, die; üvegtajtó.
 Glaſtiegel, der; üvegtégely.
 Glaſtropfen, der; üvegcsep.
 Glaſur, die; máz, üvegmáz.
 Glaſuren, es. mázoló, mázzal bevon.
 Glaſurerde, die; mázföld.
 Glaſwaare, die; üvegaru.
 Glaſwand, die; üvegfal.
 Glaſweide, die; csőregenyű.
 Glaſwerk, das; üvegmű.
 Glaſwürfel, der; jeges, (hegy).
 Glatt, mn. és ih. sima; sik, sikos; simán; sikosan; egészen, épen; eine glatte Zunge, simaszáj; glatte Worte, édes v. mézes szavak; — hoch sein, simára gyalulni; — abſchlagen, keréken megtagadni; den Haſt — abſchauen, az ágat egészen levágni.
 Glattbein, das; simító csont.
 Glätte, die; simaság; simosság; golét.
 Glätteis, das; ölmos v. ónaſas idő.
 Glätteſſen, sz-n. ónaſas eső esik.
 Glätten, es. simít; sikárol.
 Glätten, das; simítás; sikárlás.
 Glätter, der; simító.
 Glätteſſe, die; simító rámpoly.
 Glattobel, der; simító gyula.
 Glättholz, das; simító fa.
 Glättſeife, die, Glättſeifen, der; simító.
 Glattſchne, der; sima rája, (hal).
 Glättſchne, die; simító fa.
 Glättſchleifer, der; simakőszőrűs.
 Glättſtahl, der; simító aczél.

Glättstein, der; simító kő.
 Glättstein, der; simító fog,
 agyar.
 Glaße, die; kopasság; kopálys; tarhely.
 Glasig, mn. kopass, tar.
 Glasfopf, der; kopri, kopassfejű, tar.
 Glaube, der; hit; hitel; vallás, hit; den christlichen Glauben annehmen, kereszténynek lenni; dazu gehöret ein Starke —, azt nehezen elhinni; auf Glauben, hitelbe; ohne Treue und —, hitetlen.
 Glauben, cs. és k. hisz; einen Gott —, egy istent hiszni.
 Glaubensartikel, der; hitégszat.
 Glaubensbekenntniß, das; hitvallás.
 Glaubensgenos, der; hitársos.
 Glaubensgrund, der; hitalap.
 Glaubenslehre, die; hittudomány.
 Glaubenspunkt, der; hitpont.
 Glaubensregel, die; hitzabály.
 Glaubenssache, die; vallásügye.
 Glaubenswag, der; hitkényaszerítés.
 Glaubhaft, Glaubwürdig, mn. hihető, hiteles.
 Glaubhaftigkeit, Glaubwürdigkeit, die; hitelesség, hitel.
 Gläubig, mn. hívő, hív.
 Gläubiger, der; hitelező.
 Gläublich, mn. és ih. hihető; hihetőleg.
 Gläublichkeit, die; hihetőség.
 Gläub, mn. tejkék; csinos.
 Gleich, mn. egyenlő; hasonlő; egyenes; von gleich

dem Alter, egykorú; zu gleicher Zeit, egy időben; — an Stärke, egy erővel; mir gilt alles —, nekem mind egy; — und — gefest sich gern, kiki magához hasonlóval szokott tartani. —, ih. mindjárt, tüstént, azonnal, legottan; egyiránt, egyenlően; hasonlóan; mint; — gegenüber, épen átellenben. —, ksz. bár, habár, ámbár, noha, haszníjate, jóllehet.
 Gleichachten, cs. egyre becsül, egyiránt tisztel.
 Gleichalterig, mn. egykorú, egyidejű.
 Gleichartig, mn. hasonnemű, hasonfajú.
 Gleichartigkeit, die; hasonneműség, hasonfajúság.
 Gleichbedeutend, Gleichbedeutig, mn. egyértelmű, hasonértelmű, egyjelentésű.
 Gleichbein, das; lemosocsont.
 Gleich, die; egyenlőség; hasonlóság; isület, foglalvány.
 Gleich, cs. rh. hasonlít; egyenit. —, k. rh. hasonlít v. hasonlik (hoz, hoz), üt (ra, re).
 Gleich, der; egyenlítő, egyenítő.
 Gleichgestalt, Gleichermesse, Gleichermassen, ih. hasonlókép, hasonlólag.
 Gleichmaß, ih. szinte, szintűg, hasonlókép.
 Gleichfarbig, mn. hasonszínű, azonszínű.
 Gleichförmig, mn. és ih. hasonalakú; egyforma, megegyező; megegyezőleg.

Gleichförmigkeit, die; hasonalakúság; egyformaság; egyenlőség; hasonlóság.
 Gleichgefühl, das; hasonérzés, rokonszems, együttérzés, vonzalom.
 Gleichgeltend, mn. egyenlőértékű, hasonértékű.
 Gleichgesinnt, mn. egyaráttü, egyértelmű, hasonértelmű.
 Gleichgewicht, das; súlyegyen.
 Gleichgewichtsheit, die; súlyegyenlőség.
 Gleichgültig, mn. hasonértékű; közömbös, egykedvű, részvétlen. —, ih. közömbösen, hidegvérűleg, egykedvűleg.
 Gleichgültigkeit, die; hasonbecs, hasonértékűség; közömb, részvétlenség, egykedvűség.
 Gleichheit, die; egyenlőség; hasonlóság.
 Gleichklang, L. Einslang.
 Gleichkommen, k. rh. föler, (-val, -vel).
 Gleichlaufend, Gleichlaufig, mn. közegyenes, párhuzamos.
 Gleichlaufigkeit, die, közegyen, párhuzam.
 Gleichlaut, der; hangegyezés.
 Gleichlautend, mn. hangegyezés.
 Gleichmacher, der; egyenlítő, egyenlítő.
 Gleichmachung, die; egyenítés, egyenlővétel.
 Gleichmaß, die; arány, hasonmérték.
 Gleichmäßig, mn. egyenlő, hasonmértékű, hasonló.
 Gleichmesser, der; egyenlítő, egyenlítő.
 Gleichmuth, der; kedvögyen.

Gteichmüthig, mn. egykedvü.
 Gteichnahmig, mn. hasonnevü.
 Gteichniß, daß; hasonlat, példabeszéd.
 Gteichnißweise, ih. példán, hasonlat' okáért.
 Gteichsam, ih. mintegy, mint-ha.
 Gteichschenkelig, mn. hasonszáru, egyenszáru.
 Gteichseitig, mn. hasonoldalú, egyenoldalú.
 Gteichsinnu, der; hasonértelem, hasonérzet, hasonakarat; közönb.
 Gteichsinnutig, mn. és ih. hasonhangú, hasonszózatú; egyakarattal; egyezőleg.
 Gteichstimmung, die; hang-egyen, hasonhang.
 Gteichung, die; egyenítés; egyezés; hasonlóság, hasonlítás.
 Gteichviel, ih. ugyanennyi; mindegy; et ist mir —, mindegy, nem bánom.
 Gteichweit, mn. és ih. szintolly-bő, egybőségű; szintolly-távol, egytávolú.
 Gteichwie, ih. mint, valamint.
 Gteichwinkelig, mn. hasonszegű.
 Gteichwohl, ih. mégis, mindazáltal, csakugyan.
 Gteichzeitig, mn. egyidejű, egykorú; együttléti. —, ih. egyidejűleg, egykorulag.
 Gteichzeitigkeit, die; egyidejűség, egykorúság; együttléti, együttlétiiség.
 Gteichzu, ih. egyenest neki; egyenesen.
 Gteiz, l. Gteife.
 Gteisen, csillog; színeskedik.

Gteisner, der; kétszínű, képmutató.
 Gteisneren, die; kétszínűség, képmutatóság.
 Gteisnerinnu, die; képmutatónő.
 Gteisnerisch, mn. és ih. képmutató, kétszínű, tettelt; képmutatólag, kétszínűleg.
 Gteitbahn, die; ironia, csúszka.
 Gteiten, k. rh. csúsz, meg-, elcsúsz; irongál.
 Gteiten, daß; csúzás; meg-, elcsúzás; irongálás, csúszongás.
 Gteitser, der; jéghegy.
 Gteitid, daß; tag, iz, tetem.
 Gteiederbau, der; testalkat, tagalkat.
 Gteidergeschwulst, die; izdag, izdaganat.
 Gteiderfette, die; nyakláz, nyakbőcz.
 Gteiderkrankheit, die; köszvény.
 Gteiderriß, mn. béna, inszakadt, szelütött, szelhüdt.
 Gteiderrißmüung, die; béna-ság, szelütés; inszakadt-ság, szelhüdes.
 Gteidermann, der; báb, bábu.
 Gteiderreifen, daß, l. Gteit.
 Gteiderfarbe, die; izkenőcs.
 Gteiderförmig, der, Gteiderwech, daß; tagszagatás, tagfájdalom.
 Gteiderweise, Gteidweise, ih. tagonként, izenként; rendként, soronként.
 Gteidfrant, daß; bihelyű; azagos müge.
 Gteidmaß, daß; tag, tetem.
 Gteidschwamm, der; iztapló.
 Gteidwasser, daß; iznedv.

Gtimmen, k. csillog, csillámlik; pillog; piolog. hamvad.
 Gtimmer, der; caillám, csillámpor.
 Gtimmetig, mn. csillámos, csillámzó.
 Gtimmern, k. fénylik; ragyog, pillog, csillog.
 Gtimpf, der; nyájasság; leereszkedés, kímélet.
 Gtimpflich, mn. és ih. kímélő; kímélőleg, kímélve.
 Gtitfchen, l. Gteiten.
 Gtödsen, daß; csegetyű; kolomp.
 Gtöde, die; harang.
 Gtödeln, k. cseget, cseget.
 Gtödenbalken, der; harangváll.
 Gtödenbirn, die; nyakas körte.
 Gtödenblume, die; cevegytyűke.
 Gtödenbrunn, mn. harangalakú, harangdud.
 Gtödenkarn, daß; harangháló, (foglyokra).
 Gtödenkänse, daß; harangház, harangzoba.
 Gtödenkante, daß; harangszó, harangozás.
 Gtödenkiefer, der; harangöntő.
 Gtödenkut, daß, Gtödenkiesse, die; harangérc, harangvegy.
 Gtödenkling, der; harangkongás.
 Gtödenkryffel, Gtödenkryngel, der; harangütő, harangsziv.
 Gtödenläuter, Gtödenretter, Gtödenzieher, der; harangzó.
 Gtödenmaß, daß; harangmérték.

Stoßenrand, Stoßensaum, der; harangszél, harangkarima.
 Stoßering, der; harangfűl.
 Stoßenschlag, der; harangszó; örüetés.
 Stoßenseil, das; harangkötél.
 Stoßenspiel, das; harangjáték.
 Stoßenspieler, der; harangjátékos.
 Stoßensuhl, der; harangláb.
 Stoßenturm, der; harangtorony.
 Stoßensapfen, der; harangcaep.
 Stoßensug, der; harangszó, harangozás.
 Stöcker, der; harangozó, egyházi.
 Storie, die; dics, dicsőség, dicsfény.
 Storreich, Stortwürdig, mn. és ih. dicső, dicsőséges; dicsőn, dicsőségesen.
 Stotarium, das; magyarázó szótár, szomagyarázattár.
 Stoffe, die; magyarázat, jegyzet; Stossen machen, jegyzeteket írni, magyarázgatni, róni, megróni.
 Stoffenmacher, der; magyarázó, rovó.
 Stoffiren, cs. magyaráz, ró.
 Stosange, das; nagy szem.
 Stögen, k. világít, világot, fénylik; szemet mezezt.
 Stid, das; szerencse; boldogság; das — will ihm wohl, szerencse' ha; zum Glück, szerencsére; zu etwas — wünschen, valaméhez, szerencsét kívánni; einem zum neuen Jahr — wünschen, boldog új esztendőt kívánni; — auf den Weg, szerencsés utat.

Stufen, Stufen, k. kotlik, kotyog; bugyog.
 Stufen, das; kotlás, kotyogás; bugyogás.
 Stufen, k. diszlik, elsül.
 Stuchenne, Stufe, die; kotlós tyúk, kotyogós tik; fiastyúk, hetyvény, csillag).
 Stüdtich, mn. szerencsés, boldog. —, ih. szerencsésen, boldogul.
 Stüdtball, der; szerencsejáték; szerencsefi.
 Stüdtelig, mn. boldog, szerencsés.
 Stüdteligkeit, die; boldogság, szerencse.
 Stütze all, der; szerencés eszet, szerencse.
 Stützebüttin, die; szerencseiatennő.
 Stützebut, das; szerencse' java, szerencsevagyon.
 Stützebut, das; szerencsefi, szerencse' kedvence.
 Stützebut, das; szerencsekerék.
 Stützebutter, der; kalandor, szerencsevadász.
 Stützebutpiel, das; szerencsejáték.
 Stützebutrand, der; boldogállapot.
 Stützebuttern, der; szerencsés csillagzat, szerencsecsillag.
 Stützebuttopf, der; szerencsefazék.
 Stützebutstunde, t. szerencsedogság körülmények.
 Stützebutwurf, der; szerencsevetés.
 Stützebutwunsch, der; szerencsekívárat, köszöntés.
 Stützebutwunschschreiben, das; köszöntő levél.
 Stütze, Stützung, die; izzás, tüzelgés; izzó tűz, pa-

rázs, parázstűz, zsarat, zsaratnag.
 Stühnen, cs. tüzesít, hevít. —, k. ég, pirul, tüzesedik; die Augen stühnen ihm, szemei szinte szikráztak.
 Stühnen, mn. izzó; stühnende Kohle, eleven szén, párszen.
 Stühnenfarbe, die; lángszin, zsaratpszin.
 Stühnenfeuer, das; izzó tűz.
 Stuum, mn. zsavos.
 Stuum, der; sár, iszap; parázs.
 Stuth, die; izzóttűz, eleven v. párszen, parázs, parázstűz, zsarat, zsaratnag; hő, hev.
 Stuthbedel, der, Stuthbüchse, die; zsaratfedő, tüzetvő, tűzfedő.
 Stuthpauze, die; tűzserpenyő.
 Stude, die; kegyelem; kegy, szivesség; irgalom, könyörület; bocsánat, engedelem.
 Studen, cs. kegyelmez.
 Studenbeziehung, die; kegyjelentés.
 Studenbier, das; szabadsér; adómentes ser.
 Studenbild, das; csodakép, csodatévő kép.
 Studenbild, der; kegypillanat.
 Studenbrief, der; kegyelemlevél.
 Studenbrod, das; kegyelemkenyér.
 Studengehalt, der, Studengehd, das; kegyépenz.
 Studenjahr, das; kegyidő.
 Studenlette, die; kegylánc.
 Studenfrau, das; csikorka.
 Studensehen, das; kegyhübr.

Gnadensohn, der; ingyen-
 talom.
 Gnadenreich, das; mennyor-
 szág.
 Gnadenreich, mn. kegyelmes.
 Gnadenriegel, das; kegye-
 cset.
 Gnadenstafel, die; úr' aszta-
 la, úr' vacsorája.
 Gnadenstuhl, die; rendelte-
 tés.
 Gnadenwappen, das; czimer.
 Gnadenzeichen, das; kegyjel,
 kegyelemjel.
 Gnädig, mn. kegyes, ke-
 gyelmes; könyörű, köny-
 örületes, irgalmas; nyá-
 jas; Gnädiger Herr, te-
 kintetes úr, nagyságos
 úr. — ih. kegyesen, ke-
 gyelmesen.
 Gnom, der; földmunk.
 Gnühlshahn, l. Hahn, Hühners-
 hahn.
 Gold, das; arany; in —
 arbeiten, bejahren, arany-
 ból dolgozni, aranynyal
 fizetni; mit — überjagen,
 aranynyal futtatott; es ist
 nicht alles — was glänzt,
 nem mind arany, a' mi
 fénylik; nicht mit — zu
 bezahlen, drága pénzen sem
 szereshető.
 Goldader, die; aranyér.
 Goldader, der; sárga sólyom,
 havasi sas.
 Goldammer, die; csitromsár-
 mány.
 Goldamsel, die; sárga a-
 ranypety, sárgarigó, sár-
 malingó.
 Goldapfel, der; aranyalma.
 Goldarbeit, die; aranymű.
 Goldarbeiter, der; aranymű-
 ves.
 Goldbarsch, der; serincz, a-
 ranysüger.

Goldbergwerk, das; aranybá-
 nya.
 Goldblättchen, das; arany-
 süst, aranylevél.
 Goldblech, das; aranypléh,
 aranybádóg.
 Goldbod, der; aranykecs-
 ke.
 Goldbrachsen, der; aranyhol-
 das spár, (hal).
 Goldbraun, mn. aranybarna;
 aranyfej.
 Goldbüffel, die; kerti arti-
 csóka, olaszlapu.
 Goldbraut, der; aranyso-
 ronny, vont arany.
 Goldbrautstieher, der; arany-
 sodró.
 Goldburk, der; aranyzomj,
 aranyvagy.
 Goldbecksche, die; aranygyík.
 Goldent, mn. arany, ara-
 nyos.
 Golders, das; aranyércz.
 Goldfabrik, die; aranygyár.
 Goldfaden, der; aranyfonal.
 Goldfalsch, mn. aranyfakó.
 Goldfarbe, die; aranyzsin.
 Goldfarben, Goldfarbig, mn.
 aranyzsinű.
 Goldfinger, der; nevendék-
 új, gyűrűs új.
 Goldfint, der; vérpinty, sü-
 völtő, pirók.
 Goldfisch, der; aranyhal; a-
 ranyponty.
 Goldfliege, die; levélbogár.
 Goldflimmer, Goldflitter, der;
 aranypillangó.
 Goldfornet, die; aranyhol-
 das spár.
 Goldfuchs, der; arany-sárga,
 világos-sárga, (ló).
 Goldgelb, mn. arany-sárga;
 szőke.
 Goldgeschirr, das; aranyedény;
 aranyszeresám.
 Goldgewicht, das; aranymér-
 ték.

Goldgeber, der; szakállas ke-
 selyű.
 Goldglette, die; aranykoh-
 hányat, pória.
 Goldglimmer, der; arany-
 csillám.
 Goldgrube, die; aranybánya;
 das ist eine — für ihn,
 aranybánya az neki.
 Goldgrün, mn. aranyzöld.
 Goldgrund, der; aranytelek.
 Goldguden, der; forintos a-
 ranyp.
 Goldhaar, das; aranyhaj;
 szőke haj.
 Goldhafer, der; sárga zab.
 Goldhänschen, das; ökör-
 szem, királyka; levélbo-
 gar.
 Goldhaltung, mn. aranytartal-
 má, aranyfoglatlú.
 Goldhandel, der; aranyke-
 reskedés.
 Goldhafer, der; aranyos ce-
 rebüly, levélbogár.
 Goldhaif, der; arag, arany-
 savitag.
 Goldharpen, der; lófarkú
 narancshal; aranyponty.
 Goldheide, die; aranybogy.
 Goldhies, der; aranytűkő,
 aranykoha.
 Goldhind, das; gyöngygyer-
 mek, gyöngymagazat.
 Goldklumpen, der; aranyrög,
 aranydarab.
 Goldkugig, der; szinarany.
 Goldkorn, Goldkörnen, das;
 arany szem.
 Goldkrone, die; koronás a-
 ranyp. (pénz).
 Goldküssen, das; aranypárna,
 aranyvankos.
 Goldküste, die; aranypart,
 gineai part.
 Goldläch, der; aranyász, a-
 ranyszász; aranyos
 pecévtviasz; sárga viola;
 aranyagyóg.

Goldbahn, der; aranylőmez.
 Goldbahnschlager, der; aranylapító.
 Goldbeber, das; aranyos bór.
 Goldbeim, der; aranyenyv, póris.
 Goldbille, die; sarga siliom, sarga lilium.
 Goldmacher, der; aranycsináló.
 Goldmacherey, die; aranycsinálás.
 Goldmasse, die; aranytömeg.
 Goldmünze, die; aranypénz.
 Goldpapier, das; aranyos papiros.
 Goldplatte, die; aranylőmez.
 Goldplatten, das; aranylapítás.
 Goldplättchen, der; aranylapító.
 Goldprobe, die; aranypróba.
 Goldpulver, das; aranypor; dörrendő arany.
 Goldregen, der; aranyeső.
 Goldreich, mn. aranyal bővelkedő, aranydús.
 Goldrose, die, Goldröschen, das; tetemlődő-szuhar.
 Goldruthe, die; aranyos ritkárj, (növény).
 Goldsand, der; aranyhomok, aranyfövény.
 Goldschaum, der; aranyüst, aranytájkék.
 Goldschleiber, der; aranyválasztó.
 Goldschlagger, der; aranyverő, aranyüstműves; pohos, potrohos.
 Goldschmelzer, der; aranyolvasztó.
 Goldschmied, der; aranyműves, ötvös.
 Goldschmiedsarbeit, die; ötvösalk, aranyműves munka.

Goldschmiedsbladen, der; aranyművesbolt, ötvösbolt.
 Goldschmiedsblechen, das; aranyművesjegy, ötvösjegy.
 Goldschwefel, der; narancsszínű dárdany.
 Goldseife, l. Goldwäsche.
 Goldspinner, der; aranyfonó, aranyfonal-eresztő.
 Goldstange, die; aranyrúd.
 Goldstaub, der; aranypor.
 Goldstein, der; aranykő, topáz; aranypróbakő.
 Goldsticker, der; aranyhimző.
 Goldstickerinn, die; aranyhimzőnő.
 Goldstoffs, der; aranyakövet.
 Goldstreifig, mn. aranycsíkos.
 Goldstück, das; aranydarab; arany (pénz).
 Goldstufe, die; aranyrög, aranyérez.
 Goldtafel, der; aranyfegygyűjg.
 Goldteig, der; aranytészta.
 Goldtinctur, die; aranyfestvény, aranyaszsz.
 Goldwaage, die; aranymérleg; jedes Wort auf die — legen, minden szót megfontolni.
 Goldwäsche, die; aranymosás.
 Goldwäscher, der; aranymosó, aranyász.
 Goldwasser, das; aranyvíz, dancsigi életvíz.
 Goldweinstein, der; aranyborkő.
 Goldwesppe, die; aranybogár.
 Goldwolf, der; sakál, törökroka.
 Goldwurm, der; pompabogár.
 Goldwurz, die; czinadóniagödírex; turbánlilium; sárga magzating.
 Gondel, die; sajka, ladik.

Gönnen, cs. nem iriggyel, örvend rajta; megad; — Sie mir ferner Ihre Gutwogenheit, tartson meg tovább is jó indulattal.
 Gönner, der; pártfogó.
 Goppel, der; emelők csiga.
 Gofche, die, l. Rauf.
 Gofe, die; goszlári ser.
 Gofse, die; moslékcsatorna; ütőcsatorna.
 Gofstein, der; moslékcsatorna.
 Gothe, der; góth.
 Gotthich, mn. góth, góthi.
 Gotthland, das; Góthország.
 Gott, der; isten; von — und Rechtswegen, isten's ember szerint; — lob! — lob Dank! hála isten! hála istennek!
 Götterbäume, die; hulláng.
 Götterbote, der; isteni követ, istenek' követé.
 Götterlehre, die; mythologia, istenekről való tanítás.
 Götterspeise, die, Götterbrod, das; mennyei éték.
 Götterspruch, der; isteni szózat.
 Göttertrauf, der; mennyei ital.
 Gottesacker, der; sirkert, temető, temetőhely.
 Gottesdienst, der; isteni szolgálat, szolgálát.
 Gottesdienstlich, mn. istenes, vallásos.
 Gottesfürcht, die; isteni félelem, istenfélés; ahítosság, vallásosság, istenesség.
 Gottesfürchtig, mn. és ih. istenfélő, istenes, ahítatos, vallásos; istenfélőleg, istenesen, ahítatosan, vallásosan.
 Gottesgelehrsamkeit, Gottes-

- gelafértheit, die; istentudomány, hittudomány.
 Gottesgelehrte, der; istentudós, hittudós.
 Gotteshaus, das; egyház, templom, szentegyház.
 Gotteskasten, der; templom' ládája.
 Gotteskammchen, das; füsakata, (bogár).
 Gotteskisterer, der; istenkáromló.
 Gotteskisterlich, mn. és ih. istenkáromló; istenkáromlóság.
 Gotteskisterung, die; istenkáromlás.
 Gottesläugner, der; istentagadó.
 Gottesläugnerisch, mn. istentagadó, istentelen.
 Gottesläugnung, die; istentagadás.
 Gotteslohn, der; isteni jutalom; habt — ! isten ázesse meg! Ihr verdient ein — an mir, mit velem tottetek, isten ázesse meg; um einen —, az isten' szemeleért.
 Gottesmord, der; istengyilkolás.
 Gottespfeuning, der, Gottesgeld, das; istenfillér, istenpénz; foglalo, fölpenz, előpenz.
 Gottesstich, der; úr' asztala, úrvacsora, áldozat.
 Gottesurtheit, das; isten' ítéllete.
 Gottesverächter, der; istentelen, istengunyoló.
 Gottesvergesen, mn. istenfeledő, istentelen.
 Gottesvergesenheit, die; istenfeledés, istentelenség.
 Gotteswort, das; isten' ígése, szentírás.
 Gottfried, der; Gottfrid, (snév).
 Gottgefällig, mn. istennek kellő, istennek tetsző.
 Gotthard, der; Gotthárd, Gocsárd, (snév).
 Gottheit, die; istenség.
 Göttingen, das; Göttinga, (város).
 Göttinn, die; istennő.
 Göttlich, mn. isteni; istentudományi. —, ih. istenileg.
 Göttlichkeit, die; istenség.
 Gottlieb, der; Gottlib, Tófor, (snév).
 Gottlob, der; Gottlób, (snév).
 Gottlos, mn. és ih. istentelen; istentelenül.
 Gottlosigkeit, die; istentelenség.
 Gottmensch, der; istenember.
 Gottselig, mn. boldog, boldogult; kegyes, ahítatos, vallásos; gottsefigen Andentens, boldog emlékezteti. — ih. boldogul; kegyesen, ahítatosan, vallásosan.
 Gottseligkeit, die; boldogság; kegyesség, ahítatosság.
 Götze, der; bálvány, bálványisten.
 Götzenaltar, der; bálványoltár.
 Götzenbild, das; bálvány, bálványkép, bálványszobor.
 Götzendiener, der; bálványozó, bálványimádó.
 Götzendienst, der; bálványozás, bálványimádás.
 Götzenhain, das; bálványberek v. liget, szent berek v. liget.
 Götzenopfer, das; bálványáldozat.
 Götzenpflanz, Götzenpflanz, der; bálvány' papja.
 Götzentempel, der; bálványtemplom.
 Grab, das; sir; mit zu Grabe gehen, temetésre menni; das heilige —, Krisztus' koporsója; getreu bis ins —, mind a' sirig há; am Rande des Grabes stehn, sir' szelén állani, fél lábbal koporsóban lenni; er steht auf als ob er schon im Grabe gelegen hätte, sirból kelthöz hasonló.
 Grabstein, l. Grabstein.
 Grabstein, das; ásó; véső.
 Grabstele, die; ásó-lapocskak.
 Grabland, das; ásott, mivel v. munkált föld.
 Graben, cs. rh. ás; tür; vés; in Marmor, Erz &c. —, márványba, ércbe st. vésni, metszeni.
 Graben, das; ásás; túrás.
 Graben, der; árok; csatorna.
 Grabfliege, die; hernyász.
 Grabhügel, der; sirhalom.
 Grablieb, das; halotti ének, temetési ének.
 Grabmal, das; ravatal, sirjel, sirfa, sirkő, koporsókő, sirmélek.
 Grabmeister, der; árvéső, kopács.
 Grabstätte, die; sirozlop, siraizobor.
 Grabstein, das; ásókapa.
 Grabstein, die; sirirat, sirvers.
 Grabstätte, die; sirhely, temető.
 Grabstein, der; sirkő, koporsókő.
 Grabstein, der; árvéső

Grabtuó, das; sirlepedő, szemfödél.
 Grab, der; hágsó, lépcső, fok; iz, (származati): im höchsten Grade, a' legnagyobb mértékben; bis zum äußersten Grade, a' legmagasb fokig.
 Grabbegeu, der; fokiv, (360 fokra osztott kör).
 Grabsteier, die; lábtó, lajtorja, létra.
 Grabuat, mn. fokonkénti, lépcsőnkénti.
 Grabuirt, mn. avatott, iktatott.
 Grabweise, ih. fokonként, lépcsőnként.
 Graf, der; gróf.
 Grafenbau, die; gróf szék, grófk' ülése.
 Grafenstand, der; gróf rend.
 Grafentag, der; grófk' ülése, (üemethiroadalmi országgyűlésen).
 Gräfinn, die; grófnő.
 Gräfiſch, mn. és ih. gróf; gróflag.
 Gräffhaft, die; grófság.
 Gram, der; hü, bánat, hübánat, szomor, szomorúság. —, ih. einem — feyn, valakit gyűlölni; einem — werden, valakit meggyűlölni.
 Gramen, vh. búsul, búsong, búslakodik, szomorkodik; epekedik; sich zu Tode —, agyon búsulni magát.
 Grämlich, mn. búsz, bánatos, szomorú; epekedő, komor.
 Grämlichfeit, die; búslakodás, búsongás, epekedés; komorság.
 Grämſing, der; búslakodó, búsongó; komor.
 Gramlos, mn. és ih. búttalan, bánattalan.

Grammatik, die; nyelvtan, nyelvtudomány.
 Grammatiker, der; nyelvtudós.
 Grammatisch, mn. és ih. nyelvtani, nyelvtudományi; nyelvtanilag, nyelvtudományilag.
 Gram, das; szemer, (gyógy-szerfári súly).
 Grün, das; szömece, (öt-vös súly; aranyban, egy szemernek harmada; esztiben, egy latnak tizennyolczada).
 Granada, das; Granada, (tartomány és város).
 Granat, Granatstein, der; granát, (drágakő).
 Granatapfel, der; granátalma.
 Granatapfelbaum, der; granátalmafa.
 Granatapfelschale, die; granátalmahéj.
 Granatsplitze, die; granátvirág.
 Granate, die; granát, granátűz.
 Granatier, der; granátos.
 Granatiernüſe, die; granátos süveg.
 Granattertafel, die; granátoséhegy.
 Granatfugel, die; granátgömb.
 Grand, der; kövecs.
 Grandicht, Grandig, mn. kövecses.
 Granit, der; gránit, gránitkő.
 Granite, die; kalászsálka.
 Granulieren, cs. szemez, szemmé változtat; die Bunte de granulirt, sarjadzik a' seb.
 Gränze sc. l. Grenze sc.
 Grapen, der; részfakék; vasfazék.

Grapp, der; piroító buzér.
 Grapfen, cs. elragados, elkaparit.
 Gras, das; fü; gyepe, pázsit; darüber ist längft — gewachsen, régen feledőshe ment; sich ins — legen, süre heveredni; ins — beißen, meghalni.
 Grasanger, der; gyepe hely, füves hely.
 Grastart, die; fűfaj.
 Grastartig, mn. fűnemű.
 Grastank, die; gyepegy.
 Grasflume, die; szászorosép-rükeres; lelleg; szegfü.
 Grasboden, der; gyepe, mező.
 Grasbutter, die; tavaszi irósvaj.
 Gräsken, das; füvecsko, fűke.
 Gräsken, k. legelész.
 Grasen, cs. és k. süvet arat, sarlóz; legel, füvel; szökdel (az ágyagolyó).
 Gräseren, die; kaszálás; takarmány, szüleség.
 Gräsſed, der; gyepe, pázsit, füves hely.
 Gräsſofch, der; kerti v. réti béka.
 Gräsſgarten, der; füves kert.
 Gräsgrün, mn. fűzöld, fűszínű, pázsitszínű.
 Gräsſreißend, mn. füevő.
 Gräsſhalm, der; fűszál, isék.
 Gräsſhecht, der; kisebbfajú csuka.
 Gräsſhirtch, der; szökcső, szökcső.
 Gräsſicht, mn. fűszagú; fűízű.
 Gräsſig, mn. füves; gyepe, pázsitos.
 Gräsſimig, mn. csirázó, tejedő, kottó.

Grastorb, ber; fűkosár.
 Grastand, das; mező, legelő, gyepség, rétség, fenyér.
 Grastebel, das; vizfonal, (növény).
 Grästling, l. Gächter.
 Grastmagd, die; tehenész-lány, fejőleány.
 Grastmilde, die; poszáta.
 Grastpferd, das; füves ló; szöcskő.
 Grastplatz, ber; pázsit, gyep.
 Grastreich, mn. fűdús, gyepes.
 Grastpferd, ber; szolna, söld harkály.
 Grastfirt, k. dühösködik, uralkodik, harposzik.
 Grastfild, das; pázsit, gyep, mező.
 Grast, Grästlich, mn. iszonyú, szörnyű, irtóztató, borzasztó. —, ih. iszonyúan, szörnyen, irtóztatólag, borzasztólag.
 Grästliche, das; iszonyúság, szörnyűség.
 Grastung, die; legelés; kaszálás; takarmány, szülés.
 Grastwaid, ber, Grastweide, die; rét, mező, legelő.
 Grastwagen, ber; fűszekér, fűhordozéker.
 Grätte, die; szálka, halszálka, tüske.
 Grastobel, ber; gerinesgyalu, ormosó v. homorú gyalu.
 Grastial, das; kegyajándék.
 Grätig, mn. szálkás, tüskés.
 Grästföeln, Grästföeln, k. elterpeaszkedik.
 Grastparren, ber; szelemen, szelemengerenda.
 Grastulation, die; örvendezés, halálkodás, közzöntés.

Gratulieren, k. örvendkedik, halálkodik, köszöniködik, szerencsét kíván, megköszönt (valakit).
 Grau, mn. és ih. ősz; szürke; őszon; szürkén; — anstreichen, szürkere festeni; fű — feldén, szürkebe öltözni; szürke ruhát viselni; — werden, megöszülni.
 Grau, das; szürkessin.
 Graubart, ber; őszszakáll.
 Graubärtig, mn. őszszakállu.
 Grauel, ber; iszony, iszonyat.
 Gräuel, ber; iszony, iszonyat, iszonyúság, szörnyűség, irtózat, utálság.
 Gräuelhaft, die; iszonyú tett, szörnyű tett.
 Granen, k. őszfű; szürkül; ber Tag grauet, szürkül.
 Grauen, Grausen, k. és sz-n. undorodik, émelyeg, csömörlik; irtózik, borzad; mit grauet, die Haut graufet mir, irtószom, borsódszik a' bőröm; es grauet ihm vor der Arbeit, irtózik a' dologtól.
 Grauen, das; irtózás, borzadás; es kam mir ein — an, elborzadtam.
 Graufint, ber; szürke pinta.
 Graubaar, das; őszhaj.
 Graubaarig, mn. őszhajú.
 Graufschön, das; kékbe-gyű magnyító.
 Graufopf, ber; őszfej; őszember; hamvasfejű rézce.
 Graulich, mn. szürkés; őszbe csavarodott.
 Graulich, Grauerlich, mn. iszonyú, irtóztatos.
 Gränlich, mn. iszonyú, iszonyatos, irtóztatos, borzasztó, szörnyű; szertelen, temérdek. —, ih.

iszonyúan, sz.; szertelenül, temérdekül.
 Graumaise, die; szürke criuke, csinege.
 Graupe, die; morzsa; kása.
 Graupen, t. dara, árpa; kása; jég-, borsó-, daracsó, szumara.
 Graupeln, Gräupeln, sz-n. jég, borsó, dara, szumara csik.
 Graupenmilch, die; daramalom, daráló malom.
 Graue, ber; morzsa, morzsalék.
 Graue, mn. és ih. szörnyű, iszonyú, borzasztó; szörnyen, iszonyúan, borzasztólag.
 Graufam, mn. és ih. kegyetlen; szörnyű; kegyetlenül; szörnyen.
 Graufam, ber és die; kegyetlen.
 Graufamfeit, die; kegyetlenség.
 Graufhedig, mn. szürkepetytes, szürketerka.
 Graufhimmel, ber; szürke, fehérászú, (lő).
 Graufen, l. Grauen.
 Graufend, mn. irtóztató, borzasztó, iszonyú.
 Graufpfecht, ber; közönséges fűkusz.
 Graufpreim, das; szürkeprém.
 Grauren, cs. horol, hornyol, völgyel; metsz, vág (rézbe, acélba); nehezít, súlyosít, terhel.
 Grauität, l. Gräuhaftigkeit.
 Graue, die; kegy; kegyisten; kecs, kellem.
 Gregor, Gregorius, ber; Gergely, Gere, Gerő, Gyerő, (finév).
 Gregorianisch, mn. gergelyi.
 Greif, Greifeger, ber; grif,

grifkeselyű; grif, (mesés madár).
 Greifen, k. és cs. rh. fog, kap, nyúl, (-hoz, bez, után); kap, megkap, fog, megfog; felfő —, rosszul venni, hibás fogást tenni (p. o. hegedűn); cinem in die Haare —, valaki' hajába kapni; cinem au den Fufs —, valaki' erét tapintani; cinem an die Ehre, an das Leben —, valakinek becsületébe kapni, vágni; valaki' életére törekedni: cinem an das Herz —, valakinek gyöngye, fájós, kényes v. érzékeny oldalát érdekelni; cinem in sein Amt, in sein Recht —, valaki' hivatalába, jogába ártani magát, avatkozni; in seinen eigenen Busen —, őn szívére tenni kezét; zu einem Handwerte —, valamely mesterséghez fogni, mesterségbe kapni; zu einem Mittel —, valamely szert, eszközt használni; um sich —, harposni, elhatalmasni, terjedni; man kann es mit den Händen —, kézzel fogható, világos dolog az; zu den Waffen —, segyvert fogni; mit Händen nicht — können, kézzel nem foghatni; jemanden unter die Arme —, segíteni valakin.
 Greifmuskelflein, Greifstein, der; grifkő.
 Greinen, k. sír, piazeg; zaémbel, perel.
 Greis, mn. ősz.
 Greis, der; öreg, vén, elemedett, őzember.

Greifen, k. öszöl, vónul.
 Greil, mn. kiáltó, szemészró, (szin); éles, sülságató, (hang).
 Grenadier, l. Granatier.
 Grenel, der; tolosár, szársa, zárrúd.
 Grenzbach, der; határpatak, határcaermely, határér.
 Grenzbau, der; határfa.
 Grenzbefestigung, die; határerősítés.
 Grenzbefichtigung, die, Grenzjug, der; határjárás.
 Grenzbewohner, der; határlakos.
 Grenzbiel, das; határkő, (a' rómsziaknál).
 Grenzbof, das; határfalu.
 Grenze, die; határ, határszél; einer Seite Grenzen setzen, valamely dolognak határt vetni, szabni.
 Grenzen, k. határos, határosok.
 Grenzenlos, mn. és ih. határtalan, szertelen; határtalanul, szertelenül, mód nélkül.
 Grenzenlosigkeit, die; határtalanság, szertelenség.
 Grenzfestung, die; határerősítés, határvár.
 Grenzgott, der; határnokisten.
 Grenzgraben, der; határvárk.
 Grenzhaut, das; határbáz.
 Grenzherr, der; köshatáros úr.
 Grenzhilf, der; határdomb, határhalom.
 Grenzkette, die; védvonal.
 Grenzlinie, die; határvonal.
 Grenzmeffer, l. Grenzscheider, Feldmeffer.
 Grenz Nachbar, der; határos szomszéd.

Grenjort, der; határhely, határhelység.
 Grenzpfahl, der; határkaró.
 Grenzproceß, Grenzvergleich, Grenzvertrag, der; határszéli egyezés.
 Grenzecht, das; határjog.
 Grenzfäule, die; határosslop.
 Grenzscheide, l. Grenze, Grenzscheide.
 Grenzscheidung, die; határvonás, határvonás, határki-jegyzés.
 Grenzscheider, der; határos, határvonó.
 Grenzscheit, der; határcsész.
 Grenzfeldat, der; határnok, határor, határkatona.
 Grenzstadt, die; határváros, határszéli város.
 Grenzstreit, Grenzstreitigkeit, die; határper, határvilongás, határszéli versengés.
 Grenzung, l. Angrenzung.
 Grenzwald, der; határszéli erdő, határerdő.
 Grenzwasser, das; határvíz, határszéli víz.
 Grenzweg, der; határút, határszéli út.
 Grenzwildpret, das; határvad, határszéli vad.
 Grenzzeichen, das; határjel, péze.
 Gretchen, das; Margitka, (nőnév).
 Grete, die; Margit, Margita, (nőnév).
 Greuel, l. Gräucl.
 Gridelcu, die; szörzálhasogatás, apróság fölötti vetekedés.
 Gridlich, mn. szörzálhasogató; csipős, szürös, éles.
 Gridel, die; fagygyűrűkölly, fagyúsalak.
 Gridel, l. Grödel.

Griche, ber; görög.
 Gricdenland, das; Görögország.
 Gricdtűz, mn. és ih. görög; görögül.
 Gricdtrappe, ber; reznek.
 Gricd, ber; porond, apró kövecs; dara, kásadara; huygkő.
 Gricdfehe, die; égetett bor-sopró' hamuja.
 Gricdhart, ber; bigecsi bak-topp (növény).
 Gricdheub, ber, Gricdmus, das; darapép.
 Gricdfein, sz-n. l. Graupeln, és Grauseln.
 Gricden, cs. darál, darát öröl.
 Gricdgramm, ber; komor, mogorva, durcás.
 Gricdgrammen, k. mogorvál-kodik, durcászkodik, durcázkodik, fogat csikorgat.
 Gricdholz, das; fagyal.
 Gricdhuhn, das; porondlakó.
 Gricdicht, Gricdfig, mn. porondos; darás.
 Gricdflene, die; darakorpa.
 Gricdfoch, ber; darakása.
 Gricdfoß, die; kődökösömör.
 Gricdfrant, das; mozsárvi-rág.
 Gricdmehl, das; daralisz; lisztláng.
 Gricdfeib, das; darasita.
 Gricdfein, ber; vesekő, fő-veny.
 Gricd, ber; fogás; markolás; markolat, fogantyú, bódá, nyel, fül; köröm, (madaraknál); pata (négy-lábuaknál); arasz; marok, maroknyi; fogás, for-tély, csel, csiny.
 Gricdfret, das; markolatfa, (hegedűnyakon).

Gricffel, ber; palavessző; iró-vessző.
 Gricffelbaum, ber; czeresz.
 Gricfle, die; tücsök; gond, aggodalom; szesz, sze-szély; tündődés, töpren-gés; merengés, képzél-gés, ábránd; — haben, merengni, képzelteti, ábrándosni; — machen, tündödni, töprengeni.
 Gricdfänger, ber; meren-gő, képzelő, ábrándozó; tündődő, töprenkedő.
 Gricdfängerden, die; meren-gős, képzeltés, ábrán-dozás; tündődés, töpren-kedés.
 Gricdfenhaft, Gricdfig, mn. és ih. szeszélyes; ábrándos; szeszélyesen; ábrándosan.
 Gricdfemertreiber, ber; gond-mulasztó, búkergető, u-naloműző.
 Gricdaffe, die; fintorgás, fin-torkodás.
 Gricdm, ber; düh, méreg, ádázat.
 Gricdmarm, ber; hurkabel, öreghurka, remese.
 Gricdmarmgefröste, das; hur-kafeodor, remesefodor.
 Gricdmuen, k. és sz-n. acsar-kodik, mérgeledik; es grimmt mich im Leibe, hasamat csikarja v. rájja valami.
 Gricdm, das; hascsikarás, hasrágás.
 Gricdmig, mn. dühös, mér-ges, ádáz, marcsona, iszonyatos. —, ih. dühösen, mérgesen, ádázan, marcsonán.
 Gricdn, ber; ótvar; kosz.
 Gricdnicht, Gricdnig, mn. ótva-ras; koszos.
 Gricdnopf, ber; koszfészek.
 Gricdnistbe, die; koszir.

Grinsen, k. viczorog; pi-szeg.
 Grippe, die; sziket.
 Grob, mn. durva, gorom-ba, darabos; öreg, nagy, vastag; parasz, pór, nyers; grobes Tuch, dur-va posztó; grobe Lein-wand, daróc, durva vá-szon; grobe Feute, dur-va szövetek; grobe Schrift, öreg írat; grober Druck, öreg nyomat; eine grobe Stimme, vastag hang; aus dem Groben, aus dem Größten arbeiten, durván, nagyából dol-gozni; grobe Neben, go-romba beszédek; ein gro-ber Kerl, kamaz, pi-masz; eine grobe Lüge, vastag hazugság; grobes Schießpulver, öregzemű puskapor, löpor; gro-bes Brod, derozekenyér, fekete kenyér. —, ih. durván, gorombán, pa-rasztul, nyersen.
 Grobbräutig, mn. vastag-szálu, vastagnyüstü.
 Grobbrathjeher, ber; vas-tagércsionalsodró.
 Grobfeile, die; öreg ráspoly, öreg reszelő.
 Grobgestreift, mn. szélescsi-ku.
 Grobglieberig, mn. nagyta-gú, tagók.
 Grobgran, das; nápolyi vas-tag selyem.
 Grobhäuten, Grobhäut, mn. durvaszörű; durvahajú.
 Grobhäutig, mn. durvabőrű.
 Grobheit, die; durvaság, gorombaság, parasztság, nyereség.
 Grobian, ber; kamaz, pi-masz, otromba.
 Gröblich, mn. és ih. durván,

gorombás; durvában, gorombában.
 Großmater, der; másoló, durvaecetű festő.
 Größt, der; magrejő, gyülmölcsmagtok.
 Großmied, der; kovács.
 Groß, der; neheztelés, gyűlölség, bosszankodás; এখন — hegen, gyűlölséggel viseltetni.
 Großen, k. neheztel, bosszankodik; das große mit, az hánt, bosszant engem.
 Grünland, das; Grönország, Grönland.
 Grünländer, der; grönlandi.
 Grünländisch, mn. grönországi, grönlandi.
 Grünlandsfahrer, der; csethalász; csethalászhajó.
 Größel, das; felpoltura.
 Großes, der; garas.
 Großenschild, das; garasos.
 Großensweise, ih. garasonként.
 Groß, mn. nagy; magas; öreg; ein großer Mann, nagy férfi; nagy ember; ein großer Berg, magas hegy; große See, öreg v. nagy-lábú; er ist um einen Kopf größer als ich, nálam egy fejjel nagyobb, magasabb; sehr —, igen nagy, fölötté magas; ziemlich —, jócska, jókora; die große Welt, a' nagy világ; eine große Sünde, nagy bűn, halálos bűn; ein großer Buchstab, öreg betű; die großen des Reiches, az ország' nagyai. —, ih. nagyon, fölötté; igen nagyon, fölöttébb; — denken, nemesen gondolkozni; — handeln, nemesen tenni, cselekedni;

— leben, urasan élni; größer machen, nagyobbítani, öregbíteni; — sprechen, dicsekedni, kérkedni; — thun, nagy urat játszani; eine Sache — machen, nagyítani valamit; sich mit etwas — machen, valamivel dicsekedni, kérkedni; — ziehen, fölnevelni.
 Groß, das; tizenkét tucsat.
 Großachtbar, mn. nagyérdemű, nagyistaeletű.
 Großadmiral, der; főadmirál, tengeri fővezér.
 Großaltesener, der; főalmiszás.
 Großältern, t. nagyszülék.
 Großälternvater, der, Großältermutter, die; nagy szülék' apja v. anyja.
 Großauge, das; górszem; szemök.
 Großäugig, mn. nagyszemű, górszemű, szemök.
 Großbäse, die; nagy szülék' nénye v. húga.
 Großbästerig, mn. nagylevelű.
 Großbritannien, das; Nagybritannia.
 Großbrüßig, mn. emlődök, nagyocsaű.
 Größe, die; nagyság, mekkoróság; fennség, magasság; iszonyatosság.
 Großfessel, der, Großfesseln, die; unokafi, unokaleány.
 Großfessler, die; nagyszagtudomány, mennyiségtudomány.
 Großfessler, der, Großfesslerin, die; jobbadán, nagyobb részeit.
 Großfürst, der; nagyherceg, nagyfejedelem.
 Großfürstenthum, das; nagy-

hercegség, nagyfejedelem-ség.
 Großfürstlich, mn. nagyfejdelmi.
 Großfürstlerig, mn. tagók, nagytagú.
 Großhandel, der; nagykereskedés.
 Großhändler, Großhändler, der; nagykereskedő.
 Großhär, der; nagyúr, török császár v. szultán.
 Großherzog, mn. nagyúr, török császári v. szultáni.
 Großherzog, l. Großmüchtig.
 Großherzog, der; nagyherceg.
 Großherzoglich, mn. nagyhercegi.
 Großherzogtum, das; nagyhercegség.
 Großhofmeister, der; fődvárnok, fődvármester.
 Großjährig, mn. nagykorú, teljeskorú.
 Großkammerer, Großkammerherr, der; főkomornok, főkamara.
 Großkanzler, der; főkanoszlár.
 Großknecht, der; öregbérés, gada.
 Großknechtig, mn. csontók, nagyocsaű.
 Großköpfig, mn. nagyfejű; busafejű.
 Großkreuz, das; nagykereszt.
 Großküchenmeister, der; főkonyhamester, főszakácsmester.
 Großlich, mn. nagyos, nagyoska.
 Großmächtig, Großmächtigst, mn. hatalmas, nagyható, nagy hatalmú, nagyerejű.
 Großmüdig, die; első szolgálo.

Großmarſchall, der; főmarſal.
 Großmaſſig, mn. nagybokri.
 Großmaul, das; nagy űáj; kérkedő, nagyszájú.
 Großmäulig, mn. kérkedő, dicsekedő, nagyszájú.
 Großmeister, der; nagymester.
 Großmeisterthum, das; nagymesteri méltóság.
 Großmünderthum, der; főpohárnok.
 Großmuth, die; nagylelkűség.
 Großmüthig, mn. és ih. nagylelkű; nagylelkűleg.
 Großmutter, die; nagyanya.
 Großmütterlich, mn. és ih. nagyanyai; nagyanyailag.
 Großoctav, das; nagy nyolcszadret, (a' könyvekben), nagy nyolcszad, (az orgonán).
 Großohm, der; nagy üzlel' bátyja vagy öccse.
 Großohr, das; nagyfülkű deméver.
 Großpreſter, l. Großpreſcher.
 Großprior, der; főperjel.
 Großprofos, der; főporkoláb.
 Großſchachmeister, der; főkincstárnok.
 Großſigelbewahrer, der; főpecsétőr.
 Großſprecher, der; kérkedő, dicsekedő.
 Großſprecheren, die; kérkedés, dicsekedés.
 Großſprecherlich, mn. kérkedő, dicsekedő.
 Großſtaßmeister, der; főlovászmaster.
 Großſtadt, der; nagy szultán.
 Großtanz, l. Großbaß.

Großthuer, der; magaveti; szélhajtó, magahánytató.
 Großthueren, die; magavettség, magahánytatás.
 Großthun, k. rh. hányakodik, hánykolódik, magát hányja veti.
 Großtruchſes, der; főasztalnok.
 Großtürk, der; fő török.
 Großurenkel, der; onoka' onokája.
 Großvater, der; nagy v. öreg atya, apa.
 Großväterlich, mn. és ih. nagy v. öreg atyai, apai; nagy v. öreg atyailag, apailag.
 Großvaterſbruder, der; nagyatya' bátyja v. öccse.
 Großvaterſchwester, die; nagyatya' néje v. húga.
 Großvaterſtuhl, der; öregkarosék, 'szeljeszék.
 Großveſter, der; török nagy vesér.
 Großwanſtig, l. Diebänſtig.
 Großweibwerk, das; nagy vad.
 Grotſch, mn. és ih. természetlen, természetelleni, csodás. —, ih. természetlenül, természetellenileg, csodásan.
 Grotte, die; barlang.
 Grottenarbeit, die, Grottenwerk, das; barlangmunka, barlangmű.
 Grottenarbeiter, der; barlangműves.
 Grübchen, das; gödröcske, gödörke.
 Grube, die; gödör; verem; ár; auf der — gehen, egyik lábbal árban lenni; einem eine — graben, valakinek vermet ásni, tört v. lest hányni, cselt vetni.

Grübele, die; fejtörés, vizsgálódás, nyomozódás, tépelődés.
 Grübelfoß, Grübſter, der; fejtörő, vizsgálódó, nyomozódó, tépelődő.
 Grübeln, k. fejét töri, vizsgálódik, nyomozódik, tépelődik, (valamin); in der Naſe —, orrban vajjni, orrot vajkálni.
 Grübelnuß, die; kasztadió.
 Grubenarbeit, die, Grubenhau, der; bányászati.
 Grubenarbeiter, der; bányász.
 Grubenbeil, das; bányászbalta, bányászfejze.
 Grubenblende, die; bányászmeccs, bányászlámpa.
 Grubenlunge, der; bányászina.
 Grubenſittel, der; bányászkapát.
 Grubenſohle, die; bányászén.
 Grubenſicht, das; bányászlámpa; bányászmeccs, bányászvilág.
 Grubenſteiger, der; bányamester, bányafölvigyázó.
 Grubenſtöcke, die; bányásziszák, bányásztaéka.
 Grubenwaſſer, das; bányavíz.
 Gruft, die; sírbolt, ravatal.
 Grummet, das; sarju.
 Grummternte, die; sarjukaszála.
 Grün, mn. és ib. zöld; zölden; — anreichern, zölden festeni; grüne Baare, zöldség; der grüne Donnerſtag, nagycsütörtök; einem nicht — ſeyn, gyűlölni valakit; auf feinem grünen Zweig kommen, föl nem boldogul-

hatni, boldog färe nem léphetni; grünes Fleisch, fris hús; grüner Käse, fris v. zsenge sajt; grünes Obst, éretlen gyümölcs.

Grund, der; fenek, alj, alap; ok, októ, elv; ein feichter Grund, sekély; den — verlieren, feinen — mehr finden, állást veszteni; legende Gründe, fekvő jószág, ingatlan javak; den — zu einem Gebäude legen, valamely épületnek alapját megvetni; einen zu Grunde richten, valakit tönkretenni, valakit megrontani; einen vollends zu Grunde richten, valakit végképen megrontani; auf den — gehen, fomeni, valaminek gyökerére menni, jutni, valaminek csinját feltálni; aus dem Grunde, azon okból; von — aus, alaposan; eine Sache aus dem Grunde, v. von — aus lernen, valamit alaposan megtanulni; von — aus heften, gyökeresen gyógyítani; von — meines Herzens, meiner Seele, tiszta szívemből, igaz lelkemből; im Grunde, valójában, voltaképen, igazán szólván; ohne —, ok nélkül.

Grundartifel, der; alapesikk, főesikk, főszikkely.

Grundbaffen, Grundbaum, der; átalgerenda, fenekgerenda.

Grundbau, der; feneképület fenekfal' rakása.

Grundbegriff, der; alapfogalom.

Grundbriit, das; alapcsont.

Grundbesitzer, der; földbirtokos, földesúr.

Grundbier, die; kolompircauscor, caucorta, burgonya, pityóka.

Grundböse, mn. gonosz, talpig rossz.

Grundbrett, das; alapdeszaka.

Grundbuch, Grundregister, das; telekkönyv.

Grundebrüch, mn. embereség, becüsletes, talpig becsületes.

Grundeis, das; hullámjég, zaj; der Fluß geht mit —, a' solyam vajlik.

Grundeisen, das; kőmész-szö, kutasz; vészö.

Grundel die, l. Gründling.

Gründen, ca. alapit, feneket vet; épit; gegründete Hoffnung, alapos remény; gegründete Ansprüche, alapos igények; igazságos keresetek; auf Wahrheit gegründet; valóágon épült. —, vb. (auf etwas), alapul. épül (valamín).

Grundfalsch, mn. épen nem igaz, talpig hamis.

Grundfarbe, die; alapszín; alapfesték.

Grundfeste, die; alap, fenék, talpkö.

Grundfläche, die; alap, talp, feneklap.

Grundgeficht, mn. alapos tudomány, valódi tudós, talpig tanult.

Grundgerechtigfeit, die; földbirtoki hatóság, egyenes uradalom.

Grundgerechtfame, die; földbirtoki jog.

Grundgefes, das; alaptörvény.

Grundgraben, der; fenekárrok; alapárok.

Grundgut, mn. talpi jó, fenekig jó.

Grundhafte, der; mezei nyú

Grundheil, das; tikaszem, (növény).

Grundherr, der; földesúr.

Grundherrfchaft, die; uradalom, földesuraság; földesúri jog.

Grundhölz, der; alapvágás, (ráspolygon).

Grundhofel, der; ajgyalu, horonygyalu, völgyelő gyalu.

Grundlade, die; küszöbgerenda, (bányákban).

Grundlage, die; alap, fenek, fenekalj, talpkö.

Grundlaut, l. Selbstlaut.

Grundlegung, die; alaptétel, talpkötétel; alapítás.

Grundlehre, die; alapitanmány, fenektudomány.

Gründlich, mn. és ib. alapos, mély; alaposan, mélyen; eine gründliche Cur, gyökeres orvoslás.

Gründlichfeit, die; alaposág, mélység.

Gründling, der; görgöcse, kövi ponty.

Grundlinie, die; alapvonal, első kedot, eleje valaminek.

Grundlos, mn. feneketlen, mély; végtelen; alaptalan, ok nélküli; ein grundloser Weg, feneketlen út, ár miatt járhatlan út.

Gründlosigkeit, die; feneketlenség, mélység; végtelenség; alaptalanság, ok nélküliség.

Grundmauer, die; alapfal, fenekfal.

Grundneigung, die; eredeti vonzódás, alapvonзалom, főhajlandóság.

Grundpfaß, der; alapkaró, fenekkaró.
 Grundpfeiler, der; alaposzlop.
 Grundrebe, die; földi repkény.
 Grundrecht, das; földbirto-ki jog, földesúri jog.
 Grundregel, die; alap szabály, vezérelv.
 Grundriß, der; előrajz, alaprajz, vázlat.
 Grundriß, der; elv.
 Grundschule, die; alaposzlop; fenek.
 Grundschwelle, Grundsohle, die; alapgerenda.
 Grundsprache, die; eredeti nyelv.
 Grundstein, der; alapkö; talpkő.
 Grundsteuer, die; földadó.
 Grundstoff, der; elem, eredeti anyag v. kelme.
 Grundstück, der; alapvonal, (az irásban).
 Grundstück, das; föld, telek.
 Grundstücke, die; alaptámasz; alap, fenek.
 Grundsuppe, die; alja v. sepreje (valaminek); moslék (aⁿ hajónak legalsóbb részén).
 Grundtext, der; eredeti szöveg; eredeti írat, eredeti munka.
 Grundtextil, der; létrész.
 Grundton, der; alaphang.
 Grundung, die; alapítás.
 Grundursache, die; főok, alapok.
 Grundwasser, das; fölalatti víz.
 Grundwesen, das; alaplény, fölény.
 Grundwissenschaft, die; alap tudomány.
 Grundwort, das; gyökészó, gyökérszó, törzsökészó.

Grundzahl, die; törzsökészám.
 Grundzäpfen, der; fenekcsap.
 Grundzehend, der; földtiked, telektized, telekdészám.
 Grundzins, der; földbér.
 Grundzinsherr, der; földbérzedő úr.
 Grundzinmann, der; földbérfizető.
 Grundzungennußel, der; alapsnyelvizom.
 Grüne, das; zöld, zöldség; pázsit, mezőség.
 Grüne, die; virány.
 Grünen, k. zödellik; zöldül, virít, virul.
 Grüneub, mn. zödelő. zöldülő, viruló, virító.
 Grünflut, der; zöldike.
 Grüngelb, mn. libazöld, sárgazöld.
 Grünhauffing, Grünflug, der; ezirtomsármány.
 Grünkraut, das; kerti zöldség; kékkáposzta.
 Grünlich, mn. zöldes, zöldellő, viruló.
 Grünroßig, mn. rézagos, rézrossás.
 Grünrecht, der; zsolna, zöld harkály.
 Grünzen, k. rőfög.
 Grünzen, das; rőfögés.
 Gruppe, die; csoport, csoportozat, képcsoport.
 Gruppieren, cs. csoportoz.
 Grus, der; morzsa, morzsalék, hulladék; kövecs, porond.
 Grus, der; üdvözet, köszöntés; üdvözlés, köszöntés; bókolat.
 Grüssen, cs. üdvözöl, köszönt.
 Grüste, die; deroze, dara.

Grüßhändler, der; darake-reskedő.
 Grüßpfeil, der; korpafejű, agyatlan, esztelen, botor, bolond.
 Grüßscheite, die; daráló malom.
 Grüßmüller, der; daráló molnár.
 Grüßwurst, die; kásás hurka.
 Gwardian, der; gvardián.
 Gudus, k. kandikál, kukucsál, kukucskál.
 Gudfenster, das; *kandiab-lak*.
 Gudfer, der; kandikáló, kukucskáló.
 Gudglas, das; *nészöbte*.
 Gudgud, l. Antuf.
 Gudkasten, der; *handiszébrény*.
 Gudloch, das; *kandilyak*.
 Guhr, die; buzgás, kelés, forrás, koltás; folyó föld.
 Guinee, die; giné, angolyarany.
 Gulden, der; forint.
 Gülten, der; forint, (21 v. 20 jó garasos).
 Gülben, l. Golden.
 Gültenftee, der; sütef, ebtej.
 Gülbüch, mn. aranyozott, aranytartalmú.
 Gültbar, Gültbauer, cc. l. Zinöbar, Zinöbauer, cc.
 Gültte, die; adó, hér.
 Gültig, mn. érd, értékes; kelendő; hiteles.
 Gültigkeit, die; érd, értékesség, (p. o. törvénye); kelendőség; hitelesség.
 Gültigmachung, die; érdvételét, értékesítés; kelendővételét; hitelesítés.
 Gummi, das; mézga, macskaméz.

Gummiartig, Gummiicht, mn. mézganemű, mézgás.
 Gummiiguttá, das; guttmé-
 ga.
 Gummiharz, das; mézga-
 gyanta.
 Gummirin, cs. mézgáz, be-
 mézgáz.
 Gummiwasser; das; mézga-
 víz.
 Gundefraut, das; spanyol
 demutka.
 Gundefreut, die; kétiksz-rep-
 kény.
 Gundermann, der; kétiksz-
 repkény; tetemoldó szu-
 har; csepleszpintyó.
 Günsel, der; mezei sarkvi-
 rág; kacskanyak.
 Gurf, die; kegy, kedve-
 zés, jó indulat; zu je-
 mandes Gurften, valaki-
 nek kedvesetül; mit —
 zu reben, bocsánattal mond-
 va; Ich jemanden in —
 stehen, valakinek kedvé-
 ben lenni; jemandes —
 verschertzen, kicsni vala-
 kinek kegyéből; Ich in je-
 mandes — einfchleichen, be-
 színlenni magát valaki' ke-
 gyébe.
 Gurftbewerbung, die; kegy-
 yadászat.
 Gurftbeigung, die; kedve-
 zet, kegytatás.
 Günstig, mn. kedvező, ke-
 gyes, szives, jóindulatú;
 jemanden — seyn, ked-
 venni valakinek. —, ih.
 kedvezőleg, kegyesen, szí-
 vesen.
 Günstling, der; kegyencz;
 — des Glückes, szerencse'
 fia.
 Günstler, der; Gint, Ginter,
 Gunter, (finév).
 Gurgel, die; torok; garat,
 nyeldekítő; torkolat; je-
 Zeebsdár 11.

mänden die — abschnel-
 den, valakinek nyakát el-
 vágni (megvágni); sein
 Vermögen durch die —
 lagern; vagyonát mege-
 ni, jószágát elpazarolni.
 Gurgelader, die; torkolater.
 Gurgelbein, das; szakcsont;
 Adam' almája, gög.
 Gurgeln, cs. gurguláz.
 Gurgelwasser, das; torokvíz,
 toroköblintő, gurgulázó
 víz.
 Gurke, die; ugorka, ubor-
 ka; Ich eine — heraus
 nehmen, vérszemet kapni.
 Gurkenbein, das; ugorkagy.
 Gurkenfern, der; ugorka-
 mag.
 Gurkenmaler, der; kontár-
 festő.
 Gurkenfasat, der; ugorkasa-
 láta.
 Gurr, der; öv; heveder;
 terhelő.
 Gurrbett, das; tábori ág.
 Gurrteufel, der; öv, övedző, szo-
 rító.
 Gurrteufel, das; páncélos-
 állat.
 Gurrten, cs. hevederez; ö-
 vez; övednik.
 Gurrter, der; sárgarézmu-
 ves, gombos.
 Gurtrieb, Gurtriemen, der;
 övzárj.
 Gustav, der; Gusztáv, (fi-
 név).
 Gust, der; öntés; öntet, önt-
 vény.
 Gustbleh, das; öntött ólom.
 Gustbleis, das; öntött vas.
 Gustregen, der; zápor, zá-
 poreső.
 Guststein, der; kőcsatorna.
 Gustwaare, die; öntött áru
 v. portéka.
 Gustwerk, das; öntött mű.
 Gustwachs, das; öntött viasz.

Gut, mn. jó; eine gute
 That, jó tett; gute Ernte,
 jó aratás; etwas auf
 eine gute Art thun, vala-
 mit jó móddal tenni; Ich
 gute Tage machen, jó na-
 pokat csinálni magának.
 —, ih. jó, jól; es geht
 alles —, minden jól va-
 gyon, (megyen); hier ist
 — zu seyn, itten jó len-
 ni; einem — seyn, va-
 lakihez jónak lenni, va-
 lakit szeretni; er läßt al-
 les — seyn, ő semmi-
 vel sem törődik, ő min-
 denen megnyugszik, ne-
 ki minden jól van; seyn
 Sie so —, und so., le-
 gyen olly szives, és st.;
 wieder — seyn, werden,
 megbékülni; wieder —
 machen, ismét jóvá ten-
 ni; es ist eines so — als
 das andere, mind egy,
 egyik olly jó mint a' má-
 sik; es ist schon —! már
 jól van! jól van jól! no
 hiszen jól van! es mag
 für dieses Mal — seyn,
 ez egyszer ám legyen;
 ich habe noch 10 Thaler
 bey ihm —, még 10 tal-
 léróm jár tőle, még 10
 tallérommal adós; wie viel
 haben Sie (zu) —? meny-
 nyi jár még önnék? es
 — haben, jó dolgának len-
 ni; für — achten, has-
 ten, jónak tartani, vél-
 ni; zu — halten, meg-
 engedni, megbocsátni; er
 achtet sich zu — dazu, il-
 letlennek tartja magához;
 — lassen, jóvá hagyni;
 — aufnehmen, jól so-
 gadni, szivesen venni;
 — aufsetzen, jó szíobon
 lenni; Sie haben — re-
 22

den, ön könnyen beszélhet; — thun, engedelmeskedni, tisztét teljesíteni; er hat sein Lebtage sein — gethan, sommire való volt egész életében; stum etwas — thun, kipótolni valakinek valamit, kárt pótolni valakinek, kártalanítani valakit; die Kosten — thun, a' költségeket megteríteni; sie thun nicht — besorgen, nem férnek meg együtt; das wird Ihnen — thun, az használni fog önnek; sich etwas zu — thun, magának jó napot (kedvet) csinálni; er thut sich darauf etwas zu — , abból sokat tart (képzeli) magáról, abban kevély, avval kérkedik; — ungarisch sc. seyn, jó magyarnak sc. lenni, magyarkhos húzni; — : jól van jól!

Gut, das; vagyon, érték, jó (javak); birtok, jószág; portéka.

Gutaften, das; vélemény, itélet.

Gutartig, mn. jónemű, jófajta; jóindulatú, jótéremészetű, jóerkölcsű.

Gutartigheit, die; jóneműség, jófajtság; jótéremészet, jóindulat.

Gutbefinden, das; jónak látás.

Gutdanken, das; itélet, vélemény; jónak látás; nach Ihnen — , ön jónak látása szerint.

Gute, das; jó; — thun, jól tenni; einem — thun, valakivel jól tenni.

Güte, die; jószág, jószívűség; in der — , mit — ,

jóssággal, szelidséggel; in der — (ohne Projekt), barátságosan, szép szerével; der Weg der — , barátságos egység' útja; haben Sie die — , ne sajnáljon, legyen oly szives.

Güterde, der; nagy 'a keresztemű förtököt termő szőlőfaj.

Güterbeihauer, der; árúnéző.

Güterbesitzer, der; portéka-szedő, portékaszállító.

Gutheissen, das; jóváhagyás, javalás.

Gutheissen, mn. jóváhagyó, javaló.

Gutheit, die; jószág.

Gutherzig, mn. jószívű, szives.

Gutherzigkeit, die; sziveség, jószívűség.

Gütig, mn. jó, jószágos; kegyes, kegyelmes; szives; barátságos. — , ih. jól, jószágosan; kegyesen, kegyelmesen; szivesen, barátságosan; seyn Sie so — , legyen oly kegyes; erlauben Sie gütigst, méltóztassék kegyesen megengedni; Sie sind zu — , fölöttebb kegyes.

Gütigkeit, die; jószágosság, kegyesség, kegyelmesség.

Gütlich, mn. és ih. nyájas, barátságos; nyájasan, barátságosan; sich — thun, kéjét tölteni; kedvére inni enni, magáról el nem feledkezni.

Gutmüthig, mn. szelid; jószívű, kegyes.

Gutheuer, der; földesúr, jószágbirtokos.

Gutthat, die; jótét, jótétel, jótétemény.

Gutthäter, der; jótévő.

Gutthätig, mn. jótévő, jótékony.

Gutthätigkeit, die; jótévőség, jótékonyág.

Gutwillig, mn. készakartú; szolgálatrakész; engedelmes. — , ih. készakarva; örömet, önkényt, jószántan, jószántából; engedelmesen.

Gutwilligkeit, die; készakart; sziveség; engedelmesség.

Gymnasium, das; gymnasium.

Gymnastik, die; testgyakorlás.

Gymnastisch, mn. testgyakorlási.

Gyps, der; gipaz.

Gypsabdruck, der; gipaznyomat.

Gypsanwurf, der; gipazvakolat.

Gypsarbeit, die; gipazmű, gipazmunka.

Gypsarbeiter, **Gypsarbeiter**, **Gypser**, der; gipazműves, gipazelő.

Gypsartig, mn. gipazféle, gipaznemű.

Gypsbruch, der, **Gypsbahn**, die; gipazlejtés, gipazbánya

Gypsbredt, die; gipazmeny-nyezet, gipazhoftszin.

Gypfen, cs. gipazel.

Gypsfeld, die; gipazföld.

Gypsfas, das; gipazláda, gipazes láda.

Gypsform, die; gipazminta, gipazalak.

Gypsebirge, das, **Gypsberg**, der; gipazhegy.

Gypsfehle, **Gypsfehle**, die; gipazvakoló kanál.

Gypsfall, der; gipazmész.

Gypsfeiler, die; gipazfestés.

Gypsmarmor, der; gipszmár-
vány.

Gypsstei, das; gipszpor.

Gypsstein, der; gipszköve-
m.

Gypsstaub, die; gipsz-
keverő lapát v. lapocská.

§.

§, das; H, (a' német
ábécének nyolczadik be-
tűje).

Da; iz. hab'

Dang, das; Hága, (város).

Daar, das; hajzál; szőr-
szál; haj; szőr; er ist
um fein — besser; egy
hajzállal sem jobb; ei-
nem in die Haare wolleu,
valaki' hajába akarni kap-
ni; er hat Haare lassen
müssen, nem vitte el szá-
razon; um ein —, és
fehlte fein —, csak az
isten őrzötte, csak egy
hajzállon múlt, hogy ... ;
es soll dir fein — getrümmet
werden, legkisebb bajod
sem lesz; er hat Haare
auf den Bühnen, jártas
keltos a' dologban; auf
ein —, mind egy kör-
mig, tökéletesen; mit Haut
und —, szőröstül bőrös-
tül.

Haarabacher, das; hajnyí-
rés, hajvágás.

Haaraftermoos, das; sákány.

Haarangel, die; lőszőrho-
rog.

Haarauffab, der; állustök,
álhaj, vendéghaj, ven-
dégüstök.

Haarball, der; szőrösömő,
(állatok' beleiben).

Haarband, das; hajszalag,
hajkötő.

Haarbeibe, die; szőritő, szőr-
vestő szer; csáva.

Haarbeutel, der; hajzacskó,
hajtáska.

Haarblume, die; hajszirmo.

Haarbüschel, das; hajfürt.

Haaren, k. és vh. szőre
megy, szőret ereszti v.
hullatja, szőrt vált. —,
cs. szőret levakarja, sző-
rét lekopaszja.

Haaren, cs. kaszát v. sar-
lót ver.

Haarfeder, die; pih, pe-
hely.

Haarfein, Haarstein, mn.
és ih. hajzálnyi, szőr-
szálnyi; szőrazálhaoagató-
lag.

Haarfedte, die; hajfonat,
hajfonadék.

Haarfedter, der; hajfonó,
hajfonász.

Haarfedtmig, Haariht, mn.
hajzáldad, hajzállalaku.

Haargürtel, der; szőröv.

Haarhandel, der; szőrkeres-
kedés; hajkereskedés.

Haarhäubler, der; szőrkeres-
kedő; hajkereskedő.

Haarhend, das; szőrüng,
szőrüng.

Haarig, mn. szőrös; hajas.
Haarfamm, der; hajfésű.

Haarfomet, der; üstökös eszl-
lag.

Haarfranz, der; hajkoszorú,
(barátoké).

Haarfranse, die; hajfodor.

Haarfräuser, der; hajfed-
rász.

Haarfude, die; hajfürt, haj-
fodor.

Haarloos, mn. szőrtelen; ha-
jatlan, kopasz.

Haarmantel, l. Puderman-
tel.

Haarmatrage, die; szőrpárna,
szőrderekal.

Haarnabel, die; hajtű; bog-
láros hajtű.

Haarpuder, der; hajpor.

Haarpuß, Haarschuß, der;
haj-ék, hajdás.

Haarbhürchen, das; hajcső,
hajzálcső.

Haarsaße, die; hajkenőcs.

Haarscharf, mn. és ih. igen
éles; igen pontos; igen
élesen, igen pontosan:
— betörisen, pontosan bi-
zonyítani.

Haarschere, die; hajolló, haj-
nyíró olló.

Haarscheiden, das; hajnyí-
rés, hajnyírás, hajvágás.

Haarschnur, die; szőrszineg.

Haarsül, das; szőrökötél.

Haarsülte, die; bőrnek sző-
rös fele.

Haarflod, **das**; szita, szőr-szita.
Haarfoble, **die**; szőrtalp.
Haarfaß, **der**; szőrhasedék; keskeny csonthasedék.
Haartour, **das**, l. **Haarnauffaß**.
Haartuch, **das**; szőrzövet, szitászövet, hara, darósz.
Haarwacht, **das**; hajkenőcs; mócsing.
Haarwidel, **der**; hajfodor.
Haarwuchs, **der**; hajnövés, hajnövet.
Haarwulst, **die**; hajtekerca, feltüzött haj.
Haarwurj, **die**; nimfa; vizitök.
Haarjungchen, **das**; szőrtépő; hajtépő.
Haarjifel, **der**; rajzoló csirkelom.
Haarjopf, **der**; hajfonat. hajfonadék, betekert haj.
Habe, **die**; vagyon, birtok, jószág.
Haben, k. rh. **van** (nak, nek), **bir**, **tart**; **ettwás nicht** —, valamijének nem lenni, valami nélkül lenni; — **wollen**, akarni; **wießer** — **wollen**, visszakivánni; **ich muß Geld** —, nekem pénz kell; **es ist nicht zu** —, nem lehet kapni; **es ist nicht-rath zu** —, mindenütt kapható; **du hast du es**, neh, tartad! **ich esse!**, neh! fogjad! **ich habe nicht an dieser Thüre**, semmi nyereségem ezen portékán, semmim sem fordul ezen portékán; **etwas von einem** —, valakitől tudni ezt 's azt; **vor sich** —, előtte lenni; **valamiről eszmél-**

ni; **wen glaubt ihr vor euch zu** —? kivel beszél kend, tudja e?
Haber, **der**; zab.
Haberader, **der**; zabföld.
Haberfeld, **das**; zabföld.
Haberbier, **das**; zabser.
Haberbrod, **das**; zabkenyér.
Haberacht, **der**; bizonyozó, bizonygó.
Haberernte, **die**; zabaratás.
Habergras, **das**; réti zab.
Habergrüße, **die**; zabbkava, zabdara, zabderoze.
Haberhorn, **das**; zabszem.
Habermänn, **der**; kaszás pók.
Habermehl, **das**; zabliszt.
Haberfaat, **die**; zabvetés.
Haberfad, **der**; zabos szák; abrakos szák.
Haberföhle, **Haberföhne**, **die**; zabbalérő kökény.
Haberföhlein, **der**; zabnyák.
Haberfpreu, **die**; zabpolyva.
Haberfropfel, **die**; zabtarló.
Haberstroh, **das**; zabszalma.
Haberwurjel, **die**; kecskediz, bakssakáll; artificialpor.
Haberjins, **der**; zabaló, zabtized.
Habhast, **ih.** — **werden** (einest Dingest), megkapni v. megkeríteni valamit; birtokába jutni valaminek.
Habicht, **der**; ölyv, öll; héja.
Habichtsfraut, **das**; holgyomál.
Habichtsnase, **die**; borges orr, sasorr.
Habichtstest, **das**; ölyvfészek; héjafészek.
Habfeligkeit, **die**; vagyon, birtok, jószág.
Habfucht, **die**; fővényesség, fukarság; kincsvágy, pénzlórság.
Habfüchtig, **mn.** fővény, fu-

kar; kincsszomjú, pénzkór.
Hache, **der**; kamass, pimass; zaugori, szobrák.
Hachanf, **die**; vágópad, vágószék.
Hachbell, **das**; vágóbárd.
Hachblod, **Hachflod**, **der**; vágótöke.
Hachbord, **Hachbret**, **das**; taspárkány.
Hachbret, **das**; vágódeszka; csimbalom.
Hacht, **die**; kapa; kapacs; sark.
Haden, **ca.** kapál; vág, vagdald (fát, húat); hasogat (fát).
Häderting, **der**, **Hädertel**, **das**; szecsk.
Hädertingsbanf, **die**; szecskametsző láda.
Hädertingsfchwäiber, **der**; szecskametsző.
Hädnerer, **das**; vágókés, bonczkés.
Hädff, **der**; kandisznó; disznó, malacz, (ember).
Hädfferey, **die**; ronda, fejtalán beazéd.
Hader, **der**; rongy, czondora; perpatvar, csőr-pör; feleselés, versenygós, csivakodás.
Haderer, **der**; versenygós, csivakodó.
Haderhaft, **mn.** csivakodó, rigolyás, veszekedő.
Haderlumpen, **t.** rongy.
Haderlumpsuman, **Haderlumpsummauer**, **der**; rongyszédő.
Hadern, k. felesel, versenyg, perel, csivakodik, veszekedik.
Hafen, **der**; faszék, bögre; rév, révpart, kikötőhely.
Hafenanfer, **der**; révhergony.

Hafengelb, l. Kufengelb.
 Hafennestler, ber; rémester, révügyelő.
 Hafes, l. Haber.
 Hafeser, die; tengeri költéségek.
 Hafster, l. Zäpfer.
 Haft, die; fogság; rabság; fogház, börtön, tömlöcz; einen jur — bringen, valakit fogságba tenni.
 Haft, ber; kapocs.
 Haft, das; kérés; egyórás kérés.
 Haften, k. tapad, ragad (hoz, hoz); für etwas —, valamiért keszekedni, jót állani; es — Schulden auf diesem Gute, adósság fekszik ezen jószágon; es haften nicht bey ihm, semmi sem fog rajta; es haften im Gedächtnisse, megragad az emlékezetben; mit Augen an etwas —, szemmel valamin csügnni.
 Hag, ber; gyepű; sövény, kerítés; erdő.
 Hagapfel, ber; vacskor, vadalma, vadóka.
 Hagapfelbaum, ber; vadalmafa, vadókafa.
 Hägebereiter, Hägereiter, ber; erdőnyargaló.
 Hagebude, die; gyertyánfa, fehér gyertyánfa.
 Hagebutte, die; csipke, csipkerózsbogyó.
 Hagebuttenstrauch, ber; csipkerózsbokor, csipkefa, vadrózsafa.
 Hagedorn, ber; cseregalygonya, galagonya.
 Hägehölz, das, Hägewald, ber; kerített erdő.
 Hageste, l. Steineide és Eise.
 Hagesel, ber; jégeső, jég,

rivacs, kőeső; göbces, serét.
 Hageselant, die; vadlúd' fajja.
 Hageselforn, das; jégszem.
 Hageseln, sz-n. jég csik.
 Hageselschaden, Hageselschlag, ber; jégkár, jégcsapás, jégverés; jégeső.
 Hageselstrot, ber és das; réczegöbecs, kácsaserét.
 Hageselwetter, das; jégeső.
 Hägen, cs. sövénynyel kerít, kertel; fenntart; vi-seitetik (vel, val); dieser Wald, diese Wiese wird gehägt, ezen erdő, ezen rét tilos; einen behst —, valakinek enyhhelyet adni; Grundhäst gegen einen —, valakihoz barátsággal viseltetni; Feindhäst —, ellenségeskedni; einen Häst —, valaki iránt gyűlöléssel viseltetni, valakivel gyűlölködni; einen Zweifel, eine Meinung —, kételkedni, kételkedni, olly véleménynyel lenni.
 Hager, mn. östövé, sovány; csingár.
 Hagerkeit, die; östövetség, soványság; csingárság.
 Hagerost, die; csipkerózsa, vadrózsza.
 Hagesstolz, ber; rideglegény, agglegény.
 Hägewasser, das; tilos víz, tilalmas víz.
 Hägewisch, ber; szalmacsutak, szalmacsóva, tilalomjel.
 Hägeweit, die; tilos idő, vadásztilalmi idő.
 Häher, ber; szarka; szajkó, zajgó; ber — fűzet,

csörög a' szarka; csácsog a' szajkó.
 Hahn, ber; kakas; him (a' madarak közt); kakas, sárkány (a' puskán); hordócsap; csapszív, csapfordító; — im Kerbe sein, valaki' kedvenczének lenni; es wird kein — darmaß frähen, senki sem bánja (gondol, törődik vele).
 Hähnen, das; kakaska, kis kakas.
 Hahnbutte, l. Hagebutte.
 Hahnenbalken, ber; kakasülő, tyúkülő.
 Hahnfuß, ber; szironták, boglárvirág, békavirág; kakasuláb-mohar.
 Hahnengefacht, das, Hahnensampf, ber; kakasharc, kakasviadal.
 Hahnengeföhren, das; kukorikolás, kukoritás; kakaszó.
 Hahnenfamm, ber; kakastaréj; csörgő lapór; tarajos csinasor; tarajfür; villamag.
 Hahnensporn, ber; kakasarkantyú.
 Hahnentritt, ber; kakashágás.
 Hahnrey, ber; gyáva férj.
 Halbe, l. Heide.
 Hain, ber; liget, berek.
 Häthen, das; horgacs; liányjel.
 Häfteig, mn. horgas, gamós, kampós; csiklandós, kényes, ányvás, kótos, bajos.
 Häfelu, cs. horgol, horgacsol; körmöl, karmol, karcol.
 Häfeluadel, die; horogtű.
 Hafes, ber; horog, gamó, kampó, kajmacs; das

Ding hat einen —, bökkenöje van.
 Hafen, cs. horgol, horoggal magábox hüz.
 Hafensand, daş; horgaspánt.
 Hafensandjen, der; horgasnyíl.
 Hafenschiff, der; himlacsac.
 Hafennagel, der; horogszeg, horgas szeg.
 Hafenschüssel, der; árkules, orkules, nyitóvas.
 Hafenschuh, der; horog, kajmacs; horog' soga, ága.
 Halb, mn. és ih. fél; fél-
 lig; eine halbe Elle, fél rőf; ein halber Tag, fél nap; ein und eine halbe Elle, másfél rőf; ein halb des Jahr, fél esztendő; die halbe Stadt, a' fél város; auf dem halben Wege, fele úton; bis auf den halben Weg, fele útjáig; ein halber Beweis, fél bizonyosság; ein halber Ton, félhang; — drei, harmadfél (óra); hat es — geschlagen? felet ütött az óra? diese Uhr schlägt halbe und ganze Stunden, ezen óra fél és egész órát üt; — Wasser — Wein, fele víz fele bor; — leer, félíg üres; — tott, félholt; — reif, félérett, zseuge, zsendült; — ge-
 tocht, félölt; — offen, félíg nyílt; — erhaben, domborúka, kissé emelkedett; — erhabene Ur-
 beit, félíg emelt, félmagaslatú má; ich kenne ihn nur —, csak keves-
 sé ismerem őt; — und —, félíg meddig, annyira mennyire; seléből har-

madából, imigy amúgy; —
 so viel, felényi.
 Halbbrot, daş; o-
 szonna.
 Halbarmel, der; félúj, kar-
 mantyú.
 Halballer, der; félalacz.
 Halbbier, daş; gyöngö ser.
 Halbbruder, der; mostoha
 bátya, mostoha öccse, fél-
 testvér.
 Halbhüftig, mn. féltestvér,
 apúl v. anyúl testvér.
 Halben, Halber, ej. —ért,
 végett, miatt; der Freunds-
 chaft halber, barátság-
 ért, barátság végett, bar-
 rátságból; Scheines hal-
 ber, szinből, szinleg;
 meint halben, nem bánom,
 isten neki; miat-
 tam, végettem, örettem.
 Halberhaben, l. Halb.
 Halbfenster, daş; törpeab-
 lak, félablak.
 Halbgasere, die; félgály,
 gályacska.
 Halbgesehrte, der; féltudós.
 Halbgesehof, daş; felemelet,
 (épületben).
 Halbgesehwister, t. mostoha-
 testvérek, féltestvérek.
 Halbgott, der; félisten.
 Halbhemd, daş; félűng, fél-
 ings.
 Halbinsel, die; félsziget.
 Halbbiren, cs. felez, kettő
 oszt, kettő vág.
 Halbjährig, mn. félésztendő,
 félévés; félévi.
 Halbsanftem, daş; kávia;
 temperi malacz.
 Halbsapann, der; félkappan,
 rosszul herélt kappan.
 Halbstoff, die; féltartás, fél-
 sztal.
 Halbstugel, die; félteke, fél-
 gömb, félgolyó.
 Halbmensch, der; félember.

Halbmesser, der; félátmérő,
 sentő, küllővonás.
 Halbmethel, daş; félerez.
 Halb-Part, félébe, fele ha-
 szonra v. nyereségre.
 Halbspeiser, der. félösslop.
 Halbrund, mn. félkereK.
 Halbschatten, der; félárny,
 félárnyék; árnymellék.
 Halbschuid, die; fele (vala-
 minék).
 Halbschulrig, mn. és ih. két-
 nyirettő, (gyapjú, birka);
 középazserűleg; félülege-
 sen, imigy amúgy.
 Halbschwester, die; mostoha-
 néne, mostohahűg.
 Halbschiden, mn. félcselyem.
 Halbschiffel, der; topán, to-
 pánka, bokancs; rövid-
 szárú csizma.
 Halbschumpf, der; rövidszá-
 ru harisnya.
 Halbscheißig, mn. felezett, fél
 részekre osztott.
 Halbtanner, die; félgyász.
 Halbtuch, daş; félposztó.
 Halbverdaş, daş; félfölédék,
 (hajókon).
 Halbvors, der; félvera.
 Halbvetter, der; távol ro-
 kon.
 Halbvüchsig, mn. félnövesű,
 fele nöttében levő.
 Halbjimmer, daş; (két e-
 melet közötti alacsony szo-
 ba).
 Halbjirfel, der; félkür.
 Halbjirfelkürmig, mn. fél-
 kördék.
 Halbe, die; halom, rakás.
 Halfte, die; fél, fele (va-
 laminek), hasonfél; mit
 einem zur — gehen, va-
 lakivel fele nyereségen
 lenni; um die — theurer,
 félényivel drágább.
 Halfter, die; fél, kötőfél.
 Halfterbinde, die; félkzár.

Halstergeld, das; kantárpénz.
 Halstertette, die; kötőfékláncz.
 Halstertseine, die; pányva.
 Halstern, os. fősékes, kötéskéket huz a' ló' sejtébe.
 Halsterring, der; fékkarika.
 Hals, der; hang; hangzat, szózat.
 Halte, die; pitvar, tornác, előterem, csarnok; terem, palota.
 Halteuja, das; alleluja.
 Halten, k. hangzik, visszahangzik, szól.
 Haltsahr, das; örömev.
 Halter, der; sómives, sóaknász, sófőző.
 Halsm, der; fűszár; gabonaszár; szalma; izek.
 Halsmagen, das; fűszárcsaka; gabonaszárcsaka.
 Hals, der; nyak; torok; tarkó; einen bissen — hasben, nyakának (torkának) fájni; sie hat einen weissen —, fehér nyakavan; es ist mir eine Gräthe im Halste fieden geblieben, szálka akadt torkomon: einen laugen — machen, nyakát kinyújtani; er riefst aus dem Halste, szája hüdös; es wird den — nicht kosten, nem fog életbe kerülni; sich etwas auf den — laden, valamit felvállalni; etwas am Halste, auf dem Halste haben, valaminek a' nyakán lenni; sich einen od. etwas vom Halste schaffen, valamit v. valamit nyakáról lerázni; einem über den — kommen, valakire menni, valaki' nyakára menni, valakit meglepni; einem auf (über) dem Halste stie-

gen, valaki' nyakán lenni; bis an den — in Schanden fieden, nyakig (fülig) adósnak lenni; über — und Kopf, nyakra főre.
 Halstender, die; torkolater.
 Halsband, das; nyakkötő; nyakboncz; nyakraváló; örv.
 Halsbinde, die; nyakraváló, nyakkendő, nyakzorító.
 Halsbrünne, die; torokgyik.
 Halsbreite, die; nyaktörés, nyakzegés.
 Halsbreiteud, mn. nyaktörő, nyakzegő; vezodelmes.
 Halsbund, der, l. Halsbinde.
 Halsdrüse, die; nyakmirigy.
 Halseisen, das; nyakvas.
 Halshänge, Halshengt, das; nyakfüggő.
 Halsericht, das; halálos törvényszék.
 Halshühnwulst, die; nyakdaganat; torokdaganat.
 Halshühnwür, das; nyakfekély; nyaktályog.
 Halshühnen, das; tarkógördőcske.
 Halshaar, das; serény.
 Halshappe, die; csuklya; nyakhaló.
 Halstette, die; nyakláncz.
 Halsfragen, der; gallér.
 Halskrankheit, die; nyakbetegség, nyakfájás; torokgyik.
 Halskrause, die; nyakfodor, nyakhodor.
 Halstrott, das, Halstrott, die; czérnakürt; nyelvéspera, nyakcsapfü.
 Halstunzette, die; nyakgerely; garatgerely.
 Halstunzettel, der; nyakizom; tarkóizom.

Halsterven, t. tarkóidegek, nyakidegek.
 Halstunzfader, die; sejtér. sejtüter.
 Halstunde, die; sőbenjáró dolog.
 Halstunzette, die; nyakszalag.
 Halstunzettel, der, Halstunzettel, die; nyakékesség, nyakdiz.
 Halstunzettel, mn. nyakas, makacs, konok; csökönös, (lovaknál). —, ih. nyakusan, makacsul, konokul.
 Halstunzettel, die; nyakosság; makacosság, konokság; csökönösesség, (lovaknál).
 Halstunzettel, das; nyakrész, nyakdarab; nyakczimer; marhanyak.
 Halstunzettel, das; kendő, kexkendő, nyakkendő.
 Halstunzettel, das; nyakfájás; torokfájás.
 Halstunzettel, t. nyakgerincek, nyakcsigolyák.
 Hals, der; tarcs; erősség, állandóság, tartósság; — machen, megállani.
 Hals! megállj!
 Halsbar, mn. tartós; erős, védhető; eine Farbe — machen, valamely színt tartóssá tenni.
 Halsbarkeit, die; tartósság; erősség, védhetőség.
 Halsen, os. rh. fog, tart; tartóztat; táplál; in der Hand, bey der Hand, mit der Hand —, kézben, kézen fogva, kézzel tartani; sternen —, hűsvétet ülni; offene Tafel —, vendéglátónak, vendégszeretőnek lenni; seine Kleider gut —, ru-

háira gondot viselni; selyne Bedienten gut —, inasaival jól bántani; das für —, azt tartani, hinni, vélni; für etwas —, valaminek tartani, vélni, hinni; ich halte ihn für einen ehrlichen Mann, becsületes embernek tartom őt; wofür — Sie mich? minek tart (vél, hisz) ön engemet? etwas verschwiegen —, valamit titokban tartani; etwas hoch —, valamit drágán tartani; wie hoch — Sie dieses Tuch? hogy (mennyire) tartja ön ezen posztót? —, k. rh. tart, eltart; foglal magában; áll, megáll; das hält zu feist, az nagyon erősen áll; das Wetter wird nicht —, az idő nem fog állandó lenni; Stand —, helyt állani; kiállani a' sarat; es hält hart, szöve, az nekéz; eine Partei —, valaki' pártján lenni, valaki' pártjára kelni; es mit einem —, valakivel tartani; — Sie es, wie Sie wollen, tegye, a' mi tetszik; an sich —, magát tartóztatni, mérekelni; dieser Krug hält ein Maß, ezen kanosó egy pintes, ezen korsóba egy pint fér; die Wart hält 12 Loth fein, egy márkában 12 lat finom ezüst van. —, v. h. rh. eláll; magát tartja v. tartóztatja, magát védelmezi; sich an etwas —, valamire tartózkodni, valamire kapaszkodni; sich

zu einem —, valakiesz tartani; dieses Obß hält sich nicht, ezen gyümölcs nem áll el; dieser Kranke hält sich nicht, ezen beteg nem tartja magát (nem él rendszeren); sich wohl —, magát jól viselni; magát megkülönböztetni; magát jól védelmezni; sich an sein Wort —, szavához ragaszkodni; sich wegen einer Sache an einen —, valamelly ügy iránt valakiben bizni, valakiesz támaszkodni.

Halter, der; tartó; pástör; nyakló.

Hälter, der; bárka; vintartó.

Halftung, die; tartás, magatartás; hordozás; tartóság; támasz.

Haltung, der; gaz, betyár, szemmirekellő, k rhol.

Hamburg, das; Hamburg, (város).

Hauten, der; halháló.

Häufig, mn. és ih. rozszívú, kaján; kajánul; häufige Augen, görbe szemek.

Hammel, der; ürü.

Hammelbraten, der; ürüsült.

Hammelbrust, die; ürüszegey.

Hammelnug, der; ürülapocska.

Hammelfell, das; ürübőr.

Hammelfleisch, das; ürübús.

Hammeliährling, der; toklyóürü.

Hammelfente, die, Hammsfleisch, der; ürüszomb.

Hammelfamm, das; ürübárány.

Hammeln, cs. kost herél.

Hammer, der; kalapács; pöröly; hámor.

Hammerart, die; fokosfejese.

Hammerbaßn, die; kalapács' foka.

Hammerbeiß, das; fokosbalta.

Hämmerchen, das; kalapácska, kalapácsocska; pörölyke, pörölyöcske.

Hämmerfisch, der; pörölyhal.

Hämmerherr, der; hámorbirtokos.

Hämmerhütte, die, l. Hammerwerk.

Hammermeister, der; hámor-mester.

Hammermühle, die; hámor-malom.

Hämmern, cs. pörölyöz, kalapácsol, kalapál.

Hämmerföng, der; pörölyütés; kalapácsütés; vasalak.

Hämmerföng, der; hámorros.

Hammerwerk, das; hámor.

Hämmerzeichen, das; hámorjel.

Hamster, der; hörösög, hörösök.

Hamsterfell, das; hörösög'bőr.

Hamsterräder, der; hörösög'ásó.

Hand, die; kéz; die flache —, tenyér; die hohle —, marok; die verkehrt —, kéz' feje; die gebaute —, ököl; eine — voll, egy marokkal, egy maroknyi; von — zu —, kézből kézre; aus einer — in die andere, egyik kézből a' másikba; er hat, schreibt eine schöne —, szép írása van; er hat eine schöne —, nekéz keze van;

an der, bey der, zur — fejn, késmél lenni, jelen lenni; és itt mit nicht zur —; nem esik kezemre, nincs kezem' ügyében; zur — legen, keze' ügyébe tenni; einem an die — gehen, valakinek segélni; unter die Hände geben, kezeire bízni; von der — gehen, jól menni; das geht ihm recht von der —, csak úgy ég kezében v. nem ri ki a' kezéből a' munka; ich habe freye, gebundene Hände, szabad kezem van, meg van kötve a' kezem; in guten Händen, in guten Hände, jó kezekben, jó kezek közt; jó kezekbe, jó kezek közé; von sicher (guter) —, jó (biztos) kezéből; aus der ersten —, első kezéből; aus den Händen lassen, kezéből kibocsátani, kiszalasztani; aus den Händen geben, kezéből kiadni; auf seine eigene —, maga' kezére; die — mit im Spiele haben, résznek lenni valamiben; nach der —, utóbb, később; käufn; nach der — kaufen, szemmérték szerint vásárolni; vor der —, jelenleg, most; etwas vor die — nehmen, valamit elővenni; wies der vor die — nehmen, valamit ismét elővenni; unter der —, kéz alatt, titkon.

Handamboss, der; kérésül v. ülővas.

Handanlegung, die; kézrá-tétel, lefoglalás.

Handarbeit, die; késmű, késmunka, kézi munka.

Handarbeiter, der; kézműves, késmunkás, kézi munkás.

Handbeden, das; kézmodencze, késmosdó, mosdótál.

Handbell, das; balta, félkezeskerese.

Handbibel, die; kézi biblia, kis biblia.

Handblätter, t. kézfodor.

Handblech, das; kézlemez, (vitorlasszövőknél).

Handbohrer, der; félkésfuro, kis furo.

Handbreit, mn. tenyéryi, tenyérszélességü.

Handbreite, die; tenyérszélesség.

Handbriefchen, das; levelke, kézlevelke.

Handbuch, das; késkönyv, kézi könyv.

Händchen, das; kezeske, kacsó.

Handede, die; lőtakaró.

Handdienst, der; kézzolgál-lat, kézi szolgálat, robot, jobbágyi munka.

Handdruck, der; kézsorítás.

Handfein, das, Handfeinfeln, t. késvas, kézláncz, kézbékó, kézbilincs.

Handflattchen, das; kéztapsolás, tapsolás.

Handel, der; ügy, baj; kereskedés, kalmárság, tőzsérkedés; alku, alkudás; sich Handel machen, játszani, bajba keveredni; Handel mit jemanden haben, valakivel bajban lenni; einen — mit jemanden schließen, valakivel alkura lépni, megalkudni; — treiben, kereskedni, kalmárkodni,

tőzsérkedni; der — steigt, a' kereskedés csökken; zum — gehörig, kereskedési, kereskedéshez tartozó.

Handeln, k. cselekszik; bánik; értekezik; kereskedik, kalmárkodik, tőzsérkedik; von etwas —, valamiről értekezni; mit Geide, Wolle &c. —, sulyemmel, gyapjúval &c. kereskedni; nach der Seite &c. —, keletre &c. kereskedni; mit sich — lassen, magával bínni hagyó, engedékenynek lenni; ungerecht —, igazságtalannul tenni; mit Geld —, pénzzel nyerekedni; um etwas —, valamire alkudni, alkudozni.

Handelsbrauch, der; kereskedési szokás.

Handelsbrief, der; kalmárlevél, kereskedési levél.

Handelsbuch, das; kalmárkönyv, kereskedési könyv.

Handelschaft, die; kereskedés; kereskedőség, kalmárság.

Handelsdiener, der; kalmárlegény, kereskedőlegény.

Handelsflotte, die; kereskedő hajósereg.

Handelsfrau, die; kalmárnő, kereskedőnő.

Handelsgeist, der; kereskedői v. kalmári szellem.

Handelsgenosß, Handelsgesellschafter, der; kereskedőtárs.

Handelsgericht, das; kereskedő törvényszék.

Handelsgesellschaft, die; kereskedő társaság.

Handelsgesetz, das; kereskedési törvény.

Handelsgesetzgebung, die; kereskedési törvényhozás.

Handelsgetrieb, *das*; kalmár-bolt, kereskedőbolt, bolt.
 Handelshaus, *das*; kereskedőház.
 Handelsherr, *der*; kalmár, kereskedő.
 Handelsleute, *t.* kalmárok, kereskedők.
 Handelsmann, *der*; kalmár, kereskedő.
 Handelsort, Handelsplatz, *der*; kereskedőhely, fokhely.
 Handelsrecht, *das*; kereskedési jog; kereskedői v. kalmári jog.
 Handelsriff, *das*; kalmárhajó, kereskedőhajó.
 Handelsstadt, *die*; kereskedőváros.
 Handelsvertrag, *der*; adásvévesi egyezmény.
 Handelswaare, *die*; portéka, áru.
 Handelszeichen, *das*; kalmárjel, kereskedőjel, kereskedési jel.
 Handfaß, *die*; kézzövétnek, kézi fáklya.
 Handfaß, *das*; medencze.
 Handfest, *mn.* markos, tonnyeres-talpas; handfeste Leute, markos legények; tinnen — máshon, valakit elfogni.
 Handgeld, *das*; előpénz, föl-pénz, foglaló.
 Handgefert, *das*; kézizület, kézifoglalvány, kézcukló.
 Handgehbüß, *das*; kézbeadás, kézadás, valaminek ígérese.
 Handgemein, *ih.* — werden, összekapni, összecsapni, összeverekedni.
 Handgerunge, *das*; összekapás, összecsapás, összeverekedés.
 Handgeschmeiße, *das*; karperecs.

Handgewehr, *das*; kézfegyver, kézi fegyver, kézi puská.
 Handgicht, *die*; kézkösvény.
 Handgranate, *die*; kézi gránát.
 Handgreifflich, *mn.* és *ih.* kézzelfogható; kézzelfoghatóság; jemanden etwas — machen, valakinek valamit világosan értésre adni.
 Handgriff, *der*; nyel, markolat, fogantyú, bódá; csel-sortély.
 Handhab, *die*; nyel.
 Handhaben, *cs. rh.* valamivel bámik; szolgálat, kiszolgáltság; igazgat; szabó-lás.
 Handhabung, *die*; velebánás, igazgatás, szolgálta-tás; szabó-lás.
 Handkauf, *der*; *szemvel*; kicsinybevétel.
 Handkorb, *der*; kőzkosár, kézi kosár.
 Handkrühen, *das*; kőzko-sárka.
 Handkraut, *die*; kőzbodor, kőzfodor.
 Handkübel, Handkübel, *der*; veder.
 Handkuß, *der*; kézcsókolás, kézcsók.
 Handlangen, *k.* napvám-ban dolgozik; más mellett kézhez adogát.
 Handlanger, *der*; napas-mos; adogató.
 Handlaterne, *die*; kézlámpa, kézi lámpás.
 Handleiter, *der*; vezető, ka-lauz.
 Handleiter, *die*; könnyű láb-tó, létra.
 Handleitung, *die*; vezetős, kalauzolás.

Händler, *der*; kereskedő, kalmár.
 Handelsörter, *die*; késgyer-tyaratató, törpe gyertya-tartó.
 Handlich, *mn.* kezes, kö-zépszerű; könnyen hajt-ható.
 Handlung, *die*; cselekedet, tett; kalmárság, ke-reskedés.
 Handlungsweig, *der*; keres-kedés' ága.
 Handmörser, *der*; kézmossár, kismossár.
 Handmühle, *die*; kézi ma-lom, félkőzmalom.
 Handpferd, *das*; vezetőklő; rudas ló.
 Handpresse, *die*; kézesajtó, kiasajtó.
 Handprotowagen, *der*; ágyu-taliga.
 Handquethle, *die*, *l.* Hand-tud.
 Handramme, *die*; félkőz-sulyok.
 Handreichung, *die*; kéznyuj-tás; segedelemnyújtás, se-gedelem, pártfogás, föl-segélés; — thun, segíni, fölsegíteni.
 Handruthe, *die*; csépayel; ostornyél.
 Handfuge, *die*; félkőzfűrés.
 Handhülle, *die*; kézbiliacs, kézbékő.
 Handhülfag, *der*; kézdás, felütés, felcsapás, felvágás; — thun, kezét adni, felütni, felcsapni, felvág-ni (p. o. katonának).
 Handhülfagel, *der*; félkőzsu-lyok; fakalapács.
 Handhühn, *der*; tenyérossapás, ostoresapás (a' to-nyérbe).
 Handhreiben, *das*; kézírás. (fejedelmi).

Handſchrift, die; irás, kéz-
irat.
Handſchriftlich, mn. és ih.
írott; írva.
Handſchuh, der; kestyű.
Handſchuhmacher, der; kes-
tyűs.
Handſchuhmacherarbeit, die;
kestyűsmunka.
Handſchuhmacherhandwerk, das;
kestyűszeg.
Handſchuhmacherladen, der;
kestyűszabolc.
Handſchuhmacherwaare, die;
kestyűsporteka.
Handſeife, die; mosdószap-
pan, késszappan.
Handſieb, das; késszita, kí-
szita, szitka.
Handſpaten, der; félkézásó,
virágásó.
Handſpitz, die; kézfockenkendő,
kézi fockakendő.
Handſtein, der; ércszmutat-
vány.
Handtuch, das; törülkőző,
törlekező, törülkőző len-
dő.
Handwagen, der; taliga; tar-
goncsa.
Handwahrſager, der; tenyér-
jós.
Handwahrſagerin, die; tenyér-
jósálás.
Handwaſſer, das; mosdóvíz,
kézvíz.
Handweife, die; kézimotóla,
félkézmotóla; kézi gom-
bolyító.
Handwerk, das; mesterség,
kézimesterség; kézmű, ké-
zimű; cseh; sinem das
— legen, valakit mester-
ségtől eltiltani, valakit val-
aminek üzésében meggá-
tolni, utját bevágni; ei-
nem in das — greifen,
fallein, valaki' mestersé-
gébe avatkozni; was führt

er für ein —? micsoda
mesterember? das — zu
ſammen kommen laſſen, o-
szét gyűjtetni.
Handwerker, Handwerkmann,
der; mesterember, kéz-
műves.
Handwerkſartifel, der; cseh-
rendezsábás.
Handwerkſbraun, der; me-
sterember; azokás.
Handwerkſbürſch, Handwerkſ-
geſell, der; mesterlegény.
Handwerkſfrau, die; mester-
embernő.
Handwerkſjunge, der; inas.
Handwerkſſtente, t. mester-
emberek.
Handwerkſmäßiſg, mn. me-
steremberies; mozgonyi. —
ih. mesteremberiesen, me-
steremberileg; mozgonyi-
ként, mozgonyilag.
Handwerkſzeug, das; szer-
szám, műszer, eszkösz.
Handwerkſjunft, die; me-
steremberek' gyűlekezete,
csehe.
Handwörterbuch, das; kéz-
szókönyv, kézasótár, ké-
zi szókönyv.
Handwurzel, die; kéztő; kéz-
fej.
Handzeichnungs, die; kézraj-
zolat, kézrajz.
Handzettel, der; kézszirkal-
lom.
Handzylinder, der; kanótvess-
ző.
Handzug, der; kézvondás, toll-
rántás.
Hans, der; kender; — ſte-
hen, kender nyúzni.
Hansacker, der; kenderföld.
Hansbau, der; kendertermes-
tés.
Hansbereiter, der; kenderkő-
szítő.
Hansbrecht, die; kendervá-

gás, kendertörés, kender-
tölés.
Hansbrecher, der; kendervá-
gó, kendertörő, kender-
tölő.
Hansdarte, die; kenderaszár-
tó; kenderaszárítás.
Hansen, mn. kender, ken-
derből való.
Hanshändler, der; kender-
kereskedő.
Hanshechel, die; gereben.
Hanshebe, die; kendercsepű,
kenderkősz.
Hansling, der; kenderiszó,
kenderike.
Hansmühle, die; kenderma-
lom.
Hansneffel, die; tarka fuga-
nőit; kenderike-foganóit.
Hansöl, das; kendermag-
olaj, kenderolaj.
Hansröste, die; kenderásta-
tó, kendermocsolyás.
Hanssaenen, der; kender-
mag.
Hansstängel, der; kender-
szár.
Hans, der; lejtő, ereske-
dő; hajlandóság, vonza-
lom.
Hansgeband, l. Hansgeifen.
Hansgebaut, der; poh, pot-
rob.
Hansgebrüde, die; függőhid,
függőhid.
Hansgeifen, das; akasztó vas
v. pánt.
Hansgegarn, die; függő háló.
Hansgefette, die; függőlánc,
függőlánc.
Hansgeuchter, l. Kronſeuchter,
Wandelſeuchter.
Hansgematte, Hansgematte, die;
függőágy, függőágy.
Hansen, Hängen, k. függ,
felakad, csügg, csüngen;
an etwas —, valamin füg-
göni, csüggöni; mit ſets

wem Kette — bleiben, ruhájánál fogva felakadni; an etwas — bleiben, valamire felakadni; sich an etwas —, valamire kapaszkodni, függéskedni; diefer Baum hängt voller Früchte, ezen fa rakva van gyümölcsessel; sich an einen —, valakire tolnakodni; an einem —, valakihez vonzódni, hiszódni; woran hängt es? min múlik? mi az akadály? mi hátráltatja a' dolgot? Ich weiß nicht, woran es hängt, nem tudom, mi-ben akad el a' dolog.

Hängen, cs. akaszt, felakaszt. függeszt, selfüggeszt; sich —, magát felakasztani; den Kopf —, böklni, fejét lesütni; die Flügel, die Ohren —, v. — lassen, fülét farkát elereszteti; etwas an den Nagel —, valamit szegre akasztani, valamivel felhagyni, valamiről lemondani, valaminek gondját letenni; das Maul —, száját eltátani, állának leesni; sein Herz an etwas —, szívével valamire csüggni, valami iránt különös vonzalommal lenni; den Mantel nach dem Winde —, köpenyegét szélnek fordítani.

Hängend, mn. függő, csüggő.

Hänger, der; akasztó.

Hängeseil, das; pórász, elvezető kötel.

Hängewort, die; függőly.

Hängriemen, der; hingtósíj.

Hannchen, das; Janka, Hanka.

Hanne, die; Janka, Hanka.

Hannover, das; Hanover, (oraszág).

Hannoveraner, der; hanoveri.

Hannbrotisch, mn. hanoveri.

Hans, der; János, Jankó; — ohne Sorgen, naples; Jankó.

Hänsehen, das; Jancsi, Jánoska; was — nicht lernt, lernt Hans nimmermehr, ki mit ifjúságában meg nem tanult, vénségében sem tanulja meg.

Hansa, Hanie, die; hanza, (szövetség).

Hansentisch, mn. hanvai.

Hansestadt, die; hanzaváros.

Hänfeln, cs. újoncsot beavat; csüfol, günyol.

Hansgraf, der; hanzabíró.

Hanswürst, der; bohóc.

Hantieren, k. munkál, dolgozik, mesterséget űz; zörög, dörömböz.

Hantistung, die; foglalkodás, mesterség.

Hapern, sz-n. bökkni, akkad, felakad; hier hapert's, itt a' bökkendő; es hapert mit der Saft, akados a' dolg' menetele.

Haperts, mn. bökkendő, darabos, göröngyös, akados.

Härchen, das; szörce, szörke, szöröcske; hajszalacska.

Harem, der; hárem, nőlak, (töröknel).

Hären, l. Haaren, k. vh. éa cs.

Hären, (Haaren) mn. szőr, szörből való.

Härte, die; hárfa.

Härfenett, das; kishárfa, hárfaeska.

Härfenist, der; hárfa.

Härfenhr, die; hárfaóra.

Härfenjag, der; hárfaesze.

Häring, der; hering.

Häringbauch, der; horpasz.

Häringbrühe, die; heringlé.

Häringbude, die; heringholt, heringsátor.

Häringbülfe, die; heringesónak.

Häringfang, der; heringhalászat.

Häringstrücker, der; heringáros, heringkufár.

Häringstake, die; heringsólé.

Häringstisch, die; heringtej.

Häringstüb, das; heringháló.

Häringstafel, der; heringaalata.

Häringstonne, die; heringesördő, heringhordó.

Härte, die, Härten, der; gereblye.

Härter, der; gereblyés, gereblyélő.

Härtefin, der; harlekin.

Härm, der; bánat, bú, búbánat.

Härmel, Harmelraute, die; sallangos harmala; nemcsomontika.

Härmen, vh. búslakodik, búsong, bánkodik.

Härmlos, mn. bútalan, bánattalan; ártatlan. —, ib. bútalanul, bánattalanul; ártatlanul.

Harmonie, die; összhang, hangegyezés; egyezés, egyesség.

Harmonika, die; harmonika.

Harmoniren, k. összhangsik; összeegyez.

Harmonisch, mn. összhangú.

Sashangzó; hanggyesző; egyességesen.
 Sarn, der; húgy, vizele.
 Sarnblase, die; vizeledhólyag, húgyhólyag.
 Sarnen, k. vizele, húgyik, húgyosik, pesel.
 Sarnflus, der; húgyár, húgyáradás.
 Sarngang, der; hudvered.
 Sarnglas, das; húgyüveg, húgyedény.
 Sarnhaft, mn. húgynemű.
 Sarnhäutchen, das; hudduzma.
 Sarnisch, der; vért, páncsél; einen in den — jagen, valakit túsbe hozni v. megharagítani; in — gerathen, túsbe jöni.
 Sarnfrau, das; húgyhajtóskü; porczika; gyujtován.
 Sarnhöhe, die; hadosó, húgycső.
 Sarnias, der; húgyüledék.
 Sarnkreuz, die, Sarnswang, der; húgyerőltetés, nehésvizelés.
 Sarntreibend, mn. vizelet-hajtó, húgyűső.
 Sarnverschöpfung, die; húgyfelakadás, vizeletszorulás.
 Sarnwinde, die; húgyerőltetés, nehésvizelés.
 Sarpune, die; szigonygerely.
 Sarpuniten, ca. csetet szigonyász.
 Sarpuniten, der; cseteszigonyász.
 Sarppe, die; harpia.
 Sarre, die; in die —, hosszadalmasan; in die — steifen, halogatni, húzni halasztani.
 Sarren, k. vár, várakozik; késik, késedelmez.
 Sarsch, mn. kemény, éles, érdes; döcsögős, zökögős;

die Bunde besam eine harsche Kinde, u' seb érdesen varadzott be; Die Wege sind durch den Frost — geworden, zökögőseofagytott; harsche Luft, éles szellő.

Sars, mn. kemény, erős, szilárd; kemény, durva; sanyarú, szigorú; terhes, nehéz, mostoha; harsche Brod, száraz kenyér; harsche Cs, kemény tojás; ein harscher Leib, haadugalis, haszorulás; ein harscher Schaf, mély álm; eine harsche Stirne haben, vastag bőrnök, szemtelennek lenni; eine harsche Krantheit, súlyos nyavalya, terhes betegség; harsche Seiten, mostoha idők. —, ih. keményen, erősen, szilárdul; sanyarún, szigorún; — am Wege, épen az út mellett.

Sarsche, die; keménység, erősség; edzet; sanyarúság, szigorúság, keménység.

Sarschen, ca. keményít, erősit; eds.

Sarschärig, mn. darvaszörü.

Sarschäutig, mn. keménybőrü, durvabőrü, kéréses.

Sarschäutigkeit, die; keménybőrűség, kérgesség.

Sarschensig, mn. keményszívü, könyörületlen, irgalmatlan, szánakozatlan.

Sarschensigkeit, die; keményszívűség, könyörületlenség, irgalmatlanság, szánakozatlanság.

Sarschrig, mn. nehézhallásu, nagyothalló, nehézet halló; ein harschrigiger

Mensch, nagyothalló ember.

Sarschrigkeit, die; nehézhallás, nagyothallás.

Sarschrigig, mn. feles, nyakas, makacs, konok, akaratos, csökönös.

Sarschrigig, mn. rekedthasú, szorúlthasú; szükmarkú, sükar, fővény.

Sarschrigigkeit, die; rekedthasúság, haszorulás; szükmarkúság, sükarság, fővényesség.

Sarschrigig, mn. keményded, keményes.

Sarschrigig, mn. keményszajú, (lő).

Sarschrigigkeit, die; keményszájúság.

Sarschrigig, mn. makacs, konok, nyakas, feles, akaratos, csökönös. —, ih. makacsul, konokul, nyakasan, felesen, akaratosan, csökönösen.

Sarschrigigkeit, die; makacosság, konokság, nyakasság, felesesség, akaratlanság, csökönőség.

Sarschrigig, der; vesszős fagyal; veresgyűrű-zomsfa.

Sarschrigig, Sarschrigig, mn. keményhéju, keménybőrü.

Sarschrigig, mn. kéreghéju, kérgeshéju.

Sarschrigig, die; keményítés, edsás.

Sarschrigig, der; hercsimiai erdő.

Sarschrigig, das; gyanta, fagyanta.

Sarschrigig, der; gyantafa.

Sarschrigig, k. és ca. gyantás szed; gyantás, gyantával bevonn, behú.

Sarschrigig, Sarschrigig, mn. gyantás.

Darjemetter, das; gyantakacszor, gyantavakaró kés.
 Dardbirsi, ca. mer, koczkis, szerencsétlet, vakmerőkodik.
 Dardbüchel, das; szerencsejáték, kockajáték.
 Darsen, ca. kap, fog, megragad; kapkod; nach Besfall —, dicséretlen kapkodni.
 Däcker, der; poroszló, pandur.
 Däcken, das; nyulacska.
 Däse, der; nyúl; nyúlészivű, félenk; viele Hunde sind des Hasen Tod, sok lúd diasztól győz.
 Däselant, l. Däsefer.
 Däsel, Däselhaude, die, Däselkraut, der.; mogyorósa.
 Däselbusch, der, Däselgebüsch, das; mogyoróbokor.
 Däsefer, der; bobó, tréfa.
 Däselhuhn, das; császármadár.
 Däseling, der; dobancs, (hal).
 Däselbüchsen, das; mogyoróbarka.
 Däselmaus, die; eszörpölyű; mogyorópölyű.
 Däselmaus, die; mogyoró.
 Däselbüchel, das; mogyoróolaj.
 Däselruthe, die; mogyoróveaszó.
 Däselwurj, die; kapotnyak.
 Däselunge, das; nyúlzem.
 Däselbals, der, Däselstiel, das; nyúlbor.
 Däselstett, das; nyúlháj; er hat ihn — getreten, adós a' Balásznak; feleszű.
 Däselstisch, das; nyúlhús.
 Däselstuch, der; nyülláb; nyúlészivű; golyhó; gatyafajd; herehura.

Däselstutter, das; nyúlbelés.
 Däselgarn, Däselnetz, das; nyülláló.
 Däselherj, das; nyúlésziv; er hat ein —, nyúlészivű, gyáva.
 Däseljagd, die; nyulássat, nyulvadássat.
 Däselstee, der, Däselstüchden, das; madársódi, fecskeszóka; madársórom, madársóka; herehura, nyüllábű.
 Däselstein, Däselstwart, das, Däselstetter, der; boraporos nyulaprólek.
 Däselstoh, der; dudvacsorbóka, kakics.
 Däselstopf, der; nyúlfej; nyúlfejű tüskéshasú; bold, örült.
 Däselstager, das; nyulalom, nyulfekvés, nyulfekv.
 Däselstüchden, das; nyüllal; zsingallér; rege; idéző v. felhozó jel, (könyvnyomatatóknál).
 Däselspanier, das; futás, futam, megfutamodás, megszaladás; das — ergreifen, megfutamodni, megszaladni.
 Däselstafete, die; nyulpástetom.
 Däselstarte, die; nyulajak.
 Däselstrot, der és das; nyulgöbcs, nyulherét.
 Däselstprung, der; nyulászókés, bakdacsolás; nyulcsüd.
 Däselstuur, Däselstürte, die; nyulcsapa, nyulcsapás, nyulnyom.
 Däselstinn, die; nősténynyúl.
 Däselstipe, die, Däselstun, der; sark, sarok, sark, sarkoldók, sarkpoczek.
 Däselst, der és die; motó-

la; gombolyító; járgány, emelő csiga; golyhó.
 Däselst; ca. motólál; gombolyító, járgányos; kezével lábával motólál v. hadarász.
 Däselstrod, das; motólakerek.
 Däselstter, der; motóláló.
 Däselst, ca. gyüllöl.
 Däselstwert, mn. gyüllölés.
 Däselstter, der; gyüllölő.
 Däselst, l. Däselst.
 Däselst, der; gyüllöllet, gyüllölés, utálat; einem — auf jemanden wertzen, valakit meggyüllölni, megutálni, valaki iránt gyüllöléssel viseltetni.
 Däselst, mn. utálatos, gyüllölletes; rüt, ocsmány, förtelmes.
 Däselst, die; utálatosság, gyüllölletesség; rütsag, ocsmányosság, förtelmesség.
 Däselst, die; mohóság, sietség.
 Däselst, mn. és ib. mohó, sebes; mohóm, sebtében, sebbel-lobbal, gyorsan.
 Däselst, die; mohóság, sietség, gyorsaság.
 Däselsteln, ca. csirógat, simogat, gedél; kényeztet.
 Däselstier, der; poroszló, hajdú.
 Däselst, Däselst, die; agarászás, agarászat; ebeknek vad-dal viaskodás.
 Däselst, der; csapás, vágás, ütés.
 Däselstanz, Däselstanz, l. Däselstanz.
 Däselstanz, Däselstanz, mn. vágató, vágásra alkalmas.
 Däselstanz, das; sejkötőcsok, gyermeksejkötő.
 Däselstanz, die; sejkötő, ökö-

tő; konty; búb, bóbita; sapka. süveg, kalap; te-
tő, fedél, kúp; ein Wä-
den unter die — bringen,
lednyit férjhez adni; unter
die — kommen, férjhez
menni.
Haußen, cs. fejkötőt tess,
konytot köt (a' menyec-
kénck).
Haußenband, da; fejkötő-
szalag.
Haußenbraut, der; fejkötő-
drót.
Haußenbroffel, die; búbos ri-
gő.
Haußenfall, der; búbos só-
lyom.
Haußenfint, der; búbos pinty.
Haußenflor, der; fejkötőfű-
tyol.
Haußenferde, die; búbos pa-
cairta, pipiske.
Haußenmacherium, die; fejkö-
tővarrógő.
Haußenhut, da; fejkötőre-
cze, fejkötőháló.
Haußenstock, der; fejkötőbáb.
Haußentaube, die; csuklyás
v. búbos galamb.
Haußte, die; taracska.
Haußflugel, die; taracska-
teke.
Hauß, der; lehellet, fuva-
lom; lélekzet.
Haußen, cs. lehel; lélekszik.
Haußgen, der; kard, pozs-
lár; vasgyűrő.
Hauß, die; kapa; kalapács;
sulyok.
Haußen, cs. rh. üt, ver;
metz, vág; farag; einen
auf dem Hintern —, va-
lakit felválni; Hof; —,
fűt vágni v. hasogatni;
Steine —, követ faragni;
Feilen —, ráspolyt vág-
ni; eine Wunde —, se-
bet ejteni; fű herum —,

vagdalkozni; fű durc den
Feind —, keresztlül vág-
ni magát az ellenség-
nek; kiválni magát az ellen-
ség közt; da; witbe
Schweiu hat in gehauen,
a' vad kan vágta meg
agyarával.
Hauer, der; ütő, verő;
szablya, pozslár; agyar;
kapás; bányász, aknász;
vadkan.
Hauerlöhn, der; kapásbér;
bányászber.
Häuften, da; kupacs, ra-
kák, rakásocskák; sere-
gecske.
Hauft, Haußen, der; rakás,
halom, halmaz; csoport,
falca, sereg, sokaság;
der große —, a' közön-
ség; der gemeine —, der
große —, a' küznép, pör-
nép, sokaság; über den
— werfen, ledönteni,
megdönteni; über den
— fallen, összerogyani, öss-
szeroskadni; über den
— schießen, agyon löni.
Häußeln, cs. halmozgat, tölt
(kapával); kopkázik.
Häußen, cs. és vh. rak, hal-
moz, gyűjt, tölt; gyűl,
gyarapodik, öregedik.
Haußenwiste, ih. csoporton-
ként, sergenként; fű —
verfümmeln, összecsoport-
ozni, csoportonként öss-
szegyülni.
Häußig, mn. sok; bő; gya-
kor. —, ih. sokszor; bő-
ven; gyakran.
Häußung, die; halmozás, ra-
kásragyújtás; összegyűjtés;
telbzés; sokasodás, neve-
kedés.
Häußwiel, die; tövises ig-
licez, ökörgyűz, ekogát, sze-
mártóvia.

Haußlinge, die; kardpenge.
kardvas.
Haußfob, der; savagó tőke.
Haupt, da; fő, fej; den
Feind aufs — schlagen,
tönkre vorni az ellensé-
get, fő diadalt nyerni az
ellenség; da; — abfchla-
gen, fejt venni, elűtni.
Haupt, (összeteit szavakban)
fő-, nagy, első.
Hauptabfchnitt, der; főszö-
kasz.
Hauptabficht, die; főczél.
Hauptader, die; fej-ér.
Hauptallee, die; főszélesor.
Hauptaltar, der; főoltár.
Hauptarmee, die; főszereg.
Hauptartikel, der; főczik-
kely.
Hauptausfichten, der; szelemen-
gerenda.
Hauptausfichten, die; főbátya.
Hauptbataille, l. Hauptfchlacht.
Hauptbatterie, die; főágyu-
telop.
Hauptbau, der; főépület; é-
pületderék.
Hauptbegriff, der; főfogal-
lom, főszófogat.
Hauptbeschäftigung, die, Haupt-
geschäfte, da; főfoglalat-
ság.
Hauptbinde, die; homloksoz-
rito, fejszalag.
Hauptbogen, der; hídfőv.
Hauptbret, da; ágyfejdesz-
ka.
Hauptbuch, da; főkönyv,
főszámadó könyv, (keres-
kedőknél).
Hauptfchenfchl, der; fejes ká-
poszta.
Hauptfchenfalat, der; fejes sa-
láta.
Hauptdiebstahl, der; cségerés
tolvaság.
Hauptfeld, vh. fejesedik, bu-
rül (kaposzta, saláta).

Haupterbe, der; főörökös, egyetemi örökös.
 Hauptfall, der; főeset, nevezetes eset.
 Hauptfarbe, die; főszín.
 Hauptfehler, der; főhiba, szarvas hiba.
 Hauptfeld, das; fejpénz; fejadó; tőkepénz.
 Hauptgestalt, das; főpárkány.
 Hauptgestell, das; kantárfej.
 Hauptgrund, der; főalap; főok, alap-ok.
 Haupthaar, das; haj.
 Hauptküring, der; nagy heering.
 Hauptrecht, der; nagy csuka.
 Hauptstirn, der; csimeres szarvas.
 Haupttisch, die; főszeme, főfogalom.
 Hauptinhalt, der; rövid foglalat v. tartalom.
 Haupttag, die; nagy v. közvadászat.
 Hauptkirche, die; főegyház, főtemplom.
 Hauptkrankheit, die; fejbetegség; főnyavalya.
 Hauptstille, das; fejpárna, vánkos.
 Hauptstiler, das; főbűn, fővétek.
 Hauptlaut, der; főbetű; más-salhangzó.
 Hauptseher, das; főhűbér.
 Hauptsehensjagd, der; főhűbéradó.
 Hauptlehrer, die; főtanúság; legfőbb tudomány.
 Hauptleute, t. gyalogkapitányok.
 Hauptlinie, die; fővonal.
 Hauptlinge, die; főhazugság.
 Hauptluft, die; nagy vígság; fővág.
 Hauptmangel, der; főfogytakozás, főhiba.

Hauptmann, der; gyalogkapitány, kapitány.
 Hauptmannschaft, die; kapitányság.
 Hauptmast, der; főárbock.
 Hauptmauer, die; főfal.
 Hauptmerkmal, das; főbélyeg, főjel, főjegy.
 Hauptmittel, das; fejjegyszer; főgyógyeszer.
 Hauptnarr, der; nagy bolond.
 Hauptnennung, die; főhajlandóság.
 Hauptnummer, die; köznevezés, (számvetésben).
 Hauptunterlage, die; főrakhely; nagy csatavesztés.
 Hauptnote, die; alaphang.
 Hauptort, der; főhely.
 Hauptperson, die; főszemély.
 Hauptspieler, Hauptsoffler, der; főszlopl.
 Hauptpforte, die; főajtó, főkapu.
 Hauptpfeile, t. fejlabdacsok.
 Hauptpumpe, die; főszivattyú.
 Hauptpunkt, der; főpont.
 Hauptquartier, das; főszállás.
 Hauptquelle, die; főforrás, főkútforrás.
 Hauptrad, das; főkerék.
 Hauptrebell, der; főlázádo, lázádozó' vezére.
 Hauptrechnung, die; főszámadás, közszámadás.
 Hauptregel, die; főszabály.
 Hauptregister, das; főlejtárom.
 Hauptrecht, die; fődog.
 Hauptstich, mn. és ih. fő. főképeni, kiváltképeni; főkép, kiváltkép, leginkább.
 Hauptstab, der; főtétel; főállomány.
 Hauptstift, der; főpaizz.

Hauptschlag, die; főütözet.
 Hauptstüffel, der; orkulcs, 'tolvajkulcs.
 Hauptstumpf, der; fejdísz, fejkesség.
 Hauptstund, die; főadóság.
 Hauptstundner, der; főadó.
 Hauptstwein, das; nagy szerzet v. disznó.
 Hauptstwierigkeit, die; főnehesség, főakadály.
 Hauptsteg, das; fővitorla.
 Hauptseite, die; előfél, (pénzen); homlok, (p. o. épületen).
 Hauptstüb, der; főhely, főülés.
 Hauptstuß, der; főtréfa, nagy tréfa.
 Hauptspieler, der; nagy játékos; bankadó.
 Hauptsprache, die; főrszökönyelv, anyanyelv.
 Hauptstadt, die; főváros.
 Hauptstimme, die; főhang, főhangzat.
 Hauptstraße, die; országút; főutca.
 Hauptstreich, der; főcsin.
 Hauptstück, das; főrés, főszakasz, főcikkely; fejdarab.
 Hauptstuhl, der; fő-, v. első szék; tőkepénz.
 Hauptsturm, der; főszököttámadás, főstrom.
 Hauptsumme, die; főszumma.
 Hauptstunde, die; főbűn, fővétek.
 Haupttheil, der; főrés; fejrész.
 Hauptthor, das; főkapu.
 Hauptthür, die; főajtó.
 Haupttron, der; főhang.
 Haupttreffen, das; főütözet; táborderék.
 Haupttreiben, das; főhajtás, (vadászathán).

Haupttugend, die; főerény, főerény.

Hauptursache, die; főok.

Hauptverbrechen, das; főbűnjáró vétek v. bűn.

Hauptwache, die; főőr.

Hauptwall, der; főáncz, váráncz.

Hauptwind, der; főszél.

Hauptwort, das; főnév.

Hauptwurst, die; szivgyökér.

Hauptzahl, die; főszám, törzsökös.

Hauptzug, der; fővonás.

Hauptzweck, der; főcél.

Haus, das; ház; lakás; hajlék; háznép; had, nemzetség; — und Hof haben, házas gazdának lenni; er ist zu Hause, er geht zu, ober nach Hause, otthon van, haza megyen; er ist nirgend zu Hause, sehol sincs otthon; ich komme von Hause, hazulról v. otthonról jövök; er schreibt nach Hause, haza v. hazájába ír; er hat Briefe von Hause, otthonról v. hazájából levelei vannak; er ist bei uns wie zu Hause, nálunk otthonos, nálunk is otthon van; in einer Sache zu Hause seyn, valamely dologban jártnak v. forgottnak lenni.

Hausandacht, die; házi ajtosság.

Hausanug, l. Haustheil.

Hausapotheke, die; házi gyógyszerár.

Hausarbeit, die; házi dolog, házi foglalatosság.

Hausarznei, der; házi szeregy.

Hausarrest, das; házi fogság.

Hausbesitzer, der; házbirtokos.

Hausbier, das; asztali v. házi ser.

Hausbrot, das; házi kenyér.

Häuschen, das; háscsaka, házikó, hajlék.

Hausdieb, der; házi tolvaj.

Hausdiebstahl, der; házi tolvajság, házi lopás.

Hauselre, die; házi tisztesség; házi asszony, gazdaszony.

Hausen, k. és cs. lakik; gazdálkodik; dül; szállásra fogad, szállást ad; er hauset schön lange, már régen maga konyerén van v. magának gazdálkodik; der Wind hat geschrien im Walde gehauset, a' szélvész szörnyű dűlást tett az erdőben.

Hausen, der; viz.

Hausenblase, die; vizahólyag.

Hausenrogen, der; vizakra.

Hausente, die; házi része v. kácsa.

Hausflur, die; háspitvar, tornác.

Hausfrau, die; házi asszony, gazdaszony.

Hausfreund, der; házi barát.

Hausfrieden, der; házi béke v. caend.

Hausgehilfe, das; baroms, aprómarha, házi majorság.

Hausgenoss, der; laktárs; lakó, szellér.

Hausgeräth, das; butor, házi butor v. eszköz.

Hausgesunde, das; cselédség, szolgák.

Hausgott, Hausgötte, der; házi isten, házi bálvány.

Hausgahn, der; házi kakas.

Haushalten, Haus halten, k. gazdálkodik, gazdaságot folytat.

Haushälter, der; gazda, házgondviselő.

Hauskäftig, mn. és ih. gazdálkodó, takarékos; gazdálkodólag, gazdálkodva, takarékosan.

Hauskäftigkeit, die; gazdálkodóság, takarékoság.

Haushaltung, die; háztartás, gazdálkodás.

Hausherr, der; házi úr, házi gazda.

Haushof, mn. és ih. házmagasság; házmagasságnyira.

Haushofmeister, der; udvarmester.

Haushund, der; őrh, házi eb v. kutya.

Hausfren, Hausfren gehen, k. házal, házról házra jár, házonként árul.

Hausjungfer, die; házi leány, kulesárnö.

Hauskalender, der; házi kalendáriom.

Hauskaminchen, das; azelid tengorinyúl.

Hauskapselle, die; házi kispolna.

Hauskapsel, die; házi macsaka.

Hauskleid, das; házi ruha.

Hausknecht, der; házi szolga.

Hauskreuz, das; házi kereszt v. kí.

Hauskranz, das, Hauskranz, der; rózsás fűző; fehér szaka.

Hauslehrer, der; házi oktató v. tanító.

Hausleinwand, die; házi vászon.

Hauslester, der; szellér.

Hausleute, t. lakók, bérbenlakók; házi cselédek.

Häuslich, mn. házi; takarókos.
 Häuslichkeit, die; háziság; takarékosság.
 Hausmagd, die; házi szolgáló.
 Hausmann, der; házi lakó.
 Hausmannskopf, Hausfopf, die; egyszerű élésmód.
 Hausmarber, der; nyestmenyét.
 Hausmeister, der; házmester.
 Hausmiethe, l. Miethe, Miethe sind.
 Hausmittel, das; házi szer, házi orvosság.
 Hausmutter, die; házi asszony, gazdasszony.
 Hausrath, der, l. Hausgeräth.
 Hausrecht, das; házi jog v. jus.
 Hausregiment, das; házi koromány, házi rend.
 Hausrüf, mn. házbirtokos.
 Hausrüffel, der; házkulcs.
 Hausrüf, der; koronai drágaságok, *Koronadüss.*
 Hausrüfe, die; házi oskola.
 Hausrüfung, die; házvizsgálás, házkutatás.
 Hausrübe, die; házi galamb.
 Hausrüffel, der; ház' ördöge.
 Hausrüter, das; házi állat.
 Hausrüter, die; házi gyász.
 Hausrüf, der; házi ital.
 Hausrü, die; házi óra.
 Hausrü, die; gyűrűs kigyó; varas béka, varangy.
 Hausrüter, der; házi atya, házi gazda.
 Hausrüter, Hausrüf, der; házgondviselő.
 Hausrüterin, die; házgondviselő.

Hauswesen, das; háztartás, házi gazdálkodás.
 Hauswirth, der; gazda.
 Hauswirthin, die; gazdasszony.
 Hauswirthschaft, l. Haushaltung.
 Hauswürz, die; fűfű, borosos szaka.
 Hausrü, der; házbér.
 Hausrü, die; házi senyiték.
 Hausen, l. Draußen, Außenthalb.
 Haut, die; bőr; hártya; felbőr, hám, pille, bőrkő; es ist nichts als — und Knochen an ihm, csak csontja bőre van; sich fetter — werden, magas bőrére vigyázni; er ist mit heiter (ganzer) — davon gekommen, menten maradott, baj nélkül menekedett meg; er steht in feiner gefunden —, nincaen jó bőrben; ich mühte mich nicht in feiner — stehen, nem szeretnék bőrében lenni; vor Zorn, Freude aus der — fahren wollen, haragjában, örömeben majd kiugrani bőréből; er ist eine gute ehrlühe —, jó bohó ő; mit — und Haar, szőröstül, bőrostül; es gilt seine —, fejébe kerülhet.
 Hautauschlag, der; bőrkivetés, bőrvirág, kütég.
 Hautbü, die; hoboas, *fennbü.*
 Hautbü, der; hoboas, *fennbü.*
 Hautbü, das; bőrkő, bőrcsaka; hám, pille, hártycsaka.
 Hautbüßen, die; bőrmirigy, bőrkása.

Hütete, cs. hamos, le-, meghámos.
 Hüten, cs. és vh. nyús, le-, megnyús, hirt. lefejt; hámlík; vedlik.
 Hautfarbe, die; bőrszín.
 Hautfuge, die; *lemezbünyo*, (aranyverőknél).
 Hüttig, mn. bőrszín; hártya.
 Hautkrankheit, die; bőrbetegség, bőrvagyalya.
 Hautrelief, das; emeltmű.
 Hütung, die; nyúzás; hámlás; vedlés.
 Hautwunde, der; medinai fonalféreg, bőrféreg.
 Hautzahn, der; agyar.
 Haveren, l. Haveren.
 Haß, Haßlich, der; csápa.
 He, Heba, isz. heh, hē.
 Hebamme, die; bába.
 Hebarzt, der; szülész.
 Hebeanteln, der; emelő gerenda.
 Hebebaum, der; emelőfa; csímerfa.
 Hebeisen, das; vasemelő, emelővas.
 Hebegeist; l. Hebezug.
 Hebel, der; emelő; pár, kovász, csök.
 Heben, cs. rh. emel, föl-emel; Wein aus dem Hebe —, hordóból bort színi; Kind aus der Taufse —, gyermeket keresztvizen tartani; einen aus der Kutschē, vom Pferde se. —, valakit a' kocsi-ból ki-, a' lórol leszágiteni; einen aus dem Gütel —, valakit nyergőből kivetni, kiszállítani; Geld —, pénzt fölvenni; eine Schwierigkeit —, valamely akadályt elárólesztani, —, vh. rh. emelkedik, emelög.

Heber, ber; emelés; lopó, lopótök; szivócső.
 Heberjange, Heberjange, die; emelőbrúd; emelőfogó.
 Heberwinde, die; emelőcsiga.
 Heberzeug, das; emelőösser.
 Hebräer, der; zsidó.
 Hebräisch, mn. zsidó.
 Hebung, die; emelés; emelőkedés.
 Hecht, die; geroben.
 Hechtbank, die; gerobenspad.
 Hechtbrau, die; gerobensző.
 Hechtmacher, Hechtmahn, der; gerobenes, gerobenszálló.
 Hechtin, cs. gerobenes; meg-ró, szőszöl, megőszöl.
 Hecht, ber; csuka.
 Hechtbaug, ber; szálló.
 Hechtgrau, mn. csukaszín, csukafakó.
 Hechtfrau, das; uszány; töbörösta.
 Hechtstimmel, der; csukafakó, (ló).
 Heft, die; bajonos, tövisbokr, tüskebokr, gyepű; sövény, kerítés; költés' ideje.
 Heften, cs. és k. költ (a' madár); vagdos, vagdal (orrával); rakáson ül.
 Heftensticht, die; 'ükörkeloncz.
 Hefturofen, die; csipkerőssa.
 Heftling, l. Haderling.
 Heftfeuer, das; szaktűz, (katonánál).
 Heftgrofsen, ber; varázsgaras; hamis garas.
 Heftigt, mn. bokros, eserjés.
 Heftigster, ber; varázstallér; hamis tallér.
 Heftzeit, die; költés' ideje.
 Hebe, Heide, die; kőcs, csapú.
 Heberich, ber; szegocs; ve-

tési repce; repcsén-rotok.
 Heer, das; sereg, hadisereg, tábor; csoport, sokaság.
 Heerbann, der; hadfelhívás; katonákodási köteletség.
 Heerbleie, die; dűméh.
 Heeresstraf, die; hadi erő, hadisereg.
 Heerfahne, die; seregszázló.
 Heerflucht, die; szökés; seregodahagyás.
 Heerflüchtig, mn. szökött, elszökött.
 Heerflüchtige, ber; szökővény.
 Heerführer, ber; hadvezér.
 Heergeräth, das; táborász.
 Heergewette, das; foggyverőskés.
 Heermelster, der; hadmester, (Johannitánál).
 Heerpauke, die; tábori dob.
 Heerpauker, ber; tábori dobos.
 Heerraup, die; vándorhernyó.
 Heerfchar, die; sereg, hadisereg; esred.
 Heerstraße, die; országvé.
 Heft, die; seprő, alj, szálladék, üledék; élesztő; auf die — kommen, auf den Heften sitzen, a' dolog végére jutni; die — trinfen, valamely dolog' rossz oldalát érezni.
 Heftendrob, das; élesztős kenyér.
 Heftenkuchen, ber; élesztős lepény.
 Heftenstüd, das; szemlyetászt.
 Heftigt, mn. seprős.
 Heftig, mn. seprős.
 Heft, das; nyel; markolat

fogó, fogantyú, szár; kapocs; fűzet; fércs.
 Hefteln, cs. be-, összekapcsol; tűz, ráttiz.
 Heften, cs. összetűz; összekapcsol, összerézcel, összerézcel; összeakaszt; összerézcel; ein Band auf die Hebe —, szalagot tűzni v. akasztani v. varrni a' fejkötőre; seine Augen oder Blide auf etwas —, szemelt valamire függeszteni; seine Gedankfen auf etwas —, valamir v. valamiről gondolkozni.
 Heftfaden, ber; fercs, fercselő szőrna.
 Heftfahen, ber; fűzőhorog.
 Heftig, mn. heves, tüzes, (szerelem st.); indulatos; erős, kemény, nagy, (szél, tél st.). —, ih. hevesen, tüzesen; indulatosan; erősen, nagyon.
 Heftigkeit, die; hevesség, tüzeség; indulatosság; e össég, keménység, nagyság.
 Heftigke, die; fűzőszekrény, (könyvkötőknél).
 Heftlos, mn. nyeletlen, száratlan, markolatlan.
 Heftnadel, die; fercstű, fercselő tű.
 Heftpflaster, das; ragtapass.
 Heftpulver, das; ragaszpor.
 Heften, Heftreiter, l. Hügeln, Hügebereiter.
 Hehlen, l. Verhehlen.
 Hehler, ber; organda; ber — ist so gut wie der Stehler, ha organda nem volna, tolvaj sem lenne.
 Hehr, mn. dicső, magasztas, fölségs, fonségs.
 Heibe, ber; fogány.
 Heide, die; fenyr; pusztá;

pusztaság, sivatagság; erdőség; fenyves; hanga, (növény); kőcs, csepü.
 Heidebesen, der; hangasprü.
 Heideblume, die; csaillagzeg-fü.
 Heidebrösel, die; csipegő rigó.
 Heidegrübe, die; pohánka, haricskakása, tatárka.
 Heidehorn, das; pohánka-csikászár, haricska, tatárka.
 Heidefrau, das; hanga; fekete mámorka.
 Heidefresse, die; leveletlen szirmanyult.
 Heidebierbusch, der; fekete áfonya.
 Heideberr, die; áfonya, kukocza.
 Heideberst, die; búbos paszirta.
 Heidenbefreher, Heidenkehrer, der; pogánytérítő.
 Heidenfop, der; tetemoldó szubar.
 Heidenchaft, die; pogányság.
 Heidenthum, das; pogányság.
 Heideritter, der; erdőkerülő.
 Heilig, mn. pusztaság, sivatag.
 Heidlinn, die; pogányasszony.
 Heidnisch, mn. és ih. pogány; pogányul, pogánymódon v. módra.
 Heidul, der; hajdú.
 Heidenstädt, Heidenstadt, t. hajdúvárosok.
 Heil, das; üdv; üdvösség, boldogság; szerencse; sein — versuchen, szerencsét próbálni; — dem Könige! éljen a' király! üdv a' királynak! — dem, der st., boldog az, ki st.; — dir, boldog vagy te.

Heil, mn. és ih. üdvös, üdvösséges, boldog; szerencsés; ép, egészséges; ki-, meggyógyult; sik, sikos, csúszós; die heile Welt, az egész világ.
 Heiland, der; üdvösítő.
 Heilart, Heilungart, die; gyógy mód gyógyító mód.
 Heilbar, mn. gyógyítható; gyógyulható.
 Heilbatt, das; viráncz.
 Heilbutt, der, Heilbutte, die; lónyelvű félazegűsö.
 Heilen, cs. és k. gyógyít, orvosol, meggyógyít, meg-orvosol; gyógyul.
 Heilig, mn. szent; szent-séges; kegyes, istenes; einen — sprechen, valakit a' szentek közé iktatni, számlálni; — halten, szentnek tartani; ein wunderlicher Heiliger, cauda szent. —, ih. szentül; — vor sprechen, szentül megigé-
 Heiligen, cs. megszentel szent-tő tesz; szentel, felszentel; imád, tisztel; äld; üll; der gute Zweck heiliget nicht die Mittel, a' jó szándék nem teszi az eszközöket szentté; Gott heiliget die Menschen, az az isten megáldja az embereket; den Feiertag heiligen, az ünnepet megülni.
 Heiligenbett, das; ereklye, szenttetem.
 Heiligenbild, das; szentkép.
 Heiligenfresser, der; szentnyaló.
 Heiligenfest, das; fehér nyárfa; gajakfa.
 Heiligfeit, die; szentség.
 Heiligabend, mn. megszen-telö.

Heiligmacher, der; megszen-telö.
 Heiligmachung, die; megszen-telés.
 Heiligprechung, die; szep-tek közé számolás.
 Heiligtum, das; szenthely, szentség; ereklye, szent-tetem.
 Heiligung, die; szentelés; megszentelés.
 Heilkraft, die; gyógyerő, gyógyító erő.
 Heiltraut, das; gyógyfü; orvo-vasfü.
 Heilwunde, die; gyógytudo-mány, orvostudomány.
 Heilwund, die; gyógyászat.
 Heiß, mn. istentelen, el-
 vetemült; átkozott, go-noss, veszedelmes; iszo-nyú, nagy. —, ih. isten-telenül, gonossan.
 Heißigkeit, die; istentelen-ség, gonosság.
 Heilmittel, das; gyógyszer, orvoszer.
 Heilpflaster, das; gyógyta-pass.
 Heilprobe, die; gyógyír, gyógy-kenőcs.
 Heilsam, mn. üdvös, üdvös-séges; egészséges; hasz-nos, használatos. —, ih. üdvösségesen, üdvösen; használatosan.
 Heilsamfeit, die; üdvösség; hasznosság, használatos-ság.
 Heilung, die; gyógyulás; gyógyítás, orvoslás.
 Heim, ih. haza; hon, ott-hon; odahaza.
 Heimath, die; szülőföld, szü-lőhely; hon, haza.
 Heimathlos, mn. hazátlan, hontalan.
 Heimbüch, das; telekkönyv.

Heimbürge, der; falunagy; telekbíró.
 Heime, die, Heimchen, das; házi tücsök.
 Heimfahrt, die, Heimgang, der, Heimkunft, die; hazautazás, hazamenetel; hazakerés, hazajövetel.
 Heimfall, der; jutás, szállás, maradás (valakire örököl, részül).
 Heimfallen, k. rb. jut, száll, marad (valakire örököl, részül).
 Heimfällig, mn. szálló, maradó (valakire örököl, részül).
 Heimlich, mn. házi; otthonos; titkos, alattomos; heimliche Thiere, házi állatok; heimliche Stube, nyájas v. alkalmas szoba; heimliches Wetter, enyhe idő; das heimliche Gesicht, árnyékszék; ein heimliches Anliegen, titkos dolog. —, ih. alattomban, titkon, titkossan; — halten, titokban tartani; — lassen, alattomban v. magában nevetni.
 Heimlichhaltung, die; titkolás, eltitkolás, titkolódzás.
 Heimlichkeit, die; titok; titkosság; titkolás, titkolódzás, titokban tartás.
 Heimrecht, das; honjog, honiság.
 Heimreise, die, Heimweg, der; hazatérés, hazautazás.
 Heimsuchen, cs. meglátogat, oda haza megkeres; büntet, megver, meglátogat.
 Heimsuchung, die; meglátogatás; csepás, ostor.

Heimsuchungs-Maria, die; sarlós boldogsasszony' napja.
 Heimtücke, die; alattomos-ság.
 Heimtückisch, mn. és ih. alattomos; alattomosan.
 Heimwärts, ih. hazafelé.
 Heimweg, das; honvág; honvágycsík.
 Heinrich, der; Henrik, (finnév); guter —, parajlibatopp, kenőfű; böser —, szélfi.
 Heint, ih. ma.
 Heirath, die; házasság; er hat eine gute — gethan, jól házasodott; eine — schließen, házasságra lépni; auf — gehen, feleséget keresni.
 Heirathen, cs. házasodik, megházasodik (a' férj); férjhez megy (a' nősemély); nach Heirath —, gazdag feleséget keresni; wen wird er —? kit veszel el? wen wird sie —? ki veszi el?
 Heirathsantrag, der; házassági ajánlat.
 Heirathsfähig, mn. eladó, (leány); házasulandó, (legény).
 Heirathsgut, das; hozomány.
 Heirathskister, der; házasság-szerző.
 Heischen, cs. kíván; kér; das heißt die Nothwendigkeit, azt a' szükség kívánja; die Kinder heißen Brod, a' gyermekek kenyéret kérnek.
 Heißesat, der; kívánat, (philosophiában).
 Heißer, mn. rekedt; sich — schreien, rekedésig kiáltozni, sok kiáltásban elrekedni.
 Heiserkeit, die; rekedtség.

Heiß, mn. és ih. forró, forrómeleg; hő heves, tüzes; forró, forrómeleg; hevesen, tüzesen; es ist mir —, igen melegen van; — essen, forrón enni; heiße Thränen vergießen, hő könnyeket sírni.
 Heißen, cs. k. és sz-n. rh. hi, hív, neves, (-nak, -nek); mond, parancsol; jelent, tesz; wie heißt du? hogy hívnak? mi neved? hogy neveznek? es heißt, er ist gestorben, úgy mondják, hogy meghalt; es heißt für gewiß, bizonyosan tartják; was soll das —? ugyancsak jelent az? das heißt so viel als . . ., az annyit tesz, hogy . . .; es heißt, das . . ., úgy mondják hogy . . .; damit es nicht heißt . . ., hogy azt ne mondják . . .; wenn Sie wissen, was das heißt Vater sein, ha tudja ön, mit tesz atyának lenni; das heißt ich arbeiten, ennek már dolgo a' neve.
 Heißhunger, der; farkasch. mohó éhség.
 Heißhungrig, mn. nagyéhes.
 Heiter, mn. és ih. derűs, derült, tisztá, (ég, idő); vidám, jókedvű; derülten, tisztán; vidámul.
 Heiterkeit, die; derültség, tisztaság, tisztultság; vidámság, jókedvéség.
 Heiten, cs. füt, befüt.
 Heißung, die; fűtés.
 Heißig, die; aszkór.
 Heißig, mn. aszkóros.
 Heiß, der; hő; dalia.
 Heißbrief, der; hőlevél.

Helbenbuch, das; hőkönny.
 Helbengebüß, das; hőköltemény.
 Helbengeist, der; hőkölék, hőköllem.
 Helbengefichte, die; hőkörténet.
 Helbentieb, das; hőkének; hőköltemény.
 Helbenmärkig, mn. és ih. hőkői, daliás; hőkőileg, daliásau.
 Helbenmuth, der; hőkősv.
 Helbenmuthig, mn. és ih. hőkői, hőkősvű; hőkőileg, hőkősvűleg.
 Helbenoper, die; hőkopera.
 Helbenthat, die; hőkötett, hőkötét.
 Helbentzeit, die; hőkői idő.
 Helbtinn, die; hőkőnö.
 Helene, die; Ilona, Ilonka, Ilka, (nőnév).
 Helentrant, das; örvényszercecsék, örvénnyökök.
 Helfen, cs. rh. segít, segél; haznál; zu etwas —, valamire segíteni; einem aus dem Wagen, auf das Pferd —, kocsiból leemelni, lóra fölsegíteni valakit; einem mit Geld —, valakin pénzzel segíteni; wozu kann das —? minek lesz az? hova vezet az? einem zu etwas —, valakit valamire segíteni; so wahr mir Gott helfe, isten úgy segéljen; Gott helf, erészségére, kedves egészűségére; — Sie mir von diesem Menschen, mentsen v. szabadítson meg ön ezen embertől; einem vom Pöbel —, valakit kivégezni, megölni; einem aus der Noth —, valakin szükségében segíteni; der En-

che ist nicht mehr zu —, aron többé nem segíthetni; ich kann es nicht —, nem segíthetek kenden; er weiß sich schon zu —, hiszen majd fog ő magán segíteni; Helft! Helft! segítség! segítség.
 Helfenbein, l. Esfenbein.
 Helfer, der; segéd, segítő.
 Helfershelfer, der; csinkos, raló.
 Hell, mn. világos, tiszta, (idő, nap); fényes, világos, (csillag); harány, hangos, (szó, hang); értelmes, világos, (beszéd); au (bey) hellem Tage, világos nappal; die Sonne scheint —, a' nap fényesen süt; eine helle Stimme, hangos harang; ein heller Kopf, derült fő v. elme, derültelmű; v. világos gondolkozásu ember; es ist die helle Wahrheit, világos igaz; mit hellem Haufen, falkástul, egész csoportokban. —, ih. világosan, tisztán; fényesen; hangosan; értelmesen.
 Hell, das; világosság, tisztaság.
 Hellblau, mn. világoskék.
 Hellbraun, mn. világosbarna.
 Hellbunfel, mn. sötétbarna, derengő; szürkülő, kétesvilágú.
 Helle, die; világosság, tisztaság; fényesség; derültég.
 Hellesbarde, die; alabárd.
 Hellesbardier, der; alabárdos.
 Heller, der; állér, bakka, batka; bey — und Pfennig bezahlen, mind egy állérig megfizetni.

Hellgrau, mn. világosszürke.
 Hellgrün, mn. világoszöld.
 Helligkeit, die; hangosság, harányosság; fényesség, tisztaság.
 Hellroth, mn. világosyerea.
 Helm, der; sisak; sisakos, (katona); fedő; nyel; fok, (fejzseő st.); kúp; lengenád, homoknád; fejburok.
 Helmbinde, die; sisakpaleg.
 Helmbüsch, der; sisakbokréta.
 Helmbüsch, das; kúpfődl.
 Helmbede, die; sisaklomb, (eximertudományban).
 Helmen, cs. fölszakol; nyelut üt (fejzseőbe).
 Helmschütter, das; sisakroztély.
 Helmschlinge, die; sisakos kigyó.
 Helmschmied, der; sisakműves.
 Helmschmuck, der; sisakdísz.
 Helmschuh, der; sisakfűrgő.
 Helmtaube, die; búbas galamb.
 Helmschiff, das, l. Döhr.
 Helm, das; ing, üng, ümeg; einen bis auf — ausziehen, valakit egészen ingig kivetkeztetni; das — ist mir näher als der Tod, közelebb ingem kábatomnál.
 Helmschen, das; ingecake, ümegese.
 Helmschopf, der; inggomb.
 Helmschragen, der; inggallér.
 Helmen, cs. gyal, megátol, akadályoz, megakadályoztat, feltart; ein Rad —, kezelet kötni, alabort vetni; die Flucht —, valaki: futásban feltartani.

Demmend, mn. gátló, akadályozó.
 Hemmgabel, die; alabor.
 Hemmfette, die; kerekklém.
 Hemmfüh, der; alabor.
 Hemmung, die; gátolás, gátolás, akadályozás, feltartás; kerekklém.
 Hengst, der; mén, ménló, csödör, monyas.
 Hengstfüllen, das; ménosi-kó, csödörcaikó, monyascsikó.
 Hengstmann, der; hágató, hágatószóló.
 Hensel, der; fül, (székben st.).
 Henselchen, das; fülecske.
 Henselglas, das; füles pohár.
 Henselforb, der; füles kosár.
 Henselfrang, der; butykos, korzó.
 Henseln, ca. fület csinál; ein gehenselter Dufaten, füles arany.
 Henseltopf, der; füles fazék.
 Hensen, ca. akaszt, függeszt, felakaszt, selfüggeszt.
 Henserswerth, mn. akasztandó, akasztani való, akasztófára való.
 Hensler, der; hóhér bakó; geh' ihm —! eredi a' manóba v. tatárba, vigyen el a' manó v. tatár; ihm —! mi a' manó! mi a' patvar! mi a' tatár!
 Henslermahl, das, Henslermahlzeit, die; siralomtor; végtor.
 Henslermäßig, mn. és ih. hóhéros; kegyetlen; kegyetlenül.
 Henslerfnecht, der; hóhéris, bakó.
 Hense, die; tyúk, tik; jér-

ce; junge —, osibe, csirke, pizac; die fette —, bablevelű azaka.
 Herifa, Henriette, die; Heririka, (nőnév).
 Her, ih. ide; emide; -tól, -től fogva, óta; fommen
 Die —, jöjön kegyed ide; nur — damit, csak ide kezded v. a' kezét; csak ide vele; ihn und —, ide 'a' tova, ide oda, imide amoda; von da —, innét; von außen —, kívülről; von weitem —, messzéről, messziről; von oben —, felülről; von drei Tagen —, három naptól fogva, három nap óta; swift von gestern —, csak tegnaptól fogva; um etwad —, valami körül; um mich —, körülöttem; Versprechen ihn, Versprechen —, ígéret ide, ígéret oda; von alten Zeiten —, rég időktől fogva.
 Herab, ih. le, lefelé, felülről.
 Herabbringen, cs. lehoz, legörbit. —, vh. lehozlik, legörbül.
 Herabbliden, k. lepillant, letekint.
 Herabbringen, ca. rh. lehoz.
 Herabeilen, k. lesiet; lefole siet.
 Herabfahren, k. rh. lemegy (kocsin, hajón st.).
 Herabfahrt, die; lemenetel (kocsin st.).
 Herabfallen, k. rh. leesik.
 Herabfiegen, k. rh. leröpül, leszáll.
 Herabfliegen, k. rh. lefoly.
 Herabfliehung, die; lefo-lyás.
 Herabfließen, cs. leússat.

Herabhaugen, k. rh. lefűg, lecsúg, lelóg.
 Herabhängen, ca. leereszt, alább akaszt.
 Herabheben, cs. rh. leemel.
 Herabkommen, k. rh. lejö.
 Herablangen, k. és cs. leér, lenyúlik; lenyújt; le- adogat.
 Herablassen, cs. és vh. rh. leereszt, lebecsát; le- reazkedik, leboosítkozik.
 Herablassend, mn. leereszke- dő, lebecsátkozó.
 Herablassung, die; leeresz- kedés, lebecsátkozás.
 Herablaufen, k. rh. lefut, leussal.
 Herablassen, ca. lecsal.
 Herabnehmen, cs. rb. le- vess.
 Herabreißen, cs. rh. leza- kaaszt, leszakít.
 Herabrollen, cs. lehengerges- t, legörget, legurít; legön- gyöl, letokogtat.
 Herabruhen, cs. rh. lehi.
 Herabsehen, ca. leküld.
 Herabsehen, k. rh. lecsap, lefelől. — ca. rh. lelé.
 Herabshiffen, k. levez, la- hozkázik.
 Herabschütten, ca. letölt, le- önt.
 Herabsehen, k. rh. lenéz; lelát.
 Herabsehen, cs. letesz; le- szállít; lealecsont, meg- mocskol.
 Herabsinken, k. rh. leülyed, leszáll.
 Herabspringen, k. rh. leng- rik, leuökik.
 Herabsteigen, ca. rh. leuúr.
 Herabsteigen, k. rh. lelép, lehág.
 Herabstimmen, cs. megereszt, alább vess (hangszert).
 Herabströmen, k. lerohan;

leomlik, lebukik. —, cs. lebuklat.	Herauf, ih. fel, föl, föl-felé.	Heraufseifen, k. kieszét.
Herabtragen; cs. rh. le-hord.	Heraufbiegen, cs. rh. fel-görbit.	Herausfahren, k. rh. kimegy (kocsin st.).
Herabströben, cs. rh. lehajt, kerget, leúz.	Heraufbringen, cs. rh. fel-hoz.	Herausfallen, k. rh. kiesik, kilull.
Herabströfen, Herabtropfen, Herabtröpfeln, k. lecsepeg, lecaurog.	Herausfahren, k. rh. feljö (kocsin st.).	Herausfinden, cs. és vh. rh. kitalál, kiismer; kihatól.
Herabwäsigen, cs. lehengerget, legördít.	Heraufführen, cs. fölviaz (kocsin st.); fölvezet.	Herausfliehen, cs. kihalász.
Herabwürbigen, cs. lealacsonyít, legyaláz.	Heraufgehen, k. rh. föl-megy.	Herausfliegen, k. rh. kiszáll, kiröpül.
Herabwürbigen, die; lealacsonyítás, legyalázás.	Heraufholen, cs. felhoz.	Herausfließen, k. rh. kifoly.
Herabziehen, cs. rh. lebúz, levon.	Herauffommen, k. rh. feljö.	Herausfordern, cs. kikér, kikíván; kihí (viadalra).
Herabis, die; czimertudomány.	Herauffreiten, k. rh. fellövagol.	Herausforderung, die; kihívás.
Heraan, ih. elé, elő; fel, föl.	Herausfliegen, k. rh. felhág, föllép.	Herausführen, cs. kiviss, kihord (kocsin); kivezet.
Heraanarbeiten, vh. elényomul, munkával kivergődik.	Herauftreten, k. rh. föllép.	Herausgabe, die; kiadat.
Heraanbrechen, k. rh. elétör, elérohán, előre tolokodik.	Heraufziehen, cs. rh. felhúz, felvon.	Herausgabefu, cs. kivilláz.
Herauseifen, k. elősiet.	Herauswärts, ih. fölfele.	Herausgeben, cs. rh. kiad; visszaad (pénzből).
Heraanfommen, k. rh. eléjö.	Heraus, ih. ki; — damit, csak ki vele.	Herausgeber, der; kiadó.
Heraanfaufen, k. rh. elészalad, eléfut.	Herausaffern, cs. kiszánt.	Herausgehen, k. rh. kimegy, kijö.
Heraanhangen, k. eléközelget.	Herausarbeiten, cs. munkával kivessz v. kiszabadít; sió —, nagy nehezen kiszabadulni.	Herausgleiten, cs. rh. kiönt.
Heraanhangen, die; közelgés, közeledés.	Herausbegeben, vh. rh. kifordul, kimegy.	Herausgraben, l. Ausgraben.
Heraanreifen, k. megérik.	Herausbeichten, cs. kigyón, megyón.	Herausgucken, k. kikandikál, kikukucskál, kikukkan.
Heraanreiten, k. rh. előlovagol.	Herausbefommen, cs. rh. kikap, kivessz.	Heraushalten, cs. rh. ki-tart.
Heraanreiden, cs. és k. odatesz, tol, tassít; közeledik, közeledik.	Herausblasen, cs. rh. kifú.	Heraushängen, cs. kiakaszt, kifüggeszt.
Heraanrücken, k. rh. elécsúsz; élésompolyog.	Herausbraufen, k. kiforr, kibuzog.	Herausheben, cs. rh. kiemel.
Heraanporen, k. eléugrat.	Herausbrechen, k. rh. kitör, kirohán.	Herausheffen, cs. rh. kieselgit, kiesgöl.
Heraanpringen, k. rh. eléugrik.	Herausbringen, cs. rh. kihoz; kivessz.	Heraushehlen, cs. kihoz; kirohán.
Heraanwachsen, k. rh. felnő, felnövekedik, fölserdül.	Herausdrängen, cs. és vh. kiazorit; kiverelkedik.	Herausheften, cs. kiköhög.
	Herausbrechen, cs. kifordít; kiesavar, kifacsar; kiesikar.	Herauslagen, cs. kikerget, kihajt, kiúz.
	Herausdringen, k. rh. kitőlödik, kinyomul.	Herauslaufen, cs. kisserd, kiválogat.
		Herausstopfen, cs. kiporosz, kiver.
		Herauskommen, k. rh. ki-

jő; kitudódik; megjelö-
 nik, kijő, követhetik;
 dabeg fommt nicht her-
 aus, azon sommit sem
 nyerünk; das fommt auf
 eine heraus, az mind
 egy; was fommt dabeg
 heraus? mi hasson lesz
 abból?
 Herausföhnen, k. rh. kijö-
 hot, kiszabadúlhat.
 Herausfragen, ca. kivakar,
 kikapar.
 Herausfuchen, k. rh. ki-
 mász, kicsúsz.
 Herausfragen, l. Herausbe-
 kommen, Herausbringen.
 Herausfassen, ca. rh. kie-
 reszt, kibocsát.
 Herauslaufen, k. rh. kifut,
 kiszalad.
 Herauslegen, ca. kitez, ki-
 rak.
 Herauslesen, ca. kiválaszt,
 kivesz.
 Herausloben, ca. dicser, föl-
 dicser.
 Herauslofen, ca. kicsal.
 Herausmachen, ca. kivoss, ki-
 hús; fű —, kiszabadúl-
 ni, megmenekedni.
 Herausmüffen, k. rh. kikény-
 telematik; das muß her-
 aus, annak ki kell jöni.
 Herausnehmen, ca. rh. ki-
 vessz; kihús; fű in viel
 Freiheit —, merészleni,
 bátorkodni.
 Herauspaden, ca. kirek; fű
 —, előludni, eloson-
 tani.
 Herauspfafen, k. kipattan;
 felpukkad, elpukkan.
 Herauspumpen, k. kiböfent,
 kipottyant.
 Herausraubern, Herausföhnen
 ben, ca. kifecseg, kilo-
 csog, kicsacsog.
 Herauspostern, k. kirobog.

Herauspressen, ca. kinyom,
 kifacsar, kiszajtol.
 Herauspumpen, ca. kiszivat,
 kiszivatyúz.
 Herauspußen, ca. kitisztog-
 gat, kitisztít, kitisztít-
 gat, kicsinosgat, kicsino-
 sit.
 Herausquellen, k. rh. kiser-
 kod, kiserkedez, kibuzog,
 kiforr.
 Herausragen, k. kiáll, ki-
 emelkedik.
 Herausreden, ca. kinyujt, ki-
 ült.
 Herausreiben, ca. kibeszél.
 Herausreiben, ca. rh. kisza-
 kaszt, kiszakít; kicsikar,
 kiragad, kihús.
 Herausrinnen, k. rh. kifoly,
 kicsurog.
 Herausrücken, k. kiáll; mit
 dem Gelde —, pénzrel
 előllani; mit der Spra-
 che nicht — wollen, nem
 merni magát kifejez i,
 nem merni szólni.
 Herausrufen, ca. rh. kihf,
 fölhi, felszólít.
 Herausfagen, ca. kimond.
 Herausfcharren, l. Ausfchar-
 ren.
 Herausfchauen, l. Heraus-
 sehen.
 Herausfchiden, ca. kiküld.
 Herausfchicken, ca. rh. li-
 lö, kihajít. —, k. rh.
 kiszökik.
 Herausfchiffen, k. kihajóká-
 zik, kivez.
 Herausfchlagen, ca. és k. rh.
 kiüt, kiver, kicsahol; ki-
 csap, kitör (a' läng st.).
 Herausfchleichen, k. és vb.
 rh. kilopódszik, kisoant,
 kiszökik.
 Herausfchleppen, ca. kihur-
 csol.

Herausfchmeiffen, l. Heraus-
 werfen.
 Herausfchneiden, ca. rh. ki-
 vág, kimetaz.
 Herausfchöpfen, ca. kimer,
 kimerít.
 Herausfchütteln, ca. kiráz.
 Herausfchütten, ca. kiönt,
 kitölt, kiürít.
 Herausfchwimmen, k. rh. ki-
 úszik.
 Herausfchwüßen, k. kiúszad.
 Herausfchzen, k. rh. kildt,
 kinéz.
 Herausfchzen, ca. kitez.
 Herausfchon, k. rh. kiun v.
 künn van, kivül van.
 Herausfchöffen, k. kikénytetik,
 kikényyszeretik.
 Herausfchöpfen, k. kisótál.
 Herausfchöpfen, ca. rh. kiokád,
 kihány; kiköp.
 Herausfchperren, ca. kisár, ki-
 csuk, kirekeszt.
 Herausfchpringen, k. rh. ki-
 ugrik, kiszökik.
 Herausfchpringen, ca. kiföcs-
 kend, kilövell, kiföcs-
 kendez.
 Herausfchproffen, k. kihajt, ki-
 sarjadzik.
 Herausfchreiten, k. rh. kiáll,
 kidüled.
 Herausfchreufen, ca. rh. kilop,
 kioroz; fű —, kilopód-
 zani.
 Herausfchreufen, k. rh. kihág,
 kilép.
 Herausfchroffen, ca. rh. kita-
 szít, kilök, kicsap (tár-
 saságból).
 Herausfchrottern, ca. kidagog.
 Herausfchreden, eg. kinyujt,
 kiölt; die Zunge —, nyel-
 vét kinyujtani v. kiölteni.
 Herausfchreiffen, ca. rh. ki-
 töröl, kivakar; kiegyen-
 get; fű —, dicsekedni.
 Herausfuchen, ca. kikeres.

Heransthun, cs. rh. kitesz; kivisz; kidug; eltávoztat, kiad (rajta).
 Heranstragen, cs. rh. kihord, kivisz, kihoz, kiemel.
 Heranstreiben, cs. rh. kikerget, kiúz, kihajt.
 Heranstreten, k. rh. kilép, kijő; kitapod, kinyom.
 Heranströpfeln, Heranstropfen, k. és cs. kicsepeg, kicsepereg; kicsepeget.
 Heranwachsen, k. rh. kinő.
 Heranwagen, k. kimer, kimeréssel.
 Heranwählen, k. és cs. kihengereg; kihengerget.
 Heranwachsen, cs. rh. kimos, kiöblít, kitisztít.
 Heranwerfen, cs. rh. kivet, kihajst.
 Heranwischen, cs. kifejt; kibont, kigöngyöl; kigombolyít. —, vh. kihontakozik, kifejtekezik; kigombolyodik.
 Heranwinden, cs. rh. kicaavar, kifacsar, kiteker.
 Heranwischen, cs. kitoröl, kidörgöl. —, k. elosont, kilopódnik.
 Heranwirken, k. kiakar.
 Heranwühlen, cs. kiváj, kítúr.
 Heranwühlen, cs. kifímet, viszszaad.
 Heranziehen, cs. rh. kihúz.
 Heranzupfen, cs. kizóp, kizángat.
 Herbe, mn. fanyar; csipős kesernyés.
 Herbe, Herbigkeit, die; fanyarság; csipősség, kesernyesség.
 Herberge, die; szállás, tanya, szálló.
 Herbergen, cs. és k. szállás

lást ad, szállás a fogad; hezáll.
 Herbergsbater, der; atyamester.
 Herbestellen, cs. ide rendel.
 Herbeten, cs. elimádkoik; elmond, könyv nélkül elmond.
 Herbet, ih. ide; fomm —! jözte ide, jer elő! (összetételekben az igék előtt); elé, elő, hozzá, ide.
 Herbebringen, cs. rh. ide v. előhoz.
 Herberufen, k. elősiet, előrobog.
 Herbefahren, k. rh. előjő, előérkezik (kocsin).
 Herbefahren, das; előérkezés (kocsin).
 Herbefliegen, k. rh. elérőpül, előszáll.
 Herbeführen, cs. előhoz; elővezet.
 Herbegehen, k. rh. előmegy, előáll.
 Herbeholen, cs. előhoz.
 Herbekommen, k. rh. előjő, előáll.
 Herbelaufen, k. rh. előfut, előszalad.
 Herbeloden, cs. előcsal.
 Herbenähen, k. előközelg, előközeledik.
 Herberennen, k. rh. előfut, előszalad.
 Herberücken, cs. előtol.
 Herberufen, cs. rh. előhi, előszólít.
 Herbespringen, k. rh. előugrik.
 Herbeschaffen, cs. előállít, előteremt, előszerz.
 Herbeschleppen, cs. előhurcol.
 Herbetragen, cs. előhord, előhoz.

Herbetreiben, cs. rh. előkerget, előhajt.
 Herbesziehen, cs. rh. előhúz; jemanden bey den Haaren —, valakit hajánál fogva előhúzni.
 Herbitten, cs. rh. ide hi.
 Herblasen, cs. és k. rh. ide v. előfú; le-, elfú.
 Herblüth, mn. fanyarkás, fanyaros, kesernyés, csipős.
 Herbringen, cs. rh. előhoz, ide hoz.
 Herbst, der; ősz; aratás; szüret.
 Herbstarbeit, die; őszi munka.
 Herbstbirn, die; őszi körte.
 Herbstblume, die; őszi virág.
 Herbstken, cs. arat; szüret. —, sz-n. őszellik, tszül (az idő).
 Herbstkeber, das; őszi hidegleles.
 Herbstkrucht, die; őszi gyümölcs.
 Herbstlich, mn. és ih. őszi; őszileg.
 Herbstluft, die; őszi lég v. levegő, őszi szellő.
 Herbstmonat, der; őszi hónap; szent Mihály' hava, september.
 Herbstrose, die; rózsaszilis, mályvaróza.
 Herbstsaat, die; őszi vetés.
 Herbstschein, der; őszi fény.
 Herbsttag, der; őszi nap.
 Herbstwetter, das; őszi idő.
 Herbstzeit, die; ősz.
 Herb, der; tűzhely, gócs.
 Herbe, die; nyáj, caorda.
 Herbenweise, ih. nyájonként, caordánként, seregenként.
 Herbst, das; házadó, tűzhelypénz.
 Herbstfest, der; kéntkapál.

Derbschnit, der; hármorkovács.
 Derdurf, ib. itt által, ezen által; itt keresztül, ezen keresztül.
 Derdvogel, der; csalmadár.
 Derdin, ib. bf. —, izs. aszbad! tessék!
 Derdinbreiten, k. rh. betör, beront; herohan; die Nacht bricht herein, közelit az éjszaka.
 Derdinbringen, cs. rh. behoz, hovezot.
 Derdinbringen, cs. betol; sich —, betolakodni.
 Derdinbringen, k. rh. behat, benyomul, betolakodik.
 Derdinfahren, k. rh. bomegy (kocsin stc.).
 Derdinfahren, cs. beviaz (kocsin stc.); bevazot.
 Derdingen, k. rh. bomegy.
 Derdinholen, cs. behoz.
 Derdinhoumen, k. rh. bejő.
 Derdinhoumen, k. rh. behohet (menoi).
 Derdinrichten, k. rh. becsúsz, hemász; belopód-sik.
 Derdinlassen, cs. rh. beerazot, bebocsát.
 Derdinnehmen, cs. rh. bevesz.
 Derdinsthigen, cs. bekénytet, bekényzerit.
 Derdinrufen, cs. rh. behi.
 Derdinrichten, cs. és k. rh. belő; herohan.
 Derdinsteigen, k. rh. belép, behág.
 Derdinstricken, k. és cs. herohan, bezuhaj, bebuktat.
 Derdinthun, cs. rh. betesz, belé tesz.
 Derdintragen, cs. rh. behord, behoz.
 Derdinsetzen, k. rh. belép.

Derdintriden, cs. rh. behajt, bekerget.
 Derdinziehen, cs. rh. beház, bevon.
 Derdinzuwingen, cs. rh. bekénytet, bekényzerit.
 Derdinziehen, cs. előbeesdi.
 Derdinfahren, k. rh. ide jő (kocsin stc.); über einen —, valakinek esni, valakire támadni.
 Derdinsetzen, k. rh. ide v. erre foly.
 Derdinfordern, cs. ide kíván; ide idéz.
 Derdinfahren, cs. ide hoz, hord (kocsin, stc.); ide vezet.
 Derdinengang, der; idejövétel; folyamat, menetel.
 Derdingeben, cs. rh. ide ad.
 Derdingegen, l. Hingegen.
 Derdingehen, k. rh. ide jő, ide közelit; történi; über etwas —, valamire fogni v. látni; über einen —, valakit megtámadni, valakin rajta menni.
 Derdinhalten, cs. rh. ide tart, nyujt. —, k. rh. tár, szueved, kiáll; — müssen, túrni, kiállani.
 Derdinholen, cs. ide hoz, előhoz.
 Derdinholen, k. ide hallik.
 Derdinring, l. Haring.
 Derdinrufen, k. rh. ide jő; származik; jemanden — lassen, valakit előparacsolni, előhivani.
 Derdinnehmen, cs. és; jövétel, érkezés; származás, születés, eredet.
 Derdinnehmen, mn. szokott, megszokott, bevett, szokásban lévő; das ist lo — bey uns, nálunk az a bevett szokás.

Derdinsetzen, k. rh. ide csúsz, más.
 Derdinziehen, cs. elkap, eltalál.
 Derdinkunft, die; idejövétel; eredet, származás; szokás.
 Derdinlassen, cs. elhebeg, eldadog.
 Derdinlangen, cs. ide nyujt v. ad. —, k. ide ér v. nyúlik.
 Derdinlaufen, k. rh. ide fut, szalad; ein Derdinlaufener, sohonnai, jöttment.
 Derdinlegen, cs. ide tesz.
 Derdinleiten, cs. ide vezet; követketet, származtat.
 Derdinleitung, die; ide vezet; követketetés, származtatás.
 Derdinlesen, cs. rh. elolvas; előolvas, leolvas.
 Derdinling, der; egres, éretlen szőlő.
 Derdinliste, die; húsoz somfa, veresgyűrű.
 Derdinladen, cs. ide csalogat; édesget, csábit.
 Derdinmachen, vb. neki esik, hozzá fog; sich über etwas —, neki esni valaminek.
 Derdinman, der; Hermán, (snév).
 Derdinmet, die; neves montika.
 Derdinmehl, das; hölgyemenyét, hölgy; hölgybár, hölgyprém.
 Derdinmehl, die; nemes aszka.
 Derdinmehl, die; hermetizált szobor.
 Derdinmetisch, mn. és ih. légmentes; légmentesen.
 Derdinmurmeln, cs. elő-, lemorog, elő-, ledörmög.
 Derdinmüssen, k. rh. ide kénytetik, kényzeritetik (jóni),

Hernech, ih. azután, aztán, továbbad.
 Hernehmen, cs. rh. elővesz, ide vesz; wo soll ich's —? hol vegyem? einen —, valakit elővenni, szappan nélkül megmosni.
 Herneunen, k. rh. előnevez.
 Herneieder, ih. ide le, ide alá, alatti.
 Herneisch, mn. és ih. hősi, dalaás; hősileg, dalaásan.
 Herneid, ber; hírnök.
 Herneidstab, ber; hírnökpálcza.
 Herneplappern, Herneplaudern, cs. előfenegeg.
 Herr, ber; úr; — über etw was sein, valamit uralkodni; er ist — über seine Leidenschaften, ura indulatainak; mein —! uram! meine Herren, uraim! mein —, uram v. férjem.
 Herneuchen, cs. elő-, lessámol, elszámít.
 Hernechnung, die; elő-, elszámolás, elszámítás.
 Hernecken, cs. ide v. előnyújt.
 Hernechten, cs. ide nyújt, ad.
 Herneife, die; ide utazás.
 Herneissen, k. ide utazik.
 Hernebrod, das; fehér kenyér; szolgakenyér.
 Hernebienst, ber; úr' szolgálatja; úr' dolga.
 Hernegunst, die; úri kegy v. kegyelem.
 Hernehanz, das; uraságház, úri ház.
 Herneheben, das; úri élet.
 Hernehen, mn. uratlan, gazdátlan.
 Hernehehente, die; úri csapások.

Herneheit, ber; úrlak.
 Hernehand, ber; úri rend.
 Hernehaftel, die, Herneheit, ber; úri asztal.
 Herneheim, ber; úri bor.
 Herneisch, mn. és ih. uras; uras-n.
 Herneisch, mn. és ih. úri, dicső; úrilag, dicsőn.
 Herneischeit, die; dicsőség.
 Herneischhaft, die; uraság; uradalom; nach der — streben, uralkodásra vágyni.
 Herneischhaftich, mn. urasági, uradalmi.
 Herneischen, k. uralkodik.
 Herneischend, mn. uralkodó.
 Herneischeit, ber; uralkodói szellem.
 Herneischeit, die; uralkodási vágy.
 Herneischeitig, mn. uralkodásra vágyó.
 Herneischen, cs. idebb húz, idebb tol. —, k. idebb tolódik, erőbb húzódik; ide jő.
 Herneisen, cs. rh. ide hi.
 Herneehren, k. ered, származik.
 Hernefagen, cs. elő-, elmound, elő-, elbeszél.
 Hernefagung, die; elő-, elmoundás, elő-, elbeszélés.
 Hernefassen, cs. szerez; ide hoz, elhoz; ide parancsol.
 Hernefauen, l. Hernefehen.
 Hernefcheiden, cs. ide küld.
 Hernefeheben, cs. rh. ide tol, csúsztat.
 Hernefehehen, cs. rh. ide lő; előre ad (pénzt). —, k. rh. ide csap, lövell.
 Hernefehehen, k. ide ovas, ide hajozik.
 Hernefehegen, cs. rh. ide üt.
 Hernefehehen, k. és vh. rh. ide lopózik.

Hernefeheifen, Hernefeheppen, cs. ide húz, hurcol.
 Hernefehehattern, Hernefehehaben, l. Hernefeheplappern.
 Hernefehereiben, cs. rh. ide ír; wo schreibt sich das her? honnét jő az? honnét származik az?
 Hernefehen, k. rh. ide lát, néz.
 Hernefehehen, vh. ide kíváncosik.
 Hernefehen, cs. ide tesz. —, vh. ide ül.
 Hernefehen, k. rh. van (valahonnan); wo sehd ihr her? honnét való kend?
 Hernefehen, cs. rh. elánekkel, eldall, eldallol.
 Hernefehen, k. rh. ide ül.
 Hernefehen, k. ide kell (jöni st.).
 Hernefehemest, cs. eldadog, akadozva elmound.
 Hernefeheumen, k. ered, származik.
 Hernefehemund, mn. eredő, származó.
 Hernefehemung, die; eredés, származás; eredet, származat.
 Hernefeheubar, mn. visszaállítható; javítható.
 Hernefehehen, cs. ide tesz, állít, előállít; hernefehehest werden, meggyógyulni.
 Hernefehehung, die; idetétel; előállítás; visszaállítás, kiegészítés; kigyógyulás, felgyógyulás.
 Hernefehehattern, cs. elődadog.
 Hernefehehagen, cs. ide nyújt.
 Hernefehehagen, cs. rh. ide hoz, hord.
 Hernefehehagen, k. rh. ide lép, közelelt.
 Hernefehehen, ih. ide által, ide, erre; (összetételekben igék előtt) át, által.

Herüberbringen, cs. rh. áthos.
 Herüberfliegen, k. rh. átröpül, átszáll.
 Herüberführen, cs. áthoz, áthord (kocsin, hajón st.); átvonot.
 Herübergehen, k. rh. átjö.
 Herüberhíden, cs. átküld.
 Herüberhísten, k. rh. áthág.
 Herüberwerfen, cs. rh. átvot, áthajít.
 Herum, ib. körül, köröskörül; szerte, ide 's tova, mindenfelé; tájban, tájon, körül; um die Stadt —, a' város körül; irgendwo hier —, itt e' vidéken valahol; hier in der Nähe —, itt valahol közel; da —, in der Gegend —, itt valahol, e' tájon valahol; anenthalben —, köröskörül mindenütt; an verschiedenen Orten —, különböző helyeken; um Mittag —, dél tájban; um Abend —, esteve felé; um 6 Uhr —, 6 óra tájban.
 Herumbalgen, vb. birkosik, külekosik.
 Herumbelßen, k. rh. marakodik.
 Herumbiegen, cs. rh. körülhajt; meggörbit.
 Herumbreßen, cs. és vh. körüllforgat; körüllforgog.
 Herumfahren, k. rh. körüljár (kocsin, hajón st.); um die Stadt —, a' város körül kocsizni; mit den Händen —, késsével hadarászni; an der Mühle —, a' part körül hajózni.
 Herumflattern, k. ide 's tova röpköd.

Herumfließen, k. rh. körülfolyl.
 Herumfragen, cs. mindenfelé v. mindenütt kérdészködik.
 Herumfuhteln, k. hadonász, hadarász.
 Herumführen, cs. vezetget, körülvezet.
 Herumgaffen, k. ácsorog, bámeázkodik.
 Herumgeben, cs. rh. körüladogat, köröskörül adogat.
 Herumgehen, k. rh. köröskörül jár; szertesszét jár-kál, jár-ke; es geht das Gerücht herum, azt hirtelkik, az a' hír foly; das geht mir im Kopf herum, az forog a' fejemben; um jemanden —, valaki körül forgolódni, valaki' kedvét keresni; — lassen, jártatni, kerengtetni; das Glas — lassen, poharat jártatni.
 Herumgehen, das; járáskeles; forgás, kerengés; in unserm —, jártunkbalkeltünkben.
 Herumhauen, k. rh. vagdalkosik; karddal badonász v. hadarász.
 Herumheßen, cs. körülhajszol, megszaklat.
 Herumhüpfen, k. köröskörül szökdel, ugros, ugárdanszik.
 Herumhüpfen, k. tévelyg, bolylong, kóvályog.
 Herumhugen, cs. körülhú, hajhász.
 Herumhühen, k. körülfordul.
 Herumkommen, k. rh. körülrjö.
 Herumkreuzen, k. kóvályog.

Herumkriechen, k. rh. mászkál.
 Herumlagern, k. körültelepedik.
 Herumlaufen, k. rh. futkos, szaladgál, jár-ke.
 Herumlegen, cs. körülrak, körüllétes; köröskörül rak.
 Herumliegen, k. rh. körülfekszik.
 Herummanöhen, k. pissmog, piszkál.
 Herumnehmen, cs. rh. körülvessz, körüllétes; dorgál.
 Herumpactöhen, k. pocskol, pocskol.
 Herumpfeiffen, cs. összevisszasz, korbácsol, ostoroz, köröskörül korbácsol, ostoroz; körülhajt (ostorral).
 Herumprügeln, cs. köröskörül ver; flö —, verekedni.
 Herumquähen, vb. rh. gyötördik.
 Herumreißen, cs. körüladogat, késröl kézre ad.
 Herumreisen, k. körülutas; mindenfelé utaz.
 Herumreiten, k. rh. körüllovagol; köröskörül lovagol.
 Herumrennen, l. Herumlaufen.
 Herumrollen, k. és cs. körülhengereg; körülhengerít, körülhengerget.
 Herumröhren, cs. megkavar, kavargat.
 Herumrütteln, cs. megrásegat.
 Herumschauern, k. körülhú.
 Herumschiden, os, mindenfelé küldöz.
 Herumschießen, k. rh. mindenfelé lödöz v. lövöldöz.
 Herumschiffen, k. körülhajózik; szerte szét hajózik.

Herumkölagen, ca. rh. körülkanyarít; fió —, verekedni, viaskodni.	Herumtappen, k. tapogat, tapogatózik.	Herunterarbeiten, ca. ledolgozik.
Herumköfeden, k. rh. ólákodik, bujkál.	Herumtaumeln, k. ide 's tova tántorog v. támo-lyog.	Herunterberufen, vh. lefárad.
Herumköfendern, k. barangol, lézeng.	Herumtragen, ca. rh. körülhord, körülhordoz.	Herunterbringen, ca. rh. lehoz; alacsonyít, ront, szegényít.
Herumköfeypen, ca. körülhúrczol.	Herumtrapseln, k. típus, típus-tapos.	Herunterdrücken, ca. lenyom, alá nyom.
Herumkömarogon, k. élődik.	Herumtreiben, ca. rh. ide 's tova űz, kerget, hajt, hajléz; fió —, barangol- ni, csatangolni.	Herunterfahren, k. rh. lömegy (kocsin st.).
Herumköwförmen, k. barangol, kalandoz; döszöl.	Herumtreten, k. rh. tapos.	Herunterfallen, k. rh. le- esik.
Herumköwfifen, k. kóborol, kószál, csatangol, kalé- zol.	Herumtrinken, k. rh. sorra v. körben iszik, bujdosó poharat iszik.	Herunterfliegen, k. rh. leszáll, leröpül.
Herumköwtenen, k. kanyarodik, kanyarúl, körülkanyarúl.	Herumtummeln, ca. sargat, hajszol (p. o. lovat).	Herunterfließen, k. rh. löfoly.
Herumköhen, k. rh. körülkürül lát; körülkürül néz.	Herumwölgen, ca. és vh. hengerget, görget; ide 's tova hengerget; henger- gereg.	Herunterführen, ca. levekét; levissz.
Herumköfenden, ca. küldönget.	Herumwandern, k. bujdosik, vándorol.	Heruntergießen, ca. rh. löönt, letölt.
Herumköfeden, Herumköfeden, ca. körülrak, körülállítgat.	Herumwerfen, ca. és vb. rb. hány-vet, ide oda hány; hánykolódik, hányakodik.	Herunterhalten, ca. rh. le- tart.
Herumköfen, k. rh. körül van.	Herumwifeln, ca. körülteker- get.	Herunterhangen, k. lefűg, lélóg.
Herumköfiben, k. rh. körülül.	Herumwinden, ca. rh. körültekerget, körülteker, körül- csavar. —, vh. rh. körülteker- gőzik, körülcsavarúl.	Herunterhängen, ca. lefűg- eszt, leakaszt.
Herumköfien, ca. játszado- zik.	Herumwölhen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	Herunterhauen, ca. rh. lövág, lemetsz.
Herumköfingen, k. rh. ugroz, ugrándozik.	Herumwäfen, ca. körülteker- get.	Herunterheben, ca. rh. le- emel.
Herumköfisen, k. és ca. fecskendez; fecseg.	Herumwunden, ca. rh. körültekerget, körülteker, körül- csavar. —, vh. rh. körülteker- gőzik, körülcsavarúl.	Herunterhelfen, ca. rh. le- segít, lesegél.
Herumköfiteru, k. veszekedik, csivakodik.	Herumwölhen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	Herunterholen, ca. lehoz.
Herumköfihen, k. rh. körüláll, állong, ácsorog.	Herumwäfen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	Herunterlagern, ca. lekerget, lehajt, lefűz.
Herumköfiben, ca. és k. őszszekuszál; piszkál, szitogat.	Herumwäfen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	Herunterloßern, ca. és k. legurít, lehengerít; legarúl, lehengerereg.
Herumköfiden, k. rh. Herumwäfen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	Herumwäfen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	Herunterkommen, k. rh. löfű; leszáll, alább száll.
Herumköfiden, k. kószál, csapong, kóborol.	Herumwäfen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	Herunterkönnen, k. rh. löjöhet, lemehet.
Herumköfiden, k. kóbor, kóborol.	Herumwäfen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	Herunterkriechen, k. rh. lömász.
Herumköfiden, ca. körülhint.	Herumwäfen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	Herunterlassen, ca. rh. löereszt, lebecsát, leenged. —, vh. rh. lehöcsökösik,
Herumköfiden, ca. keresgél.	Herumwäfen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	Herunterlaufen, k. rh. lefut, lezaled.
Herumköfiden, k. körülhán- ozol.	Herumwäfen, ca. tür, ás- kát, szétűr.	

Herunterlegen, cs. letesz.
 Heruntermachen, cs. leereszt,
 lohocsát; lehord, leaszid.
 Herunternehmen, cs. rh. le-
 vessz, leaxed.
 Herunterziehen, cs. és k. le-
 nyujt; leér, lenyúlik.
 Herunterreiben, cs. rh. leaxa-
 kaszt, leaxakít; ledorgál,
 megszid.
 Herunterrinnen, k. rh. lefoly,
 lecaurog.
 Herunterrollen, Herunterwäl-
 len, cs. és k. lehengerít,
 legördít; lehengeredik, le-
 gördül.
 Herunterrollen, cs. letol. —,
 k. lefartol.
 Herunterstieben, cs. rh. le-
 tol, lecaúztat.
 Herunterstieben, cs. rh. le-
 löh. —, k. rh. leaxáll, le-
 rohan, leereszkedik.
 Herunter schlagen, cs. rh. le-
 üt, lever. —, k. rh. le-
 eszik.
 Herunterstürzen, cs. rh. le-
 vet, lehajt, ledob.
 Herunterstürzen, cs. rh. le-
 vág, lemetsz.
 Heruntersehen, k. rh. lelát,
 lenéz.
 Heruntersehen, cs. letesz.
 Herunterstürzen, k. rh. leaxü-
 lyed, leaxáll.
 Herunterstürzen, k. rh. lelop,
 lehág.
 Herunterstellen, cs. letesz, le-
 rak, leállít.
 Herunterstößen, cs. rh. leta-
 szít, lelök.
 Herunterstürzen, k. és cs. le-
 rohan; lezuhán; lebuktat,
 letassít.
 Heruntertragen, cs. rh. le-
 hord, levisz.
 Herunterträufeln, Herunter-
 träufeln, Heruntertropfen, cs.

lecaepgetet, lepárol, le-
 caurga.
 Heruntertreiben, cs. rh. le-
 úz, lekergot, lehajt.
 Herunterwärts, ih. lefelé.
 Herunterwerfen, cs. rh. le-
 vet, lehajt, ledob.
 Herunterziehen, cs. és k. rb.
 lehúz, levon, leránt; le-
 hurcolkodik, leköltözik.
 Herbor, ih. ki, elé, elő,
 kifelé; founn —! jász-
 te elő!
 Herborbliden, k. kitekint,
 kipillant; kitűnik, kitet-
 szik.
 Herborbruchen, k. rh. kiront,
 kitör, elötűnik.
 Herborbringen, cs. rh. elé-
 hoz; eléállít, terezt; te-
 rem; felhoz, felbord; Be-
 weise —, okokat felhor-
 dani; Junge —, hadra-
 ni; Ebue —, hangokat
 adni.
 Herborbringer, der; termesz-
 tő; alkató.
 Herborbrängen, vh. és cs.
 elétolakodik, elényomul;
 kitol, előre nyom.
 Herborbringen, k. rh. kihát,
 kirohan.
 Herborführen, k. rh. eléjő;
 kijő (koosin st.), eléjár.
 Herborfäulen, k. rh. előesik,
 kiesik, előre esik.
 Herborführen, cs. elővezet,
 kiveszt; kivisz (kocsin,
 szekeren).
 Herborgehen, k. rh. kijő,
 kimegy; következik, ki-
 teteszik.
 Herborgrängen, k. kitündök-
 lik, kicsillámlik, kira-
 gog.
 Herborgeben, cs. és vh. rh.
 kiemel; kiemelkedik.
 Herbornehmen, k. ki-, elő-
 cairázik, kihajt.

Herborfommen, k. rh. elő-
 jő, kijő; hajt; serköt;
 nő.
 Herborfuchen, k. rh. előmász,
 kimász.
 Herborfängen, cs. kinyujt,
 kiterjeszt.
 Herborlaufen, k. rh. elő-, ki-
 fut, elő-, kizsalad.
 Herborfuchen, k. Herbor-
 schelten, k. rh. kivilág-
 lik, kitündöklik, kitet-
 szik.
 Herborlösen, cs. kicsal.
 Herbormachen, vh. előterem,
 elötűnik.
 Herbornehmen, cs. rh. elő-
 vessz.
 Herborquellen, k. rh. kifa-
 kad, előserked, kibuzog.
 Herborragen, k. kinyúlik,
 kiáll; kiemelkedik, kitű-
 nik.
 Herborreden, cs. kinyujt, ki-
 ölt.
 Herborriden, cs. és k. ki-
 tol, előmondít; eléáll.
 Herborrufen, cs. rh. fölhi,
 előhi.
 Herborstieben, cs. rh. kitő,
 kihajt. —, k. rh. kllö-
 vell, kiugrik, kiszökik;
 hirtelen felhő.
 Herborstimmern, k. kicsil-
 lámlik, kipillog.
 Herborstößen, k. rh. elő-
 lopózik, elősompolyog.
 Herborstößen, cs. előhuz-
 csol, kihurezol.
 Herborstürzen, k. rh. elő-,
 kiugrik, elő-, kiszökik.
 Herborstürzen, Herborstür-
 zeln, k. kibuzog, kilö-
 vell.
 Herborstürzen, k. kihajt, fel-
 sarjad.
 Herborstuchen, k. rh. kitű-
 nik, túlhalad (rajta), ki-
 teteszik, túlüt, elüt.

Herborstehen, k. rh. kiáll, kiül, kiállad.
 Herborstosen, ca. rh. elé-, kilök, kitaszít.
 Herborstrecken, ca. elé-, ki-nyujt.
 Herborstuchen, ca. elő-, ki-keres.
 Hervortun, ca. rh. kitesz. —, vh. rh. kitűnik, kitet-szik; magát megkülönböz-teti.
 Hervortreiben, ca. rh. elő-hajt, kifsz. —, k. rh. fakad, hajt.
 Hervortreten, k. rh. elő-, ki-lép, eléáll.
 Herwachsen, k. rh. ki-, felnö.
 Herwachsen, ca. rh. ki-, eléhúz; megkülönböztet.
 Herwärts, ib. erre, emerre, errefelé.
 Herweg, der; jövet; auf meinem Herwege, jöttöm-ben.
 Herweisen, ca. rh. elémutat, eléad.
 Herwerfen, ca. rh. ide vet, hajt, dob.
 Herwinten, ca. ide int.
 Herwurf, der; idevetés, do-bás, hajítás.
 Herz, das; szív; szű; bá-torságt közep; indulat; von Herzen gern, igen szivesen, szivesörömet; das — schlägt, pocht, a' szív ver, dobog; etwas zu Herzen nehmen, vala-mit szívére venni; das geht mir zu Herzen, az szívemre hat; das thut mir im Herzen weh, azt szívemből sajnálom; er hat sein —, nincs szíve, nincs bátorsága; einem — ma-chen, valakit felbátorítani; mein Herz; mein Herz;

hen; szívem; szívcsakém!
 Herzaber, die; szívér, függ-ér.
 Herzdähnen, ca. elő-, leszámol.
 Herzdähnung, die; elé-, leszámolás.
 Herzbalsam, der; szívbal-zam.
 Herzblennung, die; szív-nehezség, szívszorulás.
 Herzentel, der, Herzfell, das; szívburok, szívhár-tya.
 Herzbhatt, das; rekeszinom; csiralevél; szerető, ked-ves; er ist fein —, sze-retője.
 Herzbrehend, mn. szívzúzó, szívcsakasztó.
 Herzbrücken, das; szívso-rulás.
 Herzen, ca. spol. kegyel.
 Herzensangst, die; szívbánat, szívaggodalom.
 Herzensergiehung, die; szív-ömlendezés.
 Herzensfreude, Herzenslust, die; szívöröm, szívkej; nach Herzenslust, kejked-vére, :etszés szerint.
 Herzensfreund, der; lelkiha-rát.
 Herzenskundiger, der; szű-vizsgáló.
 Herzensleid, das; szívfájdalom, keserűség.
 Herzensmeinung, die; valódi vélemény.
 Herzenswundt, der; szűk-kivánat, szívvágy; nach meinem —, szívem sze-rint.
 Herzröthe, l. Blasenröthe.
 Herzerkennend, Herzerkennend, mn. és ib. szívörvendez-tető, szívélesztő; szív-örvendestetőleg, szívélesztőleg.

Herzerhebend, mn. és ib. szív-emelő; szívemelőleg.
 Herzstieber, das; szűlás.
 Herzsinger, l. Gethsinger.
 Herzgeblütt, das; szűvér; üt-eres vér.
 Herzgespann, das; szívesszű-lés, gyomorgörce; szű-rős gyöngyhím, szívörösi-tő szű.
 Herzgrube, die; szívgyödör, gyomorfej.
 Herzhalt, mn. és ib. bátor, bátoriszű; bátran, bátoriszűileg.
 Herzhastigkeit, die; bátorság, bátorsízűség.
 Herziehen, ca. és k. rh. ide húz, von; ide költözik, költözködik, telepedik.
 Herzig, mn. kedves, csinos.
 Herzinnig, mn. és ib. szív-beli, szíves; teljes szív-ből.
 Herzkammer, die; szívüreg, szűgyomo.
 Herzklopp, die; szűbillen-tyű.
 Herzklopfen, das; szívdobogás.
 Herzkraut, das; szűrős gyöngy-hím.
 Herzküßchen, Herzküßchen, das; szűfulcae.
 Herzlich, mn. és ib. szíves, kedves; szivesen, ked-vesen; — gern, szives-örömet.
 Herzlichkeit, die; sziveség.
 Herzlieb, mn. drágalátos, kedves, szerelmes.
 Herzlos, mn. és ib. szűtö-len, szívetlen; szűtelenül, szívetlenül.
 Herzmuschel, die; szűcsiga.
 Herznagend, mn. szűmardós, szívemcsztó.
 Herznag, der; herczeg.
 Herznoginn, die; herczegnő.

Herzogth, mn. és ih. herczegi; herczegileg.
 Herzogthum, das; herczegség.
 Herzhöf, das; szépaiza.
 Herzhöftig, mn. szüdbogós.
 Herzhöftung, die; sziverdésítés.
 Herzhof, der; végcsapás (keréken-törésnél); bal eset.
 Herzu, ih. ide, erre, erőrefelé.
 Herzwasser, das; szübürokvis.
 Herztöth, das; szüfájdalom, szübjai.
 Herzwurm, der; szüpöfeteg.
 Herztourist, die; szüvgyökér.
 Heffe, der; haszjai.
 Heffisch, mn. haszjai.
 Heftahn, die, Heftgarten, der; vadvitakert.
 Hebe, die; vadászhat, hajtás; vadvita.
 Heben, ca. vadász, hajt; einen Hasen —, nyulat hajtani; die Hunde auf jemanden —, a' kutyákat valakire uszítani; an einander —, egymás ellen ingerleni.
 Heber, der; uszító; ingerlő, bujtogató.
 Hebhaus, das; vadvitaház.
 Hebhund, der; fogó eb v. kutya.
 Heblagd, die; ebvadászat.
 Hebpeitsche, die; karikás ostor.
 Hebstreid, der; kutyapórás.
 Heu, das; széna; — machen, szénát takarítani.
 Heubaum, der; nyomórúd.
 Heubinber, der; szénakötő.
 Heuboden, der; szénapadlás.
 Heubund, das; szénanyaláb, kötelészéna.
 Heubstär II.

Heuchler, die; képmutatás, kétszínűség, szineskedés.
 Heucheln, k. kétszínűsködni, szineskedik.
 Heuchler, der; kétszínű, képmutató, szineskedő.
 Heuchlerisch, mn. és ih. kétszínű, képmutató, szineskedő; kétszínűleg, képmutatólag, szineskedőleg.
 Heuer, die; haszonbér, haszonbérlet, árenda.
 Heuer, ih. az idén, ez évben, ez osztendőben.
 Heuerig, ih. idei.
 Heuerling, der; bérbenlakó.
 Heuern, ca. kibérel, kifogad.
 Heuernte, die; szénatakarítás.
 Heugabel, die; szénahányó villa.
 Heufen, k. ordit, tutul; üvölt; jajgat.
 Heufen, das; ordítás, tuulás; üvöltés, böge; jajgatás.
 Heumachen, das; szénatakarítás.
 Heumacher, der; kassás, gyűjtő, piripió.
 Heumagazin, das; szénapajta.
 Heumöser, der; kassás.
 Heumarst, der; szénapiacz.
 Heumonat, der; július, szent Jakab' hava.
 Heusferd, das; usitakötő, acsa; szöcske.
 Heuschen, der; szénagoreblye.
 Heusaamen, der; lümag.
 Heuschener, die; szénacsűr.
 Heuschobet, der; szénaboglya.
 Heuschrecke, die; tücsök, saske.
 Heuschreckenbaum, der fehér akác; hajtás lepónfa.
 Heuschreckengrille, die kabócza.

Heute, ih. ma; zwischen — und morgen, ma vagy holnap; — über acht Tage, mához egy hétre; — über 14 Tag, mához két hétre; — den ganzen Tag, ma az egész nap; — zu Tag, a' mai világban; auf —, mára; bis auf —, mai napig, maig.
 Heutig, mn. mai; heutiget Tages, mai időben, mai nap.
 Heuvogel, der; piripió.
 Heuwage, die; szénamézs.
 Heuwagen, der; szénás szekér.
 Heuzehnd, der; szénatized.
 Heuraster, der; hatosvers.
 Here, die; hozorkány.
 Heren, k. bossorkánykodik. hűhájoskodik.
 Herenbuch, das; varázskönyv. jóskönyv.
 Herenfahrt, die; bossorkányjárás.
 Herenfest, das; bossorkányünnep.
 Herenfrant, das; szürompár; bodros varádics.
 Herenfreis, der; bossorkánykör, hűbör.
 Herenmehl, das; kapesos korpass' magva.
 Herenmeister, der; bümester, bossorkánymester szemfényvesztő; jósforgószélescsiga.
 Herenprozeß, der; bossorkányper.
 Herentanz, der; bossorkánytánc.
 Hererenz, die; bossorkányság, hűvölés; szemfényvesztés.
 Hey da! Heja! issz, héjh! hajh! — lustig! nosza rajta! vigan!
 He, l. Hier.
 Heib, der; vágás; sob; cin

nem Hiebe gebelt, valakit megvagdalni; Hiebe befommen, vágást kapni; er hat einen —, bekapott, becsipett, nyakban van, (t. i. boros); eszels, hobó.

Hieben, Hierdurch, sc. l. Hierbey, Hierdurch, ol.

Hief, Hieflos, der; kürt-hang, kürtészó.

Hiefhorn, das; vadász-kürt.

Hiefriemen, der; kürtészij.

Hieneben, ih. itt lenn, itt alant, e' földön, ez életben.

Hier, ih. itt, e' helyen, e' helytt; — hinauf, erre fel, itt föl; — herauf, erre föl, erre fölfelé; — herab, hlnab, erre le, itt le; — heraus, hinaus, inaneu; — draußen, itt künn; dieser Mann —? ez-e? ezen ember-e? — bit ich, itt vagyok, jelen vagyok; — und dort, itt ott, imitt amott; von —, innen.

Hieran, ih. ezen, ebben, ennél fogva.

Hierarchie, die; papuralkodás.

Hierauf, ih. erre, ezután.

Hieraus, ih. ebből, inaneu.

Hierbey, ih. itten, e' mellett, ezen dologban.

Hierdurch, ih. ezen át, keresztül, ez által, ezal.

Hiersein, ih. ebben, benne.

Hierfür, l. Dafür.

Hiergegen, ih. ellenben, ez ellen.

Hierher, ih. ide, erre; bis —, idáig.

Hierherwärts, Hierhin, ih. erre.

Hierin, ih. ebben, e' helytt.

Hiermit, ih. ezzel, ezennel; tehát.

Hiernach, ih. e' szerint, ekként.

Hiernebst, ih. e' mellett, ezen kívül; itt közel, itt mindjárt.

Hieroben, ih. itt közel, itt mindjárt.

Hieroben, l. Hienieden.

Hieroglyphe, die; képbetű, képjelirat.

Hieronymus, der; Jeromos, Jerus. (kénv).

Hierfern, das; ittlét, jelenlét.

Hierüber, ih. ezen át; e' felől.

Hierum, ih. e' miatt, ezért.

Hierunter, ih. itt lenn, itt alant; között.

Hiervon, ih. ebből; innen; közül.

Hieryn, ih. erre, ezen dologra, ehhez.

Hierzwischen, ih. ezek közt, ezekben, ezen dolgok közt.

Hiesig, mn. idevaló; die hiesigen Leute, a' mi embereink, az id-valók.

Hifthorn, l. Hiefhorn.

Hilarus, der; Vidor, (génv).

Himbeer, die; málna, málnabogyó.

Himbeerensaft, der; málnalé, málnenedv.

Himbeerenstrauch, der; málnabokor.

Himbeerstift, der; málnaczet.

Himmel, der; ég, menny; ein betterer —, tiasta ég; unter freyem —, a' szabad ég alatt; der Sternen —, a' csillagos ég; bis zum — erheben, égig magasztalni; in den — kommen, üdvözülni, mennybe menni; das weiß der —, azt a' jó isten tudja; dem

— sey Dank, hála istennek, hála az egeknek; um's Himmels Willen! az istentért! az egekért!

Himmelan, ih. az égbe, égig, az egekig.

Himmelbett, das; mennyezetes ágy, födeles nyoszolya.

Himmelblau, mn. égssin, égsszínű.

Himmelbrand, der; ökörfarkkóró.

Himmelbrod, das; mennyei kenyér.

Himmelfahrt, die; mennybemenetel.

Himmelfahrtstag, der; áldozó csőtörtök, Krisztus' mennybemenetele.

Himmelhoch, mn. égigérő, égignyúló; hörihorgas; himmelhoher Mensch, hörihorgas v. lancz ember. —, ih. az égig.

Himmeln, k. hal; villan.

Himmelreich, das; mennyország.

Himmelstafel, die; égtengely.

Himmelstempel, die; égark.

Himmelstempelreißung, die; égleírás, égraja.

Himmelstewohner, t. mennyeciek, églakók.

Himmelstift, das; tajtékocson.

Himmelstbogen, der; égiv, szivárvány, kegyelet.

Himmelstbrant, die; apácza, ég' jegyese.

Himmelstbürger, der; égi lakos, boldog.

Himmelstreyend, mn. égbe kiáltó.

Himmelstfeste, die; mennyezet, égholt.

Himmelstegend, die; égtáj.

Himmelstegensüße, das; ég-holtzat.

Himmelsterte, die; égabross.

Himmelsflügel, der; égi test.	barátság ide barátság oda;	Hinauflegen, ca. föltesz, fel-
Himmelsföld, der; égkör.	nach Ofen —, Buda felé.	rak.
Himmelsfugel, die; éggömb.	Hinab, ih. le, lefelé.	Hinaufreifen, k. felütetik.
Himmelsfughe, die; égtudomány.	Hinabbringen, ca. rh. levisz.	Hinaufreiten, k. rh. fellovagal.
Himmelsluft, die; mennyiség.	Hinabfahren, k. rh. lemegy (kocsin, hajón st.).	Hinauffächeln, ca. rh. fölrendel, felparancsol; felhord, feltakarít.
Himmelsluft, die; mennyei öröm, égi kéj.	Hinabfahrt, die; lemenés, leereszkedés (kocsin st.).	Hinanfschneiden, ca. felküld.
Himmelspol, der; égcsark, göncsöl.	Hinabfallen, k. rh. leesik.	Hinaufspringen, k. rh. felugrik, felszökik.
Himmelsstüffel, der; tavaszi kankalin, sárga kükörice.	Hinabfliegen, k. rh. leszáll, leröpül.	Hinaufsteigen, k. rh. föllép, felhág.
Himmelspeife, die; mennyei eledel.	Hinabgehen, k. rh. lemegy.	Hinauftragen, ca. rh. felhord, folviz
Himmelsstängel, der; kereszt tarica; prémes tarica.	Hinabfließen, k. rh. lefoly.	Hinaufwärts, ih. fölfelé, fölfelé.
Himmelsstreich, der; égal, éghajlat, égöv.	Hinabhangen, k. lefügg, lelóg.	Hinaufziehen, ca. rh. felbuz, felvon. —, k. rh. felhurcolkodik, felköltözik.
Himmelsströmer, der; égvívó, égestromló.	Hinabkommen, k. rh. lejő.	Hinaut, ih. ki, kifelé; —! ki' croki! ki vele! takarodj'!
Himmelssthan, der; égi harmat.	Hinabrollen, ca. és k. leteker, letekerődik; legördít; letekerődik; legördül.	Hinausbauen, ca. kiépít.
Himmelsstrand, der; égi vagy mennyei ital.	Hinabschließen, ca. lenyel.	Hinausbegeben, vh. rh. kimagy.
Himmelswagen, der; gönczöl' szekere.	Hinabführen, ca. lehörpöl, leszörpöl, leszürsöl.	Hinausfahren, k. rh. kimegy (kocsin st.).
Himmelsweg, der; égi út, mennyország' útja.	Hinabfehen, k. rh. lenéz, lelát.	Hinausgehen, k. rh. kimegy.
Himmelszeichen, das; égjel, égi jel.	Hinabfinken, k. rh. leszülyed.	Hinausgreifen, k. rh. kinyúl, kikap.
Himmelsjerge, die; szalonka.	Hinausbringen, k. rh. leugrik, leszökik.	Hinausgeben, ca. rh. kiemel, kisegít.
Himmelsjirtel, der; égkör, égabronca.	Hinabsteigen, k. rh. lehág, lelép, leereszkedik.	Hinausholen, ca. kihoz, kiviz.
Himmelswärt, ih. égnök, ég felé.	Hinabstoßen, ca. rh. letaszít, lelök.	Hinauslagen, ca. kitüz, kikerget, kihajt.
Himmelweit, mn. szertelen távol.	Hinabstragen, ca. rh. lehord, levisz.	Hinausfönnen, k. rh. kimehet.
Himmisich, mn. égi, mennyei, dicső, fölséges.	Hinabwärts, ih. lefelé.	Hinausfangen, ca. és k. kinyújt, kiad; kiér.
Hin, ih. oda; nach tener Seite —, arra, arra felé; längs dem Wege —, az út' mentében: — und her, — und wieder, ide oda, imide amoda; — und her, helylyel, közzel; er ist —, oda van, elvezett; Freundschaft — Freundschaft her,	Hinabwerfen, ca. rh. lehajít, levet.	Hinausfassen, ca. rh. kibocsát, kiereszt.
	Hinabschießen, ca. és k. rh. lehüz, levon; leköltözik.	Hinaustaufen, k. rh. kifut, kiszulad.
	Hinau, Hinauf, ih. fel, föl, fölfelé, fölfelé.	Hinaustegen, ca. kitesz, kirak.
	Hinaufbringen, ca. rh. felhoz, folviz.	Hinausleuchten, k. kivilágít,
	Hinausfangen, ca. felnyújt, —, k. felnyúl, fölér.	
	Hinauffassen, ca. rh. fölerezst, felhoaszt.	

Hinausmachen, vh. kitakarodik.
 Hinauspäden, vh. kitakarodik, kikotródik.
 Hinauspreisfchen, cs. kikorbácsol.
 Hinausprügeln, cs. kiver, kibotosz.
 Hinausreiten, k. rh. kilovagol.
 Hinausreißen, cs. kitol, ki-mordit, —, k. kifarol.
 Hinausrufen, cs. rh. kihí.
 Hinausfagenlassen, k. rh. kiúuen.
 Hinausfchaffen, cs. kiparancsol; kiviaz, kihord.
 Hinausfchreiben, cs. rh. kitol; balszt, halogat.
 Hinausfchleichen, k. és vh. rh. kilopószik, kicsusz.
 Hinausfchneiden, cs. kilódt, kisujt, kilök.
 Hinausfchneifen, l. Hinauswerfen.
 Hinausfeben, cs. kitesz.
 Hinausstellen, cs. kitesz, kiállit.
 Hinausfpielen, cs. kijátszik.
 Hinausfshen, vh. rh. kilopószik, kilopakodik.
 Hinausfshen, cs. rh. kiteaszit, kilök.
 Hinausthun, cs. rh. kitesz.
 Hinaustrreiben, cs. rh. kihajt, kikorget, kiúz.
 Hinausmagen, vh. kimer, kibátorkodik (menni).
 Hinauswártz, ih. kifelé.
 Hinausweisen, cs. rh. kiigazit, kiútasit.
 Hinauswerfen, cs. rh. kivet, kihajt.
 Hinausweifchen, k. ki-, eloson.
 Hinauswollen, k. rh. kiki-vánkozik, kiakar (menni); wo will das endlich hinaus?

mi lesz abból? hód —, nagyra vügni.
 Hinausziehen, cs. rh. kihús, kivon. —, k. rh. kiköltörök, kitakarodik.
 Hinbaunen, cs. oda hájol, ígér, varázsol.
 Hinbauen, cs. oda épít.
 Hinbegeben, vh. rh. oda megy.
 Hinbestellen, cs. oda rendel, parancsol.
 Hinblid, der; oda tekintés, rátekintés.
 Hinbliden, k. oda tekint, pillant.
 Hinbreiten, cs. oda terít.
 Hinbringen, os. rh. oda viz; den Tag, die Zeit —, napot, időt tölteni; sein eben kummerlich —, életét nyomorún (bajjal) tölteni.
 Hincken, k. rh. oda gondol, rágondol; wo denken Sie hin? hova gondolkozik?
 Hinderer, der; akadályozó, gátló, izgága.
 Hinderlich, mn. akadályos, hátráltató.
 Hindern, cs. akadályoz, bátállat, gátol.
 Hinderniß, das, Hinderung, die; akadály, gát, gáncs; hátráltatás, akadályozás.
 Hinderten, k. oda csélez, mutat; wo soll ich dieh? — mi-e magyarázzam ezt?
 Hindern, die; szarvastehén; dämvdündö,
 Hindläufte, die; mezei katang, kattan.
 Hindostan, das; Hindosztán, (ország).
 Hindurch, ih. át, által, keresztül, azon keresztül; allat, által, ig; den ganzen Tag —, egész nap, egész napon által; zehn Tag —, tíz egész napig.

Hinein, ih. be, belé; tief in die Erde —, mélyen be a' földbe; nur —! csak be! be vele! in den Tag —, gond nélkül, baj nélkül.
 Hineinarbeiten, cs. csinál, kéaszit, (valahová valamit). —, vh. beverekedik, bevergődik ügygyel bajjal (valahová).
 Hineinbannen, cs. bebájol, beigéz, bevarázsol.
 Hineinbauen, cs. beépít.
 Hineinbegeben, vh. rh. be-megy.
 Hineinbeifchen, k. rh. beharap.
 Hineinbliden, k. betekint, bepillant.
 Hineinbrechen, k. rh. beront, betör, heroban.
 Hineinbréunen, cs. rh. beéget, besüt.
 Hineinbringen, cs. rh. beviz.
 Hineinbringen, vh. benyomul, betolakodik.
 Hineinbringen, k. rh. behat.
 Hineindrüden, cs. benyom; behorpaszt.
 Hineinsetzen, cs. beborozál.
 Hineinsetzen, k. besiet.
 Hineinfahren, k. rh. bemegy (kocsin st.).
 Hineinfallen, k. rh. belé esik.
 Hineinfinden, vh. rh. nyitjára talál, eligazodik (rajta).
 Hineinfichfen, cs. rh. be-, belé fon.
 Hineinfliegen, k. rh. beszáll, heröppöl.
 Hineinfiehen, k. rh. befut, beszalad.
 Hineinflieffen, k. rh. befoly.
 Hineinflüchten, cs. beszalaszt.
 Hineinfolgsu, cs. bekövet, bekísér.
 Hineinfragen, k. beszól.

Finneinfügen, cs. beilleszt, beereszt.
 Finneinführen, cs. beviesz (kocsin st.); bevezet.
 Finneinfüllen, cs. betölt, beönt.
 Finneingeben, cs. rh. bead; betesz.
 Finneingehen, k. rh. bemegy, befér.
 Finneingerathen, k. rh. bekeveredik.
 Finneingießen, cs. rh. beönt.
 Finneingraben, cs. rh. beás; bevés.
 Finneingreifen, k. rh. benyúl; bekap.
 Finneinhaken, cs. rh. betart.
 Finneinhangen, k. rh. befügg.
 Finneinhängen, cs. befüggeszt, beakaszt.
 Finneinhalten, k. belehel.
 Finneinhalten, k. rh. bevág, bevagdál.
 Finneinheben, cs. rh. beemel.
 Finneinheften, cs. beakaszt, hekapcsol.
 Finneinheften, cs. rh. besegít.
 Finneinholen, cs. behí; bevezet; beviesz.
 Finneinjagen, cs. beüz, bekerget, behajt. —, k. beszaguld.
 Finneinkehren, cs. és k. besöpör, beseper; betér, befördül.
 Finneinkleben, Finneinklebster, cs. becairizel.
 Finneinkletern, k. bemász.
 Finneinkönnen, k. rh. bemehet.
 Finneinkommen, k. rh. bejö; bejut.
 Finneinkriechen, k. rh. becsúsz, bemász.
 Finneinkriegen, cs. bekap, hecsal.
 Finneinlangen, cs. és k. benyujt; beér, benyülik.
 Finneinlassen, cs. rh. bebo-
 csát, beereszt.

Finneinlaufen, k. rh. befut, bezsalad.
 Finneinlegen, cs. betesz. —, vh. befekszik.
 Finneinfenken, cs. beigaszt, belérit.
 Finneinfesthen, k. és cs. bevilágít; bevilágít.
 Finneinfesthen, cs. becsal.
 Finneinmauern, cs. befalaz.
 Finneinmengen, Finneinmischen, cs. és vh. bekever, bevegyít; bevegyül; beavatkozik, bekeveredik.
 Finneinmischen, cs. bevarr.
 Finneinnageln, cs. beszegez.
 Finneinnehmen, cs. rh. bevessz.
 Finneinnehmen, cs. bekénytet, bekéztet, bekényyszerít.
 Finneinpassen, k. be-, belé illik.
 Finneinpflanzen, cs. be-, belé ültet.
 Finneinpressen, cs. benyom; becsajtol.
 Finneinprügeln, cs. be-, belé ver.
 Finneinrechnen, cs. beszámol, beszámít.
 Finneinreiben, cs. rh. bedörögöl, bedörzsöl.
 Finneinreichen, cs. és k. benyujt, bead; beér, benyülik.
 Finneinreisen, k. beúszik.
 Finneinreisen, cs. rh. Finneinreisen, cs. behúz, bevonn, herángat.
 Finneinreiten, k. rh. belovagol.
 Finneinrennen, l. Finneinlaufen.
 Finneinrichten, cs. beigaszt.
 Finneinrichten, k. rh. belé szagol.
 Finneinrollen, cs. betekerget, beteker.

Finneinrücken, cs. és k. beereszt, betol; befarol; bemegy.
 Finneinrufen, cs. rh. behí,
 Finneinrufen, cs. bemond; beüzen.
 Finneinrufen, cs. rh. beúszik.
 Finneinrufen, cs. rh. bossz, heuszik.
 Finneinrufen, k. benéz.
 Finneinrufen, cs. beparancsol, bekénytet (menni).
 Finneinrufen, k. rh. bevilágít, besüt.
 Finneinrufen, cs. rh. betol, betaszit, becsúsztat.
 Finneinrufen, cs. és vh. be-
 küld; belé okik; belé szokik.
 Finneinrufen, k. behajóz.
 Finneinrufen, cs. és k. rh. beüt. bever; bevág.
 Finneinrufen, k. és vh. rh. belopódozik, belopakodik.
 Finneinrufen, cs. behurcol.
 Finneinrufen, cs. beka-
 nyarit, besajt.
 Finneinrufen, cs. be-, be-
 lé zár,
 Finneinrufen, cs. rh. be-
 nyel.
 Finneinrufen, cs. benyel;
 bekortyant.
 Finneinrufen, k. besuhan,
 besurran.
 Finneinrufen, cs. behörpöl,
 beszörpöl.
 Finneinrufen, k. besimül.
 Finneinrufen, cs. beken.
 Finneinrufen, l. Einschnel-
 den.
 Finneinrufen, cs. rh. be-,
 belé ír.
 Finneinrufen, k. rh. belép.
 Finneinrufen, k. rh. bekiált.
 Finneinrufen, cs. betölt.
 Finneinrufen, k. rh. be-
 úszik.

Hineinfegen, k. bevitórlás, bevez.
 Hineinfegen, k. rh. belát, beézés.
 Hineinfenden, l. Hineinfcheiden.
 Hineinfenster, cs. bebocsát, bemeřit.
 Hineinfesen, cs. betess; beiktat.
 Hineinflufen, k. rh. beáilyed.
 Hineinfluppen, cs. befog, hofesził.
 Hineinfluppen, cs. becsuk, bezár.
 Hineinfluppen, k. rh. belé köp.
 Hineinfluppen, cs. rh. be-, belé fon.
 Hineinfluppen, k. beugrat; bevágat, benyargal.
 Hineinfluppen, k. rh. beugrik, beszőkik.
 Hineinfluppen, cs. befőcskend.
 Hineinfluppen, cs. rh. beszúr, bebők.
 Hineinfluppen, cs. bedug, beszúr; Geld —, pénst költeni valamire.
 Hineinfluppen, vh. rh. belopószik.
 Hineinfluppen, k. rh. behág.
 Hineinfluppen, cs. betess, beállit.
 Hineinfluppen, cs. be-, belé tüz.
 Hineinfluppen, cs. betóm.
 Hineinfluppen, cs. beszór, behint.
 Hineinfluppen, k. beront, betör, behohan.
 Hineinfluppen, Hineinfluppen, cs. és vh. bemárt, bemeřit; bemeřil.
 Hineinfluppen, k. betántorog.
 Hineinfluppen, cs. rh. betess, bevegýt, hozzá tess.
 Hineinfluppen, cs. rh. behord, bevissz.

Hineinfluppen, ca. rh. behajt, befüz; bever, beút.
 Hineinfluppen, k. és cs. rh. belép; betapod.
 Hineinfluppen, cs. becsépegetet.
 Hineinfluppen, k. rh. benő.
 Hineinfluppen, cs. behengerget, begörget, behengerit.
 Hineinfluppen, ih. befele.
 Hineinfluppen, vh. bemeř, bemeřszel, bebátorkodik (monni).
 Hineinfluppen, k. beköltöz, hevárdorol.
 Hineinfluppen, cs. be-, belé sző.
 Hineinfluppen, cs. rh. behajít, bevet.
 Hineinfluppen, cs. be-, belé sző.
 Hineinfluppen, k. belopószik.
 Hineinfluppen, cs. rh. behüz, bevon; becsal. —, k. rh. beköltöz.
 Hineinfluppen, cs. rh. bekénytet, bekénysserit.
 Hineinfluppen, k. rh. oda megy, rándul (kocsin, st.); meghal.
 Hineinfluppen, die; odamenetel (kocsin st.); halál, kimulás.
 Hineinfluppen, k. rh. elcsik, ősszerogy.
 Hineinfluppen, mn. nehéskóros, nehéznnyavalyás; die hinfalende Sacht vagy Krankheit, nehéz nyavalya, nyavalyatörés, nehézkór.
 Hineinfluppen, mn. hullatag, veszendő; gyarló.
 Hineinfluppen, die; hullatagság; veszendőség; gyarlóság.
 Hineinfluppen, k. rh. oda száll, röpül.
 Hineinfluppen, k. rh. elfutamodik, elszalad; allebben.

Hineinfluppen, k. rh. oda foly; elfoly, (idő).
 Hineinfluppen, Hineinfluppen, ih. ezután, ezentúl, ennekintána.
 Hineinfluppen, k. oda tapint.
 Hineinfluppen, cs. oda visz (kocsin st.); oda vezet.
 Hineinfluppen, der; oda menetel; ellátózás, elmenetel; halál; während meines Hinganges, oda mentemben.
 Hineinfluppen, cs. rh. oda ad; átad; elszánja (magát).
 Hineinfluppen, die; oda adás; átadás; eladás; elszánás, megadás.
 Hineinfluppen, ih. ellenben.
 Hineinfluppen, k. rh. megy, oda megy; er geht so in Lastern hin, bűnökben fetreng; seine Kinder so — lassen, gyermekeivel nem gondolni; es wird dir nicht so —! azt el nem viszed! die Gelegenheit — lassen, as alkalmat elmulasztani vagy elszalasztani; das geht noch so hin, még az tűrhető.
 Hineinfluppen, k. oda v. hozzá tartozik, oda való.
 Hineinfluppen, mn. oda v. hozzá tartozó, odaváló.
 Hineinfluppen, k. oda ér; oda érkezik, jut.
 Hineinfluppen, k. rh. oda jut.
 Hineinfluppen, cs. rh. oda ünt, tölt.
 Hineinfluppen, k. rh. oda v. hozzá nyúl, tapint.
 Hineinfluppen, l. Hineinfluppen.
 Hineinfluppen, cs. oda van; er hat schon seine Jahre hin, már lejártak (elmultak) évei; wie weit haben wir noch an die Stadt hin? mennyire van még ide a város?
 Hineinfluppen, cs. rh. oda v. hozzá tart; mit leerer Hoffnung —, hitegetni.

- Hínhängen, cs. oda akaszt, fűggeszt; etwas — lassen, valamivel nem gondolni.
- Hínheften, cs. oda fűrczel; oda kapcsol.
- Hínheften, cs. rh. oda segít; einem —, valakit oda segíteni; sich fűmmertich —, elde-elni, tengedni, tengeni.
- Hínheren, cs. oda bossorkányoz, bűvöl.
- Hínhoden, k. és vh. oda guggol.
- Hínholen, ss. oda vissz; oda hí; oda veszt.
- Hínhbren, k. oda hallgat, figyelmez.
- Hínhorchen, k. oda hallgatódzik.
- Hínjagen, cs. és k. oda ír, kergét, hajt; oda vágat, nyargal, szűguld.
- Hínjahren, cs. és vh. oda sűpör; oda fordít; oda fordul.
- Hínjen, k. sántikál, biozeg, sántít.
- Hínjend, mn. sánta, sántító, sántikáló, biozeg.
- Hínjnen, k. oda térdel, hozzá térdpel.
- Hínkommen, k. rh. oda jó; oda megy, oda ér.
- Hínkannen, k. rb. oda jöhet, oda mehet.
- Hínkriechen, k. rh. oda mász.
- Hínkriegen, cs. oda kap, oda ragad.
- Hínkriechen, cs. oda írkal; oda karczol.
- Hínkunft, die; oda jövés, jövetel; oda érés, érkezés.
- Hínkuchen, k. oda nevet.
- Hínlangen, cs. és k. nyujt; nyúlik; elég; es langt nicht hin, nem elég.
- Hínlanglich, mn. és ih. elegendű; elegendűleg, eléggű.
- Hínlangstichheit, die; elegendűsű, elégűg.
- Hínrechnen, os. oda v. hozzá számít, számol, tud.
- Hínreden, cs. oda nyujt, őit.
- Hínraffen, cs. rh. oda bocsát, oressat.
- Hínlűsig, mn. és ih. rest, tűnya, lomha; resten, tűnyűn, lomhűn.
- Hínlűsigkeit, die; restűg, tűnyassűg, lomhasűg.
- Hínraufen, k. rh. oda szalad, fut.
- Hínleben, k. el (gondtalanűl).
- Hínlegen, cs. oda tess, feire tess. —, vh. lefekassik, oda feksassik.
- Hínlehen, cs. oda támaszt, hozzá állít. —, vh. hozzá támaszkodik.
- Hínlehen, cs. rh. elkűlesűnűz, kűlesűn oda ad.
- Hínleiten, cs. oda veszt.
- Hínleuten, cs. oda tűrit, veszt.
- Hínleuchten, k. oda sűt, vilűgít, vilűgol.
- Hínliefern, l. Liefern.
- Hínmachen, os. oda v. hozzá csinűl. —, vh. oda megy.
- Hínmelden, cs. oda űzen.
- Hínműgen, k. rh. oda vűgy, kívűnkűzik.
- Hínműssen, k. rh. oda kűnyűtetik, kűnyűzerítetik; ich muűk hin, nekem oda kell mennem.
- Hínnehmen, cs. rh. oda v. hozzá vesz; elvesz.
- Hínneigen, k. oda hajlik.
- Hínnen, ih. itt; von —, innen; von — gehen reisen, elmenni, elűtaszni; meghalni, kiműlni.
- Hínraffen, k. oda v. hozzá illik.
- Hínraffen, cs. elragad.
- Hínraufhen, k. elcsűrűg, elcsűrtűt.
- Hínreiben, k. oda v. hozzá beassil.
- Hínrichten, cs. oda nyujt, oda ad. —, k. elég, elegendű; oda ér, elűr, oda nyűlik; képes; ich reiche nicht hin, nem vűgyok képes; es reicht nicht hin, nem elég.
- Hínreichend, mn. elég, elegendű.
- Hínreise, die; oda utazás; wűhrend meiner —, oda űtűstomban.
- Hínreisen, k. oda űtaszik.
- Hínreisen, cs. rh. oda ragad, magűhoz ragad; sich — lassen, magűt elragadtatni engedni.
- Hínreiten, k. rh. oda lovűgol, oda szűguld.
- Hínrichten, cs. oda intűz, oda igazít, oda irűnyoz; elveszt, kivűgez; tenkre tess, megront.
- Hínrichtung, die; oda intűzés, oda irűnyűsűs; vesztűs, kivűgezűs; tenkre tűtel.
- Hínrichten, k. rh. oda szűgol.
- Hínrollen, cs. oda teker, oda tekerit.
- Hínrollen, cs. és k. oda mozdit, tol, tassit; oda farol, kűzelit.
- Hínrufen, k. oda űzen.
- Hínrufen, cs. oda rendel, parancsol; oda vissz, szűllit.
- Hínrschaffung, die; oda rendelűs; oda vitel, oda szűllitűs.
- Hínrschaffen, k. oda hangzik, zeng; elhangzik.
- Hínrschauen, l. Hínsehen.
- Hínrschneiden, k. rh. elvűllik, meghal, kiműlik.
- Hínrschneiden, k. rh. oda sűt, vilűglik.
- Hínrschicken, cs. odakűld.
- Hínrschickung, die; oda kűldűs.

Dinscheben, cs. rh. oda tol; csúsztat.
 Dinschieten, k. oda kandi-
 kál, sendít.
 Dinschiesen, k. rh. oda ro-
 han, beront, betör. — ,
 cs. rh. oda lő.
 Dinschiffen, k. oda hajóz.
 Dinschlagen, cs. rh. oda v.
 hozzá üt.
 Dinschleiden, k. és vh. rh.
 ellopódzik, elsompolyog.
 Dinschleifen, Dinschleppen, k.
 oda burcolol.
 Dinschleudern, cs. oda vág,
 oda sujt; elaujt.
 Dinschlipfen, k. oda csúsz;
 elsuhán, elsurran.
 Dinschmeißen, cs. rh. hejít,
 vet.
 Dinschmeißen, k. r. és rh. cl-
 olvad; összeolvad, elfogy.
 Dinschmitern, cs. oda v. hoz-
 zá dörszöl; oda mázol.
 Dinschreiben, cs. rh. oda ír;
 fölír.
 Dinschütten, cs. oda tölt,
 önt.
 Dinschwimmen, k. rh. oda
 úsz.
 Dinschwimmen, k. rh. elonyé-
 szik; elfogy, elsorvad.
 Dinschfehn, k. oda vitorlás.
 Dinschfehn, k. rh. oda néz,
 tekint.
 Dinschneen, vh. oda vágy,
 sovárogo.
 Dinsenden, cs. rh. oda küld.
 Dinschfehn, cs. oda tesz. — ,
 vb. oda ül.
 Dinschfehn, k. rh. oda van,
 elveszeve van.
 Dinsicht, die; tekintet.
 Dinsintzen, k. rh. összorogy;
 oda rogy.
 Dinsprengen, cs. oda ugrat,
 nyargal.
 Dinspringen, k. rh. oda ug-
 rik, szökik.

Dinsstellen, cs. oda tesz, ál-
 lít, támaszt. — , vh. oda
 áll.
 Dinssterben, k. rh. elhal,
 kimulik.
 Dinsstreben, k. oda törekszik.
 Dinsstreben, cs. oda nyujt;
 zu Boden — , földlőz
 vágni földre teríteni. — ,
 vh. leheveredik, eluuj-
 tódzik.
 Dinsstreuen, cs. oda hint,
 szór.
 Dinsstreuen, k. oda toldul,
 ösönlik.
 Dinsstürzen, k. oda rohan;
 összorogy.
 Dinsstuden, cs. oda mázol.
 Dintzen, ih. utól, hátul.
 Dintzensehen, cs. elmellőz;
 hátra tesz.
 Dintzensetzung, die; elmel-
 lőzés.
 Dintzen, ih. hátul; von — ,
 hátulról; — an, utól,
 hátul; — drein, mind-
 járt utána, háta mögött;
 — nach, végre, utójár.
 Dintzen, ej. megett, háta me-
 gott, túl; megé, háta
 megé; — sich sehen, há-
 ra nézni; — einander,
 egymás után.
 Dintzen, ih. hátra, hátul;
 — drein, — her, után
 nyomába.
 Dintzen, mn. 'hátulso.
 Dintzenache, die; hátulso
 tengely.
 Dintzenbade, die; für, alfel.
 Dintzenbein, das; hátulso láb.
 Dintzenbleiben, k. rh. hátra
 marad.
 Dintzenbringen, cs. rh. híral
 hoz v. vizsz.
 Dintzenbringung, die; híral-
 adás.
 Dintzenbug, der; horgasin.
 Dintzen, der; alfel, segg.

Dintzenreisen, das; hátulso
 pathó.
 Dintzenfährt, die; hátulso
 lábnyom.
 Dintzenflage, die; hátulso
 lobogó v. zászló.
 Dintzenflügel, der; hátulso
 szárny.
 Dintzenfuß, der; hátulso láb.
 Dintzengang, der; rászedés.
 Dintzengehände, das; hátul-
 so épület; épület' hátulja.
 Dintzengehen, cs. rh. rászed,
 megal. — , k. rh. hátra
 megy.
 Dintzengehung, die; rászedés.
 Dintzenlieb, das; hátulso tag;
 hátulso iz, második rész.
 Dintzengrund, der; hátsfél;
 hátréaz; hátrér.
 Dintzenhaar, das; tarkóhaj.
 Dintzenhalt, der; les, leshely;
 tartalékaereg; in den —
 loden, leso csalni; tinen
 — haben, pártfogásának
 lenni; im Dintzenhalte sie-
 gen, lesben állani.
 Dintzenhalten, cs. rh. vizsz-
 szatart, visszatarthatat;
 elrojt, eltitkol.
 Dintzenhand, die; kösepkéz.
 Dintzenhaupt, das; nyakszirt.
 Dintzenhaus, das; ház' hátul-
 ja; hátulso ház.
 Dintzenhof, der; hátulso ud-
 var; udvar' hátulja.
 Dintzenkammer, die; hátulso
 kamara.
 Dintzenkeule, die; hátulso
 csimer.
 Dintzenlage, die; letétomény.
 Dintzenlauffen, cs. rh. hátra
 hagy, maga után hagy;
 meghagy, megparancsol.
 Dintzenlassung, die; hátra-
 hagyás.
 Dintzenlauf, der; hátulso láb.
 Dintzenleder, Dintzenquartier,
 das; sarkbőr, (csipőn).

Hinterlegen, cs. hátra tesz; letesz.
 Hinterlegung, die; letétomány.
 Hinterließ, die; álnokság, ravasság, csol.
 Hinterlassen, l. Hintergehen.
 Hinterlässig, mn. és ih. álnok, ravasz; álnokul, ravaszul.
 Hintermann, der; végember, záromber; következő személy, (játékban).
 Hintermann, der; tatárbooz.
 Hinterpote, die; hátulso talp.
 Hinterrad, das; hátulso kerék.
 Hinterrück, ih. vissza, hátra; hátul, hátulról.
 Hintersehen, der; szállér.
 Hintersehen, der; zármondás, zártétel.
 Hinterstü, der; hátulso ütés.
 Hinterstube, die; hátulso szoba.
 Hintertheil, der; hátulso rész; far.
 Hinterthür, die; hátulso ajtó.
 Hintertreffen, das; hátvéd.
 Hintertreiben, cs. rh. hátráltat, gátol, akadályoz, oshárit.
 Hintertreibung, die; hátráltatás, gátolás, akadályozás.
 Hinterberck, das; tatófédel.
 Hinterviertel, das; hátulso negyed, hátulso csimer.
 Hinterwagen, der; hátréssz (kocsiban).
 Hinterwärts, ih. hátra, vissza, hátra felé.
 Hinhin, cs. rh. oda tess, el-, le-, félre tess.
 Hintragen, cs. rh. oda visz, hord.
 Hinziehen, k. rh. oda talál; rákád.

Hintreiben, cs. rh. oda ás, hajt, kerget.
 Hintreten, k. rh. oda lép, hozzá járul.
 Hintritt, der; odalépés, hozsajárulás; halál, kimulás.
 Hintsch, der, Hintschfrau, das; keserédes csucsor.
 Hinüber, ih. át, átal, túl.
 Hinüberarbeiten, vh. áthat, átvégődik, átbatql.
 Hinüberfallen, k. rh. átesik, áthull.
 Hinüberfliegen, k. rh. átszáll, átröpül.
 Hinüberfliehen, k. rh. átszökik, átfut.
 Hinüberfließen, k. rh. átfoly.
 Hinüberführen, cs. átvissz (kocain zc.); átveszt.
 Hinübergeben, cs. rh. átad, átnyujt.
 Hinübergießen, cs. rh. átönt, áttölt.
 Hinüberhalten, k. rh. áttart.
 Hinüberheben, cs. rh. átemel.
 Hinüberhelfen, cs. rh. átsegít.
 Hinüberjagen, cs. átüz, áthajt, átkerget. —, k. átnyagyal, átszáguld.
 Hinüberjahren, cs. átöpör; átfordít, áttérít.
 Hinüberklettern, k. átmaáz, átkapaszkodik.
 Hinüberlassen, cs. rh. átbocsát, átenged, átereszt.
 Hinüberlaufen, k. rh. átfut, átszalad.
 Hinüberlegen, cs. áttesz.
 Hinüberreichen, cs. átnyujt.
 Hinüberreiten, k. rh. átlóval, gól.
 Hinüberreichen, cs. átigant.
 Hinüberreden, cs. átmosdit;

átfaroltat. —, k. átmosdul; átfarol.
 Hinüberrufen, cs. rh. áthí.
 Hinüberfagen, cs. átúzen.
 Hinüberhaffen, cs. átvissz, átszállít, áthord.
 Hinüberhaken, cs. átküld.
 Hinüberhieben, cs. rh. áttol, átcsúsztat.
 Hinüberhören, k. áthajóz.
 Hinüberhummern, k. átazenderül, átazenderedik.
 Hinüberhören, k. rh. átkiált.
 Hinüberhütten, cs. átönt, áttölt.
 Hinüberlegen, k. átvitorlász.
 Hinübersehen, k. rh. átlát, átnéz.
 Hinüberfenden, cs. rh. átküld.
 Hinüberfeßen, cs. és k. áttez; átkel.
 Hinüberfpringen, k. rh. átnyugrik; átszökik.
 Hinübersteigen, k. rh. átbág.
 Hinübertragen, cs. rh. átvissz, átbord.
 Hinübertreiben, cs. rh. áthajt, átkerget, átüz.
 Hinüberwachsen, k. rh. átnő.
 Hinüberwalzen, cs. áthengerit, átgördít.
 Hinüberwandern, k. átvándorol.
 Hinüberwehen, cs. és k. átfú.
 Hinüberweisen, cs. rh. átigant, u'asít.
 Hinüberwenden, cs. rh. átfordít.
 Hinüberwerfen, cs. rh. áthajít, átvet.
 Hinüberwissen, cs. átazamol, átolvas.
 Hinüberziehen, cs. és k. rh. áthúz, átvon; átköltözik.
 Hinum, l. Herum,

Hínfchieben, cs. rh. oda tol; csúsztat.
 Hínfchieben, k. oda kandi-
 kál, sandít.
 Hínfchiefen, k. rh. oda ro-
 han, berout, betör. — ,
 cs. rh. oda lö.
 Hínfchiffen, k. oda hajóz.
 Hínfchlagen, cs. rh. oda v.
 hozzá üt.
 Hínfchleichen, k. és vh. rh.
 ellopódzik, elsompolyog.
 Hínfchleifen, Hínfchleppen, k.
 oda hurcsol.
 Hínfchleubern, cs. oda vág,
 oda sujt; elaujt.
 Hínfchlipfen, k. oda csúsz;
 elauhan, elsurran.
 Hínfchmeißen, cs. rh. hajít,
 vet.
 Hínfchmeißen, k. r. és rh. el-
 olvad; összeolvad, elfogy.
 Hínfchmieren, cs. oda v. hoz-
 zá dörzsöl; oda mázol.
 Hínfchreiben, cs. rh. oda ír;
 fölír.
 Hínfchritten, cs. oda tölt,
 önt.
 Hínfchschwimmen, k. rh. oda
 úsz.
 Hínfchwinden, k. rh. elenyé-
 szik; elfogy, elsovad.
 Hínfsegen, k. oda vitorlás.
 Hínsehen, k. rh. oda néz,
 tekint.
 Hínsehen, vh. oda vág,
 sovárogo.
 Hínsenden, cs. rh. oda küld.
 Hínsehen, cs. oda tesz. — ,
 vh. oda ül.
 Hínseyn, k. rh. oda van,
 elvesze van.
 Hínstet, die; tekintet.
 Hínstinten, k. rh. összorogy;
 oda rogy.
 Hínstpringen, cs. oda ugrat,
 nyargal.
 Hínstpringen, k. rh. oda ug-
 rik, szökik.

Hínstrecken, cs. oda tesz, ál-
 lit, támaszt. — , vh. oda
 áll.
 Hínsterben, k. rh. elhal,
 kimulik.
 Hínstrecken, k. oda törekszik.
 Hínstrecken, cs. oda nyujt;
 zu Boden — , földlőz
 vágni földre teríteni. — ,
 vh. leheveredik, elnyuj-
 tódzik.
 Hínstrecken, cs. oda hint,
 szór.
 Hínstrecken, k. oda toldúl,
 özönlik.
 Hínstücken, k. oda rohan;
 összorogy.
 Hínstücken, cs. oda mázol.
 Híntan, ih. utól, hátul.
 Híntaufehen, cs. elmellőz;
 hátra tesz.
 Híntanhebung, die; elmel-
 lőzés.
 Hínten, ih. hátul; von — ,
 hátulról; — an, utól,
 hátul; — drein, mind-
 járt utána, hátra mögött;
 — nach, végre, utójjára.
 Hínter, ej. megett, háta me-
 gett, túl; megé, háta
 megé; — sich sehen, hátra
 nézni; — einander,
 egymás után.
 Hínter, ih. hátra, hátul;
 — drein, — her, után
 nyomába.
 Hínter, mn. 'hátuloso.
 Hínterachse, die; hátuloso
 tengely.
 Hínterbacke, die; far, alfel.
 Hínterbein, das; hátuloso láb.
 Hínterbleiben, k. rh. hátra
 marad.
 Hínterbringen, cs. rh. hírdül
 hoz v. visz.
 Hínterbringung, die; hírdül-
 adás.
 Hínterbug, der; horgasin.
 Híntere, der; alfel, segg.

Híntereisen, das; hátuloso
 patkó.
 Hínterfährt, die; hátuloso
 lábnjom.
 Hínterflage, die; hátuloso
 lobogó v. zászló.
 Hínterflügel, der; hátuloso
 szárny.
 Hínterfuß, der; hátuloso láb.
 Híntergang, der; rászédés.
 Híntergebäude, das; hátul-
 so épület; épület' hátulja.
 Híntergehen, cs. rh. rászéd,
 megesal. — , k. rh. hátra
 megy.
 Híntergehung, die; rászédés.
 Hínterglied, das; hátuloso tag;
 hátuloso iz, második rész.
 Híntergrund, der; hátfél;
 hátrész; hátrér.
 Hínterhaar, das; tarkóhaj.
 Hínterhalt, der; les, leshely;
 tartaléksereg; in den —
 loden, lesre csalni; einen
 — haben, 'partfogásának
 lenni; im Hínterhalte sie-
 gen, lesben állani.
 Hínterhalten, cs. rh. vissz-
 szartat, visszatartóztat;
 elrejt, eltitkol.
 Hínterhand, die; közepkéz.
 Hínterhaupt, das; nyakazirt.
 Hínterhaus, das; ház' hátul-
 ja; hátuloso ház.
 Hínterhof, der; hátuloso ud-
 var; udvar' hátulja.
 Hínterzimmer, die; hátuloso
 kamara.
 Hínterkuhle, die; hátuloso
 csimer.
 Hínterlage, die; letétomány.
 Hínterlassen, cs. rh. hátra
 hagy, maga után hagy;
 meghagy, megparancsol.
 Hínterlassung, die; hátra-
 hagyás.
 Hínterlauf, der; hátuloso láb.
 Hínterleder, Hínterquartier,
 das; sarkbőr, (csipőn).

Hinterlegen, ca. hátra tesz; letess.
 Hinterlegung, die; letételemény.
 Hinterlist, die; álnokság, ravasszág, csal.
 Hinterlisten, l. Hintergehen.
 Hinterlistig, mn. és ih. álnok, ravasz; álnokul, ravasszul.
 Hintermann, der; végember, záromber; következő személy, (játékban).
 Hintermann, der; tatárbooz.
 Hinterpost, die; hátulso talp.
 Hinterrad, das; hátulso kerék.
 Hinterrück, ih. vissza, hátra; hátul, hátulról.
 Hinterst, der; zseblér.
 Hinterst, der; zármondás, zártétel.
 Hinterst, der; hátulso ülés.
 Hinterstube, die; hátulso szoba.
 Hintertell, der; hátulso rész; far.
 Hintertür, die; hátulso ajtó.
 Hintertreffen, das; hátvéd.
 Hintertreiben, ca. rh. hátráltat, gátol, akadályoz, elhárít.
 Hintertreibung, die; hátráltatás, gátolás, akadályozás.
 Hinterverde, das; taffödél.
 Hinterviertel, das; hátulso negyed, hátulso ezimer.
 Hintervoagen, der; hátrész (kocsiban).
 Hintervwärts, ih. hátra, vissza, hátra felé.
 Hintun, ca. rh. oda tesz, el-, le-, félre tess.
 Hinttragen, ca. rh. oda visz, hord.
 Hintreffen, k. rh. oda talál; ráakad.

Hintreiben, ca. rh. oda úz, hajt, kergejt.
 Hintreten, k. rh. oda lép, hozzá járul.
 Hintritt, der; odalépés, hozzájárulás; halál, kimulás.
 Hintst, der, Hintstkrant, das; keserűes csucsor.
 Hintüber, ih. át, átal, túl.
 Hintüberarbeiten, vh. áthat, átvergődik, áthatol.
 Hintüberfallen, k. rh. átesik, áthatul.
 Hintüberfliegen, k. rh. átszáll, átröpül.
 Hintüberfliehen, k. rh. átszökik, átfut.
 Hintüberfließen, k. rh. átfoly.
 Hintüberfließen, ca. átviss (kocsin c.); átvezet.
 Hintübergeben, ca. rh. átad, átnyújt.
 Hintübergießen, ca. rh. átönt, áttölt.
 Hintüberhalten, k. rh. áttart.
 Hintüberheben, ca. rh. átemel.
 Hintüberheften, ca. rh. átszegejt.
 Hintüberjagen, ca. átűz, áthajt, átkerget. —, k. átnyargal, átszáguld.
 Hintüberkehren, ca. átsöpör; átfordít, áttérít.
 Hintüberklettern, k. átmász, átkapaszkodik.
 Hintüberlassen, ca. rh. átbooztat, átenged, átereszt.
 Hintüberlaufen, k. rh. átfut, átszalad.
 Hintüberlegen, ca. átsz.
 Hintüberreichen, ca. átnyújt.
 Hintüberreiten, k. rh. átlóval, gól.
 Hintüberreichen, ca. átigamít.
 Hintüberreichen, ca. átmozdit;

átfaroltat. —, k. átmozdul; átfarol.
 Hintüberreufen, ca. rh. áthí, hintüberfragen, ca. átűzen.
 Hintüberreichen, ca. átviss, átszállít, áthord.
 Hintüberschieben, ca. rh. áttol, áteszártat.
 Hinterschiffen, k. áthajóz.
 Hinterschimmern, k. átszenderül, átszenderedik.
 Hinterschrezen, k. rh. átkiált.
 Hinterschütten, ca. átönt, áttölt.
 Hinterschlagen, k. átvitorláz.
 Hinterschlehen, k. rh. átlát, átnéz.
 Hinterschleppen, ca. rh. átküld.
 Hinterschlezen, ca. és k. áttesz; átkel.
 Hinterspringen, k. rh. átnyugrik; átszökik.
 Hinterspringen, k. rh. áttág.
 Hintertreiben, ca. rh. átviss, áthord.
 Hintertreiben, ca. rh. áthajt, átkerget, átűz.
 Hintertwaschen, k. rh. átnó.
 Hintertwaschen, ca. áthengerít, átgördít.
 Hintertwanderen, k. átvándorol.
 Hintertwaschen, ca. és k. átfű.
 Hintertwaschen, ca. rh. átigazit, u'asít.
 Hintertwenden, ca. rh. átfordít.
 Hintertwerfen, ca. rh. áthajt, átvét.
 Hintertwaschen, ca. átszámol, átolvas.
 Hintertwaschen, ca. és k. rh. áthúz, átvon; átköltözik.
 Hintun, l. Herum,

Sin und her, ih. ide oda, imide amoda, ide 's tova.	Sinuffliegen, k. rh. hozzá száll, röpül.	Sinzwachsen, k. rh. hozzá nő.
Sinunter, ih. le, alá, lefelé; — bringen, — fahren, st. l. Sinabbringen, Sinabfahren st.	Sinufficken, k. rh. oda v. hozzá foly.	Sinzwölzen, cs. hozzá hemgerit, gördit.
Sinweg, ber; menés, odamenés, odamenotel.	Sinuffügen, cs. hozzá tesz, illeszt, ereszt.	Sinzwöben, cs. hozzá sző.
Sinweg, isz. el! tova! odább! takarodj! geh —! bordd el magad!	Sinufführen, cs. hozzávisz, (kocsin st.); hozzá vezet.	Sinzworfen, cs. rh. hozzá hajít, vet.
Sinwehen, cs. oda fű.	Sinung, ber; oda takarodás, menotel.	Sinzwölzen, cs. hozzá számol, olvas.
Sinweisen, cs. rh. oda igazít, útba igazít.	Sinungehen, k. rh. hozzá v. oda megy.	Sinzwziehen, cs. és k. rh. oda húz, hozzá von; oda költözik, hozzá hurczolodik.
Sinwissen, k. elhervad, elkökkad.	Sinungehren, k. oda v. hozzá tartozik.	Siod, ber; Jób, (név).
Sinwenden, cs. rh. oda fordít. —, vb. rh. oda v. arra fordúl; hozzá folyamodik.	Sinunhalten, cs. és k. rh. oda tart, neki tart.	Siodspoff, die; gyászhr.
Sinwerfen, cs. rh. oda hajít, vet.	Sinunlagen, cs. és k. oda ás, hozzá kerget, hajt; oda nyargal.	Sippe, die; sarló, kis kassa, kaczor; molnárkalács.
Sinwieder, Sinwiederum, l. Wieder.	Sinunkommen, k. rh. hozzá jő.	Sippenbäder, ber; molnárkalácsasütő.
Sinwurf, ber; odahajítás, vetés.	Sinunrichten, k. rh. hozzá mássz.	Sippenellen, das; molnárkalácsvas.
Sinzählen, cs. oda számlál, számít, tud, betud.	Sinunrufen, cs. rh. hozzá ereszt, bocsát, enged.	Sippofras, ber; fűszeres bor.
Sinziehen, cs. és k. rh. oda húz, von; oda költözik.	Sinunselten, cs. hozzá v. oda vezet.	Sirn, das; agy, agyvelő.
Sinzieren, k. oda csélor, irányoz.	Sinunselten, cs. hozzá csal.	Sirnenfchirmner, ber; agyvelő.
Sinju, ih. hozzá, oda.	Sinunsehen, k. közeledik, közelget (hoz, hex).	Sirnenfpiñk, das; agyrém, agyrás.
Sinjubauen, cs. hozzá épít.	Sinunstreiten, k. rh. hozzá lovgol.	Sirngriffe, die; csicsörke; közönséges fakész.
Sinjubanken, cs. rh. hozzá gondol.	Sinunubern, k. hozzá evez.	Sirnbruch, ber; agysérv.
Sinjudichten, cs. hozzá költ, told.	Sinunwaffen, cs. hozzá szállít, takarít.	Sirnenzübung, die; agylob, aggyűlés.
Sinjudrängen, vb. hozzá tolakodik.	Sinunwaffen, k. hozzá hajtás.	Sirnenzupink, das; agyrém, agyrás.
Sinjudringen, k. rh. hozzá hat, tolakodik.	Sinunweisen, k. rh. oda lopakodik, hozzá lopózik.	Sirngriffe, die; agylob; agyvelő.
Sinjudrücken, cs. hozzá nyom, szorít.	Sinunwissen, k. rh. oda v. hozzá siet.	Sirnenzucht, l. Xugentrost.
Sinjudstellen, k. oda v. hozzá siet.	Sinunwunden, k. rh. hozzá ugrik, szökik.	Sirnenlehr, die; agytanítvány.
Sinjudstellen, cs. hozzá foltos.	Sinunzutreten, k. rh. hozzá lép.	Sirnenlein, das; agyacs, kis agy.
		Sirnenlos, mn. agyatlan, ostoba.
		Sirnenlosigkeit, die; agyatlan-ság, ostobaság.
		Sirnenmarf, das; agynak ve-lős állománya.
		Sirnenfchädel, ber, Sirnenfchale, die; koponya.
		Sirnenfchädelhaut, die; koponyahártya.

Hirschwäbelbeinmar, das; koponyacsontbél.	Hirshell, das; szarvasemreke, (növény).	Hirshpafete, die; szarvaspástétom.
Hirshnesler, l. Nasenfilber.	Hirshoden, der; szarvastök, szarvashero.	Hirshruf, der; szarvascsalógató.
Hirshsalenspalt, der; koponyarepedés, koponyabassadás.	Hirshholunder, Hirshholder, der; sürtös bodza; kádyabangita.	Hirshruthe, die; szarvascök.
Hirshwiele, die; agynak kerges teste.	Hirshhoru, das; szarvaszarv.	Hirshschale, Hirshflanz, die; szarvasköröm, szarvaspata.
Hirshwunde, die; agyseb.	Hirshhorngeist, der; szarvaszarulél.	Hirshschwaden, Hirshschwanz, der; szarvasfark.
Hirshwurft, die; agyas kolbász.	Hirshhornfels, das; szarvaszarusó.	Hirshschwamm, der; porközeplü pófotog, szarvasgomba; szemtelen szümmöröcsög.
Hirshwuth, die; agydüh.	Hirshjagd, die; szarvasvadászat.	Hirshschweiß, der; szarvasvér.
Hirshwüthig, mn. agydühös.	Hirshkammer, der; szarvasbogar.	Hirshsprung, der; szarvas-talp.
Hirsh, der; szarvas.	Hirshkalt, das; szarvasborjú.	Hirshstrüffel, l. Hirshschwamm.
Hirshbock, der; szarvasbika, himaszarvas; argali kecske.	Hirshkamel, das; lakmató.	Hirshthede, die, Hirshbiffam, der; szarvasköny, szarvaspéssma.
Hirshbrunn, die; szarvas-ázeledés; szemtelen szümmöröcsög.	Hirshkassen, der; szarvasketrecz.	Hirshwischpret, das; szarvasval.
Hirshbrunn, die; szarvaszege.	Hirshkante, die, l. Hirshkante.	Hirshwurf, die; szarvasemreke; kesely derezle; széleslevelű bordamag.
Hirshborn, der; varjútövisbenge, ebtövis.	Hirshkante, die; szarvasczomb.	Hirshwürgel, die; argali kecske.
Hirshführte, die; szarvasnyom; szarvascsapás.	Hirshklaus, die; szarvasköröm.	Hirshziemer, das; szarvasfark.
Hirshfünger, der; vadásskés, szarvasgyilok.	Hirshlee, der, l. Hirshgünzel.	Hirshzunge, die; szarvasnyelv; szarvasnyelvű bordalapl.
Hirshfarbe, die; szarvaszín.	Hirshlohl, der; pettegetett galna, tüdőfű.	Hirze, der és die; köles; köleskása, sárgakása.
Hirshfarben, Hirshfarbig, mn. szarvasfej.	Hirshlohlen, der; szarvasbuga.	Hirzenader, der; kölesföld.
Hirshfeite, die; szarvasvadászati idő.	Hirshlopf, der; szarvasfej.	Hirzenbey, der; kása, köleslep.
Hirshfell, das; szarvasbőr.	Hirshlotheit, die; szarvasdermonet.	Hirzenbrüste, die; kölesmrigy.
Hirshgallerte, die; szarvas-tülök-kocsonya.	Hirshlüh, die; szarvasbőr, gimszarvas.	Hirzenküder, das; pörsláz.
Hirshgarn, das; szarvasaló.	Hirshlager, das; szarvasalom, szarvasfekvés.	Hirzenormig, mn. kölesded.
Hirshgeredt, mn. szarvasvadász, nagyvadász.	Hirshlauf, der; szarvasláb.	Hirzenras, das; kölesmohar.
Hirshgeschrey, das; szarvasbögés.	Hirshleder, das; szarvasbőr.	Hirzenforn, das; köleszem, kölesmag; pör, pörsenet.
Hirshgewelz, das; szarvas-tülök.	Hirshledern, mn. szarvasbőr, szarvasbőrhöl való.	Hirzenvogel, l. Grünfinf.
Hirshgünzel, das; kenderpakócsa, paszkonca.	Hirshluch, der; szarvasvadászó hiúz.	Hirt, der; pástor; őrző; lelki pástor.
Hirshhaar, das; szarvasbőr.	Hirshmangold, l. Hirshlohl.	
Hirshhals, der; szarvasnyak; szarvasnyakú ló.		
Hirshhaut, die; szarvasbőr.		

Hirtenamt, das; lelkipásztori hivatal.
 Hirtenbrief, der; pásztori leve.
 Hirtenküfte, die; pásztorcip, furolya.
 Hirtengebicht, das; pásztori költemény.
 Hirtengedräch, das; pásztori beszéd.
 Hirtengott, der; pásztorok' istene, pásztoristen.
 Hirtenhalt, Hirtenmäsig, mn. és ih. pásztori, pásztoros; pásztorilag, pásztorosan.
 Hirtenhaus, das; pásztorház.
 Hirtenhorn, das; kürt, pásztor kürt.
 Hirtenhund, der; pásztorob, nyájeh.
 Hirtenhütte, die; pásztor kunyhó.
 Hirtenjunge, der; bojtár.
 Hirtenlager, das; pásztor tany.
 Hirtenleben, das; pásztori élet.
 Hirtenlieb, das; pásztor dal.
 Hirtenlohn, der; pásztorbér.
 Hirtenloß, mn. uratlan; bitang.
 Hirtenmädchen, das; pásztorleány.
 Hirtenspiel, das; pásztorjáték.
 Hirtenslab, der; pásztorbot; püspökpálca.
 Hirtensalbe, die; pásztor tartsznya; pásztor tartsóka, paperszény.
 Hirtinn, die; pásztor nő.
 Hirtenvolt, das; pásztor nép.
 Hirtenwohnung, die; pásztor lak.
 Hissen, cs. felhúz, föltekér.
 Hiftörche, das; történetke.
 Hiftorie, die; történet, historia,

Hiftorienmäßer, der; történetfestő.
 Hiftorisch, mn. és ih. történeti, historiai; történetkép, historiai módon.
 Hiftblafe, Hiftblatter, die; höpörs, höpörsenet.
 Hife, die; hö, höség, melleség, forrósig; heveség, heveskedé; in — gerathen, tűzbe jöni; in der eiten —, első hevőben.
 Hifen, cs. melegít, hevít, tüzesít.
 Hifig, mn. forró, heves, tüzes; indulatos, haragos; das hifige Fieber, forró lár; hifige Getränke, hevítő italok; eine hifige Leber haben, izákosnak lenni.
 Hiftpf., der; hirtelen, heveskedő.
 Hismount, der; höhönáp, (julius és augustus).
 Ho! Hohe! ih. hó! hóhó!
 Hodel, der; gyalu.
 Hodelauf, die; gyalupad, gyalussék.
 Hodelbiude, die; gyalupólya, tizennyolcszékű pólya.
 Hodelteifen, das; gyaluvas.
 Hodeln, cs. gyalul.
 Hodelspan, der; gyaluforgács.
 Hooe, die; *fennkürt*, hobo.
 Hooiß, der; *fennkürtő*, hoboás.
 Hoß, mn. magas; nagy; termetes; emelkedett; 20 Fuß —, húsz lábnyi magas; auf der hohen See, a' sik tengeren; es ist schon hoher Tag, már jól fenn van a' nap; das Clavier steht in —, in — gestimmt, a' szongora

nagyon magasra van hangolva; auf einem hohen Tone sprechen, fennem beszélni; ein hoher Ritter, nagy kor; ein hoher Feß, nagy ünnep; ein hoher Spiel, nagy játék; sehr — zu stehen kommen, sokba kerülni; die hohe Schule, egyetem, főiskola; eine hohe Farbe, eleven szín; eine hohe Person, főzemély; es ist hohe Zeit, ideje, ideje már, fenn ideje; — und theuer schweben, mindenne esküdni.
 Hochachten, cs. nagyra becsül, sokra becsül, igen tisztel.
 Hochachtung, die; mély tisztelget, nagybecsülés.
 Hochachtungsvoll, mn. tisztelgetteljes.
 Hochadelig, mn. főnemesi, főnemes.
 Hochaltar, der; nagyoltár.
 Hochamt, das; nagymise.
 Hochansehnlich, mn. nagytekintetű.
 Hochbegabt, mn. nagytehetségű, tehetős.
 Hochbeglückt, mn. igen szerencsés.
 Hochbeinig, mn. hórihorgas, hosszalábú.
 Hochbesobt, mn. nagydicserető, igen érdemes.
 Hochberühmt, mn. nagyhírű, híres, nevezetes.
 Hochbetagt, mn. idős, koros.
 Hochbetraut, mn. nagybizodalmű.
 Hochbetrübt, mn. elszomrodott.
 Hochblau, mn. elevenkék, aszarkék.

Hochbootsmann, der; főhajós.
 Hochbrüstig, mn. domború mellű; kevély.
 Hochdeutsch, mn. felső németországi.
 Hochdeutschmeister, der; német vitézend' főmestere.
 Hochedel, Hochedelgeboren, mn. nemeses, (csím).
 Hocherwürdig, mn. nagy tisztelendő.
 Hocherfahren, mn. nagy tapasztalású, főtapasztalatú.
 Hocherfreut, mn. örömlépett örvendő.
 Hocherleschtet, mn. nagyboldogságú, mélyhelátása.
 Hochfliegend, mn. fennhéjázó; fellengő, lelkesedett.
 Hochfürstlich, mn. hercegi; *Ihro hochfürstliche Durchlaucht* főméltóságú herceg!
 Hochgeacht, mn. nagyon tisztelt, mélytisztelű.
 Hochgebetend, mn. főhatalmú.
 Hochgeboren, mn. nagyságos, méltóságos. (csím).
 Hochgedacht, mn. főlebb említett.
 Hochgehrt, mn. nagyon tisztelt, főtisztelű.
 Hochgehrt, Hochgefahrt, mn. nagy tudományú, tudós.
 Hochgelobt, mn. nagydicseretű, magasztalt.
 Hochgepriesen, mn. magasztalt.
 Hochgericht, das; vesztőhely.
 Hochgemunt, mn. feungondolkozású.
 Hochherzig, mn. és ih. nagy szívű, nemeslelkű; nagy szívűleg, nemeslelkűleg.
 Hochklingend, mn. magashangú; fennhangú.

Hochland, das; felső, hegyhát.
 Hochländer, der; felső, hegyháti.
 Hochlich, ih. igen nagyon, erősen; sich — verfürbigen, nagy bünt követni el.
 Hochloblich, mn. tekintetes, nagyjelességű.
 Hochmeister, der; főmester.
 Hochmeisterthum, das; főmesteri tisztség, hivatal.
 Hochmügend, mn. nagy hatalmú, főhatalmú.
 Hochmuth, der; dagály, gög.
 Hochmüthig, mn. és ih. gögös, dagályos; gögösen, dagályosan.
 Hochpreislich, mn. magasztalando, igen dicsérendő.
 Hochroth, mn. kiáltóveres.
 Hochschätzbar, mn. nagyra tartandó.
 Hochschätzen, ca. nagyra becsülni, sokra tart.
 Hochschätzung, die; nagyra becsülés.
 Hochschonfelig, mn. magaszáru.
 Hochschulterig, mn. magasvállu.
 Hochschwanger, mn. várandós.
 Hochselig, mn. elnyugodott, istenben boldogult.
 Höchst, mn. legmagasabb; legtetős, legfőbb, legnagyobb, legelőkelőbb; végző; im höchsten Grade, a' legmagasabb fokban. — ih. igen, nagyon, kitündőleg.
 Höchstnimmig, mn. szálas.
 Höchstens, ih. legfőlebb.
 Hochstift, das; püspökség.
 Hochstreben, mn. magasra törekvő, nagyra törő.
 Hochtröhend, mn. magaszkékü, szédítő ülésű.
 Hochtönend, mn. fennhangú, hangos.

Hochtrabend, mn. fennhágó, lábzedő, (ló); püfeszkedő, dagályos. —, ih. püfeszkedőleg, dagályosan.
 Hochverdienst, mn. nagyérdemű; er hat sich — um mich gemacht, nagyok érdemei irántam.
 Hochverrath, der; fölségbántás.
 Hochverrätter, der; fölségbántó.
 Hochwald, der; szálas erdő.
 Hochwarte, die; bérczörtáz; bérczör.
 Hochweg, der; csináltút, országút.
 Hochweise, mn. igen bölcs, igen okos.
 Hochweid, das; nagy vad.
 Hochweislich, mn. tekintetes, (csím).
 Hochwürdig, mn. igen tisztelotes, igen tisztelendő, főtisztelendő.
 Hochwürdig, das; oltári szentség.
 Hochwürdigst, ih. igentisztelendőleg.
 Hochzeit, die; menyekző, lakodalom, nász; házasság; — machen, házasodni.
 Hochzeitbett, l. Brautbett.
 Hochzeitbitter, der; vőfél.
 Hochzeitbräut, der; nászlevél.
 Hochzeiter, der; vőlegény.
 Hochzeiterau, die; menyasszony.
 Hochzeitfest, das; nász, lakodalmi ünnep.
 Hochzeitgast, der; lakodalmias, nászvendég.
 Hochzeitgäste, t. nász nép.
 Hochzeitgedicht, das; lakodalmi vers, nászvers.
 Hochzeitgeschenk, das; menyekzői ajándék.
 Hochzeitgott, der; nászisten.
 Hochzeithaus, das; menyekzői ház, nászház.

Hofschiffeld, das; lakodal-
mi v. menyeközi ruha.
Hofschiffente, t. násznép.
Hofschiffmutter, die; örömanya.
Hofschiffvater, der; örömapa.
Hofte, die; kepe, kereszt,
csomó; hát.
Hofen, cs. kezéz; nyalábba
köt; hátton csipel, hátton
visz. —, k. hátton ül;
guggol; vesztegel, hever.
Hofder, der; púp, hoporj;
bütyök.
Hofderig, mn. púpos, ho-
porjas; bütykös.
Hofde, die; tők, here; die
Hofden aufschneiden, kihe-
relni.
Hofdenbruch, der; töksérv,
heresérv.
Hofdenfad, der; borák, tök-
zacskó.
Hof, der; udvar; einem den
— machen, valakinek ud-
varolni, tisztelkedni; va-
lakinek kedvét keresni;
valakinél kijelkedni.
Hofabbehat, der; udvari
üggyvéd.
Hofagent, der; udvari ügy-
vivő, ügybízott.
Hofamt, das; udvari hiva-
tal, tisztség.
Hofarzt, der; udvari orvos.
Hofbarbierer, der; udvari
borbély.
Hofbeamter, der; udvari
tiszt.
Hofbediente, der; udvari
inas, szolga.
Hofbüttcher, Hofbüttner, der;
udvari hodnár.
Hofcapelle, die; udvari kő-
polna.
Hofcavalier, der; udvarnok.
Hofchen, das; udvarka, ud-
varoncsa.
Hofdame, die; udvari dáma.
Hofdiener, der; udvari költő.

Hofdienst, der; udvari szol-
gálat.
Hofdienst, die; pörgög, nagy-
ravágyás.
Hofdüchtig, mn. és ih. gögös,
nagyravágyó; gögösen,
nagyravágyólag.
Hofdürtige, der; gögös, nagy-
ravágyó.
Hofden, cs. reményl; auf
Gott —, istenben bízni;
ich will nicht —, das ic.,
nem hiszem, hogy ic.
Hofentlich, mn. és ih. hi-
hető, remélhető; hihe-
tőleg, remélhetőleg.
Hofnung, die; remény; —
machen, hitegetni; meine
— steht auf Gott, isten-
ben bízom.
Hofnungstos, mn. remény-
hagyott; kétségbeesett. —
ib. remény nélkül; két-
ségbeesve.
Hofnungsvoll, mn. remény-
teli, nagyreményű.
Hofpfeilein, das; udvari
kiszakony.
Hoffreund, der; udvari ba-
rát; szinlett barát.
Hofreundschaft, die; udvari
barátság; szinlett barátság.
Hofgebrauch, der; udvari
szokás, aszertartás.
Hofgericht, das; főtörvény-
szék; udvari törvényszék.
Hofgestube, das; udvari cse-
lédség.
Hofgunst, die; udvari kegy,
partfogás.
Hofgut, das; kamarajószág;
sejdelem' birtoka.
Hofhalten, k. lakik, tartó-
zik.
Hofhaltung, die; udvartartás;
udvari gazdaság; udvari
cselédség.
Hofherr, der; földesúr.
Hofhund, der; udvari kutya.

Hofiren, cs. csapodárkodik,
hízalg; szükségét végn.
Hofjäger, der; udvari va-
dász.
Hofjägermeister, der; udvari
vadászmeister.
Hofjube, der; udvari szidó.
Hofjunfer, der; udvari ap-
ród v. úrfi.
Hofkammer, die; udvari ka-
mara.
Hofkammerrath, der; udvar-
kamarai tanácsos.
Hofkassler, die; udvari can-
cellaria.
Hofkassler, der; udvari can-
cellár.
Hofkellerer, die; udvari pim-
czecselédség; udvari pim-
czeszolgálat.
Hofknecht, der; udvari szolga.
Hofkoc, der; udvari asz-
kács.
Hofkriegsrath, der; udvari
haditanács.
Hofküche, die; udvari konyha.
Hofküchenamt, das; udvari
konyhatisztóság.
Hofküchenmeister, der; udvari
konyhamester.
Hofkunst, die; udvari vise-
let, udvari cselészövény.
Hoflager, das; udvari lak-
hely.
Hofleben, das; udvari élet.
Hofleben, das; udvari hűbér.
Hofleute, t. udvari cselédség;
udvari emberek.
Hoflich, mn. udvari, módos,
művelt. —, ih. udvarilag,
módosan, művelten.
Hoflichter, die; udvariság, mó-
dóság, műveltség, váre-
siség.
Hofling, der; udvaronc.
Hoflivree, die; udvari cse-
léduha.
Hoflust, die; udvari leve-
gő, sejdelmi kegy.

Dofmanier, die; udvari *modor*.
Dofmann, der; udvari.
Dofmännifch, mn. és ih. udvaris; udvarilag.
Dofmarfchall, der; udvari főtitkár.
Dofmüßig, mn. és ih. udvarozzerü. —, ih. udvarozzerüleg. #
Dofmedicus, der; udvari orvos.
Dofmeifter, der; udvarmeifter; nevelő; majoros, geréb.
Dofmeifteren, die; majorház.
Dofmeifterlich, mn. nevelői.
Dofmeiftern, os. nevel; leczkés.
Dofmeier, der; majoros, geréb.
Dofnarr, der; udvari bolond.
Döfner, der; egész telkes, egész házhelye.
Dofplatz, **Dofraum**, der; házhely.
Dofprediger, der; udvari pap, házi káplán.
Dofrath, der; udvari tanácsos.
Dofrecht, der; udvari jog; jobbágyi jog; hűbértörvények' gyűjteménye.
Dofreichte, **Dofrückte**, die; házhely, udvarhely.
Dofrichter, der; udvarbíró; tisztartó.
Dofifahmeister, der; udvari kincstárnok.
Dofifrang, der; udvari hízelgő.
Dofitte, die; udvari szokás, udvari rend, udvari szer-tartás.
Dofsprache, die; udvari nyelv; hízelgő beszéd.
Dofplatz, der; udvari pompa; udvari öltözet; udvarnép.

Dofitag, der; robotnap; úrszéki kihallgatás.
Dofthor, das; udvarkapu.
Dofthür, die; udvarajtó.
Doftrauer, die; udvari gyász.
Dofzeitung, die; udvari újság.
Döhe, die; magasság, fennség; *fiß in die — richten*, *folgeynesedni*; *in die — steigen*, *fölemelkedni*.
Döheit, die; magasság; *höhtighe* —, királyi fennség.
Döheitbrecht, das; fejedelmi jog.
Döheitlieb, das; énekek' éneke.
Döheitmeffer, der; magasságmérő.
Döheitmessung, die; magasságmérés.
Döhepriester, der; főpap, pápa.
Döhepriesterlich, mn. főpapi, pápai.
Döhepriestertum, das; főpapság, pápaság.
Döhe, mn. magasabb; felsőbb; die *höheren Wissenfchaften*, *felsőbb tudományok*; die *höheren a' föbb ranguak*; *höherer Ton*, *magasabb hang*; *höherer im Werthe*, *drágább*.
Dohl, mn. ürös, (leer, üres); odvas; vájt; homorú; — *machen*, *kivájni*, *kifúrni*; *ein höherer Baum*, *Bahn*, *odvas fa*, *odvas fog*; *ein höherer Weg*, *mély út*; *eine höhere Stimme*, *tompa hang*, *siket hang*.
Dohlader, die; üröscr.
Dohlängig, mn. beesettszemű.
Dohländig, mn. beesettképi, soványarexú.
Dohlbohrer, der; *vájfuró*.
Dohle, die; ürösség; odú, odor; üreg.
Döhle, die; odú, *odor*; üreg, barlang.

Dohleisen, das; *udjüsdö*.
Döhlen, ca. váj, kiváj.
Dohlgelassen, **Dohlend**, mn. öhlüre közörült, kivájt.
Dohlgelächter, das; *alpoly*, ürösfekély.
Dohlhand, die; marok.
Dohlhöring, der; ivott hering.
Dohlhobel, der; völgyelő gyalu.
Dohllehle, die; horony, aj; *venus-caiga'* saja.
Dohlflänge, die; *vájt penge*.
Dohlmeißel, der; völgyelő véső.
Dohlkante, die; ürös v. üröges oxlop.
Dohlkühnel, der; borsavó, (madár).
Dohlspiegel, der; homorú, tükör.
Dohlunder, **Dohlunderbaum**, der; bodzafa, borzafa; der *spanische —*, *orgonailila*. *orgonafa*, *szelenceze*.
Dohlunderbüßhe, die; bodzavirág.
Dohlunderbüßheilig, der; bodzavirágcezet.
Dohlunderfist, der; bodzalé.
Dohlunderschwamm, der; füles szitalap.
Döhlung, die; völgyelet, vájulat.
Dohlweg, der; mély út; öblös út.
Dohlziegel, der; vájt eserep.
Dohn, der; gúny, gúnyolás; szégyen, gyalázat, szégyengyalázat; cinem — *sprechen*, *valakit gúnyolni*.
Döhnen, ca. gúnyol, kigúnyol; gyaláz, megszól.
Döhneren, die; gúnyolódás; gyalázat.
Döhngelächter, **Döhnlächeln**, das; gúnykaczaj.
Döhnlisch, mn. és ih. gúnyoló; gyalázó; gúnyolólág; gyalázólág.

Höfnachen, Höfnätseln, k. gúnvolva kaczag, gúnycacszajt üt.
 Höfnacher, der; gúnycaczagó.
 Höfneden, ca. gúnjolóvá incselkedik, ingerkedik.
 Höfnederen, die; gúnycacszantás, gúnycacszelgés, gúnycacszengerkedés.
 Höfnede, die; gúnycacszed.
 Höfnescher, der; gúnycacszodó, megacszoló.
 Höho! isz. hohó!
 Höhe, Höher, der; kofa; kis kalmár, tözsér.
 Höhen, k. kofakodik; tözsérkedik.
 Höheren, die, Höhertram, der, Höherwaare, die; kofakodás; tözsérkedés.
 Höl, mn. deli; kegyes.
 Hölde, der és die; kedvese v. kegyese (valakinek).
 Hölde, l. Höhlunder.
 Höfelig, mn. és ib. nyájass; nyájasság.
 Höfeligsteit, die; nyájasság.
 Höfen, ca. hos, elhoz; Athem — lélekzetet venni; einen tiefen Seufzer — mélyet sohajtani; sich einen Schnupfen — náthát kapni; höse dich der Teufel! vigyen ördög! vigyen a' manó!
 Höfster, die; tok, tartó; pisztolytok.
 Höfsterfappe, die; tokfödél; pisztolytokfödél.
 Höfstermacher, der; tokgyártó.
 Hölla! isz. hó!
 Hölland, das; Hollandia.
 Hölländer, der; hollandia.
 Hölländer, der; majorhasonbérlet, tehénhasonbérlet.
 Hölländeren, die; major.
 Hölländisch, mn. holland.
 Hölle, die; pokol, alvilág; kuczkó, sut, kuczik; die

— auf Erden haben, földi pokolban élni.
 Höllenangst, die; pokolbeli aggodalom v. gyöttrődés.
 Höllenbrand, der; pokoltűz; pokolporzója.
 Höllenbraten, der; pokolra való.
 Höllenbrut, die; pokolsaj.
 Höllenfahrt, die; pokolra szállás, pokolba menetel.
 Höllenfluch, der; pokolfolyam.
 Höllengott, der; pokolisten.
 Höllengöttin, die; pokolistentő.
 Höllenheiß, mn. iszόμεleg.
 Höllenhund, der; pokolörök.
 Höllenpein, Höllenqual, die; pokolkin.
 Höllenrichter, der; pokolbíró.
 Höllenschlund, der; pokoltorok.
 Höllenstein, der; pokolkő.
 Höllisch, mn. pokolbeli, rettenetes, iszonyú. —, ib. pokolilag.
 Höltn, der; kapocsfa; hajóműhely; halom; sziget.
 Hölter, der; rög, göröngy; domb.
 Hölpercht, Hölperig, mn. röges, göröngyös, rászós, darabos, zökögős.
 Hölunder, l. Höhlunder.
 Hölunte, l. Hölunte.
 Hölz, das; fa; erdő; dieser Mensch ist wie ein Stüd —, olyan mint egy darab fa; ins — fahren, az erdőbe menni (kocsin, szekeren).
 Hölzant, das; erdőhivatal, erdőszakszág.
 Hölzapfel, der; vadalma.
 Hölzappelbaum, der; vadalmafa.
 Hölzarbeiter, der; faműves.
 Hölzartig, mn. fanemű; faműve, fás.

Hölzast, der; faág.
 Hölzart, die; faszakszág.
 Hölzbauer, der; hátfás, hátfás v. fásros paraszt.
 Hölzbiene, die; faméh.
 Hölzbiß, das; fakép.
 Hölzbinder, der; fakötőz.
 Hölzbitz, die; vaczkor, vadkörte.
 Hölzbitzbaum, der; vaczkorfa, vadkörtesfa.
 Hölzboß, der; bak, (fafűrészlöknel); vasmacaka, (tűshelyen); czinesinbogár; hegyesfarrú; kullancs.
 Hölzboden, der; fapadlás; fatermő föld.
 Hölzbohner, der; fafuró; fafurdancs; fűzspille, szűzspille.
 Hölzbund, Hölzbindel, das; nyálkás, kötésfa.
 Hölzchen, das; fadarabka; liget, kis erdő.
 Hölzdieb, der; fatolvaj.
 Hölzdröhler, der; faesztérgás, faesztérgályos.
 Hölzen, k. és ca. fain; fával bélet; fűt; fára máss, (vadászoknál).
 Hölzerde, die; fásföld.
 Hölzern, mn. fa; fás; hölzerner Berg; eug, faeszköz; ein hölzerner Mensch, fás, érzelketlen ember.
 Hölzfäßen, das; fávágás, fadóntógatás.
 Hölzfaßer, die; farost, fakanaf.
 Hölzfäule, die; faredvesedés, farothadás.
 Hölzfeite, die; farsápoly, farszelő.
 Hölzfeste, die; faszantatás, faszállítás.
 Hölzfischer, der; tutajos, talpúsztató.
 Hölzfaße, die; fahamu.

Holzfröher, Holzwärter, der; erdökerülő.

Holzfreud, der; fasértés, erdőrontás.

Holzfrönte, die; erdei robot.

Holzfuhrer, die; egy szekér v. kocsi sa; fahordás, favitel (kocsin st.).

Holzgefälle, t. fajvédelem.

Holzgeß, das; fapénz, fabőr.

Holzgerichtsgeit, die; erdőjog.

Holzgericht, das; erdőtörvény-szék.

Holzgründel, das; erdei növény.

Holzgründer, die; erdei kaszálás; erdei legelés; erdei kaszási jog; erdei legelési jog.

Holzhafer, Holzhafer; der; favágó, fahasogató.

Holzhafer, der; szajkó.

Holzhandel, der; sakereskedés.

Holzhandler, der; sakereskedő.

Holzhafe, der; erdei nyúl.

Holzhaus, der; vágás (erdőben).

Holzhausen, Holzhaus, der; rakásfa.

Holzhaus, der; faudvar.

Holzhaus, mn. fás, kerges; fásfa, fanemű.

Holzhafer, der; farágó cseresznye.

Holzhammer, die; sakomra.

Holzhaferbaum, der; vadceszeryesfa.

Holzhafer, die; vadceszeryesnye.

Holzhafer, die; faszén.

Holzhaus, die; kopogó termesz.

Holzhafer, der; farakó.

Holzhafer, die; erdei pacirta.

Holzmagazin, das; farakhely.

Holzmanager, der; faszükség, fahiány.

Holzmann, der; faáros.

Holzmarkt, die; erdőmegye.

Holzmarkt, der; favásár; fapiacz.

Holzmaß, die; erdőn hivatalás, makkolás.

Holzmaß, das; fapor.

Holzmaße, das; famérés, ölfamérés.

Holzmaße, der; ölfamérő.

Holzmaße, der; faszeg.

Holzmaßung, die; faizás.

Holzmaß, der; fapiacz.

Holzmaßung, die; faszámadás.

Holzmaße, der; famag.

Holzmaße, das; hasábsza.

Holzmaß, der; favágás; favágási jog; favágási erdőrcás.

Holzmaß, der; sulyok; fahunkó.

Holzmaß, der; favágó.

Holzmaß, der; fametsző.

Holzmaß, der; fametszés.

Holzmaß, der; fametsző.

Holzmaß, der; faszín, faszészer.

Holzmaß, der; czóko, faczípő.

Holzmaß, der; faszín.

Holzmaß, der; farakó.

Holzmaß, der; faszín.

Holzmaß, die; fakimélés, faszínkodás.

Holzmaß, der; erdei veréb.

Holzmaß, der; szálka, faszálka.

Holzmaß, der; fatartó hely.

Holzmaß, die; faszín; faszín; fapiacz.

Holzmaß, die; vadgalamb.

Holzmaß, die; favám.

Holzmaß, die; fahordó, (eszköz).

Holzmaß, der; faszót.

Holzmaß, die; faizás.

Holzmaß, der; fagondiviselő, faszaga,

Holzmaß, die; fabutor, faportéka.

Holzmaß, der; erdőközi út.

Holzmaß, die; vadmeggy.

Holzmaß, die; erdőlegelő.

Holzmaß, das; faportéka, famű.

Holzmaß, die; fűrészbogár.

Holzmaß, der; kopogó termesz.

Holzmaß, der; fatized, fadézma.

Holzmaß, die; fahordás' ideje.

Holzmaß, die; szentbeszéd, szentelmékedés.

Holzmaß, der; méz; mit — bezeichnen; mézzel bekeneni; einem — um den Wort schmeieren, valaki' száján mézes madzagot húzni.

Holzmaß, der; czukoralma, mézalma.

Holzmaß, mn. mézes, méz-nemű.

Holzmaß, der; méhészmedve.

Holzmaß, der; méhészgaзда.

Holzmaß, l. Holzmaß, l. Holzmaß.

Holzmaß, die; gyűjtőméh.

Holzmaß, die; mézkörte.

Holzmaß, die; patikai méhfű.

Holzmaß, die; mézes lé v. mártalék.

Holzmaß, die; mézszín.

Holzmaß, mn. mézszín, mézszín.

Holzmaß, der; mézes lepény; mézes kenyér; lépez méz.

Holzmaß, der; mézszín, mézszín.

Holzmaß, der; mézszín, mézszín.

Holzmaß, die; mézszín, mézszín.

Holzmaß, das; mézszín, mézszín.

Holzmaß, der; mézszín, mézszín.

Holzmaß, der; mézszín, mézszín.

Hönsfaden, Hönsfäden, k. gúnjyolva kaczag, gúnjyacszijt üt.
 Hönsfader, der; gúnjyaczagó.
 Hönsneften, cs. gúnjyolódva inccskedik, ingerkedik.
 Hönsnefteren, die; gúnjyhoaszantás, gúnjyincselgés, gúnjyingerkedés.
 Hönsrede, die; gúnjybeszéd.
 Hönsprecher, der; gúnjyolódó, megszóló.
 Höho! isz. hohó!
 Hölte, Hölter, der; kofa; kis kalmár, tössér.
 Hölten, k. kofáskodik; tössérkedik.
 Hölteren, die, Hölterfram, der, Hölterwanne, die; kofáskodás; tössérkedés.
 Holb, mn. deli; kegyes.
 Holbe, der és die; kedvese v. kegyese (valakinek).
 Holber, l. Hölhunder.
 Hölbselig, mn. és ih. nyájass; nyájasság.
 Hölten, cs. hoz, elhoz; Athem —, lélekzetet venni; einen tiefen Seufzer —, mélyet sohajtani; sich einen Schuypfen —, náthát kapni; hose dich der Teufel! vigyen ördög! vigyen a' manó!
 Hölfter, die; tok, tartó; pisztolytok.
 Hölfterfappe, die; tokfödél; pisztolytokfödél.
 Hölftermacher, der; tokgyártó.
 Hölta! isz. hó!
 Hölwand, das; Hollandia.
 Hölwänder, der; hollandi.
 Hölwänder, der; majorhaszonbérlet, telénhaszonbérlet.
 Hölwänderen, die; major.
 Hölwändisch, mn. hollandi.
 Hölle, die; pokol, alvilág; kucsko, sut, kucnik; die

— auf Erden haben, földi pokolban élni.
 Hölleangst, die; pokolbeli aggodalom v. gyöttrődés.
 Höllebrand, der; pokoltűz; pokolpozdorja.
 Höllebraten, der; pokolra való.
 Höllebrut, die; pokolsaj.
 Höllefahrt, die; pokolra szállás, pokolba menetel.
 Höllefluch, der; pokolsólyam.
 Höllegeist, der; pokolisten.
 Höllegeistern, die; pokoliatennő.
 Hölleheiß, mn. izsómeleg.
 Höllehund, der; *pokolóreb*.
 Höllepein, Höllequal, die; pokolkin.
 Höllerichter, der; pokolbíró.
 Hölleschlund, der; pokoltorok.
 Höllestern, der; pokolkő.
 Hölleisch, mn. pokolbeli, rettenetes, iszonyú. —, ih. pokolilag.
 Höltn, ter; kapocsfa; hajóműhely; halom; sziget.
 Hölter, der; rög, göröngy; domb.
 Hölpercht, Hölperig, mn. rüges, göröngyös, rázós, darabos, zökögős.
 Hölwänder, l. Hölhunder.
 Hölunte, l. Hölunte.
 Holz, das; fa; erdő; dieser Mensch ist wie ein Stül —, olyan mint egy darab fa; ins — fahnen, az erdőbe menni (kocsin, szekeren).
 Holzant, das; erdőhivatal, erdőbiztségs.
 Holzapfel, der; vadalma.
 Holzapfelbaum, der; vadalmafa.
 Holzarbeiter, der; faműves.
 Holzartig, mn. fanemű; faféle, fás.

Holzast, der; faág.
 Holzart, die; faszajze.
 Holzauer, der; hátszás, hátszás v. száros paraszt.
 Holzbiene, die; faméh.
 Holzbild, das; fakép.
 Holzbinde, der; fakötöző.
 Holzbirn, die; vaczkor, vadkörte.
 Holzbirnenbaum, der; vaczkorfa, vadkörtefa.
 Holzbock, der; bak, (fafüreslöknél); vasmacska, (tűzhelyen); czinczinbogár; hegyesfarú; kullanca.
 Holzboden, der; fapadlás; falermő föld.
 Holzbohner, der; fafuró; faszurdancs; füzpille, szűpille.
 Holzband, Holzblindel, das; nyáláfa, kötőfa.
 Holzchen, das; fadarabka; liget, kis erdő.
 Holzdieb, der; fatolvaj.
 Holzdrechler, der; faesztorgás, faesztergályos.
 Holzten, k. és cs. faiz; fával bélel; füt; fára máss, (vadászoknál).
 Holzterde, die; fásföld.
 Holzjeren, mn. fa; fás; hölzernes Bergjenn, faeszkös; ein hölzerner Mensch, fás, érzelken ember.
 Holzjähren, das; favágás, fadóntógetés.
 Holzsafer, die; farost, fakanaf.
 Holzsäule, die; faredvesedés, farothadás.
 Holzsteile, die; faráspoly, farszelő.
 Holzstraße, die; faszántás, faszállítás.
 Holzstücker, der; tutajos, talpústató.
 Holzstache, die; fahamu.

Holzbrüster, Holzwärter, der; erdökerülő.
 Holzbrevel, der; fasértés, erdőrontás.
 Holzrohne, die; erdei robot.
 Holzfuhrer, die; egy szekér v. kocsi fa; fahordás, favitel (kocsin st.).
 Holzgefülle, t. fajjóvelem.
 Holzgeld, das; fapénz, fabér.
 Holzgerechtigkeite, die; erdőjog.
 Holzgericht, das; erdőtvényszék.
 Holzgewächs, das; erdei növény.
 Holzgräberer, die; erdei kaszálás; erdei legelés; erdei kaszási jog; erdei legelési jog.
 Holzhaider, Holzhauer; der; favágó, fahasogató.
 Holzhäher, der; azajkó.
 Holzhandel, der; fakereskedés.
 Holzhändler, der; fakereskedő.
 Holzhafe, der; erdei nyúl.
 Holzhau, der; vágás (erdőben).
 Holzhausen, Holzstöß, der; rakásfa.
 Holzhof, der; faudvar.
 Holzicht, mn. fás, kérge; faféle, fanemű.
 Holzrüfer, der; farágó cserébüly.
 Holzhammer, die; fakomra.
 Holzstiefbaum, der; vadcsereznyefa.
 Holzstirke, die; vadcsereznye.
 Holzfohle, die; faszén.
 Holzsaug, die; kopogó termesz.
 Holzsteger, der; farakó.
 Holzsterke, die; erdei pacsairta.
 Holzmagazin, das; farakhely.
 Holzmanager, der; faszükség, fahiány.

Zeebsótdr. II.

Holzmann, der; faáros.
 Holzmarkt, die; erdőmegye.
 Holzmarkt, der; favásár; fapiacr.
 Holzmaß, die; erdőn hiszolás, makkolás.
 Holzmehl, das; fapor.
 Holzmeßsen, das; famérés, ölfamérés.
 Holzmesser, der; ölfamerő.
 Holznaegel, der; faszeg.
 Holznuhung, die; fuzás.
 Holzpfad, der; fapiacr.
 Holzrechnung, die; faszámadás.
 Holzsaunen, der; famag.
 Holzschait, das; hasábfá.
 Holzschlag, der; favágás; favágási jog; favágási erdőrészt.
 Holzschlögel, der; sulyok; fahunkó.
 Holzschläger, der; favágó.
 Holzschneider, der; fametsző.
 Holzschmitt, der; fametszész.
 Holzschuppen, Holzschuppen, der; faszín, faszász.
 Holzschuh, der; csóko, faczipő.
 Holzschuhmacher, der; csókó.
 Holzsteger, der; farakó.
 Holzspan, der; forgács.
 Holzspannung, die; fakimélés, faszadalkodás.
 Holzsperrling, der; erdei veréb.
 Holzsplitter, der; szálka, faszálka.
 Holzstall, der; fatartó hely.
 Holzstätte, die; fauszatóhely; fapiacr.
 Holztaube, die; vadgalamb.
 Holztare, die; favám.
 Holztrage, die; fahordó, (eszköz).
 Holztrauf, der; fasznet.
 Holzung, die; fuzás.
 Holzverwalter, der; fagondiviselő, fagazda,

Holzwaarz, die; fabutor, faportéka.
 Holzweg, der; erdőközti út.
 Holzweichsel, die; vadmeggy.
 Holzweide, die; erdőlegelő.
 Holzwerf, das; faportéka, famű.
 Holzwespe, die; fűrészbogár.
 Holzwurru, der; kopogó termesz.
 Holzwehent, der; fatized, fadézama.
 Holzzeit, die; fahordás' ideje.
 Honilite, die; szentbeazéd, szentelmékedés.
 Honig, der; méz; mit — bestreichen; mézzel hekeni; einem — um den Bart schmieren, valaki' száján mézes madzagot húzni.
 Honigapfel, der; czukoralma, mézalma.
 Honigartig, mn. mézes, méznemű.
 Honigbär, der; méhézmedve.
 Honigbauer, der; méhészgazda.
 Honigbehältniß, l. Honiggefäß.
 Honigbiene, die; gyűjtőméh.
 Honigbirn, die; mézkörte.
 Honigblume, die; patikai méhfű.
 Honigbrühe, die; mézes lé v. mártalék.
 Honigfarbe, die; mézszín.
 Honigfarben, Honiggefäß, mn. mézszínű, mézsárga.
 Honigfaden, der; mézes lepény; mézes kenyér; lépes méz.
 Honigfelsen, der; mézbüteg, mézhörvirág.
 Honiggabel, die; mézszedő villa.
 Honiggefäß, das; mézedény; pils, pót, ták, (fűvésztudományban).
 Honiggeruch, der; mézszag.
 Honiggeschmack, der; mézíz.

25

Honiggeschwulst, die; méz-daganat.
 Honigtrab, das; pelyhes csirok.
 Honigfeld, der, l. Honiggefäß.
 Honigflee, der; takarmánybaltacsim.
 Honigfuchen, der; mézes lepény; lépes méz.
 Honigmonat, der; mézgyj-tő hónap, pünkösdi kava.
 Honigpflaster, das; méztapasz.
 Honigreich, mn. hómészü, mézdús.
 Honigsaft, der; méznedv.
 Honigsauger, der; virágmádár, (kolibri).
 Honigseibe, Honigwabe, Honigtafel, die; lép, sejtés méz.
 Honigseim, der; szimméz.
 Honigstein, der; mézkő.
 Honigfils, mn. mézödéségü.
 Honigtig, der; mézkovász, mézes tézta.
 Honigtou, der; mésharmat.
 Honigtoupf, der; mézfazék, mézes fazék.
 Honigtranf, der; mézes ital.
 Honigwasser, das; mézes víz.
 Honigweht, der; méztized, mézdézsma.
 Honigwelle, die; mézsejt.
 Honigwurm, der; mézadó, mésvám.
 Honorarium, das; tiszteletdíj.
 Honoratioren, t. tiszteletrendiek.
 Hopfen, der; komló; da ist — und Was verloren, hegedült arról szent Dávid; an ihm ist — und Was verloren, nem fog rejta a szó, javíthatlan erkölcsü.
 Hopfenbau, der; komlótermesztés.
 Hopfenkücher, der; komlótő, komlórássa.
 Hopfenfeld, das; komlóföld.

Hopfengarten, der; komlós kert.
 Hopfengärtner, der; komlókerész.
 Hopfenkeimchen, das; komlósarjadék.
 Hopfenklee, der; zörgő löhere; pej löhere.
 Hopfenkette, die; keserű lapu, bojtortján.
 Hopfenranke, die; komlókacs.
 Hopfenranze, die; komlókáró, komlórúd.
 Hopp, Hopp, isz. hop hop; hopsza.
 Hörbar, mn. és ib. hallható; hallhatóság.
 Horchen, k. hallgatódzik, sülel, hallgat; an der Thür —, ajtón hallgatódzni.
 Horchen, das; hallgatódzás, sülelés.
 Horcher, der; hallgatódzó, sülelő, hallgató.
 Horchminfel, der; hallgató zugoly.
 Horde, die; csorda, sereg; gyülekezésnép; font sövény; cserény.
 Herdenweise, ih. csordánként, seregenként.
 Hören, cs. hall; hallgat, sülel, figyelmes; man muß beide Theile —, mindkét rész hallgattaszk ki; er hört nicht auf meinen Rath, nem hallgat tanácsomra; er hört nicht wohl, nagyot hall; er hört schwer, nehezen hall; nicht das Geringste —, egy cseppet sem hallani; sich auf ein nem Infrumente — lassen, magát valamely hangszközön hallatni; haben Sie nichts Neues gehört? nem hallott kegyed semmi új-ságot? das läßt sich —,

bizony mondass valamit; es verging mir — und Sehen, szemem száim elállott bele, csak elbűltöm belö.
 Hörentagen, das; hallomás.
 Hörer, der; hallgató, halló — der Medizin, orvoshallgató.
 Hörgerät, der; hallgatóvéndég.
 Horizont, der; láthatár, látkör; das ist über seinen —, föl nem éri eszével.
 Horizontal, mn. vízirányos.
 Horizontalfäche, die; vízirányos felület.
 Horizontallinie, die; vízirányos vonal.
 Horste, die; veresgyűrűsoma.
 Horn, das; szarv, szaru; tülök; kürt; tárogató; mit einem in ein — blasen, egy húrón pendülni.
 Hornarbeiter, der; szaruműves.
 Hornartig, mn. szarunemű.
 Hornbaum, der; fehér gertyánfa.
 Hornbeise, die; szarucsáva.
 Hornbreiter, der; szaruműves.
 Hornbläser, der; kürtös, kürtlő.
 Hornblatt, das; locsagaz.
 Hornblei, das; sósavas ól-mag.
 Hornblende, die; szarufény, (ásványtudományban).
 Hörnchen, das; szarucska, szarvacska; szarvaska (zsemlye).
 Hornhose, die; tülökszelencse.
 Hornröscher, Hornreher, der; szarvepstergályos.
 Hornen, k. kürtöl.
 Hörzeu, cs. szarvval döf.
 Hörnen, Hörneru, mn. szaruru, szaruból való,

Hornese, die; közpászertüles bagoly.
 Hornfarbe, die; szaruszín.
 Hornfarben, mn. szaruszínű.
 Hornfelle, die; tülökzreszelő, szaruszésző; patarosszésző, körméráspoly.
 Hornfisch, Hornhecht, der; hegyesorrú csuka.
 Hornförmig, mn. tülökded, aszrudad.
 Hornhaut, die; szaruhártya.
 Hornhautfistel, die; szarusá-poly.
 Hornhautgeschwür, das; asz-rufekély.
 Hornhautfisch, der; szaruhártyamészés.
 Hornhüt, mn. szarvas.
 Hornis, die; lódarázs.
 Hornfisch, die; veregykürü-somfa.
 Hornkluft, Hornspalte, die; patacsorba, patahasadék; tülökrepedék.
 Hornstäblich, mn. hasadtülkő; repedtpatájú.
 Hornstalle, die; szaruklárás.
 Hornstaut, das; madárhúr.
 Hornzapfel, die; szaruráspoly.
 Hornrose, die; csipkerózsa.
 Hornsaße, die; patakenőcs.
 Hornschlange, die; szarvas k'yzó.
 Hornschnecke, die; kúrtecsiga.
 Hornschürster, der; kék szarvasbogár.
 Hornspäne, t. szarusforgács, szaruhulladék.
 Hornstein, der; szarukő; tülökő.
 Hornung, der; böjt' előhava, februarius.
 Hornungsbäume, die; tavaszi tölke.
 Hornvieh, das; szarvasmarha.
 Hornwund, die; lóköromhás, patahás.
 Hornwerf, das; szarumű.

Hornjungennussel, der; szarunyelvixom.
 Hörrohr, das; halledő.
 Hörsaal, der; hallóterem.
 Horst, der és die; boszót; liget; homokdomb.
 Horsten, k. almos, fűszel.
 Hort, der; szirt, szikla; menedék, menedékhely; ótalom, gyámol, üdvöség.
 Hörwertjunge, t. halló aszközök.
 Höschen, das; pisztolynadrág, nadrágocska; hódónke.
 Hofe, die; nadrág; hódóm; sie hat die Hofen, asszony' sejen a' süveg.
 Höslein, k. rakodik, gatyásodik (a' méh); gehö'te Taube, gatyás galamb; gehö'te Henne, gatyás tyúk.
 Hofenband, das; nadrágtűtő; térdkötő, térdszorító.
 Hofenbandorden, der; térdkötőrend.
 Hofenbandsaum, der; nadrágtűkorsz; gatyakorcz.
 Hofenbund, Hofengürt, Hofengürtel, der; nadrágövöző, nadrágtűkorsz.
 Hofenstücker, der; nadrágtűtozó.
 Hofenhalter, Hofenhebe, die, Hofenheber, der, t. Hofenträger.
 Hofenklappe; die; ellenső, nadrággellenső.
 Hofenknopf, der; nadrágtűgomb.
 Hofenlos, mn. nadrágtalan.
 Hofenlose, der; nadrágtalan; szemtelen.
 Hofenstiel, die; nadrágtűtő.
 Hofensack, der; nadrágzsob.
 Hofensticht, der; nadrághasadék.
 Hofenschneise, die; nadrágtűcsat.

Hofensacke, die; nadrágzsob.
 Hofensträger, der; nadrágtűtő.
 Hofstall, das; kórház, ispotály.
 Hofstallmeister, Hofstallverwalter, der; kórházi gondviselő, kórházigazda.
 Hofstallschiff, das; kórházi hajó.
 Hösle, die; ostya.
 Hott, isz, hí, cselt; tüled; cselő, esa; er weiß nicht von — und har, semmit az ég alatt nem tud.
 Hottentott, der; hottentott.
 Hobe, die; hinta.
 Hub, der; emelés; lóhintás; einer Sache den — geben, valamelly dolgot megló-dintani.
 Hübel, der, Hübelchen, das; halom, domb, turás; piip, hoporj.
 Hübsch, mn. és ih. takaros, csinos, kedves; takarosan, csinosan, kedvesen.
 Hubelen, die; hánytvetett munka; hasztalan vesződség; kötődés.
 Hubeln, es. elhány, összehány; hasztalan bajt okoz (valakinek); ingerkedik.
 Huder, der; kontár, himpellár; kötődő.
 Huf, der; pata, köröm.
 Hufschlag, der; patkolás; patkó.
 Hufe, die; telek, szántóföld; (mintegy 30. lánconyi v. holdnyi).
 Hufeisen, das; patkó, patkóvas.
 Hufeisenkraut, das; patkócszím.
 Hufengeld, das, Hufensteuer, die; földadó, telektíred.
 Hufengut, das; telekjeszág. földgazdaság.
 23 *

Hufgeschwür, *das*; patafekély.
 Hufhammer, *der*; patkoló kalapács.
 Hufkattich *der*; szattyú.
 Hufnagel, *der*; patkós-eg.
 Hufner, *der*; földes gasda, telkes gasda.
 Hufnummer, *der*; patavájó, patatisztító.
 Hufschlag, *der*; patkolás; lönyom; hajóvontató út; telek.
 Hufschmid, *der*; kovács, patkoló kovács.
 Hüftader, *die*; csípőér.
 Hüftbein, *das*; csípőcsont.
 Hüfte, *die*; csipő, tompor.
 Hüftenlahm, *mn.* csipejére béna.
 Hüftwund, *der*; *patassor*.
 Hüftwängig, *mn.* szorospatajtájú.
 Hügel, *der*; domb, halom, part; púp, hoport; — *ab*, — *auf*, parton le, parton fel, partnak.
 Hügelrain, *der*; dombliget.
 Hüglícht, Hüglig, *mn.* és *ih.* dombos, partos, halmos; dombosan, halmosan.
 Hugentott, *der*; hugonotta.
 Huga, *der*; Húgó, (finév).
 Huhu, *das*; tyúk, tik.
 Hühdien, *das*; csirke, csibe.
 Hühdierig, *mn.* tyúknemű, tikféle.
 Hühdierauge, *das*; tyúkszem.
 Hühdertis, *der*; gyöngé lúdhúr, tikhúr, pi, a'húr; beverő szagyan.
 Hühdierbraten, *b*; csirkesül, csipecsenyé.
 Hühdierbrühe, *die*; tyúklevés, tyúkhúsvetés.
 Hühdierbrust, *die*; tyúkmell.
 Hühdierdarm, *der*; tyúkbél; csirizes madárhúr; pirostikszem.

Hühnerdieb, *der*; tyúktolvaj; menyét; kánya.
 Hühneren, *das*; tyúktójas, tikpete, tikmony.
 Hühnerfeder, *die*; tyúktoll.
 Hühnerfleisch, *das*; tyúkhús.
 Hühnerfrau, *die*; tyúkárosnő.
 Hühnergarn, *das*; fogolyháló.
 Hühnergeschrey, *das*; kodácsolás.
 Hühnergeuer, *der*, Hühnerweihe, *die*; csirkeszó kánya v. héja.
 Hühnerhahn, *der*; kakas.
 Hühnerhandel, *der*; tyúkkereskedés.
 Hühnerhäндler, *der*; tyúkász, tyúkáros.
 Hühnerhaus, *das*, Hühnerstall, *der*; tyúkol, tyúketrec.
 Hühnerhof, *der*; tyúkuudvar.
 Hühnerhund, *der*; foglyász-eb, foglyász-kutyá.
 Hühnerkec, *der*; kakukfű.
 Hühnerkorb, *der*; tyúkkosár.
 Hühnerlauf, *die*; tyúktetű.
 Hühnerleder, *das*; suom keeskebőr (keztünek).
 Hühnermarft, *der*; tyúkvásár.
 Hühnermilch, *die*; sárma, madártej.
 Hühnermilch, *der*; tyúkganaj.
 Hühnerneft, *das*; tyúkfészek.
 Hühnerneß, *l.* Hühnergarn.
 Hühnerneß, *der*; fogolyhívás; fogolyp.
 Hühnerfrott, *der*; fogolyszerét.
 Hühnerlange, *die*; kakasülő, tyúkülő.
 Hühnerleige, *die*; tyúkol; tyú éira.
 Hühnerlopper, *der*; tyúkhizlaló.
 Hühnersehent, *der*; tyúktized, tyúkdézma.
 Hühnerstein, *der*; tyúkadó.

Hühnerstift, *die*; tyúknevelés; baromfitartás, baromfigazdaság.
 Hui, *isz.* rajta, uccsu, nosza; nosza rajta; in einem —, egy pillanatban.
 Huf, *der*; nyelcsap.
 Hüfer, *der*; terebhájó.
 Huld, *die*; kegy, nyájaság; einen uit — behandeln, valakivel kegyesen bánni.
 Huldgebittun, *die*; kegyistennő, kegyeszűz.
 Huldigen, *k.* hódol, hűséget esküszik; sich — lassen, hódolást elfogadni.
 Huldigung, *die*; hódolás, hűségesküvés.
 Huldigungszeit, *der*; hódolási eskü.
 Huldreich, Huldvoll, *mn.* és *ih.* kegyes, kegyteli, kegyelmes; kegyesen, kegyelmesen.
 Hülf, *die*; segély, segítség, segéd, segedelem, gyámol, ótalom; einem — leisten, valakinek segédelmet nyújtani; zu —! segedelem! segítség, segítség! ríhterleide —, bírói végrehajtás.
 Hülfleistung, *die*; segélynyújtás, segítés.
 Hülflos, *mn.* és *ih.* gyámoltalan, segélytelen; gyámoltalanul segélytelenül.
 Hülflosigkeit, *die*; gyámoltalanság, segélytelenség.
 Hülfloszeit, *mn.* segedelmes.
 Hülfsmittel, *die*; segédsereg, segédttábor.
 Hülfsmittel, *mn.* gyámolra szorult, szűkölködő.
 Hülfsthegriff, *der*; segédfogalom.
 Hülfstuch, *das*; segédkönyv.
 Hülfstaste, *die*; gyámolító pénztár.

Hülfslo, das; birói végrehajtásért járó pénz.
 Hülfsgelder, t. segédpénz.
 Hülfsheer, das; segédsereg.
 Hülfstant, der; magánhangzó.
 Hülfsmacht, die; szövetséges hatalom, segédhatalmasság.
 Hülfsmittel, das; segédszer, segédeszköz, segély.
 Hülfsmquelle, die; segédforrás, segédkút, sz.
 Hülfsteuer, die, l. Hülfsgelder.
 Hülfstruppen, Hülfsvölker, t. segédsereg.
 Hülfswissenschaft, die; segéd-tudomány.
 Hülfswort, das; segédige.
 Hülfzucht, die; segédzám.
 Hülle, die; boríték, takaró; lepel; fődél; gallér (füvésztudományban); die — und die Hülle, bőrsége valaminek; ruha és élelem.
 Hüllen, es. takar, borít, fődöz, rejt; in etwas —, valamibe rejteni, takarni.
 Hülle, die; hüvely, tok; polyva, tokláss.
 Hüllen, es. és vh. meghüvelyez; hüvelyez, sejt (babot, borsót); hüvelyesedik; hüvelyét hullatja, kiperog.
 Hüllenartig, Hülfst, mn. hüvelyes.
 Hüllenfrucht, die; azalék, hüvelyes vetemény.
 Hüflig, mn. hüvelyes, héjas.
 Hum, iss. hüm.
 Hummel, die; poszméh.
 Hummen, k. hünget, hüm-mög; dong.
 Hummer, der; tengeri rák
 Humpe, die, Humpen, der kancsó, kanta.

Humpeln, l. Hinken.
 Humpeln, k. kontárkodik, himpellérkedik.
 Hund, der; kutya, eb; viele Hunde sind des Hirschen Tod, sok lúd farkast győz; da liegt der — begraben, itt a' bökkenő; sie vertragen sich wie — und Rahe, mint kutya és macska vannak egymás közt; zwei Hunde an einem Knochen vertragen sich selten, két eb meg nem fér egy koncson; mit gezwungenen Hunden ist nicht gut fagen, bottal észött eb nem fog nyúl.
 Hundchen, das; kutyácska, ebecske.
 Hundebellen, das; ebugatás.
 Hundebett, Hundelager, das; kutyaalom; rossz ágy.
 Hundebrot, das; ebkenyér.
 Hundefell, das; kutyabőr.
 Hundefett, das; kutyaháj.
 Hundehütte, die, Hundestall, der; kutyaól, kutyakunyhó.
 Hundelunge, der; kutyapocszér; semmirevaló.
 Hundeherr, der; semmirekellő, gaz.
 Hundesoh, das; ebfészek; rossz lakás v. szoba.
 Hundert, mn. száz, százan; zu —, százonként.
 Hundertter, der; százas, százass szám.
 Hundertteser, mn. százféle.
 Hundertfach, Hundertfältig, mn. és ih. százszoros; százszorosan.
 Hundertpfündig, mn. százszentőz, százéves, százados.
 Hundertpfündig, mn. százfontos, mázsás.
 Hundertste, mn. századik.

Hundertweise, ih. százonként, százával.
 Hundeshen, mn. ebtől undorodó, ebütaló.
 Hundeshäuger, der; kutyapocszér, höhérinas.
 Hundetrab, der; ügetés.
 Hundewache, die; ebőr; eb-trállás; éjszletáni hajóvigyázat.
 Hundinn, die; szuka, nősténykutya.
 Hundisch, mn. kutyás, ebféle.
 Hundstafte, der; ebfejű majom.
 Hundstee, die; veregyűrűbogyó.
 Hundsteestrauch, der; veregyűrű.
 Hundstich, der; ebharapás, kutyamarás; zásapakkerics.
 Hundstume, die; bűdös montika, ebkapor.
 Hundstott, der; gaz, csu-daf.
 Hundstüttisch, mn. és ih. gazember; semmirevaló, gaz, gonosz; gazemberül, gazul, gonoszul.
 Hundsturz, das; ebír; tarack.
 Hundsturz, das; kutyaszőr.
 Hundstunger, der; kutyacsiség; mohócsiség, farkacsiség.
 Hundstühl, der; apoczin; pamutkrepin.
 Hundstumpf, der; ebfej, kutyafej; ebfejű majom; emberevő csápa; szárnyasbenedevér; gúnyás piatyó, (növény).
 Hundstanz, die; kutyatető; ebkullancs; lóesimbe.
 Hundstern, das; kutyabőr.
 Hundstern, mn. kutyabőr, kutyabőről való.

Hundsmilde, die; büdös li-
batopp.

Hundsmilde, mn. fáradt mint
a' kutya.

Hundspeißfische, die; ebkor-
bács, kutyaverő korbács.
Hundstern, der; Sirius, eb-
csillag.

Hundstos, der; kutyahő, ka-
nikula.

Hundstob, der; farkasölő si-
sakvirág.

Hundstolze, die; sovány v.
vad viola.

Hundstogt, Hundstörter, der;
ebész; ebgondivielő.

Hundstürger, der; csinka;
sziklár, (növények).

Hundstüth, die; ebdüb, meg-
veszés.

Hundstühn, der; ebfog; szem-
fog; verecs nyakagyar, pi-
ros tavasszika.

Hundstünge, die; ebnylv;
árnő, (növény).

Hunger, der; éhség; —
empfinden, éhezni; —
nach etwas haben, valamit
megáhitani; vor —
sterben, éhhalni; ich
habe —, éhezem, éhen
vagyok.

Hungerblümchen, das; dara-
virág.

Hungerblume, die; vetési
aranyvirág.

Hungerent, die; éhorvoslás,
kopallatós gyógy mód.

Hungerharfe, die, Hungert-
rechen, der; kalászgereb-
lye, kalászgyűjtő gereb-
lye.

Hungetig, mn. éhes; torokos;
ich bin —, éhezem, éhen
vagyok.

Hungerkraut, das; három-
színű viola; sós lórom.

Hungerleiber, der; éheső,
kopaló; szűkölködő; fu-

kar, fősvény; ágról-sza-
kadti.

Hungerleiber, die; éhség-
szervenedés; elrongyosodás.

Hungern, k. éhezik; áhít;
böjtől, koplal; mich hun-
gert, éhezem, ehethnöm,
éhen vagyok; ich hungere
lieber, als daß ich ihm
dienen, koplalok inkább,
mintsem neki szolgáljak;
einen — lassen, valakit
megkoplaltatni.

Hungerstuch, die; éhség, éh-
szükség.

Hungerstob, der; éhhalál,
éhhalhalás; den — sterben,
éhhal halni.

Hüpfen, k. ugrik, szökik;
ugral, szökdel, szökde-
cel.

Hüpfen, das; ugrálás, szök-
delés, szökdecézés.

Hürde, die; cserény.

Hürden, cs. besövényel, el-
kerít.

Hürdenfisch, der; cserény-
akol.

Hürbung, Hürdenwand, die;
besövényezés; cserény; sö-
vény.

Hure, die; kurva, szajha,
ringyó.

Huren, k. kurválkodik, pa-
ráználkodik.

Hurenbaß, der; fattyú.

Hurenblid, der; kurvapil-
lantat.

Hurengstindel, das; kurva-
sajzat.

Hurengstid, das; kurvasze-
rencse, vak szerencse.

Hurenhändler, der; kurva-
kerítő.

Hurenhandwerk, das; kurvál-
kodás.

Hurenhaus, das; bordély-
ház, kurvalak.

Hurenhengst, der; kurafi.

Hurenleben, das; kurvaélet;
kurafélet.

Hurenleibe, die; kurvasze-
relem.

Hurenwintel, der; kurvasz-
golyó.

Hurenwirth, der; bordély-
gazda, bordélyos.

Hurenwirthschaft, die; bor-
délygazdaság, bordélyos-
ság.

Hurer, der; kurafi.

Hurerer, die; kurválkodás.

Hurerisch, mn. kurva, kur-
válnakodó, parázna; orozát-
lan, szemtelen.

Hurtind, das; fattyú, fat-
tyúgyermek, sabgyermek.

Hurtig, mn. és ib. gyors,
sebes, viagonex; gyorsan,
sebesen, virgonczan.

Hurtigkeit, die; gyorsaság,
sebeség, virgoncság.

Husar, der; Hussár.

Husch, isz. Huss.

Husch, der, Husche, die; su-
hanás, surranás.

Huschen, k. suhan, surran.

Husten, der; köhögés, hu-
rut.

Husten, k. köhög, hurutol.

Hut, der; kalap; viele Ab-
the unter einen — brin-
gen, többeket egyestetőni
(egy itéletre, akaratra
hozni).

Hut, die; vigyázat, őrizet,
gond, gondviselés; lege-
lö, meső; auf seiner —
stern, magára vigyázni,
óvakodni.

Hutband, das; kalapzalag.

Hutbüchse, die; kalapkefe.

Hutchen, das; kalapka, ka-
lapocska.

Hüten, cs. őriz; sich vor
einem oder etwas —, va-
lakitól v. valamitől őriz-
kedni, óvakodni.

Häter, der; őrző, gondvi-
selő, fölvi-
Hutfabrik, die; *kalapgyár*.
Hutfeder, die; diasztoll, ka-
laptoll, forgó.
Hutfil, der; *kalapnemes*,
süvegszató.
Hutform, die, *Hutfod*, der;
kalapsám.
Hutfutter, das; kalapbélés.
Hutfutteral, das; kalaptok.
Hutgerichtigkeit, die; legelői
jog.
Huthandel, der; kalapkores-
kedés.
Huthändler, der; kalapke-
reskedő.
Hutknopf, der; kalapgomb.
Hutkopf, der; kalapfej, ka-
lapbűb.
Hutkrämp, *Hutfülle*, die;
kalapkarima, kalapszél.
Hutlos, mn. őrizetlen; ka-
laptalan.
Hutmacher, der; kalapos, ka-
lapesináló.
Hutmanufaktur, die; kalap-
műház.
Hutseite, die; hinta.
Hutseite, die; számoly, láb-
támasz.
Hutsehen, k. causz, csász-
kál; hintázik.

Hutshülfe, die; kalapszorí-
tó, kalapköts.
Hutshuur, die; kalapszindr.
Hutshaffner, der; kalapfol-
késítő.
Hütte, die; kunyhó, kali-
ba, viskó; huta; koh;
sich Hütten bauen, sich in
Hütten lagern, tanyát üt-
ni.
Hüttenamt, das; hutahiva-
tal, kohlantság.
Hüttenarbeiter, der; hutás,
hutáslegény.
Hüttenbeamte, der; hutatiszt,
Hüttenfunde, die; hutatudo-
mány.
Hüttenleute, t. hutások.
Hüttenmeister, der; hutames-
ter.
Hüttenrecht, der, Hüttenauf-
ver, das; hutakorom.
Hüttenrauch, der; fehér főr-
jany.
Hüttenröge, die; csalmadár.
Hüttenföhrreiber, der; huta-
írnök.
Hüttenwerk, das; bányász-
ság, bányaság, huta.
Hüttenzentrer, der; huta-
mász.
Hütung, die; legeltetés.

Hutender, der; süvegszokor.
Hutzel, die; assalt körte; a-
szalt alma.
Hutelig, mn. ráncos, öz-
szeszott.
Hutcinth, der; jácxintkő.
Hutcinthe, die; jácxint, (vi-
rág).
Hutne, die; hiéna.
Hutra, die; hidra.
Hutraulik, die; hydraulica.
Hutmen, der; nászisten; há-
zasság.
Hutne, das; szűzör.
Hutne, die; hymnus, dies-
ének.
Hutpfeil, die; szónoki na-
gyítás.
Hutpfeilsch, mn. és ih.
nagyított; nagyítva.
Hutpfeilre, die; rászst, lép-
kór.
Hutpfeilsch, mn. rászstos,
lépkóros.
Hutpfeilsch, der; rászstos,
lépkóros.
Hutpfeil, die; ingatlan szá-
log.
Hutpfeile, die; föltétel, elő-
tétel, *altditel*.
Hutpfeile, die; méhgörca.
Hutpfeilsch, mn. méhgörcaös.

(Hangzó).

I, das; I, (a' német)
íbcékének kilenczodik be-
táje).
I, Ie, iaz. he, hi.
Ibe, die, Ibenbaum, der;
tornyó, tiszafa.

Ibenblätter, t. Ibenlaub,
das; repkényborostyán.
Ibid, der; cibik, íbia.
Ibid, der; mábolazilla;
török-íbibik.
Ib, mn. én; — íbék, én
magam.

Ideal, das; ideál, képre-
mény.
Idealisch, mn. és ih. ideáli,
képreményi; ideálképen,
képreményileg.
Idee, die; idea, északp,
képzet, eszme.

Zbiot, ber; járatlan, együgyű, tudatlan.
 Zbülle, die; pásztori versezet.
 Zcel, ber; süldiszó, tövises disznó.
 Zgeßfisch, ber; csepűhal, borzashal.
 Zgeßhuf, ber; patakosz.
 Zgeßsfette, die; csimpaj.
 Zgeßstolbe, die; maszlagos ródzsirom; baka, (növények).
 Zgeßstraunt, das; ugorkás magrugó.
 Zgnatius, ber; Ignác, (sénév).
 Zhr, Zhre, Zhr, nm. övé, az övé, (ön' v. kegyed' v. az ő) -a, -ja, -e, je.
 Zhretthalben, Zhrettwegen, uu Zhrettwissen, ih. ő miattok, miattok, ő érettek; önért, kegyedért, ön v. kegyed' kedveért.
 Zhrigt, nm. övé, az övé; öné, kegyedő; is bin der —, vagyok kegyednek kötelessé szolgálja; thun Sie das —, tegye meg ön a' magáét.
 Zhre, (czimekben); — Gnaden, nagyságod; — Was jestät der König, ő felsége a' király.
 Zhrentzen, cs. kender.
 Zillumination, die; kivilágítás.
 Zillumiren, cs. kivilágít; kizsinez, kifest.
 Zlusion, die; áltatás.
 Zime, die; alásfa, sima szifla.
 Zlize, l. Zlose.
 Zlitz, ber; görény.
 Zlitzfalle, die; görényfogó, görénykelepeze.
 Zm (in dem) ej. -ban, -ben; a' -ban, a' -ben; —

Borne, haragjában, haragomban; — Wasser, a' vízben; — Scherze, tréfából.
 Zmbiß, ber; salatozás; reggeli.
 Zmgelichen, l. Zngelichen.
 Zmifer, ber; méhéaz.
 Zmisten, ksz, mivel, minthogy, minthogy.
 Zmmatriculiren, cs. beír.
 Zmme, die; méh.
 Zmmer, Zmmerdar, Zmmerfert, ih. mindig, mindenkor, szüntelen, szakadatlanul; wer er — ist, bár ki legyen is ő.
 Zmmergrün, das; örökzöld; rózsás sülű; meténg.
 Zmmerhin, ih. mind tovább tovább; nem bánom, bátor, ámbár.
 Zmmermehr, ih. mind inkább inkább.
 Zmmerwähred, mn. és ih. szüntelen, szakadatlan; szüntelen, szakadatlanul.
 Zmmerzu, l. Zmmer.
 Zmmittelt, ih. és ksz. azonban, azon közben, az alatt.
 Zmmobilar, mn. ingatlan.
 Zmmobilien, t. ingatlan, javak, ingatlan jószág.
 Zmmortalität, die; halhatatlanság.
 Zmpassiren, cs. bekovácsol, becsirizel.
 Zmparativ, ber; parancsoló mód.
 Zmpassivität, die; himlőoltó intézet.
 Zmparist, ber; himlőoltó orvos.
 Zmpfen, cs. olt. beolt.
 Zmpfung, ber; oltónes.
 Zmpfung, die; oltás, himlőoltás.
 Zmpfwunde, die; oltott seb,

Zmpost, ber; adó, vám; ivoszlop, boltváll.
 Znt, ej. ban, -ben, -ba, -be; -ra, -re; -n, -on, -en, -ön; alatt, mulva; in der Erde sniden, földben keresni; in die Tasche stecken, zsebbe dugni; in die Klucht schlagen, megzaszlatani; in Sommer, in Winter, nyáron, télen; sich ins Mittel schlagen, magát közbe vetni; in kurzer Zeit, rövid időn, rövid idő alatt v. mulva; in Begriff sehn, akarni; in der Nähe, Ferne, közel, távol.
 Znbegriff, ber; összeség; tartalom; mit — dessen, azt is hozzá tudva.
 Znbrunn, die; buzgóság, forró szeretet; ajtatosság.
 Znbrünstig, mn. és ih. buzgó, forró, heves; ajtatós; buzgón, forrón, hevesen; ajtatosan.
 Zncommodiren, cs. alkalmazkodókod, (-nak, -nek).
 Zncomplet, mn. hiányos, csönka.
 Znconsequent, mn. és ih. következetlen; következetlenül.
 Znconsequenz, die; következetlenség.
 Znconveniens, die; illetlenség.
 Zndem, ksz. midőn; mivel, minthogy, az alatt míg, azonban hogy.
 Zndessen, Zndes, ksz. azonban, azalatt; egyébiránt, de különben; mindazáltal.
 Zndien, das; India.
 Zndier, Zndianer, ber; indus, hindu.
 Zndisch, Zndianisch, mn. indus, indiabeli.

Zndig, Zndigo, der; indigo.
Zndigblau, mn. indigókék.
Zndigpflanze, die; indigó-növény.
Zndigpflanze, der; indigó-termesztő.
Zndigopflanzung, Zndigofabrik, die; indigótermesztés; indigógyár.
Zndividuum, das; indivídum, egyén, egyed.
Zndoffent, der; *hátsíró*.
Zndoffiren, cs. hátsír.
Zndoffiren, das; *hátsírd.*
Zndustrie, die; ipar.
Zndustriezweig, der; iparág.
Zneinander, ih. egymásba.
Znfant, der, Znfantinn, die; királyi herceg v. hercegnő, (Spanyolországban).
Znfanterie, die; gyalogság, gyalog katonaság.
Znfanterist, der; gyalog, gyalogkatoná.
Znfeld, Znfel, die; püspök-süveg.
Znfluenza, die; sziket.
Znfuliren, cs. püspökké tesz.
Znfulionsstierchen, das; szalékféreg.
Zngber, Zngwer, der; gyömbér.
Zngeheim, ih. titkon, titokban.
Zngenieur, der; földmérő, mérnök.
Zngelchen, ih. nem különben, hasonlóan.
Zngredien, das; *vegyrés.*
Zngrein, das; bőrvén; bérce.
Znghaber, der; birtokos; tulajdonos.
Znghaftiren, cs. befog, bevész.
Znghalt, der; foglalát, tartalom; bennék.

Znghaltreich, mn. tartalmas, bőrtartalmú.
Znjurie, die; méltatlanság, hosszantás.
Znjurienflage, die; *bántalomvád.*
Znfrage, die; zárlék, melléklet.
Znfländer, der; belföldi, honföldi.
Znftlegend, mn. mellékelt.
Znne, ih. középen, benne; mitten —, középen, küllőközepén; — behalten, visszatartani; — bleiben, otthon tartózkodni; — haben, birni, birtokában lenni; sich — halten, — bleiben, — stehen, hon ülni, házat őrizni; — stehen, megállapodni, ingadosatlan megállani; — werden, megv. kitudni, észre venni valamit.
Znnen, ih. benne, bent, belől; von —, belőlről; von — heraus, belőlről ki; nach — zu, be, befelé.
Znnestehen, das; csillapat.
Znner, Znnerste, mn. belső, legbelsőbb.
Znnerste, das; belsje v. helye (valaminek).
Znnerhalb, ih. -n belől; alatt; — der Mauer, a' kőfalon belől; — des Hauses, a' házban bent, — drei Tagen, három nap alatt.
Znnerlich, mn. és ih. belső; belől, belsőkép, belőlről; — beten, magában imádkozni.
Znnig, Znnicht, mn. belső, legbelsőbb; inuige
Zrenndschast, belső (szoros) barátság. —, ih. bel-

sőkép; egész szívből, szívesen; — gerührt; szív-ből megilletődve.
Znnicht, die; buzgóság, buzgó indulat.
Znniglich, mn. belső, forró, buzgó, szoros.
Znnocentius, der; Ince, (snev).
Znnung, die; cseh.
Znoculiren, cs. heolt.
Znquiriren, k. nyomoz, vizsgál, keres.
Znquist, der; nyomozott, törvényesen nyomozott személy.
Znquisition, die; nyomozás; kivallatás; erctneküldetés.
Znraf, der; lakos, lakó.
Znsbesondere, ih. különösen, kivált, kiváltképen.
Znschütt, Znselt das; szegyű.
Znschrift, die; fölírat, fölírás.
Znselt, das; bogár.
Znselt, die; sziget.
Znselbewohner, der; szigetlakos.
Znselgruppe, die; szigetcsoport.
Znselland, das; szigetország, szigethon.
Znselmeer, das; szigettenger, szigetes tenger.
Znselvolk, das; sziget nép.
Znsgemein, ih. közönségesen, rendezerint, többnyire.
Znsgefammt, ih. mindössze, összesen, összesen.
Znsiegel, das; pecsét; körmösár, patasár.
Znsüftige, ih. esztúl, ennekutána.
Znsouent, mn. illetlenkedő, durva, goromba.

Insolenz, die; illetlenség, otrombaság.
Insolvent, mn. nemfizethető, fizetni képtelen.
Insolvens, die; nemfizethetés.
Insouderheit, ih. különösen, kiváltképen.
Insoweit, ib. a' mennyiben, a' mennyire.
Inspection, die; felügyelés, felvigyázat.
Installation, die; iktatás (-ba, -be).
Instaliren, cs. iktat (-ba, -be).
Inständig, mn. esedklő, könyörgő, rimánykodó. —, ih. esedklőleg, könyörgőleg, rimánykodólag.
Instanz, die; törvényszék; kérelemlevél.
Instehen, mn. bekövetkező, legközelebb, ránk következő.
Instet, ber; marhaaprólék, borjúfodor.
Instinkt, ber; ösztön.
Institut, das; intézet.
Instruction, die; utasítás; oktatás.
Instructor, ber; házi tanító.
Instruiren, cs. utasítást ad; tanít.
Instrument, das; szerszám, eszköz, műszer.
Instrumentmacher, ber; műszerszínáló.
Insulaner, ber; szigetlakos.
Insurrection, die; fölkelés; pártütés, lázadás.
Insurgent, ber; fölkelő vitéz; pártütő, lázadó.
Insurgiren, k. fölkel; fel-lázad, pártot üt.
Intelligenz, die; értelm; értelmesség.

Intelligenzblatt, das; érte-sítő.
Intendant, ber; ügyelő, fő-ügyelő.
Interdict, das; tilalom, ti-lalomparancs.
Interessant, mn. érdekes.
Interesse, das; érdek.
Interessen, t. kamat.
Interessent, ber; részvé-nyes.
Interessiren, cs. érdekel.
Interessirt, mn. haszonleső.
Interjection, die; közzzó.
Intermeszo, das; közzjáték, mellékmulatság.
Intermittirend, mn. váltó; das intermittirende Fieber, váltóláz.
Interuuntius, ber; pápa-követ, egyházi közbejáró.
Interpunction, die; inter-punctio.
Interval, das; köz; idő-köz, térköz.
Intimation, die; parancs-közlés.
Intolerant, mn. türelmet-len.
Intrigue, die; *esels²vény*, áskálódás.
Invalide, ber; kórkatonas.
Invalidenhaus, das; kórka-tonaház.
Invasion, die; berontás, be-rohanás.
Inventarium, das, **Inven-tur**, die; *lettár*; cin — ma-son, *tuventiren*, *lettárt* készíteni, *lettárba* venni.
Inwärt, ih. befelé.
Inwendig, mn. és ih. bel-ső; belsőleg, belsőkép, belőlről.
Inwendige, das; belseje (va-laminek).
Inwohner, ber; lakos.
Inzwischen, ih. azon közben,

az alatt; egyébiránt, mind-száltal.
Ionisch, mn. jóniai.
Ipecacuanha, die; hánytató-gyök.
Iper, die; kekenylevelű szilfa.
Irden, mn. föld, földből való, agyag, cserep; irbe-neß Gefäß, cserepedény.
Irgend, ih. valaha, valamikor, valahol; (össze-kötetében); — jemand, valaki; — etwas, valami; — wo, valahol; — wohin, valahová; — wer-ter, valahonnan, valahon-nét.
Irsand, das; Irsföld, Hiber-nia.
Irsänder, ber; irföldi, hi-berniai.
Irmensülte, die; Hermann'szobra, (régí szászoknál).
Ironie, die; ironia, csúfo-lódás.
Ironisch, mn. és ih. csúfo-lódó; csúfolódva.
Irr, mn. és ih. tévely-gő, bujdosó, bolyongó; hibás; — führen, — lei-ten, eltántorítani, elcsá-bítani, rossz útra vezetni; — gehen, eltévedni, el-tévelyedni; eiten — ma-son, valakit megzavarni; er lößt sich nicht — ma-son, ő nem zavarodik meg; — reden, félre sa-zélni; — werden, meg-zavarodni; — sein, hi-bázni; er ist — im Ro-pte, ő magán kívül van.
Irr, die; bujdosás, téve-dés, tévelygés; in der — gehen, tévelyegni, bo-lyongani.
Irrgehen, das; tévedés, té-velygés, bolyongás.

Jrten, k. és vh. tévelyeg; bolyg, bolyong; téved, csalódik, csatlakozik, hibáz; wenn ich mich nicht irre, ha nem csatlakozom; er läßt sich nicht (durch nicht) —, semmi som zavarja meg őt.
 Jrreben, das; félrebeszélés.
 Jrrgang, der; tévelygés, bolygás; tömkeleg.
 Jrrgarten, der; tömkeleg.
 Jrgeist, der; tévelygő; bolygó.
 Jrrglaube, der, Jrrgläubigkeit, die; eretnekség; tévelygés.
 Jrrgläubig, mn. eretnek; tévelygő.
 Jrrgläubige, der; eretnek.
 Jrrig, mn. tévelygő, bolygó; hibáz.

Jrriksufer, l. Landküster, Landkreiser.
 Jrrihre, die; eretnekség; tévtan, tévelygő tudomány.
 Jrrihrer, der; eretnektanító.
 Jrrikt, das, Jrriktisch, der; bolygótás, lidérc.
 Jrriktum, der; bolygócsillag.
 Jrriktum, der; hiba, tévedés; in einen — gerathen, tévedésbe esni; einen — begehren, valamiben hibát követni; sich in einem Jrriktume befinden, tévelygésben lenni.
 Jrriung, die; tévedés, hiba.
 Jrriwahn, der; tévelygés, balhit.
 Jrriweg, der; tévút, bolygót.

Jrsak, der; Isák, (ánév).
 Jrsabelle, die; Isabella, (nőnév).
 Jrsabelfarbe, die; szőgsárga szín.
 Jrsabelfarben, Jrsabelfarbig, mn. szőgsárga.
 Jrsgrim, der; ordas; durcás ember.
 Jrsland, das; Island.
 Jrsländer, der; islandi.
 Jrsländisch, mn. islandi.
 Jrsoliren, ca. anigetel, elanigetel.
 Jrsop, der; insóp.
 Jrsraelit, der; izraelita.
 Jrsalien, das; Olaszország.
 Jrsaliener, der; olasz.
 Jrsalienisch, mn. és ib. olasz; olaszul.
 Jrs, l. Jrsht.

J v. Jod. (Mássalhangzó).

J, v. Jod, das; J, (a' német ábczének tizedik betéje).
 Ja, ih. igen, igenis, valóban, bizonyára; hiszen; sőt inkább; — wohl! valóban! o —! vagyigen! —, sansi gern, szívesen, örömezt; — zu etwas sagen, valamit igenleni, valamire, igent mondani; — sogar, igen még; thun, sagen, ec. Sie es — nicht, de ne tegye ön, ne mondja kegyed; kommen Sie — wieder, de eljőjön kegyed v. ön megint; Sie wissen —,

das . . ., hiszen tudja, hogy . . .; bleiben Sie hier? —, itt marad ön? itt; werden Sie fortgehen? —, elmegyen ön? el.
 Jacht, die, Jachtschiff, das; sebes hajó.
 Jachzorn, l. Jähzorn.
 Jede, die; német dolmány.
 Jacob, der; Jakab, (ánév); ikercsillag.
 Jacobiner, der; jakobinus.
 Jacobinergesellschaft, die; jakobinuszövetség.
 Jacobinisch, mn. jakobinus.
 Jacobinismus, der; jakobinusság.

Jacobit, der; sarándok.
 Jacobitstume, die, Jacobitstfrau, das; berzedt üszögör.
 Jacobstausch, der, Jacobstweibel, die; metélőshagyma.
 Jagd, die; vadászat; vadászás; fűcs, kergetés; — auf etwas machen, valamit fűzni, kergetni (segyszerrel); was habt ihr da für eine —! micoda vásár ez!
 Jagdamt, das; vadászhatalt, vadászintézet.
 Jagdang, der; vadászöltözet.

Jagbbar, mn. vadászható, vadászatra alkalmas.

Jagbbauer, der; hajtó, vad-hajtó.

Jagbberente, der; vadászinas.

Jagbfinte, die; vadászpuska.

Jagbfrohne, die; vadászrobot.

Jagbgehüge, das; vadászkerület.

Jagbgericht, mn. vadászatterő.

Jagbgerichtigkeit, die; vadászati jog.

Jagbgeschrey, das; vadászkurjongatás.

Jagbhaus, das; vadászház.

Jagbhorn, das; vadászkürt.

Jagbhund, der; vadászkutya, vadászeh.

Jagbhündin, die; vadászszuka.

Jagbhut, der; vadászkalap.

Jagbjunker, der; vadászaprod.

Jagbkeib, das; vadászruha.

Jagblager, das; vadásztanya.

Jagbleute, t. hajtók, vad-hajtók.

Jagbluß, die; vadászkedvelés.

Jagbmesser, das; vadászkés.

Jagbueß, das; vadázsháló.

Jagbpape, der; vadászaprod.

Jagbperd, das; vadászló.

Jagbreiter, der; vadász.

Jagbrevier, das; vadászkerület.

Jagbfahe, die; vadászdolog.

Jagbfchloß, das; vadászkastély.

Jagbfchmid, der; vadászkovács.

Jagbfpieß, das; vadászgerely.

Jagbföld, das; vadászkép.

Jagbtog, der; vadásztalpa.

Jagbtasche, die; vadásztársasny.

Jagbühr, die; vadászóra.

Jagbwagen, der; vadászkocsi, vadászkocsi.

Jagbwesen, das; vadászség, vadászat.

Jagbzeit, die; vadászat' ideje.

Jagbjelt, das; vadászsátor.

Jagbjoug, das; vadászcserzők, vadászcserzők.

Jagen, k. és ca. vadász; nyargal, vágat; üz, kerget, elüz, elkerget; ein nem den Degen durch den Leib —, valakit karddal keresztül ütni; einem eine Kugel durch den Kopf —, valakit agyon löni, (főbe löni).

Jagen, das; vadászás; futás, nyargalás.

Jäger, der; vadász.

Jägerburche, der; vadászlegény.

Jägerer, die; vadászség.

Jägergarn, das; vadászháló.

Jägerhaus, das; vadászház, vadászlak.

Jägerhorn, das; vadászkürt.

Jägerinn, die; vadász nő.

Jägerkunst, die; vadászmesterség; vadásztitok.

Jägermäßig, mn. és ih. vadászos; vadászosan.

Jägermeister, der; vadászmester.

Jägerprache, die; vadásznyelv.

Jäh, mn. sebes, hirtelen; váratlan, véletlen, heves, fortyanó; meredek —, ih. sebesen, hirtelenül; váratlanul, véletlenül; hevesen; meredeken.

Jähre, die; sebeség, hirtelenség; véletlenség; heveség; meredekség.

Jäherr, der; mindent igenlő.

Jählich, Jähling, mn. hirtelen, váratlan, véletlen; meredek.

Jählings, m. hirtelen, véletlenül; meredeken.

Jähr, das; esztendő, év; er ist über achtzig — alt, nyolcvan esztendő elmult; sie geht in ihr achtzigstes —, tizennyolcadikra fordul; von — zu —, esztendőről esztendőre, évről évre, évenként, esztendőnként; — aus — ein, esztendőről esztendőre; bey Jähren sein, legszébb időben lenni; ich habe ihn in — und Tag nicht gesehen, esztendeje, hogy nem láttam.

Jährbuch, das; évkönyv.

Jährgang, der; évfolyamat.

Jährgebung, die; korongedé.

Jährgedächtniß, das; évünep.

Jährfeld, das; esztendői szarvas.

Jährgehalt, der; évdíj, esztendői fizetés.

Jährgewächs, das; egygyári növény; esztendői termés.

Jährhundert, das; század, évszázad.

Jährig, mn. esztendő; eszt is nun —, das er tod ist, esztendeje, hogy meghalt.

Jährlisch, mn. és ih. esztendői, esztendőnkénti; esztendőnként, évenként.

Jährling, der; esztendő (p. o. bányá).

Jährlohn, der, esztendei bér, évbér.

Jahrmarkt, der; országos vásár, sokadalom.

Jahrmarktsgeschenk, das; vásár' fü.

Jahrmarktsteute, t. vásáro-sak.

Jahrmarktstuche, die; vásárhét.

Jährrechnung, die; évszá-molás; évszámadás.

Jahrrente, die; esztendei jö-vedelem, évhaszon.

Jahrsfeier, die, Jahrsfest, das; évünnep.

Jahrsfrist, die; esztendő' le-folyta.

Jahrstag, der; évnap.

Jahrszeit, die; évszak, esztendőrés.

Jahrtausend, das; évesred.

Jahrwechfel, der; évfordulás, évfaltozás.

Jahrweise, ih. évenként, esztendőnként.

Jahrwuchs, der; egyenyári növény; esztendei termés.

Jahrzahl, die; évszám, esztendőszám.

Jahrzehend, das; évtized.

Jähzorn, der; hirtelen ha-rag.

Jähzornig, mn. hirtelenha-ragú.

Jalape, Jalapwurzel, die; jalap, jalapgyök.

Jambe, der; jambus.

Jambifch, mn. jambus.

Jammer, der; nyomorúság, inség; jajgatás, siránko-zás, sirás-rivás; szánako-zás; nehéznnyavalya.

Jammergeschrey, das; sirá-rivás, jajgatás.

Jammerflage, die; jajpanasz.

Jammerlieben, das; inséges élet.

Jammerlich, mn. és ih. in-séges, nyomorúságos, si-ralmas; inségesen, nyomo-rúságosan; — (schrrenu, ordítani).

Jammern, k. jajgat, ve-székel, siránkozik, sir-ri; über etwas —, valamir-ért jajgatni, valamin si-ránkozni. —, sz-n. szán, szánakozik; er jammet mich, v. mich jammet feiner, szánom őt, szána-kozom rajta.

Jammern, das; jajgatás, si-ránkozás; szánakozás.

Jammertag, der; inség' v. siralom' napja.

Jammerthal, das; siralom' völgye.

Jammervoll, mn. és ih. si-ralmas, inséges, siralma-san, inségesen.

Jänner, l. Januar.

Janbassel, der; pórnép, söp-redék, nép' alja.

Janitschar, der; janicsár.

Janitscharenmusik, die; török-muzsika.

Janfenist, der; janzenista.

Januar, der; boldogsasszony' hava, januarius.

Japan, das; Japánország, Japán.

Japanser, der; japáni.

Japansich, mn. japáni.

Jargon, das; keverék be-széd.

Jasagen, das; jóváhagyás.

Jasamin, der; jázmin.

Jaspis, der; jaszpis, jasz-piskő.

Jaspisflacht, der; jaszpis-agát.

Jaspisfarbig, mn. jaszpis-szinű.

Jäten, es. gyomlál; irt (ka-pával).

Jauche, die; ev.

Jauhet, das; hold, hold-föld.

Jauhen, k. ujjongat, kur-jongat.

Jauhen, das; ujjongatás, kurjongatás.

Jauher, der; ujjongató.

Jawort, das; igenlés, igen-szó.

Je, izs. ejnye, jaj.

Je, ih. mindenkor; vala-ha; von te her, kezdet óta; je nach dem, a' mint; je zwey und zwey, ket-tősen, kettőnként; je wehr, je tweniger, minél kevesebb; je eher je lieber, minél előbb annál jobb; man hat ihn je länger je lie-ber, hova tovább jobban szeretik őt; je bistweilen, je zuweilen, oly-kor, némellykor; je nach dem, a' mint, a' hogy.

Jedenfalls, ih. minden eset-re.

Jedemoch, ih. mégis.

Jeder, Jede, Jedes, nm. kiki, minden, mindenik; ein jeder, eine jede, min-deuki, minden, kiki, mindenik.

Jedermann, nm. minden em-ber, mindenki, kiki, az egész világ.

Jedermannshure, die; orzá-gos kurva.

Jederzeit, ih. mindenkor.

Jedesmal, ih. mindenkor, mindannyiszor.

Jedesmalig, mn. mindenkor, mindannyiszori.

Jedoch, ih. mégis, mind az által, csakugyan.

Jedweder, l. Jeder.

Jeglicher, l. Jeder.
 Jellängerleicher, das; jerikói loncz; keserédes csan-
 csor.
 Jemals, ih. valamikor, egy-
 kor, valaha.
 Jemand, nm. valaki, egy-
 valaki.
 Jena, das; Jéna, (város).
 Jener, Jene, Jenés, nm.
 az, azon, amaz; in je-
 ner Welt, a' más vilá-
 gon.
 Jenner, l. Jannar.
 Jenfeit, Jenfetté, ej. és
 ih. túl az v. a' —n, túl
 (rajtam, rajtad . . .); túl;
 — des Berges, a' hegyen
 túl; — der Donau, túl a'
 Dunán.
 Jenfeitig, mn. tulsó.
 Jeremias, der; Jeremias,
 (fnév).
 Jerusalemblume, die; cail-
 legmécsvirág.
 Jesuit, der; jezsuita.
 Jesus, der; Jézus.
 Jesus-Christus, der; Jézus-
 Krisztus.
 Jestig, mn. mostani, mai.
 Jest, ih. most, jelenben,
 mostan; — erst, még
 csak most; für —, mos-
 tanság.
 Joch, das; járom, iga; hold,
 holdföld; szolgaság, iga;
 béres; ein — Ochsen, egy
 iga v. pár (járombeli) ö-
 kör; unter das — brin-
 gen, járom alá hajtani,
 meghódítani.
 Jochsien, das; járomcsont,
 posocsont.
 Jochsch, der; jármos ökör.
 Jodokus, Jost, der; Jodók,
 (fnév).
 Johann, der; János.
 Johannispfel, der; szent-
 Iván-salma.

Johannisbeere, die, Johans-
 nibbeerstrauch, der; veres-
 ribiszke.
 Johannisblume, die; ökör-
 szem-aranyvirág.
 Johannisbrod, das; szent
 János' kenyere.
 Johanniskäfer, der; nyárkez-
 deti cserebűly.
 Johannisfraut, das; linka.
 Johannistwedel, der; legye-
 zőhajnöcsa, borvirág.
 Johannistruhen, das; fény-
 bogár.
 Johanniter, Johanniterritter,
 der; máltai vitéz.
 Johanniter-Orden, der; mált-
 tai vitézrend.
 Josef, der; bohó.
 Josua, der; Józsué, (fnév).
 Jubel, der; örömszaj, nagy
 öröm.
 Jubelbrant, die; felszázados
 menyaszonny.
 Jubelbräutigam, der; felszá-
 zados vőlegény.
 Jubelfest, das; örömmünnep;
 felszázados-ünnep.
 Jubelgesang, das; öröm-
 ének.
 Jubelgeschrey, das; örömki-
 állás, ujjongatás.
 Jubelheuschreit, die; felszáza-
 dos menyeköz.
 Jubeljahr, das; örömvé-
 százados (v. felszázados)
 év.
 Jubelmünze, die; örömvé-
 pénz.
 Jubelpriester, der; felszáza-
 dos pap.
 Jubidium, das; százados ün-
 nep; örömvé.
 Juwiliere, k. és ca. örül,
 örömben ujjongat; nyu-
 galmasz.
 Juch, Juchhet, isz. ej hajh,
 uju.
 Juchart, der, l. Juchert.

Juchten, der, Juchtenleber,
 das; bagaria, bagariabőr.
 Juchzen, l. Juchzen.
 Juden, k. és sz-n, visz-
 ket.
 Juden, Juden, ca. vakar
 dörzsöl.
 Juden, das; viszketés, visz-
 keteg.
 Judde, l. Juff.
 Judäa, das; Judea.
 Judder, der; judeabeli.
 Judaffiren, k. zsidóskodik.
 Judaismus, der; zsidóság.
 Judasbaum, der; cserezsis,
 Jüdäs'säja.
 Judasfuss, der; Jüdäscsök,
 álcsök.
 Jude, der; zsidó.
 Juden, Jüden, k. nyerekö-
 dik; zsidóskodik.
 Judengasse, die; zsidóutcza.
 Judengos, der; zsidóvá-
 lett.
 Judenherde, die; piros pá-
 ponya, moharcza.
 Judensch, Judenharz, das;
 zsidósurok, zsidógyánta.
 Judenstern, der; holttenyv,
 zsidóenyv.
 Judenschaft, die; zsidóság.
 Judenschule, die; zsidóisko-
 la; zsinagóga; zsidóvásár,
 zsidóvecsernye.
 Judenstadt, die; zsidóváros.
 Judenstern, der; zsidókő.
 Judenstener, die; zsidóság.
 Judenthum, das; zsidóság.
 Judenzins, der; zsidóbér;
 zsidókamat.
 Jüdisch, mn. és ih. zsidó,
 zsidós; zsidóul, zsidósan.
 Jugend, die; fiatalág, if-
 júság; — hat seine Zu-
 gend, fiatalág bolondság;
 von — an (auf), gyer-
 mekségtől fogva; in me-
 ner —, legény v. fiatal
 koromban.

Jugendalter, das; ifjúkor, ifjúág.
 Jugendblüthe, die; élet' virága.
 Jugendfieber, der; ifjoncei hiba.
 Jugendfeuer, das, Jugendhite, die; fiatal tűz, ifjúi hevesség.
 Jugendjahre, t. Jugendzeit, die; ifjúkor.
 Jugendlich, mn. ifjú, ifjas, fiatal.
 Jugendreich, der; ifjú csám.
 Juhe, isz. ujj!
 Jute, der; macsok, szenny; trófia, dévajság; nyerekedés.
 Jutez, der; hüves'ő ital.
 Julian, der; Julián, (ánév).
 Juliane, die; Julianna, (ánév).
 Juliane, Juliane, das; Julia, Julesi, Julinka.
 Jülich, das; Jülich; (tartomány).
 Julius, der; Gyula, (ánév); szent Jakab' hava, Julius.
 Jung, mn. fiatal, ifjú; gyöngö; die junge Mannschaft, junge Leute, legénység, ifjuság; Ach — Heiden, ifjassan öltöznai; Junger Wein, új bor; — gewohnt alt gethan, ifjú szokás öreg gyakorlás; Junger Herr, úri; Junger Frau, menyecske, ifjasszony; das Junge von der Gans, ludaprólék; Junge werfen, kölyközni, hadszani.
 Junge, der; inas, tanítvány; gyerkőcse, sühedér, suhanec.
 Jungemagd, die; szobaleány.

Jungen, k. hadrik; kölyközik.
 Jungenarbeit, die; tanítványmunka.
 Jungenhaft, mn. és ih. gyermekes; gyermekesen.
 Jünger, mn. fiatalabb, ifjább.
 Jünger, der; tanítvány; ifjonez.
 Jungfer, die; szűz, szűzleány; hajadon; leányasszony; die nacht —, asspakikories; die — im Grünen, kék kandilla.
 Jungfererde, die; szűzföld, tiszta föld.
 Jungferhaar, das; egerárpá; községeses páprád.
 Jungferhäuten, das; szűzör, (bonczatudományban).
 Jungferhönig, der; szinmez.
 Jungferhopfen, der; tiszta komló.
 Jungferkint, das; szerelem' gyermeké.
 Jungferlich, mn. szűzi.
 Jungfermilch, die; szűztej.
 Jungfernstelle, die; leányaszegfü.
 Jungfernstofter, das; apácaklastrom.
 Jungferntreue, l. Bleichsucht.
 Jungferntreu, der; szűzkeszű, virágpárta, menyasszonyi koszorú.
 Jungfernnabel, die; kis gombothé.
 Jungfernhül, das; szinola.
 Jungferraub, der; leányorvás, leányrablás.
 Jungfernschaft, l. Jungfrauschaft.
 Jungfernschloß, l. Jungfernhäuten.
 Jungferschrift, die; apró írás.

Jungfersewefel, der; termékkénkő.
 Jungferstand, der; hajadonság, szűz állapot.
 Jungfertafel, der; bugás dohány.
 Jungferwein, der; ötleveleli borostyán.
 Jungfrau, die; szűz, szűzleány.
 Jungfräulich, mn. szűzi, szűzleányi, szűzleányos; tiszta; szerény.
 Jungfrauschaft, die; szűzesség.
 Junggesell, der; ifjonez, leány; ein alter —, agg leány; ridig leány.
 Junggesellenleben, das, Junggesellenstand, der; leányélet, legénység.
 Junggesellenschaft, die; szűzesség, (férfaakkál).
 Jüngling, der; ifjonez, suhanec, leányke.
 Jünglingalter, das, Jünglingsjahre, t. ifjúág, ifjúkor, ifjai évek.
 Jungmeister, der; csöh' ifjabbika.
 Jüngst, ih. minap, a' napokban, nem rég, csak, most imént.
 Jüngste, mn. legifjabb, legifiatalabb; der — Tag, itélet' napja; das — Gericht, utolsó itélet.
 Junius, der; sz. Iván' hava, junius.
 Junfer, der; nemesi, úri.
 Junta, die; junta, (tanács).
 Jute, die, l. Jute.
 Jupiter, der; Jupiter.
 Jupitersbart, der; eszűthetelű szapúka.
 Jupitersohn, die; ernyős konkoly.
 Jurist, der; jogász, jogtu-

dós, törvénytudós: jogtanuló.
 Juristen, l. Rechtsgelehrsamkeit.
 Juristisch, mn. jogtudományi, törvénytudományi; die juristische Fakultät, törvénykar.
 Just, ib. épen, azért is.
 Justiren, cs. igazít.
 Justiren, das; igazítás.

Justirer, der; igazító.
 Justirerage, die; igazító mérleg.
 Justiz, die; igazság, törvényesség.
 Justizrath, der; törvényszéki tanácsnok.
 Justizsachen, t. Justizwesen, das; törvényes dolgok.
 Justiz, das és der, Justizse, die; drágakő.

Justisen, t. drágaságok.
 Justisenhandel, der; drágaság-kereskedés.
 Justisenhändler, der; drágaság-kereskedő.
 Justizier, der; drágakömvés.
 Justizkunst, die; drágakömvésesség.
 Jur, l. Justf.

K.

K, das; K, (a' német ábécének tizenegyedik betűje).
 Kabade, die; csárda.
 Kabale, die; csalazóvény, fondorlat.
 Kabaliren, ca. eselt szó, fondorkodik.
 Kabbala, die; zsidók' hagyományos joga; zsidók' rejteményei.
 Kabbalist, der; rejteménysejtő, (zsidóknál).
 Kabele, die, Kabeleu, das; horgonykötél, alacsonyág.
 Kabele, die; nyilas, soroszaltály.
 Kabeleu, der; tökehal' faja.
 Kabeleunge, die; horgonykötél' hossza.
 Kabeleu, k. nyilat búr v. vet, oszt (sora szerint).
 Kabele, die; kályhacserép.
 Kabelesen, der; kályha.
 Kade, die; kaka.
 Kadon, k. kakál.
 Kaderlaf, der; csótán.

Kader, der; toka.
 Käfer, der; bogár; cserebűly.
 Kaff, das; polyva.
 Kaffe, der; kávé; — trinten, kávézni.
 Kaffebaum, der; kávéfa.
 Kaffebohne, die; kávébab, kávé szem.
 Kaffebraun, mn. kávébarna.
 Kaffegehir, das; kávéedények.
 Kaffehaus, das; kávéház.
 Kaffekeule, die; kávé ibrik v. kanna.
 Kaffekeule, der; kávékannál.
 Kaffekeule, die; kávéörlő.
 Kaffekeule, der; kávé' alja.
 Kaffekeule, die; kávéhüvely.
 Kaffekeule, der; kávé.
 Kaffekeule, der; kávépergelő lábas.
 Kaffekeule, der; kávéasztal.
 Kaffekeule, Kaffekeule, die; kávéhenger.

Käfig, der; kalit, kalitka.
 Käfiger, der; nyúzó, gyöpmester.
 Kähl, mn. kopasz, tar; kopár; pusztá, szegény, sovány.
 Kählheit, die; kopaszság, tarság.
 Kählkopf, der; tarfej, kopaszfejű; tarfejű csuka.
 Kählstift, mn. kopaszfejű, tarfejű.
 Kähn, Kähn, der; borvirág.
 Kähnen, k. virágosodik, penészedik (p. o. bor).
 Kähnig, Kähnig, mn. virágos, borvirágos, penészes.
 Kähn, der; csónak, sarka.
 Kähnlein, das; hajócsont, (bonczitudományban).
 Kähre, die; forgatás, (szántóknál).
 Kai, der; kövezett part.
 Kaigel, das; partvám.

Kaimetfex, ber; partörmes-
ter.
Kaiman, ber; kaiman, ame-
rikai krokodil.
Kaifer, ber; császár.
Kaiferburg, die; császári pa-
lota.
Kaifergeld, das; császári
pénz.
Kaifergroschen, Kaifergulden,
ber; császárgaras; császár-
forint.
Kaiferinn, die; császárnő.
Kaiferkrone, die; császárkor-
ona; koronás hatkotó,
(növény).
Kaiferlich, mn. császári.
Kaiferling, ber; veres ga-
lóca; liastes kankalin.
Kaiferpflanze, die; ökö-
szemszilva.
Kaiferrosat, ber; kerti sa-
lata; tárkony.
Kaiferförmitt, ber; császárm-
etetés, (sébészeknél).
Kaiferthum, ber; szinthea.
Kaiferthum, das; császárság.
Kaiferwahl, die; császárvá-
lasztás.
Kaiferwürde, die; császárság.
Kajüte, die; hajószoba.
Kaf, ber; bitófa, pelengér.
Kafabu, ber; búbos papagáj.
Kafó, das; borju; ostoha,
borju; das — in die Augen
schlagen, valakit meg-
sértetni; mit einem andern
Kafbe pflegen, más verité-
kén hizni; ein — werfen,
borjazni, megelleni.
Kafböden, das; borjacska.
Kafbe, die; üsző, üdő.
Kafben, k. ellik, borjanik.
Kafberdrüse, die; borjuke-
desz.
Kafberer, die; bolondosko-
dás, bohóskodás.
Kafbergefchichte, das; borjufo-
dor.
Zsebzótár II.

Kafberhaft, mn. bolondos,
bohóskodó.
Kafberer, k. bolondoskodik,
bohóskodik; borjanik; oká-
dik.
Kafberfloss, ber, Kafberftein,
die; borjuozomb.
Kafberzahn, ber; tátosfog.
Kafberell, das; borjubőr; dm
Kafberfelle folgen, katonává
lenni.
Kafberfisch, das; borjuhús.
Kafberleder, das; borjubőr.
Kafberleber, mn. borjubőr,
borjubőrből való.
Kafberbraten, Kafberbraten,
ber; borjusült, borjupe-
csenye.
Kafberbrühe, die; borjuló,
borjuleves.
Kafberkopf, ber; borjusej.
Kafberstab, das; oltó, tejtöltő.
Kafberlunge, die; borjutüdő.
Kafbermagen, ber; borjuyom-
mor; tejtöltő.
Kafbermilch, die; borjukedez.
Kafberviertel, das; borjucezi-
mer, borjuegyed.
Kafberwurf, die; borjukol-
bász, borjuhurka.
Kafbauern, t. pazsal.
Kafbauernkrämer, ber; pa-
czaláros.
Kafbauernmarkt, ber; pazsal-
piaez.
Kafender, ber; ka'endarium,
naptár; — machen, ábrán-
dozni.
Kafefche, die; csésza.
Kafefterer, ber; hajószká-
báló.
Kafefatern, cs. iszkáhal (ha-
jót).
Kafife, ber; helytartó, (Mo-
ammed' helytartója).
Kafifat, das; helytartóság,
(mohammedánusoknál).
Kafif, ber; méz.
Kafifartig, mn. mézszemű.

Kafibeere, die; kányabogyó.
Kafifett, das; l. Kafgrube.
Kafifbrennen, das; mézge-
tés.
Kafifbrenner, ber; mézégető.
Kafifbrud, ber; mézskőbánya.
Kafifbrühe, die; mézslé, (ti-
mároknál).
Kafifen, cs. mezes, méz-
szel készít.
Kafiferte, die; mézsföld.
Kafifkak, das; mézshordó.
Kafifgrube, die; mézsgödör,
mézverem.
Kafifhaken, ber; mézskeverdő.
Kafifhütte, die, Kafifofen,
ber; mézskemence.
Kafificht, mn. mezes.
Kafifig, mn. mezes; mézsz-
foltos.
Kafifrüde, die; mézskeverdő.
Kafifmilch, die; méztej.
Kafifmühle, die; mézszalom.
Kafifsaub, ber; mézfövény.
Kafifsaufel, die; mézslapát.
Kafifspath, ber; mézszócava.
Kafifstein, ber; mézskő.
Kafifvitriol, ber; mézgalias.
Kafifwasser, das; mézvíz.
Kafifweinstein, ber; mézshorkő.
Kafifwurf, ber; mézszakolat.
Kafifgraph, ber; szepirő.
Kafifgraphie, die; szepirás.
Kafifmanf, ber; (pamuttsző-
vetnem).
Kafifmüfer, ber; sutbanülő;
fukar.
Kafifmüferer, die; sutban-
ülés; fukarság.
Kafifmüferer, k. sutban ül;
fukarkodik.
Kafifmen, k. csendeleg; szun-
dikál.
Kafifmuf, ber; kalmuk.
Kafifmuf, ber; kalmos.
Kafif, mn. hideg; das fafte
Fieber, hideglelés, váltó-
lás. —, ih. hidegen; mir
ift, —, fazom.

Kaltsblütig, mn. és ih. hidegvérű; hidegvérűen, hidegen.	Kaminyeger, der; kéményseprő.	Kammerkate, der; udvari inas.
Kaltsblütigkeit, die; hidegvérűség.	Kamingsitter, das; kandal-lórács.	Kammermusik, die; udvari muzsika.
Kaltsbrüdig, mn. hülve-törékeny.	Kaminsplatte, die; kandalló-lemez.	Kammerpage, der; kamarás spród.
Kälte, die; hideg, hidegség; hidegvérűség, indulatlanság.	Kaum, der; fésű; taraj, (kakasó st.); mar, (ököré st.); nyereg, (lámé st.); szőlőcsutka; kulcstoll; gerben.	Kammerpräsident, der; kamaraelnök.
Kälten, es. hidegit, hüt, hűvösít.	Kaumblatt, das; borda, (takácsoknál).	Kammerrath, der; kamaratanácsos.
Kältehd, mn. hütö, hidegitő.	Kaumbürste, die; fésűkefe.	Kammersekretär, der; kamarai titoknok.
Kälth, mn. hűvös, hivos, hideges.	Kaumdose, Kammschaftel, die; fésűtok.	Kammerstuhl, l. Nachstuhl.
Kaltschächter, der; dögnyuzó.	Käumen, es. fésül; Wolk —, gyapjút gyaradni.	Kammertrauer, die; házi gyász.
Kaltsinn, der, Kaltsinnigkeit, die; hidegség, indulatlanság, hidegszívűség, hidegvérűség.	Kammer, die; kamara, komra; kincstár.	Kammerstück, das; cambrai gyolcs.
Kaltsinnig, mn. hideg, indulatlan, hidegszívű, hidegvérű.	Kammeradvocat, der; kamarai ügyész.	Kammerwagen, der; cselédkocsi.
Kameel, das; teve.	Kammerant, das; kamarahivatal; kamarai hivatal.	Kammerfutter, Kammsutteral, das; fésűtok.
Kameelbock, der; szegeteve.	Kammerbeden, das; éjjeli edény.	Kammerhaar, das; sörény.
Kameelgarn, das; teveszőr-fonal.	Kammerbediente, der; szobajanos.	Kammerhaare, t. fésűhaj, fésűben maradt haj.
Kameelhaar, das; teveször.	Kammerbesen, das; kamrácska.	Kammerlinge, t. kártkőcz.
Kameelhären, mn. teveször, teveszörből való.	Kammercommissär, der; kamarai biztos.	Kammermacher, der; fésűs.
Kameelheu, Kameelstroh, das; szittyóvirágu senyer; ornyós olesz.	Kammerdiener, der; komornok.	Kammermuschel, die; fésűcsiga.
Kameelstuh, die; nőstény teve.	Kammerer, der; kamarás.	Kammerrad, das; fogas kerék.
Kameelstuder, der; tevepárducz, giraffa.	Kammerer, die; kamarai kincs; kamaratisztek.	Kammerstück, das; mar.
Kameelstuder, der; tevehajtó, tevepásztor.	Kammerfrau, die; komorna.	Kammerwelle, die; kártolt v. gyaratott gyapju.
Kameelstuge, die; lakmatleve; i. Kämeljiege.	Kammerfräulein, das; udvari kisaszony.	Kampfen, vh. fésűkodik.
Kameelstut, der; (lakmatveször-szövet).	Kammergericht, das; kamarai törvényszék.	Kampf, der; küzdés, viaskodás, tusakodás; tusa, vita; csata, ütközet.
Kämeljiege, die; angori kecske.	Kammergut, das; kamarai jószág.	Kämpfen, k. küzd, tusáz, tusakodik, vi, viaskodik.
Kämle, die; székfü, székfüvirág, pipitér.	Kammerherr, der; kamarás.	Kämpfen, das; küzdés, tusakodás, viaskodás.
Kamin, der; kürtő, kémény; kandalló.	Kämmerich, das; Cambrai. (város).	Kämpfer, l. Campfer.
	Kämmerjungfer, die; komorna.	Kämpfer, der; bajnok, küzdő; boltváll.
	Kämmerjunfer, der; kamarás úrnő.	Kämpfshahn, l. Brauschahn.
		Kämpfstab, der; küzdhely; csetatér, csalamézó.

Kampfrichter, ber; viadal-
bíró.
Kanarienvogel, ber; kanári
madár.
Kanaister, l. Canaister.
Kaninghen, das; tongerinyúl.
Kaninghenjäger, ber; sűrö-
menyét.
Kantler, ber; pök.
Kannchen, das; ibrikecske,
kannácska.
Kanne, die; ibrik, kanna.
Kannenbürste, die; kanna-
kefe.
Kannengießer, ber; oxinön-
tő; ein politischer —, kor-
mányi dolgokat fessegető.
Kannengießerer, die; kor-
mányi dolgok' fessegetése.
Kannengießerin, k. kormányi
dolgokról tanakodik.
Kannenkraut, das; surló.
Kannenweife, ih. kannánként.
Kanon, die; ágyu. pattantyú.
Kanonensherd, ber; ágyuta-
lep.
Kanonenfugel, die; ágyugömb,
ágyugolyó.
Kanonenschuß, ber; ágyulö-
vés.
Kanonenschußweite, die; á-
gyulövésnyi távol.
Kanonenschuß, Kanonier, ber;
pattantyús.
Kanoniren, cs. ágynz.
Kanonieren, das; ágyuzás.
Kante, die; szeglet; szél,
él; párkány; part; csipke.
Kanten, cs. szegol, szegle-
tes; élére állít, élén gör-
dít; bukra állít (hordót).
Kantig, mn. szeges, szegle-
tes; párkányos.
Kanzel, die; szószék.
Kanzleiberechamfer, die; szó-
széki ékesszólás, szónok-
ság.
Kanzleien, die; cancellaria;
írószoba, íróterem.

Kanzleibehiente, Kanzleibeh-
bote, ber; cancellaria' inasa,
hírnöke.
Kanzleibehener, ber; can-
cellariai szolga,
Kanzleibehener, ber; cancella-
ria' szolga.
Kanzleibehener, ber; cancella-
ria' szolga.
Kanzleibehener, das; köszö-
négi irópapíros.
Kanzleibehener, Kanzleibeh-
ener, ber; írnök.
Kanzleibehener, das; cancel-
lariai pecsét.
Kanzleibehener, ber; cancella-
ria' írásmód.
Kanzleibehener, die; egyházi be-
széd.
Kanzleibehener, ber; egyházi
szónok.
Kanzler, ber; cancellár.
Kapan, ber; kappan,
Kapanneusein, ber; kappan-
kő, zúskő.
Kapaunen, cs. kakast herél.
Kaper, Kaperey, zc. l. Capet,
Caperey zc.
Kaper, die; kaporna, kápri.
Kaperbrühe, die; kapornalé.
Kaperbrühe, die; kaporna-
cserje.
Kaperstrauch, ber; kaporna-
bokor.
Kappchen, das; sipka.
Kappe, die; sipka; csuklya;
boriték; fődél.
Kappen, cs. borít, boriték-
kal behú; hág (a' kakas);
elvá (hajókotelet); cson-
kít (árbocot); herél.
Kappengras, das; konkoly.
Kappmacher, ber; sipkás.
Kappmeister, Kapploch, das;
fődélablak, fődéllyak.
Kappshau, l. Kapaun.
Kappjaner, ber; állaxó, ajaxó.
Kappel, die; tok, tétely,
tartó; millye; lökucsek,
(puskára zc.).
Karabiner, l. Carabiner.

Karabinerhafen, ber; kara-
bélihorog.
Karat, das; karát.
Karaufse, die; kárás.
Karavane, die; karaván.
Korbatsche, die; korbács.
Korbatschen, cs. korbácsol,
megkorbácsol.
Korbatsche, die; kárt, gyap-
jugyarázó; lökefe.
Korbatschen, cs. kártol, gyap-
jut gyarat; lovat kofél v.
vakar.
Karde, die; takácsmács-
ny; kardi-articsóka; gyap-
jukárt.
Kardensichel, die; takácsmá-
csnya.
Karfusel, ber; pokolvar.
Karg, mn. fukar; sovány,
szegény. —, ih. fukarúl.
Kargen, k. fukarkodik.
Kargheit, die; fukarság.
Karglich, mn. és ih. fuka-
ros; szegény; sovány;
szegényü.
Karl, ber; Károly.
Karlchen, das; Károlyka,
Karus.
Karlteufel, das; koronázó pár-
kány.
Karlshobel, ber; párkány-
gyalu.
Karinthen, das; Karinthia,
Koront.
Karinther, ber; karinthiai,
koronti.
Karloline, die; Karolina, Lini.
Karpfen, das; potyka.
Karpfen, ber; ponty, poszár.
Karte, die; taliga.
Karren, ber; targonca, kor-
dély; sajtótaliga. (nyom-
tatóknál); és ist ein an-
geleitet (angestellter) —,
előre titokban elintézett
dolog.
Karren, k. taligáz.
Karrengaul, ber; taligás ló.
26*

Karrenläufer, ber; bányataligás.
 Karrenhieher, ber; taligás.
 Karrner, ber; taligás.
 Karst, ber; kőtágu kapa.
 Karsten, cs. kapál (kőtágu kapával).
 Kartätsche, die; kartács.
 Kartätschenbüchse, die; kartáccstok.
 Kartätschenfutteral, das; kartáccstartó.
 Kartätschenkasten, ber; kartáccszekrény.
 Kartätschenfugel, die; kartáccsgömb.
 Kartätschenfusß, ber; kartáccslövés.
 Kartanne, die; öregágyu.
 Karte, die; kártya; bilét.
 Karten, k. kártyásik. —, cs. mesterkedik.
 Kartenblatt, das; kártyalevél.
 Kartengelb, das; kártyapénz; tételpénz (kártyásában).
 Kartenhans, das; kártyaház.
 Kartentünfte, t. kártyamesterség.
 Kartennmacher, Kartennahler, ber; kártyacsináló.
 Kartepapier, das; kártyapapíros.
 Kartenspiel, das; kártyajáték.
 Kartenspieler, ber; kártyás, kártyajátékos.
 Kartthaus, l. Kartanne.
 Kartoffel, die; burgonya, pityóka, csucsorka.
 Käse, das; sajtocaka.
 Käse, ber; sajt; túró.
 Käsebaden, l. Käsefuchen.
 Käseform, die; sajtnyomó káva.
 Käsefrau, Käseutter, die; sajtáronzó.
 Käsehandel, ber; sajtkereskedés.
 Käsehändler, Käsefrämer, ber; sajtáros.

Käseherde, die; sajtrács.
 Käsehitte, die; sajtkenyő.
 Käsefuchen, ber; túróslapény.
 Käseflab, das; tejoltó.
 Käsefema, die; sajtkenyész.
 Käsemarkt, ber; sajtvásár.
 Käsemilch, die; sajtatka.
 Käse, cs. sajtot nyom vagy csinál. —, k. és vh. túródek, túrósdik.
 Käseapfel, ber, l. Käseform.
 Käsewasser, das; savó, omók.
 Käseher, Käse, mn. sajtos; - túró.
 Kaspar, ber; Gáspár, Gáspár; hars, hars.
 Kaffe etc. l. Caffe etc.
 Kaffire etc. l. Caffire.
 Kaffianie, die; gesztenye.
 Kaffianenbaum, ber; gesztenyefa.
 Kaffianenbraun, mn. gesztenyeszínű.
 Kaffianenwaß, ber; gesztenyész.
 Käsefuchen, das; szekrényke.
 Kaffe, die; egyesület, czéh, osztály.
 Kasten, ber; szekrény, almáriom; — der Bühne, (Kassette), fogüreg; — an der Kutsche, kocsi, kocsiutak; — eines Schlosses, zárház; — einer Orgel, orgonaszekrény.
 Kastengeist, ber; osztályzellelem, pártszellem.
 Kasten, cs. és vh. sanyargat.
 Kastevung, die; sanyargatás.
 Kastrol, l. Casserolle.
 Katakomben, t. l. Begräbnisgruft.
 Katalog, ber; névsor, lejtrom, címsor.
 Katarth, ber; hurut.
 Katarthahieber, das; hurutláz.
 Katarthalisch, mn. hurutos.

Katechet, ber; vallásitanító.
 Katechisten, ca. vallástanít (kérdések és feleletek útján).
 Katechismus, ber; káté.
 Kater, ber; kandúr, kamacska.
 Katharine, die; Katalin.
 Kätchen, das; Katiuka, Katicza, Kati, Kató.
 Kätheber, die; tanítószék.
 Käthebraffische, die; székesegyház.
 Kätheter, ber; hudozap, (sohessethen).
 Katholik, ber; katholikus.
 Katholisch, mn. catholicus.
 Kattun, ber; karton.
 Kattunbruder, ber; kartonnyomató.
 Kattunfabrik, die; kartongyár.
 Kattunleimband, die; kartonvázson.
 Käse, das; kis macska, czicus.
 Käbbelgen, vh. csivódik, veszekszik.
 Käbbelgeren, die; csivódás, veszekzés.
 Käbe, die; macska; nőstény macska; barka; tüszű.
 Käbe, die, Käbbel, ber, l. Sangbäl.
 Käbe, die, Käbbel, das; (tengeri bárka' neme).
 Käbenauge, das; macskaszem; macskaszemű.
 Käbenhaß, ber, Käbenfell, das; macskabőr.
 Käbenblut, das; szapora gámbocza.
 Käbenfuch, ber; piros tiksem.
 Käbengefuch, das; nyivákolás, mávogás.
 Käbengefuch, das; foganótt, (növény).
 Käbengold, das, (Stimmer); csillámkő.

Kaßengrau, mu. csirmos, iromba.
 Kaßentafel, der; földfüstike.
 Kaßentraut, das; élotillatarorja, engemazogolj; nádudgyökönke, nádusfü.
 Kaßenschiff, das; macskaszug.
 Kaßenschiff, der; hiúzmacsaka.
 Kaßennünze, die; macskacsipkepitty.
 Kaßennuß, die; sarivári, macskazene.
 Kaßensperder, der; onkamacsaka.
 Kaßenspöckchen, das; kötlaki gypár; egérfulbolgyómál; piros tikszem; csikos kecskerágó.
 Kaßenschwan, Kaßenschwefel, der; parti surló; úszakáll.
 Kaßensilber, das; fehér csillámkő.
 Kaßensprung, der; macskaugrás; és ist nur ein — die dahin, csak egy ugrás.
 Kaßensurjel, die; macskagyökönke; réti fűzény.
 Kaßchen, vh. guggol, leguggol.
 Kauber, k. uszároskodik; l. Kaubertwälfchen.
 Kaubertwälfch, Kaubertwälfch, mn. és ih. mormogó; hebegő; mormogva; hebegve.
 Kaubertwälfchen, cs. és k. mormog, magában beszél érthetlenül.
 Kaue, die; ól, ketrec, kalit.
 Kaufen, cs. rág, megrág; guggol.
 Kaufen, das; rágás.
 Kaufen, k. és vh. guggol, leguggol, lekukorodik.
 Kauf, der; vevés, vásárlás, vétel; einen guten — thun, jól (olcsón) vásárolni, ven-

ni; einen — schließen, megalkudni.
 Kaufbrief, der; alkulevél.
 Kaufen, cs. vesz, vásárol; Kaufen —, kártyát venni v. váltani.
 Käufer, der; vevő, vásárló.
 Kaufschreihschiff, das; kalmárhajó.
 Kauffrau, l. Handelsfrau.
 Kaufgeld, das; vételpénz.
 Kaufhandel, der; vételkereskedés, (ellentétele a cserekereskedésnek).
 Kaufhaus, das; áruház.
 Kaufkaden, der; kalmárbolt.
 Kaufleute, t. kalmárok, kereskedők; vásárosok.
 Kauflich, mu. megvásárolható; — an sich bringen, megvásárolni; — überlassen, eladni.
 Kauflich, mu. venni szándékozó.
 Kaufmann, der; kalmár, kereskedő.
 Kaufmannlich, mn. kalmári, kereskedői.
 Kaufmannschaft, die; kereskedőség; kereskedés.
 Kaufmannsdienner, der; kalmár v. kereskedőlegény.
 Kaufmannsfrau, die; kereskedő, kalmárnő.
 Kaufmannsgewölbe, das, Kaufmannsfaden, der; kalmárbolt, kereskedőbolt.
 Kaufmannsgut, das, Kaufmannswaare, die; portéka, kalmáráru.
 Kaufmannsjunge, der; kalmárinas.
 Kaufpreis, der; vételár.
 Kaufschilling, der; vételpénz; sülpénz, előpénz.
 Kaufbar, Kaufbarch, der; serincez.
 Kaufbrett, die; ostorménbogó; zelnicebogó.

Kaufbrot, l. Kaufbar.
 Kaue, die; golyó, teke; l. Kaufnappe.
 Kaufkopf, der, Kaufhaupt, das; putra, feles kolty; serincez.
 Kaufnappe, die; putra, feles kolty.
 Kaum, ih. alig, nehezen. bajosan; alighogy.
 Kaumittel, das; rágszer.
 Kaumuffel, der; rágisom.
 Kaute, die; marok, csomó (p. o. len); gödör; l. Kaufbar.
 Kaue, der, Kaufchen, Kauelein, das; kankücs-bagoly; ein wunderlicher —, csodálatos szent; ein durchtriebener, —, lator gyereke.
 Kaufen, vh. meghunyászkodik, meghúzza v. megálazza magát.
 Keßbirne, die; ágyas.
 Keßche, die; ágyasság.
 Keßmann, der; törvénytelen férj.
 Keßweib, das; ágyas (asszony).
 Keß, mn. vakmerő; merész, bátor; eleven; gyora. —, ih. vakmerőn; merészen, bátran; elevenen; gyorsan; das kannst du — glauben, azt bátran elhitheted.
 Keßheit, die; vakmerőség; merésség, bátorság; elevenesség.
 Keßlich, ih. bátran, vakmerően.
 Keßel, der; kúp, csűrök; — schießen, kúposni; wie schon — und Kugel fommen, két tűz közé szorúlni; er hat weder Kind noch —, se' fia se' leánya.

Regebahn, die; Regeplatz, der; <i>báphely</i> .	Reifen, das; nyefegés; szém-belés.	Reheres, die; nagy pincze; pinczeceledség.
Regefruchtig, mn. kúpdad, kúpalakú.	Reif, der; ék; ein — treibt den andern, kéz kezek mos; auf einen groben Reif gebt ein grober —, milylen a' jó nap, olyan a' fogadj isten.	Reherfenster, das; pinczeablak.
Regefn, k. <i>bápos</i> .	Reifein, das; éksont.	Reherhals, der; pinczetorok, pinczegádor; farkasborossalán.
Regefschnede, die; hengercaign.	Reifen, cs. ékel, ékes.	Reherloch, das; azeledőlyuk.
Regefschnitt, der; kúpszelet.	Reifer, der; vadkan; ékező.	Rehermeister, der; pinczemester, kulcsár.
Regefschub, der; Regefspiel, das; kúpjáték.	Reiffruchtig, mn. ékalakú.	Reherlöffel, der; pincze-kulca.
Rehlader, die; torkolatér.	Reifhaute, Reifhaue, die; ászó-kapa.	Reherlöcher, der; pinczeöfnok.
Rehlbüchstab, der; torokbetű.	Reifstid, das; ékágyu.	Reherstilt, die; pinczeasztó.
Rehdedel, der; gégefödél.	Reim, der; csira, csika; kezdet, elő.	Reherstirn, der; pinczebér.
Rehdrüse, die; torokmirigy.	Reimen, k. csirádzik, sarnjadzik.	Reimer, der; pinczer; tálnok.
Rehle, die; torok; völgyelet, horony, aj; sie hat eine Hehle —, tiszta hangja van.	Reimen, das; csirádzás, sarnjadzás.	Reister, die; sajto; borház.
Rehhebel, der; hornyoló gyalu.	Rein, Reiner, Reine, Reines; nm. senki, senki sem, egy sem; ich habe kein Geld, nincs pénzem; er ist kein Student, ő nem diák.	Reisterbaum, der; sajtorúd.
Rehkopf, der; gége, Ádám ³ almája.	Reinerlich, mn. semmiféle.	Reisterer, Reisterreter, der; szőlőtapodó v. tipró; bor-sajtoló.
Rehneffe, die, Rehlstoß, der; hornyolat.	Reinerkeit, ih. egy részről sem, senki, részről sem.	Reisterhaus, das; sajtoház, borház.
Rehriemen, der; nyakasíj.	Reinerkeit, ih. egy részről sem, senki, részről sem.	Reisterkasten, der; sajtoaszték-rény.
Rehsticht, das; torokgyík.	Reinerkeit, ih. semmikép sem, semmi módon nem, egy általában nem.	Reistern, cs. sajtol.
Rehstung, das; ajváó.	Reinmahl, ih. egyszer sem, soha sem.	Reistern, das; sajtolás.
Rehstiegel, der; üblös cserép.	Reif, der; kehely; virág-csésze.	Reisterstraube, die; sajto-csavar.
Rehr, die; fordulás, térs.	Reifstiel, Reifstetter, der; kehelyfedő, kehelytányér.	Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismerhető.
Rehrbesen, der; seprő.	Reifstutter, das; kehelytok.	Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret.
Rehrbürste, die; ruhakese.	Reifsmoos, das; kelyhesmagvú moh.	Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret, értő.
Rehren, cs. seper; kesél; fordít.	Reifstuch, das; kehelytakaró.	Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret, értő.
Rehrsticht, das; söpredék, szemet.	Reife, die; moritő kanál; vakoló kanál.	Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret, értő.
Rehrseite, die; fonákja (vamlaminek); hátlap, (pénz).	Reifer, der; pincse.	Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret, értő.
Rehrstisch, der; kőseprő.	Reifer, l. Reiner.	Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret, értő.
Reichen, k. liheg, piheg.	Reifereser, der, Reifereser, die, Reifereserum, der; szárlábu, pinczebogár.	Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret, értő.
Reichen, das; lihegés, pihegés.		Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret, értő.
Reichend, mn. lihegő, pihegő.		Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret, értő.
Reichhusten, ber; köhburat, számarburat.		Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret, értő.
Reifen, k. rh. nyefeg; szém-bel.		Reinbar, Reintbar, Reintlich, mn. ismeret, értő.

Retfermeister, der; porkoláb, tömlőcztartó.
 Retfern, cs. tömlőcsész, börtönös, fogságba tess.
 Retl, der; legény, ficzkó.
 Rernes, der; karmazsinasinbogár.
 Rernesbaum, der; szinbogaras tölgyfa; téli magyal.
 Rernesbeere, die; berrsenverfür, álkermes; karmazsinasinbogár.
 Rern, der; mag, szem, bék; java, aszine (valaminok).
 Rernbeiser, der; vasorrú magnyitó, (madár).
 Rernseil, mn. izmos, vaskos; igen erős.
 Rernfrucht, die; bogyós gyümölcs.
 Rernghäufe, das; magtok.
 Rerngelund, mn. igen egészséges.
 Rerngut, mn. igen jó. —, das; jószágok' java vagy aszine.
 Rernhaft, mn. erős, izmos; velős.
 Rernholz, das; igen jó fa.
 Rernig, mn. magvas; beles; erős; velős.
 Rernleder, das; java (aszine) a' börnek.
 Rernmehl, das; lisztláng.
 Rernobst, das; bogyós gyümölcs.
 Rernschute, l. Baumshute.
 Rernspruch, der; velős mondás.
 Rernje, die; gyertya.
 Rernjengrade, mn. egyenes, sugar.
 Rernjehändler, Rernjehändler, Rernjemaeker, der; szappanos, gyertyaöntő.
 Rernjehaut, das; ökörfarkkóró.
 Rernjeharer, der; gyertyamentő.

Rernjenschein, der; gyertyavilág.
 Rernjenträger, der; gyertyahordó.
 Rernjensichter, der; gyertyamártó.
 Ressel, der; üst, kassán; kattan; öböl, (bőnyászatban).
 Resselarbeit, l. Resselwaare.
 Resselasche, die; hamuszir, szalajka.
 Resselhider, der; üstfedtozó.
 Resselgewölbe, l. Kugelgewölbe.
 Resselmaeker, der; üstmives, kolompár.
 Resselpause, l. Pause.
 Resselwaare, die; üstmivesporteka, kolompármunka.
 Rettchen, das; láncocskák.
 Rette, die; láncz.
 Rettel, die; láncz, láncocskák.
 Retteln, ca. kötörget.
 Retten, cs. lánczol, köt.
 Rettenfürmig, mn. lánczalakú.
 Rettengelenk, Rettenglied, das; Rettenring, der; lánczszem, lánczgyűrű.
 Rettenhund, der; lánczeb.
 Rettenkugel, die; lánczos gömb.
 Rettennaht, die; lánczolat, (varróknál).
 Rettenschnid, der; lánczkovács.
 Rettenschnur, die; lánczolás.
 Rettensisch, der; lánczszemölcs.
 Rettenwerk, das; lánczmű.
 Rettler, Rettenmaeker, der; lánczkészítő.
 Retter, der; eretnek.
 Retterer, die; eretnekség.
 Retterisch, mn. eretueki.
 Retterrichter, der; eretnekbíró.
 Reuchen se. l. Reichen se.
 Reufe, die; buzogány; buntló; csomb.
 Reuler, l. Reifer.

Reufch, mn. és ih. szűz, tisztas; szűzen, tisztán.
 Reufschbaum, der; szűzfa, Ábrahám' fája.
 Reufschheit, die; szűzesség, tisztaság.
 Reib, der; bibics; libucx.
 Reiber, Reibererbe, die; bagolcsa, bagolyborsó.
 Reihern, k. vigyorog, nyihog.
 Reife, Reifer, die, l. Reime.
 Reifer, der; áll, állkapocs.
 Reifer, die; erdei fenyű.
 Reifern, mn. erdei fenyűből való.
 Reiferholz, das; erdei fenyűfa.
 Reife, die; tüztartó.
 Rief, der; tolltok; bajőgerincz.
 Riefen, k. és cs. tollasodik, tokosodik; tollaz, feltollaz.
 Riefwasser, das; bajönyom.
 Rieme, die; kopoltyú.
 Riemendekel, der; kopoltyúfüdél.
 Rien, der; szurkos fa; szurkos fenyű.
 Rienapfel, der; fenyűtohoz.
 Rienbaum, der; erdei v. szurkos fenyűfa.
 Riembaumfadel, die; fenyűfáklya.
 Rienbaumharz, das; fenyűszurok, fenyűgyanta.
 Rienholz, das; erdei fenyűfa; szurkos fenyűfa.
 Rienholzbühl, das; fenyűolaj.
 Rienrost, der; fenyűkorom, szurokorom.
 Riepe, die, l. Rober.
 Ried, Riedsand, der; kövecs, murva; tüzkö.
 Riedartig, Riedicht, mn. kovánemű.
 Riesel, Rieselstein, der; kovs, tüzkö, kavics.
 Riefen, l. Erwählen.

Kieserde, die; kovaföld.
 Kiesgrube, die; kovabánya.
 Kiesig, mn. kövecses, kovás.
 Kieslauge, die; gálicsvíz,
 (bányászatlan).
 Kiepe, die; nősténymacska;
 gödölye. l. Kise.
 Kimme, die; párkány; csín,
 (hordón).
 Kimmén, cs. csínol (p. o.
 bordót).
 Kind, das; gyermek; magzat.
 Kindestertinn, die; gyer-
 mekágyas.
 Kindhen, das; gyermekecs-
 ke, caecsemő.
 Kindbier, l. Kindtauffhmaus.
 Kindeln, k. lebetegszik.
 Kindelng, Kindertag, der;
 apró szentek' napja.
 Kinderblatter, die; gyermek-
 himlő.
 Kinderbrén, der; gyermek-
 kása.
 Kinderbrut, die; poronty.
 Kinderen, Kinderpoffe, die;
 gyermekség, gyermeke-
 kedés.
 Kinderfrau, Kindertarterinn,
 die; szász dajka.
 Kindermagd, die; dajkaleány.
 Kinderfreund, der; gyermek-
 barát.
 Kindergeföhren, das; gyer-
 meklárma; gyermeksisás.
 Kinderhaube, Kindermilch,
 die; gyermekfejző; gyer-
 meksajpa.
 Kinderhemb, das; gyermek-
 ing.
 Kinderhüh, der; gyermek-
 czipő.
 Kinderlapper, die; csörgetyű;
 gyermekkelep.
 Kinderforb, der; gyermek-
 kosár.
 Kinderlehre, die; gyermek-
 oktatás (vallásban).

Kinderlehrer, der; gyermek-
 oktató.
 Kinderlicht, mn. igen köny-
 nyű.
 Kinderlos, mn. gyermektel-
 len.
 Kindermord, der; gyermek-
 ölés.
 Kindererbrder, der; gyermek-
 gyilkos.
 Kindermutter, die; jó anya;
 bába.
 Kindert, k. lebetegszik;
 gyermekekedik.
 Kinderpoch, das; magzat-
 surok.
 Kinderraub, der; gyermek-
 rablás.
 Kinderroß, der; subony, gyer-
 mekköntő.
 Kinderschule, die; gyermek-
 iskola.
 Kinderspiel, das; gyermek-
 játék.
 Kinderspott, der; gyermek-
 gúny.
 Kindersprache, die; gyermeki
 beszéd, értatlan beszéd;
 dadogás.
 Kindersreich, der; gyermeki
 csíny, devajság.
 Kinderstube, die; gyermek-
 szoba.
 Kinderstühlchen, das; gyer-
 mekszék.
 Kindertaufe, die; kereszteleés.
 Kindertrommel, die; gyer-
 mek- v. játékdob.
 Kinderwagen, der; gyermek-
 v. játékkocsi.
 Kinderzucht, die; gyermek-
 nevelés.
 Kinderzeltne, t. von meinet
 Kinderzeln an, gyermek-
 ségemtől fogva.
 Kinderzind, das; unoka,
 unokagyermek.
 Kinderzürhen, t. vajadás, va-
 julozás.

Kindespflicht, die; gyermeki
 kötelesség.
 Kindeslitt, die; sinen an —
 annehmen, örökbe fogadni
 valakit.
 Kindesheil, der; osztályrész.
 Kindheit, die; gyermekkor.
 Kindisch, mn. gyermeki.
 Kindlich, mn. és ih. gyer-
 meki, gyermekded; gyer-
 mekileg, gyermekdeden.
 Kindischast, die; gyermeki
 viszony; örökbe fogadás.
 Kindtaufe, die; kereszteleés.
 Kindtauffhmaus, der; keresz-
 telő, paszita.
 Kinn, das; áll.
 Kinnbaken, der, Kinnlade,
 die; állcsont; állkapocsa,
 állkapocsa.
 Kinnbakenrisse, die; állalatti
 mirigy.
 Kinnbakenwang, der; állcsu-
 kulás.
 Kinnband, das; állazorító.
 Kinnfette, die; állaxó; die
 — anlegen, felállazni; die
 — abnehmen, leállazni.
 Kippe, die; buk, esőfél; auf
 der — stehen, bukra len-
 ni vagy állani, esőfélben
 lenni.
 Kippen, k. bukra van vagy
 áll, felhíllendő vagy eső
 félben van. —, cs. kivá-
 logat; nyirkál (pénzt).
 Kipperen, die; uszoráskodás
 (kicsínyhen).
 Kipvel, das; nyirkált pénz.
 Kirchdorf, das; egyházas hely-
 ség.
 Kirche, die; egyház, temp-
 lom; anyaentegyház.
 Kirchengende, l. Kirchenord-
 nung.
 Kirchensteffe, der; egyház-
 gasda, templomatya.
 Kirchenamt, das; egyházi hi-
 yatal; egyházi tanács.

Kirchenbann, der; egyházi átok.
 Kirchenbau, der; templomépítés.
 Kirchenbuch, das; egyház-könyv.
 Kirchenbuche, die; egyházi bünbánat; egyházi büntetés.
 Kirchencaffe, die; egyházi pénztár.
 Kirchenlieb, der; egyháztolvaj.
 Kirchengänger, der; egyházi harangozó.
 Kirchengänger, der; egyházi szolgálat.
 Kirchengänge, die; templomi zászló; szelivitorla (templom' tornyán).
 Kirchenfenster, das; templomablak.
 Kirchengesetz, das; egyház' napja, bucsú.
 Kirchengesetz, das; egyházi imádság.
 Kirchengesetz, das; egyházi parancsolat.
 Kirchengesetz, der; egyházi szokás.
 Kirchengesetz, das; egyházi szerek.
 Kirchengesetz, das; egyházi törvényszék.
 Kirchengesetz, der; egyházi ének.
 Kirchengeschichte, die; egyházi történet.
 Kirchengüter, t. egyházi jószágok.
 Kirchengesetz, das; egyházi év.
 Kirchengesetz, der; egyházi kalendárium.
 Kirchengesetz, das; egyházi küldés.
 Kirchengesetz, die; hittudomány; hitágasat.
 Kirchengesetz, der; egyházi oktató.

Kirchenlieb, das; egyházi ének.
 Kirchenmusik, die; egyházi muzsika.
 Kirchengesetz, die; egyházi rend, szonda.
 Kirchengesetz, der; egyház' pártfogója.
 Kirchengesetz, l. Kirchengesetz.
 Kirchengesetz, der; egyházi tanács; egyházi tanácsnok.
 Kirchengesetz, der; templomrablás.
 Kirchengesetz, der; templomrabló.
 Kirchengesetz, das; egyházi jog; egyházi törvényszék.
 Kirchengesetz, die; egyházi ügy.
 Kirchengesetz, der; egyházi énekes.
 Kirchengesetz, der; egyházi kincstár.
 Kirchengesetz, der; egyházi ékecségek.
 Kirchengesetz, die; anyaszentegyházi szakadás.
 Kirchengesetz, der; pápai bíróság.
 Kirchengesetz, die; egyházadó.
 Kirchengesetz, der; persely.
 Kirchengesetz, die; egyházi büntetés.
 Kirchengesetz, der; templom-
 atya; templombíró.
 Kirchengesetz, t. szent atyák.
 Kirchengesetz, die; valóságítás.
 Kirchengesetz, die; egyházgyűlés.
 Kirchengesetz, die; egyházlátogatás.
 Kirchengesetz, der; egyházszolgálat.
 Kirchengesetz, der; templomlátogatás.

Kirchense, die; gyöngybagoly; huhogó bagoly.
 Kirchscheit, die; bucsújárás; egyházi megye.
 Kirchscheit, der; templomkerítés; temető.
 Kirchscheit, mn. és ib. egyházi; egyházilag.
 Kirchscheit, Kirchscheit, die, Kirchscheit, das; bucsú, egyháznap.
 Kirchner, der; egyházi, harangozó.
 Kirchscheit, das; plebánia.
 Kirchscheit, der; egyházmegye, püspökmegye.
 Kirchscheit, die; templomajtó.
 Kirchscheit, der; templomtorony.
 Kirchscheit, der; templom-
 atya, templombíró.
 Kirchscheit, der; templomút.
 Kirchscheit, l. Kirchscheit.
 Kirchscheit, mn. szelid, házi (galamb st.); jámbor, nyájas.
 Kirchscheit, cs. szelidit; édesget, csalogat. —, k. szelidül; turbékol, búg; kurrog; csikorog, nyikorog (az ajtó st.); cizincog (hegedűn).
 Kirchscheit, der; cserecsenyecska.
 Kirchscheit, Kirchscheit, der; vasorrú magnyító.
 Kirchscheit, der; cserecsenyepálínka.
 Kirchscheit, die; cserecsenyecska.
 Kirchscheit, Kirchscheit, der; cserecsenyecska.
 Kirchscheit, der; cserecsenyecska.
 Kirchscheit, der; cserecsenyecska.
 Kirchscheit, der; borostyánmeggy.
 Kirchscheit, das; cserecsenyecska.

Kirchspinnwebe, die; kökény-szilva.
 Kirchströh, mn. cseresznye-szinü, cseresznyepiros.
 Kirchstrafft, ber; cseresznyenodv.
 Kirchstrift, ber; cseresznyeszár.
 Kirchstruppe, die; cseresznyeleves.
 Kirchwasser, das; cseresznyevíz.
 Kirchwein, ber; cseresznyebor.
 Kissen, das; vánkos.
 Kissen, das; ládacska, ládika.
 Kiste, die; láda.
 Kistennacher, ber; ládacsináló.
 Kitt, ber; ragaszt.
 Kitten, ber; szoknya; vázson felső ruha.
 Kitten, cs. forraszt, ragaszt.
 Kiste, die; gödölye; növénymacska.
 Kiste, ber; osiklandék.
 Kistelig, mn. csiklandos; kényes, (dolog).
 Kisteln, cs. csikland, csiklandoz.
 Kisteln, das; csiklandosás.
 Kladde, die; szenny; kézi jegyzőkönyv.
 Klaffen, k. látog; fölreped; kifecseg; dömmög.
 Klaffen, cs. csihol.
 Klaffen, das; csiholás.
 Klaffer, ber; csiholó.
 Kloster, die; öl.
 Klosterhof, das; ölfá.
 Klostermaß, das; ölmérték; öl.
 Klattern, cs. öles.
 Klatterstür, die; ölszineg.
 Klagger, mn. panaszos, vádos; vádolható.
 Klage, die; panasz; vád;

panaszlás; vádolás; törvénybe-idézés; gyász.
 Klagefrau, die, Klageweib, das; sirónő, (rómaiaknál).
 Klagegedicht, das; elegia.
 Klagegeschrey, das; jajszó.
 Klagelieb, das; gyász-dal.
 Klagen, cs. és k. panaszol, panaszkod k; bevádol, törvénybe idéz.
 Klagepunkt, ber; vádpont.
 Kläger, ber; vádló, felpörös.
 Klagefache, die; panasz, panaszos ügy.
 Klageschrift, die; keresetlevél; vádlevél.
 Klageston, ber; panaszhang.
 Kläglich, mn. panaszos. (hang st.); siralmas, (állapot). —, ih. panaszosan; siralmasan.
 Klamm, mn. szoros, szűk, (csipő st.); nehéz, szűk, (idő st.); tömött, (arany); gémberedett.
 Klammer, die; kapocs, kapocsvas; kapocsa; zárjel.
 Klammern, cs. összefoglal (kapocsvassal), megszorít (kapocsfával); kapaszkodik, (-b, le).
 Klang, ber; hang.
 Klappe, die; billentyű, (szivolán st.); klapok, (pipán); pillenpáty, (ruhán); lecsapó födel v. ajtó, (valamin); vidraelecake.
 Klappen, k. be-, lecsapódik; csörög; vaczog; kelep; össze-, ráillik. —, cs. csapva felhajt, feltűr; mecsap, mecsapod.
 Klappenventil, l. Ventil.
 Klapper, die; kelep; sürpetyű; csörgetyű; pástortársóka.

Klapperapfel, ber; csörgéalma.
 Klapperlabd, die; kelepés vadászat.
 Klappermühle, die; székkelep; malom; csacska.
 Klappern, cs. csörög; kelep; vaczog.
 Klappernuss, l. Pimpernuss.
 Klapperrose, die; pipacs.
 Klapperstange, die; csörgekigyo.
 Klapperstein, ber; csörbő.
 Klapperstich, l. Storch.
 Klapphandbuch, ber; leveles kestyű.
 Klappmütze, die; füles sapka.
 Klappen, k. és cs. csattan, csattog; mecsap, mecsapod.
 Klappstich, ter; szárnyas szatlar.
 Klar, mn. tiszta, világos (üveg, bor st.); csupa, tiszta; értelmes, világos. —, ih. tisztán, világosan, értelmesen.
 Klare, das; eine Sache in — setzen, valamely dolgot tisztába hozni, felvilágosítani.
 Klare, die; tisztaság.
 Klären, cs. megszűr, derit. —, vh. derül.
 Klarheit, die; világosság, tisztaság, értelmesség; finomság.
 Klärtisch, mn. világos, értelmes. —, ih. tisztán, világosan.
 Klatsch, ber; taps; csattogás; csapás.
 Klatschbüchse, die; lodzapuska.
 Klatsche, die; csacska, locskacska.
 Klatschen, cs. és k. tapsol; csattan, durrant, pattant,

- (ostorral); csacsog, se-
csog.
Klaffher, ber; csacska, locs-
ka-fecske.
Klaffhaft, mn. csacska.
Klaffschaut, das, l. Klaffsch.
Klaffschraute, l. Klapperschraute.
Klauben, ca. szedéget, vá-
logat, kiszemel (borsóból
se. aljast), megtisztogat
(aljától); lerágcsál (csont-
ról húst); an etwas zu
— finden, nehézséget tud-
ni v. találni valamiben.
Klaue, die; köröm; *harom*;
pata.
Klauehieb, **Klauehieb**, ber;
karmolás, körmölés.
Klaufe, die; csella; reme-
teháza.
Klaufner, ber; remete.
Klauegarn, **Klauegarn**, das;
tör, török.
Klauefrau, das; ragadó ga-
laj, ragadály.
Klaue, k. ragad (hoz, hoz);
— bleiben, hozzá ragad-
ni. —, ca. ragaszt.
Klauehafter, das; *ragta-
pasa*.
Klaue, ber; tapasztós; onyv,
mésza; siker.
Klaue, mn. vésza, szikár.
Klauehieb, mn. ragadás, si-
keres.
Klauehieb, die; ragadós-
ság, sikeresség.
Klaue, **Klaue**, ber; mocsok,
pecsét.
Klaue, das, l. Klaube.
Klaue, ca. be-, almocsok;
mázol, sikkál.
Klaue, ber; mázoló, sikk-
káló.
Klaue, die; mázolás, sikk-
kálás.
Klaue, mn. mocsokos, pec-
sétes.
Klaue, ber; löhere.
- Kleebatt**, das; löherlevél;
három, három számból
álló társaság.
Kleiben, ca. ken, buken;
ragaszt, tapaszt.
Kleiber, ber; kenő; tapasztó.
Kleibewerk, das; tapaszt, sár-
gyuradék.
Kleib, das; ruha, gúnya,
köntös; mez; ruházat, öltö-
tőzet; **Kleiber** machen zu-
te, pénz emberség, ruha-
tisztoság.
Kleiben, ca. ruház, öltöz-
tet; illik, áll (nak, nek);
ruházkodik; öltözködik.
Kleiberbesen, ber; ruhaseprő.
Kleiberbüchse, die; ruhakese.
Kleiberhandel, ber; ruhake-
reskedés.
Kleiberhändler, ber; ruhake-
reskedő.
Kleiberkammer, die; ruha-
tár.
Kleiberland, die; ruhaföld.
Kleibermarkt, ber; ruhavá-
sár; ruhapiaca.
Kleibermette, die; ruhamoly.
Kleiberpraft, die; ruhapom-
pa.
Kleiberstranf, ber; ruhasek-
rény.
Kleibertracht, die; ruhavise-
let, ruhadívat.
Kleibertrübler, ber; ruhata-
rattyús.
Kleibung, die; ruházat; öltö-
tőzet.
Klein, mn. kis, kicsiny; a-
lacson, apró; kevés. —,
ih. aprón, apróra; ala-
csonyúl; alásatosan.
Klein-Asten, das; Kis-Ázsia.
Kleinäugig, **Kleinflüßig** se. mn.
kiszemű, kislábu se.
Kleinbenfend, mn. alsosongon-
dolkozásu.
- Kleine**, das; kicsinység, cso-
kélyesség.
Kleinern, ca. kisebbit, ke-
vesbit (számat).
Kleinfügig, l. Örtüingfügig.
Kleingeld, ber; kisleltés, ap-
rószágonkapó.
Kleingefirer, die; kisleltkü-
ség, apróságokonkapás.
Kleingeld, mn. kicsinyhi-
tű, félcsuk.
Kleinhandler, ber; kiskeres-
kedő.
Kleinheit, die; kicsinység,
csokélyesség.
Kleingeld, die; kicsinység,
csokélyesség, apróság; große
—, sok summi.
Kleinlieber, ber; hasogató
legény, (hodnároknál).
Kleinsaut, mn. csüggedt; ked-
vetlen, bátoratlan; —
werden, meghunyászkodni.
Kleinlich, mn. kicsiny; cso-
kely, alacson.
Kleinmuth, ber, **Kleinmüthig**
feit, die; csüggettség,
kiselműség.
Kleinmüthig, mn. csüggeteg,
kiselmű.
Kleinod, das; ékség; kincs,
drágaság; drágakő.
Kleinod, ber; lakatos.
Kleinodswaare, die; laka-
tosmunka, lakatosportéka.
Kleinodt, mn. kisvárosi;
kisvárosias —, ih. kisvá-
rosilag.
Kleister, ber; csiriz.
Kleistern, ca. csirizel, ra-
gaszt.
Kleim, l. **Kleim**.
Kleim, die; szorosság, szűk
hely; in der — sein, meg-
szorúlni.
Kleim, ca. szorit, csip-
tet; sürget, szorit; ich
habe mir den Finger ge-

klemt, oda szorítottam v. csipitettem ujamat.
 Klempner, ber; bádogos, bádogműves, kolompár.
 Klepper, ber; poroszka.
 Klette, die; bojtorján; lapu.
 Klettenferdel, ber; turbolya.
 Klettereisen, das; kúszkapocs.
 Kletterer, Klettermann, ber; mászó, kúszó.
 Klettern, ca. mászik, kúszik, kapaszkodik.
 Kletterstange, die; kúszpózna.
 Kley, ber; agyag; rüh.
 Kleyader, Kleybeben, ber; agyagos föld.
 Kleye, die; korpa.
 Kleyenbier, das; korpasér.
 Kleyenbrod, das; korpake-nyér, derezkenyér.
 Kleyenmehl, das; korpás liszt.
 Kleyenwasser, das; korpáló.
 Kleyerbe, die; agyagföld.
 Kleyloch, Kleyig, mn. agyagos; korpás.
 Kleybessen, das; bodnárkés.
 Kleyben, ca. és k. rh. hasít, hasogat; hasad, megröped.
 Kleybig, mn. hasadékos, repedekés; hasadékony, repedékeny.
 Kleyma, das; égal, éghajlat, égőv.
 Kleyntern, k. rh. l. Kleytern.
 Kleypern, k. csörög, peng (péna st.); csörömpöl (szongorán st.). —, ca. csörget (pénst st.), penget (szongorát st.).
 Kleyng, die; kardvas, késvas; penge; kard; úber die — springen lassen, kardra hányni; vor die — fordern, kardszálra,

viadalra híni; ich bleibe bei der —, megmaradok föltételen mellett.
 Klingel, die; csengetyű, csörgő.
 Klingelbeutel, Klingelsack, ber; csengetyű, csengőszény.
 Klingelbeutelträger, ber; csengetyűs.
 Klingeln, ca. csenget, csen- dit.
 Klingen, k. rh. cseng, peng; csendül; hangsik.
 Klingen, das; csengés, pen- gés.
 Klinggebiht, das; sonett, hangzatka.
 Klinge, die; kilincs, ajtóki- lincs, nása.
 Klinge, die; hasadék, repe- dék, rés, nyílás.
 Klinge, die; szikla, szirt, kőszál; akadály, gát.
 Klingver, l. Kleympner.
 Klippern, k. csörög, csör- möpöl.
 Klippich, ber; száraz tőke- hal.
 Klippich, Klippig, mn. szik- lás, szirtes, kőszálas.
 Klippiram, ber; szibárlás, tarattyság.
 Klippsteine, die; csapadék, komplárbáz.
 Klippstuhl, l. Kleynderstuhl.
 Klippwerk, das; bábmű.
 Klirren, k. csörög, csöröm- pöl, csikorog.
 Klisch, ber; csattanás; da- rab (tészta st.).
 Klitschen, ca. csattant.
 Klitschig, mn. téstás, raga- szos, (kenyér).
 Klitterstuhl, l. Kleypperstuhl.
 Kloben, ber; kötés, csomó (len st.); tokerő csiga.
 Klobdam, ber; gyepegát.
 Klopfe, die; ütés, verés; szoros, szűk v. szoros

hely; einen in der — ha- ben, valakit ütmi-verni; einen in die — kriegen, valakit sarokba szorítani.
 Klopffel, ber; kótis, ütő, (ha- rangó, mozzáré st.); dob- verő; kölöncz.
 Klopfen, k. kocog, kocsog- tat; kopog, kopogtat; do- bog. —, ca. kocs, meg- kocs; vereget; tör.
 Klopfer, ber; kocsogó, ko- pogó.
 Klopfflechter, ber; öblés, (ró- maiaknál).
 Klopffloß, das; kótis, su- lyok.
 Klopfflagen, das; hajtó va- dászát.
 Klopffulte, die; bodnár-ny- lyok.
 Klopffyer, ber; csipkeverő.
 Klopffel, l. Klopffel.
 Klopffleßen, das; csipkeve- rő párna.
 Klopffeln, ca. csipkét ver.
 Klopfflußel, die; csipkekő- tő tő.
 Klob, ber; bucsok; rög, göröngy; gombóc, gölb- dény.
 Klobchen, das; gombócka.
 Klobig, mn. furkós, ragaaszos, (kenyér st.).
 Klobster, das; zárda, klast- rom, kolostor, monos- tor.
 Klobsterbruder, ber; szerzetes társ.
 Klobsterfrau, Klobsterjungfrau, Klobsterschwester, die; apá- csa.
 Klobtergeistliche, ber; szer- zetes pap.
 Klobtergeistliche, das; szerze- tes fogadalom.
 Klobterhabit, das; szerzetes ruha.

Klosterkirche, die; klastrom-
egyház.
Klosterleben, das; klastromi
v. szerzetes élet.
Klosterleute, t. szerzetesek,
barátok.
Klosterlich, mn. és ih. klast-
romi, monostori; klast-
romilag.
Klosterordnung, Klosterzucht,
die; klastromi rend, szer-
zetes fenyték.
Klosterwirth, der; apácza-
csérna.
Klob, der; tuskó; savágó-
tőke; tajbász, tuskó (em-
ber).
Klobig, l. Klobig.
Klobschub, l. Holzschub.
Klob, die; hasadék, repe-
dek, nyílás; üreg.
Klobstig, mn. hasadékos, re-
pedékes.
Klob, mn. eszes, okos; ra-
vasz, fortélyos. —, ih.
eszesen, okosan, elmé-
sen; fortélyosan.
Klobigkeit, die; eszeskedés.
Klobig, cs. eszeskedik.
Klobheit, die; eszeség, okos-
ság.
Klobler, der; eszeskedő.
Kloblich, ih. eszesen, okos-
san.
Klobling, l. Klobweid.
Klob, der, l. Klumpen és
Klob.
Klumpchen, das; csomóska,
darabka; rögöcske.
Klumpen, der; csomó, dar-
ab; göröngy, rög.
Klumpentwette, ih. csomón-
ként, darabonként.
Klumperig, Klumpicht, mn.
csomós, darabos; rögös,
göröngyös.
Klumpfern, vh csomósodik,
csomóba v. darabba áll,
összezsomósodik; görön-

gyösödik, rögök; dara-
bokra osszik.
Klumpfuß, der; 'gacsiba,
lőcsalábú.
Klunfer, die; kolonc.
Klunferig, mn. koloncós.
Klunste, Klünste, l. Klünste.
Kluppe, die; szoroshely,
zug; csiptető, kapocsa;
csomó v. kötés madár.
Klöpfer, das; allövet, klist-
tély.
Klöpferen, cs. allöveten, klist-
télyen.
Klöpferprie, die; allövő,
klisttély.
Klobchen, das; fűcska.
Klob, der; klob, gyermek.
Klobenalter, das; gyermek-
kor.
Klobenfrau, das; kosbor.
Klobenführer, der; küfer-
teső.
Klobenschule, die; fűiskola.
Klob, Klob, der; rec-
caenés; roppanás; hasa-
dék, repedék.
Klob! Klob! recca! ropp!
Kloben, k. és ca. reccean;
roppan; pattan; reccean;
roppant; pattant; tör (di-
ót st.); mit den Fin-
gern —, fittyegatni.
Klobweide, die; csöregő-
fű.
Klobwurf, die; füstölt kol-
bász.
Klob, der; durranás, pat-
tanás; csattanás, csördi-
tés; er reifete — und
Saß davon, egyszerre csak
elütazott.
Klobbüchse, die; bodzapus-
ka.
Kloben, k. és ca. durran-
pattan, csattan (ostor st.);
durran, pattant, csat-
tant, csördít (ostorral st.).
Klobig, Klobigheit, das;

durranó üveg, durranó go-
lyócska.
Klobig, das; durranó a-
rany.
Klobig, das; durranó
por.
Klobig, das; durranó o-
sztat.
Klob, mn. feszes, szo-
ros, szök (csizma st.);
szök (idő); takarékos,
szökmarkú. —, ih. fe-
szesen, szorosan; szöken,
nehesen, alig.
Klob, der; apród, segy-
vernök; legény.
Kloben, k. pattog, ser-
czeg (a' fatűz st.); ing,
inog; sántít. —, cs. tör,
roppant (diót st.); rág,
harap.
Klobigkeit, l. Bergklob-
igkeit.
Kloben, l. Kloben.
Klobigkeit, die; ropogó
cserecsnye.
Kloben, k. és ca. por-
ezog; ropog; varezog;
porcsogtat; ropogtat; var-
csogtat.
Kloben, k. csikorog, nyi-
korog. —, cs. csikorgat,
nyikorgat.
Klob, l. Kanaster.
Klobbart, der; zsembe-
ember.
Kloben, Kloben, k. pat-
tog, ropog (fatűz st.);
morog, zsembel.
Klob, Klob, der; gomb-
bolyag.
Klob, der; nehéztörött lé-
ha kö, (bányászknál).
Klob, der; osslopfej; gomb,
gömb.
Kloben, der; gömbkö-
lő, (aranyművesknél).
Kloben, k. rágódik; bah-
rái, bibelődik (valamin).

Anaufer, ber; fillérezés, zsu-
 gori.
 Anauferen, die; fillérezés, zsu-
 goriság.
 Anaufern, k. fillérez, zsu-
 gorkodik.
 Auebel, ber; keresztfa, kö-
 löncz; peczek, szájp-
 czek; siláp; újporcz.
 Auebelbart, ber; bajusz.
 Auebeln, cs. összeköt, öss-
 zeshusángol (kévét); meg-
 botos, megver.
 Auebelspiz, ber; lándzsa.
 Auecht, ber; szolgál, bére-
 szolga.
 Auechtich, Auechtich, mn. és
 ih. szolgálai; szolgálai, szol-
 gai módon.
 Auechtshaft, die; szolgálás.
 Auechtshienst, ber; szolgálun-
 ka, béresmunka.
 Aueif, ber; kicsak.
 Aueifen, cs. rh. csip, meg-
 csip.
 Aueifer, ber; buvár.
 Aueipe, die; kerekíté, ke-
 rités, (csizmadiánál); has-
 csikarás; csapazék.
 Aueipen, cs. és k. csip, csip-
 kod; csikarja, rágja
 (a' hasat); sért, vág (szó-
 val).
 Aueipshenfe, die; csapásék,
 kocama.
 Aueipzunge, die; kis harapó-
 fogó.
 Aueten, cs. dagaszt; gyúr.
 Aueten, das; dagasztás; gyú-
 rás.
 Auetshelt, das; dagasztófa,
 lapoczska.
 Auetshen, cs. moncsol, ósz-
 zenyom.
 Auetstrog, l. Badstrog.
 Auid, ber; reccsenés.
 Auiden, k. reccsen; fukar-
 kodik, fillérez. —, cs.
 elreccsent, elpattant, el-

repossat, eltör; die
 —, térdet hajtani; cinte
 Hufen —, nyulat tar-
 kón szürni.
 Auider, ber; fukar, zsu-
 gori.
 Auideren, die; fukarság, zsu-
 goriság.
 Auiderig, mn. fukar, zsu-
 gori.
 Auidern, l. Auiden.
 Auidicht, das; gyepű.
 Auidst, ber; térdbőr, térd-
 hajlítás.
 Auie, das; térd.
 Auiebenge, die; térdhajlás.
 Auiebung, die; térdhaj-
 tás.
 Auiegeige, die; gordon, bő-
 gő.
 Auieght, die; térdköszvény.
 Auieleder, das; térdbőr, (pá-
 nyásznoknál).
 Auien, k. térdel, térdpel,
 térdén áll; térdet hajl.
 Auiepfoster, das; térdvánoka.
 Auieshiebe, die; térdkalca.
 Auieshnaelle, die, térdcsat.
 Auieftild, das; térdkép, térd-
 szobor.
 Auiff, ber; csipés; csipke-
 dés; fogás, fortély.
 Auipp, ber, Auippshen, das;
 fitty; Auippen schlagen,
 fittyet háyni.
 Auippst, Auipst, ber; püt-
 tön, kötyönfitty.
 Auieren, l. Auarren.
 Auirfshen, k. és cs. csikorog;
 csikorgat.
 Auirfsgold, Auirfsgold, das;
 siérgő arany.
 Auistern, k. és cs. nyikorog,
 csikorog; ropog; porczog-
 tat; ropogtat.
 Auittel, l. Auittel.
 Auittern, k. és cs. ropog;
 ropogtat.
 Außel, ber, l. Außel.

Auoblanck, ber; foghagyma.
 Auoblanckbraten, ber; fog-
 hagymás sült.
 Auoblanckbrühe, die; foghagy-
 más lé.
 Außel, ber; bütyök, iz-
 bütyök; boka, bokacsont.
 Auöfen, ber; csont.
 Auöfenabblatterung, die; ki-
 rétegzése (a' csontnak).
 Auöfenartig, Auöficht, ma-
 csontnemű.
 Auöfenaustruch, ber; csont-
 gumó, csontdoboz.
 Auöfenbruch, sc. l. Bein-
 bruch.
 Auöfenbürrer, mn. kiassott,
 átszakadt, csont-bőr.
 Auöfenfüge, die; csontíz.
 Auöfenfügung, die; csont-
 izülés.
 Auöfengerippe, l. Gerippe.
 Auöfenhaus, das; tetem-
 ház.
 Auöfenlechte, die; csonttanít-
 mány.
 Auöfenmann, ber; csont-
 vész; halál, (személyesít-
 ve).
 Auöfenpalt, ber; csontre-
 pedék.
 Auöfenpfitter, ber; csont-
 szálla.
 Auöfshen, mn. csont, csont-
 ból való.
 Auöshig, mn. csontos.
 Auöste, die; fej, marok (ken-
 der).
 Außel, ber; gombóc, gö-
 lödcény.
 Auöfenfraut, das; édealeve-
 lű boka.
 Auöfenwurj, die; mogyorós
 búkkön, csúnya.
 Auöfen, ber; bütyök, cso-
 mó, púp; nagy darab
 (kenyér, sa st.).
 Auöfenstume, die; bogláros
 torolya.

Ánoengrat, das; úre.
 Ánokig, mn. bötökös, csomós.
 Ánosz, der; gomb, pityke; bötök, fej, gomb (valamint).
 Ánoszchen, das; gombocsa, pitykecseke.
 Ánoszfen, cs. gombol, begombol.
 Ánoszform, die; gomblás; gombminta; gombalak.
 Ánoszgießer, der; gombbontó.
 Ánoszhandel, der; gombkereskedés.
 Ánoszholj, das; gombtisztító fa; gombház.
 Ánoszpig, l. Ánoszrig.
 Ánoszschob, das; gomblyuk.
 Ánoszmaßer, der; gombcaimáló.
 Ánoszstelle, die; aszu szegfü.
 Ánoszplatte, die; gomblap.
 Ánosztribe, die; gombhelyem.
 Ánoszper, l. Gallaßfel.
 Ánoszpeß, der; porcz, porczogó.
 Ánoszselbume, die; gyűrűs csészepörcz.
 Ánoszselicht, Ánoszselig, mn. porczos, porczogós.
 Ánoszselteßre, die; porczantmány.
 Ánoszseßfen, l. Ánoszseßfen.
 Ánoszrenn, der; bütök, csomós.
 Ánoszschahn, der; afrikai tűzok; kurrogó kolty.
 Ánoszricht, mn. bütökös, csomós.
 Ánoszrig, mn. bütökös, csomós.
 Ánoszschchen, das; bimbócoka, rügyecseke, szemecseke.
 Ánoszse, die; bimbó, rügy, szem.
 Ánoszfen, k. bimbózik, rügyezik, szemzik,

Ánoszschbäcker, der; rügyevő bogár.
 Ánoszschbütchen, das; bimbóhártya, rügyburok.
 Ánoszsig, mn. bimbós, rügyes.
 Ánoszschchen, das; bötökocseke, csomócseke.
 Ánoszstein, cs. és k. csomót v. bötökyöt v. csombókot köt.
 Ánoszten, der; bötök, csomós, csombók; gümö; görös; akadály, bukkenő, gáncs; einen — maßen, csomót v. bötökyöt kötni; da stößt der —, itt a' bukkenő, itt a' dolog' bibeje.
 Ánosztraut, das, Ánosztrawurj, die; bodzatájkajak, torokgyikfü.
 Ánosztrunnes, das; brion.
 Ánosztrunß, der; sütykes, farkós v. bunkós bot.
 Ánosztrieb, der; csibeheúr, (növény).
 Ánoszig, mn. bötökös, csomós, görösös.
 Ánoszzen, cs. és vb. összegyúr, összetör, összeráncsol; tör v. zúz (nagy darabokra); összegyürödzik, összetörödzik, összeráncsolódik.
 Ánoszzipfen, cs. köt. meg-, összeköt, csomót köt; köt, egyesít, összeköt, összeközl.
 Ánoszzipfel, l. Ánoszzipfel.
 Ánoszzen, k. és cs. korog, morog; karran, kurrant; morgolódik.
 Ánoszzen, das; hékorgás.
 Ánoszschahn, der; páncélos v. kőmaró kolty.
 Ánoszse, die; kancsuka, görösös kőbács.
 Ánoszzen, cs. kancsukás.

Ánoszzipfel, der; sütykes, farkós bot; dorong, siláp.
 Ánoszzipfelstöß, das; gallyfa.
 Ánoszzipfelstöß, l. fás rímek.
 Ánoszzen, l. Ánoszzen.
 Ánoszalt, der; kobalt.
 Ánoszaltisch, mn. kobaltos.
 Ánoszzen, der; hidas, disznóól.
 Ánoszzer, der; kas, kosár, garabó.
 Ánoszzen, der; hegyi manó, (bányászoknál); kőpé; bukfenec; — schießen, bukfeneczerni, bukfeneczet hányani.
 Ánosz, der; szakács.
 Ánoszzen, das; szakácskönyv.
 Ánoszzen, k. és cs. fő, föl; főz, megfőz; emészt, főz; forr; das Wint foßt ihm in den Adern, forr a' vér ereiben; es foßt geiß den ihm, mindjárt fölindul, selfortyan; es einem recht —, szájába rágni, megmondani az igazat.
 Ánoszzer, der; tegez, pnádra, nyiltok.
 Ánoszzen, die; szakácsnő.
 Ánoszzen, Ánoszzer, die; szakács, szakácmesterség, főzés.
 Ánoszzipfel, der; főzőkanál.
 Ánoszzipfel, das; főttsó; konyhasó.
 Ánoszzipfel, der; főzőfazék.
 Ánoszzen, der; toka.
 Ánoszzen, der; csalétek.
 Ánoszzen, cs. csalogat (csalétekkel); csalétket akaszt, v. köt, v. hány, v. rak; édesget, csalogat.
 Ánoszzen, der; ficzko, ficzkóser, szaladszer.
 Ánoszzen, der; bórönd.
 Ánoszzenmaßer, der; bóröndöm.
 Ánoszzen, der; káposzta; kal, kolkáposzta.

Kohle, die; szén.
 Kohlen, ca. szénen égő (valamiből), szénel, szénné égő (valamit).
 Kohlenstein, das; szénmedence, szénlábás.
 Kohlenbergwerk, das; kőszénbánya.
 Kohlenbrennen, das; szénegetés.
 Kohlenbrenner, Kohler, der; szénegető.
 Kohlenbrennen, Kohlenbrennerhütte, die; szénegetés; szénhuta.
 Kohlendämpfer, der; szénolató, (pékeknél).
 Kohlenführer, Kohlenmann, der; szénáros.
 Kohlengefäß, das; széntőrek.
 Kohlenstuhl, die; széntűz, pártűz.
 Kohlenhändler, der; szénáros.
 Kohlenhaus, das, Kohlenkammer, die; szénkamra.
 Kohlenkasten, Kohlenkorb, der; szénkosz, (68 font szén).
 Kohlenkrüde, die; szénvonó.
 Kohlenmaß, das; szénmérték (=12 szénkosz).
 Kohlenmeister, l. Meister.
 Kohlenmesser, der; szénmérő.
 Kohlenofen, der; szénoszák.
 Kohlenofen, die; szénoszák.
 Kohlenofenfel, die; szénoszlápot.
 Kohlenofen, das; szénbajó.
 Kohlenofen, der; szénpor.
 Kohlenofen, die; szénoszák.
 Kohlenofen, der; szénoszák, szénoszák.
 Kohlenofen, der; szénhorzó.
 Kohler, l. Kohlenbrenner.
 Kohlerglaube, der; vakhit.
 Kohlfeder, das; széntűz.
 Kohlgarten, der; zöldkert,

konyhakert, veteményeskert.
 Kohlgärtner, der; zöldkertész, konyhakertész.
 Kohlgasse, der; kellej; káposztafej.
 Kohlmart, der; zöldpiacz.
 Kohlmehl, die; széncsinke, széncsinogé.
 Kohlpflanze, die; szénolató, szénserpenyő.
 Kohlpflanze, die; káposztarásza.
 Kohlrabi, der; kalaráb.
 Kohlschwanz, mn. koromfekete.
 Kohlsprossen, t. káposzta' hajtása.
 Kohlstreu, der; káposztatorzsza, káposztakocsony.
 Kohlen, l. Wäshen, Ausfußen.
 Kohlen, l. Speisen.
 Kohle, die, Kohlen, der; agy; fej (valamin); páks, huzsa (gyékényen st.); cső, fej, (kukoriczák st.); buga, (kölesé st.); lombik; kopasz v. nyírt fő, kobakfej; suta kecskebak; hajtó, hajgyökér; csípő; busogány; bunkós bot.
 Kohlen, ca. ágyaz (puskát); bunkót v. fejet csinál (valaminek); megver. —, k. bogász, szarvat hajt (az őz, szarvas).
 Kohlenhitze, der; bogaszarvas.
 Kohlenrecht, l. Faustrecht.
 Kohlschiff, mn. bugász; bunkós; feles.
 Kohlschiff, mn. epés, epésáros.
 Kohlschiff, die; bélgörce, kölika, köldökcsemór.
 Kohlschiff, der; dühözés, csirra, (lovaknál).

Kohlschiff, der és das; nyak-kendő; fodorgallér; mellény; ingváll; papgallér.
 Kohlschiff, mn. dühözött, csirra.
 Kohlschiff, k. gurúl, henger; korog; megvesz, csirás (a' ló); hurukkol (a' kanpulyka).
 Kohlschiff, das; kéipont.
 Kohlschiff, der; temérdek (szobor v. épület).
 Kohlschiff, Kohlschiff, mn. temérdek, roppantnagyságú.
 Kohlschiff, das; csoroszlya, szántóvas.
 Kohlschiff, der; terítő, takaró.
 Kohlschiff, der; üstökös csillag.
 Kohlschiff, mn. vígjátéki; komikus, komikai; farcsa; játékos, tréfás.
 Kohlschiff, das; vessző, vonás, (írásjelűl).
 Kohlschiff, k. rh. fő; jár, megy; el-, megjő, el-, megérkezik; gúnyos az Ort und Stelle —, szencszenesen megjőni, megérkezni; és kommt ein Gewitter, förtöget v. zivatar közelget; ins Leben —, világra jőni; an den Tag —, napvilágra jőni; einem nicht von Seite —, el nem hagyni valakit, nem távozni valaki mellől; wie kommt es? honnét van? es fomme wie es wolle, bár mi történe: sie kamen endlich so weit, das st., végre oda került a' dollog, hogy st.; ich kann nicht an ihn —, nem férhetek hozzá; wie hoch kommt Ihnen das? mennyibe kerül ez önnek? es kommt auf jeden so viel,

mindenkire ennyi esik; id fann nicht auf seinen Rahmen —, nem jut eszembe a' neve; es fann mir in den Sinn, eszembe ötlet; aus dem Gedächtnisse —, eszéből kimenni v. kiesni; aus dem Gesichte —, szem elől eltűnni, távozni; aus den Schulfen —, adóságokból kiszabadulni, kimenekedni; in Schweltz —, isszadni kesdeni; in Gefahr —, veszedelembe esni, veszedelembe forogni; in Gefahr —, csökkenni, fogyani (vagyonában st.); hinter v. über etwas —, kitudni valamit, valamire akadni v. toppanni; zu etwas —, valamire jutni, valamire vergődni.
Kommend, mn. jövő, következő.
Komödiant, ber; színijáték, komédia.
Komödie, die; vígjáték, komédia; tréfa, mulatság, komédia.
Kompan, Kumpan, l. Gefesellschaft, Gefährte.
Komst, ber; terek; batapodott káposzta- v. kelhasákba.
Komstrant, das; hasábka- kel v. káposzta.
König, ber; király; tisztított ércz; király, (több játékbán.)
Königin, die; királynő.
Königsh, mn. királyi; királyfeli, királypárti.
Königsh, mn. és ih. királyi; királyilag.
Königshof, ber; királypárti.
Königreich, das; ország, királyság.

Zeebnótdr. II.

Königsberg, das; Königsberg, (város).
Königsblau, das, Königsfarbe, die; királykék, királyzsin.
Königsedel, das; királysárga.
Königsfeier, die; ökörfarkkő, királygyertya.
Königskrone, die; királyi korona; hatkotú, (növény).
Königsmord, ber; királyölés, királygyilkolás.
Königsmörder, ber; királyölő, királygyilkos.
Königstafel, die; kerti szálya.
Königshofstein, das; királylövés, (hőveszeknél).
Königsstraße, die; királyutca; országút.
Königstags, ber; viskereszt.
Königsthaler, l. Dichtaler.
Königstitel, ber; királyi cím.
Königswasser, das; választóvíz.
Königswürde, die; királyi méltóság.
Königthum, das; királyság.
Können, k. rh. ... hat, ...het, lehet; bir, ért, tud; so gut id fann, a' mint tölem telhetik, a' mint birom, tudom; — Sie engtisch? tud kegyed angolul? id fann nicht glauben, nem hihetem, v. nem lehet binnem.
Kopal, ber; kopálzsömörce; kopál, (mésza).
Kopfe, die; (kopek, muszka pénz).
Kopf, ber; fej, fő; gomb, gömb, (valamin); gömbölyű v. hengerded edény; dem — bist du den Füßen, tetőtől fogva talpig; über Hals und —, nyakra före; er hat einen —, ezee, v. jófejű ember; einen

vor den — schlagen, valakit megbántani.
Kopfarbeit, die; fejmunka.
Kopfsand, das, Kopfsünde, die; fejszorító, fejszalad.
Kopfbrechen, das; fejtörés.
Kopfbrechend, mn. fejtörő.
Kopfbret, das; ágyfő.
Kopfsche, ber; fejecske; gömböcske, gombocsa.
Kopfen, k. fejedzik, berül (a' káposzta st.)
Kopfen, cs. fejez, lefejez, nyakaz, lenyakaz; köpölyöz; meteli, vagdalja, töri (tetejét, fejét a' fűnek, dohánynak, st.)
Kopfgeld, das; fejpénz, fejadó.
Kopfgesteil, l. Hauptgestell.
Kopfhängen, das; fejsütés; álszin, álbuszalom.
Kopfhänger, ber; fejsütő; áljambor.
Kopfhänger, die; álszin, áljamborság, képmutatás.
Kopfflein, das; ékszoant, kopflok, ber; fejes káposzta.
Kopffüssen, das; párna, vánkos, putok, fejal.
Kopfst, mn. fejetlen; botor. ezetlen.
Kopfmachine, die; nyaktilló.
Kopfniden, das; fejbicszentés.
Kopfnuß, die; serke; fejlegyintés.
Kopfnuß, ber; fejkesség, fejdiz.
Kopfreißer, ber; fejszaggató, fejröntő, (bor).
Kopfsalat, ber; fejes saláta.
Kopfsche, mn. fejséltő, (ló st.); megjárt, megtanított.
Kopfscheiter, ber; fátyol.
Kopfschmerz, ber, Kopfschweß, das; fejszájás.

27

Korffchnupfen, ber; nátha.
 Korffchütteln, das; fejcsóvalás.
 Korffstellung, die; fejállás.
 Korfftüd, das; fejdaráb; fejbe - csapás.
 Korfftüd, das; fejkendő.
 Korffwasserfucht, die; fejjvízkór.
 Korffwunde, die; fejséb.
 Korffwurm, ber; aggyiliszta.
 Korffzeug, das; fejrivaló; fejkötő (csipkéből it.).
 Korffzieher, ber; fejhuzó, (szülészeknél).
 Korpe, die; csúcs, csúp, orom, tető.
 Koppel, die; kötő, kötőlék; fűzér; közös v. szabados (erdő, rét it.); tauórok.
 Koppeln, cs. össsefűz, összeköt.
 Koppeltremen, ber; fűzészij, csatlósizij.
 Koppelfeil, das; fűzérkötél.
 Koppeln, cs. csupol, csupaszt (fát). —, k. ökrendik, höfög (a' gyomor).
 Koralle, die; korall, kláris.
 Korallenachat, Korallenstein, ber; korallagát.
 Korallenartig, mn. korallnemű.
 Korallenbaum, ber; korallfa.
 Korallenfarbig, Korallenroth, mn. klárispiros.
 Korallenfischer, ber; korallfogó.
 Korallenfischerei, die; korallfogás.
 Korallenmoos, das; korallmoh.
 Korallenreef, das; korallháló.
 Korallenschwamm, ber; korallgomba; bokros palánka.
 Koran, l. Uforan.
 Koranzen, l. Pritschen, Prügel.
 Korb, ber; kosár, kas; ga-

rabó; szatyor; üres válassz; einen — geben, besfontnen, kosarat adni, kapni.
 Körbchen, das; kosárka, kaska.
 Körbfasche, die; font palacska.
 Körbmacher, ber; kosárfonó, kaskötő.
 Korbtabor, l. Canaster.
 Körbwagen, ber; kassó kocsi.
 Körbweibe, l. Bandweibe.
 Koriander, ber; koriándrom.
 Korinth, das; Korint, (város).
 Korinthe, die; aprószőlő.
 Korinther, ber; korinti.
 Korinthisch, mn. korinti.
 Korf, Korfbaum, ber, Korfholz, das; dugaszcsor, dugaszfa, parafa; dugasz, cserdugasz.
 Korffbüchel, ber; cserdugasz, paradugasz.
 Korffzieher, ber; dugaszköröm, dugaszhuzó.
 Koru; das; mag, szem; rozs; gabona, élet; saemer; légy, czélpont, (puskavégen); vonal, (mérték); morssa; érték, (pénz).
 Kornaster, ber, Kornfeld, das; rozsföld.
 Kornähre, die; rozskalász.
 Kornbau, ber; rozstermessié.
 Kornbauer, ber; gabonatermessző.
 Kornblume, die; búzavirág, imola.
 Kornboden, ber; hambár, életház v. padlás; gabonatermő föld.
 Kornbrand, ber; üszög.
 Kornbranntwein, ber; rozspálinka.
 Körnchen, das; magocska, szemecske.
 Kornesbaum, ber; somfa.
 Kornesfische, Korneste, die; som.

Körnen, cs. szemmé tör; csalogat (hoz, hex). —, k. szemesedik, magvasodik.
 Körnernte, die; rozsarátás.
 Kornhandel, ber; gabonakereskedés.
 Kornhäubler, ber; gabonakereskedő.
 Kornhaus, das; életház, magszin.
 Körnig, mn. szemes, magvas; ikrás, (méz, olaj it.); nyomos, velős.
 Kornjahr, das; gabona - v. rozstermő év.
 Kornjude, ber; gabonauzoris.
 Kornland, das; gabonatermő föld; rozstermő ország.
 Kornmarkt, ber; gabonapiacs; gabonavásár.
 Kornmaß, das; gabnamérték.
 Kornmesser, ber; gabnamérő.
 Kornmühle, die; gabnamalom.
 Kornraden, ber; konkoly.
 Kornreich, mn. gabonadús.
 Kornschreiber, ber; pajtbiró.
 Kornsteb, das, Kornsteg, Kornroste, die; lőporosztó.
 Kornsteicher, ber; hambár, életház.
 Korntauft, die; búzaszen-teleés.
 Kornwage, die; gabnamérleg.
 Kornwerfer, Kornschaufer, Kornschwinger, ber; szóró.
 Kornwied, die; borsas gombiba.
 Kornwucher, ber; gabnauzora.
 Kornwucherer, l. Kornjude.
 Kornwurm, ber; zsiszik.
 Kornzange, die; fogócska, csipeszke, (bányászoknál, sebeszeknél).
 Kornziegent, ber; gabnatized.
 Kornzins, ber; gabnabér, rozsbér.

Rörper, ber; test.
 Körperchen, das; testecska.
 Körperbau, der; testalkat.
 Körperlich, mn. testi.
 Körperlichkeit, die; testiség.
 Körpermeinung, die; testmérés.
 Körperwelt, die; testvilág.
 Kofen, k. cseveg, onyeleg,
 —, cs. simogat, megismogat.
 Kofst, die; élelem, tartás, koszt.
 Kofstbar, mn. drága, költséges; drágalátos.
 Kofstbarkeit, die; drágaság.
 Kofsen, cs. ízel, kóstol. —, k. kerül (ba, he); es hat hundert Thaler gefoffet, száz tallérba került; das foffet Röhre, ez munkába v. fúradásgha kerül.
 Kofsen, t. költség, költsékes; kár, vesztőség; auf — anderer, mások' kárival; mások' rovására.
 Kofstfrey, mn. költségmentes.
 Kofstfrey, mn. szabadasztalú.
 Kofstfreyheit, die; szabadasztal.
 Kofstgänger, ber; kosztos, étbérlet.
 Kofstgeld, das; asztalpenz.
 Kofstlich, mn. drága; drágalátos; gyöngyörű, kedves; kellemes.
 Kofstpielig, mn. drága, költséges.
 Kofstverächter, ber; finnyás, válogató.
 Kofth, ber; sár, pocsek; ganaj, undokság.
 Kofth, das; vinnyó, vityilló, huruba, kunyhó, kalyiba.
 Kofthürfte, die; sárkefe.
 Kofthe, die; csülökcaukló; szekrény.
 Kofthig, mn. sáros; csatakos; pocsekös.

Kofthäfer, l. Dreackhäfer.
 Kofthnecht, ber; üstlegény, (sófőzéseknel).
 Kofthofte, die; pocsolya, tócsa.
 Kofthmeister, ber; üstmester, (sófőzéseknel).
 Kofthofnautel, die; sárlapát; ganajlapát.
 Kofth, Kofthe, die; pokrócz; guba; kosár.
 Kofthen, ber; pokrócz; köhögés.
 Kofthen, cs. okádik, hány. —, k. köhög, köhécsel.
 Kofthe, die; ollótlán rák; kölyök, poronty.
 Kofthofstn, cs. babrál, biherkél. —, k. csuszkál, mászkál.
 Kofth, ber; recsenés.
 Kofthfen, k. és cs. recseg, recsen; ropog, roppan; caattog, esatlan; recscent; roppant; caattant.
 Kofthofen, k. és cs. károgo, krárog; károgo, krárogat.
 Kofthofe, die; gebe, gabancs, dög, görcs, (lő); tacsó, kölyök, (gyermek); kasszanyüg-babó.
 Kofthof, die; erő; hatalom; hathatóság, erő. —, ih. szerint, -nál -nél fogva; — meinet Berfprechen, ígéretem szerint; — meinet Amtes, hivatalomnál fogva.
 Kofthofbrühe, die; táplaleves.
 Kofthofgenie, das; lángos, remekelme.
 Kofthofig, mn. erős; hatalmas, hathatós; szeszcs, erős, (bor st.); lelkes, veltős, (heszéd st.).
 Kofthofst, mn. erőtlén; lelketlen, (beszéd st.); süketetlen, (kérelem st.).

Kofthofstigkeit, die; erőtlenség; bágyadság.
 Kofthofst, das; liantláng.
 Kofthofstuppe, die; táplaleves.
 Kofthofstweil, mn. erőteljes, erős, hatalmas.
 Kofthofen, ber; gallér; nyak; einen hegen — nehen, valakit nyakon kapni, fogni.
 Kofthofstume, die; türem-pikk.
 Kofthe, die; varju.
 Kofthfen; k. kukorikol.
 Kofthfen, das; kukorikolás.
 Kofthofenauge, das; varjuszem; tyúk szem, (láb); ehvész.
 Kofthofen, ber; csiga, (rakodás a' réveknél).
 Kofthofst, ber; rigolya, perpatvar, veszekedés.
 Kofthofstfen, k. veszekszik.
 Kofthofstfen, ber; rigolyás, veszekedő.
 Kofthofte, die; baram, köröm, (éles, hegyes, ormadarakó st.).
 Kofthofst, cs. karmol, megkarmol, körmöl, megkörmöl; csen.
 Kofthofstheit, ber; karmolás.
 Kofthof, ber; kereskedés, (apró v. egyes árukkal); áru, portéka; bolt; gyermekágy.
 Kofthofstude, die, Kofthofstaden, ber; kalmárbolt.
 Kofthofstfen, das; kiskereskedés; boltocska.
 Kofthofstmen, k. árulgat, kalmárkodik; rakogat, keresgél (ide s' tova); gyermekágyat fekszik.
 Kofthofstmer, Kofthofstmer, ber; kiskalmár, szatócs.
 Kofthofstmer, die; kiskalmárkodás, szatócskodás.
 Kofthofstmerthof, das; kalmármérték.

Kramerhaus, das; kalmár-ház.
 Krameriannung, die; kalmár-cséh, kalmáregyesület.
 Krametsbeere, l. Wachholzbeere.
 Krametsvogel, Kramsvogel, der; fenyvirigó, fenyvesmadár.
 Krammutter, l. Wächnerin.
 Krampe, die; ütökös, sár-sógó; kapocs.
 Krämpfe; die; karima, (feltürt, kalapó st.); hajtóká.
 Krämpel, die; kárt, gyapjugarató.
 Krämpeln, cs. gyarat, kártol.
 Krämpeln, es. felkarimás, karimát felgyür v. feltür.
 Krampf, der; görcs.
 Krampfaber, die; vérérdag.
 Krampffartig, mn. görcs-nemű.
 Krampffisch, der; szibbasztó rája.
 Krampfhusten, der; sojtóköh.
 Krampfzig, mn. görcsös.
 Krampffüßend, mn. görcsenyhitő, görcsellenes.
 Krampwanne, die; áru, portéka.
 Kranich, der; daru.
 Kranf, mn. beteg, kór.
 Kranft, der és die; beteg, kór.
 Kränfeln, k. betegeskedik, aynlödik, nyavalyog.
 Kranfen, k. betegszik, betegül, beteg (valamiben).
 Kränften, cs. bán, bosszant, epeszt, keserít; büsít, szomorít. —, vh. búsul, szomorkodik; bosszankodik.
 Kranfenbetuch, der; beteglätogatás.

Kranfenbett, das; beteggy, kór-gy.
 Kränfend, mn. bánató, bosszantó; epesztő, búslító, szomorító.
 Kranfengefichte, die; kór-történet.
 Kranfeshaus, das; kór-ház.
 Kranfenschiff, das; kór-hajó.
 Kranfensube, die, Kranfensimmer, das; kór-szoba.
 Kranfenwärter, der; beteg-ápoló.
 Kranfheit, die; betegség, kór. nyavalya.
 Kranfheitslehre, die; kór-tan, kór-tanítvány.
 Kranfheitsstoff, der; kóranyag, kórkelelem.
 Kränflich, mn. és ih. beteges; betegesen.
 Kränflichkeit, die; beteges-ség.
 Kränfung, die; bánatalom, sérelem; szomorúság; bosszantás; büsítés.
 Kranz, der; koszorú; pártázat; szűzeség; guter Wein bedarf keinen Kranz, jó bornak nem kell cséger; sie hat ihren — noch nicht verloren, még szűz.
 Kranzaber, die; koszorúér.
 Kränzen, das; koszorúcska; mulatókör, barátságos társaság.
 Kränzen, cs. koszorús, megkoszorús.
 Kranzette, die; koszorúpártázat.
 Kranznath, die; koszorúvárvány.
 Krapp, Krappfen, der, Krappel, Krappelchen, das; fánk, pampuska, pánkó.
 Krappf, Krappfen, der; kankalék, (kútostoron); kam-pó.

Krapp, l. Grapp.
 Krappbeere, l. Brombeere.
 Krappbistel, die; mánsolya.
 Krabe, die, Krabben, das; vakarókés v. vas.
 Kräbe, die; rüh, sönnyedék; salak, ércshulladék; szatyor; das geht in die —, az elromlik, elvesz.
 Kraben, cs. és k. vakar; vakaródák; auf seiner Seite —, hegedűjen csinogni; dieser Wein kratzt im Halse, ez a' bor csip, rája a' torkot.
 Kräber, der; vakaró; vakarókés; torokcsipő bor.
 Krabfuß, der; lábántás, (ügyetlen, tisztéletadásul).
 Krabgarten, der; zölkert, veteményes kert.
 Kräbig, mn. rühes, sönnyedékes.
 Kräflabe, die; rühir, rüh-kenőcs.
 Kräfwässer, der; salakmosó.
 Kräfwasser, das; rühvin.
 Kradwolle, l. Fledwolle.
 Kradel, der, l. Gabel.
 Krauen, l. Krausen.
 Kraut, mn. bodor, göndör, kondor; fodros, csipkés, (káposzta st.); reddős, ranczos (arcz st.); apró, (betű, irás).
 Krautbeere, Kräuselbeere, l. Stachelbeere.
 Krautbistel, die, l. Mannstreu.
 Kraut, die; bodor, fodor.
 Krautsholz, das; fűrtodórító.
 Krauteln, cs. reddős (ingfodor st.); bodorit, fodorit, göndörít (haját). —, vh. bodorodik, göndörö-dik.

Kraufemänze, die; fodor- menta.	Krauterwissenschaft, die; fü- vésstudomány, süvésmet.	Krautenerbe, die; krétaföld.
Krausbaar, das; bodor v. günder baj.	Krautergüder, der; tarté- vány.	Krautweiß, das; krétafe- hér.
Kraushaarig, mn. bodor v. günderhajú.	Krautgarten, l. Röhrgarten.	Krautig, mn. krétás.
Krausfohl, der; södorká- possta.	Krautbadt, die; káposztaka- pa; káposztakapálás.	Kraut, der; kör, karika, kerec; kerület; einen — schließen, körbe, kerekbe állani; der Mond hat eis- nen —, udvara van a' holdnak.
Krauslopf, der; bonygyor, bodri.	Krautbaupt, das; káposzta- fej.	Krautamt, das; kerületi tiszt- ség.
Krauslsalat, der; fodor-sa- láta.	Krautjunfer, der; salusi ne- mes, (günyöví).	Krautamtmannt, der; kerüle- ti főizent.
Kraut, das; káposzta; fü; orvosí fü; levél, haraszt, (murok, caucosoré st.); lépor.	Krautlsalat, der; káposztasa- láta.	Krautchen, k. serpeg, seroseg; rikácsol, rikkan. —, cs. rént (szíiban st.).
Krautader, der, Krautfeld, das; káposztaföld.	Krautkampft, die; sümetésé, füvágó.	Kraut, der; csiga, hajté- csiga.
Krautartig, mn. sünemé.	Krautkünder, der; káposz- tás hordó; léporosónna, (hajökön).	Krautbücher, der; pergesu- ró, (aranyművesokuel).
Krautbett, das; káposztagy.	Krautkrant, der; káposzta- torosa; hangocx, sügyet- lon (ember).	Krauteln, k. forog, kering; perog; csigás, csigát csap v. hajt.
Krauterbad, das; füvés für- dö.	Krebs, der; rák; ráksene.	Krautflüchtel, die; fodor- csiga.
Krauterbrühe, die; köldle- ves.	Krebsartig, mn. ráksömé; ráksenés.	Kraut, k. és vhi forog, kering; perog. —, cs. kört v. karikát vát, hús; apróra tör, süx, (bányász- söd).
Krauterbuch, das; füvés- könyv; növénykönyv.	Krebsauge, das; rákszem.	Krautstrig, mn. köralakú.
Krauterfrau, die; süszedő asz- szony.	Krebsbutter, die; rákvaj.	Krauthauptmann, der; kerü- leti kapitány.
Krauterfener, Krauterfundi- ge, der; növényismerő.	Krebsen, cs. és k. rákséz; motorkál, keresgél.	Krautlauf, der; keringés, kör- forgás.
Krauterfenn, der; süszedő.	Krebsfang, der; rákszat, ráksögés.	Krauten, k. vajjud.
Krautermaerk, der; köldpiacz; köldvásár.	Krebsfesser, der; ráksövö; rákszögém.	Krauterintz, die; vajjudó.
Krautermaischen, das; fü- sipka.	Krebsgungig, mn. ráksze- neté.	Krautstabt, die; kerületi szék- város.
Krauterfähdchen, das; süpár- na.	Krebsgungig, mn. ráksze- neté.	Krautstag, der; kerületgyülés.
Krauterfammeln, das; süsze- dés, sügyüjtés.	Krebsgungig, mn. ráksze- neté.	Kraut, die; kökény.
Krauterfammlet, der; növény- gyüjtő.	Krebsgungig, mn. ráksze- neté.	Krautenbaum, der; kökényfa.
Krauterfammfung, die; nö- vénygyüjtemény.	Krebsgungig, mn. ráksze- neté.	Krautpfe, Krautpfe, l. Kräu- pe, Krautpfe.
Krauterfuppe, die; köldle- ves.	Krebsgungig, mn. ráksze- neté.	Krautpfe, die; köpín.
Krauterwein, der; süszores- bor.	Krebsgungig, mn. ráksze- neté.	Krautpfe, k. döglük, meg- döglük, meggebed.
Krauterwert, das; füvés- könyv.	Krebsgungig, mn. ráksze- neté.	

Krepp, Kreppflor, ber; krep, (szövet); krepfátyol.

Kreffe, die; zsáza; kerti zsáza, résszuka, (növény); putra, fejes kolt; görögös, kövi ponty.

Kreuz, das; kereszt; keresztcsont; baj, kín, kereszt; makk, (kártýában); — und Quer, keresztül kasúl; zu Kreuze stehen, magát megalázni.

Kreuzabnehmung, die; keresztlevétel.

Kreuzarm, ber; útkar, útmutató.

Kreuzbeere, die; bengehogyó.

Kreuzblüh, das; keresztbádóg.

Kreuzblume, die; csészecsarny, (növény).

Kreuzbohd, l. Holzbohd.

Kreuzbrav, mn. igen derék.

Kreuzbruder, ber; keresztvitéz; nyomortárs.

Kreuzcapriole, die, Kreuzsprung, ber; keresztugrás.

Kreuzchen, das; keresztcsaka.

Kreuzdorn, ber; varjútövishenge.

Kreuz Eisen, das; keresztvas.

Kreuz, cs. kereszt, földkereszt, keresztet vet (ra, re); keresztre feszít. —, k. és vh. keresztül-kasul jár, kovályog (hajóval); keresztül vég egymáson, (az út ec.); bucsút jár.

Kreuzer, ber; krajcsár; hajórábló, kalóz.

Kreuzerkündung, die; kereszteltalálás.

Kreuzerkühnung, die; keresztelmegeasztalás.

Kreuzfahrer, ber; keresztvitéz; koválygó hajós; koválygó hajó.

Kreuzfahrt, die; koválygás; keresztvitéz útazás.

Kreuzfisch, ber; kereszt róka.

Kreuzgang, ber; keresztjárás; keresztfolyosó; keresztút.

Kreuzgasse, die; keresztútca.

Kreuzgewebe, das; kereszt szövet.

Kreuzgewölbe, das; keresztboltozat.

Kreuzgut, ber; keresztveger.

Kreuzhammer, ber; kereszt kalapács.

Kreuzhappel, ber; keresztgombolyító.

Kreuzhieb, ber; keresztvágás.

Kreuzigen, cs. keresztre feszít, megfeszít, (valakit); keresztet vet (ra, re); önmagát sanyarja, induleit szaboláza.

Kreuzigung, die; keresztrefeszítés; keresztvetés; önsanyarás.

Kreuzkirche, die; kereszttemplom.

Kreuzknoten, ber; keresztcsont.

Kreuzknoten, mn. csipejérsánta.

Kreuzkreuz, ber; keresztvadás.

Kreuzknoten, die; keresztvarrás.

Kreuzknoten, ber; keresztrend.

Kreuzknoten, ber; keresztcsizj.

Kreuzknoten, ber; keresztvitéz.

Kreuzknoten, ber; keresztorrú, (madár).

Kreuzknoten, ber; keresztmetazs.

Kreuzknoten, die; keresztvitéz pók.

Kreuzknoten, ber; keresztöltés.

Kreuzknoten, ber; ablakföld; üld, (bádógosknál).

Kreuzknoten, ber; keresztvitéz, keresztvitéz; nyomorgó, bajokkal küzdő.

Kreuzknoten, ber; keresztút.

Kreuzknoten, ih. kereszt; keresztül; — legen, keresztbe rakni, fektetni.

Kreuzknoten, die; keresztjáró hét.

Kreuzknoten, die; aggó üszögör, aggófi.

Kreuzknoten, ber; keresztjárás; bucsújárás; kereszt háboru.

Kreuzknotenheit, die; bizzerkör.

Kreuzknoten, k. nyűszög, homszög, peszeg; viszkot, zibog. —, cs. vakargat; csikland; csavar, teker, ingerel (orrot st. a' torma st.).

Kreuzknoten, k. rh. csász, mász, csuszkal, mászkal; auf offen Bierem —, négykészláb járnai; auf dem Eye —, a' tojából kibúni; der Regen friecht in den Sand, az eső beszíváro; a' homokba.

Kreuzknoten, das; csuszás, mászás.

Kreuzknoten, mn. csuszó, mászó; ein kriechendes Thier, csuszó-mászó állat.

Kreuzknoten, die; telelő v. makkrezo.

Kreuz, ber; háború, had; casta, hadakozás; — fährren, hadat viselni, hadakozni; sich zum rüsten, hadra készülni; mit — überziehen, hadat tá-

masztani, haddal meglá-
madni.
Kriegsn, k. hadakozik, há-
borúskodik, hadat folytat.
Kriegsn, cs. kap (gyermek-
ket, botot st.); kap (ka-
rou, nyakon st.); el-, föl-
ér, megkap; megfog (gyil-
kost st.).
Kriegend, Kriegführend, mn.
hadakozó.
Krieger, der; harcos, ha-
dakozó; vitéz; hős, had-
fi; piros alma.
Krieges-, mn. harcos, harc-
ható, katonás; háborús,
hadi, (idő st.).
Kriegesbeamte, Kriegesbediente,
der; hadi tiszt.
Kriegesbedienung, die; hadi
tisztseg.
Kriegesbedürfnisse, t. Kriegs-
vorrath, der; hadiszer.
Kriegescamerad, der; hadi-
társ, bajnoktárs.
Kriegescaffe, die; hadi pénz-
tár.
Kriegescomissarius, der; hadi
bíró.
Kriegesdienst, der; hadi szol-
gálat.
Kriegeserklärung, die; hadüze-
net.
Kriegesferrohr, Kriegesperspec-
tiv, das; hadi látcső.
Kriegesflotte, die; hajóhad.
Kriegesfuß, der; hadiláb.
Kriegesgebrauch, der, Kriegs-
manier, die; hadi v. há-
ború szokás.
Kriegesgefangene, der; hadi
fogoly.
Kriegesgericht, das; hadi tör-
vényszék.
Kriegesgeschichte, die; hadi tör-
ténet.
Kriegesgeschehen, das; harc-
szaj, harcoszó; hadjelszó;
had' híre.

Kriegesgesetz, das; hadi tör-
vény; katonatörvény.
Kriegesgild, das; hadszere-
nce.
Kriegesgott, der; hadisten.
Kriegsheer, das; had, had-
sereg.
Kriegsheld, der; hadi hős.
Kriegskanzellen, die; hadi can-
cellaria.
Kriegsknecht, der; közkatona.
Kriegskosten, t. háborúköltsé-
g.
Kriegskunst, die; hadi tu-
domány.
Kriegskräfte, t. Kriegsgelt,
die; háború' ideje.
Kriegsleben, das; hadi élet.
Kriegstaute, t. hadi nép.
Kriegstied, das; oszadal, harc-
ének.
Kriegstift, die; hadi csel v.
fortély.
Kriegsmacht, die; hadviselő
batalom; haderő.
Kriegsmann, der; hadi em-
ber, hadfi.
Kriegsminister, der; hadmi-
nister.
Kriegsrath, der; hadi tanács;
hadi tanácsnok; hadi ta-
nácskozás.
Kriegsrecht, das; hadjog;
hadtörvény; hadszék, ha-
di törvéyszék; es ist —
über ihn gehalten worden,
hadtörvényt tartottak fö-
lőtte.
Kriegsreglerung, die; hador-
száglat.
Kriegsrückung, die; hadi ké-
szület.
Kriegsraute, die; hadi dolog.
Kriegschauplatz, der; csata-
tér, hadmező.
Kriegschiff, das; hadi hajó.
Kriegschule, die; katonais-
kola.

Kriegssecretär, der; hadi ti-
toknok.
Kriegsprache, die; hadi nyelv.
Kriegsstand, der; katonarend;
hadi állapot.
Kriegssteuer, die; hadi adó.
Kriegskraft, die; katonabün-
tetés.
Kriegsktaten, t. hadi tettek.
Kriegskunst, die; segyver-
gyakorlat.
Kriegsunruhen, t. hadi nyug-
talanságok.
Kriegsvolk, das; hadnép,
katonaság, seregek; das
gemeine —, közkatonaság,
közlegénység.
Kriegswesen, das; hadügy.
Kriegswehrsammt, das; hadkincs-
tár.
Kriegswehrmeister, der; had-
kincstárnok.
Kriegswehr, die; hadi fe-
nyviték.
Kriegszug, der; háborúba-
menés; had, háború; ka-
tonák.
Kriegszwang, der; segyverés
végrebajtás.
Krimpen, k. összemegy (a'
posztó). —, os. avat, be-
avat (posztót).
Krinz, l. Grünfinf.
Krinne, die; sz, horony; ha-
sadék, repedék.
Krippe, die; jászol; sövény,
kerítés.
Krippen, cs. sövényel, be-
sövényel, bekerít.
Krippenbeiser, Krippenfeiser,
der; jászolrágó, (lő).
Krippenreiter, der; élődi,
laci-konyhás.
Kritik, l. Kritik.
Kritik, die; kritika, bírálat.
Kritiker, der; kritikus, bí-
ráló.
Kritik, mn. kritikai; ter-
hes, veszedélyes, eldöntő.

Kritikeren, ca. megítél, meg-
bírál; kigúnyol.

Kritiker, der; criticaster, bi-
rúlgató.

Kritisch, mn. criticasteri,
akadémikus, szószálhasogató.

Kritiken, ca. hírkál, irkál.
—, k. karzog.

Kriseln, das; hírkálás; kar-
zogás.

Kröbe, l. Gröbe, Griebt.

Krocodil, der; krokodil.

Krocodiltährne, die; álköny,
krokodilköny.

Kroeten, k. töpörödik, zsu-
gorodik, összemegy. (for-
ró vízben); siklik, sikam-
lik, csuszamlík. —, cs.
fórráz, lefórráz; töpörít,
zsuGORIT.

Kroellerbe, die; félig-főtt borsó.

Kroellst, der; tekerescsu-
ka; apró csuka.

Kronant, das; koronatiszt-
ség.

Kronblume, die; hatkotú.

Kronbojen, der; koronás
nyíl.

Krone, die; korona; koszorú;
bokréta, (növények-
nél); tető, csúp, (fá-
kon); ország, királyság;
fejdelem, király; fej; ko-
ronás pénz; es fahrt ihm
in die —, fejébe száll v.
megy; er hat etwas in
der —, fejébe ment, se-
öntött a' geratra; wer
weiß was er in der —
hat, ki tudja, mi van a'
fejében, v. miért dúzza
az orrát.

Krönen, ca. koronáz, meg-
koronáz; megkoszorúz,
megjuttalmaz; megtisztel;
fűlékesít. —, vh. koszo-
rúdnik, koszorúlag nő.

Kronengold, das; korona-
arany.

Kronenfeuer, die; korona-
zati adó.

Kronenthaler, der; koronás
tallér.

Kronerbe, der; koronaörö-
kö.

Krongebben, das; lombár
szarv.

Krongut, das; koronajösszág.

Kronhirsch, der; lombár szar-
vas.

Kronleuhter, der; koszorú-
gyertyatartó.

Kronprinz, der; koronaher-
czeg.

Kronrad, l. Kammerad.

Kronung, die; koronázás,
koronásat.

Kronungsmünze, die; koro-
názati pénz.

Kronungstag, der; koroná-
zás' napja.

Kronwert, das; koronagát,
(várépitésben).

Kronwilde, die; koronás kor-
nilla.

Krözel, l. Krüppel.

Kröppelstuhl, der; kiskarcsék.

Kropf, der; begy; golyva;
görvély.

Kropffartig, mn. görvélyes.

Kropfbedehte, die; golyvás
gyík.

Kröpfen, ca. hajt, görbít
(egyenes szögletre); töm
(ludat st.); töm étellel,
(valakit).

Kropfgans, die; gödény.

Kröpfig, mn. golyvás, gör-
vélyes; konok, uyakas;
girbe-gurba; egyenszegő
hajtott.

Kropfstube, die; tokás v.
golyvás galamb.

Kröfchen, l. Kreifchen.

Kröte, die; varas béka, va-
rangyók; kelevény; tá-
lyog.

Krüdenbistel, die; kis vir-
nánusz.

Krüdenloch, das; békalyuk.

Krüde, die; szénvonó, ku-
ruglya; mankó; gamó,
kampó; auf Krüden gehen,
mankón járni.

Krüden, k. mankón jár. —,
cs. el-, kikiruglyás,
szénvonóval el-, kiház,
el-, kivon.

Krüdenblatt, das; kuruglya-
fej; mankófej.

Krüdenkreuz, das; *hajomte-
reuz*, (csimertudomány-
ban).

Krug, der; korsó; komplárbáz.

Krugbüchse, die; korsókefe;
szentelő.

Krugchen, das; korsócska.

Krüger, der; komplár, csap-
lár.

Krume, die, Krümchen, Krü-
melchen, das; kenyérbél;
morzsalék; csipet, mor-
zsa; szenge levél.

Krümelig, mn. morzsás.

Krümeln, Krümen, k. mor-
zsálódik, elmorzsálódik.

—, cs. morzsál, el-
megmorzsál.

Krumm, mn. görbe; horgas;
tekervényes, csavargós;

hinta, kajsa; ein krummes
Maß machen, elvonni a'
száját; krumme Wege gehen,
ál v. tekervényes útakon
járni; — schreiben, írás
v. görbén írni; einen —
und schön fütigen, valaki
elvertni. —, ih. görb-
ben; tekervényesen, csav-
vargósan; hintán, kajszán;
oldalról.

Krummstift, mn. görbeág,
girbe-gurba.

Krumbein, das; löcsaláb,

Krumbeinig, mn. löcsaláb,
görbéláb.

Rrumborn, ber; csipbél.	Rruffalteln, Rruffaltintsch, mn. kristálytisztá; kristályos.	Rüdenstüffel, ber; konyhakules.
Rrümme, Rrümmung; die; görbeség; horgasság; tekervényesség; tekervény; görbesítés; görbedés.	Rruffaltimmel, ber; kristály-ég. tiszta ég.	Rüdenstumpf, ber; konyhaszékény.
Rrümnen, ca. görbesít, meggörbesít, görbit, meggörbit, hajt, meghajt. —, vb. görhed; görbül, meghajlik, hajlong.	Rruffalt-Rinse, die; jéglenese.	Rüdenstreiber, ber; konyhairnok.
Rrümmsfuß, l. Klumpfuß.	Rruffaltfizen, ca. kristályos, jegessít. —, vb. kristályozdik, jeged.	Rüdenstürze, die; konyhakötény, szakácskötény.
Rrümmsgüsig, mn. csavargós, tekervényes.	Rruffaltfirung, Rruffaltfisation, die; kristályozás, jegessítés; kristályozás, jegedés.	Rüdenstwalbe, die; kürtfecske.
Rrümmskals, ber; görbe nyak; nyakó.	Rrübel, ber; mércse; köböl.	Rüdenstube, die; konyhaszoba.
Rrümmskaltig, mn. görbenyakú.	Rrübil... (összetételekben): köb, kocnka; Rrübilssac. köbláb, kocskaláb st.	Rüdentig, ber; kalácstészta.
Rrümmskolt, das; görbe fa; vándorló bogvárlegény.	Rrübis, mn. köbös.	Rüdenstühr, die; konyhajtó.
Rrümmskoltbaum, ber; henyő fenyő.	Rrübs, ber, l. Würfel.	Rüdentisch, ber; konyhasztal.
Rrümmskoltbühl, das; fenyőfal.	Rrübe, die; konyha; éték; szakácság; die — beforog, az étkeket elkészíteni, v. megrendelni; talte —, hideg étkek.	Rüdenwagen, ber; konyhaszékér.
Rrümmskorn, das; görbe szarv; kaja, (tehen).	Rrücheln, das; konyháska.	Rüdenzettel, ber; éteklajstrom, étlap, ésjegység.
Rrümmskinnig, mn. görbevonalú.	Rrüchen, ber; lepény.	Rüdenzug, das; konyharuha.
Rrümmskinnabel, ber; görbe madárorr; póling; keresztorrú, (madár).	Rrüchenamt, das; konyhatisztaság.	Rüdteln, das; konyháoska; lepényke; pizsa.
Rrümmskistab, ber; püspökpalca.	Rrüchenbäcker, ber; lepénysütő.	Rüdtel, ber; kakuk; getzum —; orodj a' manóba!
Rrümmskrotz, das; törek száma.	Rrüchenbrot, das; lepénydeszka.	Rüdtelblume, die; szurkos mecsavirág.
Rrümmskrotz, ber; horgas csirkalom.	Rrüchenbediente, ber; konyhatiszt.	Rüdtelstele, ber; madársódi, fecskesóoska.
Rrümmskrotz, l. Herkrümmseln.	Rrüchergarten, ber; zöldkert, konyhakert.	Rüfte, die; kád; szántalp.
Rrüppel, ber; nyomorék, béna; zum — machen, nyomorékká tenni.	Rrüchengeräth, Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rüfter, Rrüfter, ber; kádár.
Rrüppelig, mn. nyomorék, béna.	Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rügel, die; golyó, gömb, teke; Rügeln wedeln, golyót váltani, pisztollyal vinni.
Rrüste, die; kéreg; kenyérhéj; var.	Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rügelarmbruñ, die; gömbj.
Rrüstig, mn. kérges; héjas, (p. o. kenyér).	Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rügelbad, das; golyórekesz, (hajkon).
Rrüsteln, ber; kristály.	Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rügelbahn, l. Regelbahn.
Rrüsteln, mn. kristály, kristályból való.	Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rügelblume, die; gubóvirág.
Rrüsteltglas, das; kristályüveg.	Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rügelbüchse, die; golyópuska.
	Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rügelbüffel, die; labdabors, (üvény).
	Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rügelstich, ber; tekehal.
	Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rügelsturm, die; tekeintá; tekeintak.
	Rrüchengeräth, das; konyhadény.	Rügelsturmig, mn. tekeód, tekeintakú.

Kugelgewölbe, *das*; kerekbolt.
 Kugeltischer, *der*; golyóöntő.
 Kugelhelm, *der*; kereksisak.
 Kugelfisch, *l.*, Kugelförmitz, Kugelrund.
 Kugelfaßen, *der*; golyókelemez, (fegyvertárákban).
 Kugelform, *das*; gömbkezeset.
 Kugelfuhr, Kugelmäß, *das*, Kugelfprobe, *die*; teke-mérő.
 Kugelru, *k.* gördül, görg, gurul; tekénik; golyóz, golyóval választ. —, *cs.* gördít, görget, gurít; gömbölyít; golyóvá önt; tekévé farag; —, *vb.* gömbölyödik; hembereg.
 Kugelring, *der*; kerekgyűrű.
 Kugelrund, *mn.* gömbölyű.
 Kugelrunde, *die*; gömbölyűség.
 Kugelschrot, *der*; szikó, nyargaló, posta.
 Kugelspiel, *das*; tekejáték.
 Kugelwagen, *der*; teketárszékér.
 Kugelauge, *die*, Kugeltischer, *der*; körömvas.
 Kuh, *die*; tehén.
 Kuhbille, *die*; бүдös montika, ebkapor.
 Kuhente, *das*; tehéntögy.
 Kuhfaden, *der*; tehénganaj.
 Kuhfuß, *der*; tehénláb; *l.* Brecheisen
 Kuhhaar, *das*; tehénaszőr.
 Kuhhaut, *die*; tehénbőr.
 Kuhhirt, *der*; tehénész, tehénecsordás.
 Kuhhorn, *das*; tehénaszarv.
 Kuhstall, *das*; üszőborju.
 Kuhstute, *der*; tehénsajt.
 Kuhl, *mn.* hűs, hűves; kopasz, üres, (mentés).
 Kühle, *die*; hű, hűség,

hűvesség; csend, nyugalm, hidegség; hűtőkád.
 Kuhleber, *das*; tehénbőr.
 Kuhleimer, *der*; hűtőkád.
 Kühlen, *k.* és *vb.* hűl, meg-hűl; hűvesedik, hűvesül, hűvül; hűtözik. —, *cs.* hűt, hűsit, hűvesít, hűvit; sein Kühlen an ein-nem —, valakin haragját kiereszteni.
 Kuhlend, *mn.* hűtő, hűsítő, hűvesítő.
 Kuhlfaß, *das*, *l.* Kuhleimer.
 Kuhlflug, *der*; őn, szélhal.;
 Kuhlhebel, *der*; hűtőüst.
 Kuhlmettel, *das*; hűtő szer.
 Kuhlpfaster, *das*; hűtő tapaszt.
 Kuhlratte, *die*; hűtő ír v. kenőcs.
 Kuhlstich, *das*, Kuhlstod, *der*; hűtőkád, hűtőedény, (serfőzőknél).
 Kuhlweg, *der*; oltóvály, oltóveder, (kovácsoknál).
 Kuhlung, *die*; hűtés, hűsítés, hűvítés; hűség; hűs szél.
 Kuhwisch, *die*; tehéntej.
 Kuhmilch, *der*; tehéntrágya.
 Kuhn, *mn.* és *ih.* bátor, merész; bátran, merészen.
 Kuhnheit, *die*; bátorság, merészesség.
 Kuhnlich, *ih.* bátran, merészen.
 Kuhpoden, *die*; tehénhimplő.
 Kühr, Kühr, Kühren, *l.* Wühl, Wühlen.
 Kuhshelle, *die*; tehéncsengettyű.
 Kuhstall, *der*; tehénistálló.
 Kuhweiben, *der*; csormolyasintor.
 Kuhwete, *l.* Gurte.
 Kummel, *der*; kömény; köménymag; konyhakömény; szőrös kandilla.

Kümmelbrod, *das*; köménymagos kenyér.
 Kümmelbühl, *das*; köménymagolaj.
 Kummer, *der*; rom, dűledék, omladék.
 Kummer, *der*; törvényszár, lefogalás; — fűden, törvényszárt kérni; mit — belegen, zár alá venni.
 Kummer, *der*; aggság, bú, bűgond; inség; *das* ist mein geringster —, az legkisebb gondom; machen sie sich deswegen keinen —, ne búsuljon, ne aggódjék miatta; Hunger und — leiden, inséghen lenni, inséget szenvedni, szükség-et látni.
 Kümmersch, *mn.* bú, bűgondos; inséges. —, *ih.* bűgondosan; nyomorultan; alig, nehezen.
 Kummerlos, *mn.* bútan, bűtalan, gondtalan. —, *ih.* bútanul, gondtalanul, bú v. gond nélkül.
 Kummern, *cs.* és *k.* hűsít; törődik (valamin); gondol (-val, -vel); was kümmert mich *das*, mi gondom arra; *das* kümmert mich nicht, nem gondolok vele. —, *vb.* hűsül, búlakodik; gondoskodik, gondja van (-ra, -re).
 Kümmerniß, *das*; búlakodás.
 Kummervoss, *mn.* búteljes, gondteljes; inséges, nyomorúságos.
 Kummer, *das*; lójárom.
 Kummertede, Kummertasse, *die*; lójárombőr.
 Kummerthorn, *das*; lójáromszarv.
 Kummertmacher, *der*; lójáromcsináló.

Kummetyferd, *das*; jármos ló.
Kunſt, *l.* Künſt.

Kund, *ib.* ismeretes, nyilvános; — machen, ismereteni, ismeretessé tenni, tudatni, tudtára adni; — werden, ismeretessé lenni, kitudódni.

Kundbar, *mn.* ismeretes, nyilvános, nyilvánvaló.

Kundbarfeit, *die*; nyilvánosság.

Kunde, *l.* Kenntniß.

Kunde, Kundmann, *der*; vevő, vásárló; einem Kunden beschaffen, valakinek vevőket szerzeni; Kunden oder Kundſchaft bekommen, vevőt, vásárlót, dolgoztatót kapni; einen um seine Kunden bringen, valaki vevőit, dolgoztatóit elszólni; er ist mein —, nálam szokott venni, vásárolni, dolgoztatni.

Kundig, *mn.* értő (valamit v. valamiből), forgott, járatos (valamiben), tudós (valamiben).

Kundig, *l.* Kund, Kundbar. Kundmachung, *die*; hirdetés, jelentés, tudósítás.

Kundſchaft, *die*; ismeret, tudomás, ismeretség; hír, tudósítás; vevő, vásárló; bizonyosság-, tanuló-, szabadulólevél, (mesterlegényeknél); — einziehen, hírt hallani, tudósítást venni, kapni; — mit jemand machen, valakivel megismerkedni.

Kundſchaften, *l.* Kundſchaften.

Kundſchafter, *der*; kém; hírbordó.

Künftig, *mn.* és *ih.* jövő, jövőendő; jövőendőben, ezután.

Kunigunde, *die*; Kunigunda, Gunda, (növény).

Kunſel, *die*; gúzsaly; rokka; fonó.

Kunſelichen, *das*; nőhűbér.

Kunſt, *die*; mű; művészet, művészség; mesterség; kézi mesterség.

Kunſtarbeit, *die*; mű; mesterséges munka v. mű.

Kunſtbeſtellen, *mn.* műgyakorló.

Kunſtbuch, *das*; mesterségkönyv.

Kunſteln, *die*; mesterkélés; mesterkedés.

Kunſteln, *ca.* mesterkél, ki-mesterkél; mesterkedik.

Kunſterfahren, *mn.* műértő; művészetben-járatos.

Kunſtſeiß, *der*; műipar, műszorgalom.

Kunſtgenos, Kunſtverwandte, *der*; művéstárs.

Kunſtgenenſchaft, *die*; műrokonság; művészek.

Kunſtgriff, *der*; fogás, fortély, mesterséges fogás.

Kunſthandel, *der*; műkereskedés.

Kunſthändler, *der*; műáros.

Kunſtkammer, *die*; műcsarnok, műterem.

Kunſtker, *der*; művész.

Kunſtlich, *mn.* mesterséges; mesterkelt; ál, csinált; eine kunſtliche Hand, csinált kéz; ein kunſtlicher Bart, ál v. mesterséges szakáll; —, *ih.* mesterségesen.

Kunſtlichehaber, *der*; műbarát, műkedvelő.

Kunſtlos, *mn.* mesterkéletlen, színtelen, őszinte; műtelen, műbecstelen. —, *ih.* mesterkéletlenül, színtelenül.

Kunſtmäßig, *mn.* és *ih.* műszabályos; műszabályosan.

Kunſtpfeſter, *der*; város' muzeuska.

Kunſtreich, *l.* Künſtlich.

Kunſtrichter, *der*; műbíró.

Kunſtrichtern, *ca.* bírálgat, kritizálgat.

Kunſtſache, *die*; mű, művészeti tárgy.

Kunſtſpiel, *das*; mesterség, (kártyával st.).

Kunſtſprache, *die*; műnyelv, műszavak.

Kunſtſtück, *das*; remek; mesterség, (kártyával st.)

Kunſtverſtändige, *der*; műértő.

Kunſtwasser, *das*; szőlővíz.

Kunſtwerk, *das*; mű; remek; mű; mozgony.

Kunſtwort, *das*; műszó.

Kunz, Kurt, *der*; Konrad, (szénev).

Küpe, *die*; kád, csöbör.

Küſer, *l.* Küſter.

Kupfer, *das*; réz; rézedény; réz, rézmetassza; vörhenyeg, (orcza).

Kupferartig, *mn.* réznemű.

Kupferſache, *die*; rézhamu.

Kupferbergwerk, *das*; rézbánya.

Kupferblatt, *das*, *l.* Kupferſtich.

Kupferdraht, *der*; rézfonal, rézsodrony.

Kupferörter, *der*; réznyomó, rézmetaszetnyomó.

Kupfererz, *das*; rézércs.

Kupferfarbe, *die*; rézszín.

Kupferfarben, Kupferfarbig, *mn.* rézszínű.

Kupfergeld, *das*; rézpénz, verespénz.

Kupfergeräth, Kupfergeräth, *das*; rézedény.

Kupfergeſicht, *das*; vörhenyeges orcza, rézkép.

Kupfergrün, mn. rézszöld, grispánzöld.
 Kupfergrün, da; grispán.
 Kupferhaltig, mn. rozsa, *rézvegyes*.
 Kupferhammer, der; rézhámor; réslapító pöröly.
 Kupferhandel, der; rézkereskedés; rézmetaszátarulás.
 Kupferhändler, der; rézáros; rézmetaszat-áros.
 Kupferig, mn. rozsa.
 Kupferig, mn. réz, résből való.
 Kupferplatte, die; rézlap; réntábla.
 Kupferpresse, die; rézsajtó.
 Kupferroth, mn. rézveres, rézsínű.
 Kupferroth, da; vörhenyes résokra.
 Kupferrothe, die; rézsín; termékrés.
 Kupferschieber, der; rézműves.
 Kupferschwärze, die; fekete résokra.
 Kupferschweizer, der; rézmetászó.
 Kupferstein, der; réz, rézmetaszat; réznyomat.
 Kupfertinctur, die; rézfestvény.
 Kupfertitel, der; csímréz.
 Kuppe, l. Kuppe.
 Kuppel, die; kötő, kötőlék; pórás, (vadászoknál).
 Kuppel, die, Kuppelbock, da; kúpfődel, gömbolytető.
 Kuppeln, die; kerítés.
 Kuppeln, ca. kerít, összekerít; összeköt, összekapcsol.
 Kuppelvel, der; kerített házaság' dija.
 Kuppel, der; kerítő.
 Kuppeln, die; kerítőnő.
 Kürsch, der; vért, páncél; melltvas, vasderék.
 Kürschler, der; vasas, (katonán).

Kürbe, Kürbel, die; bódá, fogantyú, forgatyú (köszörükövön st.).
 Kürbis, Kürbs, der; tök.
 Kürbisartig, mn. töknemű.
 Kürbisbrot, der, Kürbisbrot, da; tökpép, tökkása.
 Kürbisflasche, die; kobak, tökkobak.
 Kürbisfarn, der; tökmag.
 Kürschner, der; szűcs.
 Kürschnerhandwerk, da; szűcs-mesterség.
 Kürschnerwaare, die; szűcs-portéka, szűcsáru.
 Kürz, mn. és ih. rövid, kurtá; alacson, kis, (személy st.); apró, kis. (áru); kevés, rövid, (idő st.); röviden, kevéssel; eine kurze Bräute, sürü lé; vor furzen, kevéssel ez előtt; in furzen, rövid idő múlva, nem sokára; — nachher, k-véssel azután; über lang oder —, előbb utóbb, akár előbb akár utóbb; — um, rövideden, ma, yarán; — und gut! rövideden! elég az hozzá! einen — halten, valakit szorosán tartani: zu — kommen, veszteni, károsodni (valaminél); den Kürzeren gehen, veszteni, meggyőzteni, (perben, viadalban).
 Kürzarmig, mn. rövidkarú.
 Kürzarmig, mn. szűklelékzetű, fuladosó.
 Kürzbein, da; rövid láb; rövidlábu (ember).
 Kürzbeinig, mn. rövidlábu.
 Kürzbein, da, Kürzfuß, der; rövid kúphely.
 Kürze, die; rövidség, kurtaság; kár, veszteség, rövidség; in der —, rövid idő alatt; sich der — be-

steifigen, rövidsége (beszedben) ügyekesni.
 Kürzen, ca. rövidít, megrovidít, kurtít, megkurtít. —, vh. rövidül, megrovidül, kurtul, megkurtul.
 Kürzgewehr, da; oldalfegyver.
 Kürzlich, ih. imént, kevéssel ez előtt; rövideden, egy két szóval.
 Kürzfügig, mn. hirtelenhargú.
 Kürzfülig, mn. rövidfüllű.
 Kürzfüwändig, mn. rövidfarkú.
 Kürzfüsig, mn. rövidlátásu, sila; tempóértelmű, szűkelméljű.
 Kürzfüsig, der és die, sila.
 Kürzfüchtigfeit, die; rövidlátás, silaság.
 Kürzfämig, mn. röviddelekú, rövidtörzsökű, (fa); Kürzweite, die; enyelgés, mulatság, tréfás, időöltés.
 Kürzweiten, k. és ca. enyelgés, mulat, tréfalódi; mulat (valakit).
 Kürzweilig, mn. és ih. enyelgős, mulatságos, tréfásan.
 Kürzweilbret, da; szarvasotk.
 Kürzen, k. kussad, lelapul, lesimul; enged, magát megalázza, meghunyászkodik.
 Kürzen, ca. csókol, megcsókol.
 Kürzen, da; csókolás.
 Kürzen, da; vánkos, párnas, putok.
 Kürzensiebt, die; párnahéj, vánkoshéj.
 Kürz, der; csók.
 Kürschen, da; csókocská.
 Kürsmaul, da; csókonyom, csókjel.

Räße, die; part, mart; ten-
gerpart; partkörvényék; (längst
der — hinfahren, hinfegeln,
part' hosszában v. menté-
ben, partmelléken evezni.
Räßenbewohrer, der; partör-
hajó, partvédhajó.
Räßenbewohner, der; part-
lakos, partmelleki.
Räßenfahrer, der; parthajós;
parthajó.
Räßenfahrt, die; partmellek-
ti hajózás.
Räßenwache, die; partör,
partőrség.
Räßer, der; egyházi.
Räßerer, die; egyházság;
egyháziak.
Räße, die; hintó, kocsi.
Räßen, l. **Räßeiren**.
Räßenbaum, der; kocsi-
nyujtó.
Räßenbock, der; kocsibak.

Räßenfenster, das; kocsi-
ablak.
Räßenfest, der; kocsi-
lőszerszám.
Räßenfesten, das; kocsi' v.
hintó'alja, *hintóal*.
Räßenhaus, das; kocsiház,
fészer.
Räßenhimmel, der; hintó-
födél, kocsietű.
Räßenkasten, der; hintó-
kas, kocsierek; kocsi-
láda.
Räßenküßen, das; hintó-
párna.
Räßenleder, das; kocsiőr.
Räßenmacher, der; kocsi-
gyártó.
Räßenquast, der, **Räßen-
quaste**, die; hintócsafrang;
szolgacsafrang.
Räßenrad, das; kocsikerék.

Räßenriemen, der; hintó-
szíj.
Räßenring, der, **Räßen-
ring**, die; kocsiajtó.
Räßenrohr, das; kocsiakna.
Räßenwand, die; hintóposz-
tó, kocsiosztó.
Räßer, der; kocsi.
Räßerfuß, der; kocsiülés.
Räßeiren, k. kocsi, kocsi-
kés; kocsiakdik.
Rätt, l. **Ritt**.
Rutte, die; cauklyás v. kám-
zás ruha.
Ruttel, die, **Rutteln**, **Rutteln**,
Rutte, t. pacsal; zsiger.
Ruttelhof, **Ruttelmarkt**, der,
l. **Zeisböschung**.
Ruttler, der; pacsaláros.
Rur, der; kukza, bányá-
rés, (128-da egy bányá-
nak).

R.

R, das; **L**, (tizenkettődik
betű a' német abc-ben).
Rab, das; oltó, tejoltó.
Rab, mn. és ih, hanyag;
bárgyú; hanyagon; bár-
gyún.
Rabe, die; ajak; élődi
csüllő.
Raben, k. és cs. nyak.
Rabern, k. és cs. omik,
szopik; cseveg, kutyog.
Raberen, die; csevegés,
kutyogás.
Raben, cs. és vh. oltja, be-

megoltja (a' tejet); meg-
alszik, összemegy (a' tej).
Raben, cs. enyhít, frissít,
megújít.
Rabend, mn. enyhítő, frissítő.
Raberban, der; beszózott asz-
raz tökehal.
Rabet, ih. **Rabetpiel**, das;
labét, (kártysjáték); er
ist — geworden, labét lett,
meghukott.
Rabetrant, der; enyhital,
enyhítő ital.
Raberein, der; enyhbor,
enyhítő bor.

Rabtraut, das; tejejtő galaj.
Rabrant, der; dolgozó,
olvasztó, választó, arany-
csináló.
Raboratorium, das; műhely,
dolgozóház, (kísajátékosok-
nál); szerkonyha, (gyógy-
szerecsknél).
Raborieren, k. dolgozik, el-
vaszt, választ; szenved,
sínlik, (köszvényben st.).
Rabfal, das, **Rabung**, die;
enyhítés; enyhizer.
Rabrinth, das; tömkeleg.

Zacedaemon, *das*; Lacedaemon, Spárta.
 Zacedaemonier, *der*; lacedaemoni, spártai.
 Zacedaemonisch, *mn.* laedaemoni, spártai.
 Začbaum, *der*; mézgiért hántott fa; határfa, határjelfa.
 Začt, *die*; pocéta, tócsa; nevetés, kaczagás; fába vágottjel; mézgehely; jeltelt fa.
 Záčeln, *k. és cs.* mosolyog, somolyog; megmosolyog, megmosolyog.
 Záčeln, *das*; mosoly; mosolygás.
 Zachen, *k. és cs.* nevet, kaczag.
 Zachen, *cs.* vág, (erdészeknél), fát jelet, jelt. vág; fát mézga végett meghánt; einen Stieg —, utat nyitni v. vágni az erdőbe.
 Záchend, *mn. és ih.* nevető; nevetve, nevetőleg.
 Zachenfnoblauch, *der*; hagymaszagú tarosja, fodorka.
 Zacher, *der*; nevető, kaczagó.
 Zächertisch, *mn.* nevetős; nevetéses.
 Zächertischeit, *die*; nevetőség; nevetés.
 Zächern, *sz-n.* nevetetne, kaczagatna; *das* Zächertisch, nevetetnék, kaczaghatnék rajta.
 Začig, *mn.* nevetős; pocolyás.
 Začs, *der*; lazacs.
 Začsfaug, *der*; lazacszfogs.
 Začsforelle, *die*; galócza.
 Začstetig, *der*; nyílás, út (vágások' intőzése mint!).
 Začstwehr, *das*; lazacszereks.
 Začstaube, *die*; kaczagó galamb.

Zachter, *das*; bányászól, ($\frac{3}{2}$ rőfnyei.)
 Zachter, *der*; liastet legény, (pékeknl).
 Zab, *der és das*; lakkamérga; lakk, fénymáz; festék, (növénynedvből); pocsetósty.
 Zab, *der*, Zabblume, *die*; fajlinka.
 Zab, *der*; olaláng.
 Zaber, *der*; futnok.
 Zabarbe, *die*; lakkassín; lakkfesték.
 Zabfirnis, *der*; lakkfénymáz; lakk, lakkmáz, fénymáz.
 Zadirer, *cs.* lakkos, fénymázol.
 Zadirer, *das*; lakkosás, fénymázolás.
 Zadirer, *der*; lakkosó, fénymázoló.
 Zadamus, *das*; lakmusz, (festék).
 Zadamusflanze, *die*; lakmusz, (növény).
 Zabangummi, *das*; szubar, (mézga).
 Zádhen, *das*; ládika.
 Zade, *die*; láda; zásúszék; pénztár; ezéngyűlés.
 Zaden, *der*; bolt; kalmár-bolt; ablaktábla.
 Zaden, *cs. rh.* rak, felrak (árut, követ st.), megrak (szekeret, hajót st.); rak, tol (valakire munkát); tölt, megtölt (lőfegyvert); hivat, kéret, (lakomára st.); idéz, hivat, (törvénybe); jemandes Haß auf sich —, valaki' haragját magára vonni.
 Zadenbiener, *der*; kalmárlegény, boltoslegény.
 Zadenfenster, *das*; boltablak.
 Zadenfügel, *der*; ablaktáblaszárny.

Zadenhüter, *der*; boltőr; *vesestegdra.*
 Zadenjungfer, *die*; boltosleány.
 Zadenjuch, *der*; boltbér.
 Zader, *der*; rakó, rakodó; töltő, (lőfegyvernél); hívogató, (törvényszéknél).
 Zaderlohn, *der*; rakobér.
 Zadenkaufel, *die*; ágyukánál, töltőkanál.
 Zaderhod, *der*; puskavessző; töltővessző.
 Zabung, *die*; rakás, rakodás; töltés, megtöltés, (lőfegyvernél); hívás, kéretés, (lakomára st.); idézés, hivatás, (törvényszék elé); tereh; egy vitel, egy tereh; töltet.
 Zabungschelt, *der*; *rakleedl.*
 Zaff, *mn.* lank; izetlen.
 Zaffe, *der*; kamass, pimasz.
 Zäffeln, *k. és cs.* édelg, hiszelg, forgolódik (aszszony körül).
 Zäffeln, *die*; édelgés, hiszelgés, forgolódás (aszszony körül).
 Zäffette, *die*; ágyutalp.
 Zäffettenstange, *die*; ágyutalprúd.
 Zäffettenwand, *die*; ágyutaloldal.
 Zäffter, *der*; édelgő, hiszelgő, forgolódó (aszszony körül).
 Zage, *die*; fekvés, hely; állapot, helyzet; réteg; ágyusor, (hajó' egy oldalán); egy csomó, egy fogás (papiroos); dem feindlichen Schiffe die ganze — geben, az ellenhajóra egy oldalról minden ágyut elcsúntni, v. egész sort löni.
 Zägel, *das*; csobány, csobolyó.
 Zager, *das*; fekvés, fek-

hely; ágy; ászok; tábor; réteg; seprű, (horc, olajé st.); rakkhely, páhó; megdőlés, (gabonánál st.); kiállás, (vivónál).

Lagerapfel, ber; teli alma.

Lagerbaum, ber; ászok.

Lagerbier, das; ó ser; ászokser.

Lagerbuch, das; földkönyv, (egyes lakhelyeknél).

Lagerfaß, das; ászokhordó, ászokos hordó.

Lagerfeuer, das; táborlás.

Lagerfeld, das; ászokpéns; rakkhelyber, tárber.

Lagerhof, das; ászokfa; dől fa, (erdőkön).

Lagerfrone, die; táborkoszorú, (a' rómsiaknál szoké, kik elők törték az ellen-táborba).

Lagerort, k. fokazik, települ, telepedik; táborozik. — cs. és vb. táborba száll, táhort üt; telepedik, le- megtelepedik; megdönt, (eső v. szél gabonát st.); megdől (a' búza, horás st.);

Lagerort, das; teli v. el-tett gyümölcs.

Lagerstätte, die; fekhely.

Lagerzug, ber; rakkhelyber, tárber.

Lahn, mn. béna; sánta; silány, kopár, helytelen, (ok, mentés st.); rosga, össze nem álló; — gehen, sántítani; ein Lahmer Stuhl, rosga szék.

Lahn, ber és die; béna; sánta.

Lahme, die; bénaság; sántaság; szélhűdség; szél, (kór); kőszvény.

Lahnen, k. és cs. bémül; sántul; szélhűdik; bémít, sántít.

Lahnung, die; bémülés;

sántulás; szélhűdség; bémülés; sántítás.

Lahn, ber; láns.

Lahnmaßer, ber; lánnász.

Lahnreise, die; lánnaspasomány.

Lahn, ber, Laibbrod, das; egy kenyér, egész kenyér.

Lahn, das; ivadék, halikra.

Lahn, die; Lahnzeit, die; ivás, halivás.

Lahn, k. ivik, ivadékot ereget.

Lahn, ber; világi, (nem egyházi); svatlan, járatlan, tudatlan (valamiben).

Lahnbruder, ber; Lahnstößer, die; világi, (szerzetesek' szolgálatjában).

Lahn, die; sósó; sós halle.

Lahn, das; posztó; szövet; lepel, takaró.

Lahn, die; higvirics, édesgyökér.

Lahnstößer, ber; higviricsmedv.

Lahn, k. és cs. gagyog, gnyög, pelypeg.

Lahn, das; gagyogás, gögyögés, pelypegés.

Lahnstößer, die; vérmogyoró.

Lahn, das; bárány, diske.

Lahnstößer, das; báránka.

Lahnstößer, k. bárányosik, ellik (bárányt).

Lahnstößer, ber; szakállas keselyű.

Lahnstößer, die; báránygyapju.

Lahnstößer, das; báránybőr.

Lahnstößer, das; bárányhús.

Lahnstößer, das; bárány-czimer.

Lahnstößer, die; bárányellés.

Lahnstößer, das; lámpácska.

Lahnstößer, die; lámpa, lámpás.

Lahnstößer, Lampenpußer, ber; lámpatisztító.

Lampenschwarz, das; lámpakorom.

Lampenträger, ber; lámpahordó.

Lampreite, die; tengeri orsóhal.

Land, das; föld, száraz, szárazföld; föld, szántóföld; fala, mező; tartomány; ország; ant — seßen, szárazra szállani; das — bauen, a' földet művelni; auf welchem Lande, ist er? melly országból való? hier zu Lande, itt nálunk, itt az országnkban; auf — gehen, salura menni; auf dem Lande wohnen, falun lakni; über — gehen, falura rándulni.

Landarbeit, die; földadó.

Landadel, ber; falusi v. tartományi nemesség.

Landbauer, Landbauer, ber; földművelő, szántóvető.

Landbauwerk, ber; földszaporodék.

Landbau, ber; földművelés.

Landbaumeister, ber; országos v. tartományi építőmester; falusi építőmester.

Landbesitz, ber; kerület.

Landbote, ber; tartományi követ.

Landbuch, das; országos birtochkönyv.

Landchen, das; tartományka; földecske, darabka föld.

Landdroß, ber; tartománynagy, kerületnagy.

Landesmann, ber; falusi v. tartományi nemes.

Landen, k. kiköt, szárazra ér v. száll.

Landenge, die; földszorulat.

Landereyen, t. földek, szántóföldek; mezőségek, földbirtok, jószág.

Landesart, die; nemzeti v.

országos szokás ; természeti sajátága (valamely országnak, tartománynak).
 Landesbeschreibung, die ; tartományleírás, vidékleírás.
 Landesfürst, Landesherr, der ; fejedelem, uralkodó, ország' fejedelme, ország' főiség.
 Landesfürstlich, mn. fejedelmi, uralkodói.
 Landeshauptmann, der ; ország' kapitánya.
 Landesherrlich, mn. fejedelmi, uralkodói.
 Landesherrschaft, Landeshoheit, die ; fejedelemség, főiség.
 Landesmutter, die ; ország' anyja.
 Landesregierung, die ; kormány, ország'lás, kormány'szék ; ország' kormányozása.
 Landeskind, die ; nemzeti v. országos v. nyilvános adósság.
 Landesprache, die ; honi v. hazai nyelv ; vidéki nyelv v. ejtés.
 Landesvater, der ; ország' atyja.
 Landesverweisung, die ; száműzés, számkivetés.
 Landesverweisung, mn. száműzött, számkivetett.
 Landflüchtig, mn. országfutó ; földönfutó.
 Landfracht, Landfuhr, die ; szekerezés, fuvarozás.
 Landfrau, die ; falusi asszony ; póraszony.
 Landfriede, der ; országos v. nyilvános béke, esend, nyugalom.
 Landgeistliche, der ; falusi pap.
 Landgericht, das ; tartományi törvényszék.
 Landgut, das ; falusi v. mezsei jószág.

Zandhandel, der ; szárazföldi kereskedés.
 Zandhaus, das ; ország' háza ; falusi v. mezsei ház.
 Zandhure, die ; országos szajha, ringyó.
 Zandhägermeister, der ; tartományi vadászmeister.
 Zandhuter, der ; falusi nemes.
 Zandkarte, die ; földkép.
 Zandkrümer, der ; falusi szalócs.
 Zandtraubheit, die ; országos nyavalya ; falusi nyavalya.
 Zandtundig, mn. és ih. országismerő ; ismeretes, nyilvános ; ország-világ tudlára, köztudomásra.
 Zandtuchde, die ; vidékrejáró berkooai.
 Zandtuchter, der ; vidékrejáró berkocsa.
 Zandläufer, der ; országos kóbor.
 Zandleben, das ; falusi vagy mezsei élet.
 Zandleute, t. falusiak, parasztok.
 Zandlich, mn. és ih. falusi, mezsei ; falusilag, mezseleg ; — sttlich, a' hány ház, annyi szokás.
 Zandluft, die ; mezsei v. falusi lég, levegő.
 Zandmacht, die ; szárazföldi katonaság, hadierő.
 Zandmädchen, das ; falusi v. mezsei leány.
 Zandmann, der ; földművelő, szántóvető, falusi v. mezsei ember.
 Zandmarf, die ; ország' határa.
 Zandmesser, der ; földmérés.
 Zandmestunf, die ; földmérés.
 Zandmill, die ; néphad.
 Zandmünze, die ; hazai pénz.

Zandysarre, die ; falusi fára v. plebánia.
 Zandysarrer, der ; falusi plebánus.
 Zandysieger, der ; tartományegy, tartománykormányzó.
 Zandysifficus, der ; tartományi orvos.
 Zandyslage, die ; országos csapás v. inség.
 Zandrath, der ; tartományi tanács, tartományi tanácsnok.
 Zandraffe, die ; parlagi guvat.
 Zandraufe, die ; réti szombor.
 Zandrecht, das ; honi v. hazai törvény, jog ; tartományi törvény v. jog ; mezőföldi törvény v. jog ; országos törvényszék.
 Zandregen, der ; országos eső.
 Zandreife, die ; szárazföldi utazás ; kirándulás, kifordulás (falura, mezőre) ; ránduló, forduló.
 Zandreiter, der ; lovas porrosló v. kerülő.
 Zandrichter, der ; országos bíró ; tartományi bíró ; falusi bíró.
 Zandfah, der ; honi, bel-földi, hazai ; földművelő, szántóvető ; földhirtokos.
 Zandfahf, die ; tartomány ; karok és rendek ; táj, tájék, vidék ; tájkép, tájfestés.
 Zandfahftmafer, der ; tájfestő.
 Zandfahfide, Zandfahfung, die ; országszél ; vég, végek, ország' határai ; megye.
 Zandfahfzeiber, der ; tartomány-törvényszéki jegyző ; tartományi jegyző ; falusi jegyző, rovár.

Zandfőzeiberep, die; tartományjegyzői hivatal; tartományjegyzői lak.

Zandfőute, die; falusi iskola; országos v. nyilvános iskola.

Zandfőze, der; tó.

Zandfőuete, die; országos nyavalya; országos körvész.

Zandfőh, der; mezei lak; mezei hírtok, jószág.

Zandfőszind, dat; honfi, bel-földi.

Zandfőwecht, der; közkatonna, közlegény; gyalog katonna.

Zandfőreute, t. földiek.

Zandfőmann, der; földi, hazafi.

Zandfőmannschafft, die; földiség, honosság; földiek, hazafiak.

Zandfőste, die; fok, földfok.

Zandfőstabt, die; tartományi város.

Zandfőstaud, der; karok és rendek.

Zandfőstaudisch, mn. országrendi.

Zandfősteben, dat; országos halomás.

Zandfőstaur, die; birtokadó, földadó.

Zandfőstrafe, die; országút.

Zandfőstreifer, der; országfutó; kóbor, csavargó.

Zandfőstreiferey, die; országfutás, kóborlás; kóborosság.

Zandfőstreifer, der; országjáró; kaléboló.

Zandfőstreich, der; kerület, vidék, országgrész.

Zandfőstube, die; gyűlésterem; karok' és rendek' terme; tartománytörvénytörvényeséki terem; tartományi törvényesék.

Zeebszótár II.

Zandsturm, die; országos földrevelés.

Zandstabs, der; honi v. hazai dobány.

Zandstügel, der; tartománygyülés.

Zandtare, die; földadó.

Zandtrauer, die; országos gyász, közgyász.

Zandtruppen, t. szárazföldi katonák, seregek.

Zandüblisch, mn. országserle bevett v. szokott, országos divatú.

Zandung, die; kikötés, part-raszállás; kiszállítás, part-raszállítás, kirakodás.

Zandverberlich, mn. országrontó, hasarontó.

Zandvoegt, der; tartomány-nagy, tartománykormányzó.

Zandvoegter, die; tartomány-nagyi méltóság; tartomány-nagyi lak.

Zandvoest, dat; falunép, falusi nép.

Zandvoerté, ih. föld felé, part felé.

Zandvoegter, die; honvéd; határvéd.

Zandwein, der; honi v. hazai bor; síkföldi v. mezőföldi bor.

Zandwind, der; szárazföldi v. földi szél.

Zandwirth, der; mezei gazda, földművelő.

Zandwirthschafft, die; mezei gazdaság.

Zandwirthschafftlich, mn. mezőgazdasági, földművelési.

Zandwolle, die; honi v. hazai gyapju.

Zandyoel, der; szárazvám, szárazföldi vám.

Zang, mn. és ih. hosszú; nagy magas; 10 Ellen

—, 10 rőfnyi hosszaság; hossza 10 rőf; ein langer Mann, nagy, magas ember; einen langen Hals machen, nyakát felnyújtani; lange Weile, unalom; lange Weile haben, megunatkozni; ich habe lange Weile, unom magamat; er lag da, so — er war, egészen elnyújtózott; Tage —, egész napokig, egész napokat.

Zangarnig, mn. hosszúkarú, hosszúkezű.

Zangbaum, l. Zangwagen.

Zangbeinig, mn. hosszúszerű, hosszulábú.

Zange, ih. rég, régen; soká, sokáig, sokára; korántsem; — vorher, sokkal v. rég az előtt; — hernach, sokára v. sokkal azután; wie —? mennyi ideig, meddig? so —, addig; noch — nicht, még soká nem; er ist — nicht so reich, als ... , korántsem olly gazdag ő, mint ... ; es zu — machen, igen kézni valamivel; er wird es nicht — mehr machen, treiben, már nem soká viszi, már nem el sokáig; er denkt schon —, öreg ember.

Zänge, die; hossz, hosszúság; nach der — und nach der Breite, hossza széle; der — nach da liegen, egészen elnyújtózni, ki nyújtózni; in die —, hosszába; sokára; etne Ende in die — stehen, valamit hűzni, halogatni.

Zänge, die; Zangstöß, Zängling, der; barnakátu gadocs.

Laugen, k. ér, előr, nyúl (valamiig); beér, megér (-val, -vel), elég; előr, fölér (valamit); nyúl, (-ba, -be). —, cs. nyújt, oda nyújt.

Längenmaß, das; hossz-mérték.

Längenmessung, die; hossz-mérés.

Länger, mn. és ih. hosszabb; nagyobb, magasabb; régibb; régebben; tovább.

Länglich, mn. hosszúdad, hosszúkás.

Länglichtrud, mn. és ih. tojásdad; tojásdadon.

Langmuth, der, Langmüthigkeit, die; türelem, türedelem, hosszú türés.

Langmuthig, mn. türelmes, türedelemes.

Langohr, das; füles, csacsi; fülök.

Langohrig, mn. hosszúfülű, konya, konyafülű.

Länge, ej. hosszat, hosszanta, hosszában, mentében; — dem Flusse hin, parthosszat, vízhosszat v. hosszában, víz' mentében.

Langsam, mn. és ih. lassú, halk; langsam, halkan, halkal.

Langsamkeit, die; lassúság, halkság.

Langschäfer, der; sokalvó.

Langschub, der, l. Stetischub.

Langschwänzig, mn. hosszú farkú.

Langschichtig, l. Weitschichtig.

Langst, ih. régen.

Langste, mn. leghosszabb; legnagyobb, legmagasabb.

Langstent, ih. legfölebb; igen régen.

Langstehende, der és die; leg-

továbbéő, túléő, életbenmaradt.

Langstroh, das; szászalma.

Langwagen, der; nyújtó; saroglya.

Langweilig, mn. és ih. unalmas; unalmasan.

Langweile, die, l. Langwagen.

Langwierig, mn. és ih. tartós, húzamos; hosszas, hosszadalmas; húzamosan, tartósan, hosszasan.

Langwierigkeit, die; hosszadalom, hosszadalmasság, húzamoság.

Langz, die; lándzsa, gerely, kelevész.

Langzreiter, Langzreiter, der; lándzsás; lándzsáslovag.

Langzette, die; gerely.

Lapp, Lappisch, l. Schösch.

Lappalie, l. Lapperey.

Lappchen, das; rongyocska; darabka.

Lappen, der; csafat, czondora, rongy; darab ruha; folt; víz: durch die — gehen, eliltanni, meg szabadulni.

Lappen, l. Flicken.

Lapperey, die; csekélység, haszontalanság; döbbétség; foltoztatás, tákosás.

Läppern, k. szücsöl, szörpöl; hörpöl, hörpent. —, cs. és vb. fölcsiperedik.

Läpperschub, die; csip-csup adósság.

Läpperweise, ih. csippel-csuppal.

Läppig, mn. csafatos, czondorás, rongyos.

Läppisch, mn. gyermekes; bárgyú; illetlen, éretlen. —, ih. gyermekesen; bárgyún.

Lappstaud, das; Lappstaud, Lapporszag.

Lappständer, Lappe, der; lapp.

Lappstänbisch, mn. lapp.

Läppsch, l. Laße.

Läppschön, k. ostobálkodik; bohóskodik.

Läppschrey, die; ostobálkodás; bohóskodás.

Lärche, die, Lärchenbaum, der; veresfenyő.

Lärchenföhmann, der; galócza.

Lärm, der; lármá, zaj; szövitá; tolongás, csödlés; viel — um triché, sok zaj semmiért; — machen, lármát ütni v. csapni.

Lärmbläser, der; vészfúvó; szajtő.

Lärmen, k. lármáz, szajog, lármát üt v. csap.

Lärmfode, die; zajharang, vészharang.

Lärmplaf, der; szajhely.

Lärmer, der; lármás, lármázó, szajgó.

Larve, die; álarca, lárvá.

Lasche, die; ereszték, pálya, toldás; csizmafűl; koss.

Laschen, cs. beereszt, pálya; laszokol, lábcsizma.

Laste, die; korszó, kanta, kancsó.

Lassen, cs. és k. rh. hagy, enged, ereszt, bocsát;

-at, -et, -tat, -tet;

laßt sehen, lássuk; ich weiß nicht zu —, nem tudom mit tegyek,

hová legyek, nincs mit tennem, nincs hova lennem;

sie weiß sich vor Freude nicht zu —, nem maradhat az örömtől, örömben nem nyughat;

idő habe mir sagen —, azt mondották nekem, úgy hallottam: lást enú das gefagt seyn, mondottnak vegyetek; dieser Wein läst sich trinken, ez ürhető bor.
 Raßen, k. és sz-n rh. illik, áll; wie läst das? mint illik, mint áll ez? das läst schön, ez szépen áll; das läst nicht, ez nem illik, ez nem jól áll.
 Räßig, mn. és ih. tunya, lomha, lajha; tunyan, lomhán, lajhán.
 Räßigkeit, die; tunyaság, lomhaság, lajhaság.
 Raß, mn. laub, hágyadt, lankadt, fáradt; rest, tunya, lomha.
 Raßbaum, l. Raßbaum.
 Raßbenden, Raßbinde, l. Xder-Raßbenden, Xderlaßbinde.
 Raßbüchel, der; önhittség, dőlőf, gar.
 Raßeisen, das; érvágó.
 Raßkopf, l. Schreykopf.
 Räßlich, l. Erläßlich.
 Raßreiß, das; magosomoto.
 Raß, die; tereh, terh; alkalmatlanság, baj; eincem sur — seyn v. folsen, valakinek terhére lenni; eincem etwas sur — legen, valakinek valamit hibául tulajdonítani, valakit valamivel vádolni.
 Raßbar, mn. terehfordó, teherviselő.
 Raßen, k. súlyos; súlyong; fekszik (rajta). —, ca. terhel, nyom; nyomaszt.
 Raßend, mn. súlyos.
 Raßer, das; bűn, véték, gonoszság.
 Raßerchronik, die; botránykönyv; régalmokönyv.

Räßerer, der; régalmazó, szitkos, káromló.
 Raßerhaft, mn. gonosz, bűnös, vétke.
 Raßerleben, das; bűnös v. gonosz élet.
 Räßerlich, mn. gyalázatos, förtelmes; régalmas.
 Räßermauf, das, Räßerjunge, die; rossz- v. gonoszsáju, rossz- v. gonosznyelvű, (ember).
 Räßern, ca. káromol, szid; régalmaz; fertőztet, szeplesít.
 Räßerrebe, die; régalom; szitok, káromlás, káromkodás.
 Räßerherbst, die; gúnyírat.
 Räßerfußt, die; régalomvágy.
 Raßerthat, die; büntét, gyalázatos v. gonosz tett.
 Räßerung, die; káromlás, szidás; régalmazás.
 Räßig, mn. súlyos, terhes, nehéz; bajos, alkalmatlan.
 Räßigkeit, die; alkalmatlanság.
 Raßpferd, das; terehfordó.
 Raßwand, l. Raßwand.
 Raßwäff, das; terehhajó; terhes hajó.
 Raßwäßer, das; terehfordó állat.
 Raßtrüger, der; terehfordó.
 Raßtrieb, das; terehfordó barom.
 Raßwagen, der; terehszeker, terhes szekér; társzeker.
 Raßur, Raßurstein, der; lazur, lazurkő.
 Raßurfarbe, die; lazurfesték.
 Raßurblau, mn. lazurkék, égszín, égszínű.
 Raßeln, das; diáknyelv, di-

ákság, latinnyelv, latin-ság.
 Raßener, der; latinmi; latin, diák.
 Raßerisch, mn. és ih. diák, latin; diáklól, latinól; die Raßerische Kirche, nyugoti v. római egyház.
 Raßerne, die; lámpa, lámpás.
 Raßernenmacher, der; lámpacsináló.
 Raßernmann, Raßernpfeifer, der; lámpatisztító.
 Raßernpfeifer, der; lámpakaró.
 Raßernreißer, der; lámpahordó.
 Raßfche, die; botos; papucs; szuka.
 Raßte, die; lécz.
 Raßten, ca. léczel, léczes; megléczel, megléczes.
 Raßtenbaum, der; léczkalapács.
 Raßtennagel, der; léczszög.
 Raßtenwerk, das; léczeset.
 Raßtenzahn, der; léczkorlát.
 Raßtig, der; saláta.
 Raßtischfaher, der; kerti asztala.
 Raß, der; vállruha; mell-lény; nadrágellenző.
 Rau, mn. és ih. langyos, hanyag, légymeleg; langyosan, hanyagon, légymeleg.
 Raub, das; lomb; levél; gally; haraszt; lomboszat, leveles munka; szől, (kártyában).
 Raubbaß, das; gallytötő, gallyfödél.
 Raube, die; langos; sikátor; erkély; eresz, szin; csár; leveles, leveles szin, leveleszin.
 Rauberhütte, l. Raubhütte.

Zauberhüttenfest, *das*; sátoros ünnep.
 Zauberfl, *der*; levélhullás.
 Zauberfrosch, *der*; levélbéka.
 Zauberholz, *das*; lombfa, levelesfa; haraszt.
 Zauberhütte, *die*; leveles szin, leveles.
 Zauberlicht, *mn.* lombos.
 Zauberig, *mn.* lombos, leveles, harasztos.
 Zauberige, *die*; vékony fűrés.
 Zauberlinur, *die*; lombfűszer.
 Zauberlöcher, *der*; leveles talér, (=6 francnyi).
 Zauberwerk, *das*; lomboszat, levelesmunka; gallyasat.
 Zauch, *der*; hagyma.
 Zauchfarbe, *die*; hagymaszin.
 Zauchfarbig, Zauchgrün, *mn.* hagymaszínű, hagymaszöld.
 Zaucher, *der*; löre, csigér.
 Zauner, *die*; les, leshely.
 Zaunerer, Zaunerer, *der*; leső, leselkedő.
 Zauren, *cs.* les; hallgatódzik; leselkedik; várakozik.
 Zaurn, *das*; hallgatódzás; várakozás.
 Zaun, *der*; futás, szaladás; folyás; forgás, járás; folyamat, út; bakzás, koslatás; láb; cső; sarkcsont; meder; palló; *das* ist *der* — *der* Welt, így jár a' világ; seinen Ort dauken freyen — lassen, szabadon ereszteni gondolatjait; einer Sache thren — lassen, magára hagyni valamely dolgot.
 Zaunbahn, *die*; pályater, pályahely; pálya.
 Zaunband, *das*, Zaunsaum, *der*; jártató, vezeték.
 Zaunbaum, *die*; járössék.
 Zaunbrist, *der*; körlevél.

Zaunbrüste, *die*; bürü, paló, gyaloghíd.
 Zaunbrustche, Zaunfunke, *der*; járóinas.
 Zaunbohne, Zaunflinge, *die*; madártör v. török, gyalogtör v. török.
 Zaunen, *k. rh.* fut, szalad; foly, forog, jár (az idő); üselkedik, bakzik; forog, koslat; beáll (révbe a' hajó); elműködik, elillan; kifut; össesofut; terjed; szárnyal (hir); fekszik; *die* ihr Kunst, siet az óra; *das* Licht läuft, fut, foly a' gyertya; *das* Licht wider die Wahrheit, az ellenkesik az igazsággal, a' valóval; *es* läuft alles auf eines hinaus, egyre megy; *ich* bin des Laufens müde, bele fáradtam a' futáshoz, meguntam a' sok járást.
 Zaunfnd, *mn.* futó, szaladó; folyó.
 Zäuf, *der*; futó, szaladó; kengyelfutó; futópók; futórák; süldő; csalmadár; felső malomkő; inda; futó, (sakkban).
 Zauffeuer, *das*; futótűz; wie ein —, igen sebesen.
 Zaungraben, *der*; futóárok, ostromárok.
 Zaunhund, *der*; észéb, észökutya.
 Zäufig, *mn.* bakzó, koslató, forgó; rühető; üzelkedő.
 Zaunfarren, *der*; targoncsa, bányász-talicska.
 Zaunflugel, *die*; *futgolyó*, (csőbe könnyen ereszkedő golyó).
 Zaunflab, *der*; futóhely, pályahely.
 Zaunwagen, *der*; járókoosi.
 Zaunzeit, *die*; bakzás', koslatás', forgás', rühetés' ideje.

Zaufsettel, *der*; körlevél; útlevel, bocsatvány.
 Zaugbar, *mn.* tagadható.
 Zauge, *die*; lüg.
 Zaugen, *cs.* lugon, szapul.
 Zaugenartig, Zaugenhaft, *mn.* lügnemű.
 Zaugemasche, *die*; lüghamn.
 Zaugenstaume, *die*; aranygyopár; spikinárd-levendula; bűdös montika, ebkapor.
 Zaugenbütte, *die*, Zaugenfaß, *das*, Zaugenstüber, *der*; lugszó, lugsókád, szapulókád.
 Zaugenstelle, *die*; lugszódézsza.
 Zaugenfort, *der*; lügoskár.
 Zaugenfaß, *das*; lügsó.
 Zaugentuch, *das*; lügruha.
 Zaugnen, *cs.* tagad, eltagad.
 Zaugnen, *das*; tagadás.
 Zaugneit, Zaugneit, *die*; langy, langyosság, hanyagság, lágymelegség.
 Zaunich, *mn.* langyos, hanyag, lágymeleg.
 Zaune, *die*; szeszély; kedv; auf (den) guter, über — fern, jó, rossz kedvem v. kedvünek lenni.
 Zaunig, Zaunisch, *mn.* és *ib.* szeszélyes; szeszélyesen.
 Laura, *die*; Laura, (nőnév).
 Laurentius, Lorenz, *der*; Lörrinch, Lencsei, (fűnév).
 Zaus, *die*; tetű; *die* — läuft ihm über die Leber (über den Grind), haragszik, bosszankodik.
 Zausche, *die*; les.
 Zauschen, *k.* figyel, hallgat; hallgatódzik; leselkedik, leselkedik; hoversás.
 Zaufelunge, *der*; tetves, tetveskölyök.
 Zaufesbaum, *der*; sűrűfű.

Zaufeseri, ber; tetves; sem-
mirekellő.

Zaufsnider, ber; szugori,
fukar.

Zaufesramtheit, Zaufesucht, die;
tetveség.

Zaufesraut, das; tetűfű; far-
kasboroszlán, tetűfa; mo-
csári rozsdabura; féreg-
ölő sarkvirág, tetűölőfü.

Zausen, cs. tetves, tetvéss,
tetűt keres, keres a' fejben.
—, k. tetvesedik;
késik, késkedik, késedel-
mez, tanyálkodik.

Zauseneft, das; tetűfészék.

Zausfer, ber; tetveső, tetű-
kereső, fejben-kereső; fu-
kar; tanyáta.

Zausferz, die; tetveszés, te-
tűkeresés, fejbenkeresés;
fukarság; tanyátaság.

Zausferlbe, die; tetűfir, te-
tűkenőcs.

Zausferamen, ber; tetűmag;
féregölő sarkvirág' magva.

Zausferwenjel, ber; kapado-
hány.

Zausflege, die; csimbe.

Zausfug, mn. tetves; tanyá-
ta, szunyáta; fukar; nyo-
morult.

Zaut ber; hang; hangzó
bottá.

Zaut, mn. hangos; hallha-
tó; mit lauter Stimme,
fennszóval. —, ih. szaba-
don, bátran, fennszo-
val; ih' sage es —, ki-
mondom szabadon. —, ej-
szerint, -nál, -nél fog-
va; — Briefen aus Pa-
ris, párizsi levelek ze-
rint; — seines Verfes-
gens, szavánál, ígéreté-
nél fogva.

Zauter, mn. hallható, nyil-
vános, ismeretes.

Zaute, die; laut.

Zauten, k. hangzik, hangot
ad; sein Name lautet...
öt...nek...nek híják;
die Worte — also, így
következnek az igék.

Zäuten, cs. és k. harangos;
csönidit, csönöget; csön-
dül; kong.

Zäuten, das; harangozás;
csönidítés, csönögetés; csön-
dülés; kongás; unter —
der Glocken, harangozó,
harangok' zúgása alatt.

Zautend, mn. hangzó.

Zautenfamm, ber; lantnyo-
rog.

Zautenfl, Zautenflügel, Zau-
tenpieler, ber; lantos,
lantverbő.

Zautenmacher, ber; lantcsi-
náló.

Zautenflieg, ber; lantláb.

Zauter, mn. és ih. tiszta;
caupa, merő; világos;
mind, mindnyájan; es ist
— Gold, mind arany;
caupa, merő arany; es ist
die lautere Wahrheit, tisz-
ta igazság; es sind — Zä-
gen, mind, merő, caup-
a hasznóságok.

Zäuterer, ber; tisztító, iga-
sító.

Zäuterfeit, die; tisztaság; e-
gyenösség, szinteség.

Zäutern, cs. tisztít, meg-
tisztít; le-, megsűr; fejt,
lefejt, leereszt; fölvilágo-
sít.

Zäuternng, die; tisztítás,
megtisztítás; le-, meg-
sűrés, lefejtés; fölvilá-
gosítás.

Zautwarm, l. Zau, Zautich.

Zautwine, Zautwine, die; hó-
omlás, hógörgeteg.

Zava, die; láva.

Zavendel, ber; levendula.

Zavendelbl, das; levendu-
laolaj.

Zavendelwasser, das; leven-
dulavíz.

Zavette, l. Zaffette.

Zaviren, k. hajót szél el-
len forgat; elmos festé-
ket v. színt; tartózkod-
va bánik, vigyárva ké-
sik.

Zariren, cs. hasat hajt v.
tisztít, meghajt, meghaj-
tat. —, k. hass megy,
hasmenése van.

Zarimittel, das; hashajtó,
hastisztító.

Zazp, l. Zait.

Zazretz, das; kórház, be-
tegház.

Zazur, l. Zazur.

Zeben, das; élet; eleven;
élelem; életfolyamat; e-
lévenség; am — sein,
életben lenni; einem das
— zu verbanken haben,
életet valakinek köszön-
hetni; bis ins — schrei-
den, elevenig vágni; ein
— führen, élni, életet
viuelni; nach dem — zeich-
nen, természet után rajz-
solni, festeni; nach dem
— gemalt, élő képeről
festett; er spielt für sein
— gern, halálban szeret
játékosni; es ist um Ze-
bens und Sterbens willen,
élet halál forog fenn.

Zeben, k. éli; viseli magát;
lökik, tartózkodik, van;
vom Gemüte, von seinem
Bemühen, von seiner Zu-
beit —, azálékkal, va-
gyonából, keze v. mun-
kája után élni; er hat
zu —, van miből élnie;
hier ist theuer zu —, itt
drága az élet; er weiß zu
—, tud élni, érti a' vi-

lágot; so wahr ich lebe!
 leikemre mondom! so wahr
 Gott lebt! istenemre mon-
 dom! man muß — unb
 — lassen, élni kell 's élni
 hugyni; wie gelebt so
 gestorben, a' mind' az é-
 let, olyan a' halál; ki
 mint él, úgy hal; mint
 élt, úgy halt.
 Lebendig, mn. és ih. élő,
 eleven; élnék; elevenen,
 elevenül; — verbrannt
 werden, elevenen megé-
 gettetni; lebendiges Was-
 ser, folyó víz; ein leben-
 diger Saun, eleven sö-
 vény; lebendiger Kaff,
 oltatlan méss.
 Lebenslang, ih. holtig, hol-
 tignan; sein —, holtáig,
 holtáiglan.
 Lebensart, die; életmód, é-
 letnem; életértés, élettu-
 dás, magavisélet; er hat
 —, ő életérő; jó éle-
 t módja van; van világ' is-
 merete; er hat keine —,
 nincs bánásmódja; nem
 tud az emberekkel bántni.
 Lebensbalsam, der; életbal-
 zam.
 Lebensbaum, der; tujafa; é-
 letfa.
 Lebensbeschreiber, der; élet-
 író.
 Lebensbeschreibung, die; élet-
 írás.
 Lebensgefahr, die; életve-
 sély.
 Lebensgeist, der; életeszsz.
 Lebensgeschichte, die; élettör-
 ténét, életírás.
 Lebensgöttin, die; életis-
 tonnő.
 Lebensgröße, die; életnagy-
 ság, természeti nagyság.
 Lebenskraft, die; életerő.
 Lebenslang, ih. holtig, hol-

tignan; auf —, holtignan,
 egész életre.
 Lebenslänglich, mn. és ih.
 holtigi, holtigani; hol-
 tig, holtignan; élet' fogy-
 táig.
 Lebenslauf, der; életforgás,
 életfolyás, életfolyamat.
 Lebenslicht, das; élet.
 Lebensmittel, das; élelem,
 eleség, életasz.
 Lebensordnung, die; élet-
 rend.
 Lebensregel, die; életza-
 bály.
 Lebensstift, der; életnev.
 Lebensstift, mn. életúnt, é-
 letúnt.
 Lebensstrafe, die; halálos bü-
 tetés, életvesztés; bei —,
 életvesztés alatt.
 Lebensunterhalt, der; élelem.
 Lebenswandel, der; élet, é-
 letmód, magavisélet.
 Lebenswasser, das; életvíz.
 Lebenszeichen, das; életjel,
 életjelenség.
 Lebenszeit, die; életkor, élet-
 idő; auf —, egész életé-
 re, holtignan.
 Leber, die; máj, job; frey
 von der — weg sprechen,
 nyíltan, szabadon szólni,
 beszólni.
 Leberatze, die; májxin áloe.
 Leberbalsam, der; kenderpa-
 kócsa.
 Leberstume, die; májű; gyö-
 nyörű boglárpót.
 Leberbraun, mn. májbarna.
 Leberentzündung, die; máj-
 lob, májgyulladás.
 Leberfarbe, die; májsszín.
 Leberfarben, mn. májsszínű.
 Leberhefen, der; kanyaró,
 tarjagsolt.
 Leberfluß, der; májfolyás.
 Leberfucht, der; májsárga,
 (ló).

Lebergang, der; májmenet,
 johlenet.
 Leberfleete, die, l. Odermen-
 nis.
 Leberfrankheit, die; máj-
 kór.
 Lebertraut, das; májű.
 Lebermoos, das; májmoh.
 Leberreim, der; tréfás rím;
 gym-gyom rím.
 Leberstein, der; májkő, máj-
 porond.
 Leberfucht, die; májvész, máj-
 sorvadály.
 Leberfuchtig, mn. májvész, máj-
 sorvadályos.
 Leberwurm, der; májféreg.
 Leberwurft, die; májos.
 Lebwohl!, das; áldjon-
 ion, légy-boldog, élj sze-
 rencsésen, bucsú; das
 letzte —, végbucsu; ei-
 nem das letzte — sagt,
 valaki nek végbucsuát, áld-
 jon-istent, légy-boldogot
 mondani.
 Lebhaft, mn. és ih. eleven,
 élnék, vidám, vidor; e-
 levenen, élénken, vidá-
 mul, vidoran.
 Lebhaftigkeit, die; élénk-
 ség, elelenség, vidorság.
 Lebftuchen, l. Pfefferfuchen.
 Leblos, mn. élettelen, lel-
 ketlen.
 Leblosigkeit, die; élettelen-
 ség.
 Lebtag, t. mein —, életem-
 ben.
 Lebzeiten, t. bei — der,
 der . . . -nak, -nek é-
 letében; bei seinen —, é-
 letében.
 Lebzen, k. megrepedez (szá-
 razságtól); liheg, eped
 (szomjában); ég, leledzik
 (utána), vágy, igen ki-
 ván (valamit); die Erde
 lebzet, repedez a' föld;

das Saß lechjet, fut a' hordó.

lechjend, mn. szomjú, libegő, éggő, leledző.

lech, mn. és ih. hasadt, repedt, repedezett; hasadtan, repedten.

lech, der; hasadék, repedék.

lechen, k. csepeg, fut, foly, szivárog. —, ca. nyál; csókolgat, nyál-sal.

lecher, der; nyaló; nyalakodó.

lecher, mn. ízelet.

lecherbissen, der; kedves falat, csemege, nyalánság.

lecherer, die; nyalánság; nyalakodás.

lecherhaft, mn. nyalánk, nyalakodó.

lecherhaftigkeit, die; nyalánság, nyalakodás.

lechermaul, das; nyalánk, odesszájju.

lechwain, der; csemegebor.

lektion, die; lecke.

leber, das; bőr; bom — stehen, kardot húzni, rántani.

leberband, der; bőrkötés, (könyvé).

leberband, das; szij, kötőszij.

leberbereiter, der; timár; csorzóvarga; tobak; bőrkészítő, börgyártó.

leberbereitung, die; bőrkészítés, bőrszerzés, börgyártás.

leberbrüder, der; bőrnymó, bőrnymotató.

leberhandel, der; bőrálás, bőrkereskedés.

leberhändler, der; bőráros, bőrkereskedő.

leberhart, mn. bőrkemény, bőrkeményeségü.

leberstein, der; bőrenyv.

lebern, mn. bőr, bőrből való.

lebern, cs. bőrrel bevon, bőrröz, megbőrröz, bőrül; megpáhol, megrak, meg-nadrágo.

leberwaare, die; bőrportéka, bőrárú.

leberwert, das; bőröszt, bőrmunka.

lebig, mn. üres, foglaltlan, nőtlen, nőtelen; hajadon; er ist noch —, még nőtelen; sie ist noch —, még hajadon.

lebigkeit, die; üresség, foglaltlanság; nőtelenség; hajadonság.

lebiglich, ih. egészen, egyedül, csupán, egyáltalában.

lebbe, l. lebbe.

leene, l. Wahe.

leer, mn. és ih. üres; üresen.

leerdarm, der; éhbél.

leere, die; ür; üresség.

leeren, cs. és vb. ürít, üresít; ürül, üressül.

leese, die; ajak; gamba.

legalität, die; törvényesség.

legangel, die; borogin.

legat, der; követ.

legationsrat, der; követ-ségi tanácsnok.

legationssecretair, der; követségi titoknok.

legemme, die; tojóstyúk.

legen, ca. tess, rak, fektet, helyoz, (valahová); félre tess; Eber —, tojni; in Ordnung —, rendbe rakni; Schlingen, Fallen —, törköt, kelepcét vetni; ein Schiff vor Anker —, boronyit eresztani v. vetni. —, vb. lefekszik; szün, csillapodik, megáll; der Wind, der Sturm

legt sich, csillapodik a' szél, a' vihar; sich auf etwas —, valamire afdni magát, neki seküdni valaminek; sich auf die lieberliche Seite —, be-nyyelni, tunyálkodni; sich daren —, magát kübe vetni; sich in etwas —, valamibe avatkozni; sich zum Ziele —, magát valamni után alkalmazni; Hand an das Werk —, hozzáfogni, elkezdeni valamit; Hand an jemanden —, erőszakos késsel hááni valakivel; Hand an sich legen, megölni magát.

legen, das, Legung, die; tevés, letetés, lerakás.

legende, die; legenda.

legendensreiber, der; legendairó.

legzeit, die; tojás' ideje.

legion, die; legio; sereg, ezred; tömérdek, támcéntalan.

legiren, ca. kever (nemes érczet nemtelennol); haps, rendel, (végintézetben).

legiren, das; éreskeverés.

legisatur, die; törvényhozás.

lebbe, die; parlag.

lehen, lehn, das; *hüder*, (mint jószág, birtok); ein Gut zum — machen v. (sfagen, valamelly jószágot *hüderre* tenni; sein — verwirken, *hüderés* elveszteti; ein — mutzen, *hüder* folkérni.

lehen, lebe, die; *hüder*, (mint viszony); *hüderpéns*; ein Gut zu — geben, valamelly jószágot *hüderbe* v. *hüderül* adni; die — entrichten, a'

- hüderpénz* lehozni v. megadni.
- Zehentár, mn. *hüderbeadható*; *hüderbírható*.
- Zehentbauer, der; *hüderes paraszti*.
- Zehentier, der; *hüderlevel*.
- Zehendienst, der; *hüderesolgálat*.
- Zehentfrau, Zehentfrau, die; *hüderasszony*, *hüderes asszony*.
- Zehengeld, Zehengeld, das; *hüderpénz*.
- Zehengut, Zehngut, das; *hüderjószág*.
- Zehnherr, Zehnherr, der; *hüderúr*.
- Zehnhof, Zehnhof, der; *hüderudvar*.
- Zehnmann, Zehnmann, der; *hüderes*.
- Zehnracht, das; *hüderjog*.
- Zehnrichter, der; *hüderbíró*.
- Zehnsachen, t. *hüderüggeb*.
- Zehnschkenntnis, das, Zehnschein, der; *hüderismervény*.
- Zehnbuch, das; *hüderkönyv*.
- Zehnerbe, der; *hüderöröbű*, *hüderustó*.
- Zehnsäßig, mn. *hüderbírható*.
- Zehnsaß, das; *hüderresülés*.
- Zehnschleier, der; *hüderhíba*.
- Zehnsfolge, die; *hüderörökülés*.
- Zehnsgebühre, die, l. Zehngeld.
- Zehnsgefälle, t. *hüderjövődelen*.
- Zehnspflicht, die; *hüderkötelesség*.
- Zehnschuld, die; *hüderreott adósság*.
- Zehnsverbindlichkeit, die; *hüderi kötelezettség*.
- Zehnsverwirfung, die; *hüdervevetség*.
- Zehntwaare, die, l. Zehngeld.
- Zehntweife, ih. *hüderül*; kölcsönképen.
- Zehnjins, der; *hüderadó*.
- Zehm, der; agyag, siker.
- Zehmarbeit, die, Zehntwerk, das; *lapesz*.
- Zehmartig, Zehmicht, mn. agyagynomü.
- Zehmbilätter, t. kalposzatytyú, kalapsü.
- Zehmen, mn. agyag, agyhólváló.
- Zehmgrube, die; agyagvorum.
- Zehngig, mn. agyagos; sáros.
- Zehmwand, die; sárfal, tapasztal.
- Zehntanf, die; kölcsönház, szalagház; karpad, karlócsa.
- Zehne, die; lejt, lejtő; domh, halom; támasz; könyöklő, karsa; székhat, háta (valaminek); eme, emse; jókori-jávör; tengelyszeg (kerékszeg).
- Zehne, mn. és ih. lejtő, emelkedő; lejtősen.
- Zehnen, cs. és vb. támaszt (hoz, hoz; támaszkodik, dől (hoz, hoz; ra re).
- Zehnen, cs. ad; kölcsönöz, kölcsön ad (nak, nek); kölcsönöz, kölcsön vesz (tól, től). — k. hértajt.
- Zehntutcht, l. Zohntutcht.
- Zehnladen, der; bérlegény, bérinas.
- Zehnpferd, l. Weithypferd.
- Zehntob, der; kölcsönállomány.
- Zehntuhl, der; karssék, szüllessék.
- Zehntzug, die; bér, hesson; hosszú támasztás.
- Zehntmt, das; tanítói hi-
- vatal, oktatói tiszt, tanítósság.
- Zehrt, die; tanításmód.
- Zehrbar, mn. tanítható.
- Zehrbegierde, die; tanulvágy.
- Zehrbegierig, mn. tanulvágyas, tanulni-kiváló, tanulni-szerető.
- Zehrbegriff, der; tanulmány, tudomány' összessége.
- Zehrbogen, der, l. Bogengerüst.
- Zehrbrief, der; oktató-level; szabadítvány.
- Zehrbusch, das; tanítókönyv.
- Zehrbusch, der; tanuló-inas, inas.
- Zehre, die; tanítás, oktatás; tanítvány, tudomány; tanultság; lecke; tanulás, inaszkodás.
- Zehren, cs. tanít, oktat.
- Zehrer, der; tanító; oktató.
- Zehrgebäude, das; tudományrendező.
- Zehrgelehrter, das; oktató költemény.
- Zehrgeß, das; tanítási díj, tanításpénz; — geben, megadni az árát valaminek.
- Zehrgrund, der; elv, októ.
- Zehrherr, Zehrmeister, der; tanító-mester, mester.
- Zehriahr, das; tanulóév, tanulókor; inasoztendő.
- Zehringue, Zehring, der; tanítvány, inas.
- Zehrnächten, das; tanulóleány.
- Zehrreich, mn. tanultságos.
- Zehrsaal, der; tanítóterem.
- Zehrsatz, der; tanító-állítvány.
- Zehrspruch, der; tanultság, oktató-mondat, aphorismus.
- Zehrstand, der; tanítói rend, tanítórend, oktatórend.
- Zehrstuhl, der; tanítószék.

Lehrstunde, die; tanítóóra, lecke.

Lehrstil, der; tanítói toll, oktató írásmód.

Lehrton, der; oktatói hang, Lehrzeit, die; tanulókör; inasság, inaskor.

Leib, der; test; törzs, törzsek; derék, (testé, ruhái); has, altest; élet; mellény; (összetételekben is több jelentésű), n. m. kedvencz, legkedvesebb; saját, különös; testi; erhet offenen —, hasürülési kellőleg vannak; auf seinen eigenen —, saját magára; bey — und Leben, halálbüntetés alatt; Ich auf — und Leben schlagen, halálra vinni, verekedni; auf Leib gestrafft werden, testi büntetést szenvedni, testikép bűnhődni; wohl bey Leib sein, testesnek kövérnek lenni; thū' es bey Leib nicht, teljességgel ne tadd; bleib mir vom Leib, távom' tőlem, ne közelíts hozzám; sie nem zu Leib gehen, valakinek neki menni, valakit megátámadni, megragadni.

Leibarzt, der; házi orvos.

Leibbinde, l. Leibgurt.

Leibchen, das; testecske; mellényke.

Leibchirurgus, Leibwundarzt, die; házi sebész.

Leibcompagnie, die; első század, (ezredben), ezredes' százada.

Leibdiener, der; *beleszolga*.

Leibeigen, mn. személyrabi, rabszolga.

Leibeigene, der; személyrab, rabszolga.

Leibeigenschaft, die; személyrabság, rabszolgaság.

Leibeigenthum, das; személy-saját, rabszolga.

Leibeibeschaffenheit, die; testalkat.

Leibeibeschwörung, die; testi baj.

Leibeibeschwörung, l. Bewegung.

Leibeibesürde, die; magzat, méh' terhe v. gyümölcse.

Leibeibeside, die; test' vastagsága; testesség, vastóság.

Leibeibeserbe, der; termései örökös.

Leibeibeserker, der; testi hiba.

Leibeibesucht, die; magzat, méh' gyümölcse.

Leibeibesgaben, t. testi tulajdonok.

Leibeibes- und Lebensgefahr, die; életveszedelem, életveszély.

Leibeibesgestalt, die; termet; testállás.

Leibeibesgröße, die; test' nagysága.

Leibeibeskraft, Leibeibesstärke, die; testi erő, testi tehetség, erősség.

Leibeibesleben, das; bey —, életben.

Leibeibesnahrung, die; test' táplálása.

Leibeibesoffen, das; kedvencz-étel.

Leibeibesstraffe, die; testi büntetés.

Leibeibesübung, die; testi gyakorlat, test' gyakorlása.

Leibeibesfarbe, die; testszín; kedvenczszín.

Leibeibesfarben, mn. testazín; kedvenczazínú.

Leibeibesgarde, die; testőrség, testőrsereg.

Leibeibesginge, das; élelemalku.

Leibeibesgeleit, das; személyki-séret; kísérfog.

Leibeibesgurt, Leibeibesirtel, der; öv.

Leibeibhaft, Leibeibhaftig, mn. testi; valósgos, saját, egész, testecskül; er ist der leibeibhafte Vater, egész atya; er ist der leibeibhafte Teufel, megtestesült ördög. —, ih. testileg, személyesen, egészen; er ist es leibeibhaftig, ő saját maga.

Leibeibkäger, der; rondes vagy házi vadász.

Leibeibkofs, der; uraság' svakácsa, tulajdon szakács.

Leibeibkuffner, der; uraság' kocsi.

Leibeibladen, der; főinas, uraság' inasa.

Leibeiblich, mn. testi, termései; személyes; testvér; édes, vérszerinti; mein leibeiblicher Vater, édes vagy vérszerinti atyám; mein leibeiblicher Bruder, testvér bátyám v. öcsém; meine leibeibliche Schwester, testvér nőm v. húgom. —, ih. testileg.

Leibeiblieb, das; kedvenczdal, kedvenczének.

Leibeiblocht, der; holtigi haszonbér.

Leibeibpage, der; *belespród*.

Leibeibregiment, das; fejdelmi ezred, fejdelem' ezrede.

Leibeibreite, die; holtigi élelempénz, életpénz.

Leibeibrod, der; dolman; kedvenczköntös.

Leibeibesfürerjen, t. Leibeibweh, das; hasfájás, hasbaj.

Leibeibesneiden, das; hascsikarás.

Leibeibesrüß, der; valaki' tulajdon lövésze, házi v. rondes lövész.

Leibeibeswadrone, die; testör v. főcsapat, (lovás ezredben).

Leibeibesweise, die; kedvenczének.

Leibeibeswuch, l. *Wassschwuch*.

Zeibstüß, das; kedvencsdarab; kedves salát.
 Zeibstüßchen, das; kedvencdarabka.
 Zeibstuhl, l. Rachtstuhl.
 Zeibwage, die; testőrség, testőrsereg.
 Zeibwürfel, die; sehérruha, fehérmű.
 Zeibzucht, die; holtig; élelem.
 Zeibzwang, l. Stuhlzwang.
 Zeibdorn, der; tyúkazom.
 Zeibe, die; halott; holttest; temetés, temetség; jár — gehen, temetségre menni.
 Zeibenbegängnis, das; temetés, temetség.
 Zeibenbegleiter, der; halottkísérő.
 Zeibenbegleitung, die; halottkíséret, gyász kíséret.
 Zeibenbitter, der; halottjelentő.
 Zeibenbusch, das; halottkönyv.
 Zeibenessen, Zeibemahl, das; halott-tor, gyászlakoma.
 Zeibensafel, die; gyászakolya, gyászszövevények.
 Zeibensarke, die; halottszín, halálázin.
 Zeibengebühr, die; temetési díj.
 Zeibengedicht, das; halotti v. gyász költemény.
 Zeibengepränge, das; gyászpompa, halotti pompa.
 Zeibengeruch, der; halottszag.
 Zeibengerüst, das; gyászpád.
 Zeibengefang, der; gyászének, halotti ének.
 Zeibenhaut, das; halottház, halotti-terem.
 Zeibentrang, der; gyászkoszorú, halottkoszorú.
 Zeibenuust, die; gyászmuzeika, *gyászzene*.
 Zeibepredigt, Zeibenrede, die; gyászbeszéd, halotti beszéd.
 Zeibenstein, der; sírkő.

Zeibenträger, der; halottvivő.
 Zeibentuch, das; szemfűdél, halottlepel.
 Zeibenwagen, der; gyászkoscsi, halottkocsi.
 Zeibenwärter, der; halottőr.
 Zeibenzug, der; halottkíséret, gyász kíséret.
 Zeibenraum, der; halott, holttest; test.
 Zeibt, mn. és ih, könnyű; könnyen; man findet nicht —, nem könnyen, nem egy könnyen v. hamar akadni (ra, re)
 Zeibfertig, mn. csintalan, pajkos, pajsán, dévaj.
 Zeibfertigkeit, die; csintalanság, pajkoság, pajsánosság, dévajság.
 Zeibfüßig, mn, könnyűlábú, sürge.
 Zeibfüßig, mn. könnyenlívő, hiedőkeny.
 Zeibfüßigkeit, die; könnyenlívés, hiedőkenység.
 Zeibigkeit, die; könnyűség; könnyűdség; sürgeség, elevenesség.
 Zeibfisch, ih. könnyen, könnyeden.
 Zeibfisch, der, Zeibfischigkeit, die; könnyelműség, lengesség.
 Zeibfischigkeit, mn. könnyelmű, lenge.
 Zeid, das; szenved, baj, kín; bánat, sérelem; bú; bánat; kedvetlenség, toroh; *sajon*, szánakodás, fájlalás; gyász; einem ein —, etwas zu Zeide thun, valakit megbántani, valakinek bűt, bajt, kedvetlenséget okozni, szerzeni; sich ein Zeides thun, magát megölni; vor — sterben, bujában meghalni; Zeid und Zeid, jó és bal

szerencse; im Zeide gehen, gyászbau járnai, gyászolni; wieder zu Zeid' noch zu Zeid, sem hasznára, sem kárára.
 Zeid, ih. sajnosan, terhesen, kedvetlenül, bajesan; es ist mir —, sajnosan esik, sajnálom; das thut mir —, ezt sajnálom, fájlalom; sein Tod hat mir sehr — gethan, igen sajnáltam halálát, igen búsuitam halálát.
 Zeiden, cs. és k. rh. szenved; elszenved, megszenved; elik, szivel; séj; Schaden —, kárt vallani.
 Zeiden; das; szenvedés; kinszenvedés; bú, bánat, szomorúság.
 Zeidend, mn. szenvedő; törő; beteg.
 Zeidenfisch, mn. szenvedő; törhető, meglehető. —, ih. szenvedőleg; törhetőleg, meglehetősen.
 Zeidenfrei, mn. bútalan; fájdalmatlan.
 Zeidenhaft, die; szenvedelem, szenvedély.
 Zeidenhaftigkeit, mn. és ih. szenvedelmes, szenvedélyes, indulatos; szenvedelmesen, szenvedélyesen, indulatosan.
 Zeidenhaftigkeit, die; Jónus' kinszenvedése.
 Zeidenstuche, l. Charstuche.
 Zeider, isz. fájdalom! sajnos!
 Zeidfrau, l. Klagefrau.
 Zeidhaus, Zeidhof st. l. Trauerstaid st.
 Zeidig, mn. bús, szomorú; terhes, bajos; sajnos; sazeny; nyomorult; gaz, gonosz; szerencsétlen; boldogtalan; ártalmas; der Zeidige Weib, a' szerencsét-

lon fővényeség; der ledige
Gatan, Zeufel, a' gonosz
lélek.
Reiblich, mn. és ih. tőrhető,
tőrhető, megiehető; tőr-
hetőleg, tőrhetősen, meg-
lehetősen.
Reitragend, mn. búz, bána-
tos, kesergő; gyászoló.
Reidwesen, dat; bú, kín,
szomorúság.
Reihant, l. Reihant.
Reihbibliothek, die; kölcsön-
könyvtár.
Reihcaffé, die; kölcsönpénztár.
Reihen, cs. rh. kölcsönöz;
kölcsön ad, hitelen; köl-
csön kér.
Reihen, dat; kölcsön; köl-
csönözés, kölcsönadás, köl-
csönvétele, kölcsönkerés.
Reiher, ber; kölcsönöző; köl-
csönadó, hitelező; köl-
csönkerő.
Reihant, dat; kölcsönház,
zálogház.
Reihlauf, ber; előpénz, fő-
pénz, foglaló, áldomás.
Reihlaufen, l. Betttuch.
Reim, ber; enyv, enyv; lép.
Reim, Reimen, ber, l. Reim.
Reimen, cs. enyvés, meg-
enyves; enyvbe márt; lé-
pez. —, dat; enyvésés.
Reimfarbe, die; enyvszín.
Reimfuge, die; enyvragasz-
ték.
Reimgrund, ber; agyagos föld.
Reimicht, mn. enyvnamú.
Reimig, mn. enyvés.
Reimkammer, Reimküche, die;
enyves-szoba, (papiros-
gyártóknál).
Reimkessel, ber; enyvüst.
Reimleder, dat; enyvbőr,
Reimpinsel, ber; enyvpamacs,
enyvösset.
Reimruthe, die; enyvvesze-
sző, lépvesző.

Reimfleber, ber; enyvfőző.
Reimflauge, die; őszitörő, lépfa.
Reimstoff, Reim, ber; enyv,
enyv.
Reimtiegel, ber; enyvés ser-
penyő.
Reimtopf, ber; enyvés fazék.
Reimwasser, dat; enyvsvíz.
Rein, ber; len.
Reinader, ber, Reinfeld, dat;
lenföld.
Reinbau, ber; lestermesztés.
Reine, die; kötel; madzag.
Reinen, mn. len, lenbőlvaló;
váason; gyolcs.
Reinenband, dat; madzag,
szineg.
Reinewaare, die; gyolcsárú,
gyolcsportéka; váasonárú,
váasonportéka.
Reinknoten, ber, Reinkofte,
die; lenmagtok, lenbuga.
Reinfrat, dat; len, (nö-
vény).
Reinfuchen, ber; lenesak,
lenmagzsak.
Reinicht, dat; lenmagolaj.
Reinsamen, ber; lenmag.
Reinstraße, die, Reinsfad,
ber; kötelút, hajóhuzó-út.
Reintuch, l. Betttuch.
Reinwand, die; gyolcs; vá-
sson.
Reinwanden, mn. gyolcs,
gyolcsból való; váason,
váasonból való.
Reinwandhandel, Reinwand-
fram, ber; gyolcsárulás,
gyolcskereskedés; vásson-
árulás, vássonkereskedés.
Reinwandhändler, ber; gyolcs-
áros, gyolcskezelkedő;
vássonáros, vássonkeres-
kedő.
Reinwandladen, ber, Reinwand-
bude, die; gyolcsbolt;
vássonbolt.
Reinweber, ber; takács.
Reinweberst, die; takácság.

Reinweberstuhl, ber; szövő-
szék, szováta.
Reipzig, dat; Lipse, Leip-
zig, (város).
Reipsiger, ber; lipcei.
Reife, mf. cs. csendes, lassú,
halk; gyöngö, könnyű,
(álom); éles, (hallás). —
ih. csendesen lassan, hal-
kan, halkkal; gyöngén,
könnyen.
Reisereiter, ber; kém, kém-
lelőző.
Reiste, die; heveder, lécs-
darab; párkány, párká-
nyozat, pártázat; lécs;
lágycék, —, die, Reist, ber;
nagyisom; isópók, (mind
kettő lovaknál).
Reisten, ber; kaptá, kaptafa;
sámsa; über einen — ge-
fötágen, egy húrón pon-
dultek, egy bordában szö-
tek; Schuster bleib bei dei-
nem —, varga ne tovább
a' kaptánál, kiki maga
mesterségét tizze.
Reisten, cs. teljesít, megad,
tesz, cselekszik, segít;
einen Eid —, föleskünni;
einem Gesellschaft —, va-
lakit v. valakivel társul-
mulatni; Genüge —, eleget
tenni.
Reistenbeutel, die; dob, lá-
gyékdob.
Reistenbinde, die; lágycékpólya.
Reistenbruch, ber; lágycéksevr.
Reistenbrüste, die; lágycékmi-
rigy.
Reistenschneider, ber; kaptás,
sámsacsináló.
Reistenwerk, dat; párkányo-
zat, pártázat.
Reistung, die; teljesítés, cse-
lekvés, megtevés, véghez-
vitel.
Reitband, dat; veszték, ve-
szőrszalag.

Leite, die; lejtő, ereszkedő; lajt.
 Leitner, cs. vezető; intéző, kormányozó, veszerél, igazgató.
 Leiter, l. Führer.
 Letter, die; létra, lábtő, lajtörja; korcsolya; székéroldal; kánpad.
 Leiterbaum, der; létraoldal.
 Leiterchen, das; lábtőka, létrácska.
 Leiterproffe, die; létrafog.
 Leiterwagen, der; szekér, parasztkocsi.
 Leitfaden, der; vezérfonal.
 Leitfeuer, das; gyújtótű.
 Leithammer, der; vezérrűri; kolompos.
 Leitholz, das; gyalaszárny.
 Leithund, der; vezérob, vezérkuty.
 Leitriemen, der; póráz.
 Leitseil, das; gyeplő.
 Leitstern, der; vezércsillag.
 Leitstau, das; vezérkötél.
 Leitung, die; vezetős; intézős, kormányozás, veszerlés.
 Lemberg, das; Lemberg, (város).
 Lende, die; ágyék, vékony; czomb.
 Lendenbraten, der; bagdánypecsenye, felsárpecsenye, vesöpecsenye.
 Lendengries, der; vesekő; veseporond.
 Lendenlahm, mn. bémavéknyu, bémagyéku.
 Lendenstüd, das, l. Lendenbraten.
 Lendentuch, das; vékonyfájás.
 Lene, die, Lenken, das; Lencsi, Lenka, (növény).
 Lenen, cs. tórit; fordít; intéző, igazgat kormányoz; hajt, (lovakat); fűg jut Jugend —, az erény' útjára tórní.

Lenfriemen, der; gyeplő, gyeplőkarj.
 Lenffam, mn. és ih. engedékeny, hajlékony, hajtható; engedékenyül.
 Lenffeil, das; gyeplő.
 Lenftung, die; fordítás; igazgatás, intézős, hajtás.
 Lenj, der; tavasz, kikelet.
 Lenjmonat, der; böjtmás, böjtmás' hava.
 Leo, der; Léo, (finév).
 Leonhard, der; Léonárt, (finév).
 Leonore, Lenore, l. Eleonore.
 Leopard, der; párducz.
 Lerche, die; pacsirta; Lerchenkreischen, pacsirták fogni (hálóval).
 Lerchenbaum, l. Lerche.
 Lerchenfang, der; pacsirtafogás.
 Lerchengarn, das; pacsirtaháló.
 Lerchenkreischen, das; pacsirtajárás, pacsirtaköltözés; pacsirtafogás.
 Lerchenkrieh, der; pacsirtajárás, pacsirtaköltözés; pacsirtafogás.
 Lerchenseit, die; pacsirták' ideje.
 Lerm, l. Lärm.
 Lernbegierde, l. Lehrbegierde.
 Lernen, cs. tanul, megtanul.
 Lernende, der; tanuló, tanítvány.
 Lernzeit, die; tanulókor; inaskor.
 Lesbar, l. Leserlich.
 Lese, die; szedős, szedogetés; böngészés; szüret; ütős; (kártyajátékban).
 Lesear, die; olvasómód.
 Lesebuch, das; olvasókönyv; mulattató könyv.
 Lesen, cs. és k. rh. olvas; tanít, magyaráz, fejteget; über den Homer —, Homéért fejtegetni, magya-

rászni; heute wird nicht gelesen, ma nem lesz leolcok, iskola; etwas aus jemandes Gesicht, in dessen Augen —, valamit valaki' képn v. szeméből olvasni.
 Lesen, das; lefung, die; olvasás.
 Lesen, cs. rh. szed, szedoget; böngész; szüretel.
 Lesenwerth, mn. olvasásra méltó v. érdemos.
 Lesepult, das; olvasótámasz.
 Leser, der; olvasó; szedő; böngész; szüretelő.
 Leserlich, mn. és ih. olvasható; olvashatólag.
 Leseschule, die; olvasóiskola, ki-iskola.
 Lesestunde, die; olvasóóra, olvasás' órája; leckeóra.
 Leseseit, die; szüret' ideje.
 Letten, der; agyag, faxekas-agyag.
 Lettengrube, die; agyagverem.
 Letter, die; öntött betű.
 Letztlich, Letzig, mn. agyagon.
 Letzen, cs. vidit, vidámit; gyöngyörit, örvendit; gyönyörködik.
 Letzt, mn. utolsó, végső, szélső; zum letzten Male, utolszor; es ist mein Letztes, ez utolsó állérom. —, ih. utolszor; a' minap.
 Letzt, Letzte, die, Letzt, das; utólja v. vége (valaminek); auf die Letzt, utoljára; zu guter Letzt, végzetül, utóljára.
 Letztes, Letztin, Letztlich, ih. utolszor, utoljára; a' minap.
 Letztwillig, mn. végintézetí, végakarati, végrendelkezésí.
 Leuchte, die; lámpa; világfény.
 Leuchten, k. világol, világ-

lik; fénylik, ragyog, tündöklök. —, ca. világit, világoztat; das leuchtet in die Augen, ex szembe tünik; einem beim v. nach Hause —, valakit lámpával haza kísérni.

leuchten, das; világitás, világoztatás; fénylés, ragyogás, tündöklés.

leuchter, der; gyertyatartó.

leuchterstuhl, der; gyertyaláb.

leuchterfeuer, das; vesztés, jeltűz.

leuchtflugel, die; fénygolyó.

leuchthurm, der; fénytorony.

leugnen, l. lügen.

leumund, der; hir, név; jobár, jónév.

leutchen, t. leute, t. emberok; cseléd, cselédek; soloi (valakinek); unter die leute kommen, embernek közé menni, társaságot látni; unter die leute gehen, elterjeszteni; elhíresztelni.

leutebetrüger, der; embercsaló, gazember.

leutenfchen, mn. vad, emberkerülő.

leutenfchinder, der; embernyúzó.

leutenfchinderen, die; embernyúzás.

leutlich, mn. nyájas, szives, kegyes; népes. —, lh. nyájasan.

leutlichteit, die; nyájasság, sziveség.

levante, die; Levante, (keleti része a földközi tengernek).

levit, der; levita; einem den leviten lefen, valakit megmozni, megkorpáztatni, lefordítani.

levitisch, mn. levitai.

leuchte, die; asínos ibolya.

leuchtentod, der; ibolyatód.

leuxion, das; szótár, szókönyv.

lezer, die; lant; nyenyere; — es ist immer eine —, die alte —, es bleibt immer bei einer —, mindig egy hárt penget, mindig egy bakot nyúz.

lezermann, der; lantos; nyenyérés.

lezeren, cs. lantol; nyenyérés; er lezert mir die Ohren davon voll, tola bezárol füleimet vele.

leizen, der, l. Zoll, Xettse.

licht, das; világ, világozás; fény; gyertya; einem vor dem lichte stehen, valaki elől elvenni a világozást, világ előtt állni; einem aus dem lichte gehen, valaki elől elmenni, világozástól elmenni; bei lichte arbeiten, világnál dolgozni; das — der Welt erblicken, születni, napvilágot látni; eine sache in das gebürige — setzen, in ein fallisches — stellen, in einem fallischen lichte segen, valamely dolgot kellőleg fölvilágoztatni, rosszul, balul előterjeszteni, hamis oldalról mutatni; einem in einer sache — geben, valakit valamiben fölvilágoztatni; an das — bringen napfényre hozni, nyilvánnossá tenni; etwas bei lichte besetzen, valamit küszölről megnézni, jól megvizsgálni; sich selbst im lichte stehen, önmagát akadályozni, saját hasznát, javát nem látni; einen hinter das — führen, valakit rácsodni, elámitni.

licht, mn. világozás, fény; gyér, ritkás, tisztás, világos; bei hellem, lichtem tage, fényes nappal.

lichtarbeit, die; gyertyázás; éjmunka.

lichtbaum, der; fényfa.

lichtbraun, mn. világozbarana; világozpej.

lichten, cs. világit, világoztat; tündöklik; ritkít; kiürít, kiüresít; folszed, felhúz (horgonyt). —, vh. világnál, világozást, világozódik.

lichter, der; kirakó-sajka.

lichterloh, ib. — brennen, lobogva v. lánggal égni.

lichtfarben, mn, szöke, szöcske; világozszínű.

lichtform, der; gyertyaminta, gyertyaműtő.

lichtfuchel, der; világozárka, (lő).

lichtgelb, lichtgrau oc. l. hellgelb, hellgrau, cc.

lichtgießer, der; gyertyaműtő.

lichtgut, der; gyertyaműtő, világoztó.

lichthaften, der; gyertyaszekrény.

lichtkerze, die; viaszgyertya.

lichtknecht, der; gyertyavég-tartó.

lichtkorb, der; gyertyakosár.

lichtmasse, die; fénytömeg.

lichtmaterie, die; fényanyag.

lichtmeße, die; gyertyaszemtelő boldog-asszony.

lichtputz, lichtseere, die koppanító, hamvvető.

lichtputzschale, die, lichtputzscheller, der; koppanítólap, hamvvetőtalp.

lichtpußer, der; gyertyatisztító.

lichtrecht, das; fényjog, világozás joga.

Lichtrose, *dic*, Lichtrózsa, *dar*; mácsvirág.
 Lichtscheu, *mn.* fénykerülő.
 Lichtschein, *ber*; fényellen-
 zék, világellenző.
 Lichtschuppe, *dic*; gyertya-
 hámv.
 Lichtspiel, *ber*; gyertyavess-
 ző.
 Lichtstod, *ber*; gyertyatartó.
 Lichtstrahl, *ber*; fényugár,
 viláugsugár; sugár.
 Lichtstumpf, *ber*; gye tyavég.
 Lichtträger, *ber*; gyertya-
 hordó, gyertyahordozó;
 fénylő, világító.
 Lichtung, *dic*; világítás, vi-
 lágosítás; felhuzása (a'
 horgonynak).
 Lichtvoll, *mn.* világos, fényes,
 fényteli, világteli; vilá-
 gos, értelmes.
 Lichtzeichen, *dar*; gyertya-
 mártás.
 Lichtzieher, *ber*; gyertya-
 mártó.
 Lieb, *mn.* és *ih.* kedves,
 kellemes, édes; *einm* —
 haben, valakit kedvelni,
 szeretni; — gewinnen,
 megszeretni, megkedvel-
 ni; so — mir mein Leben
 ist, mint életem szeretem;
 der liebe Gott! jó isten!
 boldog isten! szerelmes is-
 tenem! das liebe Brod!
 istenadta kenyere! ich ha-
 be meine liebe Noth, elég
 bajom van nekem; mein
 Lieber, meine Liebe, édes-
 sem, kedvesem; Liebes
 und Gutes, a' mi csak
 szép és jó; etwas Liebes
 haben, szerelmeben len-
 ni, valakit szeretni.
 Liebäugeln, *k.* kacsing, ka-
 csong; kacsingat, kacson-
 gat.
 Liebchen, *dar*; szerető; mein

—, édesem, kedvesem;
 szivem, lelkem.
 Lieben, (*ozim*); Euere —,
 kedvesség.
 Liebe, *dic*; szeretet; szerel-
 lem; szívesség; kegyes-
 ség; thun Sie mir die —,
 tegye meg ezt a' szívessé-
 get, legyen ezzel a' szí-
 vességgel; falte Hände,
 warum —, hideg kéz,
 meleg szv; hideg kéz,
 hő kebel.
 Liebelich, *dic*; szerelmeske-
 dés, szeretkezés.
 Lieben, *k.* szerelmeskedik,
 szeretkezik.
 Lieben, *cs.* szeret; kedvel.
 Liebestwirdig, *mn.* és *ih.*
 szerelmes, szeretetre-
 méltó; szerelmeben.
 Liebestwürdigkeit, *dic*; sze-
 relmetesség.
 Lieber, *ih.* inkább, jobban.
 Liebesbenteuer, *dar*; szere-
 lomkaland.
 Liebestaugenheit, *dic*; sze-
 relmeskedés, szerelmeüg.
 Liebesapfel, *ber*; szerelme'
 almája, paradicsomalma.
 Liebesbegebenheit, *dic*; sze-
 relmi történet; szerelmi
 eset.
 Liebesblid, *ber*; szerelmes
 tekintet v. pillantás.
 Liebesbrief, *ber*; szerelmes
 levél.
 Liebesbriefchen, *dar*; *édesl.*
 Liebesbrief, *ber*; szíves tét
 v. szolgálat.
 Liebeserkärung, *dic*; szere-
 lomvallás.
 Liebeslieber, *dar*; szerelme-
 lés.
 Liebesgedanken, *t.* szerelmes
 gondolatok.
 Liebesgedicht, *dar*; szerelmes
 költemény.
 Liebesgeschichte, *dic*; szerelme-

történet, szerelmes törté-
 net.
 Liebesgespräch, *dar*; szerel-
 mes beszélgetés.
 Liebesgott, *ber*; szerelme-
 isten.
 Liebesgöttinn, *dic*; szerelme-
 istennő.
 Liebeshandel, *ber*; szerelme-
 ügy.
 Liebeskrankheit, *dic*; szere-
 lem-kór, szerelembaj.
 Liebeslied, *dar*; szerelmedal,
 szerelmenek.
 Liebestrahl, *dar*; szerelme-
 jegy; utolsó v. szent ve-
 csora.
 Liebestaar, *dar*; szerelmes
 pár.
 Liebestaub, *dar*; szerelme'
 szőke.
 Liebestrauf, *ber*; szerelme-
 ital.
 Liebestwurf, *dar*; kegyes tét,
 jótét.
 Liebestwuth, *dic*; szerelme-
 düh.
 Liebesvoll, *mn.* szeretetteli.
 Liebesher, *ber*; szerető; ked-
 velő.
 Liebesherren, *dic*; szerelmes-
 kedés; kedvelés.
 Liebesfen, *cs.* csirógat, édelg,
 (-val, -vel), hiszlg,
 (-nak, -nek).
 Liebesfen, *mn.* csirógató
 édelgő, hiszlgő.
 Liebesfung, *dic*; csirógatás,
 édelgés, hiszlgés.
 Lieblich, *mn.* édes, kedves,
 kellemes, gyönyörű. —,
 ih. kellemesen, gyönyö-
 rűen.
 Lieblichkeit, *dic*; kellemesség,
 kedvesség.
 Lieblich, *ber*; kedvencz.
 Lieblingfarbe, *dic*; kedvencs-
 szín.

- Zieblingsideen, t, kedvenc-ideák.
- Zieblingswort, dat; kedvencsz, kedves szó.
- Zieblingsünde, bit; kedvencbűn.
- Ziebles, mn. szeretetlen, könyörületlen; szeretetlenül.
- Ziebsüßigkeit, die; szeretetlenség.
- Ziebreich, mn. és ih. kegyes, szives, kedves; szivesen, kedvesen.
- Ziebreit, der; kecs, báj, kellem.
- Ziebreitend, mn. kecses, bájos, kellemes.
- Ziebschaft, die; szerelem; szerelemkedés.
- Ziebsüß, mn. legszívosebb, legkedvesebb.
- Ziebsüß, der; barát; szerető; férj.
- Ziebsüß, die; barátinő; szerető; nő, feleség.
- Ziebsüßel, dat; levestikon.
- Ziebswerth, mn. kedves, szeretetreméltó.
- Zieb, dat; dal; ének.
- Ziebschen, dat; dalocska; énekeske.
- Ziebsbuch, dat; dalkönyv; énekeskönyv.
- Ziebsdichter, der; dalmok, dalköltő.
- Ziebslied, mn. tunya, lomha, renyhe; ronda. puruttya; korhel; vásott, felett. —, ih. tunyán, renyhén; rondán, purutytyán; korhelül; vásottan, felettlen.
- Ziebsliche, der; korhel; lomhas.
- Ziebslichkeit, die; tunyasság; rondasság; korhelség; zabolatlanság.
- Zieferant, der; szállító, áruszerző, áruszolgáltató.
- Ziefern, cs. átad, szolgáltató; szállító; eine Schicht, ein Treffen —, megütközni, megverekedni; einen —, valakit elveszteni, megrontani.
- Zieferung, die; áruszerzés v. szolgáltatás, szállítás; szállítmány; sarez.
- Zieferungsbüchlein, Zieferbüchlein, der; áruszolgáltatási nyugtatóvány.
- Zieferungsbüchlein, der; áruszolgáltatási levele.
- Ziefland, dat; Liffand, (tartomány).
- Ziefländer, der; liffandi.
- Ziefländisch, mn. liffandi.
- Ziegen, k. rh. fekszik, hever; van, tartózkodik; auf den Änien —, térdén állni, térdelni; frank zu Pferde —, táborban belégen fekünni; vor einer Stadt —, város előtt táborozni; — lassen, elhagyni; rechter, linker Hand — lassen, jobbra, balra hagyni; den ganzen Tag über den Büchern —, egész nap könyvekben bujkálni; unter der Last der Arbeit — bleiben, sok haj teher v. dolog alatt elveszni. —, sz-n. rh. sügg (-tól, -től), áll (rajta); es liegt an ihm, töle sügg, rajta áll; die Schuld liegt an ihm, ő az oka; es liegt mir daran, tetemes dolog roám néve, azzal gondolok; es liegt nicht daran, mindegy, semmi; es liegt mir an allen Gliedern, elfogta minden tagjaimat; es liegt mir an der Brust, mellemet szorítja.
- Ziegen, dat; fekvés.
- Ziegen, mn. fekvő; ingatlan.
- Ziechen, dat; Örsike, Böse, Peri, Perzsaiké, (növény).
- Ziechensch, dat; komócsin.
- Zieutenant, der; hadnagy.
- Zieutenantstefle, die; hadnagyság.
- Zieite, die; lilium.
- Zieitenartig, mn. liliumnemű.
- Zieitenbaum, der; pompafa.
- Zieitenhoazinthe, die; kancsó jácsmint.
- Zieitenjaffe, die; fehér nárcisz.
- Zieitenkreuz, dat; liliumkereszt.
- Zieitenst, dat; liliumolaj.
- Zieitenweiß, mn. liliumfehér.
- Zieila, dat; lilaszín, organavirágzin.
- Zieimnab, die; csitromvíz, csitromlé.
- Zieimnabemacher, Zieimnabeschel, der; csitromvíz-készítő.
- Zieimone, Zieimonte, die; csitrom.
- Zieimonenbaum, der; csitromfa.
- Zieinde, l. Zieinde.
- Zieinde, die, Zieindenbaum, der; hárs, hársfa, szádok.
- Zieindenaeze, die; hársáteszor.
- Zieindenbaß, der; hárskéreg, hársbőj.
- Zieindenblüthe, die; hársavirág.
- Zieindenblüthwasser, dat; hársavirág.
- Zieidern, cs. enyhít, enyhészt; könnyebbit, csillapít. —, vh. enyhül, enyhed; csillapúl, könnyebbit.
- Zieidernb, mn. enyhítő, enyhésztő.
- Zieidernung, die; enyhítés.

enyhesedés; enyhedés, enyhülés.
 FINDERUNGSMITTEL, das; enyhász, enyhítő szer.
 Lindwurm, der; sárkány.
 Linéal, das; vonas, lénia.
 Linimente, t. l. Gesehtésjg.
 Linie, die; vonal; sor; nem-ig.
 Lindenblatt, das; vonallap.
 Linien-schiff, das; sorhajó.
 Linientruppen, t. sorhadak, sorsereg, sorakozás.
 Linienzieher, der; vonalzó, léniazó.
 Liniret, cs. vonalos, léniaz.
 List, mn. bal; balog, sete; die linke Hand, die linke, balkés; s'ch eine Frau an die linke Hand antrauen lassen, valakivel balkésre esküdni; die linke Seite, (valaminek) fonákja, vis-szája, hátlapja v. oldala.
 Listig, mn. és ih. balga, sete p ügyetlen; balgán, setén, ügyetlenül.
 Listig, ih. balra, balról, balfelől; visszájáról, visszájáróra, kifordítva, megfordítva; balul; — seyn, balog; — essen, spíelen se., balkéznel enni, játazani se.; — um fecht euch! balra fordulj!
 Listig, die; lencse.
 Linsenbaum, der; dudafürt.
 Linsenbrunn, mn. lencsealaku, lencsédéd.
 Linsenglas, das; üveglencse.
 Linsenstein, der; lencsekő, lencsekövec.
 Linsenuppe, die; lencseleves.
 Lippe, die; ajak, ajk.
 Lippenbuchsstab, der; ajak-betű.
 Lippenstift, der; ajakkal.
 Lispeln, k. selypít, selypeg; susog; sziszeg.

Lispeln, das; selypítés, selypegés; susogás; sziszegés.
 Lisper, der; selyp, selypítő, selypegő; susogó; sziszegő.
 Lissabon, das; Lizabon, (város).
 List, die; csel, csemp, fortély, ravaszág.
 Liste, die; lajstrom, jegyzék; mutató.
 Listig, die; csempes, ravasz, fortélyos.
 Litauen, die; litánia.
 Littauen, das; Litvánia, (tartomány).
 Litauer, der; litván.
 Litauisch, mn. litván.
 Littarisch, mn. tudományos.
 Littarator, der; literator, tudós; könyvismerő, könyvertő.
 Littatur, die; literatura, tudományosság; könyvtudomány.
 Liturgie, die; liturgia.
 Litze, die; zsineg, zsinór.
 Litze, die; liberia, cselédruha.
 Litzebediente, der; liberida inas.
 Livorno, das; Livorno, (város).
 Lob, das; dics; dicséret; ein gutes — haben, jó véleményben v. hírbén lenni, állani valakimél, jó hírenek lenni.
 Lobbestürze, das; dicsvágy, dicsasomj.
 Lobbegierig, mn. dicsvágyó, dicsasomjas.
 Loben, cs. dicsér; tetszik neki, jóvá hagy; ich losse mir den und den, das und das, nekem ez meg ez tetszik, ezt meg ezt jóvá hagyom.

Lobenswürdig, mn. dicséretes, dicséretre méltó.
 Lobserhebung, die; magasztalás, dicsérés.
 Lobgebiet, das; dicsérő költetmény v. verseszt.
 Lobgesang, der, Loblied, das; dicsérő ének.
 Loblich, mn. dicséretes; tekiintetes, nemes, (csám).
 Lobopfer, das; dicsérő áldozat.
 Lobpreis, cs. rh. dicsélt, magasztal, dicsér.
 Lobpsalm, der; dicsérő zsoltár.
 Lobrede, die; dicsőszó, dicsérő beszéd.
 Lobredner, der; dicsőszónok.
 Lobrednerisch, mn. dicsőszónoki.
 Lobringen, k. rh. dicsélt, magasztal (énekbén).
 Lobspruch, der; dicséret, dicsérés.
 Lob, das; lyuk, lik; barlang, verem; lék; nyílás; lyuk, (kúpjátékban); s'ch ein — in den Kopf fassen, betörni a' fejét; der Gasse ein — machen, véget vetni a' dolognak; in den wo der Zimmermann das — gefassen hat, az ajtóét keresni, kiállnani; auf dem letzten Loch pfeifen, végsőre jutva lenni.
 Lochbeutel, der; lyukvéső.
 Lochbohrer, der; furó.
 Lochstein, das; lyukacska, likacska.
 Lochweifen, das; lyukacso-vas; nyerges-ár; asztalos-véső.
 Lochen, cs. lyukaszt, likaszt; lyuggat, liggat.
 Locherig, mn. lyukas, likas; lyukacsos, likacsos.
 Lochnaß, das; csalétek.

Zeddén, *das*; fürtöcake, hajfürtöcake.
Zede, *die*; fürt, hajfürt; csal, csalogatás.
Zeden, *cs.* fürtöz; csal, csalogat, édesget, kecséget (-hoz, -hez).
Zedter, *mn.* tág, ingó, lógo; porhanyó, parázs, puha, lágy; ritka, vigályos; könnyen költő v. élő.
Zedern, *cs.* l. *Nussodern*.
Zedig, *mn.* fürtös.
Zedseife, *die*; csalsíp.
Zedseife, *die*; csalétek.
Zedstimme, *die*; csalászó, csalhang.
Zedvogel, *ber*; csalmadár.
Zedersche, *die*; pernye.
Zedern, *k.* lobog, lobban.
Zeffel, *ber*; kanál, kalán; elu — vol, egy kanállal.
Zeffelbech, *das*; kanalas, kanáltartó.
Zeffelente, *die*; kanálos rézce.
Zeffelen, *l.* Zeffelen.
Zeffelernig, *mn.* kanáldad, kanálalakú.
Zeffelgans, *die*; kanálos gém.
Zeffelraut, *das*; torna.
Zeffeln, *cs.* kanalaz.
Zeffelschale, *die*; kanálfej.
Zeffelstiel, *ber*; kanálnyel.
Zegarithmus, *ber*; logaritmus.
Zege, *die*; páholy.
Zegif, *die*, *l.* *Bernunftlehre*.
Zegifer, *ber*; logikus.
Zegisch, *mn.* logikai.
Zehbeite, *Zehbrühe*, *die*; cserlő; csáva.
Zehje, *die*; lob, láng; caer, caerlő; csáva.
Zehsche, *die*; csertölgy.
Zehen, *k.* lobog. —, *cs.* kíéget, kilángol.
Zehen, *cs.* caerz; csával.
Zehensdär. II.

Zehfarbe, *die*; caerzsin.
Zehfarben, *mn.* caerzsiü.
Zehgar, *mn.* caerzett; szávalt.
Zehgürber, *ber*; timár; caerzövärga.
Zehgürberer, *die*; timárság.
Zehgrube, *die*; csáva, csávagödör.
Zehhaus, *das*, *Zehschoppen*, *ber*; caerpajta.
Zehmühle, *die*; caerkölyű.
Zehsüchen, *Zehsüßen*, *Zehsäße*, *ber*; caerzak.
Zehn, *ber*; jutalom; díj; bér, zsold, fizetés; um — arbeiten, bérért, fizetésért dolgozni.
Zehnarbeit, *die*; bérmunka.
Zehnarbeiter, *ber*; bér munkás.
Zehbediente, *ber*; bérinas.
Zehnen, *cs.* fizet, jutalmaz; megfizet, visszafizet; mit *Huand* —, rosszal fizetni, rosszal halálni meg; es *loht die Wöhe*, v. es *loht sich der Wöhe*, megérdemli a' fáradságot.
Zehntutsche, *die*; bérhintó, bérkocsi.
Zehntutscher, *ber*; bérkocsis.
Zehntüscher, *ber*; bérjuhász.
Zehntüschtig, *mn.* bérvágyó, bérzomjas.
Zehnung, *die*; fizetés, zsold, bér.
Zehnungstag, *ber*; zsoldnap, bérnap, fizetés' napja.
Zehnbard, *ber*; lombard.
Zehnbarden, *die*; Lombardia.
Zehnbardisch, *mn.* lombard.
Zehnbet, *Zehnbetpiel*, *das*; lombor, (kártyajáték).
Zehndon, *das*; London, (város).
Zoos, *das*; sors, végzet; sorsjegy, sorslevelke; koczká.

Zoosen, *k.* sorsot vet v. húz, sorsol.
Zoosflugel, *die*; sorgolyó.
Zorber, *Zorbeerbaum*, *ber*; babér; repkényborostyán.
Zorberblatt, *das*; babérlevél.
Zorberte, *die*; babérgyö. *Zorbergrün*, *mn.* babérzöld.
Zorbeerholz, *das*; babérfá.
Zorbertirischbaum, *ber*; borostyánmeggy.
Zorberfrau, *ber*; babérkoszoru.
Zorberkraut, *das*; boroszlan.
Zorberölhl, *das*; babérolaj.
Zorberrose, *die*; oleandortorokroi; ragyabura.
Zorberzweig, *ber*; babérgág.
Zos, *das*, *l.* *Zoos*.
Zos, *mn.* és *ih.* tág, ingó; olvált, szabadult; korlátlan; szabad, szabados; csintalan, pajkos; szabadon; (összetételekben), el, fel, föl, ki, le, meg, szét; (származtatásban); tlan, tlen, atlan, etlen, talan, telen; tlan' darauf —! rajta! neki!
Zosarbeiten, *cs.* elválaszt, fel-, el-, megszabadít (munkával); levág, letör.
Zosbinden, *cs.* rh. fel-, elold.
Zosbrechen, *cs.* és *k.* rh. el-, letör; el-, letörik; ki-, elétör; ráüt, ráront.
Zosbrennen, *k.* és *cs.* rh. elszul, elgyúl; elsüt.
Zosbringen, *cs.* rh. elválaszt, megszabadít.
Zoschblatt, *das*; egy levél itató-papiros.
Zoschbrand, *ber*; üszök.
Zosche, *die*; oltódézsza; vaspor; szénpor; sajka.
Zoschen, *cs.* olt, elolt; megolt; csillapít; eltöröl (be-

süt); kiürít (hajót), ki-
 rak (áru).
 Zöfcher, der, Zöfchoru, das;
 gyertyaoltó, oltókúp.
 Zöfchöfe, die; holtzón.
 Zöfchpapier, das; itató-pa-
 pirus.
 Zöfchpfaune, Zöfchtonne, die;
 oltókád, oltódézsza.
 Zöfchplatz, der; kirakodóhely.
 Zöfchtrög, der; oltótéknő, ol-
 tóválu.
 Zöfchung, die; oltás, elol-
 tás, megoltás, kitörlés;
 kirakodás.
 Zöfchwasser, das; oltóvíz;
 edzővíz.
 Zödbrechen, cs. szét-, le-, ki-
 csavar.
 Zödriffen, cs. el-, kisüt,
 el-, kilő.
 Zöfe, mn. tárgy, ingó; csin-
 talan, pajkos; silány,
 rossz; löfés Geld, rossz
 pénz; ein löfer Vogel,
 csapodár; ein löfer Schelm,
 pajkos fi; ein löfes Wäd-
 chen, csintalan leány; sie
 hat ein löfes Maul, rossz
 nyelve, nagy szája van.
 Zöfgefeß, das; váltásdíj,
 váltáságpénz.
 Zöfen, cs. el-, megold;
 elsüt, kilő (ágyut); meg-
 sejt (talányt); meg-, ki-
 szabadít, kivált; eltöröl
 (törvényt); kap, bevesz
 (pénzt), árul.
 Zöfeschüffel, der; bünbocsá-
 tó hatalom.
 Zöfjahren, k. és cs. rh. szét-
 pattan, szétomlik; szétjár.
 Zöfgeben, cs. rh. elbocsát,
 elereszt.
 Zöfgebung, die; elbocsátás,
 eleresztés.
 Zöfgehen, k. rh. szétmegy,
 neki megy; elsül.
 Zöghirten, cs. leövez.

Zöghöfeln, cs. kihorgol.
 Zöghafen, cs. kiképcsöl.
 Zöghalftern, cs. lesfékel.
 Zöghelfen, k. rh. kiségit, ki-
 szabadít.
 Zögheten, cs. szétuszít.
 Zöghaufen, cs. kivált.
 Zöghüßlich, mn. kiváltható.
 Zöghaufung, die; kiváltás.
 Zöghetten, cs. kilánczol.
 Zöghittet, cs. el-, szétvá-
 laszt.
 Zöghnüßfen, cs. ki-, fel-
 old; széthurkol.
 Zöghoppeln, cs. ki-, szétfűs.
 Zöghriegen, cs. el-, kiszaba-
 dit, elválaszt.
 Zöghaffen, cs. rh. el-, ki-
 ereszt, szétbocsát.
 Zöghaffung, die; elbocsátás.
 Zöghen, k. vaktában él.
 Zöghigen, cs. rh. vaktában
 hazud.
 Zöghinchen, cs. elold; kisza-
 badít.
 Zöghmachung, eloldás; kisza-
 badítás.
 Zöghpreßen, cs. szétcsajtol, szét-
 présel, szénnyom.
 Zöghreiffen, k. és cs. rh. el-,
 le-, szétszakad v. szakul;
 el-, le-, szétszakaszt v.
 szakít.
 Zöghritteln, cs. szétrás.
 Zöghügen, cs. el-, szétfűré-
 szel.
 Zöghigen, cs. felszabadít
 (inaat st.); lemond, (-ról,
 -ről).
 Zöghigung, die; lemondás.
 Zöghieken, k. és cs. rh. el-
 sül; ol-, kisüt, el-,
 kilő.
 Zöghingen, cs. és k. rh.
 szétüt; lever.
 Zöghlicchen, cs. rh. fel-, le-,
 szétold; felzár.
 Zöghmalen, cs. le-, szét-
 csatol.

Zöghneiben, cs. rh. el-, szét-
 metez.
 Zöghnüren, cs. ki-, szétfűs.
 Zöghrauben, cs. le-, szét-
 kicsavarol, le-, szét-, ki-
 srófol.
 Zöghwären, cs. rh. magát
 kiesküdi.
 Zöghen, k. rh. szabad, sza-
 badan van.
 Zöghspannen, cs. kifog; ki-
 vesz (rámából).
 Zöghprechen, cs. rh. felold,
 felezabadít.
 Zöghprüfung, die; felzaba-
 dítás.
 Zöghpringen, k. rh. neki ug-
 rik.
 Zöghrüden, cs. leöblít, le-
 mos.
 Zöghrümen, k. neki esik.
 Zöghrünnen, cs. el-, szét-
 választ; el-, szétsejt, el-,
 szétbont.
 Zöging, die; jel; jelző;
 sorsolás, sorahuzás v. ve-
 tés; adó; pénz, (árulá-
 sából); gödör; ganaj, (né-
 mely vadaké); Geld ist
 die —, minden emler
 pénzre kiált.
 Zöghverben, k. rh. megsza-
 badul, (től, től).
 Zöghwäfen, cs. szétbont, le-
 sejt, lefejteget; sík —,
 kibontakozni.
 Zöghwirren, cs. el-, szétza-
 var.
 Zöghwäfen, cs. felold, fel-
 szabadít.
 Zöghziehen, cs. és k. rh. ki-,
 szét húz; auf einen —, va-
 laki ellen kikelni.
 Zöth, das; lat; mélymérő,
 mérő; süggön.
 Zöth, das, Zöthe, Zöthung,
 die; forrass.
 Zöthafte, die; forrasska-
 mu.

Potshäse, die; láspuska, golyópuska.
 Potzen, cs. forraszt.
 Potzen, das; forrasztás.
 Potzig, mn. latos, latnyi.
 Potzische, die; nagy-zemű feketés cserszyny.
 Potzsofen, der; forrasztóvas.
 Potzperle, die; aprógyöngy, latgyöngy.
 Potzspanne, die; forrasztó serpenyő.
 Potzst, mn. és ih. függőleges; függőlegesen.
 Potztingen, das; Lotharingia, (tartomány).
 Potztinger, der; lothringi.
 Potzthronen, das; furrás-cső.
 Potzse, Potzsmann, der; hajókalausz; révkalausz; védhajó.
 Potzsen, Potzfeld, das; hajókalauszi díj.
 Potzstein, der; forrasztartó.
 Potte, die, Potzchen, das; Lotti, Carolina.
 Potterbube, der; gazember, semmirekellő.
 Potterie, die; lotteria, sorsjáték.
 Potterleios, das; sors, sors-csédula.
 Potte, Potzspiel, das; lotteria, sorsjáték.
 Potzbaum, der; ezeltis.
 Potze, der; oroszlan.
 Potzenaffe, der; oroszlanmajom, sörényes majom.
 Potzenfuß, der; oroszlanláb; karajos bokál, palástfü.
 Potzengrube, die; oroszlanbarlang, oroszlanverem.
 Potzenhaut, die; oroszlanbőr.
 Potzenherz, das; oroszlan szív; oroszlan szívű.
 Potzenhündchen, das; oroszlaneb, bojtos eb.

Potzenkorn, die; oroszlan-köröm; akánt, (növény).
 Potzenmaul, das; oroszlan-száj; pintyő, (növény).
 Potzenorden, der; oroszlanrend.
 Potzenritter, der; oroszlanrend' vitéze.
 Potzenstaler, der; oroszlan-tallér.
 Potzenzahn, der; oroszlanfog; pitypang, (növény).
 Potzwin, die; növény oroszlan.
 Pucal, der; Lukács, (név).
 Pucca, das; Lucca, (tartomány és város).
 Pucerna, die; kék csigacső, luczerna, német löhere.
 Puch, der; hiúz.
 Puchsaugen, t. hiúzszemek.
 Puchstein, der; hiúzkő, belennitő.
 Pucia, die; Lucia, Lucza, (név).
 Lucian, der; Luczian, (név).
 Lucifer, der; hajnalcsillag; esteisillag; lucifer.
 Püde, die; hézag, réz; hiány, csorba.
 Püdenbiller, der; pótlék, toldalék, hézagöltő, hiánytöltő; ich will nicht sein sein, nem akarok lógósa lenni.
 Püdig, mn. hézagos; hiányos, csorbás.
 Pudel, der; szopóedény; pipa.
 Püdelbirn, die; csecskörte.
 Puder, das; hús; dög dög-hús, dögtest; csalétek; semmirekellő.
 Puderleben, das; folett élet.
 Püderlich, l. Piederlich.
 Pudern, cs. csaléket rak.

—, k. zabolátlanul v. lesletten él.
 Pudeloch, der; Ludolf, (név).
 Püdvica, Püdvise, die; Ludovica, (név).
 Püdvig, der; Lajos, (név).
 Puff, die; lég, levegő; ég; szellő; léleket; in die — hängen, steilen zc., kiakasztani, kitenni a' szellőre; — machen, szellőztetni; seinem Herzen — machen, kipanasztani, kiönteni szívét, tágitani szívét; wieder — bekommen v. löbpfen, ismét lélekezni, v. biztosítva lenni; in die — reden, léget verdesni, össze-vissza beszélni.
 Puffball, der; léghajó.
 Puffbeschreibung, die; légleírás.
 Puffblase, die; buborék.
 Puffchen, das; szellő; lebel.
 Pufften, k. és cs. szellőzik, lebelg; szellőz, szellőztet; fölemel.
 Pufftercheinung, die; légtünetmény.
 Pufftag, der; légfogó, légcatorna.
 Puffteuer, das; légtűz.
 Pufftörmig, Puffartig, mn. légemű.
 Puffteufel, das; légedény.
 Pufftegend, die; légtáj.
 Puffteufel, der; légszellem, légnemű.
 Puffgeschwulst, die; légdaganat.
 Puffhimmel, Puffwelt, der; légkör.
 Pufftig, mn. léges, levegős; szellős, vékony, könnyű; ein pufftiges Kleid, szellős ruha.

Luftflappe, die; szellentvény.
 Luftfugel, die; léggolyó.
 Luftkunde, die; légtudomány,
 légtanítvány, légtan.
 Luftleer, mn. üres, légüres.
 Luftloch, das; szeleelőlyuk.
 Luftmalz; das; légen-szárl-
 tott malata v. szalad.
 Luftmaßchine, die; légmoz-
 gony, légerőműv.
 Luftmaße, die; légtömeg.
 Luftmesser, der; légmérő.
 Luftpumpe, die; légszivá-
 tyú.
 Luftraum, der; légter.
 Luftrohr, die; légcső; gé-
 ge, gőgsíp.
 Luftrohrventile, t. hörgők.
 Luftrohrbruch, der; gőgsíp-
 sérv.
 Luftrohrventilbindung, die;
 gőgsíppyuladás.
 Luftrohrstopf, der; gőg,
 gége.
 Luftrohrschnitt, der; gőg-
 sípmetésés.
 Luftsaß, das; légsó.
 Luftsaute, die; légszlop.
 Luftsaure, die; légsav.
 Luftschiff, das; léghajó.
 Luftschiffahrt, die; léghajó-
 zás, légutazás.
 Luftschiffer, der; léghajós.
 Luftschloß, das; légvár; Luft-
 schloßer bauen, légvárat
 építeni, képzalgeni, ál-
 modozni valamiről.
 Luftschwere, die; légsúly.
 Luftspringer, der; légszökő;
 kötéltáncos; mókus.
 Luftsprung, der; légszökés.
 Luftstreich, der; légverés.
 Lufttheilchen, t. légrészecske,
 léggárny.
 Luftwasser, das; légnedv,
 légvíz.
 Luftwehen, l. Luftercheinung.
 Luftsieber, der; légeresztő,
 légfogatyú.

Luftzug, der; légjárás, lég-
 vonat.
 Luftzylinder, der; léggolyó.
 Zug, der; hazugság.
 Zug, das; barlang, lyuk.
 Zuge, die; hazugság; einen
 Zügen strafen, valakit meg-
 hazudolni; einen auf einer
 — ertappen, valakit ha-
 zugságon kapni.
 Zügen, k. és cs. rh. hazud;
 színél, mutat.
 Zügen, das; hazugság, ha-
 zudás.
 Züghaft, mn. hazug.
 Züghemul, das; hazug; ha-
 mis.
 Züghenphete, der; hamis
 proféta.
 Zügher, der; hazug, hazudó.
 Züße, die; lyuk; ablak.
 Zühmel, der; kamasz, go-
 romba, (ember).
 Zump, der; ringyrongy, gé-
 zengűz, foltbátánfolt,
 (ember).
 Zumpen, cs. ringyrongyol,
 gézengűzöl; sich nicht —
 lassen, magát nem hagy-
 ni gézengűzoltatni.
 Zumpen, der; rongy, ringy-
 rongy; darab, folt.
 Zumpengeld, das; csekély
 pénz, csekély ár.
 Zumpengesindel, Zumpengepaß,
 Zumpenvolf, das; ringy-
 rongynép, gaznép.
 Zumpenhandel, der; rongy-
 áruhá.
 Zumpenhund, Zumpenferl, der;
 ringyrongy, gézengűz,
 (ember).
 Zumpenfram, das; csekély-
 ség, dibdáság; ringy-
 rongybolt.
 Zumpenmesser, das; rongy-
 vágó.
 Zumpenfammer, Zumpenmann,
 der; rongyzedő.

Zumpenstiel, das; ringy-
 rongy-játék, csekély nye-
 reség.
 Zumpentrog, der; rongytek-
 nő.
 Zumpenwaare, die; ringy-
 rongy-áru, díbdáb.
 Zumpenwader, der; rögesz-
 kor.
 Zumpereth, die; ringyrongy
 dolog, semmiség.
 Zumpisch, mn. rongyos; sze-
 gény, nyomorult; galád,
 mocakos, alávaló. —, ih.
 rongyosan; galádul.
 Zumpig, mn. rongyos.
 Zunge, die; tüdő.
 Zungenader, die; tüdőér.
 Zungenbalsam, der; tüdőbal-
 zam.
 Zungenentzündung, die; tü-
 dődől, tüdőgyulladás.
 Zungenfaul, mn. rothadt tü-
 dejtű.
 Zungenfieber, das; tüdőház.
 Zungenfichte, die; tüdőszus-
 mó.
 Zungenfüßel, t. tüdőhasábok,
 tüdőszárnyak.
 Zungenfischwür, das; tüdő-
 sekély.
 Zungenhieß, der; tüdővágás;
 kerek igazság.
 Zungenkranz, das; tüdőfű.
 Zungenmittel, das; tüdőaxer.
 Zungenmoos, das; tüdőmoh.
 Zungenmus, das; tüdőpép.
 Zungenprobe, die; tüdőpróba.
 Zungenstuch, die; tüdővész.
 Zungenstüchtig, mn. tüdővé-
 szes.
 Zünste, die; tengelyszeg.
 Zunte, die; kanót, kanócs;
 mocsébél; — vichen, meg-
 sejdíteni a' veszedelmet.
 Zuntenschloß, der; kanócsbot.
 Zuntanien, das; Lusitania,
 Portugallia.
 Zuß, die; kedv; kéj, öröm,

gyönyör, kény; vágy; mulatság, vigaság; s^{ich} eine — machen, mulatságot csinálni magának; er hat keine — zum Tanzen, nincs kedve táncolni; das war eine —! az volt ám a' kedv, az öröm!
 lustbarheit, die; mulatság, vigaság, vigalom.
 lustbeet, l. luststüß.
 lustbirne, die; kéjleány.
 lustern, lustern, sz-n. totszik; kíván, vágyódik, sovárg; es lustet, lustet nich zu ..., nach ..., vágyom, sovárgok ... után.
 lustern, mn. kíváncsi, sovár; búja.
 lusternheit, die; kíváncsiság, sovárgás; bújavágy.
 lustweddend, mn. kedvőreestő, kedvgerjesztő, kéjszülő.
 lustfahrt, die; kéjkocaisás; kéjhajózás.

lustfeuer, das; mulatótűz, kéjtűz.
 lustgong, der; sétálás.
 lustgarten, der; mulatókert kéjkert.
 lustgärtner, der; kéjkertész.
 lusthaus, das; mulatóház, kertház, kéjház.
 lusthüßchen, das; kertházikó, kéjházikó.
 lustig, mn. vig, vidám, vidor, jókedvű; kies, kellemes, szép; tréfás, mulatságos; furca. —, ih. vigan, vidámul, s^{ich} — machen, vigan, mulatozni; s^{ich} über einen — machen, valakiből tréfát űzni.
 lustigkeit, die; vigaság, vigalom.
 lustigmacher, der; mulattató.
 lustort, der; mulatóhely, kéjhely.
 lustreise, die; mulatóútazás, kéjútazás.

lustschiff, das; mulatóhajó, kéjhajó.
 lustschloß, das; mulatókastély, kéjkastély.
 luststunde, die; bújakör, bújakórság.
 lustspiel, das; vígjáték.
 luststüd, das; virágzak, virágosztály, (kertekben).
 lustwald, der, lustwäldchen, das; mulatóerdő, mulatóerdőske, berek, liget.
 lustwandelu, k. sétál.
 lutheraner, der; lutheranus.
 lutherisch, mn. lutheranus.
 luthertum, das; luthernusság.
 lurus, der; fényezés, parzsfény.
 lycium, das; lycacum.
 lychnis, die, l. lichtroß, lichtstüchen.
 lyneur, der, l. luststein.
 Lyon, das; lion.
 lyonisch, mn. lion.
 lyrisch, mn. lyrai.

M.

M, das; M, (a' német abc-ben 13-dik betű).
 Maal, das; jel, jegy; pécz; emlékjel; anyajegy; bélyeg; mocsok, pecsét, s^{olt}; határjel, határ.
 Maalbaum, der; jelsfa.
 Maalstein, l. Grenzstein.
 Maalzeichen, das; anyajegy; jegy.
 Maas, die; Maas, (folyam).

Maas, l. Maas.
 Maas, die; munka, dolgozás; das Maas ist in der —, a' ruha munkában van; einen in die — nehmen, in der — haben, valakit elővenni, jól megverni, kicsúfolni.
 Maasen, es. csinál, cselekszik, tesz; készit, elkészit; okoz; tesz, nevez

(nak, -nek; -vá, -vé); játsszik, mutat; vet, kóty; lehord, megpirongat; gyáláz, kisebbit; dabei ist nicht zu —, nincs mellette mit nyerni; s^{ich} reich, frank sc. —, gazdagnak, betegnek 's a' t. adni, ki magát; s^{ich} zu etwas —, neki sekünni, ráadni magát valamire; s^{ich} über

- einen —, valakinek neki esni; sőt viel aus einem, aus etwas —, valakit v. valamit nagyra venni; ich mache mir nichts daraus, nem gondolok vele semmit.
- Macherey, die, Machwerk, das; munka, kézimű, csinálmány.
- Macherlohn, das; munkabér.
- Macht, die; hatalom, erő, tehetség; hatalmaság; das steht nicht in meiner —, ez nem áll hatalmam-ban.
- Machtgeber, der; hatalmasó, hatalomadó.
- Machthaber, der; hatalmazott, teljes hatalmú.
- Mächtig, mn. erős, hatalmas; tehetsős; nagy, ropant; bö, tágas. —, ih. erösen, hatalmasan, nagyon; einer Sache — sein, birni valamivel; seiner Sprache — sein, valamelly nyelvet jól érteni.
- Mächtigkeit, die; szélesség, vastagság.
- Machtpruch, der, Machtwort, das; hatalmaszó.
- Maß; Maß und —, esöcselek.
- Maufactur, l. Manufaktur.
- Mäbchen, das; leány, leányzó; hajadon.
- Mabe, die; nyű, pondró, kukacs.
- Madenfaß, der; nyűfészék; emberi test.
- Magis, mn. nyüves, pondrós, kukacos.
- Magreppere, die; csillagkorall.
- Madrigal, das; madrigal.
- Magazin, das; raktár, páhó.
- Magazinverwalter, der; raktárnok.
- Magd, die; szolgáló, szolgálóleány; szűz, leány.
- Magdalene, die; Magdolna, Magda, Magdus, (név).
- Magdeverbingerin, die; szolgálószerszónő.
- Magen, der; gyomor; puczor; süz, (madaraknál); einem hungrigen — ist nicht gut predigen, üres gyomorral nem szívesen hallunk oktatást, üres gyomor nehezen okul.
- Magenader, die; gyomorér.
- Magenarseneb, die; gyomorszer.
- Magenbassam, der; gyomorbalsam.
- Magenbeschwerung, die; gyomorhaj.
- Magenbrech, der; táp.
- Magenbürste, die; gyomorkefe.
- Magenbrüden, das; gyomornyomás.
- Magenbrüste, die; gyomormirigy, húsmind.
- Magenessen, die; gyomorlél, gyomorszesz.
- Magenfieber, das; gyomorláz.
- Magengeföhrtuß, die; gyomordag, gyomordaganat.
- Magenheusten, der; gyomorköh, gyomorköhögés.
- Magenkrampf, der; gyomorgörcs.
- Magenkrankheit, die, Magenweh, das; gyomorfájás.
- Magenmund, Magenstund, der; gyomorszáj; gyomorvüü; gyomorszuk.
- Magenraffer, das; gyomortapasz.
- Magenpille, die; gyomorlabdacs.
- Magenpulver, das; gyomorpör.
- Magensaft, der; gyomornedv.
- Magensaure, die; gyomorsav.
- Magenschmerzen, t. gyomorfájdalmak.
- Magensüßend, mn. gyomorerősítő.
- Magensüßung, die; gyomorerősítés; gyomorszer.
- Magentropfen, t. gyomorceppek.
- Magenwasser, das; gyomorvix.
- Magenwein, der; gyomorbör.
- Magentwurf, die; tüttüs, puczor, gömböcs.
- Magier, mn. sovány, ögötövé; vékony; hitvány, silány, üres; ein magerer Vergleich ist besser, als ein fetter Proceß, sovány egység jobb mint kövér pör, jobb kevés veszetéssel egyezni mint költségesen perlekedni. —, ih. soványan, soványul.
- Magereit, die; soványaság, ösztövérség; silányaság.
- Magie, l. Zauberei.
- Magier, der; bölcs, tudós, (napkeletieknél); büvés.
- Magisch, mn. l. Zauberisch.
- Magister, der; magister, (tudósczim).
- Magistrat, der, l. Stadtrath.
- Magistratsperson, die; tanácsbeli, tanácsbeli személy.
- Magnat, der; magnás, főrend, országnagy.
- Magnesia, die; magnesia.
- Magnet, der; magnés.
- Magnetwafer, die; magnestű.

Magnetisch, mn. magnesi.
 Magnetstein, ca. mágnesez.
 Magnetisirer, ber; mágnesező.
 Magnetismus, ber; mágnese-ség, magnetismus.
 Nagfamen, l. Nohnfamen.
 Nagagonbaum, ber; mahagon, mahagonfa.
 Nahb, die; kaszálás; rend (kaszált).
 Nähen, dat; kaszálás.
 Näherlohn, ber; kaszásbér.
 Näher, ber; kaszás, kaszáló.
 Nähzeit, die; kaszálás' ideje.
 Naß, dat; vendégesség, lakoma, tor.
 Nähen, ca. rh. öröl; wer erß foumt, maßt erß, a' ki hamarább jó, hamarabb öröl; zwei harte Steine — festen rein, két kard egy hüvelyben meg nem fér.
 Nahen, dat; örölés.
 Naßgast, ber; öröltő.
 Naßgeld, dat, Naßgroßten, ber; malompénz.
 Naßmeße, die; malomvám, malomrózs.
 Nählig, l. Kümählig, G: mach.
 Naßnecht, ber; molnárinas.
 Nähmühle, die; malom, örölmalom.
 Nähshop, ber; jegyajándék, jogypénz, kelengye.
 Naßstrom, ber; örvény.
 Naßtahn, l. Badenjtahn, Stodjtahn.
 Naßzeit, die; lakoma, vendégesség; ebéd; vacsora.
 Naßzettel, ber; malomczódula, öröljegy.
 Naßzbar, mn. követelhető, megvehető.

Waßnbrief, ber; intésevlő.
 Wähne, die; sörény.
 Wähnen, ca. int; emlékeztet. —, sz-n. tetaszik, rémlik.
 Wähner, ber; intő, intető.
 Wähmetaner, ber; mahomedhitő.
 Wähmetanisch, mn. mahomedán.
 Wahr, ber; bossorkány, lidércz.
 Wahr, Wahr, die; rege, mese.
 Wahrchenhaft, mn. regés, mesés.
 Wahrte, die; leány.
 Wahrten, dat; Moravia, Morvaország.
 Wahrer, ber; morva.
 Wahrtsch, mn. morva, morvai.
 Wahrte, die; csibere.
 Wai, Waier, l. Wap, Weier.
 Waifenshäring, ber; zsengehering.
 Wais, ber; kukoricza, tengeri, törökbúza.
 Waistete, die; ágyas.
 Waistöt, die; fölség.
 Waisttsch, mn. és ih. fölséges, fölségi; fölségesen.
 Waisttschrecht, dat; fölségi jog v. jus.
 Waisttschverbrechen, dat; fölségárulás, fölséghántás.
 Waisttschverbrecher, Waisttschshänder, ber; fölségáruló, fölséghántó.
 Waior, ber; őrnagy.
 Waioran, ter; majoranna; majoranna-murvapikk.
 Waiorat, dat; elsőszülötti jog v. jus; elsőszülötti jösszág.
 Waiorenn, l. Wündig.
 Waiorka, dat; Mejorka, (sziget).

Waiorker, ber; majorkai.
 Waifel, ber; mocsok, folt, pecsét; hiba, szepő.
 Waifelen, die; ócsárkodás; hajhászkodás, kufárkodás.
 Waifeln, ca. és k. ócsárol; hajhászkodik.
 Waifler, ber; hajhász; kisáros; ócsárló.
 Waiflerlohn, ber; hajhászdíj.
 Waifrete, die; skomber, (hal).
 Waifrone, die; csukros mon-dolasütemény.
 Waifulatur, die; takaró papiros; haaztalan íromány; ein Buch zu — machen, valamely könyvet borítéknak, takarónak fordítani.
 Wai, dat; iz; -szer; -szor; -kor; hundred —, százszor; zum anderen Waif, másodszor; másod ízben; jedes —, mindenkor; zu verschiedenen Waifen, többször; több ízben; fünf Waifet —, most, mostan.
 Waifchit, ber; malachit, (kő).
 Waifaga, ber; malaga, malagai bor.
 Waien, ca. fest.
 Waier, ber; festő, képiro.
 Waierafademie, die; festőakademia.
 Waieren, die; festés; festészet; festemény.
 Waierfarbe, die; szín, festétek.
 Waierfirniß, ber; festőfény-máz.
 Waiergold, dat; festőarany.
 Waierisch, mn. és ih. festői; festőileg.
 Waierpinsel, ber; ecset, festőecset.
 Waierstube, die; festőiskola.
 Waierstiber, dat; festőezüst.

Mafersöd, ber; festópálcza.
 Mafm, mn. balgatag.
 Mafm, ber; porond.
 Mafter, ber és das; (gabona- és famérték); vakolat.
 Maftern, cs. mafter (ül) száma mér (fát); vakol.
 Maftha, das; Malta, (sziget).
 Mafthefer, Maftheferritter, ber; máltai, máltai lovag.
 Maftheferkrenz, das; máltai kereszt.
 Maftheferorden, ber; máltai rend.
 Malvasser, ber; malvázia, malváziai bor; árpapinty.
 Malve, die; mályva.
 Malz, das; maláta, szalad.
 Malzbarre, die; malátake- menese; malátaszárító.
 Malzen, k. és cs. malátáz, malátát v. szaladot csinál.
 Malzfrühe, die; malátakeverő, szaladkeverő.
 Malzmühle, die; malátamalom, szaladmalom.
 Malztenne, die; malátaszőrü, szaladszőrü.
 Mama, die; mama.
 Mamme, die; nyúlssivü, pulya, gyáva.
 Mammeluk, ber; mameluk.
 Mammton, ber; kincs, vagyion, pénz, gazdagság.
 Man, nm. valaki, az ember; — sagt, azt mondják; wejn — will, ha akarja az ember; — muß, kell; wenn — ihn sieht, fölste — glauben, ha látja őt az ember, azt hinné.
 Mandter, Mandte, Mandtes, nm. némelly, némi; némellyik; sok, nem kevés.

Mandtersey, mn. és ih. különféle, sokféle; különfélelekép, sokfélelekép.
 Mandtmaß, ih. néha, némellykor.
 Mandtzin, ber; mandarin.
 Mandat, das; rendelvény, parancs; bizomány-level.
 Mandtatarus, ber; meghatalmazott, bizományos.
 Mandel, die; mandola; er v. ste hat die Mandeln, torokmondolái mog vannak gyuladva.
 Mandel, die; kepe, esomé, kereszt; rakás v. esomé (15-ével, p. o. dió, alma).
 Mandel, Mandelholz, Mandeln st. l. Mänge, Mangelholz, Mangeln, Mängen.
 Mandelbaum, ber; mandolafa.
 Mandelberg, ber; mandolahegy (sütemény).
 Mandelbren, ber; Mandelbrenn, das; mandolapép.
 Mandelbrett, die; mandolaperecz.
 Mandelbrod, das; mandolakenyér.
 Mandelfern, ber; mandolabél.
 Mandelstey, die; mandolakorpa.
 Mandelstühe, die; karicsaszalakóta.
 Mandelstüden, ber; mandolalaláca.
 Mandelmilch, die; mandolatej.
 Mandelmuß, das; mandolapép.
 Mandeln, cs. kepez, esomé; rakásol, ad v. számol (15-ével).
 Mandelsthl, das; mandolalaj.

Mandelstühe, die; mandolalabarczk.
 Mandelstühe, die; mandolaszappan.
 Mandelstühe, t. mandolacsöröge, mandolaherőcse.
 Mandelstein, ber; mandolakő.
 Mandelsteyg, ber; mandolátészta.
 Mandelstorte, die; mandolatorota.
 Mandelstühe, Mandere, die; mandura.
 Manen, t. árnyak, árny, (megholtak' lelkei).
 Mänge, Mangel, die; mángorló.
 Mängebret, Mangelbret, Mandelbret, das; mángorlódeszka.
 Mangelholz, Mangelholz, das; mángorlófa.
 Mangel, ber; hiány; fogyatkozás, szűkség, szűkölködés; hiha; aué — an Geld, pénz' szűke miatt v. végett; — an etwas haben, szűkét látni valaminek, szűkölködni valamiben; er seibet großem —, nagy szűkségben van.
 Mangelhaft, mn. hiányos, hibás, csunka. —, ih. hiányosan, hibásan, csunkán.
 Mangeln, k. nincs, hibázik, hijával van, szűkölködik valamiben; das Geld mangelt mir, nincs pénzem, pénz' hijával vagyok.
 Mängen, Mängen, cs. mángorol.
 Mangeln, das; elegygabona, kétazeres.
 Mangelst, das; czékla.

Manichäer, der; manichaeus; pénzét igen szorgalmazó hitelész.

Manier, die; mód, módoság; modor; mit guter —, szép módal; das ist feine —, ez nem illik; was ist dies für eine? — millyen, minő mód ez?

Manierlich, mn. és ih. módos, csinos, udvaris; módosan, csúosan, udvarisan.

Manierstück, die; módosság.

Manifest, das; nyilatkozvány.

Mann, der; fi, férfi, férfú; férj; ember, személy; sich als ein — zeigen, magát emberül viselni; — und Frau, házassok, hitvesek; der gemeine —, közember, közlegény, közkatona; 100 — zu Fuß, 100 gyalogkatoná; — für —, egyenként, fejenként; — für — ansgewechselt werden, egyet egyért váltani ki; — gegen — fechten, kard kard ellen verekedni; so viel für den —, afd den —, egyre egyre ennyi; etwas an den bringen, valamit eladni, elcserezni; seinen — finden, aucten rechten — kommen, emberre akadni; er ist nicht mein —, ő nem emberem; er ist nicht der — dazu, ő nem arra való; ich bin — dafür, jót illok érte; seinen — nennen, megmondani, megnevezni, ki után valamit mondunk v. állítunk; ich halte mich an meinen —, ich habe meinen —, meg-

mondhatom v. tudom, kitől vettem; die Tochter an den — bringen, leányt férjhez adni.

Manna, das; manna.

Mannarute, die; manna-szedés.

Mannschote, die; virágos kőriska.

Mannagrat, das; harmatcsenkesz, mannafü; pirok mohar.

Mannagrüße, die; mannadara, csenkesz-dara.

Mannbar, mn. emberkoros; férjhezillő, férjhez-mehető.

Mannbarkeit, die; emberkor; férjhezmenőkor.

Mannchen, das; emberke, emberecke; kan, him; — v. Männerchen machen, ugrálni, ugrándozni.

Männermürberinn, die; férjgyilkos.

Männerstube, mn. férjgyülölő, férfikerülő.

Männerstube, die; férjgyülölés, férfikerülés, férfiszony.

Mannigartig, l. Mannstüchtig.

Mannhaft, mn. és ih. férfias, férfúi, vitéz, erős; férfiasan, vitézsül, emberül.

Mannhaftigkeit, die; férfiaság, erősség, vitézség.

Mannheit, die; férfúság, férfiség; etnem die — nehmen, valakit kibereélni.

Mannigfaltig, mn. és ih. különféle, sokféle; különfélekép, sokfélekép.

Mannigfarbig, l. Bunt, Bielefarbig.

Manniglich, l. Jedermann.

Männinn, die; asszony, nő.

Männlein, das; *shüßer*.

Männlein, l. Mädchen.

Männlich, mn. férfi, férfias; férfúi, fi; him, kan; männliche Reime, himrimek. —, ih. férfiasan, férfimódra, emberül.

Männlichkeit, die; férfúság; himség; férfiaság.

Mannsalter, das; férfikor, emberkor.

Mannsbild, das; férfi, férfiszemély.

Mannschaft, die; legénység; katonaság, hadiacép, hadisereg.

Mannschaft, mn. férfikerülő, főfgyülölő.

Mannshand, die; férfikéz.

Mannshandschuh, der; férfikestyű.

Mannshend, das; férfüing.

Mannshoh, mn. és ih. embermagasságu; embermagasságuyra.

Mannshut, der; férfikalap.

Mannstüb, das; férfiköntös v. ruha.

Mannstang, mn. és ih. embermagyságu; embermagyságuyra.

Mannsteute, t. Mannstovf, das; férfiak.

Mannstübe, die; férfisipka.

Mannstume, der; snév.

Mannsterson, die; férfi, férfiszemély.

Mannstpflicht, die; férj kötelesség.

Mannstrod, der; férfiköntös.

Mannstschneider, der; férfiaszó.

Mannstschuh, -der; férfiszapó.

Mannstschuster, der; férfivar-ga.

Mannststamm, der, hág.

Mannststamme, die; férfihang.

Mannststrumpf, der; férfihar-risnya.

Mannstief, mn. és ih. em-
 bormélyeségnyi; embarmély-
 ségnyire.
 Mannstreu, die; iringó.
 Mannsucht, die; férfivágy.
 Mannsüchtig, mu. férfivá-
 gyó.
 Mannsücht, die; hadi v. ka-
 tonai fenyték.
 Mannstier, das; kan, him.
 Mannstoll, mn. férfidühös.
 Mannstoltheit, die; férfidüh.
 Mannsweiß, das; sáó, fér-
 fiaszony, csira.
 Mansarddach, das; mansard-
 fedél.
 Manschen, k. pocsol; mon-
 col.
 Manscheren, die; pocsolás.
 Manschetter, der; mancsesz-
 ter, (szövet).
 Manschette, die, l. Hand-
 frauße.
 Mantel, der; köpönyeg; lep-
 pel, takaró; den — nach
 dem Binde hängen, a' kö-
 pönyeget szél után fordí-
 tani.
 Mantelbret, Mantelholz, das;
 köpönyegtartó.
 Mantelchen, das; köpönye-
 gecské; einer Sache ein
 — umhängen, valamit pa-
 lástolni, takargatni.
 Mantelfad, der; ruhaiszak.
 Mantua, das; Mantua, (vá-
 ros).
 Mantuaner, der; mantuai.
 Mantuanisch, mn. mantuai.
 Mantual, das; kézikönyv.
 Manufactur, die; kézműház.
 Manuscript, das; kézirat.
 Marcus, der; Márk, (únév).
 Marber, der; nyest.
 Marberfalle, die; nyestfogó.
 Marberfell, das; nyestbőr.
 Margaretha, die; Margit,
 (nőnév).
 Märgel, l. Mergel.

Maria, die; Mária, (nőnév);
 die Jungfrau —, sáúx
 Mária, boldogságos szűz,
 boldogasszony.
 Mariuchen, das; Mari, Ma-
 ria, Mária, Marika.
 Marien-Einsebel, das; Reme-
 te-boldogasszony.
 Marienbild, das; Máriakép.
 Marienbistel, die; tarka bo-
 gács.
 Mariengrüt, das; ugari mü-
 ge; szagos csirok; gyö-
 kereső lóhere.
 Mariengroschen, der; máriás
 garas.
 Marienrose, die, Marienrös-
 chen, das; szűzszorszép,
 rükeres; bazsál; csipke-
 róza.
 Marienstag, der; Boldogasz-
 szony' ünnepe v. napja,
 Márianap.
 Marionette, l. Puppe.
 Marf, das; velő; bél (fá-
 ban, több-magokban); hü-
 sos rész (p. o. citrom-
 ban).
 Marf, die; határ, szél;
 megye, tartomány.
 Marf, die; márka, (mint-
 egy 1/2 fontnyi mérték, 'a
 számolási pénz).
 Marfe, die; jel, jegy; bar-
 cza; pénzjel.
 Marfen, es. jelöl, jegyez;
 vásárol; árul.
 Marfentber, der; markotá-
 nyos.
 Marfentberer, die; marko-
 tányosság.
 Marfentbern, k. markotá-
 nyoskodik.
 Marfgewicht, das; márka.
 Marfgraf, der; markgróf.
 Marfgräfinn, die; markgróf-
 nő.
 Marfgräffich, mn. markgróf.
 Marfgraffschaft, die, Marfs

grafthum, das; markgróf-
 ság.
 Marfcht, mn. velőnemű;
 velős, erős.
 Marfsig, mn. velős, beles.
 Marfsie, der; marquis, (csim,
 méltóság, angolyoknál).
 Marfsiat, das; marquiság.
 Marfslein, das, Marfsnos-
 chen, der; velős csont.
 Marfsheide, die; határszél.
 Marfsheidenfunt, die; bányá-
 méres.
 Marfsheider, der; bányamé-
 rő.
 Marfsheiden, das; bányamé-
 rés.
 Marfsflosschen, das; velőgö-
 löddény, velőgombóc.
 Marfslein, der; határkő.
 Marfsforte, die; velőtorta.
 Marfst, der; vásár, soká-
 dalom; piac; vásárhely,
 vásárlás; etwas zu Marfst
 bringen, előhozni má-
 sok előtt valamit.
 Marfstbrod, das; vásári ke-
 nyér.
 Marfstbude, die; vásársátor,
 vásárbolt.
 Marfstbuden, k. vásárol, ad,
 vesz (a' vásáron); alku-
 dik, alkudozik; árul, be-
 vesz, vált pénzt (a' vá-
 sár n).
 Marfstahne, die; vásárszás-
 ló.
 Marfstehen, der; mezőváros.
 Marfstretheit, Marfstgerechtig-
 keit, die; vásárijog, vásá-
 ri szabadság.
 Marfstgeld, das; vásárpénz,
 helypénz.
 Marfstherr, der; vásárnagy.
 Marfsthor, der; szalyor.
 Marfsttente, l. vásárosok.
 Marfstmeister, der; vásárbi-
 ró.

Marfplab, ber; piac, vásárhely.
 Marfpriis, ber; piaci v. vásári ár.
 Marftfchiff, das; vásárbajó.
 Marftfchreiber, ber; nyogle, kárkedi.
 Marftfchreterer, die; nyoglás, kárkedi.
 Marftfchreterifch, mn. és ih. nyogle, kárkedi; nyoglen, kárkedi.
 Marfttag, ber; vásárnap, vásár' napja.
 Marfttettel, ber; vásárcsaldala.
 Marftung, die; jeleség; határjel, határ; megye.
 Marftzieher, ber; velővájó.
 Marmsaht, die; gyümölcs-sűrű.
 Marmor, ber; márvány.
 Marmorarbeit, die; márvány-munka, márványozat.
 Marmorsaub, ber; márványkötés.
 Marmorbehälter, ber; márvány-furó.
 Marmorbruch, ber, Marmorgrube, die; márványbánya, márványfejtés.
 Marmorstein, ca. márványos.
 Marmorstein, ber; márványosó.
 Marmorstille, die; hatkötő; kockás liliom.
 Marmor, mn. márvány, márványból való.
 Marmorplatte, die; márványlap, márványtábla.
 Marmorsteiner, ber; márványkőszőrűlő.
 Marmorstein, ber; márványkő.
 Marmorstein, ber; márványasztal.
 Marocco, das; Marokkó.
 Maroccaner, ber; marokkói.

Marode, mn. lankadt, bángyadt, tikkadt, törődött, göthős.
 Marodiren, k. lankados; hát-ra marados; rabol.
 Marone, die; geanteyo.
 Mars, ber; Mars, hadisten; árbocskas, árboezkosár.
 Marsch, ber; utazás, menés; egy napi út v. járóföld; induló, marcs; —! indúl!
 Marsch, die, l. Marschland.
 Marschall, ber; marschall.
 Marschallstab, ter; marschallbot.
 Marschfertig, mn. útra-kész, indulásra-kész, indulni kész.
 Marschiren, k. útas, megy, indúl.
 Marschland, das; lápföld, iugovány, marcsal.
 Marschländer, ber; lápföldi.
 Marschloten, t. árboezkas-kötelek.
 Marssegei, das; árboezkas-vitorla.
 Martir, die; kín, gyötrellem; kínzás, gyötres.
 Martirband, die; kintpad.
 Martirer, ber; mártir, vértanú.
 Martirerbuch, das; mártirkönyv, vértanúkönyv.
 Martirergeschichte, die; mártir-történetek, vértanúk' történetei.
 Martirerholz, das; kínfa; kín-rassületett.
 Martirium, die; mártírnö, vértanúnó.
 Martirfammer, l. Seltzerfammer.
 Martirkrone, die; mártirkorona, vérkorona.
 Martirer, ca. kínos, gyötör; sich über etwas —

and quälen, valamit gyötörödni.
 Martirerthum, das; mártírásg.
 Martirertod, ber; mártírlialál, kínhalál.
 Martirerwache, die; negyhét.
 Martirer, die; Márta, (szónév).
 Martirialisch, l. Artergerisch.
 Martir, ber; Márton, (szónév).
 Martirifest, das; Márton-ünnep, sz. Márton' ünnepe.
 Martirigang, die; mártionlúd, Márton' lúdja.
 Martirihorn, das; mártionkalács, Márton' kalács.
 März, ber; martius, böjtmás, böjtmás' hava.
 Märzbiere, das, Märzschnee, ber; martiusi ser, hó.
 Märzspan, ber; marcszipán.
 Märztag, die; csiklás.
 März, die; hurok; bokor; boj, rojt; szem, (harisnyán).
 Maschine, die; erőmű, mozgony, gépe.
 Maschinemacher, Maschinemeister, ber; mozgonyműves.
 Maschinenschiff, das; gnyjtóhajó.
 Mase, die, l. Mas, Farbe.
 Maser, ber; ér, szál, rost, (fában).
 Maser, ber, Maserholz, das; eres fa, érfá.
 Maser, die; felt, jegy; anyajegy.
 Maserig, mn. eres.
 Masern, ca. eres. —, vb. eresni.
 Masern, mn. érfá, eres fából való.
 Maserholz, ber, Maserle, die; sodorjavor, ibar, juhar.
 Masse, die; áloresa.

Maffenball, ber; álorzás bál v. táncmulatság.
 Mafferabs, die; álorzás mulatság v. társaság.
 Maffiren, ca. álorzás, álos.
 Maffpöb, die; kereskedőtársaság; czinkos szövetség; titok.
 Mafftiebe, die; százzsorszép, rükeres.
 Maf, das; mérték; határ; mód; arány; pint; mérce; veder — noch Bief halten, sem módot sem határt nem tartani.
 Maffchen, das; mértékecske.
 Maffe, die; mód, mérték, aszer, határ; feine — halten, módot nem tartani; über die — v. Maffen, mód fölött, aszer fölött, mód nélkül, fölötto, szeretlenül; einiger Maffen, némileg, némiképen.
 Maffen, kas. minthogy, mivelhogya, mivel.
 Mafffafsche, die; pintos palacska v. üveg.
 Maffgabe, Maffgebung, die; mérték, szabály; arány; nach —, --- szerint, --- hoz, -hez képest; ohne —, meghagyás, előszabás nélkül.
 Maffig, mn. és ih. mértékletes, mérckelt, mértökés. —, ih. mértékletesen, mérsékelve, mértökésen.
 Maffigen, ca. mérsékel; szaboláz, tartóztat; enyhít.
 Maffigkeit, die; mértéklet, mérsékelttség; józanság.
 Maffigung, die; mértéklés, mérséklés, tartóztatás.
 Maffmaße, die; pintes kanta.

Maffade, die; talpmérték.
 Maffregel, die; rendszabás, szabály; ich werde meine Maffregeln darnach nehmen, a' szerint teendém rendelkezéseimet.
 Maffstab, ber; mérték; rendszabás.
 Maffweise, ih. pintekeként; mérczenként.
 Maffe, die; tömeg; csoport, rakás; összeség, summa; kótis; csögös bot, (billiardjátékban).
 Maffiv, mn. tömör, tömött; merő, csupa, tiszta, (nemmes érzekről); csupaköz, ház, fal); durva, goromba.
 Maff, Maffbaum, ber; árboc, árbocsa.
 Maff, Maffung, die; hizlalás; hizlalóhely; hizlavány; makkolás; makkoltatás.
 Maffbarm, ber; végbél.
 Maffbuche, die; erdei bikk.
 Maffen, ca. hizlal, töm. —, k. hizik.
 Mafffeder, die; fartoll.
 Maffgeld, das; makkpénz.
 Maffgerechtigfeit, die, Maffrecht, das; makkjns, makkoltatás' joga.
 Maffholz, das; makkos.
 Maffig, mn. hizalmas; árbocosa.
 Maffforb, ber; árboczas, árboczosár.
 Mafflos, mn. árbocstalan.
 Maffmacher, ber; árbocználó.
 Maffmeister, ber; árboczmeister.
 Maffoth, ber; hizott v. sőre ökor, göboly.
 Maffpöbin, das; hizó, hizósörtés.
 Maffregel, das; árbocvitorla.

Mafflauf, ber; hizóól, hizdas.
 Maffstange, die; árboczrád.
 Maffstenge, die; árboczszár.
 Mafftung, die; hizlalás.
 Maffvieh, das; hizómarha; sőre, göboly.
 Maffwangen, t. árbocstám.
 Matador, ber; bikaölő; hatalmas, előkelő, dúsz (férfi); birókártya, főkártya.
 Mater, l. Schraubenmutter.
 Materialien, t. szerek.
 Materialist, ber; füzéráros; anyagtanító.
 Materialwaart, die; füzérár.
 Materie, die; anyag, kelme; tárgy; geny.
 Materiel, mn. anyagi; tárgy. —, ih. anyagilag; tárgyilag.
 Mathäus, Mathes, ber; Mátyás, (ánév).
 Mathematif, die; mathesis, nagyságtudomány.
 Mathematiker, ber; mathematicus.
 Mathematifch, mn. és ih. mathesiai, matematikai; matematikailag.
 Mathias, Mathis, ber; Mátyás, (ánév).
 Matraße, die; matrác, szőrderekalj.
 Matrazennmacher, ber; matrácsoz.
 Matrifel, die; anyakönyv, születéskönyv, matrikula.
 Matritze, die; matrix, bötámtinta.
 Matrone, die; asszonyosság.
 Matrofe, ber; matrós, hajóslegény.
 Matrosenfließ, das; matrósruha, matrósöntös.

Matrosensold, ber; matrósbér.
 Mattó, ber; és ih. macos, (kártyajátékban ütéstelen-ség v. seletlenség),
 Matóhen, cs. macsool, meg-macsool.
 Matt, mn. bágyadt, lan-kadt; fáradt; gyöngö, e-rőtlen; állott, (bor st.); halvány, (szin).
 Matte, die; takaró, terítő, gyékény.
 Matte, die; csóré, össze-ment v. összekötött tej.
 Matte, die; réz; moly.
 Matten, cs. és k. bágyaszt, lankaszt; bágyad, lankad.
 Mattenfiummel, l. Wiesens-fiummel.
 Mattenmacher, ber; gyékény-szővő, gyékényfonó.
 Mattheit, die; bágyadság, lankadság.
 Mattigkeit, die; bágyadtság, lankadtság.
 Matz, ber; Matyus, Mátyns, Matyi, Matyika, (sne-vek); sajankó, bangó; a-ldottéj; csóré.
 Mauen, k. miakol, nyávog.
 Mauen, dat; miakolás, nyá-vogás.
 Mauer, die; fal; kőfal, kő-kerítés.
 Mauerband, ber; falpárkány.
 Mauerbiene, die; falméh.
 Mauerbrecher, ber; faltörő, faltörő kos; faltörő ágyu.
 Mauerbruch, ber, Mauerklüfte, die; réa.
 Mauerstein, dat; falcaka; kőfalacska.
 Mauerstöckchen, dat, l. Mau-erfappe.
 Mauereffel, Mauerwurm, ber; pinceszefreg; száslábu, e-zerlábu bogár.
 Mauerfall, ber; vércse.

Mauerfrau, ber; falporlás.
 Mauergrund, ber; falfenek.
 Mauerhammer, ber; kömü-veskalapács.
 Mauerhappe, die; falorom.
 Mauerkeite, die; falcsappó, vakolokanál.
 Mauerkranz, ber; falkoszorú, falpárta.
 Mauerkrant, dat; falfő.
 Mauerkrone, die; falkorona.
 Mauermeister, ber; kömüves, kömüvesmester.
 Mauer, cs. falaz, falat rak.
 Mauerpfesser, ber; horsosza-ka.
 Mauerraute, die; körutabor-dalap.
 Mauerritze, die, Mauerpfatt, ber; falsnyílás, falhasadék, falpedék.
 Mauerfals, dat; falso.
 Mauerfisch, ber; fal-adó.
 Mauerfischwalbe, die; falsőca-ke.
 Mauerfisch, ber; falmászó-sakusz.
 Mauerstein, ber; falkő.
 Mauerwerk, dat; falmű; kö-müvesmunka.
 Maut, die; pók, (lovak^o lábán); levéltető, kender-bolha; sut.
 Maul, dat; száj; csók; öszvér; ein — voll, egy harapás, egy szájni, egy falat; einem um dat — herumgehen, valakinek hi-zelgeni, kedvére járni; er hat immer dat große —, mindig beszél, min-dig kérkedik; dat — nicht ihm nicht stille, nem áll be a' szája; dat — hals-ten, hallgatni; in der Leute Mäulern sein, az emberek' nyelvén lenni, szóban, hirben lenni; sich in der Leute Mäuler brin-

gen, szóba hozni ma-gál.
 Mautaffe, ber; málészájú, bémész; ostoba; Maut-affen feil haben; szájongni, szájat tátni, bémészkodni.
 Mautbeerbaum, ber; eperfa.
 Mautbeere, die; eper.
 Mautberfast, ber; eper-nedv.
 Mautbirn, die; fojtós körte.
 Mautschen, dat; szácska, szá-jacska; csökocsa.
 Mautschrift, ber; szájkeresz-tény; képmutató.
 Mauten, k. jól esik, izlik; szájat pittyeszt.
 Mauten, dat; szájpittyesz-tés.
 Mautfel, ber, Mautthier, dat; öszvér.
 Mautfelsinn, die; kancaöz-vér.
 Mautfelstreiber, ber; öszvé-re.
 Mautfaul, mn. szőrestelő.
 Mautfreund, ber; szájbarát; álbarát.
 Mauthänger, ber; szájpity-tyesztő.
 Mauthängereu, die; szájpity-tyesztés.
 Mauttemme, Mautsverre, die; szájgörcs, szájszukulás.
 Mauttor, ber; kaponcsa, szájkosár.
 Mautstille, die; pofon, po-soncsapás, poslé, posle-vea.
 Mauttrommel, die; doromb.
 Mauttuch, dat; szájlepel.
 Mautwerk, dat; száj, nyelv; sie hat ein gutes —, jó szája v. nyelve van, ért a' beszédhez.
 Mautwurf, ber; vakand, va-ekandok.
 Mautwurfstaße, die; vakand-fogó v. csapta.

Raufwurfefänger, ber; vakkandász.
 Raufwurfefanfen, ber; vakkandturás.
 Rauf, ber; mór.
 Raufcr, Räufer, ber; kömüves.
 Raufcrarbeit, die; kömüvesmunka.
 Raufcrkunft, die; kömüveség.
 Raufcs, ber; Maurus, (főnév).
 Raufcs, die; egér; izom.
 Raufcsel, ber; zsidó, (günynev).
 Raufcsen, das; egérke, egercseke.
 Raufcs, die; vedlés, küklés.
 Raufcsbarm, ber; piros tikszem; gyöngö lüdhúr.
 Raufcsborn, ber; aszuros péra, egértóvis.
 Raufcsbrech, ber; egérszar.
 Raufcsfabl, Raufcsfalb, Raufcsfarbig, mn. egérszínű, egerfakó.
 Raufcsfarbe, die; egérszín.
 Raufcsfalle, die; egérfogó, egerkelepeze.
 Raufcsfalt, ber; ölyű, egerész-kánya.
 Raufcsfraß, ber; egérrágás; egérfogyasztás.
 Raufcsgerfte, die; egérrarpa.
 Raufcsghaber, ber; hélazab; gabona-rozsnok.
 Raufcsghécht, das; eger-nem.
 Raufcsgift, Raufcsputver, das; egermaszlag, egerpor.
 Raufcsfabe, die; egerésszmaoska.
 Raufcsloch, das; egerlyuk.
 Raufcsn, k. egerész. —, cs. elcsen, elcsíp, elcsil-lent.
 Raufcsn, vh. vedlik, kük-

lik; tollát hányja; hédjárt rugja; bőrért veti.
 Raufcsneß, das; egérfészek.
 Raufcsböhrchen, das; egérfül; nefelejts-missót; kapotnyak; egérfülhojgyomál; nyúlfülhojgyomál.
 Raufcspfaffer, ber; erdei huny-nyász, holtcsalán.
 Raufcs, ber; csend, csil-lentő.
 Raufcsery, die; czenés, csil-lentés.
 Raufcsstül, Raufcsstül, mn. igen csöndes.
 Raufcsstodt, mn. merőholt.
 Raufcs, mn. és ih. fű — maften, hetvenkedni.
 Raufcsstich, l. Sauberhaft.
 Raufcs, die; váms; vámhely, vámház.
 Raufcsstrey, mn. vámmentes, vámszabad.
 Raufcsstner, ber; vámos, vámszedő.
 Raufcs, l. Raunen.
 Raufcsstian, ber; Miksa, (főnév).
 Raufcs, ber; május, pünkösd' hava.
 Raufcsstäncht, das; gyöngyvirág, lengenye.
 Raufcs, die, Raufcsbaum, ber; lomb, zöldág; nyírfcs, nyír; májusfa.
 Raufcs, l. Reier.
 Raufcsstich, ber; garda.
 Raufcsstäger, ber; cserebogár.
 Raufcsstland, das; Milánó, Mailand.
 Raufcsstubes, ber; milánói, mailanti.
 Raufcsstündisch, mn. milánói, mailandi.
 Raufcsstun, ber; Majna, (folyám).
 Raufcsstun, das; Mayna, (város).
 Raufcsst, l. Reist.
 Raufcsstogel, ber; különjú

halászmedár; kakuk; pillangó.
 Raufcssturm, ber; violasszinnűmüke.
 Raufcsst, das; Mekka, (város).
 Raufcsstänif, die; erőmítudomány, mechanika.
 Raufcsstänfer, ber; erőmítudós, mechanikus.
 Raufcsstänifch, mn. és ih. erőmítubeli, mechanikai; erőmítuvileg, mechanikailag.
 Raufcsstänifaus, ber; erősművezet, mechanismus.
 Raufcsstän, k. megeg.
 Raufcsstänburg, das; Mecklenburg, (tartomány).
 Raufcsstän, das; Medea, (régí tartomány).
 Raufcsstän, ber; medusa.
 Raufcsstänaber, die; közepetti véér.
 Raufcsstänfolio, das; középnyagy felív.
 Raufcsstänctav, das; középnyagy nyolczadrét.
 Raufcsstänquart, das; középnyagy negyedré.
 Raufcsstänpapier, das; középnyagy papiros.
 Raufcsstän, l. Krjenscb, Krjenscb-wiffenschaft.
 Raufcsstänner, ber; orvostanuló.
 Raufcsstänmirren, k. gyógyyszerrel él.
 Raufcsstänimfch, mn. orvosi; gyógyyszeres, gyógyszeri.
 Raufcsstän, l. Krjst.
 Raufcsstänifch, mn. medusa.
 Raufcsstän, die; Medusa.
 Raufcsstänstänpant, das; medusafő.
 Raufcsstän, das; tenger.
 Raufcsstänraal, ber; tengeri an-gona.
 Raufcsstänrabler, ber; ráró, halász-as.
 Raufcsstänrafant, Raufcsstänrafer, ber,

Weerkfche, die; feles nagy- agyúhal.	geri szulák; orvosi harang- rongy.	Wehbeutel, der; lisztes zaca- kó.
Weerampfer, der; tengeri ló- rom.	Weerfch, die; manátroz- már.	Wehbreu, der; lisztép.
Weeramfel, die; örvös rigó.	Weerlinfe, die; apró lep- cse.	Wehfaß, das; lisztes hordó.
Weerball, der; tengerlabda.	Weermaan, der; habó.	Wehfaßchen, das; lisztes bö- dön v. kupolya.
Weerbarbe, die; rózsahal.	Weernebel, der; tengeri köd.	Wehhdändler, der; lisztáros.
Weerbinfe, die; tengeri szily- tyó.	Weerohs, der; hegyesorrú rája; négy-zemölcsű koltó.	Wehlicht, Wehlig, mn. lisz- tes; kásás, (körte, al- ma); sich — machen, ma- gát belisztezni.
Weerbusen, der; öböl, ten- geröböl.	Weerpfau, der; páva-ajak- hal.	Wehlfasten, der; lisztes szek- rény v. szuszék.
Weerbrache, der; sárkányri- pacahal.	Weerperb, das; közönséges rozmár.	Wehlfleifer, der; csiriz, liszt- ragasz.
Weerenge, die; tengerszoros, tengerszorulat.	Weerrettig, der; torma.	Wehflöß, der; göldöcny, lisztgombóc.
Weerfluth, Weerestwelle, Weerestwoge, l. Fluth, Welle, Woge.	Weerfchatten, der; árnyék- hal.	Wehlpuder, das; lisztlőpor.
Weerfisch, der; tengeri hal.	Weerfchbaum, der; tajt, taj- ték, tajtföld.	Wehlfad, der; lisztes szák.
Weerfrau, die; habnő.	Weerfchweln, das; tengeri- malacs; barna delfin, disz- nóhal.	Wehlfieb, das; lisztes szita.
Weerfräulein, das; hablé- ány.	Weerflom, der; tengerfo- lyás.	Wehlfleife, die; téasztás étel v. éték.
Weergetend, die; tengertáj.	Weerfludel, der; tengerör- vény.	Wehflaub, der; lisztpor.
Weergott, der; tengeristen.	Weertraube, die; bogyópikk.	Wehfluppe, die; téasztás le- ves, téasztaleves.
Weergöttinn, die; tengeris- tennő.	Weerufen, das; tengerpart.	Wehflau, der; ragya.
Weergras, das; hinár, om- boly.	Weerwegericht, der; vízi hid- ör; széki útifű.	Wehflurum, der; lisztféreg.
Weergrün, das; tengerzöld, tengerszín.	Weerwegtritt, der; tengeri csikkaszár; bogyópikk.	Wehr, ih. többen, számo- sabban; jobban, inkább; többször; tovább; már töb- bé; — als nicht, kellelén túl v. felül; — als zehn Nal, tízszernél többször; etwas —, valamivel több; er denkt nicht — daran, nem gondol v. emléke- zik már rá; er will noch — davon, még töb- bet akar belőle; immer — und —, mindig job- ban jobban, mind inkább 's inkább; — oder weni- ger, több kevesebb, kö- rülbelül, mintegy; nicht — und nicht weniger, sem többet, sem kevesebbet; was noch — ist, a' mi több. —, mn. több, szá-
Weergrün, mn. tengerszínü, tengerzöld.	Weerwein, das; habnő.	
Weergrundel, die, Weergründe- ling, der; fekete gobhal, tölcsérhal.	Weerwinde, die; tengeri szu- lák.	
Weerhafen, der; tengerrév, tengeri kikötő.	Weerwolf, der; hiéna; far- kaahal; szájkö-süger.	
Weerhirs, die; tengeri csikk- szár.	Weerwunder, das; tengeri- csoda.	
Weerjunfer, der; szivárvány- hal.	Weerwiebel, die; csilla.	
Weerkaß, das; tengeri bor- jú.	Wehl, das; liszt; mit — bestreuen, belisztezni, liszt- tel behinteni.	
Weerfage, die; czerkof. macs- kamajom.	Wehlbahn, die; liszteresztő, lisztballató.	
Weerfische, die; kukojeza- bogyó	Wehlbaum, Wehlbeerbaum, der; lisztes galagonya; cse- regalagonya.	
Weerohf, der; tátorján; ten-	Wehlbeere, die; galagonya.	

- mosabb, nagyobb : er hat — Geld als ich, több pénze van mint nekem; mehrere, t. többen; die mehrsten, legtöbben, legnagyobban; die meisten Stimmen, legtöbb szó; die mehrere Zahl, a' többeség, a' nagyobb szám.
- Mehr, das; több.
- Mehrbraten, l. Leundenbraten.
- Mehren, cs. többít, sokasít, nagyobbít, szaporít, nevel. —, vh. többül, sokasul, sokasodik, szaporul, szaporodik, nagyobbul, nagyobbodik.
- Mehrentheils, ih. többnyire, nagyobb részint.
- Mehrter, der; öregbítő, nagyobbító.
- Mehrerböhm, Mehrgerannt, mn. többszöremlített, többszörnevezett, többszörérített.
- Mehrgebot, das; árverés, kótavetye.
- Mehrhaben, die; vagyonvágy, kapzsiság.
- Mehrheit, die; többség; sokaság.
- Mehrmat, Mehrmal, ih. többször, gyakran, több ízben.
- Mehrmatlig, mn. gyakor, többszöri, több ízbeli.
- Mehrung, l. Vermehrung.
- Weiden, cs. rh. kerül, távoztat, távollít.
- Weiser, der; majoros, gazda.
- Weiserth, die, Weiserth, das, Weiserthof, der; major, szállás, tanya, majorság.
- Weise, die; méröld.
- Weisenmaß, das; méröldmérték.
- Weisenküte, die; méröldosztóp.
- Weisenstein, der; méröldkő.
- Weisenzeiger, der; méröldmutató.
- Weiser, der; mile.
- Weiserholz, das; milefa.
- Weiserföhle, die; mileszén.
- Weiserflatt, Weiserstele, die, mischely.
- Wein, isk. ejnye! ugyan!
- Wein, Weine, nm. enyem, v. -m, -am, -om, -em, -öm; meine, t. enyém, v. -im, -aim, -eim; meine Feder, tollam.
- Weinid, der; áleskü, hitaszegés; einen — sötvörn, hamisan esküdni.
- Weinidtig, mn. hitsegő, hiteszegett.
- Weinidige, der és die; hitsegő, hiteszegett.
- Weinen, k. vél, vélekedik, úgy tartja, azzal tart; gondos, gondolkodik; ért; akas; wie — Sie es? mint gondolja, mint akarja kegyed? ist és so gemeint: hát ezt akarják! es gut mit einem —, valakinek javát akarni; ich weine es gut, én jót akarok; er weinet es nicht böse, ő nem akar rosszat; einen —, valakire célozni, gondolni.
- Weinertheils, ih. részemről.
- Weinetthalben, Weinetwegen, um Weinetwillen, ih. érettem, miattam.
- Weinetthalben, Weinetwegen, isk. nem bánom, meglehet.
- Weinige, Wein, (der, die, das), nm. az enyém; die meinigen, az enyém.
- Weinung, die; vélemény, vélekedés; indulat; gondolat; szándék, akarat; meiner — nach, véleményem szerint.
- Weise, die; czinege, czinke.
- Weisenkasten, Weisenföhlig, Weisenföhlen, der; czinkesfogó, czinegecsapta.
- Weisenföhle, die; czinkecsip, czinegecsip.
- Weise, der, l. Gethau, Schlag.
- Weisel, die; kérés, íépet, (sehre, sebbe).
- Weisel, der; vásd.
- Weisheit, cs. vé.
- Weist, mn. legtöbb, legnagyobb; am meisten, leginkább, legjobban; die meiste Zeit, legtöbb idő; die meisten Menschen, legtöbben, legtöbb ember; das meiste bieten, legtöbbet ígérni.
- Weist, Weisheit, Weisheitlich, ih. leginkább, többnyire, nagyrészt.
- Weistbietende, der; legtöbbetígérő.
- Weister, der; mester, fő, úr; tanító; mesterember, gazda, mestergazda; taucht, jártas; remek; — werden, mesterré lenni; sich von etwas — machen, einer Sache — werden, magát valaminek urává tenni, valaminek urává lenni, valamit elfoglalni, hirtoka alá venni; er ist seiner selbst nicht —, nem bír magával, nem tud magán uralkodni; das Werk lobt den —, munka dicseri a' munkást.
- Weisterarbeit, die; mesterkészítette munka; remek, remekmunka.
- Weistergeld, das; mesterpénz, mesterbér; gazdapénz.
- Weistergefah, der; mesterének; remekének.
- Weistergeßel, der; gazdalegény.
- Weisterhaft, Weisterlich, mn.

és ih. mesteri, remek ; mesterileg, remekül.
 Weisshand, die; mesterkőv, remekkőz.
 Weissterinn, die; mesternő; mesterembernő.
 Weisster, cs. remekel; jobbit; megigazgat; fedl, dorgál, bírálgat, ócsárol; fű — , magán uralkodni, magával birni.
 Weissterrecht, das; mesterjog.
 Weissterfänger, der; mesterénekes.
 Weissterschaft, die; mesteriség; remekesség.
 Weissterreich, der; mesterfogás; remekesiny.
 Weissterstüd, das; remek, remekmunka.
 Weissterwurf, die; csicsóka; derely, mesterlőp; sapócsa.
 Weissholze l. Schwermuth.
 Weisbe, die; libatopp; mag lapél.
 Weisen, cs. jelent; meg-, bejelent; említ; fű — lassen, magát jelentetni, bejelentetni; mit Ehren zu — , tisztelettel laogya mondva; ohne Ruhm zu — , dicsekedés, kőrkedés nélkül mondva.
 Weisbung, die; jelentés, említés, megjelentés.
 Weisloft, Weisloze, die; azagos lóhere, molyfű; kék lóhere.
 Weisrt, mn. mákoszürke, szürkés.
 Weisste, die; méhfű, mézelke.
 Weissteuder, der; méhfűszukor.
 Weis, mn. sejős.
 Weissen, cs. rh. sejt.
 Weisler, der; sejtő.
 Weisfaß, das, Weisfüßel,

der; sejtő; sejtődéssa; sejtőrocska.
 Weisstuh, die; sejtőstehén.
 Weissthemmel, der; sejtőszék.
 Weisodie, die; melodia.
 Weisene, die; dinnyo.
 Weisonenbett, das; dinnyezőgy.
 Weisonenbistel, die; dinnyokaktus.
 Weisonenfern, der; dinnyemag.
 Weisonenfchafe, die; dinnyehéj.
 Weiseme, l. Wäimme.
 Weiserial, l. Weisstheft, Weisbuch.
 Weisenge, die; sokság, sokaság, bőiség; in — , bőven; sok, rokan.
 Weisengen, cs. kever, elegyit, vegyit, ösrekever, ösaszeelegyit; fű in etwas — , valamibe avatkozni, elegyülni v. elegyedni.
 Weisengen, das, Weisengung, Weisengeren, die; keverés, elegyítés, vegyítés.
 Weisengutter, l. Weisgenorn.
 Weisgenel, das; keverék, **vegyiték.**
 Weisnig, der; miniom.
 Weisnisch, der; ember; kein — , senki sem; alle Weisnschen, minden ember.
 Weisnsch, das; szolgáló.
 Weisnschensalter, das; emberélet, emberkor.
 Weisnschensblut, das; embervér.
 Weisnschensdieb, l. Weisnschensräuber.
 Weisnschensdieberen, die; emberország, emberrablás.
 Weisnschensfeind, der; embergyűlölő, emberellen.
 Weisnschensfeindsch, mn. embergyűlölő.
 Weisnschensfett, das; emberzsír.

Weisnschensfleisch, das; emberhús.
 Weisnschensfresser, der; emberevő.
 Weisnschensfreund, der; emberbarát, embarszerető.
 Weisnschensfreundsch, mn. és ih. embarszerető, nyájias, embarséges; nyájasan, embarségesen.
 Weisnschensfreundschheit, die; embarszeretőség, nyájasság, embarség.
 Weisnschensfurcht, die; emberfélés.
 Weisnschensgedenken, das, l. Weisnschen.
 Weisnschensgeschlecht, das; embernem.
 Weisnschenshaar, das; emberhaj; embarszőr.
 Weisnschenshaß, der; embergyűlölés.
 Weisnschenskind, das; emberfi, embermagzat.
 Weisnschensloft, der; embargana, embarszar.
 Weisnschensliebe, die; embarszeretet.
 Weisnschensmöglich, mn. lehetőleges, embertől-kitelhető.
 Weisnschensmord, der; emberölés, embergyilkolás.
 Weisnschensmörder, der; embergyilkos, emberölő.
 Weisnschensraub, der; emberország, emberrablás.
 Weisnschensräuber, der; emberabló, embertolvaj, emberlopó.
 Weisnschenssagung, die; emberritétés, emberi rendelővény.
 Weisnschensscheu, mn. emberkerülő.
 Weisnschensscheue, die; emberkerülő.
 Weisnschenssohn, der; emberfi.
 Weisnschensstimme, die; ember-

szó, emberhang; emberi szó v. hang.
 Menschenbestand, ber; emberi és v. elme.
 Menschenwert, das; embermű, embermunka.
 Menschheit, die; emberiség.
 Menschlich, mn. emberi; emberesleges, becsületes. —, ih. emberileg; emberül, emberesegesen.
 Menschlichkeit, die; emberiség; emberiség.
 Menschwerbung, die; megtestesülés.
 Mensur, die; mérték.
 Menuett, ber; minét.
 Messel, ber; márga, csapófold.
 Messelartig, mn. márganemű, márgás.
 Messelgräber, die; márgásó.
 Messelgrube, die; márgabánya, márgaakna.
 Messeln, ca. márgáz, márgával trágyáz; cserél, keresztelkedik.
 Messian, ber, l. Mittagsfreis.
 Messbar, mn. jelezhető; észrevehető, érezhető.
 Messen, ca. jelez, megjelez, megjegyez; észrevesz; megemlékezik, ráemlékezik; vigyáz, figyelmez; auf etwas —, valamire figyelmeztetni; etwas v. sich etwas —, valamit magának megjegyezni; sich nicht —, semmire sem emlékezni.
 Messlich, mn. észrevehető, érezhető; jeles. —, ih. észrevehetőleg, érezhetőleg.
 Messmaas, das; jel, jegy, jelenség.
 Messur, ber; Mercurius; kéneseő, higany.

Messurialisch, mn. kéneseő, higanyos.
 Messwürdig, mn. jeles, nevezetes, megjegyzéreméltó.
 Messwürdigkeit, die; jeleség, nevezetesség, nevezetes dolog.
 Messzeit, das; jel, jegy, bélyeg.
 Messel, die; rigó.
 Messertig, l. Messertig.
 Mess, l. Mess.
 Messschaf, das; kimustrált juh.
 Messel, l. Messel.
 Messel, die; mise; vásár, sokadalom; vásárfia; — lesen, misézni, mi-ét mondani; — hören, misét hallani; was werden Sie mir zur — geben? mit ad ön nekem vásárfiában? minő vásárfiát ad ön nekem?
 Messen, ca. rh. mér, megmér, fölmér; mit der Elle —, rőffel, rőf szakma mérni; nach der Klafter —, öllel, öl számra mérni; nach der Wasserwaage —, vízszintesen mérni; mit den Augen —, szemmel mérni; sich mit einem —, val kivel megmérkőzni, megbirkózni.
 Messen, das, Messung, die; mérés.
 Messer, ber; mérő, kimérő, fölmérő.
 Messer, das; kés.
 Messerbest, das; késtokmány.
 Messerheft, das; késsyel.
 Messermacher, Messerbeschäfer, ber; késszelműves.
 Messertlinge, die; késvas.
 Messerstein, ber, Messelstein, das; mérőbőr, mérőpéncz.
 Messerwürden, ber; késtok,

Messerheide, die; késtok, késhüvely.
 Messerschmid, ber; késcsinaló, késműve.
 Messerschmidarbeit, die; késművesmunka.
 Messerschmidhandwerk, das; késműveség.
 Messerschmidwaare, die; késművesár.
 Messerschmidwerkstatt, die; késcsinalóműhely.
 Messerschneide, die; késöl.
 Messerschmitt, ber; késmetkezés, késvágás.
 Messerspitze, die; késhogy.
 Messerschiff, ber; késszurás.
 Messias, ber; messias.
 Messing, das; sárgaréz.
 Messingblech, das; sárgarézlemez.
 Messingbraut, ber; sárgarézdrót.
 Messingen, mn. sárgaréz, sárgarézből való.
 Messinghammer, ber; sárgarézhamor.
 Messinghändler, ber; sárgarézáros.
 Messinghütte, die; sárgarézluta.
 Messingfalte, die; sárgarézbur.
 Messingstängel, ber; sárgarézműves.
 Messingwaare, die; sárgarézár.
 Messamt, das; mise, miszolgalat.
 Messbar, mn. megmérhető; mérhető.
 Messbuch, das; misékönyv, misemondó könyv; vásárcsönyv.
 Messdiener, ber; miseszolga, (ministráló).
 Messfahne, die; mérőzászló.
 Messfreiheit, die; vásári szabadság.

Neßgeld, das; mérőpénz; vásárpénz.
 Neßgeschent, das; vásárna, vásári ajándék.
 Neßgewand, das; miseruha, misemondó ruha.
 Neßgut, das; vásári jószág v. portéka, vásáru.
 Neßhelfer, der; vásárgépd.
 Neßhemd, das; misemondó ing, missing.
 Neßhette, die; mérőláncz.
 Neßträger, Neßmann, der; vásáros kalmár, vásáros szatócs.
 Neßtaube, die; mértudomány.
 Neßtaust, die; mértudalom.
 Neßtünster, der; földmérő.
 Neßtadt, l. Naßtadt.
 Neßter, der; egyházi, sekrestyés, harangzó.
 Neßteufel, das; miséaldozat.
 Neßtust, das; misekönyvtartó.
 Neßtweien, der; mérőszáj.
 Neßruthe, Neßfange, die; mérőpózna, mérőrúd.
 Neßschurz, die; mérőszinór.
 Neßstab, Neßstock, der; mérővezető.
 Neßstischen, das; mérőasztal, földmérőasztal.
 Neßtuch, das; misekendő.
 Neßwode, die; vásárhét, vásár' hete.
 Neßzeit, die; vásár' ideje.
 Neßzell, das; ércs, bányászna; bronz.
 Neßzellig, Neßzellisch, mn. ércsnemű.
 Neßzellische, die; érczhamu.
 Neßzellen, mn. ércs; bronz.
 Neßzellfarbe, die; bronzszin.
 Neßzellfärb, cs. ércsel.
 Neßzellmutter, die; ércsanya.
 Neßzellschaum, der; ércsszánk, ércssalak.
 Neßzellstufe, l. Erzstufe.

Neßzellig, der; érczeveg.
 Neßzellurg, Neßzellurgist, der; ércstudós.
 Neßzellurgie, die; ércstudomány; bányászstudomány; bányászlat.
 Neßzettel, die; metaphora.
 Neßzettelisch, mn. és ih. képes; képesen.
 Neßzettelst, die; metaphysica.
 Neßzettelstler, der; metaphysicus.
 Neßzettelstlich, mn. metaphysikai.
 Neßz, der; méhsér.
 Neßzode, die; mód, módrend, módzer; tanításmód.
 Neßzodisch, mn. módrendes, módzeres. —, ih. módrendesen, módzeresen.
 Neßzonymie, die; névváltás, metonymia.
 Neßtrum, l. Entbrennt.
 Neßze, die; hajnali misa.
 Neßzweierl, die; kolbász.
 Neßze, die; mérő, véka, mérce; szája, ringyó.
 Neßze, Neßzet, Neßzig, die, l. Neßzbanf.
 Neßzeln, die; koncziolás, koncziolálás, öllökés.
 Neßzeln, cs. koncziol, koncziolálás, öllököl.
 Neßzen, k. mérőz, véka, mérce; malomvámoszó; marhát vág.
 Neßzen, l. Schachtel.
 Neßzer, der; mérsáros, húszros, hentes.
 Neßzorn, das; mérceovány; malomvám.
 Neßzner, der; vámoslogóny, (molnároknál).
 Neßzermord, der; orgyilkolás.
 Neßzermorden, cs. orgyilkol.

Neßzermörder, der; orgyilkos.
 Neßzermörderisch, mn. és ih. orgyilkos; orgyilkosul.
 Neßzering, ih. oroszva, alattomosan, alattomban.
 Neßze, die; lázadás, zendülés; összeesküvés.
 Neßzermacher, der; lázadó, zendítő.
 Neßzereu, die; pártütés, fel-lázadás, fölzendülés.
 Neßze, die; csüllő, sirály.
 Neßzen, l. Neuen.
 Neßzel, Neßel, der; Mihály, Misi, Miska, (finér).
 Neßzelfest, das, Neßzelstag, der; szent Mihály' napja.
 Neßzelstuecke, die; mihály-napi sokadalom.
 Neßzer, das; váll.
 Neßze, die; tekintet, ábrásat.
 Neßzestuchel, die; mitill.
 Neßze, die, l. Witbe.
 Neßzentract, der; béralku, bórzerződés.
 Neßze, die; bér, bérlet, bérlemény; bérlet; bérpénz, házbér; jut — hasben, bérben tartani; Kauf geht vor —, előbbvaló a' vevő a' bérlőnél.
 Neßzen, cs. bérlet, kibérlet, bérbe fogad; megfogad.
 Neßzter, der; bérbefogadó.
 Neßzgeld, das; bérpénz; solpénz, előpénz.
 Neßzherr, der; bérbeadó.
 Neßztescht, der; bérsolga.
 Neßztesche, die; bérkocsi, bérhintó.
 Neßztescher, der; bérkocsi.
 Neßzteute, t. bérlakók, szel-lerek.
 Neßzting, der; bérreng, ároslakó.
 Neßzmann, der; bérbevevő, bérbefogadó, bérfő; szellér.

Milchspennig, der; sölpénz, elöpenz; bérpénz.
 Milchpferd, der; bérlo, bérlett lo.
 Milchweife, ih. bérben; bérletkép.
 Milchzeit, die; bérlés ideje.
 Milchzins, der; bérpénz; házbér.
 Mietig, Milbig, mn. kuczas, ponders.
 Milrofig, der; sapár.
 Milrofop, das; nagytöüveg.
 Milan, der, Milane, die, l. Gänfeaar.
 Milbe, die; atka, kollance; pondsó, kukacz; moly; ruhamoly.
 Milch, die; tej; sie steht auf wie — und Blut, tej és vér az arca.
 Milchader, die; tejér.
 Milchartig, Milchicht, mn. tejnemű, tejféle.
 Milchbad, das; tejfürdő.
 Milchbart, der; piheaszó.
 Milchbehälter, der; tejes edény; tejtartó.
 Milchbren, der, Milchmilk, das; tejpép, tejes kása.
 Milchbrot, das; tejes kenyér.
 Milchbruder, der; *embátya*; *emöcse*; tejkedvelő.
 Milchcur, die; tejsorvoslás.
 Milchdrüse, die; kedsz.
 Milchfarbe, die; tejszín.
 Milchfarben, mn. tejszínű.
 Milchfeber, das; tejláz.
 Milchfett, der; hofátyol.
 Milchfrau, die, Milchweib, das; tejesasszony.
 Milchmädchen, das; tejesleány.
 Milchmagb, die; fejt szolgáló; tejáruló szolgáló.
 Milchgang, der; tejmenet, tejvezeték.
 Milchgefäß, das; tejedény.
 Milchgeto, das; tejpénz.

Milchgette, die; sejtöke; tejes dézsa.
 Milchgrind, Milchhorst, der; kozmó, ótvar.
 Milchhaar, das; piheaszó.
 Milchig, mn. tejes.
 Milchfaß, das; szopos borju.
 Milchhammer, die; tejes komra.
 Milchkanne, die; tejes kanna.
 Milchkeffer, der; tejes pinco.
 Milchnoten, der; tejmoly.
 Milchkraut, das; tejfű; csészeszárny. eklevélű fűtej; pettyes gálma.
 Milchkübel, l. Melffaß.
 Milchlab, l. Lab.
 Milchlamme, das; szopos bárány.
 Milchmähre, die; fró.
 Milchnapf, der; tejmedence.
 Milchner, Milchert, der; tejesahal.
 Milchpumpe, die; tejszivattyú.
 Milchrahm, der; tejsó.
 Milchsaft, der; táp.
 Milchsaure, mn. tejsavanyú.
 Milchsaure, die; tejsav.
 Milchsaure, der; tejsorvalom.
 Milchseide, der; tejhab, vert hab.
 Milchstrahl, der; tejszekrény.
 Milchstrahlen, l. Spannerffel.
 Milchstrawer, die; *emnéne*; *emhög*.
 Milchseibe, die; tejszűrő.
 Milchseife, die; tejes éték.
 Milchstein, der; tejkő.
 Milchstraße, die; tejút.
 Milchsuppe, die; tejsavas.
 Milchtopf, der; tejesfazék, tejeskőcsög.
 Milchtruch, das; tejesruha.
 Milchwarum, mn. tejselég.
 Milchweiß, mn. tejsbér.

Milchzahn, der; csécsfog, szopófog.
 Milchzucker, der; tejszokor.
 Milde, mn. puha, gyöngö, légy; enyhé; kegyes, jó, nyájas, szelid, kellemes; csöndes, kedves; adakozó. jótékony; — Stiftungen, kegyes alapítványok. — , ih. enyhén; kegyesen, szeliden, nyájasan,
 Milde, Milbigkeit, die; puhaság, lágyaság; kegyesség, jóaság; jótékonyaság; nyájasaság; csöndesség.
 Milbern, cs. lágyit, puhit, gyönggít; enyhít.
 Milchlung, die; lágyítás, puhítás, gyönggítés; enyhítés; gyönggülés; lágyulás, gyönggülés, puhulás.
 Milchberzig, mn. jószívű, kegyesszívű; nyájas, szelid; adakozó.
 Milchreiz, mn. bökerű, kegyeteli.
 Milchthätig, mn. kegyes; jótékony, adakozó.
 Milchthätigkeit, die; kegyesség, jótékonyaság, adakozóság.
 Milchtrich, mn. katonai, vitézi, hadi.
 Miliz, die; sereg, polgárkatonák, polgárkatonaság.
 Milion, die; millió.
 Milz, die; lép.
 Milzader, die; lépér.
 Milzbruch, die; lépsezer.
 Milzbruch, der; lépsevr.
 Milzkrankheit, Milzsucht, die; rászt, lépvesz. komorkorsás.
 Milztraut, das; bordaláp; kacskaringós bordaláp; veselke.
 Milzfluchtig, mn. rásztos, lépveszes.

Minder, mn. kisebb; kevesebb.
 Minderhörig, mn. kiskorú.
 Minderhörigkeit, die; kiskorúság, kiskor.
 Mindern, cs. kisebbít, kevesbít, fogyaszt; gyöngít, —, vh. kisebbül; kevesbül; kevesedik; fogy; gyöngül, enyhül.
 Minderung, die; kevesbítés; kisebbítés; gyöngítés, enyhítés; kisebbülés; enyhülés.
 Mindeste, mn. legkisebb, legkevesb; legifjabb; nicht zu mindern, legkevesbbé sem, open nem, semmiképen.
 Mindestens, ih. legkevesbbé; legalább.
 Mine, Minsenfammer, die; tűzakna, (hadtudományban).
 Mineral, das; ásvány.
 Mineralisch, mn. ásványos, érczes.
 Mineralog, der; ásványtudós.
 Mineralogie, die; ásványtudomány.
 Mineralogisch, mn. ásványtudományos, ásványtudományi.
 Mineralreich, das; ásványország.
 Miniatur, die; kifestés.
 Miniaturmalter, der; kifestő.
 Miniten, cs. tűzaknát és v. készít.
 Minister, der; tűzaknász.
 Minister, der; minister, kormánytanácsnok.
 Ministerium, das; ministerium, kormánytanács.
 Mine, die; szerelem.
 Minnesänger, der; szerelem-dallos.
 Minute, die; perox, perczenot.

Minutenrad, das; perczkerék,
 Minutenuhr, die; perczóra.
 Minutenzeiger, der; perczmutató.
 Mirabelle, die; kerek szilva, dobzó.
 Mischaar, mn. elegyíthető, keverhető.
 Mischaarheit, die; elegyíthetőség, keverhetőség.
 Mischen, cs. kever, elegyít, vegyít; unter einander —, összezavar, összekever; sich in etwas —, valamibe avatkozni.
 Mischmasch, der; keverék, szagyalék, gyülevezés, elegy-belegy.
 Mischung, die; keverés, elegyítés.
 Misserer, das, l. Darmgicht.
 Mispel, die; naszpolya.
 Mispelbaum, der; naszpolyafa.
 Mispelfern, der; naszpolyamag.
 Mischen, k. és cs. néltüles.
 Missethat, die; gonosztét, véték, bűn.
 Missethäter, der; gonosztévő.
 Missethen, l. Berachten.
 Missethagen, k. rosszul esik, nem tetszik.
 Missethen, cs. rh. keveset igér.
 Missethigen, cs. rosszal, helyben nem hágy.
 Missethigen, mn. rosszaló.
 Missethiger, der; rosszaló.
 Missethigung, die; rosszalás.
 Missethig, der; visszaélés.
 Missethig, cs. visszaél (-val, -vel).
 Missethig, der; rossz hír v. név v. hitel, hitelvezetés; in — bringen, rosszhírbe v. névbe v. hitelbe

ejteni valakit, valaki' hitelét elvenni.
 Missethen, cs. balra v. félre magyarul, balra v. félre ért,
 Missethung, die; balmagyarázat, félremagyarázás, balértés, félreértés.
 Missetig, der; baleset; idéltlen szülés.
 Missetig, k. rh. nem tetszik.
 Missetig, mn. kedvetlen, nem-tetsző, tetszetlen.
 Missetig, k. rh. idéltlen szül.
 Missetig, das; csekélyigérés.
 Missetig, die; csodaszülött.
 Missetig, das; balszerencse, balsors, mostoha sors v. szerencse.
 Missetig, das; éktelenség, szörny.
 Missetig, die; éktelenség, éktelen alak.
 Missetig, das; hibás nővény.
 Missetig, k. rosszul üt ki, balul sül el.
 Missetig, cs. irigyel, sajnál (-tól, -től valemít).
 Missetig, k. rh. rosszul fog, hibásan kap, hamisan fog v. markol,
 Missetig, der; rossz v. hamis fogás, hibás kapás v. markolás.
 Missetig, die; irigység, irigylés, neheztelés (más' szerencsén).
 Missetig, mn. és ih. irigy, neheztelő; irigykedve, neheztelve.
 Missetig, Missetig, mn. ellenkező, nem egyező; rosszul hangzó, kedvetlen hangú.
 Missetig, die; ellenke-

- zés, nem egyezés, egyenlenség.
- Witbanden, cs. méltatlanul v. rosszul bánik (-val, -vel), méltatlankodik (valakin). —, k. vétkezik, rosszul cselekszik.
- Witbandung, die; méltatlankodás; méltatlanság; rossz cselekedet.
- Witbeirath, die; egyetlen házasság, balházasság.
- Witbjahr, das; mustoha év, rossz esztendő.
- Witbennen, cs. rh. félre v. meg nem ismer.
- Witklang, der; rossz hangzat, hangzavar.
- Witlaunisch, mn. és ih. rosszkedvű, kedvetlen; kedvetlenül.
- Witlaut, der; egyetlen szóhang, rossz v. hibás hang.
- Witlautend, mn. rosszhangú, hibáshangú, rosszul v. hibásan hangzó.
- Witleitend, cs. félre vezet, elcsábít, rosszul tanít, hamisan oktat.
- Witlich, mn. kétes, kétséges, bizonytalan; veszőlyes, káros, bajos.
- Witlichheit, die; kétség, bizonytalanság; károsság, bajosság; kár, baj, vesztély.
- Witlingen, k. rh. rosszul ül el, balul üt ki.
- Witlungung, die; balvég, balsiker, rossz kiütés, rossz kimenetel.
- Witmuth, der; kedvetlenség, rossz kedv, komoróság.
- Witmuthig, mn. kedvetlen, rosszkedvű, komor.
- Witrathe, cs. rh. nem tanácsol, nem javasol, nem javal, ellenz. —, k. rh. rosszul terem, rosszul fizet, nem díszlik; nem sül el, rosszul üt ki.
- Witratzung, die; ellenzés.
- Witratzen, k. rosszul vagy hibásan számol.
- Witrednung, die; rosszul v. hibás számolás.
- Witstand, der; rossz állapot, balállapot.
- Witsten, der; rossz hang, kedvetlen hang.
- Witstuen, k. rosszul v. hibásan hangzik.
- Witstrauen, k. nem bízik, valakiben bizalmatlankodik, nem hisz, gyanakszik, kéteskedik.
- Witstrauen, das; bizalmatlankodás, gyanakodás, nem bízás, kéteskedés.
- Witstrauenisch, mn. gyanakodó, bizalmatlan, kéteskedő.
- Wittritt, l. Schritt.
- Witvergütnen, das; kedvetlenség; elégtelenség.
- Witvergütnig, mn. kedvetlen; elégtelen, nem elégedett.
- Witverhältniß, das; aránytalanság, rossz arány.
- Witverstand, der, Witverstandniß, das; balértelem; félreértés, tévedés; egyenlenség, vizáلكodás.
- Witverstehen, cs. rh. balul v. félre ért.
- Witwachß, der; terméketlenség, sovány v. rossz termés.
- Wit, der; ganaj, ganéj; szemet, gaz; undokság; szar; trágya; das ist nicht auf seinem — gewachsen, ez nem az ő kertjében nőtt; nem ő gondolta ki.
- Witbahr, Witstrage, die; ganajjargonca, ganajtaliga, ganajhordó szekér, kosár.
- Witbret, das; melegágy.
- Witfel, der; gyimbor, fegyöngy.
- Witfelbroffel, die; gyöngyevő hurok.
- Witfen, k. ganajlik, szarik, csúnyít; ködellik. —, cs. ganajt hány, tisztít; trágyáz, tiszogel.
- Witflut, der; pirók, süvöltő; piszkócs.
- Witgabell, die; ganajvilla.
- Witgabell, der; ganajlé.
- Witgrube, die; ganajverem; szemetgödör.
- Witghafen, der; ganajgamó.
- Witghaufen, der; ganajdomb, ganajkupac; szemetdomb.
- Witghof, der; ganajudvar.
- Witghig, mn. ganajos; szemetes.
- Witghäfer, der; trágyabogár.
- Witghede, Witghüte, die; ganajpocsolys.
- Witghewagen, der; ganajszekér, trágyaszekér.
- Wit, ej. -al, -vel, -al, -el; -n, an, on, en; böl, -ből, —, ih. együtt, egyszer 's mind, másokkal együtt; — einem reifen, valakivel útatni; — der Post kommen, postán v. postával jöni; — Siegeln gedekt, csereppel fűdött; — im Rathe sitzen, együtt ülni a' tanácsban; — als fer Nacht, teljes hatalommal, teljes erőből; der Wann — der großen Rafe, az a' nagyorrú ember; — Haufen, rakással; — Jenauchet Genehmigung, valaki' helybenhagyásával; — einem wetten, valakivel fogadni; — dem Stafe, — dem Degen in der Hand, pohárral, karddal kesébon; einen — Thranen

bíttén, valakit könyök közt v. könyözve kéri.
 Mitátfekté, ber; öregbika (valamely társaságnak).
 Mitanszeig, die; együttjelentés.
 Mitarbeiten, ca. együtt dolgozik.
 Mitarbeiter, ber; munkatárs, dologtárs, együttdolgozó.
 Mitbegriffen, ih. hozzá v. oda értve v. véve, bezárólag.
 Mitbelehnen, ber; vádlott társ, Mitbelehnen, cs. *böshübrül* ad.
 Mitbelehnschaft, die; *böshübr.*
 Mitbelehnte, ber; *hübrtárs, böshübrés.*
 Mitbelehnung, die; *böshübrül-adás.*
 Mitbeschente, ber; közadományos.
 Mitbest, ber; közbirtok.
 Mitbestber, ber; közbirtokos, birtoktárs.
 Mitbeten, k. együtt imádkozik.
 Mitbeschlussichtige, ber; meghatalmazott társ.
 Mitberber, l. Mitwerber.
 Mitbesahsen, cs. együtt fizet.
 Mitbringen, ca. rh. magával hoz, elhoz; magával visz, elvisz.
 Mitbruber, ber; embertárs, felesbarát, rokonfél, bajtárs; tisztárs.
 Mitbuhler, l. Nebenbuhler.
 Mitbürge, ber; tünstárs, kezestárs.
 Mitbürger, ber; polgártárs, hazafiárs.
 Mitdrift, ber; kereszténytárs, keresztényfél.
 Mitdosen, das; együttlét, együttlétezésé.
 Mit eigenthümer, ber; sajtó-
 tostárs, tulajdonostárs.

Miteinander, ih. együtt, egymással.
 Mitempfinden, cs. rh. együttérez.
 Mitempfindung, die; együttérzés, rokonérzés.
 Miterbe, ber; örökostárs.
 Miteffen, cs. és k. rh. együtt v. vele eszik.
 Miteter, ber; éttárs; börtárka.
 Mitfahren, k. rh. együtt megy, utaz (kocsin, hajón st.).
 Mitfaßen, k. együtt böjtöl, együtt koplal.
 Mitfehern, cs. együtt ünnepel, együtt ül.
 Mitführen, ca. elvisz, vele visz (gyalog, kocsin st.).
 Mitgabe, Mitgift, die; nászajándék.
 Mitgaß, ber; vendégtárs;
 Mitgeben, cs. rh. vele ad; vele együtt ad.
 Mitgefängene, ber; fogolytárs, rabtárs.
 Mitgeföhrl, das; együttérés, rokonérés.
 Mitgehen, k. rh. együtt v. vele megy.
 Mitgehülfe, ber; segéd, segédtárs.
 Mitgehenen, ca. rh. együtt éldel.
 Mitgenos, ber; társ, társfél, bajtárs, czimbora, raló.
 Mitgenossenschaft, die; társaság.
 Mitgesen, ber; társ; legénytárs.
 Mitgift, l. Mitgabe.
 Mitgüß, das; tag, tagtárs.
 Mithalten, cs. és k. rh. együtt v. vele tart.
 Mitheffen, k. rh. együttsegít.
 Mitheffer, l. Mitgehülfe.

Mitherr, Mitsehnerr, ber; úrtárs.
 Mitherrschafft, die; együtt uralkodás.
 Mitherrschet, l. Mitregent.
 Mithin, ih. következőleg, tehát, és így.
 Mithülfe, die; segély, segedelem.
 Mitinhaber, ber; közbirtokos, birtoktárs; zártárs, foglalótárs.
 Mitlauf, ber; együttvétele; közösvétel.
 Mitläufer, ber; együttvevő, vevőtárs, közösvető.
 Mitflagen, k. együttpanaszol, panaszkodik; együtt vádol, együttkeres.
 Mitflüger, ber; vádolótárs, panasztárs, keresőtárs.
 Mitflang, ber; öszhang.
 Mitflingen, das; együtthangzás.
 Mitkommen, k. rh. együtt v. vele jó.
 Mitföhen, k. együtt v. vele nevet.
 Mitfößen, k. rh. elbocsát v. elereszt vele.
 Mitlaufen, k. rh. együtt fut v. szalad, vele fut v. szalad.
 Mitlaut, Mitlauter, ber; mássalhangzó.
 Mitteib, Mitteiden, das; szánakosás, könyör, könyörület; — mit einem v. etwas haben, valakin v. valamin szánakozni, könyörülni; zum — betögen, szánakozásra bírni, könyörülésre indítani; sich zum — betögen lassen, megindulni, megkönyörülni valakin v. valamin, megszánai valakit, valamit.
 Mitteiden, k. rh. együtt-

- szenved vele. —, cs. rh. szán valakit, szánakozik valakin.
- Mittebenjeit, die; együtt szenvedés, együtterség; szánakozás, könyörület.
- Mittebenwürdig, mn. szánatra-méltó.
- Mitteber, ber; együttzenvedő; szánakozó, könyörülő; besser Reider als —, jobb az irigy, mint a' szánó.
- Mitteibig, mn. és ih. szánakozó, könyörű, könyörületes; szánakozva, könyörületesen.
- Mitteibigfeit, die; szánakozóság, könyörületesség.
- Mittlernen, cs. és k. vele v. együtt tanul.
- Mittmachen, cs. és k. részről, részt vesz; vele tart, segít.
- Mittmeister, ber; mestertárs.
- Mittmenscht, ber; embertárs, felebarát.
- Mittmetschmann, Mittpächter, ber; bérletárs.
- Mitnehmen, cs. rh. elvissz magával v. vele; elgyöngit, megvisel; eltűr, elvissel.
- Mit nichts, ih. épen nem, teljességgel nem, sehogysen.
- Mitrechnen, cs. hozzá v. bele számol, hozzá tud.
- Mitregent, ber; kormánytárs, uralkodótárs, ország-lótárs.
- Mitregenschaft, Mitregierung, die; együtturalkodás; közkormány.
- Mitreifen, k. együtt v. vele utaz.
- Mitreiben, k. rh. együtt v. vele lovagol.
- Mittheilung, cs. elküld, velle elküld.
- Mittheilung, mn. együttbűnös, együttvétkes.
- Mittheilung, ber és die; bűntárs.
- Mittheilungner, ber; adóstárs.
- Mittheilung, ber; tanuló-társ, iskolatárs.
- Mitthengen, cs. és k. rh. együtt v. vele énekel.
- Mitthiefen, cs. együtt v. vele játszik, rosszul bánik (val, -vel); együvé tart, szít, (hos, -hez).
- Mitthier, ber; játéktárs, játszótárs.
- Mitstimmen, l. Einstimmen, Zusammenstimmen.
- Mitstreiter, ber; vívótárs, harcstárs.
- Mitttag, ber; dél; délszak.
- Mitttagig, Mittagstisch, mn. déli; délszaki.
- Mitttag, ih. délben.
- Mitttagessen, Mittagstrod, das, Mittagstisch, die, Mittagstisch, ber; ebéd.
- Mitttagsgend, die; dél, délszak.
- Mitttagshüte, die; déli melegség, hőség.
- Mitttagshöhe, die; déli magasság.
- Mitttagkreuz, Mittagstift, ber; délkör.
- Mitttagsland, l. Südanb.
- Mitttaglinie, die; délvonal.
- Mitttagmesse, die; déli mise.
- Mitttagspol, ber; délsark, délgönczöl.
- Mitttagspredigt, die; déli predikáció.
- Mitttagquartier, das; déli szállás, delelőhely.
- Mitttagruhe, die; déli álm; delelés; — halten, delelni, délre piheneni.
- Mitttagstafel, die; délszaki oldal, déli rész.
- Mitttagstunde, die; déli nap, délsény.
- Mitttagstunde, Mittagstisch, die; déli óra, dél.
- Mitttagstisch, die; délnapóra.
- Mitttagstisch, ber; alszél, délszaki szél.
- Mitttagstisch, die; ebédköltőség.
- Mitttagstisch, ih. délfelé, délnek, délre, délszakra.
- Mitte, die; közep; in der —, középen, közepen; in die — nehmen, közbe, közepbe venni v. fogni; in der — nehmen, közepen, közepen fogni venni; einer aus unserer —, egy közülünk.
- Mitte, das; közep; mód, eszköz; sser; czéh; sík in das — schlagen, in das — treten, magát közbe vetni.
- Mittel, t. tehetőség, érték, birtok, vagyon, jószág.
- Mittel, mn. középső, közep.
- Mittelfalter, das; középidő; középkor.
- Mittelfart, die; középsaj.
- Mittelfar, mn. és ih. közvetett; közvetve, közvetőleg.
- Mittelfahrt, die; közvettség.
- Mittelfahrt, ber; középfogalom.
- Mittelfahrt, die; középszín.
- Mittelfeld, das; középhártya.
- Mittelfinger, ber; közéujj.
- Mittelfuß, ber; lábközép.
- Mittelfuß, ber; félvágatás.
- Mittelfahrt, die; közöpsfej.
- Mittelfeld, das; közöpsfej.
- Mittelfeld, die; közöpsfej.

Mittelschiff, ber; közép-nagy hering, középhering.
 Mittelschiff, das; középérdő; középfa.
 Mittelschiff, die; közép vadász-t.
 Mittelschiff, mu. közép földi; földközi.
 Mittelschiff, das; középnyak.
 Mittelschiff, ber; közép rendű; közbenjáró.
 Mittelschiff, das; közép, közép mérték; középser.
 Mittelschiff, mu. és ih. közép szerű, meglehető; közép szerű, meglehető; közép szerű, meglehető.
 Mittelschiff, die; közép szerűség, középser.
 Mittelschiff, ber; főárboz, középárboz.
 Mittelschiff, ber; közép fal.
 Mittelschiff, ber; közép pont.
 Mittelschiff, das; közép.
 Mittelschiff, ber; közép tétel.
 Mittelschiff, ber; közép fajta, közép nem; közép természet, közép nagyság.
 Mittelschiffmann, ber, Mittelschiffmannsperson, die; közbenjáró; hajhász.
 Mittelschiff, die; közép talp.
 Mittelschiff, ej. -val, -vel, -nál, -nél fogva, által.
 Mittelschiff, mu. közép.
 Mittelschiff, ber; közép kölyű; közép pászverő; közép helyeg.
 Mittelschiff, ber; közép rend; közép ser.
 Mittelschiff, ber; közép út.
 Mittelschiff, die; közép hely.
 Mittelschiff, die; közép hang.

Mittelschiff, die; közép út; die — halten, közép úton járni, közép útat tartani.
 Mittelschiff, ber; kötél.
 Mittelschiff, das; közép prés, közép darab.
 Mittelschiff, t. Mittelschiff, ber; közép hang.
 Mittelschiff, ber; közép séreg, közép sor.
 Mittelschiff, das; közép posztó, közép szerű posztó; közép kendő, közép szerű kendő.
 Mittelschiff, ber; közép út.
 Mittelschiff, l. Beschriftwort.
 Mittelschiff, ber; közép fog.
 Mittelschiff, ber; közép szövetség; közép szerű holmi.
 Mittelschiff, ib. — in, auf, unter, durch, innen, középben, középben, középben; — von einander scheidet, elvágni középben; — entgegen, ket-té.
 Mittelschiff, die; éjszél; éjszaka.
 Mittelschiff, mu. közép tétel, mu. éjszeli; éjszaki.
 Mittelschiffwind, l. Nordwind.
 Mittelschiffwürt, ib. éjszaka felé, éjszaka, éjszaka.
 Mittelschiff, mu. közép tétel.
 Mittelschiff, ca. közöl.
 Mittelschiff, mu. közöl.
 Mittelschiff, die; közölés; közlemény.
 Mittelschiff, ber; közbenjáró.
 Mittelschiff, mu. közép.
 Mittelschiff, Mittelschiff, ih. azonban, aszalt.
 Mittelschiff, ca. rh. együtt víz, együtt hord.
 Mittelschiff, ca. rh. együtt v. vele iszik.

Mittelschiff, die; szerda.
 Mittelschiff, ih. közép-közép, hébe-korba; imitt amott, elvétve.
 Mittelschiff, die; társ-ok.
 Mittelschiff, ber; bűntárs.
 Mittelschiff, ber; összeküldött társ.
 Mittelschiff, ber; gyámtárs, gyámatyátára.
 Mittelschiff, k. együtt vándorol, megy, útas.
 Mittelschiff, k. együtt v. vele sít.
 Mittelschiff, k. rh. együtt keres, kér (hivatal, szolgálatot); együtt kérés (nőül).
 Mittelschiff, ber; vágylás; kéréstárs.
 Mittelschiff, die; együtt keresés v. kérés.
 Mittelschiff, ca. együtt munkál, együtt hat (-val, -vel); elősegít, elősegél.
 Mittelschiff, die; együtt munkálás v. hatás; elősegítés.
 Mittelschiff, das; tudás, tudat; ohne mein —, tudtom v. hírem-tudtom nélkül.
 Mittelschiff, ca. hozzá számlál, együtt számlál.
 Mittelschiff, ca. rh. együtt v. vele hús. —, k. rh. elköltözik, elmegy, elvándorol (vele v. együtt).
 Mittelschiff, die; vegyíték, vegyület, keverék.
 Mittelschiff, ber; ingó hagyomány v. maradvány.
 Mittelschiff, das; ingó vagyon v. jószág.
 Mittelschiff, t. butor, háznemű.
 Mittelschiff, die; divat; es ist —, divatban van, divatos; k;

es ist nicht mehr —, már nincsen divatban; die — mitmachen, a' divatot követni; etwas in — bringen, valamit felkapni, divatba kapni, hozni v. venni.

Wobactifel, ber; divatvezikk.

Wobeandruck, ber; divatszó.

Wobeband, das; divatszalog.

Wobebild, das; divatkép.

Wobefarbe, die; divatszín.

Wobgeist, ber; divatszellem.

Wobekünder, ber; divatúros.

Wobekleid, das; divatruha, divatöntös.

Wobefram, ber; divatáru.

Wobefrantheit, die; divatker, divatbetegség.

Wobel, Wobell, ber és das; minta, kiademás; him, himmustra; oszlopmérick, (építőknél).

Wobelaster, das; divathűn.

Wobelbret, l. Formbret.

Wobelber, Wobelber, ber; mintázás.

Wobeliren, l. Wobeln.

Wobelmacher, ber; mintakészítő.

Wobelsummlung, die; mintagyűjtemény.

Wobelschneider, ber; mintakészítő.

Wobeltuch, das; *himmintás*.

Wobeln, cs. mintázás, szerezintex, képez, alakít; himex, csizfáz, kivarr; virágosra v. habosra sző.

Wobeln, das; mintázás; csizfázás.

Wobenarr, ber; divatbolond.

Wober, ber; iszap, posvány, sár; hamvadék.

Wobericht, mn. iszapos, posványos, sáros; sárszagú; mállott, hamvadt.

Wobern, k. elmállik, elporlik, hamvad, elsenyved.

Wobern, mn. mostani; divat szerinti.

Wobeschicht, die; divatvagy.

Wobisch, mn. és ih. divatos; divatossn.

Wohgen, k. rh. -hat, -bet; akar, teszlik, szeret; ich mag nicht, nem kell nekem, nem akarom; ich möchte gern wissen, szeretném tudni; lieber —, inkább akarni; es mag sein, meglehet; er mag immer schlafen, ám aludjék mindig, ha mindig alszik is: er mag davon sagen, was er will, hadd mondjon felőle, a' mit akar, ám akármit mondjon felőle.

Wohglich, mn. lehető, lehetséges; etwas — machen, valamit véghez vinni; alles Wohliche anwenden, sein Wohligstes thun, minden erejét reá fordítani, minden erőből rajta lenni.

Wohglichkeit, die; lehetőség, lehetőség; nach meiner —, a' mint tőlem telhetik; es ist keine —, lehetetlen, nincs mód benne.

Wohn, ber; mák.

Wohnflume, die; mákvirág.

Wohnhaupt, das, Wohnkopf, ber; mákfej, mákbuga.

Wohnstuden, ber; mákos lepény.

Wohnst, das; mákolaj.

Wohnst, ber; máknödv, mákony.

Wohnsamen, ber; mákszem, mákmag.

Wohr, ber; mór, (selyemszövet).

Wohr, ber; szerezsen, mór.

Wohr, das, l. Moor.

Wohrband, das; mórzalag.

Wohrre, Wohrre, die; murosok; murokrépa, sárgarépa.

Wohrentopf, ber; feketefejű, (állat).

Wohrentraut, das; hajas adáz.

Wohrentümmel, ber; nagy ammi.

Wohrenland, das; Szerecsenország.

Wohrentanz, ber; szerecsen tánc.

Wohrinu, die; szerecsennő, mórnö.

Wohrich, mn. és ih. szerecsen, mór; szerecsenül, mórul.

Wohrweise, die; hosszufarkú csizmege.

Wohf, ber; tűzgyik, szalamandra.

Wohbau, die; Moldávia, (tartomány).

Wohfe, die; savó; szendicse.

Wohfencur, die; savóorvoslat.

Wohfendieb, ber; pillangó.

Wohf, mn. savós.

Wohade, die; parány.

Wohabentehre, die; paránytanítvány, monadologia.

Woharsh, ber; egyedül-uralkodó, monarcha.

Woharsh, die; egyedül-uralkodás, monarchia; ország, birodalom fejdelem-ség.

Woharsh, mn. monarchiai, egyedül-uralkodási.

Wohat, ber; hó, hónap.

Wohatlich, mn. és ih. havi, hónapi, hónapos; havyonként, hónaponként.

Monatsfest, der; hónszám, hónapszám.

Monatsfest, die; egy hónap, egyhónapi idő.

Monatsgeld, das; hónapz.

Monatsloose, die; hónapos rózsza.

Monatsloose, die; havi v. hónapos irat.

Monatsloose, der; hó' napja.

Monatsloose, die; havi v. hónapos óra.

Monat, der; barát, szerzetes, monak; barátcsinika; barátbillegény, barátka; bajnok-libucz; paripa, hercélő; csigalepcső' oszlopa.

Monatsloose, die; barátkodás, barátság.

Monatsloose, mn. baráti, barátos, monakos, szerzetesi.

Monatsloose, die; barátcsuklya, barátkámza.

Monatsloose, der; kámzaiszom, csuklyaiszom.

Monatsloose, der; barát-klastrom.

Monatsloose, die; barátkötös, szerzetesruha.

Monatsloose, der; barátélet, szerzetesélet.

Monatsloose, der; szerzet, szerzetesrend.

Monatsloose, die; barátpillis.

Monatsloose, der; parajlórom; havasi lórom.

Monatsloose, die; goth írás, goth hetők.

Monatsloose, der; szerzetesség, szerzetes állapot v. rend.

Monatsloose, der; korda.

Monatsloose, der; szerzeteség.

Monat, der; hold; hónap; der — ist völn, a' hold

megett; der — nimmt zu, telik a' hold; der — nimmt ab, fogy a' hold; der — ist halt völn, félig tölt a' hold; der — scheint, a' hold sötét, világít.

Monat, der; holdkör.

Monat, der; holdasszem.

Monat, mn. holdasszemű, holdvak.

Monat, die; holdleírás.

Monat, mn. holdvilágos, holdfényes, holdvilágította.

Monat, der; holdév, holdesztendő.

Monat, der; holdhónap.

Monat, die; holdfoggyakozás, holdhomály.

Monat, t. holdfoltok.

Monat, die; holdkép.

Monat, der; holdtánc, die; lapics; holdrutaozmund.

Monat, der; holdförgés.

Monat, die; tejmészök.

Monat, die; holdtányér, hold' korongja.

Monat, der, **Monat**, der; holdvilág, holdfény.

Monat, mn. holdalakok, holdváltóság.

Monat, die; holdkör, holdasszég.

Monat, mn. holdkörös, holdas.

Monat, die; holdváltóság.

Monat, die; holdóra.

Monat, der; holdnégyed.

Monat, die, l. **Monat** fraut.

Monat, der; holdidőkör, (19 év).

Monat, der; méhüszög, méhtetem; üszögmagzat.

Monat, der; magánbeszéd.

Monat, der; monopól, magánkereskedés.

Monat, die; szentségartató.

Monat, der; szentség-mennyezet.

Monat, der; szörny, szörnyeteg.

Monat, der; hétfő; blauer —, nyughétfő.

Monat, ca. ruhás, felruhás.

Monat, die; katonai ruházat.

Monat, der; lép, posvány, mocsár, ingovány, sötépedék.

Monat, die; sötépedékföld, lépőföld.

Monat, der; lépfenek, lépőföld

Monat, mn. lápos, posványos, mocsáros, ingoványos, sötépedékes.

Monat, l. **Monat**.

Monat, der; moh.

Monat, mn. mohos.

Monat, mn. mohos.

Monat, die; borzas rózsza.

Monat, der, **Monat**, der; mopsz, (ebfel).

Monat, der; mopszarcz.

Monat, die; mopszorr, fitos orr.

Monat, die; erkölcsstudomány, morál.

Monat, mn. erkölcsi; erkölcsstudományi.

Monat, ca. erkölcsre tanítgat, leczkés, moralizál.

Monat, der; erkölcsitanító.

Monat, die; erkölcsiség.

Monat, der; mocsár, posvány; sár.

Moraßig, mn. mocsáros, pászványos; sáros.
 Morchel, die; kucmasszömörösög, kucmagomba.
 Morb, der; gyilkosság, ölés.
 Morbbeil, das; vérszekercse.
 Morbbrenner, der; gyújtogató.
 Morben, k. gyilkol. —, cs. öl, öldököl, kaszabol, koncol.
 Morber, der; gyilkos.
 Morbergrube, die; saiványbarlang.
 Morberisch, mn. és ih. gyilkos, vérgörgő; gyilkosan, gyilkosul.
 Morberisch, mn. szörnyű, iszonyú; nagy; halálos. —, ih. szörnyen, iszonyún, nagyon, igen; halálosan; — förtelen, szörnyen kiáltótni, kiabálni.
 Morberischte, die; gyilkostörténet.
 Morberischre, das; gyilkostkiáltás; szörnyű kiáltás, iszonyú kiabálás; tin — erében, gyilkost kiáltani; tele torokból v. torok szakadtából kiáltótni.
 Morberwehr, das; gyilkos v. öldökölő fegyver.
 Morbio, isz. l. Seter.
 Morbfüer, der, Morbgrube, die; bástyabolt.
 Morblust, die; vérszomj.
 Morbnesser, das; öld kés.
 Morbschwert, das; vérpallos.
 Morbthat, die; gyilkosság, gyilkos tét.
 Morbweg, der; pogány út, fölötté bajos v. rossz út.
 Morgen, der; reggel, reg; kelet, napkelet; hold, láncsalj; es wird —, reggelik, reggelodik.
 Morgen, ih. holnap; —

früh, holnap reggel; — Abend, holnap este.
 Morgenanbaht, die; reggeli ájtatosság.
 Morgenbefuß, der; reggeli látogatás.
 Morgenbrod, l. Frühstüß.
 Morgend, mn. holnapi.
 Morgenbämmerung, die; reggeli szárukület, hajnalhasadás, pitymallás.
 Morgenblüh, mn. reggeli.
 Morgengabe, die; reggeli ajándék (új házassagnál).
 Morgengebet, das, Morgensingen, der; reggeli imádság, reggeli áldás.
 Morgenlode, die; hajnali v. reggeli harang.
 Morgenland, das; napkeleti tartomány; Levante.
 Morgenländer, l. keletiek, napkeletiek.
 Morgenländisch, mn. keleti, napkeleti.
 Morgenlied, das; reggeli ének v. dal.
 Morgenluft, die; reggeli levegő v. lég; reggeli szellő.
 Morgenregen, der; reggeli eső.
 Morgens, ih. reggel.
 Morgenroth, das, Morgenröthe, die; hajnal.
 Morgenschlaf, der; reggeli álm v. alvás.
 Morgenseite, die; keleti rész v. oldal.
 Morgensonne, die; reggeli v. kelő nap.
 Morgensprache, die; reggeli gyűlés v. gyülekezés; összegyűlés.
 Morgenstündchen, das; korán-szene.
 Morgenstern, der; hajnalcsillag, hajnali csillag.

Morgenstüßhand, der; reggeli csillagállás.
 Morgenstunde, die; reggeli óra, reggeli idő; — hat God im Grunde, ki reggel kel, haszonra kel: a' ki jó reggel kel, aranyvalj.
 Morgentau, der; reggeli harmat.
 Morgentraum, der; reggeli álm.
 Morgenuhr, die; keleti napóra.
 Morgenwärts, ih. keletre, keletnek, kelet felé napkeletre, napkeletnek, napkelet felé.
 Morgenwind, der; keleti szél; reggeli szél.
 Morgenzeit, die; reggeli idő.
 Moriz, der; Möricz, (finév).
 Morness, der; bibicz, libucz.
 Morsh, mn. reves, redves; purháas. —, ih. revesen, purháas; — entzwer brachen, egészen v. épen kettőtörni.
 Morstel, Morster, der; mozsár; mozsárgyú.
 Morsterfeste, die; mozsárútó, mozsártörő.
 Morstel, der; vakolat; mozsárgyú, bombahányó.
 Morstelfeste, die; vakoló, vakolókánál.
 Morstelfüßel, der, Morstelfrage, die; vakolatbordó.
 Morstelschaufel, die; vakolatkeverő, vakolatvonó.
 Morstelschlager, der; vakolatkeverő, vakolatsínáló.
 Moskau, das; Moszkva, (város).
 Mosche, die, l. Ruh, Raße.
 Moschet, die; mozsár.
 Moschus, der, l. Bisam.
 Mofel, der; Mózel, (folyam).
 Mofes, der; Mózes, (finév).

Rost, der; must.
 Rosten, Wusteln, cs. mustol; mustot csinál; csomoszol. —, k. mustallik, mustizik.
 Rostich, der, l. Rost.
 Rotion, die; indítvány; mozgás, járás — kelés; síd — máden, egyet járni v. sétálni, járni v. sétálni (mozgás' kedvéért).
 Rotte, die; moly; kullanas, atka.
 Rottenfräñ, der; molyét; molyette ruha.
 Rottenfressig, mn, molyette.
 Rottenkraut, das; molyfű; mocsári rozsdabura; molyözű farkkóró.
 Rotte, das, l. Rastfarnsch.
 Rüdfein, l. Rufen, Rüssen.
 Rüd, Rüd, der, kukk; pissz; einen — thun, egyet kukkanni, pisszeni, nyikkanni, mocczanni.
 Rüdfe, die; makrancz, durcsa, akaretosság; hiba; álnokság, gonoszság; er hat Rüdten, bogara van; das Ding hat Rüdten, bajjal jár e' dolog.
 Rüdfe, die; szűnyog; tipoly.
 Rüdten, k. kukkan; mocczcan; nyikkann; pisszen.
 Rüdtenfer, der; szűnyogfátyol.
 Rüdtenfüße, t. serkebetük, serkeirás.
 Rüdtenhorn, Rüdtenwedel, l. Stiegenhorn, Stiegenwedel.
 Rüdtenkraut, l. Fischkraut.
 Rüdter, der; durczás, makranczos; képmutató, alamszi.
 Rüdterich, mn, durczás, makranczos; képmutató, alamszi, alattomos.
 Rüdten, l. Rüdten.
 Rüdte, mn. fáradt, lankadt;

rá v. bele unt; des lebens —, életunt.
 Rüdzigkeit, die; fáradság, lankadság.
 Rüdfe, der; karmantyú; penész, doh; böf, (egyész ebugatás), kaholás.
 Rüdfehen, das; karmantyúka.
 Rüdfe, der, Rüdfegeficht, das; csüggőszájú állat, (kivált kutya).
 Rüdfein, k. morog, dörög; mammog.
 Rüdfein, k. l. Bellen, Mauten.
 Rüdfein, Rüdfein, k. doblik, dbhollik.
 Rüdfein, Rüdfein, mn. dohos; penészes.
 Rüdfe, die; fáradság; fáradozás, ügyeket, munka; síd — máden, geben, magát fárastani, fáradozni valamiben.
 Rüdfein, l. Bisten.
 Rüdfein, cs. fáradt, fárit.
 Rüdfeart, der; malomács.
 Rüdfebottich, der; malomkőkáva.
 Rüdfeburste, Rüdfebnappe, der; molnárlegény; molnárinas.
 Rüdfe, die; malom; das ist Wasser auf seine —, ez víz a' malmára, ez kellett neki.
 Rüdfeinbau, der; malomépítés.
 Rüdfeinordnung, die; malomrendelet.
 Rüdfeinpfel, das; malmosdi.
 Rüdfeinzwang, der; malomkötelesség; malomjog.
 Rüdfeingang, der; malom' mozgó müve v. részei.
 Rüdfeinrinne, l. Gerinne.

Rüdfein; Rüdfeinpfel, Rüdfeinrichter, der; garat.
 Rüdfeinrapper, die; malomzörgés, malomkolyogás.
 Rüdfeinrad, das; malomkerék.
 Rüdfeinsteu, der; malomkő.
 Rüdfeinsteubruch, der; malomkőbánya.
 Rüdfeinwasser, das; malomvíz.
 Rüdfeinwehr, das; malomgát, malomrekesz.
 Rüdfeinwert, das; malom.
 Rüdfein, die; nagynéne; rokons; dajka.
 Rüdfein, mn. és ih. fáradságos, nehéz, bajos; fáradságosan, nehezen, hajosan.
 Rüdfein, mn. hajos, fáradságos; nyomorú, nyomorult.
 Rüdfeinigkeit, die; ügy-baj; nyomorúság.
 Rüdfein, der; mulát.
 Rüdfe, die; kis teknő, melencze; eine — voll, egy teknővel; es regnet, als ob es mit Rüdfein güsse, úgy esik, mintha rocskával öntenék.
 Rüdfeinwölbe, das; teknőbolt, teknőzet.
 Rüdfe, der; rózsahal.
 Rüdfein, der; molnár.
 Rüdfein, der; purba, pudva, porladék, rev.
 Rüdfeinfeiten, das; sokszorozás.
 Rüdfeinfeiren, cs. sokszoroz.
 Rüdfein, Rüdfein, der; molton, (szövet).
 Rüdfein, die; mumia.
 Rüdfein, die; álorca; braunschweigi ser; herélt (ál-lat).
 Rüdfein, der; mumusz, manó.
 Rüdfein, l. Rüdfein.

- Runnefen, Rumpfen, Runnpfen, k. dörög; mam-mog, rágszal.
- Rummel, ca. eltakar, ál-orcsás, áluház.
- Rummelz, die; álruha, álorca; álorcsázódás; ál-orcsázásg.
- Rünchen, das; München, (város).
- Rund, der; száj; nyílás; lyuk, torok; ein — voll, egy harapás, falat; egy korty; reinen — halten, titkot tartani; halten Sie nur reinen —, de hall-gasson, ne szóljon; wer freygebig ist mit dem Munde, ist farg mit dem Saße, ki könnyeu ígér, neho-szon át.
- Rundart, die; beszéd mód, szóelés.
- Rundbäcker, der; úri sütő.
- Rundbissen, der, l. Wissen.
- Rundel, der; gyámgyermek, gyámítvány.
- Rundfüße, die, l. Schanz-boß.
- Ründig, mn. teljeskorú, tör-vényeskorú.
- Ründigkeit, die; teljeskoru-ság.
- Ründigprechung, die; gyám-mentesítés.
- Rundiren, ca. tisztáz, tisztára leír.
- Rundfemme, l. Rauffleme-me.
- Rundfuß, der; *belssabás*, úri szakács.
- Rundfüße, die; úrkonyha.
- Rundflein, der; vizahólyag-onyv, hidegenyv.
- Ründlich, mn. és ih. szóbeli; élő szóval.
- Rundloch, der; száj, lyuk, szájlyuk.
- Rundmehl, das; császársztat.
- Rundspresfen, der; szájdü-gasz.
- Rundpomade, die; szájke-nőcs.
- Rundschent, der; pohárnok.
- Rundschentamt, das; pohár-nokság, pohárnoki hiva-tal.
- Rundfemmel, die; fehérszem-lye.
- Rundspiegel, der; szájnyitó.
- Rundstück, das; szópóka, csutora; fuvóka; zabola; száj; (szájba veendő v. szújas része valaminek).
- Rundstückloch, das; szópó-ka-, csutora-, fuvóka- z-lyuk.
- Rundum, das; tisztázat.
- Ründung, die; nyílás, száj, torok, szájlyuk; torko-lat.
- Rundvorrath, der; élel, ele-ség, élelem.
- Rundwein, der; úri hor.
- Rundwerk, das; száj, nyelv; er v. sie hat ein gutes —, jó szája v. nyelve van, ért a' beszédhez.
- Rundung, die; löszer.
- Rundungsfäßen, Rundungswagen, der; löszersze-kér.
- Rundeln, k. borong; suttog, susog.
- Ründler, das; székes tem-pom v. egyház; monos-tor.
- Runder, mn. éber, émett, ébrenlevő; sürge, sürgöcs, virgöcs, eleven, vidor; sorény, vig, vidám. —, ih. ébren, émetten; sür-göcs, virgöczan, eleven-nen, vidorúl; sorényen, vigan, vidámul.
- Runderkeit, die; ébrenlét, ébrenség; sürgöcs, vir-göczség, elevenség, vi-
- dorság; sorénység, vidám-ság.
- Ründamt, das; pénzverő-hivatal.
- Ründbrante, der; pénzverő-tiszt.
- Ründbeschreibung, die; pénz-leírás.
- Ründcabinett, das; pénz-gyűjtemény.
- Ründge, die; pénz; vert-péaz; emlékpéaz; folyó-péaz; aprópéaz; pénz-ve:őhivatal, pénzverőház; pénzjog, pénzverés' jusa; menta.
- Ründge, Ründgatt, Ründg-stätte, die, Ründghaus, das; pénzműhely. pénzverőház.
- Ründgen, es. bányol, pénzt-vert; es ist auf Sie ge-mündet, sure czélznak, ont illeti.
- Ründgen, das; pénzverés.
- Ründger, der; pénzverő.
- Ründgeite, die; pénzráspoly.
- Ründgisch, der; pénzlab.
- Ründgebüß, Ründgefäße, l. Schlagschab.
- Ründgepräge, l. Gepräge.
- Ründgericht, das; pénztör-vényszék.
- Ründhammer, der; pénzütő, pénzkalapács.
- Ründherr, der; pénzjogos.
- Ründkammer, der; pénzta-dós.
- Ründkosten, t. pénzverési költség.
- Ründkräbe, die; pénzhulla-dék.
- Ründkunde, die; pénztudo-mány.
- Ründmeister, der; pénzmea-ter.
- Ründordnung, die; pénzren-delet.
- Ründort, der; pénzverőhely, pénzahely.

Műnypreffe, die; pénzszjótó.
 Műnyprobe, die; pénzpróba.
 Műnyprobirer, der; pénzvizsgáló.
 Műnyrath, der; pénztörvényeszi tanácsnok.
 Műnyshere, die; pénzolló.
 Műnyshlag, der; pénzverés; pénanyomat.
 Műnyshrie, die; pénzmem, pénzfaj.
 Műnyshadt, die; pénzverő város.
 Műnyshempel, der; pénzverővas, pénzbélyeg.
 Műnyshand, der; pénzjogos rend.
 Műnyshage, die; pénzmérleg.
 Műnyshardeln, der; pénzvizsgáló.
 Műnyshesfen, das; pénzügy.
 Műnyshwissenschaft, die, l. Műnyshunde.
 Műnyshischen, das; pénzjegy.
 Műnyshine, die; pettyes angolna.
 Műrbe, mn. lágy, puh; porhanyó, puhás, parázs; einen — machen, valakit megtörni, megalázní.
 Műrbigkeit, die; puhóság, lágyaság; parhásaság, porhanyóság, parázsság.
 Műrffen, k. kornyikol.
 Műrmejn, cs. és k. morog, mormog, mormol; dörmög; susog, suttog; csörög, csörgedez.
 Műrmejn, das; morgás, mormogás, mormolás; dörmögés; susogás, suttogás; csörgés, csörgedezés.
 Műrmejhier, das; marmota.
 Műrren, cs. és k. morog; dohog.
 Műrren, das; morgás; dohogás.

Műrreish, mn. morgó, dohogó; mogorva, durczás.
 Műrreopf, der; morgó, dohogó, zsémbes.
 Műsche, die; szépitőtapas.
 Műschel, die; kagyló; csiga.
 Műschelbank, Műschelgrube, die; csigafészkek.
 Műschelcabinet, das, Műschelammlung, die; csigatár; csigagyűjtemény.
 Műschelhaug, der; csigafogás.
 Műschelkermig, mn. csigadad; kagylódad.
 Műschelgolt, das; kagylóarany.
 Műschelkalt, der; csigamész.
 Műschelkrebs, (Einfieder), der; remeterák.
 Műschelkage, die, l. Műschelshicht.
 Műschelkehr, die; csigatanítvány.
 Műschelmarmor, der; csigamárvány.
 Műschelmünze, die; csigapénz; pénzporczoláncsiga.
 Műschelreich, mn. csigadús.
 Műschelschale, die; kagylótekő; csigaház.
 Műschelshicht, die; csigaréteg.
 Műschelschuder, der; verefejű buvár.
 Műschelstiber, das; kagylóesüst.
 Műschelwagen, der; csigaszekér.
 Műschelwerk, das; csigamű; kagylómű.
 Műse, die; múza.
 Műselmann, der; muszulkan, török.
 Műsengott, der; Apollo.
 Műsenquell, der; múzák' forrása.
 Műsensohn, der; múzák' fia; tanuló.

Műsentempel, der; múzák' temploma.
 Műseum, das; museum.
 Műsieren, k. muszikál.
 Műsien, der; hangzás.
 Műsif, die; múzika, hangszat, zene.
 Műsifalisch, mn. muszikai, hangszati; muszikaértő.
 Műsifant, der; muszikás.
 Műsifmeister, der; muszika-mester.
 Műsifarbeit, die; mozaikmű, mozaik.
 Műsifgolt, das; mozaikarany.
 Műsifmalerey, die; mozaikrakás.
 Műsifate, die; szerecsendió.
 Műsifateller, Műsifatenwein, der; muskatalbor, muskotalbor.
 Műsifatercapfel, der; muskatalalma.
 Műsifaterbirn, die; muskatalkörte.
 Műsifaterkraut, das; szerecsenszálya.
 Műsifaterkraute, die; muskatalszőlő.
 Műsifatenbaum, der; szerecsendiófa.
 Műsifatenblume, Műsifatenblüthe, die; szerecsendióvirág.
 Műsifatenuß, die; szerecsendió.
 Műsif, der; izom.
 Műsifsig, mn. izmos.
 Műsifsheyt, die; izomtanítvány.
 Műsifsektion, die; izomboncsolás.
 Műsifete, die; puska.
 Műsifetenfeuer, das; puskatűz.
 Műsifetenhahn, der; puskakakas, puskasárcány.

- Musketentügel, die; puska-golyó.
- Musketenschuß, der; puska-lövés, puskaszó.
- Musketier, der; gyalog ka-tona.
- Muskelin, der; muselin.
- Müssen, k. rh. kell, tartoz-
zik, kénytelen; man muß
es thun, meg kell tenni;
ich muß dahin gehen, oda
kell mennem.
- Muß, das; pép, kása.
- Muß, das; szükség, kény-
telenség; es ist ein —,
meg kell lenni.
- Müße, die; üres v. szabad
idő, ráérkezés; henyéség.
- Müßig; Müßig, mn. pépes,
kása.
- Müßig, mn. szabad, üres;
henye, heverő, dologta-
lan, munkátlan. —, ih.
henyén, heverve, dolog-
talanul; — gehen, he-
nyélni.
- Müßigen, cs. kényszerít (-ra,
-re); sich einer Sache —,
magát valamitől megtar-
tani, megtartóztatni.
- Müßigang, der; henyélés,
restség, dologtalanság; hi-
valkodás; — ist aller Za-
ftr Anfang, a' restség
minden gonoszságnak kez-
dete.
- Müßiggänger, der; korhel,
henye.
- Muster, das; példány; must-
ra; minta; remek.
- Musterbuch, das; mustra-
könyv; remekkönyv.
- Musterer, der; mustraké-
szítő; mustráló, hadvizs-
gáló.
- Musterhaft, mn. remek; pél-
dás. —, ih. remekül; pél-
dásan.
- Musterfarte, die; mustralap.
- Mustern, cs. szemlél, viza-
gál, mustrál.
- Musterplatz, der; szemletér,
szemlehely.
- Musterrolle, die; mustralaj-
trom, névjegyzék, (kato-
nák nál).
- Musterung, die; hadvizsgálás,
szemle.
- Muten, Mutern, Müttern,
k. vedlik (a' rák).
- Mutter, Mutterkreß, der;
vedlőbrák.
- Muth, der; kedv; bátorság;
szív, elme; — machen,
kedvet adni, neki báto-
ritni; den — benehmen,
kedvet venni, elcsüggesz-
teni; den — verlieren,
kedvet, bátorságát vesz-
teni; gutes Muthes seyn,
jó kedvvel lenni; es ist
mir dabey nicht wohl zu
Muth, nem igen biztat
v. bátorít szívem, nem
nagy kedvet érzek hozzá
magamban, nem igen he-
lyén érzem szívemet; ich
weiß, wie es einem da zu
Muth, tudom, mint
ver ott v. akkor az em-
ber' szíve.
- Muthen, cs. kér, keres,
fölkér; das Meisterrecht
—, mesterséget v. mes-
terjogot kérni, keresni;
ein Leben —, hűbért föl-
kérni; wohl v. übel ge-
müthet seyn, jó v. rossz
kedvben lenni.
- Muthen, k. folytat.
- Muthig, mn. bátor; vidám,
jókedvű. —, ih. bátran.
- Muthlos, mn. bátortalan;
csüggeteg; kedvetlen. —,
ih. bátortalanul; elcsüg-
gedve; kedvetlenül.
- Muthlosigkeit, die; bátorta-
- lanság; csüggetegség; ked-
vetlenség.
- Muthmaßen, cs. gyanít, hoz-
zá vet (-hoz, -hez).
- Muthmaßlich, mn. és ih.
gyanítható, hozzávethető;
gyaníthatólag, hozzávet-
hetőleg.
- Muthmaßung, die; gyanítás,
hozzávetés.
- Muthwille, der; pajkosság,
pajzanság, szilajság; csin-
talanság.
- Muthwillig, mn. pajkos, paj-
zán, szilas, csintalan;
csalárd, szándékos, —,
ih. pajkosan, pajzánul,
csintalanul; szántszándék-
kal, készakarva.
- Mutter, die; anya; anyó;
méh, méhanya, nádra;
nőstény; seprő, üledék,
ágy; karika, fül; üreg,
(arcsinak st.); várn; der
Wein liegt auf der —,
seprőn van a' hordó v.
bor.
- Mutterast, der; anyág.
- Mutterbalsam, der; méhbal-
sam.
- Mutterbeschwerde, Mutterbes-
chwerung, die; méhbaj;
anyai baj v. keasrv.
- Mutterbienen, die; anyaméh.
- Mutterbruch, der; méhsérv.
- Mutterbruder, der; bityja
v. öccse (valaki' anyjá-
nak).
- Mutterchen, das; anyácska;
anyó, anyóka.
- Mutterfieber, das; méhláz.
- Mutterfluß, der; méhfolyás,
fehértfolyás.
- Mutterfüßen, das; kancza-
csikó.
- Mutterhäse, der; méhnyak.
- Mutterhars, das; galbán.
- Mutterherz, das; anyaszív,
anya' szív.

Nutterhüßen, ber; méhhu-
 rut.
 Nutterfaß, das; üszőbor-
 ju.
 Nutterfröde, die; anyaegy-
 ház, anyatemplom.
 Nutterform, das; anyarosz.
 Nutterfraut, das; szikfű.
 Nutterfret, ber; nőrák;
 vedlőrák.
 Nutterfuchen, ber; szülep,
 méhlepény.
 Nutterlamm, das; jerkebá-
 rány, nősténybárány.
 Nutterlanb, das; hon, ha-
 za, szülőföld; anyaor-
 szág.
 Nutterlaug, die; tisztalug,
 anyalug.
 Nutterleib, ber; méhanya;
 von Nutterleib an, szü-
 letés óta, születéstől fog-
 va.
 Nutterlich, mn. és ih. anyai;
 anyailag, anyakép.
 Nutterliebe, die; anyai sze-
 retet.
 Nutterlos, mn. és ih. anyát-
 lan; anyátlanul.
 Nuttermal, das; anyajegy.
 Nuttermilch, die; anyatej.
 Nuttermord, ber; anyagyil-
 kolás, anyagyilkosság.
 Nuttermörder, ber; anya-
 gyilkos.
 Nuttermund, ber; méhszáj.
 Nutternadend, mn. fosztor,
 anyaszült-mestelen.

Nutternelle, die; magaszegfü.
 Nutterpeife, Nutterpeile,
 die; bogársajt.
 Nutterpennigt, t. anyapénz,
 anyától kapott pénz.
 Nutterpferd, das; kanczaló,
 kancza.
 Nutterrecht, das; anyajog.
 Nutterhof, das; anyajuh.
 Nutterhofst, die; anyaság.
 Nutterheide, die; méhhu-
 vely.
 Nutterhwein, das; anyaser-
 tés, eme, cmediasznó,
 kocsa, koczasizsnó.
 Nutterhwecker, die; nőnje
 v. hűga (valaki' anyjá-
 nak).
 Nutterlele, die; lélek, te-
 remtés; — allein, egye-
 dül egy maga, egyes e-
 gyedül; es war seine —
 da, egy lélek v. teremtés
 sem volt ott.
 Nutterböhden, das; anyás
 gyermek; anyakedvencz.
 Nutterpiegel, ber; méhtü-
 kör.
 Nutterprache, die; anya-
 nyelv; tönnyelv, törzsök-
 nyelv.
 Nutterprobe, die; méhföcs-
 kendő.
 Nutterstein, ber; kövült
 kagyló.
 Nutterstöß, ber; anyató, a-
 nyatóke; anyakaptár, a-
 nyakeleuce, anyaköpt.

Nuttertheil, ber; anyaréxz,
 anyai vagon v. birtok.
 Nuttertrompeten, t. méh-
 sarvak, méhcsövek, Fa-
 lop' csövei.
 Nuttertöde, die, Nutter-
 veilchen, das; pompás es-
 tike.
 Nutterwasserfucht, die; méh-
 vinkör.
 Nutterweß, das; méhfájás;
 vajadás, szülőfajdalom.
 Nutterweis, ber; elmésség.
 Nutterwuth, die; méhdüh.
 Nutterzäpfchen, das; méh-
 kerdő.
 Nutterzimmt, ber; indiai
 sahéj.
 Nüsse, die; sipka, sipak,
 sapka; süveg.
 Nüssen, cs. piperéz, cui-
 czomáz; kurtit, csonkít;
 nyes; játszik.
 Nüssenmacher, ber; siphás;
 siphakos; süveges.
 Nuss, ber; sifa, rövid-
 látás.
 Nussie, die; silaság.
 Nussie, die; mirha.
 Nusshefterbel, ber; nagy-
 magú mirhaszág.
 Nussheßel, das; mirha-
 olaj.
 Nussheßstein, ber; mirha-
 kő.
 Nussthe, die; mirtus.
 Nusthentanz, ber; mirtus-
 kosorú.

N.

N, *nas*; **N**, (14-dik betű a' német abc-ben).

Nabe, *die*; kerékagy.

Nabel, *der*; köldök, púp.

Nabelader, *die*; köldökér.

Nabelbinde, *die*; pólya, köldökkötés.

Nabelbruch, *der*; köldöksérv.

Nabelgeschwulst, *die*; köldökdagaszt.

Nabeltraut, *das*; konyha köcsiny, köldökfű; buvak; nagy müköcs; ernyős körtike; oszlopos költör.

Nabelschnur, *die*; köldökzsinór.

Nabelwasserbruch, *der*; köldökvízsérv.

Nabelwindbruch, *der*; köldökzsinorsérv.

Nabelschwanz, *das*; kerékagyluk.

Nabelring, *der*; kerékagykarika.

Nach, *ej. után*; szori-t;

-hoz, -hez képest; száma-

ra, ... ként; -ba, -be;

-ra, -re; -hoz, -hez;

ért; felé; mulva; — **Pa-**

ris, — **Russland**, — **Zu-**

rien, — **Gaule gehen**, Pá-

rizsba, Oroszországba, In-

diába, haza utazni, men-

ni; — **dem Gewichte**, —

der Ehe verkaufen, font

számra, rőf számra árul-

ni; **der Weg nach der**

Stadt, — **Dresden**, az

út a' város felé, **Drez-**
da felé; **einer** — **dem an-**
bern, egyik a' másik ut-

Nachhessen, *cs. mivel*, maj-

Nachführung, *die*; mímelés,

Nachahmen, *cs. utánaz*, kö-

Nachahmend, *mn. utánazó*,

Nachahmer, *der*; utánazó,

Nachahmlich, *mn. utánazha-*

Nachahmung, *die*; utánazás,

Nachahren, *cs. kalászt szed*,

Nacharbeit, *die*; utómunka.

Nacharten, *k. út* (-ra, -re),

hasonlít (-hoz, -hez). —
cs. utánaz, képez (ut-

Nachartung, *die*; hasonlítás;

Nachbar, *der*; szomszéd.

Nachbarlich, *mn. szomszédi*;

Nachbarrecht, *das*; szomszédi

Nachbarschaft, *die*; szomsz-

Nachbellen, *k. utána ugat*.

Nachberichten, *der*; utó tudósi-

Nachbeten, *cs. utána imád-*

Nachbegehren, *cs. megadja*,

Nachbild, *das*; utánkép.

Nachbilden, *cs. utánaz*; utá-

Nachbildung, *die*; utánkép-

Nachbleiben, *k. rh. hátra*

Nachböhren, *cs. és k. utána*

Nachbreiten, *cs. és k. rh.*

Nachbringen, *cs. rh. meg-*

Nachbrennen, *cs. és k. rh.*

Nachdenken, *cs. rh. meg-*

Nachdenken, *cs. rh. meg-*

lasztottat helyre hozzi, kipótolni.
 Rachbürge, ber; utókezes, másodkezes.
 Rachden, ksz. minthogy, mivel, a' mint. —, ih. azután.
 Rachdenten, k. rh. elmélkedik, gondolkodik (valamin), meggondol (valamit).
 Rachdenten, das; elmélkedés, meggondolás; das macht mir —, ez gondot ad.
 Rachdentend, mn. gondolkodó, elmélkedő.
 Rachdentisch, mn. gondolkodó; meggondoló; meggondolásra méltó.
 Rachdrud, ber; utónyomat, másodnyoma; utánnnyomat, álnyomat; nyomadék, hathatóság, fontosság.
 Rachdruden, ca. utánnnyom, utánnnyomat.
 Rachdrüden, ca. utólnyom, utólszorit; utána nyom.
 Rachdruder, ber; utánnnyomó, utánnnyomató.
 Rachdrüdfiß, mn. nyomadék, hathatós, nyomos, erős. —, ih. nyomadékosan, hathatósan, nyomosan, erősen.
 Rachdunften, k. később megbarnul, meghomályosodik. —, cs. megsötétit, megbarnít.
 Rachfeifer, ber, Rachfeiferung, die; vetélkedés.
 Rachfeiferer, ber; vetélkedő.
 Rachfeifern, k. vetélkedik, iparkodik (utána).
 Rachfeifen, k. utána siet.
 Rachfeinander, ih. egymásután.
 Rachen, ber; sajsk, csónak, násszad.

Racherbe, ber; utóörökös, másodörökös.
 Rachernte, die; böngezés, kalászszedés.
 Racherren, das; utóétek, esemege.
 Rachfahren, k. rh. utána megy (kocsin st.); utána kocsis, szekeres, szános, hajós; utána következik; utána kap, csap; utána úz (a' bányászoknak). —, cs. rh. utána visz v. hord (hajón, szekeren st.).
 Rachfahrer, ber; bányavizsgáló, bányajáró.
 Rachfallen, k. rh. utána esik v. hull; utólesik, utóhull.
 Rachfärben, cs. utána fest; újra befest.
 Rachfliegen, k. rh. utána száll v. röpül.
 Rachfolge, die; utána menés; követés; következés.
 Rachfolgen, k. utána megy; követ; utána v. elkövetkezik.
 Rachfolger, ber; követő; következő; utód.
 Rachforderu, cs. még követel, kíván (valamihet).
 Rachforderung, die; többet kívánás.
 Rachformen, cs. utána képez v. alakít, leképez.
 Rachforschen, k. nyomoz, nyomozgat, tudakozódik (felőle), utána jár (valaminek).
 Rachforschung, die; nyomozás, nyomozgatás, tudakozódás.
 Rachfrage, die; tudakozódás, kérdésőskedés, értekeződé.
 Rachfragen, k. tudakoz, tudakozódik.

dakozódik, kérdés, értekeződik.
 Rachführen, cs. utána visz (szekeren st.); utána vezet.
 Rachfüllen, cs. utána tölt; megtöltöget.
 Rachgeben, cs. rh. azután ad, utóbb ad, még ad; megereest; megenged, szabadon hagy. —, k. rh. enged, fel-, alább hagy, szűnik, tágit rajta; enged, süllyed, süpped, horpad; eitem —, engedni valakinek; eitem nicht —, valakinek nem engedni az elsőbséget, valakivel föltehetni v. fölérti.
 Rachgeben, das, Rachgebung, die; engedés, alábbhagyás, felhagyás.
 Rachgebend, l. Rachgiebig.
 Rachgeboren, mn. sirutáni, utószülött.
 Rachgeburt, die; szülep.
 Rachgehen, k. rh. utána megy, követ; utána következik; utána jár, utána adja magát; eitem Wädhen —, leány után járni; seinen Gefäßten —, foglalatosságai után látni, járni; dem Bergnügen —, örömeiket hajhászni; eitem Befehle —, parancsot követni.
 Rachgehend, ih. azután.
 Rachgemacht, mn. utánzott, utána csinált.
 Rachgeschmaß, ber; utóis.
 Rachgiebig, mn. engedékeny.
 Rachgiebigkeit, die; engedékenység.
 Rachgießen, cs. rh. utána önt, rá önt, felönt.
 Rachgraben, k. rh. utána ás.

Rachgrat, das; sarju.
 Rachgrüßeln, k. fesseget; einer Sache —, valamit fessegetni.
 Rachgrüßeln, das; fessegetés, szőrszálhasogatás.
 Rachguß, der; utána öntés, rá öntés, felöntés; utánöntet.
 Rachhaß, der; viszhang; utóhang.
 Rachhallen, k. viszhangsik; utána hangzik.
 Rachhangen, k. rh. neki adja magát (-nak, nek), hajlandó (-ra, -re); stürzen Gedanken —, gondolatokba merülni.
 Rachhänger, der; pártbiv.
 Rachheben, cs. rh. utána emel, emelve segít.
 Rachhelfen, k. rh. segít valakinek; einer Sache —, segíteni a' dolgon, az ügyön.
 Rachher, ih. asután, aztán.
 Rachherbst, der; utóössz.
 Rachherig, mn. asutáni, utóbbi.
 Rachhinken, k. utána sántit.
 Rachhochzeit, die; utónász.
 Rachhofen, cs. elhoz, utána hoz; helyre hoz; helyre üt, kipótol.
 Rachhut, die; utólegeltetés; utóserog, utóvéd.
 Rachjagen, k. öz; kerget; neki adja magát (-nak, -nek); hajbész v. vadász (valami után).
 Rachklang, der; utóhang; utókongás.
 Rachklatschen, k. utána tapsol; utól tapsol; utána csattant; utána csacsog.
 Rachklettern, k. utána mász.
 Rachklängen, k. rh. utána cseng.
 Rachkommen, k. rh. utána

jő, követ; következni; föler (valamivel); elér, utóler; teljesít, betölt, követ, megfogad (valamit).
 Rachkommen, t. maradékok, utódok, örökösök.
 Rachkommenschaft, die; maradékok, ivadékok, utókor.
 Rachkumling, der; sarjadedék; maradék, ivadékok, utód.
 Rachkürchen, k. rh. utána csúsz.
 Rachküßeln, cs. utána mesterkél.
 Rachlassen, cs. utána hagyog, utána dadog.
 Rachlassen, cs. rh. hagy, elhagy; meghagy; maga után hagy; utána ereszt; megereszt, megtágit; elenged, elcsés. —, k. rh. tágul; enged, enyhül; alább hagy; szűnik; csökken; csillapodik; einem etwas —, valamit valakinek elengedni, elcsészni; etwas am Preise —, valamit az árból elengedni; die Kälte läßt nach, alább hagy a' hideg; die Hitze, der Wind läßt nach, szűnik a' meleg, csillapodik a' szél; der Sturm läßt nach, csillapodik a' vihar; sein Eifer läßt nach, csökken a' buzgalma.
 Rachlassen, das; csökkenés; szűnés; engedés, alábbhagyás, fogyás.
 Rachlässig, mn. hanyag, tunya, gondatlan. —, ih. hanyagon, gondatlanul, tunyán.
 Rachlässigkeit, die; hanyagság, tunyaság, gondatlanság.
 Rachlaß, der; hagyomány;

szűnet; csökkenés; el-, megengedés, olcsóság.
 Rachlaufen, k. rh. utána szalad v. fut.
 Rachleben, k. d. szerinte él.
 Rachlegen, cs. meg tesz v. rak; utána tesz v. rak; rá tesz v. rak, hozzá tesz v. rak.
 Rachlete, die; böngézet; tarlózat; utószüret, utószedés, bilingerezés; toldalék, pótlék.
 Rachleten, cs. rh. böngész; kalászol, tarlóz; bilingerez, utólszed, utólszüretel; utána szüretel, utána szed; utána olvas; el-, megolvas.
 Rachlefer, der; böngész, kalászló; utólszedő.
 Rachlefung, die; utána olvasás; el-, megolvassa.
 Rachlefern, cs. utána küld v. szállít; több küld v. szállít.
 Rachlegen, k. rh. utána haszud; das mußte ich ihm —, haszudnék, ha ezt mondanám felőle.
 Rachmachen, cs. utánaz, másol, követ; utána csinál v. tesz.
 Rachmachung, die; utánazás, másolás, követés.
 Rachmahd, die; sarju.
 Rachmalen, cs. utána fest; hozzá fest; másol; utánaz.
 Rachmalig, mn. utóbbi, későbbi.
 Rachmalß, ih. asután, később, utóbb.
 Rachmaß, die; utómakkolás.
 Rachmeßten, cs. rh. utána mér; újra mér.
 Rachmittag, der, Rachmittagzeit, die; délest, délutáni idő.

Rachmittägig, mn. délutáni, délestei.
 Rachmittagē, ih. délután, délesten.
 Rachorbnen, cs. utána rendel; alá rendel.
 Rachpfeifen, cs. rh. utána sipol; utána fűtyöl, süvölt.
 Rachräumen, cs. utána tisztít, takarít, rakogat; újra tisztít, takarít, rakogat.
 Rachrechnen, cs. felszámít, fölvet; utána számol; számadást vizsgál, újra számol.
 Rachreden, die; végbeszéd; megszólás, rágalom, rossz hírbe keverés.
 Rachreden, cs. utána mond v. beszél; megszól, rágalmas.
 Rachreise, die; utóbbi út v. utazás.
 Rachreisen, k. utána utaz.
 Rachreisen, k. rh. utána szakad, reped, hasad; tovább szakad. —, cs. rh. utána szakaszt, szakít, hasít, repeszt; maga után ránt.
 Rachreiten, k. rh. utána lovagol; utól lovagol.
 Rachrennen, k. rh. l. Rachlaufen.
 Rachreue, die; késő bánat, utóbánat.
 Rachricht, die; tudósítás, híradás, hír.
 Rachrichter, der; hóhér, bakó, bíró.
 Rachrichtlich, ih. tudósítással, hírával, híradással, tudomással.
 Rachrufen, der; utána kiáltás; elhívás, maga után hívás; végző; utóhír.
 Rachrufen, k. és cs. rh.

utána kiált; elhi, maga után hi.
 Rachruhm, der; utódiesség.
 Rachruhm, k. és cs. utána dicsér; jót beszél valaki fölül, v. dicsér valakit távollétében.
 Rachsagen, cs. utána mond; elbeszél v. elmond más után; báta mögé mond.
 Rachsab, der; sártétel.
 Rachschall, l. Rachschall, Rachklang.
 Rachschicken, cs. utána küld.
 Rachschieben, l. Schieben.
 Rachschichten, k. rh. utána lő; utól lő, később' lő; utána siet v. megy sebesen; utána serdül. —, cs. rh. pótol pénzt.
 Rachschiffen, k. és cs. utána hajóz; utána víz járjon.
 Rachschlag, der; utána csapás, ütés, hamis pénz.
 Rachschlagen, cs. rh. utána üt, utóbb üt; újra üt; mását veri; fölkeres, kikeres, (bányában, könyvben). —, k. rh. ráüt, hasonlít hozzá.
 Rachschleichen, k. rh. utána lappang, lopószik, kullog.
 Rachschleppen, cs. és k. utána hurozol, csipel; magával hurozol, csipel; utána huzódik v. hurozódik.
 Rachschliffel, der; álkulcs, tolvajkulcs.
 Rachschneiden, cs. rh. utána v. hozzá vág, metssz; utána farag.
 Rachschnitt, der; utána v. hozzá metzés; másolat, utánzat.
 Rachschoss, der, l. Rachsteuer.

Rachschreiben, cs. rh. utána ír, leír, másol; hozzá ír.
 Rachschreiber, der; leíró, másoló, gyorsíró.
 Rachschreiben, k. rh. utána kiáltoz, kiabál; rá kiált.
 Rachschrift, die; utóírás.
 Rachschub, der; utóvetés, utólökés.
 Rachschuss, der; utólovés, utána lövés; pótolék, pótlékpénz; toldalék-adomány sarjadék.
 Rachschütten, cs. utána önt v. tölt; hozzá önt v. tölt.
 Rachschwarm, der; másodraj; utóraj.
 Rachschwärzen, k. újra v. jobban be-, megfeketit.
 Rachschwimmen, k. rh. utána úsz.
 Rachsegen, k. utána vitorláz.
 Rachsehen, k. és cs. rh. utána néz; elnéz, elenget; enged; utána lát; megvizsgál, megnéz, megtekint.
 Rachsehen, der; vizgátat, vizgátat; elnézés; der — haben, megacsalódni reményben.
 Rachsenden, l. Rachschicken.
 Rachsetzen, cs. utána tess, utól tess; pótol, hozzá tess. —, k. utána ered, megy, fut.
 Rachsetzung, die; megvetés, elmozdítás, hátrátétel; kergetés, üzés.
 Rachstöt, die; elnézés, kimélet.
 Rachstöttig, mn. és ih. kimelő, lágy, engedelmes. —, ih. kimélve, lágyan, engedelmesen.
 Rachstugen, cs. és k. rh. utána énekel.

Nachfluten, k. rh. utána sülyed v. süpped.
 Nachflinnen, k. rh. elmélkedik (valamin), gondolkodik (valami felöl).
 Nachflinnen, das; gondolkodás.
 Nachfommer, der; sz. Mihály' v. asszonyok' nyara, utónyar.
 Nachkämeln, k. kikémel, kikémlél.
 Nachkriegen, das; utójáték.
 Nachspotten, k. ki-, megcsúfol, ki-, meggúnyol.
 Nachspottter, der; csúfoló, gúnyoló.
 Nachsprechen, cs. rh. utána beszél.
 Nachspringen, k. rh. utána ugrik v. szökik; tovább reped, hasad.
 Nachspüren, k. nyomoz.
 Nachspüren, das; nyomozás.
 Nachst, ih. legközelebb, igen közel; a' minap, nem régebén. —, ej. után; mellett; kívül; — mit, épen utánam, épen mellettem; — Gott, isten után; — dem, nyomon, menten; a' mellett, azon kívül.
 Nachst, mn. legközelebb, legközelebbi; der — nach mir, az első utánam; der — Preis, utolsó ár; die — Gefegenheit, első alkalom; nächster Tag, a' napokban.
 Nachst, der; felebarát, embertárs.
 Nachstehen, cs. rh. utána szür; utánazva vés; más után üt, (kártyajátéknban).
 Nachstehen, k. rh. utána áll, következik; alább való, csekélyebb.

Nachsteigen, k. rh. utána hág.
 Nachstellen, cs. utána állít, helyhez. —, k. megles, utána les, leselkedik.
 Nachsteller, der; leselkedő.
 Nachstellung, die; les; leselkedés.
 Nachstens, ih. legközelebb, nem sokára.
 Nachsteuer, die; utódó; pótlékadó.
 Nachsteuerer, k. és cs. utána evex; adót pótol, pótlékadót fizet.
 Nachstich, der; utánvéset; utánzsurat.
 Nachstipfen, cs. utána v. hozzá töm.
 Nachstoppeln, k. utána tarlóz.
 Nachstoßen, cs. rh. utána döf v. szür; utána taszít v. lök.
 Nachstreben, k. utána törekedik, ügykezik.
 Nachstrebung, die; utána törekedés, ügykezet, iparkodás.
 Nachstürzen, k. utána rohan, zuhan; rogy.
 Nachsuchen, k. keres, keresget, keresgél; folkeres, felhány, kór; folyamodik (valamiért).
 Nachsuchung, die; keresés, keresgetés; felhányás; kérelem, folyamodás.
 Nacht, die; éj, éjjel, éjszaka; sötétség, homály; es wird —, éjeledik, éjellik; éjjel v. éjszaka lesz; bei der —, in der —, éjjel, éjszaka; zu —, esten, vacsorálni; über —, two bleiben, meghálni v. hálni valakol; Tag und

—, éjjel nappal; gute —! jó éjszakát!
 Nachtanfer, der; másodhorgony.
 Nacharbeit, die; éjjelezés, éjjel-dolgozás.
 Nacharbeiter, der; éjjelező, éjjel-dolgozó.
 Nachbeden, Nachgeschirr, das; éjedény.
 Nachbume, die; éjvirág.
 Nachten, k. éjeledik, éjellik; sötétedik, sötétül, homályosodik.
 Nachts, k. és vacsora.
 Nachtsule, die; bagoly; huhogó bagoly.
 Nachtfalter, der; éjpile, éjlepke.
 Nachtfisch, der; éjhal; fehér zsemle.
 Nachtfrost, der; éjagy, éjjeli fagyás.
 Nachtdünger, der; álmjáró.
 Nachtleidhe, die; éjnapegen.
 Nachthaube, die; hálóüveg; hálófejkitő.
 Nachtheil, der; kár, ártalom, sérelem, rövidség, hátramaradás.
 Nachtheilig, mn. és ih. káros, ártalmas, sérelmes; károsan, ártalmasan.
 Nachthemd, das; hálóing, éjng.
 Nachterberge, die; éjjeli szálás.
 Nachthun, cs. rh. utánaz, utána tesz v. cselekszik.
 Nachtag, die; sülemüle.
 Nachtfisch, der; csamege.
 Nachtlappe, die; hálóspika.
 Nachterze, die; éjgyertya; csészekürt, (növény).
 Nachtleid, das; éjruha, hálóruha.
 Nachtlager, das; hálás, hálóhely; éjjeli fekhely.
 Nachtlampe, die; éjlampa.

Nachtsechter, ber; éjgyertya-
tyalartó.
Nachtisch, mn. és ib. óji,
éjjeli, éjszakai; éjjel, é-
jenként, éjjelentént.
Nachtlicht, das; éjgyertya,
éjvilág.
Nachtmahf, das; vacsora;
úr' vacsorája.
Nachtmännchen, das; lidércz,
boszorkány.
Nachtmantel, ber; éjköpö-
nyeg; karajos bokál, pa-
lástű.
Nachtmette, die; éjszeli mise.
Nachtmusik, die; éjmuzsika,
éjszene.
Nachtmüße, die; hálósipka,
éjsüveg.
Nachtquartier, das; hálóta-
nya, éjjeli szállás.
Nachtreg, ber; utósereg, u-
tódandár.
Nachtrobe, ber; lappantyú,
kecskefejő; éjjeli v. tar-
ka gem; halálmadrár.
Nachtreiben, k. utána üget
v. koczog.
Nachtreiben, l. Nachstreben,
Nachstreifen.
Nachttrag, ber; pótlás, pó-
tolék, toldalek; potlás-
péncz.
Nachttragen, cs. rh. utána
visz, hord; told, pótol;
szemre bány; felró, meg-
jegyez.
Nachtreiber, ber; éjjeli v.
terka gem.
Nachtreiten, k. rh. utána lép;
követ; hozzá lép.
Nachtregeln, ber; éjszár, éj-
relessz.
Nachtreisen, cs. utána tril-
láz.
Nachtreichen, ber; csucsor,
zolna.
Nachtreichwein, die; lappan-
tyú, kecskefejő.

Nachtwürmer, ber; éj-kó-
bor; éjdözsölő, éjjelező.
Nachtwürmerer, die; éj-kó-
borlás; éjdözsölés, éjje-
lezés.
Nachtweiß, ber; éjjeli iz-
zadás; éjjeli izzáság.
Nachtwien, das; éjjelezés,
éjszakázás, virasztgatás.
Nachtwind, das; éjdarab.
Nachtwühl, ber; úrszob.
Nachtwunde, die; éjjeli óra.
Nachtwisch, ber; öltözészet-
tal, vetkezésasztal.
Nachtwort, ber; éjedény.
Nachttrunk, ber; éjjeli ital.
Nachtuhr, die; éjóra.
Nachtweise, die; ostike.
Nachtweigel, ber; éjmadár;
pille.
Nachtwache, die; éjjeli vi-
grázat.
Nachtwächter, ber; éjőr.
Nachtwammis, ber; éjmel-
lény.
Nachtwanderer, ber; álom-
járó.
Nachtweibchen, das; lidércz,
boszorkány.
Nachtweiser, ber; éjkalaúz.
Nachtzeit, die; éj, éjjeli
idő; bev —, éjjel, éjt-
szaka.
Nachtzug, das; éjjeli ruha.
Nachvergangen, l. Nachfor-
bern.
Nachwachen, k. rh. utána
nő v. terem; elér, utól-
ér (növésben).
Nachwagen, vb. utána mer
menni, követni mer.
Nachwägen, Nachwiegen, cs.
utána v. újra mér; utá-
na fontol v. mészál.
Nachweh, das, Nachwehen,
t. utófájdalom; szülécutá-
ni fájdalom.
Nachwein, ber; csigér, lö-
re.

Nachweisen, cs. rh. utána
mutat; el-, rá igazít;
megmutat.
Nachweisung, die; el-, rá-
igazítás; megmutatás.
Nachwelt, die; utóvilág, utó-
kor, késő maradék.
Nachwerfen, cs. rh. utána
hajít, vet.
Nachweise, l. Cobicia.
Nachwinter, ber; utó tél.
Nachwirten, k. utólhat, utól-
munkál.
Nachwuchs, ber; utótermés,
utónövés, sarjadék; ifju-
ság.
Nachzahlen, cs. utána fizet;
rá fizet.
Nachzählen, cs. utána v. új-
ra számlál, meg-, utána
olvas.
Nachzucht, die; utóköltég.
Nachzeichnen, cs. utána raj-
zol, lerajzol; hozzá raj-
zol.
Nachzeichnung, die; után raj-
zolás; utánrajzolat.
Nachziehen, cs. rh. utána
húz v. von. —, k. rh.
utána húzódik, vonul,
költözik.
Nachzöttein, k. utána döcsög,
tötyög.
Nachzug, ber; utána húzás
v. vonás, követés; utó-
húzás; utósereg, utódan-
dár; kíséret.
Nachz, ber; nyakszirt, nyak.
Nachz, Nachz, Nachend, Nach-
dig, mn. mestelen, me-
zítlen, csupasz. —, ih,
mestelen, mestelensz, csu-
pazzon; einen — auszü-
ben, valakit mindeneből
kivenni, kiforgatni, ki-
vetkeztetni.
Nachtheit, die; mestelenség,
mezítlenség.
Nachel, die; tű; tűlevél.

Rabelbüchse, die; türok.
 Rabelförmig, mn. tüded, tüalakú.
 Rabelgeb, das; tüpöns.
 Rabelhalter, der; tütartó.
 Rabelholz, das; tülevelü fa.
 Rabelkopf, Rabelkopf, der; tügömb, tüfej.
 Rabelkissen, das; varróvankos v. párna; tüpárna v. vankos.
 Rabelkör, das; tüfok.
 Rabelsch, der; tüszurás; öltés.
 Rabsler, der; tüs, tücsináló, tümüves.
 Raderwaare, die; tüára.
 Radel, der; köröm; szeg.
 Radelamboß, der; szegülő.
 Radelstein, das; könyocsont.
 Radelstülthe, die; körömvirág.
 Radelbohrer, der; szegfuró.
 Radelhorn, das; körömke, körmöcske; szegcsöke.
 Radelstein, das, l. Bewürnsteinein, Raste.
 Radelstein, das; szegvas.
 Radelstein, das; körömhomály.
 Radelstein, mn. megszegezett, modulhatlan.
 Radelstube, die; vegykő.
 Radelstung, die; ékizülés.
 Radelstühler, das; körömméreg.
 Radelhammer, der; szeghámor.
 Radelkopf, der, Radelstuppe, die; szegfej, szeggomb, szeggömb.
 Radelstrau, Radelhandel, der; szegárus.
 Radelstrau, das; csészepörce; polca; egérfülholyomál; verfejü csabár; köddaravirág.
 Radelstos, mn. szegetlen.
 Radelstaust, t. szegszelvény.
 Radelin, cs. szegsz.

Ragelneu, mn. újdony, újdon.
 Ragelprobe, die; körömrögivás.
 Ragelprobe, der; tükés raja.
 Ragelstübed, der; szegmüves, szegcsináló.
 Ragelstübede, die; szegmühely, szegvinyne.
 Ragelstübedarbeit, die; szegmüvesmunka; szegmüvesáru.
 Ragelstücher, der; szegcsipő, szeghuzó.
 Ragen, cs. és k. rag; emészt, mardos, marozong, furdal.
 Raht, mn. és ih. közel, közellevő, közelitő, közelgető, közelgető; szomszédos, határos; ein naher Freund, közel rokon; einent zu — tetten; valakit megbántani, megsérteni; einent etwas — legen, valakinek valamit értésére adni, valakit biztatni.
 Rahte, die; közel, közellet; szomszédos; hier in der —, itt közelében, itt a' szomszédoságban.
 Rahten, k. és vh. közelit, közelget, közelget, közelledik.
 Rahten, cs. varr; köt.
 Rahter, der; varró.
 Rahter, mn. és ih. közelb, közelebb, közelebbi; es — geben, engedni, alább hagyni valamivel.
 Rahterlauf, der, Rahteracht, das; előjog, (vételre).
 Rahtern, cs. közelit, közelebb visz, —, vh. közelget, közeledik.
 Rahterung, die; közelítés, közelgetés, közelgetés.

Rahstissen, das; varróvankos v. párna.
 Rahstabe, die; varróládika.
 Rahstadel, die; varrótü.
 Rahstauen, der; varróráma.
 Rahstren, cs. táplál; süß feiner Hantet Arbeit —, keze után v. keze' munkája után élni.
 Rahstund, mn. tápláló.
 Rahsthaft, mn. táplálékony; kövér; keresetes, élelmez, (város st.).
 Rahsthaftigkeit, die; táplálékonyaság.
 Rahsting, der; varrógyűrű.
 Rahstlich, mn. tápláló; terhes; bajos; szük, szegény. —, ih. bajosan, szükön.
 Rahstlos, mn. táplátlan; kezesetelen, élelmetlen, (város st.); szük, sovány, (idők st.).
 Rahstlund, der; természet rend; iparos rend.
 Rahstlung, die; táplálék, táplálék; élelem, élel, éleség; kereset.
 Rahstlung, die; táplálás.
 Rahstlungsmittel, das; élelmez, élel; élelem; élelemmód.
 Rahstlungsstift, der; táp.
 Rahstlungsförge, die; élelemgond.
 Rahstlungstücker, die; élelemi adó.
 Rahststube, Rahststunde, die; varróakola; varróóra.
 Rahststube, die; varrószelyem.
 Raht, die; varrás; varrány.
 Rahteren, die; varrás.
 Rahterinn, die; varrónő.
 Rahtszug, das; varrószersz, varróeszköz.
 Raib, mn. gyermekded, ősszinte.
 Raime, der; név, nevezet;

hir, név; in Namen des ... , ... nevében; in meinem Namen, nevemben; unter dem Namen, azon ürügy v. szin' v. őrv alatt; sich einen Namen machen, magának nevet, hírt szerzeni.
 Namenbuch, das; névkönyv; ábczés könyv.
 Namensdiest, das; névverszet, névköltemény.
 Namensfährte, der; jár, drusza.
 Namenlos, mn. névtelen, nevetlen, ismeretlen; kimondhatatlan, hallatlan.
 Namenregister, Namenverzeichnis, das; névjegyzék.
 Namensfest, das, Namenstag, der; névünnap, névnap.
 Namenszug, der; névvonás.
 Namenstück, ih. névszerint.
 Namenswechsel, der; néveserés, névváltoztatás.
 Namhaft, mn. nevezetes, híres, jeles; sok nagy, szembetűnő; einen — machen, valakit megnevezni. —, ih. nevezetesen, jelesen.
 Ränklich, ih. tudnillik, úgymint.
 Ränklich, mn. ugyanaz, épenaz.
 Ranting, der; nankin, (szüvet).
 Rapf, der; tál; csésze.
 Rápfeu, das; tálcácska; csészike.
 Rapyta, die, l. Kether.
 Rärben, das; sebhelyecske, forradásocská.
 Rärbe, die; sebhely, forradás; barká, (hörön); sebéres folt, (tojás' székében); bibe, csücs, (növényeken).
 Rärben, k. és vh. heged,

forrad, varasodik. —, es. hegeszt, forraszt; kassál, kopaszt (bört a' timár).
 Rärbenseite, die; bör' szine.
 Rärbig, mn. sebhelyes, forradásos, ripacsos.
 Rärde, die; nérdusfenyer.
 Rär, der; bolond, bohó; esztelen, ostoba, eszelős; örült, eszeveszett; einen zum — haben, valakiből bolondot üzni; den Rären angefreßen haben, valamibe bolondulni, szeretni valamit.
 Rärchen, das; bolondocská, bohócska, bangó.
 Rären, es. bolondít, bolondozik; bolondoskodik.
 Rärhaft, Rärenmäßig, mn. és ih. bolondos, eszelős; bolondosan, eszelősen.
 Rärenhaus, das; bolondház.
 Rärenfappe, die; bolondcipka.
 Rärenflebe, die; bolond, bohó v. örült szerelem.
 Rärenpoffe, die, Rärenpfeich, der; bolondozás, bolondozás, esztelen tréfa, bohózat; Rärenpoffen treiben, bolondozni, bolondoskodni, bohóskodni; Rärenpoffen! bolondság!
 Rärenstiel, das; einen am — herum führen, valakiből bolondot üzni, valakit bolondnak tartani.
 Rärentheidung, die; bolondozás, bolondság, bohózat.
 Rärtheit, die; bolondság; örültség, esztelenség.
 Rärrißig, mn. bolond, bolondos, bohó; furcsa, esodilatos. —, ih. bolondosan, bolondul; furcsán.
 Rärwall, der; urvál.

Rärziff, die; narozis.
 Rärzen, k. nyalakodik.
 Rärzer, der; nyalánk, nyalakodó.
 Rärzeren, Rärhaftigkeit, Rärzigkeit, die; nyalakodás; nyalánkság.
 Rärhaft, Rärzig, mn. nyalánk, nyalakodó.
 Rärmarft, der; csamegepisz.
 Räre, die; orr; die — über — all haben, seine — in alles reden, mindenbe bele üzni az ortát, mindenbe avatkozni; die — rümpfen, orrát firtorgatni; einem an die — haben, szemébe nevetni; einem etwas auf die — binden, valamit valaki' orrára bízni vagy biggyesíteni; einem eine — geben, megpirongatni valakit; einem eine — brechen, valakit elámitni, rászedni; eine — befommen, orrot kapni; mit einer langen — abziehen, kudarcatot vallani.
 Rärehorn, das; orrszarvú.
 Räreten, k. szaglál; orrán átál beasél. —, es. orrán átál mond ki.
 Rärenband, das, Rärenriemen, der; orrfék, orrszíj.
 Rärenbein, das; orrcsont.
 Rärenbluten, das; orrvér-folyás.
 Rärenbüchßab, der; orrbetű.
 Rärenfügel, Rärenlappen, t. orrcsompák, orrszárnnyak.
 Rärenfang, der; orrmenet.
 Rärengeruch, der; orrbűz.
 Rärengehwür, das; orrfekély.
 Rärengetwähß, das; orrgomba.
 Rärenhaut, der; orrlehelet.
 Rärenhöhle, die; orrbarlang, orrüreg.

Rafenknorpel, der; orrporoz,
orrözimp.
Rafenlaut, der; orrhang.
Rafenloch, das; orrlyuk.
Rafenring, der; orrgyűrű.
Rafenrumpfen, das; orrbin-
törítés.
Rafenrippe, Rafenkuppe, die;
orrhegy.
Rafenstüber, der; sricska.
Rafentropfen, der; takony-
c ep.
Rafentuch, l. Schnupstuch.
Rafenweis, mn. tudakos, kot-
nyeles; szemtelen.
Rafenweisheit, die; tudakos-
ság, kotnyeleség; szem-
telenség.
Rafshorn, l. Rafeshorn.
Räffe, die; nedvesség, nyir-
kosság.
Räffen, k. level, nedvel.
—, cs. nedvít, nedvesít.
Räth, mn. nedves, ázott
vizes; vízenyős; nyirkos;
durc und durc —, egé-
szen átázott, át meg át-
ázott.
Räskalt, mn. nedveshideg.
Räskid, mn. ázottas.
Räther, der, l. Strichjann.
Ration, die; nemzet.
Rational, (összetételekben),
nemzeti.
Rationalcharakter, der; nem-
zeti karakter v. helyeg.
Rationaltruppen, t. nemzeti
seregek.
Rationalversammlung, die;
nemzeti gyűlés.
Rationmüßer, der; nemzet-
gyilkos.
Rationstüchtend, mn. nemzet-
ölös, nemzetgyilkoló.
Rativität, die; születés; ei-
nem die — stellen, vala-
kinek születéséből jóslani.
Ratrum, das; széksó.
Ratter, die; umakk, siklóki-

gyó; seherhasú v. közön-
séges kigyó.
Ratterkraut, das; kigyószisz;
pénzlevelű lizinka, iny-
nyujtófű; hablevelű szaka.
Rattermilch, die; alacson-
pozdor.
Ratterwurz, die; tekert cikik-
szár, kigyógyökertűfü.
Ratterzunge, die; kigyó-
nyelvű; pacsirta-csésze-
szárny.
Ratur, die; természet; vor
—, természettől, termé-
szetnél fogva; er hat eine
starke —, erős természete
van; das ist meiner — zuwider,
ez természetemmel ellen-
kezik, ez természetem' el-
lenére van; Gewohnheit ist
die andere —, a' szokás
természetté válik.
Raturalfest, t. természeti rit-
kaságok; termék, termény.
Raturalkabinett, das; ter-
mészettár, természetgyű-
temény.
Raturalfiren, cs. honosít.
Raturalfisation, die; hono-
sítás.
Raturalkismus, der; termé-
zeti vallás.
Raturalfist, der; természeti
vallásu.
Raturbegebenheit, die; ter-
mészeti tünemény v. tör-
ténet.
Raturell, das; természet,
természeti hajlandóság.
Raturforschler, der; termé-
zetbuvár.
Raturgabe, die; természeti
adomány v. ajándék.
Raturgeschichte, die; termé-
szet-historia, természeti
történettudomány.
Raturgesetz, das; természeti
törvény.

Raturkraft, die; természeti
erő.
Raturkunde, Raturkenntnis,
die; természetismeret, ter-
mészetbuvárság.
Raturkundige, Raturkenner,
der; természetbuvár, ter-
mészetismerő.
Raturlehre, die; természet-
tudomány,
Raturlich, mn. és ih. termé-
szeti; természetes; termé-
szetileg, természetesen;
egyszerűleg, őszintén, egye-
nesen.
Raturlichseits, die; termé-
zetesség, természetiség.
Raturmensh, der; termé-
szeti ember, természet'
embere.
Raturrecht, das; természeti
jog v. jus; természeti tör-
vény.
Raturreich, das; természet'
ország.
Raturreligion, die; termé-
szeti vallás.
Raturscene, die; természet'
színhelye; természeti je-
lenség.
Raturspiel, das; természet'
játéka.
Raturtrieb, der; természeti
ösztön v. inger.
Razartsh, das; Názaret,
(város).
Razaräter, Razardier, der;
názáreti.
Reapel, das; Nápoly, (vá-
ros); Nápolyország.
Reapolitaner, der; nápolyi.
Reapolitanisch, mn. nápolyi.
Rebel, der; kűd.
Rebelicht, Rebelig, mn. kö-
dös, homályos.
Rebelspige, die; ködsipka;
tündérsipka, varásspika.
Rebelspige, die; közönséges
varju.

Rebels, sz-n. ködellik, köd van.	Rebenfrage, die; mellékkérdés.	Rebenpunkt, der; mellékpont.
Reben, oj, mellett; mellé; -val, -vel; között; — einem feben, valaki mellett ülni; sich — einem feben, valaki mellé ülni; — anderen Dingen, egyéb dolgok mellett v. között; — einem dienen, valaki-vel szolgálni. —, ih. mellette; — einander, egymás mellett; — her, — hin, mellette, melleleg.	Rebengang, der; mellékmenetel; mellékfolyosó.	Rebenrechnung, die; mellék-számadás.
Rebenabficht, der; mellék-végzet, mellékhatarozat.	Rebengasse, die; mellékútca; szomszéd útsza.	Rebenrolle, die; melléksze-rep.
Rebenabficht, die; mellék-czél, mellékszándék.	Rebengebäude, das; mellék-épület; szomszéd épület.	Rebensache, die; mellékdolog, mellékes dolog.
Rebenalter, die; melléké-csator.	Rebengeschäft, das; mellék-ügy, mellékfoglalatosság.	Rebensab, der; melléktétel.
Rebenarbeit, die; mellék-munka, mellékes munka v. dolog.	Rebengewinn, l. Benge-schnad.	Rebenschnit, der; alkulca.
Rebenartifel, der; mellék-czik, mellékcikkely.	Rebengewinn, l. Auswurf.	Rebenschnitz, der; mellék-szobák, der; mellékszarjadék.
Rebenast, der; mellékág; fallyuág.	Rebengewinn, der; mellék-nyerés.	Rebenschnitz, l. Witzschliter.
Rebenausgabe, die; mellék-költség.	Rebengewinnst, der; mellék-nyereség.	Rebensonne, die; melléknap; vaknap, álnap.
Rebenausgang, der; mellék-kijárás.	Rebengraben, der; mellék-árok.	Rebensteuer, die; mellékadó.
Rebenbegriff, der; mellék-fogalom, mellékfogat.	Rebengrahlung, die; mellék-kereskedés.	Rebenstube, die; mellékszoba, benyiló.
Rebenbruder, der; rokonfél, embertárs.	Rebenhaus, das; mellékház; szomszéd ház.	Rebenstunde, die; szünóra, üres óra.
Rebenbuhfer, der; vágytárs, versenytárs.	Rebenher, ih. mellette; mel-leleg.	Rebenthür, die; mellékajtó.
Rebenbuhferen, die; vetél-kedés, versenycs.	Rebenhude, die; melléktök, töktoldalék.	Rebentisch, der; mellékasztal.
Rebenchrist, der; keresztény-társ.	Rebenhof, der; mellékudvar, szomszéd udvar.	Rebentreppe, die; melléklép-cs.
Rebenbung, das, l. Rebensache.	Rebenkammer, die; mellék-kamara; szomszéd kamara.	Rebenumstand, der; mellék-körülmény.
Rebenkunft, t. mellék-jövedelem.	Rebentind, das; mellék-gyermek.	Rebenumkosten, t. mellék-költség.
Rebenessen, Rebengetränk, das; melléktétel.	Rebenfirche, die; főkegyház.	Rebenursache, die; mellékok.
Rebenforsch, der; mellékérdő; szomszéd erdő.	Rebenlinie, die; mellékág; mellétes vonal.	Rebenverwandtschaft, das; mel-lékhaszomány.
	Rebenmagd, die; segédszol-gáló.	Rebenversammlung, die; kü-löngyülés.
	Rebenmann, der; szomszéd; mellékférj.	Rebenwund, der; gyám-társ.
	Rebenmensh, ter; ember-társ, felebarát,	Rebenworthil, der; mellék-haszon.
	Rebenmittel, das; mellék-eszköz, mellékszer.	Rebenweg, der; mellékút; áút.
	Rebenmond, der; mellékhold; vakhold, álbold.	Rebenwind, der; mellékszel; oldalszel,
	Rebenpfeiler, der; mellék-oszlop.	Rebenwurf, das; mellék-munka.
		Rebenwort, das; igehatarozó, mellékszó.
		Rebenzimmer, das; mellék-szoba, benyiló; szomszéd szoba.
		Rebenzwed, der; mellékcél.

Rebenzwieg, der; mellék-gally, fattyugally.
 Rebst, oj, -val, -vel együtt; er — mtr, ő és én; ő velem együtt.
 Reben, cs. ingerkedik, ellenkedik (-val, -vel).
 Reber, der; ingerkedő, ellenkedő.
 Reberen, die; ingerkedés, ellenkedés.
 Rebstich, mn. ingerkedő, ellenkedő; enyelegő, furcsa, tréfás, játszi. —, ih. ingerkedőleg; enyelegve, tréfásan, játszalag.
 Reberstiff, der; uuokácse.
 Reber, der; néger, szerecsen.
 Reberhandel, der; szerecsenrab-kereskedés.
 Reberhaus, das; szerecsenrabbáz.
 Reberstiff, das; szerecsenrabbajó.
 Rebmen, cs. rh. vesz, fog; elvesz; megfoszt, elvesz; vesz, megvesz, vásárol; einen bei der Hand —, valakit kezénél fogni; man hat mir meine Uhr genommen, elvették, ellopták az órámat; eine Krone —, gyögyaszert venni; etwas über v. auf sich —, valamit felvállalni; einen Mann —, férjhez menni; eine Frau —, feleséget venni, megházasodni; einen beim Wertz. —, valakit szaván fogni; sich die Mühe —, fáradozni, bajlódni, fárastani magát; sich die Zeit zu etwas —, valamire időt venni magának; eine Sache für die andere —, valamely dolgot másnak vélni v. tekinteni; im gutem, im bö-

sen Verstande, un ebt —, jó értelemben, rossz értelemben, helytelenül venni; daraus kann ich mir nichts —, nem érthetek belőle semmit; im Ganzen genommen, általában véve. —, k. rh. ...ödik, ...ödik: ...odik, ...edik: einen Mannfang —, kezdődni; ein Ende —, végeződni; Schwaben —, károsodni; sebesedni; überhand —, elhatalmálni.

Rehmer, der; vevő; fosztó.
 Rehtich, l. Rämlich.

Reid, der; irigység, kaján-ság.

Reiden, l. Beneiden.

Reider, der; irigy, irigylő, kaján, kajánló.

Reidhummel, der; irigy, kaján.

Reidstich, mn. irigy, kaján; féltékeny.

Reidnagel, l. Rietnagel.

Reigt, die; fogyatéék, fogyta (valaminek); maradó; seprő, alj; der Wein, das Fass geht auf die —, fogytán van a' bor, a' hordó; es geht mit ihm auf die —, nagyon hanyatlak.

Reigen, cs. hajt, görbit, —, vh. hajol, hajlak;

sich vor einem —, valaki előtt meghajlani v. magát meghajtani; sich zu einer Sache —, valamire hajlani, valamire hajlandónak lenni; sich zum Ende —, vége felé közeledni, hanyatlani; der Tag neiget sich, hanyatlak a' nap.

Reigung, die; hajlás; lejtő, lejtőség; meghajlás, maga' meghajtása; hanyatlás; hajlandóság, jó indulat.

Rein, ih. nem,

Reise, die; szegfü; süszere-szegfü.

Reisenbraun, mn. szegfűbarna.

Reisenbeet, das, Reisenpflanzen, die; szegfűágy,

Reisenflor, der; szegfűvirány.

Reisenkraut, das; olocsán; pongyola-madárhúr.

Reisenkraut, das; szegfűszagú csiklász.

Reisenstich, das; szegfűstich.
 Reisenstet, der; szegfűbujtás, szegfűbujtvány.

Reisenstod, der; szegfűszál.
 Reisenbar, mn. nevezhető.

Rennen, cs. rh. nevez, neven szólit, neven hí; einen nevez, nevet ad; einen bei seinem Namen —, valakit nevéen szólítani; valakit megnevezni.

Renner, der; nevező, (törtézetekben).

Rennung, die; nevezés, el-, megnevezés.

Renntwort, das; névazó.

Reptan, der; tengeristen.

Nerve, der és die; ideg; in. Nervenbau, der; idegalkat.

Nervenbeschreibung, die; idegleírás.

Nervenfieber, das; idegláz.

Nervengeist, der; idegnedv.

Nervengeficht, das; idegfontat.

Nervennoten, der; dúcz.

Nervenkrankheit, die; idegbaj, idegkór.

Nervenscheit, die; ideglanitmány.

Nervensaft, der; idegnedv.

Nervensalbe, die; idegír, idegkenőcs.

Nervenschwend, mn. idegrosító.

Nervenschwem, das; idegrendszert.

Rebentwurzchen, das; ideg-szömörgs.
 Rebensergliederung, die; ideg-bonzolár.
 Rebrig, mn. izmos, erős, inas.
 Refel, die; csalán, csamál.
 Refelbaum, der; ezellis.
 Refelbrand, der; csalánégetés, csaláncsípés.
 Refelieber, das; csalánláz.
 Refelsucht, die; csalánküteg.
 Refelgarn, das; csalánfonal.
 Refeltuch, das; csalánsövet.
 Rest, das; fészék; lak, hajlék, szug, lyuk, barlang; alom, hálóhely.
 Restchen, das; fészekeske.
 Restel, die; fűző; fűzőszij.
 Restmacher, Restler, der; fűzőcsináló.
 Restelt, cs. fűz, befűz.
 Restelstift, der; fűzőhegy.
 Resten, das; csaltójás, fenéktójás.
 Restfischen, Restfischein, das; utolsó költés; fészékfentő.
 Restling, der; utolsó költés; fészékfentő, vakarca.
 Rett, mn. csinos, takaros; tisztá. —, ih. csinosan, takarosan; tisztán.
 Retttheit, Retttigkeit, die; csinososság, takarosság; tisztaság.
 Retto, ih. tisztán, épen; es bleibt — so viel, épen ennyi marad, tisztán ennyi marad.
 Reb, das; háló; recze.
 Rebadar, die; csepleszér.
 Rebbruch, der; csepleszérv.
 Reben, ca. hálóz; nedvesít, áztat; márt.
 Rebflügel, der; reczeszárnyu.
 Rebschirmig, mn. hálóalakú, hálódad; reczés.
 Rebhaut, die; reczés hártya.

Rebmessene, die; cserhajú dinnye.
 Rebnebelbruch, der; cseplesz-köldöksérv.
 Rebschlange, die; reczés kígyó.
 Rebslange, die; hálórúd, hálópórna.
 Rebsstricker, der; hálókötő.
 Ren, mn. új; járatlan, tapasztalatlan; mostani, fris; unsere Fremdschaft ist noch —, a' mi barátságunk még nem régi; die Alten, und die Neuern (Schriftsteller), a' régiek, és mostaniak; von neuem; auf neue, újra. —, ih. újra, újonnan, újlag.
 Reubadler, mn. újjütési, újdonsült; új, újdon.
 Reubegierbe, l. Reugier, Reugierbe.
 Reubefichte, der és die; mostantért, hitújoncz.
 Reubruoh, der, Reulaud, das; irtóvány.
 Reubruohschent, der; irtóványtized.
 Reue, das; újság; újhold; fris hó v. harmat; was giebt es Reues? mi újság?
 Reue, die; újság; fris hó v. harmat.
 Reuerbingt, ih. újra, újonnan, újlag.
 Reuerfunden, mn. újtalálományu.
 Reuerlich, mn. és ih. mostani, nem régi; mostanában, nom régen.
 Reuerung, die; újítás; — machen, elcsübhren, újítani.
 Reuerungstilfer, der; újító.
 Reuerungstucht, die; újítási vágy,

Reugier, Reugierbe, die; kíváncsiság, kandiásg.
 Reugierig, mn. kíváncsi, kandi.
 Reugierige, der és die; kíváncsi, kandi.
 Reuheit, die; újság, újdonság.
 Reuigkeit, die; újság.
 Reukehr, das; újesztendő, újév.
 Reukehrgebieth, das; újévi költömeny.
 Reukehrgebent, das; újévi ajándék.
 Reukehrlied, das; újévi ének v. dal.
 Reukehrmesse, die; újévi szokadalom.
 Reukehrtag, der; újesztendő' v. újév' napja.
 Reukehrwunsch, der; újévi köszöntés.
 Reulich, mn. és ih. minapi; minap, minapában.
 Reuling, der; újoncz.
 Reumodisch, mn. és ih. újdívatú; újdívat szerint.
 Reunand, der; újhold.
 Reun, mn. kilencz.
 Reun, die; kilencz; kilenczes.
 Reunauge, das; folyami orsóhal.
 Reuner, der; kilenczes.
 Reuned, das; kilencszög.
 Reunerley, mn. kilencsféle.
 Reunfah, Reunfältig, mn. kilencszeres.
 Reunährig, mn. kilencz esztendő v. éves; kilencz esztendei v. évi.
 Reunmal, ih. kilencszer; kilencz ízben.
 Reunmatig, mn. kilencszeres, kilenczedizi.
 Reunsthündig, mn. kilenczórányi; kilenczórái.

Reunfölbis, mn. kilencszó-
tagú.
 Reuntägig, mn. kilenczed-
napos; kilenczednap; ki-
lencznapnyi.
 Reunte, mn. kilenczedik.
 Reuntefölb, mn. kilenczed-
fél.
 Reuntef, daß; kilenczed,
kilenczedrés.
 Reuntef, ih. kilenczedeser.
 Reuntefder, der; tövisszuró
gébicz, szarka-güborján.
 Reuntefön, mn. tizenkilencz.
 Reuntefönte, mn. tizenkilen-
czedik.
 Reunteföntenf, ih. tizenkilen-
czedize.
 Reuntef, mn. kilenczven.
 Reuntefger, der; kilenczve-
nes.
 Reunteföföbrig, mn. kilencz-
ven éves v. esztendőf;
kilenczven évi v. eszten-
dei.
 Reunteföffe, mn. kilenczve-
nedik.
 Reuntef, die; újváros.
 Reuntef, mn. köfönöz.
 Reunteföföfen, cs. köfönöz-
sít.
 Reunteföföt, die; köfönöz-
ség.
 Reuntef, daß; köznem; kö-
zepige.
 Reunteföföt, mn. újházas.
 Reuntef, ih. nem; ne.
 Reunteföföt, die; ügyelet-
lenség, liszeteletlenség,
nemügyelés, nemtisztelés.
 Reunteföföt, die; meg-
nemfogadás, benemöltés,
nemteljesítés.
 Reunteföföt, daß; nemléte-
zés.
 Reunteföföt, die; nemszi-
velés, elnemtűrés, meg-
nemszenvedés.
 Reuntef, die; onokahág.

Reunteföföt, die; meg-
nemismerés.
 Reunteföföt, die; meg-
nemjelenség.
 Reunteföföt, der; nemhasz-
nálás, használatlanság; ve-
le nem-élés.
 Reuntef, mn. foganatlan, si-
keretlen; mulandó; hiá-
bavaló.
 Reunteföföt, die; foganatlan-
ság, sikeretlenség; mu-
landóság; hiábavalóság.
 Reuntef, mn. semmi; fo we-
nig als —, annyi v. olly
kevés, mint semmi; we-
niger als —, kevesb
semminél; un — und
wiewer —, sok semmiért:
— desto weniger, ih. mind-
azáltal.
 Reuntef, daß; semmi, sem-
micség.
 Reunteföföt, mn. csekély,
semmit-jelentő.
 Reuntef, daß; nemlét.
 Reuntef, Reunteföföt, Reuntef-
föföt, mn. haszontalan.
 Reunteföföt, die; haszon-
talanság.
 Reunteföföt, mn. semmi-
rekellő, semmirevaló, gaz.
 Reunteföföt, mn. sem-
mirevalóság, semmirekel-
lőség, gazaég.
 Reunteföföt, die; vég-
renemhajítás, végheznem-
vitel.
 Reuntef, der, l. Reuntef, daß.
 Reuntef, daß, l. Reuntef.
 Reuntef, daß; lotyó, czaf-
ra, szajha.
 Reuntef, k. bókól, bolog,
bologat, bóbiskol; haj-
long; biccent a' fejével.
—, cs. bólint; biccent;
le-, meghajt.
 Reuntef, daß; bókolás, bólo-

gatás, bóbiskolás; sejbic-
centés.
 Reuntef, der; Nikodém,
(finév).
 Reuntef, der; Miklós, Mi-
kó, (finév).
 Reuntef, ih. soha, sohasem,
sohase.
 Reuntef, mn. alacson; al,
aló; alacson, alávaló;
die niedere Gerichtebarfeit;
aló törvényhatóság; die
niedere Schulen, az al-
só iskolák; Höhe und Rie-
dere, nagyok és kicsi-
nyek, fő- és alrendűek.
—, ih. le, alá; auf und
— gehen im Zimmer, bók-
lálni v. fel 's alá járni
a' szobában.
 Reunteföföt, cs. Reunteföföt-
gen, cs. rh. lehajt, le-
görbit; meghajt, meggör-
bit.
 Reunteföföt, der; alparkány;
alhajó.
 Reunteföföt, cs. rh. letör,
leront.
 Reunteföföt, cs. leterít.
 Reunteföföt, k. és cs. rh.
leég, porrá v. földig ég;
leéget, porrá v. földig é-
get.
 Reunteföföt, cs. rh. le-
vix, lehoz.
 Reunteföföt, cs. lepuskáz,
lelő.
 Reunteföföt, vh. lehajol,
meghajol.
 Reunteföföt, cs. levasal,
letégláz.
 Reunteföföt, mn. alnémet,
alföldi-német.
 Reunteföföt, der; alnémet,
Reunteföföt, daß; Al-
só-Németország.
 Reunteföföt, cs. ledörög.
 Reunteföföt, cs. lenyom,
lessorít; elnyom.

Niederbrücken, das; lenyomás, lezorítás; elnyomás.
 Niedere, l. Niederung.
 Niedereßaß, der; Alsó-Alsatis.
 Niederfahren, k. rh. leutas, lemegy (kocsin, hajón st.). —, cs. rh. lejár, elhord, elűtött (kocsival st.).
 Niederfahrt, die; lemenés, leutasás.
 Niederfallen, k. rh. leesik, lehall; lerogy; vor einem —, valaki előtt leborúlni.
 Niederfliegen, k. rh. leszáll, leröpül.
 Niedergang, der; lemenet, lemenetel; naplemenet, napalédozat.
 Niedergehen, l. Untergehen, Einfen.
 Niedergerecht, das; altörvénysek.
 Niedergeschlagen, mn. csüggedt, csüggeteg, kedvetlen.
 Niedergeschlagenheit, die; csüggedtség; csüggetegség, kedvetlenség.
 Niederhauen, k. lehangzik.
 Niederhalten, cs. rh. letart.
 Niederhangen, k. rh. lecsügg, lefügg; lefütyeg.
 Niederhängen, cs. leereszt, alább akaszt v. fűggeszt.
 Niederhauen, cs. rh. levág, lezab, lekaszabol.
 Niederhoden, Niederhauen, k. leguggol.
 Niederklappen, k. és cs. lebillen, lecsapódik; lebillent; lecsap.
 Niederklappen, cs. lekopogat.
 Niederknien, k. letérdel.
 Niederkommen, k. rh. lejő; leereszkedik; lebeteg-

szik, szül, meggyermekeszik.
 Niederkrümpfen, cs. letúr.
 Niederkunft, die; lejövet; lebetegedés, szülés, gyermekes.
 Niederlags, die; letétel; letétemény, gondviselésre bízott jószág; rakhely, raktár; betegeskedés; csavasszás, megvertetés (elleneséggel); eine gänzlich — erlösen, tökéletesen v. egészen megvertetni; in die — bringen, raktárba hordani.
 Niederland, das; alföld.
 Niederlande, t. Német-Alföld.
 Niederländer, der; németalföldi.
 Niederländisch, mn. németalföldi.
 Niederlassen, cs. rh. lebecsát, leereszt. —, vh. rh. lebecsátkozik, leereszkedik; lezáll; helyet fog, leül.
 Niederlassung, die; lebecsátás, leeresztés; megtelepedés, megállás.
 Niederlegen, cs. letesz, lefektet; letessz, lemond (hivataláról); letesz, gondviselés alá bíz; der Pfarrer legt das Getreide nieder, a' zápor megdönti a' gabonát; sich auf die Erde —, földre fekkenni; sich —, lefekünni; alunni menni; die Wassen —, a' fegyvert letenni v. lerakni; Gebey den Gerichten —, pénzt tenni le a' bíróságnál, törvényszéknél; ein Amt —, hivatalról lemondani; die Krone,

Regierung —, a' koronát, kormányt letenni.
 Niederlegung, die; letétel; lemondás.
 Niedermachen, cs. leigazít; lebecsát, leereszt; lehorrd, leazid; levág, lezab, leöl, megöl.
 Niedermeßeln, cs. felkonczol, lekaszabol.
 Niedernehmung, die; öldöklés, felkonczolás, lekaszabolás.
 Niederreiben, cs. rh. leránt, lezakít, lezakaszt, lerángat, lezaggat; ledönt, leront.
 Niederreißung, die; lerontás, ledöntés.
 Niederreiten, cs. és k. lelovagol; elgázoltat, letapodtat (lovaglás közben).
 Niederrennen, k. és cs. r. és rh. lefut, lezalad; elüt, elűtött (suttában).
 Niederstein, der; Al-Rajnavidék.
 Niedersteben, cs. lekaszabol, lezabdal, levagdal.
 Niederstehen, das; Alsó-Saxonia.
 Niederstufen, Niedertrinken, cs. és vh. rh. lerészegít, leitat; lerészegül, leissza magát.
 Niederstießen, cs. rh. leöl; lepuskáz; lenyilaz. —, k. rh. lecsap, leüt; lecsattan, lepattan.
 Niederstießen, k. lehajóz.
 Niederstießen, der; leütés; leetés; agyonütés; szálladék, üledék.
 Niederstößen, cs. rh. leüt, lecsap, lever; lepuszkol, elver; leülept, fenékre szállít; osztat, enyhít; csüggeszt, szomorít, kedvetlenít; die

Rugen, den Kopf —, le-
sütni v. leszegezni szem-
meit, leütni fejét; den
Wuth —, elvenni a' ked-
vét, elkedvetleníteni; ei-
nes Hoffnung —, valakit
reményétől megfosztani,
valaki' reményét semmi-
vé tenni; einen —, va-
lakit megsmorítani, el-
kedvetleníteni. —, k. rh.
lesuhan, ledobban, le-
cattan.

Riederfchlagend, mn. oszlato,
enyhitő; csüggesztő, szo-
morító, kedvetlenítő.

Riederfchlagmittel, das; üle-
pítő v. ülesztő szer; oszla-
tó v. enyhitő szer.

Riederfchlagung, die; leütés,
lecsapás, leverés; leüle-
pítés, ülesztés, fenékreszál-
lítás; elkedvetlenítés, el-
smorítás.

Riederfchluden, cs. el-, le-
nyel.

Riederfchreiben, cs. rh. leír,
megír.

Riederfenken, cs. lebecsát, le-
ereszt; lesülyeszt.

Riederfesen, cs. letess; ren-
del (bíróaságot, küldöttsé-
get); sich —, leülni.

Riederfinken, k. rh. lesü-
lyöd, lesüpped; elmerül;
lerogy.

Riederfisen, k. rh. leül;
leszáll; einen — fetßen,
valakit leültetni. —, cs.
rh. beül, bonyom (ülve).

Riederfiummig, mn. alacson-
törzsökű.

Riederfischen, cs. rh. leszúr,
ledőf, lebök.

Riederfsteigen, k. rh. lehág,
leszáll.

Riederfsteigen, das; lehágás,
leszállás.

Riederfstoßen, cs. rh. letaszít,
lelök; lesszúr.

Riederfstrzen, cs. letaszít,
lelök, lesuhint, lebuk-
tat. —, k. lesuhan, le-
rohan, lebukik; lerogy,
leroskad.

Riederträchtigkeit, mn. czudar,
alávaló, alacsonlelkű. —,
ih. czudarúl, alacsonlel-
küleg.

Riederträchtigkeit, die; czu-
darság, alacsonlelkűség.

Riedertreten, cs. rh. letapo-
s, letapod, letipor; die
Schuhe —, földre nyom-
ni a' cipőt. —, k. rh.
lelép.

Riederung, die; lapály; a-
lacson hely; alacsonitás,
lealacsonitás, kiesbbités.

Riederwalzen, cs. lehengere-
rez. —, k. lekering.

Riederwälsen, cs. lehengere-
rit, lehengergert; legurit;
lehengerez.

Riederwärts, ih. lefelé, alá-
felé.

Riederwerfen, cs. rh. leha-
jit, levet; sich vor ei-
nem —, valaki előtt le-
v. arczra borulni, magát
levetni; einen auf die Er-
de —, valakit leteríteni,
földhöz vágni v. csapni.

Riederwerfung, die; lehasji-
tás, levetés; leborulás.

Riederziehen, cs. rh. lehúz,
levon.

Riedisch, mn. csinos, díszes,
takaros; jeles. —, ih.
csinosan, díszesen, taka-
rosan; jelesen.

Riedischkeit, die; csinoság,
takarosság.

Riedrig, mn. alacson; cse-
kély, olcsó; aljas; alsó;
alrendű, alacsonorsú; el-
vetemedett, elvetemült;

ein niedriger Stuhl, Sit,
alacson szék; ein niedri-
ger Preis, csekély ár;
ein niedriger Wort, ala-
cson szó. —, ih. lent,
alant.

Riedersteit, die; alacsonság;
csekélység.

Riederung, l. Niederung.

Riemast, l. Rie.

Niemand, nm. senki, sen-
ki sem v. so; — als er
weiß darum, kivüle sen-
ki sem tud a' felől;
csak ő tudja.

Niert, die; vese.

Nierenader, die; vesecér.

Nierenbaum, der; vesefa.

Nierenbraten, der; vesepecs-
nye, veseült.

Nierenfett, das; veseháj.

Nierenförmig, mn. és ih.
veséded, vesealakú; ve-
sédeden.

Nierengrüt, der; veseporond,
vesekövecs.

Nierenkrankheit, die; vese-
kór.

Nierenmittel, das; veseszer.

Nierenschnittchen, das; vese-
szelke.

Nierenstein, der; vesekő.

Nierenstück, das; vesés da-
rab.

Nierentoch, das; vesefájda-
lom.

Nierenweise, ih. vesédeden.

Nieseln, k. dunnog. dűny-
nyög, orrából beszélni.

Nieseln, k. szemzök. v. szem-
merek v. lanyhállik (az
eső), permetez.

Niesemittel, das; tüszentő-
szer.

Niesen, k. tüszent, tüsz-
köl.

Niesepflüster, das; tüszentő-
por.

Niesewurg, die; hűnyor;

fehér zászpa; békabogyó-takta.
 Rießbar, l. Genießbar.
 Rießbrauch, der; használat.
 Rief, das; szegecske, szövetség.
 Riete, die; üres szám, üres sors; ügyekeset.
 Rietfein, das; szegeciplotó.
 Rieten, cs. megszegex, ösz-szegeseg; öklel. —, vh. törekszik, ügyekszik.
 Riethammer, der; ösz-szegzőkalapács.
 Rietnagel, der; körömszálla.
 Rietnen, mn. újdön-új.
 Riß, Rißfront, der; Nil, Nil' vize.
 Rißpferd, das; viziló.
 Rimmer, Rimmerrecht, ih. soha, soha sem; soha se.
 Rimmersatt, der; telhetlen; gödény.
 Rippen, k. szürcaöl, szörpöl.
 Rirgend, Rirgendé, ib. sehol, sehol sem.
 Rißt, die; fülke; rejtek, vakablak.
 Rißfel, der; húb, bóbíta; fej.
 Riß, die; serke.
 Rißen, k. fésszel.
 Rix, der, Rix, die; habléány, vízi léány.
 Roah, der; Noé, (finév).
 Roß, ih. még; — nicht, még nem, nem még; wä-re er — so reich, ha még olly gazdag volna is. —, kez. sem, se; weder —, sem sem, se se.
 Roßmaltz, mn. isméti, ismételt.
 Roßmaltz, ih. ismét, újra, újlag, még egyszer.
 Roß, das; vitorlarúd' vége.

Zeeboort II.

Romadén, t. nomádok, vándornép.
 Romadisch, mn. nomád, nomádi, vándor, vándorló.
 Rominativ, der; első v. ulevő eset.
 Ronne, die; apácza; herélt eme; kolbászöltő; die weiße —, feketefejú hűvár.
 Nonnenloster, das; apácza-klastrom.
 Nonnensiden, das; apácza-élet.
 Nonnentante, die; csuklyás galamb.
 Roppeifen, das; csipkedővas.
 Roppu, cs. csipkedő csomókat (posztórol), tisztogat a' csomóktól; vessződik (-val, -vel).
 Rord, Rorden, der; éjszak.
 Rordbreite, die; éjszaki szélesség.
 Rordfaver, der; orka-delfin.
 Rordländer, der, Rordländerinn, die; éjszaki, éjszakvidéki, éjszakköldi.
 Rordlicht, das, Rordschein, der; éjszakkfény.
 Rordlich, Rordisch, mn. éjszaki.
 Rordost, Rordorsten, der; éjszakkélet.
 Rordestwind, der; éjszakkéleti szél.
 Rordpot, der; éjszaki sark v. göncsöl.
 Rordsee, die; éjszaki tenger.
 Rordseite, die; éjszaki rész v. oldal.
 Rordstern, der; éjszaki csillag v. sarkcsillag.
 Rordwest, Rordwesten, der; éjszakknyugat.
 Rordwestwind, der; éjszakknyugati szél.

Rordwind, der; éjszaki szél, fölszél.
 Rörgefn, k. morgolódik.
 Normandie, die; Normandia.
 Normandier, Normann, der; normand.
 Normandisch, Normännisch, mn. normand.
 Norwegen, das; Norvégia.
 Norweger, der; norvégi.
 Rßfel, Rßfelschen, das; icczke, icczecske.
 Rotar, Rotarius, der; jegyző.
 Rotariat, das; jegyzőség; jegyzői hivatal.
 Rote, die; jegyzék; kóta; eine Arie in Noten sehen, valamelly éneket lekótázni, kótára venni; nach Noten singen, kótából énekelni.
 Rotenbuch, das; kótakönyv, kótáskönyv.
 Rotenpapier, das; kótapapír.
 Rotenpust, das; kótatám.
 Rotenscheiber, der; kótairó, kótázó.
 Rotensystem, das, Notenslinien, t. kótarendzer, kótavonalzat.
 Roth, der, ih. szükség; es thut mir —, szükséges nekem, szükségem van róla.
 Roth, die; szükség; baj, vesződség, szűkölködés, szorultság; nyomorúság; inség; die äufferste —, végső szükség; in Rñthen sein, szükségben lenni; an etwas — leiden, valamiben szükségét látni v. szenvedni; es wird — haben, baja, vesződsége lesz; mit genuet —, nagy nehezen v. bajjal,

32

alig; im Falle der —, jur —, szükség' esetében v. esetére; és hat seine —, nincs mit felni; ieder hat seine —, mindenkinek megvan a' maga baja; aus — thun, szükségből tenni; kénytelenül eslekedni; die schwere —, nehézség, nehézsényalaya; — hat kein Gebot, — birt Eisen, szükség törvényt bont.

Rothhafer, der; nagyborgony, vészborgony.

Rothbringen, cs. rh. kényszerít; kénytet.

Rothburft, die; szükség, fogyatkozás; szorultság; szükséges ekelem v. táplálát; nach —, épen annyi a' mennyi kell; nach — der Sachen, mint a' dolgok kívánják; seine — verriichten, szükségét végzeni.

Rothdürftig, mn. szűkölködő, szegény, nyomorult. —, ih. szűken, nyomorultan.

Rothdürftigsteit, die; szűkölködés.

Rothherbe, der; törvényszeres örökös.

Rothhaß, der; szükség, kénytelenég.

Rothhelfer, der; szükségbensegítő.

Rothhülfe, die; szükségbeni segély; végső segítség.

Rüthig, mn. szükséges; ich habe Geld —, szükségem van pénzre, nekem pénz kell.

Rüthige, das; szükséges.

Rüthigen, cs. kénytelenít, kénytet, kényszerít.

Rüthigung, die; kényszerítés, kénytelenítés.

Rothleidend, mn. szűkölködő, nyomorkodó, szükségben lévő, vészben forgó.

Rothleidende, der és die; szűkölködő, szükségben lévő.

Rothlüge, die; kénytelen hazugság.

Rothpfeilich, mn. sőbenjáró, halálos.

Rothpfeunig, der; tartalékpénz.

Rothschuß, der; vészlövés.

Rothstall, der; lókaloda.

Rothtaufe, die; szükségbeli keresztelés.

Rothwehr, die; életótalom.

Rothwendig, mn. és ih. szükséges; szükségesen, szükségeskép.

Rothwendigsteit, die; szükség: szükséges dolog.

Rothzeit, das; vészjel.

Rothzucht, Rothzuchtigung, die; erőszak, erőszakotl.

Rothzuchtigen, cs. erőszakot tesz (valakin).

Rothzwang, l. Rothzucht.

Rotiren, l. Aufseheuen, Anmerken.

Rotig, die; tudás, tudósiság.

Rotorisch, mn. köztudomású.

Rovelle, die; novella.

November, der; november, szent András' hava.

Rovitäten, t. újságok; újdonságok, új könyvek.

Ru, der; parcz, pillanat; in einem —, tüstént, egy pillanatban; Ru? no?

Rückern, mn. éh. éhom, étlen itlan; jözan, mértékletes; izetlen, éretlen, helytelen.

Rückertenselt, die; éhom, ét-

len-ittlanság, éhgyomor; jözanság.

Rudel, die; metélt, csik, mácsik.

Rudelfrett, das; nyujtódeszka.

Rudelfuß, das; nyújtófa.

Rudeln, cs. töm (ludat st. csikad tésztadarabokkal).

Rudelfuppe, die; metéltleves, csikleves.

Rudelfeig, der; csiklézta.

Ruß, ih. — und nichtig, semmi; etwas für — und nichtig erlassen, valamit semminek v. megneemtörténtnek v. nem kötelezőnek nyilatkoztatni.

Ruß, die; semmi, nulla, zeros.

Rumerus, der; szám.

Rumeriten, cs. számlál, megszámlál; megszámoz.

Rummer, die; szám; jegy, jel.

Run, ih. most, már, most már; von — an, mostantól fogva. —, ksz. és isz tehát; pedig; úgy de; nohát! noxa!

Runnehr, Runnehrro, ih. most már.

Runnehrige, mn. mostani, jelen, jelenlegi.

Runneje, der; pápa' követje.

Rur, ksz. csak, csupán, egyedül; nicht — . . . , sondern auch, nem csak . . . , hanem; wenn —, csak hogy; bárcsak; wer —, bárki; so bald —, mihelyt; so oft —, valahányszor. —, ih. épen most; er ist — gekommen, épen most jött.

Rürberg, das; Nürnberg, (város).

Rürberger, der; nürnbergi.

Nürnberg, mn. nürnbergi.
 Nürnbergs-Waare, die; nürnbergi áru.
 Ruß, die; dió; csontár; eine harte —, nehéz v. erős dolog.
 Rußacker, die; diófásor.
 Rußbaum, der; diófa.
 Rußbäumen, mn. diófa, diófából való.
 Rußbraun, mn. diófaszínű.
 Rußbraun, das; diófaszín.
 Rußelbe, die; gesztenyehalmány.
 Rußgarten, der; diós.
 Rußgrau, mn. dióhéjszürke.
 Rußhader, Rußhäger, der, Rußtráhe, die; magtörő hulló.
 Rußtern, der; dióbél.
 Rußtacker, der; diótörő.
 Rußthyl, das; dióolaj.
 Rußschafe, die; dióhéj.
 Rußtup, Rußfak, der; diószörp.
 Rußtante, der; diótized.
 Ruß, die; horony.
 Rußchen, k. szop, szopotat.

Rußschlänchen, das, szopotató-szilke.
 Ruß, Ruße, ih. das ist nichts —, v. zu nichts —, ez hasznavehetlen, ez semmit sem ér.
 Rußanwendung, die; haszonrafordítás, használat; tanulság.
 Rußbar, mn. hasznos, használatos, hasznavehető; nyereséges.
 Rußbarkeit, die; hasznosság, hasznavehetőség.
 Rußen, der; haszon, haszonvétel; kereset; nyereség, kamat, jövedelem; das ist von feinen —, ennek semmi haszna —, aus einer Sache — ziehen, hasznot venni valamiből; sich eine Sache zu — machen, valamit maga hasznára fordítani; — schaffen, bringen, hasznot hajtani, hasznot szerezni.
 Rußen, Rußen, cs. hasznul, haszonra fordít, hasz-

nát venni; él vele; sein Geld —, használni pénzt; eine Sache —, valaminek hasznát venni. —, k. használ, hasznos, hasznot hajt; zu etwas —, használni valamire; muß zu nichts, ez nem ér semmit, ez semmire sem hasznos; wo zu nicht das? mi haszna legyen ennek?

Rußhof, das; épületfa; szerszámfa.

Rußlich, mn. és ih. hasznos, hasznavehető; hasznosan.

Rußlichkeit, l. Rußbarkeit.

Rußlos, mn. és ih. haszontalan, hasznavehetlen; haszontalanul.

Rußnießer, der; haszonvevő, használó.

Rußnießung, l. Nießbrauch.

Rußung, die; haszonvétel; haszon.

Rußpfe, die; nympfa; kura; bogárbáb.

D.

D, das; O, (tizenötödik betű a' német abc-ben).
 D! isz. o! oh! ah! ajnye! hohó! hó!
 Da, ksz. valljon, ha; mint-ha. —, ih. fenn, fönn. — ej. felett, -n, -an, -on, -en, -ön túl.
 Dacht, die; gond, gon-

dosság, figyelem, vigyázat.

Dabbemeldet, Dbbemeldet, Dbbemeldet, Dbbgedacht sc. mn. fönnjelentett, fönnemlített, fönnárintett, fönnvérdeklált.

Dbbach, das; hajlék, hajlok, födél.

Dbbelst, der, l. Prachtfestgel.

Dben, ih. fenn, fönn, felül; von — herab, herunter, felülről; — an, felül, elől; — an gehen, elől meeni v. járni; — auf, fenn, felül; — auf schwimmen, fenn v. felül

- úszni; — aut, túl, fö-
lötte; — darauf, felül
rá, rajta, azon felül;
— drein, azon felül v.
kívül; — her, felülről;
— hin, imig amög, el-
hányva vetve; es ist wei-
ter — gefagt worden, fö-
lebb mondatott.
- Öber, mn. felső; fö, föbb;
der obere Stoß, felső eme-
let; der obere Theil, felső
rész; die oberen Elaf-
fen, föbb osztályok.
- Öber, der; félő, kolop,
felső.
- Öberadmiral, der; főadmi-
rál.
- Öberadmiralität, die; főad-
miráliság.
- Öberamt, das; főhivatal.
- Öberappellationsgericht, das; fő
főviteli-törvényszék.
- Öberarm, der; felkar.
- Öberauditeur, der; főaudi-
tor, főhadügyész.
- Öberaufseher, der; főügye-
lő, főgondviselő, fővi-
gyázó.
- Öberaufsicht, die; főügye-
lés, főgondviselés, fővi-
gyázás.
- Öberbalken, der; felsőge-
renda.
- Öberbau, der; földfeletti ép-
pület.
- Öberbaumeister, das; főépítő-
hivatal.
- Öberbaumeister, der; főépi-
tőmester.
- Öberbefehl, der, Obercom-
mando, das; fővezérség;
főkormány.
- Öberbefehlshaber, der; főve-
zér; főkormányzó.
- Öberbeichtvater, der; főgyón-
tató.
- Öberbein, l. Heberbein.
- Öberbereiter, der; főlovász.
- Öberbergamt, das; főbánya-
hivatal.
- Öberberghauptmann, der; fő-
bányászkapitány.
- Öberbett, das; dunna.
- Öberbaptan, der; főkáplán.
- Öbereusehofium, das; fő-
szentszék.
- Öberconsul, der; főconsul.
- Öberchirurgus, der; főse-
bész.
- Öberdeutsch, mn. felső-né-
metországi.
- Öberdeutschland, das; Felső-
Németország.
- Öbere, der; felső, előjáró.
- Öbererigenthum, das; főaját-
ság.
- Öbererigenthumsherr, der; fő-
ajátos, főúr.
- Öbererigenthumsrecht, das; fő-
ajátjog.
- Öbererinegmer, der; főadó-
szedő.
- Öberernte, der; első kisbér-
tes.
- Öberfeldherr, der; fővezér.
- Öberfläche, die; felület, föl-
szín.
- Öberfischschiff, mn. és ih. se-
lülletes, főlazines; selüle-
tesen, főlazinesen.
- Öberforstamt, das; főerdő-
hivatal.
- Öberförster, der; főerdész.
- Öberforstmeister, der; főer-
dőmester.
- Öberfuß, der; lábtő, láb-
fej.
- Öbergericht, das; főtörvény-
szék.
- Öbergesell, der; első legény;
főlegény.
- Öbergesims, das; felső pár-
kány.
- Öbergespan, der; főispán.
- Öberguert, l. Heberguert.
- Öberhalb, ih. felett, .. n,
.. on, .. en, .. ön fe-
lül; — der Stadt, a' vá-
roson felül.
- Öberhand, die; kértő, kén-
sej; erőbség, nyertes-
ség, előség; die — be-
halten, erősbnek, nyer-
tesnek, elsőnek lenni v.
maradni.
- Öberhaupt, das; fő, felső-
ség, fejdelem.
- Öberhaus, das; felső eme-
let; felső ház, (angol
országgyűlésnél).
- Öberhaut, die; felbőr, hám.
- Öberhemd, das; felső ing.
- Öberherr, der; főúr; fejde-
lem.
- Öberherlich, mn. főúri; fej-
delmi.
- Öberherlichkeit, die; főura-
ság; fejdelemség; főhata-
lom.
- Öberhimmel, der; főmennye,
föllég.
- Öberhof, der; felső udvar.
- Öberhofgericht, das; udvari
főtörvényszék.
- Öberhofmarschall, der; udvari
főmarsall.
- Öberhofmeister, der; főudvar-
mester.
- Öberhofmeisterinn, die; fő-
udvarmesternő.
- Öberhofprediger, der; udvari
főpredikátor.
- Öberhofrichter, der; főud-
varbíró.
- Öberhütteneamt, das; főhu-
táshivatal.
- Öberligger, der; fővadász.
- Öberlägermeister, der; főva-
dászmeister.
- Öberkammerer, Oberkammer-
herr, der; főkamarás.
- Öberkammerjunfer, der; fő-
apród.
- Öberkellner, der; főtálnok;
főpincér.

Oberliefer, Oberlinnbaden, der; felső állkapocs.
 Oberfirchenrath, der; egyházi főtanács, főszent-
 szék.
 Oberfirchenrath, der; főszent-
 széki tanácsnok.
 Oberfeld, das; felöltő, fel-
 ruha.
 Oberfleisch, der, l. Groß-
 fleisch.
 Oberfisch, der; főszakács.
 Oberfisch, der; fejtető.
 Oberfischenmeister, der; fő-
 konyhamester.
 Oberland, das; felsőföld.
 Oberlandbaumeister, der; or-
 szágos főépítőmester; tar-
 tományi főépítő.
 Oberländer, der; felsőföldi.
 Oberländisch, mn. felsőföldi.
 Oberlandrichter, der; or-
 szágbíró; tartományi fő-
 bíró.
 Oberlauf, Oberlof, der; fel-
 ső hajósédél.
 Oberleder, das; felső bőr.
 Oberleib, der; föltest, fel-
 ső test.
 Oberlippe, Oberlippe, die; fel-
 ső ajak.
 Oberlust, die; föllég.
 Obermacht, l. Lebermacht.
 Obermann, der; felsőbb v.
 főbb ember; választott
 bíró; feltársa v. jobb szem-
 széd, (katonánál); ko-
 lop, félkő; er hat seinen
 — gefunden, emberére ta-
 lált v. akad.
 Obermarfchall, der; főmar-
 shall.
 Obermeister, der; öregmest-
 er.
 Oberofficier, der; föltiszt.
 Oberparlament, das; felső-
 parlament.
 Oberparlamentsherr, der; fel-
 ső-parlamenti tag.

Oberpfarrer, der; első ple-
 bános.
 Oberpostamt, das; főposta-
 hivatal.
 Oberpostmeister, der; főpos-
 tamester.
 Oberpriester, der; főpap.
 Oberrang, der; főrang; főbb-
 rang.
 Oberrhein, das; Felső-Raj-
 na.
 Oberrheinisch, mn. felső-raj-
 nai.
 Oberrichter, der; öregbíró;
 főbíró.
 Oberriinde, die; fölkéreg.
 Oberrod, l. Leberrod.
 Obersachsen, das; Felső-
 Saxonia.
 Oberstab, der; elsőteiel.
 Oberschammeister, der; főkinca-
 tárnok.
 Oberschenk, der; főpohárnok.
 Oberschenkel, der; csomb.
 Oberschlüchtig, mn. felülca-
 pó.-
 Oberschmerbauch, der; felhas.
 Oberschreiber, der; főírnok.
 Oberschwelle, die; felső kü-
 szőb.
 Oberst, mn. legfőbb, leg-
 felsőbb.
 Oberschulmeister, der; főlo-
 vásmester.
 Oberste, der; ezredes; fő,
 első.
 Oberste, das; tejsől.
 Obersteiger, der; felaknász.
 Oberstelle, die; fölhely; fő-
 hely, elsőszög.
 Oberstamme, die; felták.
 Oberstenge, die; felső rúd,
 (lobogón).
 Oberlieutenant, der; al-
 ezredes.
 Obertheit, der; fölrész, felső
 rész.
 Oberungarn, das; Felső-
 Magyarország.

Obervornund, der; főgyám-
 atya.
 Obervornundschafft, die; fő-
 gyámáság.
 Obervorsteher, der; főelő-
 járó.
 Oberwirth, ih. fölföld.
 Oberwelt, die; fölvilág.
 Oberzahl, der; felső fog.
 Oberzimmermann, der; mes-
 terács, főács, (hajókon).
 Obgleich, ksz. ámbár, noha,
 jóllehet.
 Obhanden, l. Vorhanden, Wes-
 vorstehend.
 Obhut, l. Schutz.
 Obig, mn. fölelbbi.
 Oblate, die; ostya.
 Oblatenbäckerei, der; ostyasütő.
 Obliegen, k. rh. neki feka-
 szik, rajta van, neki
 adja magát, fáradozik;
 einer Sache —, neki feka-
 szni valaminek, fára-
 dozni valamiben. —, sz-n.
 es liegt mir ob, kötele-
 ségombon v. tisztombon
 áll.
 Obliegenheit, die; kötelesség,
 tiszt.
 Obligat, mn. köteles, kö-
 telezett.
 Obligation, die, l. Schuld-
 schein, Schuldzettel.
 Obrecht, die; felsőség,
 elsőjáróság; tanács; tiszt-
 hatóság.
 Obrechtlich, mn. és ih. fel-
 sőségi, elsőjárói; tanács-
 beli; felsőségi hatalom-
 ból; eine obrechtliche Per-
 son, tisztviselő, elsőjá-
 ró, elsőjárói személy; das
 obrechtliche Amt, elsőjá-
 róság.
 Obriht, l. Oberste, der.
 Obzou, l. Obgleich.
 Obzweiben, l. Vorzweiben.

Dberbanj, die, l. Herfomenent, das.
 Dberuatorium, das, l. Sternwart.
 Dbfcht, l. Muffcht.
 Dbfegen, l. Vorforren.
 Dbf, das; gyümöles; Dbfbrechen, einfammeln, gyümölesöt szedni.
 Dbfand, der, Dbfatt, die, l. Widerftand.
 Dbfbaum, der; gyümölesfa.
 Dbfbranntwein, der; gyümölespálinka.
 Dbfbröder, der; gyümöleszedő.
 Dbfbarre, die; gyümölesaszaló.
 Dbftefig, der; gyümölesacet.
 Dbfkeden, der; gyümölesfolt.
 Dbfgarten, der; gyümölesös, gyümölesökert.
 Dbfüttinn, die; gyümölesistennő.
 Dbfhandel, der; gyümölesárulás, gyümöleskereskedés.
 Dbfhändler, Dbfhörer, Dbfkrämer, Dbfmann, der; gyümölesáros.
 Dbfrau, die; gyümölesároső, kofa.
 Dbfhüter, der; gyümölesőr, gyümölesörző.
 Dbfjahr, das; gyümölesös v. gyümölestermő év.
 Dbfammer, die; gyümölesös komra.
 Dbfeller, der; gyümölesös pinca.
 Dbfeller, die; gyümölesot.
 Dbfeser, der; gyümölesokosár; gyümölesgarabó.
 Dbfeserben, das; gyümöleskosárka.

Dbflese, die; gyümölessevés.
 Dbfmarkt, der; gyümölesvásár; gyümölespiac.
 Dbfmost, der; gyümölesmust.
 Dbfstein, der; gyümölesbor.
 Dbfzeit, die; gyümöles'ideje.
 Dbwalten, k. uralkodik; fenforog, jelen van; auf obwaltenden lifachen, feunforgó okokból.
 Dbwoh, l. Dbgleich.
 Dcean, l. Weltmeer.
 Dché, der; érosméss.
 Dché, der; ökor; bika; er ist ein —, ein dummer —, ő nagy ökor v. barom.
 Dchéten, das; tulok, tinó.
 Dchen, l. Kindern.
 Dchenaug, das; ökor szem; ökor szem, királyka, (madár); ökor szemfü; vajhansült tojás; kerek v. tojásdad ablak.
 Dch'enbauer, der; ökor párvaszt.
 Dchenblume, die; kékütőká fntor.
 Dchenbrech, das; iglicz.
 Dchenbremse, die; ökorlőgy, bögyöly.
 Dchenfleisch, das; ökorhús.
 Dchenhaft, Dchenmäsig, Dchsig, mn. ökor, ökor mód.
 Dchenhandel, der; ökor kereskedés, söréséség.
 Dchenhändler, der; ökor kereskedő, sörész.
 Dchenhaut, die; ökorbőr.
 Dchenhaub, das; ökorborjú.
 Dchenhirt, der; ökorész, ökor esordás, ökorpásztor.
 Dchenkopf, der; ökorfej.
 Dchenmarkt, der; ökorvásár; ökorpiac.

Dchenspost, die; ökorposta, csigahát.
 Dchensaal, der; ökoristálló.
 Dchentreiber, der; ökorész; ökorhajtó v. hajcsár.
 Dchentwamme, die; lebenyő, lebernyeg.
 Dchensiemer, der; bikacök.
 Dchensünge, die; ökornyelv; festőatracsél; terjőke.
 Dctav, das; nyolczad; nyolczadret.
 Dctavband, der; nyolczadkötet.
 Dctavblatt, das; nyolczadlevél.
 Dctavfüßchen, das; nyolczadfuvala.
 Dctober, der; october, mindszent hava.
 Dculiren, ca. szemes, szemreolt.
 Dculist, l. Augentarjt.
 Dde, die; oda.
 Dede, mn. pussta, vadon, sivatag; magány.
 Ddem, l. Athem.
 Dder, kan. vagy.
 Dder, die; Odera, (folyam).
 Ddemennig, der és die; párló, (növény).
 Defchen, das; kályháska; kemenecséske.
 Dfen, das; Buda.
 Dfen, der; kályha; kemenecsze; koh; hinter dem — ften, kemenecsze' mögét őrzeni, otthon guggolni.
 Dfenbank, die; kemenecspad.
 Dfenbaste, die; kemenecsüst.
 Dfenblech, das; kemeneczetevő, tevő; elöte.
 Dfengabel, die; fütővilla; piszkavas, piszkafa.
 Dfenfachel, die; csempe.

Dfenfrüde, die; szénvono,
aszag.

Dfenloch, das; kemencze-
száj; kályhaszáj; cserezs-
nyeg, kemencze- v. kály-
halyuk.

Dfenplatte, die; kályhale-
mez.

Dfenröhre, die; kályhacső.

Dfenruß, der; kemenczeko-
rom.

Dfenfchamfel, die; szénvono-
lapát.

Dfenfchirm, der; kályhaellen-
zék.

Dfensthür, die; kályhaszj;
előte.

Dfenwisch, der; pemet.

Dfenzins, der; kemenczébér.

Dffen, mn. nyilt, tárt,
nyitva lévő; födöten,
záratlan, dugatlan; ke-
rítetlen; szabad, őszin-
te, szinetlen; üres, (va-
lamelly hivatal); mit of-
fenen Augen schlafen, nyilt
szemekkel, szemnyitva
alanni; auf offener Straf-
se, utczán; auf offener See,
a' tengeraikon; offenen Leib
haben, könnyű v. sza-
bad hasának lenni; offene
Briefe, nyilt levelek; ein
offener Kopf, jó v. köny-
nyű fej; jósejű v. eszes
ember v. ifju. —, ih.
nyiltan; őszintén; — sehn,
stehen, nyitva v. tárva
lenni v. állani.

Dffenbar, mn. nyilvánóság;
világos, ismeretes; nyilt;
mit offenbarer Gewalt,
nyilvánóságos erőszakkal;
die offenbare See, sik v.
szabad tenger. —, ih.
nyilvánóságosan, világó-
san.

Dffenbaren, cs. és vh. ki-

nyilatkoztat, nyilvánít,
fölfedez; nyilatkozik, ki-
nyilatkozik, ki-, megnyi-
lik.

Dffenbarung, die; kinyilat-
koztatás, nyilatkozás; is-
teni jelentés.

Dffenheit, die; nyiltaság, e-
gyenesség, őszinteség.

Dffenherzig, mn. nyiltasívü;
egyenessívü, őszinte;
szinetlen. —, ih. nyilt-
asívüen, egyenesen; őszin-
tén, szinetlenül.

Dffenherzigkeit, die; nyilt-
asívüség, egyenesség, ő-
szinteség.

Dffenlicht, mn. nyilvános,
köz; auf offentlichem Straf-
se, az utczán, az utczán'
közepén. —, ih. nyilvánó-
san.

Dffenlichtkeit, die; nyilváný.

Dfficial, der; püspöki hely-
tartó.

Dfficiant, der; tisztviselő;
altiszt.

Dfficier, der; katonatiszt;
tiszt.

Dfficin, die; mûhely.

Dffenen, cs. nyit, föl-,
ki-, megnyit, tár, fel-,
kitár; fel-, kibont, fel-
szakaszt. —, vh. fel-, ki-,
megnyilik; fel-, kitárül;
einen todten Körper —,
halottat bontani; den Leib
—, hasat kiüríteni; ei-
nem die Augen —, valaki'
szemeit fölnyitni.

Dffennung, die; nyitás, fel-,
kinyitás; nyílás; nyiladék,
hasadék, hcszag; torkolat;
hasürülés.

Dft, Dftmal, ih. gyakran,
gyakorta; sokszor; wie
oft? hányszor?

Dfter, Dftmalig, mn. gya-
kor, sokszori, többszöri.

Dfterß, ih. gyakranban,
gyakortább, többször.

Dffesthen, ih. leggyakrabban,
legtöbbször.

Dheiu, der; fitestvére (va-
laki' atyjának v. anyjá-
nak).

Dehl, das; olaj; — schla-
gen, olajt ütni, olajt
sotolni; in — malen,
olajba festeni.

Dehlbäckchen; das; töröblabda,
(réznyomóknál).

Dehlbaum, der; olajfa.

Dehlbäumen, mn. olajfa,
olajfából való.

Dehlbantharz, das; elemi-
gyanta.

Dehlbeere, die; olajbogyó.

Dehlberg, der; olajhegy, olaj-
sahegy.

Dehlbild, das; olajkép.

Dehlblatt, das; olajlevel,
olajfalével.

Dehlbüsche, die; olajmillye.

Dehlbrühe, die; olajseprű.

Dehlen, cs. olajoz, meg-
olajos; olajba márt v.
itat.

Dehler, der; olajos.

Dehlfarbe, die; olajfesték;
olajszin.

Dehlfarben, mn. olajszinü.

Dehlfaß, Dehlfaßchen, das;
olajos hordó.

Dehlfenis, der; olajmáz.

Dehlfaßche, die, Dehlfaßchen,
Dehlfaß, das; olajos üveg,
üvegecske.

Dehlfedern, der; olajfolt.
olajpecsét.

Dehlgarten, der; olajkert.

Dehlgefäß, das; olajos c-
dény.

Dehlgeruch, der; olajzag.

Dehlgeschmack, der; olajíz.

Dehlhandel, der; olajárusás.
olajkereskedés.

Dehlhändler, der; olajáros.

Dehlfefe, die; olajseprű.
 Dehlforn, das; olajtűlök.
 Dehlicht, mn. olajnemű.
 Dehlig, mn. olajos.
 Dehlfester, Dehlpresse, die; olajszota.
 Dehlfing, der; olajos korsó.
 Dehlfuchen, der; olajos lepény; olajmagzok.
 Dehlmacher, der; olajütő.
 Dehlmade; die; olajfűk.
 Dehllampe, die; olajos lámpa.
 Dehlfese, die; olajszüret.
 Dehlmaleren, die; olajfestés.
 Dehlfuthte, die; olajmalom, olajkőlyű, olajütő.
 Dehlmüller, Dehlfűkfűger, der; olajütő, olajverő.
 Dehlfkänze, die; olajnövény.
 Dehlfrettig, der; kinai retek, olajretek.
 Dehlfriß, der; olajkorom; fenyűkorom.
 Dehlfänder, der; olajos kád.
 Dehlftein, der; olajkő; fénkő.
 Dehlftonne, die; olajos tonna.
 Dehlfrestler, t. olajszak, olajtörköly.
 Dehftung, die; olajozás; festés —, utolsó kenet.
 Dehlfuder, der; olajcukor.
 Dehlfweig, der; olajág.
 Dhm, das, Dhme, die; akó, veder; mélymörő, (hajókön).
 Dhmgeß, das; akólásbör.
 Dhmig, mn. akós.
 Dhme, ej. és ih. nélkül; kívül; a' nélkül hogy; -tlan, -tlen, -talan, -telen, -atlan, -etlan; -tlanul, -tlenül, st.; — mitű, nélkülömen, nálam nélkül; — Strefel, kötszög nélkül, kötszögen kí-

vűl; — dieß, — hin, ügyis, a' nélkül is, külfömben; es ist nicht —, igaz.
 Dhmgeachtet, Dhmgefähr, Dhmgefängst st. l. ungeachtet st.
 Dhmacht, die; ájulás; gyöngeszög, erőtlenység; in — fallen, elájulni.
 Dhmächtigt, mn. és ih. ájult, elájult; gyönges, erőtlen; ájultan, elájulva; — werden, elájulni.
 Dhr, das; fűl; einen hinter die Dhren schlagen, valakit pofon ütni, nyakon csapni; er hat ein gutes, feines —, eles fűle van; feine Dhren zu etwas haben, valamiről nem akarai hallani; es was zu Dhren nehmen, valamire vigyázni, ügyelni; die Dhren spitzen, fűlelni; zu Dhren bringen, megvinni, tudósítani, megmondani; es ist mir zu Dhren gekommen, hallottam, mondották, fűlembre jött; tauben Dhren preßigen, süketnek beszélni.
 Dhr, das; lyuk; fűl, (edényen) nökapocs.
 Dhrchen, das; fűlke, fűlcsaka.
 Dhren, es. fűles, lyukal.
 Dhrband, l. Dhrband.
 Dhrenbeichte, die; fűlgyónás, gyónás.
 Dhrenbläser, der; hirsugó; hirschordó.
 Dhrenbrausen, Dhrensaufen, das; fűlsugás.
 Dhrenbrüße, die; fűlmirigy.
 Dhrenstuf, der; fűlfolyás.
 Dhrgehent, das; cseresze, csereselye, fűlfűggő.

Dhrengefchwulst, die; fűldag, fűldaganat.
 Dhrenhöhle, die; fűlűreg.
 Dhrenklingen, das; fűlcselegős.
 Dhrenkorpel, der; fűlporoz.
 Dhrenpflüßader, die; fűlűter.
 Dhrenfchmalz, das; fűlsár, fűlszár, fűlmocsok.
 Dhrenfchmerz, der, Dhrenweh, das; fűlfájás, fűlfájdalom.
 Dhrenzeuge, der; fűltanu.
 Dhrenwang, der; fűlbaj.
 Dhreufe, die; fűles bagoly.
 Dhrfeige, die; pof, pofonütés v. csapás, arczalcsapás.
 Dhrfinger, der; kisűj.
 Dhrgetöblte, das; gyámolt.
 Dhrhüßen, das; fűlpárna, fűlvánkos.
 Dhrfäpffen, das; fűlesimpa.
 Dhrfäffel, der; fűlvájó, fűltisztító.
 Dhrmaß, das; fűljej.
 Dhrmuschel, die; fűlcsiga.
 Dhring, der; fűlgyűrű.
 Dhrfpride, die; fűlfűcsenkűdő.
 Dhrtrommel, die; fűldob.
 Dhrwurm, Dhrting, der; fűlbörg, fűlbemassó; fűlűnyű, (ebnyavalya); er ist so freundlich, wie ein Dhrwürmchen, igen édes v. simongó ember.
 Deße, die, l. Dhr.
 Defonom, der; garda.
 Defonomie, die; gardálkodás; gardaság.
 Defonomifch, mn. gardasági, gardálkodási; gardaságos, takarékos. —, ih. gardaságosan, takarékosan.
 Defander, der; oleander-torokroit.

Oleaster, ber; vadolajfa.	Oyfergebet, das; áldozat- kori imádság.	Orangengürtner, ber; na- rancskertész.
Oltve, die, l. Oehlbeere.	Oyfergefäß, Oyfergeschirr, das; áldozó edény.	Orauerie, die; narancsház, narancsosa.
Olivenbaum, l. Oehlbaum.	Oyfergeld, das; áldozat- pénk.	Oration, die, l. Rede.
Olivenernte, Olivenfeste, die; olajszüret, olajszedés.	Oyferkasten, ber; áldozat- szekrény.	Orchester, das; hangászkar.
Olivenfarbe, die; olajbogyó- szín.	Oyferrecht, ber; áldozó szolga.	Orden, ber; rend; szerzet.
Olivenfarbig, Olivengrün, mn. olajbogyószerű, olajbogyó- zöld.	Oyferreden, ber; áldozat- sülemény.	Ordenband, das; rendszab- lag.
Olivenförmig, mn. olajbogyó- dad.	Oyfermesser, das; áldozó kés.	Ordensbruder, ber; szerzet- társ.
Olivenforn, ber; olajmag.	Oyferstein, das; áldozó kő.	Ordensgeistliche, ber; szerze- tes pap.
Olivenkreuzer, t. olajszak, olajsonkoly.	Oyfern, cs. áldoz, feláldoz.	Ordensgeistlichkeit, die; szer- zetesség, szerzetes pap- ság.
Olymp, ber; olymp (hegy).	Oyfern, das, Oyferung, die; áldozás.	Ordensgefäß, das; szerze- tes fogadalom.
Olympias, die; olympias, (4 évi időszak).	Oyferpriester, ber; áldozó- pap.	Ordensgesellschaft, die; szer- zetársaság.
Olympisch, mn. olympi.	Oyferstühle, die; áldozó csé- szé.	Ordenshaus, das; szerzet- ház.
Omen, l. Vorbedeutung.	Oyferthier, das; áldozatál- lat.	Ordensfette, die; rendlánc.
Onkel, l. Oheim.	Oyferwein, ber; áldozatbor.	Ordensfleid, das; rendkötő v. ruha; szerzetruha v. köntös.
Onyx, Onyxstein, ber; óniks, ónikszkő.	Oyhit, ber; kigyókő.	Ordensfrenz, das; rendke- reszt.
Opal, ber; opál; opálkő.	Oyint, das; mákonyser.	Ordensperfon, die; szerzetes személy.
Oper, die; énekes-játék, o- pera.	Oyintum, das; mákony.	Ordensregel, die; rendszab- ály; szerzeteszabály.
Operment, das; aranyglét, operment.	Oyitmertract, ber; mákony- kivonat.	Ordensritter, ber; rendvit- tész.
Opernhaut, das; operabáz.	Oyobalsam, ber; opobalsam.	Ordensritern, ber; rendcsill- lag.
Oyferfinger, Oyferist, ber; szinécnekes.	Oyponent, ber; ellenző.	Ordensverbrüderung, die; rendrokonság; szerzetrokonság.
Oyfer, das; áldozat, <i>ald</i> ; oltári ajándék; ein — bringen, áldozatot tenni, áldozni; das — wer- den . . . , valami' v. va- laki' áldozatjává lenni.	Oytiens, ber; szemüveges.	Ordenszeichen, das; rendcím- mer.
Oyferastr, ber; áldozó oltá- r.	Oytil, die; lát. anitmány.	Ordentlich, mn. rendes; rend- tartó, rendszerező; rend- beszedett, helyes; rend- szerinti, közönséges, szo- kott. —, ih. rendesen; rendszerint, közönségesen.
Oyferbecher, ber; áldozó po- hár.	Oytilisch, mn. optikai, lát- tanitmányi, láttanitmá- nyos.	Ordnung, die; rendszab- vány.
Oyferbecken, das; áldozó medenöze.	Oyrafel, das; jósszó; jós- hely.	Orangerie, die; narancs- ház.
Oyferbrod, das; szentelt os- tya.	Orange, die; narancs.	Orangerbaum, ber; narancs- fa.
Oyferdienft, ber; áldozati szolgálat.	Orangerblüthe, die; narancs- virág.	Orangerfarbe, die; narancs- szín.
Oyferfleisch, das; áldozat- hús.	Orangerfarben, Orangergelb, Orangerrot, mn. narancs- színi, narancssárga.	Ordnungsamt, das; rendszab- ványügyi hivatal.

Orbinan; Ordonans, die; parancsvivő; parancsőr.
 Orbination, die; rendelés,rendelet; felszentelés (papnak).
 Orbinieren, cs. rendel parancsol; felszentel (papnak).
 Orben, cs. rendel, elrendel, rendbe szed, helyez, elhelyez; rendel, megrendel, rendelést tesz.
 Ordnung, die; rend, sor; rendtartás, bevett v. szokott rend; szabály; kar, rang, osztály; in — stellen, sorba állítani, rakni; in — bringen, rendbe szedni; aus der — bringen, a' rendből kivenni; aus der — kommen, a' rendből kijöni; ein Mann der — sieht, rendszerező férő, rendtartó ember.
 Orangel, der; iringő.
 Organ, das; életmő; sző, hang.
 Organisation, die; életművet; szerkezet, alkotmány.
 Organisch, mn. életműves, életművet; léteges, organikus.
 Organisten, cs. életművet; elrendez.
 Organist, Orgelspieler, der; organás, organista.
 Organische, die; sodrott selyem.
 Orgel, die; organa; die — spielen, organálni, organán játszani.
 Orgelbau, der; organafüvő.
 Orgelbau, die; organszék.
 Orgelbauer, der; organás, organacsináló.
 Orgelchor, das; organakar.

Orgelfasten, der; organaszekrény.
 Orgeln, k. organál.
 Orgelspille, die; organszék.
 Orgeltreter, l. Bälgentreter.
 Orgelwerk, das; organa, organamő.
 Orient, der; kelet.
 Orientalisch, mn. keleti.
 Orientalisch, der; keleti nyelveket értő.
 Orientieren, vh. égtájat ki, eltalál, égtájra nézve eligazodik, (valamiben). —, cs. égtájra illeszt v. összerak (földképet st.).
 Original, das; eredeti.
 Originell, mn. eredeti; különös. —, ih. eredetileg.
 Orkan, der; viharászél, orkán.
 Orke, Orkenbaum, l. Orke.
 Orkelschiff, das; hadihajó.
 Ornithologie, die; madártanítvány.
 Orographie, die; hegyleírás.
 Ornat, der; ékesség, díszruházat.
 Ort, der; hely; lakhely, város, falu; an allen Orten, aller Orten, mindennütt; ein fester —, erős hely; an einem — hinsteifen, iszén, legén, valahová v. valami helyre tenni, sejtetni, állítani; hier ist der — nicht zu, itt nincs v. nem itt van annak helye, hogy . . . ; ich meine's Ortes, én ugyan, én rémszemről; wie wollen tieß an seinen — gestellt sein lassen, hagyjuk ezt abban.
 Ort, der és das; negyed, (több méretekben); él, hegy, szeg, szeglet; vég, szél; ein Ding am rechten Or-

te angreifen, valamit kelő végén fogni, valamihez annak rendje szerint fogni v. nyulni.
 Ortband, das; kardhüvelyvég.
 Ortsbeschreibung, die; helyleírás.
 Ortschaft, das; helyocsk.
 Ortern, cs. lefűréssel (farszarv v. egyéb véget).
 Ortsfeder, die; szélső toll, végtoll.
 Orthebel, der; véggyalu.
 Orthographie, die; helyesírás.
 Orthographisch, mn. helyesírás, helyesen irt. —, ih. helyesen írva.
 Ortschaft, mn. helybeli.
 Ortsbeschafftheit, die; helyminőség.
 Ortschaft, die helység.
 Ortschaft, das; kisefa.
 Ortsputzen, der; forintnyeged.
 Ortschaftler, der; tallérnyeged.
 Ost, der, Osten; kelet, napkelet.
 Osterabend, der; húsvét' szombatja, húsvét' esteje.
 Osterdienstag, Ostermontag st. der; húsvétkezdő, húsvétkezdő st.
 Osteren, das; húsvéti tornás.
 Osterfest, das; húsvét, húsvét' ünnepe.
 Osterfladen, der; húsvéti kalács.
 Osterlamm, das; Húsvéti bárány.
 Osterlich, mn. húsvéti.
 Osterluzer, die; farkasgőgevirág, likasir.
 Ostermesse, die; húsvéti sokadalom v. vásár.
 Ostern, die; húsvét.

Oesterreich, Oestreich, das;
Osztrákorország, Osztria.
Oesterreicher, der; osztrák.
Oesterreichisch, mn. és ih.
osztrák; osztrákul.
Ostertag, der; húsvétnap.
Osterwoche, die; húsvéthét.
Ostertag, die; húsvét' ideje.
Ostindien, das; Kelet-India.
Ostlich, mn. keleti, nap-
keleti. —, ih. kelet felé,
keletre, keletnek.

Ostsee, die; keleti v. balti
tenger.
Ostwärts, ih. l. Déli felé.
Ostwind, der; keleti szél.
Otter, die; vipera; kender-
magos v. kurta kigyó;
aspis.
Otter, der és die; vidra.
Otterfang, der; vidrászat,
vidrafogás.
Otterfänger, der; vidrász.

Otterhaut, die; vidrabőr.
Ottergeschlechte, das; vipera-
szajzat.
Otterjunge, die; vipera-
nyelv.
Otto, der; Ottó, (főnév).
Ottomanische Pforte, die; tö-
rök udvar, fényes porta.
Oval, l. Ebnnd.
Orhöft, das; (mintegy akó-
nyi higmérték).

P.

P, das; P. (16-dik betű
a' német abc-ben).
Paar, mn. és ih. páros;
párosan.
Paar, das; pár, egy pár;
két, kettő; néhány, egy-
két; ein — Söhne, Sträu-
se, egy pár csipő, ha-
risnya; ein — Thaler,
egy pár tallér; ein gis-
sliche —, boldog pár; ein
— Verlobte, egy pár
szerelmes; mit ein —
Worten, egy pár v. né-
hány szóval; in ein —
Tagen, egy pár v. né-
hány nap múlva; einen
zu Paaren treiben, va-
lakit rányeba szedni.
Paaren, cs. párosít. —,
vh. párosodik, párosul;
párizik.
Paaren, das, Paarung, die;
párosítás; párosodás, pá-
rosulás; párvás.

Paarweise, ih. párosan, pá-
ronként, párvával.
Paarzeit, die; párvás' ideje.
Paß, l. Paßß.
Paß, der; haszonbér, áren-
da; haszonbérlet; bér-
lett jószág; kötés, szer-
ződés, tukma.
Paßbauer, der; haszonbér-
lő v. árendás paraszt.
Paßbrief, Paßcontract, der;
haszonbér- v. árendale-
vel; haszonbér- v. áren-
dakötés.
Paßten, cs. haszonbérlet,
kibérel, kiárendál, ha-
szonbérbe v. árendába vesz,
fogad.
Paßgeld, das; árendapénz.
Paßter, der; haszonbérlet,
árendás.
Paßgut, das; bérlett jó-
szág, árendás v. haszon-
béres jószág.

Paßherr, der; haszonbér-
sajátos, árendás' ura.
Paßjahr, das; haszonbérlet,
árendaév.
Paßkente, t. haszonbérlet,
árendások.
Paßmalthe, die; bérmalom.
árendamalom.
Paßnung, die; haszonbér-
let, árendálás.
Paßweise, ih. haszonbér-
kép, árendakép.
Paßzeit, die; haszonbérlet'
v. árenda' ideje.
Paß, der és das; nyaláb,
csomó; málba, butor,
batu, poggyász, 'szajda;
mit Paß und —, csökös-
tul mókostul, v. mindenes-
tül.
Paß, das; gaznép.
Paßchen, das; nyalábka,
csomócska; málbácska,
poggyászka.
Paßden, cs. megcsip, meg-

ragad; megmarkol megfog; be-, el-, felrak, rakodik, be-, el-, felrakodik. —, vb. lődül, tisztul, takarodik, vakarodik.
Pafen, rakás; rakás, elrakás, rakodás.
Pader, der; rakodó.
Paderfohn, der; rakodóber.
Paderfel, der; tereghordó szamar.
Pader, **Paderthen**, das; nyálka, csomócska.
Paderboot, das; postahajó.
Padgarn, das; mállhafonal.
Padgeráth, das, **Padereu** die, l. Gepárd.
Padhafen, der; mállhakapocs.
Padhaut, das; rakodóház.
Padhof, der; rakodóudvar.
Padsteinwand, die; borítékvászon.
Padnadel, die; mállhatú.
Padpapier, das; borítékpapiros.
Padpferd, das; tereghordó ló.
Padriemen, der; mállhaszj.
Padsattel, der; mállhanyereg.
Padstoff, der, **Padschreit**, das; mállbadorong.
Padstrid, der; mállhakötél.
Padstuch, das; borítékvászon.
Padwagen, der; mállhaszekér, társzekér.
Pact, der, l. Vertrag.
Pädagog, der, l. Erzieher.
Pädagogisch, mn. nevelési, nevelésbeli.
Pädagogium, das; nevelésintézet.
Padua, das; Padua, (város).
Paduaner, der; paduai.
Paduanisch, mn. paduai.
Pafel, der, l. Ausfchuf, **Brad**.

Pagament, das; ércsolvaszték; veretlen ezüst.
Page, der, l. Bedienstete.
Pagina, die; lap.
Paginieren, cs. lapos, lapozás.
Pagode, die; pagód, (hálványtemplom és szobor a hinduknál).
Paladin, die; levante.
Palästina, das; Szentföld, Palaestina.
Palander, die; (tengeri halászhajó).
Palatin, der; nádor.
Palatin, der, **Palatine**, die; nyakprém.
Palatinaf, mn. nádori.
Palermo, das; Palermo, (város).
Palette, die, l. Farbenbrött.
Pallisch, der; pallos.
Pallaft, der; palota.
Pallfabe, die; karózat, pallékolat.
Palmbaum, der; pálmafa, pálma.
Palmblatt, das; pálmalevél.
Palmbohner, der; pálmazsuzsik.
Palmie, die; pálma; pálmalevél; szőlőbimbó; rügy, szem; barka; arasz, (hajósoknál).
Palmelchbrüthen, das, **Palmratte**, die; pálmavevő.
Palmengrün, das; pálmazöld.
Palmenfranz, der; pálmakoszorú.
Palmenwald, der; pálmakerdő.
Palmesel, der; virágosamár.
Palmharf, das; pálmabél.
Palmölhl, das; pálmalej.
Palmfest, der; pálmái bor.
Palmsonntag, der; virágvasárnap.

Palmweide, die; kecskefű.
Palmweife, die; barkaszemelés.
Palmwein, der; pálmabor.
Palmwohle, die; virághét, nagyhét.
Palmzucker, der; pálmacukor.
Palmzweig, der; pálmalevél; pálma; barka.
Panacea, die; panacea.
Pampflet, das; szállirat.
Panargunmi, das; panaxmészga.
Panarrant, das; panaxfű.
Pandecten, t. pandekták.
Pandore, die; pandura.
Pandur, der; pandur, hajdú.
Panter, das; rászló.
Pantalon, das; (hangszer).
Pantalon, t. pantalon.
Pantheon, das; pantheon.
Pantier, der, **Pantierthier**, das; párducz.
Pantoffel, der; papucs, czippe; unter dem — stehen, papucs alatt lenni.
Pantoffelbaum, l. Korkbaum.
Pantoffelblume, die; papucsvirág.
Pantoffelfisch, l. Hammerfisch.
Pantoffelholz, das; dugaszfa, parafa.
Pantoffelmacher, der; papucsvarga.
Pantomime, die; jelbeszéd.
Pantomimisch, mn. jelbeszédi.
Panzer, der; vért, páncél.
Panzerfisch, der; páncélos; csontpikkelyű.
Panzerhandschuh, der; vértkeztű.
Panzerhemd, das; vértíng.
Panzerkette, die; vértlánc, állazó.
Panzer, cs. vértex, páncélos.

Panzerthier, das; pánczé-
losíllat; tobzoska, pik-
kelyessíllat.

Panzerweis, der; pánczélos
hárcosa.

Páonie, die; bazsál,

Papa, der; papa, atyna.

Papagen, der; papagály, pa-
pagáj.

Papeln, Papern, l. Pflap-
pern, Pflaudern.

Papier, das; papiros.

Papieradel, der; levélne-
messég.

Papierbaum, der; papírfa.

Papierblume, die; vasvirág;
gyopár; imola.

Papierbütte, l. Dütte.

Papieren, mn. papiros, pa-
pirosból való.

Papierfenster, das; papiros-
ablak.

Papiergeld, das; papiros-
pénz.

Papierhandel, der; papiros-
kereskedés,

Papierhändler, der; papiros-
kereskedő.

Papierlaut, die; kopogó ter-
mess.

Papiermappen, t. papiros-
rongy.

Papirmacher, der; papiros-
gyártó, papiros csináló.

Papiermühle, die; papiros-
malom.

Papierstift, das; papirosolaj.

Papierstübe, die; papiros-
olló.

Papierstirn, der; papiros-
ellenzék.

Papierstüne, t. papirosbul-
ladék, papirosnyiredék.

Papierstunde, die; papírpalka.

Papiervererber, der; papi-
rosaróntó.

Papist, der; pápista.

Papisterei, die; pápistaság.

Papistisch, mn. pápista, pá-
pistaság.

Pappe, die; pép; csíríz;
táblapapiros.

Pappel, die; nyárfa; mály-
va.

Pappelbaum, der; nyárfa.

Pappelblätter, t. nyárleve-
lek, nyárfalevelek.

Pappelweide, die; fehér fűz;
fekete nyárfa.

Pappeln, l. Papeln.

Pappen, cs. csíríz, pé-
pes.

Pappenbeutel, der; táblapa-
piros.

Pappenbeutelmacher, Pappens-
macher, der; táblapapi-
ros-csináló.

Pappenstiel, der; csékélység,
csigavér.

Pappis, mn. pépes; csíríz-
ros.

Papst, der; pápa.

Päpstlich, Päpster, l. Pa-
pstlich, Papist.

Päpstlich, mn. pápai.

Papstthum, das; pápaság.

Papstweide, die; zelnice.

Parabel, die; példázat; kúp-
vonal; paróka.

Parabolisch, mn. példázatos;
kúpvonalos.

Parade, die; dísz, paradé.

Paradebett, das; díszágy;
gyászgy.

Paradeplatz, der; díszter,
díszpiacz,

Paradepferd, das; pompaló.

Paradesimmer, das; dísz-
szoba.

Paradies, das; paradicsom,
eden.

Paradiesammer, die; para-
dicsomi sármány.

Paradiesapfel, der; paradicsom-
alma.

Paradiesapfelbaum, der; pa-
radicsom-almafa.

Paradiesbaum, der; olaj-
eszütfá, ezüstfűz.

Paradiesbeige, die; pizang.

Paradiesfeigenbaum, der; pi-
zangfa.

Paradieshof, das; áloefa.

Paradiesisch, mn. paradicsomi,
édeni, gyönyörű.

Paradieskorn, das; para-
dicsomag.

Paradiesvogel, der; paradicsom-
madár.

Paradiren, k. disseleg, tisz-
telkedik.

Parader, mn. képtelen, kü-
lönös.

Paratell, mn. közegyenő,
párbuszamos,

Paratute, das; esernyő.

Parasol, das; napernyő.

Parat, l. Parat, Fertig.

Parce, die; párka.

Pärchen, das, l. Paar.

Parcent, l. Warcent.

Parbel, Parther, l. Pars-
ther.

Pardevogel, der; söldile.

Parben, der, l. Verzeihung,
Begnädigung.

Parentation, die, l. Leichens-
predigt, Leichensrede.

Parentese, die; zárjel.

Parforcelagd, die; zaklató
vadászat.

Parizen, k. enged, enge-
delmeskedik; fogad. —

cs. ki-; eltérít; einem
Stoß —, ütést eltéríteni

v. elcsapni.

Paris, das; Párizs, (város).

Pariser, der; párizsi.

Parisisch, mn. párizsi.

Parf, der; mulató erdő;
ágyutanya.

Parfet, das; rakott padolat.

Parlament, Parlement, das;
parlament.

Parmesankäse, der; pármái
sajt.

Parodie, die; parodia.
 Parodieren, cs. parodiás.
 Parole, die; becsületelő; hadi jelszó.
 Parterre, das; földszint.
 Parter, die; fél, feleketet, párt, rész; csapat.
 Partengänger, der; pártbíró, pártfél, pártos; portázó, száguldozó.
 Partengeist, der; pártszellem.
 Parteyisch, Parteylich, mn. és ih. pártos, felekeső; részrehajló; részrehajlólag.
 Parteylichkeit, die; részrehajlás.
 Parteylos, mn. pártatlan, részrehajlatlan.
 Parteylosigkeit, die; pártatlanság, részrehajlatlanság.
 Parther, der; parthus.
 Parthisch, mn. parthus.
 Parthreubad, das; Parthia.
 Partie, die; rész, fél; egy rakás, csomó; játék, (biliárdnál st.); szám, sokaság; eine gute — machen, jól házasodni, jó szerencsét tenni; mit von der — sehn, a' társaság körül lenni.
 Partiegeld, das; játékpenz.
 Partikel, die; részecske, darabocská.
 Partierer, cs. oszt, megoszt, feloszt; csal, ravaszokodik, fortélykodik.
 Partiter, Partitenmacher, der; csaló, cselszövő.
 Partirerey, die; család; orkereskedés.
 Partisan, die; kelevész.
 Parze, l. Parze.
 Pasó, der; pass, párvetés, (koczkában).
 Pascha, das, l. Osterfest.
 Passen, k. koczkázik; passot vet; tapsol; elmegy, eltávozik; meghéköl. —,

cs, beoroz, lopva kereskedik.
 Passier, der; koczkás; dugáros.
 Passade, die; átmenetel, átutazás.
 Passage, die; átmenetel, átutazás; felhozott hely, (könyv-és hangművekben).
 Passagier, der, l. Reisende.
 Passatwind, der; passatszél.
 Pässein, k. pepecsel, babrál.
 Passen, cs. illeszt, alkalmaz. —, k. illik, hozzá áll; nem játszik; várakozik, (-ra-re), les, vár, (valakit); vigváz, figyelmez.
 Passend, mn. illő, hozzá álló.
 Passion, die; Jézus' kínszenvedése; szenvedelem.
 Passionspredigt, die; Jézus kínszenvedéséről beszéd.
 Passionsblume, die; gologota.
 Passionswoche, die, l. Charwoche.
 Passiren, cs. és k. útat, megy; történik, esik; er mag —, hadd menjen; es passirt, türethető; er passirt für einen reichen Mann, gazdag embernek tartják.
 Passirtzettel, das; menetlevél.
 Passionsstüb, die; adósság.
 Pasó, der; lépés, poroszkálás, szorosút; tengerszorulat, szoros; átmenet (szorosokon); útlevel; eszt, körülmény.
 Pasó, der, Pasglas, das; karimás pohár.
 Pasó, ih. zu — kommen, épen jökor érkezni, jöni; wohl zu — sehn, jól érkezni magát.
 Passgänger, der; poroszká.
 Passell, der; pasztel.

Passtellmaler, die; pasztel-festés.
 Passtgemälde, das; pasztel-festés.
 Passtellmaler, der; pasztel-festő.
 Passtete, die; pástétom.
 Passtetebücher, der; pástétom-tomul.
 Passtetenbuden, das; pástétom-minta.
 Passtetenboden, der; pástétom-al.
 Passtetenbrett, das; pástétom-deszka.
 Passtetewerf, das; pástétommű.
 Passtinafte, die; pasztinák.
 Pastor, der; lelki pásztor.
 Patent, das; parancs, rendelvény; szabadlevél; nyik levél.
 Pater, der; atya, pater, (szerzetesi cím).
 Paternoster, das; miatyánk; olvasó.
 Paternostermacher, der; olvasóműves.
 Pathe, der és die; kereszt- atya; keresztanya; keresztgyermek; keresztfű; keresztlaný.
 Pathenbrief, der; keresztlevél.
 Pathengeld, Pathengeschenk, das; keresztpenz, keresztajándék.
 Pathetisch, mn. élénk, hathatós, erőteljes. —, ih. élénken, hathatósan.
 Patient, der; beteg.
 Patriarch, der; patriárka.
 Patriarchalisch, mn. és ih. patriárkai; patriárkailag.
 Patriarchat, das; patriárkaság.
 Patriot, der; hazafi, honsf.
 Patriotisch, mn. hazafúi, honsfúi, hazafi.

Patriotismus, der; hazafiúság, honfiúság.

Patricie, die; betűbélyeg.

Patricius, der; patricius.

Patrolle, die, l. Trompetenquaste.

Patrolle, die; kerülőőr.

Patrolliren, Patrulliren, k. őrt jár.

Patron, der; pártfogó.

Patronat, das; pártfogóság, védség.

Patrone, die; minta; mustara; töltés; töltéstok.

Patrontafche, die; töltéstartó.

Patrontafchenriemen, der; töltéstartszíj.

Patsch! pacs!

Patsch, der; pacs, paczka.

Patsche, die; lapicska; kacsó; locs-poca.

Patschen, ca, pacsol, paskol —, k. pocsog, pocsokol, lucskol.

Patschfuß, der; úszóláb.

Patis, mn. és ih. magveti; magavetileg.

Paute, die; feldob.

Paufen, ca. és k. dohol; megpáhol.

Paufenschläger, Pauser, der; dohos.

Pauf, Paufé, der; Pál, Pali, Palsi, (finév).

Paulina, die; Paulina, (nőnév).

Paulinus, der; Paulin, (finév).

Paupad, Paufch, ic. l.

Paupbad, Paufch ic.

Päufchel, der; hánvázpöröly

Paufchen; k. feldomborúl, felduzzad. —, ca. zúz, tör; olvasat,

Paufe, die; szünnet; szünjel.

Paufiren, k. szünnetel.

Pavia, das; Pávia, (város).

Pavian, der; pávian.

Pavillon, der; mulatóház (kerek födéssel); mellékhely, (palotaknál).

Pech, das; szurok.

Pechartig, Pechicht, mn. szuroknemű.

Pechbaum, der; szurokfa.

Pechbrenner, der; szurokégető.

Pechdraht, Pechfaden, der; dratva; szurkos fonál.

Pechen, k. és cs. szurkotőz; ragad; szurkoz, be-, megszurkoz.

Pechfadel, die; szurokfáklya.

Pechhaube, Pechhappe, Pechmilche, die; szuroksipka.

Pechhülte, die; szurokégető.

Pechig, mn. szurkós.

Pechleite, die; szurokkanál.

Pechfranz, der; szurokkozorú.

Pechneffe, die; szurkos mécsvirág.

Pechohr, das; szurokolaj.

Pechpfanne, die; szurokserpenyő.

Pechpfaster, das; szuroktapasz.

Pechschwarz, mn. szurokfekete.

Pechtanne, die; szurkosfenyű, lucsfenyű.

Pechtorf, der; szintőzeg.

Pechal, das; lábitó, (orgonában).

Pedant, der; pedáns.

Pedanteren, die; pedánság.

Pedantisch, mn. és ih. pedáns; pedánsul.

Pegasus, der, l. fűgelpferd.

Pein, die; baj, fáradság; kín, gyöttelelem.

Peinigen, ca. kínos, gyötör.

Peinigend, mn. kínzó, gyötör.

Peiniger, der; kínzó gyötör.

Peinigung, die; kínzás, gyötetés.

Peinlich, mn. kínos, gyötrelmes; fenylő.

Peitsche, die; ostor, korbács.

Peitschen, ca. ostoros, korbácsol; mit Rutzen —, vesszőzni.

Peitschenhieb, der; ostorvágás, korbácsvágás.

Peitschenriemen, der; ostoraszíj, korbácsaszíj.

Peitschenstoch, der; ostornyel. korbácsnyel.

Pelikan, der; pelikán.

Pelz, der; szőrös bőr; kikészített szőrös bőr, ködmön; ködmönös ruha, (p. o. mente, kestyű); gyapju, (egészen nyirett); pille; einen auf den — brennen, valakinek bőrébe löni; einem den — waschen, valakit megpáholni v. megmosni.

Pelzbein, das; oltócsont.

Pelz, ca. nyúz; hámos, héjaz; olt (fába); megver, megpáhol.

Pelzer, der; oltó; szűcs.

Pelzstet, der; ködmönfolt, ködmönták; darab pille.

Pelzfutter, das; ködmönbél-lés.

Pelzhandel, der; szűcsárúkereskedés, ködmönárúkereskedés.

Pelzhändler, der; szűcsárúkereskedő.

Pelzhandlung, der; ködmönkestyű.

Pelzhaut, die; ködmönbőr; pille.

Pelzlicht, mn. hőr, hőrnemű.

Pelzlig, mn. ködmönös; bundás.

Pelzstier, der; szűcsbogár.

Pelzstappe, die; ködmönspika.

Pelzfragen, der; ködmöngal-
 lér; nyakpém.
 Pelzmantel, der; ködmön-
 köpönyeg.
 Pelzmesser, das; oltóké.
 Pelzmuß, der; ködmönkar-
 mantü.
 Pelzraupe, die; szörös her-
 nyó.
 Pelzreit, das; oltóág.
 Pelzrupe, die; ködmön-
 süveg.
 Pelzschuh, der; ködmön-
 czipő.
 Pelzstiefel, der; ködmön-
 sáru; ködmönöcsizma.
 Pelzstrumpf, der; ködmön-
 harisnya.
 Pelzwaare, die, Pelzwerk,
 das; szőcsára.
 Pelzwaach, das; oltótápasz.
 Pelzweste, die; ködmön-
 melény.
 Pendel, Pendel, das; füg-
 gentyű.
 Pendeluhr, die, l. Perpen-
 deluhr.
 Pennal, das; tolltartó, toll-
 tok.
 Pensel, l. Pinsel.
 Peonie, l. Páonia.
 Perennirend, mn. évelő.
 Pergament, das; pergamen.
 Pergamentband, der; perga-
 mentkötés.
 Pergamenten, mn. perga-
 men.
 Pergamentler, Pergamentma-
 cher, der; pergamentgyár-
 tó, pergamentcsináló.
 Pergamenthaut, die; perga-
 mentbőr.
 Pergamenthäutchen, das; per-
 gamenthártya.
 Pergamentmacheren, die; per-
 gamentgyártás.
 Periode, die; kerekmondát;
 időszak; körforgás; hó-
 aszám.

Periodisch, mn. időszaki,
 koronkénti, váltogató;
 kerekded, körded, (írás-
 mód). —, ib. koronkénti;
 kördeden.
 Peripatetiker, der; peripa-
 tetikus.
 Perisan, l. Berfan.
 Perle, die; gyöngy; man
 muß die Perlen nicht vor
 die Säue werfen, nem
 disznó' orrára való az
 aranypercet.
 Perlen, k. gyöngvellik, pe-
 zseg, buborékol.
 Perlenaufter, die; gyöngy-
 oasztriga.
 Perlenbank, die; gyöngy-
 ponk.
 Perlenbohret, der; gyöngy-
 furó.
 Perlenfang, der, Perlenfa-
 scheren, die; gyöngyészet,
 gyöngyhalászat.
 Perlenfarbe, die; gyöngy-
 szín.
 Perlenfarben, Perlenfarbig,
 mn. gyöngyszínű.
 Perlfisch, der; gyöngyhal.
 Perlfischer, der; gyöngyész,
 gyöngyhalász.
 Perlenhandel, der; gyöngy-
 kereskedés.
 Perlenhändler, der; gyöngy-
 áros.
 Perlenkrone, die; gyöngy-
 korona.
 Perlenluste, die; gyöngypart,
 gyöngymart.
 Perlenmaß, das; gyöngymé-
 rő.
 Perlenmilch, die; gyöngy-
 tej.
 Perlenmuschel, die; gyöngy-
 kagyló.
 Perlenmutter, die; gyöngy-
 ház, gyöngyanya.
 Perlenmutterfchnecke, die;
 gyöngyecsiga.

Perlennadel, die; gyöngyűk;
 gyöngyűző.
 Perlennpulver, das; gyöngy-
 por.
 Perlennreich, mn. gyöngyös,
 gyöngyűs.
 Perlennsamen, der; dara-
 gyöngy.
 Perlenschäum, der; gyöngy-
 hab.
 Perlenschmuck, der; gyöngy-
 drágaaság, v. ékesség.
 Perlenschneit, die; gyöngy-
 színőr, gyöngyűző.
 Perlenschub, das, l. Perlens-
 maß.
 Perlenseide, die; gyöngy-
 lyem.
 Perlenslider, der; gyöngy-
 lö.
 Perlenslideren, die; gyön-
 gyölés.
 Perlgerste, die; gyöngyűsa.
 Pergraupe, die; árpadara.
 Pergraß, das; léhapót.
 Perlbirte, die; gyöngyűkőag,
 gyöngyűkőles.
 Perlhuhn, das; gyöngyűk.
 Perlsicht, mn. gyöngyűllő;
 gyöngyűded.
 Perlslauch, der; gyöngyűhagy-
 ma.
 Perlsäure, die; gyöngyűsav.
 Perlschrift, die; gyöngyűbetű,
 gyöngyűnyomat.
 Peroriren, l. Keden, Hsz-
 sagen.
 Perpendikel, der; függő-
 nyű.
 Perpendikuluhr, Pendeluhr
 die; függőnyűs óra.
 Perpendikulär, l. Senkrecht.
 Ferrüde, Ferrüde, die; pa-
 roka, álhaj, vendéghaj.
 Ferrüdenfutter, Ferrüdenes,
 das; parókabel.
 Ferrüdenmacher, der; paró-
 kás.

Perrückenwachtel, die; parókadoboz.
 Perrückenstod, der; parókáláb.
 Perfer, der; perzsa.
 Perico, der; barackpálinka.
 Perien, das; Perzia.
 Persisch, mn. perzsa.
 Person, die; személy; in eigener —, személyesen; klein von —, kistermetű; von —, tennem, személyéről ismerni; so viel für die —, auf die —, fejenként, egy egy személyre enny; sie stellt eine schöne — vor, szép személyt játszik; er stellt seine — gut vor, jól játza személyét v. szerepét.
 Personalien, t. személyeségek.
 Personficiren, ca. személyit, személyesít.
 Persönlich, mn. és ib. személyes, személyi, személyheli; személyesen, személy szerint.
 Persönlichkeiten, die; személység, személyesség.
 Perspectiv, das, l. Fernrohr, Schrohr.
 Pertinenzien, t. tartozékok.
 Peru, das; Peru, (ország).
 Peruvianer, Peruaner, der; perui.
 Peruvianisch, mn. perui.
 Pest, die; dögvész, döggör.
 Pestartig, mn. dögvészes, döggörös; dögleletes.
 Pestbeule, die; dögvár.
 Pesthundenartig, mn. dügváros.
 Pestkatter, die; dögfakadók.
 Peststift, der; döggöreczet.
Zechensdár, II.

Pesthaus, das; döggörház.
 Pestilen, l. Pest.
 Pestilenzialisch, mn. dögvészes, döggörös; dögleletes.
 Pestilenzwur, die; gálga; kalapos szattyú; kákolya.
 Pestzeit, die; dögvész ideje.
 Petarde, die; petárda.
 Petardiret, der; petárdás.
 Peter, der; Péter, (Énev).
 Peterchen, das; Péterke, Peti, Petike, (Énev).
 Peterburg, das; Pétervár. (város).
 Peterhäsch, der; ragyogó tükkörhal.
 Peterilie, die; petrezselem.
 Peteriliebrüh, die; petrezselemleves.
 Peterilieustrauße, die; petrezselemzöld, olaszzöld.
 Peterstrant, das; salfű; csonkagyökérű sikkantnyú; négyszögű linka.
 Pestschaft, Pestschier, das; pecsét, pecsétnyomó.
 Pestschaftstecher, Pestschierstecher, der; pecsétmetező.
 Pestschieren, ca. pecsétel, pecsétel nyom v. üt.
 Pestschiering, der; pecsétgyűrű.
 Pesh, der, l. Bär.
 Pesh, der; övény.
 Peshchen, das; papocaka.
 Pesse, der, l. Prießer, Geistliche.
 Pessenbaum, der; kecskerágó.
 Pessenblatt, das; pitypan; pilis.
 Pessenfisch, der, l. Sternseher.
 Pessenhehl, das; kecskerágó.
 Pessenhülchen, das; pap-

süveg, kecskerágó' bogyoja.
 Pessenknecht, der; papszolga.
 Pessenmäsig, Pessfisch, mn. és ib. papos; paposan.
 Pessfere, die; papság.
 Peshl, der; karó; palánk; einen an den — stellen, valakitszégyen-v. bitófához kötni, szégyenköre állítani.
 Peshbau, der; karózás, karózat.
 Peshbaum, der; karófa.
 Peshbürger, der; külvárosi polgár, külvárosi.
 Peshchen, das; karócska.
 Peshseifen, das; vaskaró; karóvas.
 Peshlen, ca. karóz, meg-, felkaróz.
 Peshstede, die; karókertlet, karókerítés, karósövény.
 Peshstols, das; karófa.
 Peshstranz, der; karófej.
 Peshstühle, die; karómalom.
 Peshsturz, das; karózat; palánkolat.
 Peshsturz, die; szívgyökér; eine — treiben, szívgyökeret ereszteni.
 Peshstau, der; palánkaövény.
 Peshl, Peshgrafschast, die; Peshl, (tartomány).
 Peshler, der; peshzi.
 Peshgraf, der; peshzgróf.
 Peshgrafsch, mn. peshzgróf.
 Peshsch, mn. peshzi.
 Peshd, das; zálog; zuna Peshde setzen, zálogba adni, elzálogosítani; Peshden spülen, zálogosdát játszani.
 Peshdbar, mn. zálogolható.
 Peshdbrief, der, Peshdber-

íráshatás, die; záloglevél.
 Pfandcontract, Pfandvertrag, der; zálogkötés, zálogszereződés.
 Pfändgeld, das; zálogpénz.
 Pfänden, cs. zálogol, megzálogol, zálogot vesz.
 Pfänder, Pfändemann, der; zálogoló; csész.
 Pfänderpiel, das; zálogosdi.
 Pfandgläubiger, der; záloghitelvező.
 Pfandgut, das; zálogjóság.
 Pfandhaber, Pfandesinhaber, der; zálogbavető, zálogbirtokos.
 Pfandhaus, das; zálogház.
 Pfandrecht, das; zálogjog, Pfandrechtslich, mn. zálogjogos, zálogjogi.
 Pfandschaft, die; zálogosság; zálog.
 Pfandschilling, der; zálogkölcsön, zálogpénz.
 Pfandschuld, die; zálogadóság.
 Pfandschuldner, der; zálogadó.
 Pfandstall, der; zálogistálló, zálogló, zálogudvar.
 Pfändung, die; zálogvétel, záloglás.
 Pfandweise, ih. zálogképen, zálogul.
 Pfännschen, das; serpenyőcske.
 Pfanne, die; serpenyő; lábas; üst, kazán; vápa; in die — hauen, felkoccolni.
 Pfannebeutel, der; serpenyő-fedő; puskaócz.
 Pfannenschmid, der; serpenyő.
 Pfannenstiel, der; serpenyőnyel; hosszúfarkú csínke.

Pfänner, der; sóbirtokos; sóaknász.
 Pfännerschaft, die; sóaknászság; sóbirtokosak.
 Pfannschuhen, der; sánk; rántotta, rénye.
 Pfarrer, der; papföld.
 Pfarrdienst, der; plebánióság; papmunka.
 Pfarre, Pfarrerey, die; plebánia, fara.
 Pfarrhaus, das, Pfarrwohnung, die; papház, paplak.
 Pfarren, k. plebániához tartozik. —, cs. plebániához csatol.
 Pfarrer, Pfarrherr, der; plebános.
 Pfarrerin, Pfarrfrau, die; papnő, tiszteletesnő.
 Pfarrgebühr, die; plebániailletmény.
 Pfarrgemeinde, die; plebániaközség.
 Pfarrgenoss, der; plebániatárs.
 Pfarrgüter, t. plebániásjóság.
 Pfarrkind, das; pap' gyermek; egyházi község' tagja.
 Pfarrkirche, die; anyatemplom, plebánia' temploma.
 Pfarrleben, das, Pfarrlos, der; plebániajog.
 Pfarrleute, t. plebánia' hitvei.
 Pfarrrecht, der; paptized, plebániatized.
 Pfa, der; páva.
 Pfaauge, das; pávaszem; tarka márványsaj.
 Pfaunenfeder, die; pávatoll.
 Pfaunenschwan, der; pávasark.
 Pfausfaun, der; pávasacsrán; kétsarkantyús páva.

Pfauhenne, die; jérczepáva.
 Pfauenfelle, die; buglyos szegfü.
 Pfautanbe, die; pávagalamb.
 Pfebe, die, Pfebenküß, der; tők.
 Pfeffer, der; bora; spanischer —, paprika.
 Pfefferbaum, der; borscsereje; farkasboroszlán.
 Pfefferbrühe, die; borsoslé.
 Pfefferblüthe, die; borszeleence, borsmillye.
 Pfefferfrak, Pfeffervogel, der; borsavő.
 Pfeffergurke, die; ecetes uzerka.
 Pfefferkorn, das; borszem.
 Pfefferkraut, das; csombor; nagy zaisza, borsfü; borsos szatorja.
 Pfefferkuchen, der; mézeskalács.
 Pfefferlade, die; borstartó.
 Pfeffermühle, die; borsmalom, horsórló.
 Pfeffermünze, die; borsos menta.
 Pfeffern, cs. borsoz, meghorosz.
 Pfeffermüschchen, das; mézeskocza.
 Pfefferstachel, die; boradosz.
 Pfefferstamm, der, l. Pfeffersting.
 Pfeiscken, das; sipocska; pipácska; sein — küssen, használni az alkalmat.
 Pfeisdroffel, die; éneklő rigó.
 Pfeife, die; sip; pipa; cső, cséve, tutu, szár; sejtlyuk; nach einet — tanzen, a' mint másfajja úgy járni, magát valakinek alkalmazni.

Pfeifen, cs. és k. rh. sipol; süvölt, süvít; sütyöl, sütyöröss; sipra olt; auf dem letzten Besse —, végén lenni, haldoklani.
 Pfeifen, das; süvöltés, süvítés; sütyölés.
 Pfeifenbohrer, der; pipasuro.
 Pfeifenbret, das; sipdeszka; pipatartó.
 Pfeifendefel, der; kupak, pipafödél.
 Pfeifenerde, die, Pfeifenthon, der; pipaföld, pipagyagy.
 Pfeifenform, die; pipaminis.
 Pfeifenfuch, der; siptorok, siprásj.
 Pfeifenfutter, das; siptok; pipatok.
 Pfeifenkopf, der; pipa.
 Pfeifenloch, das; siplyuk; sipnyilás.
 Pfeifenmacher, der; pipacsinaló; pipafaragó.
 Pfeifenmundstück, Pfeifenröhren, das; pipacsutóra; szopóka.
 Pfeifenröhrer, der; pipaszurkáló, pipatiztító, pipavájó.
 Pfeifenrohr, das; pipaszár; nád.
 Pfeifenrost, der; siptalp; pipaszárbot.
 Pfeifenstopfer, der; pipatöltő; dohánynyomó.
 Pfeifenwert, das; sipmű.
 Pfeifer, der; sipos; sütyölő.
 Pfeil, der; nyil.
 Pfeiler, der; oszlop, gyám-oszlop.
 Pfeilfisch, der; hegyesorrú cauka.
 Pfeilformig, mn. és ih. nyil-

alakú, nyildad; nyildadon.
 Pfeilkraut, das; nyilfű.
 Pfeilmuschel, die; furócsiga.
 Pfeilnaht, die; nyilvarrány.
 Pfeilschneid, mn. és ih. nyil-sobes; nyilként, nyilsebesen.
 Pfeilschuß, der; nyillövés.
 Pfeilschütze, der; nyilas, ijász.
 Pfeilstein, der; hiúskő.
 Pfeilwurzel, l. Pfahlwurzel.
 Pfeunig, der; fillér, bakka; pénz; nehezék' negyede.
 Pfeunigschüßer, der; zsobrák, zaugori.
 Pfeuniggras, das; vetési taróka, nyűfű; mezei taróka, palaczkfű.
 Pfeunigkraut, das; pénzlevelű lizinka; csörgelaport; saláta-szironták.
 Pferd, der; trágya; ganaj.
 Pferd, der, Pferde, die; juhkosár, esztena.
 Pferdchen, k. ganajlik, szarrik. —, cs. esztenál, koszaraz; esztenába zár v. hajt; töm, összeszorít; trágyszár, (eszténálva); ganajoz.
 Pferdchen, das; esztenálás, koszarzás.
 Pferdchenzins, der; esztenabér.
 Pferdchütze, die, Pferdcharren, der; esztenakarám.
 Pferdrecht, das, Pferdenschlag, der; esztenaszög.
 Pferd, das; ló; in Pferde steigen, lóra ülni; ein — reiten, lovagolni; in Pferde sitzen, lovon ülni; sitzt gut zu Pferde, jól megüli a' lovat; ein

Regiment zu Pferde, lovas ezred; zu Pferde dienen, lovasságnál szolgálni.
 Pferdeapfel, der; ló kukó, locsitrom.
 Pferdearbeit, die; lómunka.
 Pferdearzt, der; lóorvos.
 Pferdebauer, der; lovas paraszt.
 Pferdebohne, die; lóbab.
 Pferdebremse, Pferdebrüge, die; lóhögöly, lölégy.
 Pferdebürste, die; lókefe.
 Pferdebede, die; csótár; ló-takaró, lótarító.
 Pferdebiß, der; lótolvaj.
 Pferdebißst, der, Pferdeshöhne, die; lórobot, lómunka.
 Pferdebesel, der; vízi bő-sövény; gúzsos gurgulya.
 Pferdebusch, der; lólab.
 Pferdebutte, das; lótakarmány, lóbrak.
 Pferdegeschirr, Pferdezeug, das; lószerszám.
 Pferdgras, das; polyhes czirok.
 Pferdgerst, der; lóheveder.
 Pferdehaar, l. Rosshaar.
 Pferdehals, der; lónyak.
 Pferdehandel, der; lókereskedés, lócsiszárság.
 Pferdehändler, der; lókereskedő, lócsi-szár.
 Pferdehant, die; lóhör.
 Pferdehauf, der; lókörom, pata.
 Pferdehalm, der; lófésű.
 Pferdehauer, der; lóismertő.
 Pferdehocht, der; lovászinas; lovas héres.
 Pferdehof, der; lófej.
 Pferdekrankheit, die; lónyavalya, lóbetegség.

Pferdebrügge, die; lószál.
 Pferdeshummet, das; lóiga, lójárom.
 Pferdeseile, die; kötelgyep-
 lő, sókkötel.
 Pferdewächter, der; lóhaj-
 ház.
 Pferdemarkt, der; lóvásár;
 lópiacz.
 Pferdewisch, die; lótej.
 Pferdewind, der; lógazaj.
 Pferdennuß, die; gördió.
 Pferderennen, das; lóver-
 seny.
 Pferdeshwemme, die; lóusz-
 tató.
 Pferdeshall, der; lóistálló,
 lóakol.
 Pferdesein, der; lókő.
 Pferdetränke, die; lóitató.
 Pferdewerleiber, der; lóköl-
 csőző.
 Pferdejucht, die; lótenyész-
 tés.
 Pfeden, l. Aneipen, Berfe-
 gen.
 Pfiff, der; fütty, füttyen-
 tés, süvöltés; fity; csel,
 csemp.
 Pfifferling, der; keserű ga-
 lócza; vargánya; das ist
 feinen — werth, nem ér
 egy fillért.
 Pfliff, mn. csempes, cse-
 les.
 Pfliffzeit, die; csempesség.
 Pflingten, t. Pflingst, das;
 pünkösd, pünkösd' ün-
 nepe.
 Pflingtabend, der; pünkösd'
 előestéje.
 Pflingstblume, Pflingstrose, die;
 bazsal.
 Pflingstfeiertag, der; pünkösd'
 ünnepe.
 Pflingstmontag, der; pünkösd-
 hétfő.
 Pflingstrose, die; pompás es-
 tike.

Pflingstvogel, l. Goldamsel.
 Pflingstwoche, die; pünkösd-
 hét, pünkösd'hete.
 Pflingstzeit, die; pünkösd'
 ideje.
 Pflipp, der; pip, pipite.
 Pflirsch, Pflirsche, die; ősz-
 baracsk.
 Pflirschbaum, der; baracsk-
 fa.
 Pflirschblüthe, die; baracsk-
 virág.
 Pflirschblüthfarben, mn. ba-
 racskvirágzin, baracsk-
 virágzinü.
 Pflirschbrantwein, der; ba-
 racskpálinka.
 Pflirschfern, der; baracsk-
 mag.
 Pflirschkraut, das; borsos
 czikkzar; hódos czikk-
 szár.
 Pflirsch, das; növényke.
 Pflanze, die; növény; rá-
 sza, palánta.
 Pflanzisen, das; ültetővas.
 Pflanzjen, vh. nő, terem.
 —, cs. ültet, plántál;
 telepít, szállít; üt, tűz,
 helyez.
 Pflanzentattig, mn. növény-
 nemű.
 Pflanzentee, das; növény-
 ügy, melegágy.
 Pflanzenschraubung, die; nö-
 vényleírás.
 Pflanzengift, das; növény-
 mérég.
 Pflanzentanner, der; fűvész.
 Pflanzentunde, die; növény-
 tudomány.
 Pflanzenteen, das; növény-
 élet; ein — führen, ten-
 geni, növényéletet élni.
 Pflanzentherie, die; fűvész-
 tudomány, fűvészség.
 Pflanzentheil, das; növény-
 olaj.

Pflanzenschiff, das; növény-
 ország.
 Pflanzensaft, der; növény-
 nedv.
 Pflanzensäure, die; növény-
 sav.
 Pflanzenstein, der; növény-
 kő, kövült növény.
 Pflanzet, der; ültető; gyar-
 matos.
 Pflanzholz, das, Pflanzstod,
 der; ültetőfa.
 Pflanzling, der; ültetővíz;
 nevendék.
 Pflanzteig, das, l. Pflanz-
 ting.
 Pflanzschule, die; faiskola;
 növényiskola; nevendék-
 ház.
 Pflanzstadt, die; gyarmat-
 város.
 Pflanzung, die; ültetés;
 gyarmat, telep, szállít-
 vány.
 Pflaster, das; tapasz, fasz-
 rom; kövezet; London ist
 ein theures —, drága az
 élet Londonban; das —
 treten, utcát koptatni.
 Pflasterchen, das; tapaszka.
 Pflasterer, der; útszarakó;
 útkövező.
 Pflastergeld, das; kövező-
 hér; kövezetvám.
 Pflasterhammer, der; köve-
 zőkalapács.
 Pflasterkasten, der; tapasz-
 szekrény.
 Pflasterlohn, der; kövezőbér.
 Pflastern, ca. tapaszol; ta-
 paszt, ragaszt; kikövez,
 kövel v. téglával kirak.
 Pflastern, das; tapaszolás;
 kövezés.
 Pflasterramme, die, Pfla-
 sterstichel, der; kövező-
 kőtis.
 Pflasterstein, der; útkő, pal-
 lókő.

Pflaßertreter, der; útcza-
koptató, napölő, naplesi.
Pflaum, **Pflaumsfeder**, l. **Stium**,
Stiumfeder.
Pflaume, die; szilva.
Pflaumenbaum, der; szilva-
fa.
Pflaumengarten, der; szil-
váva.
Pflaumenfern, der; szilva-
mag.
Pflaumenmuß, dat; szilva-
pép.
Pflüge, die; művelés, gyá-
korlás; felügyelés, gond-
viselés; gyámolás, ápol-
gatás; ápolat; nevelés;
növesztés; kerület, járás;
táj, környék vidék.
Pflügenster, t. nevelő szü-
lék.
Pflügenind, dat; fogadott
gyermek.
Pflügenohn, der; fogadott fiú.
Pflügenoster, die; fogadott
leány.
Pflügenmutter, die; nevelő
anya.
Pflügen, cs. r. és rh. ápol,
ápolgat; gyámol, gyámolít,
gondot visel, vigyáz; gyá-
korol, visel; tart (valamit
valakivel); él (vole). —
k. szokik; sít —, seiner
Gesundheit —, seiner —,
seiner Leibes —, magára,
egészségére, testére vi-
gyázni, gondot viselni;
der Rute, seiner Bequem-
lichkeits —, nyugodni, pi-
henni, kéjelmivel élni;
der Liebe —, szerelemnek
adni magát; Umgang,
Freundschaft —, valaki-
vel barátkozni, társalkod-
ni; Unterhandlungen —,
alkudozni; egyeskedni;
Kathes mit einem —, va-
lakivel tanácskozni; Ge-

rechtigkeit —, igazságot
szolgáltatni; eines Amtes
—, hivatalt viselni; er
pfleget zu sagen, azt szok-
ta mondani, szava' jár-
rása volt; wie es zu gehen,
zu geschehen pflegt, mint
járni, mint történni szok-
ott.
Pflüger, der; ápoló, gyámo-
ló; gondviselő, fölvygá-
zó; gvámalya; művelő,
munkáló; nevelő.
Pflügenster, der; nevelő a-
tya.
Pflügend, mn. gondos; szo-
kott. —, ih. szokás sze-
rint.
Pflügend, die; ápolás, ápol-
gatás; gyámolgatás; ne-
velés, növesztés; gond-
viselés, fölvygázás; szo-
kás.
Pflücht, die; kötelesség, tiszt;
tisztesség; tartozás; eskü,
fogadalom.
Pflüchtanfer, der; vészhor-
gony.
Pflüchtbar, **Pflüchtig**, mn. kö-
teles, kötelezett.
Pflüchtbrüchig, mn. kötele-
ségtagadó; hitsegő.
Pflüchtleistung, die; kötele-
ség betöltése v. teljesíté-
se; hitlötétel, eskütétel.
Pflüchtlos, mn. kötelességtől
ment v. szabad; kötele-
ségstört, tisztstört.
Pflüchtmäßig, mn. és ih. kö-
telességszerinti; kötele-
ség szerint.
Pflüchttheil, der; köteles
rész.
Pflüchtvergeffen, mn. köte-
lességfeledő v. mulasztó,
tisztfeledő v. mulasztó.
Pflüchtvergeffenheit, die; kö-
telességmulasztás, tisztfe-
ledés.

Pflüchtwidrig, mn. kötele-
ségelleni, tisztellenes.
Pflücht, der; csövek, faszeg.
Pflüchtchen, dat; csövekecs-
ke, faszegecske.
Pflüchten, cs. csövekel.
Pflüchtort, der; faszeg-ár.
Pflüchten, cs. szakaszt, azed,
szaggat; tép; kopaszt,
mellezt.
Pflüg, der; eke; seleketet,
párt; die Kösten hinter den
— (spannen, köpönyeget
kifordítva venni fel, fo-
nákul tenni valamit).
Pflügbar, mn. szántható.
Pflügbaum, **Pflügballen**, der;
ekegerendely.
Pflügbell, dat; ekebalta.
Pflügbrett, l. **Pflüghürje**.
Pflügdienst, der, **Pflügfrohne**,
die; ekeaszim, eke szolgál-
lat, ekemunka.
Pflügeisen, **Pflügemeßer**, dat;
cszoroszlya, lemezvas; eke-
vas.
Pflügelohn, der; szántásbér.
Pflügen, cs. szánt.
Pflügen, dat; szántás.
Pflüger, der; szántó.
Pflüghaupt, dat; eketalp,
béldeszka.
Pflüghof, **Pflüghöfchen**, dat;
ekelő, ekebala, eketen-
gely.
Pflüghyre, die; ekefordítás;
ekeforduló.
Pflügland, dat; szántóföld.
Pflügmader, der; ekecsiná-
ló.
Pflüghet, der; szántóökr.
Pflügnad, dat; ekekerék.
Pflügteute, **Pflüghart**, die;
ösetöke.
Pflüghar, die; szántóvas,
ekevas.
Pflügharbein, dat; eke-
csont.
Pflügherje, die; ekeszarv.

Pflugfüße, die; 'kormány, kormánydeszka.	Pfundgewicht, das, Pfunde stein, der; fontmérték.	Phlegma, das; takony; turha; lomhaság, hideg- vér.
Pflugwage, die; ekefölhércz.	Pfündig, mn. fontos.	Phlogmatisch, mn. l. flatta- bütiig.
Pflugwende, die, l. Pflug- kehr.	Pfundleber, das; talpbőr.	Phönix, der; phoenix.
Pflugwetter, das; ekeföl- hércz-tartó.	Pfundweise, ih. fontonként; font száma.	Phosphor, der; villó.
Pfortaber, die; verőszér.	Pfuschen, k. kontárkodik, himpellerkedik; sűk in et- was —, valamibe avat- kozni.	Phosph, l. Naturlehre, Na- turlunde.
Pförtchen, das; kapucska.	Pfufcher, der; kontár, him- pellér.	Phosphalisch, Phosphisch, mn. természettudományos, term- észettudományi, physiai- kai.
Pforte, die; kapu.	Pfuschern, die; kontárkodás, himpellerkedés; himpel- léség, kontárság.	Phosphiter, der; természetbu- vár, természettulós.
Pförtner, der; kapus, ka- punálló.	Pfuschte, die; pocéta.	Phosphus, der; orvos, (hiva- talbeli).
Pfoste, die, Pfosten, der; ajtófélf, ajtómellék, aj- tószárfa; karó; czölöp.	Pfutschel, Pfutschel, mn. csavaró-víz, locs-poca, lucakos.	Phosphonomie, Phosphonomif ic. l. Geshichtsbildung, Ges- schichtunde ic.
Pfote, die; láb, lábfej, (ál- latoké); kéz, köröm, új, (emberé, gúnyzó).	Pfüßig, mn. pocétás.	Phosphologie, der; élettudós.
Pfriem, der, Pfrieme, die; török; ár.	Pfuran, Ppharo, Ppharopiel, das; sarao, (kártyajáték).	Phosphologie, die; élettudo- mány.
Pfriemengras, das; magár; hajka.	Ppharaonismus, Ppharaonstra- ße, die; egyiptomi pety- meg.	Physiologie, mn. és ih. élet- tudományos, élettudomá- ny; élettudományosan.
Pfriemkraut, das; jenezs- ter; rekettye.	Pphariseer, der; farizeus.	Piaster, der; piaster, (pénz).
Pfropf, Pfropfen, der; dug- asz, dugó; fojtás.	Ppharisäisch, mn. farizeus.	Picken, cs. szurkol, be- megazurkol. —, k. izso- gat, iddogál.
Pfropfen, cs. töm, be- töm; dug, bedug; olt (fáha).	Philipp, der; Fülöp, Fil- lep, (név).	Pick, der; kety.
Pfropfen, das; tömés; dug- ás; oltás.	Philippinische Inseln, t. phi- lippini szigetek.	Picke, die, Pickel, der, l. Bidel.
Pfropfmesser, das; oltókés.	Philister, der; philisteus; lokölcsönző; kölcsönlő; pipamaradék, bagolyhús.	Pickelkäse, der; bohóc.
Pfropfreis, das; oltóg.	Philisotog, der; nyelvész, nyelvtudós.	Pickelhaube, l. Bidelhaube.
Pfropfschule, die; oltóvány- iskola.	Philologie, die; nyelvészet, nyelvtudomány.	Picken, cs. csipked, vagdal, vagdoz (gyöngéden a' ma- dár); vág, (hegyes mű- szerrel).
Pfriende, die; egyházi ado- mány, (prehenda).	Philologisch, mn. nyelvésze- ti, nyelvtudományi.	Picken, das; táborország; pi- két, (kártyajáték).
Pfuhl, der; pocsolya; ká- tyu; mocsár.	Philosoph, der; bölcs, phi- losophus.	Pickensteife, l. Brandsteife.
Pfuhle, der; párna, vánkos, fejal.	Philosophie, die; philosophia, bölcseletkedés.	Picken, das; társas mulatság.
Pfuhlicht, mn. pocsolyás; kátyus; mocsáros.	Philosophieren, k. bölcseletke- dik, okoskodik.	Pickel, das; pikk, zöld, (kár- tyában).
Pfui! pui! fuj!	Philosophisch, mn. bölcseletke- dési, philosophiai; böl- cseletkedőleg.	Picken, cs. csipked, vagdal, Picken ic. l. Pip, Pipen ic.
Pfund, das; font; talen- tum, ész, tehetség.		Pietist, der; pietista, ál- buzgó.
Pfundbirn, die; fontos kör- te.		

Pietiskereh, die; pietistaság, álbuzgalom.
 Pite, die; dzsida.
 Pifenier, der; dzsidán.
 Pilsaer, der, Pilgerinn, die; zarándok.
 Pilgerfische, die; zarándokokab.
 Pilgerfahrt, Pilgerfahrt, die; zarándoklat, zarándok-ság.
 Pilgerstab, der; zarándok-pálca.
 Pilgerstabe, die; zarándok-tarisznya.
 Pille, die; pilula, labdac; efenem eint — geben, valakivel keserű salatot nyelni.
 Pikenfarn, der; sárgolyó, (növény).
 Piset, l. Steueremann, Lohse.
 Pils, l. Bils.
 Pimperneise, die; kék csirke.
 Pimpernuß, die; halyog-makk.
 Pimpernußbaum, der; halyog-fa; piastácz.
 Pimpinele, die; pimpinella.
 Pimse, die; (hajósa).
 Pinte, die; fenyűmondola.
 Piniensbaum, der; szelid fenyűfa.
 Pinte, die; (hajósa).
 Pinne, die; hegyes szegecske; kalapács' éle v. hegye; bíborcsiga.
 Pinnenwächter, der; bíborcsiga-rák.
 Piuschbeck, Piusch, l. Lom-bad.
 Pinsel, der; ecset; pemecs, pamacs; bangó, pimasz.
 Pinseln, cs. ecsetel, pemecsel, pamacsol. —, k. pityereg; fillérez.

Pinselspiel, der; ecsetesár, ecsetnyel.
 Pinselstrog, der; ecsetválu.
 Pintre, die; pint.
 Pip, der; pip.
 Pipe, die; sip; pipa.
 Pipeln, k. pipeg.
 Pipyen, k. pipel; pityeg.
 Pippé, der; pip.
 Pippusen, k. pipje van.
 Pippsig, mn. pipes.
 Piraß, der; caeligliszta.
 Piße, die; pis, peh, húgy.
 Pissen, k. pisel, pesel, hurgyozik.
 Pisser, der; húgyos.
 Pisskopf, der; éjedény.
 Pisswinkel, der; vizelőzug.
 Pissjate, die; piastácz.
 Pissjägerbaum, der; piastáczfa.
 Pissole, die; piastoly; (pénzfaj); sich auf Pissolen schlagen, piastolylyal vinni.
 Pissstollenster, die; piastolytok.
 Pissstentappe, die; piastolykapa.
 Pissstenschuß, der; piastoly-lövés.
 Pissstenschütze, der; piastoly-lövész.
 Placat, das; felragasztott hirdetmény; parancs, rendelet.
 Plache, die; térség; ponyva.
 Pladen, cs. lapít; ragaszt; foltoz; sulykol; gyötör, kínoz; zaklat; sich —, kínlódni, bajlódni.
 Pladen, Pladen, k. pispasoz, rendellenül, v. időn kívül lő, lövésel.
 Plader, der; kínoz, zaklató, gyötör; időn kívüli lövés, paf; darab, folt; hiba.

Pladeren, die; zaklatás, gyöt-rés; baj, bajlódás.
 Plafond, l. Plafond.
 Plage, die; baj, vesződség, fáradság, gyötrelm, gyöt-rődés; csapás, közcvsz.
 Plagegeist, Plagegeistel, der; gyötörzser.
 Plagen, cs. gyötör, kínoz; sich —, vesződni, bajoskodni.
 Plan, mn. sík, egyenes; világos, értelmes.
 Plan, der; terv; tér, térség, síkság, síkföld.
 Plan, die; takaró, terítő, lepel.
 Planenmessung, die, l. Fläch-messung.
 Planet, der; bolygó v. bujdoso csillag, planéta; lesmaudes Planeten sehen, csillagokból jóslani.
 Planetensehen, das; callagjóslás, csillagjóslat.
 Planetenleiter, Planetenleiter, der; csillagjós.
 Planetenstern, das; csillag-rendszér, planéta-rendszér.
 Planeten, cs. egyenit, egyenget, simit, síkol, síkáról; Papier —, papirost enyves vízbe mártani.
 Planetenhammer, der; simító-kalapács.
 Planetenreuz, das; ivaggató.
 Planetenpresse, die; simítószu, (könyvkötőknél).
 Planze, die; palánk; palánkerítés; hígértékfaj; előhegy.
 Plänteln, k. lődöz.
 Plantschen, k. poczog; pocskól.
 Plapperer, der, Plappermaul, das, Plapperstafche,

- die; csacska, locska-fecske.
 Plapperen, die; csacska-ság.
 Plapperhaft, mn. csacska, locska; csevegő.
 Plapperhaftigkeit, die; csacska-ság, locskaság.
 Plapfern, k. csacog, locsog, fecseg, cseveg.
 Plärange, sr. l. Zriefange.
 Plarre, die, l. Blatter.
 Plärrer, die, Plärraut, das; társzaju, nagyszaju.
 Plärrer, k. bög, kornyikál, si-ri.
 Platanus, der; boglárfa, platan.
 Platfond, der; mennyezet.
 Platina, die; platina, fehérarany.
 Platoniker, der; platonikus.
 Platschen, Plätschern, k. pocog, pocskol, csobikol, locskol.
 Platschn, der; tepsiláb, uszólab.
 Platt, mn. sík, egyenes; sima; lapos; köz, alacson, aljas értolmes, világos. —, ib. simán; laposan; közönségesen; egyenesen.
 Plättchen, das; laposka, lemezke.
 Plattdecke, die, l. Platfond.
 Plattdeutsch, mn. alnémet.
 Platte, die; síkság; lap; lemez; bádög; kopály, pillis; tepsí.
 Platte, die, Plattseifen, das; vasaló, téglázóvas.
 Plattseife, die, Plattseif, der; hatbibircsóás felszeg-uzsó.
 Platten, Plätten, k. lapúl, laposodik. —, cs. lapít; Wäsche —, vasalni, téglázni.
 Platten, das; lapítás; vasalás, téglázás.
 Platterbse, die; caicseri borsó; caicseri hükkön.
 Platterbings, ih. egyáltalában, teljességgel, épen.
 Plattfrau, die; vasalónő, téglázónő.
 Plattfuß, der; talp; tepsiláb; talpaca.
 Plattfüßig, mn. tepsilábu.
 Platthammer, der; lapítókalapács.
 Plattheit, die; laposság, egyenesség; világosság, értelmesség; alacsony-ság, aljasság.
 Plattieren, cs. ezüstöl, ezüsttel borít.
 Plattlauf, l. Fißlauf.
 Plattmachen, das; simítás; lapítás.
 Plattnase, die; lapos orr; laposorrú.
 Plattnagel, mn. laposorrú.
 Plattreif, der; mentőabroncs.
 Plattroße, die; borsos szaka.
 Plattwerben, das; simulás; lapulás.
 Plattwäsche, die; vékony fehérruha.
 Platz, der; csattanás; pat-tanás; durranás; pukka-nás.
 Platz, der; hely; lakhely; tér, piac; hivatal, hely; leány; — machen, helyet lény csinálni, félre men-ni; — nehmen, helyet fogni, leülni; es ist nicht — genug da, itt nincs elegendő hely.
 Platzabjutant, der; várór-nagyi segéd.
 Platzblöcke, die; bodzapus-ka.
 Platzböden, das; helyecske.
 Plätzen, k. csattan, dur-
- ran, pattan; elcsattan, megszakad, megpukkan; herein —, bezuhanni, be-dőlni (a' szobába sr.); mit etwas heraus —, va-lamit száján kiszalasztani, kipottyantani.
 Plätzen, k. durran, csat-tan; pukkan. —, cs. el-durrant; elpukkant, el-repest; megpaskol; fol-toz; auf die Hand —, pacsot adni.
 Pläßer, der; csattanás, dur-ranás; pukkanás; csat-tanó, durranó; csattantó, durrantó; kérkedő, nyeg-le; pacs.
 Platzgold, l. Knaufgold.
 Platzhalter, der; helytartó, helyettes.
 Platzhüter, der; lövőfut-rika.
 Platzmaßer, der; várórnagy.
 Platzregen, der; zápor.
 Platzweide, die; esőrege-sűz.
 Plauderen, die; fecsegés.
 Plauderer, der; fecsegő.
 Plauderhaft, mn. csacska, locska, fecske; sokbe-szédű.
 Plauderhaftigkeit, die; csacska-ság, locskaság, fecs-ke-ség; sokbeszédűség.
 Plaudern, k. fecseg, locsog, csacog; beszélget.
 Plaubertafel, die; csacska, locska, csacska-fecske, locska-fecske.
 Plaus, der; zuhaj, zuba-nás. —! isz. zub!
 Plinse, die; palacsinta.
 Ploton, das; csapat.
 Platonfeuer, das; csapatláz.
 Platonweise, ih. csapaton-ként.
 Ploß, Pluß, der; pottyá-nás, zuhaj; auf den —,

tüstönt, mindjárt, egyszerűben.
Pöbbe, die; pirosszárnyu penty.
Pöblich, mn. és ih. hirtelen, rögtön; hirtelen, sebteben, rögtön.
Pöbterhofen, i. bugyogó, lompós.
Pömp, mn. esetlen; idomtalán; otromba. — ! isz. puf!
Pömppe, l. Pömp.
Pömpen, k. pottyán, zuhan; zurbol.
Pömpheit, die; esetlenség; idomtalanság; otrombaság.
Pönder, der; rongy, ringyongy, tarattyú, lom.
Pönderer, der; zsákmányoló, dúló, ragadosó, rabló.
Pönderer, die; zsákmányolás, dúlás, rablás.
Pönderkammer, die; zsibkomra.
Pönderkram, der; zsbáru.
Pöndermarkt, der; zsbvásár.
Pöndern, cs. zsákmányol, dúl, megfoszt, kirabol.
Pönderung, die; zsákmányolás, dúlás, fosztás, rablás.
Pörfal, der; többe.
Pörfch, der; kenderbárony, félbárony.
Pörfel, der, Pörfelvoff, das; köznép, alnép, pórnép.
Pörfelhaft, Pörfelwägig, mn. és ih. köznépi, alnépi, pórnépi; köznépileg, alnépileg, pórnépileg.
Pörfesprache, die; pórnéplv.
Pörfchwort, das; pórszó.
Pöfen, cs. és k. kopog, kocog; dobog; dörög, zörög; dörömböl, zörömb-

böl; dörget, zörget, zúg, tör, összetör, össze-szétzúg; das Er; —, érczet zúgni; das Er; Pöfch ihm, dobog v. ver a' szíve; auf etwas —, valamivel hetvenkedni, kelkedni, magát hányni-vetni; valamiben bizakodni; einen — madsken, valakit megrivogatni.
Pöfcher, der; zúzó, törő; nyegle, hetvenkedő, kérkedő.
Pöfchmüßte, die, Pöfchwert, das; zúzómalom.
Pöfch, die, l. Blatter.
Pöfen, l. Blattern.
Pöfengift, das; himlőmérég.
Pöfengrube, Pöfenmarbe, l. Blatternmarbe st.
Pöfenstein, der; csécskő.
Pöfing, mn. himlős.
Pöfagra, das; közvény.
Pöfagrifch, mn. közvényes.
Pöfagrifst, der; közvényes.
Pöfite, l. Dichtkunst, Gedicht.
Pöfct st. l. Dichter.
Pöfal, der; zserleg, billikom.
Pöffel, der; sóvíz, sólé.
Pöffelack, das; sózókád.
Pöffelackch, das; besózott hús.
Pöffelhäring, der; besózott hering.
Pöftein, cs. besóz.
Pöfufiren, k. serleges, hilylikomoz, poharaz.
Pöf, der; földsark.
Pöfal, der; lengyel; kappan; pipamaradék, bagolyhús.
Pöfaste, die; (hajósfaj).
Pöfastern, der; sarkcsillag.
Pöfasterfel, der; sarkkör.

Pöfe, der; lengyel.
Pöfen, das; Lengyelország.
Pöfen, die; csombor, putnok, közvénymenta.
Pöfenhöhl, das; csomborolaj.
Pöföhö, die; földsarki magasság.
Pöföhrste, die; sikárkefe.
Pöföreisen, das; sikárvas.
Pöfören, cs. sikárol, aikul, csiszol, palléroz.
Pöfören, das; sikárolás, csiszolás.
Pöfirer, der; pallér.
Pöfirerite, die; sikárreazold.
Pöfirifst, der; sikárnemez.
Pöfirifch, der; sikáraczel.
Pöfiriftein, der; sikárkő.
Pöfirifahn, der; sikárfog.
Pöfifst, die; politika.
Pöfifiter, der; politikus, világhölés.
Pöfifitir, mn. politikai.
Pöfifur, die; sikárlat, fényesség.
Pöfize, die; alkulvél, birtosító-levél.
Pöfizen, die; közrendtartás, rendörhivatal.
Pöfizenaufseher, der; rendörnagy.
Pöfizenbeamte, der; rendörtiszt.
Pöfizencomiffär, der; rendörbirtos.
Pöfizenbiener, der; rendör.
Pöfizenordnung, die; rendörparancs.
Pöfizenrichter, der; rendörhíró.
Pöfizenwesen, das; közrendügye.
Pöff, der; ártány; otromba.
Pöff, der, Pöffwehl, das; köznéplv.
Pöffer, l. Pöffer.
Pöffifch, mn. lengyel.

Pououáste, die; lengyel táncz; lengyel asszonykastán.

Postter, das; párna, vánkös, fejal, putok.

Posttern, ca. párnáz, kisel-, megpárnáz.

Postterkuhl, der; párnaszék.

Postterr, der; zsámbea, sörgölsödö.

Posttergeiff, der; sörgömanó.

Postterkammer, die; zsibkomra.

Postern, k. sörómböl, dörómböl; zsámbeöldiv, zsámbeakedik, zsámbeal; sörgölsödik.

Postern, das; sörómbölés, dörómbölés; zsámh, zsámbeöldés.

Polychistor, der; polyhistor.

Pötsny, der; habarcs; pöseteg.

Polyphenartig, mn. habarcsnemű; pösetegnemű.

Pomade, die; hajkenőcs.

Pomeranze, die; narancs.

Pomeranzenbaum, der; narancsa.

Pomeranzenblüthe, die; narancsvirág.

Pomeranzenfarbig, mn. narancsszínű, narancssárga.

Pomeranzengarten, der, Pomeranzenhaus, das; narancsos, narancskert, narancsház.

Pomeranzenöl, das; narancsolaj.

Pomeranzenfett, der; narancsenedv, narancslé.

Pomeranzenfarbe, die; narancshéj.

Pomeranzenkraut, der, Pomeranzenwasser, das; narancsvíz.

Pommer, der; pommeri ob.

Pommeraner, der; pomeraniai.

Pommerisch, mn. pomeraniai.

Pommern, das; Pomerania, (tartomány).

Pomp, der, l. Pracht.

Pompe, l. Pumpe.

Pomphaft, mn. l. Prächtigt.

Pomphofen, l. Pinderhofen.

Pontak, der; pontak, pontaki bor.

Popyn, der; mumus, manó; ijesztö.

Popel, der, l. Kőb.

Popeln, k. orrában turkál.

Populär, mn. és ih. népszerű; népszerűleg.

Popularität, die; népszerűség.

Porfirche, l. Emporphiche.

Porphyre, der; porfir.

Porter, der; párhagyma, póréhagyma.

Portsch, der; mocsári rozsdabura; farkasboroszlán; törpe viaszura; medvetapsir.

Portschüßig, mn. sudamos.

Portal, das; portál.

Porteplaste, die; gyaloghintó.

Portree, das; kardhojt.

Portion, die, l. Theil, Antheil.

Portner, l. Pfförtner.

Porto, das, l. Briefgeld, Postgeld.

Portofrey, mn. l. Postfrey.

Porträt, das; arckép.

Porträtmaler, der; arcképfestö.

Porträtmalerey, die; arcképfestés.

Portugal, das; Portugália.

Portugiese, der; portugál.

Portugiesisch, mn. portugál.

Portulak, der; kövér porcos.

Porzellan, das; porcellán.

Porzellanen, mn. porcellán, porcellánból való.

Porzellanerde, die; porcellánöld.

Porzellanmacher, der; porcellánműves.

Porzellanschneide, die; porcellántarka, (lő).

Porzellanschneide, die; porcellánácsiga.

Porzellanstein, der; porcellánkő.

Posament, das; passomány.

Posamentirarbeit, die; passománymunka.

Posamentirer, der; passományos.

Posaune, die; púzon.

Posaunen, k. és cs. púzonoz.

Posaunenschneide, die; kürtcsaiga.

Post, die, l. Federtiel.

Postiv, das; kézorgona.

Postir, der; első fok, (szóknál).

Postir, mn. és ih. tevőleges; tevőleges.

Postur, die, l. Stellung.

Post, die; csél, tréfa, bohóság, bolondság, furcsaság; bohózat; Posten reifen, Posten machen, bohóskodni, bolondozni; das sind Posten, ez mind csak bohóság.

Postel, der; pöröly.

Posten, der; bosszuság, alkalmatlanság; cinem et non — spísten, valakit megjárítani; cinem etwas jun — thun, valakinek bosszujára valamit tenni.

Posten, isz. csekélység! híjávavalóság! gyermekség!

Postenhaft, mn. és ih. tréfás, bohós; tréfásan, bohósan.

Postenoper, die; oséles dal-játék.	Posthalter, der; postames-ter; postagondviselő.	Postwagen, der; postaszé-ker.
Postenreißer, Postenmacher, der; kubó, kópé, bohó.	Posthaus, das; postaház.	Postwechsel, der; postavál-tás.
Postenspiel, das; bohózat; tréfa.	Posthorn, das; postásip, pos-takürt.	Postwesen, das; postaügy.
Postfisch, mn. és ih. ne-velséges, furcsa; nevet-ségesen, furcsán.	Postille, die; predikációs könyv.	Postzichen, das; postabé-lyeg.
Postfisch, mn. és ih. ne-velséges, furcsa; nevet-ségesen, furcsán.	Postilion, der, l. Postknecht.	Postzug, der; postafogat.
Postfischheit, die; furcsaság, bohóság.	Postiren, ca. l. Stellen.	Potentat, der; hatalmas-ság.
Post, die; summa, pénz-summa.	Postirung, die, l. Stellung.	Potentille, die; pimpó.
Post, die; posta; die — nehmen, mit der — reis-sen, postát venni, postán utasni; mit der — schrei-ben, postán írni.	Postnacht, die; postanászd.	Potenz, die; hatalom, erő.
Post, die; hír, tudósítás.	Postreise, die; postacsó-za.	Potenziren, ca. hatalmát.
Postament, das; állvány; talap.	Postkarte, die; postaföld-kép.	Pott, der; saxék; kanta.
Postamt, das; postahivatal, postai-atség.	Postknecht, der; postalagény, postakocsi.	Pottsche, die; hamuzsír, szulejka.
Postbeamte, der; postaiiszt.	Postkutsche, die; postakocsi.	Pottsch, der; hosszufejú széter.
Postbediente, der; postainas, postacseléd.	Postmeister, der; postames-ter.	Post! Postausend! isz. ojn-ye! mi a' lénczo!
Postbericht, der; postajegy-zék.	Posto; — fassen, erős ál-lást fogni.	Prac, das; das — haben, olcsógének lenni.
Postbote, der; postainas.	Postordnung, die; postarend; postarendelet.	Pracende, l. Pirinde.
Postbuch, das; postakönyv.	Postpapier, das; postapapi-ros.	Präceptor, der, l. Schreter.
Postcarte, das; summácska, czikkelyke.	Postpferd, das; postaló.	Pracht, die; dísz, fény, pom-pa, fényűzés.
Postement, das; talap, talp-kő.	Postrasth, der; postatanács.	Prachtbett, das; díszágy; gyászágy.
Posten, der; hely, állás; őrhely, őrzet; hivatal, hely; summa, summa-pény; czikkely.	Postrecht, das; postajog; postaszabadság.	Prachtimmel, der; menyey-zet.
Postenträger, der; híchordó.	Postreiter, der; postalovag.	Prächtigt, mn. pompás, dí-szes, dicső, fényes. —, ih. pompásan, díszesen, dicsőn, fényesen.
Postenweise, ih. állásonként; czikkelyenként, summán-ként.	Poststunde, die; postaoszlop.	Prachtregel, der; díszgula.
Postfrei, mn. szabad postá-ju, bérmentes.	Poststein, der; postanyug-tatvány.	Prachtwerk, das; díszmű; dísznyomat.
Postfreiheit, die; szabad posta; postaszabadság.	Poststift, das; postahjó.	Prachtzimmer, das; dísz-szoba.
Postgeld, das; postapénz, postabér.	Poststreiber, der; postair-nok.	Practicien, ca. l. Ausübten.
	Postscriptum, das; útóírás, útóirat.	Practiens, der; gyakorló.
	Poststation, die; postahely.	Practif, die, l. Ausübung.
	Poststrasse, die; postánit.	Practife, die; csemp, fo-gás.
	Posttag, der; postanap.	Practiftenmacher, die; osel-szövő, fondor.
	Postulat, das; követelés, kívánság, kérelem.	Prädicat, das; praedica-tum.
	Postuliren, ca. követel, kí-ván.	Präfect, der; előljáró; hely-
	Postverwalter, der; posta-gondviselő.	

tartó; karvezér, (hangszoknál).
 Prag, das; Prága, (várós).
 Prägen, cs. nyom, ver; bányol, pénst ver; etwas in das Herj —, valamit szivébe vésmi; in das Gedächtnis —, valamit valakinek fejébe verni.
 Prägen, das, Prägung, die; pénzverés, bányolás.
 Prägestof, der; bélyegző, (bányolásnál).
 Pragmatisch, mn. pragmatikus.
 Präsen, k. dicsekedik, kérkedik, hetvenkedik, nyeglkedik, disszelg, pillog, fénylik, tündöklök.
 Präsen, das, Prästeren, die; kérkedés, dicsekedés, hetvenkedés; kérkediség, nyegliség.
 Präster, der; nyegle, kérkedő, dicsekedő, hetvenkedő.
 Prästerisch, mn. kérkedékeny, hitogató, mutogató. —, ib. kérkedőleg, hitogatva.
 Prästhaus, der; kérkedi, nyegle.
 Prästsucht, die; kérkedékenység.
 Präst, der; komp, dereglye; ladik, csónak; lapos fenekű hajó.
 Prälat, ber; főpap, praelatus.
 Prälatur, die; praelatura.
 Präliminarien, t. előszíkkelyek, előzetek.
 Präll, mn. rugalmas; meroven, meredek.
 Präll, der; pattanás.
 Prällen, k. pattan, ugrik, ütődik, verődik.
 Prällen, das; pattanás, ugrás, ütődés.

Prallig, mn. l. Prall; Jáshe, Steif.
 Pralltriller, der; pattogós trilla.
 Prämie, die; jutalomdíj; melléknyereség.
 Prämonstratenser, der; praemonstratensis, fehér barát.
 Prangen, k. csillog, ragyog, pompáz.
 Prangend, mn. csillogó, ragyogó, csillámos.
 Pranger, der; csillogó; szégyenkő, szégyensfa, bitófa, pelengér.
 Pränummerant, der; előszó.
 Pränumeration, die; előszó.
 Pränumerieren, cs. és k. előszó.
 Präsent, das, l. Geschenk.
 Präsentirteller, der; kinatal.
 Präsident, der; elnök, előülő.
 Präsidentsstube, die; elnökség, előlülőség.
 Präsidieren, k. l. Vorfühen.
 Präsidium, das, l. Vorfü.
 Prästeln, k. ropog; csatlóg; recseg; zörög; roppan; csattan.
 Prästeln, das; ropogás; zörögés.
 Prästen, k. pazarol, tékozol; tobródik.
 Prästen, das; pazarlás, tékozás; tobródás.
 Prästern, der; pazarló, tékozló; tobródó.
 Prästieren, cs. l. Leisten.
 Prästhen, k. sü (a' ló).
 Prästendent, der; követelő, jogtartó.
 Prätor, der; praetor.
 Präts, die; gyakorlat.
 Prebigan, cs. predikál; pap; cinem —, valakit

inteni, valakinek beszélni; den Gesehten ist gut —, könnyű az okoknak beszélni.
 Prebigen, das; predikálás.
 Prebiger, der; predikátor.
 Prebigermönch, der; dominicanus, patyolatos barát.
 Prebist, die; predikáció, egyházi beszéd.
 Prebistamt, das; predikátor-ság.
 Prebistbuch, das; predikációskönyv.
 Prebeln, cs. ránt; pirit. —, k. perczeg, sorpeg.
 Preis, der; jutalomdíj; ár; bec; dícséret; unter dem Preise verkaufen, áran alól eladni; einen — auf jemandes Kopf setzen, valaki' fejére jutalmat tenni; im Preise seyn, kelendőnek lenni; hoch im Preise stehen, nagy áron kelni; etwas — geben, martalékul adni v. kitenni, kocskára tenni; einen dem Gesehter, der Schande — geben, valakit nevetségnek, szégyennek kitenni; seine Ehre, sich — geben, becsületét, magát meggyalálni, kocskára tenni; sich dem Laster — geben, magát véteknek adni.
 Preis, der, Preise, die, Preischen, das; ár, szegély.
 Preisaufgabe, Preisfrage, die; jutalomkérdés.
 Preiscurant, der; folyóár.
 Preiselbeere, die; vörös sfonya; sanyal-kukcoja.
 Preisen, cs. rh. magasztal, dícsér, dícsőt; hirtet, mond.

Preidlich, mn. dicseretes, jeles.
 Preidſchrift, die; jutalomfelelet; jutalmazott v. koszorúzott irás.
 Preidſterberber, der; himpellér, kontár.
 Preidwürdig, mn. jutalomra méltó; dicseretes, jeles. —, ih. dicseretesen.
 Preidwürdigkeit, die; dicseretesség.
 Preile, die; felcsaptatás; felcsaptató.
 Preillen, ca. pattant, rugtat; elüt (labdát); rókát csaplat; rászéd, csal; megránt, meghúz, pénzt csikar.
 Preillen, das; rászédés, megrántás.
 Preiller, der; csaptató; csalló, pénzcikaró.
 Preillern, die; megrántás, meghuzás, pénzcikarás.
 Presbyterianer, der; presbyterianus.
 Presse, die; sajtó, sötü, prés; könyvsajtó.
 Pressen, ca. szorit; sajtol, sötül, présel; nyom, kinyom; megsajtol, megprésel; sürget, szorongat, kényszerít; Watrosfen —, matrózokat v. hajóslegényeket fogdosni.
 Pressen, das; sajtolás, sötülés, préselés; nyomás.
 Preßer, der; sajtoló, sötülő, préselő, nyomó; matrósfogdosó.
 Preßlohn, der; sötushér.
 Preßlohn, der; sötugerenada.
 Preßfreiheit, die; sajtószabadság.
 Preßglanz, der; sötufény.
 Preßluft, der; sötült lé.
 Preßwein, der; sötült bor.

Preßwang, der; sajtórabaság.
 Preßto, ih. sebesen.
 Preßte, der; poros, burkus.
 Preußen, das; Poroszország, Burkusország.
 Preußisch, mn. és ih. porros burkus; poroszul.
 Prideln, ca. szurkái, szurdal; csip.
 Priester, der; pap.
 Priesteramt, das; papság, papi hivatal.
 Priesterbe, die; papi házasság, papi nőtartás.
 Priesterherrschafft, die; papkormány, papuralkodás.
 Priesterhufe, die; papsipka.
 Priesterfragen, der; paggalér.
 Priesterlich, mn. papi.
 Priesterorden, der; papirend.
 Priesterroß, der; papruha.
 Priesterthum, die; papság.
 Priesterstand, der; papi állapot; papság.
 Priesterthum, das; papság.
 Priesterweihe, die; papszentelés.
 Primaner, der; elsőosztályos.
 Primas, der; primás.
 Primat, das; primáság.
 Principal, der; gazda, mester, principalis.
 Principal, das; főszipzat, (orgonában).
 Prinz, der; herceg.
 Prinzessin, die; hercegnő.
 Prinzlich, mn. és ih. hercegi; hercegileg.
 Prinymetal, das; horganyrez.
 Prior, der; perjel, prior.
 Priorat, das; perjelcég, priorság.

Prioren, die; perjelség, priorság.
 Prise, die; csipet, szippantat; martalékhajó.
 Prisma, das; prizma.
 Priselbeere, l. Werberiselbeere.
 Pritsche, die; lapocska; furator, pirica, piricske; szán' hátulós ülése; lócsza; közönséges angol nyereg; einem die — geben, pacstot adni valakinek.
 Pritschen, ca. piricskel, megpiricskel.
 Pritschmeister, der; pacskamester.
 Privat, mn. magányos, küllön; titkos; hivatalatlan, szabad; házi.
 Privat, das; árnyószék.
 Privilegium, ca. kiváltság.
 Privilegium, mn. kiváltságos.
 Privilegium, das; kiváltság.
 Probat, l. Bewährt, Erprobst.
 Probe, die; próba; próbátétel; mutatvány, muatara; bizonyosság, jelenség; eine — mit etwas machen, valamivel próbát tenni; auf die — geben, próbára adni; einen auf die — stellen, valakit megkísérteni, próbára tenni; die — halten, aus halten, kiállani a' próbát.
 Probenachen; das; próbásütés.
 Probenstalt, das; próbalevel.
 Probobogen, der; próbálv.
 Probebrud, der; próbanyomat.
 ProbeEnde, das; mutatógég.

Probegold, das; próbás arany.	Profan, mn. avatlan; világi.	Protest, der; ellenmondás.
Probefähig, mn. próbaálló, próbás.	Profession, die; mesterség, kereset.	Protestant, der; protestans.
Probejahr, das; próbaév, próbaesztendő.	Professionist, der; mesterember, kézműves.	Protestantisch, mn. protestans.
Probemach, l. Versuchmach.	Professor, der; tanító, oktató, professor.	Protestieren, cs. ellenmond, ellenz; megkövet 's el nem fogad.
Proben, cs. próbál, megpróbál.	Professur, die; tanítóság, oktatóság, professorság.	Protokol, das; jegyzőkönyv, Protokollieren, cs. jegyzőkönyvbe ír, beiktat.
Probeplatte, die; próbalemez.	Profess, die; szerzetes fogadalom.	Protonotarius, der; itélőmester.
Probepredigt, die; próbaeszed, próbapredikáció.	Profil, das; oldalkép.	Prosen, k. durczáskodik, durczászkodik.
Probierlist, der; próbalovalás, próbafuttatás.	Profit, der, l. Gewinn, Nutzen.	Prostn, Prosten, cs. csipel, vontat.
Probierstücken, das; próbalovalás.	Profos, der; tömlőcztartó, porkoláb.	Prostig, l. Prosig.
Probierstück, der; próbalovalás.	Project, das; javaslat, terv.	Prostfette, die; ágyutaligalancs.
Probierstück, der; próbás ezüst.	Projectenmacher, der; tervkölő.	Prostnagel, der; ágyutaligaszeg.
Probierstück, das; próbadarab; mustra; remek.	Prolog, der; előbeszed; megnyitó beszéd.	Prostwagen, der; ágyutaligás.
Probieren, die; próbaidő.	Prologieren, cs. halaszt, elhalaszt; hosszabbít, meghosszabbít.	Prostant, der; élelem, élés, eleség.
Probieren, das; próbás ezim.	Promovieren, cs. előmozdit.	Prostanthaus, das; élésház, élelemtár.
Probieren, cs. próbál, megpróbál.	—, k. doctori rangra lép.	Prostantamt, das; élésbizvalat v. tisztség.
Probieren, das; próbálás, megpróbálás.	Prophe, der; látnok; jós, jövőndölő.	Prostantmeister, der; élés-mester.
Probirnael, die; próbatű.	Prophetisch, mn. és ih. <i>Litnobi; litnobilig.</i>	Prostantstück, das; élés-hajó.
Probirstein, der; probakő.	Propheten, cs. jövőndöl, megjövőndöl.	Prostantwagen, der; élés-szeker.
Probirtiegel, der; próbatégely.	Prophetenung, die; jövőndölés.	Prostin, die; tartomány.
Probirwaage, die; próbamérleg.	Prophet, der; prépost.	Prostnial, mn. tartományi.
Problem, das; feladás, problema.	Prophet, die; prépostság.	Prostior, der; gondviselő, első segéd, (gyógyszertárokban).
Problematisch, mn. és ih. kétes, bizonytalan; kétesen, bizonytalanul.	Probst, die; prépostnö.	Prostlerisch, l. Borckuff.
Probst, l. Propst.	Prosa, Prost, die; prosa, selyő v. kötetlen beszéd.	Prostieren, k. törvénykezik, perlekedik.
Procent, das; procent.	Prosaist, mn. és ih. prosai; prosailag.	Prostieren, das; törvénykezés, perlekedés.
Proceffion, die; bucsajárás, processio.	Prosaist, der; prosairó.	Prost, der; per, pör, ügy; einen — haben, v. führen mit einem, vala-
Proceß, l. Prozeß.	Prosalut, der; térthitű.	
Procurator, der; ügyvéd; meghatalmazott.	Prosalutenmacheren, die; térthitetés.	
Product, das; termény, termék; készítmény.	Prospect, der, l. Ausfid, Ausficht, Ausfidt.	

kivel perlekedni; dieses
Gut liegt im Projesse, es
a' jóság per alatt v. per-
ben van.
Projessacten, t. perirómá-
nyok.
Projessführer, der; fölpe-
res.
Projesskosten, t. perköltés.
Projessfrüher, der; psivar-
kodó.
Projessmäßig, mn. törvény-
kezésszerinti.
Projessordnung, die, Projess-
wesen, das; perrend, per-
ügy.
Projessfützig, mn. perleke-
dő.
Prüfen, cs. vizgál, meg-
vizgál, próbál, megpró-
bál.
Prüfung, die; vizgálat, pró-
bálat, próbatéi.
Prüfungszelt, die; vizgálat'
ideje.
Prügel, der; dorong, fur-
kó, sitykes.
Prügel, t. verés.
Prüfgesen, l. Schlögtesen.
Prüfgen, cs. meghozoz, meg-
huzángol, megver.
Prunelle, l. Beurrelle.
Prunf, der; pompa, fény.
Prunfen, l. Prangen.
Pruntvoll, mn. és ih. pom-
pás; pompásan.
Psalu, der; zsoldár.
Psalmbuch, das; zsoldár-
könyv.
Psalmengefang, der; zsoldár-
énekek; zsoldáréneklés.
Psalmist, Psalmbichter, der;
zsoldáriró, zsoldárköltő.
Pflaster, der; kintorna; zsol-
tárkönyv; szászrétü gyom-
or.
Publiciren, cs. kihirdet, köz-
hírré tesz.
Publicum, das; közönség.

Pud, das; pud, (orosz mér-
ték, 40 fontnyi).
Pudding, der; pudding, (an-
gol étel).
Puddingstein, der; békasó.
Pudel, Pudelhund, der; usz-
kár.
Pudel, der; *küpfely*; hi-
ha, bak; lyuk (kúpjáték-
ban); pocsolya.
Pudelhündin, die; nőstény-
uszkar.
Pudelmüße, die; kucsma.
Pudeln, cs. ebül bánik,
(-val, -vel); *küposik*;
hibáz, bakot lö; ödöng,
tántorog, botorkál.
Pudelnährisch, mn. igen bol-
londos v. bóbó.
Puder, der; hajpor.
Puderbeutel, der; hajpor-
zacskó.
Puderbüchse, die; hajpormily-
lye, hajporazelenze.
Puderhändler, der; hajpor-
áros.
Pudermacher, der; hajpor-
készítő.
Pudermantel, der; hajpor-
köpönyeg.
Pudern, cs. hajporoz.
Puderhüter, der; hajporhin-
tő.
Puderquast, der; hajporhojt.
Puderstachel, die; hajpor-
doboz.
Puderzuder, der; porzukur.
Puff, isz. puf!
Puff, der; puf, ütleg; puf-
sanás; einem Puffe ge-
ben, valakit megpufolni,
megpufogatni, megütlegel-
ni; er kann einen — er-
tragen, elbirja az ütleget;
sokat ki tud állani.
Puffbohne, l. Fesbohne, Sau-
bohne.
Puffen, cs. pufol, pufogat,

pufogat. —, k. puffan,
pufog; duzzad, puffad.
Puffer, der; pufoló, pufo-
gató; mordály, zsebpisz-
toly.
Pu'vet, l. Pust.
Puls, der; érütés, érverés;
einem den — fühlén, va-
laki' erét tapintani, va-
lakit kikémelelni.
Pulsader, die; ütér.
Pulsadergeschwulst, die, Puls-
aderkropf, der; ütérdag,
ütérdaganat.
Pulsaderöffnung, die; ütér-
nyitás; ütérnyílás.
Pulsschlag, der; érverés.
Pulsziffern, das; érresske-
tés.
Pult, das; *sám*, (p. o.
Notenpult, *Notasám*).
Pulver, das; por; löpor,
puskapor; er hat das —
nicht erfunden, nem ő ta-
lalta fel a' puskeport.
Pulverbeutel, der; löporzac-
skó.
Pulverfasse, die; löportar-
tó.
Pulverhorn, das; löportü-
lök.
Pulverkammer, die; löpor-
komra.
Pulverfaren, der; löporos
tergonca.
Pulverforn, das; löpor-
szem.
Pulvermagazin, das; löpor-
tár.
Pulvermaß, das; löpormér-
ték.
Pulvermeßl, das; porliszt.
Pulvermühle, die; löporma-
lom.
Pulvermüller, der; löporos
molnár.
Pulvern, Pulverstren, cs.
porrá tör, zús.

Pulverschaf, der; löporos-
zák.
Pulvertonne, die; löporos
hordó.
Pulverturm, der; löporos
torony.
Pulverwagen, der; löporos
szekér.
Pulverwurf, die; portómé.
Pumpbrannen, der; szivar-
ványkút.
Pumpe, die; szivattyú.
Pumpen, cs. szivattyús, ki-
szivat.
Pumpenbohrer, der; szivattyú-
furó.
Pumpenfaßten, der; sziva-
t्यूsszekrény.
Pumpenfelben, der; sziva-
t्यूsramács.
Pumpenmacher, der; sziva-
t्यूs, szivattyúműves.
Pumpenstange, die; sziva-
t्यूsrúd, köldökszár.
Pumpenrieffel, der; sziva-
t्यूsaru.
Pumpenstöß, der; szivattyú-
cső.
Pumpenwerk, das; szivómű,
szivattyú.
Pumper, der; szivattyúzós;
adó.
Pumpennidel, der; derczö-
kenyér; hangó.
Pumpofen, l. Plunderhofen.
Pumpseule, die; zurboló,
gübi.
Punft, der; pont; vég-
pont; teljes mondat; cik-
kely, rész; dolog; kör-
rűlmény; von — zu —
pontrol pontra, ponton-
ként; — für —, cik-
kelyenként; auf dem —
stehen etwas zu thun, te-
vé felben lenni, épen va-
lami tenni akarni.
Pünktchen, das; pontocska.
Pünktchen, cs. pontol, pon-

tox, megpontoz; kipo-
ntoz; ponthól jósol.
Pünktchen, das; pontosás.
Pünktchen, der; pontjós.
Pünktchen, die; pontjós-
lat.
Pünktlich, mn. és ib. pon-
tos; pontosan, pontig,
pontan.
Pünktlichkeit, die; pontos-
ság.
Pünktur, die; ívszegek.
Punsch, der; puncia.
Punschlöffel, der; puncska-
nál.
Punschnapf, der; puncsszilke.
Pupill, der, Pupille, die,
l. Wundel.
Pupille, die, l. Augapfel.
Puppchen, das; babácska;
bábocska.
Puppe, die; baba; báb; hor-
nyóbab, pupa.
Puppen, k. bábót csinál,
bábozik. —, vh. pupá-
zik. —, cs. bengyel, bu-
gyolász; báboz, pipez; hor-
gász.
Puppenfram, der; bábára,
bábmű; bábárlás.
Puppenkrämer, der; báb-
áros.
Puppenmacher, der; bábáros;
bábműves.
Puppenmäßig, mn. és ib.
bábkénti; bábként.
Puppenpiel, das; bábózás,
bábjáték.
Puppenspieler, der; bábjáté-
kos.
Puppenland, der; bábálá-
pot.
Pur, l. Rein, lauter,
Bisß.
Purgan, die; hajtószer,
hashajtó, hasizisztító, tiszt-
tószer.
Purgiren, cs. hasat hajt,
hasat tisztít. —, k. hasa

megy, hasa tisztul. —,
vh. kitisztítja v. kimen-
ti magát.
Purgiren, das; hashajtás,
hasmenés, hasizisztálás.
Purgirend, Purgirmittel, l.
Abführend, Abführmittel.
Purgirer, t. hajtósze-
mek.
Purgirfrant, das, Purgir-
winde, die; hashajtó szu-
lák.
Purgirruß, l. Brechnuß.
Purgirpflanze, die; hajtópilula,
hajtólabdacs.
Purgirpulver, das; hajtó-
por.
Purgirtranf, der; hajtóital.
Purpur, der, Purpurfarbe,
die, Purpurroth, das; bi-
bor, biborszín, csigavér-
szín.
Purpur, der; bibor, bibor-
kőntő, biborruha.
Purpurfarben, mn. bibor-
színű, csigavérszínű, pi-
rosarásonyszínű.
Purpurheber, das; biborláz.
Purpurleib, das; biborkön-
tő.
Purpurlippen, t. biboraj-
kak.
Purpurmantel, der; bibor-
palást.
Purpurroth, mn. biborveres,
biborpiros.
Purpurschnecke, die; bászony-
csigabiga.
Purzein, l. Wurzein.
Püßer, l. Puderpflster.
Pute, die, Putzputz, das;
jérozepulyka.
Puz, der; pip, pipere, czi-
czoma, cziraszás; pipezés,
piperezés; cziiczomázás,
cziraszás.
Puzen, cs. tisztít, tisztogat,
fényesít; ékesít, pipez,
piperez, cziiczomáz cziif-

rás, csinosít; megszid, megpirongat; sít —, magát ékesgetni; die Schuht —, a' cipőket tisztítani; den Wart —, leborotválni szakállát; die Bäume —, a' fákat rigyánni, tisztogatni, meggallyazni; das Licht —, gyertya' hamvát elvenni, gyertyát meg tisztítani; die Nase —, az orrot sújni v. megtörleni; seine Báb-

ne —, fogait tisztítani; die Sterne — sít, a' csillagok szaladnak. Puffhambstern, die; pipereáronó. Pufftram, der, Puffwerk, das; pipereáru; pipere-mű. Puffwaderinn, die; pipere-készítőnő. Puffmesser, das; borotva; timárka.

Puffwarr, der; pipere' bolondja. Puffwete, l. Lichtwete. Puffwuch, die; piperevágó. Puffwisch, der; öltöző asztal. Puffzimmer, das, Puffstube, die; szoba; díszszoba. Pyramide, die; gúla. Pyramidenförmig, mn. gúladé, gúlaalakú. Pyrenäen, t. Pyrenäische Gebirge, t. pyrenaeusok, pyrenaei hegyek.

Q.

Q, das; Q. (17-dik betű a' német abc-ben). Quabbe, die; lebonyó. Quabbelig, mn. rengő, rezgő; sórtalan. Quabbeln, k. reingedez, renez, rezketel. Quadeley, die; hiábavalóság, gyermekeskedés; ledérség, könnyelműség. Quadenfraut, das; nagy szulák. Quackfalber, der; kuruzsoló, javos. Quackfalberch, die; kuruzsolás, javoslás. Quackfalbern, k. kuruzsol, javosol. Quader, Quaderstein, der, Quaderstüd, das; négyzetek. Quadrygge, l. Kröte. Quadrant, der; körnegyed; negyedlő. Quadrat, das; négyzet. *Zsebszótár II.*

Quadrätchen, das; úrpöt, (könnynyomtatóknál). Quadratmeile, die; négyzetmértöld. Quadratschuh, der; négyzetláb. Quadrattourtel, die; négyzetes gyök. Quadrathohel, die; négyzet-szám. Quadratsell, der; négyzet-hüvelyk, négyzetűj. Quadrille, die; négyes tánc. Quadriren, l. Abbieren. Quadrupel, mn. négyes, négyeseres. Quafen, k. vartyog, kunkog, kuruttjol, rekeg, brekeg; sápor; nyög. Quafen, das; vartyogás, kuruttjolás, rekegés, brekegés. Quäfen, cs. nyifog, nyafog; makog. Quäfente, l. Quäferente.

Quaker, Quäfer, der; quaker. Quakeren, die; quakerság. Quäker-Eute, die; kercseréce. Quak, die; k/n, gyötrelom. Quäken, cs. kinox, gyötör. Quäker, der; kinox, gyötör. Quäkeiß, der; lélekvesztő, gyötörszellem. Qualificiren, cs. módosít; művel. Quantität, die; millyenség, minőség, minemiség. Quasim, der; gőz, füst, pára; rekkendő melogség, hőség. Quasmet, k. gőzölög, füstölög, párolog. Quäster, der, l. Schäsem, Quäster, k. turhát köp, turhás. Quandel, der; milokőség.

Quandeebere, die; kővi nass-polya.
 Quandeebaum, der; kővi nasspolya.
 Quantität, die; mekkoráság; mennyiség.
 Quantweise, ih. szinre, um-lomból.
 Quantum, das; mennyiség; mekkoráság; rész.
 Quappe, die; menyhal; kutyahal, béka.
 Quarantäne, die; vesztigidő, negyvened; — hal-tan; vesztigidőt tartani, negyvenedet ülni.
 Quarz, der; turó; sár; szemet; fos; dib-dáb, dib-dátság.
 Quarzhänge, die; turórács.
 Quarzfläse, der; turósajt.
 Quarzforb, der; turókösár.
 Quarzmittel, die; turócsik.
 Quarzofen, der; turósák.
 Quarze, die; sipító, sívó-rívó; zsembe.
 Quarzen, k. sipít, sí-ri; zsembelődik.
 Quart, das; negyed, negyedrés; negyedrés.
 Quartal, das; évnegyed; negyed.
 Quartarweise, ih. évnegyed-ként.
 Quartaner, der; negyedosztályos.
 Quartarfeber, das; negyed-napos váltólás.
 Quartant, Quarzband, der; negyedkötet.
 Quartdiatt, das; ivnegyed, negyedlevél.
 Quarte, die; negyed, negyedrés.
 Quartett, das; négyes dal.
 Quartier, das; szállás, lakás; negyed, negyedrés; városnegyed; csipő sarka; um — bitten, ke-

gyelmet kőni; fein — geben, kegyelmet nem adni.
 Quartierchen, das; félmestersely, fity.
 Quartieren, ca. és k. szállással, tanyás.
 Quartiergeid, das; szálláshér, lakher.
 Quartiermeister, der; szállásmester; házőrnök.
 Quartierzeichen, das; szállásjegy.
 Quartierzettel, der; szállásvél, szálláscedula.
 Quartette, die; negyedlap, negyedrélap.
 Quarz, der; bányavirág.
 Quarzflus, der; színbányavirág.
 Quarzofen, Quarzofen, mn. bányavirágos.
 Quassa, die, l. Cassia.
 Quast, der, Quaste, die; bojt.
 Quastchen, das; bojtocská.
 Quastmuller, der; évnegyed; kántornap.
 Quatembergeid, das, Quatembersteuer, die; évnegyedadó; évnegyedpénz.
 Quatern, die; négygyerő.
 Quatzen, ca. és k. pocso, locso, lötyog; pocskol, loaskol; locsosan, lottyan; pottyan.
 Quastflucht, mn. lucakos, pocskos, csatakos; lötyogós.
 Quade, die, Quadenstraß, das; tarackbúza.
 Quadenwurst, die; tarackgyökr.
 Quaderstein, das; kőeső, higany.
 Quadersteinartig, higany-nemű.
 Quaderstein, das; bigany-érez.

Quaderstein, das; higany-olaj, kősavas higany.
 Quaderstein, die; biganyír, higanykő.
 Quaderstein, das; higany-só.
 Queche, die; törölruha; törülköző.
 Quecheder, die; forrásér.
 Quell, die, Quell, der; ér, forrás; forrásvíz; kútó, forrás.
 Quellen, k. rh. kibuzog, forr, felárad; megkel, felduzzad, megdagad; kidudorodik, kidüled; omol, foj; ered. —, ca. fölkelezt, felduzzaszt, megáraszt.
 Quellenerf, der; henyé bo-lonyik.
 Quellgrund, der; érföld, eres föld.
 Quellrich, Quellrich, mn. forrásos, eres.
 Quellstiel, das; kútó.
 Quellwand, der; érhomok, forráshomok.
 Quellwasser, das; érvíz, forrásvíz.
 Quendel, der; démutka.
 Quentchen, Quentstein, das; nehesek.
 Quer, mn. kereszt, há-ránt. —, ih. keresztök; keresztbe, keresztben; keresztbein, fonál, megfordítva.
 Querart, die; ácsfejone.
 Querballen, der; keresztgerenda, keresztaszalemen.
 Querband, das; keresztaszalag.
 Querband, die; keresztpad, keresztaszék.
 Querbaum, der; keresztfa.
 Querbinde, die; keresztkö-tő; keresztpántlika; keresztcsik, csik.

Querbach, das; keresztföldel.
 Quere, die; keresztben fekvés; nach der —, der — nach, keresztül, keresztbe, keresztben; der —, fonákul, visszásan; es ist mir etwas der — kommen, valami útamba jött, akadály gürdült előmbe.
 Querreisen, das; keresztvas.
 Quersinger, der; einem — breit, újszélességnyi.
 Quersötte, die; harántisp.
 Quersöhle, das; harántnagyrés.
 Querschwärze, die; keresztbaránda.
 Quersgang, der; keresztfolyó.
 Querspalle, die; keresztútcsa.
 Querspiel, der; keresztórom.
 Querspiß, der; keresztvég.
 Querspiß, das; keresztfa; általa.
 Querspiß, der; hóbortos.
 Quers, der; habarósa, peresslen; gyürü, (virágszabón).
 Quersien, cs. és vb. habar, kever; forog.
 Quersmauer, die; keresztfal.
 Quersmuskel, der; keresztizom.
 Querslinie, die; harántvonal; keresztvonal.

Quernath, die; keresztvarrány; keresztvarrás.
 Querspad, der; keresztút.
 Querspeife, die; harántisp.
 Querspeifer, der; harántáspoz.
 Querspiß, der; keresztzakadás, keresztropedés.
 Querspalt, der; átalveto.
 Quersattel, der; asszonynyereg, harántnyereg.
 Querschnitt, die; keresztrotog.
 Querschnitt, der; keresztmetszés.
 Querschwelle, die; keresztküszöb.
 Querspange, die, Quersweg, der; keresztút.
 Querspiß, der; keresztalk.
 Querspiß, das; keresztárbab.
 Querspiß, der; keresztvonal; akadály, gáncs.
 Querspißelchen, das; kötsjel.
 Querspiß, l. Zweispiß, Pfaueme.
 Querspiß, die; szavar, szorultság, hüledezés; törőszar, szűszar.
 Querspiß, Querspißform, die; lapítóminta.
 Querspiß, cs. csipet; összetör, összekúz; lapít, nyujt.
 Querspißhammer, der; lapítópöröly.
 Querspißung, die; csipetés; szűrés, törés.
 Quid, der, l. Querspißer,

Quidsbros, der; foncosor, amalgame.
 Quidsmilche, die; higanymalom.
 Quidsand, der, l. Treibsand.
 Quiden, cs. nyivákol.
 Quidsker, der; cukor, tincs, csomó (haj sz.).
 Quidsaner, der; ötödösdiályos.
 Quids, die; ötöd; ötöd-rész; ötös.
 Quidserne, die; öt nyerd.
 Quidsert, das; ötös hangmű.
 Quidslein, l. Quidschen.
 Quids, ih. ment, szabad; nun sind wir —, most már nem tarjósunk egymásnak.
 Quids, die; bira.
 Quidsapfel, der; biraalma.
 Quidsbaum, der; birsa.
 Quidsbrod, das; birasajt.
 Quidsfarbe, die; biraszín.
 Quidsgeist, mn. biraszín, birasárga.
 Quidsferst, der; birsmag.
 Quidsmus, das; biraép.
 Quidswein, der; biraör.
 Quidsfren, cs. nyugtat, megnyujtat.
 Quidsung, die; nyugtatvány, nyugtató.
 Quidslibet, das; quodlibet, egyveleg.
 Quids, der; hányados; quotiens,

R.

- R**, das; R, (18-dik betű a' német abc-ben).
- Raa**, die; vitorlarúd, vitorlakar.
- Raab**, das; Győr.
- Raabänder**, t. vitorlarudaló.
- Raafegel**, das; karvitorla, rúdvitorla.
- Rabatt**, der; kamat v. részesítés, (portékká' árából).
- Rabatte**, die; hajtóká; kertágy.
- Rabattiren**, ca. részt enged.
- Rabbiner**, der; rabbi.
- Rabe**, der; holló.
- Rabenaas**, das; dög; gonosz, semmirevaló.
- Rabenältern**, t. kegyetlen v. vad szülék.
- Rabenart**, die; hollófej; hollótermészet.
- Rabenseder**, die; hollótoj.
- Rabenskrähe**, die; fekete v. pápiata varjú.
- Rabennutter**, die; kegyetlen anya.
- Rabenschnebel**, der; hollóorr.
- Rabenschwarz**, mn. hollófekete.
- Rabenstein**, der; vesztőhely; hollókő.
- Rabenswater**, der; kegyetlen atya.
- Rabulist**, der; rabuliat, törvénycsavaró, törvénycsép.
- Rabulisten**, die; törvénycsavarás.
- Rache**, die; bosszú, bosszú, bosszulat; bosszulás, bosszuállás, bosszútöltés.
- Rachen**, der; torok, száj.
- Rächen**, ca. r. és rh. bosszú, megbosszú, bosszútáll, sík —, magát megbosszúlni; sík an einem —, valakin bosszúját tölteni, v. bosszút állani.
- Rächer**, der; bosszuálló, bosszúzó, megbosszúzó.
- Rachier**, Rachst, die; bosszúkiadás, bosszúérv.
- Rachlerig**, Rachflüchtig, mn. bosszúkiadó, bosszúvágyas.
- Rachschwert**, das; bosszú kard.
- Raf**, l. Raf és Raf.
- Rader**, der; gyöpmester, hóhér; árnyékszékiztítő; kutya; gyalázatos, gazember.
- Radet**, das; labdaverő része.
- Radette**, die; rakéta.
- Radetenmacher**, der; rakétás, rakéta-csináló.
- Radetenfab**, der; rakétatöltelek.
- Radetenfaber**, der; rakétatöltő.
- Rab**, das; kerék; kör, kark; kinkerek; der Pfau schlug ein —, a' páva sátorosik v. sátozott von.
- Rabbärge**, die; talicska, torboncza.
- Rabbeser**, der; kerékfaró.
- Rabreden**, ca. rh. keréken tör; eine Sprache —, nyelvet v. szöveget törni.
- Rädchen**, das; kerekcsaka.
- Rabehaut**, Rabehaut, die irtókapa.
- Rädel**, Räder, der; rosta.
- Rädeln**, Räder, ca. rostál.
- Rädelstücker**, etc; fűcsinokos.
- Rademacher**, der; kerékgyártó, bogmár, kerekos.
- Raben**, ca. l. Reuten, Ausrotten.
- Raben**, der; vetési konkoly.
- Räbern**, ca. kerekos, keréken tör; rostál, karel.
- Räderwerk**, das; kerékma, kerekzet.
- Radfelge**, die; keréktalp.
- Radfelste**, das, Radspur die; kerékvágás, keréknyom.
- Radies**, der, Radieschen, das; hónapos retek.
- Rabiren**, ca. vakar, kivakar; beszivat (része st.).
- Radistunf**, l. Mastunf.
- Radirmadel**, die; karestű.
- Radlinie**, die; kerékvonal.
- Radmacher**, der; kollár.
- Radmabe**, l. Rabe.
- Radnagel**, der; keréktalpszeg, sinszeg.
- Radstiene**, die; kerékcsin.
- Radspide**, die; küllő, kerékküllő.

Radsperre, die; alabor; keréklánc.
 Radstücker, der; kerékgyűrű.
 Radwelle, die; kerékagy.
 Radzapfen, der; kerékosap.
 Raffel, l. Riffel.
 Raffen, cs. kapkod; ragad; kap.
 Raffnade, die, l. Feinsuder.
 Raffniren, cs. és k. l. Lünstern; Ördöseln.
 Raßahn, der; vágfog; kiállófog.
 Ragen, l. Herausragen, Hervorragern.
 Raigel, Raigel, die; Raichel, (nőnév).
 Rahm, der; tejsől; tejszín; hártya; korom; ráma.
 Rähmchen, das; rámacska; kénlap.
 Rahmen, der; ráma; polcz.
 Rahmen, cs. és k. rámás; mog-, solrámás; fölemel; tejet fölöz, tejsólt szed; fölösödik; kormos.
 Rahmenhöbel, der; rámagynal.
 Rahmstückchen, das; zsínasj-tocska.
 Rahmstück, der; zsínasajt.
 Rahmstück, die, Rahmstückel, der; feleső v. tejszáradókanál.
 Rahmstückstern, die; himeszet, himvarrás, himesés.
 Rahn, Rahnig, mn. karcsi, nyulánk.
 Rahn, der; megye; határ, megye; gyep; íbas.
 Rahnblume, die; aranygyopár.
 Rahnen, k. határoz, huncsokol, kompol; határos, szomszédos.
 Rahnfarn, der; varádics.
 Rahnfisch, der; válapikk.

Rahnwilde, die; vesszős fagyal.
 Raf, der; holló; varju.
 Raf, das; edénytartó; fogas; vitorlarúd-tartó.
 Raffel, die; hars, hars, guvat.
 Rahmen, Rahmel, die, Rahmbüchel, Rahmfisch, der; ütökös, csölöp, sulyk, kótis.
 Rahmbeef, der; kos.
 Rahmeln, k. bakzik; bever, hembereg.
 Rahmeln, cs. l. Rahmen.
 Rahmelnst, die; bakzás' ideje.
 Rahmen, cs. bever sulyk-kal, sulykol.
 Rahmstumpf, der; kosfej; kosorrú ló.
 Rampel, der; hagyomány szogoca; medvehagyma, kigyóbagyma; pacsirta-csészeszárnny.
 Rand, der; szél; vég; part; párkány, karima; zu Rande kommen mit . . . el v. bevégezni valamit; das versteht sich am Rande, azt nem is kell mondani, az magában értődik; am Rande des Abgrunds, des Grabes stehen, az örvény', sir' szélön állani.
 Rändern, cs. szélöz, párkányos.
 Randstück, der; fehér keszeg.
 Randstücken, t. oldalgyepek.
 Randstift, die; szélírás; oldalírás.
 Randstückel, die; mély tál.
 Randstein, der; kútparkány.
 Rauf, der; szél; vég; karaj, gyürke.

Ränstchen, das; karajocska, gyürkeocsk.
 Rang, der; sor, rend; rang; méltóság.
 Range, die; disszó; máugolt.
 Range, der és die; hórighorgas; poronty, kölyök.
 Rangordnung, die; rangsor; rangrendelet.
 Rangstelt, der; rangvita.
 Rangstucht, die; rangvágy.
 Rangstüchtig, mn. rangvágyas.
 Rauf, der; csemp, csel, fortély, cselszövény, fondorlat; Rante minden, fondorkodni, cselt szőni.
 Raufmacher, der; cselszövő, csempes.
 Raufen, der, Raufe, die; kacs, inda, rekenyő.
 Raufen, k. tekerőzik, kacsalólik, kunkorodik; simul.
 Raufwerk, Räuferwerk, mn. csempes, cselszövő, fondor.
 Raunfel, die; szíronták.
 Raufen, Räufer, der; böndő; potroh, poh; púp; hát; bördő, szütyő, szajda, turba.
 Raufen, k. avas; főnkelődik; robajoz; kószál, kóhorol; üszkedik, koslat; kuszál. —, cs. ringat; nyujt; nyujtósik, húszodzik.
 Raufig, mn. avas, avatag; kóssa, kóbor; koslató.
 Raufen, die, l. Räufer.
 Raufenizen, cs. l. Raufausen, Räufer.
 Rapp, der; holló; szőlősas, kocány, szőlőcsutka.
 Rappe, der; roh, bogár,

seketo (kís); auf des Gönners Kappen zeitw, apostolok' lovain járnai, gyalogolmi.
 Kappe, die; reaszöl.
 Kapps, die; ruh; pök, in-pök.
 Kappes, der; deroseburo-nót.
 Kappespfisch, mn. hóbor-tos, esselős; haragos, mérges.
 Kappes, der; visszahivóle-vél.
 Kappes, k. csörög; hó-bortoskodik, esselőskö-dik.
 Kappen, Kappsen, l. Kaf-sen.
 Kappier, das; vivószál.
 Kappieren, vb. vivószállal küzd.
 Kappiren, es. reszel, dör-zsöl.
 Kappierer, der; reszelő, dör-zsölő.
 Kappé, der; karórópa; hó-bortosság.
 Kappé, der; szembor.
 Kappes, Kappse, die; kap-kodás; kapmány; etwas in die — geben, valamit kapmányul v. kapmányra adni.
 Kapuzel, der és die, Ka-puzinchen, das; raponca.
 Kar, mn. és ih. ritka, gyér;
 ritkán, gyéren.
 Karität, die; ritkaság.
 Kasch, der; rása.
 Kasch, mn. gyors, hirte-len, serény; eleven, él-lénk. —, ih. sebesen, hir-telenül.
 Kaschheit, die; gyorsaság, serénység; hamarság, hir-telenség.
 Kasen, der; pássit, gyp;

— fészen, pássitot v. gye-pet szelni.
 Kasen, k. karjong, lármáz;
 sörög, ság; dühödik, dü-bösködik, düböng; ör-jöng. —, es. dühít.
 Kasenbau, die; pássitások,
 gypégy.
 Kasew, mn. dühös, dü-hült; örült; asörnyű,
 isszonyú, rettenetes. —,
 ih. dühösen; örülten; asör-nyen, isszonyúlag; ich möchte — werden vor . . .
 majd megbolondulok v. megőrülök — -ben, —ben;
 ein rasender Hunger, asör-nyű éhség; ein rasender Schmerz, isszonyú zaj; er ist — böse auf mich, asör-nyen haragosnak reám; er ist — verliebt, asörnyen asze-relmes.
 Kasenplatz, der, Kasenplätz,
 das; gyp, pássitos hely.
 Kasenstecher, der; pássitase-lő.
 Kasenweg, der; gypút.
 Kasereu, die; düh, dübö-dés; dühödés, düböskö-dés; örültség.
 Kasiren, l. Scheren.
 Kasse, die, l. Kasse és Kasse.
 Kassel, die; ráspoly.
 Kaspeler, der; ráspolyasó.
 Kaspelstein, die; sikárreazelő.
 Kaspeln, k. és es. ráspo-lyoz.
 Kaspelpflanze, t. ráspolyhul-ladék.
 Kassel, die; korep.
 Kassen, k. csörög, asö-römpöl, sörög, söröm-böl.
 Kasch, die; szünet; nyugvás,
 pihenés, nyugalom.
 Kasen, k. nyugasik, pihen;
 alszik.

Kästet, mn. szünetlen, fá-radhatlan. —, ih. szünet-len, fáradhatlanul.
 Kästlosigkeit, die; fáradhat-lanság.
 Kästges, der; szünnap, nyug-nap.
 Kästel, l. Reitel.
 Käth, der; tanács; tanako-dás, tanácskozás; vég-zet, akarat; eszköz, mód, szer; — geben, tanácsot adni; einen um — fra-gen, valakitől tanácsot kérni; einen zu Käthe ziehen, valakivel valamiről tanakodni; einem mit guten Käthe sprechen, valakinek jó tanácsosal beszélgetni; — schaffen, mó-dot, szert találni; was kann — werden, lehet annak módját találni; da ist guter — thuer, itt már bajos segíteni; zu Käthe halten, valamit tartogatni, valamivel take-rékosan bánni, gazdál-kodni; kommt Zeit, kommt —, az idő mindennek mestere.
 Käth, der, Käthschöpfung,
 das; tanács; tanácsgyü-lés.
 Käth, der; tanácsos, tanács-beli.
 Käthen, es. rb. tanácsol;
 javasol, tanácsot ad; so-git; kitalál; einem etwas, zu etwas —, valakinek valamit tanácsolni; einem ibel —, valakinek rossz tanácsot adni; wenn dir zu rathen ist, so . . .
 ha segíthetni rajtad, úgy . . . hát . . .; ich nicht zu — wissen, nem tudni ma-gán segíteni.
 Kästler, l. Käse.

Rathgeber, ber; tanácsoló, tanácsadó.
 Rathhaus, das; tanácsház; városház.
 Rathsich, mn. tanácsos; takarékos.
 Rathsel, mn. tanácsatlan, gyámoltalan. —, ih. tanácsatlanul, gyámoltalanul.
 Rathmann, ber; tanácsbéli, bíró.
 Rathsam, mn. tanácsos, hasznos, használatos, jó helyes; takarékos, gazdálkodó. —, ih. tanácsosan, hasznosan, helyesen; takarékosan; für — halten, jónak, tanácsosnak tartani.
 Rathsamkeit, die; takarékoság, gazdálkodás; használatosság.
 Rathsbuch, das; tanácskönyv.
 Rathschlag, ber; tanácskozás; tanács, tanácslat.
 Rathschlaggen, k. és cs. tanakodik, tanácskozik.
 Rathschlagung, die; tanácskozás, tanácskozás.
 Rathschluß, ber; végzet, határozat.
 Rathsbienet, ber; tanácsszóla.
 Rathsel, das; talány.
 Rathselhaft, mn. talányos.
 Rathselig, das; tanács-
 tag.
 Rathsherr, ber; tanácsnok, tanácsos.
 Rathsherrlich, mn. tanácsnoki, tanácsosi.
 Rathsherr, ber, város' v. salu' pinceszéje.
 Rathsherrson, die; tanácsbéli.
 Rathsherrschafft, ber; tanácsvezető, tanácsbírózat.

Rathschreiber, ber; tanácsírnok.
 Rathstube, die; tanácsszoba; tanácssterem.
 Rathstuhl, ber; tanácsszék.
 Rathstag, ber; tanácsnap.
 Rathstverfammlung, die; tanácsgyűlés.
 Rathstverwandte, ber; tanács-
 tag, tanácsbéli.
 Rathswage, die; város' v. salu' mérlege.
 Rathswahl, die; tanácsválasztás.
 Ratin, ber; ratin, (szővet).
 Rationell, mn. okoseri, okirányos.
 Rath, die; kerep, kereplő.
 Rathen, k. kerepel; reccog; hápog, sápig.
 Ratte, l. Raze.
 Ratteln, k. l. Rasseln,
 Ratteln, cs. rostál, karél.
 Ratten, k. csőrömpöl, zörömböl.
 Raß, ber; pele, pölü.
 Rasse, die; tengeri hojsza.
 Raze, die; patkány.
 Rassenfaß, die; patkányfogó, patkánykelepcec.
 Rassengift, Rassenpulver, das; patkányvesztő, patkány-
 mérég.
 Rassennest, das; patkányfészek.
 Raub, ber; dú, dúlság, ragadomány, préda, zsákmány, martalék; dúlás, rablás, ragadozás, prédálás; ein — der Stammen werden, lángok' martalékká lenni; ein — seiner Leidenschaft werden, szenvedelmétől dúlatni, szenvedelmeinek martalékká lenni.

Raubbiene, die; dúméh, tolvajméh.
 Rauben, cs. rabol, ragadoz, dúl; prédál; megfoszt; ragad, elragad.
 Rauben, das, Rauberei, die; ragadozás, rablás, dúlás, dúlság, zsiványkodás.
 Rauber, ber; dúló, rabló. ragadozó, prédáló; útonálló, zsivány, haramia.
 Rauberbande, die; zsivány-
 csapat, haramiacsapat.
 Rauberhöhle, die; orbarlang.
 Rauberisch, mn. és ih. zsivány, haramia; zsiványul, zsiványkép, haramiakép.
 Raubfisch, ber; orhal.
 Raubfische, die; rabló.
 Raubgefieder, das; orgyúlevész.
 Raubgier, Raublust, die; **dúvágy**.
 Raubgierig, Raubfüchtig, mn. **dúsovár**.
 Raubgut, das; dú, dúlság, ragadomány.
 Raubkäfer, ber; hólyagfarkú; cserehogár.
 Raubnest, das; zsiványfészek, ortanya.
 Raubschiff, das; rablóhajó.
 Raubschloß, das; haramiavár.
 Raubschilde, l. Schilder.
 Raubthier, das; orvállat, ragadozó állat.
 Raubvogel, ber; ormadár, dúmadár.
 Raub, mn. szőrös, bany-nyas; bolyhos, molyhos; horzas; gubancos, bozon-
 tos.
 Raub, ber; süst; gőz, pára; kürtő, kémény; ház,

lak; in — aufgehen, füst-
be szállani, olégni.
Raučaltar, ber; áldozó ol-
tár.
Raučapfel, ber; belénd, be-
léndek, redősirom' gyü-
mölése.
Raučberre, die, l. Etačel-
berre.
Raučben, cs. és k. füstöl,
füstölög; gözől, gözőlög;
dohányzik, pipázik.
Raučber, ber; dohányos, pi-
pás.
Raučberer, ber; füstölő.
Raučberig, mn. füstös.
Raučberhammer, die; füstöl-
lő komra.
Raučberterzšen, das; illat-
gyertya.
Raučberu, cs. és k. füstöl;
kifüstöl; megfüstöl.
Raučberu, das; füstölés.
Raučberypaune, die; füstser-
penyő.
Raučberypufber, das; füst-
szerpor.
Raučberwert, Raučwert, das;
füstszar.
Raučfang, ber; kürtő, ké-
mény.
Raučfangštrer, l. Essen-
štrer.
Raučšárber, ber; festőszűcs.
Raučšaf, das; füstölő.
Raučštrof, l. Raučštrof.
Raučšřřřřř, mn. borzaslá-
bu; gatyás, (p. o. ga-
lamb).
Raučšar, mn. szőrön-gyár-
tott; füstölt.
Raučšerš, l. Heršerš.
Raučšhaber, ber; szőrös zab;
fővényezimbor.
Raučšhandel, ber; ködmön-
bőrkereskedés.
Raučšhändler, ber; ködmön-
bőráros.

Raučšig, mn. füstös; füs-
tőlő.
Raučšigel, die; gősteke.
Raučšleber, das; barkás
kordovány.
Raučšloč, das; füstlyuk.
Raučššwalbe, die; házifeca-
ke.
Raučštobaf, ber; dohány.
Raučštopaf, ber; füsttopáz.
Raučšwert, das; szűcsáru,
ködmönbőr; szőrös vad;
ág-bog.
Raučš, die; var.
Raučš, die; kosz; rüh.
Raučšig, mn. koszos; rühes.
Raučšigen, ber; vivőszab-
lya; veszekedő, (ember).
Raučš, die; veszekedős;
bngagereben; jászolrás;
lúdkopasztás' ideje.
Raučšeln, Kaufen, cs. gere-
benez (lenmagtokot).
Raučšen, cs. tég, kitép;
nyű, kiuyk; kiszagat;
hűz; kopaszt, mellest;
veszekedik, verekedik.
Raučšer, ber; veszekedő, ve-
rekedő.
Raučšhel, das; szőrhántó-
fa.
Raučšjunge, die; harapófó-
gó.
Raučšjungešen, das; csi-
pez.
Raučš, mn. darabos, érdes,
durva; rekedt; zord, zord-
don, kedvetlen, durva
(idő, szél); zord, zord-
don, műveletlen, durva
(erkölcs); emen raučšen
šafš haben, rekedtnek
lenni. —, ib. durván,
zordúl, zordonúl.
Raučš, die, l. Raučšigfeit,
és Raučš.
Raučšen, cs. borzas, felbor-
zas, bolyhoz, felbojt'. —,
k. és vh. vedlik.

Raučštrof, Raučšřřřřř, ber;
mars, zúsmara.
Raučšigfeit, die; darabosság,
érdeség; rekedtség; zord-
donás, durvaság; műve-
letlenség.
Raučšhobel, ber; hántógya-
lu.
Raučš, die; zsombor.
Raučš, ber; tér; hely; köz,
hésug, ür; einer Bitte
— geben, valamely ké-
rést meghallgatni; ber
Versuchung — geben, en-
gedni a' kísértetnek.
Raučšmen, cs. elhord, ol-
visz; elmozdit, eltaka-
rit; elhárít; kiürít; tisztog-
tatog; elhagy, odahagy,
elmege, eltakarodik, ki-
takarodik; kiköltözik; e-
ne řřřřř —, valamely
várat elhagyni; das řřřřř
—, a' csatamezőt oda-
hagyni; eiten aus dem
Weg —, valakit láb alól
eltenni, alattomosan meg-
ölni; eine Hibernis, eine
Schwierigkeit aus dem Weg
—, valamely aka-
dályt, nehézséget elhári-
tani.
Raučšmer, ber; takarító,
tisztogató; tisztító, vajú,
piszkáló.
Raučšmug, Raučšmřřřřř, l. Ge-
rřřřřř.
Raučšmadel, die; piszkáló.
Raučšmung, die; elhordás,
elvivés, eltakarítás; ki-
ürítés, kitértítés; elme-
netel, odahagyás.
Raučšmen, cs. és k. ság, su-
sog, suttog; szaladgál,
szaladoz, futos. —, cs.
herél.
Raučš, die; hernyó.
Raučšpen, cs. és k. hernyász,
hernyót irt v. szed.

Kaupensifen, das; hernyász-
vas.
Kaupengras, das; komó-
csin; veresnadrág-poly-
vacsuk.
Kaupensäger, der; hernyász-
futrinka.
Kaupenfler, der; kacsa-
ring.
Kaupenneß, das; hernyó-
lészek, hernyóboly.
Kaupensöhre, die; hernyász-
olló.
Kaupenstand, der; hernyó-
állapot.
Kaupenstücker, der; fűrkész;
hernyász.
Kaupig, mn. herayoó.
Kaufsch, der; mámor; ittas-
ság, mámorosság; hév,
tűz, mámor; csörgés;
zuhatag; er hat einen —,
részeg v. gogyos, má-
mora van; den — ver-
treiben, elűzni v. elhaj-
tani mámorát, kijózanod-
ni.
Kaufschere, die; hamvas
afonya; mámoroka.
Kaufschfen, das; borosság,
gogyosság; ein — haben,
borosnak v. gogyosnak
lenni.
Kaufschfen, k. csőrög, zörög;
foir, pezség; bűg, rü-
het, görög (az emse). —,
cs. mámorit, részegit.
Kaufschfen, das; csörgés, zör-
gés.
Kaufschgelb, das; sárga főr-
jany.
Kaufschgofb, das; sárga sik.
Kaufschgrün, das; benge-
zöld.
Kaufschgrise, die; bordó-
síp.
Kaufschliber, das; fehér sik.
Kaufschpern, k. és vb. hákog,
hurákol.

Kaute, die; ruta; négyszög;
csürlő.
Kautenförmig, mn. és ih.
csürlődéd; csürlődédon.
Kautenglas, das; csürlős
üveg; csürlőüveg.
Kautenfranz, der; ruta' oszo-
rú.
Kautenkreuz, das; csürlő-
kereszt.
Kautenring, der; csürlő-
gyűrű.
Kautenstein, der; csürlőkő.
Kautenverlung, die, l. Kaute.
Kautenweise, ib. l. Kauten-
förmig.
Kavelin, das; vértgát.
Kangras, l. Reibgras.
Käse, Käjer, der; rács.
Käjsisch, mn. és ih. rács;
rácslul.
Käjsien, das; Ráczország.
Keal, der; real, (spanyol
pénz).
Kebé, die; szőlőtő; szőlő;
borág.
Kebeca, die; Rebeka, (nö-
név).
Kebell, der; pártütő, zön-
dülő, lázadó.
Kebellion, die, l. Aufruhr.
Kebelliten, k. pártot üt.
Kebellisch, l. Aufrührerisch.
Kebensácht, die; venyige-
hamu.
Kebensauge, das; szőlőrugy,
szőlőfakadás.
Kebensand, das; szőlőkötő.
Kebensblatt, das; szőlőlevél.
Kebensolbe, die; haramag.
Kebensolj, Kebholj, das;
szőlőfa, venyige, szőlő-
tőke.
Kebensaub, l. Weinsaub.
Kebennmann, l. Winger.
Kebennmesser, Kebmesser, das;
kaczor, szőlőmetező kés.
Kebensfaß, l. Weinsfaß.

Kebensfaß, der; szőlővirica;
hor, szőlőlé.
Kebensfecher, der; eszelény,
kendermagbogár.
Kebhahn, der; fogolykakas.
Kebhuhn, das; fogoly, fo-
golyamadár.
Kebhühnergarn, das; fogoly-
háló.
Kebhühnerfänger, der; fog-
lyász.
Kebshöh, das; szőlőhajto-
vány.
Kebstod, l. Weinstod.
Kecensent, der; műbíró, bi-
ráló.
Kecensien, die; műbírálat.
Kecensiren, cs. bíral, meg-
bíral.
Keccept, das; orvosi rendel-
mény.
Kecsch, der; alkulevél, egye-
zés; maradványtartozat.
Kechen, der; gereblye; fo-
gas; kekcsz.
Kechen, cs. gereblyés, ge-
reblyél.
Kechenbrett, das; számve-
tőtábla.
Kechenbuch, das; számvető-
könyv.
Kecheney, die, l. Rechnung-
tanmer.
Kechensfecher, der; számvető-
si baba.
Kechensfaß, die; számvetés.
Kechenmeister, der; számtu-
dós, számvető; számve-
tőtanító.
Kechenspfennig, der; játék-
pénz.
Kechensschaff, die; számadás;
von etwas — geben, ad-
tegett, valamiről számot
adni v. számolni, vala-
miről számadását bead-
ni; einen zur — ziehen,
— von einem fordern,

valakit kérdőre venni v. vonni, valakitől számot kérni.

Rechenfchule, die; számvetőiskola.

Rechenfunde, die; számvetési óra.

Rechentafel, die; számtábla; számvetőábla.

Rechentisch, der; számvetőasztal.

Rechnen, cs. és k. számlál; számol; számít, számot vet, fölvet; számot tart; becsül, gondol, tart; itél; — lernen, számvetést tanulni; falsch —, számtásban tévedni, hamisan számítani; mit einem —, valakivel számot vetni; mit dem gerechnet, hozzá számítva v. tudva, becsülve; eint in das andere gerechnet, egyre mára, egyet máshá tudva; einen unter die Geklehrten —, valakit a tudósok közé v. tudósokhoz számlálni; ich darf mich darunter nicht —, nem számlálhatom magamat azok közé v. azokhoz; ich rechne mir es zur Ehre, becsületelemnek tartom; auf einen, ober etwas —, valakire v. valamire számot tartani v. számolni.

Rechner, der; számító, számvető, számoló.

Rechnung, die; számítás, számvetés; számadás; számolás; szám; hitel, kölcsönzés; vélemény, ítélet, gondolat; meiner nach, véleményem v. gondolatom szerint; sich — auf etwas machen, valamire támaszkodni v. szá-

mot tartani; etwas auf seine — nehmen, valamit maga rovására venni; das geht auf ihre —, ez a' kegyed rovására megy; seine — den etwas finden, valamiben nyereséget, hasznot látni; einen einen Streich durch die — machen, valakit céljaiban meggátolni; die — ohne den Wirth machen, többet költeni, mint telnek kérténi.

Rechnungsbleger, der; számadó.

Rechnungsbuchnahme, die; számvetel.

Rechnungsbuchnehmer, der; számvető.

Rechnungsbuchhalter, der; számtartó.

Rechnungsbuch, das; számtartókönyv.

Rechnungsfehler, der; számítási hiba.

Rechnungsfeld, das; számadás.

Rechnungskammer, die; számvető kamara.

Rechnungsmünze, die; szám-pénz, számoló-pénz.

Rechnungsrath, der; számvetői tanácsos.

Rechnungsrevisor, der; számadásvizsgáló, számvető.

Rechnungstafel, das; számtartás.

Recht, das; igaz, igazság; jog, jus; törvény; törvények; törvényesek; ein — auf, zu v. über etwas haben, valamire, valamihöz jogának lenni; Sie haben — darin, igazsága van kegyednek abban; von Rechts wegen, igazság szerint; mit welchem Rechte fordere ich das? mi-

nél fogva, mely jognál fogva kívánja ő ezt? mit Recht, mit gutem Rechte, igazságosan, helyes oknál fogva; der Weg Rechts, a' törvény útja; zu — erkennen, — sprechen, itélni, ítéletet hozni; durch Rechtsil und —, törvény's igazság szerint; einem sein — thun, valakinek törvényt, igazságot szolgáltatni; Gewalt geht vor —, több az erő mint az igazság; wo nicht ist da hat der Kaiser sein — bereiten, a' hol nincs, ott ne keress; a' hol nincs, onnét iaten sem vehet.

Recht, mn. egyenes; helyes, alkalmas, kellő; jó, igazi, valódi; édes, sajtát, igazi; jogos, igaz, igazságos; törvényes; jobb; die rechte Hand, die Rechte, jobb kéz; ein rechter Winkel, egyenes szöglet; das rechte Maß, kellő mérték; die rechte Zeit, alkalmas idő; mein rechter Bruder, igazi testvérem; zu rechter Zeit kommen, jókor jöni; das ist der rechte Mann, ilyen ember kell nekünk; er az ember; er ist an den rechten Mann gekommen, emberére talált v. akadt; ugyan rá akadt; das ist das Rechte, no bizony; épen bizony; einem für etwas Rechtes anfechten, valakit valami derék embernek nézni.

Recht, ih. jól, helyesen; igen, nagyon, fölötte; épen; igazán; — thun, jól cselekedni; — sich

ben, helyesen irni; gan; —, épen jól; etwas — machen, valamit jól csinálni; das ist mir nicht —, ez nekem nem tetszik; est nem szeretem; ez nekem nem illik; **ist** ist mir nicht —, nem jól érzem magamat; félek; es ist ihm — geschien, jól esett neki; — so, ugyan csak igazán; recht groß, igen nagy; Sie sind nicht — daran, hibásik ön; nincs jó dolga kegyednek; wo mit — ist, ha nem csatlodom.
Kedtes, das; egyenszeg, mérőség.
Kedten, k. törvényhedik, perlekedik; felesel.
Kedtfertig, l. **Gerecht**, **Kedtmäßig**,
Kedtfertigen, cs. igazol, felszabadít, felment; védelmez, ment, kiment.
Kedtfertigend, mn. védő, védelmező, mentő.
Kedtfertigung, die; igazolás; védelem, védelmezés, mentés.
Kedtgäubig, mn. igazhitű, igazvallású.
Kedtgäubigkeit, die; igazhitűség.
Kedthaber, der; makacs vitató.
Kedthabereu, die; vitatási makacosság.
Kedtfich, mn. igazságos; törvényes, törvényszeres; törvénytudományi; törvénykezési; jámbor, becsületes; illő, tisztességés. —, ih. törvényesen, törvényszeresen.
Kedtfichkeit, die; igazlelkűség; jószág, jámborság,

becsületesség; törvényesség, törvényszeresség.
Kedtfintig, mn. egyenes vonalú.
Kedftlos, mn. törvénytelen; jogtalan.
Kedftlosigkeit, die; törvénytelenesség; jogtalanság.
Kedftmäßig, mn. és ih. törvényszeres; törvényszeresen.
Kedftmäßigkeit, die; törvényszeresség.
Kedts, ih. jobbra; jobbról; — um! jobbra fordulj!
Kedtsbeheif, der; perorvoslat.
Kedtsbeheifig, mn. törvényálló, törvényes, sikeres, biteles. —, ih. törvényállóság, sikeresen.
Kedtschaffen, mn. igaz, igazsi, jó, alkalmas; becsületes, jámbor, feddhetlen, derék. —, ih. igazsán, derekasan, emberül, ugyancsak; sich — wehren, magát emberül védelmezni.
Kedtschaffenheit, die; jószág, jámborság, feddhetlenség; helyesség, alkalmasság.
Kedtschreiber, der; helyesíró.
Kedtschreibung, die; helyesírás.
Kedtschreiben, mn. törvényben-jártás.
Kedtsfall, der; törvénybeli eset.
Kedtsfallig, mn. — werden, perót élvezteni.
Kedtsfrage, die; törvényes kérdés.
Kedtsgang, der; törvénykezés; jobbra-tekerülés, (csigahéjon).
Kedtsgelehrsamkeit, **Kedts-**

wissenschaft, **Kedtsgelehrtheit**, die; törvénytudomány.
Kedtsgelehrter, mn. törvénytudó.
Kedtsgelehrte, der; törvénytudós.
Kedtshandel, der, **Kedtsfache**, die; per, peres ügy.
Kedtshängig, mn. perbe-fogott, perben-álló.
Kedtskraft, die; törvényereje.
Kedtsmittel, das; törvényes út; perorvoslat.
Kedtspflicht, die; törvény-szolgáltatás.
Kedtspruch, der; bírői ítélet, törvénylátás.
Kedtsrecht, der; peres ügy.
Kedtsverbrecher, der; törvénycsaváró.
Kedtsverbrechung, die; törvénycsavarrás.
Kedtswohlfahrt, die; törvényengedély.
Kedtswang, der; törvény-szorítás.
Kedtswinckel, mn. egyenszegű.
Kedttativ, das; énekbeszéd.
Kedtpfad, die; nyujtópad; kánpad.
Keden, cs. nyujt, kinyujt. —, vb. nyujtozik, nyúlik, húzódik; die Ohren in die Höhe, — süelni, fület hegyezni; die Hände gen Himmel —, kezzen az ég felé emelni v. nyujtani.
Kedhol, das; nyujtófa.
Kedtsnosfieren, cs. és k. megismer, elismer; vizsgál, kémlel, saemlél; vizsgálódik, kémlelődik.
Kedtsnigren, l. **Kedtsnennen**.

Re: rut, der; újonc, katonajoncz.
 Recrutiren, ca. újonczokat szed.
 Recrutirung, die; újoncszedés.
 Rectificiren, ca. igazít, megigazit, kiigazit; tisztít.
 Rectificirung, die; igazítás, megigazitás; tisztítás.
 Rector, der; rector.
 Rectorat, das, Rectorstelle, die; rectoraság.
 Rechart, die; beszédmód.
 Rede, die; beszéd; szólás; szó, hír; Reden führen, beszélgetni; vergessen Sie ihre — nicht, ne feledje azavát; wieder auf unsere vorigen — zu kommen, hogy előbbi beszédünkre vissza térjünk; aus der — kommen, beszédéből kijöni; wovon ist die? — miről foly a' beszéd? miről van a' szó? davon ist die — nicht, nem arról van a' szó; das ist nicht der — werth, ez szót sem érdemel; es geht die —, az a' hír, mondják, beszélk; einen über etwas zu — stellen, valakit valamért kérdőre venni; einen — stehen, valaminek okát adni, valamire megfelelni.
 Redekunst, die; szónokság.
 Reden, ca. és k. beszél, szól; durch die Nase —, dunnyogni, dunnyögni, orrán beszélni; lassen Sie ihn —, hadd beszéljen; er läßt gar nicht mit sich —, épen nem hallgat a' szóra.
 Reden, das; beszélés, szólás.
 Redensart, die; szólásmód,

Rederei, die; beszéd, hír, fecsegés, pletyka.
 Redeschub, der; szókötet.
 Redeschu, mn. szóatlan, szóátalló.
 Redetheil, der; beszédrés.
 Redebüch, die; beszédgyakorlat, szónokgyakorlat.
 Redlich, mn. nyíltszívű, igazszívű, becsületes; jámbor, igazságos; igaz, igazsi, törvényes. —, ih. nyíltszívűen, becsületesen, jámborul.
 Redlichkeit, die; nyíltszívűség, igazszívűség, becsületesség.
 Redner, der; szónok.
 Rednerbüch, die; kárk.
 Rednerisch, mn. és ih. szónoki; szónokilag.
 Rednerkunst, die; szónokság; szónokfogás.
 Rednerstuhl, der; szónokszék, szószék.
 Redoute, die; álarczás bál; negyszegű kis tánc, (redoute).
 Redselig, mn. szós, beszédes.
 Redseligkeit, die; szósság, beszédesség.
 Rede, l. Rhede.
 Reel, mn. l. Wirklich, Wahr, Sicher.
 Refectorium, das, l. Speisesaal.
 Referendar, der; referendár.
 Referent, der; előadó; jelentő.
 Referiren, ca. előad; jelent.
 Reformation, die; javítás, jobbitás, újítás, változtatás, reformatio.
 Reformiren, ca. javít, jobbit, változtat, újít.
 Reformirt, mn. javított, job-

bitott; változtatott, újított.
 Reformirte, der; reformatus.
 Regal, das; könyvpolc; királybetű.
 Regalung, der; emberhang, (organában).
 Regale, das, l. Hoheitsrecht.
 Regalfolio, das; regállevél.
 Regalpapier, das; regálpapír.
 Rega, mn. sürge.
 Rega, die; mozgás; elevenesség, sürge; ösztörű.
 Regel, die; szabály; vonasz, lénia; es gibt keine — ohne Ausnahme, nincs szabály kivétel nélkül.
 Regelmäßig, l. Unregelmäßig.
 Regelmäßig, mn. szabályos, szabályszerű, rendkövető. —, ih. szabályosan, szabályszeresen, rendkövetőleg.
 Regelmäßigkeit, die; szabályosság, szabályszerűség.
 Regeln, ca. szabályoz, rendez, intéz.
 Regen, ca. mozgat. —, vh. mozdul, mozog, folgerjed, folindul, megindul; inog; izog-mozog, viczkándozik; es regt sich etwas in mir, gerjedést érezek magamban; sich wider etwas —, valaminek ellene kelni.
 Regen, der; eső; auf — folgt Sonnenschein, borúra derű, eső után napfény; aus dem — in die Traufe kommen, eső előlcurgó alá menni, gödörből verembe esni.
 Regenbach, der; esőpatak,

Regenbogen, ber; szivárvány, kegyelet.
 Regenlein, ber; kegyeletkő.
 Regenfang, ber; esőfogó, esőkút.
 Regenflüßer, das; esővizatar, esőföregteg.
 Regenguß, ber; esőszakadás, esőomlás.
 Regenhaut, mn. eső.
 Regenmesser, ber; esőmérő.
 Regenpfeifer, ber; lile.
 Regenschauer, ber; futóeső.
 Regenschirm, ber; esernyő, terjesztyeg.
 Regent, ber; uralkodó, országló.
 Regentag, ber; esős nap.
 Regentropfen; ber; esőcsep.
 Regentschaft, die; uralkodás, országlás.
 Regenvogel, ber; esőszalonka.
 Regenwasser, das; esővíz.
 Regenwetter, das; esős idő.
 Regenwind, ber; esőszél.
 Regenschwelle, die; esőfelleget.
 Regenwurm, ber; giliszta.
 Regenwürmerbhl, das; gilisztaolaj.
 Regieren, k. és cs. igazgat, kormányoz, intéz; országló, uralkodik; hatalmaskodik; ein Schiff — hajót kormányozni; ein Pferd — lovat hajtani; die Post regieren, a' dögvész uralkodik.
 Regierend, mn. uralkodó, országló.
 Regierer, ber, l. Herrscher.
 Regierung, die; igazgatás; kormányozás, intézés; országlás, uralkodás, kormány, kormányzó.
 Regierungsdirektor, ber; kormányzóügyi ügyvéd.

Regierungsbefehl, ber; kormányzóeski parancs.
 Regierungsform, Regierungsverfassung, die; kormányzat.
 Regierungsrath, ber; kormányzóeski tanácsos.
 Regierungsscretair, ber; kormányzóeski titoknok.
 Regiment, das; ezred; kormány, országlás.
 Regimentfeldscherer, ber; ezredesi sebész.
 Regimentquartiermeister, ber; szállásmeester.
 Regimentstambour, ber; ezredesi dobos.
 Regimentstunfthen, t. ezred' költségei; auf — feben, közös költségen élni.
 Regimentstwiße, ih. ezredenként.
 Regina, die; Regina, (növény).
 Register, das; lajstrom; sorozat, mutatótábla; lajstromkönyv.
 Registerpapier, das; lajstrompapirus.
 Registrator, ber; lajstromozó.
 Registratur, die; lajstromozás; lajstromozó hivatal.
 Registriren, cs. lajstromoz.
 Regnen, sz-u. eső esik.
 Regnerisch, mn. esős.
 Regress, ber; visskereset.
 Regsam, mn. sürge, munkás; indulékony, (szív).
 Regsamkeit, die; sürgeesség, munkásság.
 Regultär, l. Regelmäßig.
 Reguliren, l. Richten, Einrichten, Ordnen.
 Regung, die; mozdulás, mozgás, gerjedelem.
 Reh, das; sz.
 Rehbock, ber; szbak, bak-sz.

Rehbraten, ber; szault, sz-peccsenye.
 Rehe, mn. rokkant.
 Rehe, die; rokkantság.
 Rehfarben, mn. szszinü.
 Rehflüß, das; szbör.
 Rehfuß, ber; szaló.
 Rehhaut, das; szszőr.
 Rehhagd, die; szvadászlat.
 Rehhalb, das; szborju, sz-olló.
 Rehseule, die; szezomb.
 Rehrant, das; seprőjeneszter.
 Rehlung, ber; süger.
 Rehrücken, ber; szbát.
 Rehwildpret, das; szhús.
 Rehzlege, die; sztehen.
 Rehzteuer, ber; szcsimer.
 Reibahle, die; furoár, (esztergályosoknál).
 Reibsch, ber; eserőpmozár.
 Reibe, die; reazoló (tormának st.); mozsárkötés; fűrgetyü; szán.
 Reibfeilen, das; reazoló, (léasztának st.); lenmorzsolóvas.
 Reiben, cs. rh. dörgöl, dörszöl; reazol (tormát st.); tör (mákot, festéket st.); síkáról, surol, dörgöl (esedényt st.); einem etwas unter die Nase —, valakinek valamit az orra alá törni; sich an jemanden —, valakit ingerleni. —, vh. rh. dörszölődik; horzsolódik; korholódik; surlódik.
 Reiben, das; dörgölés, dörszölés; törés.
 Reiber, ber; dörszölő, törő (ember, eszköz).
 Reibseife, die; mozsárkötés, mozsártörő.
 Reibstappen, ber; dörszölő

ruha; lenmorzsóoló kezele.	polgára; szabad városi polgár.	háboru; németbirodalmi háboru.
Reichstein, der; dörzsölő kő.	Reichscontingent, das; birodalmi járandóság.	Reichstrone, die; ország' koronája.
Reich, das; birodalom, ország; országlás; Németbirodalom.	Reichsteinwöhner, der; ország' lakosa.	Reichspost, die; németbirodalom-alatti posta.
Reich, mn. gazdag, dús; bő, bőséges; drága, gazdag, (ruha). —, ih. gazdagon, gazdagul, dúsán; bőven, bőségesen; drágán.	Reichsörbe, der; ország' örököse.	Reichspostamt, das; németbirodalom-alatti postahivatal.
Reichard, Reichard, der; Rijkárd, (snév).	Reichsfolge, die; koronaöröklés.	Reichspostmeister, der; németbirodalom-alatti postamester.
Reiche, der; gazdag.	Reichsfreiherr, der; németbirodalmi báró.	Reichspritter, der; németbirodalmi lovag.
Reichen, k. nyúlik, torjod, (valameddig); elég, elegendő; tart, (valamelly ideig); das Wasser reicht mir an den Hals, a' víz nyakamig ért; damit reicht ich nicht, ezzel be nem érem. —, cs. nyujt; oda ad v. nyujt.	Reichsfürst, der; németbirodalmi herceg.	Reichsstaub, der; ország' vérgzet.
Reichhaltig, mn. tartalmas, bőségteljes, (beazéd st.); termékeny, (elme st.); gazdag, (érez st.).	Reichsflus, der; németbirodalmi pénzláb.	Reichsstadt, die; németbirodalom-alatti város.
Reichlich, mn. bő, bőséges, (jövedelem st.); gazdag, (ajándék st.). —, ih. bőven, bőségesen; gazdagon.	Reichsgeld, das, Reichsmünze, die; országos pénz.	Reichsstand, der; ország' rend; németbirodalmi rend.
Reichstabschib, der; országgyűlési vérgzet.	Reichsgericht, das; németbirodalmi főtörvényszék.	Reichstag, der; országgyűlés.
Reichstacht, die; országos számlás; német császár parancsolta számkivetés.	Reichsgeschichte, die; ország' történetei; Németbirodalom' történetei.	Reichsthaler, der; országos tallér; németbirodalmi v. kurta tallér.
Reichstadel, der; németbirodalmi nemesség.	Reichsgesetz, das; országos törvény.	Reichstruppen, t. ország' seregei; németbirodalmi seregek.
Reichstader, der; németbirodalmi sas.	Reichsglied, das; ország' tagja.	Reichsverfassung, die; ország' alkotmánya.
Reichstapfel, der; ország' almája.	Reichsgraf, der; németbirodalmi gróf.	Reichsverammlung, die; országgyűlés.
Reichsarmee, die; németbirodalmi had.	Reichsgrundgesetz, das; ország' törvény.	Reichsverweser, der; ország' helytartója.
Reichsbauer, der; németbirodalom-alatti paraszt.	Reichsgulden, der; német forint.	Reichsverweseramt, das; ország' helytartósága.
Reichsbürger, der; ország'	Reichshofrat, der; németbirodalmi tanács.	Reichswappen, das; ország' ezimere.
	Reichshülfe, die; országos segedelem.	Reichszepter, der és das; ország' pálcája.
	Reichsinsignien, Reichstennissen, t. ország' ezimerei; Németbirodalom' ezimerei.	Reichthum, der és das; gazdagság; bőség, bővelkedés.
	Reichskammergericht, das; Németbirodalom' kamarai törvényszéke.	Reif, mn. érett, megért; érett idejű.
	Reichskrieg, der; országos	Reif, der; dér; mara, szamara, hóharmit; ősség; karika, karikagyűrű; ab-

roncs; kerékvas, sín, sín-
vas.
Reifenge, die, l. Reife-
jange.
Reife, die; érettség, meg-
értés; érelem; jut —
érlangt, érelemre jutott.
Reifen, k. és cs. érik, meg-
érik; érlel, megérlel.
Reifen, k. és sz-n. dér v.
mara esik.
Reifen, cs. abroncsol, meg-
abroncsol.
Reifhafen, der; sínfogó.
Reifisch, mn. és ih. meg-
értett, megfontolt; éret-
ten, megfontolva.
Reifemesser, das; szivókés.
Reifrod, der; halbhójas szok-
nya.
Reifschlagger, der, l. Sesser.
Reifjange, die; abroncsu-
zó.
Reifstehet, der; sínvashu-
zó.
Reigen, l. Reihen, der,
Reihenanz.
Reiger, l. Reiter.
Reihe, die; sor, rend;
wenn mich die — trifft,
ha rám kerül a' sor; nach
der —, sorban, rendben
v. sorra, rendre.
Reihen, der; dal, ének,
nóta; sortáncz; kórtáncz.
Reihen, cs. soroz, sorba
állít v. helyhez; rendbe
szed; sűr, felsős (gyön-
gyöt st.); fészkel. —,
vh. sorba v. rendbe áll.
Reihen, k. ordít (a' róka);
párzik, tojónik (a' vizi
madár).
Reihenanz, der; kórtáncz;
sortáncz.
Reiher, der; gém; kócsag.
Reiherbeibe, die; gémvadá-
aszt, (sólymokkal).

Reiherbusch, der; kócsag-
förgő.
Reiherfall, der; gémésszó-
lyom.
Reiherfeder, die; kócsag-
toll.
Reihergras; das; árvalány-
hajka, árvalányhaj.
Reiherhütte, die; gémkaram;
kócsagkaram.
Reiherstand, der; gémles;
kócsagles.
Reihgras, das; borsókás per-
je; taracska.
Reim, der; rim; rimes
vers.
Reimen, cs. és k. rimel;
összeegyeztet; összefer;
összeiltik.
Reimer, Reimshmidt, der;
rimelő, rimgyártó, rim-
faragó.
Reimfroh, Reimlos, mn. ri-
metlen.
Reimgebidt, das; rimes köl-
temény.
Reimgeset, das; versszak,
(rimes költeményben).
Reimkunst, die; rimelés' mes-
tersége; rimtanítvány.
Reimsucht, die; rimdüh.
Reimsucht, die; rimszótag.
Reimwert, das; rimászó.
Rein, mn. tiszta, mocsok-
talan; hibátlan, tiszta
(tájkör, hang st.); fodd-
telen, szepitlen, tisz-
ta; einen reinen Wein ein-
schenken, igazán szólni;
igazat mondani. —, ih.
tiszán; egészen; épen,
teljességgel.
Reinhard, der; Rajnárd,
(búvó).
Reinheit, l. Reimigkeit.
Reinhold, der; Rajnold, (bú-
vó).
Reinigen, cs. tisztít, meg-
tisztít; ki-, megtisztogat;

kiment, kitisztít, felsza-
badt; Nö durch einen
Eid —, kitisztító eskü
tonni.
Reinigend, mn. tisztító.
Reinigkeit, die; tisztaság;
ártatlanság, épesség.
Reinigung, die; tisztítás, ki-
megtisztítás; hősám, ha-
ví tisztulás.
Reinigungseid, der; tisztító
eskü.
Reinigungsmittel, das; en-
gesztelő áldozat.
Reinigungswasser, das; szen-
telt víz.
Reinlich, mn. tiszta; cai-
nos. —, ih. tisztán, cai-
nosan.
Reinlichkeit, die; tisztaság.
Reis, der; ris.
Reis, das; ág, gally, vessz-
sző.
Reisader, der; risföld.
Reisbrey, der, Reismehl, das;
rispép, riskása.
Reisbrod, das; riskenyőr.
Reisbund, das; vesszőnyal-
láb, csomó gally v. vessz-
sző.
Reise die; út, utazás.
Reisenlar, der; hordható
oltár.
Reisepothefe, die; úti pa-
tika.
Reisebeschreiber, der; utazás-
író.
Reisebeschreibung, die; uta-
zás.
Reisebett, das; úti ágy.
Reisebuch, das; úti napló;
úti kéz-, v. zsebkönyv.
Reisefertig, mn. és ih. útra
kész v. indulható; útra
készen.
Reisegefahr, die; útdíj.
Reisegefahrte, der; úti tára.
Reisegeft, das; úti költség,
útpénz.

Reisegeräth, *das*; úti szer-
rek v. eszközök.
Reisegesellschaft, *die*; utazó
társaság.
Reisehut, *der*; utazó ka-
lap.
Reisekappe, *die*; utazó sip-
ka.
Reisekarte, *die*; utazó föld-
kép.
Reisekoffer, *das*; utazó lá-
dika.
Reisekosten, *der*; utazó láda.
Reiseleid, *das*; utazó ru-
ha.
Reisekosten, *t.* úti költség.
Reisekutsch, *die*; utazó ko-
csi v. hintó.
Reisemantel, *der*; utazó kö-
pönyeg.
Reisen, *k.* és *cs.* utaz;
megy; *síó* mibe —, el-
fáradni az utazásban, be-
le fáradni v. unni az uta-
zásba.
Reisen, *das*; utazás, út;
ich bin bei Reisen mibe,
megúntam az utazást; *auf*
— *sein*, utazni, úton
lenni.
Reisende, *der* és *die*; utazó,
vándor; vándorló legény.
Reisepass, *der*; útlevél.
Reisepfennig, *l.* Schruppenig.
Reisepferd, *der*; utazó kúbat
v. *Sitény*.
Reisebad, *der*; turba, bór-
szák.
Reisefasche, *die*; utazó tá-
ska.
Reiseuhr, *die*; úti óra.
Reisewagen, *der*; utazó aze-
kér.
Reisfeld, *das*, *l.* Reiterfeld.
Reisgerste, *die*; német-ár-
pa.
Reisholz, *das*; ág-bog, galy-
lyak; rőze; csemetész
hely.

Reisig, *das*; ág-bog, galy-
lyak.
Reisig, *mn.* lovas; háta-
nyerges; *der reißige Reig*,
nyergesség; *ein reißiges Pferd*,
nyerges ló.
Reißige, *der*; lovas katona.
Reißmeißl, *das*; risliszt.
Reißstuppe, *die*; risleves.
Reißstut, *das*; illa, futás,
szaladás; — *nehmen*, il-
lára v. szaladásnak ven-
ni a' dolgot.
Reißstern, *das*; rajzón.
Reißbrett, *das*; rajztábla.
Reißten, *k.* rh. szakad, el-
szakad; elhasad, megrep-
ed; rohan, sebesen foly;
elharaponik, elterjed; dü-
höködik a' szél; haso-
gat, szaggat (a' fájda-
lom); *es reißt mich in*
allen Gliedern, minden ta-
gomat szaggatja v. haso-
gatja; *dieses Waare geht*
reißend ab, ez az áru
igen kel v. kapós. —,
cs. rh. szakaszt, szakít,
el-, szélszakaszt; hasít,
repszat; kap, elkap; raj-
zol; herél; kitép, ki-
szaggat; tör, töret, szag-
gat (földet); *Feber* —,
tollat foasztani; *einen Kar-*
pfen —, pontyot felha-
sítani, felvágni; *einen aus*
der Gefahr —, valakit a'
veszedelemből kiregadni;
etwas an sich —, erővel
magaóvá tenni; *Soten* —,
trágárkodni; *sich um eine*
Waare —, kapva kapni
valamely árut.
Reißen, *das*; szakadás; ha-
szadás; repedés; hasoga-
tás, szaggatás, (fájdalom-
tól); szakasztás, szakítás;
hasítás, repszetés; kap-
kodás, elkapkodás.

Reitend, *mn.* sebes, erő-
szakos, (folyam *cc.*); dü-
hös, (szél *cc.*); ragado-
zó, vérszopó, (állat); ha-
sogató, szaggató, (fáj-
dalom). —, *ih.* hirtel-
len, sebesen, erőszakos-
an.
Reiter, *der*; ruharadó, ru-
harontó; hasgatókés, (ko-
sárfonóknál).
Reitfeder, *die*; rajstoll.
Reißer, *der*; tövisal-galó-
csa.
Reißfische, *die*; rajzóó szén.
Reißfische, *die*; *rajvonasa*.
Reißzug, *das*; rajzozókűök,
rajzszerék.
Reißzirkel, *der*; rajzcirku-
lom.
Reißt, *die*; fő v. fej len.
Reitbahn, *die*; lovaglóhely.
Reitbar, *mn.* lovagolható,
(út *cc.*).
Reiten, *k.* rh. lovagol, lo-
von v. lóháton megy;
megy, lovagol (szamáron,
vesszőn *cc.*); *er kam ge-*
ritten, lóháton jött; *im*
Schritte, *im Galopp* —,
léptetve, vágatva lova-
golni. —, *cs.* rh. lova-
gol; hág, fődöz, sárboz;
folyat; *ein Pferd zu todt*
—, valamely lovat egyon-
lovagolni; *der Teufel reit*
teft ihn, az ördög van
vel; *einen Schriftsteller*
—, 'valamely szerző'
munkáját kiirni.
Reiten, *das*; lovaglás.
Reitend, *mn.* és *ih.* lovag-
ló; lovagolva.
Reiter, *der*; lovag; lovas,
lóhátas ember; lovagke-
rűlő, lovagkatona.
Reiteren, *die*; lovagság, lo-
vaság.
Reiterfahne, *l.* Standarte.

Reitergar, mn. és ih. félig-sótt; félig-sóttan v. sóve.
 Reiterferd, das; katonaló.
 Reiterfahre, die; rüh-ir, rüh-kenőcs.
 Reiterwache, die; lovagvár.
 Reitgarte, die; lovagvessző.
 Reitgurt, der; heveder, lovagöv.
 Reithaus, das; lovagház.
 Reithengst, der; mén, ménlő; nyergescsődör.
 Reitknecht, der; lovász.
 Reitkunst, die; lovaglás' mestersége.
 Reitkuffen, das; párnanyereg.
 Reithaus, dt.; santetű, lapos tetű.
 Reitling, Reitlings, ih. lovagosan.
 Reitochs, der; tenyészbika, folyató bika.
 Reitspige, der; lovászapród.
 Reitspore, das; paripa, hátas v. nyerges ló.
 Reitstaf, der; lovagkabát v. öltöny.
 Reitschule, die; lovagló iskola.
 Reitsattel, der; paripaól; lovászcselédesség.
 Reitsattel, der; lovagsaru.
 Reitsattel, der; lovagpálca.
 Reitsattel, t. lovagharisnya.
 Reitsattel, der; lótetű.
 Reitsattel, das; lovagszerzem, lovageszköz, nyeregszerzem.
 Reis, der; inger; ösztön; kecs.
 Reishar, mn. ingerelhető; ösztönözhető; ingerlékeny.
 Reisharheit, die; ingerelhetőség; ingerlékenység.
 Reishar, cs. ingerel, isgat; *Zsebnótár. II.*

öztönöz; gerjeszt, indít; kecsgetet, édeget, caplogat; gyönyörködte.
 Reishar, mn. ingerlő, izgató; ösztönöz; kecses; kies.
 Reishar, mn. ingertelen; kecselen.
 Reishar, die; ingerlés, izgató; ösztönzés; kecsgetés; inger, kecs.
 Reishar, mn. kecseli.
 Reishar, l. Berweisen.
 Reishar, die; vallás, hit.
 Religionsbeschwörung, die; vallási pansasz v. sérelem.
 Religionsbildung, die; vallási türelem.
 Religionsbrot, das; vallási panca.
 Religionswid, der; vallási eskü.
 Religionswider, der; vallási buzgalom.
 Religionsfreiheit, die; vallási szabadság.
 Religionsfriede, der; vallási békekötés.
 Religionskrieg, der; vallási háború.
 Religionspartei, die; vallási felekezet.
 Religionschwärmer, der; vallási ábrándor.
 Religionschwärmeren, die; vallási ábrándozás.
 Religionspöster, der; vallás-gúnyoló.
 Religionsstreit, der; vallási vita v. per v. viszálykodás.
 Religionsstrennung, die; vallási szakadás.
 Religionsübung, die; vallás-gyakorlás.
 Religionsverbesserung, die; vallásjohbitás.
 Religionsvereiniger, der; valláskeverő.

Religionsvereinigung, die; valláskeverés.
 Religionsverwandte, der; hit-soroas.
 Religionszwang, der; vallási kényszerítés.
 Religiös, mn. és ih. vallásos, istenes, kegyes; vallásosai, istenesen, kegyesen, szentül.
 Religiöse, der; szerzetes.
 Religiosität, die; vallásosság, istenesség.
 Reliquie, die; ereklye.
 Reliquienstückchen, das; ereklyetartó, ereklyetok.
 Remittiren, cs. visszaküld; pénzt v. váltót elküld; elenged (adósságot).
 Renatus, der; Renát, (fí-név).
 Renegat, der; hite-hagyott; mahomedanusá lett keresztény.
 Renette, die, Renettapffel, der; bóralma.
 Rennbahn, die; futópálya.
 Renne, die, Rennstein, der, l. Gasse.
 Rennen, cs. és k. rb. fut, szalad; nyargal; rohan; auf jemanden zu —, valakinek neki szaladni; sie nem den Degen durch den Leib —, valakit karddal átdöfni.
 Rennen, das; futás, szaladás; nyargalás.
 Renner, der; futó, szaladó; futtató ló.
 Rennwagen, das; zaklató vadászgép.
 Rennschiff, das; postahajó, sebeshajó.
 Rennschlitten, der; könnyű szán, *iramszán*.
 Rennthier, das; nyargalócs, *iramszarvas*.

Reinwagen, der; futamkocsi.
 Renommist, der; verekedő, viaskodi.
 Rentamt, das, Rentenen, Rentammer, die; adószedő hivatal; számtartóság.
 Rente, die; adó, adójövedelem; jövedelem, (ki-vált késpénz).
 Rentat, k. jövedelem, jövedelmet ad v. hoz.
 Rententier, Rentner, der; jövedelemből-élő, jövedelköltő.
 Rentmeister, der; adószedő; számtartó.
 Rentmeisteramt, das; adószedőség.
 Rentkreiber, der; adószedő írók.
 Repertorium, l. Sachregister.
 Repeating, der; altanító, segédtanító, (egyetemköl).
 Repeatinguhr, die; ismétlő óra.
 Replik, die; szóváltás, felelet.
 Repositorium, das, l. Büchergeheft.
 Repressalien, t. l. Gegen-gewalt, Gegenbeiblung.
 Republik, die; köztársaság, közkormány, republica.
 Republikaner, der; republikanus.
 Republikanisch, mn. köztársasági, közkormányi.
 Republik, der; el-, visszaignazítás, tagadó válasz.
 Requisite, das; kellék.
 Rescript, das; visszairat, válasz, felelet, (sejdelmi).
 Referat, das; tartalék, (jog).
 Reserve, die; tartaléksereg.
 Resident, der; residens.

Residentenstelle, die; residens-ség.
 Residenz, Residenzstadt, die; sejdelmi lak; sejdelmi lakváros.
 Residiren, k. udvart tart, lakik.
 Resignation, die; elszánás, elszántás.
 Resonanz, die; hangzás, hangzat; visszhangzat.
 Resonanzboden, der; hangfenék.
 Respecttag, der; szünnap.
 Respondent, der; vitató, (egyetemköl).
 Rest, der; maradék; fennmaradt adósság; titt — Leinwand, maradék gyolcs v. vászon; die Reste vom Essen, ételmaradék, asztalmaradék; cimen — ab-tragen, fennmaradt adósságot v. maradékadósságot leróni.
 Restant, der; még adós.
 Restiren, k. még adós; még hátra van, még kinn van.
 Restirade, die, l. Rückzug.
 Retorte, die; göreb.
 Rette, der; kaneb, kankutyta.
 Retten, cs. ki-, megment; ki-, megszabadít, megtart.
 Retter, der; megszabadító, megmentő, megtartó.
 Rettgebiühr, die; mantabér.
 Rettig, der; retek.
 Rettung, die; megmentés, ki-, megszabadítás; megmenekvés, megszabadulás.
 Reue, die; bánat, bánás, megbánás; — über etwas empfinden, megbánni valamit.
 Reuen, k. és sz-n. bán, megbán, sajnál; és reuet

niich, bánom; meu Geld reuet mich, a' pénzemet sajnálom; es hat sie gereuet, megbánta, v. bánja hogy sz.
 Reuegeld, das; bánatpénz.
 Reueig, mn. bánatos.
 Reuekauf, der; bánatpénz.
 Reue, die; varsa, tapogató.
 Reußen, l. Ruffland.
 Reute, Reuthaus, Reuthaus, die; irtókapa, irtóvas.
 Reuten, cs. irt; gyomlál.
 Reuwall, mn. bánatos, bánatteli.
 Reuereng, die, l. Verbeugung.
 Revers, der; törítvény; hát-lap.
 Revidiren, cs. l. Durchsehen.
 Revier, das; környék; pagony, erdőkerület.
 Revierläger, der; pagonyvadász.
 Revision, die; megvizsgálás; áttekintés.
 Revisor, der; megvizsgáló; számvizsgáló.
 Revolution, die; lázadás, zendülés.
 Reue, die; seregvezet, szemle.
 Rhabarbar, die; rabarbara.
 Rhayontil, die; raponcz-rabarbara, kalaplórom; liggetőke-cacázokürt.
 Rheb, die; révpárt, révszél; auf die — fejen, révszélre kötni; auf der — siegen, révszelen állani v. lenni (hajóval).
 Rheldelot, mn. kézületo-szostott.
 Rhelden, cs. folkészit, föld-szerel (hajót).
 Rheber, der; hajósester, hajó' gardája.

Rhederen, die; hajó' folké-
szítése; hajósmesterek.
Rhedung, die; hajó' folké-
szítése, hajókészület.
Rhein, Rheinstrom, der; Raj-
na, (folyam).
Rheinisch, mn. rajnai.
Rheinländer, mn. rajna-
melleki, rajnavideki.
Rheinthal, das; Rajnavölgy.
Rhetorik, die, l. Redekunst.
Rhodus, das; Rhodus, (szig-
et és város).
Rhodiser, der; rhodusi.
Rhone, der és die; Róna,
(folyam).
Rhythmisch, mn. rhythm-
cus.
Rhythmus, der; rhythmus.
Rippe, l. Rippe.
Richtbeil, das; vesztőbárd.
Richtblei, das; piom, mér-
őn.
Richtbüchse, die; vérpad,
vesztőpad.
Richts, die; egyenesség, e-
gyenes irány; sor; in
die — bringen, kiegye-
nesíteni; eine — Säule,
egy sor ház.
Richten, ca. irányozni igaz-
sít, igazgat; egyenesít,
egyenget; bírál; megítél;
kivégez, fejtét veszi; in
die Höhe —, felállítani;
die Kanonen auf die Stadt
—, az ágyukat a' város-
nak irányozni; die Kan-
onen zum Schusse —,
az ágyukat lövére igazí-
tani; seine Augen auf et-
was —, szemeit valami-
re fordítani v. süggazte-
ni; zu Grunde —, tönk-
re tenni; zum Essen —,
szálnai; sich nach Umständen
—, magát a' körü-
lményekhez alkalmazni v.
tartani; die Leute —, az

embereket megítélni, meg-
szólalni.
Richten das; irányzás; igaz-
sítás, egyenesítés.
Richter, der; bíró; bíráló,
megítélő.
Richtamt, das; bíróság,
bírói hivatal.
Richtersich, mn. és ih. bi-
rói; bírőkép, bírőilag.
Richtern, ca. bírálgat.
Richtersuhl, der; bírószeék.
Richthammer, der; egve-
sítő kalapács v. pőőly.
Richthaus, das; tanácsház,
törvényház.
Richtig, mn. igaz, igazi, jó,
(mérték st.); helyes, sza-
bályszeres, törvényszeres;
(írás, végintezet st.); ren-
des, pontos, igaz, (hac-
tő st.). —, ih. jól, igaz-
zan; helyesen, szabály-
szeresen, törvényszeresen.
rendesen, pontosan; bi-
zonyosan; es ist alles —,
minden rendén van; der
Sandel ist —, megvan
az alku; eine richtige Ant-
wort, helyes válasz v.
felelet; er hat es — ver-
gesseu, bizonyosan elfelej-
tette.
Richtigkeit, die; helyesség;
igazság, valóság; es hat
seine —, úgy van, való-
ságos a' dolog; etwas in
— bringen, valamit el-
intézni, eligazítani.
Richtmaß, das; mintamér-
ték.
Richtpfennig, der; mintsfil-
lér, (65,536-da egy mar-
kának).
Richtplatz, der, Richtflatz,
die; vesztőhely.
Richtschert, das; egyenmé-
rő.

Richtschnur, die; esapózi-
nér; zainómérték.
Richtswerk, das; pallos,
hőhérpallos.
Richtstiel, der; mérpálcza.
Richtstuhl, der; bírószeék;
vesztőszék.
Richtung, die; igazítás, igaz-
gatás; irány.
Rid, das; fogas, (subá-
nak st.); karó, (borsó st.
mellé).
Ride, die; öntehén, gim.
Riedlein, das; rostacsont.
Riedbüschchen, das; illat-
milye.
Rieden, k. rh. szaglik, sza-
ga van v. érszik; búslík;
illatoz; er riecht nach Wein,
bor' szaga van. —, ca.
rh. szagol, megszagol;
érez, (orral), szagot érez;
den Worten, die Leute
—, megérteni beszét va-
laminek, gyanús dol-
got észre venni; er hat
faum hieher gerochen, alig
űtötte ide az orrát.
Rieder, der; szagoló; ész-
revedő; orr.
Riedrüschchen, das; illat-
űveg.
Riedwasser, das; szagos víz,
illatvíz.
Rieb, l. Rieht.
Riegel, der; retesz, zár,
zavár, tolózár, görőb.
Riegelloch, das; reteszlyuk.
Riegelstoch, das; reteszszár,
francia lakat.
Riemen, der; szij; gyep-
lő; kacs, rekényő; eve-
ző; bál (papiros).
Riemen, ca. szijaz.
Riementein, das; csigász-
véláhu, (madár).
Riemenstume, die; fakín.
Riemenstrod, das; kiscsász-
ló v. lovak.

Riemenfűsz, ber; booskor, fűszára.	Riesweise, ih. rizminként, kötésenként.	Rindfűszag, ber; marhavágás.
Riemenwerk, bas; szíjazat.	Ries, l. Ries.	Rindfleisch, ber; marhapa- ezal.
Riemenwurm, ber; dobóka.	Rieth, bas; nád; sás; ká- ka; rétség; moosáros v. szombikos hely; legelő- rét; borda, takácsborda.	Rindfleisch, ber; marhaláb.
Riemer, ber; szíjgyártó.	Riethgras, bas; sás.	Rindshaar, bas; marhaszőr.
Riemernadel, die; szíjgyár- tótű.	Riff, bas; zátony, főveny- domb; sziklahát.	Rindshier, bas; marhaszív.
Riemerschnalle, die; szíjgyár- tócsat.	Riffel, die; gereben; bu- gygereben; buga; hősle, hólakab.	Rindsuppe, ber; marha- csont.
Riemfisch, ber; sugar szár- farku.	Riffeln, Riffen, es. len- bugát gerebenes, lent v. lenmagot gerobennel bu- gáz v. tég; dírszöl, köny- nyeden reszel; tinen —, valakit meggpirongatni, megszósaólni.	Rindsupf, ber; marhafej.
Rizfel, ber; kandúr.	Rigolen, l. Riosen.	Rindsleder, bas; marhabőr, (kikészített).
Ries, bas; rizma, kötés, (20 koncz papiros).	Riese, die, l. Rinns.	Rindsmetz, bas; marha- velő.
Riese, ber; óriás.	Rind, bas; marha, szar- vasmarha; ökör, tinó; üsd.	Rindsuhr, bas; marhafül.
Rieseln, k. csörgedez (a' patak); porgedez, leporlik (a' porond, főveny a' falról); permetez, szom- zik (az eső).	Rindchen, bas; kérécske, héjacska.	Rindsaltz, ber; marhafagy- gyu.
Riesenbarbe, die; óriás ró- zshal.	Rinde, die; kéreg; hég; sakéreg; var; (seben).	Rindsjungel, die; marha- nyelv.
Riesentisch, bas; roppant- nagysága ágy; sírhalom, (a' pogány németeknél).	Rinderbraten, Rindsbraten, ber; marhasült, marha- pecsenye.	Rindviech, bas; három, mar- ha, szarvasmarha.
Riesenschnitz, Riesenmäßig, mn. óriási; szoborászru, roppantnagysága.	Rindern, k. folyat.	Ring, mn. csekély.
Riesengleichheit, bas; óriás- nem.	Rindfleisch, bas; marhahús, tehénhús.	Ring, ber; gyűrű; karika; kör; földkör; békó; ke- rek piacz; kerítés; tinen in die Ringe schlagen, va- lakit vasra verni; durc- hen — schlagen, mérték- en túl csapni.
Riesenglöste, die; roppant harang; széleslevelű cse- getyűke.	Rindsauge, bas; marha- szem.	Ringsammet, Ringsamset, die; örves rigó.
Riesentrieg, ber; óriás há- boru.	Rindschale, die; mar- hahúslé, marhahúsleves.	Ringel, Ringselchen, bas; gyűrűcske; karikácska; köröcske.
Riesenumschel, die; óriás- csiga.	Rindschiff, die; mar- hahúslé, marhahúsleves.	Ringel, ber; örv, (mad- arak' nyakán); körtáncz.
Riesenschiffbröste, die; zöld tejkos v. teknősbéka.	Rindschlag, mn. kőreges, héjas; varas.	Ringelblume, die; peremér, gyűrűvirág.
Riesenschlange, die; göliát- kigyó.	Rindschneide, die; marha- hólyag.	Ringelfalt, ber; örves só- lyom.
Riesenschritt, ber; roppant lépés.	Rindschneide, die; marhahó- lyag.	Ringselganß, die; örves léd.
Riesentopf, ber; roppant fa- zék; hamvveder, (po- gány németek' sírhalma- ikbani).	Rindschneide, die; marhavér.	Ringselgedicht, bas; Ringsel- reim, ber; rondeau.
Riesshänge, die; ívaggató, (spirogyártóknál).	Rindschneide, mn. kőreghul- lató.	Ringseln, mn. gyűrűs.
	Rindschneide, die; kőreg- hámlás, kőreghullatás.	Ringseln, es. gyűrűbe gön- gyölget v. tokerget (ha- jat); gyűrűket nyomtat (kartonra ec.); karikát vet (ló v. disznó' szájá-

ra). —, k. és vh. gyűrűnk; tekerőcsik, (kacsacsal, ostorindával).
 Ringelnatter, die; gyűrűkigyó; fehérbasú sikkókigyó.
 Ringelrabe, der; örves holló.
 Ringelhaupt, die; gyűrűhernyó.
 Ringelrennen, das; gyűrűbökés, gyűrűszurdalás.
 Ringelslange, die; gyűrűkigyó.
 Ringeltanz, der; körtánc.
 Ringeltaube, die; örves galamb, székács.
 Ringelweizen, der; csormolya; egyiptomi búza.
 Ringen, k. rb. küzködik, birkosik, vívódik, tusakodik (val, vel); törekszik (ra, re). —, cs. rb. kiczaver, facsar (ruhát, kézből botot st.); die Ringe —, keszeit törni v. kulcsolni. —, cs. gyűrű meggyűrűs, (lát); karikát vet (ló' v. disznó' szájára). —, vh. tekerőcsik.
 Ringen, das; küzködés, birkozás, vívódás; csavarás, facsarás.
 Ringen, der; küzdő.
 Ringern, l. Beringern.
 Ringfassung, die; gyűrűfészek.
 Ringfinger, der; növendékhuj.
 Ringförmig, mn. gyűrűs, gyűrűded.
 Ringfutter, das; gyűrűládká.
 Ringförmig, der; gyűrűporcs.
 Ringfragen, der; örves légykapó.

Ringfische, die; örves pacsiirta.
 Ringmauer, die; körfal.
 Ringrabe, der; küzdhely.
 Ringrennen, das, l. Ringelrennen.
 Rings, (herum, umher, um szókkal együtt), ib. körül, köröskörül.
 Ringuhr, die; gyűrűóra.
 Ringweise, ib. karikában, sorban.
 Ringen, der; karika.
 Ringungig, l. Tiefungig.
 Rinne, die; csatorna; vályucsatorna; rovátka.
 Rinne, k. rb. csurog, foly (a' dézsa, gyertya st.).
 Ringstein, der; kövesetűrok.
 Ringen, cs. földet mélyen felás v. felszánt.
 Rippe, die; borda, oldalcsont, oldalborda; bőrkony, hablab, hajóborda; levelborda.
 Rippen, vh. motszan.
 Rippen, cs. bordára v. bordásán kiver v. kidolgoz (medencét st.).
 Rippenfell, das, Rippenhaut, die; mellhártya.
 Rippenfleisch, das; oldalas.
 Rippenfisch, der; oldalbadós v. útés.
 Rippenflügel, das; oldalas.
 Risch, der; árvakáka.
 Rische, die; buga, ágbog; bőle.
 Rippengrass, das; bugás fű; fodorsás; erdei káka.
 Riffig, mn. basadékos, repedékes, hasadosott, repedezett.
 Riß, der; hasítás; szakasztás; repesztés; csapás, (ostorral st.); hasadék; repedék; rés; raja, rozsolat; hiány, kár; csa-

pás; elnen — thun in etwas, bebocsátni v. beacsátolni valamit; einen — befokmenen, meghasadni v. elrepedni; vor den — treten, rére állani; vor dem Risse stehen, résen állani; für den — stehen, a' kárt magára vállalni.
 Rißplatte, die; karcsalap, (fésűskéni); rajslap.
 Riß, der; mar; lábfelhát.
 Riße, l. Ritze.
 Riitt, der; lovaglás, kilovaglás.
 Ritter, der; lovas; levante, lovas; nemes, nemes ember; vitéz (valamelly rendnek).
 Ritterakademie, Ritterkutsche die; nemesi hadiskola.
 Ritterdienst, der; lovagi szolgálát.
 Rittergericht, das; nemesi törvényszék.
 Rittergeschicht, die; lovagromán.
 Rittergut, das; lovagjóság, lovagbirtok.
 Ritterhaus, das; lovagcsalád.
 Ritterhof, der; lovagi udvar.
 Ritterkauten, Ritterkreuz, der; lovagmegeye.
 Ritterlehen, das; lovagbér.
 Ritterlich, mn. lovagi, lovaghoz-illő; vitéz, vitézi. —, ib. lovagul, lovagilag; vitéskül.
 Rittermächtig, mn. l. Ritterlich.
 Ritterorden, der; lovagrend, vitézrend.
 Ritterpferd, das; lovagmén; lovag-állította hadi ló; asócska.

Ritterroman, ber; lovagromán, leventeromán.	Rohsehn, das; hörgés; hrekegés.	Rohrbüsch, Rohraebüsch, das; nádas, nádashely.
Ritterstaat, ber; lovagterem.	Rohken, k. nyugssik, pihen; rikkán; reketes, rekedt szava van.	Rohrdammel, die; alowogém, bölshnika.
Ritterstaud, ber; lovagság, lovagrend; nemesség, nemesi rend.	Rohk, ber; kabát, kaput.	Rohrdrösel, die; nádi rigó.
Ritterhaftlich, mn, nemesi.	Rohken, ber; gussaly; rokka.	Rohre, die; cső, csév, csőve, tutu; szár, csőszár.
Ritterföhlag, ber; lovaggávatas.	Rohken, ber; ross.	Rohren, cs. nádat vág v. tol; nádaz, be-, megnádas.
Ritterföh, ber; lovagi lak.	Rohkenbrod, das; rozakenyér.	Rohren, k. pergedes, leporlik; bög, ordít, ráköli.
Ritterspiel, das; lovagjáték.	Rohkenmehl, das; rozsliszt.	Rohrenbohner, ber; csőfűrő.
Ritterstorn, ber; sarkvirág, szarkaláb; lovagsarkantyú.	Rohkenphilosophie, die; aggnő-philosophia.	Rohrenforalle, die; csőkorall.
Rittersteuer, die; lovagiadó.	Rohkenstroh, das; rozsszalma.	Rohrenföhne, die; csőves csiga.
Rittertag, ber; lovaggyűlés.	Rohkentreppe, die; gabona-rozsok.	Rohrföhle, Rohrmatte, die; nádsonat.
Ritterzeitung, die; kalandorlovagnak adott útravaló; nagyrendű koldusnak adott alamizsna.	Roheland, das; irtovány, irtoványföld.	Rohrföhre, mn. csőves, csőfed.
Ritterzeug, ber; lovagi had v. táborozás; lovagi tett.	Roheln, cs. irt.	Rohrgeschwür, das, l. Föhle.
Rittlings, l. Reitlings.	Rohrich, ber; Rodrik, (G-név).	Rohrgras, das, l. Riehtgras.
Rittmeister, ber; lovaskapitány.	Rohsen, ber; ikra, hal-ikra.	Rohrig, mn. nádas.
Ritual, das; egyházi szertartások' könyve.	Rohner, ber; ikrás v. nőtény hal.	Rohrig, mn. csőves, csőves.
Riß, ber, Risse, die; hasadék, ropedék; karoz, karozolás.	Rohenstein, ber; ikracsepő.	Rohrfass, Rohrtrog, ber; víztartó.
Rißen, cs. fel-, megkarcol v. karcolgat; fel-, megköröml.	Rohgen, l. Rohen, rozsa.	Rohrmeister, ber; csatornamester, csatornákraügyelő.
Rißig, mn. hasadékos, ropedékos; karozos.	Roh, mn. nyers, termék, (selyem st.); nyers, fővetlen, sületlen; komor, sardon, (idő); kallatlan, (vászón st.); kötetlen, (könyv); durva, faragatlan, csinatlan, nyers, (ember st.).	Rohrpeife, die; nádsíp.
Rohr, ber és die, l. Seehund.	Rohheit, die; nyersség, darabosság, durvaság, faragatlanság, sardonság.	Rohrschiff, das; lengenád.
Rohert, ber; Róbert, (G-név).	Rohr, das; nád; cső, csév, csőve, tutu; puská.	Rohrschmid, ber; csőkovács, (fegyvervianyékban).
Rohertskent das; bakbúzágerely.	Rohbrunnen, ber; csőves kút.	Rohrverlung, ber; nádi veréb.
Rohé, ber; rája, (hal); torony, (sakkban).	Rohschon, das; csővecske, csővecske, tutucska; nádacska.	Rohrtafel, ber; nádbot, nádpalca.
Roheln, k. hörög; regek, brekeg.	Rohstern, das; csővecske, csővecske, tutucska; nádacska.	Rohrstein, ber; kívült nád.
	Rohstoch, das; nádföld.	Rohrtuch, ber; nádsók.
		Rohrtwasser, das; csatornavíz.
		Rohbett, das; gőrdőgy.
		Rohbröt, l. Mandelbröt.

Rosbrüde, die; *görlid*.
 Rosta, die; *gürkarika*, (fügönyön st.); henger, *gürfa*; mángorló; tekerés; hajfür; szerep; henger-csiga.
 Rosten, ca. hengerit, hengeret, gördit, görget; forgat (szemet); mángorol; tekerget. —, k. henger, görög, gurog; forog; forogva törög (kocsi st.). —, vh. teker, tekerőzik (fürte a' haj st.).
 Rollen, das; tekerés; hengerés; görgés; forgás; mángorlás.
 Rostentafel, der; tekeres-dohány.
 Rostler, l. Reigroßler.
 Rostsch, das; *görhordó*, (tűmivesséknel).
 Rostholz, das; mángorlófa; seher gyertyánfa.
 Rostkammer, die; mángorlókamra.
 Rostmuschel, der; *sodorizom*.
 Rostmüselnerbe, der és die; *sodorideg*.
 Roststuhl, der; *gürszék*.
 Rostvorhang, der; *görfügöny*, *görlámpa*.
 Rostwagen, der; *gürkocsi*; könnyükocsi, zörgökocsi.
 Rostwäsche, die; mángorlandó ruha, mángorlanivaló.
 Rom, das; Róma.
 Roman, der; román, regény.
 Romanendichter, Romanensdreiber, der; románköltő.
 Romanhaft, mn. és ih. *regényes*, romános; *regényesen*, románosan.
 Romanisch, mn. *regényes*.

Romanus, der; Román, (nőnév).
 Romanze, die; románca.
 Römer, der; római.
 Römer, der; (pobárfaj); majna-frankfurti tanács-ház.
 Römissh, mn. és ih. római; romailag.
 Rosalia, die; Rozália, (nőnév).
 Rosel, das; kerek épület.
 Röschen, das; rózsacska.
 Röse, die; róza, (virág); róza, (szalagból st.); róza, (könyvön, lantton st.); sie blüht wie eine —, olly gyönyörű, mint a' kinyílt róza; szép mint a' piros róza; sie hat Röschen gepflanzt, elpirult; es gibt keine — ohne Dornen, nincsen öröm bú nélkül.
 Rose, die, l. Rothlauf.
 Röse, die, Röschen, das; Róza, Rózika, (nőnév).
 Rosenader, die; tűnér, rózaszár.
 Rosenaloe, die; rózsával készült áloe.
 Rosenbalsam, der; rózsabalgam.
 Rosenbeere, die; csipke.
 Rosenblatt, das; rózsalevél.
 Rosenbusch, der; rózsabokor.
 Rosendorn, der; csipkeróza; csipkehokor.
 Rosenduft, der; rózsailat.
 Rosenessig, der; rózsacezet.
 Rosenfarbe, die; rózsaszín.
 Rosenfarben, mn. rózsaszínű.
 Rosenfest, das; rózsaszünnap.
 Rosengarten, der; rózsakert.
 Rosengewinde, das; rózsafüzér.

Rosenhain, der; rózsaliget.
 Rosenkade, die; rózsagyepi.
 Rosenkätz, das; rózsafa.
 Rosenkronig, der; rózsaméz.
 Rosenkroste, die; rózsabimbó.
 Rosenkranz, der; rózsakoszorú; olvasó.
 Rosenkreuz, der; rózsakri-gyecz.
 Rosenlippe, die; rózsaszáj.
 Rosenlorbeer, der; oleander — torokrojt; ragyabura.
 Rosenmädchen, das; rózsával koszorúzott leány, (a' rózsaszünnap); rózsaszünnap leány.
 Rosenmonat, der; rózsahónap, junius.
 Rosenrot, das; rózsaszín.
 Rosenpappel, die; rózsaziliz, mályvaróza.
 Rosenroth, mn. rózsapiros.
 Rosenst, der; rózsaszörp.
 Rosenstabe, die; rózsakennőcs.
 Rosenstein, der; rózsakő; rózsakoral; rózsagyémánt.
 Rosenstod, der; rózsató.
 Rosenstrauch, der; rózsabokréta.
 Rosenwange, die; rózsaszín.
 Rosenwasser, das; rózsavíz.
 Rosenwurz, die; szagostöví rózsika, rózsagyökér.
 Rosenzeit, die; rózsavirágzás; ideje; rózsakor.
 Rosenzinn, das; rózsagyegyes cin.
 Rosenzunder, der; rózsacukor.
 Rosette, die; rózsagyémánt.
 Rosine, die; aprószió; malloza.
 Rosinfarbig, mn. l. Rösroth.
 Rosmarin, der; rozmarin.

Rosmarinblüthe, die; rozmarinvirág.	Rosbraten, der; rostélyos pecsenye.	Röthen, k. és vb. veresedik; pirosodik, pirkad; veresellik, pirosalik. —, cs. veresit.
Rosmarinbhl, das; rozmarinolaj.	Röste, die; mocsolya, ken-der v. lenasztató.	Rothfaß, mn. rőtfaék.
Rossen, k. sárhozik, sárlik.	Rosten, k. rozsállik, rozsdáodik.	Rothfärber, der; veresfestő.
Rössig, mn. sárló, sárhozó.	Rösten, cs. pirit; pörköl (kávét st.); porzasol (érczet); kondert v. lent áztat.	Rothfeder, die; veres toll; pirosszárnyu keszeg.
Rössolis, der; rozsólia.	Rosfarbe, die; rozsdaszín.	Rothfichte, Rothtanne, die; jegenyefenyő.
Röß, das; paripa.	Rosfarbig, mn. rozsdaszínű.	Rothhinf, der; árvapinty; menyüpinty; pirók.
Rösaloe, die; közönséges áloe.	Rosfied, der; rozsdafolt.	Rothhügig, mn. veresfoltos.
Rösarjney, die; lóorvos-ság.	Rössig, mn. rozsdás.	Rothhuß, der; pirospaj, (lő).
Rösarjt, Rösbreite, l. Pferdearjt, Pferdebremse.	Rössung, die; pirtás; pörkölés; porzolás; áztatás.	Rothgärber, der; cserzővar-ga.
Röshaar, das; lószőr.	Röth, mn. veres; piros; einen — machen, valakit megpirítani. —, ih. veresen, pirosan.	Rothgelb, mn. vere-sárga.
Röshaaren, Rösäharen, mn. lószőr, lószőrhöl való.	Röth, das; veresség; pirosság; veres festék.	Rothgeißel, der; veresrészműves.
Rösühndler, Rösfanm, Rös-tänfcher, der; lókereskedő, lócsissár.	Röthauge, das; veres szem.	Rothhagig, mn. vereshajú.
Rösühfer, der; ganajbogár; kék szarvasbogár.	Röthbäug, mn. pirosarcú, pirosopásju.	Rothhals, der; veres nyak; rőtnyakú libucz.
Rösfaflanie, die; gesztenya-bokrétafa; vadgesztenye.	Röthbart, der; veressakállas, (ember).	Rothholz, das; berzesen
Rösfaflantenbaum, der; vadgesztenyefa.	Röthbärtig, mn. veresszakállu.	Rothhuhn, das; veresfogoly; császarmadar.
Rösfümmel, der; zsinóros bordamag; gúzsos gurgulya.	Röthbein, Röthbeinden, das; veres láb; piroslábu szalonka.	Rothfaunig, mn. verestaráju.
Rösmarft, l. Pferdemarkt.	Röthblüthig, mn. pirosvérű.	Röthfchän, das; veresbegy.
Rösühle, die; száraz lómalom.	Röthbraun, mn. rőt.	Röthfchän, der; vereshajú, veres ember.
Rösßfenne, die; lóazem-szila.	Röthbrüchig, mn. tústörékény.	Röthfchfig, mn. vereshajú.
Rösßfene, der; hunnyász, (növény).	Röthbrüchigen, l. Röthfchschän.	Röthkraut, das; vereskáposzta.
Rösßfweif, der; lófark; boncsok, (török zászló); ein Bass von drei Rösßfweifen, három boncsokos bass.	Röthbuche, die; erdei bikkfa.	Röthlauf, der; orbánc.
Rösßtreiber, der; lóhajcsár; lovász.	Röthbuchen, mn. erdei bikkfából való.	Röthlaufartig, mn. orbáncos.
Röss, der; rozsa.	Röthte, die; veresség; pirosság; elpirulás.	Röthlich, mn. vörhenyeges, verescs.
Röss, der; rostély, vas-rács.	Röthel, Röthstein, der; veres ozeruza.	Röthling, der; füstfarkú billegény; piros szemling.
	Röthstein, l. Masten.	Röthnuß, die; vérmogyoró.
		Röthschimmel, der; pirosszürke, (lő).
		Röthschuabel, der; veres orr;

brasiliai v. veresorrű vörb.
 Rűthřwanz, der; veres fark;
 csipkemadár; fűstfarkű billegeny.
 Rűthřcht, der; tarka har-
 kály.
 Rűthřkreiff, mn. verescsi-
 kos.
 Rűthřwűfř, dű; ' zsvány
 nyelv.
 Rűthweide, die; veres fűz.
 Rűthwűfřpret, dű; rűtvad.
 Rűthwurřt, die; timpű; me-
 zsei kűmag.
 Rűtte, die; csapat, csoport,
 sereg.
 Rűtten, l. Rűtrotten.
 Rűtten, Rűtiren, vh. űz-
 seáll, űzecsoportozik,
 űzszegűl.
 Rűttenmacher, Rűttert, der;
 űzborogyűjtű.
 Rűttenweise, ih. csapaton-
 kűnt, csoportonkűnt, se-
 regenkűnt.
 Rűttgűnt, die; űrves lűd.
 Rűt, der; takony, fűka;
 taknyosság, (juhoknál).
 Rűtbűbe, der; taknyos kű-
 lyűk, takonypűcz.
 Rűten, k. fut a' taknya,
 taknyos; fűlsűja a' tak-
 nyűt.
 Rűtűg, mn. taknyos, fűkűs.
 Rűtűfřt, der; takonypűcz.
 Rűtnűse, die; taknyos orr;
 taknyosorrű gyermek; ta-
 konypűcz.
 Rűbűen, dű; rűpűcska.
 Rűbe, die; rűpa.
 Rűbel, der; rűhel, (musz-
 ka pénz).
 Rűbenader, der, Rűbensűnd,
 dű; rűpűfűld.
 Rűbenbau, der; rűpűtermes-
 zűs.
 Rűbenferbűl, der; bubujűc-
 ka.

Rűbensűmen, der; rűpűmag.
 Rűbensűnt, die, l. Rűbensű-
 men.
 Rűbesűmen, der; karűrűpa;
 karűrűpűmag.
 Rűbesűmenűhűl, l. Rűbsűnűhűl.
 Rűbin, der; rubin.
 Rűbűhűl, l. Rűbsűnűhűl.
 Rűbűreiren, cs. ropűtos.
 Rűbrűt, die; ropűt.
 Rűbű, Rűbsűn, l. Rűbesű-
 men.
 Rűbsűnader, der; karűrűpa-
 fűld.
 Rűbsűnűhűl, dű; rűpűmag-
 olaj, karűrűpaolaj.
 Rűdgrűt, dű; kűthűmpűzűt,
 borjűpűzűt.
 Rűdűtűs, mn. űs ih. gonosz,
 elveteműlű, istentelen;
 gonoszűl, elveteműlűten,
 istentelenűl.
 Rűdűtűgűtű, die; gonosz-
 sűg, elveteműlűsűg, isten-
 telensűg.
 Rűdűtűbar, mn. elhűresedűt,
 elbűrűhedűt.
 Rűdűtűbarűtű, die; hűr, kűz-
 hűr, elhűrűlűtsűg.
 Rűd, der; rűntűs; rug-
 tűs; iramodűs; mit cinem
 Rűde, egy rűntűssűl; cin-
 nem — tűhun, neki rug-
 tatni.
 Rűdűbűld, der; visszűpillűn-
 tűs, visszűtekintűl.
 Rűdűbűrűge, der; alkűzes.
 Rűdűbűrűgűfűhűtű, die; alkűzes-
 sűg.
 Rűden, der; hűt, (állatű);
 gerincű, hűt, (hegyű ű.);
 fok, (kűsű ű.); den —
 wenden, hűtűt fordítűni,
 dem Feind in den — fa-
 sten, az ellensűget hűton
 tűmadni meg; hűnterűn
 —, hűt műgűtűt, alattom-
 ban; cinem den — fra-

fen, valakinek hűzűked-
 ni.
 Rűden, k. űs cs. műzűdűl,
 elűbb v. kűzűl v. to-
 vűbb műzűdűl, jű, megy;
 műzűdűt, elűbb v. kűzűl
 v. tovűbb műzűdűt, tess,
 tessűt; die Zeit rűdűt hűr-
 űn, kűzűlget az idű; in
 dű Feind —, tűborba szűl-
 lűni; entgegen — ellenű-
 be mennű; ein Tűpf an
 dű Feind —, a' fűzűkűt
 kűzűlebb tenni a' tűzűbűz;
 hűber —, fűlebb lűpűni,
 (hűva' alban); an jűman-
 dűt Strűe —, valaki' he-
 lyűbe lűpűni.
 Rűden, dű; műzűdűlűs; műzű-
 dűtűs.
 Rűdenader, die; hűtűr.
 Rűdenűhűftű, dű; hűtűzűr.
 Rűdenűhűftű, der; tartalűk-
 segűly; tartalűkűsereg.
 Rűdenűmarř, dű; gerincű-
 vűlű, gerincűzűgű.
 Rűdenűműfűtű, der; hűtűműzű-
 Rűdenűnűnű, der; hűtűdegű.
 Rűdenűnűmenű, der; hűtűsűjű.
 Rűdenűfűhűwűrű, der; hűtűfűjű-
 dalom.
 Rűdenűfűdű, dű; hűtűsűműr,
 hűtűdarab, (űkűrű ű.);
 orjű, hűtűrűzű, (ruhűcű).
 Rűdenűrűnűnűnű, die; visszű-
 emlűkűzes.
 Rűdfűhűtű, die; visszűmenűsű,
 (hűjűn, kűcsűn ű.); visszű-
 szűszűllűsű, (bűrtűkű).
 Rűdfűfűllűgű, mn. visszűszűűsű,
 visszűszűllűű, visszűtűrűű.
 Rűdfűfűhű, der; visszűszűfűlűsű.
 Rűdfűfűhűtű, die; visszűfűvűar.
 Rűdfűfűrűge, die; visszűnűkűrdűsű,
 tovűbbű kűrdűsű.
 Rűdfűgűngű, der; hűtűrűlűlűsű,
 visszűmenűsű; visszűmenű-
 tűl; visszűkűresűtű.
 Rűdfűgűngűgű, mn. visszűme-

nő; erőlen, semmivé-
lett; der Kauf ist — ge-
worden, abban mult a
vétel.
Rüdgrat, der; hátgerincz.
Rüdhalt, der; tartalék, tar-
tótartás, tartózkodás.
Rüdkauf, der; visszavásár-
lás.
Rüdkehr, Rüdkunft, die;
visszatérés; visszajövetel.
Rüdkauf, der; visszafutás,
visszaszaladás.
Rüdlang, ih. hátra, visz-
safelé; hanyatt; hátul.
Rüdmarck, der; visszame-
netel, visszautazás.
Rüdprahl, der; visszapatta-
nás.
Rüdreise, die; visszautazás.
Rüdgeschäft, der; visszacsap-
ás; utócsapás, (villámé).
Rüdseite, die; hátlap, (pénz-
zé); visszaja (valaminek).
Rüdseite, die; visszatekin-
tés, visszapillantás; te-
kintet; figyelem, tiszte-
let; auf etwas — nehmen,
valamit tekintetbe venni;
in —, azt tekintvén, ar-
ra nézve.
Rüdsee, der; hátulsó ülés,
(kocsiban).
Rüdseite, die; együttbe-
szelgetés; — mit jeman-
den halten, v. nehmen,
értekezni valakivel vala-
mi dolog iránt.
Rüdprung, der; visszazö-
kés, visszaugrás.
Rüdspur, die; visznyom.
Rüdstand, der; tartozás,
adósság; hátralévő adós-
ság; im Rüdstande sein
még tartozni, még adós-
nak lenni; den — bejah-
ren, a' fenmaradt adós-
ságot v. adót meghízetni.

Rüdständig, mn. hitralévő,
hátramara lt. (adósság st.).
Rüdständig, l. Rüdständig és
Rüdständig.
Rüdstock, der; visszalökő-
dés.
Rüdstrahl, der; vissz sugar,
visszaverődött sugar.
Rüdstrahlen, l. Rüdstrah-
len.
Rüdstrich, l. Rüdstrich.
Rüdtritt, der; visszalépés.
Rüdwehr, ih. hátra, hát-
rafelé; hátul, vissza.
Rüdweiser, der; viszonyál-
tó.
Rüdweg, der; visszamenetel,
visszautazás.
Rüdweise, ih. közben küs-
bon.
Rüdwind, der; kavargó szél.
Rüdwirkung, die; visszaha-
tás.
Rüdung, der; hátrálás, visz-
szavonulás.
Rüde, der; kutya' v. fark-
as' v. róka' kanja.
Rudel, das; lapoczka; fal-
ka, csoport. (szarvas st.).
Ruder, das; evező, evező-
lapát; kormány; am —
siben, kormányt tartani,
kormányon ülni.
Ruderband, das; evezőgúzs.
Ruderband, die; evezőpad.
Ruderer, Ruderericht, der;
evezőlegény.
Ruderloch, das; evezőlök.
Rudermeister, der; evező-
mester.
Rudern, cs. és k. evez.
Rudernügel, t. evezőszö-
gek.
Ruderplatte, die; evező' szár-
nya.
Ruderstift, das; evezős ha-
jó.
Ruderschaft, der; evezőcsa-
pás.

Ruderstange, die; evezőszár,
evezőnyel.
Rudolph, der; Rudolf, (si-
név).
Ruf, der; hívás; hír; óv,
hír; einen — erhalten,
valamely tisztségre meg-
hivatni; die Anstalt sam-
bold in —, az intézet
hamar hirre kapott; es
geht ein —, az a' hír
szárnyal, v. az a' híre;
übeln — haben, rossz
hírének lenni; in gutem
Rufe stehen, jó hírének,
névének lenni.
Rufen, k. rh. kiált; szól;
in's Gewehr —, fegyverre
kiáltani; Feuer —, tü-
zet kiáltani; er rufte,
szóla, monda. —, ca. hi,
szólit; du kommst, wie ge-
rufen, épen jökor jőz.
Rüge, die; dorgálás, fed-
dés; pénzbüntetés; panasz,
vád; vétek, hiba; tör-
vényes vizsgálat.
Rüge, die, Rügegericht, das;
fenyítőszék, *segyszék*.
Rügemeister, der; fenytő-
széki bíró.
Rügen, cs. dorgál, meg-
dorgál, fedd, megfedd,
pirongat; pénzbüntetéssel
lakoltat; vádol, bevádol,
vétket felad; említ, é-
rint.
Rügefacht, die; vétség, ese-
kélyb vétek.
Rügefährer, der; fenytő-
széki jegyző.
Ruhe, die; nyugalom, pi-
henés; béke, csend; Á-
lom, halál; einen setzen
— lassen, valakit nem
hagyni nyugodni; dem
Tode mit — entgegen sehen,
békén v. csennel v. nyu-
galommal nézni ellenébe

a' halálnak; einem die — mitnehmen, valaki' elmát elvinni; der — pflegen, nyugodni, pihenni; zur — eingehen, elnyugodni, elpihenni, meghalni.

Ruhbauk, die; nyugpad.

Ruhebett, das; nyugágy.

Ruhen, k. nyugszik, pihen; alszik, pihen; er kann nicht —, nem tud nyugodni; nach grthaner Arbeit ist gut zu —, munka után edes a' nyugodalom; die Heider ruhen, a' szántóföldek pihennek v. hevernek.

Ruheplatz, der; nyughely.

Ruhepunkt, der; nyugpont.

Ruhestetl, der; nyugszék.

Ruhestand, der; nyugállapot, nyugadalom; sich in — begeben, nyugalomba vonulni.

Ruhestätte, die; nyughely.

Ruhestelle, die; nyughely; nyugazak.

Ruhestörer, der; esendhábortgató, békezararó.

Ruhestunde, die; nyugóra.

Ruhestag, der; nyugnap, szünnap.

Ruhezeit, die; nyugidő, szünidő.

Ruhig, mn. nyugalmas, nyugott; esendes; ruhiges Leben, nyugalmas élet; ruhiges Gewissen, nyugott v. esendes lélekismeret. —, ib. nyugalman, nyugottan, esendesen, békével; seyd — ihr Kins der! legyetek esendesen v. békével gyermekek!

Ruhm, der; dics, dicsőség, bír, hírnév.

Ruhmbegierde, die; dicavágy, dicsőségkívánás.

Ruhmbegierbig, mn. dicavágyó, dicsőségkívánó.

Rühmen, cs. dicsér, magasztal; dicseszik, (val, vel); ich rühme mich dessen nicht, azzal nem dicseszem.

Rühmlich, Ruhmwürdig, mn. dicsó; dicséretes. —, ib. dicsóul; dicséretesen.

Rühmlichkeiten, Ruhmwürdigkeiten, die; dicsőség; dicséretesség.

Rühmlos, mn. és ib. dicsételen, híretlen; dicatelenül, híretlenül.

Ruhmredig, mn. dicsekvő, dicsekedő, kérkedő.

Ruhmredigkeit, die; dicsekvés, dicsekedés, kérkedés.

Rühmstück, die; dicsosomj.

Rühmstückig, mn. dicsosomju.

Ruhmvol, mn. dicateli.

Ruhr, die; vérhas; weisse —, fehér hasfolyás.

Rühren, cs. mozdit, mozgat; ér, elór; habar; kavár, megkavar; köpül; megér, megillet; megüt, megindít, meghat, elérzékenyít; er ist vom Schlage, vom Blige gerührt, megütötte a' szél, a' mennykő; Eher —, tojáat habarni; sich —, mordulni, mozogni, motaszanni; das rührt ihn nicht, ez nem indítja meg őt; die Trümmel —, megsörgetni a' dobot.

Rühren, der; kevert rántotta.

Rührhaft, der; keverőgató, (kohokban).

Rührfelle, die, Rührtrüffel, der; keverőkanál.

Rührtrife, Rührstange, die; keverőrud.

Rührtheit, das, Rührsteden, Rührstos, der; keverőfa, keverőbot.

Rührung, die; mozgás, megmozdítás; habarás, keverés; megindulás, megilletődés.

Ruin, die, Ruinen, t. rom, dűledék, omladék.

Ruin, der; romlás, vesszély, végveszedelem.

Rülp, der; bős, selbőségés, bőfenes; bonfordi, sajnálkó.

Rülpfen, k. böfög, selbőség, böföen.

Rum, der; rum, nádmészesz.

Rummel, der; zaj, láрма; tarattyu, zib; den — vertheu, érteni a' maga dolgához; im — laufen, általában venni.

Rummeln, die; csörgés, zörgés; tarattyu; viskó.

Rummeln, k. Rumpeln,

Rumor, der; zaj, láрма, csörgés-zörgés.

Rumoren, cs. zajog, lárma, csörög-zörög.

Rumorer, der; csörgő-zörögő.

Rumpelstimmer, die; zibkomra.

Rumpelstaken, der; zibláda, tarattyuláda.

Rumpeln, k. csörög, zörög; in das Zimmer hinein —, bedőlni, bebotorválni a' szobába.

Rumpeln, das; csörgés, zörgés.

Rumpf, der; derék, (állat, ruháé); garat, (malomban); mellény; derék, (ingé); kaptár; kászu; szár, (csizmác).

Rumpfen, cs. Antorgat, húsvon; die Nase, das Maul —, orrát Antorgatni, száját húzni-vonni.

Rund, mn. kerek, gömbölyű, gömbölyeg; kerek, egyenes, (felelet); kerek, (szám); das ist mir zu —, ezt nem értem. —, ih. kerekén, egyenesen; — heraus fagen, kerekén kimondani; — laugnen, kerekén tagadni.

Rund das; kerekesség, gömbölyűség; teke, gömböly.

Rundblätterig, mn. kereklevélű.

Runde, die; kerület; kerek, kör; örkerülés; örkerülök; in die —, kerékbe, körbe; köröskörül; in der —, sorban; die — thun, öröklet kerülni.

Runde, Rundheit, die; kerekesség, gömbölyűség.

Runden, cs. kerekít, kerekké v. gömbölyűvé csinál.

Rundfisch, der; kerekhal.

Rundgefang, der; körének.

Rundhüpfig, mn. kerekfejű.

Rundlich, mn. kerekded, gömbölyded.

Rundperle, die; gömbölyűgyöngy.

Rundschiff, das; kerek paiza; csukóka, (növény).

Rundschiffchen, das; kerek paizsocska.

Rundschur, die; selyemzaineg.

Rundung, Rundung, die; kerekítés, gömbölyítés; kerekesség, gömbölyűség.

Runde, die; szálkás betű-

jegy, (éjszaki népeknél); rovák.

Runde, der; herélt ló.

Runden, cs. herél (lovat).

Rundenchrift, die; szálkás betűk.

Rundenstab, der; rovás.

Runde, l. Runderl.

Runde, Runderbube, die; feher ezékla.

Runden, der; negy darab kenyér.

Runde, der; bonfordi, otromba.

Runde, die; redő, ráncz; Runden machen, összehúzni v. ránczba szedni homlokát.

Rundeilig, Rundeilig, mn. redős, ránczos.

Runden, k. és vh. redősödik, ránczosodik, meg-ránczosodik. —, cs. redőz, összeredőz, ránczol, összeránczol, ránczait, redőbe v. ránczba szed; die Stirn —, összehúzni v. ránczba szedni homlokát.

Rufen, cs. hajat meghúz; tép, kitép; mellest, kopaszt; einen —, valakit megszédni, megkopasztani.

Rupie, die; rupia, (pénz).

Ruppig, mn. rongyos; ezudar; nyomorú, szegény, (ajándék st.). —, ih. rongyosan; ezudarúl; — bezajhlen, ezudarúl fizetni.

Ruprecht, der; Robert, (szénv).

Rusheln, k. és cs. hurgyalodik.

Rushig, mn. és ib. hurgya; hurgyán.

Russe, der; muszka, orosz.

Russisch, mn. és ib. muszka, orosz; muszkául, oroszul.

Rüssel, der; szip, szivány, (bogaraké); orrmány, orny, (elefánté).

Rüsselsteige, die; csincsur, dongócska.

Rüsselstifer, der; sziszik.

Ruß, der; korom.

Rußartig, mn. koromnemű.

Rußbraun, das; koromfekete.

Rußbutte, die; koromkászu.

Rußig, mn. és ib. kormos; kormosan.

Rußland, das; Muszkaország, Oroszország.

Rußlöcher, mn. koromfeketek.

Rußbaum, der; állásfa; szilfa.

Rußbod, der; kecskeláb.

Rußbrat, das; állásdeszka.

Rußte, die; nyugalom; die Sonne geht nur —, a nap lenyugszik.

Rußen, cs. és k. készit, el-, fölkészit; készit, készíti magát (hoz, vez; ra, re); fölfelegyerez, fölfelegyerveketet; állást csinál.

Rüster, der; szil, szilfa, állásfa; jókori jávor.

Rüstern, mn. szilfa, szilfából való.

Rüstfaust, das; fegyverház, fegyverszerház.

Rüstig, mn. kész, fölkészült; erős, bátor.

Rüstigkeit, die; épség, erősség, ügyesség.

Rüststammer, die; fegyverkamara, fegyvertár.

Rüststetter, die; szekérodal.

Rüstsch, das; álláslyuk.

Rüststab, l. Ruffenstab.

Rüststiel, das; állásökét.

Rüststange, die; állásrúd.

Ráftag, der; nyugnap; szombat v. ünnepelőtti nap.

Rákung, die; készülés; készület; fölfegyverzés, fölfegyverkezés; fegyverek.

Rákswagen, der; társzeker; rabzseker, fuvar-zseker.

Rákzeug, das; eszköz, szeresim.

Rákzhen, das; vesszőcske.

Rakze, die; vessző, sup-

ra; mérőpózna; mony; esikló; róka fark; eitem kinde die — geben, gyermekket megvesszőzni; er ist der — schon autwachsen, kinőtt már a vessző alól: sich selbst ein — binden, maga magát megverni.

Rakzhenkraut, das; sziriai festőfű.

Rakzshen, k. csász; olcsász,

clafklik; die Sache will nicht —, nem akar menni v. sikerülni a' dolog; auf dem Hintern —, seggen csúzni.

Rakze, die; menyhal.

Rakzelt, cs. rász, fel-, meg-rász; sösköl; zököglet, zötyöglet.

Rakzelt, das; rászás, söskölés.

Rakztroh, l. Krummstroh.

S, das; S, (a' német a-ben 19-dik betű).

Sa! iss. uccsu! rajta!

Saal, der; terem, palota.

Saale, die; Saale, (folyam).

Saat, die; magvetés; mag, vetőmag; vetés, bevetett föld, elvetett mag.

Saatschne, die; magbab.

Saatsfeld, das; vetés, bevetett föld; vetőföld.

Saatsgurke, die; savanyító ugorka.

Saatsorn, das; mag, vetőmag; magross.

Saatschte, die; fekete varju.

Saatsperlen, l. Samenperlen.

Saatszeit, die; vetés' ideje.

Sabbath, der; szombat.

Sabbather, der; hétköznap.

Sabbathjahr, das; nyugév.

Sabbat, der, l. Geister.

Säbel, der; kard, szablya.

Säbelschne, der; kardvágás.

Säbeln, cs. l. Xfäbeln.

Säbenbaum, der; növény-szaga boróka, csiprusenyű.

Sache, die; dolog; ügy, per; tárgy; holmi, jószág, butor; das ist meine — nicht, ez nem az én dolgom; seine — verlieren, ügyét elveszteni; er hat schöne Sachen, szép holmija van; das geht nicht zur —, ez a' dologhoz v. tárgyhoz nem tartozik.

Sähschen, das; dolgocska, holmicake.

Sacherklärung, die; dolog' magyarázata, dologfejtés.

Sähsüßig, mn. és ik. ügyes, pörvesztos, ügyev. pere-vesztett; — werden, ügyét v. perét elveszteni.

Sähsundig, mn. és ih. dologértő; dologértőleg.

Sähslich, mn. dologbeli, tárgyheli.

Sähsgeister, das; tárgymutató, (könyvekben).

Sähs, der; százsz.

Sähsen, das; Szászország.

Sähsisch, mn. és ih. szász; szászul.

Säht, mn. és ih. csendes; halk, lassú; csendesen; halkkal, lassan; könnyen; das läßt sich — sagen, könnyű ezt mondani.

Sähsverständig, mn. és ih. dologértő; dologértőleg.

Sähsverständige, der; dologértő.

Sähswalter, der; ügyvivő, ügyvéd.

Sähd, der; száik; szácskó; zseb; térjmegetőcsa, vak-útcza; zu viel perreißt den —, sok a' mi sok; mit — und Paß, mindenesztül, czökostul mokostul.

Sähsband, das; szákmadzag.

Sädhem, das; zsákocska; zsebecske.

Sädet, l. Sädel.

Säden, cs. zsákba szed, zsákba tölt v. tesz; fal, sokat essik; megtölt, megrak (zsebet). —, vh. tömül, megtömül; ereszkedik, süllyed; spad, esik a' víz; nagy ránczokba áll (a' ruha). —, k. merül.

Säden, cs. visbe fojt v. futaszt (zsákba kötött).

Sädgans, l. Ärörfgans.

Sädgarrt, das; zsákháló.

Sädgasse, die; térjmeg-útca, vak-, zsákutca.

Sädgasse, die; csukahagedű, karvas.

Sädgeschwufft, die; tömlődög.

Sädinwand, die; zsákvázon, zsákdaróc.

Sädler, der; zsákkészítő; keztyűs.

Sädpeife, die; dada.

Sädpeifer, der; dudás.

Sädpistole, die, Sädpuffer, der; mordály, zsebpisztoly.

Sädträger, der; zsákhordó; szamár; gödény.

Sädwage, l. Federtwage.

Säcrament, das; szentség; (káromkodó szó).

Säcramentshäuschen, das; szentségház.

Säcramentiren, k. káromkodik.

Säcramentlich, mn. és ih. szentségi; szentséglég.

Säcristan, der; sekrestyés, egyházi.

Säcristen, die; sekrestye.

Sädebaum, l. Säbenbaum.

Säemann, der; vető, magvető.

Säemaschine, die; vetőmív.

Säem, cs. vet, magot vet. Säen, das; vetés, magvetés.

Säepfling, der; vetőeke.

Säer, der; vető.

Säesaf, der; vetőszák.

Säetuch, das; vetőruha.

Säeszeit, die; vetés' ideje.

Säffan, der; szattyán.

Säffanmacher, Säffanbertster, der; szattyános, szattyánkészítő.

Säffanfabrik, die; szattyángyár.

Säfflor, der; vad v. tói sáfrány; sáfrány-szekelet.

Säfran, der; sáfrány.

Säfranfarbe, die; sáfrányszín.

Säfrangelb, mn. sáfránysárga, sáfrányszínű.

Säfranzpflaster, das; sáfránytapsz.

Säfranbhl, das; sáfrányolaj.

Säft, der; nedv, lé; lé-sűrű; virica; erő, lélek, velő, (hosszédben): was er sagt, hat weder Kraft noch —, beszédnek sem ize sem hüze; lelketlen, velőtlen mind a' mit beszél.

Säftbirn, der; leves körte.

Säftblau, das, l. Läfms.

Säftfarbe, die; nedfesték.

Säftgrün, das; nedzöld.

Säftig, mn. nedves, leves.

Säftigkeit, die; nedveség, evesség.

Sägt, die; monda; rege; hír; mondás, beszéd; es geht die —, az a' hír van; feint — nach, beszéde után.

Säge, die; fűrész.

Sägeblatt, das; fűrészvas.

Sägeblock, der; fűrészelni való tőke.

Sägebock, der; fűrészláb.

Sägefisch, l. Schwertfisch.

Sägeförmig, mn. fűrészded, fűrészalakú, fűrész.

Sägegestelle, das; fűrészfa, fűrésznyel.

Sägeholz, der; fűrészher.

Sägemehl, das; fűrészpor.

Sägemühle, die; fűrészmalom.

Sagen, cs. mond; szól, beszél; parancsol; wie gesagt, mint mondtam; unter uns gesagt, köztünk legyen mondva; laß dir doch —, fogadj szót, halld meg; er hat vom Glück zu —, exer a' szerencseje; für jemand gut —, valaki mellett kezesnek lenni; was soll das —? mit teaz v. jelent ez? das will so viel —, ez annyit tesz v. jelent; er hat mir nicht zu —, nekem nem parancsol; es hat nicht zu —, semmit sem tesz; man sagt, azt mondják; ich habe mir — lassen, azt mondották, úgy hallottam.

Sägen, cs. fűrész.

Sägen, das; fűrészelés.

Sägenmuffel, der; fűrészizom.

Sägenstümb, der; fűrészműves.

Säger, der; fűrészlő.

Säger, Sägeschnäbter, der; fűrészorrú buvár.

Sägespänt, t. fűrészshulladék, fűrészszal.

Sähiband, das; posztószal.

Sähibuch, das; földadókönyv.

Sähleiste, die, l. Sähhleband.

Sähltweide die kecskefűz.

Sahnbrechel, die; tejfölös pe-
recs.
Sahne, die; tejföl.
Sahnfrau, die; tejfölös asz-
szony.
Sahnkäse, der; színsajt.
Saitte, die; hár; die Sait-
ten röhren, megpengetni
v. megrezgetni a' huro-
kat; die Saiten zu hoch
spannen, a' hurokat meg-
feszíteni, sokat kívánni.
Saiteninstrument, das; hú-
ros hangszer.
Saitenmacher, der; húrcsi-
nló.
Saitenspiel, das; hárszene;
húros hangszer.
Salamander, der; tüzgyík,
szalamandra.
Salariten, Salarium, l. Bes-
földen, Besoldung.
Salat, der; saláta.
Salatford, der; salátako-
sár.
Salatkrüssel, die; salátatál.
Salbader, der; kuruzsoló;
fecsegő.
Salbaderer die; kuruzsolás;
fecsegés.
Salbe, die; ír, kenőcs; ha-
jódeget.
Salben, es. megken, ír-
rel v. kenőccsel be-
megken; ken, fölken (pap-
nak st.).
Salbenbüchse, die; írszelen-
cse, írbörbönocse, kenőcs-
millye.
Salben, die; zsálya.
Salbepflig, der; zsályas-
ecset.
Salbengrau, mn. zsályas-
zürke.
Salbepfl, das; zsályolaj.
Salbepflraud, der; zsályas-
bundi.
Salbepweide, die; zsályas-
fűz.

Salbbhl, das; kenetolaj.
Salbung, die; írzés, meg-
kenés; ibletés.
Salben, das; termecsko,
palotácska.
Saline, die, l. Salzwerk.
Salin, der, l. Lachs.
Salviae, der; szalamia,
kugyanyó.
Sälmling, der; szemling,
(hal).
Salome, die; Salomé, (nő-
növ).
Salomo, der; Salamon, (fi-
növ).
Salomonsfingel, das; sok-
büttykű gyöngyvirág, pec-
seles gyökér.
Salpeter, der; salitrom.
Salpeterartig, Salpetericht,
mn. salitromos, salitrom-
nemű.
Salpetererde, die; salitro-
mos föld.
Salpeterfraß, der; falmál-
lás.
Salpetergeist, der; salitrom-
szesz.
Salpetergrube, Salpeterhüt-
te, die; salitromhuta, sa-
litromfőző.
Salpetrig, mn. salitromos.
Salpetersäure, die; salitrom-
sav.
Salpeterschaum, der; salit-
romhab.
Salpetersieder, der; salitrom-
főző.
Salpetersiederer, die; salit-
romfőző.
Salutiren, es. köszön v.
tisztelkedik (katona mód-
ra).
Salve, die; köszöntőlövés,
üdvöves.
Salvegarde, die, l. Schug-
wache.
Salviren, es. l. Rettzen, Bers-
gen.

Salvconductus, der; szar-
badmenet; batorságlevel,
talomlevel.
Sals, das; só; olmasság,
erő, só (hezszédben st.).
Salzabgabe, die; sóadó.
Salzaber, die; sóér.
Salzamt, das; sóhivatal, só-
tisztaság.
Salzarbeiter, der; sómunk-
kás.
Salzartig, Salzigt, mn. só-
nemű, só.
Salzbeamte, der; sótiszt.
Salzbereiter, der; sókerülő.
Salzberg, der; sóhegy.
Salzbergwerk, das; sóbá-
nya.
Salzblüthe, die; sóvirág.
Salzbrühe, die; sólé; só-
lé.
Salzbrunnen, der; sókút.
Salzbüchse, die; sómillye.
Salzbüffel, das, l. Salzme-
stl.
Salzen, es. sóz, megsoz.
Salzen, das; sózás.
Salzerde, die; sóföld.
Salzfaß, das; sóhordó; só-
tartó, sószelencze.
Salzfisch, der; só hal.
Salzfleisch, das; besózott
hús.
Salzfluß, der; sóoldu; só-
csuiz.
Salzfuhre, die; sófuvar.
Salzgest, der; sósav.
Salzgericht, das, l. Salz-
amt.
Salzgeschmack, der; sóíz.
Salzgewerk, der; sórészvö-
nyes.
Salzgrube, die; sóakna.
Salzgurte, die; sóa ngor-
ka.
Salzhandel, der; sóárusítás.
Salzhändler, der; sóáros.
Salzhausen, der; sórakás.
Salzhaus, das; sóház.

Salzhecht, der; sós csuka.
 Salzhöfe, der; sókufár.
 Salzig, mn. só.
 Salzigkeit, die; sósság.
 Salzkasten, der, Salzkiste,
 die; sószekrény.
 Salzkloß, der; sórög.
 Salzknappe, Salzknecht, der;
 sófőző szolgál.
 Salzorb, der; sókas.
 Salzorn, das; sószem.
 Salzfotie, die; sófőző kuny-
 hó.
 Salzfrant, das; savor.
 Salzfunden, der; sós le-
 pény.
 Salzflaße, die, Salzstein, der;
 só s. tó.
 Salzfate, die; sóló.
 Salzfäde, der; sónyalató;
 nyalósó,
 Salzmagazin, das; sórak-
 tár.
 Salzmeßer, der; sómérő.
 Salzmeße, die; sószelence.
 Salzmißle, die; sómalom;
 sódaráló.
 Salzniederlage, die; sórak-
 hely.
 Salzordnung, die; sórende-
 let.
 Salzpfanne, die; sókazan.
 Salzpfanne, die; só növény;
 epres savor.
 Salzprobe, die; sóvizsgá-
 lat.
 Salzsquelle, die; sókút, só-
 forrás.
 Salzrinde, die; sókéreg.
 Salzrinne, die, l. Salz-
 trog.
 Salzfauer, Salzfäuer, mn.
 sósavas.
 Salzfäule, die; sószobor,
 sószlop.
 Salzfäurer, die; sósav.
 Salzfäufel, der; sóárulás,
 sókufárság.

Salzfaum, der; só s. hab;
 jepedő sóhab.
 Salzfäufel, der; sóáros, só-
 kufár.
 Salzfäufel, das; sóbajó.
 Salzfäufel, der; sóirnök.
 Salzfäufel, der; só s. tó.
 Salzfäufel, der; sófőző.
 Salzfäufel, die; sófőzős.
 Salzfäufel, der; sópajta.
 Salzfäufel, der; só s. tó.
 Salzfäufel, die; sóadó.
 Salzfäufel, das; egy sóset
 só.
 Salztrog, der; sóválu.
 Salzwage, die; sóvizmér-
 leg.
 Salzwasser, das; sóviz; só
 víz.
 Salzwirk, das; sóbánya, só-
 akna.
 Salzwiesen, das; sógy.
 Salzwirter, der, l. Salz-
 fäufel.
 Salzsöl, der; sóvám.
 Samen, der; mag; ondó,
 férhmag; maradék, nem-
 zetség; halivadék.
 Samenader, die; ondóér.
 Samenbaum, der; magfa.
 Samenbläschen, das; ondó-
 hólyagcsa.
 Samenbruch, der; ondó-
 sérv.
 Samenflüß, der; magbal-
 tenyészhal.
 Samenfluß, der; ondófo-
 lyás.
 Samengefäße, t. ondóedé-
 nyek.
 Samengehäufel, das; mag-
 rejtó.
 Samenhandel, der; magke-
 reskedés.
 Samenhäufel, der; magke-
 reskedés.
 Samenhilfe, die; magtok.
 Samenholz, der; magkáposz-
 ta.

Samenforn, das, l. Saats-
 fonn.
 Samenfrant, das; magká-
 poszta; uszány; vidra-
 csaiikkászár.
 Samenmüß, die; magtej, fe-
 jet.
 Samenperle, die; apró gyöngy.
 Samenrichte, die; becso.
 Samenringel, der; kocsan,
 magazár.
 Samenraub, der; himpor,
 magpor.
 Samenröhren, das; ondó-
 állatka.
 Samenringel, die; vetemény-
 magok.
 Samenringel, der; irha-
 gyártó, irhatimár.
 Samenringel, der; irha-
 gyártás.
 Samenringel, das; irha.
 Samenröhren, der; holmi-
 szekrény; vizfogó, (mal-
 moknál).
 Samen, cs. gyűjt, össze-
 gyűjt, összeszed; hal-
 mos, rakásra gyűjt. —
 vh. gyűl, gyűlekezik, ösz-
 szegyűl, összegyűlekezik;
 s. tó —, magát összeszed-
 ni, magához térni.
 Samenplab, der; gyű-
 hely.
 Samenwort, das; gyűjtő-
 név.
 Samen, der; bársony.
 Samenartig, mn. bársony-
 nemű.
 Samenband, das; bársony-
 szalag.
 Samenbaum, die; ama-
 rant, bárling, bársonyvi-
 rág.
 Samenbüßel, die; bársony-
 kefe.
 Samen, mn. bársony,
 bársonyból való.

Sammelfabrik, die; bársonygyár.
 Sammetgras, das; tollkálász.
 Sammetstüchchen, das; vízi guvat.
 Sammettuch, der; bársonykalap.
 Sammettfeid, das; bársonyruha.
 Sammetfragen, der; bársonygallér.
 Sammettübe, die; bársonycipka.
 Sammetnefte, die; rózsás konkoly, kassai rózsá.
 Sammetpappel, die; selyemsárda; mahola-ziliz.
 Sammetrose, die; selyemrózsá; rózsás konkoly.
 Sammettühl, der; bársonyszovata.
 Sammetweber, der; bársonyszövő, bársonytáka.
 Sammetweid, mn. bársonypuha, bársonypuhaságu.
 Sammetweste, die; bársonymellény.
 Sammler, der; gyűjtő, szedő.
 Sammlung, die; gyűjtés; gyűjtemény.
 Sammt, ib. és ej. mindnyájan; -val, -vel együtt.
 Sammtlich, mn. és ih. minden, egész; mind, mindnyájan; mindössze.
 Samstag, l. Sonnabend.
 Sanct, l. Heilig.
 Sanctificiren, cs. szentítész v. nevez.
 Sand, der; homok, fővény, fővény, porond; sinem — in die Augen streuen, valakit megvakítani, elámitni.
 Sandale, die; himes cipő.

Sandallee, die; fővenyzelt sétasor.
 Sandbanf, die; zátony, fővenytorlat.
 Sandbeers, die; kukojca' bogója, medveszöbő.
 Sandberg, der; homokhegy.
 Sandbohler, der; fővenysuró, (kútsuróknál).
 Sandbüchse, die; homokmillye, porzórtató; síványhomokos tartomány.
 Sandborn, der; hipósa.
 Sandel, der, Sandelholz, das; szantálfa.
 Sanden, cs. fővényez, ki, megfővényez; homokkal v. poronddal be-, meghint.
 Sandendie, die; piczi válpikk.
 Sanber, der; szálló, Tóbiás' hala.
 Sandfloh, der; huro-bolha.
 Sandform, die; fővenyminta, (vasokokban).
 Sandgegend, die; homokos táj v. vidék.
 Sandgras, das; fővenyzimbor; ziláltfejű kásafű.
 Sandgras, der; porond.
 Sandgrube, die; fővenybánya.
 Sandgrund, der; homokföld, fővényes föld.
 Sandgus, der; fővenyöntet.
 Sandhaargras, das; fővenyzimbor.
 Sandhabsichtant, das; káka-kakics.
 Sandhafter, der; borostás zab.
 Sandhügel, der; fővenydomb, homokhalom.
 Sandig, mn. fővényes, homokos, porondos.
 Sandinsel, die; homoksziget.

Sandläufer, der; csingolány.
 Sandfarren, der; fővenytaliga.
 Sandfärner, der; fővenytaliga.
 Sandkasten, der; fővenyláda.
 Sandkloß, der; fővenyrög.
 Sandkorn, das; fővenyszem. homokszem, porondszem.
 Sandkraut, das; homokhúr.
 Sandkuchen, der; (lepénysaj).
 Sandläufer, der; porondlakó, (madárnem); homokos libuz; csingolány; fővenyóra.
 Sandlilie, die; ágatlan hőslye.
 Sandmann, der; kőporáros.
 Sandriethgras, das; homokos.
 Sandrohr, das; lengenád, homoknád.
 Sandsock, der; fővenyszák, homokzsák.
 Sandstießer, der; fővenypala.
 Sandstein, der; fővenykő, homokkő.
 Sandtorte, die; omoltorta.
 Sanduhr, die; fővenyóra, porondóra.
 Sandweg, der; homokos út; fővenyzett út.
 Sandweibe, die; homokfűz, porond; szivós fűz.
 Sandwürste, die; homokpuszta.
 Sanft, mn. szelíd, (erkölcs st.); lágy, puha, (moh st.); csöndes, lassú, (szó, eső st.); szelíd, gyöngö, (fény st.). —, ih. szeliden, szeliddél; csöndesen, lassúlan.
 Sänfte, die; gyaloghintó.

Säntenträger, der; gyalog-
hintós.
Santtheit, die; szelidség;
csöndesség, lassudság;
légyág.
Santtmuth, Santtmuthigkeit,
die; szelidség.
Santtmüthig, mn. és ih.
szelid, jámbor; szeliden,
jámborúl.
Sang, der, l. Gesang.
Sänger, der; énekes; ének-
lő; dalnok.
Sangvinsif, mn. bővérű,
vérmes; eleven; ábrán-
dos, könnyelmű.
Sanft, der; gombornyó;
herki sapóca; ötlevelű
fogasír.
Saphir, der; zafír, (drága-
kő).
Saphirblau, mn. zafírkék.
Saphireu, mn. zafír, zafír-
hól való.
Saphirubin, der; zafír-
bin.
Sappe, die; alút, alárok
(váróvásnál).
Sappen, k. árkász, alár-
kol.
Sapper, der; árkász.
Sapphis, mn. sapphói.
Sappireu, Sappirer, l. Saps-
pen, Sapper.
Sarbest, die; állób.
Sarbestenbesthe, die; állób-
id.
Sarbestensalat, der; állób-
saláta.
Sarder, der; karniol, (drá-
gakő).
Sardinien, das; Sardinia.
Sardinier, der; sardiniai.
Sardinsif, mn. sardiniai.
Sars, der; koporsó.
Sarsak, der; szablya, ka-
szab.
Sarsaparille, die; szárcsa-
gyökér.

Sarter, der; hajótörv.
Sassafras, der; szaszafrász,
(gyógyfa).
Satan, der; sátán.
Satanisch, mn. és ih. sátán;
sátánul, sátán módra.
Satin, der, l. Halbtaffel.
Satt, mn. jóllakott, elé-
gült, elégedett, tele; e-
lég; eltelt, (val, vel),
megünt (valamit); sif —
essen, megát tele enni;
ich bin —, jól laktam;
ein satter Wagen, tele
gyomor; ich habe es langit
—, régen elteltem vele-
—, ih. jóllakva, megelé-
gülve; eléggé.
Sattel, der; nyereg.
Sattelbein, das; töröknyer-
eg, nyeregcsont.
Sattelbad, das; nyereghátu
fürdő.
Sattelbede, die; csótár, nye-
regterítő.
Sattelbrud, der; túr.
Sattelsgurt, der; nyereghe-
veder.
Sattelholz, das; nyeregfa.
Satteltammer, die; nyereg-
komra.
Sattelfuch, der; nyergelő,
nyergelő szolgál.
Sattelfissen, das; nyereg-
párna.
Sattelnopf, der; nyeregká-
pa.
Satteln, cs. nyergel, meg-
nyergel.
Sattelferd, das; nyerges-
lő.
Sattelpfister, das; nyereg-
párna.
Sattelfasthe, die; nyeregtás-
ka.
Sattelwagen, der; nyerges
kocsli.
Sattelszug, das; nyeregszer-
szám.

Sattelsweide, die; nyereg-
szög.
Satttheit, die; jóllakottság,
elégültség; elteltég.
Sättigen, cs. megelegít, jól
tart, (étellel); sif —,
megelegíteni; jól lakni.
Sättigung, die; megelegítés,
jöltartás.
Sattler, der; nyeregyártó,
nyerges.
Sattlerhandwerk, das; nye-
reggyártóság, nyergesség.
Sattiam, mn. és ih. ele-
gendő, elégőséges; eléggé;
es ist — bewiesen, elég-
gő he van bizonyítva.
Saturn, die; szatörja, (nó-
v ny).
Saturnus, der; Saturnus.
Satur, der; satyrus, liget-
isten.
Satze, die; *gúnyor*, gúny-
irat.
Satzenführer, der; gúny-
író.
Satyrifer, der; gúnyköltő.
Satyrif, mn. gúnyoló, *gú-
nyoros*.
Satyrifiren, cs. és k. *gú-
nyorol*, gúnyol, gúnyo-
lódik.
Satz, der; szokás, ugrás;
üledék, ágya v. alja v.
sepreje (valaminek); be-
tétel, (játéknál); tétel,
(logikában); árszabás.
Satzbaum, der, Satzweide,
die, l. Sebling.
Satzhafte, l. Sebhafte.
Satzung, die; árszabás; ren-
delés.
Satz, die; dísznő, sertős;
emse, gőnye, kocza, eme-
v. kocsdísznő; mocsok.
dúsznő; piszkos v. szeny-
nyes személy, dísznő.
Saub, die; Száva, (folyam).
Saubere, die; ebszűlő.

Saubeller, ber; disznófűrkész.	Sauerleer, ber; madársódi; madárlórom.	Sauser, ber; iszákos, rézszeg.
Sauber, mn. tiszta, szennyetlen, csinos, diszes, szép; furcsa, rendez; ein sauberer Vogel, szép madár, gyönyörű virágzál. —, ih. tisztán, csinosan, szépen.	Sauerleesal, das; sókaszav.	Sausgefäß, das, Sausgefäßschaft, die; ivólárság.
Sauberfeit, die; tisztaság, csinosaság.	Sauerlohl, ber, Sauertraut, das; savanyú káposzta.	Sauslich, ber; közönséges delin.
Säubern, cs. tisztít, tisztogat, megtisztít.	Säuerlich, mn. és ih. savanyús; savanyúsán.	Sauslieb, das; ivódal.
Säuterung, die; tisztítás, tisztogatás.	Säuerlichheit, mn. savanyúds.	Säugamme, Säugerinn, die; szoptató dajka; szoptató sz.zony.
Saublume, die; pongyola pitypang.	Säuerling, ber; sóka; borvís; savanyú alma v. szőlő; keserű galocsa.	Saugblume, die; tarka fogandó, tarka kenderfű v. vajfű.
Saubohne, die; disznóbab.	Sauern, k. savanyodik, megsavanyodik, savanyúl, megsavanyúl.	Saugferkel, das; szopos malac.
Sauberite, die; disznóserte.	Säuern, cs. savanyít, megsavanyít.	Saugfleisch, ber; ragadó-gályagánc.
Saubrud, ber; disznótúrás.	Sauerstich, mn. és ih. fanyar, komor, kedvetlen, mogorva; komoran, mogorván.	Saugesäcke, t. szívó edények.
Sauftisch, die; dudvacorhóka.	Sauerstoff, ber; savító.	Saughorn, l. Ruffstänchen.
Saubrück, ber; disznószar.	Sauerstoff, mn. és ih. savanyúds; savanyúdsen.	Saugfals, l. Nischfals.
Sauen, k. disznócodik.	Sauertrig, ber; kovász.	Saugelantum, l. Nischlantum.
Sauer, mn. savanyú; bajor, keserves, nehéz, (munka st.); fanyar; kedvetlen, komor; saure Milch, aludttej; ein saures Gesicht haben, fanyar v. kedvetlen arccsal lenni; das fohet mir sauer Schwelz, sok bajba v. fáradságba kerül ez nekem.	Sauertröpfel, die; komorság, mogorvaság.	Saugen, k. és cs. rh. szí, szívogat; szopik, szopogat; emik, szopik; das Kind hat gefogen, szoptott v. emelt a' gyermek; an einem Knochen —, csontot szopogatni; in sich —, magába színi; aus den Fingern —, ujjából szopni.
Sauer, ber, l. Sauertrig.	Sauertröpfel, mn. és ih. komor, mogorva; komoran, mogorván.	Saugen, das; szivás; emés, szopás.
Sauerampfer, ber; erdei-sóka-lórom; sóka.	Sauerwasser, l. Sauerbrunnen.	Säugen, cs. szoptat, emlél, emtel.
Sauerbraten, ber; savanyú sült v. pöcseny.	Saufang, ber; vaddisznófogs.	Säugen, das; szoptatás, emlélés, emtelés.
Sauerbrunnen, ber; borkút, savanyúvízforrás; borvís, savanyúvíz.	Saufaut, Sausbruder, ber; nagyiható.	Sauger, ber; szopos (hárány st.); ragadó-gályagánc.
Sauerborn, ber; sókaborholya, lednyosom.	Saufen, k. és cs. rh. iszik; rézszegkedik, iszik; sich zu Tode —, magát agyon inni.	Saugeröhre, die; szivorny.
Säueren, die; disznóság; disznócodás.	Sausen, das; ivás; rézszegkedés, ivás.	Saugerüssel, ber; szip, szivány.
Säuerlich, ber; ezetmes,	Sausengel, ber; kónköves kocsord.	Säugerthier, das; emlős állat.

Saugwerk, das; asivatyu-
mü.
Saugling, der; szopos,
csöcsémő; szoposgyermek.
Saugloch, die; mit der —
säuten, ocsmányságokat be-
szélai.
Sauhaf, Sauhagb, die; disznó-
vadászat.
Sauhirt, l. Schweinhirt, Sau-
treiber.
Sauhund, l. Saubeller.
Saugel, l. Schweinigel.
Säuflü, mn. és ih. ocs-
mány, tisztátalan, för-
telmes; ocsmányul, tisztá-
talanul, förtelmesen,
disznóul.
Saufaffen, der; disznóket-
recz.
Saufert, der; disznó, pisz-
kos (ember).
Saufoben, der; hidas, disznó-
ól.
Saufraut, das; polyvahor-
dó; bodza-tákajak; por-
csin; csillár; levestikon;
medvetapsir; maszlagos
nadragulya; bolondító csal-
matok.
Saufade, die; vaddisznó-
fertő.
Säuflü, das; oszlopocaka.
Säule, die; oszlop; szob-
or, oszlopkép; gyámol,
oszlop.
Saufeben, das; disznóélet.
Saufeder, l. Schweinfeder.
Säulen, cs. oszlopoz, szob-
roz.
Säulenförmig, mn. és ih. osz-
lopdad, oszlopalakü;
oszlopdadon.
Säulenfüß, der; oszlopláb.
Säulengang, der; oszlopsi-
kátor, oszlopköz.
Säulengefime, das, Säulen-
stumpf, der; oszlopfő, osz-
loppáta.

Säulenlaube, die; csarnok;
oszloptornác.
Säulenordnung, die; oszlop-
rend.
Säulenchaft, der; oszlop-
derék.
Säulenstein, l. Basalt.
Säulenstellung, die; oszlop-
állítás.
Säulenstuhl, der; oszlop-
talp.
Säulenweite, die; oszlop-
köz.
Säulenwerk, das; oszlopszat,
oszlopmű.
Saum, der; szegély, szel-
gés; szél, párkány.
Säumen, cs. szeg, beszeg.
Säumen, das; szegés, be-
szegés.
Säumen, k. és cs. késik,
késedelmez; késelel, kés-
let.
Säumen, das; késedelmezés;
késés.
Saumfarrn, der; repő.
Säumig, l. Saumfelig.
Saumpferd, Saumros, das;
terehhordó ló.
Saumfattel, der; terehnye-
reg.
Saumfelig, mn. és ih. ké-
sedelmes, lassu; kése-
delmesen, lassan.
Saumfeligkeit, die; késedel-
meség, késedelmezés.
Saumstier, das; terehhor-
dó állat.
Saumutter, l. Mutterfchwein.
Saumst, das; sárfézek.
Sauroch, der, l. Sauerborn,
Berberisstrauch.
Säure, die; sav; savanyú-
ság.
Sauride, l. Saubeller.
Saurstiel, der; disznóorr.
Saus, der, l. Sausafe.
Sausack, der; tüttüs, disznó-
puczor.

Sauschneider, der; disznó-
berelő.
Sauschwemme, die, l. Saus-
lache.
Säuseln, k. susog, suhog,
suttog.
Säuseln, das; susogás, su-
hogás, suttogás.
Sausen, k. züg; cseng (a'
fül).
Sausen, das; zügás; csen-
gés, (fülben).
Saufewind, der; zügő szél.
Saufieß, der; vadásznyárs,
vadászdárda.
Saufstall, l. Schweinstall.
Sautreiber, der; disznóbajtó;
disznópásztor.
Sautreg, der; disznóvályu.
Savovertohl, der, l. Wirt-
sching.
Sbitre, der; poroszló, (ole-
szoknál).
Scabiose, die; sikkantyú.
Scammontienharz, das; kam-
monagyanta.
Scepter, l. Zepster.
Schaf, Schaam, Schaar x.
l. Schaf, Scham, Schar x.
Schabaas, das; hurnya.
Schabe, die; moly, csótán;
pinczebogár; vakaróvas.
Schäbe, die; pozdorja.
Schabebaum, Schabeboch, der;
timárhak.
Schabeblech, das, Schabe-
stinge, die; vargakés.
Schabeisen, das; húsoló
(vargaknál).
Schabmesser, das; vakaró-
kés.
Schaben, cs. vakar.
Schabenkraut, das; molyű-
ző farkkoró, molyfü; a-
rangyopár; mocsári rozsa-
dabura; rubiánka.
Schabwelle, die; hurnya-
gyapju.

Szádig, mn. rühes, seny-nyedékes; kopott.
 Szádfáster, der; porva.
 Szábrade, die; csótár, lóterítő.
 Szábfel, -bas; dörzsölék, vakarék.
 Szád, bas; sakk; — spie-ten, sakkozni; — bieten, sakkot adni.
 Szádfelume, die; kocskáshatkolu.
 Szádbrett, bas, Szádfafel, die; sakktabla.
 Száder, der; lator.
 Száderer, die; csere-bere, adás-vevés.
 Száderfren, bas; villake-reszt, latorkereszt.
 Száderu, k. és cs. cserél-berél, ad-vevés.
 Szádmatt, mn. és ib. tenk-sakk; bágyadt, lankadt; der Kbuisz ist —, tenk a' király; er ist gan; —, oda van.
 Szádfpiel, bas; sakkjáték.
 Szádfstein, der; közlogény, (sakkban).
 Szádt, der; kütakna.
 Szádfel, die; katulya, do-bosz; eine alte —, vén szatyor.
 Szádfelbedel, der; katulya-födél, dohosfödél.
 Szádfelham, der, Szádfel-ten, bas; mezei surló; kannamosó; löfark-usszsp-káll; hűdös vízal.
 Szádfelmacher, der; ka-tulyás.
 Szádfelmann, Szádfel-fräuer, der; katulyaá-ros.
 Szádfelst, cs. katulyába tess v. rak; surlóval dör-zsöl.
 Szádfsten, cs. négyzetes,

Szádfsten, cs. marhát öl v. vág (a' zsidó).
 Szádfster, der; zsidó mé-száros.
 Szádfthut, der; bányássü-veg.
 Szádftraut, bas; nyúlre-kettye; seprőjenester; hó-lyagos kukuba.
 Száde, l. Szedé.
 Szádbar, l. Szádhast.
 Száde, Száden, der; kár; ártalom, sérelem; vesz-tesség; kár; sérültség, seb; szerencsétlenség, kár; mit Száden verkaufen, kárral v. veszteséggel, ad-ni; das thut Ihnen fei-uen Száden, ez nincs kegyednek ártalmára v. kárára; das gericht mir zum Száden, ez sérel-memre van; Száden tei-den, kárt vallani; Sza-den machen v. zufügen, kárt tenni v. okozni; er hat einen Száden am Kopfe, am Auge, seb van a' fején, szemén; es ist Száde um ihn! kár ér-rette! Száde das ist kár, hogy ist; mit Száden wird man flug, kárral tanul az ember.
 Szádel ist, l. Szedel ist.
 Száden, k. kárt tesz v. csinál v. okoz; árt; das kann nicht —, ez sem-mit sem ártthat; einem andern —, másnak kárt tenni, v. másnak ártani.
 Szádenfreund, die; kárö-röm.
 Szádenfroh, mn. és ih. kár-örvendő; kárörvendőleg, kárörvendve.
 Szádenfroh, der; kárör-vendő.
 Szádhast, mn. rongált, rom-

ladorott, rozszant, hi-bás, sérült; hiányos, (könyv stc.).

Szádhastigkeit, die; ron-gáltág; hibáság.

Szádfisch, mn. káros, ár-talmas; kártékony. —, ih. károsan, ártalmasan.

Szádfischheit die; károság; ártalmasság; kártékony-ság.

Szádflos, mn. káratlan, kár-mentes; ép, hibátlan; einen — halten, valakit káratlanítani, valaki' ká-rát megteríteni v. kipót-lani; sich — halten, magát kármentessé tenni v. megkáratlanítani.

Szádflosshaltung, die; kárat-lanítás, kármentesítés, kár-terítés, kárpótlás.

Szádflossigkeit, die; káratlan-ság, kármentesség.

Száf bas; juh, birka; jer-kejuh; barka, birke; gya-lu; hárgyu (ember).

Száfampfer, der; madárló-rom.

Száfblatter, t. jubhimlö, bárányhimlö.

Száfbo, der; kos.

Száfbutter, die; juhvaj.

Száfbus, bas; juhocsa; birkácska; barka; bárány-felbö; der Himmel ist voll —, bárányos, bar-fás, kínáros az ég; er hat sein — ins Trodne gebracht, gondját viselte magának.

Száfser, der; juhász; ba-csó; juhászgazda, juhós-gazda.

Száfserer, die; juhfejőte, juh-tanya; juhváj.

Száfsergedicht, bas; pász-torköltemény, pásztordal.

Schäferhund, *ber*; komondor, juhász v. kutya.
 Schäferhütte, *die*; juhászvi-tyilló, juhászkunyhó.
 Schäferlieb, *das*; juhászdal.
 Schäferpeife, *die*, Schäferrohr, *das*; juhásztillinkó.
 Schäferstiel, *das*; pásztori asinjáték.
 Schäferstab, *ber*; juhászbot.
 Schäferstunde, *die*; pásztoróra.
 Schäferstafel, *die*; juhászta-risznya.
 Schaffen, *cs. rh. alkat, temremt.*
 Schaffen, *cs. szerez, megszerz, előállít; szerez, vessz; dolgozik; munkálódik, foglalatoskodik; parancsol; mit dir habe ich nicht zu —, veled semmi dolgom v. közsöm; was — Sie? mit parancsol kegyed? vom Hasse —, leradni a' nyakáról; eis nem Geld —, valakinek pénzt szerezni; bey eis nem Meister als Geseß —, valamely mesternél legényeképen dolgozni; das schaffst nicht, ez nem használ; v. nem ér semmit.*
 Schaffelsch, *das*; jubhús.
 Schaffner, *ber*; sáfár, gondviselő; majoros, gazda; fuvarszersz.
 Schaffneren, *die*; sáfárság; majorosság.
 Schaffot, *das*; vesztőpad, vesztőhely.
 Schaffgarbe, *die*; egérfarkú csicskóró, csicsfark.
 Schaffhaut, *die*, Schaffell, *das*; jubhór, (készítetlen.)
 Schaffhütchen, *das*; magzat-ing, bárányburok.

Schaffhirt, *ber*; juhász, juh-pásztor.
 Schaffhürde, *die*; jubkosár, juhtanórok.
 Schaffhusten, *ber*; bárányhu-rut.
 Schaffmeel, *das*; lámatove-ve, álteve.
 Schaffsie, *ber*; juhsajt.
 Schaffnecht, Schäfernecht, *ber*; juhászbojtár.
 Schaffsam, *das*; jerkebá-rány.
 Schaffsaus, *die*, l. Schaffsü-ße.
 Schaffleder, *das*; jubhór, (ki-készített).
 Schafflinse, *die*; pukkantó du-dafürt; tarka kornilla.
 Schafflinfenbaum, *ber*; puk-kantó dudafürt, hólya-gos borsófa, varjuköröm.
 Schafforbete, *die*; jubmo-gyóró, juhgyolyó.
 Schaffmilch, *die*, l. Schafs-jäße.
 Schaffmilch, *die*; juhtej.
 Schaffmist, *ber*; juhganaj, juhtrágya.
 Schaffmutter, l. Muttertschaf.
 Schaffpelz, *ber*; juhászbun-dás.
 Schaffpoden, l. Schaffblattern.
 Schaffschere, *die*; jubollo, juh-nyíró olló.
 Schaffscherir, *ber*; juhnyíró.
 Schaffschur, *die*; juhnyírás.
 Schaffstopf, *ber*; bárnyu, buta (ember).
 Schaffstüßsig, *mn. és ih.* bár-nyu, együgyű; bárgyan, együgyűn.
 Schaffstall, *ber*; jubistálló.
 Schafft, *ber*; nyel, szár, (gerelyó st.); derék, (osz-lopó st.); agy, (puskáké st.), szár, (csizmáké st.); csök.
 Schafften, *cs.* nyelez, meg-

nyelez (gerelyt st.); szá-rat csinál (valaminek); ágyaz, megágyaz (puskát st.), ágyat v. agyat csinál (pistolyoknak st.).
 Schafften, *das*; nyelezés; á-gyazás.
 Schaffbaum, *ber*, Schaffheu, *das*, l. Schaffstehalm.
 Schaffvieh, *das*; jubbarom.
 Schaffweide, *die*; jublegelő.
 Schaffwolke, *die*; jubgyapju.
 Schaffwürde, *die*; kullancs. atka.
 Schaffwürst, *die*; juhtenyész-tés.
 Schafal, *ber*; sakál, (ebfal).
 Schäfer, *ber*; enyelgő, tré-fás (ember); *enyel*, tré-fa.
 Schäferes, *die*; enyelgés, tréfalódás; *enyel*, tréfa.
 Schäferin, k. enyelg, tréfa-lódik.
 Schafel (Schafel), *ber*; sál, (kendőfal).
 Schaf, *mn.* izetlen, izeve-szett, (szeszcs ital); sü-letlen, izetlen, (beszéd st.).
 Schäße, l. Färse.
 Schafbrett, *das*; széldessza.
 Schäßen, *das*; csészécske; hudszáscska.
 Schafe, *die*; csésze; fud-za; mérlegserpenyő; héj; hüvely, tok, (babó st.); köröm, (juhé st.), nvel-tok, (késé st.); könyv-tábla.
 Schafen, l. Beschafen és Aus-schafen.
 Schäßen, *cs.* hánt; le-, meg-hámoz; héjból kifejt (pe-tét st.); sic ist wie ein geschältes Ei, igen csinos és tisztá. —, vh. hám-lik; el-, leválik.
 Schäßengst, l. Beschälter.

Schaff, ber; csintalan, pajkos; csalfa; csempe.
 Schaff, Schaffhaft, mn. csintalan, pajkos; csalfa; csempe. —, ih. csintalanul, pajkosan; csalfán; csempeben.
 Schaffhaftigkeit, Schafftheit, die; csintalanság, pajkosaság; csalfaság; csempe-ség.
 Schafftauge, das; csalfa v. csintalan, (személy).
 Schafftrucht, der; gonosz szolga.
 Schafftuarr, der; álbolond.
 Schak, der; hang; szó; hangszó.
 Schaken, k. r. és rh. hangrik, hangot ad.
 Schakelnd, mn. hangos, (kacsaj st.).
 Schakelraut, das; farkashoroszlán.
 Schakel, das; hanglik, (hegedőn, fuvólán st.).
 Schakelmesser, der; hangmérő.
 Schakelstüb, das; hangvég, hangkarima, (kürtön, trombitán st.).
 Schakmen, l. Kufschakmen.
 Schakmeye, die; pázsrti síp, tárogató.
 Schakotte, die; mogyoróhagyma.
 Schakten, k. hánik, cselekszik, parancsol, tesz st. (-val, -vel kénye v. tetesze szerint); Gott — lassen, istenre bízni v. hagyni.
 Schakthier, das; héjas v. teknős állat; kagyló.
 Schakthier, das; szökőév.
 Schaktuonat, der; szökőhónap.
 Schakttag, der; szökőnap.

Schakuppe, die; csónak, sajka.
 Schakweibe, die; mondolafűz.
 Scham, die; szégyenlés, szemérem; szemérmesség; szégyen; pirulás; szeméremtest, szeméremtag; vor — roth werden, szégyenletében elpirulni.
 Schamader, die; szeméremér.
 Schambrin, das; fancsont.
 Schambeule, die; dob.
 Schambug, der; látékhajlás.
 Schamfel, l. Schemfel.
 Schamen, vh. szégyenel, (valamit); szégyenli magát, (valamiért); pirul; sich zu Tode —, halálra szégyenleni magát; ich schäme mich et zu fagen, szégyenlem mondani; ich darf mich meiner Armut nicht —, nincs miért piruljak szegénységemen, v. szegyeljem szegénységemet.
 Schamgegend, die; fantáj, szeméremtáj.
 Schamglib, das; szeméremtag.
 Schamhaare, l. fan.
 Schamhaft, Schamhaftig, mn. szemérmes; szégyenlős. —, ih. szemérmesen; szégyenlősen.
 Schamleisen, t. szeméremajlak.
 Schamleiste, die; gát, szeméremgát.
 Schamlos, mn. szemérmetlen, szégyentelen, orcáztalan, szemtelen. —, ih. szemérmetlenül, szégyentelenül, orcáztalanul, szemtelenül.
 Schamlosigkeit, die; szemér-

metlenség, szégyentelenség, orcáztalanság, szemtelenség.

Schamroth, mn. és ih. elpirult; elpirultan.
 Schamröthe, die; elpirulás, orczipulás.
 Schamseite, die, l. Schambug.
 Schamzüngelchen, das; csikló.
 Schambalg, der; zabgyermek; ringyó.
 Schambär, mn. és ih. gyalázatos, szégyenséges, rút, ocsmány; gyalázatosan, szégyenségesen, rútul, ocsmányul.
 Schambarkeit, die; gyalázatosság, rútság, ocsmány-ság.
 Schambube, der; gonosz v. istentelen gyermek.
 Schambedel, der; szégyenlepel.
 Schambe, die; szégyen, gyalázat; kudarez, szégyenségsé, szégyen; pironásig; elcausítás, cauffä-té-el, elrontás, (ezen értelemben n betűvel toldja 's ju e-löljáróval szerkezi e' szót a' szokás); sich etwas zur — machen, valamit gyalázatosan, pironásig v. gyalázatul, pironásigul venni; das gericht ihm zu —, ez gyalázatjára van; einen zu Schambe prüfeln, valakit cauffä venni, verve elcausítani; sich zu Schamben arbeiten, magát a' munkában megrontani; das ist eine —, ez szégyen gyalázat.
 Schanden, ca. elcausít, el-rútít, cauffä tesz; gyaláz, becselelt, kisebbít; megszéplösít, megfertőztet

(leányt st.); einen Baum —, fát megőrteni; einen —, valakit szidni; den Sonntag —, vasárnapot megszegni; der Verlust der Nase schőndet das Gesicht, az orrtalanság elcsúfítja v. csúfá teszi az orcsát.

Eőandfeő, der; mocsok; gyalázás, mocsok.

Eőandgebət, das; csekély igéret.

Eőandgebőt, das; bujaköltemény; csúfköltemény, gyalázó költemény.

Eőandgemölde, das; ocsmánykép; gyalázó festés.

Eőandgölde, die; szőgyenharang.

Eőandhölre, die; szőgyenkurva.

Eőandlied, mn. csőnya, rút, eleséftott, (orca st.); gyalázatos, szőgyenséges, pironságos, ocsmány, (tett, heész st.). —, ih. csőnyán, rútúl; gyalázatosan, ocsmányul.

Eőandliedlied, die; gyalázatosság, ocsmányság, rútság.

Eőandmaul, das; rőgalmaszó nyelv; rőgalmaszó.

Eőandname, der; csőfnév, gőnynev.

Eőandpfahl, der, Eőandpfähle, die; hitőfa, szőgyenfa, szőgyenkő, szőgyenoszlop.

Eőandschrift, die; gőnyirat, gyalázóirat.

Eőandthat, die; rút cselekedet, ocsmány tett.

Eőandung, die; gyalázás, becstelenség; megszólósítás.

Eőandwort, das; gyaláza-

tos v. ocsmány szó; szótok.

Eőanf, der; árulás, eladás, (kicsiben).

Eőanfer, der; bujarák.

Eőanjarbeit, die; sánczmő; körömazakasztó munka.

Eőanjarbeiter, Eőanjer, der; sánczászó.

Eőanjet, die; sáncz; kocskajáték; kocskavetés; sűkka; die — schlagen, kocskét v. sorot vetni; etwas in die — schlagen, valamit kocskára v. szerencsére tenni.

Eőanjetz, k. sánczol.

Eőanjetz, das; sánczolás.

Eőanjerb, der; sánczkosár, védkosár, (katonánál); gátkosár.

Eőanjetzst., l. Verfőanjetzungst.

Eőanjetzst., der; sánczkaró.

Eőanjetzst., das; sánczszerszám, sánczszerszók.

Eőar, die; sereg, hadisereg; eszred; csoport, falca, sereg; zu Eőaren, falkánként, soronként.

Eőarben, Eőarben, es. metél, apróa vág (petrezselmet st.); vakar (rópát st.).

Eőarbbrett, das; metélődeszka.

Eőarbmeőer, das; metélőkés.

Eőarbol, der; sűly.

Eőarf, mn. éles, (kard, kés st.); hegyes, (szőglet); csűpős, erős, (szűt st.); kemény, erős, nagy, (szél, hideg st.); finom, erős, éles (szaglász st.); átható, éles, (hang); szőgorú, szőros, kemény, (parancs st.); éles, felme), —, ih, élesen; cse-

pősen; erősen, keményen, nagyon; finomúl; szőgorún, szőrosan, pontosan, sebesen; — ladem, golyóra tölteni; — schieszen, golyóval löni; einen — betwőfen, valakit szőrosan őrszeni; einen — anfeőten, valakit erősen megnőzni; — arbeiten, erősen v. nagyon dolgozni; — gehen, sebesen menni; das Gewehr — schűtern, a' fegyvert vállhoz szőritni v. fegyvert szőrosan v. sebesen vállhoz tartani; ein Pferd — beschlagen, lovat szőmzegekre patkoltatni, v. lőra szőmzegea patkókat vetetni.

Eőarfe, die; él, élesség; csűpősség, erősség; élesség, finomság; szőg, keménység; szőrosság, pontosság; nach der — betwőfen, szőgorún v. szőrosan intőzni v. vinni valamit, keményen v. szőgorún bűnni valakivel.

Eőarfedig, Eőarfedig, mn. hegyesöglötű, élessöglű.

Eőarfen, es. élesít, közzőről, megélesít, megközzőről; hegyes, meghegyes (babkarókat st.); megsűlyosít, megkeményít (bűntelét st.); sich an etwas —, magát valamiben megvagni, megkarcolni; den Rűhfeőten —, a' malomkövet megvagni; den Verstand —, az értelmet élesíteni.

Eőarfantig, mn. élessöglötű; élességlű.

Eőarfant, das; magiszák,

Scharfrichter, der; bako, bitó, hóhér.
 Scharfrichter, die; bakóság, hóhérság; bakóház, hóhérlék.
 Scharfrichte, der; gyors lövő; határvadász.
 Scharfrichtig, mn. éleslátásu, éleszemű; élesbelátásu.
 Scharfrichtigfeit, die; éles belátás.
 Scharfsinn, der; éles elme.
 Scharfsinnig, mn. éleselméjű.
 Scharfsinnigkeit, die; éleselméjűség.
 Scharfung, die; élesítés, megélesítés; megúlyosítás, megkeményítés.
 Scharlach, der; skarlat, skarlatveszély, skarlatposztó; skarlatzsin.
 Scharlachbaum, der; tóli v. kermestermő magyalfá; kermestermő tölgyfa.
 Scharlachbeere, die; karmazsin-színbogyó.
 Scharlach, mn. skarlat.
 Scharlachfarbe, die; skarlatzsin.
 Scharlachfarben, mn. skarlatzsinű.
 Scharlachfärber, der; skarlatfestő.
 Scharlachfieber, das; vörheny-lás.
 Scharlachfieber, l. Scharlachbeere.
 Scharlachroth, mn. skarlatpiros.
 Scharley, der; skarlatzszálya; szollina; selymes sertések.
 Scharmpfel, das; csetepaté.
 Scharmpfein, Scharmpfein, k. csetepatés.
 Scharmpfein, Scharmpfein, der; csetepatézó.

Scharpe, die; vités-v. tiszt-öv.
 Scharpie, l. Tarpis.
 Scharre, die; vakaróvas; vakarókés.
 Scharren, cs. vakar; kapar; gyújt, összekapar.
 Scharfsuß, l. Kräftuß.
 Scharste, die; csorba, sor; hasadék, repedék; rés; cserép; szoltina; Scharsten bekommen, meg-, ki-csorhálni; eine — ausweisen, hibát helyre hozni; vallott kárt kipótolni.
 Scharstenschäbler, der, l. Flammeurheber.
 Scharstentraub, das; szoltina; geryely.
 Scharstig, mn. csorba, soros; hasadt, repedezett; cserepes.
 Schartwache, die; őrsapat.
 Schartwächter, der; csapatőr.
 Schartwaise, ih. seregkenét.
 Scharthen, der; árny, árnyék.
 Scharthenbild, das; árnyékkép.
 Scharthenfisch, l. Umber.
 Scharthenfächer, der; rejtöny.
 Scharthenkraut, das; hegyéke.
 Scharthenreiß, der; árnyékrajz, árnyéklát.
 Scharthenpiel, das; árnyjáték.
 Scharthenreiß, die; árnyéköra, napóra.
 Scharthenwurf, das; árnyék-munka.
 Scharthenreißer, der; árnyék-mutató.
 Scharthig, mn. árnyas, árnyékos.
 Scharthiren, cs. árnyékos.
 Scharthirung, die; árnyékoszat.

Schatulle, die; doboz, kutyalya; ládika.
 Schas, der; kincs.
 Schasbar, l. Steuerbar.
 Schasbar, Schasgenwerth, mn. becses.
 Schasbarkeit, die; becsesség.
 Schasen, cs. adót vet (-ra, -re), ado alá vet; adóí fizet.
 Schasen, cs. becsül; vél, gondol; wie alt — sie ihn? milly idősnek gondolja őt kegyed? fió stültsch —, magát szerencsésnek tartani.
 Schasen, der; becsüs.
 Schasgeld, das; kincspénz; adópénz.
 Schasgräber, der; kincszásó.
 Schashammer, die; kincstár.
 Schasmeister, der; kincstárnok.
 Schasung, die; becsü; becsülés.
 Schau, die; nézés, tekintés, megnézés, megtekintés; etwas zur — aufstellen, valamit kiállítani; nézés végett; zur öffentlichten — da stehen, nézés' tárgya lenni.
 Schaub, der; csomó, nyaláb.
 Schaubhut, der; széles szalmakalap.
 Schaubühne, die; játékszin, színház; szinpad.
 Schaub, der; irtózás, iszony, borzalom.
 Schaubhaft, Schaubhaftig, mn. irtózatos, iszonyú, borzastó, iszonyatos.
 Schaubern, irtózik, iszonyodik; borzad; es schaubert mit davor, irtózom tőle.

Schaum, cs. és k. néz, tekint, szemlél.	Schaumlinge, die; omlék-péncz.	Scheibenschicken, das; czéllövés.
Schaum, der; látnok; pajta, felszer; boradás; futó zivatar.	Schaumflaß, der; nézőhely, nézőszin; játékszín.	Scheibenschülze, der; czéllövész.
Schaurig, Schaerlich, l. Schauberhaft.	Schaupfleter, der; színész, színjátékos.	Scheibig, mn. és ih. kerek; kereken.
Schaurn, k. l. Schaudern.	Schaupfleterinn, die; színésznő.	Scheide, die; hüvely; tok.
Schauroß, l. Schauberhaft.	Schaupfistfunt, die; színészet, színművészet.	Scheide, die; harcra.
Schaufel, die; lapát; lapocska; sine — roß, egy lapáttal.	Schaufstüd, l. Schaumlänge.	Scheidebant, die; ércválasztó asztal.
Schaufelblatt, das; lapátalakú levél.	Schaufthurn, l. Warte.	Scheidebein, das; közfalcsont.
Schaufelbäum, das; lapátalakú.	Schebe, die; posztorja.	Scheidebrief, der; válólével.
Schaufelgehörn, das; lapát-szarv.	Schebe, die; (hajófas).	Scheiderz, das; választott ércz.
Schaufelhirsch, l. Damhirsch.	Schede, die; tarka, (lő).	Scheidehaut, die; hüvelyhártya.
Schaufelfunt, die, Schauffelwerk, das; lapátmű.	Schedis, mn. tarka; bonta; foltoz; wir haben uns bald — gelacht, majd megpukkadtunk nevettünkben.	Scheidejunge, der; érczválasztó inas.
Schaufeln, cs. lapátol.	Schedel, der; koponya.	Scheidekunst, Scheidelehre, die, l. Chymie.
Schaufelrad, das; lapátkerék.	Scheel, Scheere, l. Scheel, Schere.	Scheidekunstler, der, l. Chymist.
Schaufelröhre, der; lapátfog.	Scheffel, der; véka; ein — voll, egy vékával.	Scheidelinte, die; válaszvonal, határvonal.
Schaufel, l. Schaumlänge.	Scheffelmacher, der; vékacsináló.	Scheidemauer, die; válaszfal, közfal.
Schaufel, die; hinta, himba, gallóka.	Scheffeln, k. vékával mér, vékáz.	Scheidemünze, die; váltópéncz, aprópéncz.
Schaufeln, cs. és k. hintál, himbál, gallókáz; hintázik.	Scheibe, die; tárcsa; karika, kerék; korong; lép. sejt; kerek szeletke, (almée st.)	Scheider, cs. rh. választ, elválaszt. —, vh. rh. elválnik; megválnik.
Schaum, der; hab, tajt, tajték.	Scheibenbohrer, der; porgőfúró.	Scheidegras, das; hüvelyes gypsu.
Schaumartig, Schaumicht, mn. tajtnemű, habnemű.	Scheibenglas, das; üvegkarika.	Scheidepflanzl, der; válaszfal; válaszkaró.
Schaumbildchen, das; buborék.	Scheibenhaut, der; lépes v. sejtés mész.	Scheider, der; választó.
Schäumen, cs. és k. habzik, tajtékszik.	Scheibentüch, der; lövészkirály.	Scheidstein, der; válaszkő.
Schäumdend, mn. habzó, tajtékos.	Scheibenfraut, das; szárölelő paiztok.	Scheidewand, die; válaszfal, közfal.
Schaumig, mn. habos, tajtékos.	Scheibenfrücht, die, l. Reifebeug.	Scheidewasser, das; választóvíz.
Schaumfelle, die; habszedő, tajtékszedő.	Scheibennuß, das; virágos zuzmó.	Scheideweg, der; választó.
Schaumfrau, das; fozslár.	Scheibenpulver, das; czéllövészpor.	Scheidung, die; elválasztás; elválás; megválás.
Schaumlöffel, der, l. Schaumfelle.	Scheibensand, mn. kerekded.	Schein, der; fény, világ; látszat, tünet, szín; bizonyosság; irat; der äußere —, kül-

- szin; zum Scheine, Scheines halber, színből, tottóból.
- Scheuanacht, die; színlett v. álhuzgóság.
- Scheinbar, mn. látszatos, teteszos; színlett, szines, ál, tottettott. —, ih. lát-szólag, teteszleg, színből.
- Scheinbarkeit, die; látszótság, színesség.
- Scheinbeif, der; álmentéség.
- Scheinbeweis, der; látszóbi-zony.
- Scheinchrift, der; álkeresz-tény.
- Scheinen, k. rh. fénylik, világoz; tündököl; lát-szik, teteszik; die Sonne scheint mir ins Gesicht, a' nap szemembe süt; es scheint, úgy látszik.
- Scheinfreude, die; álöröm.
- Scheinfreund, der; álbarát, tottettott barát.
- Scheinfreude, der; álbéke, színlett béke.
- Scheinfrömmigkeit, die; színlett istenesség.
- Scheingrund, der; ál-ok, lát-szó ok.
- Scheingut, das; látszatos v. képzelt jó.
- Scheinheilig, mn. színmutató, képmutató.
- Scheinheilige, der; színmu-tató, képmutató.
- Schein Kauf, der; színlett vá-sárlat.
- Scheinmittel, das; álser, álcsokn.
- Scheinphilosoph, der; ál-bölcs.
- Scheintod, der; teteszhalál.
- Scheiße, die; szar; kaka; fos.
- Scheißen, cs. és k. szariz; fosik.
- Scheißer, der; szaró, ka-káló.
- Scheißerei, die; szarság.
- Scheißerig, mn. szaros.
- Scheißhaus, das; arnyék-szék.
- Scheißkraut, das; nagyszár-fü-tej; gyujtován.
- Scheißmelde, die; tartós szél-fű.
- Scheit, das; hasáb.
- Scheitel, der és die; sejtető, tető, búb.
- Scheitelbein, das; falcson.
- Scheitelhäppchen, das; pilis-fedő.
- Scheitelrinne, die; tetővo-nal.
- Scheitelw, cs. és vb. olvá-laasztja a' haját; olválik a' haj.
- Scheitelpunkt, der; tetőpont.
- Scheitelrecht, mn. súlyírá-nyos, függőleges.
- Scheiterhaufen, der; mág-ly.
- Scheitern, k. bajtötörést szon-vod.
- Scheithauer, Scheitstücker, der; favágó.
- Scheitholz, das; hasábsa.
- Scheitweiler, der; hasáb-mile.
- Scheit, mn. és ib. kancsal, sanda; kancsalul, sandán; ein scheles Gesicht zu et-was machen, görbe szem-mel nézni valamit.
- Scheide, die; üsző.
- Scheide, die; Selde, (fo-lyam).
- Scheife, die; héj, hám.
- Scheiffen, cs. és vb. héjaz, hámoz; hámlik.
- Scheiße, die; csengetyű; csör-gő, csörgetyű.
- Scheißen, cs. és k. csenget; cseng.
- Schellengeklüt, das; csenge-tyűszó.
- Schellenkappe, die; csörgősap-ka.
- Schellenmacher, der; csenge-tyűcsináló.
- Schellenmuschel, die; csészec-saiga.
- Schellenpfanne, die; nola-na.
- Schellenstilleiten, der; csör-gőszán.
- Schellentrommel, die; csör-gődob.
- Schellenstein, l. Beschlager.
- Schellkraut, das, Schellwurz, die; ódíres.
- Schelm, der; gazember; csin-talan; der arme —! szo-gén bohó!
- Schellenerb, die, Schellmüß, das, Schellmstreich, der; gasság; csin-talanság.
- Schellmüß, mn. és ib. gaz; csin-talan; gaxul; csin-talanul.
- Schellucht, die; kajánság, irigység.
- Schellüchtig, mn. és ib. ka-ján, irigy; kajánul, iri-gyül.
- Schellen, cs. és k. rh. pi-rongat, szid, mocskol; pironगतózik, szitkozódik, mocskolódik.
- Scheltwort, das; piron-ság, mocsok, szitok.
- Schem, l. Muffet, Xrist.
- Schemel, der; számoly, lá-bitó.
- Schenf, der; csapláros, kom-p-lár, kocsmáros; pohár-nok.
- Schenke, die; csapszék, kocs-ma.
- Schenkel, der; csomb.
- Schenken, cs. k. tült; mér, áral (hort st. kis mérték-ben); ajándékoz; olen-

ged (p. o. adósságot v. büntetést).
Scherenamt, das; pohárnokság.
Scherker, der; ajándékozó; csapláros.
Scherkfaß, das; hűtőedény.
Scherkgerichtigkeit, die; csapzáski jog, kocsmajog.
Scherkhanne, die; mérőkanta, mérőkupa.
Scherkeller, der; kintál.
Scherkflisch, der; mérőasztal.
Scherkung, die; ajándék, ajándok; adomány.
Scherkwrth, der; csapláros, kocsmáros, komp-lár.
Scherbe, die, **Scherben**, **Scherbel**, der; cserep, cserep-edény; tört cserep.
Scherbelfuchsen, l. **Äschfuchsen**.
Scherbesten, l. **Barbierbesten**.
Scherbentel, der; borbélyzsacsó.
Schere, die; olló.
Scheren, cs. és k. rh. nyír, megnyír; borotvál, meghorotvál; a' fonalat felhúzza; einen —, bosszantani valakit; sich fort —, eltakarodni, ellábalni; das schert mich nichts, nem gondolok vele, nem hajtok v. nem ügyelek rá.
Scherenscheifer, der; ollókészorú; készorú.
Scherer, der; nyírő; borotváló.
Schereren, die; bosszantás, ingerkedés; bajlódás, vesződség.
Scherf, der, **Scherflein**, das; fillér.
Schergabel, die; fonalhúzó.
Schergarn, das; mellőkfonal.

Scherge, der; poroszló.
Schergen, cs. és k. üt, tanszi.
Scherhafen, der; horog. (pozitívnyirőknél).
Schermesser, das; borotva.
Scherpe, l. **Schürpe**.
Schertisch, der; nyírőasztal.
Schertuch, das; borbélykendő.
Schertwolle, die; nyírt gyapju.
Scherzeit, die; nyírés' ideje.
Scherz, der; tréfa, enyelgés; ohne —, — bez Seicte, tréfán kívül; aus —, im Scherze, tréfából.
Scherzen, k. tréfál, tréfálozik, enyelog.
Scherzung, das; borotválószet, borbélyesszköz.
Scherzgedicht, das; tréfa-költemény.
Scherzhast, mn. és ib. tréfás, enyelgő; tréfásan, enyelgve, tréfálózva.
Scherzhastigkeit, die; tréfaság.
Scherzliebend, mn. tréfás, enyelgő.
Scherzliste, die; tréfa-llenlés.
Scherzname, der; tréfanév.
Scherzrede, die; tréfabeszéd.
Schertter, der; kemény vázson.
Schey, mn. félénk; ijedős, bokros, (a' ló); szeméremes, bátoratlan.
Schey, die; félénkség; bokrosság; szemérem, bátoratlanság.
Scheyt, die; váz.
Scheyden, cs. ijeszt, meg-elijeast, elrettent; elüz, elkerget.
Scheyen, cs. fél, tart (-tól, -től); áttal; kerül, (va-

lamitt). —, k. és vh. fél, irtozik; áttal.
Scheyer, **Scheyne**, die; csőr, pajsza.
Scheyertenne, die; aszrű.
Scheyersfaß, das; sikárló edény.
Scheyersfrau, die; sikárló asszony.
Scheyern, cs. és k. surol, sikárol, dörzsölve tisztít v. fényesít; dörgölszik; einem den Kopf —, valakit megaszószolni.
Scheyersand, der; surlóféveny.
Scheyertuch, das; surlóruha.
Scheyerswisch, der; surlócsutak.
Scheystet, das; szemfedező, szemernyő, vendégszem.
Scheyfal, das; rémkép; rémség, iszony; utálság.
Scheyflich, mn. utálatos, fertelmes.
Scheyflichkeit, die; utálat, fertelem.
Scheyte, die; pozdorja.
Scheyt, die; réteg, terület; rakás, sor; rønd; osztály; osztályrész; munkaszűny; munkássám, (hányaszoknál); történet.
Scheyten, cs. megaszt; felsaszt; osztályoz; sorjába rak, elrendel; rakásba v. rétegbe rak. —, k. összaszefel, összemegy.
Scheystemmel, die; rótt szemle.
Scheytweise, ih. rótegenként, területenként.
Scheyden, cs. küld; Gott schide es dem Besten, adja isten jó véget. —, vh. történik, megelik; összeillik; hozzáillik; illik; magát alkalmazza; sich in

jemanden, in die Zeit — magát valakiboz, az időhöz alkalmazni.
 Ésiefés, mn. illendő; kel-
 lő, alkalmas. —, ih. il-
 löleg; kellőleg, helyosen.
 Ésiefésfejt, die; illendő-
 ség.
 Ésiefes, das; sors, vég-
 zet.
 Ésiefung, die; végzet.
 Ésiefe, die; nyosó; bürü;
 nösténytoklyó.
 Ésiefebant, die; toloszék.
 Ésiefen, cs. és k. rh. tol;
 tassit; Regel —, kúpor-
 ni v. csürkönni, kúpot v.
 csürköt játszani; die Ésief
 auf jemanden —, a' hi-
 bát valakire tolni; das
 Pferd hat geföhoben, a'
 ló elhányta csikófogat;
 auf die lange Bank —,
 húzni halasztani, halogat-
 ni.
 Ésiefer, der; toló; kúpo-
 zó; vetőlapát; ablakfiók;
 reteaz, zívar.
 Ésiefenfeiter, das; ablakfiók;
 tolóablak.
 Ésiefbarren, l. Ésiefbar-
 ren.
 Ésiefkasten, der, Ésieflade,
 die; kihúzó fiók.
 Ésiefedmann, l. Ésiefedri-
 cher.
 Ésiefesprobe, die; erczvá-
 lasztó vizsgálat.
 Ésiefedrichter, der; elitelő;
 választottbíró.
 Ésiefesprung, der; ítélet.
 Ésief, mn. ferde, kajsza,
 hinta; görbe; felszeg.
 Ésiefes, die; ferdeség, kaj-
 szaság, hintaság.
 Ésiefer, der; pala; szálla.
 Ésieferalaun, der; palatim-
 só.
 Ésieferblau, mn. palakék.

Ésieferbrett, das, l. Ésief-
 ferplatte.
 Ésieferbruch, der; palafej-
 téa.
 Ésieferdach, das; palafő-
 dél.
 Ésieferbeder, der; palafedő.
 Ésieferfarbig, mn. palaszí-
 nű.
 Ésiefergebirge, das; pala-
 hogy.
 Ésiefergrau, mn. palaszür-
 ke.
 Ésiefergrün, mn. palazöld.
 Ésiefergypf, der; foszló-
 gipsz.
 Ésieferhammer, der; pala-
 kalapács.
 Ésieferig, mn. foszlánk; ré-
 teges; haragos, türelmet-
 len.
 Ésieferköhle, die; foszló-
 szén.
 Ésieferlatte, die; palaléc.
 Ésieferten, vh. foszlik, hám-
 lik; szálla ment (az új-
 ba st.),
 Ésiefernagel, der; pala-
 szeg.
 Ésieferplatte, die; palatáb-
 la.
 Ésieferfchneider; der; pala-
 metsző.
 Ésieferfchwarz, mn, palafe-
 kete.
 Ésieferstein, der; palakő,
 foszlókő.
 Ésieferstift, der; palavess-
 ző.
 Ésiefertafel, die; palatáb-
 la.
 Ésiefertisch, der; palasz-
 tal.
 Ésieferzahn, der; foszlánk
 fog.
 Ésiefthalig, mn. görbenya-
 kú.
 Ésiefmülig, mn. görbessá-
 jü.

Ésieftrund, mn, kajsza, gör-
 be.
 Ésief, mn. bándzal, kan-
 csal, sanda.
 Ésiefen, k. kancsalit, san-
 dit, görbén néz.
 Ésiefenbein, das; lábzsár,
 szárcsont.
 Ésiefene, die; korékvas; csont-
 küllő, (sebéseknel).
 Ésiefenen, cs. vassel, megva-
 sal (kereket).
 Ésiefenragel, der; korék-
 szeg.
 Ésief, ih. csaknem, majd;
 hamar.
 Ésieferting, der; bürök.
 Ésiefesbar, mn. lehető.
 Ésiefes, die; vetőlapát.
 Ésiefesen, cs. és k. rh. lö;
 lövel; sebesen foly, ro-
 han; hirtelen felűz, fel-
 nyúl; nach der Ésiefbe —,
 tárcsára löni; einen über
 den haufen v. tobt —, va-
 lakit agyon löni; einen
 vor den Kopf —, vala-
 kit föbe löni; Brod in
 den Ofen —, kenyeret ke-
 menecskébe hányni; er ist
 in sie geföhossen, szerelmes
 belé.
 Ésiefesfeld, das; vadászpénz,
 löpéns.
 Ésiefesgewehr, das; löfegy-
 ver.
 Ésiefeshaut, das; löhás.
 Ésiefeshund, ter; vadászku-
 tya, vadászeh.
 Ésiefesloch, das, l. Ésiefes-
 chwarte.
 Ésiefesplab, der; löhety.
 Ésiefespulver, das; löpor.
 Ésiefeschwarte, die; lö-rés.
 Ésiefeswelle, die; tárcsa, lö-
 ozd.
 Ésiefesfäde, l. Jagdtafel.
 Ésief, das; hajó; vetőlé.

Schiffbar, mn. hajósható, hajóbiró.
 Schiffbarfett, die; hajósható-ság.
 Schiffbau, der; hajóépítés.
 Schiffbauer, der; hajóépítő.
 Schiffbaufunk, die; hajóépítő.
 Schiffbaumeister, der; hajóépítőmester.
 Schiffbein, das; hajócsont.
 Schiffbohrer, l. Schiffwurm.
 Schiffbrot, l. Schiffwiebad.
 Schiffbruch, der; hajótörés.
 Schiffbrühe, die; hajóhid.
 Schiffbusch, der; hajósheszkő, hajósinas.
 Schiffen, das; hajócsaka; vetéltő.
 Schiffe, k. hajós, hajókás.
 Schiffer, der; hajós, hajóbirtokos.
 Schifferfunk, die; hajómesztereg.
 Schifferohn, der; hajósbér.
 Schifffahrer, der; hajós, hajózó, hajókázó.
 Schiffahrt, die; hajózás, hajókázás.
 Schiffkraft, die; hajótereh.
 Schiffgeräth, das; hajókészület.
 Schifferippe, das; hajóváz.
 Schiffgrund, der; hajófenék.
 Schiffhafen, der; hajóhorog, hajócsaklya.
 Schiffhalter, der; hajótartó.
 Schiffhandel, der; hajókereskedés.
 Schiffheid, das; hajósruba.
 Schiffheut, der; hajósinas.
 Schiffloch, der; hajószakács.
 Schifflied, die; hajókönyha.
 Schiffkunft, die; hajómesztereg.
 Schiffkuttel, der; gályacsiga.
 Schifflieder, der; hajórakodó.

Schiffklast, die; hajótereh.
 Schifflande, die; kikötő, hajórév.
 Schifflaterne, die; hajólámpa.
 Schiffleine, die; alattság.
 Schiffleute, t. hajólegények, hajósnép.
 Schiffmann, der; hajós.
 Schiffmeister, der; hajóvész.
 Schiffmodell, l. Garter.
 Schiffmühle, die; hajómalom.
 Schiffnagel, der; hajószeg.
 Schiffpfund, das; hajóméssa, (-280 font).
 Schiffreich, mn. hajókkal bővelkedő.
 Schiffrückung, die; hajókészület.
 Schiffsand, der; hajófüvény.
 Schiffschiffelung, Schiffverkleidung, die; hajódekkázat.
 Schiffsboden, der; hajófenék; hajópaddat.
 Schiffscapitän, der; hajóskapitány.
 Schiffseil, das; hajókötél.
 Schiffsflotte, l. Flotte.
 Schiffsforn, die; hajóalak.
 Schiffgebäude, das; hajódekkék.
 Schiffsherr, Schiffspatron, der; hajó' tulajdonosa.
 Schiffshintertheit, der; tat, hajófar.
 Schiffsholm, der, Schiffswerk, das; hajóépítőhely.
 Schiffstrahn, der; hajócsiga.
 Schiffstrone, die; hajókorona.
 Schiffstabung, die; hajótereh.
 Schiffstrath, der; hajótanács.
 Schiffstraum, der; hajó' odva v. bele.

Schiffsfchnabel, der; hajóorr.
 Schiffsfloßbat, der; hajóskatoná.
 Schiffspur, die; hajónyom.
 Schiffsvoll, das; hajósnép.
 Schiffsvorbertheil, der; hajó' eleje.
 Schiffswand, die; hajófal.
 Schiffswinde, die; hajószinga.
 Schiffszimmermann, der; hajóács.
 Schiffszoll, der; hajóvám.
 Schiffszwiebad, der; tengeri kényszerült.
 Schifftheer, der; hajószurok, hajódeget.
 Schifftreppe, die; hajólépcső.
 Schiffwurm, der; hajófaró.
 Schiffziehen, das; hajóhuzás.
 Schiffzug, der; tengeri had.
 Schild, der és das; paiza; csizmer; tajkostokud; ótalom, paiza; etwas im Schilde führen, valamely szándékának lenni.
 Schildamset, Schildbroffel, die; örvés rigó.
 Schildbesen, der; seher ternyo; paizspár.
 Schildbrühe, die; paizsemirigv.
 Schildente, die; kalános réczso.
 Schilderen, die; rajzolat, ábrázolat.
 Schilderhaus, das; sakpönyeg.
 Schildern, ca. rajzol, fest, leír. —, k. őrt áll.
 Schilderung, die; rajzolás, lerajzolás, festés.
 Schildfessel, das, l. Würtelsther.
 Schildfisch, der; árvapinty.
 Schildkrot, der; bicakaha.

Schildflot, der; kandia.
 Schildfremig, mn. és ih.
 paizsád, paizsalakú; pa-
 izsaded.
 Schildgerichtigkeit, die; esí-
 merjög.
 Schildhahn, l. Birkhuhn.
 Schildhalter, der; esímer-
 tartó.
 Schildläufer, der; paizsbo-
 gár.
 Schildlose, der; koronás bal-
 tacin.
 Schildknapp, Schildträger,
 der; paizshordosó.
 Schildkröte, l. Reibkröte.
 Schildkräut, das; csukóka.
 Schildkröte, die; tekenősbé-
 ka, tajkos.
 Schildkrötenhäute, die, Schild-
 frot, das; hékateknő.
 Schildkröten, mn. hékateknő-,
 hékateknőből való.
 Schildlaus, die; szinhogár.
 Schildlehen, das; fogyver-
 hűber.
 Schildmauer, die; ótalom-
 fal.
 Schildreiter, der; éjjeli v.
 tarka gém.
 Schildwache, die; őr.
 Schildzapfen, der; ágyucsap.
 Schildzapfenstück, das; ágyu-
 derék.
 Schiff, der és das; nád;
 káka; nápicz.
 Schiffig, Schiffreich, mn ná-
 das; kákás.
 Schiffmeer, das; veres ten-
 ger.
 Schiffrohe, das; nád.
 Schiffsmäher, der; nádive-
 réb.
 Schifftraugrad, das; nádas
 tippán.
 Schiffer, der; játszósinj.
 Schiffern, k. szinekkal ját-
 szik.
 Schiffernd, mn. játszósinű.

Schifferstafel, der; játszó-
 sinű tafola.
 Schilling, der; (péns 'mér-
 tek' neme); verés, vess-
 ző, supra.
 Schimmel, der; peucás; szür-
 ke v. fehér (ló).
 Schimmelig, mn. penészes.
 Schimmer, der; csillám, tűn-
 döklet.
 Schimmern, k. csillámlík,
 tündöklík, ragyog.
 Schimpf, der; szidalom; gya-
 lázat.
 Schimpfen, cs. szidalmaz;
 gyalaz, kisebbit.
 Schimpflich, mn. gyalázatos,
 csúfos; kisebbitő.
 Schimpfname, der; csúf-
 név.
 Schimpfrede, die; csúfhe-
 széd.
 Schimpfschrift, l. Schmä-
 hchrift.
 Schimpfwort, das; csúfszó.
 Schindaaß, das; nyüzött dög;
 dög.
 Schindanger, der, Schind-
 grube, die; dögnyüző-
 hely.
 Schindel, die; szindel, szel-
 mény.
 Schindelbecker, der; szinde-
 lező, szelményező.
 Schindeln, cs. szindelez, szel-
 ményes.
 Schindelnagel, der; szindel-
 szeg.
 Schinden, cs. rh. nyüz.
 Schinder, der; dögnyüző;
 nyüző, sarba.
 Schindereb, die; nyüzás, nyü-
 zőhely.
 Schinderfaren, der; nyüzó-
 taliga.
 Schinderflecht, der; nyüzó-
 inas, nyüzószolga.
 Schindgrube, die; dögárok,
 nyüzóárok,

Schindhuber, das; nyüzott-
 dög, dög.
 Schinomäher, die; dög, (ló).
 Schinthen, das; sódarka,
 sonkácska.
 Schinken, der; sódar, son-
 ka.
 Schirm, der; ernyő; véde-
 lem.
 Schirmbrett, das; véddesz-
 ka, (olvasztóknál).
 Schirmdach, das; felszer,
 szin; gátor.
 Schirmen, l. Beschirmen.
 Schirmfremig, mn. ernyős.
 Schirmhut, l. Füllhut.
 Schirmkraut, das; harmatos
 hegyéke.
 Schirmleder, das; ernyőbőr.
 Schirmmoos, das; fótal.
 Schirmplanze, die; ernyős
 növény.
 Schirmwache, l. Schutzwache.
 Schirmwand, die; védfal;
 osztalfal.
 Schirpen, k. oxirpel.
 Schirrholz, l. Ruzsholz.
 Schirrkammer, l. Beschir-
 rkammer.
 Schirmmeister, der; szerszám-
 mester.
 Schiß, der; szar, fos.
 Schlast, die; csata, üt-
 zet.
 Schlastbank, die; vágószék,
 mézszárazék.
 Schlastbar, mn. vágható.
 Schlasten, cs. vág, öl, le-
 vág, leöl, mézszárol.
 Schlastenmaßer, der; csata-
 festő.
 Schlaster, l. Blaufuß.
 Schlasther, der; mézszárol,
 hentes.
 Schlastessen, das; vágótor.
 Schlastfeld, das; csatame-
 ző, csatater.
 Schlastgefang, der; csata-
 dal.

Eőlafthaus, das, Eőlafthof, der; vágószin.
 Eőlafthmesser, das; vágókés.
 Eőlafthmonat, der; vágóhónap.
 Eőlafthof, der, l. Eőlafthvieh.
 Eőlafthopfer, das; véraldózat.
 Eőlafthordnung, die; csatlarend.
 Eőlafthpferd, das; csatló.
 Eőlafthwert, das; pallos.
 Eőlafthwied, das; ütközet.
 Eőlafthvieh, das; vágómarha.
 Eőlafthwette, der; vágólevele.
 Eőlafthjung, das; vágószar.
 Eőlafte, die; salak.
 Eőlafzen, k. salakol.
 Eőlafzengans, die; vadlúd.
 Eőlafth, mn. salakos.
 Eőlafzig, mn. salakos.
 Eőlafzwurst, die; hurka.
 Eőlaf, der; vakszem, halánték.
 Eőlaf, der; álom; alvás; in den — kommen, elaludni; in meinem ersten Eőlafte, első álmomban; einEőlafthen machen, szunynyadni.
 Eőlafader, die; vakszomér.
 Eőlafbank, die; szekrényágy.
 Eőlafbein, das; vakszemcsont, halántékcsonat.
 Eőlafamerab, l. Eőlafgesek.
 Eőlafsen, k. rh. aluszik, alszik; hál; sich — legen, — gehen, lefeküdni, aludni menni.
 Eőláfser, der; alvó.
 Eőláfserig, Eőláftrig, mn. álmos; aluszékony.
 Eőláfserigkeit, Eőláftrigkeit,

die; álmoság; aluszékony-ság.
 Eőláfsern, ss-n. álmos, alhatnék.
 Eőlaf, mn. petyhüdt; gindár; ernyedt; renvhe.
 Eőlaftheit, die; petyhüdt-ség; gindárság; ernyedt-ség; renvheség.
 Eőlafgeld, das; háláspénz.
 Eőlafgemach, das; hálószoba.
 Eőlafgefell, der; hálótára.
 Eőlafshaube, die; hálófej-kötő.
 Eőlafstammer, die; hálókoma.
 Eőlafstankheit, l. Eőlafstucht.
 Eőlafstaut, das; kalincsa; seketo csucsor; bolondító csalmatok.
 Eőlafsteb, das; altató dal.
 Eőlafstos, mn. és ih. álmatlan; álmatlanul.
 Eőlafstlosigkeit, die; álmatlanság.
 Eőlafstuchend, mn. álmhozó, altató.
 Eőlafstittel, das; altatószar.
 Eőlafstusfel, der; vakszemizom, halántékizom.
 Eőlafstübe, die; hálószobka; álomszuszék.
 Eőlafspel, l. Eőlafstod.
 Eőlafstod, der; marmota; mogyoró-póle.
 Eőlafstod, der; hálóköntös.
 Eőlafstual, der; hálótaram.
 Eőlafstütte, Eőlafstut, die; alvóhely, hálóhely.
 Eőlafstube, die, Eőlafstimmer, l. Eőlafgemach.
 Eőlafstucht, die; álmokorság.
 Eőlafstüchtig, mn. álmokóros.
 Eőlafstunk, der; álmhozó ital, álmital.

Eőlafstunk, der; alvászöldítő ital.
 Eőlafstunken, mn. szunyátos.
 Eőlafstzeit, die; alvás' ideje.
 Eőslag, der; ütés; csapás; verés; csattanás, pattanás; rugás; érverés; szivdobogás; óráütés; percsegés; helyeg, jegy; ajtó, (kocsin); guta; nem; mit dem Eőslage secht, éppen hat órakor; sie sind beide von einem Eőslage, mind a' kettőt egy hor-dában szétléték, seuen — machen, maga hasznát ke-reani; der — hat ihn ge-rührt, a' guta megütötte; er fütchtet sich vor den Eőslagen, fél az üt-letőt v. felti a' bőrét.
 Eőslager, die; ütér.
 Eőslagerbruch, der; ütér-sérv.
 Eőslagebassam, der; gutabalsam.
 Eőslager, mn. vágható.
 Eőslagerbauer, der; csapó kálitka.
 Eőslagerbaum, der; sorompó.
 Eőslagerbrüde, l. Zugbrüde.
 Eőslagefaut, mn. ütleg által megkeményedett.
 Eőslageisen, das; ütővas.
 Eőslaget, der; sulyok, kőtia, ütő; dobverő; mo-zartörő; csopak, csomb.
 Eőslagefmitz, die; író.
 Eőslagetn; es. sulykoz. —, k. sántit, (vadászszó); vót, hibáz.
 Eőslagen, es. rh. üt, ver; megüt, megver; einem auf die Finger, hinter die Ohren —, valakinek az újjára, a' füle mögé üt-ni; entwey —, ketté tör-ni; todt —, agyon üt-

ni; den Feind —, megverni az ellenséget; in die Flucht —, megfutamatni; megzalasztani; Besch —, pléhet lapíni; Holz —, a' sít kivágni; Geld —, pénzt verni; Geuer —, kiútni; einem etne Ader —, valakin eret vágni; die Schweine in die Mast —, a' disznókat makkra verni; in Ketten —, vasba v. vasra verni; in Papier, in etn Tuch —, papírosba, kendőbe göngyölni v. tekergetni; die Finsen zu dem Kapitale —, a' kammatot a' tőkéhez tenni v. adni; sich —, verekedni; sich an die Brust —, mellére útni magának; sich durch den Feind —, keresztülvágni az ellenségen; sich zu etnem —, valaki' pártjára állani; sich mit seinen eigenen Worten —, magát pofozni; sich mit Sorgen —, gondokkal kínózni magát; ich bin ein geschlagener Mann, oda vagyok, végem van. —, k. rh. ütődik (-hoz, -hez); megütözik, ütökörk (-ba, -be); dohog (a' szív); ver (az ér); rüg, kirüg (a' ló); csattan; hangicsál, énekel (a' madár); der Brand ist das geschlagen, a' se-ne járult hozzá, v. esett belé; die Biöste schlägt, a' puska tiszint; rüg; der Wagen schlägt, a' szekér ráz, zökög; Wie llyr schlägt, az óra üt; wie viel hat es geschlagen? hányat ütött az óra? das Gewissen schlägt

Zsebsótár II.

llyn, a' lélekismeret szemrehányásokat tesz neki. Schläger, ber; verekedő. Schlägerey, die; verekedés. Schlagfaß, das; rakodóhordó, mállahordó. Schlagfeder, die; ütőrugó. Schlagfluß, ber; guta, guttaütös. Schlaggold, l. Knüttgold. Schlagholz, das; ütőfa, verőfa; vágható fa v. erdő. Schlagfrau, das; kalincza. Schlagnagel, ber; ütőszeg, (örökban). Schlagobeh, das; ütőrece. Schlagpulver, das; durranó arany; gutapor. Schlagregen, ber; zápor. Schlagstein, ber; bányolódó; bányolóbér. Schlagtaube, die; szelid galamb. Schlaguhr, die; ütőóra. Schlagwasser, das; magyarviz, gutavíz. Schlagwerk, das; ütőmiv. Schlagwunde, die; ütött seb. Schlamme, ber; iszap. Schlammbeißer, ber; csik, halcsik. Schlammten, k. iszap; iszapodik. Schlammten, l. Schlemmen. Schlammmer, l. Schlemmer. Schlammstich, ber; iszaphal. Schlammgrube, Schlammstübe, die; iszapgödör. Schlammig, mn. iszapos. Schlammstraße, die; iszapvonaló. Schlammpanzer, l. Schlemmer. Schlampe, die; moslék, (kutyákak st.); csatakos. Schlampen, k. és cs. fityeg; csatakol; habzol. Schlampig, mn. csatakos, lucskos.

Schlange, die; kigyó. Schlängelig, mn. kigyózó. Schlängeln, vh. kigyózik. Schlangenartig, mn. és ih. kigyónemű; kigyó módra. Schlangenauge, das; kigyószem, (kő). Schlangenbalg, ber, Schlangebauch, die; kigyóbőr. Schlangenbiss, Schlangenstich, ber; kigyóharapás. Schlangezubert, die; kigyófajzat. Schlangenfalsch, ber; kigyóasz. Schlangenförmig, mn. kigyódad, kigyóalakú. Schlängengift, das; kigyóméreg. Schlangenras, das; hollólab-útifű, kigyóharaptafü. Schlangenhaar, das; kigyóhaj. Schlangennoblauch, ber; kigyóshagyma. Schlangenrost, ber; kigyófej. Schlangenkraut, das; orvosi szigoráll; sárkány-kontyvirág. Schlängelnie, die; kigyóvonal. Schlangenmord, ber; alacson pozdor. Schlangenroß, das; kigyónád. Schlängenschere, die; kigyócső. Schlängensfüße, die; kigyóoszlop. Schlängenspiße, die; kigyófeccsendő. Schlängensstab, ber; kigyóbot. Schlängenstein, ber; kigyókő. Schlängentwiesel, die, l. Schlängelmord.

37

- Schlangenzunge, die; kigyónyelvfü.
- Schlant, mn. nyulánk, karcu, sudar, sugar.
- Schlantheit, die; nyulánk-ság, karcuság.
- Schlapp, mn. l. Schlaf.
- Schlappe, die; csüggő száj; czipe; veszteg, kudarc.
- Schlappen, k. csügg, ftyeg; csoszog.
- Schlapphut, der; konya kalap.
- Schlappohr, das; csüggő fül.
- Schlarsche, der; könnyenélő, here.
- Schlarschenland, das; helyek' országa, Utopia.
- Schlarsche, die; czipe, csoszogó papucs.
- Schlarschen, k. csoszog.
- Schlau, mn. és ih. ravasz; ravaszul.
- Schlau, der; tömlő.
- Schlaunder, k. pereg, forog; farol (a' szán); piszmog; veszteget (árut).
- Schlauheit, Schlaugheit, die; ravasság.
- Schlaukopf, der; ravaszdi.
- Schlöf, mn. rossz; csekély, alacson; egyszerű, egyszerű. —, ih. rosszúl; csekélyül; egyszerűen.
- Schlöftring, ih. általában, általában; épen, teljességgel.
- Schlöftheit, die; rossz-ság.
- Schlöfthin, ih. általában; egyenesen, kereken, röviden.
- Schlöfthweg, ih. egyszerűen; röviden, egyenesen.
- Schled, l. Led, cs.
- Schleder, der, Schledermaul, das; nyalakodó.
- Schlederen, die; nyalánk-ság.
- Schlederhaft, l. Lederhaft.
- Schledern, k. nyalakodik, nyalánkosodik.
- Schlebe, die; kökény.
- Schleebbaum, der; kökényfa.
- Schleeborn, der; kökény-tóvis.
- Schleebst, der; kökény-nedv.
- Schleebtruder, l. Winfeltruder.
- Schleichen, k. és vh. rh. csúsz, mász; lappang; lo-pódzik; alattomosodik; síh heimlich herein —, alattomosan belopódzani; síh davon —, ellopódzani.
- Schleicher, der; csúzó, alattomoskodó.
- Schleichenhandel, der; dugárkodás.
- Schleichenhändler, der; dugárus, dugáros.
- Schleichenweg, der; álút, tolvajút, titkos út.
- Schleifebahn, die; ironga, csuszka.
- Schleifebauf, die; köszörű-szék.
- Schleife, die; szán, szánka; ironga, csuszka; bokor, csukor; szalagbokor; tör, török.
- Schleifen, k. irongál, csuzkál. —, cs. húz, harc-zol, meghurczol; földig leront; bokrot köt v. tűz; bokorra köt (valamit).
- Schleifen, k. rh. huzódik, hurczolódik; csúsz. —, cs. rh. köszörül, meg-köszörül; fen; csinosit, művel.
- Schleifen, das; húzás, meghuzás, hurczolás; leron-tás; köszörülés.
- Schleifer, der; köszörős.
- Schleifmühle, die; köszörő-malom.
- Schleifnadel, die; hajtű.
- Schleifrad, das, Schleifschleibe, die; köszörőkerek; közőő ökő.
- Schleifwand, der; köszörő-homok.
- Schleifwale, Schleifwästel, die; köszörőtál.
- Schleifschuh, l. Schiffschuh.
- Schleifstein, der; köszörő-kő, lenkő.
- Schleiftrug, der; köszörővá-lu.
- Schleifung, die, l. Schlei-fen, das.
- Schleifweg, l. Schleichenweg.
- Schleim, der; nyálka, nyek; turba; nyák.
- Schleimabführtrug, mn. nyálka-hajtó.
- Schleimdrüse, die; takony-mirigy.
- Schleimen, cs. és k. nyálkától tisztít; nyálkáságot okoz; nyálkásodik.
- Schleimfisch, der; nyálka-hal.
- Schleimhaut, die; takony-hártya.
- Schleimig, mn. és ih. nyálkás, enyeges; nyálkásan, enyegesen.
- Schleimpfaster, das; nyák-tapasz.
- Schleise, die; guszalyfáklya; tépet; vastag csik.
- Schleissen, k. és ca. rh. er-nyed, fozsik; hasogat (fűzet st.); foszt (tol-lat).
- Schleimten, cs. iszaptól megtisztít, kiiszapol. —, k. tobzódik.
- Schleimner, der; tobzódó iszapoló.

Schlendengang, der; ballagás.
 Schlendern, k. ballag.
 Schlendrian, der; agg szokás.
 Schlendern, k. és cs. lóg; lögán; kanyarít; parittyás.
 Schleppe, die; *ussdy*.
 Schleppen, os. és k. húz, huzcol; huzodik.
 Schleppend, mn. husodalmas.
 Schleppenträger, die; *ussdy-kordász*.
 Schleppleid, das; *ussdy-küntö*.
 Schleppeß, Schleppegarn, das; huzohaló.
 Schleppfeiß, das; alattság.
 Schleppen, das; Szilésia.
 Schleper, der; szilésiai.
 Schlepfisch, mn. szilésiai.
 Schleuder, die; parittyá.
 Schleuderer, der; parittyás; kontár.
 Schlendern, cs. parittyás; hajít, lök, szór. —, k. kontárkodik.
 Schleuderstein, der; parittyakő.
 Schleunig, mn. és ih. hirtelen, gyors; hirtelenül, hirtelen, gyorsan.
 Schlenke, die; zsillip, visrokess.
 Schlenkenseif, Schlenkensaß, der; zsillipesés.
 Schlenkengeld, das; zsillipvám.
 Schlenkemeister, der; zsillipes, zsillipmester.
 Schlenkentrümmer, der; zsilliptisztító.
 Schleper, der; fátyol.
 Schlenkerule, die; gyöngybagoly.
 Schlenkerer, der, Schlenkerut, das; fátyol.

Schleperkappe, die; fátyolsipka; sojfátyol.
 Schlepren, cs. fátyoloz, befátyoloz.
 Schlepertaube, l. Hauptentaube.
 Schlie, der; titkos út, rejtekes út v. menet; fortély, mesterség; hinter die Schliche kommen, a' fortélyt kitanulni.
 Schlied, mn. egyenes, sima; mesterkéletlen, egyszerű.
 Schliedart, die, Schliedteil, das; szekerese.
 Schliedten, cs. kiegyenesít, el-, kiegyenlít; elintéz, eligazít, elrendel, elvégez.
 Schliedfelle, die; simító ráspoly.
 Schliedhammer, der; egyenesítő kalapács.
 Schliedthebel, der; simító gyalu.
 Schliedtpinsel, der; simító ecset.
 Schliedtung, die; kiegyenesítés; elintésés, elvégzés.
 Schlied, der; sürü iszap.
 Schlied, der; zákla, ragasz, (kenyérnél).
 Schliessen, k. rb. bú, mász, bebú, hemász.
 Schliesig, mn. záklás, ragaszos, ragadós.
 Schliese, die; kapoca.
 Schliesen, cs. rh. zár, bezár; vásra ver; bevégez, befejez; következtet, következtetést v. ítéletet hoz, ítélt, okoskodik; eine Heirat —, házasságra lépni; einen Bergschlied —, egyességre lépni; Frieden, Bündnis —, békét, szövetséget kötni. —, k.

és vb. rh. záródik, bezáródik; der Deckel, das Fenster, das Kleid schließt gut, a' fedél, a' ruhák jól zárillik; der Reiter schließt gut, a' lovas jól szorítja a' lovat.
 Schlieser, der; kapus; bürtönös; kalcsár.
 Schliesfeder, die; nártoll.
 Schliesgeld, das; kapupénz; bürtönpénz.
 Schlieshafen, der; zárútköz.
 Schlieslich, ih. befejezőleg, bekezesztésül; végtére.
 Schliesmuschel, der; szárazom.
 Schliesnagel, der; zárszeg.
 Schliesung, die; záras, bezáras.
 Schlium, mn. rossz, gonosz.
 Schlingbaum, der; ostormén; eczetaxómörce.
 Schlinge, die; hurok; kacs, rekenyő; tört, les, csel; Schlingen legen, tört v. leat vetni.
 Schlingel, der; renyhe, gaz.
 Schlingeleh, die; renyheség, gazság.
 Schlingen, vb. rh. tekergetik, kankorodik, felfut. —, cs. rh. nyel, el-, lenyel; összefoglal, összevon.
 Schlippe, die; öl; köz, sikátor.
 Schlitzen, der; szán; szánka; — fahren, szánkázni, szánózni.
 Schlittenbahn, die; szánút.
 Schlittenbaum, der, Schlittenkufe, die; szánfa, szántalp.
 Schlittenszug, das; szánzsorozás.
 Schlittschuh, der; korcsolya;

— laufen, — fahren, kor-
esolyásni.
Szölytöcsfaher, ber; kor-
esolyászó.
Szöly, ber; hasiték, hasa-
dek, repedék.
Szölyen, cs. hasít, felhasít,
elhasít, elhasogat; elre-
peszt. — , ek. hasad, fel-
hasad, elhasad, elhasoga-
tódik; elreped.
Szölyweiß, l. **Szölyweiß**.
Szöl, das; zár, lakat;
puskasserszám; kapocs,
(könyvön); vár; kastély,
palota.
Szölbeamte, ber; vártiszt,
várnagy.
Szölblech, das; zárlemez.
Szölbüchen, das; zárasoka,
lakatocska; várasoka.
Szölfe, die; jégdara.
Szölken, sz-n. dara esik,
darázik.
Szölfer, ber; lakatos.
Szölferhandwerk, das; la-
katosság.
Szölferder, die; zártoll.
Szölfgarten, ber; várkert.
Szölfgasse, die; várutca.
Szölgraben, ber; várárok.
Szölhauptmann, ber; vár-
kapitány.
Szölhof, ber; várudvar.
Szölhöflet, ber; várpin-
oze.
Szölhöfche, die; vártemplom,
vártemplom.
Szölhögel, ber; zárszeg,
lakatzeg.
Szölhösaal, ber; várterem,
várpalota.
Szölhöthurm, ber; várto-
rony.
Szölhövogt, ber; várgond-
viselő, várnagy.
Szölhöweiß, mn. egészen fe-
hér.
Szölhet, l. **Szöhenstein**.

Szölhetrapfel, ber; csörgő-
alma.
Szölhetrig, mn. és ih. lom-
pos, ronda; lomposan,
rondán.
Szölhetruisch, die; aludt-
tej.
Szölhettern, k. sityeg; lö-
työg, lityeg-lotyog.
Szölhödt, die; hegynyílás,
vilgytorok; mélyút.
Szölhöfen, k. csuklik; so-
kog.
Szölhöd, ber; kerty; nyo-
lot.
Szölhöden, das; kertyocska.
Szölhöden, ca. és k. nyel.
Szölhöder, ber; nagyhehé;
ein armer —, szegény élő-
di.
Szölhöderig, l. **Szölhetrig**.
Szölhöft, die; szök menet v.
út.
Szölhömmer, ber; szender-
gés, szunnyadozás; szen-
der.
Szölhömern, k. szenderég,
szunnyadoz.
Szölhömp, die; masszusz-
szony.
Szölhömpen, k. sityeg, le-
tyeg.
Szölhömper, ber; lompos; u-
szályruha.
Szölhömpig, l. **Szölhömpig**.
Szölhönd, ber; torok, gége,
nyeldeklő; torkolat; mély-
ség.
Szölhöpfen, **Szölhöpfen**, k. csusz,
csuszszan.
Szölhöpfen, l. **Muff**.
Szölhöpfäfer, ber; rojtény.
Szölhöpföbnig, ber; csalan-
osztogató.
Szölhöpfisch, das; **Szölhöpf**-
winkel, ber; buvólik, roj-
tekhely, kusskó.
Szölhöpfrig, mn. csussós, si-
kos, sikamló.

Szölhöpfrigheit, die; siko-
ság, sikamlóság.
Szölhöpwoche, die; sürkés,
nyergeabogár.
Szölhörsen, k. hörsöl, ször-
pöl, szárcsöl.
Szölhöffel, ber; kulca.
Szölhöffelbart, ber; kulcstoll,
kulcstarna.
Szölhöffelstein, das; kulcsont,
vállpérecs.
Szölhöffelstume, die; tavasz
kankalin, kükörice; szep-
panfű.
Szölhöffelbüsche, die; kulca-
puska.
Szölhöffelgeb, das; kulca-
péncs.
Szölhöffeltraut, das; szep-
panfű.
Szölhöffeloch, das; kulcslik.
Szölhöffelring, ber; kulcsfej,
kulcskarika.
Szölhöffelrohr, das; kulca-
szár.
Szölhöffig, mn. eltökélt, el-
határozott; — werden,
magát elhatározni.
Szölhöft, ber; herekesztés,
vég; határozat; követ-
keztetés, következmény;
einen — fassen, magát el-
határozni.
Szölhöftart, die; okoskodás-
mód.
Szölhöftein, l. **Höfstein**.
Szölhöfden, die; végfém.
Szölhöflege, die; követke-
ztetés, következmény.
Szölhöflich, l. **Szölhöflich**.
Szölhöfpunkt, ber; végpont.
Szölhöfrechnung, die; végszám-
adás.
Szölhöfrede, die; végbeszéd,
berekesztésbeszéd.
Szölhöfreiz, ber; végabroncs.
Szölhöfirim, ber; végrim.
Szölhöfisch, ber; zártétel.
Szölhöfstein, ber; sárkő.

Sómad, die; szégyen, gyalázat.
 Sómadsten, k. eped.
 Sómadstend, mn. és. ih. epeddő; epeddőleg, epedve.
 Sómadstíg, mn. nyulánk, karcsú.
 Sómadstígfelt, die; nyulánk-ság, karcsúság.
 Sómad, der; ecsetaszömörce.
 Sómadhaft, mn. íze, izletes, jóízű.
 Sómadhaftigfeit, die; ízeség, izletesség, jóízűség.
 Sómadfot, l. Geshmadfot.
 Sómadbern, k. és. ca. firkál; pocseköl.
 Sómadhen, ca. szid, mocskol, gyaláz, rágalmaz, kisebbít.
 Sómadhstó, mn. mocskoló, gyalázó, gyalázatos.
 Sómadhstírfitt, die; gyalázó írat, rágalomírat.
 Sómadhsuht, die; rágalmesség.
 Sómadhsíróstíg, mn. rágalmas.
 Sómadhung, die, Sómadhswort, das; rágalom, kisebbség.
 Sómal, mn. keskeny; karcsú, szikár, sugár; szük, csekély; sómale Bissen tisen, szükén eloi.
 Sómalbüdig, mn. vékonyképű.
 Sómalbüstírtíg, mn. keskenylevelű.
 Sómaufen, k. kisebbít, mooskolódik.
 Sómaufen, ca. megkevesbít, szűkít, keskenyebbé tesz, kisebbít, gyaláz.
 Sómaufstung, die; keskenyebbítés, kisebbítés, kisebbség.

Sómalshand, der; sakar, zsugori; garda.
 Sómalsteder, das; vékonybőr.
 Sómalstern, der; puha galaj.
 Sómalst, das; olvasztott zsír v. vaj.
 Sómalstírn, die; vajkörte.
 Sómalstírnste, die; boglárka.
 Sómalstgen, ca. sziros.
 Sómalstáfer, der; pajót, pata.
 Sómalstburz, die; fekete nadálytő.
 Sómant, der; tejföl; érczföl.
 Sómaragd, der; smaragd.
 Sómaragben, mn. smaragd, smaragdból való.
 Sómaragbfarbig, Sómaragbgrün, mn. smaragdszínű, smaragdzöld.
 Sómarogben, k. elődik, élősködik.
 Sómarogben, der; élősködő, elődi, tányérnyaló.
 Sómarogstern, die; élősködés, élődség, tányérnyalóság.
 Sómarre, die; sebhely.
 Sómarrrig, mn. sebhelyes.
 Sómasche, die; hurok; báránybőr, (kikéazított).
 Sómasz, der, Sómassthen, das; czuppantás.
 Sómasen, ca. czuppant, czuppantva csókol; csámcsog, csomcsog.
 Sómauch, der; vastag füst.
 Sómauchen, ca. és. k. füstöl, füstölő.
 Sómänden, ca. meg-, kifüstöl.
 Sómauchter, der; füstölő.
 Sómauchstener, das; füstölő tész.

Sómanst, der; vendégség, lakoma, tor.
 Sómanstbruder, der; vendégtárs, lakomatárs.
 Sómansthen, das; lakomácska.
 Sómaufen, k. vendégeskedik, lakomáz.
 Sómaufstern, die; vendégeskedés, lakomázás.
 Sómeden, ca. kóstol, ízel, izelit. —, k. íze van; és sómedt nach Pstch, zsurok' íze van; wit sómedt Ihnen biefes? hogy tesszik kegyednek ennek az íze? és sómedt isus, tesszik neki az íze.
 Sómer, l. Sómer.
 Sómeicheten, die; hizelkedés, hizelgés; csapodárság.
 Sómeichelhaft, Sómeichelstírf, Sómeichelnd, mn. hizelő, hizelkedő.
 Sómeicheln, ca. hizelkedik, hizelg, csapodárokodik.
 Sómeichter, der; hizelkedő, csapodár.
 Sómeidig, l. Geshmeidig.
 Sómeihen, ca. és. k. rh. haajit, lök; gaajlik.
 Sómeistige, die; dongólégy.
 Sómelz, der; románca, más, üvegmás; érczúveg; fénymás, (virágokon).
 Sómelzarbeit, die; románca; érczolvasztás.
 Sómelzarbeiter, der; románcaozó.
 Sómelzbat, mn. olvasztható; olvadható.
 Sómelzbutter, die; olvasztott vaj.
 Sómelze, die; olvasztóház, olvasztóhely; olvasztás.
 Sómelzen, ca. r. és. rh. olvaszt, meg-, elolvaszt;

szománcsoz, másol. —, k. rh. olvad, meg-, ololvad, olvados.
 Sómelzer, der; olvasztó.
 Sómelzeter, die; olvasztóhely.
 Sómelzfarbe, die; sománcszin.
 Sómelzglas, das; üvegmáz; ércműveg.
 Sómelzhitte, die; olvasztóhuta.
 Sómelzhammer, die; olvasztószo.
 Sómelzkeffel, der; olvasztóüst.
 Sómelzstunft, die; olvasztómesterség; sománcsolás.
 Sómelzstüffel, der; olvasztókanál.
 Sómelzmaier, der; sománczfestő.
 Sómelzmaierter, die; sománczfestés.
 Sómelzofen', der; koh, olvasztókemence.
 Sómelzrührchen, das; olvasztócső.
 Sómelzstiegel, der; olvasztótégely.
 Sómelzjung, die; olvasztás.
 Sómelzwerk, das; olvasztóintézet; sománczolát; másolat.
 Sómer, das; háj.
 Sómerapfel, der; vajalma.
 Sómerband, der; poh, putroh, kövér has.
 Sómerberre, die; veres berkenye.
 Sómerbel, Sómergel, der; parajlibatopp; mocsári gólyahír; saláta-sziron-ták.
 Sómerhof, das; szurós vértő.
 Sómerfrau, das; hegyi kappanör; nagy szádor, kenderkörcsín.

Sómerse, die, Sómerfing, der; bajszos tergélye.
 Sómerwurf, Sómerwurfel, die; folyondár; hűdős göny; éldői gavillat.
 Sómerz, der; fájdalom; mit Sómerzzen warten, nehezen várni.
 Sómerzzen, k. fáj, fájdalomt okoz.
 Sómerzhaft, Sómerzsch, mn. fájdalomas.
 Sómerzständer, Sómerzstislend, mn. fájdalomenyhitő.
 Sómerzstos, mn. fájdalomtalan.
 Sómetterling, der; lipce, lepe, lepke, pille, pillangó.
 Sómettern, k. és ca. harsog; durrog, durran; csap, lök, lecsap, szűz.
 Sómettern, mn. harsogó; durrogó.
 Sómied, der; kovács.
 Sómiedbat, mn. kovácsolható.
 Sómiede, das; vinnye, kovácsműhely.
 Sómiedeambos, der; üldős, üldő.
 Sómiedebalg, der; fuvó.
 Sómiedesse, die; koh.
 Sómiedeshammer, der; pöröly.
 Sómiedehandwerk, das; kovácság, kovácsmesterség.
 Sómieden, ca. kovácsol, kalapál, kohol; in die Eisen schmieden, vasra verni; Lügen —, hazugságot koholni.
 Sómiedeschlaße, die; vasaalak.
 Sómiedesjange, die; fogó.
 Sómiegen, vb. hajol, simul; kanyarodik, kunkorodik, tekeredik (-ra,

re-); magát meghajítja v. megálázza (valaki előtt).
 Sómiele, die; nápcioz.
 Sómierbuch, das; irkafirka.
 Sómierbüchse, die; kendőcszelencze.
 Sómiere, die; kendős, kenedék.
 Sómieren, ca. ken, megken; irkál, másol; elnen —, valakinek markát megkenni; der Wein —, a' bort meghamisítani.
 Sómiereren, die; kendefende, irkafirka.
 Sómierer, der; kendő; irkáló, másoló.
 Sómierig, mn. kendőső, bekenet; bemázolt; lágy, ragadós, enyeges; piszkos, sáros.
 Sómierfäße, der; turósajt.
 Sómierfalte, die; ír.
 Sómierfahf, Sómierbieh, das; rühes juh; rühes marha.
 Sómierfäße, die; durva szappan, szlakazappan.
 Sómierfäße, die; feles mángolt, eperparaj.
 Sómierföbue, die; futó paszuly.
 Sómierföbue, die; kendőzselencze.
 Sómierfe, die; orcafesték, kendőz; pirostitó.
 Sómierfen, ca. kendős; pirostitó.
 Sómierföden, Sómierföppchen, das; kendőzruha.
 Sómierföppchen, das; kendőzotapasz.
 Sómierwurfel, die; mezei kőmag; sokbolykú gyöngvirág.
 Sómiergestn, k. avas szit v. vaj' szaga van.

Schnit, der; ütés, csapás; lövés.

Schnit, der; csapítás, suhintás.

Schnit, die; sudar, suhogó, ostorhegy, ostorcsapó.

Schnitten, cs. subint v. csapint (ostorral v. vesszővel); beken, befest (p. o. hört).

Schnollen, k. duzzog, orrát feldúzza.

Schnollen, das; duzzogás.

Schnorbraten, der; pörkölt bús.

Schnoren, cs. búat v. téz-tát pörköl, fonnyszt, gözöl. —, k. pörköldik, fonnad; gözöldik.

Schnud, der; ékeség, ék; drágaságok, drágakövek.

Schnud, mn. ékes, csinos.

Schnulken, cs. ékesít, díszesít, fölékesít.

Schnulken, das; ékesítés, fölékesítés.

Schnulstücken, das; ékszerényke.

Schnudlos, mn. éketlen, ezikornyalan.

Schnudnabel, die; éktű.

Schnuggelen, die; caemp, csempzés, dugárusság; csempkedés, dugáruskodás.

Schnuggeln, k. csempeskedik, dugáruskodik, dugárkodik.

Schnuggler, der; csempöző, dugáros, dugáros.

Schnunsten, k. mosolyog, elmosolyog.

Schnuß, der; piszkos, mocskos, szenny, gamat.

Schnußmetz, der; szennyűj.

Schnußten, k. piszkol, moca-

kol, szennyez, el-, bepiszkol.

Schnußteuf, der; piszkos, mocskos.

Schnußig, mn. piszkos, mocskos, szennyez; galád.

Schnußloch, der; csömörfésző.

Schnußtittel, der; szenny-czim.

Schnabel, der; madárorr; orr; hegyfok; hajóorr; das ist nicht für deinern —, nem a' te orrodra való; er spricht, wie ihm der — gewachsen ist, úgy beszél, mint az anyja' tejjével beszopta.

Schnabelstehen, das; orrocsaka. Schnabelstreu, das; hajfodoritóva.

Schnabelstich, der; fősken-dező sürtfogó.

Schnabelstirnig, mn. madár-orr-alakú.

Schnabelstren, cs. turkálja az élelt, finnyáskodva eszik.

Schnabelstraut, das; gerely.

Schnabelstube, die; nyalán-ság.

Schnabelsturz, die; kénkőves kocsord.

Schnaue, die; szűnyog; tipoly; tréfaság, furcsaság.

Schnauff, mn. furcsa, mulatságos.

Schnaullen, das; csatocska.

Schnalle, die; csat.

Schnallen, cs. csatol, hecsatol.

Schnallen, Schnallen, k. csattan, pattan; cserdül; fittyet vet v. hány, (az újjával); pattant, cserdít (ostorral).

Schnapp, Schnapp, ih. hirtelen, egyszerre.

Schnappen, k. hozzá kap

(mint kutya a' szájával); lecsattan, lepattan (mint a' puskasárkány); csattan, pattan.

Schnapper, der; érvágó; köpölyvas.

Schnappfeder, die; rugótoll. Schnappsalgen, l. Schnellsalgen.

Schnappshahn, der; zsvány.

Schnappstich, l. Schnipstich.

Schnappmesser, das; bicsek.

Schnappst, der; kortypálinka, pálinka.

Schnappstehen, das; kortypálinka.

Schnappstief, der; tarisznya.

Schnappstern, k. pálinkát kortyant.

Schnappweise, die; csapómotóla.

Schnarzen, k. hortyog.

Schnarzer, der; hortyogó.

Schnarre, die; kereplye, csörgetyű.

Schnarre, Schnarrdrossel, die; léprigó.

Schnarren, k. csörög; perrog (p. o. a' beszéiben); züg, rozeg (p. o. a' hír); dörmög; hápog, sápag.

Schnarrente, die; csörgő récze.

Schnarrwerk, das; zügösip. (orgonában).

Schnarrente, l. Schnarrente.

Schnarrhaft, Schnarrtig, mn. csacsogó, csevegő;

Schnattern, k. gágog; hápog, sápag; csacsog; cseveg.

Schnattern, das; gágogás; hápogás, sápagás.

Schnauben, k. és cs. r. és rh. szuszog, leheg, fű (az orrával) vor Born —, dúlni-fúlni; nichts als Ra-

Schiffbar, mn. hajósbató, hajóhíró.
 Schiffbarfelt, die; hajósbatóság.
 Schiffbau, der; hajóépités.
 Schiffbauer, der; hajóépitő.
 Schiffbaukunst, die; hajóépités.
 Schiffbaumeister, der; hajóépitőmester.
 Schiffbein, das; hajóesont.
 Schiffbohrer, l. Schiffwurm.
 Schiffbrod, l. Schiffwiebad.
 Schiffbruch, der; hajótörés.
 Schiffbrüdig, mn. hajótört.
 Schiffbrüde, die; hajóhid.
 Schiffbursch, der; hajósizsókó, hajósinas.
 Schiffden, das; hajócska; vetelő.
 Schiffen, k. hajós, hajókáz.
 Schiffer, der; hajós, hajóbirtokos.
 Schifferkunst, die; hajósmesterseg.
 Schifferlohn, der; hajóshér.
 Schiffshrer, der; hajós, hajózó, hajókázó.
 Schiffahrt, die; hajózás, hajókázás.
 Schiffsracht, die; hajóterch.
 Schiffgerüth, das; hajókészület.
 Schiffgerippe, das; hajóváz.
 Schiffgrund, der; hajófenék.
 Schiffhafen, der; hajóhorog, hajócsaklya.
 Schiffhalter, der; hajóartó.
 Schiffhandel, der; hajókoreskedés.
 Schiffkleid, das; hajósruha.
 Schiffknecht, der; hajósinas.
 Schiffkoth, der; hajószakács.
 Schiffküche, die; hajókonyha.
 Schiffkunst, die; hajósmesterseg.
 Schiffkutter, der; gályacsiga.
 Schifflander, der; hajórakodó.

Schifflack, die; hajótereh.
 Schifflande, die; kikötő, hajóráv.
 Schifflaterne, die; hajólámpa.
 Schiffleine, die; alattság.
 Schiffleute, t. hajószegények, hajósnép.
 Schiffmann, der; hajós.
 Schiffmeißel, der; hajóvász.
 Schiffmodel, l. Carten.
 Schiffmühle, die; hajómalom.
 Schiffnagel, der; hajószeg.
 Schiffpfund, das; hajómázsa, (-280 font).
 Schiffreich, mn. hajókkal bővelkedő.
 Schiffrückung, die; hajókészület.
 Schiffsand, der; hajófüveny.
 Schiffsbekleidung, Schiffsbekleidung, die; hajódeszkázat.
 Schiffsboden, der; hajófenék; hajópadlat.
 Schiffscapitán, der; hajóskapitány.
 Schiffseil, das; hajókötél.
 Schiffstotte, l. Stotte.
 Schiffsturm, die; hajóalak.
 Schiffstgäude, das; hajódeszék.
 Schiffsherr, Schiffspatron, der; hajó tulajdonosa.
 Schiffshintertheit, der; tat, hajófar.
 Schiffsholm, der, Schiffswerft, das; hajóépitőhely.
 Schiffstrahn, der; hajócsiga.
 Schiffskrone, die; hajókorona.
 Schiffsladung, die; hajótereh.
 Schiffsrath, der; hajótanács.
 Schiffstaum, der; hajó odva v. bele.

Schiffschwabel, der; hajóorr.
 Schiffsoldat, der; hajóskatonna.
 Schiffspur, die; hajónyom.
 Schiffsvoll, das; hajósnép.
 Schiffsvorberthell, der; hajóoleje.
 Schiffswand, die; hajófal.
 Schiffswinde, die; hajóesinga.
 Schiffszimmermann, der; hajójács.
 Schiffszug, der; hajóvám.
 Schiffszwiebel, der; tengeri ketszerült.
 Schifftheer, der; hajószurok, hajódeget.
 Schifftrappe, die; hajólépcső.
 Schiffturn, der; hajósuró.
 Schiffziehen, das; hajóhuzás.
 Schiffzug, der; tengeri had.
 Schild, der és das; paizs; erimer; tajkostekeű; ótalom, paizs; etwas im Schilde führen, valamelly szándékának lenni.
 Schildamfet, Schildbreitel, die; ürves rigó.
 Schildbesen, der; seher ternye; paizspár.
 Schildbrüse, die; paizsmirigv.
 Schildbente, die; kalános rőcse.
 Schilderay, die; rajszolat, ábrázolat.
 Schilderhaut, das; faköppenyeg.
 Schildern, ca. rajszol, fest, leir. —, k. 5rt áll.
 Schilderung, die; rajzolás, lerajzolás, festés.
 Schildfertel, das, l. Wirtelstier.
 Schildfint, der; árwapinty.
 Schildfisch, der; bicshal.

Schildboß, der; kandica.
 Schildbrunnig, mn. és rh.
 paizsad, paizsalakú; paiz-
 sadadon.
 Schildgerechtigfeit, die; ex-
 merjög.
 Schildbahn, l. Birfhuß.
 Schildhafter, der; eximer-
 tartó.
 Schildkrieger, der; paizbo-
 gár.
 Schildklee, der; koronás bal-
 tacsim.
 Schildknapp, Schildträger,
 der; paizshordozó.
 Schildkröte, l. Rebellkröte.
 Schildkraut, das; csukóka.
 Schildkröte, die; tekenősbó-
 ka, tajkos.
 Schildkrötenhäute, die, Schild-
 frot, das; hékateknő.
 Schildkröten, mn. békateknő-,
 békateknőből való.
 Schildlaus, die; szinhogár.
 Schildlehen, das; segyver-
 hűbér.
 Schildmauer, die; ótalom-
 fal.
 Schildreißer, der; éjjeli v.
 tarka gém.
 Schildwache, die; őr.
 Schildwappen, der; ágyucssp.
 Schildwappenküß, das; ágyu-
 derék.
 Schilf, der és das; nád; káka; nápicz.
 Schilfig, Schilffeld, mn ná-
 das; kákás.
 Schilfmeer, das; veres ten-
 ger.
 Schilfroß, das; nád.
 Schilffchwämer, der; nádive-
 réb.
 Schilftraußgras, das; nádas
 lippan.
 Schiller, der; játésszín.
 Schillern, k. szinekkel ját-
 szik.
 Schillend, mn. játésszínű.

Schillertafel, der; játéso-
 szinű tafola.
 Schilling, der; (pénz 'amer-
 ték' neve); verés, vezs-
 szó, supra.
 Schimmel, der; penész; szür-
 ke v. fehér (ló).
 Schimmelig, mn. penészes.
 Schimmer, der; csillám, tün-
 döklet.
 Schimmern, k. csillámlík,
 tündöklík, ragyog.
 Schimpf, der; szidalom; gya-
 lázat.
 Schimpfen, cs. szidalmaz;
 gyalaz, kisébbít.
 Schimpflich, mn. gyalázatos,
 csúfos; kisébbítő.
 Schimpfname, der; csúf-
 név.
 Schimpfrede, die; csúfhe-
 széd.
 Schimpfschrift, l. Schmä-
 hchrift.
 Schimpfwort, das; csúfszó.
 Schindack, das; nyüzött dög;
 dög.
 Schindanger, der, Schind-
 grube, die; dögnyüzó-
 hely.
 Schindel, die; szindel, szel-
 mény.
 Schindelbeder, der; szinde-
 lexó, szelményező.
 Schindelst, ca. szindelex, szel-
 ményex.
 Schindelwagen, der; szindel-
 szeg.
 Schinden, ca. rh. nyüz.
 Schinder, der; dögnyüzó;
 nyüzó, sarha.
 Schinderer, die; nyüzás; nyü-
 zóhely.
 Schinderfarren, der; nyüzó-
 taliga.
 Schinderflecht, der; nyüzó-
 inas, nyüzószolga.
 Schindgrube, die; dögarok,
 nyüzóárok,

Schindluder, das; nyüzotti-
 dög, dög.
 Schindmähre, die; dög, (ló).
 Schindofen, das; sódárka,
 sonkácska.
 Schinken, der; sódar, son-
 ka.
 Schirm, der; ernyő; véde-
 lem.
 Schirnbrett, das; védessz-
 ka, (olvasztóknál).
 Schirmack, das; félszer,
 szin; gátor.
 Schirmen, l. Beschirmen.
 Schirmförmig, mn. ernyős.
 Schirmhut, l. Füllhut.
 Schirmkraut, das; harmatos
 begyéke.
 Schirmleder, das; ernyőbőr.
 Schirmmoos, das; fótal.
 Schirmpflanze, die; ernyős
 növény.
 Schirmwacht, l. Schutzwacht.
 Schirmwand, die; védfal,
 ulaszfal.
 Schirpen, k. csirpel.
 Schirrholz, l. Ruchholz.
 Schirrfammer, l. Beschir-
 fammer.
 Schirrmesser, der; szerzám-
 mester.
 Schiß, der; szar, fos.
 Schlacht, die; csata, ütkö-
 zel.
 Schlachtbank, die; vágószék,
 mészárszék.
 Schlachtbar, mn. vágható.
 Schlachten, cs. vág, öl, le-
 vág, leöl, mészárol.
 Schlachtenmaler, der; csata-
 festő.
 Schlächter, l. Blaufuß.
 Schlächter, der; mészáros,
 hentes.
 Schlächterfen, das; vágótor.
 Schlachtfeld, das; csatame-
 ző, csatatér.
 Schlachtgefang, der; csata-
 dal.

Ésfachthaus, das, **Ésfa**chthof, der; vágószin.
Ésfachtmesser, das; vágókés.
Ésfachtrmonat, der; vágóhónap.
Ésfachtrsch, der, l. **Ésfa**chtrvieh.
Ésfachtopfer, das; véraldozat.
Ésfachtrordnung, die; csatlarend.
Ésfachtrpferd, das; csataló.
Ésfachtrschwert, das; pallas.
Ésfachtrstüde, das; ütközet.
Ésfachtrvieh, das; vágómarha.
Ésfachtrjettel, der; vágóelvelke.
Ésfachtrjung, das; vágószér.
Ésfade, die; szalak.
Ésfaden, k. szalokol.
Ésfaderganß, die; vadlúd.
Ésfadiß, mn. szalakov.
Ésfadig, mn. szalakov.
Ésfadwurf, die; hurka.
Ésfaf, der; vakszem, halánték.
Ésfaf, der; álm; alvás; in den — kommen, elaludni; in meinem ersten **Ésfa**te, első álmomban; ein **Ésfa**fchen machen, szunynyadni.
Ésfafader, die; vakszemér.
Ésfafbank, die; szekrényágy.
Ésfaflein, das; vakszemcsont, halántékcsont.
Ésfafamerad, l. **Ésfa**fagsfell.
Ésfafen, k. rh. aluszik, alszik; hál; sich — legen, — gehen, lefeküdni, aludni menni.
Ésfafer, der; alvó.
Ésfaferig, **Ésfa**ftrig, mn. álmov; aluszékony.
Ésfaferigkeit, **Ésfa**ftrigkeit,

die; álmo-ság; aluszékony-ság.
Ésfafert, sz-n. álmos, alhatnék.
Ésfaff, mn. petyhüdt; gindár; ernyedt; renyhe.
Ésfaffheit, die; petyhüdt-ség; gindárság; ernyedt-ség; renyhesség.
Ésfaffgeld, das; háláspénz.
Ésfaffgemach, das; hálószerha.
Ésfaffgestell, der; hálótárs.
Ésfaffhaube, die; hálófej-kötő.
Ésfaffhammer, die; hálókoma.
Ésfaffkrankheit, l. **Ésfa**ffsucht.
Ésfafftraut, das; kalincez; sekete csucsor; bolondító csalmatok.
Ésfaffted, das; altató dal.
Ésfafftes, mn. és ih. álmatlan; álmatlanul.
Ésfafflosigkeit, die; álmatlanság.
Ésfaffmachend, mn. álomhozó, altató.
Ésfaffmittel, das; altatószér.
Ésfaffmuffel, der; vakszemizom, halántékizom.
Ésfaffmütze, die; hálósipka; álomszuszék.
Ésfaffpelz, l. **Ésfa**ffroß.
Ésfaffraß, der; marmota; mogyoró-pöle.
Ésfaffroß, der; hálóköntös.
Ésfaffsaal, der; hálótér.
Ésfaffstätte, **Ésfa**fftrü, die; alvóhely, hálóhely.
Ésfafftrube, die, **Ésfa**fftrummer, l. **Ésfa**ffgemach.
Ésfaffsucht, die; álomkór-ság.
Ésfaffstüchtig, mn. álomkóros.
Ésfafftrauf, der; álomhozó ital, álomital.

Ésfafftrauf, der; alvássalítottal.
Ésfafftraufen, mn. szunyátos.
Ésfaffzeit, die; alvás ideje.
Ésfag, der; ütés; csapás; verés; csattanás, pattanás; rugás; érverés; szivdobogás; óráütés; perczegés; helyeg; jegy; ajtó, (kocsin); guta; nem; mit dem **Ésfa**ge secht, öpen hat órákor; sie sind beide von einem **Ésfa**ge, mind a' kettőt egy bordában szítotték, seunen — machen, maga hasznát keresni; der — hat ihn gerührt, a' guta megütötte; er fürchtete sich vor den **Ésfa**gen, fél az ütlegtől v. félti a' bört.
Ésfagater, die; ütér.
Ésfagaderbruch, der; ütér-sérv.
Ésfagalfam, der; gutabalsam.
Ésfagbar, mn. vágható.
Ésfagbauer, der; csapó kálitka.
Ésfagbaum, der; zorompó.
Ésfagbrüde, l. Zugbrüde.
Ésfagfauf, mn. ütleg által megkeményedett.
Ésfageifen, das; ütővas.
Ésfagel, der; sulyok, költis, ütő; dobverő; mogyoró; csopak, csomb.
Ésfagefmitß, die; iró.
Ésfagetn; ca. sulykok. —, k. sántit, (vadászró); vét, hibáz.
Ésfagen, ca. rh. üt, ver; megüt, megver; einem auf die Finger, hinter die Ohren —, valakinek az ujára, a' füle mögé üt-ni; entwey —, ketté tör-ni; todt —, agyon üt-

ni; den Feind —, megverni az ellenséget; in die Feindschaft —, megfutamtatni, megszalasztani; Besch —, pléhet lapítani; Held —, a' fát kivágni; Geld —, pénzt verni; Feuer —, kiütni; einem eine Ader —, valakin ereit vágni; die Schweine in die Mist —, a' disznókat makkra verni; in Ketten —, vasba v. vasra verni; in Papier, in ein Tuch —, papirosba, kendőbe göngyölni v. tekergetni; die Finken zu dem Kapitale —, a' kamatot a' tőkéhez tenni v. adni; sich —, verekedni; sich an die Brust —, mellőre ütni magának; sich durch den Feind —, keresztülvágni az ellenségben; sich zu etnem —, valaki' pártjára állani; sich mit seinen eigenen Worten —, magát pofozni; sich mit Sorgen —, gondokkal kínozni magát; ich bin ein geschlagener Mann, oda vagyok, végem van. —, k. rh. ütődik (-hoz, -hez); megütözik, ütözik (-ba, -be); dohog (a' sziv); ver (az ér); rüg, kirüg (a' ló); csattan; hangicsál, énekel (a' madár); der Brand ist bahn geschlagen, a' fene járult hozzá, v. esett belé; die Büchse schlägt, a' puská tassint; rüg; der Wagen schlägt, a' szekér rüg, sökög; die Uhr schlägt, az óra üt; wie viel hat es geschlagen? hányat ütött az óra? das Gewissen schlägt

Zachssötár II.

ihn, a' lélekismeret szemrehányásokat tesz neki. Schläger, der; verekedő. Schlägeren, die; verekedés. Schlagfaß, das; rakodó hordó, málhahordó. Schlagfeder, die; ütőrugó. Schlagfluß, der; guta, gutautés. Schlaggold, l. Anlagold. Schlagholz, das; ütőfa, verőfa; vágható fa v. erdő. Schlagfrau, das; kalincza. Schlagnagel, der; ütőszeg, (öräkban). Schlagnetz, das; ütőrecze. Schlagpulver, das; durranó arany; gutapor. Schlagregen, der; zápor. Schlagstock, der; hányolóadó; hányolóber. Schlagtaube, die; szelíd galamb. Schlaguhr, die; ütőóra. Schlagwasser, das; magyarviz, gutavíz. Schlagwerk, das; ütőmv. Schlagwunde, die; ütött seb. Schlamme, der; iszap. Schlammbeißer, der; csik, halcsik. Schlammene, k. iszapolt; iszapodik. Schlammene, l. Schlemmer. Schlammmer, l. Schlemmer. Schlammfisch, der; iszaphal. Schlammgrube, Schlammpfütze, die; iszapgödör. Schlammig, mn. iszapos. Schlammfräse, die; iszapvonaló. Schlammhammer, l. Schlemmer. Schlammpe, die; moslék, (kutyákuk st.); csatakos. Schlammstein, k. és cs. fityeg; csatakol; babool. Schlammteig, mn. csatakos, lucskos.

Schlange, die; kigyó. Schlängelig, mn. kigyózó. Schlängelst, vh. kigyózik. Schlangenartig, mn. és ih. kigyónemű; kigyó módra. Schlangenauge, das; kigyószem, (kő). Schlangenbaß, der, Schlangenbait, die; kigyóbőr. Schlangenbiß, Schlagenbiß, der; kigyóharapás. Schlangenbrut, die; kigyófajzat. Schlangenfaß, der; kigyóssa. Schlangenförmig, mn. kigyódad, kigyóalakú. Schlangenhaft, das; kigyóméreg. Schlangenhaß, das; hollólá-ütifü, kigyóharaptafü. Schlangenhaar, das; kigyóhaj. Schlangenholzwasser, der; kigyóshagyma. Schlangenkopf, der; kigyófej. Schlangenkraut, das; orvosi szigoráll; sárkánykontyvirág. Schlangenlinie, die; kigyóvonal. Schlangenmorb, der; alacson pozdor. Schlangenroß, das; kigyónád. Schlangenreißer, die; kigyócső. Schlangensteile, die; kigyóoszlop. Schlangensteife, die; kigyófekendő. Schlangenstab, der; kigyóbot. Schlangenstein, der; kigyókő. Schlangenwurzels, die, l. Schlangenmorb.

Eöslangenjunge, die; kigyó-nyelvfü.
 Eöslant, mn. nyulánk, karcú, sudar, sugár.
 Eöslantheit, die; nyulánk-ság, karcuság.
 Eöslapp, mn. l. Eöslaff.
 Eöslappe, die; csüggő száj; czipe; vesztesség, kudarcz.
 Eöslappen, k. csügg, fityeg; csoszog.
 Eöslapphut, der; konya kalap.
 Eöslappohr, das; csüggő fül.
 Eöslaraffe, der; könnyenélő, here.
 Eöslaraffenland, das; he-nyék' országa, Utopia.
 Eöslarfe, die; czipe, csoszogó papucs.
 Eöslarfen, k. csoszog.
 Eöslau, mn. és ih. ravasz; ravaszul.
 Eöslaud, der; tömlő.
 Eöslaudern, k. pereg, fo-rog; farol (a' szán); pisz-mog; veszteget (árut).
 Eöslauheit, Eöslauigkeit, die; ravaszság.
 Eöslaufopf, der; ravaszdi.
 Eöslacht, mn. roaszt; csekély, alacson; egyszerű, együ-gyű. —, ih. roasztul; cse-kélyül; együgyüen.
 Eöslachterdinge, ih. általában, általánosan; épen, teljes-séggel.
 Eöslachttheit, die; rosaza-ság.
 Eöslachtthin, ih. általánosan; egyenesen, kereken, rö-viden.
 Eöslachtweg, ih. egyszerűen; röviden, egyenesen.
 Eösladen, l. Eösten, cs.
 Eöslader, der, Eösladermaul, das; nyalakodó.

Eösladeren, die; nyalánk-ság.
 Eösladerhaft, l. Eösterhaft.
 Eösladern, k. nyalakodik, nyalánkoscodik.
 Eöslade, die; kökény.
 Eösladenbaum, der; kökény-sa.
 Eösladenborn, der; kökény-tövis.
 Eösladenfaßt, der; kökény-nedv.
 Eösladerbruder, l. Eöstenbruder.
 Eösladen, k. és vh. rh. csász. máaz; lappang; lo-pódzik; alattomoskodik; síh heimlich herreit —, alattomosan belopódzani; síh davon —, ellopódzani.
 Eöslader, der; csuszó, al-atomoskodó.
 Eösladerhandel, der; dugár-kodás.
 Eösladerhändler, der; dugá-rus, dugáros.
 Eösladerweg, der; álút, tol-rovajút, titkos út.
 Eösladerbahn, die; ironga, csuszka.
 Eösladerbau, die; köszörű-szék.
 Eöslade, die; szán, szánka; ironga, csuszka; bokor, csukor; szalagbokor; tör, török.
 Eösladen, k. irongál, csusz-kál. —, cs. hüz, hur-czol, meghurezol; földig leront; bokrot köt v. tüz; bokorra köt (valamit).
 Eösladen, k. rh. huzódik, hurezolódik; csász. —, cs. rh. köszörül, meg-köszörül; sen; csinosit, művel.
 Eösladen, das; buzás, meg-huzás, hurezolás; leron-tás; köszörülés.

Eöslader, der; köszörű.
 Eösladermühle, die; köszörű-malom.
 Eöslader, die; hajtsű.
 Eöslader, das, Eösladerbe, die; köszörűkerék; köszörűkő.
 Eöslader, der; köszörű-homok.
 Eöslader, Eösladerhölle, die; köszörűtál.
 Eöslader, l. Eöslader.
 Eöslader, der; köszörű-kő, senkő.
 Eöslader, der; köszörűvá-lu.
 Eöslader, die, l. Eöslader, das.
 Eöslader, l. Eöslader.
 Eöslader, der; nyálka, enyek; turha; nyák.
 Eöslader, mn. nyálka-bajtó.
 Eöslader, die; takony-mirigy.
 Eöslader, cs. és k. nyálka-tól tisztít; nyálkáságot okoz; nyálkásodik.
 Eöslader, der; nyálka-hal.
 Eöslader, die; takony-hártya.
 Eöslader, mn. és ih. nyálka-s, enykes; nyálkásan, enykesen.
 Eöslader, das; nyák-tapasz.
 Eöslader, die; guszalyfáklya; tépet; vastag csik.
 Eöslader, k. és cs. rh. ernyed, foszlik; hasogat (fuzet st.); foszt (tel-lat).
 Eöslader, cs. iszaptól megtisztít, kiiszapol. —, k. tobzódik.
 Eöslader, der; tobzódó iszapoló.

Schlenbergang, der; ballagás.
 Schlenbern, k. ballag.
 Schlenbrian, der; agg szokás.
 Schlenkern, k. és os. lóg; lógáz; kanyarít; parittyáz.
 Schleppe, die; *ussdly*.
 Schleppen, os. és k. húz, hurocsol; buzódik.
 Schleppend, mn. husodalmas.
 Schleppenträger, der; *ussdly-hordosó*.
 Schleppfeid, das; *ussdly-küntös*.
 Schleppnetz, Schleppegarn, das; huzoháló.
 Schleppfeil, das; alattség.
 Schleppen, das; Szilésia.
 Schlesier, der; sziléziai.
 Schleifisch, mn. sziléziai.
 Schleuder, die; parittyá.
 Schleuderer, der; parittyás; kontár.
 Schlenbern, os. parittyáz; bajít, lök, szór. —, k. kontárkodik.
 Schleuderstein, der; parittyakő.
 Schleunig, mn. és ih. hirtelen, gyors; hirtelenül, hirtelen, gyorsan.
 Schleiße, die; zsillip, viarekez.
 Schleißenfesseln, Schleißenfall, der; zsillipesés.
 Schleißenfeld, das; zsillipvám.
 Schleißenmeister, der; zsillipes, zsillipmester.
 Schleißenräumer, der; zsillip tisztító.
 Schleißer, der; fátyol.
 Schleißerente, die; gyöngyhagoly.
 Schleißerer, der, Schleißerer-tuch, das; fátyol.

Schleierkappe, die; fátyolsapká; fcsifátyol.
 Schleieru, os. fátyolos, befátyolos.
 Schleiertaupe, l. Hauptentaupe.
 Schleich, der; titkos út, rejtekes út v. menet; fortély, mesterség; hinter die Schliche kommen, a' fortélyt kitanálni.
 Schlicht, mn. egyenes, sima; mesterkéletlen, egyszerű.
 Schlichtart, die, Schlichtheit, das; szekerese.
 Schlichte, os. kiegyenesít, el-, kiegyenlít; elintéz, eligazít, elrendel, elvégez.
 Schlichtfelle, die; simító ráspoly.
 Schlichthammer, der; egyenesítő kalapács.
 Schlichthobel, der; simító gyalu.
 Schlichtpfinsel, der; simító ecset.
 Schlichtung, die; kiegyenesítés; elintézés, olvógzás.
 Schlied, der; sűrű iszap.
 Schlied, der; sákla, ragasz (kenyérnél).
 Schliessen, k. rh. bú, mász, bebú, bemász.
 Schließig, mn. sáklás, ragaszos, ragadós.
 Schließte, die; kapocs.
 Schließen, os. rh. zár, bezár; vásra ver; bevégez, befejez; következtet, következtést v. ítéletet hoz, ítélt, okoskodik; eine Heirat —, házasságra lépni; einen Bergsteig —, egyességre lépni; Frieden, Bündnis —, békét, szövetséget kötni. —, k.

és vh. rh. záródik, bezárodik; der Deckel, das Fenster, das Kleid schließt gut, a' fedél, a' ablak, a' ruha jól rá illik; der Reiter schließt gut, a' lovag jól szorítja a' lovat.
 Schlieser, der; kapus; börtönös; kulcsár.
 Schliesfeder, die; zártoll.
 Schliesfeld, das; kapupénz; börtönpénz.
 Schlieshafer, der; zárútköző.
 Schlieslich, ih. befejezőleg, bekezeztül; végtére.
 Schliesmüffel, der; sárizom.
 Schliesnagel, der; zárszeg.
 Schliesung, die; zárás, bezárás.
 Schlimm, mn. rossz, gonosz.
 Schlingbaum, der; ostormén; eczetaxómörce.
 Schlinge, die; hurok; kaos, rekenyő; tör, les, cael; Schlingen legen, tört v. leat vetni.
 Schlingel, der; renyhe, gaz.
 Schlingeln, die; renyheség, gázság.
 Schlingen, vh. rh. tekergetni, kunkorodik, fel-fut. —, os. rh. nyol, el-, lenyel; összefoglal, összevon.
 Schlippe, die; öl; köz, sikátor.
 Schlitzen, der; szán; szánka; — fahren, szánkázni, szánózni.
 Schlittenbahn, die; szánút.
 Schlittenbaum, der, Schlittenkufe, die; szánfa, szánutalp.
 Schlittengang, das; szánuszorítás.
 Schlittschuh, der; korcsolya;

— laufen, — fahren, kor-
csolyázni.
Schiffschaffner, ber; kor-
csolyázó.
Schib, ber; hasiték, haas-
dék, repedék.
Schiben, ca. hasít, felhasít,
elhasít, elhasogat; elre-
peszt. — ,ek. hasad, fel-
hasad, elhasad, elhasoga-
tódik; elreped.
Schloßweib, l. Schloßweib.
Schloß, daß; zár, lakat;
puskaszerszám; kapocs,
(könyvön); vár; kastély,
palota.
Schloßbeamte, ber; vártiszt,
várnagy.
Schloßblech, daß; zárlemez.
Schloßchen, daß; záracska,
lakatocska; záracska.
Schloße, die; jégdara.
Schloßen, sz-n. dara esik,
darásik.
Schloßer, ber; lakatos.
Schloßerhandwerk, daß; la-
katosság.
Schloßfeder, die; zártoll.
Schloßgarten, ber; várkert.
Schloßgasse, die; várutca.
Schloßgraben, ber; várárok.
Schloßhauptmann, ber; vár-
kapitány.
Schloßhof, ber; várudvar.
Schloßkeller, ber; várpin-
oze.
Schloßkirche, die; vártemplom,
váregyház.
Schloßknecht, ber; zárazg,
lakatszeg.
Schloßknecht, ber; várterem,
várpalota.
Schloßkammer, ber; várto-
rony.
Schloßknecht, ber; várgond-
viselő, várnagy.
Schloßmeister, mn. egészen fe-
hér.
Schloß, l. Schloßstein.

Schloßterrasse, ber; csörgő
alma.
Schloßterrig, mn. és ih. lom-
pos, ronda; lomposan,
rondán.
Schloßtermisch, die; aludt-
tej.
Schloßtern, k. sityeg; lö-
työg, lityeg-lotyog.
Schloßt, die; hegynyílás,
vilgytorok; mélyút.
Schloßstein, k. csuklik; so-
kog.
Schloß, ber; kerty; nyel-
tet.
Schloßchen, daß; kertyocska.
Schloßten, ca. és k. nyel.
Schloßter, ber; nagyhehető;
ein armer —, szegény élő-
di.
Schloßterrig, l. Schloßterrig.
Schloß, die; szök menet v.
út.
Schloßmutter, ber; szender-
gés, szunnyadozás; szen-
der.
Schloßmutter, k. szendereg,
szunnyados.
Schloßmutter, die; masszasz-
szony.
Schloßmutter, k. sityeg, lef-
tyeg.
Schloßmutter, ber; lompos; u-
szályruha.
Schloßmutter, l. Schloßmutter.
Schloß, ber; torok, gége,
nyeldeklő; torkolat; mély-
seg.
Schloßmutter, Schloßmutter, k. causz,
causzszan.
Schloßmutter, l. Ruff.
Schloßmutter, ber; rejteny.
Schloßmutter, ber; csalán-
szatogató.
Schloßmutter, daß, Schloßmutter,
winkel, ber; buvólik, rej-
tekhely, kuzkó.
Schloßmutter, mn. csuszós, si-
kos, sikamló.

Schloßmutter, die; sikor-
ság, sikamlóság.
Schloßmutter, die; fürkész,
nyergeshogár.
Schloßmutter, k. hörpöl, ször-
pöl, süreösöl.
Schloßmutter, ber; kulcs.
Schloßmutter, ber; kulcsotoll,
kulcsstara].
Schloßmutter, daß; kulcsoszt,
vállperc.
Schloßmutter, die; tavasz
kankalin, kükörics; szap-
panfü.
Schloßmutter, die; kulcs-
puska.
Schloßmutter, daß; kulcs-
pénz.
Schloßmutter, daß; szap-
panfü.
Schloßmutter, daß; kulcslik.
Schloßmutter, ber; kulcsfej,
kulcskarika.
Schloßmutter, daß; kulcs-
szár.
Schloßmutter, mn. eltökélt,
elhatározott; — werden,
magát elhatározni.
Schloß, ber; berekesztés,
vég; határozat; követ-
keztetés, következmény;
einen — fassen, magát el-
határozni.
Schloßmutter, die; okoskodás-
mód.
Schloßmutter, l. Schloßmutter.
Schloßmutter, die; végrím.
Schloßmutter, die; követke-
ztetés, következmény.
Schloßmutter, l. Schloßmutter.
Schloßmutter, ber; végpont.
Schloßmutter, die; végzám-
adás.
Schloßmutter, die; végbeszéd,
berekesztésszéd.
Schloßmutter, ber; végbronce.
Schloßmutter, ber; végrím.
Schloßmutter, ber; zártétel.
Schloßmutter, ber; zárkó.

Sómad, die; aságyen, gyalázat.
 Sómadfen, k. eped.
 Sómadfend, mn. és. ih. epeddő; epeddőleg, epedve.
 Sómadfítig, mu. nyulánk, karcuú.
 Sómadfítigfeit, die; nyulánk-ság, karcuúság.
 Sómad, der; ecetesömörce.
 Sómadhaft, mn. izes, izletes, jóízű.
 Sómadhaftigfeit, die; izes-ség, izletes-ség, jóízűség.
 Sómadfés, l. Söfmadfés.
 Sómadförm, k. és. ca. firkál; pocseköl.
 Sómadfen, ca. asid, mocskol, gyaláz, rágalmaz, kisebbit.
 Sómadfító, mn. mocakoló, gyalázó, gyalázatos.
 Sómadfítóft, die; gyalázó irat, rágalomirat.
 Sómadfítóft, die; rágalmas-ság.
 Sómadfítóftig, mn. rágalmas.
 Sómadfítung, die, Sómadfówort, das; rágalom, kisebbség.
 Sómad, mn. keskeny; karcuú, szikár, sugár; szük, csakély; sómadfó Biffen eisfen, szükén élni.
 Sómadfítóftig, mn. vékonyképű.
 Sómadfítóftterig, mn. keskenylevelű.
 Sómadfen, k. kisebbit, mocskolódik.
 Sómadförm, ca. megkevesbít, szükít, keskenyebbé tesz, kisebbit, gyaláz.
 Sómadförmung, die; keskenyebbítés, kisebbítés, kisebbség.

Sómadförm, der; fukar, zsugori; garda.
 Sómadförm, das; vékonybőr.
 Sómadförm, der; puha galaj.
 Sómadf, das; olvasztott zsír v. vaj.
 Sómadförm, die; vajkörte.
 Sómadförm, die; hoglárka.
 Sómadförm, ca. zsíroz.
 Sómadförm, der; pajót, pata.
 Sómadförm, die; fekete nadálytő.
 Sómadf, der; tejföl; érczföl.
 Sómadförm, der; smaragd.
 Sómadförm, mn. smaragd, smaragdból való.
 Sómadförmförm, Sómadförmgrün, mn. smaragdszínű, smaragdzöld.
 Sómadförm, k. elődik, elősködik.
 Sómadförm, der; elősködő, elődi, tányérnyaló.
 Sómadförm, die; elősködés, elődiség, tányérnyalóság.
 Sómadförm, die; sebhely.
 Sómadförm, mn. sebhelyes.
 Sómadförm, die; hurok; báránybőr, (kikéazított).
 Sómadf, der, Sómadförm, das; czuppantás.
 Sómadförm, ca. esuppant, czuppantva csókol; csámcsog, csomcsog.
 Sómadförm, der; vastag füst.
 Sómadförm, cs. és. k. füstöl, füstölög.
 Sómadförm, cs. meg-, kifüstöl.
 Sómadförm, der; füstölő.
 Sómadförm, das; füstölögő tűz.

Sómadförm, der; vendégség, lakoma, tor.
 Sómadförm, der; vendégtárs, lakomatárs.
 Sómadförm, das; lakomácska.
 Sómadförm, k. vendégeskedik, lakomáz.
 Sómadförm, die; vendégeskedés, lakomázás.
 Sómadförm, ca. kóstol, ízel, izelít. —, k. íze van; és sómadförm nach fétó, szurk' íze van; wit sómadförm fímen diefes? hogy tesszik kegyednek ennek az íze? és sómadförm íjst, tesszik neki az íze.
 Sómadförm, l. Sómadförm.
 Sómadförm, die; hiszelkedés, hiszelgés; csapodár-ság.
 Sómadförmförm, Sómadförmförm, Sómadförmförm, mn. hiszelgő, hiszelkedő.
 Sómadförm, ca. hiszelkedik, hiszelg, csapodárkodik.
 Sómadförm, der; hiszelkedő, csapodár.
 Sómadförm, l. Söfmadförm.
 Sómadförm, ca. és. k. rh. hajít, lök; ganajlik.
 Sómadförmförm, die; dongó-légy.
 Sómadförm, der; sománcz, más, üvegmás; érczuveg; fény-más, (virágokom).
 Sómadförmförm, die; sománczmű; érczuvasztás.
 Sómadförmförm, der; sománczobó.
 Sómadförmförm, mn. olvasztható; olvadható.
 Sómadförmförm, die; olvasztott vaj.
 Sómadförm, die; olvasztóház, olvasztóhely; olvasztás.
 Sómadförm, cs. r. és. rh. olvaszt, meg-, elővaszt;

románecox, mázol. —, k. rh. olvad, meg-, elolvad, olvados.
 Sömfeser, der; olvasztó.
 Sömfeserex, die; olvasztóhely.
 Sömfesfarbe, die; románecszín.
 Sömfesglas, das; üvegmás; ércüveg.
 Sömfeshütte, die; olvasztóhuta.
 Sömfeskammer, die; olvasztószoba.
 Sömfeskeffel, der; olvasztóüst.
 Sömfesknütt, die; olvasztómesterség; románeczolás.
 Sömfesknüttel, der; olvasztókanál.
 Sömfesmaier, der; románecfestő.
 Sömfesmaierer, die; románecfestés.
 Sömfesofen, der; koh, olvasztókemence.
 Sömfesröhren, das; olvasztócső.
 Sömfesriegel, der; olvasztótégely.
 Sömfesjung, die; olvasztás.
 Sömfeswerk, das; olvasztóintézet; románeczolát; mázolat.
 Sömer, das; háj.
 Sömerapfel, der; vajalma.
 Sömerbauch, der; pob, putroh, kövér has.
 Sömerbeere, die; veres berkenye.
 Sömerbel, Sömergel, der; parajlithatopp; mocsári gólyahír; saláta-sziron-ták.
 Sömerhof, das; szurós vértő.
 Sömerfrau, das; hegyi kapandó; nagy szádor, kenderkökörcsin.

Sömerle, die, Sömerling, der; hajszos tergélye.
 Sömerwurf, Sömerwurfel, die; solvondár; hűdős gönye; elődi gazillat.
 Sömer, der; fájdalom; mit Sömerzen warten, nehezen várni.
 Sömerzen, k. fáj, fájdalom okoz.
 Sömerzhaft, Sömerzlich, mn. fájdalomos.
 Sömerzländer, Sömerzländer, mn. fájdalomenyhitő.
 Sömerzlos, mn. fájdalomatlan.
 Sömetterling, der; lipe, lepe, lepke, pille, pillangó.
 Sömettern, k. és cs. barsog; durrog, durran; csap, lök, lecsap, zúz.
 Sömettern, mn. harsogó; durrogó.
 Sömiel, der; kovács.
 Sömielbar, mn. kovácsolható.
 Sömiel, das; vinnye, kovácsmühely.
 Sömielbaum, der; ülvas, üld.
 Sömielbaus, der; fuvó.
 Sömielbe, die; koh.
 Sömielhammer, der; pöröly.
 Sömielhandwerk, das; kovácság, kovácsmesterség.
 Sömiel, cs. kovácsol, kálapál, kohol; in die Eisen schmieden, vasra verni; Eisen —, hazugságot koholni.
 Sömielstraße, die; vasalak.
 Sömielzange, die; fogó.
 Sömielgen, vb. hajol, simúl; kanyarodik, kunkorodik, tekergőzik (-ra,

re-); magát meghajtja v. megalázza (valaki oldott).
 Sömiel, die; nápicz.
 Sömierbuch, das; irkafurka.
 Sömierbüchse, die; kendőcszelence.
 Sömiere, die; kendőcs, kenedék.
 Sömierten, cs. ken, megken; firkál, mázol; etnen —, valakinek markát megkenni; den Wein —, a' bort meghamisítani.
 Sömierey, die; kendőcsende, irkafurka.
 Sömierey, der; kendő; firkáló, mázoló.
 Sömiertig, mn. kendőcsős, bekenet; bemázolt; lágy, ragadós, enyeges; piaskos, sáros.
 Sömierfäse, der; turósaft.
 Sömierfalbe, die; ir.
 Sömierhof, Sömierhof, das; rühes juh; rühes marha.
 Sömierfiste, die; durva szappan, a' lakszappan.
 Sömielbeere, die; feles mángolt, eperparaj.
 Sömielbohne, die; futó paszuly.
 Sömielbüchse, die; kendőcszelence.
 Sömiel, die; orozfesték, kendőcs; piroaitó.
 Sömiel, cs. kendőcs; piroaitó.
 Sömielstücken, Sömielstücken, das; kendőcsruha.
 Sömielstücken, das; kendőcsruha.
 Sömielstücken, das; kendőcsruha.
 Sömielwurfel, die; mezei kőmag; sokbőtykű gyöngyvirág.
 Sömielgen, k. avas zsír' v. vaj' szaga van.

- Schnitß, der; ütés, csapás; lökés.
- Schnitß, der; csapintás, suhintás.
- Schnitser, die; sudar, suhógó, ostorhegy, ostorcsapó.
- Schnitten, cs. suhint v. csapint (ostorral v. veszővel); beken, befest (p. o. hört).
- Schnollen, k. duzzog, orrát feldúzza.
- Schnollen, das; duzzogás.
- Schnorbraten, der; pörkölt hús.
- Schnoren, cs. húst v. tésztát pörköl, fonnyaszt, gőzöl. —, k. pörköldik, fonnyad; gőzölddik.
- Schnuß, der; ékesség, ék; drágaságok, drágakövek.
- Schnuß, mn. ékes, cainos.
- Schnußten, cs. ékesít, díszesít, fölékesít.
- Schnußten, das; ékesítés, fölékesítés.
- Schnußstücken, das; ékszerényke.
- Schnußstöß, mn. éketlen, cikornyátlan.
- Schnußnabel, die; éktá.
- Schnußgelen, die; csemp, csempülés, dugárusság; csempeskedés, dugáruskodás.
- Schnußgelen, k. csempeskedik, dugáruskodik, dugárkodik.
- Schnußger, der; csempüző, dugáros, dugáros.
- Schnußstein, k. mosolyog, olmosolyog.
- Schnuß, der; piszok, mocok, szenny, gamat.
- Schnußarmel, der; szennyűj.
- Schnußten, k. piszkol, mocok, szennyez, el-, bepiszkol.
- Schnußstief, der; piszok, mocok.
- Schnußsig, mn. piszkos, mocokos, szennyes; galád.
- Schnußstoch, der; csömörföző.
- Schnußstiftel, der; szenny-czim.
- Schnabel, der; madárorr; orr; hegyfok; hajóorr; das ist nicht für drinen —, nem a' te orrodra való; er spricht, wie ihm der — gewachsen ist, úgy beszél, mint az anyja' tejjével beszopta.
- Schnäbelchen, das; orrocaka.
- Schnäbelstein, das; hajfodorítóva.
- Schnäbelstich, der; fűcsken-dező fűrtfogó.
- Schnäbelstirnig, mn. madár-orr-alakú.
- Schnäbelstirn, cs. turkálja az étielt, finnyáskodva eszik.
- Schnäbelkraut, das; gerely.
- Schnäbelwabe, die; nyalán-ság.
- Schnäbelwurk, die; kőnköves koesord.
- Schnäse, die; szűnyog; ti-poly; tréfaság, furcsaság.
- Schnästich, mn. furca, mulatságos.
- Schnäßen, das; csatocaka.
- Schnäße, die; csat.
- Schnäßen, cs. csatol, hecsatol.
- Schnäßen, Schnäßen, k. csattan, pattan; cserdül; fittyet vet v. hány, (az újjával); pattant, cserdít (ostorral).
- Schnapp, Schnappst, ih. hirtelen, egyszerre.
- Schnappen, k. hozzá kap (mint kutya a' szájával); lecsattan, lepattan (mint a' puskasárkány); csattan, pattan.
- Schnäpfer, der; érvágó; köpölyvas.
- Schnappfeder, die; rugótoll.
- Schnappgalgen, l. Schnellgalgen.
- Schnapphahn, der; zsvány.
- Schnappstich, l. Schnipstich.
- Schnappmesser, das; bicsek.
- Schnappst, der; kortypálinka, pálinka.
- Schnäppestein, das; kortypálinka.
- Schnäppestad, der; tarisznya.
- Schnäpsten, k. pálinkát kortyant.
- Schnäpsteife, die; csapómotóla.
- Schnarben, k. hortyog.
- Schnarber, der; hortyogó.
- Schnarre, die; kereplye, csőr-getyű.
- Schnarre, Schnarrestoff, die; léprigó.
- Schnarren, k. csörög; perreg (p. o. a' beszédben); züg, rezeg (p. o. a' húr); dörmög; hápog, sápag.
- Schnarre=Ente, die; csörgő récze.
- Schnarrewerk, das; zügösip (orgonában).
- Schnarre=Ente, l. Schnarre=Ente.
- Schnarrehaft, Schnarreig, mn. csacogó, csevegő.
- Schnarreun, k. gágog; hápog, sápag; csacog; cseveg.
- Schnarreun, das; gágogás; hápogás, sápagás.
- Schnauben, k. és cs. r. és rh. szuszog, leheg, fű (az orrával) vor Born —, dülmi-dülmi; nőtts als Ra-

de —, csak hosszú le-
hegni.
Schnauben, daſ; szuszogás,
lebegés.
Schnauſen, l. Schnauben.
Schnaubſt, der; bajusz.
Schnüſen, daſ; orrocska,
(állatoké); szácska.
Schnauſe, die; orr, (állat-
toké); száj, (emberé);
csőcs, orr, száj, (kor-
sósó st.).
Schnüſe, die; koppantó,
hamvverő.
Schnüſen, cs. orrát kifűja;
a' gyertyát elkoppantja.
Schnauſig, mn. csőcsös, szá-
jas.
Schnede, die; csiga.
Schnedenange, daſ; csiga-
szem, (épitésben).
Schnedenberg, der; csiga-
hegy.
Schnedenbohrer, der; csiga-
furó.
Schnedenförmig, mn. és ih.
csigádad, csigaalakú; csi-
gádalon.
Schnedenſang, der; csigame-
net.
Schnedenſpindel, daſ; csiga-
hólozat.
Schnedenſtaub, daſ; csiga-
báz.
Schnedenſtegel, der; csigakup,
(órákban).
Schnedenſtufe, der; csigacső.
Schnedenlinie, die; csigavon-
al.
Schnedenmarmor, der; csiga-
márvány.
Schnedenmüſel, t. lűdgé-
ge.
Schnedenpoſt, die; csigapoſ-
ta, csigahát.
Schnedenrad, daſ; csigake-
rék.
Schnedenrundung, die; csiga-
keresztg.

Schnedenſchale, die; csiga-
héj, csigateknő.
Schnedenſtein, der; csigakő.
Schnedenſtreppe, die; csiga-
lépcső.
Schnedenwindung, die; csiga-
tekerűlet.
Schnedenzapfen, der; csiga-
csap.
Schnedenzug, der; csigame-
net; csigavonal.
Schnet, der; hó.
Schnetmuer, die; hómadár;
havasi sármány.
Schnetbahn, die; hóút.
Schnetball, der; hótéke, hó-
labda.
Schnetblume, die; tavaszi tö-
zike; kikeleti hóvirág; hó-
fa.
Schnetbruch, der; hótörte fa,
ág v. gally.
Schnetbohle, die; csőka.
Schnetfint, der; hópinty.
Schnetfloſe, die; hópöhe.
Schnetgebirge, daſ; havas,
havasok.
Schnetgeſtber, daſ; hózi-
tar.
Schnetglöſchen, Schnetkűp-
fen, daſ, l. Schnetbli-
ms.
Schnetſtaufen, der; hórakás,
hóhalom, hószuvasg.
Schnetſtuhl, daſ; hófajd.
Schnetſig, mn. havas; hószí-
nű.
Schnetſumpfen, der; hórűg.
Schnetſwine, die; hóom-
lat.
Schnetſche, die; sárgacsikos
pacsirta.
Schnetlinie, die; hóvonal.
Schnetluft, die; hólég.
Schnemann, der; hóember,
hóváz.
Schnetmilch, die; habtej.
Schnetmuſ, der; hócipő.
Schnetwaſſer, daſ; hóvíz.

Schnetweiß, mn. hószinű, hó-
fehér.
Schnetwetter, daſ; havasó
idő.
Schnetwind, der; havasó szél,
hófergeteg.
Schnetwolke, die; hófelleg.
Schnetzelt, die; hóidő, ha-
vazás' ideje.
Schnetide, die; él.
Schnetdebank, die; vonószék;
sárgaszék.
Schnetdebreit, daſ; vágódesz-
ka.
Schnetdeifen, daſ; húróvas;
metaszóvas.
Schnetden, l. Schnetſen.
Schnetdelohn, der; metaszó-
bér.
Schnetdeſſer, daſ; metaszó-
kés; vonókés.
Schnetdenmühle, die; fűrés-
malom.
Schnetden, cs. rh. metax,
vág; szeg, szel; felvág;
szab; bemetax; szélmetax,
szélvág; daſ Korn —,
aratni; Holz —, fát vág-
ni (fűrészszel); ſich in den
Finger —, az újat meg-
vágni; Saunet —, bár-
sonyt nyírni; ein Pferd,
Schnetweine —, lovat, diam-
nokát herélni; Geld —,
pénzt kaparítani; Caprio-
ſen —, ugrandozni mint
a' bak; Geficht —, ar-
czot ſintorgatni. —, k.
rh. fog; dieſe Meſſer ſchnet-
det gut, ez a' kés jól
fog; der Wind ſchnetdet
mir ins Geficht, a' szél
képemet csipi; et ſchnet-
det mir in Leibe, a' ha-
samat csikarja, hascsika-
rásom van; daſ ſchnetdet
in den Beutel, azt meg-
bánja az erszénye.

Schnelben, das; metszés, vás.
 Schnelband, mn. metsző, vágó; csipős, (szél, beszéd st.); éles, (hang st.).
 Schnelber, der; szabó.
 Schnelberarbeit, die; szabómunka.
 Schnelberhandwerk, das; szabóság, szabómesterség.
 Schnelbergeseil, der; szabólegény.
 Schnelbermussel, der; szabószem.
 Schnelbern, k. szabóskodik.
 Schnelberrechnung, die; szabószámolás.
 Schnelbescheide, die; vágókorong.
 Schnelbesahn, der; metszőfog, harapófog.
 Schnelbeszug, das; vágószersz, metszőszersz.
 Schnelste, l. Schnus.
 Schnelten, cs. nyeseget, nyes.
 Schnell, mn. és ih. gyors, sebes, hamar, hirtelen; gyorsan, sebesen, hamar, hirtelenül.
 Schnellen, cs. pattant, ki-, elpattant; csaptat; einen —, valakit meghúzni, megrántani; einen um etw was —, valamit valakitől elcsenni. —, k. pattan, csapódik, ki-, elpattan; botlik, el-, megbotlik; visszapattan; felpattan; mit den Fingern —, sittyet hányni.
 Schneller, der; fricska, orrcsúcsok.
 Schnellfalle, die; csaplató.
 Schnellfüßig, mn. gyors lábú, sebesjáró.
 Schnellgänger, der; karpószakítófa.

Schnelligkeit, die; gyorsaság, hamarosság, sebeség.
 Schnellkraft, die; rugalom.
 Schnellkräftig, mn. rugalmas.
 Schnellkräftigkeit, die; rugalmasság.
 Schnellloth, das; forrasz.
 Schnellwage, -die; körtefont.
 Schnellwindig, mn. sebesnyelvű.
 Schnellwindigkeit, die; sebesnyelvűség.
 Schnepfe, die; szalonka, snoff.
 Schnepfenlagd, die; szalonkázat.
 Schnepfenseit, die; szalonkák' ideje.
 Schnepfenzug, der; szalonkák' járása.
 Schneppe, die; oska, száj, (korsón st.); gyászodor, (fejköldő).
 Schnepper, l. Schnäpper.
 Schnerfel, l. Schnürfel.
 Schnest, die; tör, török, l. Schlinge.
 Schneorn, sz-n. havas, hó esik.
 Schneidhond, der; locslecs.
 Schneiben, l. Schnauben.
 Schneigeln, cs. és k. cacsomáz.
 Schniffen, l. Schnipfen.
 Schnipfel, Schnipfeln, l. Schnippen, Schnippeln.
 Schnipfen, cs. csen, csipelent, csip.
 Schnipp, der, Schnippchen, das; sitty; — schneuen, sittyet hányni.
 Schnippel, das; levágott v. metszett darabocsk.
 Schnippeln, k. és cs. nyitkál, apróra vág (ollóval).
 Schnippen, cs. és k. csipeget, csittent; felpattan.

Schnippisch, mn. hánytorgó; hánytorgva.
 Schnirfel, l. Schnürfel.
 Schnitt, der; vágás, metszés; szabás; aratás; vágaték, metszet; darab; szelet; sich auf den — versetzen, érteni a' nyereséghez.
 Schnitten, das; darabka, szeletke.
 Schnitte, die, l. Schnittchen.
 Schnitter, der; arató.
 Schnitterblume, die; sárga gyopár.
 Schnittergras, das; éles aás.
 Schnitthandel, der; rőfőske-roskedés.
 Schnitthändler, der; rőfős-kalmár.
 Schnitthobel, l. Beschnitthobel.
 Schnittfogel, der; metélőkápoazta; bigeci bak-topp.
 Schnittlauch, Schnittling, die; metélőhagyma.
 Schnittmeister, das; faragókés.
 Schnittwaare, l. Auschnittwaare.
 Schnittweise, ih. szeletenként, darabonként.
 Schnitz, der; metszet, szellet; karika.
 Schnitbank, l. Schneidbank.
 Schnitbrett, das; vágópád.
 Schnitben, das; szeletke.
 Schnipfel, l. Abschnipfel.
 Schnipfeln, cs. vagdal, farag, faragcsál.
 Schnitern, cs. vág, metsz.
 Schnitser, der; metsző; faragókés, vágókés; hiba, hullás.
 Schnitsern, k. hibás v. vót (nyelv ellen), elcsaamúl

v. kiscsamodik (a' nyelve).
Schnitzmesser, das; faragókés, metszőkés.
Schnitzwerk, das; faragott mű v. munka.
Schnöde, mn. silány; csudar; dőlyfős.
Schnödigkeit, die; silányság; csudárság; dőlyf, dőlyfösség.
Schnoppern, **Schnupfern**, cs. és k. szaglál; szaglálódik.
Schnürfel, der; csikornya, csifrázat.
Schnüffeln, **Schnüffeln**, l. **Schnuppern**.
Schnupfen, der; nátha; sziket, l. **Grippe**.
Schnupfen, cs. és k. burnótól, tobákol, burnótól v. tobákol szí.
Schnupfer, der; burnótoló, tobákoló.
Schnupftabak, der; burnót, tobák.
Schnupftuch, das; zsebkenedő.
Schnuppe, die; gyertyahamv.
Schnur, l. **Schweigertochter**.
Schnur, die; zsinór; zsinég; madzag; mit **Schnüren** eintassen, zsinórral beszegéni; eine — **Fersen**, egy sor v. fűző gyöngy; über die — **hauen**, kilépni a' hámszából; von der — **sehen**, kézzel élni; er lebt nach der —, rendszeren él; es geht bey ihm alles nach der —, nála minden úgy megy, mintha zsinóron húznák.
Schnürband, das; fűzőszalag, fűzőzsinór.
Schnürbrust, die; fűzőváll.
Schnürchen, das; zsinórka.

Schnürten, cs. zsinóroz, meg-, beszínóroz; fűz, befűz; einen —, valakit meghúzni, megrántani.
Schnurgetade, **Schnurgleich**, mn. zsinóregyenességű.
Schnürleib, der, l. **Schnürbrust**.
Schnürloch, das; fűzőlyuk.
Schnurmacher, der; gombkötő.
Schnurrauel, die; fűzőtű.
Schnürrestel, l. **Restel**, **Schnürband**.
Schnurperle, die; fűzőgyöngy.
Schnurbart, der; bajusz.
Schnurbärtig, mn. bajuszos.
Schnurre, die; kerep; csörgetű; bohózat.
Schnurren; k. kerepel; son (a' macska); morog, morgolódik. —, cs. koldul.
Schnürriemen, der; fűzőszíj, l. **Schnürband**.
Schnurrig, mn. bohó, bohóskodó.
Schnurpfeife, **Schnurpfeiferen**, die; apró-cseprő, hitványság.
Schnürfenkel, l. **Schnürband**.
Schnürstiesel, der; topánka, bakancs.
Schnürstift, der; fűzőhegy, fűzőcsövek.
Schnürstrafs, ih. nyilgye-nest.
Schnurstrauß, der; aszófor.
Schob, der; zsúp.
Schobtr, der; boglya; kazal; asztalag.
Schöberling, der; bokros palánka; szarvaszinórú.
Schobern, cs. boglyáz, boglyába v. asztagba rak.
Schod, das; hatvan szám, v. darab.

Schodweise, ih. hatvanonként, hatvanával.
Schofel, der; hitványság, söpredék.
Schofelig, mn. hitvány.
Schöffe, l. **Schöppe**.
Schokolade, l. **Chocolate**.
Scholar, l. **Schüler**.
Scholarch, der; okolaigazgató, iskolafő.
Scholarisch, mn. és ih. iskolai; iskolailag.
Scholon, das; jegyzet, magyarázat.
Schöbdeiser, der; csótán.
Schöde, die; rög, göröngy; hatbibircsós félazegusó.
Schödenhäupfer, der; hontmádár.
Schöllig, mn. röges, göröngyös.
Schömerling, der; fenyűri-gó.
Schon, ih. már. —, kez. majd; úgy is, még is.
Schön, mn. szép, ékes; kellemes, gyönyörű; — thun, magát ékesgetni, csifralkodni; mit einem — thun, valakivel szépen banni; valaki' kölvét keresni.
Schönbtind, l. **Mondäugig**.
Schöne, die; szépség; szép.
Schönen, cs. kímél, megkímél.
Schönen, cs. szépít; tisztál (p. o. hort).
Schönfärber, der; szépfestő.
Schönfärberin, die; szépfestőség.
Schöngeist, der; szép elme.
Schönheit, die; szépség.
Schönling, der; szépke.
Schönfüßig, mn. széposzlopú.
Schönfärbekunst, die; szépírás.
Schönfärber, der; szépíró.

Schönung, die; kimelés; kimélet.

Schoß, der; kebel, öl, öböl; die Hände in den — legen, kezét összetenni v. kebelébe dugni.

Schoßhund, der; öleb.

Schoßjäger, der; kedvenczenitvány.

Schoßkud, das; kedvenczgyermek.

Schoß, der; csúcs, csúp, tót; üstök; búb, bóbíta, konty.

Schoßbrunnen, der; meritökút, gömcs kút.

Schoßfe, die; meritő hely.

Schoßfimer, der; kútveder.

Schoßfen, cs. merit; Athem —, lehetetet venni; Bluth —, hátoráságot venni. —, k. magába szí.

Schoßfen, das; merités.

Schoßfer, der; meritő.

Schoßfer, der; teremő, alkotó.

Schoßferisch, mn. és ih. teremősi, alkotói; teremőileg, alkotólag.

Schoßfegte, die, Schoßfegghen, das; meritőedény.

Schoßfanne, die; meritőkanta.

Schoßffel, der; meritőkánál.

Schoßfrad, das; meritőkerék.

Schoßfepf, der; meritőbögőre.

Schoßfung, die; teremtés; teremtettség, mindenség.

Schoßfungswerk, das; teremősi munka.

Schoßwurf, das; meritőmű.

Schoßpe, der; táblalábó.

Schoppen, der; szín, felszer; kanta.

Schoßpt, Schoßp, der; ürü; eszelős.

Schoßpfenkeisch, das; ürühús.

Schoßpfenke, l. Hammelsfenke.

Schorf, der; var; kosz.

Schorf, mn. varas; koszos.

Schorfstein, Schorfstein, der; kürtő, kémény.

Schorfsteinfeger, der; kéményszeprő; acsa.

Schoffen, k. felnő; fejét hanygja (a' gabona). —, cs. adóz, adót fizet.

Schoßer, der; adószedő.

Schoß, der; csomote, hajítás, növény; adó.

Schoß, l. Geschoß.

Schoßbalg, der; gabnatok.

Schoßbar, Schoßfrei, l. Steuererbar, Steuerfrei.

Schoßchen, das; ablakfiók.

Schoßfelle, die; málhakas, bak (a' kocsin).

Schoßling, der, Schoßreis, das; hajítás, sarjadék.

Schoßkrebe, die; szőlőhajítás.

Schote, die; becső, hüvely; tok; becsős nővény; zöldborsó.

Schotenborn, der; akász, koronafa.

Schotenerbe, die; zöldborsó.

Schotenflee, der; kerap; somkóró, dutkóró.

Schotenpfeffer, der; paprika.

Schotte, Schottländer, der; skót.

Schottisch, mn. skót.

Schottland, das; Skótország.

Schraffiren, k. és cs. vonalosan metsz.

Schraffirung, die; vonalosan metszés.

Schräge, mn. felszöges, felszakos, csapinós; kajács, ferde. —, ih. felszögesen, csapinósan; kajácruál, ferdén.

Schräge, die; felszög, felszak, csapinóság; kajácság, ferdeség.

Schrägemak, das; szögmérték.

Schragen, der; saraglya.

Schramme, die; karczolás; karmolás.

Schrammen, cs. karczol; karmol.

Schrauf, der; szekrétény.

Schraufchen, das; szekrétényke.

Schranke, die, Schranken, der; rekesz, korlát, határ; — v. Schranken setzen, határt v. korlátot szabni; sich in den Schranken halten, önhatárán maradni, magát mérsékelni.

Schranke, cs. és k. keresztbe rak v. tosz; teker.

Schrankenlos, mn. korlátlan, határtalan.

Schrankenlosigkeit, die; korlátlanlás.

Schrape, die; vakaróvas, vakarószőr.

Schrapen, cs. vakar.

Schraube, die; csavar, sróf; seine Worte auf Schrauben setzen, csavargósan v. tekervényesen beszélni.

Schrauben, cs. sróful, csavarol; csavar, teker; megcaal, rászéd.

Schraubenbohrer, der; csavarfuró.

Schraubenfermig, mn. csavardad, csavarsakú.

Schraubengang, der, Schraubengewinde, das; tekerület, tekervény.

Schraubelinie, die; kacsaringó, csavarvonal.

Schraubenmutter, die; anyasróf.

Schraubenschlüssel, der; csavarvarkulcs.
 Schraubenschneide, die; szárnyacsiga.
 Schraubenslange, die; csavarfogó.
 Schraubenzieher, der; csavarhuzó.
 Schraubstock, der; arófos v. csaváros fogó.
 Schrad, der; rémület, ijedelem.
 Schradbild, das; rémkép, rémlet, rém.
 Schraden, der; ijedés; ijedőség, félelem; rémülés; in — setzen, el-, megijeszteni, elrémíteni.
 Schraden, es. és k. rh. rémit, rettent, ijeszt, meg-, elrémít; retten, ijed, meg-, elrémül.
 Schrademann, der; rémember.
 Schradensystem, das; rémrendszér.
 Schradhaft, mn. ijedős; rémitő, rettentés.
 Schradhaftigkeit, die; ijedőséég.
 Schradlich, mn. és ih. rémitő, rettentő, rettentetes; rémitően.
 Schradlichkeit, die; rémitőség, rettentőség, rettentetesség.
 Schradul, das és die; ijedőség.
 Schradulst, der; rémlövés, ijesztő lövés.
 Schradstein, der; sarokkő.
 Schradwort, das; rémszó, ijesztő szó.
 Schreibart, die; írásmód.
 Schreibeuch, das; írókönyv.
 Schreibegebühr, die; írásdíj.
 Schreibeunfth, die; írás' mestorcsége.

Schreibemeister, der; írómester.
 Schreiben, es. rh. ír; sel-, megír; eine gute Hand —, szépen írni; wie schreibt er sich? hogy írja a' nevét? hogy hívják?
 Schreibepult, das; írótam.
 Schreiber, der; író; írnok.
 Schreiberen, die; írás; írat.
 Schreibeshrant, der; írószekrény.
 Schreibeunfth, die; írvágy.
 Schreibesüchtig, mn. írvágyas.
 Schreibfeder, die; író toll.
 Schreibfehler, der; íráshiba.
 Schreibföhren, Schreibföhren, das; írószekrényke.
 Schreibpapier, das; írópapiros.
 Schreibpergament, das; vellin.
 Schreibstunde, die; íróiskola.
 Schreibstube, die; írószoba.
 Schreibstunde, die; íróóra.
 Schreibtafel, die; írotábla.
 Schreibstisch, der; íróasztal.
 Schreibzeug, das; írószér.
 Schrein, l. Schrant.
 Schreiner, l. Tischler.
 Schreiten, k. rh. lép, hág, előlép; zu etwas —, valamihoz fogni v. kezdeni.
 Schren, der; kiáltás.
 Schrenen, k. rh. kiált; sikolt; kiáltoz, kiabál; sikoltos; über etwas —, valamieért lármázni; auf vollem Halse —, egész erejéből kiáltani.
 Schrenen, das; kiáltás; sikoltás.
 Schrenend, mn. kiáltó; sikoltó.
 Schrener, der; kiáltozó.
 Schrenen, die; kiáltozás; sikoltozás.

Schreihalt, der; kiabáló; sikoltozó.
 Schrid, der; hasadék, repedék.
 Schriff, die; írás, írat, íromány; betűk; könyv, munka.
 Schriffgelehrte, der; írástudó.
 Schriffgewöhbe, das; levéltár.
 Schriffgießer, der; betűöntő.
 Schriffgießerey, die; betűöntés.
 Schriffkasten, der; betűszekrény; levélszekrény.
 Schrifflich, mn. és ih. írt, írott; írva, íráshan.
 Schriffmutter, die; betűanya.
 Schriffschneider, der; betűmetező.
 Schriffschneiderey, die; betűmetezés.
 Schriffstetzer, der; betűszedő.
 Schrifftsprache, die; könyvnyelv, írói nyelv.
 Schriffstulle, die; idézet, (könyvekből).
 Schriffstüller, der; író, szerző.
 Schriffstempel, l. Patrizje.
 Schriffverföhser, der; íratlamistó.
 Schriffzeichen, das; betű; íratjegy.
 Schriff, der; lépés, lépte (valakinek); — vor —, lépést, léptetve, lépésenként; einen weiten, großen — machen, nagyot lépni; ein Pferd im Schriffte reiten, lépést, léptetve lovagolni, léptetni; es ist nur um den ersten — zu thun, csak az első lépést kell megtenni.

Sáortmeffer, Sáorttjáfler, der; lépéaróvó.
 Sáortfóuh, l. Sáortfóuh.
 Sáorebel, die; sűrükárt, sűrügerehn.
 Sáorff, mn. darabos, durva; meredek.
 Sáorpf, die; sarolás, aratás.
 Sáorpfen, cs. köpölyöz, megköpölyöz; megkarcol, meghasít (fát); le-, megarat, meg-, lekasál, le-saral (gabonát, kövérségre miatt); einet —, valakit megkopasztani, megszedni.
 Sáorpfkopf, der, Sáorpfhorn, das; köpöly.
 Sáorpfkönpffer, der, Sáorpf-eisen, das; köpölyvas.
 Sáort, das; dara, (darált élet); serét, galacs; darab, (sa, hús, vászon st.); érczdarab, (pénz-nek); nyomaték, súly, (kellő, pénzre nézve); ein Mann von altem — und kern, hecsületes ember a' régi világból; von grobem Sáortt feyn, durvának, durva erkölcsűnek lenni.
 Sáortart, die; sejsze, sáor-por.
 Sáortbeutel, der; serétszacskó.
 Sáortbüchse, die; serétmilylye; serétpuska.
 Sáorte, die, l. Absáorte, Sáortmeißel, Ansáorte.
 Sáorten, cs. darál, megdarál; eldarabol, elvág, elmetesz, (kereszthen); hengerít, hempelyget, korcsolyás; in den Reiter —, pinczébe eresztteni.
 Sáorten, das; darálás; da-

raholás; hengerítés, korcsolyás.
 Sáortter, der; daráló; daraboló; korcsolyás; szárvagógár.
 Sáortfaß, das; seréthordó.
 Sáortform, die; serétmintás.
 Sáortfobel, der; durvagyalu.
 Sáortfern, das; serétszem; dara, rozs-dara.
 Sáortfeiter, die; korcsolya.
 Sáortmeißel, das; daralászt.
 Sáortmeißel, der; érczvésdő.
 Sáortmeißing, das; hulladék sárgaréz.
 Sáortmühle, die; daralom, daráló malom.
 Sáortfüge, die; öreg v. nagy fűrészt.
 Sáortfóert, die; vágólló, (tűmiveseknél st.).
 Sáortfels, das; korcsolyakötél.
 Sáortte, die; füstölt állók.
 Sáortbren, cs. surol; durván gyalul.
 Sáortber, der; suroló.
 Sáortpfeil, der; ráncz, reddő.
 Sáortpfeiß, Sáortpfeißig, mn. ránczos, reddős; zsugorodott; töpörödött.
 Sáortpfen, k. töpped, töpörödik; zsugorodik; pillézik (a' tej).
 Sáortunde, die; hasadék, repedék.
 Sáortunden, k. hasadozik, repedezik; cserepezik.
 Sáortundig, mn. hasadékos, repedékes; cserepes, (bőr, ajk).
 Sáuh, der; tassítás, lökés; tolás; hajítás, (kúpjátékban); ein — Regel, egy

Játék kúp, (9 kúp); ein — Semmel, egy kemenceze zsemlye.
 Sáuhbiat, der; gyámoltalan, nyomorult; gas, semmirekellő.
 Sáuhbarrren, der; taliga, talicska, tolóka, torboncsa.
 Sáuhbárrner, der; taligás, talicskás, torboncsás.
 Sáuhbafien, der, Sáuhbafz, die; kihuzó v. síkos aszkény; kihuzó sík.
 Sáuhbrigel, der; tolózár, retesz.
 Sáuhbafz, der; zseb.
 Sáuhstern, mn. és ih. félénk, bátoratlan; félénk, bátoratlanul.
 Sáuhsternheit, die; félénkség, bátoratlanság.
 Sáuhft, der; czudar, semmirekellő; gyámoltalan.
 Sáuhftig, mn. és ih. gas; gyámoltalan; gazul; gyámoltalanul.
 Sáuhfut, der; füles bagoly.
 Sáuh, der; czipő, saru; láb, nyom, (mérték).
 Sáuhbafz, der; czipőszark.
 Sáuhbafz, die; ár.
 Sáuhband, das; czipőszalag.
 Sáuhblatt, das; czipőfej; fejbőr.
 Sáuhbüchse, die; czipőkefe.
 Sáuhhen; cs. saruz, megsaruz.
 Sáuhstet, der; czipőfolt.
 Sáuhstidz, der; foltozó varga.
 Sáuhstram, Sáuhstrüdel, der; vargatarattyu, vargassibáru.
 Sáuhstücht, der; vargalegény; vargainas.
 Sáuhstaden, der; vargalt; czipőbölt.

Schulheften, der; vargakap-
ta.
Schuhmacher, der; varga,
cipővarró.
Schuhmacherhandwerk, das;
vargaság.
Schuhmacherkunst, die; var-
gacsek.
Schuhmarkt, der; cipőpi-
acz.
Schuhmaß, das; cipőmérték;
lábmérték.
Schuhmadel, die; vargánár.
Schuhnagel, der; sarkaszeg.
Schuhpech, das; vargaszurok.
Schuhpfloß, der; sarkfa.
Schuhpinne, die; kaplászeg.
Schuhpufer, der; cipőtisztít-
tó.
Schuhriemen, der; sarkiszij;
cipőfűző.
Schuhstümpere, die; saruken-
dős, calzakenedcs.
Schuhstänalle, die; cipő-
csat.
Schuhstärzje, die; vargases-
ték.
Schuhsohle, die; cipőtalp.
Schuhwachs, das; Schuhwachs,
die; calzair.
Schuhwede, die; vargaszeg,
sarkaszeg.
Schulamt, das; Schuldienst,
der; iskolai hivatal; os-
kolai szolgálat.
Schulanstalt, die; iskola-
intézet.
Schulbuch, das; iskolakö-
nyv.
Schuld, die; adósság; hün-
súly; hiba; ok; kötele-
ség; adósság; pénzbir-
ság; vád; er steht in
Schulden, tele van adós-
sággal, tenger az adóssá-
ga; es hasten auf dem Gnu-
te viele Schulden, sok adós-
ság lekszik a' jószággon;
außer — sein, ártatlan-

nak lenni; das ist nicht
meine —, az nem az én
vétkem v. hibám.
Schuldbrief, der; Schuldbre-
schreibung, die; kötlevel,
kötelezvény, adósságle-
vél.
Schuldbuch, das; adósság-
könyv.
Schuldenfrey, mn. adósság-
tól ment, adósságtalan.
Schuldenlast, die; adóssági
teher.
Schuldforderung, die; adós-
sághérés, adóssághövetel-
és.
Schuldherr, der; hitelező.
Schuldig, mn. adós; köte-
les; hibás, vétkes; hün-
tetést érdemlő; eines Ver-
brechens — seyn, vétkes-
nek lenni; er ist ihm sein
Leben —, az életét neki
köszönheti; — seyn, adós-
nak lenni.
Schuldige, der; vétkes.
Schuldigkeit, die; köteletség,
tiszt.
Schuldleute, t. adósak.
Schuldlos, mn. l. schuld-
los.
Schuldlosigkeit, die; ártatlan-
ság, vétlenség.
Schuldmann, Schuldner, der;
adós; ich verleihe ihr —,
maradok költses szolgája.
Schuldpost, die; adósság.
Schuldregister, das, l. Schuld-
buch.
Schuldsein, Schuldzetteln, der;
kötlevel, adósságlevél, kö-
telezvény.
Schuldthurn, der; adósak'
börtöne v. tornya, adós-
börtön.
Schule, die; iskola; höhe
—, fő v. anyoskola, e-
gyetem; die — schwän-
gen, unt die — gehen, os-

kola mögé járni; ans der
— schwaben, valamit ki-
fecsegnéi.
Schüler, der; tanítvány, ta-
nuló; kezdő.
Schülerhaft, mn. és ih. os-
kolás, iskolai; kezdőleg;
oskolásan, iskolailag.
Schülerien, t. oskolaszünet,
iskolai szünnapok.
Schülerfreund, der; iskolahá-
rát.
Schülerfreundschaft, die; osku-
labarátság.
Schulstuch, der; pedáns, os-
kolaporos.
Schulstuchfrey, die; pedáns-
ság, iskolás tudomány.
Schulgebäude, das; iskolai
épület.
Schulgebrauch, der; iskolai
szókés.
Schulgeld, das; iskolapénz.
Schulgelehrsamkeit, die; os-
kolatudósság.
Schulgelehrte, der; iskola-
tudós; humanista.
Schulgerecht, mn. és ih. os-
kolaszeres; oskolaszere-
sen.
Schulhalter, der; iskolame-
ster.
Schulhaus, das; iskolaház.
Schuljahr, das; iskolaév.
Schuljunge, Schulknabe, der,
Schulkind, das; iskolás
gyermek.
Schulkrand, mn. iskolabete-
g.
Schulkrankheit, die; iskolabete-
betegség.
Schullehrer, Schulmann, der;
iskolamester.
Schulmeister, das; iskolás
leány.
Schulmeister, mn. oskolaszere-
ros; iskolai; ein Schulmeis-
ters Pferd, tanított v.
idomított ló.

Schulmeister, der; iskolamester.
 Schulmeisterisch, mn. és ih. iskolamesteres; iskolamesteresen.
 Schulmeisterston, der; iskolahang.
 Schulforderung, die; iskolarend.
 Schulpferd, das; iskolás ló.
 Schulpfilsophie, die; iskolai philosophia.
 Schulte, die; iskolabeszéd.
 Schulfache, die; iskolatárgy.
 Schulfahrt, der; iskolalátogatás.
 Schulsprache, die; iskolanyelv.
 Schulsaub, der; iskolapor; — freisen, iskolaport nyelni.
 Schulfreit, der; tudós per v. vita.
 Schulfraude, die; iskolafraud.
 Schulte, die; váll.
 Schultersbein, das, Schultersprossen, der; vállcsont.
 Schultersblatt, das; válllapocsk, *hómlap*.
 Schultersblech, Schultersäul, das; vállvas.
 Schultergehant, das; vállsallang.
 Schultershöhe, die; vállhegy.
 Schultersäulen, das; vállpárna.
 Schultermuskel, der; vállizom.
 Schultern, cs. vállra vesz.
 Schulternath, die; hónvarrás, vállvarrás.
 Schulterswehr, die; vállfedő.
 Schultersch, Schultze, der; salusi bíró.
 Schultübung, die; iskolai gyakorlat.
 Schultverwalter, der; iskolai igazgató.
 Schultweisen, das; iskolaiügy.

Schulwissenschaften, t. iskolai tudományok.
 Schultwisch, der; sás elmeség.
 Schultwisch, die; iskolafenyiték.
 Schund, der; nyuzadék; alja v. rossza (valaminek); ganaj.
 Schundgrube, die; pöcze, pöczegödör.
 Schundflügel, der; árnyékszéktszittó.
 Schupp, der; lökés, lödítés.
 Schuppe, die; pikkely; korpa, (főn).
 Schürpe, die, l. Schürfel.
 Schürpen, t. söld, (kártyában).
 Schuppen, der, l. Schoppen.
 Schuppen, cs. pikkelyes, meppikkelyes. —, vh. hámlik, foszlik, (pikkelyekben).
 Schürpe, cs. lök, lödit; elsz, ellödit (bivatalból).
 Schuppenflügel, der; pikkelyes hal.
 Schuppenhaat, die; pikkelyvarrány.
 Schuppenflänge, die; pikkelyes kígyó.
 Schuppenweise, ih. pikkelyenként.
 Schuppicht, Schuppenartig, mn. pikkelyaemű, pikkelyded.
 Schuppig, mn. pikkelyes.
 Schür, die; nyírás; juhnyírás; haj, vessződeág, alkalmatlanság; er thut es mir zur —, bosszúra teszi.
 Schürreien, das; piszkavas.
 Schürren, cs. szit, piszkál.
 Schurf, der; kosz, var; gödör, lyuk, nyílás.
 Schürfen, cs. hasit, karczol,

repeast, lynkaszt; kutat (a' bányász).
 Schürhafen, der; szitóvas.
 Schürgelein, cs. herczhurczál.
 Schürfe, der; gazember, gaz.
 Schürfenstreich, der, Schürferen, die; gázság, gázott.
 Schürfisch, mn. és ih. gaz; gazul.
 Schürfisch, das; szitóluk.
 Schürz, der; berhe, előkötés.
 Schürstiel, der; berhe.
 Schürze, die; kötény; berhe, előkötés.
 Schürzen, cs. csomós, csomót köt; bonyolít; die Kleider —, felkötöni a ruhát; geschürzte Mädchen, kötényes leányok.
 Schürzfuß, das; börkezele, börkötény.
 Schürstiel, die; tál.
 Schürstbrett, das; tálas, táltartó.
 Schürstelnussel, die; csészecsiga.
 Schürsteling, der; táltartó karika.
 Schürstschwamm, der; szita-lap.
 Schürstschwäherinn, die; tálmosónő.
 Schürstwasser, das; mosogatóvíz.
 Schuß, der; lövés; töltés; lövelés, szökélés; hajtás, növés; serdülés; es fiel ein —, egyet lőttek, v. einer lövés esett; ein — Pulver, egy töltés por; ein — Brod, egy sütel kenyér; das Bild in dem — treiben, a' vadat lövésre hajtani; einen — bekommen, lövést kapni.

Schuffen, mn. lövésöl ment, lömens.
 Schußweite, die; lövényi.
 Schußwunde, die; lövés, lötsch.
 Schußler, der; varga.
 Schußlerarbeit, die; vargasmunka.
 Schußlerkeiſer, der; talpkertő.
 Schußlerkeiſen, k. rh. vargaskodik.
 Schußlerwerkſch, der; vargáműhely.
 Schußlerzeug, das; vargaszökök.
 Schußlerzweck u. Schußzweck u.
 Schuß, der; halom, halmas.
 Schütte, die; halom, rakás.
 Schütteln, ca. rász, megráz (fát, kezet u.); csóvál, rász (főt).
 Schütten, ca. önt, tölt; ad, űzet (az élet, bánya); ellik (a' vad); űszdik, kölykezik. —, vh. összemegy (a' tej).
 Schüttenſtroh, das; zsupszalma.
 Schüttern, k. rázódik; reng, rendül; reszket. —, ca. rász, megrondít.
 Schüttelſch, das; hengesárga.
 Schuttarren, der; halmaztaliga.
 Schuttärner, Schuttführer, der; halmazhordó.
 Schuttſtahl, der; bitang-öl, bitangálló.
 Schuß, der; ótalom, védelem; zúgó.
 Schuß, der, Schußbreit, das; zúgó.
 Schußblattern, t. védhimlő, tehéubimlő; einem Kinde

die — einimpfen, a' gyermeket beoltani.
 Schußbrief, der; védlevél.
 Schußbüchſen, das; véd-szövelőség.
 Schußdach, das; űszzer, pajta.
 Schuß, der; lövés; pus-kás, lövő, vadász; vető-lő; orrhal; nyilas, (az állatkörben).
 Schuß, ca. ótalmaz, véd, védelmez; behajt (marhát tiloshól); das Waſſer —, a' vizet feltartani v. elrekeszteni.
 Schußbruder, der; lövés-társ, lövésutag.
 Schußengel, der; űrangyal, védangyal.
 Schußengeltſchaft, Schußengelde, die; lövés-társaság, lövésjegyesület.
 Schußhaus, das; löhás, lövésűs.
 Schußhof, Schußplatz, der; löhely. lövésűhely.
 Schußbüchſe, der; lövés-birdly.
 Schußmeister, der; lövés-mester.
 Schußgatter, das; védráca.
 Schußgeist, der; védangyal, védszellem.
 Schußgeld, das; védpénz; védelempénz.
 Schußgerechtigkeit, Schußherſchaft, die; védjog.
 Schußgott, der; védisten.
 Schußgöttinn, die; védisten-nő.
 Schußheilſe, der és die; véd-azent.
 Schußherr, der; védúr.
 Schußlinde, der; védencszai-dó.
 Schußling, der; védencz.
 Schußmauer, die; védfal.

Schußrede, Schußſchrift, die; védbeszéd; védirat.
 Schußreiter, der; védőszónok, védő.
 Schußverwandte, der; űsz-lér, lakos.
 Schußwache, die; védőr.
 Schußwaffen, t. védűgyver.
 Schußwand, die; védfal.
 Schußwehr, die; véd, védelem; védűgyver.
 Schwabe, die; csótán.
 Schwabe, der; sváb.
 Schwaben, das; Sváböld.
 Schwabifch, mn. sváb; svábos; sváböldi. —, ih. svábul; sváhosan.
 Schwach, mn. gyöngé, erőtlen; gyarló; vékony; csekély; auf űwachen űh sein űhen, gyöngé lábón állani; űwachter űden, vékony szál v. fonal. —, ih. gyöngén.
 Schwäche, die; gyöngeség, erőtlenység; gyarlóság; vékonyság.
 Schwächen, ca. gyöngít, elgyöngít, erőtlenít, gyarlít; ein Rädchen —, leányt terhbe ejteni, meg-ejteni.
 Schwächen, mn. gyöngítő, erőtlenítő, gyarlító.
 Schwachglaubig, mn. gyöngéhitű.
 Schwachheit, die; gyöngeség, erőtlenység, gyarlóság.
 Schwachheitsfünbe, die; gyarló bűn.
 Schwachheitig, mn. gyöngészívű.
 Schwachheitsigkeit, die; gyöngészívűség.
 Schwachkopf, der; gyöngéfej, gyöngéfeű.
 Schwachköpfig, mn. gyöngé-feű.

Söwäköd, mn. gyöngékedés, erőltetkedés, beteges. —, ih. gyöngén.

Söwäködés, die; gyöngékedés, erőltetkedés.

Söwäködés, der; vékonyelméjű.

Söwäködés, die; gyöngítés, erőltetés; megszeplősítés.

Söwäde, die; kasza.

Söwäden, der; rend (kasszál v. arattott); pirók-mohar; harmatesenkosz, harmatkása; gőz, pára (bányákban, sófőzőcsónél); szarvasfark.

Söwädrone, die; szószal (lovasságnál); sűrű — steßen, szárazba állani.

Söwädroneuweisse, ih. szárazdonkét.

Söwädrone, k. hetvenkedik, kérkedik.

Söwäger, der; sógor.

Söwägerinne, die; sógoraszonny.

Söwägerlöt, mn. sógori.

Söwägerlöt, die; sógoraság.

Söwäher, der; ip, ipa.

Söwähe, die; fecske; lap-pantrú; pótló; eine — macht keinen Sommer, egy fa nem erdő.

Söwäherant, das; gódiréz.

Söwäherant, das; fecskéfészek.

Söwäherant, der; fecskéfark; kánya; kéthegyű fűró.

Söwäherant, der; fecskékő.

Söwäherant, die; gódiréz; gerely (növény); festőgyömbér.

Söwäher, der; halom, rakás, sokaság.

Zschwödr. II.

Söwänum, der; gomba; tap-ló; szivacs, spongyia.

Söwänum, mn. szivacsos, spongyiás; taplós; gombás.

Söwänum, mn. gombás.

Söwänum, der; hattyú.

Söwänum, k. rémlík.

Söwänum, der; hattyú-ágy, puha ágy.

Söwänum, die; hattyútoll.

Söwänum, der; hattyúcsók, hattyúdál.

Söwänum, der; hattyúnyak; hattyúnyakú ló; rókafogó; derékvas, (kocsikon).

Söwänum, l. Söwänumfang.

Söwänum, die; hattyútenyésztés.

Söwänum, der; ingás, mozgás; divat; die Glode in den — bringen, megindítani a' harangot; im Söwänum sein, divatozni, virágjában lenni.

Söwänum, der; kocsirúd.

Söwänum, das; fűgágy.

Söwänum, der; harangnyelv, harangütő; kítótor; kocsirúd; fűgentyű.

Söwänum, der; harangkötél, harangszij.

Söwänum, mn. nehékes, terhes, viselős; sie ist von dem uud dem —, ettől meg ettől esett terhbe; mit etwas — gehen, valamit v. valamihen törni fejét.

Söwänum, es. terhbe ejt, megéjt, megterhesít; gyümölcsösít, termékenyít; betölt, megtölt.

Söwänum, die; terhbe-

ség, viselőség, nehékeség.

Söwänum, die; terhbe-ejtés, terhbe-ejtés.

Söwänum, das; hintakötél.

Söwänum, mn. ingatag, lengés, hajló; bizonytalan.

Söwänum, der; furcsaság, bohózat.

Söwänum, die; mosókosz.

Söwänum, k. hajlik, inog (a' fa); long (a' nád, kender); rezg (a' levél); habzik, ingadoz (az elme).

Söwänum, das; ingás; lengés; rezgés; habzás, ingadozás.

Söwänum, es. ingat, mozgat; forgat (szárlót); öblít (poharat). —, vh. kanyarodik, kanyarúl.

Söwänum, mn. ingó, ingadozó.

Söwänum, der, Söwänumfass, das; öblítőüst.

Söwänum, das; öblítőviz.

Söwänum, der, Söwänumfark, das; fark, farkacska; auf den — schlagen, eldugni, eltenni (valamit vásárlónál).

Söwänum, k. farkat csóvál; farkall, hizelkedik.

Söwänum, der; dugópénz; Söwänumpennig machen, pénzt eldugni.

Söwänum, es. farkos, megfarkas (kötát); elkerül, elmulaszt (iskolát, lecke-két); eldug, eltesz (nagának, idegen ml). —, k. farkat csóvál; fart rás (menve); farkal, kalamol, kószál.

Söwänum, die; farktoll.

Sówanymfe, die; hosszú-
sarkú csinege.
Sówanymperle, die; ewofos
paróka.
Sówanymriegel, der; karte-
tesz, (ágyutalpon).
Sówanymriemen, der; far-
matring.
Sówanymshraube, die; tűszar-
var, fararóf.
Sówanymstern, der; üstökös
csillag.
Sówanymstüd, das; fűkrumok.
Sówappen, k. és ca. csap-
kod.
Sówären, k. rh. meggyül,
megveszedik, meggyenyed.
Sówären, das; meggyülés,
evesedés, gonyvadás.
Sówarm, der; raj; cso-
port, sereg (ember, légy
st.).
Sówärmen, k. rajzik; rajt
ereszt; ábrándozik; dor-
bészol, dőszöl, dombóroz;
szibong.
Sówärmen, das; rajzás; ábr-
rándozás; dorbézolás; dő-
szölés.
Sówärmer, der; rajza, (tűsz-
játékosknál).
Sówärmer, der; dősz, dő-
szölő; ábrándozó.
Sówärmeren, die; ábránd;
ábrándozás.
Sówärmerisch, mn. ábrán-
dos, ábrándozó.
Sówärmyst, die; rajzás' ide-
je.
Sówärts; tie; bór, (vastag,
kemény); bórke.
Sówärtemagen, der; fűt-
lős, pucaor, gömböcs.
Sówärtemurk, die; tűt-
tűs.
Sówärting, mn. bórkes.
Sówarz, mn. fokete; ein
scharzes Pferd, roh, bo-
gár, (fokete ló); scharz-

ze Bände, szennyos ruhá;
scharzer Thran, feke-
te gondolat; jemanden —
mehren, valakit fokete szin-
nekkel írni le.
Sówarzamsel, die; fokete ri-
gó.
Sówarzkugig, mn. foketesze-
má.
Sówarzbücher, der; pék, (ross-
ból sütő).
Sówarzbeere, die; fokete
szonya.
Sówarzbinder, der; bédnár,
kádár; pintér; (tölgyfából
dolgozó).
Sówarzblau, mn. sötétkék.
Sówarzblutig, mn. fokete-
vérű.
Sówarzbraun, mn. sötét-
barna.
Sówarzbräuntich, mn. sötét-
barnás, foketeszög.
Sówarzborn, der; kökény.
Sówarze, der és die; néger,
fokete.
Sówarze, das; fokete.
Sówarze, die; foketeség.
Sówarzen, k. foketül, fe-
ketedik; foketélilik.
Sówarzen, ca. foketit; he-
mecsokol, bosszanyon; bü-
sit, komorít, sötétít.
Sówarzfärber, die; feke-
tefestés.
Sówarzfestig, mn. fokete-
sultos.
Sówarzfestig, das; vaddisz-
nóbia.
Sówarzfüß, der; sötétsár-
ga, róhsárga, (ló).
Sówarzgar, mn. foketóre-
cserselt, foketen-cserselt.
Sówarzgrüß, mn. foketesár-
ga.
Sówarzgrüppelt, Sówarz-
küpfelig, mn. foketepety-
tyes.

Sówarzgrau, mn. sötétsár-
ke.
Sówarzgrün, mn. fokete-
zöld.
Sówarzhol; das; fenyőfa;
fenyves; veres fűz.
Sówarzholden, das; barát-
ka; fokete sipka.
Sówarzholden, das; füst-
füstarkú billegény.
Sówarzholz; der; fokete fűz;
barátka.
Sówarzholzig, mn. fokete-
fűz.
Sówarzkraut, das; nádály-
tő; özipócsim.
Sówarzkümmel, der; aró-
rós kandilla, fokete kő-
mály.
Sówarzkümmel, der; amom-
fényvesztő, bosszorkány.
Sówarzküß, mn. foketes.
Sówarzmilch, die; szomszár-
ke.
Sówarzrod, der; fokete ák-
bát v. öltöny; fokete szék-
nya; pap, foketesok-
nyás.
Sówarzrotz, mn. foketeve-
rea.
Sówarzschäde, die; fokete-
honta, (ló).
Sówarzschimmel, der; sere-
gelyaszürke.
Sówarzschwanz, der; feke-
te fark; (több foketesár-
kú madarak', halak' ne-
ve).
Sówarzspecht, der; fokete
herkály.
Sówarzstreich, mn. fokete-
csikos.
Sówarzstamm, die; jégenny-
fenyő.
Sówarzwald, der; fokete er-
dő; fenyves.
Sówarzwild, das; fokete-
vad, (vaddisznó).
Sówarzwein; die; nádálytő.

Schwaben, ca. és k. csacsog, fecsog.
 Schwäher, der; csacsogó, fecsogó.
 Schwäherin, die; csacsogás, fecsogás.
 Schwäherhaft, mn. csacska, locska.
 Schwärhaftigkeit, die; csacsokaság, loeskaság.
 Schwabe, die; leő; in der — sepp, lebegni.
 Schwaben, k. lebeg, fűg; es schwebt mir vor Augen, szemem előtt lebeg; am Kruze —, keresztén fűggni; es schwebt mir auf der Zunge, nyelvemen van.
 Schwabend, mn. lebegő.
 Schwede, der; svéd.
 Schweden, das; Svédország, Svéczia.
 Schwedisch, mn. és ih. svéd; svédországi; svédül.
 Schwefel, der; kén, kénkő, hűdikő.
 Schwefelabdruck, der; kényomat.
 Schwefelader, die; kénér.
 Schwefelartig, mn. kénne-mű.
 Schwefelbalsam, der; kénbalm.
 Schwefelblumen, t. kénvirág.
 Schwefelbrand, der; kénűszök.
 Schwefeldampf, der; kén-gőz.
 Schwefeldunst, der; kénpára.
 Schwefelerde, die; kénföld.
 Schwefelerg, das; kénérc.
 Schwefelfaden, der; kénfomal.
 Schwefelfarbe, die; kénzsin.
 Schwefelgeist, der; kénzessz, kénidd.

Schwefelgelb, mn. kénárga.
 Schwefelgeruch, der; kén-szag.
 Schwefelgesduert, Schwefel-sauer, mn. kénavas.
 Schwefelgrube, die; kénakna, kénbánya.
 Schwefelgüßchen, das; kén-gyertya.
 Schwefelhitte, die; kénhuta.
 Schwefelkist, Schwefelkist, mn. kénés, kénköves.
 Schwefelkammer, die; kénkamara.
 Schwefelkies, der; kénkövecs.
 Schwefelkeber, die; kénmáj.
 Schwefelkiesel, der; kénkanal.
 Schwefelmeister, der; kénmester.
 Schwefelmisch, die; kéntej.
 Schwefeln, ca. kénéz, kénkövés, megkénés.
 Schwefelofen, der; kénkoh.
 Schwefelöl, das; kénolaj.
 Schwefelplatte, die; kénserpenyő.
 Schwefelstaeker, das; kén-taspaz.
 Schwefelstaud, der; kénüst.
 Schwefelstein, der; kén-eső.
 Schwefelstein, die; kénéső.
 Schwefelstein, die; kénpor-kőlé.
 Schwefelstein, der; kénrubin.
 Schwefelstein, die; kénfű.
 Schwefelstein, die; kén-sav.
 Schwefelstein, die; kén-salak.
 Schwefelstein, der; kénrongy.
 Schwefelstein, das, Schwefelstein, die; kénrűd.
 Schwefelstein, der; csep-kén.

Schwefelstein, das; kén-vasz, kénacris.
 Schwefelwasser, das; kén-víz.
 Schwefelwert, das; kénitűzet, kénolvasztó, kénolvasztó, die; kénolvasztó.
 Schwefel, der; fark.
 Schwefelgelb, der; kénkegyel.
 Schwefelstein, der; farmatring.
 Schwefelstein, die; farktok.
 Schweifen, ca. őblit (ruhát, poharat st.); fűldő (gabonát); farkat csinál, tess (sisakra st.); kanyarít, ível, (széklyaból), k. kőborl; jár, kőborl (a' szem, gondolat); farkat csóvál.
 Schweifern, der; üstökös csillag.
 Schweifung, die; őblítés; kőborlás; áradás, csapongás, (beszédben).
 Schweigen, k. rh. hallgat, nem szól; — können, hallgatni tudni. —, ca. csigat, el-, lecsigat.
 Schweimel, Schweimelig st. l. Schwimel, Schwimelig st. l.
 Schwein, das; diáznó, sertés; diáznó, mocsok, (papiroson).
 Schweinaas, (Sauaas, Sauaas), das; diáznólada.
 Schweinbeschauer, Schweinschauer, der; diáznóésző.
 Schweinbraten, der; diáznó-sűt, diáznócsontya.
 Schweinma, mn. diáznó, diáznóhús.
 Schweinerei, die; diáznóság.
 Schweinfett, das; diáznó-zsír.

Schweinfleisch, *hús*; diasnó-hú.
 Schweinhändler, *der*; diasnókereskedő.
 Schweinhäut, *die*; diasnóvadász.
 Schweinhirt, *der*; kondás, kanász, diasnópásztor.
 Schweinhund, *der*, l. *Sauhbüßer*.
 Schweiniget, *der*; süddiaszó, diasnószög; diasnó, malacz, (ember).
 Schweinigelen, *die*; diasnóság, malaczság.
 Schweinisch, *mn. és ih.* diasnó, malacz; diasnóul, malaczul.
 Schweinlofen, *der*; bidás.
 Schweinleder, *das*, Schweins-haut, *die*; diasnóbőr.
 Schweinmarkt, *der*; diasnóvásár; diasnópiacz.
 Schweinmast, *die*; diasnóhizlalás; diasnóhizlalek.
 Schweinsauge, *das*; diasnószem.
 Schweinsbaden, *der*; diasnóáll.
 Schweinsbejar, *der*, l. *Schweinlein*.
 Schweinsblase, *die*; diasnóbólyag.
 Schweinsblatter, *die*; diasnóhimlő.
 Schweinsborste, *die*; serte, diasnóserte.
 Schweinsbrot, *das*; türtszírom, diasnókenyér; csicsóka.
 Schweinscheiber, *der*; diasnóherélő.
 Schweinsfeder, *die*; diasnóserte; diasnógerely.
 Schweinshals, *der*; diasnónyak.
 Schweinsjagd, *die*; diasnóvadászat.

Schweinskeule, *die*; diasnó-láb.
 Schweinskopf, *der*; diasnófej.
 Schweinsmagen, *der*; diasnópuczor.
 Schweinsmutter, *die*; emediaszó, megdiaszó, maglő.
 Schweinspode, *die*; diasnóhimlő.
 Schweinsfuß, *der*; diasnóól.
 Schweinstein, *der*; diasnókő.
 Schweinswurf, *die*; diasnóhurka.
 Schweinszug, *das*; diasnóság, ocamányság.
 Schweinsjunge, *die*; diasnónyelv.
 Schweintreiber, l. *Sautreiber*.
 Schweinwildepret, *das*; diasnóvad, vaddiasznóhús.
 Schweiß, *der*; *isz*, izsadás, veríték; vér; fáradság; es hat manchen saueru — gefosset, sok fáradságra v. munkába került.
 Schweißbad, *das*; *iszfürdő*, izsasztófürdő.
 Schweissen, *cs.* forraszt, öszszeforraszt (vasat). —, k. *izzad*; vérzik (a' vad); olvad.
 Schweissieber, *das*; *izzólás*.
 Schweissig, *die*; olvasztó hév.
 Schweishund, *der*; véreb.
 Schweisig, *mn.* *issos*, izsádó; véres.
 Schweiskloß, *das*; izsólik.
 Schweissmittel, *das*; izsasztószex.
 Schweistreibend, *mn.* izsasztó.
 Schweistropfen, *der*; veritékcsép.
 Schweistruh, *das*; izsadtörő; *issadk*.

Schweistwurf, *die*; véres, véreshurka.
 Schweiz, *die*, Schweizerland, *das*; Helvetia, Schweiz.
 Schweizer, *der*; helveta, schweiz.
 Schweizerbund, *das*; schweiziszövetség.
 Schweizerer, *die*; *fejőse*.
 Schweizerhofe, *die*; hosszúnnyakú méhpilis.
 Schweizerisch, *mn.* schweizi.
 Schweizerkäse, *der*; schweizisajt.
 Schweigen, k. tobnodik, döszöl.
 Schweigen, *das*, Schweigerey, *die*; tobnodás.
 Schweiger, *der*; tobnodó.
 Schweigerisch, *mn.* tobnodó.
 Schweile, *die*; küszöb.
 Schweilen, k. r. b. dagad, fel-, megdagad (a' láb st.); duzzad, duzzad, dagad; puffad, puffad, pukkad, —, *cs.* duzzaszt puffaszt, pukaszt.
 Schweimmen, *cs.* úsztat, leúsztat (lát); úsztat, megúsztat (lovat, juhót); hord, úszat, úsztat (a' víz homokot, földet st.).
 Schwenden, l. *Abfchwenden*.
 Schwengel, l. *Schwängel*.
 Schwentzen, *cs.* forgat (kardot, szélut); rezget (vizet a' pohárban). —, *vh.* fordul; kanyarodik, kanyarul.
 Schwentzung, *die*; forgatás; rezgetés; fordulás; kanyarodás.
 Schweppe, l. *Schwippe*.
 Schwere, *mn.* nehéz; terhes, bajos, súlyos; erős, kemény, nagy; einte schwere Straffe, kemény büntetés; die schwere Reiteren, nehéz lovasság; eine schwere

re kuffage, nehéz adó; ein schwerer Wind, erős v. nagy szél. —, ih. nehezen, bajosan, súlyosan; — an etwas gehen, nehezen fogni valamibez; — hören, nehezen v. nagyot hallani.
Schwere, die; nehézség, súly.
Schwerfällig, mn. esetlen.
Schwerfälligkeit, die; esetlenség.
Schwerkraft, die; súlyerő.
Schwerlich, ih. nehezen.
Schwerlich, die; bú.
Schwerlich, mn. nehézkedő, búskomor, bússivű.
Schwerlichkeit, die; nehézkedőség.
Schwerpunkt, der; súlypont.
Schwert, das; kard, pallos, poszlár.
Schwertbühne, die; kardospaszuly.
Schwertfisch, der, **Schwertfische**, die; nőszirom.
Schwertfeger, der; kardos-szár, kardgyártó.
Schwertfisch, der; karilhal.
Schwertförmig, mn. karddad, kardalakú.
Schwertnagt, der; apúrkon.
Schwertorden, der; kardrend.
Schwertritter, der; kardrend' vitőze.
Schwertreich, der; kardospás.
Schwertträger, der; kardvivő.
Schwester, die; nővér, nőtestvér, néne v. hüg (valakibez).
Schwesterkind, das; nőtestvér' gyermeke.

Schwesterlich, mn. nővéri, tevéri.
Schwesterhaft, die; nővérség, testvérség.
Schwesterohn, der; nőtestvér' há.
Schwesterstochter, die; nőtestvér' leánya.
Schwibbogen, der; boltív, boltbajtás.
Schwieger, der; sógor; ip, ipa.
Schwieger, die; sógorasszony; nap, napa.
Schwiegerhüter, t. ip és nap.
Schwiegerkinder, t. vő és meny.
Schwiegermutter, die; nap, napa, anyós.
Schwiegerohn, der; vő.
Schwiegertochter, die; meny.
Schwiegervater, der; ip, ipa, após.
Schwiele, die; bőrkéreg.
Schwielig, mn. kőrges, cserepes, feltörtbőrű.
Schwierig, mn. nehéz, bajos, súlyos, terhe.
Schwierigkeit, die; nehézség, akadály.
Schwierig, mn. eves, meggyült; túros; diszes, fényes, ünnepélyes, pompás.
Schwimmblafe, die; uszóhólyag.
Schwimmen, k. rh. úsz; tut leberfluge —, úszni a' vagyonban.
Schwimmen, das; úszás.
Schwimmend, mn. és ih. uszó; hullámzó; úszva, úszton.
Schwimmer, der; uszó; hínító; vízi bolha.
Schwimmfuß, der; uszó láb.
Schwimmgrütel, der; uszóöv.
Schwimmhaut, die; uszóbártya.

Schwimmfleisch, das; uszóruha.
Schwimmkunst, die; úszás.
Schwimmplatz, der; uszóhely.
Schwimmshute, die; uszóiskola, uszda, uszoda.
Schwimmvogel, der; uszómadár.
Schwinde, **Schwindsichte**, die; bórzuzmó.
Schwindel, der; szédülés, szédelés; den — befoumen, elszédülni; er hat den —, szédelős.
Schwindeloh, die; szédelés.
Schwindelgeist, **Schwindler**, der; szédelő.
Schwindelhaber, **Schwindelsoh**, der; szédítő vadóc.
Schwindelig, **Schwindlig**, mn. szédelő; szédítő; mir ist —, szédül a' fejem; es wird mir —, elszédülök v. megszedülök.
Schwindelsoff, der; szédelő, szédelőfejű.
Schwindelstörner, t. koriándrommag.
Schwindelstunt, das; kerti koriándrom; sergetarkör, zergefü.
Schwindeln, k. szédül, szédelig; mir schwindelt, szédül a' fejem. —, cs. szédit, szédelget.
Schwinden, k. rh. elmúlik, eltűnik; az, fogy, szárad, el-, kiszárad; etwas — lassen, valamit elengedni, vesztetni (valaminél); ich lasse die Hoffnung nicht —, nem hagy el a' remény.
Schwinden, das; eltűnés; úszás, száradás.
Schwindgrube, die; szemetgödör, pöcso.

Schwindsucht, die; aszkór, szárazbetegség.

Schwindsüchtig, mn. aszkóros.

Schwinge, die; aszórólapát: rosta; záp, (szekérolalban); szárny.

Schwingel, der; csenkész.

Schwinger, cs. rh. forgat, ingat, lebegtet (száslót st.); reszet, ráz (szárnyat st.); szór (gabonáfi ráz, tör (kendert); s'ich auf das Pferd —, lóra pattanni, fölvetni magát a' lóra; s'ich über einen Baum —; átvetni magát a' sövényen. —, k. rb. lebeg, inog, mozog, rezeg; kanyarodik, kanyarúl.

Schwingsfeder, die; evezőtoll; forgó.

Schwingung, die; forgatás, lebegtetés; rázás; szórás.

Schwippe, die; hegy, sudar, suhógó (ostoron); ostor; kútgém.

Schwirren, k. csikorog; cséveg, csicsereg.

Schwitzbad, l. Schwitzbad.

Schwitze, die; izzadás.

Schwitzen, k. izzad; s'likk (a' széna, gabona); s'ber und s'ber —, egészen vízben v. víznek lenni. —, cs. izzad (vért st.); külsz, pállit.

Schwitzen, das; izzadás.

Schwitzig, l. Schwitzig.

Schwitzkasten, der; izzasztókád, hékád.

Schwitzpulver, das; izzasztópor.

Schwitzstube, die; hészoba, izzasztó szoba.

Schwitzschiff, das; mezeszdókad, mezeszdóhordó.

Schwaben, cs. messes (bört).

Schwabenebel, der; mezesdpamac.

Schwaben, cs. és k. rb. esküdik, esküszik; bey etwas —, valamire esküdni; hoch und theuer —, mindenre esküdni; jur seine —, a' szülőhöz esküdni; ich wolte darauf —, megesküdném rája.

Schwaber, der; esküvő.

Schwabe! sz. hosszad! hajsz!

Schwail, mn. hev, hő, rekkenő, tikasztó.

Schwalle, die; hé, hévség, hőség, rekkenő melegség.

Schwalf, der és die; dag, daganat; dagály, (írásban).

Schwalfig, mn. dagályos, dolyós, gögös, dumsadt, sefűtt.

Schwalfigkeit, die; dagály, dumsadság.

Schwung, der; mozgás, ingás; mozgatás, ingatás, lödítés, sujtás; emelkedés, szökkenés.

Schwungfeder, l. Schwingsfeder.

Schwungkraft, die, l. Stützkraft.

Schwungrad, das; hajtókerék.

Schwungritmen, der; hintószij.

Schwur, der; esk, eskés, esküvés.

Sclabe, der; rabzolga.

Sclavinn, die; rabnő.

Sclavenarbeit, die; rabmunka.

Sclavendienst, der; rabzolgalat.

Sclavenhandel, der; rabzolgasárosság, rabárosság.

Sclavenhändler, der; rabzolgasáros.

Sclavenstand, der; rabzolgai állapot.

Sclaverei, die; rabiga, rabzolgaság.

Sclavisch, mn. és ih. rabzolgai; rabzolgalilag.

Sclavonien, das; Tótország, Slavonia.

Sclavonier, der; tót, slavonita.

Sclavonisch, mn. tót, slavoniai; tótországi.

Sceptisch, l. Spöttlich.

Scorbut, der; súly, vérvessély.

Scorbutisch, mn. súlyos, vérvessélyes.

Scorpion, der; skorpió, skarpapna.

Scorpionstift, das; skorpióolaj.

Scorpionspinne, die; kasszópók.

Scorponere, Scorponerwur; die; pozdor.

Seibent, l. Schriftsteller.

Seibler, der; irkaírkáló.

Scripturen, t. irományok, papirosok.

Scrupel, der és das; kétség, nehézség; sereca; peres, (idő); fokhatvanad.

Scrupel, mn. kétkedő.

Sebastian, der; Sebestyén.

Sebök, Zeebe. (finév).

Sebenbaum, l. Säbenbaum.

Sch, das; csoroszlya.

Sch, mn. hat.

Sch, die; hat, hatos, hatszem, (kocakán, kártyán).

Schöblätterig, mn. hatleves; hatszirmú.

Schöckel, das; hatszeg.

Schöckig, mn. hatszegű.

Schöfer, der; hatos, hatkrajczáros; hatálléres.

Schöfeler, mn. hatsféle.

Szeffach, mn. hatszoros, hat-
 réti.
 Szeffingerig, mp. hatáju.
 Szeffisig, mn. hatlábu.
 Szeffgrofenschüß, das; hat-
 garasos.
 Szeffährig, mu. hatéves.
 hatszentendős; hatévi, hat-
 esztendei.
 Szeffbüßig, mn. hatfejjü.
 Szeffmal, ih. hatszor.
 Szeffmalig, mn. hatszori.
 Szeffmonatlich, mn. hatbón-
 napi.
 Szeffrunderig, mn. hatevendős,
 hatrudas.
 Szeffsattig, mn. hathúros.
 Szeffstüßig, mn. hatoslo-
 pos.
 Szeffsteitig, mn. hatoldali.
 Szeffspännig, mn. hatlovas,
 hatsogató.
 Szeffstündig, mn. hatórai.
 Szeffstüblig, mn. hatszótágú.
 Szeffstägig, mn. hatnapos;
 hatnapi.
 Szeffstauer, der; hatodogás-
 tályos.
 Szeßte, mn. hatod, ható-
 dik.
 Szeßthalt, mn. hatodfél.
 Szeßtel, das; hatodrés, ha-
 tod.
 Szeßtent, ih. hatodaszor.
 Szeßthellig, mn. hatrésű.
 Szeßwinckelig, mn. hatszeg-
 lőtű.
 Szeßwöcher, t. hathét, (szü-
 lés után); gyermekágy.
 Szeßwöchnerinn, die; gyer-
 mekágyas.
 Szeßzeilig, mp. hatszoros, hat-
 sorú.
 Szeßzhu, mn. tizenhat.
 Szeßzherker, mn. tizenhat-
 félo.
 Szeßzhatfah, mn. tizenhat-
 szoros, tizenhatréti.
 Szeßzhatährig, mn. tizenhat-

éves, tizenhatosztendős;
 tizenhatévi, tizenhatos-
 tendei.
 Szeßzhuete, mn. tizenható-
 dik.
 Szeßzhuete, Szeßzhueteil,
 Szeßzhueteilchen, das; ti-
 zenhatodrés, tizenhatod.
 Szeßzhueteil, ik. tizenhatod-
 szor.
 Szeßzig, mp. hatvan.
 Szeßziger, der; hatvapas.
 Szeßzighährig, mn. hatvan-
 éves, hatvanosztendős.
 Szeßzighste, mn. hatvanszék.
 Secire, cs. honozol, sel-
 bonczol.
 Seczel, der; eremény, zsaca-
 kó; zseh; köz kincs, jö-
 vedelem st.; (pénz és
 mérték a' régi zsidók-
 nál).
 Secelmeißter, der; kinostár-
 nok.
 Secret, das, l. Abtritt.
 Secretfeger, der; árnyéknéc-
 tisztító.
 Secreth, der; titoknok.
 Secreteriat, das; titoknok-
 ság.
 Sect, der; asszobor, (spa-
 nyol, kanáriai).
 Secte, die; felekezet.
 Section, die; szakasz, osz-
 taly; halotjbontás, halott-
 nyitás.
 Sectirer, der; felekező.
 Secular, l. Weltlich.
 Seculum, das, l. Jahzhun-
 bert.
 Secundanter, der; másodosz-
 talyos.
 Secubant, der; hajsogéd.
 Secunde, die; másodpercz;
 második lövés, aszrás (vi-
 váásban).
 Sebez, das; tizenhatodrés.
 See, die; tenger; die of-
 fenbare —, sik tenger;

in die — gehen, útszen,
 tengerre szállani, eresze-
 kedni.
 See, der; tó.
 Seeaal, Seeadler, Seeam-
 sel st. l. Meeraal, Meer-
 adler st.
 Seebär, der; medvasóka.
 Seebarbe, die; róssahal.
 Seebars, der; tengeri sü-
 ger.
 Seebaum, der; révsorompó,
 révámsa.
 Seebeschreibung, die; tenger
 leírás.
 Seeblume, die; nimfa.
 Seebrassen, der; tengeri spár.
 Seebrüche, die, l. Seeaus.
 Seebrief, der; tengeri ütle-
 vél.
 Seeclafft, der; tengeri ka-
 dót.
 Seeediff, der; tengeri szol-
 gálat.
 Seeeiße, die; sertés szarv-
 korall.
 Seeenhorn, das; narválkét-
 fogú.
 Seeesler, die; éjszaki alká.
 Seeente, die; rőtérce.
 Seefahrer, der; tengerjáró.
 Seefahrt, die; tengerjárás.
 Seefasan, der; kanyalos ré-
 ore; tengeri félszegeszó.
 Seefeder, die; tengeritoll.
 Seefisch, der; tengeri hal;
 tóhal.
 Seeffischer, die; tengeri ha-
 lászás.
 Seeffischbändler, der; tengeri
 haláros.
 Seeferse, die; tengeri piast-
 ráng; tópiastráng.
 Seegeiß, der; bibics.
 Seegebrauch, der; hajószó-
 kás.
 Seegefecht, das; tengeri cea-
 ta, hajós ütközet;

Seegericht, das; tengeri törvénytörések; admirálszék.
 Seegeruch, der; tengerszag.
 Seegeschoß, der; tengeriz.
 Seegeschrey, das; hajósai; hajósok.
 Seegesetz, das; tengertörvény.
 Seegott, Seegöttinn, Seegrat zc. l. Meer-gott zc.
 Seehafen, der; tongerrév.
 Seehahn, der; fecskahal; éjszaki karakana.
 Seehandel, der; tengeri kereskedés.
 Seehase, der; lompos tassa.
 Seehuhn, das; vöcsök.
 Seegisl, der; tüskésfőreg, tengerisül.
 Seesinger, die; tengeri leány v. szüz.
 Seesalb, l. Meer-salb.
 Seesante, l. Seesüßte.
 Seesarte, die; tengerarozs, tengerkép.
 Seesafe, die; tintafőreg; medvesőka.
 Seesark, der; tengeridugó.
 Seeskrankheit, die; tengeri körség.
 Seesrebe, der; tengeri v. tavi rák.
 Seesruh, der; tengeri háboru.
 Seesuh, die; manátromár.
 Seesunde, die; tengertudomány.
 Seesüste, die; tengerpart.
 Seesund, das; tengeri tartomány; Zeland, Zelandia, (tartomány és sziget).
 Seesünder, der; zelandi, zelandiai.
 Seesünderich, mn. zelandi, zelandiai.
 Seesundt, die; tengeri szárlábu.

Seese, die; lélek; ember, teremés. lélek; erő, lélek; pukkantrú; asilvány; ür, (ágyud, puskaé); ben meiter —, lelkiemre mondom; von Grund der —, teljes szívemből; meine Seese freuet sich, örül a' lelkiem; es ist selne — zu Hause, egy lélek v. teremés sinos itthon.
 Seesenamt, das; halottmisa.
 Seesenangst, die; lelki aggodalom.
 Seesensfreund, der; lelkibaráta.
 Seesenshirt, der; lelkipásztor, lelkész.
 Seesensnappf, der; lélekharca.
 Seesenskräfte, t. lélekerők, lelki erők.
 Seesenslehre, die; lélektudomány, lélektan.
 Seesenslos, mn. lelketlen.
 Seesensmesse, Seesensmesse, die; halottmisa, gyászmise.
 Seesensruhe, die; lélekesend, lelki nyugalom.
 Seesensverkäufer, der; lélekáros.
 Seesenswanderung, die; lélekköltözés.
 Seesensweide, die; lélektáplálék.
 Seesenswonne, die; lelki gyönyör, lélekgönyör.
 Seesenszucht, die; parti lila.
 Seesenszucht, die; hajólampas.
 Seesente, t. hajósúép; hajós katonaság.
 Seesensregister, das; gyászmiselajstrom.
 Seesenszucht, der; orozslánfoka.
 Seesenszucht, die; lelkipásztor-ság.
 Seesenszucht, der; lelkitanító.

Seesluft, die; tengeri lég v. levegő.
 Seesmacht, die; tengeri had-erő; tengeri ország, hatalom v. hatalmasság.
 Seesmann, der; hajós.
 Seesmesse, die; tengeri mér-föld.
 Seesreise, die; tengeri csül-lő v. sirály.
 Seesminister, der; tengeri minis-ter.
 Seesmissel, die; tengeri csiga.
 Seesnabel, die; hegyes tűhal; babos kürtcsiga.
 Seesnetze, die; gombos lellég; torjedő madárhúr.
 Seesochs, l. Meer-ochs.
 Seesofficer, der; tengeritiszt, hajótiszt.
 Seesopagen, der; éjszaki alka.
 Seespaß, der; tengeri útlóvel.
 Seespaß, Seespaß zc. l. Meer-paß, Meer-paß zc.
 Seespaß, die; tengeri növény.
 Seesraube, der; kormorán; közönséges buvár; fecskahal.
 Seesraube, der; buvár.
 Seesraube, die; csoda-kímé-ralhal.
 Seesräuber, der; tengeri rabló.
 Seesräuberer, die; tengeri rablós.
 Seesraube, die; vizilóhal.
 Seesrecht, das; tengerjog.
 Seesreise, die; tengeri utazás.
 Seesrichter, der; tengeri bíró.
 Seesrüstung, die; tengeri készület.
 Seesraube, die; tengeri ügy.
 Seesraube, das; tengerő.

Seefand, der; tengeri homok.
 Seefauer, mn. tengersavas.
 Seefäure, die; tengersav.
 Seefäden, der; tengerúti kár.
 Seefcheibe, die; *fősege*.
 Seefchiff, das; tengeri hajó.
 Seefchiffbrücke, die; tengeri teknősbéka v. tájkos.
 Seefchiff, das; tengeri nád.
 Seefchlocht, die, Seetreffen, das; tengeri ütőselet.
 Seefchlange, die; tengeri kígyó.
 Seefchnecke, die; tengeri csiga.
 Seefchwammb, die; esüllő, sirály.
 Seefcorpion, der; eskarap, skarapna.
 Seefoldat, der; tengeri katonna.
 Seefonne, die; medúza-fő-csillagféreg.
 Seefpiegel, der; tengersík.
 Seefpinne, die; saacskós rák.
 Seefraat, l. Seemacht.
 Seefraht, die; tengeri város.
 Seeftern, der; csillagféreg.
 Seefint, der; tengeri eperlán.
 Seefriich, der; tengertáj, tengervidék.
 Seefild, das; tengertájkép.
 Seefurm, der; tengervész.
 Seetraube, die; grönlandiai karakátna.
 Seefhiet, das; tengeri állat.
 Seetraube, l. Meertraube.
 Seefrist, die; tengerlápa, tengerhányadék.
 Seetrompette, die; kúrtcsi-ga.
 Seetruppen, t. tengeri sergok.

Seehr, die; tengeri óra.
 Seetungeheuer, das; tengeri szörnnyeteg.
 Seebogel, der; tengeri madár.
 Seewolf, l. Seeleute.
 Seewart, die; fénytöröny.
 Seewärts, in, tenger felé.
 Seewasser, das; tengervíz.
 Seewind, der; tengeri szél.
 Seewesen, das; tengerűg.
 Seewolf, l. Meerwolf.
 Seewurm, der; tengeri féreg.
 Segel, das; vitorla; — machen, vitorlát bocsátani v. eresztetni; unter — gehen, elvitorlázni; die — freischnen, a' vitorlákat leeresztetni (tíztolet' v. megadás' jeléül).
 Segelbaum, l. Mastbaum.
 Segelfabrik, Segelmannufaktur, die; vitorlagyár.
 Segelfertig, mn. vitorlázni kész; sich — machen, vitorlázására kézen lenni.
 Segelgarn, das; vitorlafonal.
 Segelinie, die; vitorlasor, vitorlavonal.
 Segelmacher, der; vitorlakészítő.
 Segelmeister, der; vitorlamester.
 Segeln, k. vitorláz; vor dem Winde —, szél előtt vitorlázni; bei dem Winde — v. halten, széloldalt v. szélt oldalra evezni; dicht beim Winde —, szél' ellenébe vitorlázni, hajókászni. —, cs. vitorláz, levitorláz; ein Schiff in den Grund —, valamely hajót levitorlázni.
 Segeln, das; vitorlázás.
 Segelwafel, die; vitorlaték.

Segelstange, die; vitorlasz. Segelstau, das; vitorlakötél.
 Segelstuch, das; vitorlavászón.
 Segelwerk, das; vitorlázat, vitorlák.
 Segen, der; áldás, megáldás; imádság, áldás; boldogság, előmenet, jószereencse; jövedelem, nyereség; der Tischsegel, asztaláldás; jemanden seinen — geben, valakit megáldani.
 Segenwässer, der, l. Sauerbrer.
 Segenreich, mn. áldásos.
 Segenwunder, der; áldáskívánat.
 Segler, der; vitorlás; hajós; révész, kompos, (caiga); kergejuh.
 Segnen, cs. megáld; áld, jót kíván; keresztet vet; das Feuer —, a' tüzet megáldani; segnet seine Kfche, áldjátok porait; Gott segnete seinen Fleis, isten megáldotta szorgalmát; sich freuetgen und —, keresztet vetni magára (valami miatt); die Welt —, bucsút mondani a' világnak.
 Segnung, die; áldás, megáldás.
 Sehache, die; *lättingely*.
 Sehbar, mn. l. Sichtbar.
 Sehe, die; látás; szemfény; nyúlazem.
 Sehefnust, die; *lätlan*, optika.
 Sehen, cs. és k. rh. lát; néz; tekint; ich habe es mit eigenen Augen gesehen, saját szememmel láttam; zum Fenster hinaus —, kinézni az ablakon; wir

wollen —, meglátnék; el-
nem lát a dolog előtt —,
valaki' szemébe nézni; —
látni, láttatni, nézetni,
mutatni; áhítni —, ha-
szonlítani (valakinek); das
Fenster sieht auf die Gasse,
az ablak az utcára van.
Sehen, dat; látás; nézés;
das — hat man umfonnt,
a' nézés sommibe sem ke-
rül.
Sehend, mn. látó; mit se-
henden Augen blind sehn,
nyílt szemmel nem látni.
Sehnerbe, der és die; lát-
ideg.
Sehenswerth, Sehenswürdig,
mn. látni-érdemes, néz-
ni-méltó.
Sehenswürdigkeit, die; jeles-
ség, ritkaság, nézését ér-
demlő dolog.
Sehepunkt, der; szempont,
látópont.
Seher, der; látó, néző; lát-
nok; szarvaszem.
Sehrohr, l. Fernrohr.
Sehstrahl, der; látóvágó.
Sehwinkel, der; látószög.
Sehkraft, die; látóerő, lát-
tehetség.
Sehne, die; in; ívhúr; ív-
szelő.
Sehnen, vh. vágy, vágyó-
dik, sóvárog.
Sehnicht, mn. inas.
Sehnlich, mn. és ih. égő,
forró, sóvár; égve, for-
rón, sóvárul.
Sehnucht, die; vágy, vá-
gyódás, vágyakodás.
Sehnuchtsvoll, Sehnüchtig,
mn. és ih. vágyó, vágya-
kodó, sóvár; vágyton vágy-
va, sóvárul.
Sehr, ih. igen, fölötté, na-
gyon.

Seideweise, die; fákó hán-
gya.
Seibe, die; hügy, vizellő,
pes.
Seiden, cs. és k. huyos;
huyozik.
Seider, der; huyos.
Seicht, mn. csekély, seké-
lyes, (nem mély, nem
nagy st.); ein seichter
Grund, vékony ok; ein
seichter Kopf, vékony tu-
dománya; ein seichter Was-
ser, csekély víz. —, ih.
feületesen; laposan.
Seichtheit, die; csekélység,
sekélység.
Seichtopf, Seichtwintel, l.
Nachttopf, Práwintel.
Seide, die; selyem.
Seidel, das; meszely.
Seidenbast, der; horozslán-
héj; farkasborzslán.
Seiden, mn. selyem, selyem-
ből való.
Seidenarbeit, die; selyem-
mű.
Seidenartig, mn. selyemne-
mű.
Seidenband, das; selyemszal-
ag, selyemgaland.
Seidenbau, der, Seidenucht,
die; selyemtenyésztés, se-
lyemtermesztés.
Seidenen, l. Seidengehäufe.
Seidenrüder, der; selyem-
nyomó.
Seidenrente, die; selyemse-
dés.
Seidenfabrik, die; selyem-
gyár.
Seidenfabrikant, der; selyem-
gyárnok, selyemgyáros.
Seidenfaden, der; selyem-
szál, selyemfonál.
Seidenfärber, der; selyem-
festő.
Seidenfärberer, die; selyem-
festés.

Seidenflacht, der, l. Flachse-
seide.
Seidengehäuse, das; selyem-
gubó.
Seidengewebe, das; selyem-
szövet.
Seidenhandel, der; selyem-
áruvás, selyemkereskedés.
Seidenhändler, der; selyem-
áros.
Seidenhase, der; selyem-
nyúl.
Seidenhaspel, der; selyem-
gombolyító.
Seidenhaspelerinn, die; selyem-
gombolyító.
Seidenladen, der; selyem-
bolt.
Seidenmanufaktur, die; se-
lyemműház.
Seidenmühle, die; selyem-
molna, selyemsodró.
Seidenflanze, die; selyem-
krepin.
Seidenrebe, die; görög-te-
keres.
Seidenreth, mn. selyemdió,
selymes.
Seidenrolle, die, Seidenroll-
chen, das; selyemhenger.
Seidenstuetterling, der; se-
lyempille.
Seidenstwanz, der; locska
selyemfarkú.
Seidenspinner, der; selyem-
fonó.
Seidenspinnerer, die; selyem-
fonás.
Seidenspule, die; selyemor-
só.
Seidenstücker, der; selyemhim-
ző, selyemhímvarró.
Seidenstückerer, die; selyem-
hímzés, selyemhímvarrás.
Seidenwaare, die; selyem-
áru.
Seidenwatte, die; selyem-
gyap, selyemtömedék.

- Seidenweber, Seidenwirker, der; selyemszövő.
 Seidenweberer, die; selyemszövé.
 Seidenwurm, der; Seidenraupe, die; selyemhögár.
 Seidenzeug, der; selyem.
 Seidenwirner, der; selyem-sodró.
 Seife, die; szappan.
 Seife, die; Seifenwerk, das; ércsmosás.
 Seifen, ca. szappanos.
 Seifen, das; szappanosás.
 Seifenapfel, der; szappan-alma.
 Seifenartig, mn. szappanne-mű.
 Seifensólt, die; szappanhamu, szappanoshamu.
 Seifenbad, das; szappanfűrdő.
 Seifenbalsam, der; szappanbalsam.
 Seifenbaum, Seifenbeerbaum, der; szappanfá.
 Seifenbeere, die; szappanbogyó.
 Seifenblase, die; szappanbuborék.
 Seifenbrühe, die; szappanlé.
 Seifenerde, die; szappanföld.
 Seifengeist, der; szappanszag.
 Seifenfrau, das; szappanfő.
 Seifenfugel, die; szappantöke.
 Seifensauge, die; szappanlég.
 Seifenseiber, der; szappanfűző, szappanos.
 Seifenseiberer, die; szappanfűzős; szappanoság.
 Seifenspiritus, der; szappanlél.
 Seifenstein, l. Seifein.
- Seifentafel, die; szappantábla.
 Seifensólt, die; szappanosás; szappanosított ruha.
 Seifenwasser, das; szappanos víz.
 Seifig, mn. szappanos.
 Seifstein, der; szappankő.
 Seige, Seigen, se., l. Seibe, Seiben, se.
 Seiger, Seigerecht, mn. és ih. függőleges; függőleges, (hányásszó).
 Seiger, der; szűrő, (személy v. eszköz); óra; homokóra; mérő.
 Seigerabtreter, der; ércsválasztó.
 Seigerbley, das; választóolaj.
 Seigerherd, der; ércsválasztógőcs.
 Seigerhütte, die; ércsválasztó-huta.
 Seigerlinie, die; függőleges vonal.
 Seigern, ca. olváltat (különemű ércseket); függőlegesre és v. csinál; függőlegesre mér.
 Seigerofen, der; ércsválasztókő.
 Seigerriß, der; függőleges rajs.
 Seigerstiel, der; óraütés.
 Seigerstunde, die; óra, (időkő).
 Seigerteste, die; függőleges mélység.
 Seigerung, die; ércsválasztás.
 Seibe, die, Seiber, der; szűrőedény.
 Seiben, ca. szűr, megsűr.
 Seibfaden, der; szűrőkárd.
 Seibford, der; szűrőkar, szűrőkosár.
 Seibfad, der; szűrőszák.
 Seibrichter, der; szűrő.
- Seibstuch, das; szűrőruhá, szűrővászon.
 Seibung, die; szűrés.
 Seil, das; kötél, kötel.
 Seilchen, das; kötéliké, kötelecske.
 Seiler, der; kötelgyártó, kötelváró.
 Seilerarbeit, die; kötelgyártómunka.
 Seilstänger, der; kötelállan-csos, köteljáró.
 Seiltänzerstange, die; súlyegyenrúd.
 Seilwerk, das; kötelaszt, kötelek, (valamin).
 Seim, der; nyál; szilamés.
 Seimen, k. nyákot ad v. eraszt. —, ca. nyákot főz (árpából se.); kleszál (sejtel).
 Seimhonig, der; szilamés.
 Seimicht, mn. nyákos.
 Seim, Seime, mn. övé, maggő; seime, t. övé; das ist sein, ez az övé.
 Seimerfeld, ih. az ő részéről.
 Seimige, Seimig, (bir, die, das); mn. az övé, a maggő; das Seimige, önnőne; die Seimigen, önnői, övéi.
 Seimethalben, Seimethalgen, um Seimethallen, ih. ő érte, ő miatta, ő vőgette, v. érte, miatta, végette.
 Seimung, der; (hajókötélfej).
 Seit, ej. óta, -tól, -től fogva; — wann? mióta? — der Zeit da se., azóta hogy se.; — drei Tagen, három nap óta.
 Seitdem, Seither, ih. azóta.
 Seite, die; oldal; fél, oldal, réss, (éjszaki, déli se.); fél, párt, réss;

lap, (levelé); szárny (é-
pülete); cine — szé-
ben, egy lapot írni; dem
Freude in die rechte —
einfallen, az ellenségét
jobb oldalról támadni
meg; Scherz bey —, tró-
fán kívül; sich auf die
faule — legen, henyélni;
auf die — geben, gehen,
félre tenni, menni; auf
allen Seiten, minden se-
löl; einem zur — geben,
valakinek segítségül len-
ni.

Seitenabriss, der; oldalrajz.
Seitenader, die; oldalér.

Seitenallee, die; mellékfasor,
mellékécsator.

Seitenast, der; oldalág.

Seitenbrett, das; oldaldesz-
ka.

Seitenröhre, der; oldalörö-
kös, mellékörökös.

Seitenröhre, die; oldal-
örökség.

Seitenfenster, das; oldalab-
lak.

Seitenfläche, die; oldallap,
oldalfelület.

Seitengebäude, das, Seiten-
flügel, der; oldalepület,
oldalazárny.

Seitengewehr, das; oldal-
fegyver.

Seitengiebel, der; oldal-
ovom.

Seitenhaar, das; oldalhaj.

Seitenhieb, der; oldalcsa-
pás.

Seitenhissen, Seitenpöfster,
das; oldalpárna.

Seitenleder, das; oldalbőr.

Seitenlehne, die; székkar;
fogódzó; oldallejt.

Seitenlinie, die; oldalvonal;
oldalág, mellékág, (ro-
konságban).

Seitenmauer, die; oldalfal.

Seitenpunkt, Seitenstrich, der;
mellékpont; mellékvonás.

Seitenföhlage, die, Seiten-
flügel, der; oldallü-
k.

Seitenschmerz, der, Seiten-
weh, das; oldalfájás.

Seitenfortritt, der; oldallé-
pés.

Seitenprung, der; félreug-
rás; félre-csapás.

Seitenstehen, das; oldalnyi-
lalás, szegecs.

Seitenstoß, der; oldallökés;
oldalazurás.

Seitenstück, das; oldaldar-
ab, mellékdarab, társda-
rab; oldalremek, (ökö-
rő, ürüő); párdarab, (kép,
rajz st.).

Seitentheit, der; oldalrés.

Seitenstück, die.; oldalajtó,
mellékajtó.

Seitenverwandte, der és die;
oldalrokon, mellékrokou.

Seitenverwandtschaft, die; ol-
dalrokouság, mellékrokou-
ság.

Seitenwand, die; oldalfal.

Seitenweg, l. Nebenweg.

Seitenwerk, das; oldalmű,
(orgonakon, váraknál st.).

Seitenwind, der; oldalszél.

Seitenwunde, die; oldalséb.

Seitenzahl, die; lapszám.

Seitenzimmer, l. Nebenzim-
mer.

Seitenweig, der; oldalág,
mellékág.

Seither, l. Seitdem.

Seitwärts, ih. oldalaslag,
oldalast, oldalt; oldal-
ról.

Seladongrün, das; és mn.
tengerszöld.

Selbänder, Selbdritt, st. mn.
másod magával, harmad
magával st.; wir waren
selbänder, ketten voltunk.

Selber, ih. l. Selbst.

Selbiger, Selbige, Selbiges,
nm. az a', az az, azon,
ugyan az.

Selbst, nm. és ih. ön, ma-
ga; ich —, én v. ön-
nen magam; du —, te
v. tennem magad; wir —,
mi v. minnen magunk;
ihr —, ti v. tinnen ma-
gatok; sie —, önön ma-
guk; — kommen, szemé-
lyesen jöni.

Selbstbestrafung, die; önfér-
tőtetés, némbán.

Selbstbegierig, mn. és ih.
öntetazó; öntetazólag.

Selbstbetrug, der, Selbst-
täuschung, die; öncsa-
lás, öncsalás, öncsaló-
dás.

Selbstbeurtheilung, die; öm-
egítelés.

Selbstbewunderung, die; öm-
csodálás.

Selbstdenker, der; öngondol-
kodó.

Selbsteigen, mn. saját, ön,
maga; mit selbsteigener
Hand, saját kezével; selbst
eigener Herr, maga ura.

Selbsteigenmächtig, l. Eigen-
mächtig.

Selbstentfugung, die; önmé-
mondás.

Selbsterhaltung, die; önfenn-
tartás.

Selbsterkenntnis, die; önmé-
relet.

Selbsterlebrigung, die; öm-
lealacsonitás.

Selbsterwählt, mn. önválasz-
tott, önkényes.

Selbstgefällig, mn. önkellő,
öntetazó.

Selbstgefälligkeit, die; önké-
lőség, öntetazóság.

Selbstgefühl, das; önméret.

Selbstgenügsam, mn. önelé-
gedett.

Selbigenfigsamkeit, die; ön-
 elégültség, önlekedettség.
 Selbigsprach, das; önbe-
 szelgetés, magával-beszé-
 lés.
 Selbighaft, der; öngyűlölet,
 önutálat.
 Selbigherrschet, der; önural-
 kodó.
 Selbighilffe, die; önsegítés,
 önerő.
 Selbighilf, mn. önelhitt.
 Selbighilfheit, die; önelhitt-
 ség.
 Selbighilf, Selbighilfauter, der;
 hangzó, magánhangzó.
 Selbighilfede, die; önszeretet.
 Selbighilfob, das; öndicséret.
 Selbighimord, der; öngyilkos-
 ság.
 Selbighimörder, der; öngyil-
 kos.
 Selbighilfprüfung, die; önpró-
 bálás, önkísértés.
 Selbighilfrade, die; önbosszú,
 önbosszulás.
 Selbighilfruhm, der; öndics, ön-
 dicsaekvés, magahányás,
 kérkedés.
 Selbighilfschuldner, der; önadó.
 Selbighilfsündig, mn. önálló, ma-
 gánálló.
 Selbighilfsündigkeit, die; önálló-
 ság, magánállóság.
 Selbighilfsucht, die; önvágy, ön-
 zés.
 Selbighilfsüchtig, mn. önző.
 Selbighilfverachtung, die; maga-
 megvetés.
 Selbighilfverleugnung, die; ön-
 megtagadás.
 Selbighilfverheibigung, die; ön-
 védelem.
 Selbighilfvertrauen, das; ön-
 bizodalom, magábanbízás.
 Selbighilfszufriedenheit, die; ön-
 elégültség.
 Selbighilfsünder, l. Enstfjünder.

Selenit, der; holdlakos; ré-
 teges gipsz.
 Selig, mn. boldog, üdves;
 üdvesült, boldogult, meg-
 bolt; — sprechen, hold-
 doggá nevezni, boldo-
 gok közé iktatni; Gott
 hab' ihn selig! isten nyu-
 gossza! mein seliger Va-
 ter, boldogult atyám; die
 Seligen, az üdvesültek,
 a' boldogultak.
 Seligkeit, die; boldogság, üd-
 vesség.
 Seligmachend, mn. üdvesít-
 ő.
 Seligmacher, der; üdvesítő.
 Seligmachung, die; üdvesít-
 és.
 Seligsprechung, die; boldo-
 gá-novésés.
 Selleri, der; zeller.
 Sellerialat, der; zellersalá-
 ta.
 Sellersuppe, die; sellorle-
 ves.
 Sellertwurz, die; sellergyö-
 kőr.
 Selten, mn. és ih. ritka,
 gyér; ritkán, gyéron.
 Seltenheit, die; ritkaság,
 gyérség.
 Seltsam, mn. különös, cao-
 dalatos, furcsa.
 Seltsamkeit, die; különöség.
 caodáltság.
 Semifolon, das; pontvesz-
 ző.
 Seminarium, das; tanítóin-
 tézet v. ház; papnoven-
 dékház.
 Semmel, die; zsemlye.
 Semmelmehl, das; zsemlye-
 liszt.
 Senat, der, l. Rath, Kathé-
 collegium.
 Senator, der, l. Kathsherr.
 Send, die, Sendgericht, das;
 zsinat; szentszék.

Sendel, l. Bendei, Bindel.
 Senden, cs. r. és rb. küld,
 elküld.
 Sendeschreiben, das; körle-
 vel.
 Sendung, die; küldés; kül-
 detés, küldet.
 Senesbaum, der; szennafa.
 Senesblätter, l. szennale-
 vel.
 Senf, der; mustár, simen
 langen — über etwas ma-
 chen, valamiert svót sza-
 porítani v. vesztegetni.
 Senf, der, Senftraut, das;
 mustár; ropcsón; kori
 repace; sünyüg; tarsóka.
 Senfbrühe, die; mustárossé-
 lé.
 Senfbrühe, die; mustármily-
 lyc.
 Senfhandler, der; mustár-
 áros.
 Senfsämannen, das; mustár-
 ibrikke.
 Senftorn, das; mustármag.
 Senftraut, das; szapora sze-
 gecs; tormáncs.
 Senfsüßel, der; mustárka-
 nál.
 Senfmehl, das; mustár-
 liszt.
 Senfsüßel, die; mustárma-
 lom.
 Senfsüßel, das, Senfsum-
 schlag, der; mustártapas.
 Sengen, cs. pörköl, pör-
 zsol; — und brennen,
 mindent selpörzsolni, társ-
 zel vassal pusztítani. —,
 k. pörken, pörkölődik,
 pörzsolődik.
 Sengen, das; pörkölés, pör-
 zsolés.
 Senter, der; időb, idő-
 hik.
 Senterley, das; mérőn, pi-
 om.
 Senfte, die; bujtás, hom-

litás; varsa, tapogató; somlyék; kémvesző, kutasz.

Senfel, der; fűz; kapocsvasacska (bányákban).

Senfelbléck, das; fűzohagy.

Senfelndel, die; fűzött.

Senfen, cs. lebovsát, leoraszt (koporsót a sírba); el-, leüllyeszt, elmerít, (ágyut, hajót st.); bujt, homlít. —, vh. ereszkedik; sülyed, süpped.

Senfen, das; lebovsátás, leorasztás; elüllyesztés; bujtás, homlítás.

Senfer, der, l. *Ableger, Abfänger*.

Senfgrube, l. *Schwindgrube*.

Senfhamen, der; varsa, tapogató.

Senfhammer, der; (kalapácsfej).

Senfholz, das; merült fa, (használatánál).

Senfnecht, der; bujtósa.

Senfner, **Senfsmacher**, der; fűzöcsináló.

Senfisch, das; ködör (ganjnak, pernyének st.).

Senfsoßen, der; (sűrűsaj).

Senfsteht, mn. és ih. függőleges; függőlegesen.

Senfsteuf, die; vörzse, vész.

Senfsteicht, die, **Senfswert**, das; rőzségát.

Senfschnur, die; mérőszalag.

Senfschdel, der; bujtótőke.

Senfzeit, die; bujtás v. homlítás ideje.

Senne, l. *Schne*.

Senfal, l. *Mäster*.

Senfe, die; kassa.

Senfenbaum, **Senfenstiel**, der; kassanyel.

Senfenmann, der; kassás; halál.

Senfenschmelz, der; kassaműves.

Senfenslein, der; kassakő, senkő.

Senfenzug, die; itélet, (bírói); l. *Lehrspruch, Sittenspruch*.

September, der; septembor, szent Mihály hava.

Sequester, der; zár.

Sequestration, die; lefoglalás zár alá tétel.

Sequestriren, cs. lefoglal, zár alá tess.

Serafil, das; szerily, (szultán' lakja).

Seraphin, der; szeraf, szerafim.

Seraphisch, mn. szeraf, szerafimi.

Seraskier, der; szeraskier, (török ezredes).

Serenade, die, l. *Ständchen*.

Serpentin, **Serpentinstein**, der; kígyókő, szerpentin.

Serpentinmarmor, der; kígyómárvány.

Servelatwurst, die, l. *Hirnwurst*.

Serviette, die, l. *Tellertuch*.

Servis, der, (*Service*), l. *Tischgeräth, Quartiergeid, Soldatengeid*.

Servitut, die; szolgálát, (jogtudományban).

Sesam, der, **Sesamfrucht**, das; rzsamfű.

Sesel, der; gurgulya, (növény).

Sessel, der; szék.

Session, die, l. *Sigung*.

Seshaft, mn. lakos, megtelepült; sít — niederslassen, megtelepülni, megszállani (lakosul).

Sester, der; (hig 's száraz mérték).

Sesbrett, das; szedődeszka.

Sesstein, das; vágóvas.

Seßten, cs. ültet, leültet;

tezz, állít (asztalra, falhoz st. valamit); tess (tízotté, kertészárs st.); tess, föltesz (kalapot st.); állít, emel, tess (emléket); határos, rendel (napot st.); szed (betűket); ültet (növényt); rak, tess (kocsákra, lotteriákba st.); ellik, hadszik; einem einen *Stuhl* —, valakinek széket adni v. tenni; *Ich etwas in den Kopf* —, föltenni magában valamit; ein *Rand unter Wasser* —, valamely tartományt vizrel elborítani; einen in *Fraser und Flamme* —, valakit lángba borítani; ein *Kind in die Welt* —, gyermeket nemzeni v. szülni; jemanden in *Schreden* —, valakit elromítenni. —, vh. ül, felül, leül, (lóra, kocsi); asztalhoz st.); leül, leülepedik; lecsillapodik (a' vér, szél st.); lelappad, lelohad (a' daganat); leapad, lezáll (a' víz); le-, megtelepedik; *Ich auf den Kopf* —, megkötni magát valamiben. —, k. szökik, szöktet, ugrik, ugrat (az árkon, palánkon st.); eves, elmegy (a' folyamon); nyúlik, terjed (az ér, rőtég st. a' bányákban). —, sz-n. lesz, támad, származik, kerül, st.; es wird *Händel*, *Ärger*, *Schläge* —, lesz orvódás, zaj, verekedés; es *setzte viel Miße*, sok hajba, munkába került.

Seßer, der; szedő, betűszedő; tevő, rakó, (kártya-

ját:koknál); muzsikaszerező; ágyutöltő.
Seberer, t. olasz rántotta.
Sebhamen, der; (hálósi).
Sebhammer, der; metszőkalapács.
Sebhase, der; fias nyúl.
Sebhols, das, l. **Sebling**.
Sebharfen, der; tenyéasponty.
Sebholben, der; ágyutöltő.
Sebfunst, die; muzsikaszerező.
Sebling, der; ültetvény; bujtovány; tenyészhal.
Seblinte, die; szedővonal, (betűszedőknél).
Sebmeißel, der; metszővessző.
Sebreis, das; ültetvényág.
Sebwage, die; víairánymérő.
Sebwelbe, die; ültetvényfű.
Sebzeit, die; ellés' v. fiaszás' ideje.
Seuche, die; dög, ragályos járvány.
Seußen, k. fohászcodik, sohajj, sohajtozik.
Seußen, das; fohászcodás, sohajlás.
Seußen, die; fohász, sohajj.
Sevenbaum, l. **Säbenbaum**.
Sevant, der; hatodló.
Serte, l. **Sehste** cc.
Seun, k. rh. van; találkozik, van; birja v. őrzi magát cc.; das Buch ist mein, ez a' könyv az önyém; es ist an dem, igaz; úgy van; laß —, ne bántsd, hagyj békét; es sind Menschen, vannak v. találkoznak emberek cc.
Siberien, **Sibirien**, das; **Sibiria**, (tartomány).
Sibirier, der; sibiriai.

Sibirisch, mn. sibiriai.
Sichel, die; aarló; hold, (fogytán, újságon); búzavirág.
Sichelfisch, der; sarlószárnyas hal.
Sichelflosse, die; sarlószárny.
Sichelförmig, mn. és ih. sarlódad, sarlóalakú; sarlódadon.
Sichelfraut, das; imer; sarlós bolonyik.
Sicher, mn. bátorságos, biztos, bizonyos; ich weiß es von sicherer Hand, jó v. biztos helyről tudom. —, ih. bátorságosan; biztosan, bizonyosan; et nem — stellen, valakit bátorságba tenni; vor etwas — sein, bátorságban lenni.
Sicherheit, die; bátorság; biztoság, bizonyosság; in — bringen, bátorságba helybetni; sich gegen etwas in — setzen, bátorságba tenni magát.
Sicherlich, mn. és ih. bátorságos, bizonyos; bátorságosan, bizonyosan, biztosan.
Sichern, ca. bátorságot, biztosít, bátorságba tesz v. helyhez; mos (törtéret); gesichert sein, biztosnak v. biztosítva lenni.
Sicht, die; látás, meglátás; auf — dieses Briefes, v. nach —, meglátván esze levelet, v. ezen levél' látására.
Sichtbar, **Sichtlich**, mn. látható; világos, szemebetűnő. —, ih. láthatólag; világosan, szemebetűnőleg, szemléltomást.

Sichtbarkeit, die; láthatóság; világosság, szemebetűnő.
Sichtbarlich, ih. láthatólag; világosan, szemebetűnőleg.
Sichten, ca. szítal; rostál; válogat.
Sichtig, l. **Sichtbar**.
Sichtlich, mn. látható; mit sichtlichen Augen sehen, saját szemével látni.
Sicilianer, der; sicíliai.
Sicilianisch, mn. sicíliai.
Sicilien, das; Sicília.
Sichern, k. szivárog.
Sie, nm. ő; az; ön, kegyed, az úr, az asszony.
Sie, die; nőstény; jércze.
Sieb, das; szita; rosta.
Siebbein, das; rostacsont.
Siebbeinnaht, die; rostavar-rány.
Sieben, ca. szítal; rostál.
Sieben, mn. hét; heten.
Sieben, die; hetes, (szám, kártya); die böse —, rossz asszony.
Siebener, der; hetes, hét-krajczáros.
Siebenfacht, **Siebenfingertraut**, das; timpó.
Siebenbürger, der; erdélyi.
Siebenbürgisch, mn. erdélyi.
Siebenbürgen, das, **Erdély**, Erdélyország.
Siebened, das; hétzög, hét-szöglet.
Siebenedig, mn. hétzögű, hétzögletű.
Siebenertel, mn. hétfele.
Siebenfach, **Siebenfältig**, mn. hétzörös.
Siebengeßirn, das; hetevény, fasztyúk.
Siebenährig, mn. hét éves, hétzetendős, hétévű; hét évi v. esztendői.
Siebenmal, ih. hétszer.
Siebenmalig, mn. hétszeres.

Siebenmonatlich, mn. hét-hónapi.
 Siebenstücker, t. hétalvók.
 Siebenstündig, mn. hétórai; hétórányi.
 Siebenzählig, mn. hétnapos; hétnap.
 Siebente, mn. heted, hetedik.
 Siebentel, das; heted, hetedrés.
 Siebentens, ih. hetedszer.
 Siebenzehn, l. Siebzehn.
 Sieber, der; szitáló; rostáló.
 Siebmacher, der; szitás; rostás.
 Siebmehl, das; szitált liszt.
 Siebhaub, der; szitapor; rostapor.
 Siebtuch, das; szitaszövet.
 Siebzehn, mn. tizenhét.
 Siebzehten, mn. tizenhetedik.
 Siebzehtel, das; tizenheted, tizenhetedrés.
 Siebzehtens, ih. tizenhetedszer.
 Siebzig, mn. hetven.
 Siebziger, der; hetvenes.
 Siebzighüftig, mn. hetvenöves v. esztendő.
 Siebzigste, mn. hetvenedik.
 Siech, mn. sinlődő.
 Siechbett, das; sinlőágy.
 Siechen, k. sinlődik, szenved.
 Siechend, mn. szenvedeteg.
 Siechhaus, das; sinlők háza.
 Siechheit, die; sinlés.
 Siechling, der; sinlő.
 Sieben, cs. és k. rh. sós; forral; só; forr.
 Sieben, das; sözés; forralás; forrás; sövés.
 Siebend, Siebendheiß, mn. és ih. forró, forrómeleg; forrón, forrómelegen.

Siebefanne, die; sözökád, sözüst.
 Sieberer, die; sözés, sözü-intezet.
 Siebpunkt, der; forrpont.
 Sieg, der; győzedelem, diadal.
 Siegel, das; pecsét.
 Siegelbewahrer, der; pecsétőr.
 Siegeler, Siegler, der; pecsétlő.
 Siegelerde, die; pecsétföld, pecsétgyag.
 Siegelkapsel, die; pecsét-tok.
 Siegelkenntnis, Siegelkunde, die; pecsétudomány.
 Siegelnaß, der; spanyolviassz.
 Siegeln, cs. pecsétel.
 Siegelpresse, die; pecsét-sajtó.
 Siegelring, der; pecsétgyűrű.
 Siegelwachs, das; pecsétviassz.
 Siegen, k. győzdelmeskedik.
 Siegen, mn. győző, győztes.
 Sieger, der; győző, győztes, győzdelmes.
 Siegen, l. Sichern, Sichern.
 Siegesbogen, der, Siegespforte, die; diadalív, diadalkapu.
 Siegesgeränge, das; diadalom, diadalmenet.
 Siegesgefang, der; diadalméneke.
 Siegesgeschrei, das; diadaltóhaj, diadaltóhaj.
 Siegesgöttin, die; Victoria, (római istennő).
 Siegeskrone, die; diadalkorona.
 Siegeslied, das; győzdelmi dal.

Siegeswagen, der; diadalszeker.
 Siegeszeichen, das; diadalmjel, győzdelmi jel.
 Siegfrid, der; Szigfrid, (név).
 Siegetwohnt, mn. győzni szokott.
 Sieghaft, mn. győzelmes, győzdelmes, diadalmas.
 Siegmartury, die; ziliz.
 Siegmund, Sigmund, der; Zsigmond, (név).
 Siegprangend, mn. és ih. diadalmas; diadalmasan.
 Siegreich, mn. és ih. diadalmas, győzdelmes; diadalmasan, győzdelmesen.
 Siehe! Siehe da! Siehe einmal! i-sz. im! ime! im-h-ll!
 Siehle, die; hám, szűgyhám.
 Siefern, k. szivárog.
 Signal, das; jel, jeladás.
 Signatur, die; jel; árujel; ívjel st.
 Signet, l. Siegel.
 Signiren, l. Unterzeichnen.
 Sifau, der; kocsiord.
 Silber, das; ezüst.
 Silberader, die; ezüstér.
 Silberhorn, der; veres jávor.
 Silberarbeit, die; ezüstmű.
 Silberartig, mn. ezüstmű.
 Silberbach, der; ezüstcseregely.
 Silberbarre, die, Silberbarren, der; ezüsttrúd.
 Silberbars, der; (sügerfaj).
 Silberbaum, der; ezüstleveslő fa.
 Silberbergwerk, das; ezüstbánya.
 Silberblatt, Silberblätchen,

das; ezüstlevél, ezüstle-
 velke.
 Silberblech, das; ezüstbá-
 dog.
 Silberbleid, der; ezüstcsil-
 lám, (érczolvasztóknál).
 Silberblume, die; ezüstvi-
 rág; ezüstszinű virág; e-
 züsthuborék, (érczolvasz-
 tóknál).
 Silberbrenner, der; ezüst-
 égető.
 Silberbrocat, der; ezüstszö-
 vet.
 Silberbuche, die; fehér gyer-
 tyánfa.
 Silberbusch, der, l. Jupit-
 tersbart.
 Silberdiener, der; ezüstre-
 ügyelő cseléd.
 Silberdraht, der; ezüstso-
 ronny.
 Silberdrahtzieher, der; ezüst-
 sodronyos, ezüstsoдрó.
 Silberdruck, der; ezüstnyo-
 mat.
 Silbererg, das; ezüstércz.
 Silberfabrik, der; ezüstfona-
 l, ezüstszál.
 Silberfarbe, die; ezüstszin,
 ezüstfesték.
 Silberfarben, Silberfarbig,
 mn. ezüstszinű.
 Silberfisch, der; ezüsthal;
 ezüstpikkelyes hal.
 Silberfitter, der; ezüstpil-
 langó.
 Silberforelle, die; ezüstszinű
 pisztráng.
 Silbergrube, die; (ezüst' kel-
 lő tisztasága).
 Silbergang, der; ezüstmenet,
 (hányászatban).
 Silbergehalt, der; ezüsttar-
 talom.
 Silbergelb, das; ezüstpé-
 nz.
 Silbergeräth, Silbergeschirr,
 das; ezüstszerek, ezüst-
 edények.
Zeebenedict. II.

Silberglas, der; ezüst-
 fény.
 Silberglätte, die; ezüstglét.
 Silbergrau, mn. fehérszürke,
 világosszürke.
 Silbergrofchen, der; ezüstga-
 ras.
 Silbergrube, die; ezüstak-
 na.
 Silbergrund, der; ezüstfal,
 (szöveté st.); viz' tükre.
 Silberhaltig, mn. ezüsttartal-
 mú.
 Silberhehl, mn. ezüsttiszta,
 ezüsttisztaága.
 Silberhalm, der; ezüstmész.
 Silberkammer, die; ezüstka-
 mara.
 Silberkiesel, der; ezüstös kö-
 vens.
 Silberklang, der; ezüsthang.
 Silberklumpen, der; ezüstda-
 rah.
 Silberkönig, der; ezüstszin,
 ezüstszinű.
 Silberkorn, das; ezüstszem.
 Silberkraut, das; libapim-
 pó; ezüstös emreke.
 Silberkrone, die; ezüstko-
 rona.
 Silberlahn, der; ezüstle-
 mez.
 Silberleder, das; ezüstös
 bőr.
 Silberling, der; ezüstpé-
 nz (szidoké); hamvas alma.
 Silbermünze, die; ezüst-
 pé-
 nz.
 Silbern, mn. ezüst, ezüst-
 hől való.
 Silberpappel, die; topoly,
 fehér nyárfa.
 Silberplatte, die; ezüstlap.
 Silberplättchen, das, l. Sil-
 berfitter.
 Silberplättler, der; ezüstve-
 rő.
 Silberprobe, die; ezüstpró-
 ba.

Silberrauch, der; ezüstko-
 rom.
 Silberregen, der; ezüstzápor,
 (küzjétekoszoknál).
 Silberreich, mn. ezüstdús,
 ezüstös.
 Silberreif, das, Silberbitriol,
 der; ezüstgálicz.
 Silberraud, der; ezüstpo-
 rond.
 Silbersehaum, der; ezüsthab.
 ezüsttájék.
 Silberseife, die; ezüsttár-
 cas; hold.
 Silberseimel, der; fehér-
 szürke, (lő).
 Silberseimied, der; ezüstmü-
 ves.
 Silbersehrant, der; ezüsttar-
 tó szekrény.
 Silbersehwärze, die; ezüstko-
 rom, (hányászatban).
 Silberspinner, der; ezüstfo-
 nó.
 Silberstange, die; ezüstrod.
 Silberstein, der, l. Silber-
 glätte és Hllenstein.
 Silberstoff, der; ezüstszö-
 vet.
 Silberstück, das; ezüstdarab;
 ezüstpé-
 nz; ezüstszövet.
 Silberstube, die; ezüstszög.
 Silbertanze, die; jegenyese-
 nyű.
 Silberthaler, der; ezüsttal-
 ler.
 Silbertinctor, die; ezüstfest-
 vény.
 Silberton, der; ezüsthang.
 Silberverwahrer, Silberwar-
 ter, l. Silberdiener.
 Silberwässer, der; ezüst-
 mosó.
 Silberweide, die; ezüstös
 fűz.
 Silberweiß, mn. ezüstfehér,
 ezüstfehérségű.
 Silberwerk, Silberzeug, das;

esüst, esüstös; esüst-
mü.
Sílge, die; deresle, (nö-
vény).
Sifouette, die, l. Schatten-
riß.
Sille, die; mellőzj, (mada-
rászoknál); kötél.
Similor, das; szimilor, réz-
zink.
Simmer, das; (gabonamér-
ték).
Simonia, die; simonia, (egy-
házi hivatalokkal kereske-
dés).
Simpel, l. Einfach, Einfält-
tig.
Simé, der, Siméwert, das;
párkány, párkányozat.
Simson, der; Sámson, (hí-
nőv).
Siméstein, der; párkánykö.
Sinan, Sinneu, der; bokál,
(növény).
Singer, mn. dallható, éne-
kelhető.
Singer, das; éneklő kar.
Singerische, die; dongsólegy.
Singerkunst, die; énekművé-
szet.
Singermeister, der; énekmes-
ter.
Singen, ea. és k. rh. éne-
kel, dall, dalol; cseng
(a' fül).
Singen, das; éneklés, dal-
lás; ének; csengés, (fül-
ben).
Singerisch, mn. és ist mit
—, énekelhetném, dall-
hatnám.
Singerschaft, der; énekkulcs,
(hangszatban).
Singersche, die; énekosko-
la.
Singerspiel, das; daljáték.
Singersimme, die; énekszó,
dalszó.
Singersitz, das; énekdarab.

Singstunde, die; énekóra,
éneklecke.
Singtanz, der; daltánc.
Singvogel, der; éneklőma-
dár.
Singular, der; egyes, e-
gyszám. (nyelvtudomány-
ban).
Singen, k. rh. sülyed, el-
lesülyed; süpped, lesü-
ped; merül, elmerül, fe-
nökre ül; csökken, le-
száll (becsében); csügged;
in den Schnee —, hóba
süppedni; in Ohnmacht
—, elájulni; den Muth
— lassen, elcsüggedni;
in Schlaf —, álomba me-
rülni; wie tief bist du ge-
sunten! mennyire sülyed-
tem!
Sinken, das; sülyedés, süp-
pedés, merülés; csügge-
dés.
Sinn, der; érzék; ész, el-
me; akarat; gondolat;
értelem; die äusseren Sin-
ne, a' külső érzékek; bei
Sinnen sein, eszmélni,
eszen lenni; das war
gar nicht mein —, est
épen nem gondoltam, ki-
vántam; sie sind alle eines
Sinnes, mindaján egy
akarat, egy értelemben
vannak.
Sinnbild, das; jelkép, pél-
dázat.
Sinnbildlich, mn. jelképes.
Sinnen, k. rh. eszmél, esz-
mélkedik, tünődik; eszé-
vel jár v. esze jár (va-
lamin); hin und her —,
ide oda gondolkozni; auf
etwas Bises —, gono-
szon járni az eszével.
Sinnesänderung, die; meg-
változás (gondolatokban,
véleményekben).

Sinngebicht, das; epigramma.
Sinngrün, l. Ingrün, Win-
tergrün.
Sinnfraut, das, Sinnpfan-
ze, die; érsike.
Sinnlich, mn. és ih. érzé-
ki; érzékileg.
Sinnlichkeit, die; érzékiség.
Sinnlos, mn. érzéketlen;
érzéketlen; esztelen; ér-
telmetlen, (szó). —, ih.
érzéketlenül; érzéketlenül;
esztelenül.
Sinnlosigkeit, die; érzéket-
lenség; esztelenség.
Sinnreich, mn. és ih. elmés;
elmésen.
Sinnspruch, der; mondalom.
Sinnverwand, mn. rokon v.
hasonértelmű.
Sint, l. Seit.
Sintmal, l. Weit, Da, kaj.
Sinter, der; csepkő; vas-
szikra; reve, revehamu.
Sintern, k. csepeg; szivá-
rog; össesfut, összemegy,
megalszik.
Sippshaft, die; rokonság,
vérség.
Sirop, l. Syrup.
Sitte, die; szokás; Sitten,
l. erkölcs; es ist Sitte,
szokás v. szokásban van;
ohne Sitten, erkölcstelen,
rosszerkölcű; durva; pal-
léroztatlan.
Sittenbuch, das; erkölcsta-
nító könyv.
Sittengesetz, das; erkölcs-
törvény.
Sittenlehre, die; erkölcsta-
nitmány.
Sittenlehrer, der; erkölcsta-
nító.
Sittensos, mn. erkölcstelen.
Sittenslosigkeit, die; erkölcs-
telenség.
Sittensrichter, der; erkölcs-
bíró.

Sittenspruch, der; erkölcs-mondalom.
Sittenverbesserung, Sittenverbesserung, die; erkölcs-jobbulás, erkölcsnömbülés.
Sittig, mn. erkölcsös, jó-erkölcsű, szelid, szerény.
Sittig, der; papagáj.
Sittiggrün, mn. papagájszöld.
Sittlich, mn. erkölcsi; erkölcsös, jóerkölcsű.
Sittlichkeit, die; erkölcsi-ség.
Sittsam, mn. szerény, szépviselő, széperkölc.-ű. —, ih. szerényül.
Sittsamkeit, die; szerénység, szépviselő.
Sitz, der; ülés; ülőhely; lak; lakhely, lakás; far, ülep; er hat — und Stimm, me auf dem Reichthage, az országgyűlésen ülése 's azavazata van; der — einer Krankheit, a' beteg-ség' fészke.
Sitzanker, l. Hasenanker.
Sitzen, k. rh. ül; ülést tart; lakik; megakad, megreked; áll, illik (a' ruha); einem Reichth —, valakit győmtatni; auf dem Lande —, falun lakni; warum —, dolgának jól menni, fészken ülni; sitzen —, vesztet ülni; kezeit összetenni; auf dem Tod —, halálos rabnak lenni; — bleiben, hajadon maradni; — lassen, elhagyni, oda hagyni, den Schimpf kann ich nicht auf mir — lassen, a' piszkot nem hagyhatom magamon száradni.
Sitzend, mn. ülő.
Sitzfleisch, das; far; er hat

kein —, nem szeret ül-ni.
Sitzgeld, das; börtönpénz.
Sitzung, die; ülés.
Sitzfett, das, l. Gerippe.
Sitzje, Sitzje, die; vadlat, -előrsze.
Sitzstirn, ca. vadst.
Smaragd, l. Schmaragd.
Smarnenfraut, das; harna-gyapor.
So, mn. a' ki, a' melly. —, ih. így, úgy; illy, illyen, olly, ollyan (melléknévek 's igehatározók előtt); wenn die Sade — ist, ha a' dolog így (úgy) van; so ein Mann, illy ember; so so, imig amügy, meglehetősen. —, kas. ha; hát; tehát; bár mégis, mihelyt; so Gott will! ha isten akarja! damit ich es nicht vergesse, so will ich es aufschreiben, hogy el ne feledjem, tehát-fölírom.
Socinianer, der; socinianus.
Socinianismus, der; soocinianismus.
Sode, die; botos, kapcsa, barisnya; makkércse.
Sod, der; forrás; lé; egy főzet (sóviz, víz sernek); in seinem Sode leben, kedvére, kényére élni; die Hände mit im Sode haben, együtt evazni, részesnek lenni valamely piszkos ügyben.
Sod, der, Sodbrennen, das; zaha, gyomorhév; kút, (sáot); der — brennt mich, a' zaha hánt, v. zaha éget, zahám van.
Soda, Sode, die; széksó.
Sodomit, der; sodomita.
Sodomiteren, die; sodomitaiság.

Sodomitisch, mn. sodomitai.
Sofa, das; kerövet, pam-lag.
Soff, der; ivás; ital.
Sog, der; szopás; szoptatás; hajónym.
Sogleich, ih. tüstént, egy-szeribe.
Sohle, die; sóvía; (természetes); kecskefűz; pocso-lya, (vadászoknál).
Sohle, die; talp; talpbőr; nyom; eketalp.
Sohlen, l. Besohlen.
Sohlenmacher, der; talpkészítő; papucsos.
Sohlenwede, die; talpaseg.
Sohlenhammer, der; talpverő, musta.
Sohlig, mn. sóvizes; vizirányos. —, ih. vizirányosan.
Sohlnode, die; pocsolya, vadászoknál, l. Sohle.
Sohlfeder, das; talpbőr.
Sohlinie, die; vizirányos vonal.
Sohn, der; fiú.
Sohnen, das; fiúcska.
Sohnopfer, l. Verschopfer.
Sohnschaft, die; fiúság.
Sohnfrau, die; meny.
Sohnstund, das; Sohntöster, die; onoka (fiúró).
Sohstennach, ih. ennél fogva, a' szerint, következőleg.
Sohstentfall, ih. illy esetben, azon esetre.
Sohter, Sohst, Sohst, mn. illy, illyen, illyes; olly, ollyan, ollyas.
Sohstergestalt, ih. illyképen, illyformán; ollyképen, ollyformán.
Sohsterten, mn. illyféle; ollyféle.
Sold, der; szold, bér, fizetés.

Soldat, der; katona.
 Soldatenbrant, der, Soldatenmanier, die; katona-szokás.
 Soldatenbienst, der; katonaszolgálat.
 Soldateneid, der; katonaszerződés.
 Soldatenfrau, die, Soldatenweib, das; katonanő.
 Soldatengalgen, der; katonavesztőfa.
 Soldatengeld, das; katonapénz; katonaszdó.
 Soldatenhure, die, Soldatenmensh, das; katonarinygó.
 Soldatenhülft, die; deszkasátor.
 Soldatenleben, das; katonaelet.
 Soldatenstand, der; katonarend.
 Soldatenwesen, das; katonaiügy.
 Soldatish, mn. és ih. katonás; katonásan.
 Solde, die; vityilló; szel-lérház; ház, (sólészeti jogal bíró).
 Soldner, der; szoldos; szeller.
 Solle, die; sóvíz; kecskeszűz.
 Solen, das; sóvizhen-főtt tojás.
 Solmeister, der; sókútmester.
 Solshast, der; sókút.
 Solten, k. rh. kell; tartozik; köteles; man solte ihn strafen, meg kellene őt büntetni; du solst nicht tödten, ne öl; was soll ich thun? mit csináljak? mit tegyek? er soll todt sein, azt mondják, hogy meghalt; er soll mir noch 100 Gulden zahlen, még száz forintommal tartoz-

zik; ne solten es noch heu-te haben, még ma megkapja ön.
 Solter, der; padlás; erkély; emelet.
 Solo, das; egyedüliség, (éneklésben, játéokban). —, ih. egyedül, magányosan.
 Sommer, der; nyár; bé-kanyál; ős —, nyáron.
 Sommerabend, der; nyári este.
 Sommeraufenthalt, der; nyári lak, lakás.
 Sommerbirn, die; nyári körte.
 Sommerblume, die; nyári virág.
 Sommerfest, der, Sommersprosse, die; szeples.
 Sommerfestig, Sommersprossig, mn. szeples.
 Sommerflode, die; béka-nyál.
 Sommerkur, die; tavaszvetés; nyári mező.
 Sommerfrucht, die; tavaszvetés; tavaszi vetemény; nyári termés.
 Sommerfutter, das; nyári takarmány.
 Sommergerste, die; tavaszárpa.
 Sommergetreide, das; tavaszi, tavaszi gabona.
 Sommergewächs, das; nyári növény; egy nyári növény.
 Sommerhaar, das; nyári szőr.
 Sommerhast, Sommerisch, mn. és ih. nyári, nyáris; nyárilag.
 Sommerhaus, das; nyári ház, nyaraló.
 Sommerhitze, die; nyári hőség.
 Sommerhonig, der; nyári méz.

Sommerhofen, t. nyári nad-rág.
 Sommerhut, der; nyári kalap.
 Sommerleib, das; nyári ruha.
 Sommerform, das; tavaszrosz.
 Sommerlatte, die; évez haj-tás, (erdőszöknel).
 Sommerlaube, die; leveleszín.
 Sommerlesteje, die; nyaraló ibolya.
 Sommerluft, die; nyári lég v. levegő.
 Sommerluft, die; nyári mulatság.
 Sommermonat, der; nyári hónap.
 Sommermorgen, der; nyári reggel.
 Sommer, k. árnyal, árnyékol tart.
 Sommern, cs. nyaraltat; tavaszival bevet; napra tesz (ruhát st.); vigályit (fát).
 Sommernacht, die; nyári éj.
 Sommerobst, das; nyári gyümölcs.
 Sommerroden, der; tavaszrosz.
 Sommerfaat, die; tavaszvetés.
 Sommerstbamen, der; tavaszi karórépa.
 Sommerseite, die; nyári oldal v. fél.
 Sommerstaub, der; nyári állás, (vadaké).
 Sommerstoppel, die; tavasztarló.
 Sommertag, der; nyári nap.
 Sommerung, die; nyaral-tatás; tavaszvetés.
 Sommervogel, der; nyári madár; pillangó.

Sommertweide, die; nyári legelő.

Sommertweiben, der; tavasz-búza.

Sommertwende, die; nyár-forduló, nyárfordulat.

Sommertwetter, das, Sommerwitterung, die; nyári idő.

Sommertwolke, die; őszigypaj.

Sommertwurf, l. Sonnenwurf.

Sommerzeihen, das; nyár-jegy, (állatkörben).

Sommerzeit, die; nyári idő.

Sommerzeug, der; nyáriszövet.

Sonach, l. Folglich.

Sonate, die; (hangmű néme).

Sonde, die; kutass; mély-mérő.

Sonder, ej. nélkül.

Sonderbar, mn. és ih. különös; különösen.

Sonderbarkeit, die; különös-ség.

Sonderlich, mn. különös; ich habe keine sonderliche Lust dazu, nincsen különös v. nagy kedvem hozzá. —, ih. különösen, nagyon, igen.

Sonderling, der; különös, különcödő.

Sondern, ca. és vh. különös, elválaszt; elválik, különzi (magát).

Sondern, kas. hanem, de.

Sonder, ih. külön, egyenként; samit und —, mindnyájan, együtt 's egyenként.

Sonderung, die, l. Absonderung.

Sondiren, cs. keres, vizsgál, kutat; mér (mély-

séget, ónsul); kipuhatól.

Sonnenabend, der; szombat.

Sonne, die; nap; verdőfény; die — scheint recht angenehm, igen kellemesen süt a' nap; in der — stehen, a' napon állni; der glühendste unter der —, legszoroscsás a' nap alatt.

Sonnen, cs. megmellegit (a' napon); kitesz (a' napra); süt; süt; süt, világít (napként).

Sonnenaufgang, der; napkelet, nap' kelte.

Sonnenbahn, Sonnenstraße, die; napút, nappálya.

Sonnenblid, der; napfény; táspillantás.

Sonnenblume, die; napvirág.

Sonnenbrand, der; naphév, napsütés.

Sonnenfächer, der; napernyő, napellenző.

Sonnenfadel, die; napfolt, (világosb, a' napban).

Sonnenferne, die; nap' távola.

Sonnenfinsternis, die; napfogyatkozás.

Sonnenfleck, t. napfolt; szeplő.

Sonnenfrucht, die; kunkor.

Sonnengeter, der; pápakeselyű.

Sonnenglanz, der; napfény.

Sonnenglat, das; napcsó, napűveg.

Sonnenhitze, Sonnenwärme, die; naphő, nap' melegge.

Sonnenhitze, die; nap' magossága.

Sonnenlabr, das; napév.

Sonnenläser, der; fűskata.

Sonnenklar, mn. világos mint a' nap.

Sonnenkoller, der; hűvésire, (lobetagság).

Sonnenkreis, der; napkör.

Sonnenlauf, der; napforgás.

Sonnenlicht, das; napvilág.

Sonnenmesser, der; napmérő.

Sonnenmonat, der; naphő, hónap.

Sonnenruhe, die; nap' közele.

Sonnenpferde, t. nap' lova.

Sonnenrauch, der; gőz, pára.

Sonnenregen, der; napos eső.

Sonnenreich, mn. napos.

Sonnenring, der; gyűrűnapóra.

Sonnenstetbe, die; nap' tányéra v. tárosája.

Sonnenstein, der; napfény; twir haben —, süt a' nap.

Sonnenstiftbrüde, die; csillagos tekenősbéka, csillagstajbos.

Sonnenstirn, der; napernyő.

Sonnenstuss, l. Sonnenstosser.

Sonnenwendepunkt, Sonnenwendepunkt, der; napállás, napfordulat.

Sonnenwäudchen, das; parány; parányi, kicsi, pirinyó.

Sonnenstein, der; (opálfaj).

Sonnenstich, der; napcsúrás.

Sonnenstüand, der; napállás.

Sonnenstrahl, der; napcsár.

Sonnenstraße, l. Sonnenbahn.

Sonnensystem, das; naprendszer.
 Sonntag, der; napos idő; gyönyörű nap; nap, (=24 óra).
 Sonnenstau, der; harmatfű; harmat.
 Sonnenuhr, die; napóra.
 Sonnenuntergang, der; napnyugtat.
 Sonnenwagen, der; nap'kocsija v. szekere.
 Sonnenweiser, Sonnenseiger, der; napóra' mutatója.
 Sonnenwende, die; napfordulat, napforduló; napfordító; kunkor; mezei katáng; kerti peremér.
 Sonnenwirbel, der; naprendszer; mezei katáng; kunkor; galambeggy-gyökönke; éklevélű fűtej.
 Sonnenwurz, die; nagy nádor, kenderkőkörcsain.
 Sonnensirltel, der; napkör.
 Sonnet, das; szonett, hangzatska.
 Sonntich, mn. napos.
 Sonntag, der; vasárnap.
 Sonntäglich, Sonntäglich, mn. vasárnap.
 Sonntagserbete, die; vasárnap munká.
 Sonntagsevangelium, das; vasárnap evangéliom.
 Sonntagsebet, das; vasárnap imádság.
 Sonntagstind, das; vasárnap gyermek; tátos v. burokban-született gyermek.
 Sonntagsteid, das; vasárnap ruha.
 Sonntagsprediger, der; vasárnap predikátor.
 Sonst, ih. egyébként, máskép, különben; egyébkor, máskor, mászor; egyébutt, máshol; egyeb,

más; csakugyan, épen; idő fűntte wofl, wenn idő — wofl, tehátém, ha épen akarnám; wo — ? hol egyébutt?
 Sonstig, mn. egyéb, más; hajdani, régi, eselőtti.
 Sophä, l. Sofa.
 Sophie, die; Zsófia, (nénev).
 Sophienfrant, das; szofiaszombor.
 Sophist, der; álbolca, sophista.
 Sophisterei, die; álbolcsekedés, sophisma.
 Sophistisch, mn. álbolca, sophistai.
 Sorge, die; gond; baj, bú; unndíge —, háromzsinü viola; das; ifjmeint geringste —, ez legkisebb gondom; maßen sie sich keine Sorgen, ne búsuljon, ne aggódjék; — tragen für . . . gondjánaak lenni (valamire).
 Sorgen, k. tart, fél, (valamitől); aggódik, (valamin); gondolkodik, gondol, (val, vel); idő fetsge, es wird nicht gelingen, tartok tőle, hogy el nem sül; — Sie nicht dafür, ne aggódjék v. búsuljon aron.
 Sorgenfroh, Sorgenlos, mn. gondatlan.
 Sorgenvoll, mn. sok gondú, gondjal teljes.
 Sorgenstuhl, der; karaszék.
 Sorgfalt, die; gondosság.
 Sorgfältig, mn. és ih. gondos; gondosan.
 Sorgfältigkeit, die; gondosság.
 Sorglich, mn. gondos; szorgos.

Sorglosheit, die; gondosság; szorgosság.
 Sorglos, mn. gondatlan.
 Sorglosigkeit, die; gondatlanság.
 Sorgsam, mn. gondos.
 Sorgsamem, der, Sorgsam, die; seprőszivok; csirkölcs; csirokrag.
 Sorgsamkeit, die; gondosság.
 Sorte, die; nem, faj, féle.
 Sortiment, das, Sortierung, die; osztályozat.
 Sortementlein, der; borostyánkő.
 Sortiren, cs. osztályoz, válogat.
 Sothan, Sothanig, l. Sothet.
 Spähen, cs. és k. szemlél; fűrkész, vizsgálódik; kémel, kémel.
 Späher, der; kémelő, fűrkész, vizsgálódó; kém.
 Spalt, der; hasadék, repedék; szájnyílás, (fűrgeké).
 Spaltbar, der; hasadékony, repedékeny.
 Spaltbruch, der; hasadékos törés.
 Spalte, die; hasadék; hasáb, szelet, (könynyomtatónál).
 Spalten, cs. hasít, hasaszt, reposit; elválaszt (fonalat, szálát); fűrszel, (hosszában); die Stetsen —, a' lapokat hasábolni v. szeletelni; einen Lichtstrahl —, sugárt elosztani v. elfoszlatni. —, k. hasad, reped.
 Spalter, der; hasagató, (palahányákban); hasáb, (fa); kadarka.
 Spaltig, mn. hasadékos; repedékes; hasadékony.

Spaltfeil, der; ékszeg, hasító ék.

Spaltflinge, die; hasogató.

Spaltmesser, das; hasító kés.

Spaltung, die; hasítás; hasadás; meghasonlás.

Spalte, l. Spelze.

Span, der; forgács; farsadék, hulladék; sábel.

Spanbett, das; nyoszolya.

Spänen, cz. szoptat; csecstől elválaszt.

Spanferkel, das; malacz.

Spange, die; csat; boncz.

Spängel, der; bádogos.

Spangrün, mn. rozsdazöld.

Spangrün, das; rézrozsda; rézrozsdaazin.

Spanien, das; Spanyolország.

Spanier, der; spanyol.

Spaniol, der; spanyol burtót v. tobák.

Spanisch, mn. spanyol; spanyolországi; furcsa, különc, szokatlan; das wird ihm sehr — vorkommen, igen furcsán fog es neki tetszeni.

Spann, der; lábfej.

Spannader, die; in.

Spanndienft, der, Spannsfrohe, die; igás szakmány v. robot.

Spannt, die; arasz.

Spannen, cz. feszít, kihúz, kinyújt (hürt, köteleit st.); felhúz (mondára st.); araszszal elér; erőltet; szorít, csipet (erőf köze); feszesen áll (a' ruhát); fog, befog (lovat); békós, kibékös, nyugós, kinyugós; mit eintem gespannt sein, valakivel haragban lenni.

Spanner, der; feszítő, felhúzó, (személy, eszköz).

Spannhaken, der; feszítő kampó.

Spannhammer, der; lemezkalapács, (ezüstműveseknél).

Spannhelfer, Spannpflod, der; vadhálócsövek.

Spannfette, die; szorító láncc; kerékláncc.

Spannraft, die; fesz-aró, rugalom.

Spannragel, der; derékszeg.

Spannreif, der; feszítő ahronca.

Spannrismet, der; szorító szj; lábassj.

Spannseil, das, Spannfleid, der; szorító kötél.

Spannung, die; feszítés; feszülés; feszültség.

Spannwinde, die; feszítőmű, (késijaknál).

Sparrbüchse, die; porsely.

Sparen, cz. kimél, megkimél, takarít, megtakarít; megtart; halaszt.

Sparer, der; takarékos.

Spargel, der; csirág, spárga, nyulárnyék.

Spargelbitt, das; spárga-ágy.

Spargelbrühe, die; spárgalé.

Spargelflee, die; kék csirgacsó; báronykerop.

Spargelpflanze, die; spárga; spárgacsemete.

Spargelfalat, der; spárgasaláta.

Spargelfame, der; spárga-mag.

Spargelfangst, die; spárgafogó.

Spargelsteif, die; spárga' ideje.

Sparrf, der; csibehúr, (növény).

Sparrfalk, der; gipsz; gipszmész,

Spärlid, mn. és ih. takarékos; apró, silány; takarékosan; zsáken.

Sparrpfennig, der; megtakarított pénz.

Sparren, der; gerenda, földelgerenda v. fa; einen — zu viel haben, eszen nem lenni, bogarának lenni.

Sparsam, mn. takarékos; gazdaságos; keyés, szük, vékony. —, ih. takarékosan; gazdaságosan.

Sparsamfeit, die; takarékos-ság.

Spaß, der; tréfa; — treiben, tréfát tenni; aus — zum Spaße, tréfából; ohne —, tréfán kívül, tréfa nélkül.

Spätschen, das; tréfacska.

Späßen, k. tréfál, tréfáldik.

Spaßhaft, mn. tréfás.

Spaßmacher, Spaßvogel, der; tréfás ember.

Spät, mn. és ih. késő; késői; későn; die spätesten Nachkommen, a' legkésőbb maradvékok, késő nyom; — in die Nacht hinein, késő éjszakáig.

Spätapfel, der; későnérő alma.

Spaten, der; lapoczka.

Spaten, der; ásó; zöld, (kártyában).

Späterste, die; késői bor-só.

Spätgerste, die; késői árpa.

Späth, der; kovacs; csontpók, inpók.

Späthig, mn. kovacsos; csontpókos, inpókos.

Späthjahr, das; ősz.

Spätling, der; késői bárány, borju st.

Epätöbst, das; kései v. későnérő gyümölcs.

Epätregen, der; aratáselőtti eső, (keleten).

Epaß, l. **Sperling.**

Epaeneuse, die; kanakúcs.

Epaenwurz, die; tajtékzó szappanfű.

Epaieren, k. sétál, sétál-gat; einen — führen, valakit sétálni vinni.

Epaierfahrt, die; sétatkozás v. hajózás.

Epaiergang, der; séta, sétálás.

Epaierplatz, der; sétathely.

Epaierreise, die; sétatutazás.

Epaierritt, der; sétatlovaglás.

Epaierstod, der; sétatbot, sétatpálca.

Epecht, der; harkály.

Epechtweife, die; kurtakalapács.

Epechtwurz, die; köriszerző.

Specialia, t. különös körülmények.

Specieß, mn. különös, alnomá.

Specieß, die; faj, alnem; fűszer, (gyógyszertadományban).

Specießbutaten, der; darab v. vert arany.

Specießhafer, der; darab v. vert tallér.

Specification, die, l. **Verzeichniß.**

Specificeiren, cs. egyenként v. nevenként v. darabonként előszámlál, följegyez.

Specifisch, mn. sajátlagos; die specifische Schwere, különösúly.

Specifisch, mn. sajátlagos; die specifische Schwere, különösúly.

Specifisch, mn. sajátlagos; die specifische Schwere, különösúly.

Eped, der; szalonna.

Epedartig, **Epedicht,** mn. szalonnás, szalonnanemű.

Epedbauch, der; poh, potroh; pohók.

Epedbohne, die; nagyvirágu paszuly.

Epedbrühe, die; szalonnáslé.

Epedbröckling, der; füstölt hering.

Epedfett, mn. hizott, igen kövér, szalonnás.

Epedgeschwulst, die; szalonnadag.

Epedgriebe, die; pörccz, tüpörtü, szalonnapörccz.

Epedhals, der; kövér nyak; kövérnyakú, vastagnyakú, (ló st.).

Epedhübler, der; szalonnaáros.

Epedhaut, die; szalonnabőr.

Epedig, mn. szalonnás.

Epedläster, der; szalonnabogár.

Epedknobel, **Epedknöbe,** die; szalonnás gombóc.

Epedknuchen, der; szalonnás lepény.

Epedkille, die; bubos loncz; jerikói loncz; csereszgeráll.

Epedmaus, l. **Flebermaus.**

Epedmelde, die; szélfü.

Epedmesser, das; esetkés, esetbárd.

Epedschneider, der; esetvágó, esetboncsoló.

Epedschmitt, der; szalonnaszélet.

Epedschwarte, die; szalonnabőr.

Epedschwein, das, **Epedsau,** die; hizott disznó, hizó.

Epedseite, die; oldalzalonna.

Epedstein, der; szalonnakő.

Epedthran, l. **Fischthran.**

Epedweib, das; szalonnaárosm.

Epedwurm, der; perge, szalonnaféreg; szalonnabogár.

Epedzafel, das; saj, lárma; látvány.

Epedzant, der; szemlélődő, vizsgálódó; nyereszkedő, szerencsére-kereszkedő.

Epedzation, die; szemlélődés, vizsgálódás, szemléskedés; nyereszkedés, kalmári nyereségpróba.

Epedzativ, mn. szemlélődő, vizsgálódó; nyereszkedő, nyereséghajlat értő.

Epedziren, k. szemlélődik, vizsgálódik, szemléskedik, elmében forgat; szerencsére kereszkedik, nyereszkedik.

Epediren, cs. küld, elküld, szállít (árat, portékát).

Epediteur, der; áruküldő, áruzállító.

Epedition, die; áruküldés, áruzállítás.

Epeder, der; geregy, lándzsa.

Epederfester, die; örgébics.

Epederfisch, der; keresztes tarna.

Epedertraut, das, **Epederwurz,** die; nádi asziruták; kigyonyelvű; pongyola pitypang.

Epedreiter, der; lándzsáslovag.

Epedsche, die; küllő; könyökugár.

Epedschel, der; nyál; jeman-deß — feden, csuszni mázni (valaki előtt).

Epedschelbrühe, die; nyálmirigy.

Speichelröhre, der; nyálcső-vár.
Speichelfang, der; nyálvezeték, nyálmenet.
Speichelfraut, das; ordei hunnyász; imely.
Speichelfeder, der; csúszómászó, tálpeszér, tányérnyaló.
Speicheln, k. nyáladsik, foly a' nyála.
Speicheltwurf, die; szappanfű.
Speicherring, der; kerékagykarika.
Speicher, der; csűr, ham-bár; pajta, élésház.
Speicherherr, der; pajtabíró.
Speiser, der; pecsek, faszeg, facsövek.
Speisern, ca. kifessit; kipecsköz (hárányhört st.); hepcszel, megeövekel (hurkát st.).
Speisfe, die; ét, étek, étel, eledel; élelem, élés, élet; keverék, (több mesterségeknél); l. Speisefammer.
Speisebier, das; asztali sör.
Speisefisch, der; megehető hal.
Speisegerüst, das; élésholt.
Speisegaut, das; étkezés, ét-hely, vendégház.
Speisefammer, die; éléskomra.
Speisesteller, der; éléspincse.
Speiseforb, der; éthordó kosár.
Speisemesser, der; konyhamester.
Speisen, k. eszik; ebédel; vacsorál. —, ca. eszik (húst, halat st.); ételt ad (vendégnek), tart (vendéget); áldoztat; einen

mit lester Hoffnung —, valakit bitegetni, üres reményen nyel tartani.
Speiseopfer, das; étáldozat, (regi zsidóknál).
Speiseofen, die; hárszög.
Speiseofen, die; étfolyás, étmenés.
Speiseofen, der; étterem, ebédlő.
Speiseofen, der; táp.
Speiseofen, der; étészék.
Speiseofen, die, Speisestimmer, das; étészék, ebédlő.
Speisefisch, der; étasztal.
Speisewein, der; asztali bor; áldozástori bor.
Speisewirth, der; étészék, ételárosa.
Speisung, die; étetés.
Speisen, l. Spalten.
Speiß, der; tönköly, piros alakor.
Speiß, die; polyva.
Speißig, mn. polyvás.
Spende, die; ajándékozás, osztogatás; ajándék.
Spenden, ca. ajándékoz, osztogat, kiosztogat.
Spensiren, ca. ajándékoz.
Spengler, l. Spängler.
Sperrbaum, Sperbeere, l. Sperberbaum, Sperberbeere.
Sperber, der; karoly, karvaly.
Sperberbaum, der; berkenyfa.
Sperberbeere, die; berkenye.
Sperfraut, das; vérfű.
Spergel, l. Spargel.
Sperling, der; veréb.
Sperlingsfrot, der; verébgöbcs, verébsérét.
Sperbaum, der; sorompó; zárfa.
Sperre, die; becsukás, be-

zárás; akadály, gátolási; lefoglalás, lezárolás.
Sperreisen, das; akasztás.
Sperren, ca. el-, ki-, szétterpeszt; el-, kitát; becsuk, bezár; elszár, elrekeszt (utcsát st.); akadályoz; ritkít (sorokat, szókat); lefoglal, lezárol; fű —, ellenszegülmi.
Sperren, das, Sperrung, die; becsukás, bezárás; elszárás, elrekesztés; ellenszegülés.
Sperregeb, das; zárpénz, kapupénz.
Sperregebte, die; zárcsengetyű.
Sperrehaben, der; zárcapocs.
Sperreig, mn. terepes, terepély, terepélyes. —, ih. terepesen.
Sperreigel, der; zárcúp, (órakhan st.).
Sperreitelte, die; zárlánosz; keréklánosz.
Sperremaut, das; tátott száj.
Sperretrad, das; zárcerék, (órakban st.).
Sperreweit, mn. egészen nyílt, tárton-tárt. —, ih. tárva-nyitva.
Sperrezeit, die; záridő.
Sperrezeug, das; nyitószerszám.
Sperren, t. költség, költségek, (árulküldésnél).
Sperren, ca. és k. rh. köp, pök; hány, okád; szór, hány, okád (szikrát, tüzet st.).
Sperren, das; köpés, pökés; hányás, okádás.
Sperreling, der, l. Sperberbaum.
Sperrepat, das; visléc, (hajóoldalon).
Sperrepfähle, das; pókládika.
Sperrepfähle, der; pókcácsszó.
Sperrepfähle, die; csatornacső.

Spejzerer, die; fűszer.
 Spejzererhändler, der; fűszer-
 áros.
 Spejzerenfliste, die; fűszerláda.
 Spejzerenladen, der; fűszer-
 holt, fűszertár.
 Spejzerenwaaren, t. fűszer-
 áru.
 Spñäre, die; gömb, göm-
 böly, teke, kör; hatás-
 kör.
 Spñärrif, die; gömbölyanít-
 mány.
 Spñärrifch, mn. és ib. göm-
 bölyü; gömbölyüen.
 Spñir, der; sphinx; lep-
 ke.
 Spidten, ca. szalonnával tüz-
 del, megtűz; megrak (er-
 szényt pénzzel, hátyát
 ágyukkal); simen —, va-
 lakit megkenni.
 Spidnadel, die; szalonna-
 tű.
 Spidped, der; tüzelőszal-
 onna.
 Spiegel, der; tükör; pöl-
 däu, tükör; (fénylő v.
 sima lapja, fala v. zri-
 ne valaminek); pávasark;
 hálózsem; tat; török; ös-
 far.
 Spiegelbecken, das; borbély-
 medencze.
 Spiegelbeleg, das; tükör-
 máz.
 Spiegelbeleger, der; tükör-
 borító.
 Spiegelbelegung, die; tükör-
 borítás.
 Spiegelbede, die; tükros
 mennyezet; sima mennye-
 zet.
 Spiegelbezer, t. Spiegefluchen,
 der; olasz rántotta.
 Spiegeleser, das; csillámvas.
 Spiegeffabrik, die; tükör-
 gyár.
 Spiegeffichten, das, Spies-

geffichtenen, die; vakítás,
 ámitás.
 Spiegeffenster, das; tükör-
 ablak.
 Spiegeffernrohr, das; tükör-
 távcső.
 Spiegeffolje, die; tükörle-
 mez.
 Spiegeffutter, Spiegeffutteral,
 das; tükörtök.
 Spiegefgarn, das; nagyszem-
 mű háló.
 Spiegefglas, das; tükörü-
 veg.
 Spiegefglasblaser, der; tükör-
 körüveglövő.
 Spiegefglas, mn. tükörsema,
 tükörsemaságu.
 Spiegeghandel, der; tükör-
 kereskedés.
 Spiegeghändler, der; tükör-
 kereskedő.
 Spiegegharz, das; gyanta.
 Spiegeghel, mn. tükörvilágos,
 tükörvilágosságu.
 Spiegeghütte, die; tükörhu-
 ta.
 Spiegeghft, Spiegeghig, mn.
 tükros.
 Spiegeghröfen, der; tükros
 ponty.
 Spiegeghaffen, der; tükör-
 szekrény.
 Spiegeghobalt, der; tükros
 kohalt.
 Spiegeghre, die; tükörtanít-
 mány.
 Spiegeghmacher, der; tükör-
 csináló.
 Spiegeghmacherkunst, die; tükör-
 csinálás.
 Spiegeghmaß, das; hálózsem-
 lérték.
 Spiegeghmeise, die; tükros ezin-
 ke.
 Spiegeghu, k. tükördzik, fény-
 lik, ragyog (tükörként);
 mutat (a' tükör). —, ca.
 tükros; tükörben nézi,

nézetgi magát; sñ an
 etwas v. jemanden —,
 valamiről v. valakiről pöl-
 dät venni.
 Spiegeghrahmen, der; tükör-
 ráma.
 Spiegeghrand, der; tükör-
 szél.
 Spiegeghröpfe, der; almásroh,
 (lő).
 Spiegeghroche, der; tükros rá-
 ja, (hal).
 Spiegeghrübe, die; tükörab-
 lakfiök.
 Spiegeghschiff, das; simatató
 hajó.
 Spiegeghschimmel, der; tükör-
 szürke, (lő).
 Spiegeghscheiter, der; tükör-
 köszörlő.
 Spiegeghstein, der; réteges
 gipsz, szelenit.
 Spiegeghteig, das; nagyszem-
 mű háló.
 Spiegeghzimmer, das; tükör-
 szoba.
 Spiege, die; levendula.
 Spiegher, der, l. Nagel,
 Brettnagel.
 Spieghft, das; levendula-
 laj.
 Spiel, das; játék; zaj, lár-
 ma; ágyu-, harang-, mu-
 ssika- st. szó; hangszer,
 dob, lant; billegés, jár-
 rás, mozgás; tréfa, mu-
 latság; egy játék, (kár-
 tyu, kúp st.); das —
 vühren, dobot vorni; mit
 flingendem Spiege anghie-
 hen, muzsikaszóval monni
 ki; mit im Spiege seyn,
 valamiben részesnek len-
 ni; sñ inß — mischen,
 magát a' dologba avatni,
 keverni.
 Spieghart, die; játékmód; ha-
 sonfaj.
 Spieghball, der; labda,

Spielbrett, l. Dambrett, Schachbrett.
Spielbruder, der; játéktárs; játékos, (omber).
Spielen, cs. és k. játszani (biliárdot, sakkot st.); játszani (hangszeren); *sendi*, muzsikál; jár, roszog (a' rugó st.); lohog (a' zászló st.); zúg, durrog (am'ágya st.); e-nyelög, trófiál; játszani (bóat st.); játszani, mutatni akar (urat, mélyérselmüt st.); csillog, játszani (a' gyémánt st.); játszani (a' szím); auf der Laute —, lantot verni; eine Sache ins Weite —, húzni, halasztani valamit; einem einen bösen Streich —, valakit meg-játászani.
Spieler, der; játékos; játékos, kártyás.
Spieleress, die; játékos.
Spielgebrauch, der; játékszabály.
Spielgehülfe, der; játékos-gód.
Spielgeld, das; játékpénz; tőpénz.
Spielgenoss, der; játéktárs.
Spielgestell, der; játéktárs; játékos, (omber).
Spielgesellschaft, die; játéktársaság.
Spielglück, das; játékszerencse.
Spielhaus, das; játékház; játékszin.
Spielkarte, die; kártya.
Spielkarte, t. muzsikusk.
Spielmann, der; muzsikus.
Spielmarke, die; játékbarna.
Spielraum, der; hatáskör.
Spielfachen, t. l. Spieleszug.

Spielfeld, die; játékadó-ság.
Spielfunde, die; játékkora.
Spielfucht, die; játékdüh.
Spielfüchtig, mn. játékos.
Spieltag, der; játéknap.
Spielteiler, der; játéktányér.
Spielstück, der; játékszantal.
Spieluhr, die; *senedra*.
Spielverderber, der; játékrontó.
Spielwerk, das; játék, játékmű.
Spielzeug, das; játék, játékszser.
Spieler, die; szálla, (árbocanak st.).
Spielring, der; ökle, pólehal, tejsal.
Spielringbaum, **Spielringbeere**, l. **Sperberbaum**, **Sperberbeere**.
Spiel, der; nyárs; kópja, szucs; er löwent, als wenn er an einem Spieße stehe, jöjgat, mintha nyársra húznák.
Spielbad, der; bogatlanszaru-vú órbika; nyársaláb.
Spielbürger, der; (günynéve a' csakélyorsú 's ódivatos öltözött polgárnak).
Spielessen, das; kópjahegy.
Spiessen, cs. át-, felzúr, át-, felnyársal; nyársba v. nyársra hús (gonosztövöt st.).
Spiessen, das; át-, felzúrás, át-, felnyársalás; nyársba-huzás.
Spielgerate, die; lovagvessző.
Spielgestell, der; csimbora, *raid*.
Spielglück, das; piszkos, dárdany.
Spielglückweib, das; izmaszó dárdany.

Spielhaar, das; borzas haj.
Spielbahn, der; hábakas.
Spielig, mn. hegyes.
Spielfuß, der; nyársos-sült lepény.
Spielstunde, l. **Heidelöhe**.
Spielstube, die; vessző;
Spielstruhen laufen, vesszőt futni.
Spielsträger, der; kópja.
Spielwurzel, die; szívgyökér.
Spielzahn, l. **Hundszahn**.
Spille, die; sárgaszilva; orsó.
Spilling, der; sárgaszilva.
Spilmage, der; anyúl-rokon.
Spinat, der; laboda, parraj.
Spind, das, **Spinde**, die, l. **Schranf**.
Spindel, die; orsó; lép-vessző; könyökorsó; orsó, (fogas kerekben); csaigagrádica' osalopa; juhar.
Spindelbaum, der, **Spindelholz**, das; orsófa; juhar; kecskorágó.
Spindelbusch, die; fehér gertyánfa.
Spindelsternig, mn. orsódad.
Spindelmacher, der; orsócsináló.
Spindelmüffel, der; orsóizom.
Spindelstunde, die; orsócsinga.
Spindelwirtel, l. **Wirtel**.
Spindel, der; halvány rubin.
Spinbar, mn. fonható.
Spinne, die; pók.
Spinnenfeind, der; halálos ellenség.
Spinnen, cs. és k. rh. fon; göngyölget, tekerget, (do-

hánylevelet st.); fon, do-
rombol (a' macska).
Epinningemebe, das; Epi-
nnewebe, die; pókháló.
Epinnenfraut, das; hőlýe;
berzedt üszögör; vetési
aranyvirág.
Epinner, der; fonó.
Epinnerer, die; fonás; fonó-
intézet.
Epinnerlohn, der; fonóbér.
Epinnhaus, das; fonóház.
Epinnumhle, die; fonómol-
na.
Epinrad, das; rokka; húr-
rokka.
Epinrossen, der; gussaly.
Epinnsube, die; fonószoba.
Epinnt, der, l. Eplint.
Eplon, der; kém.
Eploniren, k. kémkedik.
Epiralsfeber, die; tekeresru-
gó (órában).
Epiralförmig, mn. perge.
Epiralinte, l. Schneckenis-
nie.
Epiritus, der; szesz, *ldl.*
Epital, das; kórház, ispo-
tály.
Epitalfrau, die; ispotályos
asszony.
Epitalfirche, die; ispotályi
templom.
Epitalprediger, der; ispotá-
lyi predikátor.
Epiß, l. Epißig.
Epiß, der, Epißchen, das;
(obfaj); mármorka; eimen
Epiß haben, gagyosnak v.
pikósnak lenni.
Epißamboß, l. Hornamboß.
Epißarbeiter, der; kötele-
rő.
Epißbart, der; ajakszakáll;
ajakszakállas, (ember).
Epißbürtig, mn. ajakszakál-
las.
Epißblattern, Epißpoden, t.
cafcshimlő.

Epißbube, der; gazember,
lator; kópé.
Epißbubensprache, die; tol-
vajnyelv.
Epißbubensfretch, der; gaz-
tett.
Epißbüberey, die; gazaág,
gazemberség; kópéság.
Epißbüßsch, mn. és ih. gaz,
gazember; garul, gazem-
ber módra.
Epißchen, das; hegyecske,
(tűe, villáé).
Epiße, die; hegy, (tűe,
kardé st.); tető, csúcs,
csup, (hegyé, fűe st.);
orr (sarut st.); hegy
(újje, orrú st.); hetes,
(kártyában); csipke; él,
(ötleté, tréfáé st.); die
— bieten, ellent állani;
etwas auf die — stellen
valamit hegyére állítani;
veszedelemre kitenni; ei-
nem Epißen geben, vala-
kit csipkedni; sich an die
— stellen, legelőll állani.
Epißeisen, das, l. Epißmet-
sel.
Epißen, ca. hegyes, kihe-
gyez (tűt st.); meghe-
gyez (tollat st.); tetőz
betetőz, behrgey (boglyát
st.); caucsoz (száját);
hegyét (valam'nek) elvág-
ja, elnyirja, elmetéli; die
Epißen —, fülelni, fü-
lét résen tartani; sich
auf etwas —, valaminek
örüllni; etnem die Finger
—, valaki' újait elvágni;
den Mund auf Riffe —,
száját csókra tartani.
Epißenarbeit, die; csipke-
mű.
Epißenfiderinn, die; csipke-
keszletelőző.
Epißgarth, das; csipkefo-
nal.

Epißgrund, der; csipke-
al.
Epißhalsstuch, das; csip-
kekendő.
Epißhandel, der; csipke-
kereskedés, csipkeárossáf.
Epißhändler, der; csipke-
árossáf.
Epißhaube, die; csipke-
fejkötd.
Epißhüßlerinn, die; csip-
keverő, csipkelőd.
Epißmanfchetten, t. csipke-
fodor v. bodor.
Epißmuster, das; csipke-
him, csipkeminta, csipke-
mustra.
Epißensfüßler, der; csipke-
fátyol.
Epißensfüßlerje, die; csipke-
kötény.
Epißente, die; fecskesarkú
récső.
Epißentuch, das; csipkeken-
dő.
Epißentwaare, die; csipke-
áru.
Epißentwerf, das; csipke-
zet.
Epißentwurf, der; csipke-
czérna.
Epißfudig, mn. és ih. elmés;
elméskedő, elménckedő;
elmésen, elmés-
kedve.
Epißfudigfeit, die; elméskedés,
elménckedés.
Epißglas, das; talpas po-
hár.
Epißgrad, das; taracák, lá-
bas perje.
Epißhaber, der; borostás
zab.
Epißhade, Epißhane, die;
csákánykapa, hegyes kapa.
Epißhammer, der; csákány-
kalapács.
Epißharfe, die; rézhúros hár-
fa.

Epißig, mn. hegyes, (tű, villa st.); caucosus, (száj st.); csipős, éles, fulánkos. —, ih. hegyesen; caucosusan; csipősen, élesen, fulánkosan; *ich fann es nicht — friegten*, nem lehet a' fejembe.
Epißkerze, die; likaavégű viaszgyertya.
Epißklee, der; háromfejű lóhere.
Epißklette, die; csimpaj.
Epißkopf, der; caucosus fej; caucosusfejű, (ember).
Epißköpfig, mn. caucosusfejű.
Epißmüßlig, mn. caucosusazájú.
Epißmüß, die; csicskány.
Epißmeißel, der; durva v. hegyes véső.
Epißmorchel, die; kucsmaszömöröcsög, kucsmagomba.
Epißmünze, die; hársing.
Epißmüßel, die; furócsiga.
Epißname, l. Spottname.
Epißnase, die; hegyes orr.
Epißnase, mn. hegyesorrú.
Epißnuss, l. Wassernuss.
Epißrad, das; tűhegyező kerék.
Epißring, der; tűkorong.
Epißsäule, die; gúla.
Epißstahl, der; hegyes esztergavas.
Epißstein, der; tűsimitő kő; csicskő.
Epißwegerich, der; keskeny útifű.
Epißwinkelig, mn. caucosusazájú.
Epißwurm, der; szemfog.
Epilet, die; forgács; öreg zsinórl; vasasikra; ruhakoppadé.
Epiletten, ca. és k. rh. hasát, hasogat; foszt (tol-

lat); hasad, hasados, hasogatózik.
Eplint, der; forgács; hársbéj, *saijdesshéj*.
Eplitter, der; száika; faszálka.
Eplitterig, mn. száikás.
Eplittern, ca. hasogat, elhasogat (apróra). —, k. száikákra hasad, hasados, hasogatózik.
Eplitternacht, mn. és ih. fosztor, anyaszültmentelen; fosztoran, anyaszültmentelenül.
Eplitterrichte, ca. szigorún megítél, szóráshasogatva bírál.
Eplitterrichter, der; szóráshasogató.
Epondäus, der; spondaeus, (versalábfaj).
Sponde, die, l. Bettgeißel.
Sporader, **Spornader**, die; oldalér, (lovaknál).
Sporen, k. rothad; penészedik.
Sporer, der; sarkantyúműves.
Sporn, der; sarkantyú, *deame*; inger, ösztön; *ein nem Pferde die Spornen geben*, lónak sarkantyút adni, lovat megsarkantyúzni.
Spornen, ca. sarkantyús, megsarkantyús.
Spornleder, das; sarkantyúszij; sarkantyúták.
Spornröhren, das; sarkantyútoraj.
Spornstüßig, mn. csökönös, csökönös.
Spornstreich, ih. sebesvágatva, nyargalva; *sietve*.
Spornträger, der; sarkantyús; sarkantyúták.
Spott, der; csúf, gúny; azégyen, gyalázat; cae-

kélység, csekély ár v. pénz; *einen — mit etwas treiben*, valamivel v. valamiből csúfot űzni; *er ist ein — der Leute*, emberek' csúfja.
Spottdroffel, die; sokszavú rigó.
Spöttleyn, die; csúfolódás, gúnyolódás; csúf, csúfság, gúny.
Spötteln, k. csúfolkodik, csúfolódik, gúnyolódik.
Spotten, ca. és k. csúfol, ki-, megcsúfol, gúnyol, ki-, meggúnyol; gúnyolódik.
Spötter, der; csúfoló, gúnyoló.
Spöttere, die; csúfolás, gúnyolás; csúf, csúfság, gúny.
Spottgebot, das; csekély igéret, (áru).
Spottgedicht, das, **Spottschrift**, die; gúnyvera.
Spottgeist, der; gúnyolódó.
Spottgeld, das; csúfpénz, csekély pénz.
Spöttlich, mn. csúfoló, gúnyoló.
Spöttler, der; csúfolódó, gúnyolódó.
Spottname, der; csúfnév, gúnynev.
Spottrede, die; csúfbeszéd, gúnybeszéd.
Spottvogel, der; sokszavú rigó; gúnyolódó.
Spottweise, ih. csúfal, gúnyul.
Spottwohlfel, mn. fölöttelecső.
Sprachähnlichkeit, die; nyelvhasonlat, analogia.
Sprache, die; nyelv; *beszéd, szó*; *die ungrische, englische st.* —, a' magyar, angol st. nyelv;

man kennt ihn an der —, megismerem őt a' szaván, beszédjén; es wird nur — kommen, lesz róla szó; nur herant mit der —, csak ki vele.

Sprachreinheit, die; nyelv-sajátság.

Sprachfehler, der; nyolvhi-ba.

Sprachfenster, Sprachgitter, das; szórács.

Sprachforscher, Sprachgelehrte, der; nyelvész, nyelv-buvár.

Sprachgebrauch, der; nyelv-szokás.

Sprachgewölbe, das; hang-boltozat.

Sprachkennner, Sprachkundige, der; nyelvtudós, nyelv-értő.

Sprachkenntnis, Sprachkunde, die; nyelvtudomány; nyelvtudás.

Sprachkundig, mn. nyelvtu-dó, nyelvértő.

Sprachlehre, die; nyelvtan, nyelvtanítmány; nyelvkönyv.

Sprachlehre, der; nyelvtanító.

Sprachlos, mn. néma, szótlan; szava-vesztett.

Sprachlosigkeit, die; némaság, szótlanság; szavavesztettség.

Sprachmeister, der; nyelvmester.

Sprachmengenre, die; nyelvkeverés.

Sprachregel, die; nyelv-szabály.

Sprachreinheit, die; nyelvtisztaság, nyelvüzéség.

Sprachreiner, der; nyelvtisztító, purista.

Sprachreinigungsteifer, der;

nyelvtisztítói buzgalom, purismus.

Sprachrichtig, mn. és ih. nyelv-szabályos, nyelv-szeres; nyelv-szabályosan, nyelv-szeresen.

Sprachrichtigkeit, die; nyelv-szabályosság, nyelv-szeresség.

Sprachrohr, das; szócső.

Sprachrichter, der; szótülcser, szótiltka.

Sprachübung, die; nyelvgyakorlat.

Sprachverbesserer, der; nyelv-javító, nyelvművelő.

Sprachverbesserung, die; nyelv-javítás, nyelvművelés.

Sprachverberber, der; nyelvrontó.

Sprachwerkzeug, das; nyelvműszer.

Sprachzimmer, das; szóterem, beszélő szoba v. terem.

Sprechen, k. pattog, sise-reg, süstörög, sercezeg, sercege.

Sprechart, die; beszéd-mód.

Sprechen, cs. és k. rh. beszél; szól; mond; beszél —, németül beszélni; ich habe ihn gesprochen, beszéltem, szóltam vele; er läßt nicht mit sich —, nem lehet vele beszélni; langsam —, halkan beszélni; ein Urtheil —, ítéletet mondani; dies: Sstete spricht rein, ez a' fuvola tisztán szól, ennek a' fuvolának tiszta hangja van.

Sprecher, der; szónok.

Sprehe, die, l. Staar, sercegely.

Spreitel, der, l. Speiler.

Spreiten, l. Breiten, Ausbreiten.

Spreiße, die; támassz, dúc, (bányában).

Spreiben, cs. el-, ki-, szétterpeszt; el-, kiterít; ki-, széthúz v. vet; kipecskel; támasszkodik (-hoz, -hez); sich —, ellenszeggélni; sich mit etwas —, valamivel bevenkedni, hányakodni.

Sprengbüchse, die, l. Petard.

Sprengel, der; megye, kerület, vidék; hintезд.

Sprengen, cs. pattant, el-pattant (hürt st.); ugrat, ugraszt, kiugrat, kiugraszt (tekét st.); föl-, szétvett (löporral hajtót, várat st.); szétugraszt, szétasaszt (embereket, nyáját st.); hint, meghint (sóval st.); frickend, öntöz, locsol; fölver, felugraszt (özet st.); átszalaszt, átugraszt (lovat árkon st.); ácsol, fűrészrel (görhére, gerendát st.). —, k. nyargal, vágat; permetezik, szemézik, lanyhállik.

Sprenger, der; főcskendő, hintезд; tücsök.

Sprenggeschloß, das; öntözdedény.

Sprengkanne, die; öntözökanna.

Sprengfugel, die; bomba.

Sprengpfeifel, der; öntözpámacs, (kőműveseknél); pertyezőpámacs, (kőnyvkötőknel).

Sprengtonne, l. Sturmfuß, Sturmstufe.

Sprengwage, die; fölhérez.

Sprengwedel, der; hintезд, (egyházakban).

Sprengwerk, das; vettető szer.

Eprengwisch, ber; öntözö-
csanak, locsolócsanak.
Eprentel, ber és die; tör,
kelepce; petty; szepő;
pecsek; tücsök.
Eprentelbör, ber; pettyes
süger.
Eprenteln, cs. pettyes, poly-
tyeget, tarkás.
Eprentelig, mn. pettyes, pety-
tyogotott, tarka.
Epreu, die; polyva, mur-
va.
Epreubüme, die; polyva-
rojt.
Epreuboden, ber; polyvapad-
lása.
Epreuen, k. permotetik,
lanyhállik, szemereg az
eső.
Epremig, mn. polyvás.
Eprentafen, ber; polyvassu-
szak.
Epreuför, ber; polyvakas.
Epreuregen, ber; permet,
szemereg v. lanyha eső.
Epreuwort, das; példabé-
széd, példaszó, közbe-
széd, közmondás.
Epreuwertlich, mn. és ih.
példabeszédi; példabeszéd-
ként.
Epreigel, ber; abroncs, (böl-
csőn, sátorfán st.)
Epreigeln, cs. abroncsot tess
(bölcsőre st.).
Epreifen, k. és cs. rh. sarja-
zik, hajt, kihajt.
Epreinganter, ber; viharhor-
gony.
Epreingall, ber; labda.
Epreingbrunnen, ber; szökő-
kút.
Epreingen, k. rh. ugrik, szö-
kik; ugrál; szökdel; pat-
tan; alpattan, elreped,
elszakad; hág; folyat;
üzekedik; vor Freude —
örömeben ugrálni; über

die Klinge — lassen, kard-
ra hányni; aus dem Klo-
ster —, megugrani v.
megszökni a klostorból.
Epreingen, das; ugrás, szö-
kés; ugrálás, szökdeles;
hágás; folytás.
Epreinger, ber; agró, ugrá-
ló; kegejuh.
Epreingaden, ber; üvegfo-
nal.
Epreingfeder, die; rugó, ru-
gótoll.
Epreingfluth, die; sebes ár.
Epreingfisch, ber; ugróláb; ug-
róláhu állat, (nyúl, szök-
cse st.).
Epreinglas, das; üveglöngy.
Epreingurft, die; ugorkás
magrugó.
Epreinghahn, ber, l. Heu-
schrecke.
Epreinghengst, l. Hefschäfer.
Epreinginsfeld, ber; vir-
gonca.
Epreinglöfer, ber; szökcsér,
hanyattrugó.
Epreingbrüner, t. fájvirág-
mag; himbolymag; sárfü-
mag.
Epreingtraut, das; üvegszár-
ru fájvirág, hozzáme-
nyül; nagyszár-fűtej.
Epreingresse, die; virágrugó
fosszár.
Epreingoch, l. Buchoch.
Epreinghange, die; ugrórúd.
Epreingstod, ber; ugróbot.
Epreingwanse, die; ugró csi-
maz.
Epreingwasser, das; szökővíz,
ugróvíz; forrásvíz.
Epreingzeit, die; hágás' v.
hágatás' ideje.
Epreing, l. Blaufisch.
Epreingfische, die; főcaken-
dő.
Epreibe, die; főcakendő; vi-
sipuska, tús főcakendő.

Epreiben, k. és cs. főca-
kendik, főcakenedik, szö-
kellik; főcaken, főcaken-
dex.
Epreibenhaut, das; főcaken-
dőház.
Epreibente, t. főcaken-
zők.
Epreibenmacher, ber; főcaken-
dősínélő.
Epreibenmeister, ber; főcaken-
dőmester.
Epreiberröhre, die; főcaken-
dőső.
Epreibstod, ber; főcaken-
dőtölő.
Epreiber, ber; főcakenező.
Epreibfisch, ber; főcakenező
sürtfogó.
Epreibräuen, Epreibräuen,
ber; tolófánk.
Epreibfeder, das; előbőr,
(kocsikon).
Epreibrünetz, t. tolócaik.
Epreibwall, ber; fűzeter, hal-
ormos baléna.
Epreibturn, ber; főcaken-
ező.
Epreibe, mn. mereven,
törékeny, kemény; érdes,
durva, cserepes; éles,
zordon, (szél); hegyes,
magatartó. —, ih. mere-
venen, keményen; érde-
sen, durván; hegyesen,
magatartólág.
Epreibigkeit, die; mereven-
ség, keménység; érdes-
ség, durvaság; begyesség,
magatartóság.
Eproß, (Eproffe), ber; sar-
jadék, hajtás; magzat,
csemete.
Eproße, die; hágeső, lét-
rafog; ablakkeresztfa; sar-
jadék, hajtás.
Eproßchen, das; hajtáska,
sarjadékokcska.
Eproßten, k. sarjad, sarja-

sik, hajt, kihajt, újra fakad.
 Spoffer, der; bimsfölemle.
 Spößling, l. Spöß.
 Spotte, die; küss, kiesz, (hal).
 Spruch, der; mondat; ítélet, végzés.
 Sprüchwort, l. Sprichwort.
 Sprudeln, k. buzog, forr; bugyog; dül-fül.
 Sprudeln, das; buzgás; bugyogás.
 Sprudler, der; habadrófa; heves, hirtelen.
 Sprühen, k. és cs. szikráz, szór v. hány (szikrát st.).
 Sprührigen, der; permet, permetezés.
 Sprung, der; szökés, ugrás; pattanás, repedés (üvegen st.); hágás, folytatás; esülök; esüd; Sprünge machen, ugrálni; auf dem Sprunge stehen, ugorni skarni; épen fogni akarni valamihöz, készülöben lenni; einem auf v. hinter die Sprünge kommen, valakit caelein fogni; einen — besommen, elpattanni, megrepedni.
 Sprungbein, das; szökőcsont; csülök; esüd.
 Sprungriemen, der; ugrószíj.
 Spude, die, l. Speichel.
 Spuden, l. Spehen, Auspehen.
 Spudnapf, der, l. Spehnapf.
 Spul, der; zaj, lármá; baj, vesződség; kisértet, rém.
 Spulen, k. zajog, háborog; kisértet v. lélek jár, kísértének (valahol): es spun

let in seinem Kopfe, eszelő v. hóholygós.
 Spulerey, die; kisértet; tarattyú.
 Spulhen, das; csévecake.
 Spule, die; csév, cséve; orsó, (rokkán); tok, tollszár.
 Spulstein, das; orsó' vasa.
 Spulen, ca. csévat vet, csévéz, fölcsevéz.
 Spülen, ca. ki-, megöblít, kimos (poharakat st.); öblöget v. kitisztál (mosott ruhát). —, k. alatta v. mellette foly, mossa vízzel (a' kertét st.).
 Spüler, der; csévelő.
 Spüler, der; öblögető.
 Spülfaß, das, Spülfaß, die, Spülfaß, der; öblögető edény.
 Spülfrümg, mn. cséveded.
 Spüllicht, das; mosalék.
 Spülkasten, der; csévelőda.
 Spülmagd, die; öblögető szolgáló.
 Spülnapf, der; öblögetőtál.
 Spülpe, die; takácscséve.
 Spulrad, das; csévelő, ke-rek-motóla.
 Spulwurm, der; orsonya; bélgiliszta.
 Spund, der; szád, akna, száj; dugasz, dugó, szád-lófa; hársbéj; száka.
 Spunband, das; szádabroncs.
 Spundbehälter, der; szádfuró.
 Spünden, cs. szádol, beszádol, bedug; egymásba eraszt (deszkákat); ró (kutat); kipallóz, kitábláz.
 Spünber, der; szádló.
 Spungheld, das; boradó.
 Spungheten, t. akonatsjétek.
 Spundhebel, der; szalu.

Spundloch, das; szád, hor-dószáj.
 Spundnaget, der; foglálószög.
 Spundlöge, die; szádfürész.
 Spundtiefe, die; szádmély.
 Spur, die; nyom, nyomdok; csapa; jel, jellemző, nyom; auf die — kommen, nyomába akadni; eine — verfolgen, nyomában lenni; — halten, fahren, vágásban menni.
 Spurbiene, die; leseméh.
 Spüren, cs. nyomoz; ki-nyomoz; felnyomoz, fel-elecsapáz; észre veaz; érez, sejtít.
 Spüren, das; felnyomozás; csapásás; észrevezés; megérezés, sejtítés.
 Spürer, der; vizsla.
 Spurgang, der; csapázat, nyomozat.
 Spürhund, der; vizsla.
 Spürst, der; pöttön.
 Spürstos, mn. és ih. nyomtalan; nyomtalanul, nyom nélkül.
 Spürstitt, der, l. Spurgang.
 Spürstinet, der; csapahó.
 Spürwiesel, das; egyiptomi petymeg.
 Spurten, vh. siet.
 Spurtig, mn. sebes, siető.
 Spüste, die; pök, nyál.
 Spüsten, k. és cs. köp, pök; nyálás.
 Et! iaz. pissz! pszt!
 Staar, der; seregély; hályog.
 Staarblind, mn. merővak.
 Staarbiße, die; hályogcsomóüveg.
 Staarbefel, die; hályogtű.
 Staarstehen, das; hályogszúrás.

Staatsecker, ber; hályogezuró.
 Staat, ber; ország, köz
 polgári társaság, állada-
 lom, status; tartomány;
 rend, ország' rendei; fény,
 pompa; állapot; einen
 großen — machen, nagyon
 pompásni; die preussischen
 Staaten, a' porosz tar-
 tományok; das Beste des
 Staates, az ország' java;
 die Staaten von Belgien,
 a' belga karok és rendek.
 Staatengeschichte, Staatges-
 schichte, die; országok' törté-
 netei.
 Staatsangelegenheit, Staats-
 sache, die; országügy, or-
 szág' dolga.
 Staatsbedürfnisse, t. ország'
 szükségsei.
 Staatsbürger, ber; polgár.
 Staatsdame, die; udvari dama.
 Staatsdegen, ber; dísz kard,
 pompakard.
 Staatsentfünfte, t. országos
 jövedelem.
 Staatsrenten, das; udvari
 kasszony.
 Staatsgebäude, das; ország-
 alkotmány.
 Staatsgefängene, ber; orszá-
 gos rab.
 Staatsgefängnis, das; orszá-
 gos fogház.
 Staatsgeheimnis, das; or-
 szág' titka.
 Staatsgeschäft, das; országos
 ügy.
 Staatsgesetz, das; ország tör-
 vény.
 Staatskalender, ber; orszá-
 gos névtár.
 Staatskanzler, die; cancel-
 laria.
 Staatskanzler, ber; cancel-
 larius.
 Staatsleid, das; diszruha,
 pomparuha.

Zsebszótár II.

Staatsflug, mn. kormány-
 értő.
 Staatsflughheit, Staatsfunde,
 Staatskunst, Staatslehre,
 Staatswissenschaft, die; or-
 szágtan, kormánytan, po-
 litika.
 Staatsfugler, ber; ország-
 tudós.
 Staatsführer, ber; ország-
 teat.
 Staatskräfte, t. országos e-
 rők.
 Staatsfufche, die; díszszek-
 ér, pompahintó.
 Staatsmann, ber; országos
 ember, kormányfi, orszá-
 fi, statusfi.
 Staatsmarine, die; kor-
 mánysházaly.
 Staatsminister, ber; minis-
 ter.
 Staatsmühe, die; díszkal-
 pag.
 Staatsveride, die, díszpa-
 róka.
 Staatspuppe, die; piperőcz.
 Staatsrath, ber; országtan-
 ácsanak; országtanács.
 Staatsrecht, das; ország-
 jog.
 Staatsruder, das; ország-
 kormány.
 Staatsschuld, die; országos
 adósság.
 Staatssekretär, ber; ország-
 v. statutitoknok.
 Staatsstreich, ber; kormány-
 csíny.
 Staatsverfassung, die; ország-
 alkotmány.
 Staatsverwaltung, die; or-
 szággazgatás, országlás.
 Staatswirtschaft, die; orszá-
 gos gazdaság.
 Staatszimmer, das; díszter-
 em, díszszoba.
 Stab, ber; bot, pálcza;
 gyámol, támasz; karó,

pálcza, (virághoz); rúd,
 (-vas); rúd, (mérték);
 donga; föstiztikar, (had-
 seregnel, ezrednel); fei-
 nen — weiter setzen, to-
 vább vándorolni.
 Stäbchen, das; botocska, päl-
 czika, pálczacska.
 Stabinguß, ber; öntörúd.
 Stabisen, das; rúdvas.
 Stäbelschen, t. karos bor-
 só.
 Stäbeln, cs. karóz, megka-
 róz; szőjt köt.
 Staberrad, das; alúlesapó
 kerék.
 Stabhammer, ber; rúdhá-
 mor.
 Stabholz, das; dongafa.
 Stäbchen, das; püspöki bü-
 bér.
 Stäbharjt, ber; hadi főor-
 vos.
 Stabsoffizier, ber; föstizt,
 (katonánál).
 Stabquartier, das; föstizti
 szállás.
 Stabträger, ber; pálczavivő,
 (katholika egyházban).
 Stabwurf, die; abrutöröm,
 seprőruta.
 Stabjunge, die; rúdfogó, (há-
 morokban).
 Stachel, ber; tövis, tüske;
 sulánk; kalap, búb, (gom-
 bálnál); ösztöke; kor-
 csolyabot; wider den —
 leden, ösztöke ellen rug-
 dalódni.
 Stachelapfel, l. Stachapfel.
 Stachelbart, ber; durbanca.
 Stachelbeere, die; püszmété,
 egres.
 Stachelbeerstrauch, ber; püsz-
 métebokor.
 Stachelbolde, die, l. Zepfel-
 plette.
 Stachelstich, ber; tüskés esz-
 pöthal.

40

Stadtschloß, der; fulánkos ma-
 róka.
 Stadtschloffer, der; tükészár-
 nyas hal.
 Stadtsgras, das; perjesnityó.
 Stadtslig, mn. tövises, tükés;
 fulánkos.
 Stadtslüfter, der; tükés bogár.
 Stadtskrabbe, die; tükés rák.
 Stadtskraud, das, l. Hau-
 hechel.
 Stadtslein, es. ingerel, hajt,
 ösztönös; ösztökél, szurdal;
 fulánkol, megfulánkol.
 Stadtsleus, die; sulyom; ro-
 ddázirom.
 Stadtsleude, die; fulánkos be-
 széd; gúnybeszéd.
 Stadtsleuchte, der; tükés rá-
 ja.
 Stadtsleuchte, die; kúrtcai-
 ga.
 Stadtsleuchte, die; gúnyirat.
 Stadtsleuchwanne, der; ger-
 ben.
 Stadtsleuchwanz, der; tükés
 szarvashal.
 Stadtsleuchwein, das; tarajos
 süll.
 Stadts, das; karó; palánk.
 Stadt, die, város; von eis-
 ner — jur andern, von —
 zu — városról városra.
 Stadtsadel, der; városi ne-
 messég.
 Stadtsamt, das; városi tiszt-
 hatóság; városi tisztség.
 Stadtsarzt, der; város' or-
 vosa.
 Stadtscheit, das; városka.
 Stadtscheit, der; városi.
 Stadtscheit, die; város' me-
 zseje.
 Stadtscheit, das; város' é-
 pülete.

Stadtscheit, die; város'
 községe.
 Stadtscheitigkeit, die, l.
 Stadtsrecht.
 Stadtsgericht, das; városi tör-
 vényszék.
 Stadtscheit, das; város'
 mértéke, (fontja, mázsá-
 ja st.).
 Stadtsgraben, der; város' ár-
 ka.
 Stadtscheit, t. város' jósza-
 gai.
 Stadtscheit, der; vá-
 ros' kapitánya.
 Stadtscheit, das; város' ház,
 város' háza.
 Stadtscheit, mn. és ih. váro-
 si, városias; városilag, vá-
 rosiasan.
 Stadtscheit, der; város' pin-
 cseje.
 Stadtscheit, das; városi gyer-
 mek.
 Stadtscheit, die; város' temp-
 loma.
 Stadtscheit, die; város' hir-
 harangja.
 Stadtscheit, der; város'
 szolgája, hajduja, pandur-
 ja.
 Stadtscheit, mn. nyilván-
 os, ösmeretes, (város-
 szerte).
 Stadtscheit, das; városi é-
 let.
 Stadtscheit, t. Stadtscheit,
 das; városi nép, város-
 siak.
 Stadtscheit, das; város' mér-
 téke. (röfa, öle st.).
 Stadtscheit, die; város' fa-
 la.
 Stadtscheit, die; városi
 újság.
 Stadtscheit, die; város' ple-
 bániája; városi plebánia.
 Stadtscheit, Stadtscheit,
 der; város' plebános,

predikátora; városi ple-
 bános, predikátor.
 Stadtscheit, der; város' mu-
 zsikusa, síposa.
 Stadtscheit, mn. városi,
 városalatti, városostor-
 toxó.
 Stadtscheit, der; város'
 főorvosa.
 Stadtscheit, der; városi ta-
 nács.
 Stadtscheit, das; város' jo-
 ga, városi jog.
 Stadtscheit, der; város' hi-
 rája.
 Stadtscheit, der; város' ir-
 noka.
 Stadtscheit, die; város' isko-
 lája; városi iskola.
 Stadtscheit, Stadtscheit,
 der; városnagy, (város'
 bírása v. polgármestere).
 Stadtscheit, das; város pe-
 csetje.
 Stadtscheit, der; város' ka-
 tonája.
 Stadtscheit, das; város' ka-
 pupja.
 Stadtscheit, die; város' órá-
 ja.
 Stadtscheit, die; város' mér-
 lege.
 Stadtscheit, die; (érté-
 ke pénznek, mértéknek
 valamelly városban).
 Stadtscheit, das; város'
 csimere.
 Stadtscheit, das; városi köz-
 ügy; városi élet.
 Stadtscheit, die; lépcső, grá-
 dics; fog, (létráé); fok,
 lépcső.
 Stadtscheit, die; fokpolcs.
 Stadtscheit, die; staféta, sür-
 göny.
 Stadtscheit, es. fölékesít, fölé-
 kesít (szobát, kalapot st.);
 megborít (ruhát st.).

Staffler, der; földkesztő, földkesztés.
 Stafffrung, die; földkesztés, földkesztés.
 Stag, der; árboozkötél.
 Stagnol, das; levélcsin.
 Stahl, der; acsél; feneacsél; tűntű acsél; esztergacsél.
 Stahl, der; tok, tollszár; lőtrafog; láb, (asztalé, aszéké st.); barca; rézese valaminek (próbál); alap, senék; halom, pusztahalom.
 Stahlader, die; acsélór.
 Stahlarbeit, die; acsélma.
 Stahlarbeiter, der; acsélműves.
 Stahlartig, mn. acsélnemű.
 Stahlbad, das; acsélfürdő.
 Stahlbau, mn. acsélkők.
 Stahlbrennen, das; acsél-édzés.
 Stahlbrenner, der; acsélédző.
 Stahlbrunnen, der; acsélkút v. forrás.
 Stählen, cs. acsélós, megacsélos; odz, megedz, megkeményít.
 Stählen, mn. acsél, acsélből való.
 Stahlers, das; vasércs.
 Stahlfabrik, die; acsélgyár.
 Stahlfeder, die; acsélrugó.
 Stahlgrün, mn. acsélzöld.
 Stahlhammer, der; acsélhámor.
 Stahlhitte, die; acsélhuta.
 Stahlklumpen, der; acsélrög.
 Stahlknopf, der; acsélgomb.
 Stahlkugel, die; acsélgolyó, (orvosoknál).
 Stahlmittel, das; vasszer.
 Stahlplatte, die; acsélleap.
 Stahlpulver, das; acsélpor.

Stahlschnaue, die; acsélcsat.
 Stahlschneider, der; acsélmetező, acsélvéső.
 Stahlspiegel, der; acsél-tükör.
 Stahlwasser, das; acsélvíz, (gyógyeszerkél).
 Stahr, der, l. Staer.
 Stähr, der, l. Schafbock.
 Stählen, k. ázakedik, ázodik.
 Stafe, die; karó; ovesőrúd.
 Stafet, l. Stafet.
 Stall, der; istálló; ój; a-kol; lőhügy; hügyozás, (lovaknál).
 Stallbaum, der; rekeszrúd.
 Stallbediente, der; lovászinás.
 Stallbürste, Stallbede, l. Pferdebürste, Pferdebede.
 Stallen, cs. istálló, istállóba állít, istállóban tart; hügyos a' ló (vért st.).
 —, k. megáll; összefut, összemegy (a' tej); hügyozni megáll; hügyozik (a' ló, szamar); el, megfér.
 Stallfütterung, die; istállózás, jázslon-tartás.
 Stallgabel, die; ganajvilla.
 Stallgeld, das; istállópénz, ölpénz; holypénz.
 Stallherr, der; istállóbiró, ölbiró.
 Stalljunge, der; lovászinás.
 Stallmittel, der; ölseke.
 Stallrecht, der; lovászszolgá.
 Stallmeister, der; lovászmester.
 Stallung, die, Stallraum, der; istállózás; istálló.
 Stalljins, der; istállóhár, ölbér.
 Stamm, der; törzsök, törzs,

tő; faderék; tőke, (fű); tőke, (-pénz, nyáj st.); négy kukar, (hányákban); nemzetség; ág, (vörsgöben).
 Stammasse, die; öreg áloe.
 Stammältern, t. ősszülek, elők.
 Stammbaum, der; nemzetséga.
 Stammbuch, das; nemzetségekönyv; emlékkönyv.
 Stammbuchstab, der; töbetű, törzsökbetű.
 Stammeisen, das; véső.
 Stammeisen, cs. dadog, hebeg; rebog.
 Stammen, k. ered, származik, jő.
 Stammen, cs. éa' vh. támaszt, tesz; támaszkodik; selfog, elgától (folyamat); megtolul, megakad (a' folyam, víz); vés, kivés; fát ki-, levág.
 Stamms-Ende, das; tövég.
 Stammserbe, der; nemzetség' örököse.
 Stammgeld, das; magpénz tő-, tőkepénz.
 Stammgut, das; tőkejóság; ősi jóság; nemes jóság, hiszomsány; tőkepénz.
 Stammbaft, mn. izmos, vállas, vaskos, zömök.
 Stammbaftigkeit, die; izmosság, vállosság, vaskosság, ság, zömökbég.
 Stammbaetter, der; családfenntartó.
 Stammbaus, das; törzsök-ház v. nemzetség; tőke-ház.
 Stammholz, das; szinfa.
 Stammig, mn. töves, . . . derekú; vaskos, zömök.

- Stammkaffter, die; deréköl, szinfaöl.
- Stammlehen, das; nemzet-ségi hűbér.
- Stammleiste, die; löcs.
- Stammleer, der; dadogó, hebegő; rebegő.
- Stammlinie, die; ág, (vérésgben).
- Stammnadet, die; vargattü.
- Stammrecht, l. Buchrecht.
- Stammregister, das; nemzet-ségi lajstrom.
- Stammring, der; vargagyű-zésű.
- Stammsprache, die; törzsök v. tönylev.
- Stammstübe, die; törzsök-szótág.
- Stammtafel, die; nemzet-ség-tábla.
- Stammvater, der; törzs-anya.
- Stammvermächtnis, das; *his-bisomány*.
- Stammverwandt, mn. törzs-rokon.
- Stammwappen, das; törzsi-mer.
- Stammwort, das; törzsökésző.
- Stämpel, der; bélyeg, (jel): bélyeg, bélyegvas; kölyü; mozsártörő; pénz-erő; nő, anya, (virá-goknál).
- Stämpelamt, das; bélyeg-hivatal.
- Stämpelbogen, der; bélyeg-es iv.
- Stämpel, der; bélyegsző.
- Stämpeltaxt, das, Stämpel-taxt, die; bélyegpénz.
- Stämpelmeister, der; bélyeg-mester.
- Stämpeln, cs. bélyegsz, meg-bélyegsz (árukat, papi-rost st.); rá beszél v. vesz, elkészít (tanúkat st. valamire).
- Stämpelpapier, das; bélyeg-s papiros.
- Stämpelschneider, der; bélyegmetésző.
- Stämpeln, cs. főt v. göm-böt ver (türe st.); lyukat ver (sínvasba).
- Stämpel, der; kölyü.
- Stämpeln, cs. el-, kikerget, el-, kibajt.
- Stämpel, die; kölyü; zuzó kótis; törés, zuzás.
- Stämpeln, cs. kölyűben tör; zuz, tör, összetör, össz-szevez (mozsárban, mal-lomban); kölyűz; tombol, dobog, dörömböl; das Erbrecht fejt —, földet döngölni.
- Stämpeln, das; zuzás, törés; tombolás, dobogás.
- Stämpel, der; törő, zuzó (személy v. eszköz).
- Stämpelfloß, der, l. Kamen, Kanntloß.
- Stämpeloch, das; kölyűlik.
- Stämpelmühle, die; kölyű-malom.
- Stämpeltrog, der; törőteknő, zuzóteknő.
- Stand, der; állás; álla-pot; rend, kar; álló-hely, ülőszék, (temp-lomban, piacr n); — hat-ten, megállani, meg nem szaladni; fekten — ha-ben, jó állásának v. ma-radásának lenni; etwas zu Stande bringen, vég-hoz vinni v. vég-re haj-tani valamit; der ledige —, a' nőtelenység; die Stände des Reiches, or-szág' rendei.
- Standarte, die; zászló, lo-vagrászló.
- Standartenfunken, der; zász-lótartó.
- Standartenschuß, der; zász-lósark.
- Standartenslange, die; zász-lónyel.
- Standbaum, der; rekesz-rúd.
- Standbild, das; szobor.
- Standbild, der; árbocstá-masz.
- Ständchen, das; *zene*, mu-zsika, (ablakalatti, tisz-toletki).
- Ständer, der; bocska, kád.
- Standesgebühr, die; nach —, rangjához v. állapotjához illőleg.
- Standesmäßig, mn. rangjához v. állapotjához illő.
- Standesperson, die; főbbran-gú személy.
- Standeswidrig, mn. rangja elleni.
- Standort, das; helypénz.
- Standhaft, Standhaftig, mn. és ih. állhatatos; állhata-tosan, állandóul.
- Standhaftigkeit, die; állha-tatosság; állandóság.
- Ständig, mn. bizonyos, ha-tározott, állandó.
- Ständisch, mn. rendbeli, kar-beli; rendhez v. karhoz tartozó, rendet v. kart illető.
- Standstete, die; statika.
- Standlinie, die; állásvon-nal.
- Standort, der; álláshely.
- Standpferd, das; rendelt v. álló ló.
- Sandpunkt, der; álláspont.
- Standquartier, das; állan-dó szállás.
- Standrecht, das; *rögsön-törvény*.
- Standrede, die; sírfölötti be-széd.
- Standriß, l. Kupriß.
- Stange, die; rúd, pórna;

dorong; szál; állásó; farkas- v. rókasark; einstm die — halten, valakit védelmezni, valakinek segítségére lenni; bey der — bleiben, valamit állhatatosan kitartani v. kiállani.
 Stängel, der; szár, tőköcsán.
 Stängelchen, das; rudacska; szárcsaka.
 Stangeln, k. és cs. fekvő rugdos; kapálódzik.
 Stangeln, k. és cs. szárba iudul; karóz, megkaróz (komlót st.).
 Stangenbesen, der; pemet.
 Stangenbohren, t. felfutó hab.
 Stangenreihen, das; rúdvas.
 Stangengold, das; rúdareny.
 Stangenholz, das; sudarfa.
 Stangentateme, l. Stodlateme.
 Stangenpferd, das; rudasló.
 Stangensalpeter, der; rúdsalitirom.
 Stangenschwefel, der; rúdkén.
 Stangenstüber, das; rúdxüst.
 Stangenstuhl, der; rúdaszél.
 Stangentabak, der; tekeresdohány.
 Stangenstein, das; rúdesin.
 Stangenzirkel, der; ozirkalom.
 Stangel, l. Stagnol.
 Stantslauf, der; Szaniszló, (finév).
 Stant, l. Gestant.
 Stänfer, der; radó; rigolyás, veszekedő; kutató, kurkászó; görény; kalamáss.
 Stänferer, die; bús, bü-

dösség; veszekedés, ringolya; kutatás, kurkászás.
 Stänferig, mn. bűdös, bűzös.
 Stänfern, k. és cs. kutat, kurkász; veszekedik; bírgat, bujt; bűdöst.
 Stange, die; (rímes versszak' neme).
 Stapel, der; karó, dúcz, csölöp; kecskelábak, bakállás, (hajóépítésre); hajóépítőhely; árumegállító jog; rakás; tücsök; ein Schiff vom — lassen, új hajót vízre v. tengerre ereszteti; ein Schiff auf den — setzen, hajót építeni; vom — laufen, el-, megkaszálni.
 Stapelbar, mn. megállítható, megállítójog-alatti.
 Stapelbock, der; hajóbak, hajoláb.
 Stapelfort, Stapelplatz, der, Stapelstadt, die; árumegállító hely v. város.
 Stapelrecht, das; árumegállító jog.
 Starck, mn. erős; izmos, vastag, vaskos; számos, nagy; erős, nagy, (szél st.); szesz, erős. —, ih. erősen, nagyon, igen; ein starcker Effect, nagy eshető; er ist — in der Weisheit, im Schach st., igen tanult v. jártas a' történetekben, erősen játsza a' sakkot; sie waren tausend Mann —, ezren v. ezer fölvel voltak; sie nen — ansehen, valakit erősen v. nagyon megnézi.
 Starck, Stärcke, die, l. Färse.
 Stärcke, die; erősség, erő;

vastagság, nagyság; keményítő.
 Stärken, cs. erősít; meg-erősít; keményít, ki-, megkeményít.
 Stärkend, mn. erősítő.
 Stärker, der; keményítő.
 Starckliebteig, mn. izmos, vaskos.
 Stärkhändler, Stärkmacher, der; keményítőcsináló.
 Stärckfraut, das; gúnyás pitytyó; fogas röseda, korbácsú.
 Stärckmehl, das; keményítőliszt v. por; lisztáng.
 Stärckung, die; erősítés.
 Stärckungsmittel, das; erősítőeszer.
 Stärckwässer, die; keményítőruha.
 Stärckwasser, das; keményítővíz.
 Starock, der; starosta.
 Starocken, die; starostia.
 Starr, mn. merevedett, mereven, meredt; érszketlen, fáslut; makacs. —, ih. merevedetten, meredten; érszketlenül, fáslutan.
 Starre, die; merevedtség.
 Starckblind, l. Stodblind.
 Starren, k. merevül, mered, merevedik; gémberedik; szemet mereszt; hemzseg. —, cs. mereszt; merevit; fáslut, érszketlenit.
 Starckheit, die; merevenség.
 Starckhosen, der, Schwanzbein, das; farkosont.
 Starckkopf, der; makacs, konok v. nyakas, (ember); makacsság, konokság, nyakasság.
 Starckbüßig, mn. makacs, konok, nyakas.

Starrkrampf, der; *derme-*
net.
Starrleimwand, i. **Steifleim-**
wand.
Starrsinn, der; makacsság,
konokaság, nyakacsság.
Starrsücht, die; merevédes,
merevülés, dermengés.
Statt, mn. moró, mereven;
állhatatos; állandó, tartó-
s. —, ih. állandóul,
folyvást, szüntelen.
Stättig, mn. csökönyös, csö-
könyös (p.o. ló); állandó,
tartós; folyton-folyó, sza-
kadatlan.
Stättigkeit, die; csökönyös-
ség; állandóság, tartós-
ság.
Stattig, die; statica.
Station, die; állomás, ál-
láshely, postaszállás; hi-
vatal, hely.
Statistik, der; statustudományt
értő; statista, némaját-
szó, (színpadon).
Statistik, die; statistika.
Statistiker, der; statisticus.
Statistisch, mn. statistikai.
Stattig, das; tartó.
Statt, die; hely; — ha-
ben v. finden, helyet ta-
lálni: — finden lassen,
helyet engedni (kérelem-
nek st.); die Arbeit geht
von Statten, halad v. jól
foly a munka; zu Statts
ten kommen, használni,
hasznosnak lenni; Statt
meiner, helyettem.
Stätte, die; hely, állóhely.
Stättigkeit, i. **Staubfest.**
Stattig, mn. megálló,
helybenhagyható, elfogad-
ható; törvényes, hely-
es.

Stattigkeits, die; hely-
benhagyhatóság; törvény-
szeresség.

Statthalter, der; helytartó;
tisztartó.
Statthalterey, die; hely-
tartóság; helytartótanács.
Statthalterchaft, die; hely-
tartóság.
Stattlich, mn. és ih. pom-
pás; derék, jeles; pom-
pásan; jelesen.
Stattlichkeit, die; pompás-
ság; jelesség.
Statue, i. **Bildsäule.**
Statuenmarmor, der; szobor-
márvány.
Statuiren, es. határoz; ren-
del; állít; megenged; ein
Exempel —, példát adni
v. mutatni.
Statur, die; termet.
Statut, das; rendszabás,
rendelet.
Staub, der; por; űh aus
dem Staube, machen, el-
illanni, elszökni; — ma-
chen, port ütni, porol-
ni; aus dem Staube he-
ben, semmiből fölemelni;
— in die Augen werfen,
szóval tartani, hitegetni.
Staubbesen, der; porseprű.
Staubbeutel, der; porhón,
porosék.
Staubboden, der; porfenék.
Staubbrand, der; űszög.
Staubbürste, die; porkefe.
Staubchen, das; porocska;
porsem, parány.
Stauben, k. porzik.
Stauben, es. poroz; be-
megporoz, be-, meghint;
ki-, leporoz; szelel (ga-
bonát).
Stauben, der; méhszédítő
pöfeteg.
Stauben, der; porzó; für-
készeb.
Stauberde, die; porhanyó
föld.
Staubern, es. porozgat; le-,

megporozgat; kurkász, ku-
tat, vizalat; ki-, fel-
hajt, fölver (vadat a' bo-
korból). —, k. lanyhá-
zik, permetes (az eső),
szállong (a' hó).
Staubfaden, der; himaszál.
Staubfeder, **Staubhaar**, i.
Staubfeder, **Stäubhaar.**
Staubfede, die; szákány.
Staubfögel, der; pikkelyes
szárny.
Staubfögler, der; pikkelyes-
szárnya.
Staubig, mn. és ih. poros;
porosan.
Staubig, der; virágos ken-
der.
Staubkamm, der; sűrűsű.
Staubkolbe, die, **Staubköls-**
chen, das, i. **Staubbeu-**
tel.
Staubkaut, die; apró tetű;
kopogó termesz.
Staubmantel, der; porköpő-
nyeg.
Staubmehl, das; lisztpor.
Staubmeos, das; szákány.
Staubperle, die; apró gyöngy.
Staubregen, der; porosó,
permet.
Staubsand, der; fűtőho-
mok.
Staubschwamm, der; méh-
szédítő pöfeteg.
Staubseid, das; fűtyolszita,
sűrűszita; sűrűrosta.
Staubspinn, die; házipók.
Staubvogel, i. **Staubfögler.**
Staubweg, der; anya, anya-
szál, (virágoknál).
Staubwirbel, der; porórvény,
porforgatag.
Staubwolke, die; porfelleg.
Staub, **Stauben**, der, i.
Ruff.
Stäude, die, i. **Bund**, **Bün-**
del.
Stauben, es. szorít, nyom

(falhoz st.); töm (árut hordóba st.); terít v. te-reget (lent v. kendert); elrekeszt v. megtorlaszt (vizet); einen —, valakit lehordani.
Stäubchen, dat; csemetécs-ke.
Stäube, die; csemete, fa-csák; cserje, bige.
Stauden, k. csemetésik.
Staudenbötter, der; rekenyő, (növény).
Staudengerste, die; bokros árpa.
Staudengewächs, dat; bige-növény, csemetés v. cser-jés növény.
Staudenherberich, l. Stauden-bötter.
Staudenhopfen, der; vad-komló.
Staudenke, der; hármale-velű aláfa.
Staudenkoralle, die; cseme-tekorall.
Staudenmelze, die; ezüst-maglapél.
Stauderich, der; sokmagú li-batopp.
Staudig, mn. csemetés, cser-jés.
Stäunen, k. bámul, álmél-kodik.
Stäunen, dat; bámulás, ál-mélkodás.
Stäubsen, der; verőseprű, vesszőseprű.
Stäube, die; verőseprű v. vesszőseprű; vessző; vesszőzés; einen zur — íságn, valakit megvess-zőzni.
Stäupen, cs. megseprűz; megvesszőz.
Stäupensüßig, der; seprű-zés; suprálás, vesszőzés.
Stäupffel, der; masszagos

reddősirom, csudafa; ma-gyal.
Stäubbahn, die; vivópálya.
Stäubbaum, der; téli ma-gyal; gyalogfenyő, bukor-fenyő.
Stäubere, die; szurós bo-gyó; farkasboroszlán.
Stäubentel, der; ütővécü.
Stäubüttel, der; szálkás dur-banos.
Stäuborn, der; tövis; tüs-ke; bengehipófa; varju-tövis; szárnyas benge; pöskömete.
Stäubseifen, dat; szuróvas.
Stäben, cs. és k. rh. szür; bök, döf; csip, sulánk-ját belé ereszti (a' möh st.); metsz v. vés (aczél-ra st.); üt, el-, megüt, (kártyajátékban); segez, nyilallik; es sticht mich in der Seite, nyilallik az oldalamb; die Sonne sticht, a' nap éget; ein Schwein —, disznót ölai; in die Augen —, szembe tün-ni; in die See —, ten-gerre bocsátkozni.
Stäben, dat; szurás; bö-kés, döfés; csipés; sze-gezés, nyilallás.
Stäber, der; szuró, bökö, döfő; metsző; véső.
Stäbstege, die; bagócs; bök-cse.
Stäbtagel, die; szigony.
Stäbtagenster, der; magyal.
Stäbherber, der; szivornya.
Stäbferndistel, die; tarka bo-gács.
Stäbflisen, dat; vésőpárna.
Stäbfräut, dat; tarka bo-gács.
Stäbpalme, die; téli ma-gyal.
Stäbpalmengebüß, dat; ma-gyalbokor.

Stäbflahl, der; véső, vécü.
Stäbweide, die; veres fűz, babérfűz.
Stäbwinde, die; magyal.
Stäbambos, der; szuró-ülő-vas.
Stäbbrief, der; nyomozó le-vel.
Stäben, der; bot, pálcsa.
Stäben, cs. dug, szür (tűt, szöveget st. valahová); tess, (pénst st. szobba); rak, dugdos, ütlet (borót st.); den Straten an den Spieß —, nyársra húzni a' sül-tet; den Ring an den Finger —, a' gyűrűt u-jára húzni, ujába dug-ni; jemanden in Gefäng-niß —, valakit tömlöc-sbe tenni; in Brand —, fel-, meggyújtani; stö in Schützen —, magát adós-ságba verni; dieß Geld in etwas —, sok pénst ver-ni valamibe. —, k. r. és rh. megakad, belé asz-akad; den Schlüssel — fass-sen, a' kulcsot az ajtó-ban v. sárban hagyni; in Notz und Elend —, szük-ségben, nyomorúságban len-ni; — bleiben, megakad-ni (p. o. a' beszédben).
Stäben, dat; dugás, tevés; rakás; ütletés; el-, meg-akadás.
Stäbenstücht, der; porosz-ló.
Stäbenstern, dat; nádpari-pa, pálczaló; dat ist sein —, est szereti pengeni; ein jeder hat sein —, mindenkinek van egy bál-ványa.
Stäbenjaun, der; karószó-vény.
Stäbarn, **Stäbnet**, dat; gyalogháló.

Stedhusten, der, l. **Stidhusten**.
Stedmuschel, die; biborcsiga, ormos csiga.
Stednadel, die; gombostű.
Stedreis, das; ültelvény.
Stedriibe, die; karórépa.
Stedstrefel, der; váltóczirkalom.
Steffen, l. **Stephan**.
Steg, der; börtü, hürü, palló, gyaloghíd; sám, hegedüláb; gyalogút.
Stegel, der; hágszó.
Stegreif, der; kengyelvas; heveny; aus dem Stegreife, rögtön v. hevenyenben.
Stehaufden, **Stehmännchen**, l. **Gaufelmännchen**.
Stehen, k. rh. áll; — bleiben, megállani, megállapodni; etwas — lassen, valamit helyén hagyni v. nem bántani; **Esildwader** —, őrü állani; **Wetter** —, komának v. keresztatyának lenni; einen Mann —, valakinek megállani; das steht bey Ihnen, ez öntől függ; es steht noch dahin, még bizonytalan v. kétes a dolog; zu — kommen, kerülni (valamibe); fikt etwas —, valamiért jót állni, keresnek lenni; mit jemanden auf einem guten Fuße —, jó egyetértésben lenni valakivel.
Stehen, das; állás.
Stehend, mn. álló, (viz st.); stehenden Fußes, tüstént, nyomban.
Stehlen, cs. rh. lop, oros, ellop, eloroz.
Stehler, der; lopó, orzó.
Steif, mn. mereven, merő, merevedett; fess; áll-

hatatos, állandó. —, lb. mereven, merőn; fesszen; állhatatosan; es ist — und fest bey mir beschloffen, erősen föltettem magamban; jemanden — aufsetzen, valakire merőn nézni.
Steife, die; merevenség, merevedettség; fess, fesszeség; keményítő; támasz, dúc.
Steifen, cs. megmerevit, kifesszeit; ki-, megkeményit; sich auf etwas —, valamire támaszkodni, valamiben bízni.
Steifer, der; fesszeitő.
Steifheit, die; fess, fesszeség; merevenség.
Steifsteinwand, die; kemény v. enyves vázson.
Steig, der; ösvény, gyalogút.
Steigbügel, der; kengyel, kengyelvas.
Steigbügelriemen, der; kengyelcsíj.
Steige, die; hágszó, létra; ketrecz.
Steigen, k. rh. hág, felhág, fölmege; emelkedik; növekedik; das Wasser steigt, árad v. nő a víz; auf das Pferd —, lóra felülni; auf einen Berg, Baum —, hegyre fölmeenni, fára felmászni.
Steigen, das; hágás, menés, fölmenés; növekedés, fölemelkedés.
Steigend, mn. hágó; emelkedő; felhágó, fölmenő, nevelkedő.
Steiger, der; bányajáró.
Steigerab, das; akaszték.
Steigeter, der; árverő, kötyavetyélő, kötyáló.

Steigern, cs. emel, fölver (árt); löbber kér v. kíván (arra nézve valakintől); fokozkónt hajlit v. agol (szót).
Steigerohr, das, **Steigerohr**, die; folyaszó v. eresz-tő cső.
Steigerung, die; árverés, kötyavetye, kötya.
Steigriemen, der; kengyelcsíj; — laufen, farmatöringot futni.
Steil, mn. meredek.
Steilheit, die; meredekség.
Stein, der; kő; drágakő; fővenyő, hólyagkő; esontár; koczka, (ostáhlánál); közelegény, (sakknál); súlymérték, (20 — 22 font); zu — verwandeln, kővé változtatni, **höwen**; — und Stein söwen, testére lelkére eskünni; das müßte einen — erbarmen, ez a követ is megindítaná.
Steinader, die; kőér.
Steinader, der; sárga v. havasi sas.
Steinalaun, der; kőtimsó.
Steinalt, mn. elaggott, agyven, igen öreg v. vén.
Steinamfel, die; sármalinagó.
Steinart, die; kőnem.
Steinartig, mn. kőnemű.
Steinbau, die; kőpad; kőrekesz.
Steinbarbe, die; márna.
Steinbaum, der; zselicse.
Steinbeere, l. **Heidelbeere**.
Steinbeiser, der; kőfürőtergelye, (hal); magtörő pirók, (madár).
Steinbeschreiber, der; kőrő.
Steinbeschreibung, die; kőírás.

Steinbeschwerung, die; kö-
haj, lövényhaj.
Steinbíl, der; tinorú, hi-
ripgomba.
Steinbock, der; vadkecse;
bak, (az állatkörben).
Steinbohrer, der; kőfúró.
Steinbrech, der; kőtör, (nö-
vény).
Steinbrecher, der; kősejtő,
kővágó.
Steinbuche, l. Hagebuche.
Steinbütte, Steinbütt, die,
Steinbütt, der; kövi v.
legnagyobb félceguszó.
Steinbutter, die; kővaj.
Steincabinet, das; kőtár,
kögyűjtemény.
Steinchen, das; kövecske.
Steindamm, der; kőgát, kő-
töltés.
Steinische, die; tölgy; ma-
gyal.
Steinpyl, der; szon, (nö-
vény).
Steinern, mn. kő, kőből
való.
Steinergangung, die; lövény-
termés.
Steinense, die; huhogó ba-
goly.
Steinfalte, der; kőfali só-
lyom.
Steinfarbe, die; kőszín.
Steinfarn, der; páfrán.
Steinfink, l. Kernbeißer.
Steinflach, der; kőlen.
Steinflacht, die, Steinmoos,
das; béresi szamó.
Steinflecker, Steinlager, der;
kővő, kőfaló; kőfuro-
csiga.
Steinfrucht, l. Steinobst.
Steinfuch, der; jégroka.
Steingau, Steingerer, der;
toronylakó sólyom.
Steingraus, Steingröß, Stein-
grand, der; kőhulladék.
Steingrube, die; kőbánya,

kősejtés, kővágás; kő-
gödör.
Steingrund, der; kőfenék.
Steingut, das; kőedény.
Steinhafen, der; kővágó csá-
kány.
Steinhändler, der; kőáros.
Steinhart, mn. kőkemény,
kőkeménységű.
Steinhase, l. Berghase.
Steinhaut, die; kővágó csá-
kány.
Steinhauer, der; kőfaragó.
Steinhaus, der; kőhalom,
kőrakás.
Steinhirse, die, Steinfame,
der; kőmag.
Steinholunder, der; fürtős
bodza.
Steinhonig, der; sonkoly-
móz.
Steinigt, Steinig, mn. kö-
ves.
Steinig, ca. köves, meg-
köves.
Steinigung, die; kövezés.
Steinigt, der; kőmész.
Steinfarausch, die; kőrázás.
Steinfarren, der; kőtargon-
ca.
Steinfenster, der; kőisme-
rő.
Steinfenntisch, Steinfunde,
die; kőtan, kőismeret.
Steinfitt, der; kőnyv, kő-
ragasz.
Steinflee, der; dutkóró,
sombokóró, kék löhere.
Steinflippe, die; kőszikla,
kőszirt.
Steinflust, Steinrippe, die;
sziklarepedék.
Steinfoble, die; kőszén.
Steinföhlenbergwerk, das; kő-
szénbánya.
Steinföhlengräber, der; kő-
szénhányás.
Steinfress, der; kövi rák;
kővált rák.

Steinfresse, die; tarsóka;
szász.
Steinfröste, die; kőemelő.
Steinlage, die; kőreteg.
Steinlein, der; kőnyv.
Steinleude, die; sziklai szó-
dokta, kislevélű szifla.
Steinmarder, der; nyest.
Steinmarf, das; kővelő.
Steinmaße, die; kősmeg.
Steinmahl, das; kőliszt.
Steinmeißel, der; kővészi.
Steinmesser, das; kőkés.
Steinmetz, der, l. Stein-
hauer.
Steinmüschel, die; kőfurocsi-
ga.
Steinneße, die; klárizosz
szegfű.
Steinnuß, die; kaasztadió,
fisdíó.
Steinobst, das; csontárgyü-
mölcs, kőmagú gyümölcs.
Steinöhl, das; kőolaj.
Steinpech, l. Bergpech.
Steinpreß, die; bajszos
orsófark, (hal).
Steinpreßer, l. Mauerpreß-
fer.
Steinranze, die; kővált nö-
vény; csahajár-körtike.
Steinraßer, das; kőveset.
Steinrider, der; kőmaró-
koltó.
Steinpimpinelle, die; tömjé-
nes pimpinella.
Steinplatte, die; kőlap, kő-
tábla.
Steinpreße, die; kőszorító.
(kőmetasztéknel).
Steinpulver, das; kőpor.
Steinraube, der; holló.
Steinraute, die; kőfali ru-
ta; fodorka.
Steinreich, mn. dúz, igen
gazdag; drágakövekkel bő-
velkedő.
Steinreich, das; ásványor-
szág.

Steintinde, die; kököreg.
 Steintrob, der; fehér taknyos-
 ág, (lovaknál).
 Steinsäge, die; köfűrész.
 Steinsäger, der; köfűrész-
 lő.
 Steinsalz, das; kősó.
 Steinsalzgrube, die; sóbá-
 nya.
 Steinsand, der; köpor, kö-
 porond.
 Steinschleifer, der; kökösmö-
 rülő.
 Steinschleuder, die; paritý-
 ty.
 Steinschmerzen, t. fővenyáj-
 dalmak.
 Steinschnalle, die; köves
 eszt.
 Steinschneide, die; kövált csi-
 ga.
 Steinschneider, das; követ-
 aszó, kövésés.
 Steinschneider, der; követ-
 aszó, kövésés.
 Steinschnitt, der; követasás,
 kövésés.
 Steinschrift, die; köirat.
 Steinschrot, der; köhulla-
 dék.
 Steinschwalbe, die; köfali
 feeske.
 Steinscher, der; útkövész,
 útrakó.
 Steinscherarbeit, die; útkö-
 vésés, útrakás, l. Pfla-
 kern, das.
 Steinscherhammer, der; ú-
 trakó kalapács.
 Steinsinter, der, l. Tropf-
 stein.
 Steinsüß, das; ködarab;
 köágyu.
 Steintaube, die; sziklai vad-
 galamb.
 Steintopf, der; köfazék.
 Steintrage, die; kösarag-
 nya.

Steintreibend, mn. főveny-
 hajtó, köhajtó.
 Steinturze, die; köhenger,
 görkő.
 Steinwand, die; köfal.
 Steinweg, der; köút, kö-
 vesett út.
 Steinweichei, die; sajmeggy.
 Steinwerk, das; kömü.
 Steinwurf, der; köhajtás.
 Steinturm, der, l. Stein-
 freier.
 Steintur, die; páfrán.
 Steinsange, die; köfogó.
 Steinschmalz, mn. kö-
 zsúsó.
 Steinsäge, die; köfali zer-
 ge.
 Steiß, der; far, alsfel.
 Steißbein, das; farcsik-
 csont.
 Steißage, die, l. Steiß, Ste-
 riß és Stellung.
 Steße, die; hely, hivatal,
 szolgálatt; hely; mondás,
 (könyvben); seine — be-
 haupten, helyét megtar-
 tani, másnak nem engedni;
 von der — weichen,
 helyét elhagyni; auf der
 — tüstent, nyomban;
 eine einträgliché —, jó-
 vedelmes hely v. hivatal;
 wenn ich an ihrer — wä-
 re, ha önnek volnék.
 Steßen, cs. tesz, állít, hely-
 lyez (valamit valahová);
 vet, tesz (tört, hálót);
 állít (katonát, tanút st.);
 einem ein Weis —, gán-
 csot vetni; eine Uhr —,
 órát (a' mutatót kellőleg
 állítva) megállításni; sie-
 manden zur Rebe, auf die
 Probe —, valakit kér-
 dőre vonni, próbára ten-
 ni; sich —, tenni v. tet-
 tetni magát (vignak st.);
 allmii (ajtóhoz, újtába

st.); személyesen megje-
 lenni; sich zur Wehre —,
 magát védelmezni, ótal-
 manni; und wenn du dich
 auf den Kopf stellst, so
 tust ich es nicht, ha se-
 jedre állasz sem teszem.
 Steßen, das; állítás, tevés,
 helyezés.
 Steßenweise, ih. helyen-
 ként.
 Steßer, der; igazító, (ó-
 ráó st.).
 Steßholz, das; igazító v.
 felállítás fa, (kelepczén-
 ben st.).
 Steßhage, die, Steßhagen,
 das; tör-, v. hálóvadás-
 saat.
 Steßfell, der; irány-ék, (pat-
 tantyúniál).
 Steßkreuz, t. tör- v. hálóve-
 tők.
 Steßmacher, der; kollár, ke-
 rekgyártó, boguár.
 Steßnagel, der; poorekszőg,
 (postósoknál).
 Steßrad, das; igazító-kerek,
 (órában).
 Steßscheibe, die; igazítótár-
 cas, (órában).
 Steßschraube, die; igazító-
 csavar.
 Steßsange, die; vadászpón-
 na, hálópónna.
 Steßung, die; állás, helye-
 zet; állítás, tevés, hely-
 zés.
 Steßvertreter, der; helyet-
 tes.
 Steßzeiger, der; helmütató,
 (órában).
 Steßzahn, das, l. Steß-
 stein.
 Steße, die; mankó, gamó;
 mankóláb, faláb; auf Steß-
 sen gehen, mankón v. ga-
 món járni; besserdöben
 dumogni.

- Sterjfaß**, der; mankoláb, faláb; mankós.
- Stermenen**, l. Stükumen.
- Stempel**, l. Stämpel.
- Stendelbraut**, das; Stendelwurz; die; kosbor.
- Stenge**, die; árboaspót, árboctoldalak.
- Stengel**, l. Stängel.
- Stephan**, der; István, (S-név).
- Stephanófürer**, t. főregölő-sarkvirág; bűdön nő-szirom, caimasfű.
- Stephansbraut**, das; szirompár.
- Steppe**, die; puastaság, sivatag.
- Stuppen**, es. tűz, megtűz, tűzögetve kivarr.
- Stuppen**, das; Stepperey; die; tűzögetés.
- Stuppenkerche**, die; rohpa-csirta.
- Stepperinn**, die; tűzögető asszony.
- Stuppenadel**, die; tűzögető tű.
- Steppnacht**, die; tűzögetés.
- Steypfeide**, die; sodrott se-lyom.
- Steppenstich**, der; tűző öl-tés.
- Steypwiem**, der; tűző csér-na.
- Sterbebett**, das; halálos ág.
- Sterbecaffe**, die; halottpénz-tár.
- Sterbefall**, l. Todesfall.
- Sterbegeld**, das; halottpénz.
- Sterbegraz**, das; éles sás.
- Sterbehaut**, das; halottas háu.
- Sterbehemd**, das; halott-ing.
- Sterbejahr**, das; halálév.
- Sterbefeld**, das; halottrua-ha.
- Sterbefisch**, das; halottának.
- Sterbeliste**, die; holtak' lajst-roma.
- Sterbemonat**, der; halálhó-nap.
- Sterben**, k. rh. hal, meg-hal, kimúlik, elpihen, elnyugszik, az életből el-költözik; megakadnik, el-enyészik; auf dem Schafst-feide — csatapiacson el-hullani v. elesni; der Ruhm seiner Verdienste wird nie —, érdemeinek híre soha sem fog ele-nyészni.
- Sterben**, das; meghalás, halál; im —, haldokol-ván.
- Sterbend**, mn. haldokló.
- Sterbenskrank**, mn. halálos-beteg.
- Sterbekunde**, Sterbetag, l. Todeskünde, Todestag.
- Sterblich**, mn. halandó, mu-landó; halálosan, halál-ból; jemanden — lieben, valakit halálból szeret-ni.
- Sterblichkeit**, die; halandó-ság.
- Sterbling**, der; halandó; dög, (p. o. juh).
- Sterblingstwolke**, die; dög-gyapja.
- Sterlet**, der; söreg.
- Stern**, der; csillag; szem-fény; tat; hoka, csillag, (lovaknál sc.); csillag, (rendesímer); die Sterne schön zu sein, tisztulnak a' csillagok; Poß —! mi a' manó!
- Sternader**, die; farkér, (lo-vaknál).
- Sternapfel**, der; csillagal-ma.
- Sternband**, das; sugársa-lag.
- Sternbild**, das; csillagzat.
- Sternblümchen**, das; ékes csilla; harmatos hegyéke.
- Sternblume**, die; gerozsin; sárma; pissitosillaghúr; tavaszi mocsárhúr.
- Sternbock**, der; csillagpöfö-tog.
- Sternchen**, das; csillag, (köny-vekben).
- Sterndeuter**, der; csillag-jós.
- Sterndeutung**, Sterndeute-kunst; die; csillagjósolat.
- Sternbistel**, die; csillagbo-gács.
- Sterneideche**, die, Sternmolch, der; csillagos gyík.
- Sternfall**, der; csillagos só-lyom.
- Sternfeuer**, das; csillagtűz, (tűzjátékosoknál).
- Sternfisch**, l. Seestern.
- Sternförmig**, mn. csillagdad, csillagalakú.
- Sterngewände**, das; csillagos ég; naprendszér.
- Sternheil**, mn. csillagos.
- Sternhimmel**, der; csillagos ég.
- Sternhyacinthe**, die; kétlo-velű csilla, őrdei jácsint.
- Sternjahr**, Sternsonnenjahr, das; csillagév.
- Sternsee**, der; csillagos ló-heré.
- Sternstrasse**, die; csillagko-rall.
- Sterntraut**, das; csillag-gerozsin; négylevelű csil-lár; magasigony; sima porosika; bökölő villa-mag.
- Sternkunde**, Sternwissenschaft, Sternscherkunst; die; csil-lagászat, csillagvizsgálás.
- Sternkundige**, der; csillagász, csillagvizsgáló.
- Sternkränze**, der; koronás tők.

Sternleberkraut, *das*; szagos müge.
 Sternlicht, *das*; csillagsfény.
 Sternmelone, *die*; csillagos dinnye.
 Sternmoos, *das*; csillagmoh; mion.
 Sternpuppe, Sternschnäube, Sternschnurpe, *die*; csillagcsés, futó csillag.
 Sternradete, *die*; csillagra-kéta.
 Sternsanze, *die*; csillag-sáncz.
 Sternseher, *der*; csillagvizs-gáló.
 Sternstein, *der*; csillagkő.
 Stern Tafel, *die*; csillag tá-bla.
 Sternuhr, *die*; csillagóra.
 Sternvoll, *mn.* csillagos.
 Sternwarte, *die*; csillagász-torony.
 Stern, *der*, Stern, *die*; eke-szarv; *morassóba*.
 Stet, Stetig, *l.* Stüt, Stüt-tig.
 Stets, *ih.* mindig, szün-telen, folyvást.
 Stetswährend, *mn.* állandó, szakadatlan.
 Steuer, *das*, *l.* Steuerru-ber.
 Steuer, *die*; adó; díj; se-gítség; *zur* — der Wahr-heit, igazság' okhért.
 Steueramt, *das*; adóhiva-tal.
 Steueranschlag, *der*; adóki-vetés.
 Steuerbar, *mn.* adózó, adó-alatti.
 Steuerbarkeit, *die*; adózás, adóalattiság.
 Steuerbeamte, *der*; adótiest.
 Steuerbefehl, *der*; adópa-rancs.
 Steuerbord, *das*; kormány-fél, (hajón).

Steuerbuch, Steuerregister, *das*; adókönyv, adólapjatom.
 Steuercaße, *die*; adópénz-tár.
 Steuercaßfirer, *der*; adótár-nok.
 Steuerernehmer, *der*; adó-szedő.
 Steuerfrey, *mn.* adótól ment, adómentes.
 Steuergeld, *das*; adópénz.
 Steuerhammer, *die*; adóka-mara.
 Steuerheben, *das*; adózó hű-bér.
 Steuermann, *der*; kormá-nyos.
 Steuern, *cs.* és *k.* adózik, adót fizet; adóztat, adót vet; ad, adakozik; alam-nisválnokodik; kormányoz, igazgat (hajót); hajóz, evex; küld; megtámaszt; auf etwas —, valami után oszkozni; sich an v. auf etwas —, valami-re támaszkodni.
 Steuerpflichtig, *mn.* adózó.
 Steuer Rath, *der*; adótanács-nok.
 Steuerrender, *das*; kormány, kormánylapát.
 Steuerstein, *der*; adónyug-tatvány.
 Steuerreiber, *der*; adóir-nok.
 Steuermark, *das*; Stájeror-szág, Stíría.
 Stich; *der*; szúrás, bökés, döfés, csipés; ütés, (kártyázásban); szegés, nyil-lálás; metszés, rézre metszett kép; csernalku; vágás, vágdoló v. falán-kos szó; *das* war ein — ins Herz, keresztül járta a' szívet; einen im Stiche lassen, valakit ma-gára hagyni; — halten,

kiállani a' próbát; ich sen-ke feiten —, nem látok semmit; *das* Bier, der Wein hat einen —, a' ser, hor ezet-sedni kezd.
 Stichblatt, *das*; bódavéd; ütő kártya.
 Stichel, *l.* Grabstichel.
 Stichefen, *die*; vagdalózás, kötekedés.
 Stichelhäris, *mn.* sertehajú; szálkásörvü.
 Stichein, *cs.* és *k.* vagdalód-zik, szúr (szóval).
 Stichelname, *der*; csúrnöv.
 Stichelrebe, *l.* Stichefen.
 Stichelwort, *das*; vagdalód-zó szó.
 Stichfrey, *mn.* sebhétlon.
 Sticher, *der*; vagdalózó, (ember).
 Stichling, *der*; szálkás dur-hancs; sárga billegény; szigormag.
 Stichläge, *die*; szuro' fü-rész.
 Stichwunde, *die*; szurt seb.
 Stiden, *cs.* és *k.* himex, ki-varr.
 Stieder, *der*; himeső.
 Stiderei, Stidereiheit, *die*; himvarrás, himeset.
 Stidgold, *das*; himsző arany-szónál.
 Stidhusten, *der*; fojtó hu-rut.
 Stidluft, *die*; fojtó, fojtó-lég.
 Stidnadel, *die*; himtű.
 Stidrahmen, *der*; *sonda*, himzóráma.
 Stidreibe, *die*; himzóselyem.
 Stidfliber, *das*; himsző eszt-szónál.
 Stidwerk, *das*; himmunka.
 Stidwurz, *die*; büdös gö-nye.
 Stieben, *k.* rh. porszik; el-szall; permotozik; fel-

röppen. — , cs. rh. szét-
szór.
Stieffkittern, t. mostoha szü-
lök.
Stiefbruder, der; mostoha
bátya v. öse.
Stiefel, der; csizma, sarn.
Stiefelsohls, das; sámf.
Stiefelstocht, der; csizmave-
tő, -fajánkó.
Stiefelmaacher, der; varga,
csizmadia.
Stiefeln, cs. csizmáját v. sa-
róját felhúzza.
Stiefelschaft, der; csizma-
szár.
Stiefelstüchse, die; csizmake-
nőcs.
Stiefelstücher, der; csizma-
huzó.
Stiefelgeschwister, das; fél-
testvérek, mostoha test-
vérek.
Stiefkind, das; mostoha
gyermek.
Stiefmutter, die; mostoha
anya.
Stiefmütterchen, das; három-
színű viola.
Stiefmütterlein, mn. és ih.
mostoha; mostohán, mos-
toha módra.
Stiefschwester, die; mostoha
nővér, mostoha néne v.
hug.
Stiefsohn, der; mostoha fiú
v. gyermek.
Stiefsohner, die; mostoha
leány.
Stiefvater, der; mostoha
anya.
Stiefväterlein, mn. és ih.
mostoha; mostohán.
Stiege, die; lépcső.
Stieglitz, der; tengelicse.
Stiel, der; nyel (késé st.)
mit Strumpf v. Stumpf
und — anströten, tövestől
gyökereitől kiítani.

Stielen, cs. megnyeoz, nye-
let csinál.
Stier, mn. l. Starr.
Stier, der; bika.
Stieren, cs. megfolyatja (a'
tehenet). — , k. folytat.
Stiergesicht, das; bikaviar-
dal.
Stierhirsch, der; bialzerge.
Stieropfer, das; bikaáldo-
zat.
Stift, der; peczek, szeg,
(szerszámul), czóvek; he-
gye valaminek.
Stift, das; alapítvány, in-
tézet, szerzet; püspök-
ség; káptalan; frigy, szer-
ződés.
Stiften, cs. szerkez, ren-
del, alapít, okoz, ti-
maszt; Gutes, Böses, eine
Heirath — , jót, rossz-
ságot okozni, házasságot
szerezni; Frieden — , bé-
keséget kötni; Feindschaft,
Händel — , ellenkedést,
hájt szerezni.
Stifter, der; alapító; szer-
ző.
Stiftisch, mn. alapítványi.
Stiftsamt, das; püspöki
hivatal.
Stiftsbrief, Stiftungsbrief,
der; alapítólevél.
Stiftsfräulein, die, Stiftsfräu-
lein, das; szerzetes asz-
szony, kisasszony.
Stiftshaus, das; szerzet-
ház.
Stiftsherr, der; kanonok.
Stiftshülte, die; szövetség,
sátora, (zsidóknál).
Stiftsjunger, die; szerze-
tes azniz.
Stiftskirche, die; főtemplom,
püspöki templom.
Stiftsprüfende, die; káptalan-
jószág.

Stiftsprediger, der; főtemp-
lomi szónok.
Stiftstags, der; szerzet' nap-
ja.
Stiftung, die; alapítvány,
szerszemény, intézet.
Stiftungstags, der; évnep,
(alapítványoknál).
Stillet, das; tör, gyilok,
dákos.
Stille, Stille, mn. és ih.
csendes, halk; csendes-
sen, halkan; ein Stille
Gebet, néma imádság; die
Stille Woche, nagy hét;
der Stille Freitag, nagy
péntek; Stilles Wasser,
csendes, lassu víz; Stille
Wässer sind tief, lassu víz
partol mos; — seyn, sík
— halten, hallgatni; von
etwas — seyn, hallgat-
ni valamiről v. elhallgat-
ni valamit; — halten,
— stehen, megállani; —
liegen, — sitzen, vez-
teget seküdni, ülni; Stille!
Stille da; seitt! halgass!
im Stillen! titkon, alat-
tomban.
Stille, die; csend, csendes-
ség; in der — , titkon;
csendeszen.
Stillen, cs. csillapít, csen-
desít; elhallgattat; das
Blut — , elállítani a' vért;
den Aufseht, die Unru-
hen — , lecsendesíteni a'
lázadást, nyugtalansá-
got; die Schmerzen — ,
szüntetni, enyhíteni a' fáj-
dalmakat; den Hunger,
die Leidenenschaften — , el-
verni az éhet; lecsillapít-
ni az indulatokat; den
Durst — , eloltani a' szom-
jat; ein Kind — , szop-
tatni a' gyermekeket.
Stilfend, mn. enyhítő.

Stiffasten, Stiffstehen, dat; megszünés, megállapodás.
 Stiffager, dat; táborállás.
 Stiffschwengen, dat; hallgatás.
 Stiffstweigend, mn. és ih. hallgató; hallgatva, néman.
 Stiffstund, der; állapodás, szünet; einen — machen, megállapodni, megszünni.
 Stiffung, die; el- megállítás; akadályozás; lecsillapítás; eloltás; szoptatás.
 Stimme, die; hang; szó; vélemény; szavazat; seine — geben, szavazni, véleményét adni; die Stimmen sammeln, szavazatot szedni.
 Stimmen, cs. hangol (hegedűt st.); höher —, fölebb venni a' hangot; niedriger —, alább venni a' hangot; einen —, készletni, isgatni valakit valamire. —, k. egyez, összeegyez; szavas; er ist nicht gut gestimmt, nincs jó kedvében.
 Stimmer, der; hangoló; szavazó.
 Stimmfähig, mn. szavazással bíró, szavazható.
 Stimmgabel, die; hangvilla.
 Stimmgeber, der; szavazó.
 Stimmhammer, der; hangoló kalapács.
 Stimmglocke, die; hangrés.
 Stimmglocken, der; hangoló kulcs.
 Stimmung, die; hangolás; lelki helyzet, hangulat.
 Stint, der; stinca.
 Stintbaum, der; büdös dögfa; zelnice; kutyabenge.

Stintbeere, die; veres berkenye.
 Stintfäule, die; büdöske; büdös montika, ebkapor.
 Stintfen, k. rh. hüzöl, büdöslik; áporodik.
 Stintfend, Stintfig, mn. és ih. büdös; áporodott; büdösen.
 Stintfliege, die; fátyolka.
 Stintfäfer, der; pompabogár; ganajbogár.
 Stintfusse, die; büdösorrú.
 Stintfessel, die; erdei hunyinyász, holtesalán.
 Stintfratz, der; görény.
 Stintstein, der; büdösökő.
 Stint, der; eperlán-asmelting, (hal).
 Stipel, der; gyámol; oszlop; ein — von der Stadt, város köről érdemeket szerzett ember.
 Stipendiat, der; segélydíjas, ösztöndíjas.
 Stipendium, dat; segélydíj, ösztöndíj.
 Stirl, der; piszka; hóríborgas.
 Stirlen, k. és cs. piszkál.
 Stirn, die; homlok; die — bieten, ellene állani v. szegülni.
 Stirnader, die; homlokér.
 Stirnband, dat, Stirnbüschel, die; homlokkötő, homloksszorító.
 Stirnbein, dat; homlokcsont.
 Stirnhaat, dat; üstök.
 Stüber, l. Stüber.
 Stübern, Stübern, sz-n. havaz; csepereg.
 Stüberwetter, dat; fergeteg, havazó idő.
 Stodern, cs. v.áj (fogat).
 Stod, der; derek, törzsök, (fác st.); hokor, tő; tuskó; tőke (p. o. pénz);

bot, pálcsa; börtöm; kaloda; karó, gerenda, (börtönben); persely, tőke; omelet, (épületknél); seinen Hut über den — schütten, kalapot száma v. mintafára húzni.
 Stodnar, Stodadler, der, l. Taubenfaff.
 Stodamboss, der; üld, (részműveseknél).
 Stodband, dat; botzsálag.
 Stodblind, mn. merővak.
 Stodbbüme, der; rögesch.
 Stodchen, dat; pálcácska.
 Stodbumm, mn. rögrött buta.
 Stoddürre, mn. igen kiszáradt, kiszárott.
 Stoden, cs. karóz (szőlőt, borsót st.); összehajt, összegöngyöl (posztót st. tőkealakra). —, vh. szárba indul, bokrosodik; megalkik, össze megy. —, k. el-, megakad, megreked; el-, megáll akadozik (a' beszédben); megalkik, össze megy; röhnyedik, állásban nedvfoltokat kap.
 Stöden, cs. karóz (babot st.); kalodába tesz; tömlőbe vet.
 Stodfufe, die; aprófüles bagoly.
 Stodfeder, die; tok, (ludtoll).
 Stodfibel, Stodflege, die; karvas, csukakegédő.
 Stodfinster, mn. igen sötét.
 Stodfish, der; tőkehal; oostoba, buta.
 Stodfied, der; röhnyföld.
 Stodfischig, mn. röhnyfoltos.
 Stodfremb, mn. egészen idegen.

Stoðhauk, die; írtó v. tóvetó kapa.
 Stoðhaus, das; fogház, (kivált katonáké).
 Stoðheim, das; Stockholm, (város).
 Stoðholm, der; nagymihassna, golyhó, mulya.
 Stoðholj, das; tuskó, bitykós fa.
 Stoðig, mn. rőbőnyös.
 Stoðis, mn. nyakas, makacs.
 Stoðneff, der; pálczagomb, pálcasfej.
 Stoðlaterne, die; nyeléslámpa.
 Stoðneffter, der; tömlőcsertartó.
 Stoðnarr, der; merőbolond.
 Stoðpreffe, die; könyvkötőszítő.
 Stoðprängel, t. pálczaütés.
 Stoðrofe, die; rósszalis, mályvaróssa.
 Stoðsčere, die; karos olló.
 Stoðsčiling, der; botolás, (büntetésül); kalodában v. deresben való megcsapata.
 Stoðsčlag, der; pálczaütés.
 Stoðsčnyfen, der; rekedő nátha.
 Stoðsčraube, die; tőcsavar.
 Stoðsčille, mn. igen esendes, néma; mozdulatlan.
 Stoðstau, mn. merősekh.
 Stoðung, die; megakadás, szorulás.
 Stoðviele, die; színes ibolya.
 Stoðwače, die; fogolyőr.
 Stoðwert, das; omelet, (é-pületben).
 Stoðzahn, der; zápfog.

Stoß, der; anyag, kelme; tárgy, ok, alkalom; szövét; em relcher —, aranynyal v. ezüsttel hímzett szövét.
 Stoßen, mn. szövétből való v. készült.
 Stoßlich, mn. anyagos.
 Stoßverwandtschaft, die; választó rokonság, (vegytánlan).
 Stöbhen, k. sohajtozik, nyög.
 Stöbhen, das; sohajtás, nyögés.
 Stöbren, l. Stören.
 Stoiber, der; pőfotog.
 Stoiker, der; stoikus.
 Stole, die; stola.
 Stolle, die, Stollen, der lah, (nyomasolyác); támasz bányamenet.
 Stollen, k. megalszik, őszeszegy.
 Stellenbeute, die, Stellenschwamm, der; inpók.
 Stellenkarren, der; bányatalicska.
 Stellenschaft, der; bányaszáj, bányakürtő.
 Stöfber, der; botlás; biba.
 Stöfpern, k. botlik, megbotlik, hibásik.
 Stöfpern, das; botlás.
 Stöf, der; kevélység, büszkeség.
 Stöf, mn. és ih. kevély, büszke; kevélyen, büszkén; — thun, kevélykedni, büszkélkedni; — auf etwas sein, büszkélkedni valamiben.
 Stöfjeren, k. kevélykedik, rártartja magát.
 Stöpfen, cs. dug, bedug; töm (ludat); megtölt (pipát); beöltöget, hevarr (lyukat); diefs Speise stoß, cs. az étel szorulást okoz.

Stöpfung, mn. szorulást okozó.
 Stöpfen, der; tömő, hialoló; oltóg.
 Stöpfung, die; foltozó festék.
 Stöpfung, das; foltozófonál.
 Stöpfung, das; tömedékszőr.
 Stöpfung, das; tömőkő, (kádároknál st.).
 Stöpfung, die; öltögetőtű.
 Stöpfung, die; öltögetett varrás.
 Stöpfung, der; dugizom.
 Stöpfung, die; lüdtömőcsik.
 Stöpfung, das; tapaszviasz.
 Stöpfung, das; ellenvíz, (hajóoknál).
 Stöpfung, das; tömősempü.
 Stöpfung, die; tarló.
 Stöpfung, die; mesei tücsök.
 Stöpfung, cs. tarlós, kalászokat szed; böngéz; szedget; ugarol.
 Stöpfung, die; ősi rőpa.
 Stöpfung, die; tarlózó sarló.
 Stöpfung, die; gyujtó kanóca; gyujtó cső.
 Stöpfung, der; tarlózókönyvfőrozé, gondolat-orsó.
 Stöpfung, der; dugasz, dugó.
 Stöpfung, das; dugócska, dugaszocaka.
 Stör, der; tok, (hal).
 Stör, der; golya, gagó, esztrág, csakó.
 Stören, cs. háborgat, savor; selforgat, hányvet

- valamit; lassen Sie sich nicht —, csak tessék folytatni; in etwas herum —, vajúdni valamiben.
- Stöckenried**, der; bekerontó.
- Stöcker**, der; háborgató; kontár, himpellér.
- Stöckrig**, **Stöckrisch**, mn. nyakas, makacs.
- Stöckrogen**, der; tokikra.
- Stöckrange**, die; zurboló, gübi, bugyfa, bugyka.
- Störung**, die; megháborítás; pályahagyás, (égtudományban).
- Stoß**, der; taszítás; lökés, döfés; zökkenés; rakás, halom; farcsak; mozsársenek; einen — (im Fischen) thun, szurást ejteni; einen — in das Horn, in die Trompete thun, megfújni a' kürtöt, a' trombitát.
- Stoßaar**, l. **Stoßvogel**.
- Stoßregen**, der; kozserpd.
- Stoßstein**, das; törővas; vívósál; puskatör.
- Stößel**, der; mozsártörő.
- Stößen**, cs. és k. rb. szúr, döf; öklel (az ökör); tör (borsot); lök, taszit; jemanden vor den Kopf —, valakit megszorítani (sértés által); sich an etwas —, megütdödni valamben, megütközni valamin; zu jemanden —, közelíteni v. menni valakihez, hozzá kapcsolni magát; hozzá érni, határos lenni (vele); das Queß steht an den Weg, es a' ház az útfélen van, v. az útra dől; das Schiff ist an den Grund gestoßen, megfeneklett a' hajó.
- Stößer**, der; törő.
- Stoßfeist**, die; kis ráspoly, (lakatosoknál).
- Stoßgebet**, das; selfoházkodás.
- Stoßgewehr**, das; szuró fegyver.
- Stößig**, mn. öklelős.
- Stößlinge**, die; szuró penge.
- Stoßsolben**, der; törő bunnó, (bányászoknál).
- Stoßmörser**, der; törőmozsár.
- Stößigt**, die; kézi fűrés.
- Stoßseufzer**, der; felsohajítás (imádság közben).
- Stoßvogel**, der; nagy ormadár.
- Stoßweise**, ih. lökötve.
- Stotterer**, der; hebegő, dadogó.
- Stottern**, k. hebeg, dadog; akadoz, (beszédében); akadozva beszél.
- Stottern**, das; hebegés, dadogás.
- Stoben**, l. **Schmoren**, cs.
- Strad**, mn. l. **Gerade**.
- Strahl**, ih. egyenesen; tünt, egyben.
- Strafamt**, das; büntető hivatal.
- Strafbar**, mn. büntetésre méltó.
- Strafbarkeit**, die; büntethezőség.
- Strafbuch**, das; büntetőkönyv.
- Strafbüße**, die; díjpersely.
- Strafe**, die; büntetés; bünhödés.
- Strafen**, cs. büntet, bünhödöt, bünheszt, fenyít; megdorgál.
- Straß**, mn. szoros, szesz, (küttel, ruha st.).
- Straßfällig**, mn. büntetést érdemlett.
- Straßfälligkeit**, l. **Strafbarkeit**.
- Strafheit**, die; szeszesség.
- Strafgebot**, das, **Strafbessehl**, der; büntető parancs.
- Strafgeld**, das; bírság.
- Strafgerichtlich**, die; büntetődjog.
- Strafgericht**, das; ítélőszék.
- Strafgesetz**, das; büntető törvény, büntőtörvény.
- Straßlich**, mn. bűzös, büntetést érdemlő.
- Straßlichkeit**, die; bűnösség.
- Straßlos**, mn. büntetlen.
- Straßlosigkeit**, die; büntetlenség.
- Straßpredigt**, die; dorgáló predikáció, *fegybeszed*; komoly intés.
- Straßrute**, die; büntető vessző.
- Straßtag**, der; büntetőnap.
- Straßurtheil**, das; büntető ítélet.
- Straßwürdig**, l. **Strafbar**.
- Strahl**, der; sugár; villám, villámlás.
- Strahl**, **Strahl**, der; fény.
- Strahlen**, k. ragyog, sugárszik.
- Strahlen**, das; ragyogás, sugárszás.
- Strahlenbüchse**, die; sugártörődés.
- Strahlenbüßel**, der; sugáryaláb, tűsyaláb.
- Strahlend**, mn. sugárszó, fénylő.
- Strahlenkrone**, die; fénykorona.
- Straßlicht**, mn. sugáros.
- Straßlig**, mn. sugáros, ragyogó.
- Straßne**, die; matring, motring.
- Stramm**, l. **Straß**.
- Strampfen**, k. doborog.
- Strampfen**, k. dobog; to-pog.

Strand, der; part, tenger-part.
Strandfisch, der; parti hal.
Strandhert, der; partbírtoskos.
Strandläufer, der; libucz, bibicz.
Strandrecht, das; partjog.
Strandvogel, der; parti madár.
Stranden, k. partra vettetik.
Strang, der; kötél; istráng; jung Strange verurtheilen, akasztófára ítélni: wenn alle Stränge reißen, ha minden módból kifogyunk.
Stranguliren, cs. megfojt, megszinegel.
Strapazé, die; fárasztó v. erőködéssel járó munka, fáradtság.
Strapaziren, cs. elfáraszt.
Strasburg, das; Straszburg, (város).
Strasse, die; út, kocsiút; útexa; tengerszor v. szorulat.
Strassenauffeher, **Strassenbe-reiter**, der; útra-ügyelő.
Strassenraub, der; útonállás, haramiaság.
Strassenräuber, der; úton-álló, haramia.
Strassenräuberry, die; haramiaskodás.
Strassenräuberisch, mn. és ih. haramiás; haramiásan.
Strassenjoll, der; útvám.
Sträuben, cs. felborzazza (haját, tollait): sich —, suvalkogni, herzenkedni.
Straubig, mn. borzas, bozontos, boglyas.
Strand, der; bokor, csalit.
Stranddieb, der; semmire-kező, zsefvány.

Strauhehn, k. botorkáz; ingadóz.
Strauchoß, **Strauchwert**, das; baraszt, csere; rözseगत.
Strauß, der; strucz, (madár); harc; búb; hóbita; bokréta; buga.
Straußbinderinn, die, **Sträu-fermädchen**, das; bokréta-kötőnő.
Straußcasuar, der; kazuár.
Straußchen, das; bokréta-csaka.
Straußen-Eb, das; strucz-tojás.
Straußensfeder, die; strucz-toll.
Straußfint, der; búbos pinty.
Straußgras, das; tippan.
Sträbe, die; ellentállás; támasz' neme, (ácsok-nál).
Streben, k. törekszik, ügyek-szik, ügyekezik, iparko-dik.
Streben, das; törekvés.
Strebfahrl, der; gyámka-ró.
Strebfeller, der; gyámoz-lap.
Strebfänge, die; gyámrúd.
Stredbar, mn. nyújtható.
Stredbarfeit, die; nyújtha-tóság.
Stredt, die; köz, tér, hely, darabföld.
Stredtisen, das; nyújtó-vas.
Streden, cs. és vh. kinyújt; terjeszt; kinyúl, nyújtó-zik: sich nach der Stredt —, addig nyújtózni, med-dig a' takaró ér; das Gwehrt —, letenni a' fegyvert; einen zu Boden, zur Erde —, földre teri-teni valakit.
Stredhammer, der; nyújtó-

kalapács v. pöröly, macz-kó, (vashámorokban).
Stredmuffel, der; feszítő izom.
Stredwalze, die; nyújtóhe-nger.
Stredwert, das; nyújtó-mív.
Streich, der; vágás, csapás; fortély, csíny; jemanden einen — spielen, valakin csínyt ejteni; dummer —, ostoba tett.
Streichband, die; kártolószek, (gyárokban).
Streichbaum, der; timárbak.
Streichbrett, das; kormány-deszka, korhány.
Streiche, die; lapoczka; a-ranyozóecset.
Streichseifen, das; vasaló, tég-lavas.
Streichsel, der; gyapjasesülő.
Streicheln, cs. czírogat, si-mogat.
Streicheln, das; hizelkedés.
Streicheln, cs. rh. simit, si-mogat (kézzel valamit); czírogat, czírókál; ken; mázol, (vaját kenyérré st.); letöröl, lesepér; Sie-ge! — téglát vetni; den Scheffel, das Getraide —, a' vékát, a' gabonát el-lecsapni; das Geld zu-sammen —, a' pénzt öss-zeszeperni; die Geige —, a' hegedűt húzni; den Weg-gen —, gyantázni, a' nyi-rettyút meggyantázni; das Messer auf dem Stahle —, megfenni, megvon-ni v. aczéltöz fenni a' kést; Wollé —, gyapjut kártolni v. fesülni; Lerd-en —, pacáirtát fogni halóval; die Segel —, lebecsátni a' vitorlákat (p. o. tiszteletből valaki

elött); ein Schiff zum —
 wingen, hajót megadás-
 ra kényszeríteni; etwas her-
 aus —, valamit' szerfö-
 lött kitüntetni. —, k. rh.
 nyúlik, terül, terjed (-ig,
 -nak, nek); csep, be-
 csep, jár (mint a' szél
 ablakon átal); köborol,
 ide 's tova jár, ková-
 lyog (t. i. repülve); kö-
 borol, kalamol; ide 's
 tova jár-kei. —, vh. rh.
 kel; sodródik, surlódik,
 ér (falhoz st.); bakzik,
 koslat; ivik.

Streifen, das; simitás, si-
 mogatás; czirógatás; ki-
 letörlés; köborlás, kó-
 válygás.

Streichfeuer, das; elcsapó
 láng.

Streichfisch, der; ivóhal.

Streichgarn, **Streichnetz**, das;
 huzóháló; szák.

Streichholz, das; csapófa.

Streichharfen, der; ivó-
 ponty.

Streichhufe, der; turósajt.

Streichkraut, das; fogas re-
 zeda.

Streichlinie, die; védvonal.

Streichmaß, das; szegletmér-
 ték.

Streichmesser, das; kenőkes;
 lapocza, (faszknél).

Streichmohel, der, l. **Streich-**
maß.

Streichnadel, l. **Probirna-**
del.

Streichriemen, der; fonószj,
 borotvafeű.

Streichstein, l. **Probirstein**.

Streichvogel, l. **Zugvogel**.

Streichzeit, die; bakzás' ide-
 je; madárköltözés' ideje.

Streif, **Streifen**, der; csa-
 pás, fordulás, (hirtelen
 tett rövid út); hoz-

szas 's keskeny darab, (p.
 o. papiros st.); csik, (vász-
 non st.).

Streifen, das; csikocsk.

Streifen, cs. csikol, me-
 csikol, ávól; hőret e-
 gézshon-lehúzza v. le-
 nyúzza (nyúlnak st.);
 le-, megfoszt; horzsol,
 surol, sodor. —, k. szá-
 guldos, portás, ide 's
 tova jár; horzsolódik, sur-
 lódik; közelít, közel jár
 (áruláshoz, rágalomhoz st.).

Streiferer, die; portázás,
 száguldozás.

Streiffig, mn. csikos, sa-
 vos.

Streiflagen, das; hajtovadá-
 szat.

Streiffuß, der; horzsoló
 lövés.

Streifwache, die; czirkáló
 őr.

Streifwunde, die; horzolt
 seb.

Streifzug, der; száguldozás.

Streit, der; perlekedés, csi-
 vódás (p. o. szóval); vi-
 táz; villongás, csata: tu-
 sakodás (p. o. indulat el-
 len).

Streitart, die; vivó bárd.

Streitbar, mn. harcos, ha-
 dakozó, vitész.

Streitbarkeit, die; hadrater-
 mettség, vitészég.

Streiten, k. rh. ví, har-
 csol; viaskodik, tusako-
 dik, hadakozik; perel,
 perlekedik, csivódik, ve-
 tekedik; vitáz; das Streit
 tet wider die gesunde Ver-
 nunft, ez a' józan okos-
 sággal ellenkezik.

Streiter, der; küzdő, tusa-
 kodó.

Streitfrage, die; vitatárgy.

Streithammer, der; csákány.

Streithandschuh, der; küzdő
 keztyű.

Streithengst, der; hadimén.

Streitig, mn. kétséges, per
 alatt lévő; etwas —
 machen, valamit elperleni
 akarni valakitől; über et-
 was — werden, összekap-
 ni valamin.

Streitigkeit, die; perlekedés,
 veszekedés (szóval); eine
 — belegen, eligazítani a'
 pert.

Streitlohn, der; busogány.

Streitpunkt, der; vetélke-
 dés' pontja v. tárgya.

Streitfache, die; perestárgy.

Streitflichter, der; válassz-
 tott bíró.

Streitföhrift, die; vitairat.

Streitfuch, die; vitadűh.

Streitfuchtig, mn. rigolyás,
 veszekedő.

Streitübung, die; vetélke-
 dés.

Streitwagen, der; küzdősze-
 kér.

Strenge, mn. szigorú, ke-
 mény; szoros, pontos,
 sanyar, (alma st.); erős,
 nagy, (hideg st.). —,
 ih. szigorúan, keményen;
 szorosan.

Strenge, die; szigorúság,
 keménység.

Strengel, der; nátha; bi-
 gecsi baktopp.

Strengföhriftig, mn. nehezen
 olvadó.

Streut, die; alom, marhák
 alá vetett szalma; szal-
 mából vetett ág.

Streubühne, die; porzótar-
 tó.

Streuen, cs. hint, szór.

Streugabel, die; szalmavil-
 la.

Streusand, der; porzó.

Streuftroh, das; alom, alom-
szalma.
Strich, der; húzás, (nyirety-
tyűvel); vonal, vonás,
(ecsattel st.); csik; da-
rabföld; út, járás; folt,
falka (madár); einen —
durch die Rechnungen ma-
chen, valaki' reményét v.
szándékát semmivé tenni;
in einem Striche Weg, egy
huvomban.
Strichschar, das; vonalka.
Strichpunkt, der, l. Strich-
folon.
Strichregen, der; párázás
eső.
Strichvogel, l. Zugvogel.
Strichweise, ih. párázáson,
párástánként; szakonként.
Strichjann, der; vesszőkeri-
tés.
Strid, der; kötél; madsag,
szineg; tör, hurok.
Stridbeutel, der; kötőer-
szény.
Stridchen, das; kötélek, kö-
telcsaka.
Striden, cs. és k. tüvel köt
(bariansyát st.).
Striden, das; kötés.
Strider, der; kötő.
Striderei, die, **Stridwerk**,
das; kötés, kötött mun-
ka.
Striderlohn, der; kötésbér.
Stridgarn, das; kötőcsérna
v. fonál.
Stridhol, das, l. **Strid-
scheide**.
Stridleiter, die; kötéllé-
ra.
Stridnadel, die; kötőű.
Stridschaukel, die; kötélin-
ta, hirtató.
Stridscheibe, die; kötőtok.
Stridschule, die; kötőiskola.
Stridstod, der; öreg kötő-
ű.

Stridwalze, die; kötőhén-
ger.
Stridwert, das; kötött mun-
ka; kötelek, kötelzet.
Stridzeug, das; kötés; kö-
tő szerek.
Striefe, l. **Streif**.
Striegel, die; vakaró, ló-
vakaró.
Striegeln, cs. vakar, meg-
vakar (lovat); lehord (va-
lakit).
Strieme, die; csik, sáv,
(veréstől); sebhely.
Striemig, mn. csikos, sá-
vos.
Strikel, der; vetelőszem-
lye.
Strippe, die; csizmafűl.
Strohstaub, die; borzas ga-
lamb.
Stroh, das; szalma.
Stroharbeit, die; szalma-
mív.
Stroharbeiter, der; szalma-
míves.
Strohband, **Strohseil**, das;
szalmakötél.
Strohblume, die; vasvirág;
sárga gyopár.
Strohboden, der; szalmapad-
lás.
Strohbund, der; kötet v. kö-
telszalma.
Strohbüding, der; szalma-
ba-takart füstölt hering.
Strohbutter, die; téli irós-
vaj.
Strohfuß, das; szűpfödél,
szalmafödél.
Strohdecke, die; szalmataka-
ró; szalmakárpit.
Strohbeder, der; szűposó.
Strochern, mn. szalma, szal-
mából való.
Strohfeder, die; szalmasző-
vőnek.
Strohfarbe, die; szalma-
szín.

Strohfarben, **Strohseil**, mn.
'szalmaszínű, szalmaszínű.
Strohfener, das; szalmatűz.
Strohfutter, das; szalmata-
karmány.
Strohhalim, der; szalmaszár,
szalmaszál.
Strohhäudler, der; szalma-
áros.
Strohhut, der; szalmaka-
lap.
Strohhütte, die; szalmavityi-
lő, szalmakunyhó.
Strohlunter, der; falusi v.
kurta nemes.
Strohlopf, der; korpafejű.
Strohlof, der; szalmako-
sár.
Strohtranz, der; szalmako-
szorú.
Strohlager, das; alom.
Strohlatte, die; szűplécz.
Strohmagazin, das; szalma-
pajta.
Strohmann, der; szalma-
váz.
Strohmätze, die; szalmaso-
nat.
Strohmatk, der; szalmatrá-
gys.
Strohpad, der; szalmaszék.
Strohputz, der; szalmaszék.
Strohseiler, der; szalmatá-
nyér.
Strohwaare, die; szalma-
áru.
Strohwich, der; szalmacsu-
tak.
Strohwitte, die; asszony
(kinek férje távol van).
Strohwittwer, der; férj, (ki-
nek neje távol van).
Strom, der; folyam, folyó-
viz; víz' folyása.
Stromab, ih. víz' menté-
ben.
Stromauf, ih. víz' ellené-
be.
Stromen, k. foly; árad.

Sträubling, der; apró he-
ring.
Stromweise, ih. pataként,
árként.
Strophe, die; versszak.
Strophen, k. duzzad, felduz-
zad.
Strophenb; mn. felduzzadt.
Strudel, der; örvény; ré-
tes.
Strudeln, k. örvénylik, ör-
vény módra tekereg; forr,
huzog.
Strumpf, der; harisnya, kap-
csa; derék, (fád).
Strumpfbau, das; harisnya-
kötő, harisnyaszálag.
Strumpfbrett, das; harisnya-
kapta, harisnyasám.
Strumpffabrik, die; haris-
nyagyár.
Strumpffabrikant, der; ha-
risnyagyáros.
Strumpffüßer, der; harisnya-
foltosó.
Strumpffüßler, der; haris-
nyásáros.
Strumpfmannufaktur, die; ha-
risnyaműház.
Strumpffüßler, der; haris-
nyakötő.
Strumpfwirker, l. Strumpf-
fabrikant.
Strumpfwirkererei, Strumpf-
wirkerkunst, die; harisnya-
szöves.
Strumpfwirkerstuhl, der; ha-
risnyaszövőszék.
Strunk, der; torzsa esi-
ma, kocsony, (káposz-
tás st.); tönk; (gombák-
nál).
Struppe, der; talpalló.
Struppe, l. Naufe, Strip-
pe.
Struppig, l. Straubig.
Stückchen, das; szobácska;
(mérték' neme).
Stube, die; szoba.

Stubenarrest, der; házi fog-
ság.
Stubenbursch, Stubengefell,
der; szobatárs, laktárs.
Stubengefährte, der; szoba-
tudós.
Stubenheizer, der; szobafü-
tő, kályhafűtő.
Stubenherd, der; kandalló.
Stubenhöfer, der; szobahr-
zó, honguggoló.
Stubenkammer, die; szoba-
melletti komra.
Stubennüßchen, das; szoba-
leány.
Stubenofen, der; kályha.
Stubenschlüssel, der; szoba-
kulcs.
Stubenthür, die; szobasajtó.
Stubenühr, die; szobaóra.
Stubenjint, der; szobahér.
Stüber, der; fricska; (réz-
pénz).
Stüd, der; (gipszből 's fe-
hér márványból készült
vakolat; illy vakolathól
készült félig emelt mű-
vek).
Stück, das; darab; vég;
ágy; in Stücke schneiden,
brecsen, fágén, darabokra
vagdalni, tördelni, fűrés-
szelni; ein — Brod,
fűrés, egy darab kenyér,
hús; in einem Stücke fort-
arbeiten, egy huzomban
dolgozni; zeh — Bieh,
tiz darab marha; sechs —
Bücher, hat darab könyv;
ein — Leinwand, egy vég
vászon; musikalische —,
muzikadarab; in diesem
Stücke muß ich ihn leben,
e' részben dicserhetem
ő; von freyen Stücken,
önként; magától.
Stückbett, Stückbettung, Stück-
waß, l. Batterie.
Stückböhner, der; ágyufuró.

Stückchen, das; darabocská.
Stücken, cs. darabol, el-
összedarabol.
Stüldföhre, die; nyíróbólló,
(pénzverőknél).
Stüldfelung, die; darabolás,
(pénzverésnél).
Stücken, cs. eldarabol; öss-
szetold.
Stüldfäß, das; öreg hordó.
Stüldgefäß, das, l. Laffette.
Stüldgefäßer, der; ágyuöntő.
Stüldgießerei, die; ágyuönt-
tész; ágyuöntő műhely.
Stüldgut, das; ágyuvegy.
Stüldkappe, die; ágyusüveg.
Stüldkeller, der, l. Caste-
matte.
Stüldfingel, die; ágyuteke,
ágyugolyó.
Stüldlager, der; ágyutöltő.
Stüldladung, die; ágyutöl-
tés.
Stüldmodell, der és das; ágyu-
minta.
Stüldpatrone, die; ágyutöl-
tés.
Stüldpforte, die; ágyulék,
(hajókon).
Stüldpferd, das; ágyuvonó
ló.
Stüldrichter, der; ágyuirány-
zó.
Stüldflüge, l. Schrotflüge.
Stüldfouß, der; ágyulövés.
Stüldfüß, das; ágyukötél.
Stüldweise, ih. darabon-
ként.
Stüldwerk, das; dirib-
darab, darabok; unser Wis-
sen ist —, ismereteink
tökéletlenek.
Stüldwischer, der; ágyutör-
lő.
Student, der; tanuló, diák.
Studien, t. tanulmányok.
Studiren, cs. és k. tanul;
ügyekezik, iparkodik; gon-
dolkozik, elmélkedik.

Studierlampe, die; olvasó lámpa.
Studirstube, die, Studirzimmer, das; tanulószoba.
Stufe, die; lépcső, grádics; polc, fok; érczrög.
Stufen, cs. darabol (kővet, érczet a' bányákban).
Stufenweise, ih. lépcsőnként, fokoként, grádicsoként.
Stuhl, der; szék; szövészek; stól; swiffen zwen Stühle seben, két szék közé ülni, két dolog közül egyiket sem nyerni el; jemanden den — vor die Thüre seben, kiadni valakin; zu Stuhle gehen, székségére menni.
Stuhlarm, der; székkar.
Stuhlbein, das; székláb.
Stuhlfestler, der; széksfonó.
Stuhlgeld, das; székbér.
Stuhlfappe, die; székborték.
Stuhlfissen, das; székvánkos.
Stuhllehne, die; székhát.
Stuhlmaßer, der; széksaináló.
Stuhlpolster, das; székpárna.
Stuhlschlitten, l. Stöhschlitten.
Stuhlweissenburg, das; Székes-Fehérvár (város).
Stuhlsüpfchen, das; alcsp, (orvosudományban).
Stuhlschwanz, der; székeröltetés.
Stulpe, Stülpe, die; sedő; felhajtott karima, (kalapé).
Stülpen, l. Aufstülpen, Abstülpen.

Stülpnase, die; fitos orr; fitakos, fitosorrá.
Stumm, mn. néma; szótlan, csendes.
Stunne, der és die; néma, (ember).
Stummel, Stümmel, der; tö, gyökér.
Stümmeln, l. Verstümmeln.
Stummheit, die; némaság; hallgatás.
Stümpeln, Stümpern, k. himpellékedik, kontárkodik; auf einem Instrumente —, nyekegtetni, csinoztatni valami hangszert, kintornálni.
Stümpeln, Stümpern, die; himpellerség, kontárság; himpellékedés, kontárkodás.
Stümpel, der; himpellőr, kontár.
Stumpf, Stumpfen, der, l. Stummel.
Stumpf, mn. tompa, (kés, orr stc.); vásott, (fog); buta, nehéz, tompa, (elme); roskadt; — machen die Zähne, elvászolni a' fogat; er ist alt und —, vén és roskadt ő.
Stumpfen, cs. tompít, megtoptít, csonkít.
Stumpfnase, die; tompa orr, pisse orr.
Stumpfnasig, mn. pisseorrú.
Stumpfschwanz, der; kusza.
Stumpfschwanzig, mn. kurtarfarkú, kusza.
Stumpfsinn, der; buta ész.
Stumpfsinnig, mn. buta, nehézfejű.
Stumpfschwerden, das; fogvasulás.
Stumpfschwanzig, mn. tompaszögletű.

Stündchen, das; órácska, kis óra.
Stunde, die; óra, órányi; idő; locska, óra; idő; in einer —, egy óra múlva, egy óra alatt; — halten v. geben, órát tartani valakivel, tanítani valakit.
Stundenglas, das; homokóra.
Stundenreis, Stundenreiz, der; órákór.
Stundenlang, mn. és ih. óráig tartó, órányi; óráig.
Stundenrad, das; órake-rék.
Stundenting, der; óralap-kór.
Stundentuffer, der; órákiáltó.
Stundensäule, die; mérföldmutató, mérföldoszlop.
Stundenschlag, l. Stodenschlag.
Studentafel, die; óratabla.
Studentenweise, ih. óránként, minden órában.
Stundenzeiger, der; óramutató.
Stündlich, mn. és ih. óránként, óránkénti; óránként, minden órán.
Sturm, der; vész, szélvész, vihar, forgószél; rohanás; zenobona; ostrom; — läuten, félre verni a' harangot; mit — erobern, ostrommal venni meg (várat, várost).
Sturmballen, Sturmboß, der, Sturmwalze, die; saltörökös.
Sturmbrött, das; ostromdeszka.
Sturmbrücke, die; ostromhíd.
Sturmdach, das; ostromföld.

- Sturm-*Ege*, die; ostrombora.
- Stürmen, k. dühödik, dühösködik, zajog, szjlik; rohan. —, cs. vi, ostromol; rombol; megrohan.
- Stürmer, der; vivó, ostromló.
- Sturmfaß, l. Feuerfaß.
- Sturmfiß, der; orkadelfin.
- Sturmgatter, l. Fallgatter.
- Sturmglöde, die; tűzharang; vézharang.
- Sturmhaften, der; tűzcsáklya.
- Sturmhaube, die; sisak.
- Sturmhut, der; sisak; sisakvirág.
- Stürmiß, mn. viharos, szélvész; zajos.
- Sturmfranz, der; tűzkosorú.
- Sturmfronte, die; ostromkorona.
- Sturmfuß, l. Sturmfaß.
- Sturmfüßer, der; vivó, ostromló.
- Sturmleiter, die; ostromlajtörja; tűzlétra.
- Sturmmebe, die; vézcsütlő.
- Sturmpfaß, der; ostromkaró.
- Sturmreif, der; tűzabroncs.
- Sturmfaß, der; ostromzák.
- Sturmfegei, das; viharvitorla.
- Sturmbogel, der; hojsza, vézmadár.
- Sturmwetter, das; fergeteg, zivatar.
- Sturmwind, der; vihar, szélvész.
- Sturz, der; rohanás, omlás; szerencsétlenség; bukás; elesés; buktató, (bányában).
- Stürze, die; sedő; buktató.
- Stürzel, Stürzel, der; tuskó, tőke.
- Stürzen, cs. buktat, lebuktat, letaszít; leborít; megbuktat; ugarol. —, k. rohan, lerohan; lezuhan; lebukik; bedől, berohan, bezuhan; vom Pferde —, a' löröl lecsani; mit dem Pferde —, lovával elbukni. —, vh. ugrik, leugrik (vizbe st.).
- Stürzarten, der; taliga v. targonca, (kiürítésre lefelé fordítható).
- Stute, die; kanca.
- Stutenfohlen, Stutenfüllen, das; kanczacikó.
- Stutenmeister, der; ménemester.
- Stuterei, die; ménés.
- Stutereifucht, der; ménészolja, csikós.
- Stuß, der; kurta, vágott; rövid puaka; forgó, tollbokréta.
- Stußarmel, der; kurta új, (jüé st.).
- Stußbalken, der; gyámgerenda.
- Stußbart, der; nyirett bajusz.
- Stußbüchse, die; rövid puaka.
- Stüße, die; dúca, támasz; gyámol.
- Stußen, cs. kurtit, elvág, elnyir; die Haare —, haját rövide nyírni. —, k. meghökken; nyalkalkodik, pompáz (valami könnyében); öklel, dőf (mint a' kos).
- Stützen, cs. megtámaszt, támogat (házat, fát st.); támaszkodik (-ra, re);
- dől (-ra, -re); bízik (-ban, -ben).
- Stüber, der; *pipersós*, nyalka legény.
- Stübglaß, das; csonka pohár.
- Stüßig, mn. hökkenő; — werden, meghökkeni.
- Stußrohr, das; vágottfűlk.
- Stußserride, die; kurta paróka.
- Stußrohr, das; kurtacső.
- Stußschwanz, der; kurtafarkú.
- Stußuhr, die; ültöső-asztali óra.
- Styl, der; stylus, írásmód; időszámítás.
- Stylifiren, cs. folteaz, stylluba vesz.
- Stylif, der; styllusértő.
- Subalternen, l. altisztek, alsóbb tisztviselők.
- Subdiacanus, l. Unterdiacanus.
- Subject, das; alapszó; egyen, alany, személy. —, der; segéd.
- Sublimat, das; felszállított.
- Sublimiren, cs. tisztál.
- Subsribent, der; aláíró.
- Subscribiren, l. Unterschreiben, Unterschreiben.
- Subsidien, l. Hülfsgelder.
- Substanz, die; állomány.
- Substitut, der; helyettes.
- Subtil, l. Dünne, fein, Bart.
- Subtrahiren, cs. kivon.
- Subtraction, die; kivonás, számkivonás.
- Succession, l. Folge, Erbfolge.
- Successionsfähig, mn. örökösödhető.
- Successionskrieg, der; örökösödési háború.
- Suche, die; keresés; csapás, saaglálás, vizslatás.

Eufelszen, das; *Eufass*, kém-
 vessző.
 Eufen, cs. keres; ügyeke-
 zik, akar; er szót dich ba-
 hin zu bringen, das sc.;
 arra akar vinni, hogy sc.;
 etwas zu hindern —, ü-
 gyekezni valamit megak-
 dályozni.
 Eufen, das; keresés.
 Eufher, der; kereső.
 Eufht, die; kórság.
 Euf, der; forrás; egy fő-
 zet (p. o. sör); das Waf-
 ser fiedet in einem Euf-
 de fott, egy huzomban
 forr a viz.
 Euf, der, Eufden; dél.
 Eufamerika, das; Délame-
 rika.
 Eufel, der; pocsólya, pos-
 vány, tócsa.
 Eufelbuch, das; szennyes-
 könyv (kalmároknál).
 Eufeten, die; mázolás.
 Eufelig, mn. piszkos, ma-
 szatos.
 Eufelfoch, der; csömörfőző.
 Eufeln, cs. és k. mázól; ma-
 szatol; kotyvaszt.
 Euferbrelte, die; déli szé-
 lesség.
 Eufindien, das; Délindia.
 Eufland, das; Délföld, (tar-
 tomány).
 Eufländer, der; délvidéki,
 déli.
 Eufler, der; mázoló; ronda.
 Euflich, mn. és ih. déli;
 délre, délnek.
 Euflicht, das; déli fény.
 Eufost, der; délkelet.
 Eufopf, der; délsark.
 Eufset, die; délitenger, cse-
 nes tenger.
 Eufseite, die; déli oldal.
 Eufwärts, ih. délnek, dél-
 re, délfelé.
 Eufwest, der; délnyugat.

Eufwind, der; alszél; déli
 szél.
 Eufhnen, Eufhnpfer, l. Ver-
 fhnen, Verfhnpfer.
 Eufte, die; ár, varga-ár; l.
 Eufache.
 Eufen, Eufen, cs. és k. pisz-
 kol, bepiszkol, mocskol,
 hemocskol; piszmog, pisz-
 málkodik; fetreng.
 Eufache, die; fertő, mo-
 csár, pocsólya.
 Euftan, der; szultán.
 Euftanblume, die; péz-
 macsükküllő, veres v. fe-
 hér pézma.
 Eufte, Eufte, die; kocso-
 nya; aludt lé, oltott lé;
 nyalósó, (tehénnek sc.);
 sőnyalató.
 Eufuch, der; eczetszömör-
 ce, eczeta.
 Eufumarich, mn. és ih. ősz-
 szes; őszesen.
 Eufumme, die; summa, ősz,
 őszveg, őszesség.
 Eufummen, l. Eufumiren.
 Eufummen, l. Eufumfen.
 Eufumiren, cs. summáz, ősz-
 szesd (számot).
 Eufumiren, das; summázás,
 összeadás.
 Eufupf, der; mocsár, pos-
 vány.
 Eufupfandern, der; vízi pé-
 szécs.
 Eufupfbaldrian, der; kétla-
 ki gyökönke.
 Eufupfbinsfe, die; árvaká-
 ka.
 Eufupfbirfel, die; réti bo-
 gács.
 Eufupfheide, die; gombos
 hanga.
 Eufupfheldere, die; ham-
 vas afonya.
 Eufupfig, mn. mocsáros, pos-
 ványos.
 Eufupffet, l. Eufberffet.

Eufupfvoegel, der; gázló v.
 görlábu madár.
 Eufupfweidich, der; deré-
 cze.
 Eufusen, k. dong, bong.
 Eufusen, das; dongás, bou-
 gás.
 Eufund, der; tengerszoros.
 Eufunde, die; bűn; véték.
 Eufundenfall, der; bűnbeesés,
 bűnbukás.
 Eufundenlast, die; bűnteher.
 Eufundenregister, das; bűnro-
 vás.
 Eufundenfchaf, der; bűnbeme-
 rülés.
 Eufundenfchuld, die; véték-
 súly, vétékesség.
 Eufudentilger, der; bűnirtó.
 Eufundenvoll, mn. bűnrela-
 kott, bűnös.
 Eufunder, der; bűnös, vét-
 kező.
 Eufundfuth, die; vízözön.
 Eufunhaft, Eufundig, mn. bű-
 nös, vétkes.
 Eufundig, k. vétkezik, bűnt
 celekszik; an Gott —,
 isten ellen véteni.
 Eufundlich, mn. és ih. bűnös,
 vétkes; bűnösen, vétke-
 sen.
 Eufundfchfeit, die; bűnösség,
 vétékesség.
 Eufundfchper, das; véraldo-
 zat.
 Eufuperfein, l. Heberfein.
 Eufuperintendent, Eufuperinten-
 dent, der; püspök.
 Eufuperior, der; felügyelő,
 főtiszt.
 Eufuperflug, mn. szerfölött
 okos.
 Eufupphen, das; levecke.
 Eufuppe, die; leves.
 Eufuppenbffel, der; levocse-
 kanál.
 Eufuppenfchffel, die, Eufup-
 pennapf, der; levocsestál.

Suppenteller, der; leveses-tányér.
 Suppentafel, die; levesesasztal.
 Supplement, das, l. Nachtrag, Zusatz, Ergänzung.
 Suppliciren, k. és cs. kér. könyörög (valamiért).
 Supplik, die; kérelem, folyamodás.
 Supplikant, der; folyamodó, esedező.
 Süsken, das; Zsuzsika, (név).
 Süß, mn. édes.
 Süßkapsel, der; mézalma.
 Süße, die; *ed*, édesség.
 Süßkehl, die; édelgés.
 Süßeln, k. édeleg, édeskedik.
 Süßen, cs. és k. édesít; édesül.
 Süßholz, das; higvirics, édesgyökér.
 Süßigkeit, die; édesség; édeskedés.

Süßkirche, die; édes cseresznye.
 Süßler, der; takarmánybalta-czim.
 Süßlich, mn. édeses, édeskés.
 Süßling, der; édelgő; szerelmes.
 Süßle, die; szótág.
 Süßlenfuß, der; láb, (prosodiában).
 Süßlenmak, das; szótágmérték.
 Süßlenstecher, der; szórszálhasogató.
 Süßlich, mn. szótágos.
 Süßph, der, Süßphide, die; légtünde, (mythológiában).
 Süßbol, Symbolum, das; jelkép.
 Süßbolich, mn. jelképi.
 Süßmetre, die; részarány, méregyen.
 Süßmetrisch, mn. részarányos, méregyenes.

Sympatetisch, mn. rokon-szenvel, rokonérzetű.
 Sympathie, die; rokon-szen-rokonérzet.
 Sympathistren, k. együtt érez.
 Symphonie, die; symphonis.
 Symptom, das; jelenség; körjel.
 Synagoge, die; zsinagóga.
 Synod, der, Synode, die; zsinat, egyházgyűlés.
 Synonim, das; hasonértelmű.
 Syntax, die; szókötés.
 Syrien, das; Syria, (tartomány).
 Syrisch, mn. syriai.
 Syrop, Syrup, der; *szörp*.
 System, das; rendszer.
 Systematisch, mn. és ih. rendszeres; rendszeresen.
 Systematistren, cs. rendszeresít.
 Systematistrit, mn. rendszeresített.

E.

E, das; T, (20-dik betű a' német abc-ben).
 Tabak, der; dohány; tobák, pordohány, burnót.
 Tabakcollegium, das, Tabakgesellschaft, die; dohányos társaság.
 Tabakdose, die; burnótszelence, tobákmillye.
 Tabaksfah, das; dohányos-hordó.
 Tabaksgewürz, der; dohány-szag.

Tabakshandel, der; dohány-kereskedés.
 Tabakshändler, der; dohány-kereskedő.
 Tabakslauer, der; dohány-rágó.
 Tabaksladen, der; dohányos-bolt.
 Tabakspfeife, die; pipa.
 Tabakspflanze, die; dohány.
 Tabakspflanzet, der; dohány-termesztő.

Tabakspflanzung, die; dohány-termesztés.
 Tabakrauch, der; dohányfüst.
 Tabakraucher, der; dohányos, pipás.
 Tabakraucher, l. Pfeifenraucher.
 Tabakschmaucher, der; nagy-pipás, pöfékelő.
 Tabakshaupter, der; tobákoló szipákoló.
 Tabakspinner, der; dohány-göngyölgető.

Tafelspinneren, die; do-
hánygöngyölgetés.
Tafelsstube, die; dohányzó-
szoba.
Tabelle, die; dobancs, (hal).
Tabelleisch, mn. és ih. ta-
bellás; tabellásan.
Tabelle, die; tabella, mu-
tatótábla.
Tafelnapel, das; szentség-
ház; menyeszet.
Tafelut, das; deszkázat.
Tafelutur, die; betűs hang-
jelölés.
Tafelutfrömer, der; háza-
ló kalmár.
Tact, der; időmérték, ta-
ctus; (muzsikában).
Tactfest, mn. tactustartó.
Tactführer, der; tactusadó.
Tactif, l. Tactif.
Tactmäßig, mn. és tactus-
szeres; tactus szerint.
Tactirich, der; tactusvo-
nás.
Tafel, der; ócsárlás, beca-
mérés; gáncsolás; kiseb-
bítés; gáncs.
Tafelhaft, mn. és ih. hi-
bás; hibásan.
Tafeln, ca. ócsárol, beca-
métel; kisebbít, fedd.
Tafelnwerth, Tafelnwür-
dig, mn. hibás, feddendő.
Tafelucht, die; gáncosko-
dás.
Tafelüchtig, mn. becsmérlő,
gáncoskodó.
Tafel, der; ócsárló, gán-
csoló.
Tafel, die; tábla; asztal,
ebédlő asztal; die — des-
ten, asztalt teríteni; nach
der —, asztal után; gute
— führen, jó asztalt tar-
tani; jemandem zur —
sichem, valakit ebédre, v.
vacsorára hívni.
Tafelbier, das; asztali ser.

Tafelchen, das; táblácska.
Tafelbeset, der; asztalteri-
tő.
Tafelblemer, der; asztali szol-
ga.
Tafelgelber, l. asztalpenz.
Tafelgeschirr, das; asztali
edény.
Tafelglas, das; asztali ü-
veg.
Tafelgut, das; koronajó-
szág.
Tafelmuß, die; asztali mu-
zsika.
Tafeln, k. asztalt tart, la-
kozik.
Tafeln, ca. pallós, desz-
káz, deszkával kirak, ki-
megpallós.
Tafelrunde, die; kerek asztal.
Tafelschēbe, die; üvegtáb-
la.
Tafelschēfer, der; számpa-
la.
Tafelschēiber, der; palasze-
lő; főszabólegény.
Tafelservice, das; asztali ké-
szület.
Tafelstuch, das; abross.
Tafelstwert, das; deszkázat,
padlózat.
Tafelzeug, das; asztali kő-
szület.
Tafelzimmer, das; ebédlő-
szoba, ebédlő.
Tafel, Tafel, der; tafota.
Tafeten, Tafeten, mn. ta-
fota, tafotából való.
Tag, der; nap, nappal; es
ist —, reggel van; es
ist heller, lichter —, vi-
lágos nappal van; mit
Anbruch des Tages, vi-
radaktor; den — vorher,
előtte való nap; in un-
sern Tagen, a' mi időnk-
ben; es wird —, virad;
das liegt am Tage, vi-

lágos, nem szenved két-
séget; an den — kommen,
napfényre jöni; in den
— hinein, gond nélkül.
Tagarbeit, die; napszám,
napi munka; nappali mun-
ka.
Tagblind, mn. nappali vak.
Tagblindheit, die; nappali
vakág.
Tagbuch, das; napló, nap-
könyv, naplókönyv.
Tagelieb, der; korbel, idő-
vesztegető.
Tagediens, der, Tagefrohne,
die; egy napi robot.
Tagelaster, der; pillangó.
Tagerist, die; határnap.
Tagelichte, die; szemvidf-
tó szálkacsék, szemfű.
Tagelitte, die; sárka siliom.
Tageloch, das; padlásablak.
Tagelohn, der; napszám, na-
pi bér.
Tagemahd, die; napszám,
egymehervágó rét.
Tagen, sz-n. virad, nap-
pallik.
Tagereise, die; egy napi út
. v. járóföld.
Tagesagung, die; országgyü-
lés, (Schweizban).
Tageshöhe, die; bányásznap-
szám.
Tageslänge, die; naphossz.
Tageslicht, das; napvilág.
Tageshnung, die; napi
rend.
Tageszeit, die; nappal, nap-
pali idő.
Tagewogel, der; pillangó.
Tagewache, die; nappali őr.
Tagewächter, der; napban vá-
logató, (babonából).
Tageweile, ih. napszámra,
naponként.
Tagewort, das; napszám,
napi munka.

Tagezettel, der; napi tudósiás.

Tagezettel, der; napkör, napabroncs.

Täglic, mn. és. ih. naponként; naponként.

Tagebücher, der; napaszámó.

Tagebüchlein, das; kérezt.

Tage und Nacht, das; orvosiállás, fogolyfű; két-üstökű hintor.

Tafel, Tafelweert, das; házőkötelek.

Taftif, die; habitudomány.

Taftiter, der; hadtudó.

Tafel, der; bokáig érő ruha.

Talent, das; talentom, tehetség, adomány, (lélek); pénz'neme a régieknél.

Talg, der; faggyu, faggyú.

Talgbaum, der; faggyufa.

Talgen, ca. k. megfagygyúz.

Talglig, mn. faggyas.

Talglidit, das; faggyugyertya.

Talglithe, die; faggyuszűrő.

Talgtreffer, t. faggyutöpörtő.

Talgtreffer, der; faggyutölcsér.

Talismiann, der; talizmán.

Talk, Talkstein, der; talkó.

Talmsud, der; talmsúd, (új-szidő hittörvény).

Tamarinde, die; tamarind.

Tamarindenbaum, der; tamarindfa.

Tamariske, die, Tamarisfenbaum, der; tamarin, tamarik.

Tambour, l. Trommelschläger.

Tand, der; enyel, enyel-

gés; báb; haszontalanság; tarattyú.

Tändelen, die; enyelgés.

Tändelhaft, Tändelig, mn. enyelgés.

Tändeln, k. enyeleg.

Tändler, der; enyelgő, tréfás; zsibvásáros, zsibáros.

Tange, die; toboz.

Tangel, die; árlevél, tállevél.

Tangelholz, das; tállevélfa.

Tangente, die; ütőke, (szongorában); érintő, (mér tudományban).

Tanne, die, Tannenbaum, der; jegenyefenyő, fenyőfa.

Tanne, Tannen, mn. fenyő, fenyőből való.

Tannenbusch, der; fenyőpinty.

Tannenhain, der; fenyves.

Tannenharz, das; fenyőgyanta.

Tannenholz, das; fenyőfa.

Tannenmeise, die; fenyőcsinke.

Tannenpalme, die; fenyőpálma.

Tannenwald, der; fenyves, fenyűerdő.

Tannzapfen, der; fenyűto-

boz.

Tante, die; nagynéne, anyanén.

Tanz, der; tánc; einen — machen, egyet táncolni.

Tanzbär, der; táncos medve.

Tanzboden, Tanzplatz, Tanzsaal, der; táncsterem.

Tanzchen, das; táncocaka.

Tanzen, k. és cs. táncsol.

Tänzer, der; táncos.

Tanzgesellschaft, die; tánc-

társaság, bál.

Tanzkunst, die; tánczmes-

terség.

Tanzmeister, der; tánczmeister.

Tanzsörkt, der; tánczslópis.

Tanzschuh, der; tánczroló czipő.

Tanzschule, die; tánczóra, tánczlecke.

Tanzzeiönung, die; tánczrajzolat.

Tapet, das; etwas auf das — bringen, valamit előhozni, szőnyegre hozni; auf das. — kommen, előfordulni v. szőnyegre kerülőni.

Tapete, die; kárpit, szőnyeg.

Tapetenfabrik, die; szőnyeggyár.

Tapetenhändler, der; szőnyegkereskedés.

Tapetenhändler, der; szőnyegkereskedő, szőnyegáros.

Tapetenmacher, Tapetenwichter, der; szőnyegszövő.

Tapetennagel, der; szőnyegszeg.

Tapetenpapier, das; szőnyegpapiros.

Tapetenstür, die; szőnyegajtó.

Tapetieren, cs. kárpitoz, he-

kárpitoz, szőnyeggel bevon; bevon (párnaszékot selyemmel st.).

Tapetierer, der; kárpitos.

Tapetierung, die; kárpitozás; kárpitozat.

Tapfer, mn. és. ih. vitéz, bátor; bátran, vitézkül.

Tapferkeit, die; vitézség, bátoraság.

Tappe, die, l. Tabe.

Tappen, k. tapint.

Täppel, mn. és. ih. bárdolatlan; bárdolatlanul.

Tappt, der; legyintés, pof.

Tara, die; tara v. edényterhvesztés, (kalmíroknál).
 Tarant, der; kék likagyan.
 Tarantel, die; torontálpók.
 Tariff, der; mutatótábla, lejtrom; árszabás, árjegyzék.
 Tarten, cs. lehúzza a' tarát v. edény' terhét a' portékából.
 Tarof, das; tarok.
 Tarofiren, k. és cs. tarokoz.
 Taroffarte, die; tarokkártya.
 Taroffpiel, das; tarokjáték.
 Tartane, die; (hajósfaj).
 Tartar, Tartar, der; tatár.
 Tartaren, die; Tatórorság.
 Tartarisch, mn. és ih. tatár, tatáros; tatárul, tatárossan.
 Tartarus, der; tartarus, pokol, (mythológiában).
 Tartisch, die; (régí paizs-faj).
 Tartiffel, l. Kartoffel és Triffel.
 Táschén, das; zsebecske.
 Tásche die; zseb; zaccsó.
 Táschefraut, das; tarsóka.
 Táschenbuch, das; zsebkönyv.
 Táschenformat, das; zsebrés, (könyvnyomatónál).
 Táschengeld, das; zsebpénz.
 Táschengüter, der; zsebelli láncsó.
 Táschenkalender, der; zsebkalendárium.
 Táschenkraut, das; pászortársóka, szükés.
 Táschenkrebs, der; ollótlan rák.
 Táschenkunst, die; vízemelő gépegy, (hydraulicában).
 Táschenmesser, das; zsebkés, kicsak.

Taschenspiegel, der; zsebtükör.
 Taschenspiel, das; szemfényvesztés.
 Taschenspieler, die; szemfényvesztés.
 Taschenuhr, die; zsebóra.
 Táschner, der; bóröndös.
 Tasse, die; csésze, finzsza.
 Táschen, das; csészeszék, finzsászék.
 Tassatur, die; billentyűzet, (songorán).
 Tasse, die; billentyű.
 Tassen, cs. és k. nyúl (vamlamihoz), megtapint.
 Taster, der; csáp.
 Tatar, Tatarer, l. Tartar, Tartarer.
 Tásche, die, (Tásche); otromba kéz; posz, posz.
 Tásze, die; csésze; bodor, fodor, (ingen zc.); talp, (medvéé zc.).
 Tau, das; kötel, alattság.
 Taub, mn. süket; érzéketlen, (ember, tag); üres, férges, (dió zc.); nem hangzó.
 Täubchen, das; galambocska.
 Taube, die; galamb, tuba.
 Taubenaug, das; galambszem.
 Taubenerbse, die; bokros akász.
 Taubenst, das; galambtojás.
 Taubenstalt, der; héja, kerra; vadgalambászólyv.
 Taubenfarbe, Taubenfarbig, l. Taubenhalsfarbe.
 Taubensfuß, der; galambláb; galambgerely.
 Taubenhalsfarbe, die; galambszin.
 Taubenhalsfarbig, mn. galambszínű.
 Taubenhaut, das; galambos, galambhás.

Taubenerbse, der; földfüstike.
 Taubentraut, das; galambocsa; liszika; kereklevélű gerely.
 Taubenmist, der; galambgáncs.
 Taubeneist, das; galambfészek.
 Taubenschlag, der; galambbűg, galambdúc.
 Taubenscheit, der; galambtizod, galambdézma.
 Taubenschuch, die; galambtevényesztés.
 Tauber, Täuberich, der; himgalamb.
 Taubfisch, l. Krampffisch.
 Taubhafer, der; héla, vadzab; meddő rozsnok.
 Taubheit, die; süketség.
 Täubinn, die; jérczegalamb.
 Taubforn, das; egérárpa; szédülő vadóc.
 Täubling, der; (döb galóczafejnek neve); haragos, (ember).
 Taubneffel, die; kanafaj; fogantott; erdei hunnyász.
 Taubstum, mn. süketnéma.
 Tauben, cs. márt, bemárt; merit, be-, lemerít. —, k. bukik, lebukik (a' vizbe); elbú. —, vh. áldozik, lenyugszik (a' nap).
 Taucher, der; buvár; kakaratna.
 Tauchergans, die; buvár.
 Taucherglöde, die; buvárharang.
 Taucherhuhn, das; triolkakaratna.
 Taucherfing, l. Eispogel.
 Taubeden, das; keresztelődény v. medence.
 Taubfuch, Taufregister, das; keresztelőkönyv.
 Taufbund, der; keresztelési fogadás.

Zaufe, die; keresztség; szentelés, felszentelés, (buzsáé, harangó st.); zur — halten, keresztsíven tartani.
 Zaufen, cs. keresztel, megkeresztel.
 Zaufser, der; keresztelő.
 Zaufgeld, das; keresztelőpénz.
 Zaufhandlung, die; keresztelés.
 Zaufhomb, das; keresztelőruha.
 Zaufing, der; keresztelendő csecsemő.
 Zaufname, der; keresztnev.
 Zaufpathe, l. Pathe, Zaufzeuge.
 Zaufstein, der; keresztelőköv.
 Zaufstein, der, l. Zaufsteu.
 Zauftag, der; keresztelőnap.
 Zaufuch, das; keresztelőkendő.
 Zaufwasser, das; keresztviz.
 Zaufzeuge, der; keresztkozma.
 Zaufzeugnis, das, l. Zaufstein.
 Zaufen, k. alkalmas (ra, ro), ár; nichts —, semmit sem érni.
 Zaufenichts, der; sommirekellő, sommirevaló.
 Zauflich, mn. alkalmas.
 Zaufschickheit, die; alkalmaslét.
 Zaufmel, der; támolgyás, tántorgás; szédülés; mámor; szédítő vadóc.
 Zaufmellig, mn. tántorgó; szédülő; boros.

Zaufmelfäfer, der; vízenkórás, uszó visodró.
 Zaufmellerbel, der; hódító baraboly.
 Zaufmeln, k. tántorog, botorkáz; ingados (cselkeketöiben).
 Zaufsch, der; csere; einen — treffen, megcsereelni.
 Zaufschon, cs. csere, megcsere.
 Zaufschon, cs. és vh. csal, állat, megcsal; áru, el-áru; csalódik.
 Zaufschend, mn. és ih. csalóka; csalva, hamisan.
 Zaufschier, der; csereelő.
 Zaufschindel, der; cserekereskede.
 Zaufschändler, der; cserekalmar.
 Zaufschung, die; csalás, álltatás, ámtás; csalódás.
 Zaufschweise, ih. csereben, csereélve.
 Zaufsch, mn. ezer, esren. —, das; ezer.
 Zaufsch, der: der —! v. Pöb —! wie groß! mi a kő! ejnye! mily nagy! das dich der —, hogy a manó vigyen!
 Zaufschblatt, das; egerfarkú ciczkörö.
 Zaufschderlev, mn. ezerféle.
 Zaufschfach, Zaufschfältig, mn. és ih. ezerszeres; ezerszeresen.
 Zaufschguldenfrant, das; föld-epe.
 Zaufschhorn, das; sima por-czika; piczi mixura.
 Zaufschkünstler, der; ezer-mester.
 Zaufschmahf, ih. ezerszer.
 Zaufschpfündig, mn. ezerfontos.
 Zaufschschöy, Zaufschschöy-schen, das; amaránt, bár-

ling; szászorszép-rükeres; báronytarajfür.
 Zaufschste, mn. ezredik.
 Zaufschweise, ih. ezrenként.
 Zaufschwerk, das; kötelek, (hajón).
 Zauf, Zauf, Zaufbaum, der; tiszafa; ternyősa.
 Zauf, die; becsüár; árszabás.
 Zaufren, cs. árt szab.
 Zaufrierer, der; becsülő, becsü.
 Zaufzung, die; becalás, árszabás.
 Zaufzette, die; taxét.
 Zaufzotlogisch, Zaufzotlich, mn. kézművi, késműtani.
 Zaufzotlogie, die; késműtan.
 Zaufz, der; tó.
 Zaufzbaum, der; tótöltés, tógát.
 Zaufzfel, der, l. Röhre.
 Zaufzfish, der; tavi hal, tóhal.
 Zaufzferelle, die; tavi piszt-rang.
 Zaufzgrüber, der; tóásó.
 Zaufzharpfen, der; tavi ponty.
 Zaufzmeister, der; tómeister.
 Zaufzordnung, die; tórendszabás.
 Zaufzschon, der; tógereblye.
 Zaufzspfen, der; tócsap.
 Zaufz, der; tóasta; kovász; den — anmachen, kovászt tenni; den — gehen lassen, meghagyni kelni a' tóaszt v. kovászt.
 Zaufzigt, Zeigig, mn. tóasztás, kovászos.
 Zaufzmesser, das; tóasztamétélő.
 Zaufzmuße, die; kisteknő, tóasztateknő.
 Zaufzrüden, das; csifras, csöregemetélő, sarkantyú.
 Zaufzscharre, Zeigfrage, die; vakarócs.

Teigbüffel, die; téstástál.
 Telegraph, der; táviró-mű, telegraph.
 Telescop, der; távcső.
 Teller, der; tányér; ein — voll, egy tányérral.
 Tellerföhl, der; hodros mályva.
 Tellerforb, Tellerfing, der; szalmatányér.
 Tellerleder, der; tányérnyaló.
 Tellerneße, die; lapostetejű sipka.
 Telleruch, das; asztalkendő.
 Tellurische, die; tellina; réz-tengerimakk.
 Tempel, der; templom, (régieknél).
 Tempelherr, der; templarius.
 Tempelorden, der; templarinsrend.
 Temperament, das; véralkat.
 Temperatur, die; mérséklet.
 Tempo, das; időmérték, tactus (muzikában, katonáknál).
 Tenafel, der; betűtartó, (szédőknel).
 Tenne, die; szérű.
 Tennenschlägel, der; csép.
 Tenor, der; fennhang, (sérfinál).
 Tenorist, der; fennhangú, (énekes).
 Teppich, der; szőnyeg.
 Termin, der; határidő.
 Terminweise, ih. határidőnként.
 Terpentin, der; terpetin.
 Terrasse, die; terasz.
 Terrine, die, l. Suppenküffel.
 Territorialgerechtigkeit, l. Grundgerechtigkeit, Grundbesitz.

Territorium, das; határ.
 Tertila, die; harmadik iskola v. osztály.
 Tertianfieber, das; harmadnapi hideglelés v. váltóláz.
 Tertie, Terz, die; hangharmad.
 Terzett, das; hármadal.
 Testament, das; végintézet, végrendelés, testamentom.
 Testamentlich, mb. testamentomi, végintézeti.
 Testamentaustrichter, der; végintézeti teljesítő, testamentomi végrehajtó.
 Testamenterbe, der; végrendeleti v. testamentomi örökös.
 Testator, Testirer, der; végintéző, végrendelező, testáló.
 Testiren, k. végrendeletet tesz, hogy végintézetben.
 Teufel, l. Teufel.
 Teufe, l. Tiste.
 Teufel, der; ördög; gehzum —, eredj pokolba; ich will des Teufels sein, az ördög engem vigyen el; er möchte des Teufels werden, majd az ördög elviasi (t. i. mérgehen); ein — von einem Weibe, sátn egy asszony.
 Teufeln, die; ördögösség, ördögesség.
 Teufelisch, Teuffisch, Teufelhaftig, mn. és ih. ördögi; ördögileg, ördögi módra.
 Teufelsabbis, der; csónagyókerű sikkantnyű.
 Teufelsbanner, Teufelsbeschwoerer, der; ördögűző.
 Teufelsbannerei, Teufelsbeschwoerung, die; ördögűzés.

Teufelsbeere, l. Tollbeere.
 Teufelsbrut, die; ördögfej.
 Teufelsdiener, der; ördög' szolgája.
 Teufelsdienst, der; ördög'szolgalás.
 Teufelsdröck, der; búzaszat.
 Teufelsfessel, der; mennykőszekő.
 Teufelswurz, die; katika, két sasakfü.
 Teufsch, l. Deufsch.
 Tert, der; textus; lecke; sönveg; einem den — lesen, letekezni valakit.
 Thal, das; völgy.
 Thälchen, das; völgyecske.
 Thalbewohner, Thalleute, t. völgyi lakók, völgyi népek.
 Thaler, der; tallér.
 Thalgänge, das; lejtő, hegy' lejtője.
 Thal, die; telt, cselekedet; in der —, valósággal, valójában, igazán.
 Thäter, der; tevő, cselekvő.
 Thathandlung, l. Gewaltthatigkeit.
 Thätig, mn. munkás, serény; hathatós. —, ih. munkásan, serényen.
 Thätigkeit, die; munkáság, serénység; hathatóság.
 Thattundig, mn. tudvalévő, nyilvánvaló.
 Thätlich, mn. cselekedeti, cselekedettel való; erőszakos. —, ih. cselekedve; erőszakosan.
 Thätlichkeit, die; cselekvés; erőszakosság.
 Thatfache, die; tény, leteolog, történteolog.
 Thau, der; harmat.
 Thauen, sz-n. harmatos ík.

- harmat esik; olvad, fölénged.
- Zhausig, mn. és ih. harmatos; harmatosan.
- Zhauslag, der; reggeli harmat.
- Zhautropfen, der; harmatcsepp.
- Zhanwetter, das; lágy idő.
- Zhanwind, der; meleg szél.
- Zheater, das; játékszín, színház.
- Zheatralisch, mn. játékszíni, színházi.
- Zhee, der; tea.
- Zheebaum, Zheestrauch, der; thea, theacaeje.
- Zheebüschel, die; theaszelenoze.
- Zheer, der és das; deget, kátrány; földolaj.
- Zheerbüschel, die; kátránytartó.
- Zheeren, cs. degetel, kátrányol.
- Zheerpinsel, der; degetpamacs.
- Zheerquelle, die; földolajér.
- Zheerwasser, das; földolajos víz.
- Zheestaffe, die; theacsésze.
- Zheerwasser, das; theavíz.
- Zheil, der; rész; zum —, részint, részben, részszertint; eines Zheils, részint; meisten Zheils, nagyobb részint; meinst Zheils, részemről; — nebmen v. haben, részessülni, részt venni valamiben; er wird seinen — schon bekommen, majd megkapja a' magáét v. maga részét.
- Zheilbar, mn. osztható, elosztható.
- Zheilbarkeit, die; eloszthatóság.
- Zheilchen, das; részecske.
- Zheifen, cs. oszt, el-, megoszt. —, k. osztozik. —, vb. elvált, eloszlik; meghasonlik.
- Zheifer, der; osztó, elosztó.
- Zheilhaber, der; részvevő, része.
- Zheilhaft, Zheilhaftig, mn. része.
- Zheilnehmung, mn. részvevő, része.
- Zheilnehmung, Zheilnahme, die; részvét, részvétel, részessülés.
- Zheiß, ih. részszertint, részint.
- Zheilung, die; osztás; osztás; elválasztás.
- Zheilungsglied, das; elválasztótag.
- Zheilungsthecht, das; osztályjog, osztószög.
- Zheilungstheichen, das; elválasztójegy.
- Zheilweise, ih. részszertint.
- Zheibald, der; Tibold, (finóv).
- Zheibou, ber; Tivadar, (finóv).
- Zheolog, l. Gottesgelehrte, der.
- Zheologie, die, l. Gottesgelehrsamkeit.
- Zheologisch, mn. hittani, hittudományi.
- Zheoretiker, der; theoreticus.
- Zheoretisch, mn. és ih. theorici; theoriciilag.
- Theorie, die; theoria.
- Zheerial, der; terjék.
- Zheerialfrüher, der; torjékáros.
- Zhermometer, l. Wärmemessser.
- Zheffalien, das; Thessalia, (tartomány).
- Zheffalonich, das; Thessalonika, (város).
- Zheuer, mn. drága; becses; die theure Zeit, a' drága idő. —, ih. drágán; wie — ist das? mi az ára annak? — zu sehen kommen, sokba v. drágába kerülni.
- Zheuer, Zheuerung, Zheure, Zheurung, die; drágaság; drága idő.
- Zhier, das; állat.
- Zhierart, die; állatnem.
- Zhierartig, mn. és ih. állatnemű; állatilag, állatmódra.
- Zhierarzt, der; állatorvos.
- Zhierarzneykunst, die; állatgyógytudomány.
- Zhierarzneyshule, die; állatgyógyiskola.
- Zhierbeschreibung, die; állatleírás.
- Zhierchen, das; állatocsk.
- Zhiergarten, der; vadaskert, állataskert.
- Zhiergesteht, das; állatviszál.
- Zhiergeschichte, l. Zhierbeschreibung.
- Zhiergesteht, das; állatnem.
- Zhierhaut, die; állatbőr.
- Zhierisch, mn. állati; baromi.
- Zhierkreis, der; állatkör.
- Zhiermater, der; állatfész.
- Zhierpfanze, die; állatnövény.
- Zhierreich, das; állatország.
- Zhierprache, die; állatkozó, állathang.
- Zhierverehrung, die; állatimádás.
- Zhierwärter, der; állatőr.
- Zhon, der; agyag.
- Zhonartig, Zhonicht, mn. agyagnemű.

Thonerde, die; agyagföld.
 Thonart, die; agyagnem.
 Thönern, mn. agyag, agyagból való.
 Thongrube, die; agyaggödör.
 Thonig, mn. agyagos.
 Thonfugel, die; agyaggyolyó.
 Thor, ber; esztelen, halgatag.
 Thor, das; kapu.
 Thorflügel, ber; kapuzárny.
 Thorgeld, das; kapupénz.
 Thorglöde, die; kapucsengettyű.
 Thorheit, die; esztelenség, balgatagság.
 Thöricht, mn. és ih. esztelen, balgatag; esztelenül, balgatagul.
 Thornagel, ber; kapuzeg.
 Thorpfosten, Thorsäulen, t. kapuséifa.
 Thorschleifer, ber; kapus.
 Thorschloß, das; kapuzár.
 Thorschlüssel, ber; kapukulcs.
 Thorschluß, ber, Thorsperre, die; kapuzárás.
 Thorschreiber, ber; kapuirtok.
 Thorsube, die; kapuszoba.
 Thorwache, die; kapuőr.
 Thorwörter, ber; kapus, kapunálló.
 Thorweg, ber; kapusikátor, l. Einfahr.
 Thorwall, ber; kapuvám.
 Thracien, das; Thracia, (tartomány).
 Thran, ber; halzsír.
 Thranauge, das; könyező szem.
 Thranfen, das; könyecsepecke.
 Thran, die; köny, könyű, könny; here.
 Thranen, k. könnyez, sir.

Thranenbach, ber; könypatak.
 Thranenflügel, die; könysipoly.
 Thranenfluß, ber; könnyhuladás.
 Thranenfluth, die, Thranenstrom, ber; könnyözön, könnyár.
 Thranengang, ber; könnyemet.
 Thranengefäße, t. könnyedények.
 Thranengefähr, Thranenflügelchen, das, Thranenurne, die; könnyedény.
 Thranengefchwür, l. Augengefchwür.
 Thranengrube, die; könnyárok.
 Thranenteer, Thranenloß, mn. és ih. könnytelen; könnytelenül.
 Thranenpunkt, ber; könnypont.
 Thranensaf, ber; könnytömlő.
 Thranenthal, das; siralom völgye.
 Thranenwall, mn. és ih. könybe lábbadt; könybe lábbadtan.
 Thranenweide, die; szomorfüz.
 Thranfas, das; halzsírhorzó.
 Thranficht, mn. halzsírnemű.
 Thranig, mn. halzsíros.
 Thranionus, die; halzsírtonna.
 Thron, ber; trón, trónus, királyszék, fejdelemszék.
 Thronen, k. országol, uralkodik.
 Thronerbe, ber; koronaörökös.
 Thronfeste, die; uralkodásban következők.

Thronfolger, ber; országlásban következők.
 Thun, cs. és k. rh. teaz, cselekszik, csinál; seine Schutligkeit —, teljesíteni kötelességét; Schaden —, kárt okozni; er hat zu —, dolga, foglalatossága van; einem zu — geben, zu — machen, dolgot adni valakinek; damit habe ich nichts zu —, ahhoz nincs semmi köztöm; was ist zu —? mi tevők legyünk? es ist noch um einen Monat zu —, már csak egy hónap kell rá, v. egy hónap elválasztja már a' dolgot; es ist mir nur um Sie zu —, én csak az úron aggodom; es ist mir sehr darum zu —, das ic., nagyon rajta kell lennem, hogy ic.; es ist ihm nicht um Sie zu —, sondern um ihr Geld, nem a' lyányra tekint ő, hanem pénzére, v. nem azt nézi ő, hanem a' pénzt; wenn es nur darum zu — ist, ha csak az a' baj; es ist um dein Wohl und Weh zu —, a' te egész boldogságod forog itt kérdésben; er thut sehr um seinen Sohn, nagyon kesereg fia' halálán; das laßt sich —, az meglehet, az nem baj; es ist so gut als gethan, annyi mintha már meg volna; das thut nichts zur Sache, az nem tartozik a' dologhoz, v. az nem segít a' dolgon; ich habe zu —, das ich mein Vred verbiere, gondot ad nekem a' kenyérkeresés; bey diesem Handel ist nichts

zu —, ennél az alkunál semmi hasson; er thut, als wüßte er nicht, úgy mutatja, mintha semmit sem tudna; er thut gefehrt, tudóst jászik; seinen Sohn auf die Schule, llmberstát —, hát iskolába, egyetembe adni.

Tzun, das; tett; foglalatosság; magavisélet; das ist meines Thuns nicht, az nem az én dolgom.

Tzunfisch, der; tinnhal.

Tzunfisch, Thulisch, mn. lehotóság; megeshető, könynyű; hasznos.

Tzunfischheit, die; lehotóság, megtehetés.

Tzur, die; ajtó; einem die — weisen, valakit kiigazítani az ajtón; sich nach der — umsehen, ajtót keresni, elakarni illantani; mit der — in das Haus fassen, meggondolatlannul v. durván cselekedni, felelni st.; zwischen — und Angel stehen, két tüz között állni; hinter der — Abschied nehmen, kapufától venni búcsút, útat vesztetni, elillantani; vor seiner — stehen, csak magával gondolni.

Tzurangel, die; ajtószark.

Tzürchen, das; ajtócska.

Tzürflügel, der; ajtószárny.

Tzürfutter, das; ajtóbélés.

Tzürgeßnis, das; ajtópárkány.

Tzürgehende, das; ajtószárfa, ajtófélfá.

Tzürhüter, der; ajtózárló.

Tzürklinke, die; ajtókilincs.

Tzürklopper, der; ajtószorgetyű, ajtókalapaca.

Tzurum, der; torony.

Tzürmchen, das; toronyocská.

Tzürmen, cs. tornyos, sel-tornyos. —, vh. tornyosul, tornyosodik.

Tzürmer, Tzurumwächter, der; toronyőr.

Tzurmeist, die; gyöngybagoly.

Tzurmfalke, der; vércse.

Tzurmfürmig, mn. toronyalakú.

Tzurmfuß, der, Tzurmfraut, das, Tzurmfenst, der; toronyoszál.

Tzurmschwabe, die; lábatlan v. köfali fecske.

Tzurmspize, die; toronyteteje v. csúcsa, l. Spitze.

Tzurmuhr, die; toronyóra.

Tzürpfosten, der; ajtófél, ajtószárfa.

Tzürriegel, der; ajtószár, retessz.

Tzürrring, der; ajtókarika, ajtószorgetyű.

Tzürschloß, das; ajtószár.

Tzürschwelle, die; ajtóküszöb.

Tzürstod, der; ajtószár.

Tzürverkleidung, die; ajtóbellés.

Tzumian, der; demutka; weiber —, kakukdemutka, kakukfi.

Tzumfide, die; fonalfünyög, aranka, feoskefonál.

Tiber, der; Tiberis, (solyam).

Tief, mn. és ih. mély; mélyen; ein tiefer Schnee, nagy v. mély hó; ein tiefes Roth, Blau, sötét vörös, kék; in die tiefe Nocht hinein, késő éjszakaiig; — ins Land gehen, messze bemenni az ország-

ba; seinen Hut — in die Augen brüden, szemére nyomni a kalapot; die Augen liegen ihm — im Kopfe, heeszt szemei vannak; der Schnee liegt —, nagy a hó; — herunter fallen, magáról esni le.

Tiefdenk, mn. mélygondolkodásu, mélyen ható elméjű.

Tiefe, die; mélység; Örvény.

Tiefhammer, der; (kalapács-saj, érczműveseknél).

Tieffinn, der, Tieffinnigkeit, die; mélyelműség.

Tieffinnig, mn. mélyelmű.

Tiegel, der; tégely.

Tiegelchen, das; tégelyocská.

Tiene, die; bodon.

Tiger, der; tigris.

Tigerfuß, das; tigrisbőr.

Tigerfuß, der; tigris láb; tigrisrútpérkátá.

Tigerherz, das; tigrisszív, egyetlen szív.

Tiger, cs. csokol v. farkász (tigrisfoltokra).

Tigerpferd, das; tigrisbőr, tigrisszörű ló; czebra, csikos ló.

Tigerstutze, die; tigrisszörű kanca.

Tigerthier, das, l. Tiger.

Tigerweibchen, das; nőstény tigris.

Tiggar, mn. kiirtható, kivesszhető; megsemmisíthető; eine tiggbare Schuld, kifizethető adósság.

Tigen, cs. megsemmisít, eltöröl, elenyéscst; kiirt, kivesszt; lexirt (adósságot).

Tigung, die; eltörlés, elpusztítás, elenyéscstés, kiirtás.

Tölgungeschein, ber; enyész-
tölevél.
Tinctur, die; festvény.
Tinte, die; tinta; in die
— fommen, rossz dologba
keveredni, rosszul jár-
ni.
Tintenbeere, die; aszmegegy;
varjutóvis-benge; ságyal-
bogyó.
Tintenfaß, das; kalamáris,
tintatartó.
Tintenflüß, Tintenwurm, ber,
Tintenthiër, das; tinta-
féreg; kalmár-tintaféreg.
Tintenflüßche, die; tintásü-
veg.
Tintenfled, ber; tintafolt, tin-
tapecsét.
Tintenfled, ber; tintape-
csét, tintafolt.
Tintenpulver, das; tinta-
por.
Tintenstein, ber; tintakő.
Tintenschüssel, ber; kalamá-
riedugasz.
Tisch, ber; asztal; ber —
des Herrn, úr' asztala v.
vacsorája; den — bey js
manden haben, valakihez
járfni ebédre, vacsorára.
Tischbier, das; asztali sör.
Tischblatt, das; asztaltábla.
Tischchen, das; asztalka.
Tischdecke, die; asztalterítők.
Tischen, k. tálat, ki-, fel-
tálat.
Tischler, l. Tischler.
Tischstube, das; evő szerek,
törítők.
Tischstüb, das; élelempézn,
asztalpenz.
Tischgenoss, ber; asztaltárs,
evőtárs.
Tischgeräth, das; asztali ké-
szület.
Tischlade, die; asztalfiók.
Tischler, ber; asztalos.
Tischstüb, das; asztali, ének.

Zschussátár II.

Tischmesser, das; asztali kés.
Tischstuch, das; abrosz.
Tischwein, ber; asztali bor.
Tischzeit, die; evés' ideje.
Tischzeug, das; asztalnemű.
Titel, ber; cím; felülírás.
Titelblatt, das; czimlap.
Titelkupfer, das; czimréz.
Titelstüch, die; czimvagy.
Titular, mn. czimzetes, tisz-
teletbeli.
Titulatur, die; czimzet.
Tituliren, cs. czimes.
Tobak, ber; dohány; bur-
nót, tobák, portobák.
Toben, k. tombol; zajong;
dühösködik.
Tobias, ber; Tóbiás, (si-
növ).
Tocht, l. Docht.
Tochter, die; leánygyermek;
leány.
Töchterlein, das; leányka,
leánygyermekese.
Töchterfind, das leánya' gyer-
meke, unokagyermek, (le-
ányáról).
Töchterfische, die; sókegy-
ház.
Töchtermann, ber; vő.
Tob, ber; halál; mit Tobe
abgehen, meghalni; sich
den — anthun, magát ki-
végezni; er ärgert sich zu
Tode, megöli a' bosszú-
ság; sich zu Tode lachen,
magát halálra nevetni; ich
bin des Todes, oda va-
gyok.
Tobelt, das; halálágy.
Tobesangst, die; halálos ag-
gódús, gyötrődés.
Tobesart, die; halál' neme.
Tobesfall, ber; halálzás.
meghalás; auf den —
im Tobefalle, halál' eset-
tére.
Tobesefahr, die; életvesze-
delem.

Tobesfahr, das; halálév.
Tobesstampf, ber; haldok-
lás.
Tobesnoth, die; halálos in-
ség.
Tobeschweiß, ber; halálve-
riték.
Tobesirafe, die; halálos bün-
tetés.
Tobesunde, die; halál' órá-
ja.
Tobestag, ber; vécnap, ha-
lál' napja.
Todesurtheil, das; halálos
ítélet.
Todesund, ber; halálos el-
lenség.
Todeskrank, mn. halálosbeteg.
Todeslich, mn. halálos.
Todesunde, die; halálos vé-
tek.
Tobt, mn. és ih. holt,
megholt; halva; — schla-
gen, stöchen, schießen, a-
gyon ütnei, szúrni, lö-
ni: sich — fallen, halál-
ra esni; sich — trinten,
agyon inni magát.
Töbten, cs. öl, gyilkol.
Tobtenamt, das; halottmisze,
gyászmisze.
Tobtenbahr, die; gyászpad,
szent' Mihály' lova.
Tobtenbein, l. Tobtenknö-
chen.
Tobtenbeschöwbrer, ber; halott-
idéző.
Tobtenbeschöwbrung, die; ha-
lottidézet.
Tobtenbüß, die; halálzás,
halálbürgulat, halovány-
ság.
Tobtenente, die; kuvik, csu-
vik, halálmadár.
Tobtengeiste, das; halottki-
sérlet.
Tobtengerippe, das; csont-
váz.

Tobtengeruch, der; halott-szag.
 Tobtengeruch, das; gyászal-kotmány.
 Tobtengefang, der; halotti ének.
 Tobtengeflucht, die; halálha-rang, lélekharang.
 Tobtengräber, der; sírásó.
 Tobtengruft, die; sírbolt.
 Tobtenknochen, der; halott-tetev; halottcsont.
 Tobtenkrampf, der; halálos görcs.
 Tobtenlade, die; koporsó.
 Tobtenliste, die; halottnév-sor, halottlajstrom.
 Tobtenmaße, das; halott-tor.
 Tobtenopfer, das; halotti ál-dozat.
 Tobtenstein, der; halálbizo-nyítvány.
 Tobtenstisch, der; halálos álm.
 Tobtentanz, der; haláltánc.
 Tobtentopf, der; hamv-e-dér.
 Tobtenuhr, die; kopogó-ter-mész.
 Tobtenvogel, der; kukik, ha-lálmadár.
 Tobtegeboren, mn. holtan született.
 Tobtkisch, l. Tobtkisch.
 Tobtkisch, der; halálcsa-pás, agyonütés.
 Tobtkischlager, der; gyil-kos.
 Tobtung, die; ölés.
 Tof, Toffein, der; darázs-kő, tufa.
 Toleranz, die; türelem; val-lástűrés.
 Toll, mn. eszeveszett, bösz; einem den Kopf — machen, feldühíteti valakit.
 Tollpfeil, der; tojás-csu-ccsor, bolondító zolna.

Tollbeere, die; masslagos nad-ragulya.
 Tolle, l. Tollheit.
 Tollhaus, das; bolondok' há-za.
 Tollheit, die; esztelenység, örültség.
 Tollkopf, der; agyafárt, dö-re.
 Tollrant, das; bürdk; bo-londító csalmatok; mass-lagos redősszírom.
 Tollstühn, mn. vakmerő.
 Tollstühnheit, die; vakmerő-ség.
 Tollwurm, der; pokolbeli suria.
 Tollweil, der; tuskó; sajankó, golyhó.
 Tollweil, die; golyhóság.
 Tollweilhaft, mn. bohókás, goly-hó.
 Tomback, der; tompak, rév-arany.
 Ton, der; hang; der gute —, társalkodási csin.
 Tonart, die; hangnem.
 Tönen, k. hangzik.
 Tönend, mn. hangszós, han-gos.
 Tonkunst, die; hangművé-szet.
 Tonleiter, die; hanglajtorja, hangmenetel.
 Tonmesser, der; hangmérő.
 Tönnen, das; börböncse, kis hordó.
 Tonne, die; tonna.
 Tonnensold, das; tonna-péncz.
 Tonnengewölbe, das; donga-boltozat.
 Tonnensieb, der; dongafa.
 Tonnenweise, ib. tonnán-ként.
 Tonseher, der; hangszerső.
 Tonsur, die; pilis.
 Tonzeichen, das; hangjegy.
 Topas, der; topáz.

Topp, der; fasék; ein — voll, teli fasék, egy fa-sékkal.
 Topfchen, das; bögre, csu-por, faszekcska.
 Topfer, der; faszekas, görön-csér.
 Topferarbeit, die; faszekas-mű.
 Topferstube, die; korong.
 Topfergefäß, das; cserep-edény.
 Topferhandwerk, das; faszekas-ság, faszekamester-ség.
 Topferofen, der; cserep-kály-ha.
 Topferwerkstatt, die; faszekas-műhely.
 Topfkäse, die; faszekasjt.
 Topfleder, Topfnascher der; —nyalánk.
 Topfmarkt, der; faszékvásár.
 Topfstein, der; faszékkő.
 Topinambur, der; csicsóka.
 Topographie, die; tájírás.
 Topfregel, das; oromvitor-la.
 Torf, der; gyepőzög, szom-bik, turfa.
 Torfel, die; sajtó, sotú.
 Torfeln, k. tántorog.
 Tornister, der; tarisznya.
 Tort, der; kár; bosszúság; einem etwas zum — thun, bosszúságára cselekedni va-lakinek.
 Torté, die; torta, süte-mény.
 Tortenbäcker, der; tortasütő.
 Tortenpfanne, die; tortasér-penyő.
 Tortenteig, der; tortatészta.
 Tortur, die; kínzóssér; kín-zás; kinfaggtatás.
 Tour, die; fordulás, kerü-let; vendéghaj.
 Turnier, das; lovagjáték.
 Trab, der; ügetés; im Tra-be, ügetve.

Trabant, der; poroszló, hajdú.
Traben, k. üget.
Traber, der; ügető.
Träber, die; törköly.
Tracht, die; tereh, lom; vital; ellet; viselet, ruhaviselet, öltözet; etne — Prädgl, egy ruhás. verés.
Trachtet, k. iparkodik, törekszik (valamire); nach dem Leben —, életre utánleselkedni, életére törni.
Trachten, das; törekvés, iparkodás.
Trächtig, mn. hasas, poccos, pocskos.
Tractament, das; lakoma, vendégség, lakozás; alkun, szerződés.
Tractat, der; értekezés; alkudomás.
Tractiren, l. Behandeln, Unterhandeln; Bewirtchen.
Traktion, die; bagyomány.
Tragaltar, der; hordható oltár.
Traganté, der; baktövis-mérga.
Tragbar, mn. vihető, hordozható; termékeny.
Trage, die; saraglya, emelő v. hordó eszköz.
Tragbahre, die; gyaloghintó.
Träge, Träg, mn. rest, lomha, lajha, tunya.
Tragebalken, der; tereshordó-gerenda.
Träger, Trager, der; tereshordó.
Tragebaum, der; emelő rúd.
Tragebett, das; szállító ágy.
Tragesimmel, der; menyegzőeset.
Tragesnospe, die; gyümölcsbimbó.
Tragesohn, der; vitalbér.
Tragen, es. és k. rh. viss.

wissen, hord, hordoz; torem, hoz be; die Koften —, költséget vinni, fizetni; Liebe und Fremdschaft gegen jemanden —, szeretettel, barátsággal lenni valaki iránt; Sorge —, gondoskodni; diese Finte trägt weit, ez a puská messze hord.
Trageriemer, das; hordószf.
Tragesseil, das; hordókötél.
Tragesfestel, der; gyaloghintó, kőlya.
Trägheit, die; restség, lomhaság.
Tragisch, mn. tragikai, szomorú.
Tragodie, die; szomorjáték.
Trämel, l. Tremel.
Trampe, l. Gifstrampe.
Trampstier, das; kötpuspos teve; dajma.
Trempen, Trempein, k. tapog.
Trändeln, k. sérikál; kószedelmeszik.
Trauf, der; ital.
Traufgeld, das; borralaló.
Tränke, die; itató.
Tränken, es. inni ad, itat; die Erde —, megöntözni a földet.
Tränkefak, das; itató edény.
Traufopfer, das; italáldozat.
Tranfkeuer, die; italaló.
Transport, der; átalasállítás; szállítvány.
Transportiren, l. Fortbringen, Fortschaffen.
Transportkosten, t. szállítási költség, szállításiár, vitalbér.
Transportschiff, das; szállító hajó.

Trappe, der; túzok.
Trappe l. Tritt, Fußtrappe.
Trappen, k. dobog.
Trassat, der; intérett.
Tratte, die; közlögélő.
Träubden, das; fűrtöcske; szemecsap.
Traube, die; szőlő; fűrt, biling, (füvészeknél).
Trubel, der, l. Bifschel.
Traubenbeere, l. Weinbeere.
Traubenbrüme, mn. bilipges, fűrtös.
Traubenhäutchen, das; szőlőhártya.
Traubenharicthe, die; fűrtös jáczim.
Traubenhilfe, die; szőlőhéj.
Traubenirschaum, der; szennicze.
Traubenirsche, die; szennicze.
Traubentese, l. Weintese.
Traubenwies, das; szőlőpép, szőlős.
Traubenwachsefer, der; szőlőbongész.
Traubenfakt, der; szőlőnedv.
Trauen, es. összeseket, összesed; hiszen; tran, (schan, wem, higy), de lásd kinek; auf Gott —, istenben bízakodni. —, k. mer, bírkodik; bízni, reményl.
Trauer, die; gyász; szomor, szomorúság.
Trauerbinde, die; gyászkötő.
Trauerbrief, der; gyászlevel.
Trauerente, die; fekete récsze.
Trauerfahne, die t. halotti lobogó.
Trauerflor, der; gyászfűvel.

Trauergeblüht, das; halotti verszet v. költemény.
 Trauergerfolge, das; halottkíséret.
 Trauergerlüt, das; halott-harangozás.
 Trauergerüst, l. Leichengerüst.
 Trauergeschichte, die; gyász- esot.
 Trauergeschrey, das; jajszó.
 Trauerjahr, das; gyászév.
 Trauerleid, das; gyász- ruba.
 Trauerlustige, die; halott-koosi.
 Trauermaßt, das; halott- tor.
 Trauermantel, der; gyász- palást.
 Trauermusik, die; halotti hangszet v. muzsika.
 Trauern, k. gyászol, szomorkodik; um (über) seinen Vater (wegen seines Baters) —, atyját gyászolni.
 Trauern, das; gyászolás.
 Trauerordnung, die; temetési rend.
 Trauerpferd, das; gyász-ló.
 Trauerrede, die; halotti beszéd.
 Trauerschleier, der; gyász- fátyol.
 Trauerspiel, das; szomor- játék.
 Trauerweib, das; gyászoló, virasztó asszony.
 Trauerweibe, die; szomor- sűz, bánatos sűz.
 Traufe, die; eresz, ereszal; aus dem Regen in die — kommen, cseberből vederbe hágni.
 Traufen, Traufen, Träu- feln, ca. és k. cseppen; csepereg; csepoget.

Trauffast, das; ereszalatti hordó.
 Trauffahen, der; horogfa.
 Trauffrecht, das; ereszjog.
 Trauffrinne, die; ereszcse- torna.
 Trauffwasser, das; ereszvíz.
 Trauffiß, mn. biztos, meg- hitt.
 Traum, der; álom, álom- dás.
 Traumbuch, das; álmos- könyv.
 Traumdeuter, der; álom- sejtő, álomhüvelyező.
 Traumdeutung, die; álom- sejtés, álomhüvelyezés.
 Traumdeutung, die; álom- magyarázat.
 Träumen, k. álmodik; ich träumte, és träumte mir, das st. azt álmodtam, hogy . . . ; das hätte ich mir nicht — lassen, azt meg sem álmodtam volna. —, ca. képzél, sejt; ich träume mich frei und glücklich, boldognak és szabadnak képzelem magamst.
 Träumler, der; ábrándozó, képzelődő.
 Träumerei, die; ábránd, ábrándozás, képzelgés.
 Träumerei, mn. ábrándos, képzelgő.
 Traumgeschicht, das; álomlá- tomány, álomtünemény.
 Traungott, der; álomisten.
 Traun, ib. bizonyára, bi- zonynyal; valóban.
 Traurig, mn. és ih. szomorú, bú, gyászos; szo- morúan, búsan, gyászosan.
 Traurigkeit, die; szomorú- ság, bú, gyász.
 Trauring, der; jegygyűrű.
 Trauffein, der; esketési

bizonyítvány; esketési engedelem.
 Traut, mn. biztos, meghitt.
 Trauung, die; esketés, öz- szeadás.
 Trauungsbuch, Trauungst- rister, das; esketési lapst- rom.
 Trauungstrebe, die; esketés- kori beszéd.
 Trauungstag, der; esketés' napja.
 Trecken l. Beichen.
 Treff, der; ütés, csapás.
 Treff, das; makk, (kártyá- ban).
 Treffen, ca. rh. eltalál. meg- talál, talál, ér; bukkann, akad (valamire): den rechs- ten Sinn von etwas —, való értelmét találni (vala- minek); sich getroffen finden v. fassen, a' célzáat magá- ra érteni; das Loos hat mich getroffen, a' sors engem talált; es traf sich, das . . . , úgy esett, úgy történt, hogy . . . ; eine Heirath, eine Wahl —, házasodni, választást tenni; Anhalten —, készülni.
 Treffen, das; eltalálás; üt- közet, egybecsapás; esat- rend; es kam zu einem —, ütközetre került a' dolog.
 Treffend, l. Fassend.
 Treffer, der; nyerő szám.
 Trefflich, mn. és ib. derék, jeles; jelesen.
 Treibbet, das; melegágy.
 Treibeis, das; jégzaj.
 Treibefast, das; csávahordó.
 Treibefammer, der; nyújtó- pórló v. kalapács.
 Treibehaus, das; üvegház.
 Treibeholz, das; nyújtósa; úszott fa.

Treibjagen, *das*; hajtó vadászat.
 Treibeisente, *t.* hajtók, (vadászaton).
 Treiben, *cs. rh.* hajt, *sz;* terel; sarjad, terem; olvad; folytat, gyakorol, *sz;* ver, üt (szegret falba); nyajt (tésztát); kiver (képet érczen); *das* Pulver treibt die Kugel, a' puskapor hajtja v. löki a' golyót; Gewächse —, a' növénynt melegséggel kényeztetni növére; *der* Schnee, *der* Sand treibt, a' havat, homokot kapkodja; - hajtja a' szél; ein Schiff treibt, a' hajót szél és habok hánnyák; vor Anker —, elkapott horgonnyal szállni (hajónak).
 Treibend, *mn.* hajtó, üző; sarjádó.
 Treibepech, *das*; nyújtószurok, (aranyműveseknél).
 Treiber, *der*; hajtó, hajócsár; üzőfa.
 Treibeisand, *der*; futó v. folyó homok.
 Treibeischerben, *der*; növénycserép.
 Treibeiswerk, *das*; hajtómű.
 Treibeiszug, *das*; szakkháló; vízhányadék.
 Treibflinge, *t.* kidobolt méhek.
 Treibel, *der*; fütőkös, farkós bot.
 Treimulant, *der*; reszög hang, (orgonában).
 Trennbar, *mn.* osztható, elválasztható.
 Trennbarkeit, *die*; elválaszthatóság, eloszthatóság.
 Trennen, *cs.* elválaszt, elszakaszt; eloszt. —, v. elválík, meghasonlík.

Trennpuncte, *t.* udipontok.
 Trennung, *die*; elválasztás; elválás.
 Treise, *die*; csikószabla.
 Trepan, *der*; lékess.
 Trepaniren, *cs.* lékel (koponyát).
 Treppe, *die*; lépcső, grádics.
 Treppenabfah, *der*; lépcsőszak, lépcsőosztály.
 Treppengeländer, *das*; lépcsőkar.
 Treppenhaut, *das*; lépcsőtér.
 Treppemauer, *die*; lépcsőfal.
 Tresse, *die*; rozanok.
 Tresse, *die*; passomány.
 Tressenhut, *der*; passományos kalap.
 Tressenkleid, *das*; passományos ruha.
 Tressiret, *cs.* fon (haját) asz, körül varr.
 Trestler, *t.* törköly.
 Trestlerfernhöl, *das*; törkölyolaj.
 Trestlerwein, *der*; csigér, löre, mászlás.
 Tretten, *k. és cs. rh.* lép, hág, tapod, tipor; gázol; etwas mit Füßen —, valamit lábbal tapodni; unter die Füße —, letiporni; den Thon —, agyagot taposni; die Weintrauben —, szőlőt taposni; ich habe mir einen Dorn in den Fuß getreten, lábamba tűske ment; *der* Hahn tritt die Henne, a' kakas hágja v. tojózsa a' tikot; die Schuße schieß —, a' csizma' v. csipő' sarkát kiferdíteni; jemanden Ehre tun —, valaki' becsületében gázolni.

Tretrad, *das*; tapherdék.
 Trethämmer, *der*; lábitó.
 Treu, *mn. és ih.* hű, hív; híven.
 Treue, *die*; hűség; (bey meiner —! istenemre! bizonyvára!
 Treuefindung, *mn.* hívindulatú.
 Treuehzig, *mn. és ih.* őszinte, nyiltazivű; őszintén, nyiltazivűleg.
 Treuehzigkeit, *die*; őszinteség, nyiltazivűség.
 Treulich, *ih.* híven, hűségesen, igazán.
 Treulos, *mn.* hűtelen, hívtelen; hitetlen, áruló. —, *ih.* hívtelenül; hitetlennül.
 Treulose, *der és die*; hívtelen; hitetlen.
 Treulosigkeit, *die*; hitetlenség; hívtelenség; árulás.
 Triangel, *der*; háromszög.
 Tributiren, *cs.* kinos, gyötör, zaklat.
 Tribunal, *das*; törvényessék, ítélőszék, bírószek.
 Tribune, *die*; szónokszék, szószek, hardék.
 Tribut, *der*; adó.
 Triichter, *der*; tölcseér.
 Triichterförmig, *mn. és ih.* tölcseérszerű; tölcseérszerű.
 Trident, *das*; Trident, (város).
 Tridentiner, *der*; tridentini.
 Triebl, *der*; szantón, rugó; hajtás, bimbó; aut eige-nem Triebe, önként; ein — Qäfen, Schafe, egy farka ökör, juh.
 Triebl, *der*; hajtó, verőeszköz; sulyok.
 Trieblfeder, *die*; indító ok, rugó.

Triebrod, dat; hajtókerék; ösztön.
 Triebwand, der; folyó homok; sivány homok.
 Triebwerk, dat; erőmő, mozgony.
 Trieftange, dat; könyező v. csepögő szem, csipás szem.
 Trieftugle, mn. csipás v. csepögő szem.
 Tiefen, k. csepögő, könyésik; szivárog.
 Tiefend, mn. csepögő, könyező.
 Triegen, vh. bíalik, bizakodik (ban, ban), bizka magát (ra, re).
 Treigen, l. Trifigen.
 Trift, die; lóditás; divat; marhacsapás; legelő, legelőjog.
 Triftgelo, dat; legelőbér.
 Triftgerichtigfeit, die; legelői jog.
 Triftig, mn. szélközött, habközött, (hajó); — raafen, zátonyra hajtani; ein triftiger Anker, hurcolt horgony; eine triftige Wetterde, heves vág; triftige Gründe, nyomos, erős okok.
 Triftigkeit, die; hathatóság, nyomosság.
 Trillen, cs. nyaggat.
 Triller, der; hangreszés, trilla, hanglejtés.
 Trillern, cs. és k. trillás.
 Trillion, die; trillió.
 Trinfbar, mn. iható.
 Trinfbarkeit, die; ihatóság.
 Trinfen, cs. és k. iszik; szopik; dat Papier trinfnt, a' papiros itat.
 Trinfen, dat; ivás; űd dat — angewöhnen, iváshoz, részeséghez szokni.

Trinfen, der; ivó; kerhel, részeség.
 Trinfgeld, dat; borralaló, áldomás.
 Trinfging, dat; *das*, *dönnap*.
 Trinfgehirn, dat; ivóedény.
 Trinfgefeiffchaft, die; ivó társaság.
 Trinfglas, dat; ivópohár.
 Trinfgold, dat; iható arany.
 Trinfhaus, dat; kocsmá, csapszék.
 Trinfklet, dat; ivódal.
 Trinfkaal, der; ivóterem.
 Trinfkale, die; ivóeszeke.
 Trinfkubel, die; ivószeke.
 Trinfwasser, dat; ivó v. iható víz.
 Trio, dat; trio.
 Triofel, die; triolet.
 Tripel, der; pallérfeld, agyag.
 Tripel-Milianz, die; hármas szövetség.
 Tripliren, cs. háromsoros, hármaz.
 Trippeln, k. tipeg; lótfut; csepög.
 Trippeln, dat; tipegés; sátkárosás.
 Tripper, der; ondófolyas, kankó.
 Tritt, der; lépés; lábnyom; hágszó; szárnoly.
 Trittelten, dat; hágszó, hágszóvas; holdvas.
 Triumph, der; diadal, diadalom, diadalmi pompa.
 Triumphbogen, der; diadális; diadalkapu.
 Triumphfirten, k. diadalmaskodik.
 Triumphirend, mn. és ih. diadalmaskodó; diadalmaskodva.
 Triumphkleid, dat; diadalaruha.

Triumphfied, dat; diadalcnek.
 Triumphwagen, der; diadalkocsi.
 Trochäus, der; trochaeus, (versalábsja).
 Troden, mn. száraz; aszú; nyers; wir find hier im Trodenen, bátorságban vagyunk; er ist noch nicht hinter den Ohren —, még nem nőt be feje' lágya.
 Trodenbrett, dat; száraztó deszka.
 Trodenhaft, die; szárazság; aszúság.
 Trodenhammer, die; száraztó komra, (timárok-nál).
 Trodenplatz, der; száraztó hely.
 Trodnen, cs. szárít, száraztat, megszáraztat.
 Troffel, die; rojt, fűt.
 Tröffel, der; szibvásár; szibáru, *zarattyá*.
 Tröffelhude, die; szibáros bolt v. sátor.
 Tröffelen, die; szibárosság, szibárlás.
 Tröffelraun, die, Tröffelmweib, dat; szibárosszó.
 Tröffelraun, der; szibáru.
 Tröffelleute, t. szibvásárosok.
 Tröffelmann, der; szibáros.
 Tröffelmarkt, der; szibvásár.
 Tröffeln, cs. és k. szibárossodik.
 Tröffler, der; szibvásáros.
 Trog, der; tekő, tekenső.
 Trogelfchen, dat; tekőke.
 Trogfchurre, die; vakaróskő.
 Trollen, cs. és k. kurjongat; takarodik, lódlú;

hombereg; hemberget; trofse dió! lódiáj! takarodj!
 Trommel, die; dob.
 Trommelflech, das; doblemex.
 Trommelfell, das; dobbőr; fűldobhártya.
 Trommelföhle, die; fűldobüreğ.
 Trommelfaßen, der; dobka.
 Trommelflöpfel, Trommelfchlagel, der; dobverő pálcza.
 Trommeln, k. dobol, dobbot ver.
 Trommelfreife, t. dobkarikák.
 Trommelfchlag, der; dobverés, dohosó.
 Trommelfchläger, der; dohos, dobverő.
 Trommelfchmüte, t. dohosinegek.
 Trommelfuch, die; hasvizkorağ.
 Trommelftaube, die; dobos galamb.
 Trommler, der; dobos.
 Trompete, die; harsona, trombita; auf der — blafen, harsonáni, trombitálni, trombitát fűni.
 Trompetenblume, die; bigebecsdő.
 Trompeten, k. és cs. trombitál, trombitát fű; trombitán járják.
 Trompetenmuffel, der; pőszom.
 Trompetenquafte, die, trombitabojt.
 Trompetenregifter, Trompetenwerk, das, Trompetenzug, der; trombitamű (orgonában).
 Trompetenfchall, der; trom-

tahang, trombitaszó, trombitaharsogás.
 Trompetenfchnecke, die; kűrtcaiga.
 Trompetenfchneur, die; trombitaxinór.
 Trompetenfchůd, das; trombitarőg; trombitahangmű.
 Trompetenvogel, der; haszavű korgó.
 Trompeter, der; trombitás.
 Trompetergang, der; trombitafolyosó.
 Trompetermarfch, der; trombitamars.
 Trompeterpferd, das; trombitás-ló.
 Tropf, der; hitvány, nyomorú; der arme —, azegény hohó.
 Tropfbad, das; cseppegűrdő.
 Tropfen, das; cseppecske.
 Tropfen, k. és cs. cseppeg; csepgetet.
 Tropfen, der; csep, csepp.
 Tropfen, k. és cs. cseppen; cseppent.
 Tropfenwaße, ih. cseppenként.
 Tropfnaf, mn. *osár-ols*.
 Tropfftein, der; csepkö.
 Tropfweln, der; aszűbor; csepgett bor.
 Tropfen, die; diadalmi jel.
 Tropfen, mn. tropnai; átvitt értelmű.
 Tropf, der; málhacapat; csőcselék, gyűlevész.
 Trofubte, der; katona-solga.
 Trofswagen, der; málhazekőr.
 Troft, der; vigasztalás; nicht wohl bey Trofte feyn, éz-nélkül, magán kívül lenni; — geben, vigasztalá-

sul szolgálni; — aufprehen, vigasztalni.
 Troftbar, mn. vigasztaló.
 Troftbrief, der; vigasztaló levél.
 Troftten, cs. vigasztal; megvigasztal.
 Troftten, das; vigasztalás.
 Troftter, der; vigasztaló.
 Troftlich, mn. kellemes, örvendetes; vigasztaló.
 Troftlos, mn. vigasztalhatlan.
 Troftlofigkeit, die; vigasztalhatlanság.
 Troftlung, die; vigasztalás.
 Troftwort, das; vigasztaló szó.
 Trott, der; űgetés; den — reiten, űgetve lovagolni.
 Troß, der; daex, megátalkodás, konokság; sinem — bieten, valakivel dacolni; ihm zum Troße, neki dacsára v. boszűjára; — seines Rűchthumt, gazdagsága' ellenére v. dacsára; — seines gegeben Wortes, igérete' ellenére; er läuft — eis nem lűufer, úgy fut mint kengyelfűtő.
 Troßbieten, das; daczolás, megátalkodás.
 Troßen, k. daczol, makacskodik; ellenáll; den Was fahren, den Lode —, veszélyeknek, halálnak daczolni; das Kind troßt, a' gyermek fejekekedik, makacskodik; mit einem —, valakivel daczolni.
 Troßig, mn. és ih. konok, dacos, makacs, feles; daczosan, makacul, konokul.
 Troßkopf, der; dacos, makacskodó.

Trübsdugig, mn. homályos-zsemé.

Trübe, mn. homályos, borult; zavaros; trübes Wasser, Better, zavaros víz, idő; es wird —, borúl; ein trübes Gesicht, komor arc; ein trüber Spiegel, homályos tükör; in Trüben fischen, zavarosan halászni.

Trübel, der; zavar, háborgás.

Trüben, cs. zavar; komorít; er thut, als könnte er kein Wasser —, úgy tesz, mintha vizet sem tudna zavarni.

Trübsal, die; szomorúság; inség, nyomor.

Trübselig, mn. és ih. nyomorú; nyomorúan.

Trübsinn, der, Trübsinnigkeit, die; szomorúság, komorág.

Trübsinnig, mn. komor, südtalmú, szomorú.

Trübsel, der; asztalnok.

Trübel, ber; zsibáru, tavattyu.

Trüffel, die; szarvasgomba, drága pófoteg.

Trüffelhund, der; gombász-eb.

Trüffelagd, die; szarvasgomba-keresés.

Trüffeläger, der; gombászó.

Trug, der; csalás; csalárd-ság; áltatás.

Trugbild, das; csalkép.

Trugschluss, der; álokoskodás.

Truhe, die; láda.

Trumm, der; töredék, darab; in Trümmer gehen, darabokra törni.

Trumpf, der; tromf, (kártyázásban); semanden eis-

men — geben, valakinek gorombául felelni.

Trumpfen, cs. és k. tromfot játszik, tromfol, (kártyában); tromfolni, valakit megtromfolni.

Trumpf, der; ital, ivás; auf einen —, egy hajtásra; einen — thun, egyet inni.

Trunkelbeere, l. Kaufbeere.

Trunfen, mn. boros, ittas, részeg; — der Freude, örömmámoros, örömitas.

Trunkelbott, der; iszákos, borisák, részeges.

Trunkelheit, die; részegség, ittasság.

Trupp, der; csapat, csoport.

Truppe, die; sereg, csoport, (vándor színészeké).

Truppweise, ih. csoportonként, csapatonként.

Trutzhahn, der; póka, kanyóka.

Trutheune, die; nőtény póka.

Trug, l. Troß.

Trübsündnik, das; *dacussö-vetség*; Trug und Schundündnik, *dacussö-vetség*.

Tubrose, die; tubarózsa.

Tubus, der; láteső.

Tuch, das; posztó; gyalcs; szövet.

Tuchartig, mn. posztónemű.

Tuchreiter, der; posztókészítő.

Tuchbereitung, die; posztókészítés.

Tuchen, mn. posztó, posztóból való.

Tuchfabrik, die; posztógyár.

Tuchfärber, der; posztófestő.

Tuchhändler, der; posztókereskedés.

Tuchhändler, der; posztókereskedő.

Tuchhandlung, die; posztókereskedés.

Tuchhändler, das; posztóruha.

Tuchnappe, der; posztócsináló legény.

Tuchladen, der; posztós bolt.

Tuchmacher, der; posztócsináló.

Tuchmacherhandwerk, das; posztócsinálás.

Tuchmantel, der; posztókőpönyeg.

Tuchmanufaktur, die; posztóműház.

Tuchnadel, die; posztóczővek.

Tuchpresse, die; posztósotó.

Tuchrahmen, der; posztófestítő.

Tuchrod, der; posztóruha.

Tuchstere, die; posztónyiró olló.

Tuchstörer, der; posztónyiró, posztósimító.

Tüchtig, mn. derék; ügyes, alkalmas; nagy, izmos.

—, ih. derekasan, erősen; jól, alkalmasan.

Tüchtigkeiteit, die; derékség, ügyesség, alkalmasság; izmosság.

Tuchwaaren, t. posztóárak.

Tuchweber, der; posztószövő.

Tüfte, die; álnokság, alattomoság.

Tüftig, mn. álnok, alattomos.

Tüchmüser, l. Dudsüner.

Tugend, die; rény, erény.

Tugendhaft, Tugendfam, mn. rényes, erényes.

Tugendlehre, die; *rénytan*, *erénytan*.

Tugendlehret, der; rényoktató, erényoktató.

Zugenbreich, mn. rényteli, erényteli.
 Zugschpiegel, der; rénytü-kör, erénytükör.
 Zulpe, die; tulipán.
 Zulpendbaum, der; tulipános pompafa.
 Zuspensbet, das; tulipánágy.
 Zuspensblatt, das; tulipánle-vél.
 Zuspensflor, der; tulipánbo-kor.
 Zuspenswickel, die; tulipán-hagyma.
 Zummel, der; tántor, aré-dület; mámor; zaj, zivaj.
 Zummelicht, Zummelig, mn. tántorgó; mámoros; há-borgó.
 Zummeln, k. tántorog, aré-deleg. —, cs. tántorit, arédít; hajhász, fáraszt; zajong, siet.
 Zummelplatz, der; lótanító hely; bajhely.
 Zummeler, der; közönséges deifn.
 Zumpfel, Zumpfel, l. Düm-pfel, Sumpf.
 Zumult, der; zivajgás, zai-bongás; zendülés, zene-bona.
 Zumultuant, der; kontató; háborkodó, lázadó.
 Zumultuarisch, mn. és ih. zivajgó; zajgó; zendülő; zivajogva.
 Zünche, die; mésvíz.
 Zünchen, cs. fehérít, me-aszol.

Zünchen, das; fehérítés, me-aszolás.
 Züncher, der; fehérítő, me-aszoló.
 Züncherpinfel, der; measzoló.
 Zünigel, der; ragadó galaj; keresztos vajaj.
 Zunte, die; mártalék, mártás; földpinexa.
 Zunten, cs. márt.
 Zunftuöpfchen, das; mártás-csésze.
 Zupfbüchlein, das; festék-labda, (réz- v. könyvnyo-móknát).
 Zupfel, der, Zupfelchen, das; petty, pont.
 Zupfelig, mn. pettyés, pety-tyegedett, pontozott.
 Zupfeln, cs. pettyeged, pon-toz.
 Zupfen, Zupfen, cs. meg-illet, megér.
 Turban, der; turbán, csal-ma.
 Türke, der; török.
 Türkenkrieg, der; török há-ború.
 Türken, die; Törökország.
 Türkish, mn. és ih. török; törökül; der türkische Bund, csalma.
 Turnen, cs. és k. forgat, igazgat; bukkan (ra-, re).
 Turner, den; álvívó.
 Turnier, Turnierspiel, das; harcjáték, lovagjáték; ál-vivás.
 Turnieren, k. harcjátékok v. álvitát úz.

Turnierbahn, die, Turnier-platz, der; harcjátékpá-lya, álvitabely.
 Turnierlaufe, die; harcjátéki dárda.
 Turnierreunen, das; harc-jatéki futás.
 Turnierschranken, t. harc-jatéki korlátok.
 Tursteltaube, die; gerle, ger-licse, gili, gilicse.
 Turstein, k. bűg, nyög, hu-likol (gerlicseként).
 Tusch, der; tus, éljenzaj.
 Tuschblau, das; feketekék, tsakék.
 Tusch, die; tusfesték.
 Tuscheln, cs. tussal fest, fe-ketére fest.
 Tuste, Tute, Tuten, l. Düs-te, Dute, Duten.
 Tutle, Tütte, die; caeca-bimbó.
 Tütische, Tütichen, l. Tunte.
 Tutfeln, k. szopik.
 Twalten, k. vándorol.
 Tuppen, der; vihar, for-gószél, (indiai oceánon).
 Tuppen, der; előkép, must-ra.
 Tyrann, der; tyrannus, szar-nok, kényúr.
 Tyrannensünder, der; tyran-nusölő, szarnokölő.
 Tyranned, die; népnomás, szarnokság.
 Tyrannisch, mn. és ih. szar-noki, szarnokilag.
 Tyrannistren, cs. és k. szar-nokos, szarnokol.

U.

U, das; U, (a' német abben 21-dik betű).

Hebet, das; rossz, baj.

Hebet, mn. rossz; és írt mit —, és wird mit —, gyomrom kevereg, émelyeg; — anständig, illetlen; — ausgelegt, rosszra, balra magyarázni; — aufsehen, rossz szinben lenni; einen — behandeln, valakivel rosszul bánni; — berücksichtigen, rossz hírű; — beschaffen, rossz állapotú; — gebauet, gewachsen, rossz termettű, rosszul nőtt; — gefleibet, rosszul öltözött; — gerathen, rosszul sikerült; — gesunt, halál vélekedés; rossz indulatú; — hören, nagyot hallani; — klingen, rossz hangzatú; etwas — nehmen, aufnehmen, valamit halál venni, valamiórt neherstelni; Hebetis von einem Tode, valaki felől rosszat beszélni; einem — wollen, Hebetis wünschen, valakinek rosszat akarai, kívánni.

Hebessheit, die; gyomorémelyegés.

Hebesslang, Hebeslaut, der; viaszás hangzat.

Hebeshand, der; illetlenség, viaszáság.

Hebesshat, die; rossz cselekedet, rossz tett.

Hebesshürer, der; rossztovő.

Hebesshütig, mn. rosszul cselekvő.

Hebeswösend, mn. rosszakaratú,

Heben, cs. gyakorol; Rahe an einem —, valakin bosszút állani.

Heber, ej. át, átal; selett, fölött; felül, fölül; -n, on, -en, ön; túl; der Himmel ist — unserm Haupte, az ég fejük felett van; das Wasser ging ihm — dem Kopf, a' viz elcsapott feje fölött; — dem Fenster, ablakon át; er wohnt — dem Hause, a' folyón túl; drei Meilen — Paris, három mérföldre Párizson túl; das geht — seine Kräfte, az felül van erején; — eine Nation herrschen, nemzetet uralkodni; er hat noch zehn Gulden — die Summe von 1000 Thaler erhalten, ő 1000 talleron felül még tíz forintot kapott; — ein halb Jahr, fél éven túl; er ist mir — 1000 Gulden schuldig, 1000 forinton felül adósom; ein Wahl — das andere, hamar egymásután; ich schweige —

den ganzen Leib, egész testem issad; — Pech nach Ofen, Pesten át Budára; — drei Wochen, tovább három hétnél; heute — acht Tage, mábox egy hétre; ich — etwas beklagen, freuen, valami miatt panaszkodni, örövendeni; es ist — sechs Uhr, hat órán túl van; es geht nicht — ein gutes Gewissen, a' jó lelkiismeretnél nincs jobb; ich lasse niemanden — meine Bücher, könyveimhez nem hozzátok senkit; — den garstigen Menschen! a' rút ember! es geht alles bunt —, minden össze vissza van; — und —, egészen, teljesen, tetőtől talpig; ich bin — und — naß, tetőtől talpig nedves vagyok.

Heberadern, cs. alszánt; felszánt.

Heberaß, ih. mindenütt, mindenhol.

Heberaßher, ih. mindenünnon, mindenhonnan.

Heberaßhin, ih. mindenüvé, mindenhová.

Heberantworten, cs. átad; más' birtokába ad.

Heberantwortung, die; átadás.

Heberarbeiten, cs. át dolgoz;

átvergődik (valamin); munkában felülhalad; erején felül munkál.
 Heberdämäl, der; felső új.
 Heberdant, ih, fölötte, igen nagyon, rendkívül.
 Heberdau, der; felső épület.
 Heberbauen, cs. és k. ráépít; fölébe épít; erején v. vagyonán felül épít.
 Heberbehalten, cs. fenntart; még megtart.
 Heberbein, das; holttestem.
 Heberbeinförmig, mn. holttestemalakú.
 Heberbett, l. Dedbett.
 Heberbengen, cs. rá görbit v. hajt; visszagörbit.
 Heberbieten, cs. rh. többet ígér, felül ígér; fő —, erején felül ígérni; einen —, valakit felülhaladni, meggyőzni.
 Heberbinden, cs. rh. ráköt.
 Heberblättern, cs. átforgat (könyvet st.); levelekkel befődöz.
 Heberbleiben, k. rh. megfennmarad.
 Heberbleibel, das; maradék.
 Heberblief, der; áttekintet, kitézet.
 Heberbliden, cs. és k. átkéint. átnéz.
 Heberbliden, k. bevirágos (valamit); fő —, fölötte nagyon virágosni.
 Heberbot, l. Hebergebot.
 Heberbreit, mn. fölötte széles.
 Heberbreiten, cs. ráterit; heberit.
 Heberbringen, cs. rh. átvissz, áthoz; elvissz, elhoz.
 Heberbringen, der; megvívó, kézhez adó.

Heberbringung, die; átadás, áthozás.
 Heberburgeln, cs. átbukfenczés.
 Hebercompit, l. Heberjählig.
 Heberdack, das; fődél.
 Heberdecke, die; takaró, tető.
 Heberdecken, cs. beföd.
 Heberdem, Heberdieß, Heberdas, ih. azon felül; azon kívül.
 Heberdenken, cs. rh. átgondol, megfontol, gondolóra vezet.
 Heberdenkung, die; átgondolás.
 Heberdruf, der; unalom, unathozás.
 Heberdrüßig, mn. unathozott, megunathozott; unalmas; einer Saht — werden, valamit megenni.
 Heberdüngen, cs. betrágyás; nagyon, kelletén túl megtrágyás.
 Hebered, ih. összevissza; fordón, kajszán.
 Heberellen, cs. utólr, elér; fölötte siet; végtelenül meglep; siettet valamit; fő —, elhebehurgyálni valamit.
 Heberellit, mn. hebehurgya, hirtelenkedő, sietvevaló. —, ih. sietten, hebehurgyan. hirtelenkedve.
 Heberellung, die; hebehurgyaság, hirtelenkedés.
 Hebereln, ih. egyenlőn, összehangzón; — kommen, megegyezni.
 Hebereinander, ih. egymásra; freuweise — setzen, keresztbe egymásra tenni.
 Hebereinandersetzung, die; egymásra tétel.
 Hebereinkommen, mn. és ih. megegyező, megfelelő;

meggyezőleg, megfelelőleg.
 Hebereinkunft, die; összejegyzés, megalkuvás.
 Hebereinflumen, k. összebangaik, megegyez.
 Hebereinflummen, Hebereinflummig, mn. összehangzó; megegyező. —, ih. összehangzólag; megegyezőleg.
 Hebereinflummung, die; összbang; összeegyező.
 Heberentreffen, k. rh. összetalálkosik.
 Heberessen, vh. rh. 'orkig v. tele essi magát.
 Heberfögen, cs. és k. rh. átmegyén (kocsival, hajóval); eltapodtat, legázol (kocsival st. gyermeket); einen Heer mit Wist —, a' szántóföldet gazzal, trágyával meghurdani; mit einer Farbe —, festéssel bevonni.
 Heberfahrt, die; átmenetel, átjárás.
 Heberfall, der; átesés; meglepés, rajtatítés.
 Heberfallen, cs. rh. rajtatüt, meglep.
 Heberfeilen, cs. újra reszel, kismilt.
 Heberfein, mn. szerfölött finom.
 Heberfeinsten, cs. fénymászal bevon.
 Heberfechten, cs. rh. beson (p. o. palackot szalmával).
 Heberfliegen, cs. és k. rh. átröpül, átszáll; hirtelen áthalad; röpülésben felülmúl; átfut, elfut; das Roth der Scham überhog ihr Antlit, a' szérmérem' pirossága futottal arczait.

Heberfließen, k. rh. átfoly; kiárad; kiömlik, előmlik; das Glas fließt über, a' pohár kiömlik; mein Herz fließt über vor Liebe, szívem elolvad szerelmében.

Heberflügelst, cs. szárnyait kiterjeszti (valami fölött); megkerül (ellenségét); felülhalad, meggyőz.

Heberfluß, der; bőség, bővelkedés; áradás, kiömlés; alles in Heberfluß haben, mindenben bővelkedni; einen — haben an . . . , valaminek bőségében lenni; zum Heberfluß, bőséggel, eléggé, elegendőleg.

Heberflüßig, mn. bővelkedő, bőséges; fölösleges, szükségtelen. — , ih. bőségesen; szükségtelenül, fölösleg.

Heberfordern, cs. mértéken felül kíván.

Heberforderung, die; fennkivánat, túlságos kívánat.

Heberfracht, die; *túlteher*.

Heberfrachten, l. Heberladen.

Heberfressen, l. Heberessen.

Heberfrieren, k. rh. átfagy; felül befagy.

Heberfuhr, l. Heberfabrt.

Heberfähren, cs. átviaz (kocsin, hajón); meggyőz (valami fölül); rábizonyít; einen des Diebstahls — , valakire tolvajságot rábizonyítani.

Heberfährend, mn. átvivő; meggyőző; rábizonyító.

Heberführung, die; átvitel; meggyőzés; rábizonyítás.

Heberfußplätte, die; komp, hidas, dereglye.

Heberfüßen, cs. igen tele tölt, megtöm; sich mit

Speisen — , magát étellel megtömni.

Heberfüllung, die; megtöltés; tele tömés.

Heberfüßtern, cs. mértéken túl etet.

Hebergabe, die; átadás, kézhez adás.

Hebergehen, k. rh. kiduszad, kiforr; fölötté forr.

Hebergehung, die; kiduszadás, kiforrás.

Hebergang, der; átmenetel.

Hebergattern, cs. berácsol, berostélyoz.

Hebergeben, cs. rh. átad; más' hatalmába ad; sich — , mértéken túl adni, adakozni; háynyi, okádni.

Hebergebung, die; átadás.

Hebergehst, das; felsőbb parancs; nagyobb ígéret.

Hebergehen, k. rh. átmege; elkerül, elmellőz (valamit); kiesordul, kifoly; die Stadt ist an den Feind übergegangen, a' város az ellenség' pártjára állott; in einer Religion — , valamelly vallásra áttérni; die Augen gehen ihm über, azemei könybe borúlnak; in Fäulnis — , rohadásnak indulni; etwas mit Stillschweigen — , valamit hallgatással elmellőzni; in Wein sc. — , borra sc. váltózni; das Aderlassen, den Schlaf sc. — , az érvágást, az álmot sc. elmulasztani; ein Gewitterregen geht bald über, a' forteg hamar elmúlik; die ne Laube mit Gestirne lassen, a' lugast lombokkal benöveszteni; ein Gesetz — , a' törvényt át-

hálni.

hálni.

hálni.

hálni.

hálni.

hálni.

hálni.

hálni.

hálni.

hálni.

hálni.

hálni.

Hebergehung, die; átmenetel; elmellőzés, elhailgatás; elváltozás.

Hebergewicht, das; túlsúly, nagyobb súly; das — bekommen, elbillenni, súlyegyet vesztetni; das — haben, más felett erősbnek, hatalmasnak lenni.

Hebergehen, cs. rh. rátölt; igen megöntöz.

Hebergittern, l. Hebergattern.

Hebergolden, l. Bergesden.

Hebergroß, mn. fölötté nagy.

Hebergut, der; ráöntés; rátöltés.

Hebergut, mn. fölötté jó, túlságig jó.

Heberhaben, cs. begipszel.

Heberhaben, cs. rh. magán van, magán visel; einen Mantel — , köpönyegbeu lenni.

Heberhalten, cs. rh. fölé tart.

Heberhaut, ih. — nehmen, elhatalmazni, erőt venni, elharapozni.

Heberhang, der; kárpit, függöny; kifügges, kiállítás, kinyulás.

Heberhängen, k. rh. rajta v. fölötté függ; áthajlik, kinyulik; überhangende Felsen, kifügges, kinyuló sziklák; ein Haus hängt über, a' ház kihajlik (alapján túl).

Heberhängen, cs. felülfüggeszt; magára függeszt, ráfüggeszt, rávesz.

Heberharfen, k. heheged, bekörgesül.

Heberhauen, cs. tetéz, megtetéz; elhalmoz, elborít (valakit) jótéteménnyel; sich — , megterhelni magát.

Heberhauen, cs. tetéz, megtetéz; elhalmoz, elborít (valakit) jótéteménnyel; sich — , megterhelni magát.

Heberhauen, cs. tetéz, megtetéz; elhalmoz, elborít (valakit) jótéteménnyel; sich — , megterhelni magát.

Heberhauen, cs. tetéz, megtetéz; elhalmoz, elborít (valakit) jótéteménnyel; sich — , megterhelni magát.

Heberhauen, cs. tetéz, megtetéz; elhalmoz, elborít (valakit) jótéteménnyel; sich — , megterhelni magát.

Heberhauen, cs. tetéz, megtetéz; elhalmoz, elborít (valakit) jótéteménnyel; sich — , megterhelni magát.

Heberhauen, cs. tetéz, megtetéz; elhalmoz, elborít (valakit) jótéteménnyel; sich — , megterhelni magát.

Heberhauen, cs. tetéz, megtetéz; elhalmoz, elborít (valakit) jótéteménnyel; sich — , megterhelni magát.

Heberhauen, cs. tetéz, megtetéz; elhalmoz, elborít (valakit) jótéteménnyel; sich — , megterhelni magát.

Heberhäuft, mn. ih. teté-
zett, halmozott; tetésze,
halmozva.
Heberhöhung, die; tetésés,
alhalmozás; megerhelés.
Heberhaupt, ih. általában, kö-
zönségese.
Heberheben, ca. rh. felül-
emel; megment, megki-
mél, megábadat; sít —
magát magasztalni; einen
einer Sache —, valakit
valamely kedvetlen dol-
gától megkímélni v. alóla
fölmenteni.
Heberhebung, die; fölmen-
tés, megkímélés; selfu-
valkodás.
Heberheffen, k. rh. fölso-
git, átsegít, kiségit.
Heberhin, ih. fölötte el;
imígyamúgy, fölületesen.
Heberhoben, ca. meggyalul;
fölületesen meggyalul.
Heberhoch, mu. fölötte ma-
gas.
Heberhosen, ca. utóler, előr;
felülhalad.
Heberhören, ca. elhall, meg-
nem hall, nem figyel;
kihallgat, végig hallgat;
einen — v. etnem etwas
—, valamit, mi föl-
mondatik, kihallgatni; sít
seine Kofte —, szerepét
mágnak elmondani.
Heberhose, die; föladrág.
Heberhüften, k. átszőkel.
Heberhüten, ca. imígyamúgy
v. gondatlanul őriz.
Heberirblich, mn. földfolet-
ti; mennyei.
Heberlagen, k. átfutamlik,
átzőkik. —, ca. megker-
get, kifáraszt; utóler.
Heberlähmig, mn. elaggott,
elóvált.
Heberlaufen, yh. drágán
v. értékén felül vásárol.

Heberlehren, ca. átseper;
kikéfél; megfordít.
Heberlippen, k. felbukkan,
félbillen.
Heberreiben, Heberreiben,
ca. fölibe ragaszt.
Heberleid, dné; félruba,
félkontós.
Heberreiben, l. Beffreiben.
Heberreistern, ca. fölibe cair-
rizel; cairizzel bevon.
Heberflug, mn. szerföltöt
okos.
Heberstüßeln, ca. okosko-
dásban fölülbalad; rá-
besszel v. veas (valakit
okoskodással).
Heberstören, k. kifő, kiforr,
főve kifut.
Heberstößen, l. Ausstößen.
Heberstommen, k. rh. átjő.
Heberstummheit, die; össze-
gyezyés, összealkuvás.
Heberstunft, die; átjövetel.
Hebertaben, ca. rh. átrako-
dik (egyik hajóról a' má-
sikra); szerföltöt meg-
terhel.
Hebertaben, mn. megter-
helt.
Hebertragung, die; megter-
helés.
Hebertrag, mn. hosszadal-
mas, fölötte hosszú.
Hebertragen, k. és ca. átér,
átnyulik; átnyujt.
Hebertragen, ca. rh. átbo-
csát, átresszt; átenged;
rá bis (valakire valamit);
neki adja magát; einem
etwas —, valakinek vala-
mit átengedni; sít der
Freude, dem Schmerz —,
magát örömmek, fájdá-
lomnak átengedni; sít
selbst — seyn, magára
hagyatni, hagyva lenni.
Hebertragung, die; átengé-
dés; átbocsátás.

Heberkast, die; alkalmatlan-
ság, teher.
Heberlasten, ca. szertelenül
megerhel.
Heberlastig, mn. igen ter-
hes; alkalmatlan, unal-
mas.
Heberlast, der; átfutás;
kiaradás, kiömülés; kifut-
ás, (versenyben); jár-
hely, (hajón).
Heberlaufen, k. és ca. rh.
kiömlik, kiarad, kifut;
átfut, átzőkik; kifut,
futásban meggyőz; zum
Feinde —, az ellenség-
hez szőkni; einen —, va-
lakinek sokat futkosni,
valakinek alkalmatlankod-
ni; eine Rechnung —,
aszámudást átfutni; es ű-
berläuft mich ein Schauer,
borzadás fut rajtam vé-
gig; sít —, kifáradni;
die Augen liefen mir über,
szemeim elteltok könyek-
kel; der Hund überlief den
Hafen, a' kutya elérte a'
nyulat.
Heberläufer, der; szőke-
vény.
Heberlaut, mn, és ih. igen
hangos; igen hangosan.
Heberleben, ca. megér, előr,
(korral valamit); túlél,
(valamit).
Heberleben, die; túlélés.
Heberlegen, ca. tesz, rá-
tesz; meggondol, gon-
dolóra veas.
Heberlegen, mn. erősebb,
hatalmasabb; — seyn,
fölülmúlni, megoldani.
Heberlegenheit, die; na-
gyobb hatalom, felsőbb-
ség.
Heberlegsam, mn. meggon-
doló, megoldoló.

Heberstet, mn. és ih. megfontolt; meggondolt; meggondolva.

Heberlegung, die; rátétel, rátevés; megfontolás, meggondolás.

Heberlegungsraft, die; meggondoló tehetség v. erő.

Heberlernen, cs. felüttesen tanul; tanulásban felülhalad.

Heberlesen, cs. rh. futólag olvas, átolvas; olvasásban átszökik (valamin).

Heberliefern, cs. átad, kérek szolgálat; átállít.

Heberlieferung, die; átadás, késhoz adás; szóhagyomány.

Heberlisten, cs. rászéd, megcsal; csalásban felülmúl; csalással meglep.

Heberlistung, die; rászédés, megcsalás; körülhálózás, (cselbol).

Hebermachen, cs. rácsinál; átküld, elküld; címre tétel —, valakinek valamit elküldeni.

Hebermacht, die; erőhatalom; fennhatalom; nagyobb erő.

Hebermächtig, mn. fennhatalmú, fennerejű.

Hebermachung, die; elküldés.

Hebermalen, cs. ráfest; újra fest, befest.

Hebermannen, cs. meggyőz; felülmúl.

Hebermannung, die; meggyőzés.

Hebermaß, das; hőség; föléleg; túlság a' mértékben; szerfölöttiség.

Hebermaße, die; mérték-társág, mérsékletesség.

Hebermäßig, mn. és ih. mértékletlen, szerfölötti, túl-

ságos; föléltébb, mérték-telenül.

Hebermanerit, cs. túlépít; ráépít; ráfelal.

Hebermisterer, cs. felülbalad, meggyőz.

Hebermenschen, mn. emberfölötti, embérről haladó.

Hebermessen, cs. rh. átmér; fő —, mérést elhibázni, elbamarkodni.

Hebermessen, cs. túlmér; hamisan mér (vékával).

Hebermorgen, k.rh. felülhalad, meggyőz.

Hebermorgen, ih. holnapután.

Hebermorgend, mn. holnapután.

Hebermutz, der; negéd, pajkoság; felfuvalkodás, dőlyf; elbizottság, önhittség.

Hebermützig, mn. negédes, pajkos, dőlyfös, felfuvalkodott; elbizott —, ih. pajkosan; dőlyfösen; elbizottan.

Hebernachten, k. és cs. meglát; hátsra befogad.

Hebernähen, cs. rávarr, fölébe varr.

Hebernahme, die; átvétel.

Hebernatürlich, mn. természetfölötti, természetki-vüli.

Hebernehmen, cs. rh. átvess; magára vállal, felvállal; meggyőz, erőtesz (valamira); megtétel; magára vess (ruhát); fő —, sokat enni, inni; die Unterthanen mit Knechten —, az alattvalókat adóval terhelni; ein Pferd im Reiten —, lovát igen meghajtani; fő dem Zorne

— lassen, magát a' haragtól elkapatni hagyni.

Hebernehmer, der; átvető; magára vállaló.

Hebernehmung, Hebernahme, die; átvétel; fel- v. elvállalás.

Heberpfaffen, cs. megborsol; föléltébb megborsol.

Heberpflichten, l. Heberreden.

Heberpöden, cs. be-, megszurkol.

Heberreden, cs. meglep; rajtaüt.

Heberredung, die; meglepés; rajtaütés.

Heberreden, cs. megráspol; átráspol.

Heberreden, cs. átgeréblyél; megeréblyél.

Heberrechnung, cs. felszámol, fölvet, összeszámol; újra számol; átvias (számot).

Heberrechnung, die; felszámolás, fölvetés.

Heberreden, cs. rábessél, rávész.

Heberredend, mn. rábeszélő.

Heberredung, die; rábeszélés, rávadás.

Heberreiben, cs. rh. ráreszel.

Heberreich, mn. dúz, dúsgazdag.

Heberreichen, cs. és k. átad, átnyújt; benyújt (kérelemlevél); kinyúlik.

Heberreichung, die; átadás, benyújtás.

Heberreiß, mn. elért, igen megért.

Heberreiten, k. rh. átlavagol. —, cs. rh. lejár, meghajt (lovat); lötpat (lőval); kerül (lőbáton).

Heberreiter, der; lovaskerülő.

Heberrennen, ca. rh. átfut; meg-
előz (futásban); legázol.
Heberrest, ber; maradék,
fogyadék.
Heberinnen, k. rh. átfoly,
átcsapeg, kiömlik.
Heberrod, ber; felruha.
Heberrüde, ih. hátra, ha-
nyatt.
Heber rumpein, ca. megrö-
han, rajtsüt, meglep.
Heber rumpeung, die; meg-
rohanás, meglepés.
Hebersden, ca. bevét (föl-
det maggal).
Hebersalgen, ca. megsóz,
elsóz.
Hebersatt; mn. sabált; túl-
telt.
Hebersättigett, ca. igen jól
tart; megtöm (eledellel).
Hebersauten, vh. rh. tele
jassa magát, megúska
eszét.
Hebersaunen, ca. rh. át-
hangzik, átzung; kiszög
(több hang közül).
Heberschatten, ca. beárnyas.
Heberschattung, die; beár-
nyásás.
Heberschonen, ca. átnéz, át-
tekint. —, k. végig lát,
(valamin).
Heberschonen, l. Bescheinen.
Heberschonen, ca. elküld, át-
küld.
Heberschöpfen, k. és ca. rh.
átzökken, átröppen, át-
tudamlik; felülvan (a'
mértéken); túlér, túl-
terjed; átló.
Heberschöpfen, ca. áthajóz,
átvez; hajón áthoz v.
átvez.
Heberschöpfung, die; áthajó-
zás; átvitel, (hajón).
Heberschumpfen, k. bepané-
aszodik.

Heberschlichtig, l. Schichtschichtig.
Heberschlag, ber; boríték;
hajtóra, gallér; előrajz;
terv; költségvetés, előle-
ges fölvetés, felszámolás.
Heberschlagen, k. ca. és vh.
rh. hanyatt bukik, ha-
nyatt dől; elbillen; átút,
átver; beborít; hozzá-
vet; elfordít (könyvből
kereszt helyet).
Heberschlamm, ca. beiszap-
ol.
Heberschleichen, l. Beschei-
chen, Heberlaufen.
Heberschleichen, ca. besátyo-
loz.
Heberschlingen, ca. rh. há-
lóval v. törökkel berak.
Heberschmieren, ca. beken,
bemázol; befirát.
Heberschnappen, k. rápattan,
rácsapódik; osztelenke-
dik. Örjöng.
Heberschnehen, ca. átsudam-
lik, átzökken; megcsal.
Heberschnehen, ca. behavas,
höval belep.
Heberschnüren, ca. megköt;
szinnyel megerdait; szin-
nyel megmér; megje-
lel festett szinnyel, (á-
csoknál).
Heberschreiben, ca. rh. beír;
címez (p. o. levelet);
felülír; megír, leír.
Heberschreiben, k. rh. áthág,
átlép.
Heberschreitung, die; áthá-
gás, átlépés.
Heberschreuen, ca. rh. átki-
ált; lekiáltoz (valakit),
kiáltással legyőz; kiáltá-
ban elfarad.
Heberschrift, die; cím, fe-
lüllírás.
Heberschuh, ber; fölcspöd.

Heberschuh, ber; maradvány,
maradék.
Heberschütten, ca. rátölt;
átönt; betölt; telés,
halmoz.
Heberschwänglich, mn. és ih.
bőséges, bővelkedő; bő-
ségesen, eléggé.
Heberschwanz, Heberschwanz,
ber; fölölög.
Heberschwanz, k. átlong,
átting.
Heberschwaben, ca. ráfocog,
focogva rávész v. rábir
(ra, re).
Heberschwimmen, ca. elönt,
elborít, eláraszt.
Heberschwimmung, die; ki-
áradás, özön.
Heberschwer, mn. fölötte
terhes, igen nehéz.
Heberschwimmen, k. rh. át-
uszik.
Hebersregeln, k. átvez; eve-
szében megölöz.
Heberschwen, ca. rh. átlát;
átnéz, áttekint; látás-
ban felülhalad; észre-
nem vess valamit (lé-
tásban); elnéz, átnéz
(hibát); er überseht ihn
an Gefehrsamkeit, túl te-
szem rajta a' tudomány-
ban; zwei Zeilen im Lesen
—, két soron átszökni
(olvadás közben).
Heberschwen, die; átlátás,
átnézés.
Hebersenden, ca. r. és rh. át-
küld.
Hebersender, ber; átküldő;
küldő.
Hebersendung, die; átkül-
dés.
Hebersenbar, mn. fordítható.
Hebersenken, k. és ca. átszök-
lik, átvez; rátesz; át-
megyen; átszökik; fordít
(más nyelvre); megtöm,

megrak; drágán árul;
 einem seine Waaren —
 valakinek drágán adni a'
 portékát; diese Stadt ist
 mit Handwerkesleuten über-
 setzt, ezen város tömve
 v. tele van kézművesek-
 kel.
 Heberseher, ber; fordító;
 átkelő, átszökés.
 Hebersehung, die; fordítás;
 átkelés.
 Hebersicht, die; átnézés,
 megvizsgálás; áttekintet.
 Hebersichtig, mn. rövidlátó,
 közellátó.
 Hebersichtigkeit, die; rövid
 látás; gyöngeszeműség.
 Hebersieben, k. rh. kiforr, ki-
 duxrad; nagyon megfől.
 Hebersieben, cs. megesős-
 tös.
 Hebersingen, cs. rh. áténe-
 kel, végig énekel; ének-
 lésben felülhalad; sich —,
 éneklésben elrekedni.
 Hebersinnlich, mn. érzék-
 fölötti.
 Hebersinnern, k. és cs. nyar-
 ral; nyaraltat.
 Heberspannen, cs. kifeszít,
 ráhúz; arasszal átfog,
 átmér; átér (valamit v.
 valamin); túlvisz (va-
 lamit), túlságoskodik; túl-
 feszít; seinen Geist —,
 lelkét megerőltetni; ein
 Heberspannter Kopf, túl-
 ságos gondolkodása.
 Heberspannung, die; kife-
 szítés; túlságoskodás.
 Heberspinnen, cs. rh. be-
 körülfon.
 Hebersprengen, l. Bespren-
 gen.
 Heberspringen, k. rh. át-
 ugrik; sich —, ugrásban
 kiféradni, kiugrálni ma-
 gát.

Hebersprung, die; átugrás,
 átszökés.
 Hebersündig, mn. állott,
 sokáig állott; — reife
 Frucht, igen érett gyü-
 mölcs, melly sokáig ál-
 lott a' fán.
 Hebersuchen, cs. rh. elüti
 a' kártyát, felebb üti
 mint más.
 Hebersuchen, cs. és k. rh. felül-
 áll; kiáll, eltér.
 Hebersuchen, k. és cs. rh. át-
 hág, meghág; felülmúl v.
 halad; das übersteigt mei-
 ne Kräfte, az erőm felett
 van; alle Hindernisse —,
 minden akadályokat meg-
 győzni; es ist noch man-
 cher Berg zu —, még sok
 akadály van meggyőzendő.
 Hebersuchern, cs. fölveri v.
 fölemeli árát valaminek.
 Hebersuchern, die; árve-
 rés.
 Hebersuchung, die; áthágás,
 meghágás.
 Hebersuchen, cs. rá állít, rá
 rak; tele állít, tele rak.
 Hebersimmen, cs. leszavaz,
 szavazattal legyőz; más
 langból beszél; viseletét
 változtatja.
 Hebersimmung, die; lesza-
 vazás.
 Hebersinnen, cs. rh. átlök,
 áttaszít, letaszít.
 Hebersinnen, cs. beragyog,
 átragyog; kiragyog (töb-
 bek közül); felülmúl.
 Hebersinnen, cs. rh. ken,
 (-ra,-re); betapaszt.
 Hebersinnen, k. elsurran.
 Hebersinnen, cs. ráhint;
 rászór; behint, heszór.
 Hebersinnen, cs. körülköt,
 beköt (kötőtűvel); körül-
 bálóz.

Hebersinnen, k. kiárad, ki-
 önt; von etwas —, tele
 lenni valamivel, (p. o.
 szív érzéssel).
 Hebersinnen, die; kiára-
 das, eláradás.
 Hebersinnen, cs. ráborít.
 Hebersinnen, k. átbukik;
 túl rohan (a' határon).
 Hebersinn, mn. fölötté édes,
 igen édes.
 Hebersinn, cs. kitáblás,
 kipallóz.
 Hebersinnen, cs. elhallgat-
 tat, elkábit.
 Hebersinnen, die; elhall-
 gattatás, elkábitás.
 Hebersinnen, mn, és ih.
 méregdrága, igen drága;
 fölötté drágán, méreg-
 drágán.
 Hebersinnen, cs. megdrágít.
 Hebersinnen, die; meg-
 drágítás.
 Hebersinnen, die; csappanó
 ajtó; teli ajtó.
 Hebersinnen, cs. elbolondít,
 elámit, megcsal.
 Hebersinnen, ber; átvitel, át-
 vivés.
 Hebersinnen, cs. rh. átvi-
 zen, áttesz; meghagy
 (valakinek valamit); át-
 fordít; elvállal; das Ge-
 gentum einer Sache auf
 einen —, valami dolog' tu-
 lejdonát másra átruházn.
 Hebersinnen, die; átvitel,
 átfordítás; meghagyás,
 megparancsolás; elvállal-
 lás; átruházás.
 Hebersinnen, cs. rh. felül-
 halad, felülmúl, meg-
 előz (valakit valamiben).
 Hebersinnen, mn. felül-
 haladó, megelőző; jelo-
 sebb.
 Hebersinnen, cs. rh. igen
 meghajt, megerőltet, el-

caigás; nagyít, tódít, túlviasz (valamit).
 Hebertreibung, die; meghajtás, megöröltetés; nagyítás.
 Hebertreten, k. rh. áthág; megsért (törvényt); áttér, átmege; kiárad, kiönt; den Schuß —, kifordítani a' löbbelit; zu einer andern Religion —, más vallásra térni; einen Befehl —, parancsot megszegni.
 Hebertreter, der; áthágó; áttérő.
 Hebertreibung, die; áthágás; áttérés; kiáradás, kiöntés.
 Hebertreben mn. és ih. túlvitt, nagyított; túlvitton, nagyítva.
 Hebertreift, die; marhajárás, marhacsapás.
 Hebertreiben, vb. rh. le-, megissza magát.
 Hebertritt, der; áthágás, áttérés, átmenetel; megszegése (valaminek).
 Hebertrompfen, ca. tromffal fölebb üt.
 Hebertünchen, ca. befehérit, kimeszel; beszínez (valamit).
 Hebertüfeln, ca. igen megnepeát.
 Hebertuß, mn. és ih. teliden tele, nagyon tele, csordultig tele.
 Hebertvorheifen, ca. rászed, megal.
 Hebertvorheifung, die; rászedés, megalalás.
 Hebertwaschen, k. és ca. rh. benő; nővésben megelőz; gam; mit Laub —, belomhosodott; das Fleisch ist mit Fett —, benőtte a' húst a' kövérség.
 Zeebusdr. II.

Hebertwägen, l. Hebertwagen.
 Hebertwallen, ca. megkall, megványol; megdönget, megpáhol.
 Hebertwallen, k. kihuzog, kiforr, kiduzzad; kiömlök.
 Hebertwallung, die; kibazogás; kiömlés.
 Hebertwältigen, ca. legyőz, meggyőz, erőt vesz (valamin), elnyom.
 Hebertwältigung, die; meggyőzés, elnyomás.
 Hebertwärts, ih. fölfelé.
 Hebertweben, ca. besző; rásző.
 Hebertweife, mn. szerföltöltölcs.
 Hebertweifen, ca. rh. meggyőz (valakit valami fölé); bebizonyít, megmutat (valamit); einen der Diebstahl —, valakit tolvajságban marasztalni.
 Hebertweisen, mn. meggyőző, bebizonyító.
 Hebertweisung, die; meggyőzés, bebizonyítás.
 Hebertweisen, ca. befehérit.
 Hebertwerfen, ca. rh. árvet; rávet; becsapdos (falat sárral); sich mit jemand —, valakivel összeveszni v. összekapni; den Mantel —, köpönyegét nyakába vetni.
 Hebertwichtig, Hebertwiegend, mn. igen nyomos.
 Hebertwisten, ca. beburkol, bebonyolít; rátekerget.
 Hebertwistung, die; beburkolás, bebonyolítás; rátekergetés.
 Hebertwigen, ca. rh. többet nyom; felülhalad, felülmúl

Hebertwinden, ca. rh. ráteker, beteker; legyőz; erőt vesz (valamin); sich —, magán erőt venni.
 Hebertwinder, der; győző, győződelmes.
 Hebertwindung, die; meggyőzés.
 Hebertwintern, k. és ca. telet; kiteleltet.
 Hebertwisig, mn. elméskedő.
 Hebertwurf, der; vakolat.
 Hebertzähl, die; föléleg szám.
 Hebertzählen, ca. átszámlál, felszámlál.
 Hebertzählung, mn. számföltöltölcs.
 Hebertzahn, der; számföltöltölcs; felső.
 Hebertzeltig, mn. elért, igen megért.
 Hebertzeugen, ca. meggyőz (okokkal); rábizonyít (valakire valamit); elfog v. utólr (valamiben).
 Hebertzeugend, mn. meggyőző.
 Hebertzeugung, die; meggyőzés; meggyőződés.
 Hebertziehen, k. és ca. rh. átmege; áthordozkodik; áthúz; beborít; befed; ein Land mit Krieg —, országot háborúval elborítani; der Himmel überzieht sich mit Wolken, borít az ég.
 Hebertzinnen, ca. becsínez.
 Hebertzinnung, die; csínezés; csínezetel.
 Hebertzudern, ca. becsukoz, ezukorral v. nádmézsel behint.
 Hebertzug, der; hej, tok.
 Hebertzweck, ih. keresztben, keresztül.
 Heblth, mn. szokásban lévő, szokott, divatosó.

Ueblichkeit, die; szokás, szokásban létel, divat.
 Uebriq, mn. és ih. megmaradt; a' többi, a' hátralévő; das übrige Geld, a' többi pénz; die Uebriqen, a' többiek; — sehn, — bleiben, meglenni, megmaradni; — lassen, meghagyni; ein Uebriqes thun, szükegen fölül, kellettnél többet tenni.
 Uebriqens, ib. egyebiránt.
 Uebung, die; gyakorlat, gyakorlás.
 Ufer, das; part.
 Uferbewohner, der; partlakos.
 Uferschwabe, die; parti fecake.
 Uhr, die; óra.
 Uhrband, das; óraszalag.
 Uhrbedel, der; órafüzel.
 Uhrfeder, die; óratoll.
 Uhrfutter, das; óratok.
 Uhrgehäuse, das; óratok.
 Uhrgewicht, das; órasúly.
 Uhrglas, das; óraüveg.
 Uhrhammer, der; órakalapács.
 Uhrkette, die; óraláncz.
 Uhrmacher, der; órá, óraműves.
 Uhrmacherkunst, die; óraság.
 Uhrschalen, das, Uhrschale, die; óraszány; óraszeb.
 Uhrschlüssel, der; órakules.
 Uhrwerk, das; óramű.
 Uhrzeiger, der; óramutató.
 Uhr, der; füles bagoly.
 Ulme, die, Ulmenbaum, der; szil, szilfa.
 Ulmenwald, der; szilerdő.
 Ulrich, der; Ulrik, (fínev).
 Ulrike, die; Ulrika, (nőnev).
 Ultramarin, das; tenger-tüli kék.

Ulm, ej. és kaz. körül; tájban, -kor; -n, -on, -en; — ert, miatt, vegett; — val, vel; — ról, — röl, azért hogy; hogyaem; um den Leib, a' test körül; um die Stadt gehen, a' város körül menni; seinen Freund um sich haben, minden barátí társaság nélkül lenni; er muß um diese Gegend wohnen, s' tájau kell laknia; um Mittag, um Oestern, delben, húsveikor; sich um etwas streiten, valami miatt versengeni; um Hilfe rufen, segítségért kiáltani; um die Wette laufen, fogadásért futni; ich habe es um zehn Thaler gekauft, tíz talléron vettem; um etwas, um das Leben kommen, valamit, életét elveszteni; einen um sein Geld bringen, valakit pénzértől megfosztani; um den Thaler theurer, három tallerral drágább; es ist eine schöne Sache um die Tugend, a' rény szép dolgot; um Gottes willen! istendrt! isten' szerelméért! um Ihnen zu zeigen, hogy megmutassam kegyednek; er ist zu mächtig, um zur Rechenchaft gezogen zu werden, ő hatalmasb, hogyaem számadásra vonathatnék.
 Ulmädern, es. forgat (szántóföldet); körülszánt.
 Ulmändern, es. elváltoztat, megváltoztat.
 Ulmänderung, die; elváltoztatás, megváltoztatás.
 Umarbeiten, es. ismét ki-

készít, kidolgoz (valamit); átdolgoz.
 Umarbeitung, die; átdolgozás, újra dolgozás.
 Umarmen, es. körülölel, megölel, átölel.
 Umarmung, die; körülölelés, megölelés.
 Umbehalten, es. rh. magán tart, fenntart.
 Umber, Umberfisch, der; fekete árnyékhal.
 Umbiegen, es. rh. meghajt, meggörbit.
 Umbilden, es. átalakít, átformál, elformál.
 Umbildung, die; átalakítás, átformálás.
 Umbinden, es. rh. körülköt; beköt (valamivel); felköt; eine Schürze —, kötenyt felkötni; ein Buch —, könyvet újra v. más-kép kötni.
 Umbieten, es. rh. körülköt, lefű.
 Umbküttern, es. átfogat (könyvet).
 Umbrechen, k. és es. rh. letörik, ledől; letör, ledönt; lezú; feltúr.
 Umbrechung, die; letörés; feltúrás; törés.
 Umbringen, es. rh. megölel.
 Umbreden, es. újra led (házzal); újra terít (asztal).
 Umbedeung, die; újra fedés; újra terítés.
 Umbredien, es. megfordít; más felé fordít; sich —, megfordulni; forogni; etnem den Hals —, vállakinek nyakát kitékarni.
 Umbrehung, die; fordítás; fordulás, megfordulás.
 Umbreher, der; megfordító.
 Umbreden, es. újra nyomtat; átnyomtat.

Umbuften, cs. körülilla-
toz.
Umfahzen, k. rh. körüljár,
megkerül (kocsival, ha-
jóval); körülkocsiz; kö-
rülhajóz.
Umfahrt, die; körülkocsizás;
körülhajózás.
Umfall, der; leesés; mar-
hadóg.
Umfallen, k. rh. eldől; le-
esik lábáról, (marha), meg-
döglik.
Umfallen, das; elesés, el-
hullás.
Umfalzen, cs. újra hajt v.
hajtogat (könyvet, papi-
rost).
Umfäng, der; kerület; ki-
terjedés, terjedelem.
Umfangen, cs. rh. körülfog
v. vesz, kerít.
Umförben, cs. újra v. más-
képp fest.
Umfassen, cs. magába foglal;
befoglal; megmarkol, meg-
kap.
Umfassend, mn. és ih. ter-
jedelmes; sokat magában
foglaló; terjedelmesen.
Umfattern, cs. körülrepked
v. repdes.
Umfestzen, cs. rh. körül-
fon; etne umföchtene Fla-
sche, befont palacska.
Umfiegen, cs. rh. körülre-
pül.
Umflehen, cs. rh. körülfoly.
Umformen, cs. átalakít, át-
formál, megváltoztat.
Umformung, die; átalakítá-
s, átformálás, megvál-
toztatás.
Umfraage, die; körülkérde-
zés, (p. o. szavazat-szedés-
kor gyűlésben).
Umfragen, k. körülkérdez,
rendre megkérdez.

Umführen, cs. körülvezet,
körülhordoz; körülvesz;
einen Garten mit einer
Mauer —, kertet köfal-
lal körülvenni, hekeríteni.
Umfüllen, cs. áttölt.
Umgaffen, k. körülbámés-
kodik; bámészkodva kö-
rül néz.
Umgang, der; kerengés,
körüljárás, forgás; kö-
rülmenet, bucsújárás;
közlekedés, társalkodás.
Umgänglich, mn. társas, nyá-
jas, barátságos.
Umgänglichheit, die; társas-
ság, nyájasság.
Umgeben, cs. rh. körülvesz,
bekerít; ráad (köpönye-
get valakire).
Umgehung, die; körület,
környék, kíséret.
Umgessen, k. rh. körülmegy;
bucsi jár; lesorog; forog;
bánik (valamivel); for-
ral valamit, főzi fejét va-
lamiben; kikerül (vala-
mit); átbág (törvényt);
mit Lügen, mit Betrug —,
huzugságot, csalást forral-
ni; mit etwas —, vala-
mivel bánni; mit etnem
—, valakivel társalkod-
ni; wenn das Jahr umge-
gangen ist, ha az év le-
forgott, elmúlt; es geht
im Hause um, a' házban
kisértet jár; ich habe nicht
— thnen, Ihnen dies zu
sagen, el nem mellőzhet-
tem, hogy meg ne mond-
jam kegyednek.
Umgesehrt, mn. és ih. meg-
fordított; megfordítva.
Umgeld, das; élelemdó,
élelemvám.
Umgieken, cs. rh. körülönt;
újra önt (mintába),

Umgießung, die; körülön-
tés; újraöntés.
Umgießen, cs. körülra-
gyog.
Umgrahen, cs. rh. körülás,
(fát); felás (kertet, földet).
Umggrabung, die; körülásús;
felásás.
Umgreifen, k. és cs. rh. el-
harapozik, elterjed; kö-
rülfog, körülvesz; átfog.
Umgreisen, cs. határoz, ha-
tárral körülvesz, korlá-
toz.
Umgrenzung, die; korláto-
zás; határral körülvétele.
Umguden, l. Umsehen.
Umgürten, cs. körülövez;
felköt (kardot).
Umguß, der; körülöntés.
Umhaben, k. rh. rajta van;
er hatte einen Mantel um,
köpönyeg volt rajta.
Umhaben, cs. körülvág,
levág (fát); fel-, meg-
kapál (földet).
Umhaffen, cs. megölel.
Umhaffung, die; megölelés.
Umhang, der; kárpit.
Umhängen, cs. körülakaszt;
ráad valakire (köpönye-
get st.).
Umhängen, cs. rh. levág, ki-
vág (fát); körülvág.
Umhaltung, die; levágás,
kivágás; körülvágás.
Umher, ih. körül, körös-
körül.
Umherliegend, l. Umstehend.
Umhin, ih. körül; ich kann
nicht — dieses juthun, nem
lehet ezt nem tennem.
Umhüllen, cs. behurkol, be-
palástol, betakar.
Umhüllung, die; behurko-
lás, betakarás.
Umkehr, die; visszatérés,
visszafordulás

Umftehrbar, mn. visszafordítható.
 Umftehren, cs. fordít, megfordít. —, k. fordül, megfordül; visszatér v. fordül; áfét —, mindent felforgatni.
 Umftehrung, die; fordítás; fordulás; visszatérés, visszafordulás.
 Umfteppen, k. felbukkan, bukkanva fordul. —, cs. felbukkan, felfordít; behajt és levarr.
 Umfteffern, cs. körülölez, öllel körülmér.
 Umfteammern, cs. körülkúcsol, átkarol.
 Umfteiben, cs. máskép v. újra öltöztet.
 Umfteommen, k. rh. elvesz; életét vesztí (erőszakos halállal).
 Umfteumpen, cs. körülkarimás.
 Umfteunjen, cs. megkoszorú; körülkoszorús.
 Umfteut, der; körület.
 Umfteufen, cs. megkerül; körülvesz (p. o. hadvonalal várat).
 Umfteuben, cs. rh. máskép rak; más szekőre rak (portékát).
 Umfteugern, cs. körülutáboros, körülvesz táborral.
 Umfteuf, der; forgás, keringés; itt — bringen, forgásba, divatba hozni.
 Umfteufen, cs. rh. szaladva elüt, elgázol (p. o. gyermeket az utozán); körülfut. —, k. rh. futkáros; forog, kering (tengelye körül).
 Umfteuffreiben, das; körirat.
 Umfteugen, cs. körülrak; máskép helyez, áthelyez;

meggörbít, meghajt. —, k. megdől, más oldalra dől, hajlik; ein Schiff legt sich um, a' hajó egyik oldalára dől; der Wind legt um, a' szél megfordül, más irányt vesz.
 Umfteugung, die; körülrakás; áthelyezés; meggörbítés; megfordulás; megdőlés.
 Umfteuten, cs. elveszt, tévedésbe vezet.
 Umfteuten, cs. megfordít, elfordít (kocsit, hajót); megváltoztat; die Fezzen —, a' sziveket más érzsére bírti.
 Umfteuten, cs. megvilágít; fénynyel körülvesz.
 Umfteugend, mn. körültekvő, határos.
 Umfteuchen, cs. körülköt, felköt (nyakkendő).
 Umfteuten, cs. újra fest; másként fest.
 Umfteuern, cs. körülfalaz, körülkerít.
 Umfteuten, cs. rh. körülmér; újra mér.
 Umfteuten, cs. újra ver (pénzt).
 Umfteugen, cs. körülrag.
 Umfteuben, cs. körülvarr.
 Umfteuben, cs. ködbe horít.
 Umfteuchen, cs. rh. magára vesz (kopönyeget).
 Umfteuten, cs. körülsegez; szegnek hegyét behajtja.
 Umfteufen, cs. másképen rak, átrak (p. o. terhet).
 Umfteufen, cs. körülkaróz.
 Umfteunjen, cs. körülültet; máshová átültet.
 Umfteunzung, die; körülültetés; átültetés.
 Umfteunzen, cs. körülszánt; újra megszánt.
 Umfteunzen, cs. másképen ver (pénzt).

Umfuarteren, cs. más szállásra tesz (katonákat).
 Umfteumen, cs. máshová rak.
 Umfteufen, cs. és k. körülutaz; kerül (az útbán).
 Umfteufen, cs. rh. leront, elbont (épületet); körülrajzol.
 Umfteuten, k. és cs. rh. körüllovagol; eltapodtat v. elgázol (lóval).
 Umfteuten, k. és cs. rh. körülut v. nyargal; nyargalásban elgázol.
 Umfteuten, cs. körülfog, körülvesz, körülkerít.
 Umfteut, der; körrajz; válaszol.
 Umfteut, der; körüllovaglás.
 Umfteuren, cs. megkever, fölkever.
 Umfteuren, die; megkeverés, fölkeverés.
 Umfteuten, cs. felrás.
 Umfteuden, cs. egy szákból másba önt.
 Umfteugen, cs. lefűrészel; körülfűrészel.
 Umfteuten, cs. másként v. újra nyergel; más lovat nyergel; változtat (életmódot).
 Umfteuten, die; nyergéváltogatás.
 Umfteut, der; felváltás, elcserelés.
 Umfteuffen, cs. rh. megváltoztat; újra v. másként alakít v. képes.
 Umfteuffung, die; megváltoztatás; újra alakítás.
 Umfteunzen, cs. körülszánczol.
 Umfteunzung, die; körülszánczolás.
 Umfteunzungslinie, die; szánczolatvonal.

Umschalten, es. összekapar; kikapar, kaparva kivet (virágot st); körülkapar.
 Umschalten, es. körülárvnyékos v. árnyal.
 Umschatten, mn. árnyékos, homályos.
 Umschauen, k. körülnéz; vigyáz, óvakodik; bátra néz; közőkörtül megnéz.
 Umschauung, es. lapáttal felbány; körülhány.
 Umschauen, l. Umschauen.
 Umschauen, es. rh. körülnyír; máskép nyír.
 Umschauen, es. körülküldöz.
 Umschiffen, k. körülhajóz; egy hajóból másikba rakodik.
 Umschlag, der; változás; hajtóka; boríték, takarék; hüvely, (növényeknél); borogatás, (orvoseknél).
 Umschlagen, k. rh. hirtelen ejesik, öszserogy, felfordúl; hirtelen változik; megremlik (a' bor). —, es. rh. levég (fát); körülburkol, betakargat; behorogtat (tagot); meghajt, meggörbit (szegot); megfordít (levelet könyvben); posztót; újra ver (pénzt); das Wetter (sárgt) um, megváltozik az idő.
 Umschleichen, k. rh. körülötte mászkál, körülötte lappang.
 Umschleichen, es. befátyaloz.
 Umschleichen, es. rh. bekerít, körülvev, körülfog.
 Umschlingen, es. rh. átölel, körülfog.
 Umschlungen, die; átölelés.
 Umschmeißen, es. rh. eltaszít; felfordít.

Umschmeißen, es. rh. újra olvaszt; újra önt.
 Umschmeißung, die; újra olvasztás; újra öntés.
 Umschmeiben, es. újra kovácsol, újra kikalapál.
 Umschmeissen, es. beken; újra ken.
 Umschmeissen, es. rácsatol.
 Umschmeißen, es. körülzámoz; körülzámozoz.
 Umschmeißen, es. körülzátol; batárt szab (valaminek).
 Umschreiben, es. rh. körülír; átír; újra v. másként ír; hosszasan v. körülményesen leír.
 Umschreibung, die; körülírás; körülményes leírás.
 Umschreiben, die; felírás, körülírás, (pénzen st).
 Umschreiben, es. kötenyt köt.
 Umschreiben, es. megrás, felrás.
 Umschreiben, es. feldönt, ki-dönt; más edénybe tölt; körülölt (fát faldel).
 Umschreiben, der; kerülés, keringés; csapongás, kic-sapongás; tekervény.
 Umschreiben, l. Umschreiben.
 Umschreiben, k. körülhajóz v. vitorláz.
 Umschreiben, rh. rh. körül-nézi magát; körülnéz, körültekint, szétnéz; keres (valamit); utánlát, gondoskodik; bátra v. vész-szanéz.
 Umschreiben, das; körültekintés; utánlátás, gondoskodás.
 Umschreiben, es. máshová tesz v. rak; máskép tesz; új-ra tesz; körülrak; el-csereél, elad; megfordúl (a' szél).

Umschreibung, die; átírtétel, máshová tétel; átültetés; elcsereél.
 Umschreiben, die; vigyázat, körültekintés.
 Umschreiben, mn. vigyázó, körültekintő.
 Umschreiben, k. rh. lerogy, lerokad.
 Umschreiben, ih. hiába, ok nélkül, hasztalan; ingyey; nicht —, nem hiába.
 Umschreiben, es. újra befog (levakat); arasszal átfog, átmér, elér.
 Umschreiben, es. rh. körül-fon, befon, körülhálóz, körülös.
 Umschreiben, es. rh. körül-ugrál; ugrálva feldönt; megfordul (a' szél); bänik (vole).
 Umschreiben, der; körülmény, környülállás; állapot; hosszadalmas esáület, cerimonia; Umschreiben ma-don, magát vonogatni; ohne Umschreiben, minden cerimonia nélkül.
 Umschreiben, mn. és ih. körül-ményes, részletes, aprólékos; körülményesen, részletesen, aprólékosan.
 Umschreiben, die; körül-ményesség, részletesség, aprólékoság.
 Umschreiben, das; igeha-tározó.
 Umschreiben, es. rh. körülssur-dal; körülmevz (betű-ke, st, helyegye).
 Umschreiben, es. körüludgdos v. tűz.
 Umschreiben, k. rh. körüláll; körülvev (valakit).
 Umschreiben, mn. körülálló; jelenlévő.

- Umtstellen, cs. körülrak; más-kép rak.
- Umtstimmen, k. szándékot változtat; áthangol, más hangra vesz (hegedőt st).
- Umtstören, cs. felforgat.
- Umtstößen, cs. rh. feldönt, feltaszít, eltaszít; elront, megsemmisít; ein Testament —, végrendeletet megsemmisíteni.
- Umtstößung, die; feldöntés; elrontás, megsemmisítés.
- Umtstößend, mn. feldöntő; elrontó, megsemmisítő.
- Umtstößlich, mn. feldönthető; elrontható.
- Umtstrahlen, cs. körülragyog, körülüdüköl; beragyog, besüt (sugarival).
- Umtströhen, cs. rh. körülken; beken.
- Umtstreuen, cs. körülbint.
- Umtstricken, cs. körülköt, (kötőtűvel); körülszinegez (labdát); körülhálóz, behálóz.
- Umtströmen, cs. és k. körülfuly.
- Umtsturz, der; leomlás, összeomlás; megbukás.
- Umtstürzen, k. és cs. leomlik; megbukik; leomlaszt, elront, felforgat.
- Umtstürzung, die; összeomlás; megbukás; lerontás; megbuktatás.
- Umtstößen, cs. megtámaszt.
- Umtsummen, Umtsumfen, k. körülöng.
- Umttanzen, k. körüláncsol.
- Umttappen, cs. körültapint, körültapogat.
- Umttaufen, cs. újra keresztel; más nevet ad.
- Umttaumeln, k. és cs. tántorogva elesik; tántorogva fellök, leejt.
- Umttaufsch, l. Taufsch.
- Umttaufsch, cs. kicserél; újra cserél.
- Umttun, cs. rh. rá ad; magára vesz; sich —, valamit keresni, valami után törekedni.
- Umttöhen, cs. körülé tolong; zajog.
- Umttöhen, cs. körülzeng.
- Umttragen, cs. rh. körülhordoz.
- Umttreiben, cs. rh. körülforgat; sich —, kalandozni, csapongani.
- Umttreten, cs. rh. letapod; áttér (más részhez).
- Umttrieb, der; forgás, keringés; fondorkodás, alattomos törekedés.
- Umttrieblich, mn. alattomos, fondorsággal teljes.
- Umttritt, l. Uebertritt.
- Umtwachsen, cs. rh. körülnö, benő.
- Umtwägen, cs. görget, hengerget; felforgat (országot).
- Umtwägung, die; görgetés, hengergetés; zendülés, lázadás.
- Umtwäseln, cs. vált, felvált, fölcserél.
- Umtwäselnd, mn. váltogató.
- Umtwäselung, die; váltás, felváltás, váltogatás, fölcserelés.
- Umtweg, der; kerülő (út), túlut; durch Umtwege, tekervényesen.
- Umtwehen, cs. lefű; körülleug.
- Umtwenden, cs. és k. fordít, megfordít; fordul, megfordul; wie man eine Hand umwendet, hirtelen, sebesen; mit umgewandter Hand, kézfejjel; auf dem Wege —, visszazárni, megfordulni út-
- jában; einen —, megteríteni, más gondolatra bírni; er ist ganz umgewandt, egészen megváltozott.
- Umtwentung, die; megfordítás; megfordulás.
- Umtwerfen, cs. rh. felfordít, feldönt; seinen Mantel —, hirtelen felkapni, fölvetni köpönyegét.
- Umtwerfung, die; felfordítás, feldöntés.
- Umtwischen, cs. bebonyol, begöngyöl; körülteker; bepólyáz (gyermeket); mit Stroß —, szalmába takarni.
- Umtwischung, die; behonyolás, begöngyölés; körültekerés; bepólyázás; betakarás.
- Umtwinden, cs. rh. körülfon, körülteker; mit Ferkeln —, borostyánnal koszorózni.
- Umtwischen, cs. beborít (fölleggel); elkomorít, el-sötétít.
- Umtwischen, cs. felhány, felkutat; feltúr; feldül.
- Umtwischen, der; felhányás, felkutatás.
- Umtzählen, cs. újra számlál.
- Umtzähnen, cs. sövénynyel bekerít, sövényez.
- Umtzähnung, die; sövényezés; sövény, kerítés.
- Umtzeichen, cs. körüljel.
- Umtziehen, cs. rh. bevon; körülvon, körülfog; hüsvon; körüljár; die Grenzzen —, a' határt bejárni; sich —, ruhát váltalni; der Himmel umzieht sich, borúl az ég. —, k. rh. költözködik; vándorol, seregestül jár.

Unringesü, ca. körülvesz, körülfog.
 Unring, ber; körüljárás, körmenet, processio.
 Un, s s (tagadó az összehelyben): -lan, -len, -atlan, -etlen, -talan, -telen, nem.
 Unabänderlich, mn. változhatatlan, másíthatatlan; nem hajtozatható. —, ih. változhatatlanul, másíthatatlanul.
 Unabänderlichfeit, die; változhatatlanság, másíthatatlanság.
 Unablässig, mn. leróhatatlan, (bűn).
 Unabhängig, mn. és ih. független; függetlenül.
 Unabhängigkeit, die; függetlenség.
 Unabsehblich, mn. és ih. orvosolhatatlan; orvosolhatatlanul.
 Unablässig, mn. és ih. szakadatlan, szüntelen; folyvást, szüntelenül.
 Unabsehbar, mn. és ih. eljáthatatlan, végtelen; eljáthatatlanul.
 Unabsichtlich, mn. és ih. nem szándékos, akaratlan; céltalan; szándéktalanul, akaratlanul; csel nélkül.
 Unabtretbar, mn. átengedhetlen.
 Unacht, mn. hamis, korcs, ál . . .
 Unachtsam, mn. figyelmetlen, gondatlan, vigyázatlan.
 Unachtsamkeit, die; figyelmetlenség, gondatlanság, vigyázatlanság.
 Unadelig, mn. és ih. nemtelen, nemtelen, nem nemes; nemtelenül, nem nemesileg.

Unähnlich, mn. hasonlatlan, hasonlatlan.
 Unähnlichkeit, die; hasonlatlanság.
 Unanbaßt, die; áhítatlanság.
 Unanbätig, mn. és ih. nem-áhitatos, áhítatlan; áhítatlanul.
 Unangebauet, mn. vetetlen, műveletlen, parlag.
 Unangeföhren, mn. sértetlen, bántatlan, nem ki-sértett.
 Unangeföhrt, mn. idézetlen, (hely, tét).
 Unangeföhret, mn. és ih. öltözetlen; öltözetlenül.
 Unangemeßet, mn. és ih. jelentetlen, be nem jelentett; jelentetlenül.
 Unangenehm, mn. és ih. kellemetlen, kedvetlen, izetlen; kellemetlenül, kedvetlenül, izetlenül.
 Unangeröhrt, Unangeföhret, mn. illetetlen, érintetlen; saffet das —, ne nyulj hozzá, ne bántsd.
 Unangesehen, mu. csekély, silány. —, ih. nem tekintvén, mind a' mellett.
 Unangreifbar, mn. meg nem támadható, megtámadhatatlan.
 Unannehmlich, mn. el nem fogadható; kellemetlen, kedvetlen. —, ih. kedvetlenül, kellemetlenül.
 Unannehmlichkeit, die; kellemetlenség, kedvetlenség.
 Unanfehllich, mn. tekintetlen, csekély, silány.
 Unanfehllichkeit, die; csekélység, kicsinség.
 Unanfeindig, mn. és ih. illetlen; illetlenül.
 Unanfeindigkeit, die; illetlenség.

Unanfeßig, mn. botránnyatol, nem botránkozolató.
 Unanpfeßlich, mn. vonzatlan, undorító.
 Unart, die; csíny, rossz szokás; gorombaság, neveletlenség, csinatlanság.
 Unartig, mn. csintalan, nem módos, nem deli; goromba, neveletlen. —, ih. csintalanul, nem módosan; gorombán, neveletlenül.
 Unanfernumt, mn. takarítatlan; rosszkedvű, komor.
 Unanfeßbar, Unanfeßsam, mn. megállíthatatlan, feltarthatatlan.
 Unanfeßlich, mn. szüntelen; kifogyhatlan. —, ih. szüntelenül, szünet nélkül.
 Unanfeßlichkeit, die; szüntelenség.
 Unanfeßbar, Unanfeßlich, mn. és ih. fel-, megoldhatatlan; fel-, megoldhatatlanul.
 Unanfeßlichkeit, die; feloldhatatlanság.
 Unanferntsam, mn. figyelmetlen.
 Unanferntsamkeit, die; figyelmetlenség.
 Unaussehblich, mn. és ih. elmaradhatlan, bizonyos; elmaradhatlanul, bizonyosan, bizonynyal.
 Unaussehbarkeit, die; bizonyosság.
 Unausforschlich, l. Unersforschlich.
 Unausfeßbar, Unausfeßlich, mn. kivihetetlen.
 Unausfeßbarkeit, die; kivihetatlenség.
 Unausgearbeitet, mn. kidolgozatlan, végezetlen.

Unausgebildet, mn. műveletlen, képzetlen.
 Unausgebüht, mn. kinyujtatlan.
 Unausgenommen, ih. kivétel nélkül.
 Unausgefest, mn. és ih. folyvást tartó, szakadatlan, szüntelen; folyvást; szakadatlanul, szüntelenül.
 Unausföföföf, mn. kitörülhetlen, eltörülhetlen; feledhetlen.
 Unausföföföf, die; ki-, eltörülhetlenség; feledhetlenség.
 Unausföföf, l. Unabbüföf és Unverföföf.
 Unausföföf, mn. kimondhatlan, kibeszélhetlen.
 Unausföföf, die; kimondhatlanság.
 Unausföföf, mn. kiállhatlan; szenvedhetlen. —, ih. kiállhatlanul, szenvedhetlenül.
 Unausföföf, mn. eltörülhetlen, irhatatlan.
 Unausföföf, mn. kiállhatlan, szelídítetlen; szabolatlan, szilaj, féktelen; mód nélküli. —, ih. szabolatlanul, szilajon, féktelenül; mód nélkül, igen nagyon.
 Unbündigföf, die; szilajság, szabolatlanság, féktelenség.
 Unbarmherzig, mn. és ih. irgalmatlan, könyörületlen; irgalmatlanul, könyörület nélkül.
 Unbarmherzigföf, die; irgalmatlanság.

Unbürtig, mn. és ih. szakálatlan; szakáll nélkül.
 Unbürtigföf, die; szakálatlanság.
 Unbebauct, l. Ungebauct.
 Unbebaucht, Unbebauchtig, Unbebauchtigam, mn. és ih. gondolatlan, szeles, behurgya; gondolatlanul, szelesen, hebehurgyán.
 Unbebauchtigföf, die; gondolatlanság, szélesség.
 Unbedekt, mn. födetlen, takaratlan; mit unbedektem Haupt, födetlen fővel. —, ih. födetlenül, takaratlanul.
 Unbedeutend, mn. és ih. csekély; kevésbé, nem igen.
 Unbedeutende, das; csekélység.
 Unbedingt, mu. föltételetlen, általános, szükségképi. —, ih. föltételetlenül, általában, szükségképi.
 Unbeungen, mn. alkutlan, fogadtalan, börtetlen. —, ih. fogadtalanul, börtelenül.
 Unbezigbt, mn. eskütlen, nem hitelt.
 Unbeinträgtigt, mn. sértetlen, károsítatlan.
 Unberbt, mn. örökös, —, ih. örökös nélkül.
 Unbefangen, mn. egyenes, nyílt, őszinte; el nem fogult, fogulatlan. —, ih. egyenesen, nyíltan, őszintén; fogulatlanul, elfogódás nélkül.
 Unbefangenföf, die; nyíltság, őszinteség.
 Unbesübert, mu. tollatlan.
 Unbesübert, mn. szennytelen, tisztá; szűz.

Unbefugnt, Unbefugntföf, die; jogtalanság.
 Unbefugnt, mn. és ih. jogtalan; jog nélkül.
 Unbefugntföf, mn. és ih. kíséretlen; kíséret nélkül, magányosan.
 Unbegrifföf, mn. megfoghatatlan, képzelhetetlen.
 Unbegrifföf, die; megfoghatatlanság, képzelhetetlenség.
 Unbegrnt, mn. határtalan.
 Unbegütert, mn. jószágatlan, vgyontalan.
 Unbehaart, mn. bajtalan; szeretlen.
 Unbehaftöf, mn. kéjelmetlen, kedvetlen, alkalmatlan. —, ih. kéjelmetlenül, kedvetlenül.
 Unbehaftöf, die; kéjelmetlenség, kéjeltség.
 Unbehaufen, mn. bárdolatlan; kapátalan; metszetlen.
 Unbeherzt, mn. és ih. bátoratlan, félenk; bátoratlanul, félenkon.
 Unbehöföf, mn. és ih. ügyetlen, gyámoltalan, esetlen; ügyetlenül, gyámoltalanul.
 Unbehöföf, die; ügyetlenség, gyámoltatlanság.
 Unbehtigam, mn. és ih. vi-gyázatlan, gondatlan; vi-gyázatlanul, gondatlanul.
 Unbehtigamföf, die; vi-gyázatlanság, gondatlanság.
 Unbehtnt, mn. ismeretlen; homályos, névtelen. —, ih. ismeretlenül; és ist mit nicht — das sc., jól tudom, hogy st.
 Unbehtnt, mn. megtérítetlen.

Unbefehrt, mn. megterellen, töredelmesen.
 Unbefehrtheit, die; megterelenség, töredelmesség.
 Unbefehdet, mn. mestelen; ruházatlan.
 Unbefehmet, mn. és ih. gondatlan, aggtalan, gondatlanul; seyn Sie beschweigen —, ne aggódjék azon; ich lasse mich darum —, nem gondolok vele.
 Unbefeben, mn. rakatlan, üres.
 Unbefehbt, mn. lombtalan, leveletlen.
 Unbefehbt, mn. lelketlen; életelen, renyhe; pusztá; sivatag.
 Unbefehen, mn. olvasatlan, tudatlan, járatlan.
 Unbefehheit, die; olvasatlanság.
 Unbeliebig, mn. nem tetsző.
 Unbesohut, mn. és ih. jutalmazatlan; jutalmazatlanul; nicht — lassen, megjutalmazni.
 Unbemannt, mn. katonátlan, (hajó).
 Unbemertt, mn. és ih. észrevétlen; észrevétlenül, suttokban; nicht — lassen, megjegyezni, észrevenni.
 Unbemittelt, mn. értéktelen.
 Unbewußt, mn. és ih. fáradságtalan; fáradság nélkül.
 Unbenannt, mn. nevezetelen; névtelen; határozatlan.
 Unbeneidet, mn. és ih. nem irigvelt, irigytelen; irigytelenül.
 Unbenommen, mn. szabad, megengedett.

Unbenutzt, mn. és ih. használatlan; használatlanul.
 Unbequem, Unbequemlich, mn. és ih. kéjelmetlen, alkalmatlan; kéjelmetlenül.
 Unbequemlichkeit, die; kéjelmetlenség.
 Unberathen, mn. és ih. gyámoltalan; tanács nélkül; eine unberathene Tochter, séjrtelen leány.
 Unberedt, mn. nehéz beszédű.
 Unbereitet, mn. készületlen; készületlen. —, ih. készületlenül; készületlenül.
 Unberitten, mn. szilaj, járatlan, (ló); lovatlan, paripátlan.
 Unberufen, mn. és ih. hivatalan; hivatalanul.
 Unberühmt, mn. és ih. dicstelen, híretlen; dicstelenség, híretlenül.
 Unberührt, mn. illetetlen; etwas — lassen, nem érinteni, elméllőzni valamit.
 Unbeschadet, ih. menten, sértetlenül; — meiner Ehre v. meiner Ehre —, becsületem' sérelme nélkül.
 Unbeschädigt, mn. ép, egész, sértetlen. —, ih. épen, egészen, sértetlenül, kár nélkül.
 Unbeschäftigt, mn. és ih. dologtalan, munkátlan; dologtalanul, munkátlannul, foglalatosság nélkül.
 Unbeschattet, mn. árnytalan, árnyékosatlan.
 Unbeschrieben, mn. és ih. szerénytelen; szerénytelenül.
 Unbeschreiblich, die; szerénytelenség.

Unbeschlagen, mn. vasatlan, fákó (szekér); patkolatlan, (ló); kupaktalan, (pipa); unbeschlagenes Holz, hántatlan, faragatlan fa; — in einer Wissenschaft, járatlan valamelly tudományban.
 Unbeschnitten, mn. metszetlen.
 Unbescholten, mn. és ih. feddhetetlen; feddhetetlenül.
 Unbeschoren, mn. nyiretlen; borotvátlan.
 Unbeschränkt, mn. korlátlan.
 Unbeschränklich, mn. leírhatatlan, kimondhatatlan.
 Unbeschränktheit, die; leírhatatlanság.
 Unbeschrrieben, mn. és. ih. íratlan, tiista, (papirus); tisztán.
 Unbeschwert, mn. terheletlen; kivett. —, ih. terheletlenül; thun Sie es —, ne sajnálja, ne terheltessek megtenni.
 Unbesetzt, mn. lelketlen.
 Unbesehen, ih. nem látva.
 Unbesiegbar, l. Unüberwindlich.
 Unbesonnen, mn. és ih. meggondolatlan; meggondolatlanul.
 Unbesonnenheit, die; meggondolatlanság.
 Unbeserlich, mn. javíthatatlan, jobbíthatatlan.
 Unbeserlichkeit, die; javíthatatlanság, jobbíthatatlanság.
 Unbestand, der, Unbeständigheit, die; állhatatlanság, változékonyság.
 Unbeständig, mn. és ih. állhatatlan, változékon; állhatatlanul.
 Unbestehbar, Unbestehlich, mn. megvesztegethetlen.

Unbestehbarkeit, die; megvesztegethetlenség.

Unbestelt, mn. és ih. meg nem rendelt; át nem adott, (levél); műveletlen, parlag.

Unbestimmt, mn. határozatlan, bizonytalan; el nem tökélt. —, ih. határozatlanul, bizonytalanul.

Unbestimmtheit, die; határozatlanság, bizonytalanság; el nem tökélség.

Unbestraft, l. Ungestraf.

Unbestritten, mn. vitatlan.

Unbestudt, mn. és ih. szennytelen, mocskotalan; szenny, mocsok nélkül.

Unbestürztlich, mn. csekély. Unbetrüglích, mn. ártatlan; csalhatlan.

Unbewacht, mn. és ih. őrtelen, őrizetlen; őrtelenül, őrizetlenül.

Unbewaffnet, mn. és ih. fegyvertelen; fegyvertelenül.

Unbewandert, mn. járatlan.

Unbeweglich, mn. mozdíthatatlan; mozdulatlan, ingatlan; szilárd, állandó; érdekelhetlen: unbewegliche Güter, fekvő v. ingatlan jószág; ein unbeweglicher Stern, álló v. veszteg csillag.

Unbeweglichfeit, die; mozdíthatatlanság, mozdulatlanság; szilárdság, állandóság.

Unbewegt, mn. és ih. mozdítlan, mozdulatlan; mozgás nélkül, mozdulatlanul; indulat nélkül.

Unbewehrt, l. Unbewaffnet.

Unbeweibt, mn. nőtelen, feleségtelen.

Unbeweislich, l. Unbeweislich.

Unbeweisbar, mn. lakhatatlan.

Unbeweisbarkeit, die; lakhatatlanság.

Unbewehrt, mn. lakatlan, nem lakott.

Unbewusst, mn. és ih. ismeretlen, nem tudott; das ist mir —, erről semmit nem tudok, ismeretlen előttem; mir —, tudtom nélkül.

Unbewußbar, mn. megfizethetetlen.

Unbewusst, mn. nyílt, kerítetlen; sövénytelen.

Unbewusst, mn. bizonyítatlan.

Unbewogen, mn. hűrtalan (hangzer).

Unbewusst, mn. kéttelen, kétségtelen, nem kétlelt. —, ih. kétség kívül.

Unbewuslich, mn. győzhetetlen; meghódíthatatlan.

Unbegriff, mn. hajthatlan; makacs.

Unbegrifflichkeit, die; hajthatatlanság; makacsság.

Unbild, das; éktelenség; rútaság, rútkép.

Unbillig, mn. és ih. méltánytalan; méltatlanul.

Unbilligkeit, die; méltányatlanság.

Unbrauchbar, mn. használhatatlan, haszonvetetlen, haszontalan.

Unbrauchbarkeit, die; használhatatlanság, haszontatlanság.

Unbrüderlich, der; nem keresztény, pogány.

Unbrüderlich, mn. pogány, kegyetlen.

Und, kaw. és, 's.

Undan, der, undanbarkeit, die; hátatlanság, hátadatatlanság.

Undanbar, mn. hátatlan. hátadatlan.

Undenbar, mn. nem gondolható, képszelhetlen, megfoghatatlan.

Undenbarkeit, die; képszelhetlenség, megfoghatatlanság.

Undentlich, mn. régi, emlékezethaladó; seit (von) undentlichen Zeiten, emlékezethaladó idő óta.

Undeutlich, mn. és ih. homályos, érthetetlen; homályosan, érthetetlenül.

Undeutlichkeit, die; homály, érthetlenség.

Undeutlich, mn. némettelen. —, ih. hibásan németül; — reden, rosszul 's szavartan beszélni.

Undeutlich, mn. használhatatlan; ártalmas, (étek); es wird uns nicht — sein, nem lesz kárunkra.

Undeutlichkeit, die; használhatatlanság.

Unbing, das; semmi, nem lony.

Unbissam, mn. türelmetlen, türedelemetlen.

Unbissamkeit, die; türelmetlenség, türedelemtelenség.

Unburdbringlich, mn. áthatatlan; átjárhatatlan; kikémlelhetetlen.

Unburdbringlichkeit, die; áthatatlanság; átjárhatatlanság; kikémlelhetlenség.

Unburdbrüchig, mn. átláthatatlan, homályos.

Unburdbrüchigkeit, die; átláthatatlanság.

Uneben, mn. egyenetlen, göröngyös, hoporjas, (út); hegyes-völgyes, (tartomány). —, ih. egyenetlenül; das ist nicht —,

nem rossz, nem megvetendő.
 Unerbenheit, die; egyenetlenség.
 Unerbet, mn. és ih. nemtelen, alacson; nemtelenül, alacsonúl.
 Unerbe, die; ágyasság.
 Unerheftig, mn. és ih. törvénytelen, természet, fegytyű; házasságon kívül.
 Unerhrbar, mn. tiszteletlen, illetlen.
 Unerhrbarheit, die; tisztelatlenség, illetlenség.
 Unerhre, die; szégyen, gyalázat, kudarc.
 Unerhrerbietig, mn. és ih. tiszteletlen; tiszteletlenül.
 Unerhrerbietigkeit, die; tisztelatlenség.
 Unerhrlich, mn. és ih. becstelen; becstellenül.
 Unerhrlichkeit, die; becstelenség.
 Unerkennlich, mn. haszonkeresetlen, önzetlen.
 Unerkennlichheit, die; haszonkeresetlenség, önzetlenség.
 Unerkenntlich, mn. és ih. sajátlan, átvitt; sajátlanul, átvitt értelemben, képleg.
 Unergebunden, mn. és ih. kötetlen, (könyv); kötetlenül.
 Unergebend, ih. nem emlékezvén meg.
 Unergefalscht, mn. sóatlan.
 Unergefährlich, mn. korlátlan.
 Unergelegen, mn. kicsapó, kicsapongó.
 Unerig, mn. és ih. egyenetlen; nem egyezőleg, egyenetlenül, visszázkodva; — seben, visszázkodásban élni.

Unerins, ih. se fiud —, nem egyeznek meg; — werden; meghasonlani, összehasonrodni.
 Unerichtig, die; egyenetlenség, visszázkodás, visszavonás; vizsály.
 Unerirrtlich, mn. nem jóvedelmes, jóvedelmetlen.
 Unerirrtlich, mn. nem fogékony.
 Unerirrtbar, mn. érezhetlen.
 Unerirrtlich, mn. érzetlen, érzéketlen, fásult, elfásult.
 Unerirrtlichheit, die; érzetlenség, érzéketlenség.
 Unerlosch, mn. és ih. végtelen; végtelenül, igen, szerfölött.
 Unerloschheit, die; végtelenség.
 Unerloschlich, mn. elkerülhetetlen; szükséges; sich — machen, elkerülhetté tenni magát.
 Unerloschlichheit, die; elkerülhetetlenség.
 Unerloschlich, mn. ingyen. —, ih. ingyen, pénz v. fizetés nélkül.
 Unerloschlich, mn. magát tartóztatni v. mérsékelni nem képes, mérséketlen.
 Unerloschlichheit, die; mérséketlenség.
 Unerloschlich, mn. el nem határozott, bizonytalan.
 Unerloschlichheit, mn. elhatározatlan, elkövetetlen.
 Unerloschlichheit, die; elhatározatlanság.
 Unerloschlich, mn. fejtelen.
 Unerloschlichheit, mn. megfejtethetlen.
 Unerloscht, l. Unerloscht.

Unerbittlich, mn. és ih. kérelhetetlen, engedetlen; kérelhetlenül.
 Unerbittlichkeit, die; kérelhetlenség.
 Unerbacht, Unerbacht, mn. igaz, neu. költött.
 Unerbenflich, l. Unerkenntlich.
 Unerfahren, mn. és ih. tapasztalatlan, járatlan; újonc; tapasztalatlanul.
 Unerfahrenheit, die; tapasztalatlanság, járatlanság.
 Unerforschlich, mn. kitanulhatatlan.
 Unerforschlichkeit, die; kitanulhatatlanság.
 Unerforschlich, mn. nem örvendetes, kellemetlen.
 Unergründlich, mn. feneketlen; ki nem tanulható, megfejtetlen.
 Unergründlichkeit, die; feneketlenség; megfejtethetlenség.
 Unerheblich, mn. csekély.
 Unerheblichkeit, die; csekélység.
 Unerhört, mn. kiballgatatlan; hallatlan, rendkívüli, szokatlan; nicht — lassen, meghallgatni. —, ih. meghallgatlanul; hallatlanul, rendkívül.
 Unerkannt, mn. és ih. ismeretlen, nem ismert; ismeretlenül, nem ismerve.
 Unerkennbar, l. Unerkenntlich.
 Unerkenntlich, mn. hálátlan.
 Unerkenntlichkeit, die; hálátlanság.
 Unerkürbar, Unerkürlich, mn. megfejtethetlen.
 Unerkürbarkeit, die; megfejtethetlenség.

lnersáfíó, mn. elonged-
bolten, meghocsáthatlan;
szükséges. —, ih. szükség-
kép.

lnersaubt, mn. tilos, ti-
lalmas, nem szabad; das
ist er —, est cseleked-
nie nem vala szabad.

lnersüfíó, mn. és ih. meg-
mörhetlen, remérdék;
megmörhetlenül.

lnersüfíóheit, die; meg-
mörhetlenség, temérdék-
ség.

lnermübet, mn. és ih. fá-
radatlan; fáradatlanul.

lnermüfíó, mn. és ih. fá-
radhatlan; fáradhatlanul.

lnermüfíóheit, die; fárad-
hatlanság.

lneroverfíó, mn. megvo-
hetetlen, meghódíthatlan.

lnerreichbar, mn. elérhe-
tlen.

lnersüfíó, mn. és ih. tel-
hezen; telhetlenül.

lnersüfíóheit, die; tel-
hetlenség.

lnersüfíóheit, mn. terem-
tetlen.

lnersüfíóheit, mn. kimerít-
hetlen, apadhatlan.

lnersüfíóheit, die; ki-
meríthetlenség, apadhat-
lanság.

lnersüfíóheit, mn. és ih. re-
ttenhetetlen, rémíthe-
tetlen; rettenhetetlenül.

lnersüfíóheit, die; ret-
tenhetetlenség.

lnersüfíóheit, mn. ron-
dithetetlen, tántorít-
hatatlan.

lnersüfíóheit, die; ron-
dithetetlenség, tántorít-
hatatlanság.

lnersüfíóheit, mn. és ih. ron-
dületlen; rondületle-

nül, meg nem tánto-
rittatva.

lnersüfíóheit, mn. elér-
hetetlen.

lnersüfíóheit, mn. megérít-
hetetlen, pótolhatatlan.

lnersüfíóheit, die; pótol-
hatatlanság.

lnersüfíóheit, mn. kigondol-
hatlan, nem képselhető.

lnersüfíóheit, mn. meghág-
hatatlan.

lnersüfíóheit, mn. és ih. sz-
envedhetetlen, türhe-
tetlen, elviselhetetlen;
szenvedhetetlenül, türhe-
tetlenül.

lnersüfíóheit, die; sz-
envedhetetlenség, türhet-
etlenség.

lnersüfíóheit, mn. zsenge,
nevendék, sorduló.

lnersüfíóheit, mn. és ih. vá-
ratlan, véletlen; várat-
lanul, véletlenül.

lnersüfíóheit, mn. ébreszt-
hetlen, serkenthetlen.

lnersüfíóheit, mn. kárlel-
hetlen, meg nem indít-
ható, (sziv).

lnersüfíóheit, mn. és ih. bi-
zonyíthatlan; bizonyít-
vány nélkül.

lnersüfíóheit, die; bi-
zonyíthatlanság.

lnersüfíóheit, mn. bizonyít-
atlan, he nem bi-
zonvított.

lnersüfíóheit, mn. át nem gon-
dolt, meg nem gondolt,
fontolatlan. —, ih. nem
tekintvén.

lnersüfíóheit, mn. elbeszél-
hetlen, elmondhatatlan.

lnersüfíóheit, mn. neveletlen.

lnersüfíóheit, mn. nem képes,
alkalmatlan, ügyetlen,
tehetetlen.

lnersüfíóheit, die; ügyetlen-
ség, tehetetlenség.

lnersüfíóheit, der; bal eset, sze-
rencsétlenség.

lnersüfíóheit, mn. és ih. hi-
báshatlan, csalhatatlan;
bizonyosan.

lnersüfíóheit, die; hibás-
hatlanság, csalhatatlanság.

lnersüfíóheit, mn. és ih. nem messze,
közel.

lnersüfíóheit, der; dancs, szenny,
mocskos; mocskos ember.

lnersüfíóheit, der; mocskos
ember; trágár.

lnersüfíóheit, die; szenny,
mocskos, tisztatlanság;
trágárság.

lnersüfíóheit, mn. szennyes,
mocskos, undok, tisztá-
lan; szatyár, trágár. —,
ih. szennyesen, mocs-
kosan.

lnersüfíóheit, die; undok-
ság, mocskosság, szeny-
nyeség.

lnersüfíóheit, der; szorgalmatlan-
ság, lomhaság, rényheség.

lnersüfíóheit, mn. szorgalmat-
lan, lomha, renyhe.

lnersüfíóheit, mn. engedetlen,
szófogadatlan.

lnersüfíóheit, die; ege-
detlenség, szófogadallan-
ság.

lnersüfíóheit, der; illetlenség.

lnersüfíóheit, mn. idomtalan,
esetlen.

lnersüfíóheit, die; idom-
talanság, esetlenség.

lnersüfíóheit, mn. barátság-
talan, komor, kedvetlen,
(idő). —, ih. barátság-
talanul; komoran.

lnersüfíóheit, die; barát-
ságtalanság; kedvetlenség,
komorság.

Unfreundſchaftlich, mn. barátságatlan.
 Unfreu, i. Zeitgen.
 Unfreugebig, mn. nem adakosó, nem bőkeű, szűkmarkú.
 Unfreude, ver; hékétlenség, visszavonás; háború.
 Unfreutlich, mn. és ih. békétlen, zsombes; békétlenül.
 Unfruchtbar, mn. terméketlen, meddő.
 Unfruchtbarheit, die; terméketlenség, meddőség.
 Unflug, ver; pajkosság, illetlenség, helytelenség.
 Unfügig, mn. helytelen.
 Ungangbar, mn. járhatatlan; járatlan; forgásban nem levő, (pénz); szokatlan, divatlan.
 Ungar, ver; magyar.
 Ungarisch, mn. és ih. magyar; magyarul; ungaris; magyar; irha.
 Ungarn, das; Magyarország.
 Ungastfreundſchaftlich, mn. vendégtelen, nem vendégszerető.
 Ungedacht, mn. kellelen, (áru). —, ih. nem tekintvén (ra, re); jöltehet, mindasáttal.
 Ungedert, mn. és ih. asántatlan; asántatlanul.
 Ungeduldig, mn. és ih. büntetlen, fonyított; hüntelenül.
 Ungeduldet, mn. nyers, készíttlen.
 Ungedult, mn. járatlan, törtelen, (út).
 Ungeduldig, mn. szabótlalan, szilaj.
 Ungedult, mn. műveletlen.
 Ungeduldig, mn. erősítorgató, duróság.

Ungedeten, mn. és ih. kéretlen, hivatlan; kéretlenül, hivatlanul.
 Ungedigt, mn. és ih. képzetlen, műveletlen; képzetlenül, műveletlenül.
 Ungedicht, mn. fehéritetlen, kallatlan, (vászón).
 Ungedilmt, mn. egyszerű, nem virágos.
 Ungebraunt, mn. égetetlen.
 Ungedratet, mn. sültelen.
 Ungedrehtlich, mn. szokatlan, divatlan.
 Ungedraucht, mn. használatlan, új.
 Ungedühr, die; helytelenség, illetlenség; jur —, helytelenül, kellettén felel.
 Ungedührlich, mn. és ih. helytelen, illetlen; helytelenül, illetlenül.
 Ungedührlichkeiten, die; helytelenség, illetlenség.
 Ungedunden, mn. kötetlen, köztelen; szabad, nem kötelezett; szabótlán, kicsapó; ungebundene Rede, folyó beszéd, prosa; ungebundene Schreibart, prosai toll.
 Ungedundenheit, die; szabótság; szabótlanság.
 Ungeduld, die; nyugtalan-ság, türelenség.
 Ungeduldig, mn. és ih. nyugtalan, türelten; nyugtalanul, türelenül.
 Ungedult, mn. tüzeletlen, nem tisztelt.
 Ungedühr, mn. történetes, véletlen. —, von —, ih. történetből, véletlenül; minategy, körülbélül.
 Ungedult, mn. és ih. történet, véletlen eset, vak szerencse.

Ungeduldig, mn. nem tessző, tesszetlen; kellemtelen, nem szives, emberségtelen.
 Ungeduligkeit, die; ember-telenség.
 Ungedult, mn. és ih. festetlen; őszinte; feattelenül; őszintén, egyenesen.
 Ungedult, mn. szárnyatlan.
 Ungedult, mn. és ih. hivatlan; hivatlanul.
 Ungedult, mn. bélietlen, bélietlen; nem étetett, étetlen. —, ih. bélietlenül; étetlenül.
 Ungedult, mn. és ih. meg nem evett; étlen, éhen.
 Ungedult, mn. és ih. alaplan; alaptalanul.
 Ungedult, mn. haragos, bosszús, nehezeltő.
 Ungedult, ih. meghagyás nélkül, parancs nélkül.
 Ungedult, mn. és ih. szabad, akadályatlan; szabadon, akadálytalanul, folyvást.
 Ungedult, mn. nem színtelt, színtelen, őszinte, egyenes. —, ih. őszintén, egyenesen, tettetés v. képmutatás v. színlés nélkül.
 Ungedult, das; szörny, szörnyeteg, csodaállat.
 Ungedult, mn. iszonyú, szörnyű; irtóztató, rettenetes; bámulatos. —, ih. iszonyúlag, szörnyen, irtóztatólag, rettenetesen; bámulatosan.
 Ungedult, das; szörnyetegség.
 Ungedult, mn. szabad, akadálytalan; szabadon, akadálytalanul.

Unghebeft, mn. és ih. gyalulatlan; durva, műveletlen; durván, műveletlenül.

Unghehofft, l. Uuberhofft.

Unghehrig, mn. hosszú nem tartozó; illetlen.

Unghehorfan, mn. és ih. engedetlen; engedetlenül.

Unghehorfan, ör; engedetlenség.

Unghehrt, mn. meghallgatlan, ki nem hallgatott. —, ih. meghallgatás nélkül, meg nem hallgatva, meghallgatlanul.

Ungheftich, mn. nem szellemi; világi, avatatlan. —, ih. világitag, avatatlanul, nem szellemileg.

Unghefrüft, mn. és ih. sértetlen, bántatlan; nyugtalan, bántatlanul, sértetlenül.

Ungheffent, mn. mesterkéletlen.

Ungelütert, mn. l. Roh.

Ungeligen, mn. alkalmatlan, kéjelmellen; zu einer ungeligeneu Zeit, alkalmatlan időben. —, ih. alkalmatlanul, rosszkor.

Ungeligenheit, die; alkalmatlanság; einem — machen, alkalmatlankodni valakinek.

Ungelchrig, mn. nehésféjű.

Ungelchrigkeit, die; nehézféjűség.

Ungelchrt, mn. tanulatlan, tudatlan, járatlan.

Ungelchrttheit, die; tudatlanság, tanulatlanság.

Ungelchtm, mn. enyvezetlen.

Ungelchtf, mn. meroven, hajthatatlan; otromba, ügyetlen.

Ungelentfamkeit, die; me-revenség; ügyetlenség.

Ungelchft, mn. oltaflan.

Ungemach, das; baj; vi-szály.

Ungemächlich, mn. és ih. kéjelmellen; kéjelmellenül.

Ungemächlichkeit, die; kéjelmellenség.

Ungemäffet, mn. nem his-lalt, sovány.

Ungemein, mn. ritka, szo-katlan, különös, rend-kivüli. —, ih. különö-sen, rendkívül, igen.

Ungemengt, Ungemischft, mn. és ih. keveretlen, ve-gyítetlen, tiszta. —, ih. tisztán, vegyítetlenül, ke-veretlenül.

Ungemeffen, mn. méretlen, határtalan. —, ih. mé-retlenül.

Ungemüsst, mn. veretlen (pénzésé).

Ungenannt, mn. névtelen; nem nevezett.

Ungeneigt, mn. nem hajló v. hajlandó.

Ungenießbar, mn. ehetlen, ihatlan, éldelhetlen.

Ungenießbarkeit, die; éldel-hetlenség.

Ungenossen, mn. és ih. nem éldelt, élemény nélkül; das wird ihm nicht — hingehen, azért lakolni fog, azt nem fogja szá-razon elvinni.

Ungenüchftig, mn. kényse-ritlen, nem kénysezeri-tett. —, ih. kénysezeri-tés nélkül, önkényt; — effen, nem kimáltatni ma-gát.

Ungenüchftigam, mn. elégedet-len, lelhetlen.

Ungentüffamkeit, die; tel-hetlenség.

Ungenüßt, mn. használat-lan, nem használt; egész, új. —, ih. egészen, hasz-nálatlanul.

Ungesörbet, mn. és ih. rend-etlen; reudetlenül.

Ungespreßt, mn. szólatlan, sajtolatlan.

Ungerächt, mn. bosszúatlan, büntetlen.

Ungerade, mn. egyenetlen, görbe; páratlan.

Ungerathen, mn. elfajult, erkölccetelen.

Ungerechnet, mn. és ih. számlálatlan; számlálat-lanul.

Ungerechtf, mn. és ih. jog-talan, igaztalan, igazság-talan; jogtalanul, igaz-talapól, igazságtalanul.

Ungerechtfigkeit, die; jogta-lanság, igaztalanság, igaz-ságtalanság.

Ungereimt, mn. képtelen; rimetlen. —, ih. képte-lenül; rimetlenül.

Ungereimtheit, die; képte-lenség.

Ungern, ih. nem örömet, kedv ellen; gern oder —, akár örömet akár nem; er föreißt —, nem szeret írni.

Ungereden, mn. nem szagolt.

Ungereden, mn. bosszúat-lan, büntetlen.

Ungesajzen, mn. és ih. só-talan; sóatlanul.

Ungesattelt, mn. nem nyert-gelt. —, ih. szörön, nyereg nélkül.

Ungesünett, mn. saavanyítatlan.

Ungesünett, mn. szegetlen; késetlen, gyors, serény. —, ih. gyorsan, késő-

delem v. haladék nélkül, tisztent, mindjárt.
 Ungeschäft, mn. hántatlan, hámozatlan.
 Ungeschicht, mn. nem történt.
 Ungeschickt, mn. értetlen, tudatlan, oktalan, kép-telen.
 Ungeschmeckt, mn. szemérmetlen; bátor, merész. —, ih. szemérmetlenül; tartózkodás nélkül, bátran, merészen.
 Ungeschicklichkeit, Ungeschicktheit, die; ügyetlenség, alkalmatlanság, ostrombaság.
 Ungeschickt, Ungeschicklich, mn. és ih. ügyetlen, alkalmatlan; ügyetlenül.
 Ungeschlacht, mn. durva, vad; zordon. —, ih. durván, vadul; zordonul.
 Ungeschlachttheit, die; durvaság, vadság; zordosság.
 Ungeschlossen, mn. közkörületlen; nyers, műveletlen, durva. —, ih. műveletlenül, durván.
 Ungeschlossenheit, die; műveletlenség, durvaság.
 Ungeschmälert, mn. és ih. ép, egész; épen, csönkítatlanul.
 Ungeschmiltig, mn. mereven, nem hajlékony.
 Ungeschmeibigkeit, die; merevenség.
 Ungeschminnt, mn. füstelen, kendőzetlen; őszinte, nem színlett. —, ih. őszintén, színlés nélkül.
 Ungeschoren, mn. és ih. nyiretlen; nyiretlenül; einen — lassen, békén hagyni.
 Ungeschwohen, mn. nem eskütt; ich glaube es —, eskü nélkül is hiszem.

Ungesellig, mn. társaságtalan, barátságatlan.
 Ungeselligkeit, die; ridegség.
 Ungeschnidig, mn. és ih. törvénytelen; törvényellenül.
 Ungeschnidigkeit, die; törvénytelenség.
 Ungesfitt, mn. és ih. erkölcstelen, műveletlen; erkölcstelenül, műveletlenül.
 Ungesfotten, mn. nyers, fővelen, nem főtt.
 Ungesprächig, mn. nem beszéléses, szóatlan.
 Ungesprächigkeit, die; szóatlanság.
 Ungesstatt, Ungesstattet, mn. idomtalan, formátlan.
 Ungesstattheit, die; idomtatlanság.
 Ungesstattet, mn. és ih. meg nem engedett.
 Ungestelt, mn. nveletlen.
 Ungestört, mn. és ih. háborítatlan, békés; háborítatlanul, békén.
 Ungestraft, mn. és ih. büntetlen; büntetlenül.
 Ungestrafttheit, die; büntetlenség.
 Ungestüm, mn. sivataros, zordon, (idő); háborgó, (tenger); erőszakos, heves. —, ih. keményen, hevesen, erőszakosan.
 Ungestüm, der és das; zordosság; háborgás; heveség, heveskedés, erőszak; mit —, hevesen, erőszakkal.
 Ungesund, mn. egészsgtelen; aß; mit ist —, a' mi sok káros.
 Ungesundheit, die; beteg-ség, egészsgtelenség.
 Ungethelt, l. Ungertheit.

Ungethüm, das; rémállat, csodálhat.
 Ungetreu, mn. és ih. hűtelen, hívtelen, hitetlen; hívtelenül, hitetlenül.
 Ungetübt, mn. gyakorlatlan, újonc, tapasztalatlan.
 Ungewacht, mn. kallatlan.
 Ungewandt, l. Ungeschickt.
 Ungewaschen, mn. mosatlan; mosatlan.
 Ungewöhnt, mn. szenteletlen; avátatlan.
 Ungewissenhaft, mn. és ih. lelkimereiten; lelkimoretlenül.
 Ungewissenhaftigkeit, die; lelkimoretlenség.
 Ungewiß, mn. bizonytalan, kétséges; határozatlan —, ih. bizonytalanul, kétségesen.
 Ungewöße, das; bizonytalan, bizonytalanság; das Gewisse für das — nehmen, bizonyost bizonytalanul felszerelni; auf das —, bizonytalanra talánra.
 Ungewißheit, die; bizonytalanság.
 Ungewitter, das; fergeto, sivatar, szélvész.
 Ungewogen, mn. nem hajló v. hajlandó (hozzá).
 Ungewohnheit, die; szokatlanság.
 Ungewöhnlich, mn. szokatlan; rendkívüli, különös, ritka.
 Ungewöhnlichkeit, die; szokatlanság; különösség, ritkaság.
 Ungewohnt, mn. és ih. szokatlan; szokatlanul.
 Ungewohnt, mn. vad, szalaj, szabótlan.

Ungesähntheit, die; zabó-
látlanág.

Ungesäumt, mn. ós ih. fé-
ketlen; féketlenül.

Ungesiefer, das; kártékony
kisebb állatok, férgek,
bogarak.

Ungesiemt, mn. és ih.
illetlen; illetlenül.

Ungesogen, mn. és ih. ne-
veletlen; neveletlenül.

Ungesogenheit, die; nevel-
tlenség.

Ungesweifelt, mn. kétsé-
lenségtelen. —, ih. két-
ség kívül.

Ungeswungen, mn. nem
kényszerített, szabad;
szertelen; természeti, nem
erőltetett. —, ih. kény-
szerítés nélkül, szabadon t
szertelenül; erőltetés nél-
kül.

Ungeswungenheit, die; szert-
elenség; könnyűség.

Ungfabte, der; hittelenség.

Ungfabtich, mn. hitetlen.

Ungfabtichheit, die; hihe-
telenség.

Ungleich, mn. hasonlatlan,
egyenetlen; különbözö;
páratlan. —, ih. hason-
latlanul, egyenetlenül;
különbözöleg; etwas —
aufnehmen, rossz néven
venni; — größer cc., sok-
kal nagyobb cc.

Ungleichartig, mn. külön-
nemű.

Ungleichartigheit, die; kü-
lönneműség.

Ungleichförmig, mn. nem
egyalakú, nem egyforma.

Ungleichförmigkeit, die; kü-
lönalakúság, egyformát-
lanság.

Ungleichheit, die; egyenet-
lenség, hasonlatlanság.

Ungleichzeitig, mn. egyenet-
len oldali.

Unglimpf, der; kemény-
ség, szigorúság.

Unglimpfich, mn. és ih.
kemény, szigorú, sanya-
rú; keményen, szigorún.

Unglück, das; szerencsét-
lenség, balszerencse, hal-
eset; jam —, szeren-
csétlenségre, szerencsét-
lenül.

Unglücklich, mn. szerencsét-
len; hal, gyászos. —,
ib. v. unglücklicher Weise,
szerencsétlenségre, sze-
rencsétlenül.

Unglückbote, der; szeren-
csétlenség' követe.

Unglücklichig, mn. boldog-
talan.

Unglückseligkeit, die; hol-
doztalanság; inség, nyo-
morúság.

Unglücksfall, der; baleset.

Unglücksfind, das; balsora'
fa.

Unglücksprophet, der; bal-
sora' jóslója.

Unglücksstifter, der; balsora'
szerezője.

Unglücksvogel, der; baljós-
latú madár.

Ungnade, die; — auf etnen
werfen, kegyelmét elvon-
ni valakitől; in — fal-
ten, kiesni a' kegyelem-
ből, valaki' kegyét v. ke-
gyelmét veszteni.

Ungnädig, mn. kegyelmei-
len; — aufnehmen, ne-
heztelessel venni.

Ungütlich, mn. és ih. isten-
telen, vallástalan; isten-
telenül.

Ungütlichkeit, die; istente-
lenség.

Ungrund, der; alaptalan-
ság; mit —, alap nél-
kül.

Ungütig, mn. értéktelen;
erőtlen, sikertelen; sem-
mitett; etwas — machen,
für — erführen, meg-
semmitni, erőtlentíni va-
lamit.

Ungütigkeit, die; értékte-
lenség, erőtlenség.

Ungünst, die; nem kedve-
zés, rosszakarat.

Ungünstig, mn. és ih. nem
kedvező; nem kedvezve.

Ungut, mn. nem jó; neh-
men Sie es nicht für —,
ne vegye ön rossz néven.

Ungütig, mn. nem kegyes;
kemény, nem jóakaró;
nehmen Sie es nicht —,
ne vegye rossz néven.

Ungütigkeit, die; kegyte-
lenség; keménység.

Ungültbar, mn. meg nem
állható; meg nem tartha-
tó, (cc. vár).

Ungut, das; baj, vesze-
delem; nichts als — an-
richten, merő hajt okozni.

Ungültbar, mn. gyógyítha-
talan; enyhíthetetlen.

Ungültbarkeit, die; gyógyít-
hatatlanság.

Ungütig, mn. szentelen,
istentelen; vallástalan.
—, ih. szentetlenül,
istentelenül.

Ungütigkeit, die; szentel-
enség, istentelenség.

Ungütigam, mn. nem hazs-
nos, nem üdvös.

Ungütlich, mn. otthoniat-
lan.

Ungütlich, mn. nem udvari,
műveletlen, embertelen.
—, ib. műveletlenül,
udvariság nélkül, ember-
telenül.

Umráfítség, die; udvariatság, embertelenség.
 Umráfó, mn. nem hajló, nem hajlandó, (hosszú).
 Umráfó, der; ellenséges ember; rút ember; gonosz lélek, ördög; varázsló.
 Umráfófrant, l. Alexander és Ábnigferje.
 Umráfó, die; formaruha, egyenruha.
 Umráfóirt, mn. egyenruhás, formaruha.
 Umráfó, (összetételekben); közhíreség, köz, általános.
 Umráfóít, die; egyetem.
 Umráfónt, l. Weltall.
 Umráfórtó, mn. nem katonikus.
 Umráf, die; kis házikigyók' neme; békafej.
 Umráfó, Umráfórtó, mn. ismerhetlen.
 Umráfórtó, Umráfórtó, die; ismerhetlenség.
 Umráfó, mn. és ih. fajtalan, szemérmetlen; buján, fajtalanul.
 Umráfórtó, die; bujaság, fajtalanság.
 Umráfó, mn. és ih. okatlan; oktalanul.
 Umráfórtó, die; oktalanság.
 Umráfórtó, mn. és ih. testetlen, anyagtalan; testetlenül, anyagtalanul.
 Umráfórtó, die; testelenség, anyagtalanság.
 Umráfó, t. költség; auf — Umráfó, mások' rovására; cinem — machen, költséget okosni valakinek v. tétetni valakivel; cinem in — setzen, költségbe verni valakit.
 Umráfórtó, mn. erőtlen

foganatlan; gyöngé, hatástalan.
 Umráfórtó, die; erőtlenség, foganatlanság; gyöngé.
 Umráfó, das; gyom, dudva, gaz; — verbirbt nicht, gyomot hiába tépsz.
 Umráfó, die; tudatlanság, járatlanság.
 Umráfó, mn. és ih. tudatlan, járatlan; tudatlanul.
 Umráfó, ih. nem régen, minap.
 Umráfórtó, mn. és ih. tagadhatlan, világos; tagadhatlanul, világosan.
 Umráfórtó, die; tagadhatlanság.
 Umráfó, mn. tisztátalan, nem tiszta, nem igaz, rossz.
 Umráfórtó, die; tisztatlanság.
 Umráfórtó, mn. türetlen; szenvedhetetlen, törhetetlen.
 Umráfórtó, die; türetlenség; szenvedhetetlenség, törhetetlenség.
 Umráfórtó, mn. nem hajtható; makacs.
 Umráfórtó, die; makacosság.
 Umráfórtó, mn. olvashatatlan.
 Umráfórtó, die; olvashatatlanság.
 Umráfó, mn. nem kedves, kedvetlen, kellemetlen; es ist mir —, ellenemre van, kedvetlen előttem.
 Umráfórtó, mn. kellemetlen.
 Umráfó, mn. nem dicsőretek, dicsőretlen.
 Umráfó, die; kedvetlenség; undor, csömör.

Umráfórtó, mn. kedvetlen, rosszkedvű.
 Umráfórtó, mn. és ih. goromba, műveletlen; gorombán, műveletlenül.
 Umráfórtó, die; gorombaság, műveletlenség.
 Umráfórtó, mn. serdületlen, éretlen.
 Umráfórtó, die; serdületlenség, éretlenség.
 Umráfórtó, mn. nem férfias, férfhoz nem illő v. méltatlan.
 Umráfórtó, mn. csekély, alázatos, (p. o. vélemény).
 Umráfórtó, mn. mértékletlen, mérsékletlen, mértékhaladó, módtalan. —, ih. mértékletlenül, mérsékletlenül; módtalanul.
 Umráfórtó, die; mértékletlenség, mérsékletlenség; módtalanság.
 Umráfó, der; nem-ember, szörny, kegyetlen ember.
 Umráfórtó, mn. és ih. embertelen; igen nagy; embertelenül; igen nagyon, igazonyúl.
 Umráfórtó, die; embertelenség.
 Umráfórtó, mn. és ih. észrevétlen; észrevétlenül.
 Umráfórtó, die; észrevétlenség.
 Umráfórtó, mn. és ih. nem szánakosó, könyörtelen; szánakosás nélkül, könyörtelenül.
 Umráfórtó, mn. és ih. közvetlen, közvetetlen; közvetlenül, közvetetlenül.
 Umráfórtó, die; közvetlenség, közvetetlenség.
 Umráfórtó, mn. közömbetetlen.

Urnüglic, mn. és ih. lehetlen, lehetetlen.
Urnüglickeit, die; lehetlenség, lehetetlenség, lehetetlen.
Urnüralic, mn. erkölcstelen.
Urnümbig, mn. kiskorú; gyámság alatt lévő; nem besselő, (gyermek).
Urnümdigkeit, die; kiskorúság.
Urnüt, der; kedvetlenség, bosszúság.
Urnützig, mn. rosszkedvű, kedvetlen, bosszús.
Urnüchmlic, mn. utánahallan.
Urnüchmlickeit, die; utánahallás.
Urnüchelic, mn. és ih. szomszédhoz illetlen; szomszédhoz illőtlenül.
Urnüchelicig, mn. és ih. nem káros, ártalmatlan; ártalmatlanul, kár nélkül.
Urnüchelickeit, die; ártalmatlanság.
Urnüchlic, mn. és ih. természetlen, erőltetett; természetlenül, erőltetve.
Urnüchelickeit, die; természetlenség.
Urnünnbar, mn. nevesbetlen, kimondhatatlan, névtelen.
Urnüthig, mn. és ih. szükségtelen, hasztalan, fölösleg; szükségtelenül, fölösleg.
Urnüthigkeit, die; hasztalanság, fölösleg, fölöslegesség.
Urnüt, **Urnütlic**, mn. és ih. hasztalan, haszontalan. —, ih. haszontalanul, hiába.
Urnütlickeit, die; hasztalanság, haszontalanság.

Urnürentlic, mn. és ih. rendetlen; zavaros; rend nélkül, rendetlenül; zavarosan; er wird —, rendetlen kezd lenni; er fommt —, nem jó rendesen.
Urnü Ordnung, die; rendtelenség, zavar.
Urnü Ordnungstifter, der; rendező.
Urnüparteilic, **Urnüparteilic**, mn. és ih. pártatlan, részrehajlatlan, felekedetlen; pártatlanul, részrehajlatlanul.
Urnüparteilickeit, die; pártatlanság, részrehajlatlanság.
Urnüpart, **Urnüpartlic**, mn. gyöngékedő; id fühlte mich —, rosszul vagyok.
Urnüpartlickeit, die; gyöngékedés.
Urnüpartlic, mn. és ih. személytelen; személytelenül.
Urnüpart, mn. simítatlan; goromba.
Urnüpartlic, mn. nem politikai; politika-elleni; meggondolatlan.
Urnüpartlic, mn. aránytalan.
Urnüpart, der; szemet, gas; gans; — merfen, caelt, álnokságot sejtteni.
Urnüpartlic, mn. és ih. vesztegető, fecserlő, tékozló; vesztegetve, tékozlólag.
Urnüpartlickeit, die; vesztegetés, tékozlás.
Urnüpart, mn. nem való, helytelen; jogtalan, törvénytelen, igazságtalan; in urrechte Hände fallen, nem jó kézre kerülni; sur urrechte Zeit, rossz-

kor, rossz v. alkalmasidő idöben; sur urrechte Stunde, rossz v. alkalmatlan órában; er thut nichts urrechte, nem csinál semmi rosszat. —, ih. hamisan, rosszul, balúl; — verfehen, balúl érteni; — geben, elévedni.
Urnüpart, dat; igaztalanság; jogtalan-ság, törvénytelenség; méltatlanság; du hast —, nincs igazad; jemanden — geben, valaki' tettét v. mondását helyben nem hagyni; es nem — thun, méltatlanságot követni el valakin; mit —, igaztalanul, jogtalanul, méltalanul.
Urnüpartlic, mn. és ih. törvénytelen; törvénytelenül.
Urnüpartlickeit, die; törvénytelenség.
Urnüpart, mn. és ih. nem becsületes, hamis, álnok; hamisan, álnokul.
Urnüpartlic, die; hamis-ság, rossz szív, álnokság.
Urnüpartlic, mn. és ih. rendhagyó, szabálytalan; rendhagyólag, szabály nélkül.
Urnüpartlickeit, die; álnokságtalanság.
Urnüpart, mn. éretlen; idétlen.
Urnüpart, die; éretlenség.
Urnüpart, mn. örült.
Urnüpart, mn. és ih. tisztátlan; szennyos, mocskos; tisztátlanul; szennyesen, mocskosan.
Urnüpart, mn. és ih. tisztátlan, mocskos; tisztátlanul, mocskosan.

Unreinlícfeite, die; tisztát-
lanság.
Unrichtig, mn. helytelen,
hibás; pontatlan, ren-
detlen. —, ih. helytele-
nél, hibásan; rendellenül;
die Uhr geht —, az óra ross-
szul jár; die Posten gehen
—, a' posták rendtele-
nül járnak.
Unrichtigkeit, die; helyte-
lenség; pontatlanság, ren-
detlenség.
Unruhe, die; nyugtalanság;
háborgás; órabillgő; —
machen, nyugtalanságot
okozni; einen in — ver-
setzen, nyugtalanságba ej-
teni valakit.
Unruhig, mn. nyugtalan;
háborgó; das Meer ist —,
a' tenger háborgó.
Unrühmlich, mn. nem di-
cséretes, dicséretlen.
Unrühlich, mn. és ih. ki-
mondhatlan, végtelen; ki-
mondhatlanul, végtelen-
ül.
Unsaft, mn. és ih. gyön-
gédtelen; gyöngédtelenül.
Unsauber, mn. és ih. tisz-
talan; mocskos; csinát-
lan; tisztátlanul; mocs-
kosan.
Unsauberkeit, die; tisztát-
lanság; szennyesség, mocs-
kosság.
Unsauberlich, mn. l. Unsaub-
er.
Unschadhaft, mn. és ih. ép,
sértetlen; épen, sértet-
lenül.
Unschäblich, mn. ártatlan,
ártalmatlan.
Unschäblichkeit, die; ártat-
lanság, ártalmatlanság.
Unschäblich, mn. megbecsül-
hetetlen.

Unschäblichkeit, die; megbe-
csülhetelenség.
Unschämbar, mn. fénytelen,
színtelen, halavány, (fes-
tés); szembe nem tűző.
—, ih. fény v. színe nél-
kül; — werden, fényt,
színt elveszteni, homá-
lyosulni; — machen, fé-
nyet v. színt venni, ho-
mályosítani.
Unschämlich, mn. és ih. il-
letlen; illetlenül.
Unschämlichkeit, die; illet-
lenség.
Unschämlich, mn. hajóshat-
atlan.
Unschämlichkeit, die; hajó-
shatlanság.
Unschämlich, l. Unschämlich.
Unschiff, das; faggyu.
Unschifflich, mn. és ih. el-
nem tökélt, habzó; ha-
bozva.
Unschifflichkeit, die; habzás.
Unschmachhaft, mn. és ih. is-
telen, isetlen; isetlenül,
isetlenül.
Unschmachhaftigkeit, die; iset-
lenség.
Unschmeißbar, mn. olvad-
hatlan; olvashatlan.
Unschmeißbarkeit, die; ol-
vadhatlanság; olvashat-
lanság.
Unschmerzhaft, mn. nem
fájdalmas, fájdalmat nem
okoró.
Unschuld, die; ártatlanság;
in aller —, egész ártat-
lanságban.
Unschuldig, mn. és ih. ár-
tatlan; ártatlanul.
Unstetig, der; átok.
Unstetig, mn. boldogtalan,
szerencsétlen; istentelen.
—, ih. boldogtalanul,
szerencsétlenül; istente-
lenül.

Unstetigkeit, die; boldogta-
lanság; szerencsétlenség;
istentelenség.
Unster, nm. mieink; unsere,
t. mieink; man hat —
vergessen, minket elfeled-
tek; erinnere dich —,
emlékezzél reánk; Gott
erbarme sich —, isten kö-
nyörüljön rajtunk; —
einer, egyikünk; mife-
lénk; én; das Haus ist
—, ez a' ház mienk;
das ist — Gut, ez a' mi
jóságunk.
Unsterbe, Unsterbe, nm. mi-
enk.
Unsterbe, das; mienk.
Unsterben, t. mieink.
Unstetwegen, Unstetwegen,
Unstetwillen, ih. miat-
tunk.
Unstetig, mn. nem bátor-
ságos, nem biztos; bizony-
talan; den Weg — ma-
chen, az utat veszélyessé
tenni.
Unstetigkeit, die; bátortal-
lanság; bizonytalanság;
veszély, vezedelem.
Unstetlich, mn. és ih. lá-
thatatlan; láthatatlanul.
Unstetlichkeit, die; láthatat-
lanság.
Unstet, der; esztelenség,
képtelenség; értelmelen-
ség; bolondság.
Unstetig, mn. esztelen,
képtelen, örült.
Unstetigkeit, die; esztelen-
ség, képtelenség; örült-
ség.
Unstetig, Unstetig, mn. és
ih. szerénytelen; szerény-
telenül.
Unstetigkeit, die; szerény-
telenség.
Unstetig, mn. erkölcselen.

Unfittlicskfeit, die; erkölcs-
 telenség.
 Unforgfam, mn. és ih. gon-
 datlan; gondatlanul.
 Unforgfamkeit, die; gondat-
 lanság.
 Unfüt, unfüttig, mn. té-
 volygó, nyugtalan, kő-
 borgó, változékony, áll-
 hatatlan.
 Unfüttigkeit, die; nyugta-
 lanság; változékonyág,
 állhatatlanság.
 Unfüttigheit, mn. helytelen;
 elégtelen.
 Unfüttigkeitsheit, die; hely-
 telenség; elégtelenség.
 Unferbtich, mn. halhatat-
 lan.
 Unferbtichkeit, die; halha-
 tatlanság.
 Unfern, der; balszallagat;
 szerencsétlenség.
 Unferbror, mn. és ih. há-
 boríthatlan; háboríthat-
 lanul.
 Unferbrorheit, die; háborít-
 hatlanság.
 Unferbtich, mn. és ih. fedd-
 hetlen; feddhetlenül.
 Unferbtichkeit, die; fedd-
 hetlenség.
 Unfereitig, mn. és ih. két-
 selen, kétségtelen, biso-
 nyos; kétség kívül.
 Unfustbit, mn. tanulatlan,
 tudatlan; nem tanult;
 természetes.
 Unfündig, mn. vétkezhe-
 len.
 Unfündigkeit, die; vétkez-
 hetlenség.
 Unfündich, mn. és ih. ár-
 tatlan, vélsen; ártatlanul,
 vélsenül.
 Unfündichkeit, die; ártat-
 lanság, vélsenég.
 Untabellhaft, Untabellig, mn.

és ih. feddhetlen; fedd-
 hetlenül.
 Untabellhaftigkeit, die; fedd-
 hetlenség.
 Untauglich, mn. alkalmat-
 lan; nem használható,
 használhatlan.
 Untauglichkeit, die; alkal-
 matlanság; használhat-
 lenség.
 Unten, ih. alant, lent; alul;
 hier —, itt lent, itt a-
 lant; von — an, alulról;
 — am Aste, a' ruha'
 alján; — am Berge,
 a' hegy' lábánál, a' hegy'
 alján; — aus der Höhe,
 a' barlang' mélyéből; —
 liegen, meggyőzetni; von
 — auf dienen, minden
 fokon (hívatalban) át-
 menni.
 Unter, oj. alatt; közt, kö-
 zött; közben; alá; közé;
 alól; közül; — dem Ze-
 sche liegen, az asztal alatt
 fekünni; ich habe gesucht
 auf — und — dem Bette,
 az ágyon 'a' alatta keres-
 tem; — einem wohnen,
 valaki alatt lakni; einen
 — den Armen fassen, kar-
 jain fogni valakit; einem
 — dem Arme weggehen,
 hóna alatt menni el; —
 einem sehn, valaki hatal-
 mában lenni; — sich bring-
 en, hatalmába ejteni;
 — meinem Namen, ne-
 vem alatt, nevemmel;
 — uns gefagt, köztünk
 maradjon; — Freunden,
 barátok közt; — andern,
 többek közt; man hat ihn
 — den Todten gefunden,
 a' holtak közt találták;
 die Leute, — welchen ich
 bin, az emberek, kik
 közt vagyok; — der

Wähzeit, ebéd közben;
 — der Zeit, a' közben;
 ich werde es — fünf Tha-
 lern nicht bekommen, öt
 talléron alól nem kapom
 meg; einen — die Zahl der
 Freunde aufnehmen, valakit
 barátjai' számába vonni;
 — die Augen, — das Ge-
 sicht sagen, szemébe mon-
 dani; — Trompeten und
 Paukenschall, trombita-
 's dobozónál. —, ih. mit
 —, többek közt; néha
 néha, olykor.
 Unter, mn. alsó, al. . . .
 die untere, unterste Stelo
 ke, utolsó hely; die un-
 tere Schulen, kis v. al-
 sós iskolák; zu unterst,
 alul, legalul.
 Unterabgeordnete, der; al-
 követ.
 Unterabordnung, die; alkö-
 vetés.
 Unterabtheilung, die; al-
 osztály.
 Unterarm, l. Unterpfügen.
 Unteradmiral, der; alad-
 miral.
 Unterarm, der; alkar.
 Unterbalken, der; tőgeren-
 da.
 Unterband, das; alszalag.
 Unterbau, der; alap; tá-
 massfal.
 Unterbauch, der; alhas, has-
 alj.
 Unterbauern, cs. alóspé,
 alárakott építménynyelv tá-
 mogat; alás.
 Unterbeamte, der; aliszt.
 Unterbefehlshaber, der; al-
 vezér; aligazgató.
 Unterbett, das; derekalj.
 Unterbinde, cs. rh. leaszorit,
 lekö, elkö.
 Unterbindung, die; lekö-
 tés.

Unterblatt, das; allóví; allemex.
 Unterbleiben, k. rh. elmarad, abban v. félben marad, megessünik.
 Unterbleiben, das; el-, abma v. félben maradás, megessünie.
 Unterbrechen, cs. rh. félben szakaszt, akadályoz.
 Unterbrechung, die; félbeszakasztás, akadályozás; akadályoztatás.
 Unterbreiten, cs. alátérít; terjeszt, előterjeszt.
 Unterbringen, cs. rh. szerez, el-, beszeres; befogad (szállásra); helyet szerez (-nak, -nek); (itt) Geld —, pénst kiadni; einem als Bedienten benutzen —, valakit valahol inasnak beszerezni.
 Unterbreiten, ih. azonban, aszallat, azanközben, a' közben —, kas. mégis, mindazáltal.
 Unterbrücken, der; aldjácsonus.
 Unterbrücken, cs. elnyom; elfojt (szenvedélyt).
 Unterbrückend, mn. elnyomó.
 Unterbrücker, der; elnyomó.
 Unterbrückung, die; elnyomás; elfojtás; elnyomatás.
 Untern, l. Unter.
 Untere, l. Untergebene; Untertmann.
 Unteregen, cs. aláboronál.
 Untereinander, ih. összevissza, zavartan; egymásközt, egymással.
 Unterfahren, k. és cs. rh. behajt, aláhajt (kocsival); behord, beszállít.
 Unterfangen, vh. rh. mer, meréssel, bátorkodik.

Unterfangen, das; merés, meréssel, bátorkodás.
 Unterfelbherr, der; alvesér.
 Unterfürster, der; alerdész.
 Unterfutter, das; béllés.
 Unterfütttern, ca. béll, béllél.
 Untergang, der; nyugvás, enyészés, (napéj.); végveszély; das Reich ist seitnem — nahe, az ország pusztulni kezd, hanyatlak.
 Untergeben, cs. rh. alávet, aláad, ad.
 Untergeben, mn. alattvaló, alávetett.
 Untergebene, der és die; alattvaló; nevelődék, tanítvány.
 Untergebenheit, die; alattvalóság.
 Untergehüde, das; alépület.
 Untergebung, die; alávetés, aláadás; engedelmesség, hódolat.
 Untergehen, k. rh. nyugszik, le száll, enyészik (a' nap st); elmerül, elsüllyed; olvass, tönkre jut.
 Untergeordnete, der; alárendelt.
 Untergericht, das; altörvényszék.
 Untergerichtbarkeit, die; altörvényhatóság.
 Untergehritte, das; alcsatorna.
 Untergewehr, das; algyeвер.
 Untergraben, cs. rh. aláás; elbuktat; eltemet.
 Untergrabung, die; aláásás; elbuktatás.
 Unterhalb, ej. -n alól.
 Unterhalt, der; tartás, elöllem.
 Unterhalten, cs. rh. alátart; tart; mulattat; sich —, mulatni; sich mit einem

von etwas —, valakivel valamiről beszélgetni.
 Unterhaltend, mn. mulattató.
 Unterhaltung, die; mulatozás, beszélgetés, felekezés; mulatóság.
 Unterhandeln, cs. és k. alkoszói; közbenjár, közbenjáró, alhá; közbenjáró.
 Unterhandlung, die; alkosozás; sich in Unterhandlungen einlassen, — pflegen, in — treten, alkosozni, alkosozásba bocsátkozni.
 Unterhaube, die; alfejkötf.
 Unterhauen, cs. rh. aláás, beás.
 Unterhauptmann, der; alkapitány.
 Unterhaus, das; alház; alsóház, (Angliában).
 Unterheffen, cs. rh. rásegéll.
 Unterhemb, das; alsó ing.
 Unterhof, der; alsó udvar.
 Unterholz, das; cserjefa; alfa.
 Unterhofen, t. gatyá, lábnyaló.
 Unterirbisch, mn. földalatti.
 Unterjagd, die; kis vadászat.
 Unterjochen, cs. meghódit, megigás, iga alá vet.
 Unterjochung, die; meghóditás, megigásás.
 Unterkehle, die; toka; lebernyeg.
 Unterliefer, der; állkapcsa, állkapocs.
 Unterlinn, das, l. Unterkehle.
 Unterleib, das; alsó ruha.
 Unterleider, t. nadrág.
 Unterloch, der; alsóakács.
 Unterkommen, k. rh. jut

(hivatalra v. tisztóságra); kap (szolgálatot); talál (szállást).

Unterfürst, ber; alkirály.

Unterfürstlich, mn. táros, éves.

Unterfrießen, k. rh. alá-máz; olajtejzik.

Unterlage, die; polos, láb; *sek*: ászokfa.

Unterland, das; alsöld.

Unterländer, ber; alsöldi.

Unterlauf, ber; szünet; ob-ne —, szünet nélkül, folyását.

Unterlassen, cs. rh. elmulat, elmulaszt, abban hagy.

Unterlassung, die; elmulatás, elmulasztás, abbanahagyás.

Unterlaufen, h. rh. aláfut; hecszés; das mag so mit —, elmehet a' föbbivel; ein Wort mit — lassen, egy szót causztatni beszédébe; die Haut ist mit Blut —, elfutotta a' vér.

Unterlehn, die; alajak.

Unterlegen, cs. alátesz; hell, bélel; Pferde —, lovat váltani; mit unterlegten Pferden reisen, váltott lovakkal utazni; einer Henne Eyer zum Ausbrüten unterlegen, tyúkot ültetni, elültetni.

Unterlehn, Unterlehnmeister, ber; altanító; kismester.

Unterleib, ber; has, alatt.

Unterliegen, k. rh. alatt fekszik; dem Feinde —, az ellentől meggyőzötni.

Unterlieutenant, ber; alhadnagy.

Unterlippe, die; alajak.

Untermann, ber; áltárs, (hadi rendben).

Untermarschall, ber; almar-sal.

Untermauern, cs. kőfalat rak alá.

Untermengen, Untermischen, cs. elegyt, összevegyit.

Untermengung, Untermischung, die; elegyítés, összevegyítés; elegyítettés.

Untermietmann, ber; al-bérlő.

Unterminiren, cs. aláás.

Unternehmen, cs. rh. *merd-nyel*, vállal; kezd.

Unternehmen, mn. merény-kezd, merénylő; bátor valaminek kivitelében.

Unternehmer, ber; merény-lő, vállaló.

Unternehmung, die, Unter-nehmen, das; *merény*, vállalat; *merénykedés*.

Unteroffizier, ber; altiszt.

Unterordnen, cs. alávet, alárendel.

Unterordnung, die; alárend; engedelmesség.

Unterpaßt, ber, Unterber-paßtung, die; másod bér-lés.

Unterpäster, ber; másod bér-lő, alárendés.

Unterparlament, l. Unter-haus.

Unterpfand, das; zálog.

Unterpfändlich, mn. és ih. zálogos; zálogosan, zá-logban; etwas — besitzen, valamit zálogban birni.

Unterpfügen, cs. alászánt.

Unterreden, vh. beszélget, értekezik.

Unterredung, die; beszél-getés, értekezés.

Unterrißt, ber; oktatás, tanítás.

Unterrißten, cs. oktat, ta-nít; tudósít.

Unterrißter, ber; albiró; kisbiró.

Unterrinde, die; alsó héj v. kéreg.

Unterrod, ber; alsó szok-nya; alköntös.

Unterfagen, cs. megtilt.

Unterfagung, die; megtil-tás; tilalom.

Unterfak, ber; jobbágy, hűbéres.

Unterfab, ber; talap, gyá-mol, váll; altétal.

Unterfahle, die; csésze.

Unterfahren, cs. alakapar.

Unterfahnen, cs. és k. rh. elváltat; különböztet, különös. —, vh. rh. kü-lönbösik, különrik.

Unterfahrend, mn. kü-lönböztető, különös.

Unterfahung, die; kü-lönböztetés, különös.

Unterfahungskraft, die; különböztető v. különös-erő.

Unterfahungszeichen, das; különböztető jegy v. bé-lyeg; választás-jegy, (írás-ban).

Unterfahnenf, ber; alpolhá-rnok.

Unterfahnenf, ber; lábász, alász.

Unterfahnen, cs. rh. alá-causztat, alátol; becaus-ztat, kieserél.

Unterfahnenbung, die; be-causztatás, kieserelés.

Unterfahnen, ber; választék; különbség.

Unterfahnen, mn. elválasztott; különböz.

Unterfahnenf, mn. és ih. különböz, különféle, kü-lönböző; különbözölég, különfélekép.

Unterfahnenf, mn. alulsa-pó, (malom).

Unterföfagen, cs. rh. alá-
üt; alá vet v. tesz (vász-
nat ec); elsikkaszt; ri-
nem ein Wein —, valaki-
nek gáncsat vetni; ein
Testament —, végintésetet
elsikkasztani; einen Brief
—, levelet elfogni.

Unterföfagung, die; elsik-
kasztás; gáncsvetés.

Unterföfelf, der; sikkaszt-
tás; helopás, becszenés,
dugarlás; — machen, dug-
gárkodni, árut becszenni;
valamit elsikkasztani.

Unterföfneiben, cs. rh. kösibe
aprít, rá aprít; alül el-
motas.

Unterföfreiben, cs. rh. alá-
ír; megegyez; es ist noch
nicht unterföfrieben, még
nem bizonyos.

Unterföfreiben, der és die; alá-
írt; ich Endesunterföfriebener
befenne ec, alulírt elismere-
m v. megismerem ec.

Unterföfchrift, die; aláírás,
alulírás.

Unterföfweife, die; küszöb.

Unterföfelf, das; alvitorla.

Unterföfenten, l. Berfenten.

Unterföfeten, cs. alatesz; rak,
vegvít (kösibe).

Unterföfett, mn. zömök, vas-
kos, renkess.

Unterföfelfen, cs. pecsétet üt
v. nyom alá, pecséttel
erősít.

Unterföfelfung, die; pecsét-
lés, pecséttel-erősítés.

Unterföfeln, k. rh. elmerül,
fenékre ül, elsülyed.

Unterföfpannen, cs. aláfészít,
aláhúz.

Unterföfpeffem'fcher, der; al-
tálnok.

Unterföfpeffelfer, der; allo-
vászmeister.

Unterföfammen, cs. alá-
masszt.

Unterföfeln, mn. legalsó.

Unterföfelfen, cs. aládnug,
alárak.

Unterföfelfung, die; aládnugás,
alárakás.

Unterföfelfen, k. rh. alááll.
—, vh. rh. mer, bátor-
kodik.

Unterföfelfe, die; alitászóc,
alhivatal.

Unterföfellen, cs. aláállít;
föf —, aláállani.

Unterföfelfermanu, der; alrö-
vész.

Unterföfelfen, cs. rh. alá-
von, aláhúz.

Unterföfelfung, die; alávo-
nás, aláhuzás.

Unterföfelfen, cs. aláhint,
alásór; becsúsztat.

Unterföfelfenpf, der; alsó ha-
riansya.

Unterföfelfen, cs. alátámaszt;
támogat, gyámolít, se-
gél.

Unterföfelfung, die; alátámasz-
tás; támogatás, gyámítás,
gyámítottás; segély.

Unterföfelfen, cs. vizgál,
megvizsgál, meghány-vel,
nyomoz; kísért, kémlel.

Unterföfelfer, der; vizsgáló;
kémlelő.

Unterföfelfung, die; vizgá-
lás; vizsgáltatás, vizs-
gálat.

Unterföfelfungsfammer, die;
vizsgáló kamara.

Unterföfelfe, l. Unterföfelfe.

Unterföfelfen, cs. elmerít,
elbuktat. —, k. elmerül,
elbukik.

Unterföfelfen, das; elme-
rülés.

Unterföfelfung, die; elmerít-
tés; elmerülés, elbukás.

Unterföfhan, mn. alattvaló;
föf ein Wolf — machen,
népet meghódítani, hatal-
ma alá hajtani.

Unterföfhan, der; alattvaló,
jobbágy;

Unterföfhängig, mn. alattvaló;
alásztos.

Unterföfhängigkeit, die; alatt-
valóság; alásztosság.

Unterföfheil, das; alsó rész,
alrész.

Unterföfelfen, k. rh. alálep.
—, cs. rh. lábbal tapod.

Unterföfelfed, das; alsó fe-
dozet, alfedozet.

Unterföfelformund, der; algyám.

Unterföfelfen, mn. benőt.
Unterföfelfwärts, ih. lefelé, alá-
felé.

Unterföfelfweg, ih. út kösben;
az úton, útbán.

Unterföfelfen, l. Bistweifen,
Zuwillen.

Unterföfelfen, cs. rh. oktat,
tanít.

Unterföfelfung, die; oktatás,
tanítás.

Unterföfelf, die; alvilág.

Unterföfelfen, cs. rh. hatal-
ma alá vet, meghódít; föf
—, meghódolni v. ma-
gát alávetni; föf dem gött-
lichen Willen —, megnyu-
godni isten' akarátában;

einem liebel unterföfelfen
fehn, valamelly hajban
szenvedni.

Unterföfelfung, die; meg-
hódítás; meghódolás; hó-
dolat.

Unterföfelfen, vh. rh. l. Un-
terföfelfen.

Unterföfelfen, der; bokorfa,
cserje.

Unterföfelfen, cs. alátúr
aláváj.

Unterföfelfig, mn. alattvaló;
alávetett, függő; föf eis

neu — machen, meghó-
dolni, magát alávetni va-
lakinek.
Hutwürfigkeit, die; alatt-
valóság, engedelmeskodás,
függés.
Hutzeihen, es. alájögyen,
aláír.
Hutzeihner, der; aláíró.
Hutzeihnung, die; aláírás,
jegyzék.
Hutziehen, es. rh. alávon,
aláhú; ein Gefände mit
einer Mauer —, kőfalat
húzni az épület alá; sich
einer Sache —, magára
vállalni valamit.
Hutziehosen, Hutzieh-
strumpf, l. Hutshosen,
Hutstrumpf.
Hutziehung, die; alávonás,
aláhúzás; vállalás.
Hutzeug, der; támass,
gyámgerenda.
Hutzhaf, die; gastott, go-
nost tét.
Hutzhafen, das; hiány,
hiba.
Hutzhafig, mn. és ih. mun-
kátlan, henyó; munkát-
lanul, henyén.
Hutzhafigkeit, die; munkát-
lanság, henyéség.
Hutzeibar, mn. és ih. oast-
hatatlan; óasthatatlanul.
Hutzeibarkeit, die; oast-
hatatlanság.
Hutzeibarhaft, mn. nem ré-
szes.
Hutzier, das; szörny, ször-
nyeteg.
Hutznulig, mn. lehetetlen.
Hutznuligkeit, die; lehetet-
lenség.
Hutief, mn. sekély, nem
mély.
Hutiefe, die; sekély; sí-
tony.

Hutstößig, mn. nem halé-
los.
Huttragbar, mn. hordhatat-
lan, viselhetetlen; med-
dő, terméketlen.
Huttreu, mn. és ih. hűtelen,
bívtelen; hűtelenül, hív-
telenül.
Huttreue, die; hűtelenség,
hűvelenség.
Huttrinfbar, mn. nem iható;
ihatatlan.
Huttrinfbar, Huttrinflich, mn.
és ih. vigastralhatlan; vi-
gastralhatlanul.
Huttrinfbarkeit, Huttrinflich-
keit, die; vigastralhat-
lanság.
Huttrügig, mn. csaltatlat-
lan, bizonyos.
Huttrügigkeit, die; csalt-
hatatlanság, bizonyosság.
Huttrügig, mn. alkalmatlan,
képtelen.
Huttrügigkeit, die; alkalmatlanság,
képtelenség.
Huttrugend, die; vétek, er-
kölcstelenség.
Huttrugendhaft, mn. vátka,
erkölcstelen; erkölcsös,
(p. o. ló).
Hutüberlegt, mn. meggondo-
latlan, gondolatlan. —, ih.
meggondolás nélkül, gon-
dolatlanul.
Hutüberlegtheit, die; meg-
gondolatlanság, gondolat-
lanság.
Hutübersehbar, mn. átnésho-
tellen.
Hutübersehbar, mn. fordít-
hatatlan.
Hutübersehtig, mn. áthág-
hatlan.
Hutüberwindlich, mn. és ih.
meggyőzhetetlen; meg-
győzhetetlenül.
Hutüberwunden, mn. meg

nem győzött, győzhetet-
len.
Hutüblich, mn. szokatlan.
Hutungänglich, mn. társa-
ságtalan, nem felekező;
elmulhatlan, elkerülhet-
len. —, ih. elmulhat-
lanul, erkorülhetlenül.
Hutungänglichkeit, die; elmul-
hatlanság, elkerülhetlen-
ség.
Hutunmöglich, mn. és ih.
korlátlan, határtalan; kor-
látlanul, határ nélkül.
Hutunmöglichtheit, die; kor-
látlan hatalom.
Hutunmöglich, mn. eldönt-
hetetlen.
Hutunmöglichkeit, die; el-
dönthetlenség; bizonyos-
ság.
Hutunverficht, mn. eldönt-
hetlen.
Hutunverbrochen, mn. és ih.
csakadatlan; folyvást.
Hutunverfucht, mn. nyomo-
zatlan.
Hutunwürfig, mn. függet-
len.
Hutunwürfigkeit, die; füg-
getlenség.
Hutverficht, mn. és ih. mos-
toha; mostohán.
Hutverfalter, mn. agatlan.
Hutveränderlich, mn. és ih.
változhatlan; változhat-
lanul.
Hutveränderlichkeit, die; vál-
tozhatlanság.
Hutverändert, mn. és ih. vál-
tozatlan; változatlanul,
változás nélkül; etwas —
lassen, semmit nem vál-
toztatni valamin.
Hutverantwortlich, mn. igs-
zolhatlan, menthetetlen,
Hutverantwortlichkeit, die;
igazolhatlanság, menthe-
telenség.

Unverküfferlich, mn. alidegenithetlen.
 Unverküfferlichkeit, die; elidegenithetlenség.
 Unverbesserlich, mn. megjobbíthatlan, tökéletes.
 —, ih. megjobbíthatlan, tökéletesen.
 Unverbesserlichkeit, die; jobbjáthatlanság, tökéletesség.
 Unverbündlich, mp. nem köteles; nem údvári, nem módos.
 Unverborgen, mn. rejtetlen.
 Unverbotten, mn. megengedett, nem tilos.
 Unverbrennlich, mn. megéghetlen.
 Unverbrennlichkeit, die; megéghetlenség.
 Unverbrüchlich, mn. és ih. azeghetetlen; szeghetetlenül.
 Unverbrüchlichkeit, die; szeghetetlenség.
 Unverbrüht, mn. nem kezésett, nem biszositott; bisonytalan.
 Unverbrühtig, mn. gyanútlan.
 Unverbrühtig, mn. aem kárhostatható.
 Unverbrühtig, mn. nehexen emészthető, emészthetlen.
 Unverbrühtigkeit, die; emészthetlenség.
 Unverbrühtig, mn. romolhatlan.
 Unverbrühtigkeit, die; romolhatlanság.
 Unverbrühtig, mn. romlatlan.
 Unverbrühtigkeit, mn. érdemnélküli.
 Unverbrühtig, mn. nem érdemlőt; unverbühter Weise, érdemlőtlenül.
 Unverbrühtig, mn. romlatlan, nem romlót.
 Unverbrühtig, mn. és ih.

serény, fáradhatlan; serényen, fáradhatlanul, jó kedvvel.
 Unverbrühtigkeit, die; serényesség, fáradhatlanság.
 Unverbrühtig, mn. nőtelen, (férő); hajadon, (leány).
 Unvereinbar, mn. egyozhellen.
 Unvereinbarkeit, die; egyozhetlenség.
 Unverfälscht, mn. nem hamisított.
 Unverfälscht, mn. nem rothatag.
 Unverfälscht, mn. nem mulékony, maradandó, örök.
 Unverfälschtigkeit, die; öröklet.
 Unverfälscht, l. Unverfälscht.
 Unverfälscht, mn. nem felejtett.
 Unverfälscht, mn. felejtethetlen.
 Unverfälscht, mn. és ih. hasonlíthatlan; hasonlíthatlanul.
 Unverfälschtigkeit, die; hasonlíthatlanság.
 Unverfälscht, mn. és ih. jutalmazatlan; jutalmazatlanul.
 Unverfälscht, mn. és ih. nem tartózkodó; tartózkodás nélkül.
 Unverfälscht, l. Unverfälscht.
 Unverfälscht, mn. és ih. reménytelen, véletlen; reménytelenül, véletlenül.
 Unverfälscht, mn. és ih. nem titkolt; nem titkolva, nyíltan.
 Unverfälscht, mn. évülhetetlen, avulhatatlan.
 Unverfälschtigkeit, die; elévülhetetlenség.

Unverfälscht, mn. el nem évült.
 Unverfälscht, mn. félre nem ismételhető.
 Unverfälscht, mn. és ih. kéretlen; kéretlenül.
 Unverfälscht, mn. sérthetetlen; meg nem sebbhető.
 Unverfälschtigkeit, die; sértethetlenség.
 Unverfälscht, mn. ép, sérthetlen.
 Unverfälscht, mn. elveszthetetlen.
 Unverfälschtigkeit, die; elveszthetlenség.
 Unverfälscht, mn. el nem vezett.
 Unverfälscht, mn. elolthatatlan.
 Unverfälscht, mn. elkerülhetetlen.
 Unverfälschtigkeit, die; elkerülhetlenség.
 Unverfälscht, mn. és ih. észrevehetetlen; észrevehetetlenül.
 Unverfälscht, mn. vegyíthatetlen.
 Unverfälschtigkeit, die; vegyíthatlenség.
 Unverfälscht, mn. és ih. megengedett; megengedetlenség.
 Unverfälscht, mn. tehetetlen.
 Unverfälscht, mn. és ih. véletlen; véletlenül.
 Unverfälscht, mn. és ih. érthetetlen, nehexen hallható; érthetetlenül, nehexen hallhatóság.
 Unverfälscht, die; oktalanság, esztelenség.
 Unverfälscht, mn. és ih. okatlan, esztelen, botor; okatlanul, esztelenül.
 Unverfälscht, mn. végzetlen, véghez nem vitt; un-

richteter Seite, semmit sem végezve.
 Unverrückt, mn. helyéből ki nem mozdult; mozdulatlan, állandó; er hat ihn mit unverrückten Augen angesehen, le nem vette róla szemét.
 Unversäumt, mn. és ih. szemtelen; szemtelepül.
 Unversäumtheit, die; szemtelenség.
 Unversäumlid, mn. nem érdemelt; ártatlan, véletlen; adósság nélkül lévő; —, ih. nem érdemelve; ártatlanul, véletlen; adósság nélkül.
 Unverschwegen, mn. nem hallgatag, csacaka.
 Unverschwegenheit, die; csacakasság.
 Unversehen, mn. véletlen.
 Unversehens, ih. véletlenül.
 Unversehrbar, Unversehrlich, mn. sérthetlen; emésztetetlen.
 Unversehrt, mn. és ih. sérthetlen, ép; sérthetetlenül; épen, jó állapotban.
 Unversiegbar, Unversieglich, mn. elapáthatatlan, apáthatatlan, kimeríthetetlen.
 Unversiegest, mn. nyitott, le nem pecsételt.
 Unversühlich, mn. és ih. engesztelhetlen; engesztelhetlenül.
 Unversühlichkeiteit, die; engesztelhetlenség.
 Unversorgt, mn. kinek kezeletlen, élelme még nincs; seine Bücher sind noch —, leányai még nincsenek férjnél.
 Unversand, der; esztelenség, botorság.
 Unversändig, mn. és ih.

esztelen, botor; esztellenül.
 Unversändig, mn. érthetetlen.
 Unversändigkeiteit, die; érthetlenség.
 Unversucht, mn. és ih. nem kísértett, próbálatlan; próbálatlanul; nichts — lassen, mindent megpróbálni.
 Unversügbar, mn. eltoríthatatlan, kiírthatatlan.
 Unversüglid, mn. összerohotlan.
 Unversüglidkeiteit, die; összerohotlenség.
 Unversündet, mn. l. Unversüdt.
 Unversüht, mn. megengedett, nem tilos.
 Unversühtig, mn. és ih. megtagadhatlan; megtagadhatlanul.
 Unversühtert, mn. és ih. meg nem tagadott; megtagadás nélkül.
 Unversühtig, mn. és ih. hervadhatlan, nem hervadag; hervadhatlanul.
 Unversühtigkeiteit, die; hervadhatlanság.
 Unversüht, mn. hervadhatlan.
 Unversühtig, mn. megvetetlen, alkalmas.
 Unversühtigkeiteit, die; megvetetlenség.
 Unversühtig, mn. romolhatatlan, enyészhetlen.
 Unversüht, mn. össze nem bonyolódott; sich mit etwas — lassen, nem avatkozni valamibe.
 Unversühtbar, mn. sebhettelen.
 Unversühtbarkeiteit, die; sebhettelenség.

Unversüht, mn. nem csüggeteg, csüggedetlen; rettenhetlen. —, ih. el nem csüggedve, rettenhetlenül.
 Unversühtigkeit, die; csüggedhetlenség; rettenhetlenség.
 Unversühtig, mn. megbecsáthatatlan.
 Unversühtig, mn. és ih. halaszthatatlan; haladék nélkül.
 Unvollkommen, mn. és ih. tökéletlen; tökéletlenül.
 Unvollkommenheit, die; tökéletlenség.
 Unvollständig, mn. hiányos, nem teljes.
 Unvollständigkeiteit, die; hiányosság.
 Unvollständig, mn. nem teljes számú.
 Unvollständig, l. Unvollständig.
 Unvollständig, mn. és ih. nem szántszándékos; nem szántszándékkal.
 Unvollständig, mn. és ih. vigyázatlan; vigyázatlanul.
 Unvollständigkeiteit, die; vigyázatlanság.
 Unvollständig, mn. nem hasznos; nem kedvező. —, ih. nem hasznosan; nem kedvezőleg.
 Unwahr, mn. és ih. hazug, nem igaz, hamis; hazugul, igaztalanul, hamisan.
 Unwahrheit, die; igaztalanosság, hazugság.
 Unwahrheitlich, mn. nem hihető, nem valószínű, hihetetlen.
 Unwahrheitlichkeiten, die; hihetlenség, valószínűtlenség.

Utwanderbar, mn. és ih. nem váltókéony, változatlan; változatlanul.
 Utwegsam, mn. járhatlan, töretlen, (hely).
 Utwegsamfeit, die; járhatlanság.
 Utwegerlich, mn. és ih. vonogatás nélküli, kész; magát nem vonogatva, vonogatás nélküli.
 Utweiß, Utweißlich, mn. és ih. nem bölcs; nem bölcsen.
 Utwelt, ih. uem messze, nem távol, közel.
 Utwertb, der; értéktelenség.
 Utwertb, mn. és ih. méltatlan; méltatlanul.
 Utwesen, dat; garázdaság; — anrichten, garázdalkodni.
 Utwetter, dat; rossz idő, fergeteg.
 Utwichtig, mn. csekély, nem fontos, figyelmet nem érdemlő.
 Utwichtigfeit, die; csekélység.
 Utwiderleglich, mn. cáfolhatatlan.
 Utwiderleglichfeit, die; cáfolhatatlanság.
 Utwiderrechtlich, mn. megmáshatatlan.
 Utwiderrechtlichfeit, die; megmáshatatlanság.
 Utwiderprechlich, mn. és ih. ellenmondást nem tűrő; ellenmondhatlanul, ellenmondás nélkül.
 Utwiderstehlich, mn. és ih. ellenállhatlan; ellenállhatlanul.
 Utwiderstehlichfeit, die; ellenállhatatlanság.
 Utwiederbringlich, mn. ki-

pótolhatlan, megtéríthetlen, visszahozhatatlan.
 Utwille, der; bosszúság, harag; mit Utwillen, kedvetlenül, nem örömeost, bosszúsággal.
 Utwillfährig, mn. szolgálatra nem kész.
 Utwillig, mn. bosszús, haragos, neheztelő.
 Utwillführlich, mn. és ih. önkénytelen; önkénytelenül, magától.
 Utwirkfam, mn. hatástalan, foganatlan.
 Utwirkfamfeit, die; hatástalanság, foganatlanság.
 Utwirksam, l. Utwirkfambar.
 Utwirthschaftlich, mn. nem gazdaságos; nem takarékos, tékos.
 Utwissend, mn. és ih. tudatlan, járatlan; tudatlanul, nem tudva; mit —, tudtom nélkül.
 Utwissende, der és die; tudatlan.
 Utwissenheit, die; tudatlanság.
 Utwissentlich, ih. tudatlansághól, nem tudva.
 Utwisbig, mn. és ih. nem elmés; elmésség nélküli.
 Utwohnbar, l. Utwewohnbar.
 Utwürdig, mn. és ih. méltatlan; méltatlanul.
 Utwürdigfeit, die; méltatlanság.
 Utwählig, mn. fixethetlen.
 Utwählig, mn. számlálhatatlan.
 Utwz, die; obon, (két lat).
 Utwzeit, die; zur —, rosszkor, alkalmatlan időben.
 Utwzeitig, mn. idétlen; éretlen.

Utwzeitigfeit, die; idétlenség; éretlenség.
 Utwzbrechlich, mn. eltörhetetlen.
 Utwzbrübar, Utwzbrüchlich, mn. elronthatatlan, szédülhatatlan.
 Utwzbrübarfeit, Utwzbrüchlichfeit, die; elronthatatlanság.
 Utwztreut, Utwztreunt, mn. osztatlan, el nem osztot, el nem választott.
 Utwztrennbar, Utwztrennlich, mn. és ih. elválaszthatlan; elválaszthatlanul.
 Utwztrennbarfeit, Utwztrennlichfeit, die; elválaszthatatlanság.
 Utwzwecklich, mn. illetlen.
 Utwzwecklichfeit, die; illetlenség.
 Utwzier, Utwzierte, die; éktelenség, dísztelenség.
 Utwzierlich, mn. éktelen, dísztelen.
 Utwzierlichfeit, die; éktelenség, dísztelenség.
 Utwziensbar, mn. adómentes, nem adózó.
 Utwziensbarfeit, die; adómentesség.
 Utwzucht, die; fajtalanság.
 Utwzuchtig, mn. és ih. fajtalan; fajtalanul.
 Utwzweckshulbig, mn. menthetetlen.
 Utwzwecken, mn. elégedetlen, elegendetlen.
 Utwzweckenheit, die; elégedetlenség.
 Utwzweckig, Utwzwecklich, mn. hozzáférhetlen.
 Utwzwecklichfeit, die; hozzáférhetlenség.
 Utwzwecklich, Utwzweckend, mn. és ih. elégtelen; nem eléggé.

Urszulänglichkeit, die; elégtelenség.
 Urszulässig, mn. megengedhetlen.
 Urszulässigkeit, die; megengedhetlenség.
 Urszurechfertigung, mn. igazolhatatlan.
 Urszusammenhängend, mn. összeszűggetlen.
 Urszuverlässig, mn. és ih. nem biztos; nem biztosan.
 Urszuverlässigkeit, die; bizonytalanság.
 Urszuverlässhaft, mn. és ih. kétségtelen; kétség kívül.
 Urszügig, mn. és ih. buja, bujálkodó; buján, bujálkodva.
 Urszügigkeit, die; bujaság, bujálkodás.
 Ursuhn, der; dédős.
 Ursraft, mn. igen régi; igen vén.
 Ursratern, t. öök; nuszere —, oleink, eldődeink.
 Ursraftmutter, die; dédük.
 Ursraftang, der; első kezdet.
 Ursraftänglich, mn. eredeti.
 Ursran, der; Orbán, (fínev).
 Ursbar, mn. termő, (föld); — machen, földet termővé tenni, (művelés által).
 Ursbarium, das; urbér.
 Ursbarung, die; eredőjjelelés.
 Ursbeginn, der; első kezdet.

Ursbegeiff, der; eredeti fogalom.
 Ursbewohner; der; őslakos, első lakos.
 Ursbild, das; eredeti kép, példány.
 Ursbrüder, der; másod unoka, kisuunoka.
 Ursgeist, der; őszellelem, isten; eredeti szellem, (nyelvek).
 Ursgrößertern, t. őszülék.
 Ursgrösmutter, die; dédük.
 Ursgrösvater, der; dédős.
 Urtheber, der; szerző, megkezdő.
 Urhin, der; húgy, pös, vizzelet; — lassen, hűgyozni, vizelni.
 Urhinflaß, die; hűdhólyag.
 Urhinfluß, der; húgyvár.
 Urhingas, das; húgyúveg.
 Urhinhaft, l. Haruhaft.
 Urkintreibend, mn. húgyhajtó.
 Urkraft, die; eredeti erő.
 Urkunde, die; oklevél, irt bizonyítvány, bizonyoságírás, tanulólevél; zug — dessen, annak bizonyoságára.
 Urkunden, es. bizonyít, (hiteles irományyal).
 Urkundengewölbe, das; levéltár, oklevéltár.
 Urkundenfammlang, die; oklevélgyűjtemény.
 Urkundlich, ih. hitelesen, bizonyítólag.
 Urfaub, der; engedelem, (elmenetelre); szabadság, (katonáknál).

Urne, die; veder, hamveder.
 Ursprünglich, mn. igen hirtelen.
 Ursquest, der; kűtső, forrás; kezdet, elő; kűtső.
 Ursache, die; ok; indító ok; Sie haben nicht — zu danken, nincs miért; — am einem suchen, akadozni valakiben.
 Urschrift, die; eredeti írat.
 Ursprache, die; eredeti nyelv, őnyelv.
 Ursprung, der; kezdet, eredet; kűtső, elő; steinen — nehmen, haben von ... , eredni v. származni (-tól, -től).
 Ursprünglich, mn. és ih. eredeti; eredetileg, eredetképen.
 Ursstoff, der; elem.
 Ursstück, das; eredeti darab.
 Ursula, Ursel, die; Orsolya, (nőnev).
 Urteilen, k. ítél.
 Urtheil, das; ítélet, vélemény.
 Urtheilen, k. ítél, (törvény szerint); ítél, véleményt fejez ki.
 Urtheilskraft, die; ítéleterő, ítélő tehetség.
 Ursurgroßmutter, die; dédük' anyja.
 Ursurgroßvater, der; dédős' apja.
 Urwelt, die; ősvilág.
 Urwesen, das; ősalény.
 Urwort, das; eredeti szó.

B.

B, das; (a' nómét aho' 22-dik betkije, úgy ejtetik mint a' magyar F.)
 Vacant, l. Ersebtgt.
 Bazan; die; üresség, (hivatalban); szünidő.
 Bagabund, der; kóbor.
 Valentin, Bisten, der; Bálint, (finév).
 Vater, Valerius, der; Valér, (finév).
 Valerian, der; Valerián, (finév).
 Balet, das, l. Abschied, Lebewohl.
 Basteifchmaus, l. Abschiedschmaus.
 Basito, die, l. Werth.
 Bampyr, der, l. Blutsauger.
 Baudale, der; vend.
 Baniile, die; kunkor; vanilia.
 Barinas, Barinatatab, der; varinadohány.
 Basall, der; vazall.
 Basallshaft, die; vazallság.
 Baste, die; díszedény.
 Vater, der; atya, apa.
 Bäterchen, das; atyácska, atyas, papa; öreg atyó.
 Vaterberg, das; atyai sziv, atyai szoretet.
 Vaterland, das; hon, haz.
 Vaterländisch, mn. és ih. honi, hazai; honilag.
 Vaterlandsfreund, der; honfi, hazafi; honbarát.

Vaterlandsliebe, die; honaszoretet, hazaszoretet.
 Väterlich, mn. és ih. atyai; atyailag.
 Vaterlos, mn. atyátlan.
 Vatermord, der; atyagyilkosság, atyölés.
 Vatermörder, der; atyagyilkos, atyadölő.
 Vatername, der; atyanév, atyai név.
 Vaterrecht, das; atyai jog v. jus.
 Vaterbruder, Vaterbruder, der; atyai nagybátya.
 Vaterschwester, die; atyai nagynőne.
 Vaterschaft, die, Vaterkand, der; atyaság.
 Vaterstinn, der; atyai ércet, atyai sziv.
 Vaterstadt, die; születés-hely.
 Vaterstelt, die; er vertritt — beö ihm, atya' képviselisi.
 Vatertheil, das; atyai rész v. örökség.
 Vatermutter, das; miatyánk, ur' imádsága.
 Vegetabilien, t. növények.
 Vegetabilisch, mn. növényi.
 Behm, l. Behm.
 Beilchen, das; viola ibolya, tavaszi v. kék viola.
 Beilchenblau, mn. violakék, violasszínű.
 Beilchenblau, das; violaszín.

Beilcheneffig, der; violacszet.
 Beilchengeruch, der; violaszag, violailat.
 Beilchenholz, das; violafa.
 Beilchenmoos, das; violaszagú zókány.
 Beilchenstift, Beilchenstift, der; violanedv; violasszörp.
 Beilchenstein, ter; violakő; violaszagú zókány.
 Beilchenwurzel, die; violagyökér; violanőcsiroim' gyökere.
 Beilchenzuder, der; violacsukor.
 Beil, der; Vid, Vida, (finév).
 Belin, das; velin.
 Belinpapier, das; velinpapíros.
 Benedig, das; Velence, (város).
 Venetianer, der; velencei.
 Venetianisch, mn. velencei.
 Venerisch, mn. vennai.
 Ventil, das; szelep.
 Ventilator, der; szőlőkérő.
 Venus, die; Venus.
 Venusberg, der; gyönyördomb.
 Venusbeute, die; dob.
 Venusfennek, die; hujadóg.
 Verabfolgen, cs. átad, kiad.
 Verabfolgung, die; átadás, küldés; átadás, küldetés.
 Verabreden, cs. összebe-

- szél, megegyes (valami iránt).
- Berabredung**, die; összebe-szélés, megegyezés.
- Berabäumen**, cs. elmulaszt.
- Berabfeuen**, cs. megvet, utál.
- Berabfeunung**, die; megvetés, utálás.
- Berabfeunungswürdig**, mn. utálatos, utálatra méltó.
- Berabfeiben**, cs. bucsút ad, elbocsát (szolgálatból); szabadságra bocsát (katonákkal).
- Berabfeidung**, die; bucsúnadás, elbocsátás; elbocsáttatás, (szolgálatból).
- Beraccorbiren**, cs. megalkuszik; bérhe ad.
- Berachten**, cs. megvet.
- Berächter**, der; megvető.
- Berächtlich**, mn. és ih. megvetendő; megvetőleg.
- Berächtlichkeit**, die; megvetendőség, utálatosság.
- Berachtung**, die; megvetés; megvetetés.
- Berähnlichen**, cs. hasonlít, hasonlónak tesz.
- Berallgemeinen**, cs. közön-ségesít, közönöséssé tesz, egyetemít.
- Beralten**, k. vénhed, aggul, öregül, öregszik; avul, kopik.
- Beralten**, dat; vénhedés, aggulás; avulás.
- Beraltet**, mn. vén; régi, megavult.
- Beränderlich**, mn. és ih. változókéony, változatos; állhatatlan; változva, állhatatlanul.
- Beränderlichkeit**, die; változókéonyosság; állhatatlan-ság.
- Berändern**, cs. és vb. változ-
- tat, megváltoztat; változik, megváltozik.
- Beränderung**, die; változtatás; változás.
- Beranlassen**, cs. okot v. alkalmat ad, (-ra, -re); okos, eszközöl; einen zu etwas —, valakit valamire bírni.
- Beranlassung**, die; ok, alkalom.
- Beranstellen**, cs. intéz, rendel, készüléteket tesz.
- Beranstellung**, die; intézet, rendelés.
- Beranstellungen**, t. készülétek.
- Berantworten**, cs. felel (-ért); kezeskedik; igazol, menti; ich will es —, számot adok róla, magamra vállalom; sich —, magát igazolni, menteni.
- Berantwortlich**, mn. igazolható, menthető; kezeskedő, felelős, számadó.
- Berantwortlichkeit**, die; felelős terhe, felelősség.
- Berantwortung**, die; igazlás, védelem, mentés; thun Sie es auf meine —, tegye meg az én rovasomra; einen zur — stehen, valakit számadásra venni.
- Berantwortungsschrift**, die; védírás.
- Berarbeiten**, cs. feldolgoz.
- Berarbeitung**, die; feldolgozás; feldolgoztatás.
- Berargen**, cs. rosszal, rossz néven veasz, vétkül tulajdonít.
- Berargung**, die; vétkül tulajdonítás, rosszalás.
- Berarmen**, k. elszegényül, elszegényedik.
- Berarmung**, die; elszegényülés, elszegényedés.
- Berarrästiren**, cs. letartós-tat, lefoglal.
- Berarräten**, l. Ausarten.
- Berarrästiren**, l. Berstöbern.
- Berauctioniren**, cs. elkötyél; elkötyvetéyl, árverés' után ad el.
- Berauctionierung**, die; árverés; kötya, kötyavetye.
- Beräussersich**, mn. eladható, elidegeníthető.
- Beräussern**, cs. elad, elidegenít.
- Beräusen**, cs. rh. felsüt (lisztet kenyérnek); sütés által elront (kenyert).
- Verband**, der; kötés, kötelék.
- Verbannen**, cs. száműz, számkivet; elátkoz; feláldoz.
- Verbanner**, der; száműző, számkivető.
- Verbannte**, der és die; száműzött, számkivetett.
- Verbannung**, die; száműzés, számkivetés.
- Verbauen**, cs. beépít; el-épít; sein Geld —, pénzét elépíteni; einem Haus se das Licht —, háznak világot elvenni.
- Verbeinern**, l. Verbstöbern.
- Verbeissen**, cs. rh. szétharap, elharap; die Wette —, elharapni a' szavakat; das Lachen —, elfojtani a' nevetést; den Schmerz —, elnyomni fájdalmát; seinen Horn —, haragját elnyelni.
- Verbergen**, cs. rh. elrejt; titkol.
- Verbergung**, die; elrejtés; titkolás.
- Verberzern**, der; javító, jobbító; igazító.

Verbefferlich, mn. javitható, jobbitható; igazitható.
 Verbeffern, cs. és vh. javít, jobbit; igazít; javál, jobbit.
 Verbefferung, die; javítás, jobbitás; igazítás.
 Verbeffernd, mn. javító, jobbitó.
 Verbeten, l. Abbeten.
 Verbeugen, vh. meghajlik, meghajtja magát, fejet hajt.
 Verbeugung, die; meghajlás, főhajlás.
 Verbliegen, cs. és vh. rh. elgörbit, elhajt; olgörbül.
 Verblitten, cs. rh. tilt, megilt.
 Verbinden, cs. rh. beköt, elköt. (sebet st.); egyesít; kapcsol, összekapcsol; lekötölez; einem die Augen —, szemét bekötöni; eine Wunde —, sebet bekötöni; sich —, egyesülni, összekövetkesni; sich einem —, lekötölezni magát valakinek.
 Verbinden, dat; bekötés; összekötés.
 Verbindlich, mn. kötelező; udvari; lekötölezett; sich einem — machen, lekötölezni magát valakinek. —, ih. kötelezőleg; udvarlag.
 Verbindlichseft, die; kötelesség; köteleztetés, kötelezottség.
 Verbindung, die; kötés; bekötés; összekötés; egyesítés; egyesülés, összeköttetés.
 Verbindungsstreich, der; kötjel.
 Verbindungsstücken, dat; kötsző.

Verbitten, cs. rh. megkövet 's el nem fogad, kéreással elhárít.
 Verbitteln, cs. keserít, ol, megkeserít.
 Verblafen, cs. rh. elfü, elhajt.
 Verblaffen, l. Erblaffen.
 Verblättern, cs. elforgat, (levelet könnyven).
 Verbleichen, l. Beschleichen.
 Verbleiben, k. rh. mulat, marad.
 Verbleichen, k. rh. elhalványodik, elhalványul; Todes —, meghalni.
 Verblenden, cs. vakít, megvakít, szemé' fényét veszi.
 Verblendung, die; vakítás, megvakítás, elámitás.
 Verbleuen, cs. beömlöz; olommal beönt.
 Verblühene, der; holdogult, meghalt.
 Verblühen, k. olvirágnik, elvirít.
 Verblüht, mn. ámult, elámult.
 Verblümt, mn. és ih. képes, képleges; képlegesen.
 Verbluten, vh. elvérszik.
 Verblutung, die; vörvevéstés; elvérsés.
 Verböhren, cs. félrefür; összefür.
 Verborgen, cs. kölcsönöz, hitelbe ad.
 Verborgen, mn. rejtett, titkos; alattomos.
 Verborgtheit, die; rejtettség, rejtek; homály.
 Verbot, dat; tilalom.
 Verbräuen, cs. megprémez; beszeg (szalaggal st.); felszírást.
 Verbräunung, die; prémoz; szegély.
 Verbrannt, mn. megégett, elégetett

Verbrauch, der; fogyasztás.
 Verbrauchern, cs. fogyaszt. elhasznál.
 Verbrauchen, cs. 'selföz (szemek).
 Verbrausen, k. elforr, ki-forr; lecsillapodik.
 Verbrechen, cs. rh. bűnhődik, vétkezik, törvényt szeg.
 Verbrechen, dat; bűntét, büntett.
 Verbrecher, der; gonosztevő, hűntettes.
 Verbrecherisch, mn. és ih. bűnös, gonosz, gonoszul.
 Verbreiten, cs. terjeszt, elterjeszt; hírozztel. —, vh. terjed, elterjed.
 Verbreitung, die; terjesztés, elterjesztés; hírozztelés.
 Verbrennen, cs. r. és rh. eléget, megéget, feléget; megperzsel; zu Asche —, hamuvá tenni; viel Holz verbrennen —, sok fát, olajt fogyasztani, felégetni; einen Braten —, megégetni a' sültet; er hat sich die Hände in den Reifeln verbrannt, a' csalán megcsipte kezét; sich die Finger —, sich —, rajta vesztöni. —, k. rh. elég, megég.
 Verbrennung, die; elégetés, megégetés; el-, megégés.
 Verbrennlich, mn. égethető; éghető.
 Verbrieuen, cs. bizonyít, erősít (írásával); sich —, irás által kötelezni magát.
 Verbringen, l. Durchbringen és Zubringen.
 Verbrüden, cs. és vh. rokonít, testvérszik; rokonul, szövötkszik (-vel).

Verbrüderung, die; barát-kozás, atyafisodás; báráti szövetség.
 Verbrühen, cs. megforróz, forrózás által elront; sít — megforrózni magát.
 Verbrunfen, k. elhazkik.
 Verbucht, mn. és ih. buja; buján.
 Verbuchtheit, die; bujaság.
 Verbunden, mn. egyesült; összekapcsolt, egyesített; lekötözött.
 Verbünden, cs. frigyesít; sít — frigyesíteni, szövetségre lépni.
 Verbündete, ber; frigyes, szövetséges, frigyárs.
 Verbündniß, l. Bündniß, Bund.
 Verbündung, die; szövetség, frigy.
 Verbürgeu, cs. kezés (-ért), kezéskedik, felel valamért; einer für Alle, und alle für Einen sít — tömegben kezesek.
 Verbütten, k. elsilányodik, elcsenevész, elszívni.
 Verdacht, ber; gyanu; tinen im Verdachte haben, gyanakodni, valakire; in — kommen, gyanuba esni.
 Verdächtig, mn. gyanus.
 Verdammten, cs. kárhoztat; itél (büntetésre); er ist ewig verdammt, örökre elkárhoztatott; einen zum Tode —, valakit halálra ítéli.
 Verdammten, cs. elgátol, el-tölt, gáttal v. töltéssel elrekeszt.
 Verdammniß, mn. és ih. kárhozatos; kárhozatos.
 Verdammniß, die; kárhozat.

Verdammt, mn. kárhozott, kárhoztatott; átkozott; die Verdammten, elkárhozottak.
 Verdammung, die; kárhoztatás.
 Verdampfen, k. elgőzölög, elpárolog.
 Verdampfen, cs. elgőzöltet; elpároltat; elfojt.
 Verdanken, cs. köszön; das habe ich dir zu —, ezt neked köszönöm.
 Verdauen, cs. emészt (a gyomor).
 Verdauniß, mn. emésztettség.
 Verdauungszeit, die; emésztettség.
 Verdauung, die; emésztés.
 Verdauungskraft, die; emésztő erő.
 Verdauungsmittel, das; emésztő szer.
 Verdauungsfaß l. Wagensfaß.
 Verden, das; földoszt, földel.
 Verdenen, cs. földös, beföld, takar; titkol, palástol.
 Verdenung, die; földözés, beföldés, takarás; titkolás, palástolás.
 Verdenen, cs. vétkel, rosszasz, rossz néven veaz.
 Verderb, ber; rontás, rombolás; romlás, rossz.
 Verderben, k. rh. el-, megromlik; an ihm ist ein guter Soldat verderben, jó katona vessett el hene. —, cs. r. éj rh. el-, megront, el-, megrongál; megveszteget; elveszt, elront, tönkre tesz; sít durch Trinken —, magát ivással megrontani; einen jungen Menschen —,

valamely ifjút megvesztegetni, elrontani.
 Verderber, ber; elrontó; vesztegető.
 Verderblich, mn. ártalmas, veszedelmes; dögletes; romlkony. —, ih. veszedelmesen.
 Verderblichkeit, die; romlkonyaság; ártalmasság, veszedelmesség.
 Verderbnis, das és die; megrontottság; veszély, veszedelem.
 Verderbt, mn. megrontott, megvesztegetett.
 Verderbtheit, die; megrontottság, megvesztegetettség.
 Verderbung, die; elromlás; elrontás.
 Verdentschen, cs. németre fordít; németesít, el-, megnémetesít.
 Verdentschung, die; németre-fordítás.
 Verdichten, cs. és vb. megsűrít; megsűrűdik.
 Verdichten, cs. elköltöget, költve eltölt v. elmulaszt.
 Verdichtung, die; megsűrítés; megsűrülés, megsűrűdés.
 Verdienen, cs. és vb. megvestagolt; megsűrít; megvestagol; megvestagodik; megsűrül.
 Verdienen, die; megvestagolás; megsűrítés; megvestagolás; megvestagolás; megsűrűdés; megsűrűdés.
 Verdienen, l. Diefen.
 Verdienen, cs. érdemel, megérdemel; szolgál, keres, szolgálattal v. munkával nyer v. keres; sít viel Geld —, sok pénzt szolgálni v. keresni; sein Brod —, kenyerét meg-

keresni v. megérdemle-
ni; ich habe das nicht um
ihn verdient, nem ezt ér-
demletem tőle; sich um
das Vaterland verdient ma-
chen, magát a hon iránt
érdemesíteni v. érdemes-
sé tenni; Geld muß wie-
der Geld —, pénz pénz
teremtson v. hajtson.
Verdienen, das; érdemlé-
s, kereset.
Verdienst, der; kereset.
Verdienst, das; érdem.
Verdienstlich, mn. érdemes,
jutalomra méltó.
Verdienstlos, mn. és ih. ér-
demtelen; érdemtelenül.
Verdienstvoll, mn. érdemeli,
sokérdemű.
Verdient, mn. érdemlett,
megérdemlett.
Verdienung, die, l. Ver-
dienen, das.
Verdingen, cs. r. és rh.
bérbe ad, kialakított jut-
alomért v. bérért átad;
sich an einen —, valaki-
hez szegődni; einem eine
Arbeit —, valakinek va-
lamely munkát alkudott
jutalomért v. fizetésért
átadni.
Verdingung, die; bérbe-
adás.
Verdämettschen, cs. tolmá-
csol, megtomáscol.
Verdämettschung, die; tol-
mácsolás.
Verdammern, k. eldörög,
dörögni v. mennydörögni;
megazü; ein verdammter
Kerl! mennykő fiú! át-
korozt fickó!
Verdoppeln, cs. kettőz, meg-
kettőz, kettőstet, meg-
kettőstet; kétszeres; ö-
regbít, szaporít; seine

Aufmerksamkeit —, figye-
lmet kettőzni.
Verdoppung, die; kettő-
zés, megkettőzés, meg-
kettőstetés, kétszeresés.
Verdoppster, der; kettőző,
kettőstető, kétszereső.
Verdorben, mn. megrom-
lott, megvesztegetett, (er-
köles st.); el-, megrom-
lott, (gyümölcs st.); ein
verdorbener Kaufmann,
tönkre jutott v. megbu-
kott kereskedő.
Verdorbenheit, die; el-,
megromlás; romlottság,
megromlottság.
Verdorren, k. elszárad.
Verdorren, (Verdorren), cs.
elcsárit, elszáraszt.
Verdorrrung, die; aszás, el-
aszás, elszáradás.
Verdrängen, cs. kiszorít,
eltol, elnyom, (helyéből.)
Verdrängung, die; kiszor-
ítás, kitolás, elnyomás.
Verdrähen, cs. kiteker, ki-
csavar, kifacsar, (újat st.);
elcsavar, elmagyaráz, fél-
re csavar v. magyaráz,
(szót, törvényt st.); die
Augen —, szemét fel-
forgatni; den Schlüssel —,
a kulcsot elfordítani.
Verdreher, der; elosaváró,
elfacsaró, elmagyarázó.
Verdrehung, die; elcsava-
rás, elfacsarás, elmagya-
rázás, félre-magyarázás.
Verdrehsachen, cs. hármaz,
meghármaz, hármaztat,
meghármaztat.
Verdrissen, k. és sz-n. rh.
unalmat v. kedvetlensé-
get okoz, bosszant, un-
tat; es verdrisset mich,
bosszankodom; es ver-
drisset mich zu leben, zu

arbeiten, megúntam az
élelet, restelek dolgozni.
Verdrisslich, mn. bajos,
kedvetlen, unalmas, (mun-
ka st.); bosszus, hara-
gos. —, ih. kedvetlenül,
unalmasan; bosszusan.
Verdrisslichkeit, die; bosszu-
ság, kedvetlenség.
Verdringen, cs. rh. l. Ver-
drängen.
Verdrissen, mn. kedvetlen,
megúnt, unalmas, rest.
—, ih. kedvetlenül.
Verdrissenheit, die; kedvet-
lenség, (valamire), res-
telés.
Verdrüden, es. elnyomtat,
felnyomtat, (pénzt, pa-
pirost st.); hibásan v.
rosszul nyomtat, (ne-
vet st.).
Verdrüden, cs. elnyom,
félre nyom.
Verdruss, der; baj, bosszu-
ság, kedvetlenség.
Verdrusten, k. el-, kiillato-
zik.
Verdrüsten, cs. el-, kiilla-
totat.
Verdummen, k. és cs. el-
butul; elbutít.
Verdumpfen, k. és cs. el-,
megtompul; el-, meg-
tompít.
Verdunsten, cs. és vh. el-,
meghomályosít; el-, meg-
homályosodik.
Verdunstung, die; el-, meg-
homályosítás; el-, meg-
homályosulás.
Verdünnen, cs. hígít, meg-
hígít, meghiggyaszt, föle-
reszt, (bort, tejet st.);
megvékonyít; meggyérit,
megritkít. —, vh. meg-
higgyad; megvékonyul.

megvékonyodik; meggyérül, megritkúl.
 Berdjinnend, mn. hígító, higgasztó.
 Berdünnung, die; higitás, higgasztás; vékonyítás; gyérítés, ritkítás; higgadás; vékonyulás; gyérülés, ritkulás.
 Berdünnsten, k. el-, kigőzől. el-, kigőzőlőg; el-, kipárállik, el-, kipáruolog.
 Berdünnsten, cs. elgőzőltet, elpáruologtat.
 Berdünnsten, k. eleped, elvesz. (szomj miatt).
 Berdünnsten, k. és cs. elhomályosúl, elsötétül; elkomorúl, elmogorvúl, elzordúl; olkomorit, elmogorvit, elsötétít, elzordít.
 Berdüßen, cs. elbámít.
 Beredén, cs. szegletez, megszegletez. — k. újra bogasodik, új szarvat ereszt (a' szarvas).
 Beredeln, cs. és vh. meg-nemesít, megjavít; meg-nemesül, meg-nemesből, megjavul; dúsbabbodik (az óroz v. ér.)
 Beredelung, die; nemesítés, nemesbítés, megjavítás; nemesülés, nemesbülés, megjavulás; dúsbabbodás.
 Beredeln, cs. férjhez ad; férjhez megy. (a' nőszemély); megházasodik, (a' fűszemély).
 Beredeln, mn. férjnél levő; házas.
 Beredelnung, die; férjhezmenés; házasodás.
 Beredeln, cs. tisztel; ajánlékoz; eine geschwächte Person — megejtett szé-

mélyt elvenni v. nőül venni.
 Beredeln, der; tisztelő.
 Beredelnung, die; tisztelő; ajándékozás.
 Beredelnungswürdig, mn. tisztelő, tisztelőre méltó.
 Beredelnungswürdigkeit, die; tisztelőesség.
 Beredeln, cs. megesket, meghittelt.
 Beredeln, der; eskető, hitteltető.
 Beredelnung, die; megesketés, meghitteltetés.
 Berein, der; egyesítés, egyesítés; egyesület; egyesítés, egyesítés.
 Bereinbar, Bereinbarlich, mn. egyesíthető, megegyeztethető.
 Bereinbaren, cs. egyesít, egyeztet.
 Bereinen, cs. l. Bereinigen.
 Bereinfachen, cs. egyszerűsít.
 Bereinfachung, die; egyszerűsítés, egyszerűsítés.
 Bereinigen, cs. egyesít, egyeztet, összeegyeztet; összekapcsol; egyesül; egyesíti magát (valakivel); meggyez, (valakivel); belte Berein vereinigten fű, egyesült a' két sereg; ich über gewisse Punkte — bizonyos pontokban megegyezni.
 Bereinigung, die; egyesítés, összeegyesítés; egyesület, szövetség.
 Bereinigungspunkt, der; egyesítéspont.
 Berein, mn. egyesített; egyesült.
 Bereinigen, cs. egyes részekre oszt; egyenként elad.

Bereinigung, die; egyenként-árulás.
 Bereiten, k. és cs. elbüszodik; elbüszít, elkényeztet; süketlenít, megsemmít, semmivé tesz. (tervet st.).
 Bereiten, die; süketlenítés, semmivé-tétel, megsemmítés.
 Bereiten, k. be-, megge-ned, be-, megevül, be-, megevesedik.
 Bereiten, die; be-, megegyedés, be-, megegyülés, be-, megegyesedés.
 Bereiten, cs. elundorít, elemelyít, (valakit -tól, -től), felundorít, fölemelyít, (valakit ellen).
 Berengen, cs. és vh. szá- kít, szorit, összaszorít; szorúl, szűkül, összaszorúl.
 Berengen, cs. és vh. szoro- sabbít, szűkebbít; szoro- sabból, szűkebbül.
 Berengerung, die; szűkebbítés; szűkebbítés.
 Berengung, die; szűkítés, szorítás, keskenyítés; szűkülés, szorulás, keskenyülés.
 Bereden, cs. örökök hegy.
 Bererbung, die; örökök- hagyás.
 Bereden, k. földde válik.
 Bererbung, die; földde- válás.
 Bererjen, k. és cs. el- megerczül, ércszé válik; ércszé változtat.
 Bererzung, die; el-, me- gerczülés, ércszé-válás; ércszé változtatás.
 Bererwigen, cs. örökít, meg- örökít; die Bererwigen, a' boldogultak, az el- hűnytak.

Beföheln, cs. ellgyoz.

Befafchen, cs. el-, feloz-
talyoz; elrekeszt (folya-
mot).

Befafeln, k. és cs. ello-
bog; ellobogtat.

Befahren, k. rh. bänik
cselekszik, (-val, -vel);
mit einem streng —, va-
lakivel keményan bän-
ni; nach der Sprache —,
szigorúan bänni. —, cs.
rh. elhord, elviz, száll-
lit, (szekeren, hajón st.);
el-, kikerül, (vámat st.);
kijár, járva elront, (u-
tat st.); járva v. hajtva
utat téveszt; die Wege
find sehr —, az utak
igen kijárvák; sich —,
eltévedni, (szekeren st.).
Befahren, das; bänás,
cselekedet.

Befahrungsort, die; bän-
násod.

Befahrungstheorie, die; mód-
szertan, methodologia.

Befall, der; romlás, el-
romlás; megromlás, meg-
vesztegetettség, (erköl-
csé st.); alászállás (va-
gyonban st.); in — foma-
men v. gerathen, romlás-
ra jutni, alászállni; in
— bringen, romlásra jut-
tatni, megbuktatni.

Befallen, k. rh. be-, le-,
összedől, be-, le-, össze-
roskad, (ház st.); el-,
megsoványodik; aljazo-
dik, alászáll; megrom-
lik, megvesztegetődik,
(az erkölcs); eszik, (bün-
ne st.), vetemedik, (-ra,
-re), ölik v. jut eszé-
be; vetődik, jut (vala-
hova); az idő eltelik v.
elmulik, (valamire né-
ve); in Strafe —, bün-

tetésbe esni; die Zeit ist
—, eltelt az ideje; der
Wochel ist —, eljött a'
váltó fizetésének ideje;
das Pfand ist —, elmúlt
a' zálog' kiváltásának
ideje.

Befallen, mn. dőledezett,
(vár st.); megsoványo-
dott; idősült, idejemült,
(zálog st.); kifüzetendő,
időt-ért, (váltó st.).

Befallen, das; be-, ledő-
lés, be-, leomlás; sovány-
ság; eltelt idő, (kifizetés-
re v. kiváltásra nézve).

Befüllen, cs. bajba v. ve-
szélybe ejt; elveszt, el-
esik, (-tól; -től); sein
Leben —, hübéret elvesz-
teni, hübéretől elesni;
eine Jungfrau —, szü-
zet megejteni.

Befüllig, mn. veszendő.

Befülltag, der; fizetés' ideje
v. napja, (váltóra nézve).

Befüllzeit, die; fizetés' v.
kiváltás' ideje, (váltóra
v. zálogra nézve).

Befüllschön, cs. megham-
isít, elront, (bort, okle-
velet st.).

Befüllschung, die; megha-
misítás, elrontás.

Befangen, k. rh. használ,
fog (valamin); es will
bey ihm nichts mehr —,
semmi sem akar már neki
használni. —, vh rh.
megreked, felakad; bo-
nyolódik, tekergőzik, (há-
lőba st.); sefsuvódik;
bátorkodik; der Raub
verfaugt sich, megakad v.
megreked a' süst; sich in
Reden —, beszédébe v.
szavába bonyolódni.

Befangraut, das; hegyi
kappanör.

Befänglich, mn. fogárd,
(kérdés st.).

Befänglichheit, die; fogárd-
ság.

Befärben, cs. rosszul fest,
(vázznat st.). —, vh. szí-
ne elváltozik.

Befassen, cs. csinál, ké-
szít, ír, azerez, (köny-
vet, levelet st.); schrift-
lich —, írásba tenni v.
foglalni.

Befasser, der; író, szer-
ző.

Befassung, die; szerzés,
készítés, (könyv st.);
alkotmány; állapot, kar;
seine igeige — nur ihn
entschuldigen, jelen álla-
potja mentegetheti csak
öt; sich in eine gute —
setzen, magát jó karba v.
állapotba tenni, (megro-
hanás st. ellen).

Befassunglos, mn. alkot-
mánytalan.

Befassungsmäßig, mn. al-
kotmányos, alkotmány-
szeres.

Befassungswidrig, mn. al-
kotmányellenes.

Befaulbar, mn. rothatag.

Befauten, k. elrothat;
megreved, elkorhad.

Befauten, cs. elvehányél,
elhever, elheverész, el-
korholkedik.

Befaut, mn. elrothat;
reves, revedt.

Befautung, die; megrot-
hadás; megrevedés.

Befechten, cs. rh. véd, vé-
delmez, ótalmasz, (jogot);
vi, harczol (jogért).

Befechter, der; véd, véd-
nök, védő, védelmaszó.

Befechtung, die; védelme-
zés, ótalmaszás; védelem.

Befechern, k. vedlik, meg-

- vedlik, küklik, megkülik.
- Verfegen, cs. elseper; elkotor.
- Verfehlen, cs. eltéveszt, elvét, elhibáz.
- Verfestern, cs. elünnepel, ünnepelve eltölt; szünnapokban eltölt.
- Verfeisen, cs. el-, leresszel; reazelve elront.
- Verfeinden, cs. összeveszit, összeveasozt, (barátokat); sñ —, összeveszni (valakivel).
- Verfeinen, cs. és vh. finomít; finomul, finomodik.
- Verfeinern, cs. és vh. csinosit, csinosit, csinosit (erkölcsöt); csinosaul, művelődik, (a' nyelv st).
- Verfeinerung, die; csinositás, csinositás, finomítás; csinositás, csinositás, csinositás, csinositás.
- Verfeinung, die; csinositás; csinomodás.
- Verfertigen, cs. csinál, készít; ír, szeroz, csinál, (költeményt st).
- Verfertiger, der; csináló, készítő.
- Verfertigung, die; csinálás, készítés, elkészítés.
- Verfesten, Verfestigen, cs. megerősít.
- Verfeuern, cs. el-, feltüzel (fát); eltüzel, ellődöz, (lőport st).
- Verfeuerung, die; el-, feltüzelés; ellődözés, eltüzelés.
- Verfesten, cs. és vh. meg-nemezöl, uemesző kall v. gyárt; nemeződik, nemezszé válik v. tömül.
- Verfinstert, der; sötétítő, elmeborító.
- Verfinstern, cs. és vh. el-, besötétít, el-, heborít; el-, besötétedik, el-, heborul.
- Verfinsternung, die; el-, besötétítés; el-, besötétedés.
- Verfistern, cs. ormoz.
- Verfistung, die; ormoszat.
- Verfisten, cs. összekuzál, összebont.
- Verfistern, cs. rh. összefon, egymásba fon; felsón, sonva elfogyaszt; rosszúl fon; kever (valakit valamibe).
- Verfistung, die; összefonás.
- Verfisthen, k. megtestesül.
- Verfisthung, die; megtestesülés.
- Verfisten, cs. el-, felsoltoz, foltozva elfogyaszt.
- Verfistgen, k. rh. elszáll, elpárol; elsiet, elröpül (az idő). —, vh. szálltában eltéved.
- Verfisthen, k. rh. elfoly, (a' víz); elmúlik, eltelik; lesorog, lesoly, (az idő); szétfoly, folyva elterül, (a' tinta).
- Verfisthen, cs. eltutajoz, tutajon elszállít, szálbajón v. talphajón elbord v. elviz; összefolyat (színeket); összekapcsol, összeköt. —, vh. összekapcsolódik, összekötődik.
- Verfisthung, die; tutajozás, tutajon-szállítás.
- Verfisthen, cs. megátkoz, elátkoz.
- Verfisthen, dat; megátkozás.
- Verfisthenwertig, Verfisthenwertig, mn. és ih. átkozatos; átkozatosan.
- Verfisthen, mn. és ih. átkozott; átkozottan, átkozottúl.
- Verfisthigen, cs. és vh. elgözöltet; elgözölög.
- Verfisthigung, die; elgözöltetés; elgözölögés.
- Verfisthung, die; megátkozás.
- Verfistig, der; elmulás, eltelés, elfolyás, elforgás.
- Verfistig, der; folyamatos.
- Verfistgen, cs. öld, öldöz; kerget, üz, (vadat st); folytat, tovább folytat, (valamit), tovább jár v. lát, (valami után).
- Verfistgen, der; öldöz; öldöz.
- Verfistgen, die; öldözés; üzés, kergetés; folytatás, (vallatás st).
- Verfistgengeist, der; öldözés szellem.
- Verfistgengeist, die; öldözés.
- Verfistgen, cs. fuvarpóuzt megad v. megfizet, (valamitől); szállításra bérbe ad, (hajót st); alkudott vitelre v. fuvarba ad.
- Verfisthen, k. és cs. elidegenül; elidegenít.
- Verfisthen, cs. rh. elemészt, elfogyaszt, el-, megeszik.
- Verfisthen, k. és cs. rh. el-, megfagy; a' hideg elvess v. megvess, (szőt st).
- Verfisthen, cs. szakmány v. robot alá vet; robotol, szakmányt v. robotot szolgál v. tesz. (valamitől).
- Verfisthen, mn. el-, megfagyott, hidegvett, fagyos.

Berfahélföwönjen, cs. sün-
dörködve elárlal v. rágal-
mas, (valakit).

Berfagen, cs. egymásba
ereszt, (deszkákat).

Berfágen, cs. rendel, ren-
delést tesz, (valami iránt):
fif möhin —, valahová
menni.

Berfálgung, die; rendelés.

Berfáhrbar, mn. elszállít-
ható, elvihető, (áru); el-
csábitható.

Berfáhren, cs. elszállít,
elvisz, (árut st); eltö-
veszt, félre v. rossz útra
vezet, (vándort a' boly-
gó tüz st); elcsábit.

Berfáhrer, ber; csábitó.

Berfáhrerlich, mn. csábitó,
csábos.

Berfáhrung, die; elcsábitás;
elszállítás, elvitel.

Berfállen, cs. el-, feltöl-
töget; töltötgetve elfo-
gyaszt; rosszul töltöget.

Berfánnen, k. elszikránik,
elpattog, (szikrázva).

Berfáuttern, cs. el-, félhüll,
hüllve elfogyaszt; hüllés-
nek hassmál.

Berfáuttern, cs. takarmány-
nak hassmál, (szabot st);
főletet, elfogyaszt, (ta-
karmányul); felabrakol;
megszabáltat, (tulkokat st).

Berfáütterung, die; elfo-
gyasztás, (takarmányul).

Berfáffen, vb. elámul, el-
hámul, (-ra, -re); fíf in
eine Person —, valakibe
(kecsene elámulva) sze-
retni.

Berfáffen, cs. elásítosik,
ásítosva eltölt, v. elmu-
laszt.

Berfáffen, k. rh. ki-,

megforn, forni megszün,
(bor, must st).

Berfáffen, k. el-, megepé-
sedik.

Berfáffen, cs. el-, megepé-
sít; keserüvé tesz, elkese-
rít; elront, (vigalmat st).

Berfáffopiren, vb. elbaka-
fántosza magát, (beazéd-
ben), bakot üt.

Berfágg, ber; elmulás,
eltelés.

Berfángen, mn. elmúlt,
eltelt.

Berfángenheit, die; elmúlt
idő.

Berfánglich, mn. mulékony,
mulandó.

Berfánglichkeit, die; mu-
lékonyság, mulandóság.

Berfángen, cs. árverésre
bocsát, dobra üt, el-
kötyavetyél.

Berfänger, ber; árverő,
kötyavetrelő.

Berfängung, die; árverés,
kötyavetye; kötyavetye-
lés.

Berfángen, cs. be-, el-,
meghálóz, hálóba kerít.

Berfängen, cs. összeköt,
összekapcsol, összepáro-
sít.

Berfängern, cs. el-, berá-
csoz, el-, berostélyoz;
összedobol (katonákat út-
ra).

Berfängern, die; össze-
dobolás; die — fíhagen,
elmenőt dobolni, útra-
gyülekezőt verni.

Berfängern, cs. elalakosko-
dik, szemfényvesztéssel
elmulaszt v. eltölt.

Berfáffen, cs. rh. másnak
ad v. ígér, oda ad, (hi-
vatalat st); eloszt, ross-
szul oszt, (kártyát), a-
dást v. osztást eltéveszt;

megbocsát, megenged,
(bűnt st); elenged, hagy.
(-böl, -böl); mérget ad,
(-nak, -nek), méreggel
megöl; feine Töchter —,
leányát eladni; íf fann
meinem Rechte nichts —,
nem engedhetek jogom-
ból semmit; — Et, meg-
engedjen ön v. bocsánat
kegyedtől; fíf —, mér-
get venni, magát méreg-
gel megölni.

Berfáffen, ih. hiába, hasz-
talanul.

Berfáffen, mn. és ib. ha-
szontalan, hasztalan, sü-
keretlen, hiábavaló,
(kérelem st); megbocsát-
ható, megengedhető, (té-
vedés st); hasztalanul,
hiába.

Berfáffigkeit, die; ha-
szontalanság.

Berfáffung, die; bocsánat,
engedelem; megbocsátás;
oda adás; íf bittt um —,
bocsánatot v. engedelmet
kérek.

Berfáffwürtigen, cs. meg-
jelenít, jelenvalóvá tesz.

Berfáffen, k. rh. elmúlik, meg-
szün, (a' fájdalom st);
fogy, vesz, (a' láterő st);
eltelik, (az év st); die
Luft ist mir bergangen, e-
lment a' kedvem; die ver-
gangene Woche, a' múlt
héten; vor Gram —, bú-
jában elveszni. —, vh. rh.
útat eltéveszt, eltéveszt;
vét, hibáz, vétkezik,
hódik. —, cs. rh. járka-
va elüz v. elhajt (álmos-
ságot st).

Berfáffen, das, Berfáffung,
die; eltévedés; elmulás,
eltelés; megszünés; hi-
ba, hibázás, véték.

Bergtügen, cs. elhededl, hegedülve eltölt v. elűz. Bergtügen, cs. és k. szeszszé változtat; szeszszé válik.

Bergtügen, cs. lélekke változtat.

Bergtügen, cs. szeszszé csinál v. változtat.

Bergtügen, k. megsárgul.

Bergtügen, k. elharsog.

Bergtügen, der és das; forbátolás, viszonzás, visszafizetés; *forbát*, kölcsön.

Bergtügen, cs. rh. forbátol, viszonzoz, visszafizet, megjutalmaz; *Gott* Bergtügen és *Jhnen*, isten fizesse vissza önnek; *Guttes mit Bfsem* —, jóért rosszal fizetni; *Gletches mit Gletches* —, a' kölcsönt visszaadni.

Bergtügen, der; forbátoló, viszonzó, megfizető, megjutalmazó.

Bergtügen, die; forbátolás, viszonzás, visszafizetés, megjutalmazás; forbátolat

Bergtügenrecht, das; *forbátjog*.

Bergtügenwaffen, cs. összetársasít; egyesít, párosít; *sch* mit *temanden* —, valakivel társaságba állani.

Bergtügen, cs. rh. elfeled, elfelejt, meg-, elfeledik, (-ról, -ről); *sch*, magáról elfeledkezni, illetlen v. helytelen tenni.

Bergtügen, das; elfeledés, elfelejtés.

Bergtügen, mn. és ih. feledékeny; feledékenysé.

Bergtügenheit, die; feledség, feledékenység.

Bergtügenlich, mn. feledékeny, (ember); feledhető, (rágalom st.).

Bergtügenheit, die; feledékenység.

Bergtügen, cs. elharcosol, elpazarol, eltékozol.

Bergtügen, die; elharcosolás, elpazarlás, eltékozlás.

Bergtügenheit, cs. bizonyossá tesz.

Bergtügenheit, die; bizonyossá-tétel.

Bergtügen, cs. rh. ki-, előnt, (bort st.); előntöz, ellocsol, (virágokra st. vizet); felönt, öntve feldolgoz, (önt st.); előnt, rosszul önt, (szobort st.); beönt, beforraszol, forraszszal beönt, (hasadékokat st.); *Bfnt* —, vért ontani; *Lrdenn* —, könnyeket hullatni.

Bergtügen, das, Bergtügen, die; ki-, előntés; ontás, vérontás; ölmözés, ólmalm forrasztás.

Bergtügen, cs. megéte, méreggel megöl, mérget ad, (-nak, -nek); megmérgez, (éket, nyilat st.); megront, megveszteget, (orkölcsöt st.); megmérgecsít, megront, (léget st.); megkeserít, megmérgecsít, (életet st.).

Bergtügen, der; étető, mérgező, mérgekeverő, mérgező.

Bergtügen, die; megétecs, mérgeadás, mérgekeverés.

Bergtügen, cs. elhűg, el-turbékol, elnyögdecsel.

Bergtügenheit, das; ne-felejt, *emlény*.

Bergtügen, cs. berácosoz, berostélyoz.

Bergtügen, die; berácoszás, berostélyozás; rácoszat, rostélyozat.

Bergtügen, k. üveggé válik. —, cs. be-, meg-üvegez; üveggé változtat.

Bergtügen, Bergtügen, cs. l. Glasuren.

Bergtügenlich, mn. üvegülhető.

Bergtügen, die; el-, meg-üvegítés; be-, megüvegezés, be-, megmázolás; máz.

Bergtügen, der; hasonlítás, összehasonlítás; egyesítés, egyesítés; megegyezés, összebeszérlés, (valami iránt); *einen* — *machen*, összehasonlítani; *egyesítésre lépni*; *einen* — *einleiten*, egyesítést szerzeni; *über einen* —, hasonlíthatatlannul.

Bergtügenbar, mn. hasonlítható, összehasonlítható.

Bergtügen, cs. rh. kiegyeztet, egyenessé csinál, kiegyeztet; hasonlít, (valamit -hoz, -hez, -val, vel); összehasonlít, (-val, -vel); egyeztet, összebékéltet. —, vh. rh. megegyez, összeegyező, összehököl, hasonlít (hoz, hez); megegyez, (val, vel).

Bergtügenlich, mn. l. Bergtügenbar.

Bergtügenmächtig, mn. és ih. egyezésszerinti, alku-szeres; egyesítés szerinti.

Bergtügen, die; összehasonlítás.

Bergtügengrad, der; ha-

sonlítás' foka, (nyelvtudományban).
 Vergleichungsgrund, ber; egyesés' alapja; hasonlítás' alapja.
 Vergleichungspunkt, ber; egyeséspont; hasonlítás' pontja.
 Vergleichungsstufen, Vergleichungsstufe, die, l. Vergleichungsgrad.
 Vergleichungsweise, ih. egybevétel, hasonlítva; hasonlítás' kép.
 Bergmann, k. rh. elpislog, elészik, (tűz).
 Bergstein, k. tűzes lenni megszűn; lelohadt, megenyhül, (hosszú, harrag st.).
 Bergnütze, os. kielégít; gyönyörködtet. —, vh. gyönyörködik, (-ban, ben); s'is mit etwas —, magát valamivel gyönyörködtetni; s'is an etwas —, valamiben gyönyörködni.
 Bergnütze, das; gyönyör, gyönyörűség, öröm, gyönyörködés; mit —, szívesen, örömeat.
 Bergnütze, mn. gyönyörködtető.
 Bergnütze, mn. gyönyörködtető; kellő, kielégítő; elégült; elégedetten.
 Bergnütze, die, l. Nützeaufnahme.
 Bergnütze, mn. és ih. megelegült, elégedett; elégült, elégedetlen.
 Bergnütze, mn. jökedvű, vidám, elégült, (ember); vig, gyönyörű, örvendetes, (nap st.). —, ih. vigan, megelegülve.
 Bergnütze, die; gyönyör; gyönyörködtető.

Bergstein, os. aranyos, megaranyos.
 Bergsteiger, das; aranyozó kés.
 Bergstein, ber; aranyozó eszet, aranyozó pomot.
 Bergstein, ber; aranyozó.
 Bergstein, die; aranyozás; aranyozat.
 Bergstein, os. megenged, hagy, neis bán, nem irigyel; es ist Bergstein; lehet, szabad; nur einen Drud der Hand Bergstein; csak egy kézszorítást engedj meg, v. engedj, csak egyszer szoríthassam kezedet.
 Bergstein, os. istenit, megistenit; istenel.
 Bergstein, die; istenítés; istenelés.
 Bergstein, os. rh. elás, beas, (kincset st.); körülás, ásva elkerít, (udvar st.).
 Bergstein, die; olásás, beasás.
 Bergstein, k. be-, megfüvesedik, be-, meggyepedik.
 Bergstein, os. elocumányit, elundokit.
 Bergstein, k. megőszül, előszül.
 Bergstein, os. és vh. rh. fogást v. kapást eltöveszt, elvét, elhibáz, rosszul fog v. kap; elkapkod, (árut st.); elkel, elfogy; kifűzámít, megsért, (rossz fogással); das Buch hat sich Bergstein; elkapták minden példányát a' könyvek; s'is an jemand —, valakit szándékosan megütni v. megverni; s'is an frem-

dem Gute —, másét erőszakosan elvenni.
 Bergstein, mn. kapós.
 Bergstein, die; elkaptodás; kifűzámítás; megsértés.
 Bergstein, os. megnagyít, megnagyobbít, (kertet st.); nagyít, nagyobbnak mutat, (bogarát st. az üveg); nagyobbít, öregbit; nagyít, nagyoz, (hirt, bínt st.). —, k. nagyul, megnagyul, nagyobodik, megnagyobodik, nagyobul, megnagyobbul.
 Bergstein, die; nagyobbitás; nagyítás.
 Bergstein, os. das; nagyítóüveg.
 Bergstein, die; nagyítóüvege.
 Bergstein, das; nagyítómérő.
 Bergstein, die; nagyító tükr.
 Bergstein, die; nagyítószám.
 Bergstein, os. elocumányit, (valamit); eszekedve eltölt, (időt).
 Bergstein, k. södell, söldül; söld lenni megszűn.
 Bergstein, os. megenged, hagy, nem bán, nem irigyel
 Bergstein, die; megenyegedés, nem irigylés.
 Bergstein, os. kipótól, megtérít, megfordít.
 Bergstein, die; kipótolás.
 Bergstein, ber, l. Bertha.
 Bergstein, os. fel-, összevagdál; meg-, felvagdál (loibásznak st.); félre v.

rosszúl vág; fákkal bevág, levágott fákkal elterít v. elkerít v. ó.

Verhaft, der; fogás, őriszet; einen in — nehmen, valakit megfogni, fogságba tenni.

Verhaftbefehl, der; *fogparancs*.

Verhaftbrief, der; *foglevél*.

Verhaften, cs. megfog (rabul), fogságba vev v. tesz; einem mit etwas verhaftet seyn, valakinek valamivel tartozni.

Verhaftfeld, das; előpész; fogláló.

Verhaftnehmung, Verhaftung, die; fogságba vitel, fogságba tevés.

Verhafteln, k. elver a' jég (huzát st.).

Verhängen, cs. be-, elsővénnyel, sövénynyel be-, elkerít.

Verhängen, k. el-, megsoványodik, el-, megsoványul.

Verhäteln, cs. és vh. horgocskával fel-, megakaszt; horgocskával kötve feldolgoz, (selymet st.); horgocskával be-, megakad.

Verhaten, cs. és vh. horoggal v. kampóval fel-, megakaszt; horoggal v. kampóval be-, megakad.

Verhatten, k. elhangik, elenyészik, (a' hang).

Verhalten, cs. rh. visszatart, visszatartoztat, (léleketet st.); akadályoztat; eltiokol, elnyom, (haragot st.); tartja v. viseli magát. —, vb. rh. felakad, megszorul, (a' szél st.); rejtezik, (szikra st.); áll, van, (a-

rányra v. viszonyra nézve -hoz, -hez), *viszonylib, aránylib*; die Sache verhält sich so, a' dolog ebben van; die Höhe verhält sich zur Breite wie zwei zu eins, a' magasság úgy van a' szélességhez mint kettő egyhez; drei verhält sich zu sechs, wie sechs zu zwölf, három úgy *aránylib* hat-hoz, mint hat tizenkettőhöz.

Verhalten, das; viselet, önvisélet, önmegtartóztatás.

Verhältniß, das; arány; viszony, összekötetés; die Verhältnisse des menschlichen Lebens, az emberi élet' viszonyai; das — der Länge zur Breite, a' hossz' aránya a' szélességhez.

Verhältnißlos, mn. és ih. aránytalan; aránytalanul.

Verhältnißmäßig, mn. és ih. arányos, arányszeres; arányosan, arányszeresen; Wen ist schwerer als ein, az ólom aránylag véve nehezebb a' ezennél.

Verhältnißmäßig, mn. és ih. aránytalan, arányellenes; aránytalanul, arányellenesen.

Verhaltung, die; visszatartás, visszatartoztatás, (lélekezet st.).

Verhaltungsbefehl, der; utasítvány, utasító parancs.

Verhaltungsbefehl, die; utasító szabály.

Verhandeln, cs. elad, (árut); tárgyal, végez (iránt); felel, tanácskozva elin-

téz, elvégez; etne! Sacht mit einem —, valamelly ügy v. dolog iránt valakivel végezni.

Verhandlung, die; tárgyalás, tanácskozás, végzés.

Verhängen, cs. beakaszt, behúz, bevon, (ablakot kárpittal); megereszt, (gyeplőt); eraszt, bocsát, (valakire büntetésül); rendel, parancsol, szab, (büntetést, vizsgálót valakire v. valaki ellen).

Verhängnis, das; végzet, sors, balsors.

Verhängt, mn. megeresztett; mit verhängtem Siegel, megeresztett kántárral v. gyeplővel.

Verhängung, die; beakasztás, bevonás; megeresztés; rendelés.

Verharren, k. megmarad (vélemény st. mellett); marad, (valahol).

Verharren, das; megmaradás.

Verharren, mn. és ih. állhatatos; állhatatosan.

Verharren, k. behéged, beforrad.

Verharten, k. megkeményedik, el-, megkeményül.

Verhärten, cs. el-, megkeményít; megedz.

Verhärtung, die; keménység, keményedés; megszorulás.

Verhärten, cs. felgombolyít; gombolyítva összehont v. összekuszál.

Verhärten, Verhärtung, cs. sarkvassal ollát.

Verhärt, mn. gyűlöletes, gyűlölséges, utálatos; nicht ist mir so —,

als Falschheit und Arthschere, sommit sem gyüölök jobban mint álnokságot 's porban-fetregést.

Berhöfeln, cs. elkén-csotot.

Berhöfölung, die; elkényeztetés.

Berhu, der; fákkal bevágott hely v. út, fasz.

Berhausen, cs. kilehel, kifü.

Berhausen, cs. felvág, feltagol, (ökröt st.); levág; felre v. rosszul vág, elvág; bevágott fákkal elrekeszt, v. elzár, utat elrekeszt; einen Wald —, valamely erdőt levigott fákkal elzárni; einen Weg —, utat bevágni, utat elteríteni levágott fákkal.

Berhausen, cs. elharácsol, eltékozol, elgazdálkodik.

Berheben, cs. és. vh. rh. emelve kifeszamít; emelésben megsérül, v. megrokkantja magát.

Berheeren, cs. elpusztít.

Berheeren, mn. pusztító.

Berheeren, der; elpusztító.

Berheerung, die; pusztítás, elpusztítás.

Berheisen, cs. bevarr, hozzáfűz, befűz, (sebet); el-; fölfűz, el-, felvarr; elfűz, rosszul fűz, (könyvet, ívet).

Berheisen, cs. eltitkol; elrejt.

Berheiser, der; eltitkoló.

Berheisen, die; eltitkolás; elrejtés.

Berheisen, k. begyógyul, meggyógyul.

Berheimlichen, cs. eltitkol; elrejt.

Berheimlichung, die; eltitkolás; elrejtés.

Berheirathen, cs. férjhez adja, kiházasítja (leányát); megházasítja (fiát).

Berheirathung, die; házasság; férjhezmenés.

Berheissen, cs. rh. ígér, megígér.

Berheisung, die; ígérés; ígélet.

Berhelfen, k. rh. segít, (valakit -ra, -re).

Berheftung, die; segély, segítség, (valamire).

Berhelder, mn. és ih. átkozott, pogány, igen gonosz; igen átkozottul; das ist ein berhelderter Streich, átkozott eset; es ist — falt, átkozott hideg az idő, v. pogány hideg van.

Berherrlichen, cs. dicsőít, megdicsőít.

Berherrlichung, die; dicsőítés, megdicsőítés.

Berheben, cs. fölingerel, felloval, fölindít; összeveszt; elkerget, elűz, (kutyákat rábuszítva).

Berheber, der; fölingerlő, fellovaló; huszító.

Berhebung, die; fölingerlés, fellovalás; összevesztés.

Berheuern, l. Vermietzen, Verpachten.

Berheren, l. Beheren.

Berhinderlich, l. Hinderrich.

Berhindern, cs. akadályoztat, megakadályoztat.

Berhinderung, die; akadályoztatás, megakadályoztatás; akadály.

Berhüben, cs. megmagasít, megmagasít, magasra tölt v. csinál, (gátot).

Berhühnen, cs. kigúnyol.

Berühnung, die; kigúnyolás.

Berühnen, cs. egyenként v. kicsiben elad v. árul.

Berühr, das; vallatás, meghallgatás.

Berühren, cs. kihallgat, meghallgat; vallat, kikérd, (rabot); kikérd, elmondat; elhall, nem v. rosszul hall; küfűl, megfűl, (szarvast; foglyokat st.). —, vh. nem v. rosszul hall.

Berührer, der; vallató.

Berührgemach, das; vallatószoba.

Berührichter, der; vallatóbíró.

Berühren, cs. elcsúfít, elront.

Berühren, cs. befödöz, beleplesz, beburkol, betakar; elrejt, elonyez; sich in seinen Mantel —, köpönyegébe burkozni.

Berührung, die; befödözés, belepleszés, beburkolás, betakarás.

Berühern, k. elehül, kihül; éhhel v. éhen meghal.

Berühren, cs. elcsúfít.

Berühnen, cs. elugrál; ugrálva kifeszamít.

Berühren, cs. elkurválkodik, elszajhálkodik.

Berührt, mn. elkurválkodott v. elszajhálkodott, (pénc st.); kurválkodásban v. szajhálkodásban kiaszott.

Berühren, cs. megó, megöriz, (valakit valamitől); elfordít, elhárít, eltávoztat; tilos v. rossz legelőre hajt, tilosban v. rossz legelőn öriz, v. legeltet, (juhokat st.);

Gott verhüte es! isten
 ójon v. őrizzen meg!
 Verhütung, die; megóvás,
 megőrizés.
 Veriuterefsiren, cs. és vb.
 kamatot fixet v. ad, ka-
 matol, kamatot bajt.
 Verizren, k. és vb. elté-
 ved, eltévelyedik,
 Verirnung, die; eltévedés,
 eltévelyedés.
 Verjagen, cs. elhajt, el-
 korget, elűz,
 Verjagung, die; elhajítás,
 elkergetés, elűrés.
 Verjäärbar, mn. elidősít-
 hető; elidősülhető.
 Verjäärren, k. és cs. elavult, meg-
 avult; megrögzik; idősül,
 elidősül; idősít, elidős-
 ít, (valamit).
 Verjäärstöh, mn. idősülho-
 tő, idősíthető.
 Verjäärst, mn. elavult, meg-
 avult; megrögzött; idős-
 űlt.
 Verjäärung, die; idősülés;
 idősítés.
 Verjäärngen, cs. meg-, föl-
 isjít, meg-, fölfejleszt;
 meg-, felújít; meg-, föl-
 elevenit; kisebb mérték-
 re vesz, kisebbre vagy
 kisebbé vesz, (rajzot st.).
 —, vb. megijül, meg-
 ijodik; megújul, fölele-
 venül; megvékonyodik
 (az oszlop st.); ein ver-
 jäärngter Raßstab, kisebb-
 re vett mérték; eine ver-
 jäärngte Zeichnung, kisebb-
 re vett rajz.
 Verjäärngung, die, megijí-
 tás; megújítás, megele-
 venítés; kisebbre vétel;
 megijulás, megijodás.
 Verfatben, k. elvetől, (a'
 tétől), borját elveti.

Verfaßten, cs. mésszé vál-
 toztat; bemezsel.
 Verfassung, die; mésszé-
 változtatás.
 Verfaßten, cs. és vb. meg-
 hüt, átfázt, megfázt;
 meghül, megfázul, át-
 fázul.
 Verfaßtung, die; meghütés,
 át-, megfáztás; meghü-
 lés, át-, megfázulás.
 Verfappen, cs. becsuklyáz,
 kámsát hús, (fejére st.);
 ellappant, elrejt, el-
 onyoz.
 Verfappt, mn. lappangó,
 rejtekeső; ein Verfappter
 Schriftsteller, álnévű szer-
 ző v. író.
 Verfaren, cs. eltaliciskáz,
 eltaligáz, elterbonczáz,
 eltagonczáz.
 Verfarten, cs. elkártyáz.
 Verkauf, ber; eladás.
 Verkaufen, cs. elad, el-
 árul; das ist zu —, ez
 eladó; aus freier Hand
 —, szabad kézből el-
 adni.
 Verkäufer, ber; eladó,
 áruló.
 Verkauflich, mn. eladó, eladni
 való; könnyen eladható,
 kapós, kelendő; einem
 etwas — überlassen, va-
 lamit valakinek eladni.
 Verkauflichkeit, die; kapós-
 ság, kelendőség.
 Verkaufung, die, l. Ver-
 kauf.
 Verkehr, ber; adás-vevés,
 kereskedés; es ist viel
 — an diesem Orte, nagy
 itt a' kereskedés, a' he-
 lyen sorr az adás-vevés
 isz habe mit ihm feinen
 —, semmi közöm sincs
 vele.

Verkehren, k. kereskedik;
 társalkodik, köze van.
 —, cs. kifordít; meg-
 fordít; elforgat, elfacsar,
 (törvényt st.); elseper,
 seperve elveszt; die Au-
 gen —, szemét felfor-
 gatni. —, vb. fordúl,
 változik, (-ra, -re).
 Verkehrt, mn. kifordított,
 (harisnya); megfordított,
 (kereszt st.); elforgatott,
 elfacsart, fonák, (érte-
 lem st.); felfordult, fon-
 ák, rossz, (szokás st.);
 das ist die verkehrte Welt,
 a' felfordult világ. —,
 ih. fonákul, visszafelé,
 visszaról; visszafordítva,
 megfordítva; rosszul.
 hamisan, fonákul.
 Verkehrtheit, die; fonák-
 ság, felfordultság.
 Verkehrung, die; elfordítás;
 kifordítás; megfordítás;
 elfacsarás, elforgatás.
 Verkeilen, cs. megékez;
 beékez.
 Verkeilung, die; megékezés;
 beékezés.
 Verkenbar, mn. felreis-
 merhető; eltávoztatható.
 Verkennen, cs. rh. fölreis-
 mer, rosszul v. meg nem
 ismer, hibáiban vesztedik.
 (felől, -ről, -ről).
 Verketteln, cs. lánczocská-
 val meg-, összeköt.
 Verketteln, cs. meglánczol,
 összelánczol; összeköt,
 összekapcsol.
 Verketteln, die; összelán-
 czolás.
 Verkekerer, ber; eretnekiítő.
 Verkekeren, cs. eretneknök
 állít v. tart; eretnekit.
 eretnekké tesz.
 Verkekerung, die; eretne-
 kiítés.

Bertlesen, cs. és vh. fellollax; tollasodik, tokosodik.

Bertfenden, k. és cs. elgyermekül, elgyermekesedik; elgyermekit, elgyermekesit.

Bertfitten, cs. meg-, összeragaszol, meg-, összeragaszt, összelfoglal.

Bertfittung, die; meg-, összeragasztás, meg-, összeragasztás.

Bertflagen, cs. bevádol, elvádol.

Bertfläger, der; vádoló, bevádoló.

Bertflagte, der és die; bevádolt.

Bertflagung, die; bevádolás.

Bertflammen, k. meggémberedik, megdermed.

Bertflammern, cs. kapocsvalással összerakott v. összelfoglal.

Bertflammerung, die; összelfoglalás.

Bertflappern, cs. elszörget, elszörget, elkelepel; elhordogat, elviszeget.

Bertflären, cs. megdicsőít.

Bertflörung, die; megdicsőítés.

Bertflächten, cs. szóba kever, megszól.

Bertfleben, cs. l. Bertfleiben.

Bertfleßen, cs. elcsorgat, kicsorgat, elönt, kiönt.

Bertflößen, cs. elmázol, mászolva v. rosszul festve elfogyaszt.

Bertfleben, cs. beken, becsíríz; betapaszt; fölken, fölcsíríz; feltapaszt; einen Ofen innwendig mit Thon —, kályhát v. kemenesét belülről ki- v. megtapasztani.

Bertflebung, die; bekonás, becsírízés, betapasztás.

Bertfleiben, cs. ki-, megbéll; ki-, megdeszkáz; kirak, (kövel st.); beföd, (tégllával st.); idegen v. áruháha öltöztet; fisch als Schiffer —, hajóarubába v. hajónak öltözni; eine Wand —, falat (szőnyegekkel st.) megbélleni; einen Graben —, árok' lejtjét tégllával megrakni.

Bertfleibung, die; megbéllés, kideszkázás; öltözet-váltostatás; bellet, deszkázat; öltözöset.

Bertfleinen, cs. kicsinyít.

Bertfleiner, der; kicsinyítő.

Bertfleinerer, der; kisebbítő, ócsárló.

Bertfleinern, cs. kicsinyít, kisebbít; kisebbnek mutat; hecmel, gyalás, ócsárol, kisebbít.

Bertfleinerung, die; kisebbítés; ócsárlás.

Bertfleinerungsglas, das; kisebbítő üveg.

Bertfleinerungswort, das; kicsinyítő szó, (nyelvtudományban).

Bertfleistern, cs. becsíríz; el-, fölcsíríz; megvakít, megveszteget.

Bertfleisternung, die; becsírízés; megvakítás.

Bertflettern, vh. elmász, elkúsz; mászva v. kúszva elbú.

Bertfliegen, k. elcsendül, elenyeszik.

Bertflößen, k. és cs. eldurran, elpattan; eldurrogat, eldurrogat; elpattogat, ellődöz, (lőport).

Bertfneten, cs. el-, feldagaszt; összedagaszt, dagasztva összekever.

Bertfneten, cs. és vh. elpattan, elreccsent; elpattan, elreccsen.

Bertfneten, cs. térdelve v. térdelpelve kitölt.

Bertfnetern, k. és cs. elsercezeg, elsaustorog; elserceztet, elsaustorogat.

Bertfnetern, das; elsercezés, elsaustorgás; elserceztetés, elsaustorogtatás.

Bertfnittern, cs. elgyűr, összegyűr.

Bertfnöden, Bertfnöthern, k. és vh. elcsontul, csonttá válik, megcsontosodik.

Bertfnötherung, die; elcsontulás, megcsontosodás.

Bertfnorpfen, k. el-, megporcsűrül, megporcsűrődik.

Bertfnoten, cs. összecsombol, összecsomból, összecsköt.

Bertfnüpfen, cs. összeköt; összekapcsol, egybeköt; ráburkol.

Bertfnüpfung, die; megkötés, egybekötés.

Bertfnöten, k. és cs. elfő, elföl; elföz.

Bertfnöten, k. és cs. széné változtat, szenít; széné leaz v. válik, szenül.

Bertfnöten, das; szénéváltoztatás; széné-válás.

Bertfnötern, k. és cs. elgurul; elgurít.

Bertfnommen, k. rh. elmegy, tovább megy; elfogy, elromlik, elvesz; ft Bertfnommen vor Gramm, elvesz bánatjában.

Verfermen, vh. szemesedik.
Verfermen, cs. elcsal, elcsalogat.

Verfrüßern, k. és cs. megtestesül; megtestesít.

Verfrüßerung, die; megtestesülés; megtestesítés.

Verföfen, cs. elédeleg, elnyújtásokodik, elenyeleg.

Verfösten, cs. el-, fölizel, felkóstol, feltöszlogat.

Verfrösten, Verfröstigen, cs. ellát, eltart, (valakit ölelemmel); ad.

Verfrachten, k. eldurrog, elpattog.

Verframen, cs. elrak, eltesz, rossz helyre rak v. tesz.

Verfrämern, cs. elad, elárul.

Verfrämpeln, cs. elkártol, elgyaratol.

Verfränkten, k. és cs. elnyavalyog, elbetegeskedik.

Verfränten, k. és cs. megbetegül, megbetegszik, megbetegedik; betegsében eltölt.

Verfrischen, vh. rh. elbuvik, elmázz; der Regen verfrischt sich in den Sand, az esőt eliszsza a' homok, v. az eső elszivárog a' homokba.

Verfrämseln, Verfrämen, cs. és vh. elmorzsol; elfogyasztgat; elmorzsolódik; elfogydogál.

Verfrunnen, k. elgörbül, meggörbül.

Verfrünnen, cs. elgörbít, meggörbít.

Verfrüppeln, k. és cs. el-, megcsontkúl; el-, megnyomorodik, el-, megtörpül; el-, megcsontkút;

el-, megnyomorít; el-, megtörpít.

Verfrüßten, k. és vh. meghül, hül.

Verfrümmern, cs. és k. lefoglal, zár alá tesz, (vagyon, tiszt pénzt st.); el-, megkeserít, (örömet st.); elnyomorít, elnyomorodik; elnyomvad.

Verfrümmern, cs. és k. lefoglal, leszárlás.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfrümmern, cs. hirdet, jelent.

Verfaßen, cs. le-, kinevet, le-, kikaczag; elnevet, elkaczag, nevet v. kaczagva eltölt.

Verfaßen, die; le-, kinevetés, le-, kikaczagás.

Verfaßen, cs. befénymázol; fölfénymázol; verfaßte Waaren, fénymázos áruk.

Verfaßer, der; fénymázos.

Verfaßen, cs. rh. szállításra v. vitelre felrak; rosszul rak; rosszul tölt, (löfégyvert).

Verfaßung, l. Ladung és Ausfuhr.

Verfaßungschein, l. Ladungschein.

Verfaß, der; kiadás, (könyvé); nyomatáru; költségtérítés, (p. o. mester-ség' kezdésére).

Verfaßartikel, der; nyomatáru.

Verfaßhandlung, die; kiadói könyvkereskedés.

Verfaßkosten, t. kiadási költség.

Verfaßrecht, das; kiadói jog.

Verfaßmen, k. megbénnül, megsántul.

Verfaßmen, cs. megbénnit, megsántít.

Verfaßmung, die; megbénnülés, megsántulás.

Verfaßmen, k. elvetél a' juh, bányáját elveti.

Verfaßmen, cs. k. és sz-n. kíván, ohajt, akar, vágy, kívánczik, vágyódik, vágyakozik; was — sie von mir? mit kíván ön tölem? er hat sie zur Frau verfaßt, megkérte őt, v. nejlül kérte; es verfaßte ihn zu wissen, kívánta v. vágyott tudni.

Verlangen, *naß*; kívánás, kívánt; kívánság; *was ist Ihr — ?* mi az ön kívánsága? *mit —*, ohajtv. Verlangen, *ca. és vh.* meghosszít; meghosszúl. Verlangenswürth, Verlangenswürthig, *mn.* kívánatos, kívánságos. Verlangern, *ca. és vh.* meghosszabbít, hosszabbra csinál v. vess; megnyújt; elhalaszt; meghosszabbul, meghosszabbodik, megnyúl. Verlängerung, *die*; meghosszabbítás, megnyújtás; meghosszabbulás, meghosszabbodás, megnyulás. Verläppern, *ca.* elosemegéz, elnyalakodik. Verläppern, *ca.* elszajol, elszajog, ellármáz. Verlarben, *ca.* fel-, bealorcáz; eltitkol, elrejt. Verlarbt, *mn. és ih.* ál, álorcázás, szines, titkolt; álorcázásan. Verlaß, *ber*; elhagyás; meghagyás; hagyomány; bizodalom, bizakodás; és *ist sein — auf ihn*, nem lehet benne bízni, nem lehet neki hinni. Verlassen, *ca. rh.* elhagy, (várost st.); elfeled, elveszt, elhagy, (keztét st.); átenged, elad; bérbe ad; meghagy, megparancsol; elhagy, meghagy, hátra hagy, (zsermeket, vagyont st.); *ich habe es zu Hause so —*, így hagytam meg oda háza; *sich —*, támaszkodni, (-ra, -re), bízni, (-ban, (-ben)); bízni magát, (-ra, -re).

Verlassen, *mn.* elhagyott, elhagyatott. Verlassenheit, *die*; elhagyottság, elhagyatottság. Verlassenschaft, *die*; hagyomány, örökség. Verläßung, *die*; elhagyás; bizodalom, bizakodás. Verläßern, *ca.* káromol, szid, szidalmaz, káromkodik, szitkozódik (ellen). Verläßerung, *die*; káromlás, szidalmazás. Verlassen, *ca.* belécsesz. Verkauf, *ber*; lefolyás, elforgás, elmulás, eltelés, (idő); folyamat, menetele, (története); *naß — einiger Wochen*, néhány hét múlva; *den ganzen — der Sache treu sein*, a' dolog' egész folyamatát elbeszéli. Verlaufen, *k. rh.* elfoly, elfut, elmegy, (a' víz); lefoly, el-, leforog, elműlik (az idő). — *vh. rh.* el-, szétfut, el-, szétszalad, (katona st.); elfut, elmegy, elfoly; futásban eltéved v. elvesz; *die Kugel hat sich —*, a' teke elveszett, elgurult. — *ca. rh.* futásban elvág, elzár, (utat); futosva v. szaladva eltölt, (időt); szaladva elüz, (caúst st.). Verlaufen, *mn.* szökevény, elfutott; eltévedt, eltévelyedett; bitang, (ló st.); lefolyt, elmúlt, eltölt. Verläugnen, *ca.* tagad, eltagad, megtagad; *seine Geburt —*, születését eltagadni; *sich —*, magát megtagadni; *Farbe —*,

színt v. kért színű kártyát nem adni. Verläugner, *ber*; tagadó. Verläugnung, *die*; tagadás, eltagadás. Verläumben, l. Verfeumben. Verlaufen, *k.* elterveedik. Verkauf, *ber*; hír, közhír; *dem Verlaute naß*, közhír után v. szerint, mint a' híre van. Verlauten, *k. és sz-n.* az a' híre, olly hír van, azt mondják; *wie verlautet*, a' mint mondják; *er hat sich — lassen*, azt mondotta. Verlauten, *ca.* elharangoz. Verleben, *ca. és k.* elél, leél, eltölt; elélemül, élelemedik, elévül; elpipen, meghal. Verlebt, *mn.* elélt, leélt, eltöltött; elélemült, élelemedett. Verleben, *k.* megrepedez, meghasadoz, szétmegy, (szárazság miatt); elalél, eped, liheg, (szomj miatt). Verleben, *ca.* elnyalánsít, elnyalánkosít; elnyalakodik, nyalánkságokra elkölt. Verlegen, *ca.* eltesz, más helyre tesz; félre v. rossz helyre tesz, eltesz; elrekeszt, elzár, (utat st.); ön költségön kiad v. nyomtatatt, (könyvet, földképet st.); *einen Jahrmarkt —*, sokadalmat más napra tenni; *ein Land mit Baaren —*, valamelly országot árukkal ellátni; *einen —*, valakinek mestersége' elkezdésére pénst adni. Verlegen, *mn.* állott; bizonytalan, kétes; zava-

- rodott, hűledező; idő bñ
darum nicht —, nem esem
aszért savorba.
- Berlegenheit, die; bizony-
talanság, kétségség; sa-
varultság, zavarodás, hű-
ledezés; zavar; etinen in
— setzen, valakit savor-
ba ejteni v. zavarodásba
hozni.
- Berleger, der; kiadó.
- Berlegung, die; áttétel, el-
tétel; félre v. rossz
helyre tevés; kiadás v.
nyomatatlás ön költsé-
gen, (könyvé 3c.).
- Berlehen, ca. hűberbe ad.
Berleiden, ca. kedvét el-
veszi, (-tól, -től), meg-
vitat, (valakivel valamit).
- Berleihen, ca. rh. kölcsön-
zés, kölcsön ad; ad-
ajándékozás; Pferd —, lo-
vat kölcsön adni; Privi-
vilegium —, kiváltsá-
got v. szabadságot adni;
wenn Gott Gnade berlei-
het, ha isten megsegít;
mann mir Gott das Leben
berleiht, ha isten élet-
ben megtart.
- Berleiher, der; kölcsönző,
kölcsönadó; ajándéko-
zó, adó.
- Berleiung, die; kölcsön-
zés, kölcsönadás; adás,
ajándékozás.
- Berleiten, ca. elcsábít, rá-
vesz, (valakit -ra, -re);
einen in Auschwweifungen
—, valakit kiesapongá-
sokra csábítani.
- Berleiter, der; csábító.
- Berleimng, die; elcsábít-
ás, rávétel.
- Berleimen, sa. elfeled, ki-
ok v. kitanulás, (-ból, -ből),
elcsózik, (-rúl, -ről).
- Berlernung, die; elfeledés,
kiokás v. kitanulás (va-
lamiből), elszokás.
- Berlesen, ca. és k. rh. ki-
szedeget, kiválogat; el-,
felolvas; rosszul olvas,
elolvas; elvesz; der ist
—, det in Ihre Hände
fällt, elveszett v. oda
van az, ki kezükbe ke-
rül.
- Berlesung, die; el-, felol-
vasás; kiválogatás, ki-
szedegetés.
- Berlesen, ca. megsért, meg-
sebesít, jemandes Ehre —,
valaki' becsületét megsér-
teni; einen an der Hand—,
valaki' kezét megsebesi-
teni.
- Berleslich, mn. megsért-
hető.
- Berleslichkeite, die; meg-
sérthetőség.
- Berlesung, die; megsértés,
megsebesítés; sérelem.
- Berlesunden, ca. rágalmaz,
megszól.
- Berlesunder, der; rágalma-
zó, emberszóló.
- Berlesunderisch, mn. és ih.
rágalmas, rágalmaszó; rá-
galmazva.
- Berlesunbung, die; rágal-
mazás, emberszólás; rá-
galom.
- Berlieben, vh. belé szeret,
szerelmes, (-ba, -be), sze-
relembe esik, (-val, -vel);
igen megszeret, (könyvet,
lovat. 31.).
- Berlieben, das; bele szer-
etes; zum — fűben, igen
kellemes v. gyönyörű.
- Berliebt, mn. és ih. sze-
relmes, szerelembe esett;
szerelemesen; in etwas
nährlich — sepu, vala-
- mibe boldouljni v. ö-
rülni.
- Berliebtheit, die; szerel-
messég.
- Berlieben, k. és vh. rh. ál-
lásban v. beverésben el-
rumlik; elhever; fek-
vést megűn.
- Berlierbar, mn. elveszhető.
- Berlierbarkeit, die; elvesz-
hetőség.
- Berlieren, ca. rh. veszt,
vesztit, elveszt, elveszti;
veszteget, elveszteget;
den Muth —, elcsüg-
gedni, bátorságát elvesz-
teni; die Gesundheite —,
megbetegedni; den Ber-
stand —, megörülni, e-
szét elveszteni; verforen
gehen, elveszni. —, vh.
rh. eltűnik, elvesz; el-
távozik; megazún, ele-
nyezsik, el-, kimegy
(a' szin), szinét el-,
meghagyja; fű in Ge-
danken —, gondola-
tokba merűlni; fű out
den Augen —, szem elől
eltűnni v. elveszni.
- Berlietzer, der; vesztes.
- Berlich, das; verembörtön.
- Berloben, ca. leányát férj-
hez adja; eljegyez fele-
ségül.
- Berloblich, das; eljegyzés:
fogadás.
- Berlobte, der; jegyes.
- Berlobte, die; jegyes, mät-
ka.
- Berlobung, die; eljegyzés,
késfogás, gyűrűváltás.
- Berlobungsabend, der; kés-
fogás, eljegyzés' esteje.
- Berlobungstag, der; kés-
fogás, eljegyzés' napja.
- Berlobungsfeier, die; kés-
fogó.

Verlobungsring, der; jegygyűrű.
 Verlobungszeit, der; násznagy.
 Verloben, cs. ki-, meglyukaszt, ki-, meglyuggat.
 Verloben, cs. elcsal, elcsábit.
 Verloben, cs. elpazarol, eltékozol.
 Verlobern, k. ellobog; elkiázzik, elég.
 Verlogen, mn. és ih. hazug; hazugúl.
 Verlobnen, os. megjutalmaz; es verlobnt die Mißhe nicht, nem érdemli a' fáradságot.
 Verlobsen, cs. sorost v. nyilat hüz v. vot, (-ra, -re), sorshuzással kijázzik.
 Verlobung, die; sorshuzás, nyilhuzás v. votés.
 Verlobung, k. rh. elalszik; elhamvad, elmúlik, elenyéssik, —, cs. rh. elolt; elhamvaszt, elenyészt.
 Verlobung, die; elalvás, elhamvadás.
 Verloben, cs. összeforraszt.
 Verlobung, die; összeforrasztás.
 Verlobt, der; elvosztás; vesztőség; mit — des Lesbens, élet' vosztelmével; den — erleben, kárát v. vesztőségét kipótolni.
 Verlobt, mn. vosztos; elner Sache — werden, maßen, valamit elvosztani, valamiből megfosztatni.
 Verlobt, cs. mulat, mulattat.
 Verlobt, cs. becsinal, bezár, bedug; elrekeszt; hagy (végintézetben).

Verloben, der, l. Verlobung.
 Vermacher, der; végintéző, végrendelkező.
 Vermächtniß, das; végintézet, végrendelkezés, végakarát; hagyomány.
 Vermächung, die; becsinalás, elrekesztés; örökülhagyás.
 Vermächern, k. el-, megsoványul, el-, megsoványodik.
 Vermächler, mn. férjhezadható v. mehető, eladó.
 Vermächten, cs. rh. megörökl; felörökl.
 Vermächten, cs. és vh. kiházásit, összead, férjhez ad; megházasodik; férjhez megy.
 Vermächung, die; házastás; lakodalom.
 Vermächungsfest, das; nász, menyegző, lakodalom.
 Vermächungsfeyer, die; nászünnep, menyegző.
 Vermächungstag, der; násznap, menyegzőnap.
 Vermächnen, cs. int; kövötel, —, k. rómlik.
 Vermächner, der; intéző.
 Vermächnung, die; intézés.
 Vermaleiden, cs. átkos, megátkos.
 Vermaleidung, die; átkozás, megátkozás.
 Vermalen, cs. el-, fölfest; fest; kifest; határt rak v. hány, (valami körül).
 Vermannigfaltigen, l. Vermannigfaltigen.
 Vermanteln, cs. elpalástol, ipall.
 Vermarfen, cs. el-, felhantol, el-, felhancsokol, el-, felkompol, határt rak v. hány.

Vermarften, cs. elárul, elad.
 Vermarftung, die; elárulás, eladás.
 Vermarfung, die; el-, felhantolás v. hancsokolás, v. kompolás, határhányás v. rakás.
 Vermarnen, cs. falba tess v. rak; befalaz; fal közé tess; feldolgos, elfogyaszt (kővet st. építésre).
 Vermarthen, cs. megvámol.
 Vermarthen, mn. sokasítható, szaporítható.
 Vermehren, cs. szaporít; megzaporít, sokasít; öregbit, nevel. —, vh. szaporodik, megzaporodik, sokasodik; öregbül, öregbodik, nevededik.
 Vermehrung, die; szaporítás, sokasítás; öregbítés, nevelés; szaporodás, sokasodás, nevededés.
 Vermeidbar, Vermeidlich, mn. elkerülhető.
 Vermeiden, os. rh. kerül, elkerül.
 Vermeidung, die; kerülés, elkerülés.
 Vermeynen, cs. vél, gondol, tart (-nak, -nek).
 Vermeint, Vermeintlich, mn. vélt, gondolt.
 Vermeintlich, cs. fölvés; elvés, véve elront.
 Vermeyden, cs. jelent.
 Vermeydung, die; jelentés.
 Vermeygen, cs. összeelegyít, elvegyít; összezavar; rosszul elegyít.
 Vermeygt, mn. elegyes, vegyes, elegyített, kevert.
 Vermeynung, die; összeelegyítés, elvegyítés.

Bermenschen, k. és cs. em-
berré tesz; emberré tesz.
Bermenschtichen, k. és cs.
emberkél, emberedik; em-
berit, emberré tesz.
Bermenschlichung, die; em-
berülés, emberedés; em-
berítés.
Bermerten, cs. észre vessz
megró, megjegyez; ma-
gyarás.
Bermessen, cs. rh. fölmér,
megmér. —, vh. rh. hi-
básan mér, mérésben el-
téved, mérést elhibáz;
méréssel, bátorkodik;
kérkedik, dicsekszik.
Bermessen, mn. elhitt, el-
bizott; vakmerő. —,
ih. elhitten, elbizottan;
vakmerőn.
Bermessenheit, die; elhitt-
ség, elbizottság; vak-
merőség.
Bermessentlich, ih. elhitten,
elbizottan; vakmerőn.
Bermesser, ber; fölmérő,
folosztó.
Bermessen, cs. malomvámat
v. malomrészt ad.
Bermessung, die; malom-
vámadás.
Bermesthen, cs. bérbe ad
v. kiad; elszegődik, áll
v. szegődik (béresnek,
juhásznaak st.).
Bermesther, ber; bérbeadó.
Bermesthung, die; bérbe-
adás.
Bermestern, cs. kevesít;
kisebbit; le-, alább szál-
lít (árt st.); enyhít. —,
vh. kevesedik; kisebb-
dik; le-, alább száll;
enyhül.
Berminderung, die; keve-
sítés; kisebbítés.
Bermischen, cs. elegyít, ös-
szelegyít, összekever, —,

vh. összelegyedik, ös-
szekeveredik.
Bermischt, mn. és ih. ele-
gyes, elegyített, ös-
kevert; elegyítve, ke-
verve.
Bermischung, die; elegyi-
tés, keverés; elegyedés,
keveredés.
Bermischen, cs. néhbüles;
hijával van (valaminek);
nem talál, hibásik; mit
haben Sie sehr vermist,
hijával voltunk önnék;
ich vermisse mehrere von
meinen Sachen, több hol-
mim hibásik.
Bermischung, die; néhbüle-
sés, hijavallét.
Bermitteln, cs. összközöl,
kieszközöl, közbenjárás
átal véghez visz; einen
Streit —, pert v. vi-
tát elintézni, eligazítani.
Bermittelt, ih. átal, -nál,
-nél fogva, -val, -vel.
Bermittlung, die; kieszk-
özlés, közbenjárás.
Bermittler, ber; közben-
járó.
Bermodern, k. elshamuho-
dik, elporhad, elrohad.
Bermoderung, die; elshamu-
hodás, elporhadás.
Bermütze, ih. szerint, -nál,
-nél fogva, által, ereje
átal; — der Gesezte, a'
törvények szerint, a' tör-
vényeknél fogva.
Bermuten, cs. és k. rh. te-
het, megtehet, bir, ...hat,
...bet, birhat; er vers-
mag nicht einen Thaler zu
geben, nem bir adni v.
nem adhat egy tallért is;
jemanden zu etwas —,
valakit valamire birni,
reá venni; ich will thun,
was ich vermag, meg-

teszem, a' mi tőlem te-
lik v. telhetik.
Bermuten, das; tehetség,
erő; vagyon, jószág, ér-
ték, birtok; es steht in
deinem —, kitelhetik tő-
led v. hatalmadban áll.
Bermutgenheit, die; vagyo-
nosság.
Bermutgenstand, ber; va-
gyona v. értéke (valaki-
nek), vagyonállapot.
Bermutgensteuer, die; va-
gyonadó.
Bermutgensumstände, t. te-
hetőség, gazdagság' álla-
potja.
Bermutgenverwalter, ber;
jószágigazgató v. kor-
mányzó, gondviselő.
Bermutgenverwaltung, die;
jószágigazgatás v. kor-
mányzás, gondviselés.
Bermutig, mn. tehető,
vagyonos, birtokos, jó-
szágos.
Bermutigam, mn. tehető,
vagyonos,
Bermutosen, k. el-, bemo-
hosodik.
Bermutosen, k. korhad,
revesedik.
Bermummen, cs. beburkol.
Bermummung, die; bebur-
kolás.
Bermünftig, cs. bányol,
pánst ver, pénzszó ver;
el-, felbányol, pénzre
fölvér.
Bermutigen, cs. gyanít, vél;
deményl, vár; wer hätte
das vermuthet? ki hitte
volna? das hätte ich von
dir nicht vermuthet, est
nem vártam volna tőled.
Bermutigen, das, Bermu-
thung, die; gyanítás, vé-
lekedés.
Bermuthlich, mn. és ih.

gyanitható, híhető, vélhető; gyanithatólag, híhetőleg.

Bereadläufigen, cs. elmulat, elmulaszt; elmulloz; elreatel, *elhanyagol*.

Bereadläufigung, die; elmulatás, elmulasztás; elmullozás; elreatelés, *elhanyagolás*.

Bereageln, cs. beszögez, szögekkel bever; ein Pferd —, lovat megnyilazni.

Bereagelung, die; beszögezés.

Bereähen, cs. ol-, felvart; bevarr; varrásban eltéved.

Bereähterung, die; partsövénylet, partsövénny.

Bereäuben, k. és cs. behagod, begyögyül; behegeszt, begyógyít.

Bereäbung, die; behegedés; behegesztés.

Bereärrat, k. megholondul; elámul, szemé szája eláll. —, vh. belé holondul, (-ba, -be); holondul belé szeret, (-ba, -be). —, cs. holondságokkal eltölt; holondságokra elveszteget.

Bereätsen, cs. nyálankságra elkölt v. elfecsérel.

Bereätsbar, Bereätsbarheit, l. Bereätslich, Bereätslichkft.

Bereätsen, k. és cs. rh. hall, meghall; ért, megért; megtud; észre vesz; kihallgat v. kikérdex törvényesen; sich — lassen, mondani, elbeszélni; sich gegen jemanden — lassen, valakire beszélni.

Bereätsen, das; hallás, meghallás, megértés; dem — nach, a' mint beszö-

lit, a' mint híre van; das gute —, jó egyetértés.

Bereätslich, mn. hallható; érthető, értelmes. —, ih. érthetőleg, seny szóval.

Bereätslichkeit, die; érthetőség.

Bereätsmung, die; kikérdés, (törvényszék-előtti).

Bereätsen, vh. meghajol, magát meghajtja.

Bereätsung, die; meghajlás, magá-meghajítás.

Bereätsen, cs. tagad, nemmel felel.

Bereätsend, mn. és ih. tagadó; tagadólag, tagadva.

Bereätsnung, die; tagadás.

Bereätsen, Bereätsen, l. Erätsen, Erätsen.

Bereätsen, cs. megsemmít, megsemmisít, eltöröl, (törvényt st.); semmivé tesz, megör, (elleneséget st.).

Bereätsung, die; megsemmítés, eltörés, elrontás; semmivététel.

Bereätsen, cs. elbologat, elcsinosítják.

Bereätschen, cs. ki-, fölcinosogat; kicsinosít, kiszeépít.

Bereätsen, cs. be-, megszögecsel.

Bereätsung, die; be-, megszögecselés.

Bereäts, die; ész, okosság; die gefunde —, a' józan ész; der — Gehör geben, észre hallgatni; sich — seyn, észre lenni; mit — handeln, okosan cselekedni.

Bereätsbedingung, die; észföltelet, észparancsolta föltelet.

Bereätsbefehl, der; észparancs.

Bereätsbegabung, mn. észes, okos.

Bereätsbegriff, die; észfogalom.

Bereätsbeweis, der; okoskodási bizonyítás.

Bereätsböding, das; észvaló.

Bereätsfehen, die; észrekedés, elmesfuttatás.

Bereätsfekt, k. észrekedik.

Bereätsfehen, das; észrekedés, elmesfuttatás.

Bereätsfehen, k. okoskodik.

Bereätsfehet, das; észtorvény.

Bereätsfehen, der; ész-ok.

Bereätsfiftig, mn. észes; okos, józan. —, ih. észesen; okosan, józanul.

Bereätsfiftigkeit, die; észesség; okosság.

Bereätsfiftkraft, Bereätsfiftigkeit, die; ész, észerő.

Bereätsfiftkraft, das; piros tikszem.

Bereätsfiftre, die; logika; ész-ada tanúság.

Bereätsfiftreher, der; logikus.

Bereätsfiftler, der; elmesfuttató, szózállhasogató.

Bereätsfiftlich, mn. észható, észszel felfogható.

Bereätsfiftlos, mn. és ih. észtelen, okatlan; észtelenül, okatlanul.

Bereätsfiftlosigkeit, die; észtelenség, oktalanság.

Bereätsfiftmäßig, mn. és ih. észszerinti; okossággal egyező; észszerint, okosan.

Bereätsfiftmäßigkeit, die; észszerintiség, okossággal megegyezőség.

Verunftrecht, mn. l. Verunftmässig.
 Verunftrecht, das; ésszjog.
 Verunftreligion, die; ésszvallás.
 Verunftschluß, der; okoskodás; ésszkövetkeztetés.
 Verunft und Verstand, l. Verunftkraft.
 Verunftsuracht, die; ésszok.
 Verunftvoll, mn. ésszes.
 Verunftwahrheit, die; ésszvalóság.
 Verunftweise, der; bölcs.
 Verunftweisheit, die; bölcsesség.
 Verunftweisen, das; ésszes v. okos lény; ésszvaló.
 Verunftwidrig, mn. ésszellenes.
 Verunftwissenschaft, die; philosphia, bölcselkedés.
 Verußen, cs. elhasznál.
 Verußen, k. és cs. elpusztít.
 Verübung, die; elpusztulás; elpusztítás.
 Verußenbaren, cs. és vh. kinyilvánít; kinyilvánul, kinyilvánodik.
 Verußenen, cs. gyakorolgat, iamételget.
 Verußenen, cs. megolajoz.
 Verußenen, k. elmállik, elporlik.
 Verußenen, die; Veronika, (nőnév).
 Verußenen, cs. rendel, parancsol; megrendel; határoz, szab.
 Verußenen, die; rendelés; rendelet, parancsolat.
 Verußenenmäßig, mn. és ih. rendelés szerinti; rendelés szerint.
 Verußenen, cs. haszonbérbe v. árendába ad, kiad.

Verußenen, der; haszonbérbe-adó.
 Verußenen, die; haszonbérbe-adós.
 Verußenen, cs. eltesz, elrak; ésszaccsinál, becsomóz, hordókra rak; rosszul köt össze v. csinál be; el-, félre rak, el-, félre tesz.
 Verußenen, cs. elpaláncol, elkaróz.
 Verußenen, cs. elpocskol, ellocskol.
 Verußenen, cs. fölvertéz, felszárkósz.
 Verußenen, cs. elcsacsog, elfecseg.
 Verußenen, cs. fölpepel, fölparizel; bepépel, beparizel.
 Verußenen, cs. várakozó elmulaaszt v. szalaszt, elveszteget; játékot elveszt, (kártyáásánál).
 Verußenen, cs. beszurkol.
 Verußenen, cs. személyit, személyesít.
 Verußenen, cs. dögletelessé tesz, megveszteget.
 Verußenen, cs. bepecsétel.
 Verußenen, cs. elpaláncol, elkaróz.
 Verußenen, cs. elzálogosít, zálogha vet.
 Verußenen, der; zálogosító.
 Verußenen, die; elzálogosítás.
 Verußenen, cs. elborsol, nagyon meghorsol.
 Verußenen, cs. elfütyöl; elsipol.
 Verußenen, cs. el-, átültet; áttelepít.
 Verußenen, der; ültető; telepítő.

Verußenen, die; ültetés; telepítés.
 Verußenen, cs. ápol, ápolgat; gondját viseli; táplál, tart.
 Verußenen, der; ápoló, ápolgató; tápláló.
 Verußenen; die; ápolgató; táplálás.
 Verußenen, cs. kötelez, le-, elkötelez; megbítel; le-, másra bíz; verußenen sebn, valakinek sokkal tartozni.
 Verußenen, die; kötelezés, le-, elkötelezés; köteleztetés.
 Verußenen, cs. ha-, elzúvekel; megzúvekel.
 Verußenen, cs. elszánt; elszánt.
 Verußenen, cs. felölt; hibusan ölt; bedug.
 Verußenen, cs. elkontároz.
 Verußenen, cs. heszurkol.
 Verußenen, die; heszurkolás.
 Verußenen, cs. elpocskol, ellocskol.
 Verußenen, cs. elpetyeg, elkotyog.
 Verußenen, cs. elpocsog.
 Verußenen, cs. elcsacsog, elfecseg.
 Verußenen, cs. el-, felbányol.
 Verußenen, k. elpatog, elropog, elüstörög, elszorog.
 Verußenen, cs. elpazarol.
 Verußenen, der; pazarló.
 Verußenen, die; elpazarlás.
 Verußenen, cs. sotalásban v. nyomatásban elcsúfít, elrűtit, elront.
 Verußenen, cs. el-, felszárkósz, próbálatásban elfogyaszt v. elveszteget.

Verprobianstien, *cs. diel-mex.*
 Verprobianctung, *die; diel-mexés.*
 Verproceffiren, *cs. elpöröl, felpöröl.*
 Verprügefn, *cs. elver, ki-
 ver.*
 Verpuffen, *k. és cs. eldur-
 ran, eldurrog; eldurraut;
 ellődöz, eldurrogat.*
 Verpuffung, *die; eldurra-
 nés; eldurranás.*
 Verpuppen, *vh. háhvá less.*
 Verqueckfibern, *cs. elku-
 ruzsol.*
 Verqueckfibernung, *die; el-
 kuruzolás.*
 Verquecken, *k. eltaracko-
 sodik, tarack veri [3],*
 Verqueffen, *k. rh. ki-, meg-
 dagad, (ajtó, ablak st.); bu-
 zogni v. forni megcsúni,
 (vízér st.).*
 Verquifen, *cs. foncsorol,
 amalgamáz.*
 Verquifung, *die; amalga-
 mázás.*
 Verrainen, *cs. hájárt hány
 v. rak, (valami körül),
 felhancsokol, felkompol,
 (réteg st.).*
 Verrameln, Verrammen,
*cs. elrekeszt, elszár, (u-
 tat), herak (kövel st. aj-
 tót).*
 Verrammung, *die; elro-
 kesztés.*
 Verrafen, *vh. összekun-
 korodik, összetekergőzik.*
 Verranzen, *cs. összehover;
 eldombóroz.*
 Verrafen, *k. hegyepesedik,
 hepásitosodik.*
 Verrafen, *k. és cs. elzúg,
 eldühödik; el-, kizúgja
 (dühét).*

Verrafepfn, *cs. megráspol;
 elráspol.*
 Verrafeln, *k. elcsörög.*
 Verrafen, *ber; árulás.*
 Verrafen, *cs. rh. elárul (tit-
 kot st.).*
 Verrafeth, *ber; áruló, el-
 áruló.*
 Verrafethen, *die; árulás,
 elárulás.*
 Verrafethen, *mn. és ih.
 áruló, hiteszegett, hitel-
 len, hitetlenül.*
 Verrafen, *k. elfüstölög;
 elgőzölög; elpárolog; el-
 befüstösödik; lecsillapo-
 dik; elmegy (ereje v.
 szeszé). —, cs. el-, fel-
 dohányoz, el-, főlpipáz.*
 Verrafethen, *k. és cs. el-
 befüstösödik; elfüstöl,
 felfüstöl, (tömjént).*
 Verrafen, *cs. el-, félre-
 táz, (tövedéshől).*
 Verrafen, *k. elszáhn, el-
 tünik.*
 Verrafen, *cs. számba vess,
 betud; számadásban hi-
 báz, rosszul számol; fű-
 —, számolásában meg-
 tévedni; reményeiben
 megeselatkozni.*
 Verrafenung, *die; számba-
 vevés; számolásban v.
 számadásban ejtett hiba.*
 Verrafen, *cs. elpöröl, el-
 törvénykedik.*
 Verrafen, *k. el-, megdög-
 lik.*
 Verrafenung, *die; megdög-
 léás.*
 Verrafen, *cs. fogadást tesz,
 (valami' elhagyására),
 megfogad (nem tonni
 valamit), letesz v. le-
 mond (játékról st.); fű-
 —, beszédében, szava-
 ban meghotlani.*
 Verrafenung, *die; fogadás-*

tétel, megfogadás, (elha-
 gyásra).

Verrafen, *cs. rh. eldörgöl,
 eldörzsöl; kidörgöl, kidör-
 zsöl.*
 Verrafen, *cs. ütlegel ad.*
 Verrafen, *k. és cs. eluta-
 szik; elutas, utazásra el-
 költ; utazásban eltölt.*
 Verrafen, *cs. rh. elaszagot;
 elránt.*
 Verrafen, *cs. és vh. rh. el-
 lovagol; eltéved (lovaglás-
 ban).*
 Verrafen, *cs. kifecsamit,
 kimenit; kifecsamodik,
 kimenül, kiharul.*
 Verrafenung, *die; kifecsami-
 tás, kimenítés; fecsamo-
 dás, menülés, marulás.*
 Verrafen, *cs. rh. utat re-
 keszt (nyargalással); nyar-
 galással eltölt.*
 Verrafen, *cs. tesz, vég-
 bez viz; rosszul irányoz
 v. igazol (ágyukat st.); er-
 hat vtel zu —, sok a'
 dolga.*
 Verrafenung, *die; foglalatos-
 ság, dolog, munka, vég-
 rehozás.*
 Verrafen, *k. és vh. rh.
 ellillatozik, elmegy (szaga,
 szeszé).*
 Verrafen, *cs. elszárol, el-
 borozeszal.*
 Verrafenung, *die; elszárlás,
 el-, borozeszelés.*
 Verrafen, *k. elcsörögdez.*
 Verrafen, *k. el-, megkér-
 gül, kergesedik, megkér-
 gőd.*
 Verrafen, *cs. megkisebbit.*
 Verrafenung, *die; megki-
 sebbítés.*
 Verrafen, *k. rh. elfoly,
 elomól.*
 Verrafen, *k. és cs. meg-
 hal; kihörög.*

Verroffen, k. elgörög, elgördül, elgurul; leforog.
Verroffen, k. megromdásodik.

Verroffen, mn. rozsdás, megromdásodott.

Verroffnung, die; megromdásodás.

Verroffen, mn. és ih. gonosz, elfajult, elvetemedett; gonoszul, elfajultan.

Verroffenheit, die; gonoszság, elfajultság, vetemedettség.

Verroffen, cs. elmosdit, eltesz, odább tesz v. mozdít, (széket st.); felforgat, elront, (idegen tervet st.); einem den Verroffen, den Kopf —, valaki' elméjét meghábotlanítani.

Verroffen, mn. el-, félremozdított; összevont, össze-mont, bódult, megháborodott.

Verroffenheit, die; összevontság, bódultság.

Verroffnung, die; el-, odábbmozdítás; háborodottság, bódultság.

Verroffen, der; rossz hír.

Verroffen, cs. rh. rossz hírbe kever, kihírosít; Geld —, pénzt forgásból kivenni; pénz' értékeit lecsökkenteni.

Verroffnung, die; kihírosítás; rossz hírbe keverés; forgásból-kivévés.

Verroffen, k. összeránczosodik; összehőpörödik.

Verroffen, der; vers; in Verroffen bringen, versetke szedni.

Verroffen, cs. elvet (minden magot); vetést eltávolítani' vetésben el-, megtéved.

Verroffen, cs. eliger; másnak ígér; megtagad; fő

—, eligörkezni. —, k. eloszelten (a' puska); nem szolgát, szolgálatot megtagad.

Verroffnung, die; eligerés; megtagadás.

Verroffen, cs. el-, fölken.

Verroffenbuchstab, der; nagy betű, kezdő betű.

Verroffen, cs. el-, felsőz; elsőz; elront, (mulatságot st.).

Verroffen, mn. és ih. sós, elsózott; sósan.

Verroffnung, die; elsőzés.

Verroffenheit, cs. és. vh. összszegegyűst, egybe hi; összszegegyűst, összszegegyűst, összszegegyűst, összszegegyűst.

Verroffenheit, der; összszegegyűst.

Verroffenheit, die; gyűlés; gyűlékezés; összszegegyűst; eine — halten, tartani, összszegegyűst; gyűlési tartani, összszegegyűst.

Verroffenheitshaus, das; gyűlésház.

Verroffenheitort, Verroffenheitort, der; gyűléshely, gyűléshely, gyűléshely.

Verroffenheitort, der; gyűléshely.

Verroffenheitort, der; gyűléshely.

Verroffenheitort, der; gyűléshely.

Verroffenheitort, die; gyűléshely.

Verroffenheit, k. el-, hómokosodik.

Verroffenheit, cs. elhorit, elterit (homokkal v. fűvönnyel).

Verroffenheit, die; el-, hómokosodás.

Verroffenheit, cs. megszelídít; megkörlel.

Verroffenheit, die; megszelídítés; megkörlelés.

Verroffenheit, die; versnem.

Verroffenheit, cs. rosszul v. félre nyergel.

Verroffenheit, der; elzálogosítás; zálog; összekeverés, elgyűlés.

Verroffenheit, das; záloghivatal, zálogház.

Verroffenheit, k. és. cs. elmondul, elpiszkul; eldixnovit, elpiszkít, elmoskít.

Verroffenheit, k. elsavanyodik; megpeashed, megveszül.

Verroffenheit, cs. elsavanyít; megkeserít, megháborít.

Verroffenheit, cs. el-, heizik, (pénzt st.).

Verroffenheit, cs. elmulat, elmulaszt, elszalaszt; fő —, el-, hátra maradni dolgában.

Verroffenheit, das; elmulasztás.

Verroffenheit, die; elmulasztás.

Verroffenheit, Verroffenheit, k. elausog, eluhog.

Verroffenheit, der; versalkat.

Verroffenheit, cs. félrezel; elvezel, részelve elront; elkoptat.

Verroffenheit, cs. elcserebel.

Verroffenheit, cs. szerer, kerit, megszerer, szerit tesz (ra, re), szerit epti valaminek.

Verroffenheit, die; szererés, megszererés.

Verroffenheit, cs. olenyefog.

Verroffenheit, cs. megnyel.

Verroffenheit, k. elhangzik.

Verroffenheit, die; nyelkezés; nyelv, nyelvezet.

Verroffenheit, die; szemérmesség.

Verroffenheit, mn. és ih. szemérmes; szemérmesen.

Verföhlaghammer, ber; réslapító pörölly.
 Verföhlagföhle, die; próbászív.
 Verföhlagföhden, ca. hánvo-lástól v. pénzveréstől adódik.
 Verföhkammen, k. heizapo-sodik.
 Verföhkammen, l. Verföhlemmen.
 Verföhkandern, ca. elvesze-teget (árut).
 Verföhkatern, ca. és vh. megrosszabbít; megrosszabbodik.
 Verföhseiden, k. rh. elshau; elarran.
 Verföhsteifen, ca. szánon el-hord; elszipel, elviss; hüz-halaszt, halogat.
 Verföhsteifen, k. és cs. rh. elbuvik, elmász; elköz-szörül, rosszul közszörül, közszörüléshon elront.
 Verföhsteimen, k. bonyálkásodik, beenyegesedik.
 Verföhsteimt, mn. nyálkás, onyoges, bonyálkásodott.
 Verföhsteimung, die; bonyálkásodás, beenyegesedés.
 Verföhsteifen, k. és cs. rh. elkopik; múlik, megy (az idő); elkopiat, elront; eltölt (időt); elad, árul.
 Verföhsteifer, ber; eladó, áruló.
 Verföhstefung, die; eladás; árulás.
 Verföhstemmen, ca. heizapol.
 Verföhstemmen, ca. elpazarol, elveszteget.
 Verföhstendern, ca. elhenyél, elhever (napot).
 Verföhsteneen, ca. ellődít; elkanyarít.

Verföhstappen, ca. elhurozol; elszipel, elviss; elszag-gat, elnyű (ruhát).
 Verföhstubern, ca. parittvá-val v. parittyából elha-jít, elvet; ide oda heji-gát; elveszteget (árut); el-pazarol, elfecsérel (pénzt, időt).
 Verföhstern, ca. befátyoloz.
 Verföhsternung, die; befátyolozás.
 Verföhstiden, k. és cs. he-torlik, heizapodik (a' rév); heizapol, izap-pal el-, megtorlaszt (ré-vel).
 Verföhsteten, k. és vh. rh. elbuvik, elmász.
 Verföhstehen, cs. rh. bezár, becsuk (ajtót st.); el-zár, elcsuk, zár alá tesz; magában tart, magába zár, (érzelmeket st.); sít —, elzárkozni; sít in sít selbst —, magába zárkozni.
 Verföhstefung, die; bezárás, becsukás; elzárás, elcaukás.
 Verföhstimmeru, ca. és vh. megrosszabbít; megrosszabbodik.
 Verföhstingen, ca. és vh. rh. elnyel; lenyel; összeku-szál, összebont (cxérnát st.); kivarr (gomblikat); felsal, megemészt (va-gyont); összekuszálódik; egymásba szövődik v. fonódik.
 Verföhstingung, die; el-, lenyelés; összekuszálás v. bontás; egymásba szövődés v. fonódás.
 Verföhstossen, mn. bezárt becsukott; elzárt, zárkózó.

Verföhstossenheit, die; elzárt ság, zárkózás, zárkózottság.
 Verföhstuchjen, ca. elszakog.
 Verföhstuden, ca. lenyel; el-harap, (betűt, szót); nyel, elnyel (szitkot st.).
 Verföhstiden, das; lenyelés.
 Verföhstumern, ca. elazunynyad.
 Verföhstüffen, vh. elbuvik, elmász.
 Verföhstürfen, ca. felszörpöl, felhörpöl, felszűrészöl.
 Verföhstuf, ber; elcaukás, elzárás; etwa in — haben, valamit zár alatt tartani.
 Verföhstuchten, k. és cs. e-ped, eleped, eltikkad, elvessz (szomj st. miatt); epedve eltölt.
 Verföhstuchtet, mn. és ih. elepedt; elepedve.
 Verföhstuchtung, die; elepedés.
 Verföhstuchen, ca. szid, szidalmaz; megvet, (aján-dékot st.).
 Verföhstücher, ber; szidalmazó; megvető.
 Verföhstüchung, die; szidalmazás; megvetés; szitok, szidalom.
 Verföhstuchenen, ca. ellakmároz, ellakomáz, elvendégeskedik.
 Verföhstüthen, k. rh. elolvad; egybe olvad. —, ca. rh. összeolvaszt; egybe olvaszt.
 Verföhstüthen, die; elolvadás; egybe-olvadás; összeolvastás; egybe-olvastás.
 Verföhstüthenen, ca. sájlalni megasztin, sájlalmát feleldi; eltér, elszenved.

Verfűrtelen, *cs.* kovácsol; *el-*, felkovácsol, összekovácsol, összekalapál, összeszever.

Verfűrtelenen, *cs.* baken, hémázol; betapaszt; be-irkál, befrkál; mind *el-*, fölkeni, mind *el-*, föl-másolja; letpaszt; föl-irkál, *el-*, fölfrkál.

Verfűrtelenen, *cs.* keud-kéare költ, igen megken-dőz, megpirosít.

Verfűrtelt, *mn.* ravasz, fortélyos.

Verfűrteltheit, *dtg*; ravasz-ság fortélyosság.

Verfűrtelenen, *k.* és *cs.* be-, elmooskál, *be-*, elpiasz-kul; *be-*, elmooskál, *be-*, elpiaskál.

Verfűrtelenen, *cs.* becsatol; rosszul csatol.

Verfűrtelenen, *k.* elesuklik (*a'zár*). —, *vh.* *be-*, elkapást elhibáz; gondatlanul v. vigyázatlansággal magát elárulja, kiszalaszt *a' száján*.

Verfűrtelenen, *cs.* és *k.* elhorthyog; horthyogui meg-szán.

Verfűrtelenen, Verfűrtelenen, *k.* kifűje magát.

Verfűrtelenen, *cs.* *rh.* felvagdál, fölcseldel, fölmetél; elmetél, elvagdál, (*körmöt st.*); elvág (*hosszából*); elnyirbál, rosszul vág v. vagdalól; felazab (minden pontól); elszab, rosszul szab (*kabátot st.*); *ki-*, meghe-rél.

Verfűrtelndű, *dtg*; elvágás, elmetzés; elvagdálás, elmetelés; kihérés.

Verfűrtelenen, *cs.* elfricskáz.

Verfűrtelenen, *k.* *el-*, belep *a' bű*.

Verfűrtelenen, *mn.* hólepte, hófűdte.

Verfűrtelenen, *k.* *rh.* I. Verfűrtelenen.

Verfűrtelenen, Verfűrtelenen, *cs.* elnyirkál.

Verfűrtelenen, Verfűrtelenen, *cs.* elfaragásál.

Verfűrtelenen, *cs.* *el-*, felbűrnűtöl, *el-*, feltűbűköl, *el-*, fölász. —, *sz-n.* dűz-sza az orrát.

Verfűrtelenen, *cs.* zainórral szeg (*gomblikat*); elkűt (*zainóggel*).

Verfűrtelenen, *mn.* elhűrtél, elhűrtedett.

Verfűrtelenen, *cs.* kimél, megkimél (*-tűl*, *-tűl*); nem bűnt, hűkél hagy.

Verfűrtelenen, *dtg*; kimelés, megkimelés.

Verfűrtelenen, Verfűrtelenen, *cs.* és *vh.* szépit, szebbít; szépűl, szebbűl.

Verfűrtelenen, Verfűrtelenen, *dtg*; szépitűs, szebbítűs.

Verfűrtelenen, *cs.* és *vh.* rosszul v. más edényhe merít, meritűst eltűveszt.

Verfűrtelenen, *cs.* keresztűvet v. tess (*kart*); korlátűs, megzorít.

Verfűrtelenen, *cs.* *r.* és *rh.* beosavurot, beosafol; osavurás v. osáfűt eltekeri.

Verfűrtelenen, *cs.* és *vh.* *rh.* *el-*, fölír, írással elfogyaaszt; rendel, ír (*orvosságot*); hozat, rendel írásban (*kűnyvetek, árúkat st.*); írásban le-kűtelezi magát, lekűti (*kűrtűt st.*); írásban jű-szágát v. jűgát valamire

műsnak átadja; hibásan ír, íraskűben *el-*, meg-tűveszt, *el-*, megtűvod.

Verfűrtelenen, *dtg*; *el-*, fölírás; írásban tett le-kűtés v. kűtelezés; írásban tett megrendelés; elhibázás írásban.

Verfűrtelenen, *cs.* és *vh.* *rh.* lépésben kifűzcamít; hi-básan lép.

Verfűrtelenen, *cs.* *rh.* rossz hírbe kever; rossz nevet kűlti (*-nak*, *-nek*).

Verfűrtelenen, *dtg*; hűrtűvesztés.

Verfűrtelenen, *mn.* ferde, elfordult, rossz, haszon-talan.

Verfűrtelenen, *dtg*; elfordultság.

Verfűrtelenen, *cs.* feldarál, mind mecdarálja.

Verfűrtelenen, *k.* össze-szűgorodik; összetűpűrűdik.

Verfűrtel, *dtg*; haladűk.

Verfűrtelenen, *k.* és *cs.* meg-fűlűntűl, hátorságát vesz-tű; megfűlűntűl, hátorságát elvesztű.

Verfűrtelenen, *cs.* és *vh.* adű-szűggal terhel, adűsszűgga kever; velt, hibáz, hűn-hűdik; megérdemel (*sz v. amat*); visszafűtűt. viszozoz.

Verfűrtelenen, *dtg*; bűnhűdűs, hiba, vűtek.

Verfűrtelenen, *mn.* adűs, adű-szűgokkal terhelt.

Verfűrtelenen, *cs.* *el-*, kűnt; betűlt, behűny (*árkat, kűtűt st.*); elrekeszt, el-zár (*utat st.*).

Verfűrtelenen, *cs.* és *vh.* összeszűgorosít; összeszűgorodik.

Verfűrtelenen, *mn.* sűgoros.

Veršöwögerung, die; összeszógorosítás; összeszógorodás.

Veršöwören, k. rh. meggyálve heragad (a' szom), he-, megdugul.

Veršöwörmen, k. el-, folrajzik. —, os. eldöszöl, eldombéroz, eltiornyavá.

Veršöwörjen, cs. be-, megfeketi; leír v. lefest (rit saínekkel).

Veršöwörjung, die; be-, megfeketés; rútul lefestés.

Veršöwöben, cs. elcsacog, elfeseg (időt st.); kiasacog, kiféseseg (titkot st.). —, vh. csacogva elárulja magát, kiszalaszt a' száján.

Veršöwöben, k. elleheg.

Veršöwögen, cs. rh. elhallgat; eltitkol, elrejt; er fann nióht —, semmit sem bír v. tud titokban tartani.

Veršöwöigung, die; elhallgatás; eltitkolás.

Veršöwöigen, cs. eldombéroz, elkorhalkedik.

Veršöwöffen, cs. küszöböt csinál.

Veršöwöfen, k. rh. hódagad.

Veršöwömmen, cs. elvix v. elhord a' viz; elborít a' viz (homokkal st.); behord v. betöm a' viz (rúvet st.).

Veršöwönden, cs. eltekazol, elpazarol, elfesérel, elveszteget.

Veršöwöndre, der; tékosló, pazarló, fecserlő, vesztegető.

Veršöwöndersö, mn. és ih. pazar, pazarló, tékosló; pazarul, pazarolva, tékozolva.

Veršöwendung, die; tékoslás, pazarlás, fecserlés, vesztegetés.

Veršöwendungsfucht, die; pazarvágy.

Veršöwendfen, cs. forgatás közhöz kifiszamít; áblögetésben el-, kiönt.

Veršöwöfem, cs. és vh. összeszétvérit; összeszétverül.

Veršöwöigen, mn. hallgatag, hallgatni tudó, titoktartó; elhallgatott, titokban-tartott.

Veršöwöigenheit, die; hallgatagság, hallgatás, titoktartás.

Veršöwöifen, k. megcserepedik, megkérül.

Veršöwömmen, k. rh. összeszefoly, egybeolvad (több szin); elfoly, elúszik.

Veršöwönden, k. rh. eltűnik; elenyészik; elmúlik; alle Hofnung ist veršöwönden, oda van minden remény; der Schutner ist veršöwönden, az adós elszökött.

Veršöwönden, das; eltűnés, elenyésés.

Veršöwöngen, cs. rh. félro v. rossz helyre szór.

Veršöwöfem, cs. és vh. összeszétvérit; összeszétverül; összerokonit; összerokonul; fe stüd veršöwöfem, testvérek, nőtestvérek.

Veršöwöfen, k. és cs. izsadni megzárni; izsadni (veritéket st.); izsadni he-, elazennyoz; elfeled.

Veršöwöfen, cs. és vh. rh. összeszököszt; fel-, megfogad, (valamit nem tonni), esküvel fogad (valamit elbogyti); eskösztik

rá, esküvel bizonyít v. erdőt.

Veršöwöfen, mn. összeszököszt.

Veršöwöfere, der; összeszököszt.

Veršöwöfung, die; összeszököszt; fel-, megfogadás (hogy játékot st. elhagy), esküvel fogadás (hogy nem . . .); tincz — unterbrüden, összeszököszt elnyomni.

Veršöwöfeler, der; verszögörtő.

Veršöwöfen, k. elvijarlás, elevez; vitorlázásban v. hajózásban el-, megtéved.

Veršöfen, cs. és vh. rh. elvét, elhibáz, el-, megtéveszt, el-, megtéved (-han, -hon); ellát, fölkezesít (-val, -vel); eljában -ben), folytat, vjssel (valamit); gondol, reményel, vár; rendel, meghatároz (-ra, -re); seine Frau hat sich in die nem Affe —, a' felesége megcsodált egy majmot; einen —, valakit (ánlyos betegséggel) megáldoztatni; ich habe mich feiner nicht —, nem vártam őt, nem gondoltam v. reményeltem, hogy eljö; er hat es ben igu —, megrovatta magát nála; der Krämer hat sich —, a' kalmár megtévedt.

Veršöfen, mn. ellátott, fölkezesített (-val, -vel).

Veršöfen, das; vétség, hibáz; elvétés, elhibázás; ellátás, fölkezesítés.

Veršöfen, cs. -föl, megsért.

Verfehung, die; köl-, meg-
acrtés.
Verfehung, die; felváltás
v. viselés (valaminek?);
eljárás (-ban, -ben), vég-
hervívás.
Verfehen, k. sekélyedik,
(a' folyam).
Verfenden, os. v. és rh.
küld, szállít, elküld (árut
portókat); tova szór v.
vet.
Verfendter, der; szállító,
elküldő.
Verfendung, die; szállítás,
elküldés.
Verfendungsgebühr, die; száll-
ításbér.
Verfendungsgefchäft, das;
szállítási v.
Verfendungsfoften, t. szállí-
tási költség.
Verfengen, k. és cs. el-, meg-
perzselődik; el-, megper-
zsel.
Verfengt, mn. el-, megper-
zselődött; el-, megper-
zselte.
Verfengung, die; el-, meg-
perzselődés; el-, meg-
zselés.
Verfenken, cs. el-, lemerit,
el-, leulyezant; cine érde-
—, halottat sírba eresz-
tetni; int' elrend —, nyo-
mornásigba szállasztani.
Verfendung, die; el-, leme-
rités, el-, leulyezantés.
Verfennen, l. Verfennen.
Verfendbar, mn. elzálogdí-
ható, elzálogosítható.
Verfenden, cs. és vh. elzá-
logol, zálogba ad; vi-
szonoz, felel; rossz v.
nem rendez, helyre tesz;
más helyre tesz v. rak;
elcsereél; átültet, más
helyre ültet v. elrak; ve-
yit, elegyít (érossakot,

szinokot); kizsed, elfo-
gyaszt (botüköt); elre-
kasz, elzár (utak st.);
megreked; etnem —, va-
lakinek adni, valakit
megütni; etnem etnem Dieb
Stof, Stof —; valakit
megvágni, meglökni v.
megtaszítani, megdöfni v.
megszúrni; das verfest
mir den Athem, elhal
bennem a' lélek. —, k.
elvetél.

Verfebung, die; elzálog-
lás, zálogba-adás; ve-
gyítés, elegyítés; elre-
kasztás, elzárás; másho-
vá-tetés v. rakás; át-
ültetés, máshova-ültetés.
Verfeufen, os. elshajtos,
shajtosva eltölt.

Verfeuf, der; verslád.
Verfeurer, der; biztosító,
mentesítő.

Verfeuern, cs. állit, erő-
it (azóval); bizonyossá tesz
(széle); biztosít, mente-
sit, (házat, hajót st.);
há egyér Sache —, va-
laminek végeze járni, va-
lamit hirtokába keríteni;
há einer Person —, va-
lakit elfogathi; valakit
ön részére hajtani v. meg-
nyerni.

Verfeuert, mn. bizonyos
(valaminek); biztosított,
mentesített, (hajó st.).

Verfeuerte, der; biztosított,
mentesített.

Verfeuerung, die; állítás,
erősítés (azóval); bizo-
nyossá-tétel; biztosítás,
mentesítés.

Verfeuerungsauff, die;
biztosító-intézet.

Verfeuerungsgeld, das; biz-
tosítódíj.

Verfeuerungsfammer, die
biztosító-szék.

Verfeuerungsfürmie, die, l.
Biztosítungsfaék.

Verfeuerungspreis, der; biz-
tosító-ár.

Verfeuerungsfchein, der; biz-
tosító levél.

Verfeuerungsfchrift, die; biz-
tosítvány.

Verfeuern, k. cseregni v.
cseregni megszün, nem
cseregni v. cseregni már,
(dózsá st.); elcseregni,
elcseregni.

Verfeuchen, k. elfogy, elszá-
nik (szilárdában).

Verfeuden, k. és cs. rh. elfő,
elfő, elforr, forvva el-
gőzölög v. alparlog; el-,
feltőz.

Verfeugen, cs. le-, bepe-
cselet; megerősít.

Verfeugung, die; le-, be-
percseítés.

Verfeugter, der; le-, bepe-
cseítő.

Verfeugen, k. és cs. kizá-
rad, el-, felapad; ele-
nyészik; kizárás.

Verfeuberr, der; esztendő;
eladó, áruló.

Verfeubern, cs. megasztós;
esztételt meginttat; elad,
pénzzé tesz.

Verfeubert, mn. esztős
esztésztöt.

Verfeuberrung, die; megasztó-
lás; eladás, árulás.

Verfeubigen, cs. rh. elénekel,
eladall, énekléssel v. dal-
lal eltölt (napot st.).

Verfeuben, k. rh. el-, le-
süllyed, el-, leulpped,
el-, lemerül; in tiefen
Schlaf, in tiefe Gedanken
—, mely álomba, gon-
dolalokba merülni; in

Elend —, nyomorúságha súlyodni, inségbe esni.
 Verfinnen, vh. elgondolkodik.
 Verfinulich, cs. és k. érzékt, megérezkít, érezhetővé tesz; érzékiségbe merül v. súlyed, elérhető.
 Verfinulichung, die; megérezkítés, érezhetővé tétel.
 Verfintern, l. Verfinern.
 Verfitlich, cs. erkölcsösít, megerkölcösít, erkölcsössé tesz.
 Verfiten, cs. rh. elüldögel, üléssel eltölt; elmúlást (törvénapot); fih —, sok üléssel magának (testi) bajokat szerezni. —, k. rb. nem nő, sialik (a' gabona st.)
 Verftunft, die; verselés, verselés' mestersége.
 Verftünftler, der; verselő.
 Verfter, der; verselő.
 Verftmachen, dat; verscsinálás.
 Verftmacher, der; vers'rag', verscsináló.
 Verftmaß, dat; veramérték.
 Verftoffen, mn. részeges.
 Verftohlen, cs. megtalál.
 Verftöndbar, l. Verftöndlich.
 Verftöndt, cs. meg-, összehőkölít v. békéltet, megengesztel; fih mit jemanden —, valakivel meg-, összehőkölüni v. békélni, megengesztelődni.
 Verftöner, der; megengesztelő, meg-, összehőkölítő v. békéltető.
 Verftöndlich, mn. engesztelhető.
 Verftöndlichkeit, die; engesztelhetőség.

Verftöndopfer, dat; engesztelő áldozat.
 Verftöndung, die; megengesztelés, meg-, összehőkölítés.
 Verftöndungsfest, dat; engesztelő ünnep.
 Verftöndungstopfer, dat; engesztelő áldozat.
 Verftöndungstag, der; engesztelő nap.
 Verftöndungstod, der; engesztelő halál.
 Verftöndungstwert, dat; engesztelés munkája.
 Verftögen, cs. gondját viseli, gondoskodik (felőle); tart, táplál; hívtaalt szerez; feint Tochter —, loányát férjhez adni.
 Verftöger, der; gondviselő, gondoskodó, tápláló.
 Verftöngung, die; gondviselés, gondoskodás; tartás, táplálás.
 Verftöngungshaus, dat; ápolóház, ápoló - intézet; tápláló-intézet.
 Verftorten, cs. rendez, osztályoz, különféle árakat be-, megszeres, különféle árakkal ellát.
 Verftöpar, dat; verapár.
 Verftöpalten, cs. felhasogat.
 Verftöpannen, cs. feaszitve megséit.
 Verftöparen, cs. eltess v. tart v. meghagy miszorra; elhalaszt.
 Verftöparung, die; miszorra tartása v. meghagyása (valaminek); elhalasztás.
 Verftöpaten, cs. és vh. késleltet; elkösi.
 Verftöpfung, die; elkösi.
 Verftöpfieren, cs. meg-, bepenckel.

Verftöpfen, cs. el-, megessik; fölé.
 Verftöpfen, el-, felhasogat; elfecsérel.
 Verftöpenden, cs. ajándékoz.
 Verftöpreten, cs. el-keszt, elár; bezár, becsuk.
 Verftöpreven, cs. rh. le-, megkörp, le-, megpök.
 Verftöpfen, cs. feltüdel, tüzdelve elfogyaszt, (assalonnát).
 Verftöpreien, k. és cs. veszt (játékban); eljátsszik, elveszt; elmulat, játszva elüz (analmat st.).
 Verftöpreien, dat; vesztés; eljátzás, elvesztés.
 Verftöpreier, der; vesztő.
 Verftöprennen, cs. rh. felső; befő, behonyolít.
 Verftöpreittern, cs. felsőgésöl, felhasogat; elvesztet.
 Verftöpreitten, cs. kicsúfol, kigúnyol.
 Verftöprettung, die; kicsúfolás, kigúnyolás.
 Verftöprechen, cs. és vh. rh. igér, megígér; el-, oda igér; igérkezik; el-, oda igérkezik; szóban v. hezscódkhen megtöved; diefer junge Mann verftöprecht viel, ezen fiatal ember sok roményt nyujt magafelöl; fih mit einer —, magának valakit eljegyzeni (nőül).
 Verftöprechen, dat, Verftöprechung, die; igérés; igéret.
 Verftöprecher, der; igérő.
 Verftöpreiten, cs. ki-, elterít; kipecnkel.
 Verftöpreiten, cs. elgraszt; elszéleszt, szétugraszt, szétkerget, elszór, szétaszór.

Verfpreuen, cs. el-, azé-
hint, el-, azéctászor (poly-
vaként).

Verfpreuen, cs. rh. elugrál;
ugráshau kifeszamit. —
k. rh. ugrálhi megazún;
azéptattan. —, vh. rh.
megugrik, azétugrik.

Verfpreiben, cs. elföcskend,
elföcskendez; sein Blut
—, vércét ontani.

Verfpreuden, cs. és k. fel-
habar; kibuzog, kibu-
gyog; buzogni v. bu-
gyogni megazún.

Verfpreuden, cs. ésk: clauik-
rás; elasztog; szikrás-
ni megazún.

Verfpreuen, cs. fölcsével,
fölcsévéz.

Verfpreuden, cs. beszárol.

Verfpreuen, cs. ároz, ész-
re veaz.

Verfpre, der; veraszak.

Verfpreucht, die; veraszág,
verveléaszág.

Verfprechten, cs. megacézor;
megedz.

Verfprehlung, die; megacéz-
lozás; megedzés.

Verfprempfen, cs. megtör,
megzúz; el-, összetapos.

Verfprend, der; értelem;
ész, okosság; elme; ér-
telem, jelentés; mit —,
eszesen, okosan; ohne
—, ész nélkül; weder
zum Verfprende kommen,
eszére térni; er hat ei-
nen lebhaften —, eleven
elméjü ember; von Ver-
fprende kommen, észel vesze-
teni; in engerem Ver-
fprende, szorosabb v. szü-
kebb értelemhen; er hat
mehr Verstand als —, na-
gyobb a' szerezéseje mint
esze.

Verfprendesbegriff, der; ész-
fogalom.

Verfprendesbegriffe, die; ér-
telem' éle.

Verfprendesbegriff, mn. gyön-
geörtelmü.

Verfprendesbegriff, die; ér-
telem' gyöngesége.

Verfprendestweil, die; ész-
világ.

Verfprendestwesen, das; ész-
való.

Verfprendhaft, mn. és ih.
értelmes; értelmesen.

Verfprendig, mn. értelmes,
itéletes; eszes, okos. —
ih. értelmesen, itéletle-
sen; eszesen, okosan.

Verfprendigen, cs. és vh. ér-
tesit, értése v. eszére
ad, megmagyaráz; érte-
kezik, értekeződik (vala-
mi iránt).

Verfprendigung, die; érte-
keződés.

Verfprendlich, mn. és ih. ért-
hető, világos; érthető-
leg, világosan.

Verfprendlichkeit, die; ért-
hetőség világosság.

Verfprendlos, mn. és ih. e-
szetlen; esztelenül.

Verfprendtisch, das; értelem,
elme; egyetértés; egye-
ség; ein gehelmt — has-
ben, titkon egyet tartani;
fie leben in gutem —,
jó v. szép egyességben
élnék.

Verfprendtisch, Verfprendtisch,
mn. értelmes, eszes.

Verfprenden, cs. erősit, meg-
erősit; azaporít, öreg-
bit. —, vh. erősödik;
azaporodik, öregbedik.

Verfprendung, die; megerő-
sítés; azaporítás, öreg-
bités; segédsereg, se-
gítőség.

Verfprendungsflaße, die; vil-
lanyúveg.

Verfprendungstruppen, t. se-
gedsereg.

Verfprendungswort, das; erős-
bitő v. gyakarító szó.

Verfpreren, l. Erfpreren.

Verfprethen, cs. enged, meg-
enged.

Verfprethen, das; megenge-
dés.

Verfprethung, die; megenge-
dés.

Verfpreuben, k. elporlik, el-
porhad.

Verfpreuben, cs. és vh. el-,
felporoz; elszáll (por-
kónt).

Verfpreubern, Verfpreubern, es.
hesü, ellep (a' hó utat st).

Verfpreußen, cs. megránt, (p.
o. lábat)

Verfpreuchung, die; kirántás,
megrándulás, (lábé).

Verfpreuchen, cs. rh. beöltö-
get; bevarr; metázásban
eltéved; elcsere; el-,
megüt (tromffal); min-
den tromffat kijátszza.

Verfpreuchung, die; elcsere-
lés.

Verfprede, der és das; hujós-
di, bujóska; lea; bujó-
hely.

Verfprede, cs. öldug; el-
rejt, elonyoz; elbátat;
elrekeszt; das Geld —,
kiadni v. elváárlani a'
pénzt; sich —, elbúni;
mágot elrejteti; sich in et-
was —, valamibe sok
pénzt venni, valamire
sok pénzt adni. *

Verfprede, das; öldugás,
elrejtés; bujósdi.

Verfpredehne, die; zárazog,
kapocsaság, (ágyuknál).

Verfpredeviel, das; bujódi,
bujóska.

Verstet, mn. és ih. elrejtelt; rejtve, titkolva; — halten, rejtve tartani.

Verstetheit, die; rejtkezés, rejtés.

Verstetwutzel, der; zug, szugoly.

Verstehen, ca. és vh. rh. ért, megért, átlát, megfog; kész (-ra, -re), megegyez (-han, -ben); rááll (-ra, -re); tud, ért (-hoz, -hez); das versteht sich, természetesen, arról kérdés nincs; sich mit jemandem —, alattomban egyet érteni valakivel; — Sie ungarisch? ért ön magyarul? —, k. és vh. rh. idejét mülja, elidőszül (a' zálog se); állásban el-, megromlik: sok állás miatt megromvül v. elfárad.

Verstehen, das; értés, megértés, tudás.

Verstehen, l. Stehen.

Versteifen, k. és ca. megmerevül; megmerevít.

Versteigen, vh. rh. kúszásban v. mászáshban eltéved; igen magasra hág; túlhág v. jár a' mértéken, (terveiben, beszédében se).

Versteigeter, der; árverő, kötvavetelő.

Versteigern, ca. árt ver, kötvavetél.

Versteigerung, die; árverés, kötvavetelés.

Versteigerungsbuch, das; árveréskönyv.

Versteigerungsfähig, die; árverendő jószág, kötvajószág.

Versteigerungsfähig, die; árverés-szoba.

Versteinen, Versteuern, k. és ca. el-, megkövül; kövé válik; el-, megkövült, kövé váltottat; el-, megfásít.

Versteinerung, Versteinung, die; kövülés, kövé-válás; kövítés; kövült, (növény. csiga se).

Versteinhof, der; veszőkölyű, (kömeteszöknél).

Verstellen, ca. elcsúfít, elrútít, alakjából kivesz; tettét, színel; rosszúl állít v. tesz; elrekeszt.

Verstellt, ma. elcsúfított, elrútított, alakjából kivett; színlett, tettelt.

Verstellung, die; elcsúfítás; tetvés; színlés.

Verstellungskunst, die; színlés' mesterség, képmutatás.

Versteuern, ca. el- föl-helyezve, helyegezve. elfogyaszt.

Versteuern, es. el-, feltüzöget.

Versterben, l. Sterben.

Verstuern, k. és vh. evésében v. hajózásban el-, megtéved. —, ca. adók. adót fixet, (-tól. től).

Verstürzen, es. el-, sálkhoz, hímre v. hímzésre elfogyaszt.

Verstürzen, l. Verstauben és Verstauben.

Verstürzen, ca. megnyelen.

Verstürmen, ca. elhangol, rosszúl hangol, (hegedült se); elkodvetlenít. —, k. és vh. elhangol; elkodvetlenedik.

Verstürmt, mn. elhangolt; elhangult; kedve-szegült, kedvetlen.

Verstürmung, die; elhangolás; elhangulás.

Verstößen, k. rökönnyödik, megrökönnyödik.

Verstößen, k. megátalkodik, megkonokodik. —, ca. megkonokít, megmakaesít. átalkodottá tesz.

Verstodt, mn. makacs, konok, nyakas, megátalkodott; rökönnyő.

Verstodtheit, Verstodung, die; megátalkodottság, konokság.

Verstohlen, mn. és ih. alattomos, lopva, slattomban.

Verstohlen, ih. loppal, slattomban.

Verstohlen, ca. elnyög.

Verstolpern, k. megbotlik.

Verstolpern, ca. bedug, bedugaszol.

Verstolpern, ca. és vh. bedug; bedugul; ein verstolperter Leib, szorult has.

Verstolpernd, mn. haszorult.

Verstolping, die; bedugás; bedugulás; haszorulás, hasrekedés.

Verstören, mn. meghalt.

Verstören, es. el-, szétavart, el-, szétkergelt, el-, szétűz; verstört angesehen, zavartan, v. zavart tekintettel lenni.

Verstört, der; elhavató, eltévedő, szétűz.

Verstörung, die; el-, szétavart; el-, szétkergelés, el-, szétűzés.

Verstöß, der; botlás, hiba; sinnen — begöcshen, véteni, megbotlani.

Verstößen, k. rh. vét, hibáz; fornni megazán. (ser se). —, es. rh. eltaszít, ellök; elad, liad (valamijén); kicsap

(táraszághöl); elhajtja v. elküldi magától (nejét); megtagadja, elcsapja (gyermekét); megtor (minden eszközt st).
 Verstockung, die; elasztás, ellökés; eladás; kicsapás; elhajtás, megvétel, (adó); megtagadás, (gyermeké).
 Verstrafen, cs. büntetést v. büntetésül fiact.
 Verstrahlen, k. és os. sugározik.
 Verstreichen, k. th. elmúlik, eltelik; der Termin ist verstrichen, eltelt a' határidő. —, cs. rh. el-, föl-, felmázsol; beken, hemázsol.
 Verstreitung, die; eltelés, elmulás; bekenés; bemázsolás.
 Verstreiten, cs. rh. elperel, elperlekedik, eltörvénykedik.
 Verstreuen, cs. elszór, elhint; elszéleszt; elhullat; el-, felalmoz (minden szalmát).
 Verstricken, die; elszórás, elhintés.
 Verstricken, cs. és vh. törbe ejt, hálóba kerít, be-, meghálóz; köt, kötésre használ. (pamutot st); el-, felköt. (exérnát st); kötészel tölt el; rosszul köt, (harisnyát st); törbe esik, hálóba kerül; bonyolódik v. keveredik (-ba, -be); kötéshab el-, megléved.
 Verstrickung, die; törbeejtés, hálóba-kerítés; törbe-csás, hálóba-kerülés; el-, felkötés.
 Verströmen, cs. és k. ont, (folyamként); hord v.

víz (folyamként); el-, lefoly, (szárad st).
 Verströmen, k. előrvényzik.
 Verströmen, Verströmen, cs. el-, földirihel, el-, földirihel, el-, földarabol.
 Verströmen, cs. megcsontít.
 Verströmen, mn. megcsontított.
 Verströmenung, die; megcsontítás.
 Verströmen, k. és cs. meg-némül; elhallgat, elnémül; megnémít; elnémül.
 Verströmen, Verströmen, cs. elkontárkodik, elhimpellérkedik.
 Verströmen, k. és cs. elviharzik; elhajt, olvász a' vihar (hajókat st).
 Verströmen, cs. betölt (aknát st).
 Verströmen, l, Verströmen.
 Verströmen, cs. elnyir, elvág.
 Verströmen, der; próbatétel, próba, kísérés, kísérlet; einen — machen, próbat tenni (-val, -vel), megkísérteni (valamit).
 Verströmen, der; kísérő-síró. (hányászokrá).
 Verströmen, cs. megvizsgál, megpróbál, megkísért (pénzt st); próbál, kísér, kitanulni ügyekszik; kísér (rossza) izel, megizel, kóstol, próbál, (hort st); er hat sich etwas verströmen, sokat látott v. próbált a' világon; sein Glück —, szerencsét kísérteni v. próbálni; ein verströmter Mann, tapasztalt férfú.

Verströmen, der; vizgató; kísérő.
 Verströmenfrage, die; kísérő kérdés.
 Verströmenloch, das; kísérőlik, (hányászathán).
 Verströmenort, der; kísérőhely, (hányászathán).
 Verströmenweise, ih. próbáképen, kísérés gyanánt.
 Verströmenung, die; próbálás, vizgálás, megpróbálás. megvizgálás; kísérés; kísérlet; in — führen, geratben, kísérthe vinni, esni.
 Verströmen, cs. el-, bemocskol.
 Verströmen, Verströmen, k. elhong, eldong.
 Verströmenigen, vh. vét, vétkez, hűnhödik.
 Verströmenigung, die; vétkezés, hűnhödés; véték.
 Verströmenigkeit, die; romlottság, fealettőség.
 Verströmen, cs. megédesít; éledecsit, igen megédesít; édesít, enyhít, kellemesít; édit, (szilrotmot st).
 Verströmenung, die; megédesítés; édités, (chamiában).
 Verströmenweise, ih. versként, verskép.
 Verströmen, die; versdüh, verselésdüh.
 Verströmen, cs. kitábláz, táblálkkal kirak.
 Verströmen, cs. halszt, elhalszt.
 Verströmenung, die; halsztás, halogatás.
 Verströmen, cs. elonyeleg; elfacsaról.
 Verströmen, cs. elténczol, elrop.
 Verströmen, cs. és vh. má-

morban tölt el; mámorban elkölt, elveszteget; mámorában eltéved.

Verkaufchen, cs. el-, fölcsacérl.

Verkaufung, die; el-, fölcsacérlés.

Verpeppichen, cs. he-, megkárpicós, he-, megzöngyegsz.

Verpepfelt, mn. és ih. átkozott, pogány; átkozottúl, pogányúl.

Vertheibgen, cs. véd, védelmez, ótalmasz.

Vertheibger, der; véd, védő, védelmező, ótalmaszó.

Vertheibung, die; védés, védelmezés, ótalmaszás; védelem.

Vertheibungsanstalt, die; védkezület, védelmi kézsület.

Vertheibungsbündnis, das; véd szövetség, védfrigy.

Vertheibungsgrund, der; véd-ok.

Vertheibungskrieg, der; védháború.

Vertheibungskunst, die; védelem' mestersége.

Vertheibungslinie, die; védvonal.

Vertheibungslos, mn. és ih. védetlen; védetlenül.

Vertheibungsmittel, das; védezköz.

Vertheibungsrede, die; védbeszéd.

Vertheibungsdraft, die; védírat.

Vertheibungsstand, der; védállapot.

Vertheibungswaffe, die; védfegyver.

Vertheibungswaise, ih. védőleg, védelmezőleg.

Vertheiber, cs. el-, fel-

kioszt, el-, kiosztogat; **Vertheibe** unter die Armen —, gáborát osztani a' szegényeknek; **fió** —, el-, felosztani.

Vertheiber, der; el-, fel-, kiosztó.

Vertheilung, die; el-, fel-, kiosztás.

Vertheiren, cs. bekátrányol, bekegetel.

Vertheuern, cs. megdrágít.

Vertheurer, der; megdrágító.

Vertheuerung, die; megdrágítás.

Vertheuren; k. és cs. elharmul, állattá tesz; elharmít, állattá tesz.

Vertheuren, cs. elveszteget, elfecsérel.

Vertheurer, der; pazarló, tékozló, vesztegető.

Vertheuren, mn. vesztegető.

Vertheurenheit, die; vesztegetés.

Vertheuren, cs. elveszteget, elfecsérel; elfogyaszt, elkölt, kiad; seine Tochter —, leányát eladni; **fió** —, magát eladni; áruba adni; férjhez menni.

Vertheuren, cs. kivölgyel, ki-, megmélyít, mélylyé v. mélyebbé tesz; megürül, süllyed, be-, elmerül, (gondolatokba st.); er ist in Schulden vertheuren, adósságha van keverve.

Vertheuren, cs. kivölgyel, ki-, megmélyít; **Vertheuren**, der; völgyelő helyeg, (ötörök-nél).

Vertheuren, die; kivölgyelés, ki-, megmélyítés; **völgyelig**.

Vertheuren, mn. és ih. te-

tőirányos, tetőpon'os; tetőirányosan, tetőpon'tosan.

Vertheurenheit, die; tetőirányos vonal.

Vertheurenwinkel, der; tetőirányos szöglet.

Vertheuren, cs. kiirt, kivessz, eltöröl.

Vertheuren, der; kiirtó, kivessző, eltörölő.

Vertheuren, die; kiirtás, kivesszés, eltörlés.

Vertheurenstreck, der; irtó háború.

Vertheuren, k. és cs. kidühödi magát; eltombol.

Vertheuren, k. elhangzik.

Vertheuren, k. elzúg.

Vertraft, mn. átkozott, gonosz, gaz; furcsa, különös; ein vertrafter Kerl! átkozott egy fickó! et ist —, das er nicht kommt, mégis furcsa, hogy nem jő.

Vertrag, der; szerződés, kötés; egyezés, alku; szivetség; mit einem einen — machen, valakivel szerződésre lépni, kölést tenni.

Vertragen, cs. rh. elhord, elvissz; máshová v. másfelé hord, vissz; olvisel; elnyú, elkoptat, (ruhát); elbir, elvisel, eltűr, elszív, kiáll. —, v. h. ih. el-, összek-, megfér, egyes, egyeséghen van egyet ért; meggyez, megkököl; összekölik; die Parteyen haben sich —, meggyeztek a' felek.

Vertragen, mn. és ih. hőkös, hőköszerető, jámbor, könnyen megfő v. egyeső; hőkösen, jámborúl.

Verträglichkeit, die; békeség, békeszeretés.
Verträglich mn. szerződés-szerinti; szövetség-szerinti.
Vertragfam, **Vertragfamkeit**, l. **Verträglich**, **Verträglichkeit**.
Vertragung, die; elhordás; elbíráás, eltérés, elszervezés.
Vertragwidrig, mn. szerződéssel v. szövetséggel ellenkező.
Vertrauen, k. bizik, bizakodik (-ban, -ben). —: ca. biz (-ra, -re valamit), rábiz; hozz; meg; férjhez megy; sinem ein Geheimnis —; valakivel valamely titkot (bizodalmasan) közleni.
Vertrauen, das; bizodalom; hiedelem; bizakodás; im — gefagt, er ist mir unaußföhlích, köziünk legyen mondva, v. köztünk maradjon a szó, öt nem szenvedhetem.
Vertrauensvol, mn. és ih. bizodalommal teljes; bizakodva.
Vertrauern, ca. és vh. elgyászol, gyászban tölt el; gyászban elorvad v. elfogy.
Vertrauens, **Vertrauen**, ca. elcsépeget.
Vertraulich, mn. barátságos, bizodalmas; meghitt, hiedelmes. —, ih. barátságosan, bizodalmasan; meghitten, hiedelmesen.
Vertraulichkeit, die; bizodalom, meghittség, hiedelem.
Vertraumen, ca. elismodox, almodozva tölt el, v.

elmulaszt, (idöt, szereszt).
Vertraut, mn. bizodalmas, barátságos; meghitt. —, ih. bizodalmasan, barátságosan; meghitten.
Vertraute, der; jegyes.
Vertraute, die; jegyes, mátká.
Vertreiben, ca. rh. elhajt, elkerget, elűz; elszlat, (daganatot st.); elad, árul; tölt, (idöt); die Farben —, színeket vigálytani.
Vertreiber, der; elhajtó, elkergető, elűző.
Vertreibungs, der; vigályító eszet.
Vertreibung, die; elhajtás, elkergetés, elűzés; eladás; elszlatás; töltés v. mulatás, (idöt).
Vertreten, ca. rh. kifecsmélt, kimenit, (rosszul tapodva v. lépve lábát); el-, meg-, összetapod; eláll, (utat); helyettes, (valakiért); visel v. folytat, (valaki helyett valamit); véd, védelmez, ment, (valaki előtt); kér, eseléz, (valakiért).
Vertreter, der; helyettes, gondviselő; köszönjáró, szószóló.
Vertretung, die; lábfecsméltás v. monítés; el-, félre tapodás, el-, félre nyomás; helyetteség, képviselés; mentés, védecs; köszönjárás, szószólás.
Vertrieb, der; viesén — haben, sokat elárulni v. eladni, sokat árulni v. adni el.
Vertriebene, l. **Verwiesene**.
Vertrieren, ca. eltrilláz.

Vertrinken, ca. rh. el-, megissza, (pénzt st.); ivással tölt, (döt st.); ivással ör el, (büt st.);
Vertrauen, k. és ca. el-, kiszárad; el-, kiszáradt, el-, kiszárit.
Vertrauen, das; el-, kiszáradás.
Vertrauen, mn. el-, kiszáradt.
Vertrauen, ca. elveszteget, olcsón eladogat, (árut); elhonyol, elveszteget, (idöt).
Vertrauen, ca. eldobol.
Vertrauens, k. és ca. elcsépeg; elcsépeget.
Vertrauen, ca. biztat, reménynyel tart; neki hátorit.
Vertrauens, die; biztatás, hátorítás, reményadás.
Vertunken, ca. felmártogat.
Vertuschen, ca. eltírtol, elsimit, elszol, *ipall*.
Vertuschung, die; eltitkolás, elsimítés, elszolás.
Verüben, ca. halál - v. ros - néven veszt.
Verüben, ca. elkövet, véghez visz.
Verüben, ca. elcsüft, elrútít; die Erde — fód, az érczek csökkennek tartalmukban, v. az érczek tartalma fogy.
Verüben, ca. meghocstelenít; megcséplői.
Verüben, die; meghocstelenítés; megcséplősítés.
Verüben, ca. és vh. összeveszt, összeveszt; összeveszt, összekocrodik, meghasonlik.
Verüben, die; összevesztés, összevesztés; összevesztés, összekocrodás, meghasonlás.

Verurunglimpfen, *cs.* beca-
telenít, kisebbit, régál-
maz.

Verurunglimpfung, *dic;* beca-
telenítés, kisebbités, régá-
lalmazás.

Verurunglöden, *k.* szoroca-
cailenül jár, szorocacail-
len lesz; olvász, dugába
dől; elsülyed, (a' hajó);
der Plan ist verurunglödt,
dugába dől v. semmivé
lett a' terv; ein verun-
glückter Mann, körval-
lott v. szorocacailenül
járt ember.

Verurheiligen, *l.* Enthei-
ligen.

Verurheiligen, *cs.* elcsü-
nyít, elrondit, elocamá-
nyít, elandokít; sító —
magát elmocakítani.

Verurreinigung, *dic;* el-
csünyítés, elronditás.

Verurruhigen, *l.* Beunru-
higen.

Verurstaaten, *cs.* elcsúfít,
olrútit, alakjából kivész,
ékteleonné tesz.

Verurstattung, *dic;* elcsú-
fítás, olrútitás; ékte-
lenség.

Verurtheilichen, *cs.* hal-
hallanít.

Verurtheuen, *cs.* elalkaszt,
előkít, ellop.

Verurtheuung, *dic;* elalk-
asztás, előkítés.

Verurtheuligen, *vh.* megne-
hertel, megbósszankodik,
(-ra, -re.).

Verurtheuren, *cs.* eldiszte-
lenít.

Verurtheuen, *cs.* okoz, sze-
rex, csinál, (hajt st.);
gerjeszt, támaszt, (há-
borúságot st.).

Verurtheuer, *der;* okozó,
szerező.

Verurthung, *dic;* okozás,
szerezés.

Verurtheilen, *cs.* itél (ra,
-ro).

Verurtheilung, *dic;* ítélés,
(büntetésre.).

Verurtheuen, *k. és cs.* el-
barmúl, elhermit.

Verurtheuen, *cs. és vh.* meg-
sokasít, megszaport;
megsokasul, megszapor-
odik.

Verurtheuligen, *cs.* sok-
szoroz, sokasít.

Verurtheuligung, *dic;* sok-
szorozás, sokasítás.

Verurtheuen, *cs. és vh.*
négyez, négyezerez.

Verurtheuung, *mn.* tö-
kéletesíthető, tökélesít-
hető; tökéletesedhető,
tökélyesedhető.

Verurtheuung, *dic;* tö-
kéletesíthetés, tökélesít-
hetőség; tökéletesedhetőség,
tökélyesedhetőség.

Verurtheuung, *cs. és vh.*
tökéletesít; tökéletesedik.

Verurtheuung, *dic;* tö-
kéletesítés; tökéletesedés.

Verurtheilen, *l.* Beurthei-
len, Hebeurtheilen.

Verurtheilung, *l.* Beurthei-
lung, Hebeurtheilung.

Verurtheuen, *cs.* viraszt,
virasztgat, virogat, —
vh. virogatásban elgyön-
gül.

Verurtheuen, *k. rh.* hendő;
összenő; beforrad; be-
szeforrad; félre v. roz-
szul nő.

Verurtheuen, *mn.* bendőit,
beforradt; félre v. roz-
szul nőit.

Verurtheuen, *cs.* Beurthei-
lung, *dic;* bendőzés; be-
forradás.

Verurtheuen, *cs.* elteaz-
tartogat, megörít; meg-
erősit, (köfallal st.); sító
—, magát őrizni, histó-
ságha helyezni; etnen Oe-
fangenen enger —, vala-
melly foglyot szorocahh
örizet alatt tartani.

Verurtheuer, *der;* őrző.

Verurtheuung, *mn.* csib. megő-
rítetőség, gondviselésre bi-
zott v. adott; etwas —
bey Fremden nitbetragen,
valamit valakinél gond-
viselés végett letenni v.
hagyni.

Verurtheuen, *cs.* vesztére
hagy, nem gondol, (-val,
-vel); das Feuer —,
nem vigyázni a' tűzre.

Verurtheuung, *dic;* vessz-
tét e hágyás, vele nem
gondolás.

Verurtheuung, *dic;* elvéés,
tartogatás, gondviselés;
örizet, histórságha hely-
hítés; in — geben,
gondviselésre bízni.

Verurtheuungsmittel, *cs.*
övézer vagy eszköz, vé-
delem.

Verurtheuen, *k.* elárvul, ár-
vaságra jut.

Verurtheuen, *cs.* visel, foly-
tat, (hivatalt st.); eljár
(-ban, -hen), véghez
viox; kormányoz, igaz-
gat, (uradalmat st.).

Verurtheuen, *mn.* kormány-
zó, igazgató.

Verurtheuer, *der;* igazgató,
gondviselő.

Verurtheuung, *dic;* kormány-
zás, igazgatás; viselés
v. folytatás, (valamelly
hivatalsnak); véghezvitel,
eljárás, (valamiben).

Verurtheuungversammlung,
dic; igazgató gyűlés.

Berwandbar, mn. elvál-
tosható.
Berwandbarfeit, die; el-
változhatóság.
Berwandbar, cs. és vh.
elváltoztat, változtat,
(-vá, -vé); elváltozik,
változik, (-vá, -vé);
sich im Besitze —, szin-
tében v. arczában elvál-
tozni.
Berwandlung, die; elvál-
tostatás; elváltozás, át-
alakulás.
Berwandt, mn. és ih.
atyán, rokon; atyaflag,
rokonul; er ist mir na-
he —, ő köséről atyám-
fia v. rokonom.
Berwandte, der és die; ro-
kon, atyán.
Berwandtschaft, die; rokon-
ság, atyahág.
Berwandtschaftlich, mn. ro-
kon, rokonos, atyahá-
gós.
Berwahren, l. Wahren.
Berwahren, cs. rh. felmos,
mosással elfogyaszt; ki-
mos, (színt); sok v. rossz
mosással megrongál; el-
mos, elvékonyít, (festé-
ket); elcsacsog, elfecsog.
Berwässern, cs. igen meg-
vizesít v. megvizsz.
Berwässen, cs. sző, felsző;
hossz, közé v. belő sző;
rosszul sző. —, vh.
össze-v. egybe szövődik,
összebonyolódik.
Berwässung, die; összezövé-
dés, összebonyolódás.
Berwässern, cs. el-, föl-
cserél; el-, felvált; el-
tövezt, (személyeket);
összezsavar.
Berwässung, die; el-,
fölcserelés; el-, felvál-

tás; eltöveztés; össze-
zsavarás.
Berwegen, mn. merész,
vakmerő.
Berwegtheit, die; vakme-
rőség.
Berwehen, cs. elfű; befű,
el-, belep, (hóval).
Berwehren, cs. tilt, el-,
megtilt, gátol, meggátol,
akadályoztat.
Berwehren, dat; el-, meg-
tiltás, meggátolás, aka-
dályoztatás.
Berweiden, k. és cs. meg-
puhul, meglágyul; meg-
puhít, meglágyít.
Berweidlich, k. és cs.
elpuhul; elpuhít.
Berweigen, cs. megtagad,
megvon, (-tól, -től).
Berweigung, die; megta-
gadás, megvonás.
Berweifen, k. és vh. mu-
lat, kúszik. —, cs. mu-
lattat.
Berweifen, dat, Berweifung,
die; kérés, mulatás; idő-
zés.
Berweinen, cs. kisért (bűt
st.); árással tölt (őjet
st.) sírással elront (szem-
met st.); vertévtet zu-
gen, kisért szemek.
Berweiss, der; dorgálás;
feddés, pirongatás, szem-
rehányás; sinem — ge-
ben, valakit megdorgálni,
megpirongatni.
Berweissen, cs. rh. igazít,
utasít (másos v. másos-
vá); számús, számkivet;
megdorgál, megpirongat,
megfedd.
Berweiser, der; dorgáló,
pirongató; számús, szám-
kivető.
Berweisslich, mn. dorgáló-
dó, feddendő, (beszéd st.);

pirongatózó, feddő,
(szó).

Berweifung, die; igazítás,
utasítás, (másos v. más-
osvá); számús, szám-
kivetés; megdorgálás, meg-
pirongatás, megfeddés.

Berweifen, k. elhervad,
meghervad, elkókkad;
elfonnyad. —, cs. elher-
váaszt, elkókkaszt; elfony-
nyaszt; aasal, (szülvét st.);
felassal.

Berweifflich, mn. hervatag.
Berweifflichkeit, die; her-
vatagság.

Berweifung, die; el-, meg-
hervadás, elkókkadás; el-
fonnyadás.

Berwenden, cs. r. és rh.
el-, félre fordít; meg-,
más oldalra fordít; for-
dit, rá fordít (pénst,
munkát st. valamire), költ
pénst (-ra, -re); sich für
jemanden —, kösbe veti
magát valakiért; Ber-
wandte Schmitt, rántott
szemlyeszalotek.

Berwendung, die; el-, félre
fordítás; megfordítás;
fordítás (pénznek, mun-
kának st. valamire); ha-
szonvétele (valaminek va-
lamire); fáradozás (más'
dolgában).

Berwerfen, cs. rh. elvet;
félre v. rossz helyre vet;
elhajgál; vetésben v. ha-
jítva kifecskamit; behány
(gödört st.); szét-, elhány,
össze-vissza hány (szó-
kat); megvet, el nem
fogad (tanácsot st.). —,
vh. rh. vetést v. hajítást
elbűvés, eltövezt; meg-
vetemedik (a' deszka).
—, k. rh. elvetél, idő
előtt kölykoszik v. hiadzik.

Berwerfen, das, l. Berwersung.

Berwerflich, mn. el- v. fölrevetendő, el nem fogadható.

Berwerflichkeit, die; megvetendőség.

Berwerfung, die; megvetés, el nem fogadás; elvetés; elhányás-vetés.

Berwesen, k. főlelemnik, elrohad; elkorhad.

Berwesen, cs. igazgat, kormányoz, visel v. folytat (hivatalt).

Berweser, der; helyettes, hivatalhelytartó.

Berwesslich, mn. rothatag.

Berwesslichkeit, die; rohatagság.

Berwesung, die; rohadás.

Berwetten, cs. fogadásbau elveszt.

Berwertert, mn. átkozott, ördög.

Berwischen, mn. és ih. mult, olmult, minapi; a' minap; minapában, nem régiben.

Berwischen, cs. összekuszál, összehont, (cier-nát st.); összebonyolít, összekever; belé elegyít v. kever, (terveibe st.); —, vh. összekuszálódik; összebonyolódik; belé keveredik, (valamibe); sich mit den Fingern in etwas —, láháival valamibe akadni.

Berwischst, mn. összehonyolított, összekevert v. zavart, összebonyolódott; belé kevert v. keveredett.

Berwischung, die; összehonyolítás, összekeverés; összebonyolódás; belé keverés v. keveredés.

Berwiesgen, cs. rh. többet ér v. megér, felülmúl.

Berwiesene, der és die; számkörött, számkivetett.

Berwischen, k. el-, megvadul, elkorcsul; elzordonul, elkietlenedik. —, cs. el-, megvadít, elkorcsít; elzordonít, elkietlenít.

Berwischen, mn. el-, megvadult, elkorcsult; elzordonult, elkietlenedett; el-, megvadított, elkorcsított; elzordonított, elkietlenített.

Berwischung, die; el-, megvadulás, elkorcsulás; elzordonulás, elkietlenedés; el-, megvadítás, elkorcsítás; elzordonítás.

Berwischen, l. Berwischen.

Berwischung, l. Berwischung.

Berwunden, cs. rh. felgombolyít; egybe fon v. sző; összekuszál, összehont; elfeled, üdül (-ból, -ből); ich habe den Schaden noch nicht verwunden, még nem feledtem el káromat, még nem üdültem fel káromból.

Berwirren, cs. elkövet, cselekszik, tess, vétkezik; elveszt. eljártatik (életet, jószágot st. tette miatt); el-, felső; el-, feldaszt.

Berwirrung, die; elvosszátása v. eljártatása (valaminek).

Berwirren, cs. r. és rh. összehont, összekuszál; összebonyolít, összekever; összehány-vet; összezavar; megszar; megháborít; összeháborít, összeveszít. —, vh. rh. összekuszálódik; megsza-

varodik; elegyedik v. keveredik (valamibe).

Berwirrt, mn. zavart, zavaros, összezavart. (fogalmak st.); megszarodott; megháborodott; megtébolyodott. —, ih. zavarolva, rendetlenül, összehányva-vette.

Berwirrung, die; zavar, rendtelenség; zavarodás, meg-, összezavarodás; megháborodás, megtébolyodás.

Berwirrungsbeil, mn. és ih. zavaros; összezavarosra.

Berwischen, cs. el-, letöröl; megtöröl, megszárit.

Berwittern, k. elmállik, elporlik.

Berwittwen, k. és cs. megövegyül, övegyeségre jut; megövegyült, övegyvé tesz.

Berwittwet, mn. övegy, megövegyült.

Berwöhnen, cs. elszoktat, (-ra, -re), elkapat, rászoktat v. kapat, (-ra, -re); elkényeztet; sich —, elszokni, (-ra, -re).

Berwöhnung, die; elszoktatás, elkapatás; elkényeztetés.

Berworfen, mn. elhánytvetett; elvotemült, elfajult.

Berworfenheit, die; elvotemülttség, elfajultság.

Berworen, mn. zavarodott, rendetlen.

Berworenheit, die; zavarodás, rendtelenség.

Berwundbar, mn. megsebesíthető, megsebesíthető.

Berwunden, cs. megsebesít, sebbe ejt, megsebesít.

Berwundern, vh. csodál-
kozik, (valamin). —, cs.
csodál.

Berwunderung, die; csodál-
kozás; einen in — fe-
ßen, valakit csodálkozásra
indítani.

Berwunderungsstoff, mn. és
ih. csodálkozó, csodálko-
zástól elfoglalt; csodál-
ková.

Berwunderungswürdig, l.
Bewunderwürdig.

Berwundung, die; megsebe-
sítés, megsebbetés.

Berwundigen, cs. átkoz,
megátkoz; megbávnól,
megvárásol.

Berwundigung, die; megít-
kozás; átkozódás; meg-
bávoles.

Berwürfen, cs. elkecskás.

Berwürfen, cs. elfűszerez,
igen megfűszerez.

Berwürfen, cs. elpusztít;
elront, elrongál.

Berwürfer, ber; pusztító.

Berwürfung, die; pusztítás,
elpusztítás; elrontás;
pusztaság, pusztulás.

Berzagen, k. elcsügged, el-
hagyja magát.

Berzagt, mn. és ih. osüg-
ge(eg. elesüggedt, félénk,
kiszívü; elcsüggedten,
félénkül.

Berzagtheit, die; csügge-
tegség, elcsüggedtség.

Berzagung, die; csüggedés,
csüggedtség.

Berzählen, cs. elbeszél, el-
mond; elszámol, rosszul
számlál. —, vh. szám-
lálást elhibáz.

Berzählung, die; elhibázott
v. tévesztett számlálás.

Berzählen, cs. fogas, meg-
fogas, (kereket st.). —,

k. fogzik, fogadzik, fo-
gai mind kijönnek.

Berzählung, die; megfoga-
zás; fogadás.

Berzappen, cs. mér, (csep-
ről); el-, kimér, (csep-
ről).

Berzapfung, die; csep-
mérés.

Berzärteln, cs. kényesztel,
elkényesztel.

Berzärtelung, die; kényeste-
tés, elkényesztetés.

Berzäumen, cs. bekerít, be-
kertel, besövényez; el-
kerít, elkertel, (utat st.)

Berzäunung, die; bekerítés
bekertelés, besövényezés;
sövényezet.

Berzäufen, cs. összekuszál,
összebont.

Berzäufen, cs. elboros, el-
dözsöl, eltivornyáz; el-
be-, megiszik.

Berzähfaden, cs. tíszere-
rez, megtíszerez.

Berzähnen, cs. tizedet v.
dézsmát ad; tizedel, meg-
tizedel.

Berzehren, cs. megesszik, el-
megfogyaszt; el-, mege-
meszt; költ pénzt; Hab
und Gut —, minden va-
gyonát megemészteni; das
Eintige —, magdét köl-
teni, magjából élni. —,
vh. el-, megemésződik,
elfogy.

Berzehrung, mn. fogyasztó,
emésztő; hervasztó, fony-
nyasztó.

Berzehrter, ber; fogyasztó,
emésztő.

Berzehrung, die; fogyasztás,
emésztés, el-, leeresz-
tés; aszákór, szárazbe-
tegség.

Berzöhnen, cs. rajzolást el-
téveszt v. elhibáz, ross-

szul rajzol; följegyez,
fölír; összejegyez, ösz-
szeír. —, vh. rajzolás
ban el-, megtéved, rajzo
lást elhibáz.

Berzöhnen, das; jegyzék;
lajstrom, matatótábla.

Berzöhnung, die; elhibá-
zás v. eltévesztés (a'
rajzolásnak).

Berzöhner, l. Berzöhlich.

Berzöhnen, cs. rh. megho-
csát, megenged; Gott
berzöhnt' mir! isten bo-
csáss!

Berzöhlich, mn. bocsánan-
dó, megbocsátható, meg-
engedhető.

Berzöhung, die; bocsánat,
engedelem; megbocsátás,
megengedés.

Berzörren, cs. fitorit, fin-
torgat, (arcot st.); félre
húz; elhúz, elvon, (szá-
jat).

Berzört, mn. fintor.

Berzörren, die; fitoritás,
fintorgatás.

Berzöteln, cs. elhullat, el-
hullaszt, elpotyogtat, el-
hányvat, elször; elfe-
csérel.

Berzöt, ber; lemondás,
(ról, ről); lemondó levél;
auf etwas — fisten,
valamiről lemondani.

Berzöteln, cs. rh. el-, félre
húz v. von, fitorít, (szá-
jat st.); rosszul nevel;
huszt eltéveszt, (szá-
kon st.); hús, halaszt.

—, k. rh. várakozik,
késik, marad. —, vh.

rh. elvonul, elbuzódik,
eltávozik; meg-, leeresz-
kedik, (songoran st. a'
hű); huzásban megté-
ved, hibás huszt tesz,

(ostáblán st.); huzódik,
47*

- halad; die Beschönigt, der Schmerz verzieht sich, lohad a' daganat, szüneted a' fájdalom.
- Berjékung, die; el-, félro kuzás v. vonás, autoritás; rasonál nevelés; vá-rakozás.
- Berjéjen, k. el-, félro csó-los.
- Berjéren, ca. fölékesés; föl-, megcsifrás.
- Berjéret, der; diszitó.
- Berjékung, die; fölékesi-tés; föl-, megcsifrás; ékeség; csifra, csifrázat.
- Berjimmern, ca. felécsol; kiécsol. ácsomunkával el-lát (aknát); tataron (ha-jól).
- Berjimmerung, die; kiécsolás; ácsomunka, (valamin.)
- Berjinnen, ca. csinos, meg-csinos; csinnel megfut-tat.
- Berjinnen, der; csinosod.
- Berjinnfolben, der; csinoso-ramás, (üvegeseknél).
- Berjinnfrug, der; csinoso-korsó, (tűmívoseknél).
- Berjinnung, die; csinosodás; csinosod.
- Berjinnen, es. és vh. ka-matol, kamatot ad, fiaet, (-tól, -től); kamatot hajt.
- Berjinnisch, mn. kamatos.
- Berjinnung, die; kamatosítás; kamat.
- Berjogen, mn. elhugált; elkényeztetett, rosszul ne-volt.
- Berjiggerlich, mn. halogató.
- Berjiggen, ca. halogat, hús-halaszt.
- Berjiggernd, mn. halogató.
- Berjigerung, die; halogatas, húsá-halasztás.
- Berjößen, es. vámoz, vá-mot fíret v. ad.
- Berjöllung, die; vámozás.
- Berjötteleu, ca. összekuszál, összekobot, összekolyhos.
- Berjüden, ca. és k. elránt; rángat; vonaglik.
- Berjüden, es. elránt; gyö-nyörködlet, elragad, (ö-römré x.).
- Berjüden, ca. megcsukroz.
- Berjüdung, die; rángás, rángatás, göres.
- Berjüg, der; haladék, ké-sedelem.
- Berjüweifen, k. kétségbe e-sik, (valamin, föléle).
- Berjüweift, mn. kétségbe-esett; átkozott, gonosz, szerfölötti. —, ib. két-ségbe eave; átkozottúl, gonosszúl, szerfölött.
- Berjüwehung, die; kétség-be-esés; kétség; einen in — bringen, valakit két-ségbe ejteni.
- Berjüwigen, vh. elágazik.
- Berjüwergen, k. eltörpül.
- Berjüwideln, ca. párhát e-roaszt, erasztákat tesz, (ha-, -be).
- Berjüwiden, ca. elcsíptet, elcsíptet (szöveget); meg-csonkít, elvagdál.
- Besen, der; tönköl.
- Besicatorium, das, l. Bla-senspflaster, Zugsflaster.
- Besper, die; vecsernye; déleat, déltán.
- Besperbrod, das; oszonna, loránt.
- Besperprediger, der; déleati prediktor.
- Besperpredigt, die; déleati predikáció.
- Best, l. Best.
- Bettel, die; dada, saipa, vén szatyor; szingyala; szipirtó.
- Better, der; nagybátya (atyáról v. anyáról); o-mokatestvér; rokon, atyafi.
- Betterlich, ma. rokonos, atyafiságos.
- Bettertschaft, die; rokonság.
- Beriten, ca. bánt, bosszant, ingerkedik, pántolódik, (-val, -vel).
- Beritern, die; bántás, bosszantás, ingerkedés, pántolódás.
- Beritglad l. Springglad.
- Betiv, der; veszt, (török minister).
- Bettschaft, die; vesztőség.
- Bicc . . ., (összetételekben) al.
- Bicadmiral, der; aladmir-rál.
- Bicedirektor, der; aligaz-gató.
- Biergespan, der; alispán.
- Biecsanzler, der; alcancol-lár.
- Biecsbnig, der; alkirály.
- Biecskattaster, der; al-helytartó.
- Biecuallen, t. l. Lebens-mittel.
- Bidimiren, ca. láttavit.
- Bieh, das; barom, marha.
- Biechärney, die; baromor-vosság; baromorvoslás.
- Biechärneyfunde, die; ba-romorvoslás.
- Biechärneykunst, die; baromorvoslás.
- Biechärneyschule, die; ba-romorvos-iskola.
- Biechärst, der; baromorvos.
- Biechreufe, die; pócsik, pócsók, barombogár.
- Biehdieb, der; martalóc, marhalopó, baromtolvaj.
- Biechflüge, die; bögöly, ba-romlőgy.
- Biechfutter, das; marhata-karmány.

Biehpandel, der; marha-kereskedés.
 Biehpänder, der; marhakereskedő.
 Biehpier, der; asordás, gulyás, harompásztor, haromdráb.
 Biehpriest, der; akol, barom-akol.
 Biepsch, mn. és ih. barom; baromilag, baromul, marha módra.
 Biepsch, der; orvosi szigorú, dícsőregecsü.
 Biepsch, die; sejtő szolgálo.
 Biepsch, der; baromvá-
 ár; harompiack, barom-
 állás.
 Biepsch, mn. és ib. ba-
 romi; barom módra.
 Biepsch, der; marhabér-
 lés.
 Biepsch, der; marhalópá.
 Biepsch, der; baromkár-
 vallás.
 Biepsch, die; Biepsch, der;
 das; osongetyü; kol-
 lomb.
 Biepsch, die; barom-
 útatató.
 Biepsch, die; marhadög.
 Biepsch, der; marhaöl.
 Biepsch, der; baromfaj.
 Biepsch, der; marhavész,
 haromöglés.
 Biepsch, die; baromadó,
 marhadó.
 Biepsch, die; baromitató.
 Biepsch, der; marhacspán,
 haromjárás; legeltetési jog;
 állati ösztön.
 Biepsch, die; haromjárás;
 haromlagelö; legeltetési
 jog.
 Biepsch, der; marhacspán,
 haromjárás.
 Biepsch, die; legelö.

Biepsch, die, l. Biepsch.
 Biepsch, der; marhatimed,
 baromdászma.
 Biepsch, der; marhavám.
 Biepsch, die; marhate-
 nyósztés, marhatartás.
 Biepsch, mn. és ih. sok; szá-
 mos; elég, bő; sokan;
 számosan, bőven; sok-
 szer; igen, nagyon; gfeid
 —, mind egy; so —,
 annyi, olly sok; onyi,
 illy sok; so — id weiß,
 a' mennyire én tudom;
 so — id hüt, a' mint
 én hallok; wie viele?
 hányan? mennyin? fe
 viele nur, valahányan v.
 valamennyin csak; es hüt
 anfer zu —, igen sokan
 vagyunk; es ist — warm,
 igen meleg van; es liegt
 nicht — daran, nem sok-
 kat tesz; — weniger,
 sokkal kevesebb v. keve-
 sebben; — größer, sok-
 kal nagyobb; was zu —
 ist, ist zu —, a' mi sok,
 csak sok.
 Biepsch, mn. sokkarú;
 sokágu.
 Biepsch, mn. soknemű.
 Biepsch, mn. sokágu, á-
 gas-hogas.
 Biepsch, mn. sokasomű.
 Biepsch, mn. sokér-
 telmű.
 Biepsch, mn. sokleve-
 lő; soksirmű.
 Biepsch, mn. sokvirágu.
 Biepsch, mn. sokjelen-
 tésű.
 Biepsch, der; sokaség.
 Biepsch, mn. sokaség.
 Biepsch, mn. és ih. sok-
 asoros; sokféle; sokféle-
 káp.
 Biepsch, mn. sokreke-
 asű.

Biepsch, mn. sokrétű,
 sokrödjű.
 Biepsch, mn. l. Biepsch.
 Biepsch, die; sokaso-
 rosság, sokféleseg.
 Biepsch, mn. sokasít.
 Biepsch, die; sokasi-
 náség.
 Biepsch, mn. sokasomű.
 Biepsch, mn. sokasár-
 nyu.
 Biepsch, die; sokalakú,
 sokképű.
 Biepsch, die; sokala-
 kuság, sokképűség.
 Biepsch, der; salánk, nagy-
 bölü; romonák, torkos
 born; gödöny; szalonná-
 hagar; barna kantaris.
 Biepsch, l. Biepsch.
 Biepsch, der; soklábu, (bo-
 gár); rinyu; habaracsa.
 Biepsch, mn. soklábu.
 Biepsch, mn. szerelmes.
 Biepsch, die; sokiate-
 náség.
 Biepsch, mn. sokatérő.
 Biepsch, mn. sokasárú.
 Biepsch, mn. sokbörű.
 Biepsch, die; sokaság.
 Biepsch, mn. sokesten-
 dős, számosévű.
 Biepsch, mn. sokmagú.
 Biepsch, mn. sokböttyű.
 Biepsch, mn. sokfejű.
 Biepsch, mn. sokasomű.
 Biepsch, ih. tán, talán.
 Biepsch, mn. soklikű.
 Biepsch, Biepsch, ih. sok-
 asor, sokasorta, gyakran,
 gyakorta; wie vielmal?
 hányasor? so vielmal,
 annyiasor, ennyiasor.
 Biepsch, mn. sokasori,
 gyakori.
 Biepsch, die; sok-
 férjűség.
 Biepsch, mn. sokfér-
 jű; sokhimes, (virág).

Diermeier, *ih.* söt, inkább.
 Diernamig, *mn.* soknevű.
 Dieröderig, *mn.* sokkerekű.
 Dierredner, *ber;* sokbeszedő.
 Dierfaisig, *mn.* sokbúru.
 Dierfäulig, *mn.* sokoslopó.
 Dierföhalig, *mn.* sokheju, sokteknőju.
 Dierfretber, *ber;* sokiró.
 Dierfsehend, *mn.* soklátó.
 Dierfseing, *mn.* sokoldalú.
 Dierfsebig, *mn.* sokhegyű.
 Dierfshängelig, *mn.* soktönkű; sokasáru.
 Dierfshummig, *mn.* sokszavú, sokhangú.
 Dierfshöbig, *mn.* sokasótágú.
 Dierfshellig, *mn.* sokrésű.
 Dierfshermögend, *mn.* sokható, sokhatalmú.
 Dierfshiberer, *ber;* soknejeség, sokfeleségűség.
 Dierfshinfelig, *mn.* sokszagú, sokszögletű.
 Dierfshiffend, *mn.* soktudó.
 Dierfshiffer, *ber;* soktudó.
 Dierfshifferer, *ber;* soktudás.
 Dierfshüngig, *mn.* soknyelvű.
 Dierfshüngler, *ber;* soknyelvű.
 Dierfshweigig, *mn.* sokágu, ágas-bogas.
 Dier, *mn.* négy; *diere,* négyen; *je diere,* négyen négyen; *die* — Tage, húshagyó keddet követő négy nap; *es hat* — gefchlagen, négyet (órát) ütött; *auf allen dieren fischen,* négykészlábú mészni; *alle diere von sich strecken,* négykészláb terülni v. eszni; *mit dieren fahrem,* négyessel hajtatni.
 Diere, *die,* Dierer, *ber;* négyes, négyesem, (kártyán st.).

Dierbeinig, *mn.* négylábú.
 Dierblatt, *das;* négylevelű csillár.
 Dierblätterig, *mn.* négylevelű.
 Dierbrat, *ber;* négynyütös.
 Dierbrätzig, *mn.* négynyütös, négyszála v. fonalú.
 Diered, *das;* négyszög.
 Dieredig, *mn.* négyszögű.
 Dieren, *cs.* négyszögű; négyes; neki eraszt (alatt-ságot v. kötelet).
 Dieretien, *mn.* négyféle.
 Dierfack, Dierfältig, *mn.* és *ih.* négyeseres; négyszeresen.
 Dierfächerig, *mn.* négyrekesű, négyfóku.
 Dierfingerig, *mn.* négyju.
 Dierfirk, *ber;* tetrarcha, negyedes.
 Dierfiskig, *mn.* négylábú.
 Diergroßenfäud, *das;* négyszereses.
 Dierfährig, *mn.* négyesatendős v. éves.
 Dierflappig, *mn.* négynyílású.
 Dierföppig, *mn.* négyfejű.
 Dierling, *ber;* heverő szegény.
 Diermat, *ih.* négyeser.
 Diermatig, négyeseri.
 Diermonatlich, *mn.* négyhónapi, négyhónapos.
 Dierpündig, *mn.* négyfontos.
 Dierraberig, *mn.* négykerekű.
 Dierraderig, *mn.* négylapátú, négyrudas, négyevés.
 Dierfältig, *mn.* négybúru.
 Dierfäulig, *mn.* négyoslopó.

Dierfchrtig, *mn.* tenyeres talpas.
 Dierfeitig, *mn.* négyoldalú.
 Dierfösig, *mn.* négyülékes.
 Dierfönnig, *mn.* négyigája, négyfogató.
 Dierföbig, *mn.* négyhegyű.
 Dierföndig, *mn.* négyórai, négyórányi.
 Dierföfösig, *mn.* négyszótagú.
 Dierfösig, *mn.* négy napi; négyed napi; négyednapos.
 Dierfe, *mn.* negyedik.
 Dierfeshalb, Dierfeshalb, *mn.* negyedfél.
 Dierfel, *das;* negyed, negyedrés, fertály; *es ist bier* — auf vier, bárom negyed v. fertály négyre.
 Dierfeltentner, *ber;* negyedmássa.
 Dierfelte, *die;* negyedrés.
 Dierfelgröße, *die;* negyedrés.
 Dierfelgut, *das;* negyedtelek, negyedháshely.
 Dierfelhufner, *ber;* negyedtelek.
 Dierfeljahr, *das;* évnegyed.
 Dierfeljährlig, *mn.* évnegyedi, évnegyedes.
 Dierfeljahrweise, *ih.* évnegyedenként.
 Dierfelkarteune, *die;* 25-fontos ágyu.
 Dierfelkreis, *ber;* negyedkör; negyedlő.
 Dierfelküher, *ber;* mészler.
 Dierfelkoth, *das;* nohazék.
 Dierfelmeiste, *die;* negyedmérőfél.
 Dierfelmeister, *ber;* negyedmester, fortálymester.
 Dierfelte, *cs.* l. Dierfshellen.

Bierteln, k. negyedet út v. ver (az óra); fixet (a' gabona).
 Biertelnote, die; negyedkötés.
 Biertelpaufe, die; negyedesünet.
 Biertelpfund, das; negyedfont.
 Biertelpfundig, mn. negyedfontos.
 Biertelfunde, die; negyedóra, fertályóra.
 Biertelfundig, mn. negyedórai; negyedórányi.
 Biertelfact, der; negyed-tactus.
 Biertelfon, der; negyedhang.
 Bierteltonne, die; negyedtonna.
 Biertens, ih. negyedeser, negyedikasser.
 Biertheil, l. Biertel.
 Biertheilen, cs. el-, föl-negyed, el-, fölnegyedel.
 Biertheilig, mn. négyrésű.
 Bierung, die; négyösszítés; négyesség; négyset.
 Bierbiertelfact, der; négy-negyed-tactus.
 Bierwinkelig, mn. négyesség-lakú, négyzugú.
 Bierzágig, mn. négyágú, négyfogú.
 Bierzählig, mn. négyfogú.
 Bierzehn, mn. tizen-negy.
 Bierzänkötzig, mn. tizen-negy-latos.
 Bierzänkötzigig, mn. tizen-négy-napos; tizen-négy-napi.
 Bierzänkote, mn. tizen-negyedik.
 Bierzänkote, ih. tizen-negyedeser.
 Bierzählig, mn. négy-soros.
 Bierzig, mn. negyven.
 Bierziger, der; negyvenos.

Bierzigjährlig, mn. negyven-éves v. castendős.
 Bierzigste, mn. negyvenedik.
 Bierzigtagig, mn. negyven-napos; negyven-napi.
 Biglant l. Bachsam.
 Biglant, die, l. Bachsam-feit.
 Bigilien, t. virasztás; ün-nep' előesteje.
 Bignette, die; csimkép.
 Vincenz, Vini, der; Vincze, (finév).
 Bindiciren, cs. követel.
 Biolo, die; viola.
 Bioloft, l. Beitschblau.
 Bioline, die; hegedű.
 Biolinist, Biolinistler, der; hegedűs.
 Biolinistlik, der; hegedű-kalcs.
 Biolon, das; gordon; bögő.
 Bioloncke, das; gordonhegedű, gordonka.
 Bioloncellist, der; gordon-hegedűs.
 Biolonist, der; gordonos, bögő.
 Biper, die; vipera.
 Bibergras, l. Ratterkraut.
 Birginien, das; Virginia, (tartomány.)
 Birnst, der és die; mü-vész v. jeles, (vasal-műhen.)
 Biffr, das; sisakzem; akoló; átneső, (mathe-matikai eszközön); légycsúlpont.
 Biffristen, das; akóvas, akolóvas.
 Biffrren, cs. csélez, irányoz; akol, megakol.
 Biffrren, das, Biffrung, die; csézés, irányzás; akolás.
 Biffrer, der; akoló.

Biffrgeld, das; akolóbér, akolópénz.
 Biffrfort, das; légycsúlpont.
 Biffrkunst, die; akolás, akolás' mestersége.
 Biffrmas, das; akó, akómérték.
 Biffruthe, die; akófa.
 Biffrstab, der; akófa; akolófa.
 Bifftotten, die; megvizsgálás; kutatás; motorás.
 Bifftator, der; megvizsgáló; motorzó.
 Biffte, die; látogatás.
 Bifftenarte, die; látogatási jegy.
 Bifftreifen, das; kutasz.
 Bifftren, cs. megvissgál; ki-, megkürkász, ki-, megmotor.
 Bitriol, der; gálicz, gáliczkő.
 Bitriolartig, mn. gálicz-nemű.
 Bitriolerde, die; gálicz-szöld.
 Bitriolerz, das; gálicz-ércz.
 Bitriolgeist, der; gálicz-szess, gálicslél.
 Bitriolhötte, die; gálicz-huta.
 Bitriolig, mn. gáliczos.
 Bitriolisch, mn. gálicznemű.
 Bitriolstein, das; aszngálicz-ércz.
 Bitriolölhl, das; gálicz-olaj.
 Bitriolpulver, das; gálicz-por, gáliczhamu.
 Bitriolsture, die; gálicz-sav, kénsav.
 Bitriolstamant, der; gáliczal, gáliczsalak.
 Bitriolsteden; der; gáliczfőző.
 Bitriolstedenen, die; gáliczfőzős.

Bitriswaſſer, das; gálicsviz.
 Bitriswaſſer, das; gálicsviz.
 Bitriswaſſer, das; gálicsviz.
 Biſdom, Biſſhum, der; helytartó.
 Biſdomer, Biſſhumer, die; helytartóság.
 Bijir, l. Bejir.
 Bieſ, l. Bieſ.
 Bocal, der; hangró, magánhangsó.
 Bocalmuſſi, die; szózene, szómuzsika.
 Bocation, die, l. Beruf.
 Bocation, der; ötödik oszt. (diák névhajtogatásban).
 Bogel, der; madár; ein luſtiger —, furca ember; ein burcgetriebener —, csalfa ember; den Bogel ſennt man an den Federn, am Gefange, szaván fogják a' harist.
 Bogelbauer, der; madárkalitka.
 Bogelbeize, die; madárászat, (ormadarakkal); sólymáasat.
 Bogelbeize, die; vera berkenye; barkócza; úkörke.
 Bogelbeizerbaum, der; berkenyefa; barkóczafa.
 Bogelbeizreibung, die; maddrtan.
 Bogelböu, das; madárka, madaracska.
 Bogelbeuter, der; madárjós, madárnész.
 Bogelbeutung, die; madárjósolat, madárnézés.
 Bogelbunſt, der; madárgöbecs.
 Bogelſaſt, der; karely, karvaly.

Bogelſang, der; madárszó, madárászat.
 Bogelſänger, der; madárász, madárászó.
 Bogelſinke, die; madárpuska, madárászpuska.
 Bogelſtöte, die; madársip, madárászsip.
 Bogelſug, der; madárröpülés, madárászállás.
 Bogelſrey, mn. földönfutó.
 Bogelſuß, der; madárláb; körböcső, (növény).
 Bogelſutter, das; madárot, madárelőség.
 Bogelſgarn, das; madárháló, madárászháló.
 Bogelſgarten, der; madárkert.
 Bogelſgang, der; madárszó, madárnegés.
 Bogelſgrew, das; madárcevegés, madárszaj.
 Bogelſhandel, der; madárkereskedés.
 Bogelſhändler, der; madáráros.
 Bogelſhaus, das; madárház.
 Bogelſhede, die; madárköltés; madártenyésztés; madárház.
 Bogelſherb, der; madárásztanya.
 Bogelſhirſe, die; gyöngykörmag, madárköles, gyöngyköles.
 Bogelſirſchbaum, der; vadcsereasznyefa.
 Bogelſirſche, die; vadcsereasznyo; selniczo; úkörke.
 Bogelſloben, der; madárceapta, madárfogó.
 Bogelſſterich, der; porcosinesikkászár.
 Bogelſtraut, das; gyöngylüdbőr; vízi madárhúr; aggó; kakukhomokhúr.

Bogelſtunde, die; madársan.
 Bogelſtundige, der; madárismerő.
 Bogelſtein, der; madárlép, madárönyv.
 Bogelſteiber, die; gymbor.
 Bogelſtich, die; árma.
 Bogelſtiſt, der; madárgonaj.
 Bogelſtäpfen, das; madárválu.
 Bogelſtaſt, das; madárfészek; tömjénes emreke; madárfészek-bibak.
 Bogelſtät, das; madárháló.
 Bogelſteffer, der; begyós paprika; piaci paprika.
 Bogelſteife, die; madársip, madárászsip.
 Bogelſtrot, das; madárásztajog.
 Bogelſtöndel, die; madárváz.
 Bogelſtöſſen, das; madárlövés, (mulatságos, társaságos); man hält heute ein —, ma madárlövés lesz.
 Bogelſtöſſig, der; madárkelepöze, madárfogó.
 Bogelſtöt, der; madársért.
 Bogelſtötel, das; madarasd.
 Bogelſtötel, der; madárnyárs.
 Bogelſpinne, die; madáráspók, madáráspank.
 Bogelſpöſſe, die; madárpözna; madáráspözna.
 Bogelſteulen, Bogelſteuer, l. Bogelſang, Bogelſſaſt.
 Bogelſtob, der; büdös bürök.
 Bogelſtörter, der; madárász, madárorzó.

Bogschneide, die; kaszanygubabá.
 Bogschneidpret, das; modár-
 vad; vadmadárhúsa.
 Bogseug, der; madárköl-
 tőse.
 Bogseunge, die; madár-
 nyelv; kívüli körismag;
 kívüli halfog; szulak-
 esikkészár.
 Bogt, der; szószóló, véd.
 (klastromoké); várnagy,
 gondviselő; tisztartó.
 Bogtbat, l. Bábog.
 Bogtba, die; szószólóság;
 tisztartóság, várnagyság;
 gondviseléség.
 Bogtchlo, mn. tisztartó-
 sághoz tartozó.
 Bolt, das; nép; nemzet;
 had, sereg; köznép;
 falka, solt, (fogoly st.).
 Boltchen, das; népecke.
 Boltferdt, das; népek' v.
 nemzetek' joga.
 Boltferdschaft, die; népség.
 Boltferwanderung, die; nép-
 költözés.
 Boltreich, mn. népes.
 Boltfreund, der; népharát.
 Boltführer, der; népve-
 zér, népvezető.
 Boltsgelb, der; népszellem.
 Boltsgelbschaft, die; nép-
 társaság.
 Boltsglanbe, der; néphit.
 Boltsherrschaft, Boltsgesie-
 rung, die; népuralkodás,
 népkormány.
 Boltsheryer, der; néptani-
 tó, népoktató.
 Boltshlebed, mn. népaze-
 rető, népkedvelő.
 Boltshlebe, das; népdal.
 Boltsmenge, die; népség,
 nép' száma.
 Boltshage, die; népmonda,
 néprege.

Boltshid, der; néphatá-
 rozat, népvégzet.
 Boltshitz, die; népszokás,
 nép' szokása.
 Boltshprache, die; népnyelv.
 Boltshverfammlung, die;
 népgyűlés.
 Bolt, mn. tele, teli. töl-
 tött, megtöltött; teljes;
 egész; eine Hand —,
 egy teli marokkal; sich
 — trinken, magát tele
 inni; — machen, meg-
 tölteni; — werden, meg-
 telni; er ist —, tele
 van, ittas, gogyos, bo-
 ros; alle Hände — zu
 thun haben, egészen el-
 foglalva lenni; ein volles
 Jahr zu etwas geben,
 valamire egész esztendő
 adni. —, ih. tele, telve.
 Boltshrig, mn. telikalásu.
 Boltshuf, ih. bőven, bőse-
 gesen, nuttig, eléggé.
 Boltshüttig, mn. vérmes, bő-
 vérü.
 Boltshüttigkeit, die; vérmes-
 ség, hővériség.
 Boltshbringen, cs. rh. telje-
 st, elvégez, végrehajt,
 véghez visz; es ist voll-
 bracht! meg van! betel-
 jesedett!
 Boltshbringer, der; teljesítő,
 végrehajtó, véghezvivő.
 Boltshbringung, die; teljesi-
 tés, végrehajtás, vég-
 hexvitel.
 Boltshrüftig, mn. mellel,
 csecse.
 Boltshürtig, mn. egész test-
 vér, atyúl-anvál testvér.
 Boltshürtigkeit, die; egész
 testvérség.
 Boltshenden, cs. elvégez,
 végre hajt; tökéletes-
 segre vis; er hat voll-
 endet, meghalt.

Boltender, der; elvégző,
 végrehajtó.
 Boltendet, mn. elvégzett;
 kész, tökéletes.
 Boltendts, ih. egészen, tel-
 jesen, tökéletesen; sőt,
 épen.
 Boltendung, die; elvégzés,
 végrehajtás, véghezvitel.
 Boltent, die; torkosság,
 tohzódás, részesekedés.
 Boltsheren, cs. véghez vis,
 elvégez.
 Boltsherer, der; véghez-
 vivő.
 Boltshführung, die; véghez-
 vivés, elvégzés.
 Boltshüttig, mn. teljesérté-
 kü, (pénz); egészen
 megálló, alapos, (ment-
 ség, védelem).
 Boltshüttigkeit, die; teljes-
 értékűség; megállhatóság.
 Boltshaarig, mn. tömörit-
 aszrü.
 Boltshaltig, mn. tartalmas,
 hőtartalmú.
 Boltsharing, der; teljes v.
 ikrás hering, ivó hering.
 Boltshheit, die; teliség; tob-
 zódás, részeség.
 Boltshuftig, mn. patás, egész-
 körmü.
 Boltshüg, mn. egész, teljes,
 tökéletes; teli, teljes;
 (arca); testes, izmos.
 —, ih. egészen; telje-
 sen, tökéletesen.
 Boltshügkeit, die; teljesség.
 Boltshüftig, mn. teljeskorú,
 törvényeskorú.
 Boltshüftigkeit, die; teljes-
 korúság.
 Boltshantig, mn. faragott,
 szinig hárdoit, (fa).
 Boltshommen, mn. tökéletes;
 egész, teljes, (szám st.);
 jól táplált, teljes, (arca,
 test); bő, (ruha). —,

ih. tökéletesen; egészen, teljesen.
Vollkommenheit, die; tökéely; tökéletesség, teljesség, épseg.
Vollkraft, die; ép erő.
Vollkräftig, mn. éperejű.
Vollkeibig, mn. testes.
Vollkeibigkeit, die; testesség.
Vollmacht, die; teljes hatalom, teljhatalom, meghatalmazás; hatalomlevél.
Vollmächtigen, ca. felhatalmaz.
Vollmond, der; teli hold, hold' tölte; wir haben —, megtelt a' hold.
Vollständig, mn. bőnedvű.
Vollständigkeit, die; bőnedvűség.
Vollständig, mn. és ih. teljes, egész, tökéletes; teljesen, egészen, tökéletesen.
Vollständigigkeit, die; teljesség, tökéletesség.
Vollstimmig, mn. teljesszavú v. hangjú.
Vollstimmigkeit, die; teljesszavúság v. hangúság.
Vollstrecken, ca. végre hajt, teljesít.
Vollstrecker, der; végrehajtó, teljesítő.
Vollstreckung, die; végrehajtás, teljesítés.
Volltönig, mn. teli- v. teljeshangú; teljesen hangzó.
Volltönigkeit, mn. teljesmértékű.
Volltönigkeit, die; teljesmértékűség.
Vollzählig, mn. teljesszámú.
Vollzähligkeit, die; teljesszámúság.
Vollziehen, ca. rh. teljesít, betölt. végre hajt, véghez visz.

Vollziehend, mn. végrehajtó.
Vollzieher, der; végrehajtó.
Vollziehung, die; végrehajtás; véghezvitel.
Vollziehungsrath, der; végrehajtó tanács.
Volonäre, der; szabados katona, *szabadonoz*.
Vollte, die; környargalás, körfuttatás, (lovaglóhelyen).
Vom (von dem), ej. l. **Von**.
Vomitiv, das, l. **Brechmittel**.
Von, ej. -röl, -ről; -től, -től; -től fogva, -től fogva; -ból, -ből; von dem Berge kommen, a' hegyről jöni; vom v. von dem Pferde fallen, a' lóról leesni; er ist von Leipzig gekommen, Lipséből jött; Ich von seiner Frau scheiden, nejétől elválni; vom Worte zu Wort, szóról szóra; von heute an, mártól fogva; der Ring ist von Gold, ez a' gyűrű aranyból van; von einander brechen, reissen, sügen st., ketté törni, szakasztani v. roszasítani, fűrészelni st.; ein Fass von sechs Eimern, hat akós hordó; von hinten, hátulról; von selbst, magában v. magától.
Vonnöth, **Vonnöthen**, ih. szükség, szükségos; ich habe nicht Vonnöth zu sprechen, nem szükség v. szükségos szólanom.
Vor, ej. előtt; elől; -től, -től; miatt, végett; elé; vor drei Tagen, három nap előtt; er steht vor dem Thore, a' kapu előtt áll; vor mir, dir, előttem, előtted; vor die Thür, vor das Thor gehen,

az ajtó, a' kapu elé menni; vor einer Sache, v. vor jemanden erschrecken, valamitől v. valakitől megijedni; vor Hunger sterben, éhség miatt meghalni v. elvesszeni. —, ih. előbb, előbb; az előtt.
Vorabend, der; előeste.
Voradem, ca. és k. előtte szánt; szántásban megelőz; első szántást tesz.
Vordörstern, t. eldődk, elők.
Voran, ih. elől; előre; voraughen, vorausrufen, voraufschicken, st. előlmenni, előllovagolni, előre küldeni st.
Vorarbeit, die; előmunka, előkészület.
Vorarbeiten, ca. és k. előre dolgozni; előtte dolgozik; dolgozásban megelőz.
Vorarmel, der; felúj.
Voraus, ih. elől; előre; előre; kivált, különösen; im v. zu —, előre; es nem etwas zu v. in — vermachen, valakinek örökrészen felül valamit hagyni; sie sollen alle bestraft werden — er, bünhődjenek mindnyájan, kivált ő; vorausgehen, vorausschicken, vorausschicken st., előre menni, előre v. előre meglátni, megtudni.
Voraus, der; előleg-szövegt örökrész; előbbesség.
Vorausempfangen, **Vorausnehmen**, das; előfölvétel.
Voraussetzung, die; föltétel, előföltétel.
Voraussetzen, ca. előszet.
Voraussetzer, der; előszető.
Voraussetzung, die; előszetés.

Borbau, der; előépület, előrés, (valamelly épületnél).

Borbauen, cs. élébe épít; elejét veszi (valaminek), megelé.

Borbauung, die; élébe-építés; megeléés.

Borbauungsmittel, das; óvat, óvóeser.

Borbédacht, der; meggondolás.

Borbédachtig, mn, és ih. meggondoló; meggondolva.

Borbédanken, cs. rh. előre meg, elgondol.

Borbédutung, die; előjelentés.

Borbegriff, der; előfogalom.

Borbéhalt, der; fenntartás, kikötés; (jog); tartalék; mit — des Rechtes, jogomat fenntartván v. kikötven.

Borbéhalten, cs. rh. fenntart, kiköt, (szeszódásban); elhalaszt, máskorra hagy; elhúz, elfog (bérből st.), megtartóztat.

Borbéhaltig, ih. fenntartás v. kikötés mellett, fenntartással, kikötéssel.

Borbéhaltung, die, l. Borbéhalt.

Borbéméidet, Borbémann, mn. most jelentett, előbb érintett v. nevezett.

Borbéreiten, cs. és vh. előre elkészít v. készit; előre elkészül v. készül.

Borbéereitung, die; előkészítés, előre készülés; készület.

Borbéereitungsmittel, das; előkészítő szer.

Borbéereitungshilfe, die; készítő oaskola.

Borbéereitungstunde, die; készülő óra.

Borbéereitungswissenschaft, die; előkészítő tudomány.

Borbéricht, der; előszó, vezérszó.

Borbérscheid, der; idézet.

Borbérscheiden, cs. rh. idéz, megidéz.

Borbérscheidung, die; idézés.

Borbérsimmen, l. Borbérsstimmen.

Borbérsimmung, l. Borbérsbestimmung.

Borbéren, cs. előtte imádkozik; előlimádkozik; einem immer eins und dasselbe —, valamit szakadatlanul emlegetni v. hánytorgatni.

Borbéret, der; előlimádkozó.

Borbéretung, die; előlimádkozás.

Borbérengen, cs. előre hajt v. görbit; elejét veszi (valaminek).

Borbérenger, der; borító isom.

Borbérengungsmittel, das; óvóeser.

Borbérenust, der; és ist mit meinem — geschéhen, tudtommal történt.

Borbéren, ih. előtte v. mellette el, előtt v. mellett el; eltölt, elmúlt; — ist —! a' mi elmúlt elmúlt! és ist —, vége van, oda van; vor dem Garten, tábor st. előtt el; vorberéngen, vorberéreiten, vorberérschiffen st., előtte v. mellette elmenni, ellovagolni, elhajókázni st.

Borbérengende, der; elmenő.

Borbérengen, cs. rh. előre hajt v. görbit.

Borbérs, das; előkép.

Borbérsden, cs. leábrázol, élébe ábrázol; leárszol, élébe fest.

Borbérsbild, mn. és ih. példásó; képzelhető; példásva.

Borbérsbung, die; példásás.

Borbérsbitten, cs. rh. felköt, élébe köt.

Borbérsbitte, l. Fürbitte.

Borbérsblasen, cs. rh. előtte fú v. jászok (fuvólán st.); mások előtt v. másoknak fú.

Borbérsöhren, cs. előre megfür.

Borbérsörer, der; előfüró.

Borbérsote, der; előposta, előkövet, hirmondó.

Borbérsbringen, cs. rh. előad, előmoad, előhoz, emlit, sine irsache —, okát adni v. mondani valaminek.

Borbérsbringen, das; előhözás, emlités.

Borbérsöhne, Borbérsbüchse, die; előszin.

Borbérsch, das; orosz, eszterha.

Borbérsatiren, cs. költét előre tesszi.

Borbérs, ih. eselőtt.

Borbérs, mn. elő, előbb, előllevő.

Borbérsraufe, die; első tengely.

Borbérsarm, der; alkar; kézazár.

Borbérsbein, das; első láb, (többlábúsknál).

Borbérsbrust, die; mell' eleje.

Borbérsbug, der; aszúgy.

Borbérsreisen, das; első patkó.

Borbérsflage, die; előszásló, homlokzászló (hajókán).

Borbérsflügel, der; előszárny.

Borbérsfuß, der; első láb; lábfej.

Verbergbäude, *das*; *előd épület*; *épület* 'eleje.
 Verbergsteil, *das*; *előd állás*; *állás* 'eleje.
 Verbergsied, *das*; *előd új-pöréz*.
 Verbergrund, *ber*; *elősín*, *elötér*.
 Verberhaar, *das*; *homlok-haj*.
 Verderhand, *die*; *készfej*; *jobb kéz*.
 Verderhaupt, *das*; *ső* 'eleje.
 Verberhauptstein, *das*; *falcsont*, *halántékosont*.
 Verberhaus, *das*; *előház*; *pitvar*.
 Verderlauf, *ber*; *előd láb*, (*vadakkó*).
 Verberleib, *ber*; *test* 'eleje.
 Verbermann, *ber*; *előd ember v. legény*, (*katonaknál*).
 Verbermaß, *ber*; *előárbooz*.
 Verdermauer, *die*; *elősfal*.
 Verdermaht, *die*; *elővarrás*.
 Verberpfote, *das*; *előd láb*, (*állatoknál*).
 Verberrad, *das*; *előd kerék*.
 Verberradel, *ber*; *elötétel*.
 Verbersteinfel, *ber*; *előd csomb*.
 Verbersteig, *das*; *elővitorla*.
 Verberseite, *die*; *előrcs*.
 Verberstüb, *ber*; *előd ülés*.
 Verberstube, *die*, *Verberstimmer*, *das*; *előszoha*.
 Verbertheil, *ber*; *előrés*.
 Verberthor, *das*; *előkapu*.
 Verberthür, *die*; *előajtó*.
 Verbertreffen, *das*; *előcsapat*.
 Verderviertel, *das*; *előtag*.
 Verberwage, *die*; *kisefa*.
 Verberwagen, *ber*; *kocsi* 'eleje.
 Verberzahn, *ber*; *előfog*.

Verberstem, *ih*. *hajdan*, *ez-előtt*.
 Verberzungen, *vh*. *előre to-lakodik*.
 Verbringen, *k. rh*. *előre nyomul*; *kinyomódik*.
 Verbringung, *die*; *előre-nyomulás*.
 Verbrud, *ber*; *előld*.
 Verbruden, *cs*. *előbe nyom-tat*.
 Verbrüden, *cs*. *előre nyom*.
 Verreisen, *k. előre siet*; *menetelben megelős*, *előbe kerül*; *elsiet* (*valamit*).
 Vereisig, *mn*. *hamarkodó*, *hirtelenkedő*, *sietséges*.
 Vereisigfut, *die*; *hamarkodás*, *hirtelenkedés*.
 Verempfinden, *cs. rh*. *előre megérez*.
 Verempfindung, *die*; *elő-érezés*.
 Vereinde, *das*; *szántóföld* 'alja.
 Vereinstatten, *cs. rh*. *meg-visszatart v. tartóztat*, *el-fog*, *elhúz*, (*bért v. bé-réből st.*).
 Vereinstaltung, *die*; *meg-visszatartás*, *elfogás*, *el-huzás*.
 Vereinnert, *l. Vererwähnt*.
 Vererinnerung, *die*; *elő-gyelmostetés*, *előomlákot-tetés*.
 Verernte, *die*; *aratás* 'eleje.
 Vererst, *ih*. *előbb*, *előbb*, *mindenek előtt*.
 Vererwähsten, *cs*. *előre vá-laszt*.
 Vererwählung, *die*; *előre-választás*.
 Vererwähnt, *mn*. *előbb v. fölebbemlített*.
 Veressen, *cs. rh*. *előtte e-szik*; *előre megeszik*.
 Veresfahr, *ber*; *elődöd*.

Veresfahren, *k. rh*. *előjár*, *előhajt*.
 Veresfall, *ber*; *eset*, *törté-net*; *előesés*.
 Veresfallen, *k. rh*. *történetik*, *esik*, *előfordul*; *előre e-szik*, *kidőled*.
 Veresfallend, *mn*. *előforduló*, (*eset st.*).
 Veresfallenheit, *die*; *eset*, *történet*.
 Veresfalten, *k. rh*. *előtte vi*, *viniz tanít*; *előlvi*.
 Veresfalten, *das*; *elővívás*.
 Veresfalter, *ber*; *elővívó*.
 Veresfeld, *die*; *előráspoly*, *nagyoló ráspoly*.
 Veresfeld, *das*; *előünnep*.
 Veresfinden, *cs. és vh*. *rh*. *talál*; *találkoszik*.
 Veresfliegen, *k. rh*. *előrepül v. száll*; *elől röpül v. száll*; *előbe röpül v. száll*.
 Veresflöhe, *die*; *előutajomás*; *előutajomással jog*.
 Veresfuth, *die*; *előár*.
 Veresformen, *cs*. *elő-*, *meg-idéz*, *előhi*.
 Veresforderung, *die*; *elő-megidőzés*; *időzés*; *idő-zésével*.
 Veresführen, *cs*. *elővenet*, *előhoz*.
 Veresgang, *ber*; *előmenés*, *előhaladás*; *előlmenés*; *előség*; *példa*, *példaadás*; *történet*, *eset*; *fo-lyosó*; *előld*.
 Veresgänger, *ber*; *előd*; *át-mutató*, *előmenő*.
 Veresgängig, *mn*. *és ih*. *elő-loges*; *előlegesen*.
 Veresgaufeln, *cs*. *színel v. tettét* (*előtte*).
 Veresgebäude, *das*; *előépület*.
 Veresgeben, *cs. rh*. *előeszt*, *előad* (*kártyát*); *előre ad*, (*biliárdnál st.*); *előbe ad v. vet* (*tehszámok st.*);

mond, előad, költ, hazud.
 Borgeben, das; előadás, beszéd; nach deinem —, a' mint te mondd v. beszéled.
 Borgebirge, das; előhegy, fok.
 Borgeblid, mn. mondott, tettelt, költött.
 Borgefaff, mn. leve bevett v. bezitt, (vélemény st.).
 Borgefühl, das; előérzet.
 Borgehen, k. rh. előmegy; előre megy; történik, eszik, végbe megy; meg-elős, felültül; kiáll, kinyiták; Amtgefchäfte gehen vor, előbbvalók a' hivatalos munkák; mit gutem Besitze —, jó példát adni v. mutatni.
 Borgeigen, ca. előtte hógedél; előlhegedél.
 Borgeinach, das, l. Borjinnmer.
 Borgemeister, mn. imént jelentett, előbb említett v. érintett.
 Borgeicht, das; előlát.
 Borgefchmaß, der; elős.
 Borgefchen, in. félre; vigyáz!
 Borgefchere, der; előjáró.
 Borgefchert, ih. tegnap előtt.
 Borgefchrig, mn. tegnapelőtti.
 Borgefchul, der; előorom.
 Borgefchun, k. kiragyog, kitündöklök.
 Borgefchun, der; előárok.
 Borgefchun, k. rh. előre kap v. nyúl; belé vág (más beszédebe), előre vág (valakinek); avatkozik (más dolgába st.).
 Borgefchung, die, Borgefchiff, der; előre kapás v. nyulás; belé v. előre vágás.

Borhaben, ca. rh. előtte van, (köteny st.); szándékosik, szándékkal van; tinen —, valakit kérdőre venne v. lefordani.
 Borhaben, das; szándék, föltétel.
 Borhabend, mn. föltett, szándéklott.
 Borhalten, ca. rh. előbe tart, (tükröt st.); dorgál; szemére hány v. vet.
 Borhalten, das; előre-tartás; dorgálás; szemérehányás v. vetés.
 Borhand, die; késfej; jobb kéz; előbég; kiadó, (ártyásában); ló' eleje.
 Borhanden, mn. jelenlevő, meglevő; et ist schon nichts davon —, már nincsen belőle, már elfogyott.
 Borhang, der; függöny, kárpit.
 Borhangen, k. rh. előtte függ.
 Borhängen, ca. előre függeszt v. akaszt.
 Borhängefchloß, l. Borgefchloß.
 Borhängenget, die; kárpitrúd.
 Borhaus, ca. rh. előtte vág; elővág; nagyol, nagyobból ki-, megvág.
 Borhaut, l. Borberhaupt.
 Borhaut, die; előbőr, makktyán.
 Borhautenget, die; makktyászor.
 Borher, ih. előbb, előbb; ezelőtt; előre; fusz. —, korámel ezelőtt; Borherbedenken, Borherreiten, Borherfanden st., előre meggondolni, lovagolni, küldeni st.
 Borherbestimmen, ca. előre

elrendel (isten); előre elvégez, elhatároz.
 Borherbestimmung, die; elővégezt, előrendeltetés; isteni előre-elrendelés.
 Borhergehend, mn. előbbeni.
 Borherrig, l. Borrig.
 Borherrfchun, k. ki-, előtünik, uralkodik.
 Borherrfchun, mn. kitünd, uralkodó.
 Borherfagen, ca. előre megmond, megjövendöl.
 Borherfagung, die; megjövendölés.
 Borherfchen, ca. rb. előre lát.
 Borherfchun, die; előre látás.
 Borherfchun, ca. csapodárkodik y. sündörködik (valaki előtt), szinel v. tetelt (valamit valaki előtt).
 Borherfchun, k. ordít (előtte).
 Borherfchun, der; elővágás.
 Borherfchun, ih. elől; előbb, előbb, azelőtt.
 Borherfchun, der; tornász; előudvar.
 Borherfchun, das; erdő' eleje.
 Borherfchun, die; elődandár, elővéd.
 Borherfchun, mn. előbbi, előbbi, előbbeni; mult.
 Borherfchun, die; elővadászat.
 Borherfchun, ca. előhajt, előkerget; előre hajt v. kerget. —, k. előhajt (lovon, kocsin); előre hajt; előbb vadász, elővadászatot tart, v. gyakorol.
 Borherfchun, das; előhajtás; előre hajtás; elővadászat.
 Borherfchun, mn. tavalí, mult évi.
 Borherfchun, l. Jett.

Bortauen, **Bortäuen**, *ca.* csócsál; élébe *v.* szájába rág.
Bortauf, *der*; elővétel, elővásárlat.
Bortausen, *k.* elővásárl.
Bortäufer, *der*; elővásárló.
Bortaufrecht, *das*; elővételi jog.
Bortäuen, *ca.* késsül (-hos -hez); előfordít; előseper.
Bortehrung, *die*; készület, előkészület.
Bortehmen, *k.* előcsirázik, kihajt.
Bortentnis, *die*; előismeret.
Bortische, *die*; templomtornács.
Bortleben, *ca.* élébe ragaszt.
Bortlingen, *k. rh.* kihangszik, kizeng.
Bortommen, *k. rh.* előjő; élébe megy; előfordul, előkerül; látanak, tetszik; élébe ér, megeléző, (valakit -ban, -hen); elöjöt venni (valami bajnak st.).
Bortommen, *mn.* előforduló, előkerülő.
Bortopf, *der*, *l.* Borberhaupt.
Bortoff, *die*, *l.* Bugmüße.
Bortaben, *ca. rh.* előidéz, idéz.
Bortabung, *die*; előidézés, idézés.
Bortabungsschreiben, *das*; idézőlevél, idésvény.
Bortausen, *ca.* előadag, előpetyeg; előrebeg.
Bortand, *das*; fok.
Bortangen, *ca.* előnyujt; előre nyujt.
Bortängst, *ih.* rég, régen, régente.

Bortas, *der*; élébe bocsátás; előlé.
Bortassen, *ca. rh.* kibocsát, kiereszt; előre *v.* élébe bocsát, *v.* ereszt.
Bortassung, *die*; bebocsátás, élébe bocsátás.
Bortausf, *der*; előlé.
Bortausen, *k. rh.* előfut, előszalad; élébe fut *v.* szalad; előre fut *v.* szalad.
Bortäufer, *der*; előjáró.
Bortäufig, *mn.* és *ih.* előleges, előrevaló; előleghesen, előben, előre.
Bortaut, *mn.* hirtelenkedő, kotnyeles; előcsahob. (sb). —, *ih.* vigyázatlannul, hirtelenkedve.
Bortegelöffel, *der*; szedőkanál, levesakanál.
Bortegemesser, *das*; szeldebő kés.
Bortegen, *ca.* élébe tesz, (követ st.); élébe fog, (lovat); rá tesz *v.* vet, (lakatot); élébe rak *v.* tesz, (ételt); élébe ad *v.* terjeszt, felad, (kérdést st.).
Bortegelöffel, *das*; lakat.
Bortegung, *die*; élébe tevés *v.* tétel, feladás.
Bortehmen, *ca.* élébe emelves.
Bortefe, *die*; szüret' kezdete; kora szüret.
Bortesen, *ca. rh.* korábban szüretel; felolvas, (valaki előtt könyvet st.).
Bortester, *der*; olvasó.
Bortefung, *die*; locsok.
Bortest, *mn.* végelötti.
Bortausen, *k.* előtte világol *v.* világlik; élébe világít,
Bortepern, *ca.* ismételtget, nyeketget.

Bortieb, *l.* Fürlieb.
Bortiebe, *die*; előszeretet.
Bortiegen, *k. rh.* előtte fekszik; előtte van.
Bortippe, *die*; ajkaszél, szájjaszél.
Bortiegen, *ca.* hazudos (valaki előtti).
Bortochen, *ca.* élébe csinál *v.* tesz *v.* rak, elrekeszt; élébe hús, (kárpitót st.).
Bortöhen, *ca.* előlkaszál.
Bortöher, *der*; előlkaszás.
Bortölig, *mn.* hajdani, előbbeni.
Bortöle, *ih.* hajdan, előltt, régente, régen.
Bortönn, *der*; előlegény, (katonáknál).
Bortörm, *der*, *l.* Förmörm.
Bortörm, *l.* Förmörm.
Bortörm, *die*; előfal, védfal.
Bortörm, *ca. rh.* élébe mér.
Bortörm, *der*; dél-elött.
Bortörm, *mn.* dél-elötti.
Bortörm, *ih.* dél-elött.
Bortörm, *der*, *l.* Frühprediger.
Bortörm, *die*; dél-elötti óra.
Bortörm, *die*; dél-elötti idő.
Bortörm, *der*; gyámtya; szónok, (várasoknál).
Bortörm, *die*; gyámtya; gyámtyaság.
Bortörm, *mn.* gyámtya.
Bortörm, *ih.* elől, légelöl; von —, elől; újra, elől; eleinte; den Förm von — angreifen, szembe támadni meg az előlenséget.
Bortörm, *mn.* múlt éjeli.

Bornageln, cs. élébe azo-
gek.

Borname, ber; keresztnev.

Bornehm, mn. előkelő, úri,
főfő; jeles, nevezetes;
ein bornehmer Mann,
előkelő ember; die Bor-
nehmsten ber Stadt, a'
város előkelői; — thun,
írás játsszani v. mutatni.

Bornehmen, cs. rh. élébe
vess v. köt v. akaszt,
(kötényt st.); elővess,
(valamely munkát), fog
v. kezd, (-hoz, -hez);
kikérdés; megvizsgál;
megleckeáz; szándékozik
föltess, (magában).

Bornehmen, das; szándék,
föltétel; megkérdés,
megvizsgálás.

Bornehmth, ih. kivált,
különösen.

Bornörgefu, cs. élémor-
mol; élébe mormol.

Borpfifen, cs. rh. eláspol
v. elfütyöl (előtte).

Borpfappern, cs. előtte
caevog v. petyeg.

Borplatz, ber; előhely.

Borplaudern, cs. elcsacsog,
elfacsog, (előtte).

Borpomern, das; Előpo-
merania, (tartomány).

Borpeften, ber; táborsem.

Borpredigen; cs. előtte pa-
pol v. predikál.

Borragen, k. kiáll, kinyú-
lik; kitűnik, kitetszik.

Borrrang, ber; előség;
előrang.

Borrrath, ber; szüleség,
elő, előség; hőség; fő
einen — von etwas an-
schaffen, valamit bőszeg-
gel szerzemi he; th habe
noch — genug von Ge-
treibe, még elég bőszeg-

gel v. bőven van ga-
bonám.

Borrrichtig, mn. meglevő,
kézenlevő.

Borrrathshaus, das; tárház,
raktár, páhó.

Borrrathsammer, die; élés-
komra.

Borrrathen, cs. élébe szám-
lál; előtte számlál v.
számol.

Borrrath, das; előjog.

Borrrathen, cs. kinyújt, ki-
ölt, (nyelvet).

Borrrath, die; előhesséd,
előszó, vezérszó.

Borrrathen, cs. és k. előtte
olmond v. elbeszél; előt-
te beszél.

Borrrathen, ber; előhesséd-
író.

Borrrathen, ber; fürgetyű,
göröh.

Borrrathen, k. elő-, ki-
nyúlik.

Borrrath, mn. korán érott.

Borrrathen, ber; előtáncz;
den — haben, előtán-
czot járni, tánczot el-
kezdeni.

Borrrathen, cs. rh. előtte
rajzol; élébe rajzol. —
k. rh. elő-, kirohan.

Borrrathen, k. rh. előllova-
gol; lovaglásban meg-
előz; einem ein Pferd
—, a' lovat valaki előtt
meglovagolni.

Borrrathen, ber; előlovag;
csatlós.

Borrrathen, k. rh. előre
fut v. szalad; élébe fut
v. szalad.

Borrrathen, cs. el-, hozzá
készít, elintéz.

Borrrathen, die; előkészü-
let.

Borrrath, ber; előrajz.

Borrrath, ber; előllovaglás.

Borrrathen, k. előnyomúl,
előre nyomúl, (a' sereg);
in den Jahren —, ko-
rosodni. —, cs. előre
taszít v. mozdít; einem
etwas —, valamit vala-
kinek szemére hányni v.
vetni.

Borrrathen, die; elő- v.
előre nyomulás; előre
taszítás v. mozdítás;
szemrehányás.

Borrrathen, cs. rb. előhí.

Borrrathen, ber; előterem;
folyosó, tornác.

Borrrathen, cs. előtte el-
mond; mondól, diktál;
mondogat, (neki.)

Borrrathen, ber; előnékes.

Borrrathen, ber; szándék, föl-
tétel; föltett szándék;
előtétel; előte; mit —,
készkarva, szántésán-
dókkal.

Borrrathen, die; elősánc.

Borrrathen, ber; megjelenés;
meg-; föltetés; zum
— kommen, előlenni;
megjelenni; zum — brin-
gen, fényre v. világo-
ságra hozni.

Borrrathen, k. rb. kitűn-
döklik, kitetszik.

Borrrathen, die; előréteg.

Borrrathen, cs. előre küld.

Borrrathen, cs. rh. elő- v.
előre tol; élébe tol;
fejfel, (csizmát); den Rit-
gel —, a' zarárt v. re-
teszt rátolni.

Borrrathen, ber; tolóka.

Borrrathen, k. rh. kihajt,
kiszarjad; elő-, kilövel;
kiáll, kiér, kinyúlik;
előbb lö; lövésben felki-
halad. —, cs. rh. élébe
told v. ereszt; előre ad
v. fűzet (-ra, -re); köl-
csön ad.

Beszéd, dat; hajó' eleje.
Beszéd, der; javaslat;
tanács, ajánlat; előtét;
ágyasítás; iu — bringen,
javaslat; tanácsolni;
den — annehmen, el-
fogadni az ajánlatot, v.
ajánlott föltételt; ich hätte
Beszédre für dich,
volnának tanácsaim ja-
vadra.

Beszéd, cs. rh. javasol,
tanácsol, ajánl (hiva-
talra); élbe ver, (desz-
kát), élbe üt, (szegét);
élbe csap; ágyat fojt,
(fűvel st.); billen, hajlik,
(a' mérleg); eleve csahol
v. ugat.

Beszéd, dat; javaslat;
ajánlás.

Beszédig, mn. javasol-
ható.

Beszédig, der; fojtás-
huzó, (ágyaknál).

Beszédig, cs. előharcos,
előcsipel.

Beszédig, der; előiz.

Beszédig, k. kiérzik,
kiállik.

Beszédig, k. és cs. rh.
előhat; fölmétel, fel-
tagol.

Beszédig, der; előható;
fölmétel, azelőd.

Beszédig, mn. és ih. hir-
telenkedő, hamarkodó;
hirtelenkedve, hamar-
kodva.

Beszédig, die; hirtelenke-
dős, hamarkodás.

Beszédig, l. Schmitt.

Beszédig, cs. rh. élbe
ír; élbe ad v. szab,
meghagy, rendel.

Beszédig, k. rh. előlép;
élbe lép; előhalad.

Beszédig, cs. és. k. rh.
erősebben kiáll, lekia-

bál; kibangzik, (többek
közül).

Beszédig, die; példány-
irat; rendszabás, szabott
rend.

Beszédig, dat; irat-
könyv.

Beszédig, der; előlépés,
előmenetel.

Beszédig, der; elővetés,
(kúporánál); retess, szá-
vár, tolószár; segedelem.

Beszédig, der; fejeles,
fejelescsizma.

Beszédig, cs. fejel, meg-
fejel, (csizmát).

Beszédig, der, Beszédig,
die; előkötő, kötőgy.

Beszédig, der, előre adás
v. kölcsönzés; előre a-
dott v. kölcsönzött pénz;
előlévés; előmuat.

Beszédig, ih. kölcsön-
kép, előre v. előbe adva.

Beszédig, ca. élbe önt
v. tölt.

Beszédig, cs. okol, ment-
ség gyanút felhoz; was
rum schüßen Sie ihre Um-
stände vor? miért okolja
ön körülményeit?

Beszédig, l. Beszédig-
bern.

Beszédig, k. előlebeg;
előtte lebeg.

Beszédig, k. rh. elől-
v. előre üsz, előtte üsz.

Beszédig, dat; elővitorla.

Beszédig, k. elővitorlász;
előlvitorlász; élbe vi-
torlász.

Beszédig, cs. és vb. előre
néz v. lát; gondoskodik
magáról, vigyáz magára.

Beszédig, die; előre-látás;
gondviselés.

Beszédig, cs. előre tess;
élbe tess, (követ st.);
föltess élbe, (sültet st.)

főlebb v. töhbre be-
csüli; etwas sich —, föl-
tönni magában valamit;
etwas dem Heere —, va-
lakit a' had' vezérének
tenni.

Beszédig, dat, l. Beszédig-
bung.

Beszédig, mn. és ih. szün-
dékos, szüntázandékos;
szüntázandékkal, kézs-
karva.

Beszédig, die; előrag.

Beszédig, k. rh. előlvas;
előtte van; előre van;
da ich Gott vor! isten
drücken! isten ne adja!

Beszédig, die; előre nézés
v. vigyázás; gondviselés;
mit —, vigyázva, szem-
mesen; — gebrauchen,
vigyázni, okosan bánni.

Beszédig, mn. és ih. szem-
mes, vigyázó; szemmesen,
vigyázva.

Beszédig, die; szem-
mesen vigyázat.

Beszédig, die; óva-
kozás.

Beszédig, cs. rh. előnekel,
(nekí v. előtte).

Beszédig, der; előlévés, el-
nödség.

Beszédig, k. rh. előlül,
előből, előbőlget tart.

Beszédig, der; előlül, elő-
lül.

Beszédig, der, l. Früh-
ling.

Beszédig, die; gondoskodás;
— tragen, gondoskodni
valami felől.

Beszédig, der; vontató,
vontatólovak; mit —
fahren, vontatóval menni.

Beszédig, cs. vontat;
he-, élbe fog lovakat;
előbe húz v. akaszt v.
terít (lepédőt st.)

Boripannyszerbe, i. vomadó lovak.

Boripannung, die; vetőfogás.
Boripannigst, cs. kecségtat v. hitogtet (-val; vel); előbe tükröz, (valamit).

Boripiegelung, die; kecségtetés, hímegzetés, eltatás.

Boripiel; das; előjáték.

Boripielen, cs. előtte játszik, (hangszeren); előjáték; előállít, előmutat.

Besprache, i. Fürsprache.

Besprechen, k. és cs. rh. beszól (-nál, -nél); kihallik, kihangzik, kieszik, (szó st. több hangszerek közül); előtte ki-, elmond.

Bespringen, k. rh. elő-, előbe ugrik; előtte ugrik; ugrásban meghalad; kiáll, kinyúlik.

Bespruch, der, i. Fürsprache.

Besprechung, der; elő-, előbe ugrás; kiállítás, kinyúlás; éinen — vor jemanden haben, előbb járni valakinnél; felülmúlni valakit.

Bespruden, k. előbe küp.

Bespruch, die; külváros.

Besprucher, der; külvárosi.

Besprucher, mn. és ih. külvárosias; külvárosiasan.

Bespruch, der; kezeség; megjelenés, (törvényszék előtt).

Boristen, cs. rh. szür, (likat a' fonálnak). — k. rh. kitűnik, kiteteszik.

Boristend, mn. és ih. kitűnő, kitetesző; kitűnőleg, kiteteszőleg.

Boristen, cs. előbe dug v. szür.

Boristen, k, rh. előáll; előtte áll; kiáll; ügyel, (-ra, -re), előjáró. (-ban, -ben), kormányoz, (valamit); meghalad, felülmúl; vor Boristen — törvényszék előtt megjelenni.

Boristend, mn. fennálló.

Boristher, der; előjáró, kormányzó.

Boristhung, die; előjáróság; kiállítás.

Boristen, cs. előre tesz; előbe tesz; bemutat, előbe visz, (valakit); előke terjeszt v. tesz, (megvizsgálás végett); st. v. játszik, (hoat st. szópádon); mutat, ábrázol; gondol, képzeli; many fann sich selbst —; könyvnyű elgondolni v. képviselni; sich etwas als unmöglich —, valamit lehetetlennek tartani; eine Uhr —, órát előbbre igazítani.

Boristellung, die; előbe tétel; előadás, (szópádon st.); előbe terjesztés, írtés; képrelet, gondolat, ábrázolás.

Boristellungskraft, die; képviselő erő v. tehetőség.

Boristepsen, cs. előbe dug, (csapút st.), bedug, (csapúval st.).

Boristoff, der; első tassítás v. lökés; sonkoly, lép' kenyere.

Boristen, cs. és k. rh. előbe tassít v. lök; szemére vet; történik v. eszik, (rajta); kiáll v. kinyúlik, kiteteszik.

Boristen, cs. kinyújt; előbe v. előre ad; kölcsön ad, kölcsönös.

Boristredung, die; kinyújtás; kölcsönadás.

Boristreiben, cs. rh. előbe vitnit, (hajsz st.); elő megjegyez v. aláhúz, (sört st. könyvben); valaki előt' húz, (a' heggedő marsot st.).

Boristreiben, cs. előbe szór.

Boristreiben, i. Anstiften.

Boristuchen, cs. előkeres.

Boristanz, der; előtáncz.

Boristanzgen, cs. előtánczpl.

Boristänzer, der; előtánczos. tánczesér.

Boristheil, der; haszon, előmenetel; nyereség; fogás, fortély, módja v. nyitja, (valaminek); es gibtst zu Mem ein —, mindennek van nyitja.

Boristheilst, mn. hasznos, előmeneteles, nyereseges; alkalmas, kedvező.

Boristhun, cs. rh. elővesz; előbe köt, (kezelet st.); sich —, magát kitüntetni v. kimutatni, magáért kitenni.

Boristhür, die; külajtó, előajtó.

Boristrad, der; elősereg, elődandár.

Boristraben, k. előtte üget.

Boristrag, der; előterjesztés; előadás; beszéd; éinen — halten, tanítást tartani; er hat einen schönen —, szép előadás van;

Boristragen, cs. rh. előlvisz; előtte visz; előbe visz; előterjeszt; előad, (szóval, könyvben, hangszeren).

Bortrefflich, mn. és ih. jeles, derék; jelesen, derekasan.

Bortrefflichkeit, die; jelesség, derékég.

Bortreiben, cs. rh. előhajt; előbe hajt; előtte hajt, (csigát st.)

Bortreten, k. rh. előlép; előbe lép; kiáll, külebb áll.

Bortreiben, die; előlegeltetés.

Bortreiben, cs. és k. rh. előtte iszik; iváshoz felülhalad.

Bortritt, der; előlmenés; előség.

Bortruppen, t. l. Bortrab.

Bortud, das; kötevény, kezele, előkötő.

Bortuben, cs. előre gyakorol.

Bortübung, die; előgyakorlás; előgyakorlat.

Bortüber, ih. l. Borteben.

Borturist, das; előtűzlet.

Bortwache, die, l. Bortwachen.

Bortwache, das; sonkely, lép' konyere.

Bortwägen, cs. rh. előtfe megmér, megmászál.

Bortwalten, k. többet ér v. nyom; feunforog.

Bortwägen, cs. előhangerget; előre hengerget.

Bortward, der; ürügy, őrv, sőt.

Bortwand, die; előfal.

Bortwärts, ih. előre, előfelé.

Bortweg, ih. előre; előre.

Bortweilen, cs. előtfe sz.

Bortweisen, cs. rh. előmutat.

Bortweiser, l. Bortzeiger.

Bortweisung, die; előmutatás.

Bortwelt, die; elővilág, ővilág.

Bortwenden, cs. r. és rh. okúl v. őrvül ad, szinél.

Bortwerfen, cs. rh. előbe vet; szeméret vet v. hány v. lohhant.

Bortwerfen, das; előhevétel; szemrehányás.

Bortwert, das; major; tsanya.

Bortwissen, os. rh. többet ér v. nyom.

Bortwissen, Bortwissen, cs. elő- v. előtfe nyőzőség.

Bortwissen, das; előtűzlet; mit utolnem — „ az en tudományal.

Bortwis, der; kandiás, kíváncsiság, kothgiaság, hírszón-kapás.

Bortwisch, mn. kandi, kíváncsi, konyeles.

Bortwort, das; előző, előbeszéd, vezerszó.

Bortwort, der; szemrehányás, szemrevetés.

Bortzahlen, cs. előszámál; előbe számál; előtfe megszámál.

Bortzählen, l. Anzeigen.

Bortzahlen, cs. előrajzol; előbe rajzol.

Bortzagen, cs. előmutat; megmutat.

Bortzagen, der; előmutató; megadó.

Bortzagen, die; előmutatás; mutatás, megmutatás.

Bortzeit, die; előidő, előkor.

Bortzügen, ih. hajdan, régente.

Bortziehen, cs. rh. előkél, elő-, kivon, előbe húz v. von, fölébb v. tábbra húzól, tart, előbe hoz; inkább akar v. szerez.

Bortziehen, das; előzoba.

Bortzug, der; előbb-halás, (akkiben st.); előség, elő rang; jelesség, jeles találat.

Bortziehen, mn. és ih. jeles, derék; jelesen, különösen; kiváltképen.

Bortziehtheit, die; jelesség, előbb-valóság.

Bortziehen, ih. főkép, jelesen.

Bortziehen, k. szavas, szavatos.

Bortziehen, das; szó, szavazat.

Bortziehen, der; vultás, (istened); vultán, tőrekidő hegy.

Bortziehen, meg; vultán-mű, tőrekidő.

teni; der Mond wächst, a hold telik; der Fluss, sein Vermögen wächst, a víz árad, vagyona gyarapodik v. szaporodik.
 Wachsen, das; növés, növekedés.
 Wachsen, cs. viaszol, viaszoz, megviaszor.
 Wachsen, mn. viasz, viaszból való.
 Wachsfabrik, die; viaszgyár.
 Wachsfadet, die; viaszfaklya, szöv. tnek.
 Wachsfarbe, die; viaszszín.
 Wachsfarbig, Wachsfarb, mn. viaszszínü, viasz-sárga.
 Wachshandel, der; viaszkereskedés.
 Wachshändler, der; viaszáros.
 Wachskerze, die; viaszgyertya.
 Wachskuchen, der; sonkoly.
 Wachslappen, der; viaszostörő.
 Wachsteinwand, die; viaszosvázson.
 Wachslicht, das; viaszgyertya.
 Wachsmünzerei, die; viaszostés.
 Wachspapier, das; viaszospapirus.
 Wachspferle, die; viaszgyöngy.
 Wachspeife, die; sejtlik, leplik.
 Wachspflaster, das; viasztapasz.
 Wachspomade, die; viaszkenődés.
 Wachspeste, die; viasz-sotu.
 Wachspuppe, die; viaszbab.
 Wachsfarbe, die; viaszszín.
 Wachsfarbe, die; sejt, lép.
 Wachschmelze, die; viaszolvasztás.

Wachseife, die; viaszszappan.
 Wachstod, der; viasztekeres.
 Wachstodschachtel, die; viasztekerescső.
 Wachstod; weg, str; viasztekereseresztés.
 Wachstafel, die; sejt, lép; viaszos tábla.
 Wachstafel, der; viaszos tábla.
 Wachsthum, der és das; növés, növekedés.
 Wachstreiber, t. viaszsalak.
 Wachstube, die, l. Wachshaus.
 Wachstuch, das; viaszosm. vázson.
 Wachstuchfabrik, die; viaszosvázsongyár.
 Wachstischler, der; viasztekereseresztő.
 Wacht, WachtHaus, sc. l.
 Wache, WachHaus st.
 Wachtel, die; für.
 Wachtelfall, der; fürjész-solyom.
 Wachtelfang, der; fürjészret, fürfogás.
 Wachtelfänger, der; fürjész.
 Wachtelgarn, das; fürháló.
 Wachtelhund, der; fürjész-eb.
 Wachtelkugig, der; hars, hars.
 Wachtelpeife, die; fürsip.
 Wachtelruf, der; pittyallat.
 Wachtelschlag, der; pittyallatolyas; fürkelepaczo.
 Wachtelstreichen, das; fürhálózás, fürfogás.
 Wachteltrieb, der; fürkültözés.
 Wachtelweiben, der; esormolya, dudvacorhóka.
 Wächter, der; őrző, őr; ke-rülő; csész; éjör.

Wächterhäuschen, l. Wachshäuschen.
 Wächterinn, die; vigyázó v. őrző asszony.
 Wachturm, Wachtthurm, der; őrtorony, lestorony.
 Wade, die; sziklakő.
 Wadelig, mn. ingó, ingadozó; biczegő; vaczogó.
 Wadetu, k. ing, inog, ingadozó; biczeg; vaczog; er wadelt mit dem Kopfe, biczeg a' feje.
 Wadetu, das; ingás, ingadozás; biczegés; vaczogás.
 Wade, die; lábikra, gds.
 Wapel, der, l. Schwanz.
 Wadenader, die; lábikrád.
 Wadenbein, das; szárkapocs, szárcsant.
 Wadenbeinműffel, der; szárcsantizom.
 Wadenbeinmüflagabet, die; szárcsantütér.
 Wadenmüffel, der; szárcsantizom.
 Wadennerve, der; szárcsantideg.
 Wadenstecher, der; rugtatóhagócs.
 Waffe, die, l. Waffent.
 Wafel, die; kockakalapény.
 Wafen, t. fegyver; zu greiffen, fegyvert fogni; — niederlegen, lerakni v. letenni a' fegyvert.
 Wafenbrudet, der; katonatárs, fegyvertárs.
 Wafenbüchse, das; fegyver-zérvéség, fegyverfegy.
 Wafenfüßig, mn. fegyverhato.
 Wafenhammer, der; fegyverhámor.
 Wafenhaus, das; fegyverház.

Waffenkammer, die; fegyverkamara.	Wagehalt, l. Wagehalt.	Wagengeleise, l. Geleise.
Waffenlot, m., és ih. fegyvertelen; fegyvertelenül.	Wagehalter, der; mérleg-tartó, mésszartó.	Wagengeiß, das; szekérpénz; kocsi pénz.
Waffenplatz, der; fegyverhely.	Wageherr, der; mérlegbíró, mésszabíró.	Wagengeißel, das; szekér'alja.
Waffenrecht, das; fegyverjog.	Wageflecht, der; méssz-eszle.	Wagenhaus, das; felszer.kocsiszin.
Waffenruf, der; fegyverszó.	Wagefluß, die; mérlegcsinálás.	Wagenkasten, l. Kutschenkasten.
Waffenrüstung, die; fegyverkészület.	Wagemacher, der; mérlegcsináló.	Wagenkette, die; kocsiláncz; szekérláncz.
Waffenstau, die; fegyver-szemle.	Wagemeister, der; mérlegmester, mésszamester.	Wagenkorb, der; szekérkas; kocikas.
Waffenstempel, der; fegyver-császár; fegyverhámoros.	Wagen, cs. és k. mer, mérészel, bátorködik; szerencsétlen; koczkástat; seju liben —, életét koczkáztatni; sich —, magát veszedelemre kitenni; mer wagt, der getolnt, a' ki mer, az nyor.	Wagenkeller, die; kocsioldal; szekéroltal.
Waffenstunde, die; fegyvergyár.		Wagenmacher, l. Wagenbauer és Wagner.
Waffenstückstand, dea; fegyverszámgel.		Wagenmeister, der; kocsi-mester.
Waffenstragen, das; fegyver-üzlet.		Wagenrad, das; kocsiút; szekérút.
Waffensträger, der; fegyver-nök; fegyverhordozó.		Wagenrad, das; kocsiút; szekérút.
Waffenübung, die; fegyvergyakorlás.		Wagenrennen, das; kocsi-futtatás.
Waffenwacht, die; fegyverőr.		Wagenrennen, l. Wagenhaus.
Waffen, cs. fegyver, fegyverkezet, fölfegyverez; sich —, fegyverkezni, fölfegyverkezni; mit gewaffneter Hand, fegyveres kézzel.		Wagenruhmere, die; szekérenző, deget, dohot.
Wagant, das; mérleg hivatal, mésszahivatal.		Wagenstoppren, der; felszer, kocsi-szin.
Wage, die; mérés, mérés-let.		Wagensüß, der; kocsiüls.
Wage, die; mérleg; föl-hérez, (kocsin); súlyegyen; jedes Wort auf die — legen, minden szót föntre tenni v. megfontolni.		Wagensuppe, l. Kabisuppe.
Wage, die; mésszahivatal, mérleg hivatal.		Wagensuhr, die; kocsi nyom; szekérfolyó.
Wageballen, der; mérlegiga; mésszarúd.		Wagentag, der; szekéres robot v. szakmány.
Wagefisch, der; pórélyhal.		Wagentafel, die; kocsi-asz.
Wagegeld, Wagegeld, das; mérlegpénz, mésszabér.		Wagentrepp, die; kocsi lépcső.
		Wagentritt, der; kocsihágcsó.
		Wagenwinde, die; szekéremelő.

Wagezeit, mn. vizirányos, *fekirányos*.
 Wagestück, das; mérészeg, mérészet, mérész tett.
 Wagezettel, der; mérlegjegy, mérésjegy.
 Wagezunge, die; mérlegnyelv.
 Wahale, der; vakmerő, merész.
 Wahlich, mn. mérésletes, (ügy st.); mérész, szevenséhen hízó.
 Wahlichkeit, die; mérésletesség.
 Wagner, der; kerékgyártó, bogár, kollár.
 Wagnerarbeit, die; kerékgyártómunka.
 Wagnerholz, das; hognárfa, kollárfa.
 Wagnis, das és die; mérészet.
 Wahnsinn, die; mérlegserpenyő, mérőserpenyő; *aUe Worte auf die — setzen*, minden szót megfontolni.
 Wahnsicht, l. Nichtsinn.
 Wahl, die; választás; *szenhad választás; sine — treffen*, választani; *Sie haben die —, öné a' választás, v. választáson én.*
 Wahlbar, l. Wahlfähig.
 Wählen, ca. választ; *gesühlte Worte*, válogatott v. szemelt szavak.
 Wählen, das; választás.
 Wähler, der; választó.
 Wahlfähig, mn. választható.
 Wahlfähigkeit, die; választhatóság.
 Wahlführer, der; választó fejedelm; választott fejedelm.
 Wahlherr, Wahlmann, der; választó.

Wahlkind, das; fogadott gyermek.
 Wahlkönig, der; választott király.
 Wahlkapel, die; választó golyó.
 Wahlplatz, der; választó hely.
 Wahlrecht, das; választójog.
 Wahlrecht, das; választó ország.
 Wahlprüf, der; jelző.
 Wahlstätt, die; választó város.
 Wahlstätt, die, l. Wahlst.
 Wahlstimme, die; választó szó v. szavazat.
 Wahltag, der; választó nap.
 Wahlversammlung, die; választógyűlés.
 Wahlverwandtschaft, die; rokonság, választó rokonság.
 Wahlsittel, der; választójegy.
 Wahlstimmer, das; választószoba.
 Wahl, der; tévelygés, tévelygő vélemény; *Wahlkeder*, in einem Wahlstehen, tévelygő véleményben lenni.
 Wählen, k. hibásan vel, alajt.
 Wählen, das; hibás vélemény, alajtás.
 Wahnglaube, der; tévelygő hit.
 Wahnsinn, der; örültség.
 Wahnsinnig, mn. es ih. örült, tébolyodott, eszement; örülten, örülve, megtébolyodva.
 Wahnsinnige, der és die; örült, tébolyodott.
 Wahnsitz, der; eszelősség.
 Wahnsitzig, mn. és ih. eszelős; eszelőködve.

Wahr, mn. és ih. igaz; való; valóságos; *igazi; igazán, valósággal; es ist kein Wort — davon; egy szó sincs benne igaz; nicht —? nem igaz? nem úgy van-e? es ist — geworden*, igaz lett, beteljesedett.
 Wahr, k. tart; *lange —, sokáig tartani; immer —, Brücke tartani.*
 Wahr, mn. tartó. —
 Wahr, ih. alatt, közben, ideje alatt; *mit; — meinet Diersehn*, itt létem alatt.
 Wahrhaft, Wahrhaftig, mn. valódi, igazi, valóságos, igazságos; *igazmondó, igazságosrető. —, ih. valóban, valósággal, igazán.*
 Wahrhaftigkeit, die; igazságosság, igazmondóság, igazságosretés; *valódi-ság.*
 Wahrheit, die; igaz, igazság; *in der —, valóban, igazán.*
 Wahrhaftig, ih. bizony, valóban, valósággal.
 Wahrmann, l. Getwöhmann.
 Wahrnehmen, ca. rh. megajdít, meglát; észre vesz; *teknit (-ra, -re), teknitbe vesz; ich nehme die Gelegenheit wahr*, használok ez alkalmat.
 Wahrnehmung, die; meglátás; észrevétel; *teknitet.*
 Wahrnehmung, Wahrnehmung, die, l. Wahrnehmung.
 Wahr, k. és ca. jósol. jövendöl, jövendőt mond; *előre megmond; igazat mond; sich — lassen, jö-*

- ponoz; baracklevelű csengelyűke.
- Waldgott, der; erdőisten.
- Waldgöthinn, die; erdőistenő; havasi magasákó.
- Waldglas, das; sulymosás; perjeszittyó; függő léhapót; vanyiga-nápicz.
- Waldhäher, der; szajkó.
- Waldhirsche, die; szája-tott fantor; gyöngykőmag; ziláltfejű kásaalk.
- Waldhonig, der; erdei méz, vadméz.
- Waldhorst, das; vadász-kürt, trombitakürt.
- Waldbornist, der; vadász-kürtös.
- Waldborn, l. Haldhorn.
- Waldbücher, die; erdőcsész, erdőkerülő.
- Waldig, mn. erdő, ligetes.
- Waldfischbaum, der; vadcaéraznyefa.
- Waldfirsche, die; vadcaéresznye.
- Waldfleiter, die; erdei ül.
- Waldfeldblau, der; medvehagyma.
- Walderche, l. Heiderche.
- Waldfente, l. erdei lakások.
- Waldmann, der; erdei ember; orangután.
- Waldmarder, der; nyuszt.
- Waldmast, die; erdei hizlálás.
- Waldmann, die; erdei eger.
- Waldmeister, der; erdőmester; müge; tejoltó galaj; keresztes valaj; pézma-koczkagyöngy; fekete nadálytő.
- Waldmensch, der; erdei ember; vadember-majom; orangután.
- Waldbachtstatten, der; maszlagos nadragulya.
- Waldbesfel, die; erdei hunnyász; mozsárvirág.
- Waldbornhe, die; erdő-nympha.
- Waldböck, l. Auerböck.
- Waldbornung, die; erdő-rendelet.
- Waldböck, das; szurok.
- Waldbimperlwe, die; berki lizinka.
- Waldbölen, der; szöszös pereszlen.
- Waldrabe, der; remete-holó, árvaszajkó.
- Waldrapunzel, die; erdei raponoz; kereklevelű csengelyűke.
- Waldrand, der; pézma-koczkagyöngy.
- Waldrand, die; berki zombor.
- Waldrabe, die; béröse.
- Waldröh, das; erdőjog; erdőörvény.
- Waldröter, der; erdőkerülő.
- Waldrudel, der; ligeti kajmacsór.
- Waldrüden, der; erdőhát.
- Waldröhau, Waldbefichtigung, die; erdőjárás, erdő-szemle.
- Waldröhne, die; erdei szalonka.
- Waldröhre, der; erdő-irnok.
- Waldröhring, der; erdei veréb.
- Waldröhrt, die; erdei város.
- Waldröhre, die; erdőbüntetés.
- Waldröhrt, das; tejoltó galaj.
- Waldröhre, die; vadgalamb.
- Waldröhrt, der; kézláb-majom.
- Waldröhre, das; erdei állat.
- Waldröh, die; erdőcsész.
- Waldröhrt, der; erdei má-dár.
- Waldröhre, die; bogymásós csimák.
- Waldröhrt, ih. erdő felf; erdőnek.
- Waldröhre, das; erdei vls.
- Waldröhre, der; erdőst.
- Waldröhre, der; l. Waldröhre.
- Waldröhre, die; ligeti bábó.
- Waldröhre, das; erdőjog.
- Waldröhre, der; nyujtó.
- Waldröhre, das; nyujtós.
- Waldröhre, ca. nyujtós (tőstől).
- Waldröhre, der; lepces dudn.
- Waldröhre, die; kallás, kallózás. ványolás; kalló, ványoló.
- Waldröhre, ca. kalló, kallóz, ványol; ejtett —, valakit megdöngetni, meg-rakni.
- Waldröhre, das; kallás, kallózás, ványolás.
- Waldröhre, der; kalló, ványoló.
- Waldröhre, Waldröhre, die; kallóföld.
- Waldröhre, die; takács-mácsonya.
- Waldröhre, der; kallórája.
- Waldröhre, der, l. Waldröhre.
- Waldröhre, das; kallóház.
- Waldröhre, das; kallóhul-ladék.
- Waldröhre, der; kallókötis, kallósulyok.
- Waldröhre, der; kallóist, nemes-ist.
- Waldröhre, die; kallómalom, ványolómalom.
- Waldröhre, der; kallós.
- Waldröhre, die; kallóábla.

Wallfog, der; kallótoknő.
 Wall, der; áncz; földáncz.
 földhátya; 80 számyi rakás, (p. o. tojás).
 Wall, der; forrás.
 Wallach, der; oláh.
 Wallach, der; paripa, héréltő.
 Wallachen, cs. herél (lovat).
 Wallacher, der; löheréld.
 Wallachen, die; Oláhország.
 Wallachisch, mn. és ih. oláh; oláhu.
 Wallarbeit, die; ánczmunka.
 Wallarbeiter, der; ánczésző.
 Wallbruch, der; ánczszés.
 Wallbüchel, die; sulymos csükküllő.
 Wallen, k. forr, buborékolat hány, (a' víz); buzog, pezseg, (a' vér); hullámszik, hánykodik, (a' tenger); vándorol, jár-kele, zarándokol.
 Wallen, das, l. Wallung.
 Wallen, cs. forral, fellorral.
 Wallend, mn. hullámszó, (kebel st.).
 Waller, der; zarándok; bucsújáró.
 Wallerisch, der; amia; harca.
 Wallfahrt, die; zarándoklat; bucsújárás; bucsühely.
 Wallfahrten, k. zarándokol; zarándokol jár.
 Wallfahrter, der; zarándok; bucsújáró.
 Wallfish, der; cset.
 Wallfisharten, mn. csetnemű.
 Wallfishstein, das; csetcsont.

Wallfishbentel, der; Wallfishruthe, die; csetosók.
 Wallfishfang, der; csetfogás.
 Wallfishfänger, der; csetfogó.
 Wallfishhaus, die; csetfalanya; csetszállaba.
 Wallfishsiene, die; csetkötél.
 Wallfishspode, die; csetész tengerimakk.
 Wallfishspeck, der; csetszalonna.
 Wallfishstyan, der; csetseir.
 Wallfishstötter, der; orkadéln.
 Walltauner, die, l. Casematts.
 Walltase, die, l. Cestfoplen.
 Wallteiler, der, l. Casematte.
 Wallmeister, der; ánczmester.
 Wallnuss, die; dió.
 Wallnussbaum, der; diófa.
 Wallplan, der; áncster.
 Wallrath, der; csetvölő.
 Wallraupfisch, l. Postfish.
 Wallrock, das; rosmár.
 Wallschlägel, der; ánczdöngölő bunkó.
 Wallseper, der; ánczdöngölő.
 Wallung, die; forrás; buzgás, pezsegés; hullámszó; in — kommen, forrni kezdeni; in — bringen, felhevíteni.
 Wallwur, die; fekete nádalyó; pettyegtető gúla.
 Wallurgie, die; Valburga, (nőnév).
 Wallurgiefrau, das; holdruha.
 Wallurgienacht, die; Valburga' éje.
 Wális, l. Wás.

Wális, mn. és ih. olasz; olaszul.
 Wálischland, das; Olaszország.
 Wálisch, die; csatamón.
 Wálsten, k. igazgat; uralkodik; Wort — lassen, istene binni; Wálsten und —, szabad tétérre ugrint v. kényere hámani (valamivel); wálte v. wálte Gott! isten adja!
 Wálster, der; Wálter, (nőnév).
 Wálte, die; henger, görbe; hengercaiga.
 Wálzen, os. és k. hengerrel, meghengerel, (szántóföldet st.); hongerek, hengeralakra farag (örökcsékgat st.); nyujt, (tésztát); kering, sorogva (ánczol, kallótáncol) jár.
 Wálzen, das; hengerelés; keringés, kallótáncolás.
 Wálzen, os. és wh. hengerit, hengerget, hempolygot; hengeres, hempolygot; von sich —, elhárítani magáról (bűnt st.); auf einen andern —; más' nyakába hártani.
 Wálzen, das, Wálzung, die; hengerítés, hengergetés, hempolygetés.
 Wálzenfürmig, mn. és ih. hengeres, hengerded; hengerdeden.
 Wálzer, der; hengerész; keringő, kallótánc, keringőáncz.
 Wálzer, der; görgő tekefőreg; nagy 's. vastag könyv.
 Wamme, die; lebranyog; szager; hól; has; mál; (szűcsőknél).

Wammig, mn. sóbonyogos.
 Wammó, der; mollený, nájszellény.
 Wämmchen, das; mellényke.
 Wampé, die, f. Wamme és Wamst.
 Wansen, os. megdöngöt, megványol.
 Wand, die; fal; oldal, (hogyé, hajóé st.).
 Wand, das., f. Wand.
 Wandbau, die; lóca, pad.
 Wandbein, das; falcsont, halántéksont.
 Wandbekleidung, die, f. Tüfcsórt.
 Wandbreiter, f. Tüfcsórt.
 Wandbisen, der; falsepró.
 Wandel, der; élet, életmód; Handl und —, életmód, mindenféle kezeskedés.
 Wandelbar, mn. változókná, változó, állhatatlan; járható, (út st.); forgó, (pénz); roskadt, (ház).
 Wandelbarkeit, die; változóknáság, változósnág.
 Wandelbaum, der; füstös bodqa.
 Wandeljár, k. jár, megy; el, tesz v. csokliknak (szorin). —, os. és vha. elváltottat; elváltosik.
 Wandelstern, der, f. Planet.
 Wandelung, die; járás-keles; elváltottatás.
 Wanderbuch, das; vándorkönyv, vándorlókönyv.
 Wanderer, Wandersmann, der; vándor, vándorló.
 Wanderfalle, der; nemos sólyom, vándorsólyom.
 Wandergeist, der; vándorló légný.

Wanderfahr, das; vándorév.
 Wanderfeld, das; vándor-ráta.
 Wanderer, k. vándorol; gyalog utasik; aus diesem Leben —, ez életből elköltözni.
 Wandern, das, f. Wanderrung.
 Wanderratte, die; vándor-egér.
 Wanderraupe, die; vándor-hormyó.
 Wanderschaft, die; vándor-lás.
 Wanderschab, der; vándor-bút.
 Wanderung, die; vándor-lás.
 Wanderschütze, die; falkaszmó.
 Wandshafen, der; falkempó.
 Wandständer, der; falkalendárium.
 Wandstraß, f. Kauerstraß.
 Wandtafel, f. Wange.
 Wandtafelstraß, das; földön nézirom, csimazfű.
 Wandtafelstraß, der; falgyerlyartató.
 Wandtisch, das; huglyos hipon.
 Wandtischler, der; falgyám-ozlop.
 Wandtischler, der; szarító-ráma, (posztószóknál).
 Wandtafel, die; falkaslop.
 Wandtischler, der; falkas-szó fakusz.
 Wandtischler, der; falkas-kerény.
 Wandtischler, die; falkas-szó. falkaró.
 Wandtischler, der; falkas-nyeg.
 Wandtischler, die; falóra.
 Wange, die; arc, pos, pafa.
 Wangelhaft, mn. ingadozó, habozó, tétovázó.

Wanzenmuth, der; ingatagság.
 Wanzenmützig, mn. és ih. ingatag; ingatagól.
 Wanzenmützigkeit, die; ingatagság. habozás.
 Wanzen, k. inog; tántorog, botorkál; ingadozó. haboz, tétováz; der Cic-wanzen, a gyözelem bizonyítalan.
 Wanzen, das; ingadozás. habozás, tétovázás.
 Wanzen, mn. ingadozó. habozó, tétovázó.
 Wanne, ih. mikor, ha; dann und —, néha néha, bébe korba.
 Wannen, das; szórólapátka; kádcska.
 Wanne, die; szórólapát; kád.
 Wannen, os. szór; szelet.
 Wannen, ih. von —? honnét? honnan?
 Wannenher, f. Wannenher, f. Wannenher és Ocher.
 Wannenher, der; lapátcsináló.
 Wannenher, der; Wannenher, die; verese.
 Wanz, der; poh, potroh, hendő.
 Wanzig, mn. pohos, potrohos, hendő.
 Wanz, die; csimaz, pohoska.
 Wanzengest, das; mag-szigony.
 Wanzengest, das; csimaz-ölök taktá; piros tákta-naf; csimazka, palasz-kavész.
 Wanzengest, das; csimaz-sűsek.
 Wanzengest, der; palasz-kamag.
 Wanzengest, die; erde; páfrán.

SBartig, ma. ornatare, hils-
 dhatiges, polakka.
 SBappst þat; ornara; stin
 — þu ein wicker. Hólf
 auf soltem. Oruaba, cefi-
 mere feher aa. yerca me-
 ra.
 SBappstalten, þit; cai-
 mermalonem.
 SBappstalt, and; ornara-
 kop.
 SBappstamer, þit; ornara-
 aar.
 SBappstrief, þer; ornara-
 ra lowel.
 SBappstuh, þof; ornara-
 konig.
 SBappstunde, þit; l. SBapa-
 primant.
 SBappsturb, þit; ornara-
 aaf.
 SBappstuer, þit; ornara-
 forgo.
 SBappsturt, þat; ornara-
 merd.
 SBappstult, þer; ornara-
 larlo.
 SBappstulm, þer; ornara-
 aisek.
 SBappsturo, þer; ornara-
 merwagilo.
 SBappsturbig, þer; ornara-
 nck.
 SBappstunde, ma. ornara-
 imoch.
 SBappstuhlig, þer; ornara-
 merich.
 SBappstunfler, l. SBappstun-
 flunbig.
 SBappstuhler, þer; ornara-
 merfob.
 SBappstunnt, þer; ornara-
 merpalich.
 SBappstunnter, þer; ornara-
 merwaer.
 SBappstunnt, þit; ornara-
 orlop.

SBappstund, þit; valmer-
 aemite.
 SBappstund, þer; ornara-
 pain, pain.
 SBappstundher, þer; ornara-
 merwelsad.
 SBappstunpud, þer; ornara-
 mondi.
 SBappstunf, þat; ornara-
 aebch.
 SBappstuhler, þat; ornara-
 ahal.
 SBappstuhler, þer; ornara-
 merhoddo.
 SBappsturb, þat; ornara-
 karyw.
 SBappsturb, þit; ornara-
 diaa.
 SBappsturb, þer; gobal, tol-
 aedhal.
 SBappstun, k. campod (a
 tiaria).
 SBappstun, ca. fegyver,
 follegveres.
 SBappstun, þer; fegyverock.
 SBappstun, þer; pama-
 aewerzigilo.
 SBappstun, or. pnat. v. cr-
 seel wizegil, (sastahonra
 nowen.)
 SBappstun, þat; pema-
 aewerzigila.
 SBappstun, þit; anpolda-
 nahöwila.
 SBappstund, l. SBappstid.
 SBappstun, ma. ca. lb. moelig;
 moelig; tikem þer; moelig;
 — moelig; valknek
 arygialaaseg. okonai-
 valakit foljagerloni;
 fit — jo duffa v. jo-
 balysen van; þat eifen —
 maden; a' waet. aegtili-
 aenteni; fê — laufen,
 aebstien it. folmoelig-
 deig futni. dolgeoni. zc.
 SBappstunab, þat; heira.
 SBappstunber, þat; heime-

denose, moeligid meden-
 ce.
 SBappstunber, þat; heira.
 SBappstunbittis, ma. moelig-
 wert.
 SBappstunnen, þer; heira-
 fê, hekun.
 SBappstun, þit; moeligock, mo-
 leg; hev, idz, þusa-
 lom; mit — heverel,
 kassel.
 SBappstunneff, þer; hawerô.
 SBappstun, k. l. Gendarmen.
 SBappstun, ca. moelig, me-
 moelig; molangeil.
 SBappstun, þer; moelig; idz.
 SBappstunnenner, þer; moelig-
 kyalid.
 SBappstunhoff, þer; kolitry.
 SBappstunneff, l. SBappstun-
 ner.
 SBappstunfide, þit; hepelack.
 moeligid palack.
 SBappstunig, ma. moeligen-
 caercol.
 SBappstunfent, mn. moelig-
 larlo.
 SBappstunfent, mn. hönawü.
 SBappstunfent, SBappstunfent, mn.
 banyeg, laugy.
 SBappstunfent, þer; fêid ko-
 menose.
 SBappstunfent, þit; anseer-
 panyô.
 SBappstunfent, þer; melenge-
 id kô.
 SBappstunfent, þer; asarfo-
 co. (faskonnd).
 SBappstunfent, þer; heungar.
 SBappstunfent, þer; l. SBappstun-
 unner.
 SBappstunfent, þer; moeligid
 tenyer.
 SBappstunfent, þit; moeligid.
 SBappstunfent, þat; moelig-
 asoha.
 SBappstun, or. int, moelig.
 SBappstunfent, þat; heira.
 SBappstunfent, þat; heira.

sich — lassen, ügyelni v. hallgatni: az intérc.

Warter, ber; intő.

Warnung, die; intés, eleve megintés.

Wartshau, das; Varsó, (város).

Warte, die; őrtorony, les-torony.

Warten, k. várakozik (-ra, -re), vár (-t; -ra, -re; -val, -vel); einen auf den Dienst —, valakit hivatalában szemmel tartani; intenden — lassen, valakit megvárakoztatni. —, os. ápol, ápolgat; dajkál; bánik (-val, -vel), gondot visel (-ra, -re), gondokodik (felőle); felettes Antes —, hivatalában eljárni.

Warten, das, l. Wartung.

Wärter, der; ápoló, dajkáló; gondviselő, bánó (-val, vel).

Wärterin, Wärterin, die; ápolónő.

Wärterb., das; ápolóber.

Wärterhaus, l. Wächterhaus.

Wartung, die; ápolás, ápolgatás; dajkálás; gondviselés, bánás (-val, -vel).

Was, ih. és kaz. miért v. mért? miért v. mért, a' miért, a' mért.

Wasch, l. Wäscher.

Waschen, das; szőmölcske.

Wasche, die; szőmölcs, bibircsó; babug; caecshimbó v. caecstem v. caecshüb.

Waschenstein, das; kacsaring; válupikk; kerüperomér.

Waschenstein, der; disznótók.

Waschenstein, Waschenstein, Waschenstein, der; caeca-

hómály, osecbitabó' nd-
vara.

Waschenstein, die; bársónycsiga, tükescsiga.

Waschenstein, der; babugkő, szőmölcskő.

Wasch, mn. szőmölcske, bibircsó.

Was, mn. mi? mit? miért? miéle? mitő? milyen? miapda? a' mi, a' melly, a' mit, a' mellyet; valamit, valamint csak; + willst du? miért sivat? ei — geht mich das an? ejsz mi kösom hozzá! — für ein Mensch ist das? milly ember ez? — sind das für Wasser? miéle kányvek érek? laaf, — du kannst, süss, valamint csak tadss.

Waschen, die; mosópéd, v. szék.

Wasche, der; mosómedve.

Waschen, das; mosómedvenozó; őriaskáma.

Waschenstein, der; fenyőfa-seprő, (ércmosásra).

Waschenstein, das; salyok.

Waschenstein, die; mosópulton.

Wasche, die; mosás; csacska.

Wasche, die; mosás; feherruha, szőrnemű; ércmosó épület, mosóta.

Waschen, cs; és k. rh. mos, (szőrneműt, búgát, ércmet st.); megmos; (keszket st.); lohord, meg-moh, (valakit); mosdik; csomag, caecog.

Waschen, das; mosás; fecseges — locsogás.

Waschen, der; mosó; csacska, locs-fecs.

Wascherbe, l. Wasserbe.

Waschen, die; mosás.

Waschen, die; fecseges.

Waschenstein, die; mosóhá; ocsoska.

Waschenstein, der; mosáshör.

Wascher, das; mosott v. mosandó éncs.

Waschen, das; mosóhordó.

Waschen, die; mosószeszony.

Waschenstein, das; mosópénz.

Waschenstein, das; mosott arany.

Waschenstein, die; mosógödör, (hányássoknál).

Waschenstein, Waschenstein, mn. csacska, locska, fecske-beszédő.

Waschenstein, die; ocsacska, locsacska.

Waschenstein, der; mosóható kertyő.

Waschenstein, das; mosóház.

Waschenstein, der; mosógödör, (hányássoknál).

Waschenstein, das, l. Waschenstein.

Waschenstein, die; mosókamra.

Waschenstein, der; feherruha-krény.

Waschenstein, der; mosóint v. kattan.

Waschenstein, die; kacsapocsa.

Waschenstein, der, l. Waschenstein.

Waschenstein, der; mosókos v. kosár.

Waschenstein, der; ruhahossz.

Waschenstein, das; tujtáka-szappanfű.

Waschenstein, der; mosóhá; sz.

Waschenstein, die; mosókád.

Waschenstein, das; mosott róz.

Wafchflüß, die; mosókur-
ruglya, (hányakban).
Wafchlappen, der; mosó-
rongy.
Wafchlaug, die; lúg, mo-
sólúg.
Wafchleder, das; mosható
bőr.
Wafchleine, die; ruhaszári-
tő kötel.
Wafchlohu, der; mosóber.
Wafchmagd, die; mosogató
leány v. szolgáló.
Wafchmanu, das; csacska
száj; locska-focska.
Wafchmühle, die; mosó-
malom.
Wafchmütze, die; mosótek-
nőke.
Wafchpfeffel, der; főleresz-
tő ecset.
Wafchröste, die; rubamán-
gorló.
Wafchschranz, der; feherru-
haszekrény.
Wafchschürze, die; mosókö-
tény.
Wafchschwamm, der; mosó-
szivacs v. spongya.
Wafchfilber, das; mosott
ezüst.
Wafchtrug, der; mosóteknő.
Wafchwanne, die; Wafch-
zuber, der; mosókád.
Wafchwasser, das; mosó-
víz.
Wafchweib, das, l. Wafch-
frau.
Wafchwolle, die; mosott
gyapjú.
Wafchzettel, der; mosó-
jegyzék.
Wafchzinn, das; mosott
csmir v. ón.
Wafe, die; nőtestvére va-
laki' ezülcinek; csacska.
Wafe, die; vesszőnyaláb.
Wafen, der; gyp. pászit;

vesszőnyaláb; gypmes-
terseg.
Wafen, der; pára, gőz.
Wafenbank, die; gyeppad.
Wafenboß, das; vessző-
nyaláb, ág-bag, gallyak.
Wafenmeister, der; gyp-
mester.
Wafenstecher, der; gyp- v.
pászitszöld.
Wafenstück, das; gyp- v.
pászitszelet; gyeppel-
rakott hely.
Wafenwall, der; gypsáncz,
földáncz.
Wafg, mn. gypes, pl-
zistós.
Waffer, das; víz; báb,
(szövetem); fény. (gye-
mánton, gyöngyön); zu
— und zu Laub, vizen
szárazon; das Schiff geht
viel —, a' hajó melyen
úszik v. megy; — schla-
gen, vizet merni, (ha-
josoknál); — abschlagen
v. lassen, vizelni, hu-
gyozni; die Augen sehen
ihm voll —, könnybe lá-
badtak szemei; der Mund
läuft ihm voll —, fut a'
nyála, (valamire); zu —
werden, dugába dőlni;
zu — machen, dugába dön-
teni, elrontani; alle
Waffer sind betrüßlich,
lassu, víz partot mos.
Wasserablaß, der; vízeresz;
vízeresztés.
Wasserabflang, der; vízle-
csapolás.
Wasserader, die; vízér.
Wasserborn, der; kánya-
bangata.
Wasserbuck, die; fodor-
jávör.
Wasserfaß, die; imer.
Wasserkrämpfer, der; vízi
löröm.

Wasseramfel, die; léle; vi-
zi seregély.
Wasseranbort, der; áppu-
déli hunnyász; vízi pe-
szércs.
Wasserarm, mn. kevésvízű,
vízben szűk.
Wasseratun, das; moesási
gölyahir.
Wasseräffel, die; vízi szás-
lőhu.
Wasserast, der; fattyúg.
Wasserauge, das; vízenyes
szem, (szemészeknél).
Wasserbad, das; vízfürdő.
Wasserbaldbrian, der; vízi
gyökönke.
Wasserballon, der; vízi
menta.
Wasserbatheugel, der; hagy-
mazagu tarorja.
Wasserbau, der; vízipítés;
vízépület.
Wasserbaufunft, die; víz-
építés, vízipítés' mester-
sége.
Wasserbaum, der; vízso-
rompó; vízfű, (vízjáré-
kosoknál).
Wasserbaummeister, der; víz-
építő.
Wasserbeden, das; vízmé-
dence.
Wasserbeschäfter, Wasserbäl-
ter, der; víztartó, víz-
fogó.
Wasserbesäer, der; fekete
gölg.
Wasserbeschifftraut, das;
pataki csiklász.
Wasserbeschreiber, die; víz-
leíró.
Wasserbeschreibung, die; víz-
leírás.
Wasserbirn, die; lovoa kör-
te.
Wasserblase, die; buborék,
vízbuborék.
Wasserblatt, das; vízvirág.

Wasserblatter, die; viz-himlő.
 Wasserblau, mn. vizkék.
 Wasserblume, die; nimfa; vizvirág-zakány.
 Wasserblut, das, l. Wasserpfefter.
 Wasserblütthe, die; borsos csikkasár, obgyömbér, légvő.
 Wasserbogen, der; vizív.
 Wasserbohné, die; mocsári kontyvirág.
 Wasserbraunwurz, die; vízi tákajak.
 Wasserbräu, der; harten póp, kősz.
 Wasserbrunnér, der; szeszégető; pálinkaszőző.
 Wasserbrodwurzel, die; csomoge-kontyvirág.
 Wasserbrüch, der; vizérv.
 Wasserbusch, die; virginiai hoglárfa.
 Wasserbunze, die; deréce.
 Wasserbutte, die; vizpulton.
 Wasserchen, das; vizecské.
 Wassercur, die; vizgyógyítás.
 Wasserdampf, der; vizpára, vizgőz.
 Wasserdarm, der; vízi agyaguró.
 Wasserdeich, der; vizgát.
 Wasserdielt, mn. vizkustlan.
 Wasserdoht, der; kenderpakóca; szűz v. szűzmag.
 Wasserdrehablatt, das; vízraecské.
 Wasserdroffel, die; vízi rigó.
 Wasserdruid, der; viznyomás.
 Wasserdunst, l. Wasserdampf.
 Wasserdrüsenwurz, die; tavi dugasor.
 Wasserelbisch, der; mocsári hibik.
 Wassereide, die; vizakolő.

Wassereidechse, die; vízi gyík.
 Wasserreimer, der; vizmerő veder.
 Wasserenzian, der; vízi tarjánca.
 Wasserepheu, bet; keresztos legese.
 Wasserepisch, der; törészka; mérges bolonyik.
 Wasserer, der; vizöntő.
 Wasserfaben, der; vizfonal.
 Wasserfabenquern, der; vízi agyagfűrő.
 Wasserfahrt, die; vízi utasas.
 Wasserfall, der; zuhatag, vízesés.
 Wasserfalltrant, das; réti sertecské.
 Wasserfang, der; vizfogó.
 Wasserfarb, Wasserfarben, l. Wasserfarbig.
 Wasserfarbe, die; vizszín.
 Wasserfarbig, mn. vizszínű.
 Wasserfarn, der; pompás oszmand.
 Wasserfäß, das; vizes hordó.
 Wasserfaß, das; ástató hordó.
 Wasserfeder, die; ímér; orvostony; fedőnd.
 Wasserfenchel, der; vízi bőszvény; tavaszi szironták.
 Wasserfest, mn. vizálló.
 Wasserfeuer, das; vizitűz, (tűzjátékndll).
 Wasserfeuerwert, das; vízi tűzjáték.
 Wasserfisch, der; vizfonal.
 Wasserfisch, die; viz' színe v. tűkre.
 Wasserfischlich, mn. vizirányos, fekirányos.
 Wasserfisch, der; vízi ezüstkoró.
 Wasserfische, die; vizetűveg v. palacsok.

Wasserfische, die; vízi szűzmő.
 Wasserfied, bet; vizfolt, (festesen).
 Wasserfieder, der, l. Wasserhofmunder.
 Wasserflege, die; pordorjány.
 Wasserfloh, dtt; bolhakan-dica; vizenkörász.
 Wasserfuth, die; vizár, árada.
 Wasserfracht, die; vízi fuvar.
 Wasserföhne, die; vízi ruhó v. szakmány.
 Wasserfrosch, der; vízi béka; zöld- v. kecskebéka.
 Wasserfroschhöl, dtt; vízi hídor.
 Wasserfroschschwanz, der; hetykő. eszetpásit.
 Wasserführer, der; vizhordó.
 Wasserfurche, die; vizbárda.
 Wasserfalgant, der; nyúlász.
 Wasserfalle, die; vizér, vizállás, (szántóföldön); szivárvány rész; árpa, (szemen).
 Wasserfallig, mn. vizeres, vizállásos.
 Wasserfang, der; vizvenc-ték; vizmelléti út, (körtőh).
 Wasserfarbe, die; récese; tőbörösta.
 Wasserfarn, das; fűszere. tőbörösta.
 Wasserfauheit, die; pótlé-szigoráll.
 Wasserfahre, die; vízi veszedelem, vízveszély.
 Wasserfest, das; vizedény; nyirkedény.
 Wasserfestigkeit, das; vízi madarak.

Wassermann, der; vízöntő;
 asz.
 Wassermaß, das; vízmér-
 ték.
 Wassermaſchine, die; víz-
 erőmő.
 Wassermauer, die; vízi fal.
 Wassermaur, l. Wassermauer.
 Wassermaſſe, die; gög-
 dinye.
 Wassermetz, das, l. Wasser-
 feiue.
 Wassermeister, der; vízmérő.
 Wassermolde, der; tui gyök,
 göte.
 Wassermoos, das; vízfonal;
 lepese.
 Wasserrette, die; agyag-
 ſaró.
 Wasserwäſche, die; vízi szu-
 nyog; tavi csizma.
 Wasserwäſche, die; vízi ma-
 lom.
 Wasserwäſcher, der; vízi mol-
 nár.
 Wasserwäſche, die; vízi
 mente.
 Wasser, k. megviszesedik;
 viſzó válik; hűgyszik
 ('a' vad).
 Wasser, ea. viſzet ereszt
 (réte ſc.); megöntöz
 (rélet ſc.); meglocsol; vi-
 szet, megviszesz (bort ſc.);
 viſbe áztat; gúndfettes
 ſzend, habos szabg.
 Wasser, das; megviszesés;
 megöntözés, meglocolás.
 Wasserabel, der; gázio
 (növény).
 Wasserachtigand, die; kök-
 begyű billegény.
 Wasserachtler, die; vízi kí-
 gyó.
 Wasserale, der; Wassermaur,
 die, l. Sttr.
 Wasserfuß, die; összeme-
 sulyom; súlyom.

Wasseramphe, die; vízi
 nympha; asz.
 Wasseranſung, die; víz
 rendelőt.
 Wasserangel, die; vízergő-
 pa.
 Wasserbad, l. Wasserbadt.
 Wasserbarſe, die; algyönyű.
 Wasserbaſt, der; vízi kató.
 Wasserbau, der; pávágóm;
 asz.
 Wasserbeſter, der; horos
 csirkasár.
 Wasserblaſe, die; vízi hű-
 vöny.
 Wasserflug, der; vízeke.
 Wasserfäſe, die; pocso-
 lya.
 Wasserfaß, der; víshely.
 Wasserfaß, l. Wasserfaßler.
 Wasserprobe, die; vízpróba.
 Wasserpumpe, die; vízsi-
 vály.
 Wasserquell, die; vízforrás,
 vískélet, forrás, kútő.
 Wasserrot, der; kormórán,
 víz pelikán.
 Wasserrod, das; vízi ra-
 kás.
 Wasserrette, die; vízi ra-
 kás.
 Wasserre, die; vízi guvat.
 Wasserre, die; pocso, po-
 czik.
 Wasserriſch, mn. viſke, vi-
 szel hővelbedő.
 Wasserriſch, das; vízol;
 aszga.
 Wasserriſt, das, l. Wasser-
 ſché.
 Wasserriſt, die; vízi uta-
 má.
 Wasserriſtig, der; úszap-
 szombor.
 Wasserriſtne, die; vízca-
 torna.
 Wasserriſt, der; víztorás.
 Wasserriſcher, die; vízcső.

Wasserriſte, die; vízcső
 pa.
 Wasserriſter, die; kényes
 sziffo.
 Wasserriſtler, der; kádor-
 rá.
 Wasserſäſe, die; ſmer.
 Wasserſäſt, der; deréze.
 Wasserſammung, die; víz-
 gyűjtés; víztolulás, víz-
 torlás.
 Wasserſand, der; vízhomok.
 Wasserſapfir, der; habos
 sziffo.
 Wasserſäule, die; vízszö-
 lop.
 Wasserſandſt, der; vízakna.
 Wasserſandten, der; vízkár.
 Wasserſandſt, die; víz-
 pá.
 Wasserſchöpfung, die; vízre-
 kesztés; vízrekesz.
 Wasserſchreer, der; gölicz;
 puffin-hojasa.
 Wasserſchne, mn. vízszölyös,
 vízoldó felő.
 Wasserſchüt, die; vízszony;
 dühözés, vesztelés.
 Wasserſchürting, der; gyil-
 kos csomorka, méreghü-
 rök; víz hődvény.
 Wasserſchütterle, die; víz
 lajkos v. tekaósbéka.
 Wasserſchlamm, der; iszap;
 hossaú vízfonal.
 Wasserſchlange, die; víz kí-
 gyó; fehéthasi v. körön-
 szegű kígyó.
 Wasserſchlamm, der; vízöm-
 lő; renze.
 Wasserſchleſer, die; árva le-
 péfia.
 Wasserſchloß, das; vízvár.
 Wasserſchloß, die; vízvár.
 Wasserſchlund, der; vízöbl.
 Wasserſchlutſung, die; víz-
 nyagváró.
 Wasserſchlutſung, die; víz ná-
 picz.

Wattfel, der és die; pohók, pohos.
 Wattfeln, k. döcsög, ödöng, biczeg.
 Wattfen, ca. pofoz, megpofoz.
 Wattle, die, l. Wat és Wate.
 Wattle, die; gyap; gyapu.
 Watten, Wattiret, cs. gyapoz, meggyapoz.
 Wattenfraut, das; apoczin; gyapu.
 Wattenmacher, der; gyap-készítő.
 Wau, der; fogas rezeda, korbácska.
 Wapnod, l. Wapwode.
 Webe, das; szövél, szövédék.
 Webe, die; szövés; vég, (vászón).
 Webedid, mn. sürgencz.
 Weben, ca. r. és rh. szö. —, k. r. és rh. lebeg; inog, mozog; es webt und lebt alle in ihm, iszgomozog, csupa elevenség.
 Weber, der; takács, szövő.
 Weberarbeit, die; takácsmunka, szövét.
 Weberbaum, der; zúgoly, zúgolyfa.
 Weberblatt, das; borda, takácsborda.
 Weberbistel, die; takácsmácsonya.
 Weberdoft, der, l. Pofen.
 Webereltrag, l. Eintrag.
 Weberer, die; szövés; szövét.
 Weberfchifflein, das; fehérkeszeg.
 Webergefell, der; takácslegény.
 Weberhandwerk, das; takács-ség, takácsmesterség.
 Weberhamm, der, l. Weberblatt.

Weberfleiter, der; eszetelő.
 Weberfnappe, der; takácslegény.
 Weberfnecht, der; kaszás falangya.
 Weberfnoten, der; takácskötés.
 Weberkunft, die; takácsmesterség.
 Weberlade, die; cséveláda.
 Webermeister, der; takácsmester.
 Weberfchiff, das, Weberfchiffte, der; vésző, csúrló.
 Weberfpule, die; cséve, fonalszéve.
 Weberfuhl, der; szovata, szövészék.
 Webertritt, der; lábitó.
 Weberzettel, der; mellékfontal.
 Webstuhl, l. Weberfuhl.
 Wechfel, der; váltás; megváltozás; váltás; cseré, cserélés.
 Wechfel, der; váltó, váltólevél.
 Wechfelamt, das; váltogató hivatal.
 Wechfelbalg, der; váltott gyermek, (bahonahivők-nél); gasporonty, gaskölyök.
 Wechfelbant, die; váltóbank; váltóasztal.
 Wechfelblatt, das; váltogató v. kerülgető levél.
 Wechfelbrief, das; váltólevel.
 Wechfelbuch, das; váltókönyv.
 Wechfelcourf, der; váltókeslet.
 Wechselfarbe, die; játszószin.
 Wechselfarbig, mn. játszószinű.
 Wechselfeld, das; váltóföld.

Wechselfieber, das; váltó láz v. hideglelés.
 Wechselfurche, die; meogyé, határbarázdá.
 Wechfelgeld, das; váltópénz.
 Wechfelgefent, das; csukló izmák.
 Wechfelgericht, das; váltótörvényeszek.
 Wechfelgefang, der; váltogató ének.
 Wechfelgefchäft, das; váltóügy.
 Wechfelhandel, der; váltókereskedés.
 Wechfelhändler, der; váltókereskedő, váltóáros.
 Wechfelhandlung, die; váltókereskedés.
 Wechfelhaut, das; pénzváltóház; váltóház.
 Wechfelherr, l. Wechfelhändler.
 Wechselfammer, l. Wechselfbant.
 Wechselfauf, der; váltóéves.
 Wechselfind, das, l. Wechselfalg.
 Wechselfüfterich, der; vidra-csikszár.
 Wechselfünftelen, die; váltókufárság.
 Wechselfüfter, der; váltókuffár.
 Wechfeln, cs. vált, (ruhát, lovat st.); megváltoztat, (gardát, helyet st.); felvált, (tallért st.); die Färbte —, helyet cserélni; die Farbe —, elpirulni; elhalványodni; eláspadni; mit jemand Worte —, valakivel összekapni v. összeválni; Briefe —, levelezni valakivel; Kugeln —, golyóra v. pisz-

Begeblöhen, k. és cs. rh. elsonnyad; fehértíve kivász (foltot).

Begeblöhen, k. alpillant.

Begebrechen, cs. rh. el-, lör; kihány, kiokád. —, k. rh. el-, letörök.

Begebräuen, k. és cs. rh. el-, leég; el-, leéget.

Begebringen, cs. rh. elviesz.

Begebrühen, l. Abbrühen.

Begebrüllen, cs. elordítos.

Begebüden, wh. elhajlik.

Begebügeln, cs. kiteglán, kivász (redőket).

Begebürsten, cs. el-, lekefél.

Begepäpern, l. Wegpäpern.

Begepömmen, cs. eltölt, elgátol.

Begepönnern, cs. eldörög.

Begeporren, k. elszik, elsonnyad, elszárad.

Begeprüngen, cs. eltol.

Begeprüfeln, cs. el-, lecsatérás.

Begeprüfen, cs. elcsavár; elfordít.

Begeprüfen, cs. eljősz, elfenyeged.

Begeprüfen, cs. elnyom.

Begeprüfen, cs. eldől.

Begeprüfen, k. szabad elismenni v. elmenni.

Begepunkt, das; útívatás, útíttáség.

Begepunkt, der; útígyelő, útífelügyelő.

Begebau, der; útcsinálás.

Begebauer, der; útkerülő, útcsináló.

Begebefferer, der; útátarozó, útígasztó.

Begebefferung, die; útátarozás, útígasztás.

Begeblatt, das, l. Wegblatt.

Begebreit, der és die; útífn.

Begebüfel, die; fehérbátu bordon; tarka bögács; időszakos oszököl.

Begeborn, der; varjútojás; piszka.

Begebold, Wegbold, das; útívás, útívás.

Begeborn, Wegborn, cs. elboronál.

Begeborn, das; porcincsikaszár; gombos lalleg; tartós sziklár.

Begeborn, Weghaus, das; útívás.

Begeborn, k. elviesz.

Begeborn, k. le-, elgeenyed.

Begeborn, die; fekete farkos.

Begeborn, die; fehér tenyő, tenyő.

Begeborn, der; konyhakömény.

Begeborn, der; útívás.

Begeborn, ej. -éri, mint -re; -ból, -ból; -ra, -re nézve; dieser írtás —, ezen okból; írtás

Begeborn —, érdeme; tekintetből, v. érdemejért.

Begeborn, der, l. Wegborn.

Begeborn, die; útízlop.

Begeborn, die; válszár.

Begeborn, die; ostormén.

Begeborn, die; házatlan csiga.

Begeborn, der; szaporas szegcs; szóha-szombor; vetési repce.

Begeborn, cs. rh. elszik.

Begeborn, die; úti pók v. pank.

Begeborn, der; útkő.

Begeborn, das; tejtölt galaj.

Begeborn, der, l. Wegborn.

Begeborn, der, l. Wegborn.

Begeborn, der, l. Wegborn.

Begeborn, die; kis szőlő.

Begeborn, der, l. Wegborn.

Begeborn, der; útívás.

Begeborn, cs. ellegyen.

Begeborn, k. és cs. rh.

elmegy (kocsin st.); elbord, elviesz (kocsin st.).

Begeborn, es. rh. elszik; el-, kimarad.

Begeborn, cs. rh. elfog; elfogdos; elszip.

Begeborn, k. el-, lerotbad.

Begeborn, cs. elszep; el-, kikotor.

Begeborn, cs. el-, lereszol.

Begeborn, cs. el-, írtás.

Begeborn, cs. elhalász; elkaparit.

Begeborn, k. elhobog.

Begeborn, k. elröpi.

Begeborn, k. rh. elröpi. elszáll.

Begeborn, k. rh. elfut, elszalad.

Begeborn, k. rh. elfoty.

Begeborn, cs. elírtás.

Begeborn, cs. el-, kikiromkodik.

Begeborn, cs. és k. elviesz v. eltakarit, (megmenthetés végett); elfut, elszalad, (menekvésért).

Begeborn, cs. rh. el-, felsal.

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Begeborn, cs. elkeret (elöl).

Beggehen, k. rh. elmegy, eltávozik; elkel.	Beggesten, cs. elkeréscöl.	Beggesten, cs. elkeréscöl.	Beggesten, cs. rh. el-, kiönt.	Begglätten, cs. kivással, kiverés (redőket st.)	Beggleiten, k. rh. elcsiklik, elcsuszik, elcsusszomodik; elcsik (valamitől).	Begglittchen, l. Begglitten.	Beggraben, cs. rb. elárkol; elhis.	Beggraben, cs. l. Beggraben.	Beggraben, cs. rh. elkap, elragad.	Beghaben, k. rh. kap (-tól, -től pofoncspárat st.); tanul v. vesz (-tól, -től szokás st.); et hat bezmir weg, kiesett a' kedvemből.	Beghaben, cs. elvág.	Beghaben, cs. kapával elhúz.	Beghalten, cs. rh. eltart.	Beghangen, k. rh. elfügg.	Beghängen, cs. elakaszt.	Beghalsen, cs. elkap, elkaparit.	Beghauen, cs. kilökel.	Beghauen, cs. rh. elvág.	Begheffen, k. rh. elcsiglik.	Beghinfen, k. elcsontik, elcsontikál.	Beghoben, cs. el-, legyalul.	Begholder, l. Bachholder.	Beghosen, cs. elhoz, elhi.	Beghürfen, k. elszókel, elugrál.	Begigen, cs. elhajt, elkerget, elüz.	Begimmen, cs. elfésül.	Begipern, cs. elkaparit, elfog v. elrabol (hajót).	Begipern, cs. elcsillant, elcsip.	Begkaufen, cs. elvásárol (előle).	Begkleben, cs. elfordít; elseper.	Begklittern, k. elmász.	Begklopfen, cs. elkopogtat.	Begknähen, cs. eldurrogat; ellő.	Begknähen, k. és cs. elgurul; elgurít.	Begkommen, k. rh. elvetődik, elvesz; eljő; et soll mir nicht angetrafft —, nem megy el büntetés nélkül.	Begkuppen, k. rh. elmehelet.	Begkücken, cs. elkörmöl, elkarcol.	Begkraben, cs. levakar.	Begkrücken, k. rh. elmász.	Begkrügen, cs. le-, elkap-hat.	Begkrücken, cs. elkuruglyáz.	Begkrücken, cs. elhajít, elgörbit.	Begkücken, l. Begkücken.	Begkücken, cs. el-, lecsókol.	Begkücken, k. elkoccszik, elkoccsikázik.	Begladen, cs. rh. elrak, elrakodik (máshova).	Begladen, cs. ellármáz.	Beglassen, cs. rh. elbocsát, elcsont; el-, kihagy.	Beglaufen, k. rh. elfut, elszalad.	Begläugnen, cs. eltagad.	Begläuten, cs. elhángoz.	Begleiden, cs. el-, lenyal.	Begleiden, cs. eltesz, elrak (máshova).	Begleiden, cs. rh. el-, ode kölcsönöz.	Begleiten, cs. elveszt.	Begleiten, cs. el-, kitérik.	Beglesen, cs. rh. kiverdegot, kiválogtat, (konkolyt st.); el-, felszed (előle); könnyen és jól olvas.	Beglesen, cs. elcsal.	Begleiten, cs. elkanalaz.	Begleiten, cs. el-, letörül.	Begleiten, die; útomieskelődés, útomállás.	Begleiten, cs. rh. elhazud.	Begleiten, cs. kiverés (foltot st. valahonnet); üb —, eltakarodni, magam elhordani.	Begleiten, cs. el-, leka-szál.	Begleiten, cs. rh. el-, felöbrök.	Begleiten, cs. elfest.	Begleiten, cs. elcsen.	Begleiten, cs. levés.	Begleiten, cs. rh. elcsuc.	Begleiten, cs. le-, elgyilkol, el-, leöl.	Begleiten, k. elkell menni.	Begleiten, cs. elrag.	Begleiten, die; elvétel.	Begleiten, cs. rh. elvesz.	Begleiten, die; elvétel.	Begleiten, cs. elhajt, elhajlik, (előle).	Begleiten, cs. kitészent.	Begleiten, cs. elszürcsöl.	Begleiten, cs. és v. elrak, (máshova); elvakarodik, eltakarodik, el-tientül.	Begleiten, cs. és k. el-paskol, elpocskel; elpoc-sog.	Begleiten, cs. eldobol; el-ver, eldögnyöz.	Begleiten, cs. elkeréscöl.	Begleiten, cs. rh. elspol; elfütyöl.	Begleiten, cs. elrabol.	Begleiten, cs. elpiricskel.
--	----------------------------	----------------------------	--------------------------------	---	--	------------------------------	------------------------------------	------------------------------	------------------------------------	---	----------------------	------------------------------	----------------------------	---------------------------	--------------------------	----------------------------------	------------------------	--------------------------	------------------------------	---------------------------------------	------------------------------	---------------------------	----------------------------	----------------------------------	--------------------------------------	------------------------	--	-----------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------	-------------------------	-----------------------------	----------------------------------	--	---	------------------------------	------------------------------------	-------------------------	----------------------------	--------------------------------	------------------------------	------------------------------------	--------------------------	-------------------------------	--	---	-------------------------	--	------------------------------------	--------------------------	--------------------------	-----------------------------	---	--	-------------------------	------------------------------	---	-----------------------	---------------------------	------------------------------	--	-----------------------------	---	--------------------------------	-----------------------------------	------------------------	------------------------	-----------------------	----------------------------	---	-----------------------------	-----------------------	--------------------------	----------------------------	--------------------------	---	---------------------------	----------------------------	--	---	--	----------------------------	--------------------------------------	-------------------------	-----------------------------

Begrüßeln, cs. elver.
 Begrußen, cs. elpusogat.
 Begrußen, cs. elfá.
 Begrußen, cs. eltiáttit, el-
 tixtogat.
 Begrußschén, cs. elráz.
 Begrüssen, cs. elkaphod.
 Begrüßeln, cs. elráspol.
 Begrüßen, cs. elrabol.
 Begrüßen, l. Berranden.
 Begräumen, cs. le-, el-
 tiáttit.
 Begrümmung, die; el-, el-
 tiáttítás.
 Begrüßen, cs. rh. el-, le-
 dörgöl, el-, ledörzsöl.
 Begrüßen, cs. és k. el-,
 oda nyujt; tulajdlik, tal-
 ér.
 Begreife, l. Abreise.
 Begreifen, k. elutasik.
 Begreifen, cs. rh. el-,
 lezakaaszt; leront, le-
 dönt; elránt.
 Begreifen, k. rh. ellovagol.
 Begreifen, k. és cs. rh.
 elfut, elszalad.
 Begreifen, cs. kigyomlá, l.
 kitép.
 Begründen, cs. eligazít.
 Begründen, k. elcsörgedes;
 lepergedez.
 Begrinnen, k. rh. elfoly,
 elömlik.
 Begründen, k. és cs. elgurd;
 elgurít.
 Begründen, k. elrozsdásodik.
 Begründen, k. elmozdul.
 Begründen, k. elmozdit, el-
 tess.
 Begründen, k. és cs. el-
 evex.
 Begründen, cs. rh. elbí; el-,
 kiszólit.
 Begründen, cs. elhabar,
 elkavar.
 Begründen, k. elszörög.
 Begründen, cs. ki-, letép.

Begründen, cs. szátra szédve
 elváz v. elhord.
 Begründen, cs. el-, lefüré-
 szel.
 Begründen, mn. járható.
 Begründen, die; járhatósg.
 Begründen, cs. rh. elizsik,
 (elölé).
 Begründen, cs. r. és rh. el-
 szopik, elemik.
 Begründen, cs. l-, elre-
 szel, levakar.
 Begründen, ts. elcserebe-
 rel.
 Begründen, cs. elparancsol,
 elküd; eltiáttit, elhord,
 elteaz láb elől.
 Begründen, die; elparan-
 csolás; eltiáttítás, elher-
 dás.
 Begründen, elkapar.
 Begründen, k. elnéz.
 Begründen, cs. elláspítol.
 Begründen, k. és cs. rh.
 meg-, elválik; kiműlik,
 elpihen; elválaszt.
 Begründen, cs. rh. elká
 remkodik.
 Begründen, cs. elajándé-
 kos.
 Begründen, cs. és vb. rh.
 elnyir; eltakarodik, elva-
 karodik.
 Begründen, cs. eltrésfál,
 elnyeleleg.
 Begründen, cs. elíjaszt,
 elreazent.
 Begründen, k. és vb. el-,
 lesurool, el-, ledörzsöl;
 el-, lesurlódik, el-, le-
 dörzsölődik.
 Begründen, cs. elküld.
 Begründen, cs. és k. rh. el-
 tol; eltölődik.
 Begründen, k. rh. elsur-
 ran, elszamlik. —, cs.
 rh. ellő, elšödöz.
 Begründen, k. és cs. elha-

jósik; elhord v. elvise.
 (hajón).
 Begründen, cs. szíva el-
 hájt.
 Begründen, cs. el-, fel-
 habzsol.
 Begründen, cs. rh. elüt,
 elver.
 Begründen, k. elcsaszog,
 elboborékol.
 Begründen, k. rh. ellopód-
 zik, elszundorog.
 Begründen, cs. rh. ki-, el-
 küzöröfál, kifén.
 Begründen, cs. elzámoz,
 színon elváz v. elhord;
 elhurezol, (lőfarkon re.).
 Begründen, cs. rh. le-
 fuszt.
 Begründen, cs. elkanya-
 rit.
 Begründen, cs. elhurezol,
 elszipel.
 Begründen, cs. elparity-
 tyáz; elvezteget.
 Begründen, cs. rh. elcauk,
 elzár.
 Begründen, cs. rh. elayel.
 Begründen, k. kicsúsz;
 elalikk.
 Begründen, cs. rh. el-
 hájt, elvet.
 Begründen, k. és cs. rh.
 elolvad; leolvaszt.
 Begründen, cs. elkap.
 Begründen, cs. el-, ki-
 hortog; neki ripakodva
 elhájt.
 Begründen, cs. elkoppant;
 kifü, (orrából).
 Begründen, cs. rh. elmetx,
 elvág.
 Begründen, cs. elpattant,
 elhájt.
 Begründen, cs. elrottent,
 elromít.
 Begründen, k. rh. ellépe-
 get.
 Begründen, cs. elráz.

Begfőtten, cs. el-, ki-
önt.

Begfőtőfőrnén, k. elrajzik.

Begfőtőfőben, k. ellebeg.

Begfőtőfőfőfn, cs. kőnnel
kivevő.

Begfőtőfőfőfőnn, cs. elbord
v. elviss (a' viz).

Begfőtőfőfőfőfőnn, Begfőtőfőfőfőfőfőnn, Begfőtőfőfőfőfőfőnn, el-
tántorog.

Begfőtőfőfőfőfőfőfőnn, k. rh. el-
házik.

Begfőtőfőfőfőfőfőfőfőnn, k. rh. el-
onyészik, elűnik.

Begfőfőfőfőnn, k. elvitorláz.

Begfőfőfőnn, k. rh. etnáz.

Begfőfőfőfőnn, vh. elsovárogo,
elvágy, elkivánszik.

Begfőfőfőfőnn, cs. r. és rh.
elküld.

Begfőfőfőnn, cs. fel-, el-
pőrszól.

Begfőfőfőnn, cs. és k. eltess,
máshova tess; átiszkik,
átiszrik, (árkóné st.); fős
őber etnáz v. őber Ande-
re —, valamivel v. má-
sokkal nem gondolni.

Begfőfőnn, k. rh. elvan, tá-
vol van; tulvan, (vala-
min); oda van.

Begfőfőfőnn, cs. el-, lesar-
lóz.

Begfőfőfőnn, cs. elszítál.

Begfőfőfőnn, cs. rh. eléneke-
kel; első látásra le-, el-
énekel.

Begfőfőfőnn, k. rh. el-, le-
külyöd.

Begfőfőfőnn, k. el kell menni.

Begfőfőfőnn, cs. föl-, el-
szik, (előle).

Begfőfőfőnn, cs. elrekeszt.

Begfőfőfőnn, cs. rh. kiokád.

Begfőfőfőnn, cs. és k. rh.
szólyvást beszél; (angol
nyelvet st.); kőreken szól
v. beszól.

Begfőfőfőnn, cs. és k. le-
repszat, lepattan; elvet-
tet; előntöz, elloccsol;
elvágtat.

Begfőfőfőnn, k. rh. elugrik;
el-, lepattan.

Begfőfőfőnn, cs. leöblít; el-
mos (a' viz.)

Begfőfőfőnn, cs. rh. Jessúr.

Begfőfőfőnn, cs. eldug; más-
hova szúr v. tűz.

Begfőfőfőnn, cs. és vh. rh.
ellop; ellopódszik.

Begfőfőfőnn, cs. elállít, félre-
tesz.

Begfőfőfőnn, k. rh. ki-, el-
hal.

Begfőfőfőnn, k. eleves.

Begfőfőfőnn, cs. elcsillant,
elcsen.

Begfőfőfőnn, cs. kiváj.

Begfőfőfőnn, cs. eldug.

Begfőfőfőnn, cs. rh. eltaszit,
ellök.

Begfőfőfőnn, k. elűgyekozik.

Begfőfőfőnn, cs. rh. elsi-
mit, (hajlat); ki-, el-
tőr-, —, k. rh. elköltőzik
(a' madár).

Begfőfőfőnn, cs. és k. el-
horszol, elsodor; elhor-
szolódik, elsodródik.

Begfőfőfőnn, cs. rh. elpöröl,
elfolesel.

Begfőfőfőnn, cs. elhint, el-
szór.

Begfőfőfőnn, cs. el-, kitö-
rölget, (vonalkákkal).

Begfőfőfőnn, cs. elenyoleg.

Begfőfőfőnn, cs. eltáncsol.

Begfőfőfőnn, k. eltántorog,
eltámalog.

Begfőfőfőnn, k. és cs. el-
olvad, elmeged; elolvaszt.

Begfőfőfőnn, cs. rh. eltesz,
máshova tess.

Begfőfőfőnn, cs. kiárt, ki-
voaszt.

Begfőfőfőnn, k. elcsepog.

Begfőfőfőnn, k. elűget.

Begfőfőfőnn, k. elűgyekozik.

Begfőfőfőnn, cs. rh. elshord.

Begfőfőfőnn, cs. elcsepogel.

Begfőfőfőnn, cs. rh. elhajt,
elkerget, elűz.

Begfőfőfőnn, k. és cs. rh.
előp; el-, letapod.

Begfőfőfőnn, cs. rh. eliszik
(előle.)

Begfőfőfőnn, k. eltipeg.

Begfőfőfőnn, der; ellépés.

Begfőfőfőnn, cs. és k. el-
csepoget; elcsepog.

Begfőfőfőnn, l. Begfőfőfőnn.

Begfőfőfőnn, l. Begfőfőfőnn.

Begfőfőfőnn, cs. és k. haj-
házra eltávolít; eltántorog.

Begfőfőfőnn, k. elkiván-
koszik.

Begfőfőfőnn, k. elbizseg,
eldőzőg.

Begfőfőfőnn, vh. el mer-
menni.

Begfőfőfőnn, k. és cs. el-
hengerez; elhengerel.

Begfőfőfőnn, cs. elhengerít,
elhengerezet.

Begfőfőfőnn, k. elvándor-
rol, elköltözik.

Begfőfőfőnn, k. eldőzőg,
elbizseg.

Begfőfőfőnn, ih. el, (-tól,
-től).

Begfőfőfőnn, cs. rh. le-,
kimos, elmos.

Begfőfőfőnn, cs. kiántat.

Begfőfőfőnn, cs. elbizog.

Begfőfőfőnn, cs. ellegyez.

Begfőfőfőnn, cs. elfű.

Begfőfőfőnn, k. és cs. le-
házik, leántat.

Begfőfőfőnn, cs. el-, lelegel-
tet.

Begfőfőfőnn, cs. el-, kisír,
sírásban tölt.

Begfőfőfőnn, cs. rh. el-,
kiigaszt, el-, kiparan-
csol; igazít, (valahová).

Wegweiser, der; útmutató.
 Wegweisen, k. és cs. elher-
 vad, elkókkad, elfonnyad;
 felesgal, felszarít.
 Wegwenden, cs. és vh. r.
 és rh. elfordít; elfordul.
 Wegwerfen, cs. rh. elhajít;
 elvet; el-, kibagy; sík
 —, elvetemedni, leala-
 conítani magát.
 Wegwerfungstheorie, Weg-
 werftheorie, dat; hiányjel.
 Wegwehen, cs. és vh. kikö-
 szörül, kifon, (csorbít);
 elkopik.
 Wegwischen, cs. elsimit; el-
 ver.
 Wegwinden, cs. rh. elfacsar.
 Wegwinken, cs. elint.
 Wegwischen, cs. és k. el-
 letöröl.
 Wegwogen, k. elhullámsík.
 Wegwollen, k. rh. el akar
 menni v. jöni.
 Wegwünschen, k. elkiváncó-
 sik.
 Wegzapfen, cs. elcsapol.
 Wegzaubern, cs. elvarázsol,
 elbávol.
 Wegzaufen, cs. elhús, (ha-
 jánál fogva).
 Wegzehren, cs. elemészt,
 elfogyaszt.
 Wegzeigen, l. Wegweisen.
 Wegzeiger, der; útmutató.
 Wegzerrten, cs. elhús, el-
 hungál.
 Wegziehen, cs. rh. elhús,
 elvon, elvoss, (lábat st.
 valahonnét). —, vh. rh.
 elhuródik, elvonul; el-,
 kiköltözik, el-, kiköltöz-
 kodik, el-, kihurozokod-
 dik.
 Wegziehen, cs. elcsélez.
 Wegzielen, cs. elránt.
 Wegzug, der; elhúzás; el-
 költözés.
 Wegzupfen, cs. kitép.

Wegzuden, cs. elcsiptet.
 Wegzwingen, cs. ki-, elszorít,
 elkényszerít.
 Wegzwicken, cs. elcsipked.
 Weh, Wehe, iss, jaj!
 Weh, mn. fájós, (új st.);
 — v. wehe thun, fájni;
 es thut mir —, fáj, ís
 mandan — thun, vala-
 kit megbántani, megsér-
 teni; es wird mir so —
 ums Herz, úgy megfáj a'
 szívem.
 Weh, Wehe, dat; jaj,
 jajzó.
 Weh, Wehe, dat, Wehe,
 die; fájdalom; keserv;
 vajadás, szülő fájdalom.
 Wehen, k. és cs. fű; lo-
 bog.
 Wehen, dat; súvás; lobog-
 gás.
 Wehfrau, l. Wehnmutter.
 Wehflage, die; jajpanasz,
 jajgatás; kúvik.
 Wehflagen, k. és cs. ja-
 jöng, jajgat, vassékel, jaj-
 vessékel.
 Wehnmuth, die; bá, fájda-
 lom.
 Wehnhüftig, mn. és ih. há-
 natos, fájdalmas; fájdal-
 masan.
 Wehnhüftigkeit, die; bána-
 totság, fájdalmaság.
 Wehnhühtholl, mn. bánatos,
 fájdalmas.
 Wehnmutter, die; hába.
 Wehr, dat; védelem; fegy-
 ver; véd; sík zur — stei-
 len, magát védelmezni.
 Wehr, dat; vizgát.
 Wehranfall, die; védinté-
 zet.
 Wehrbaum, der; vámfá, so-
 rompó.
 Wehrbündnis, dat; védező-
 vetség, védfrigy.

Wehrbaum, der; védgát,
 elgát.
 Wehen, cs. meg-, kedélyos,
 ellent áll, (-nak, -nak),
 erővel ellens; megtagad,
 meg nem enged. —, vh.
 magát védelmezni; sík sei-
 ner Haut —, életét vé-
 delmezni; sík einer Sache
 —, valaminek ellenre-
 gólni, valamit meg nem
 engedni.
 Wehrer, der; vivó, küzdő.
 Wehrgehangt, dat; kard-
 szij.
 Wehrgeräth, dat; védező-
 kőz.
 Wehrhaft, mn. fegyverbíró,
 ön védelmezre alkalmas.
 Wehrkrieg, der; védháború.
 Wehrlinie, die; védvonal.
 Wehrlos, mn. és ih. fegy-
 vertelen, védtelen; fegy-
 vertelenül; védetlenül.
 Wehrmittel, dat; védőes-
 zék.
 Wehrschanze, die; védánc.
 Wehrschmid, der; fegyver-
 csuszár, fegyverkovács.
 Wehrschiff, die; védirat.
 Wehrstachel, der; sulánt.
 Wehrtaub, der; védrend;
 katonaság, katonarend.
 Wehrtaube, die; védfegyver.
 Wehrwolf, l. Wärmwolf.
 Wehrwort, "dat; védőszó,
 védösszéd.
 Wehrzoll, der; határvám.
 Weib, dat; asszony, nő;
 nőember; feleség.
 Weibchen, mn. házassodható,
 házassulható.
 Weibchen, dat; asszonyka;
 feleségeske; nőstény.
 Weiberangst, die; asszonyos
 féltelém.
 Weiberanmuth, die; asszonyi
 kellem, nőkellem.

Weibearbeit, die; asszony-
munka.
Weiberast, die; asszonyrúd,
asszonyok módja.
Weiberaufsicht, der; há-
remér.
Weiberzunge, das; asszony-
szem, nőszem.
Weiberbrust, die; asszony-
mell.
Weiberfeind, der; asszony-
gyűlölő.
Weiberfeindschaft, die; ass-
zonygyűlölet; nőellen-
kedés.
Weiberfreund, der; nőbarát,
asszonybarát.
Weiberfreundschaft, die; ass-
zonykedvelés; nőbarát-
ság.
Weibergeheul, das; asszony-
jajveszésklés.
Weibergeflatsch, die; nőfe-
csécsés.
Weibergeflücht, das; nő-
nem.
Weibergeflücht, das; ass-
zonyszívaj; nőjajgatás.
Weibergeflücht, das; ass-
zonyi mendo-monda.
Weibergejandl, das; nővita,
asszonyi perpatvar.
Weibergrüß, das; nőszere-
nce; szerence, (asszo-
nyvoknál.
Weibergrüßel, der; ass-
zonyóv.
Weiberhaar, das; asszony-
haj.
Weiberhaft, mn. és ib. ass-
zonyos; asszonyosan.
Weiberhandschuh, l. Frauen-
handschuh.
Weiberhals, der; asszony-
gyűlölet.
Weiberhasser, der; asszony-
gyűlölő.
Weiberhaube, die; asszony-
fejtkés.

Weiberhemd, das; asszony-
ing.
Weiberherrschafft, die; ass-
zonyuralkodás.
Weiberherz, das; asszony-
szív.
Weiberhut, der; asszony-
kklap, nőkalap.
Weiberhuf, die; nőhodo-
dolás.
Weiberkappe, die; asszony-
sipka.
Weiberkenntnis, die; ass-
zonyismeret.
Weiberkleid, das; asszony-
ruha.
Weibertram, der; asszonyi
áru; csacse-beese.
Weiberkrautheit, die; ass-
zonyi betegség.
Weiberkrieg, der; asszony-
vita.
Weiberlaune, die; nőszeszély.
Weiberleben, die; nőhűbér.
Weiberlist, die; asszonyi
cael.
Weibermaßregeln, das; ass-
zonyi menle-monda.
Weibermann, der; asszony-
imádó, nők' bolondja.
Weibermantel, der; ass-
zonyköpönyeg.
Weibermilch, die; asszony-
sipka.
Weibername, der; nőnév,
asszonynev.
Weibernarr, der; asszonyok'
bolondja.
Weiberorden, der; asszonyi
rend.
Weiberrede, die; asszonyi
bosszú.
Weiberraub, der; nőrablás.
Weiberrecht, das; nőjog,
asszonyjog; asszonyi ki-
váltás.
Weiberregiment, das; ass-
zonykormány.

Weiberrod, der; asszony-
kötös; szoknya.
Weiberstache, die; asszony-
űg.
Weiberstattel, der; asszony-
nyereg.
Weiberstamm, die; női ese-
méremtest.
Weiberständer, der; ass-
zonyfortozó.
Weiberstau, die; asszony-
felet, asszonykerület.
Weiberstaud, der; asszo-
nyi ék v. ékeség, ass-
zonyi drágaságok, drá-
gákövek.
Weiberstüb, der; asszony-
esipő.
Weiberstüfel, der; asszony-
caizma, nőtopánka v. to-
pány.
Weiberstumpf, die; nőhang,
asszonyi hang.
Weiberstube, die; nőszoba,
asszonyi szoba.
Weiberstumpf, der; nőha-
rianya.
Weiberstuch, die; nővagy;
nőkórás, asszonyokba
bolondulás.
Weiberstüchtig, mn. nőkór-
ságos.
Weiberstül, Weiberstül,
der; nőreaz, asszonyi lei-
mény.
Weiberstücken, l. asszony-
köny, nőszírás.
Weibertracht, die; asszony-
öltözet v. viselés.
Weibertrene, die; nőhűség,
asszonyhűség.
Weibertrude, die; nőfomlor-
lat, asszonyi álnokság.
Weiberzugend, die; asszonyi
rény, nőrény.
Weiberzeit, die; havi tisztu-
lás' ideje.
Weiberzimmer, das; nőie-
rem, asszonylak v. szoba.

- Weibisch**, mn. asszonyos. el-puhú.
- Weiblich**, mn. asszonyi, női; das weibliche Geschlecht, nőnem, asszonyi nem; ein weiblicher Reim, nőrim; die weiblichen Blumen, nővirágok.
- Weiblichkeit**, die; asszonyiság, nőtermészet.
- Weibebild**, das, Weibsperson, die; asszony személy, fehérnemű.
- Weibfen**, das, l. Weibebild, Weibsteute.
- Weibgestalt**, die; nőalak, nőtermet.
- Weibsteute**, die; fehérneműek, nőszemélyek.
- Weibschneider**, l. Frauenschneider.
- Weibsvolk**, das; asszony nép, fehérnép.
- Weich**, mn. puha, lágy; weiche Hände, puha kezek; weiches Bett, lágy ágy.
- Weichbild**, das; város' háttára
- Weichbottich**, der; azaladaraktató kád.
- Weiche**, die; lágyaság, puhaság; vékony, (emberé); áztatás, (rubiac); tépés.
- Weiden**, k. és cs. megpuhul, meglágyul; ázik, (visben st.); megpuhít, meglágyít; áztat, (visben st.).
- Weiden**, k. rh. kiter, ki-mozdul, helyt enged, odakb megyen; enged, (nyomásnak st.); den Grund zum — bringen, az ellenséget helyéből v. állásából kitolni.
- Weidgestoffen**, mn. higan v. lágyra főtt, (tojás st.).
- Weichheit**, die; puhaság, lágyaság.
- Weichherzig**, mn. lágyasívű, érzékeny.
- Weichherzigkeit**, die; lágyasívűség.
- Weichhuhn**, mn. légycöröm, lágyvájú, (ló st.)
- Weichkabel**, der; áztató putton. (papirosgyártóknál).
- Weichkautschu**, die, l. Weichbottich.
- Weichlich**, mn. lágyacsa, puhácska.
- Weichlichheit**, die; lágyaság, puhaság; elpuhultság.
- Weichling**, der; lágy v. elpuhult ember.
- Weichmützig**, mn. puhaszájú, (ló st.).
- Weichmützig**, l. Weichherzig.
- Weichkaffee**, das; lágyító tejszó.
- Weichkuglig**, mn. lágybőju.
- Weichsel**, die; Viantula, (solvam).
- Weichsel, Weichseltrische**, die; meggv.
- Weichseltrischebaum**, der; meggya.
- Weichselwein**, der; meggycserje, meggvira.
- Weichseljoch**, der; lengyel-fűrt.
- Weidbarn**, Weidbarm, der; végbél.
- Weide**, die, Weidenbaum, der; fűz, fűzfű.
- Weide**, die; legelő; legelőhely; téplátal, (szemnek st.); vadászlat; Fischen auf die — thun, treiben, ökröket legelőre hajtani.
- Weideland**, das; legelőföldek.
- Weiden**, k. és cs. legel; gyönyörködik; legeltet; gyönyörködtet; sich an et-
- was —, valamint szemeit legeltetni, v. gyönyörködtetni; der Ditz weidet auf dem hohen Gebirge, a passtor a' hegyek tetőjén legeltet.
- Weidenafche**, die; fűzhamu.
- Weidenbach**, der; fűzes patak.
- Weidenband**, das; gúsz, fűzgúsz.
- Weidenbast**, der; fűzalkóc.
- Weidenblatt**, das; fűzlevél, fűzfűlevél.
- Weidenbohrer**, der; fűzpile, szűzpile.
- Weidenbusch**, der, Weidengebüsch, das; fűzbokor, fűzcsomó, fűzcsorje.
- Weidenerde**, die; fűztelep.
- Weidenfische**, die; fűzcserény.
- Weidenfette**, die; fűzfűzsó.
- Weidenholz**, das; fűzfű.
- Weidenfischen**, das; barka, fűzbarka.
- Weidenföhle**, die; fűzfűszen.
- Weidenforb**, der; fűzkoász, fűzfűkoász.
- Weidenfugl**, das; fűzfűgáz.
- Weidenmabung**, die; fűzfűhazson, fűzfűvedelem.
- Weidenrinde**, die; fűzfűfűkérőg.
- Weidenrose**, die; fűzfűkin.
- Weidenruthe**, l. Weidengerte.
- Weidenstramm**, der; illatos tinorú.
- Weidenstramm**, der; fűzfűtörőszik.
- Weidenstrick**, der; fűzfűszik, rendike.
- Weidenstas**, der; legelőhely.
- Weidensticht**, das; legelőjog.
- Weidenstich**, der; csővirica; fűzfűszik.
- Weidenstrub**, l. Weidenstaud.

Weidgeschrey, dat; vadász-
szaj.
Weidicht, dat, l. Weidenbüsch.
Weidrecht, der; vadászinsz.
Weidlich, mn. derék, job-
bátor; gyors, szípora,
eleven, borbat.
Weidmann, der; tanult va-
dász.
Weidmännisch, mn. és ih.
vadászai, vadászos; vadá-
szosan, vadászilag, va-
dászmodon.
Weidmannschaft, die; va-
dászszaj.
Weidmesser, dat; vadász-
kés.
Weidrecht, l. Jägerrecht.
Weidrad, der, Weidrad, der;
die; vadászkarisnya v.
táka.
Weidproffe, l. Augenproffe.
Weidwerk, dat; vadászal-
mesterség.
Weidwort, dat; vadászszó.
Weidmund, mn. hélsches.
Weife, die; motóla, gom-
holyító.
Weifen, ca. motóla, gom-
holyít.
Weigern, ca. és vb. meg-
tagad (lérost st.); főlebb
hivatkozik, főlebb viss
(pört); vonogatja magát,
szabadkozik, nem vállal.
Weigerung, die; szabadko-
zás, magavonogatás.
Weidwifche, der; fölszentelt
v. ezimzetes püspök.
Weife, Weifung, die; föl-
szentelés; avatottság,
ihlet.
Weife, die; kánya.
Weifen, ca. szentel, meg-
fölszentel; áldos, felá-
ldoz; ajánl, (könyvet st.).
Weifer, der; tö. halas tö.
Weifer, der; szentelő, ál-

dosó, fölszentelő, meg-
szentelő.
Weißfest, dat; fölszentelés'
ünnepe.
Weißfest, der; szenteltvíz-
tartó.
Weihnachten, die, Weih-
nachtsfest, dat; karácson,
karácson' ünnepe.
Weihnachtsabend, der; kara-
csonest, karácson' estvé-
je.
Weihnachtsfeyer, die; ürszü-
letés' v. karácson' ünne-
pe.
Weihnachtsferien, der; ka-
rácson' ünnepe.
Weihnachtsgeschenk, dat; ka-
rácsoni ajándék.
Weihnachtslied, dat; kara-
csoni ének.
Weihnachtsmette, die; éjszeli
mise.
Weihnachtspretigt, die; ka-
rácsoni prédikáció.
Weihnachtsquartal, dat; ka-
rácsoni negyed.
Weihnachtszeit, die; karácso-
ni idő, karácsoni időtáj.
Weihnacht, Weisprenge, der, l. W. h. vedel.
Weihrauch, der; tömjén; ez
nem — steuen, valakinek
tömjénezni, valakit ma-
gasztalni.
Weihrauchbaum, der; töm-
jénfenyő.
Weihrauchbüsche, die; töm-
jénmillye.
Weihrauchdampf, der; töm-
jénfüst.
Weihrauchgefäß, dat; töm-
jénező, tömjénfüstölő.
Weihwasser, dat; szentelt-
víz.
Weihwedel, der; szentelő-
ecset.
Weiß, kas. mivel, mint-
hogy, mivelhogy; mióta;

az alatt hogy, az alatt
mig...
Weiland, ih. hajdan, né-
ha napján, egykor. —,
mn. néhai, egykori.
Weiden, dat; egy kis v.
kévös idő, szempillantat.
Weile, die; időkor, kor,
idő; késedelem, halasz-
tás; lange —, unsom.
magameginás; cite mit
—, lassan stas, tovább
éras; sber eine kleine —,
rövid idő mulva, csak ha-
mar azután; in der —
arbeiten, szűnődő alatt
dolgozni.
Weilen, k. késik, időz,
tartózkodik, (valahol);
mület, idejét tölti.
Weiler, der; tanya; fátjol.
Wein, der; bor; szőlő; heu-
riger —, új v. ez évi bor;
zu Weine gehen, csapzék-
be v. pinczésbe menni;
der — ist fahrig, xirágos
a' bor.
Weinapfel, der; horix alma.
Weinbau, der; szőlőmivelés,
bortermesztés.
Weinbauer, der; szőlőmives
x. mivelő, szőlős gazda.
Weinbeere, die; szőlő, szö-
lőszem.
Weinbeerkel, der; szőlő-
kocán.
Weinbeerkiste, die; szőlőhéj.
Weinbeerkern, der; szőlőmag.
Weinberg, der; szőlőhegy,
szőlő.
Weinbergskuede, die; kerti
csigahiga.
Weinbrn, die; szőlőszü-
körtö.
Weinblatt, dat; szőlőlevél.
Weinblüthe, die; szőlővirág;
szőlővirágzás' ideje.
Weinbranntwein, der; tör-
kölypálinka.

Weinbrät, die; hornátalék.
 Weinbutte, die; putton.
 Weindrösel, die; csipegő v. boros rigó.
 Weindunst, der; borgőz, horaszsz.
 Weinen, k. sir, sirat, siráncokzik; íber jemandes Tod —, valaki halálát siratni; vor Freude —, öröm miatt sirni.
 Weinerlich, mn. és ih. siráncokzó; siráncokozva; mit ist so —, úgy sirhatám.
 Weinernte, l. Weinfeste.
 Weinessig, der; horeczet.
 Weinfässer, l. Fässer.
 Weinfarbe, die; borzsin.
 Weinfarbig, mn. borzsinű.
 Weinfass, das; boros hordó.
 Weinfasche, die; boros palack.
 Weinfeld, der; borföld. borpecsét.
 Weinföhne, die; szőlőrobot.
 Weinföhre, die; borvitel, borazállítás.
 Weingebirgen, das; rekenyő, szőlőkacs.
 Weingarten, der; szőlőkert, szőlő.
 Weingärtner, der; vinczellér.
 Weingast, der; ivó vendég, (csapzekkben).
 Weingeblude, das, l. Weinfass.
 Weingebirge, das; szőlőhegység.
 Weingefäß, Weingefäß, das; boros edény.
 Weingegend, die; bortermővidék.
 Weingeist, der; horaszsz.
 Weingeländer, das; lugas, szőlőlugas.

Weingeruch, der; boraszsz.
 Weingehmad, der; boris boramas.
 Weingeist, das; bujtás, homlítás.
 Weingewächs, das; bortermés.
 Weinglad, das; boros pohár.
 Weingott, der; boristen.
 Weingrün, mn. szőlőzöld.
 Weingrau, das, l. Wintergrün.
 Weingraße, Weingraße, die; szőlőkapa.
 Weingraß, Weingraß, mn. boros.
 Weingradel, der; borkerdekedés.
 Weingradler, der; borkerdekedő, borarva.
 Weingraß, das; csapzék, kocama.
 Weingraßer, der; boraszszívó, lopó.
 Weingraße, die; boraszszívó.
 Weingraße, der; szőlőhegy.
 Weingraße, die; szőlőhegy.
 Weingraße, der; szőlőpásztor, szőlőcsodász.
 Weingraß, mn. borisz, boros.
 Weingraß, das; bortermőév.
 Weingraßfeste, l. Weingraße.
 Weingraße, die; boros Kanona v. kanta.
 Weingraße, der; boros tarogonya.
 Weingraße, der; borvezés, borvével, borvasárlás.
 Weingraße, der; borvasárló, borvezés.
 Weingraße, der; pincesz, boros pincesz.
 Weingraße, die, l. Weingraße.
 Weingraße, der; boriszmerő.
 Weingraße, der; szőlőmag.

Weingraße, der; boriszlelő, horkóstoló.
 Weingraße, der; boraszszégér.
 Weingraße, das; horkász; leánykőkőrcsin; kapesoa korpa.
 Weingraße, der; boros kanecsó.
 Weingraße, die; boros kád.
 Weingraße, das; boros csobán v. csobolyó.
 Weingraße, das; gantár, gantárfák, áspok; borvasgyon; boraszszprű.
 Weingraße, das; bortermő föld v. tartomány.
 Weingraße, die; szőlőlemez.
 Weingraße, das; szőlőlomb v. levél.
 Weingraße, die; lugas, szőlőlugas.
 Weingraße, die; szüret, boraszszüret; — fassen, szüretelni.
 Weingraße, der; szüretelő.
 Weingraße, die; szüretelési ideje; szüretelési idő.
 Weingraße, die; boraszszihere.
 Weingraße, der; boraszszihász.
 Weingraße, der; bor' szüke.
 Weingraße, der; boraszszász; boraszszász.
 Weingraße, das; bormérték.
 Weingraße, der; mézes bor.
 Weingraße, der; bormérő.
 Weingraße, der; Mindaszszelhava, octoher.
 Weingraße, der; must.
 Weingraße, Weingraße, das; szőlőpép.
 Weingraße, die; boraszszalma.
 Weingraße, der; szőlőkarakó.
 Weingraße, die; borisz hacsak.
 Weingraße, die; boriszszulva.

Weinpreffe, die; borasjtó, horprca.
 Weinzanft, die; rekenyő, szőlőkaca.
 Weinkauf, der; mámor, megittasodás, részegség, (bortól).
 Weinraut, die; kerli ruta.
 Weinrebe, die; szőlővessző, venyige.
 Weinreiß, mn. hordás, horral gazdag.
 Weinroth, mn. borveres, vereshorvász.
 Weinsäure, die; boris.
 Weinsäuertich, mn. horsavanyúságu.
 Weinsäufen, die; borivás, mértékellen borivás.
 Weinsäufen, der; nagy borivó, horisák.
 Weinschank, der; hormérés; kocma, csapzék.
 Weinschankstener, die; horméresi adó, kocmasadó.
 Weinschärfe, die; borcsapóság.
 Weinschneide, die; kocma, csapzék.
 Weinschenter, der; csaplár, kocmáros.
 Weinschlauch, der; bortömlő.
 Weinschmaus, der; borozás.
 Weinschröter, die; horkorcsaló; két szarvasbogár.
 Weinschling, der; szőlőhajtvány.
 Weinschnecken, der; szőlőkaró.
 Weinstein, der; borkő.
 Weinsteinartig, mn. horkónemű.
 Weinssteingeist, der; borkőszesz.
 Weinssteinöl, das; borkőolaj.
 Weinstreuer, Weinackse, die; boradó, borvám.
 Weinstock, der; szőlőszőlő, szőlőtöke.

Weinsuppe, die; horleves.
 Weintanne, die; boros tonna.
 Weintraber, Weinstreter, Weinstreifer, t. törölly.
 Weintraube, die; szőlő, szőlőfürt, szőlőfej, szőlőgerezd, biling.
 Weintrinker, der; borivó.
 Weintröpfen, der; borocsepp, egv csepp bor.
 Weintrunken, mn. ittas, boros.
 Weinverfälscher, der; herhamisító.
 Weinverfälschung, die; borhamisítás.
 Weinvistter, der; borakoló, horakó.
 Weinvisitator, der; borvizsgáló.
 Weinwirth, der; horvagyón, kess bor.
 Weinwacht, der; bortermés.
 Weinwage, die; hormérés.
 Weinwetter, das; borörlelő idő.
 Weinwirth, der; kocmáros, csaplár.
 Weinwirth, der; hertzied.
 Weinweiden, das; boraszéger.
 Weinsöl, der; borvám.
 Weinsüßer, der; borcseber, v. bocsa.
 Weiß, ih. sinem etnás — mađen, valakit elteveszteti, hamisan értesíteni.
 Weise, mn. és ih. okos, bölcs; okosan, bölcsen.
 Weise, der; bolcs; okos v. bölcs ember.
 Weise, die; mód, szokás; auf welche —? mi módon? auf seine —, semmiképen, semmi módon; nach Art und — der Dorfahren, elhődoink' szokása szerint.

Weisel, der; anyaméh.
 Weisen, ca. rh. mutat, megmutat; igazít; utasít, köld, eligazít, kigazít, kihajt, köld; mit dem Finger —, őjjal mutatni; einem zu Recht —, valakit úba igazítani; megmutatni neki az igaz útát; einem die Thür —, valakinek ajtókat mutatni; sich — lassen, átállatni v. belátatni valamit; von sich — magától elhárítani.
 Weiser, der; mutató; anyaméh.
 Weisheit, die; bölcseség, okosság.
 Weisheitslehre, die; bölcseség-tanítvány; bölcseség-szabálya.
 Weisheitslehrer, der; bölcseség-oktató v. tanító.
 Weisheitsvoll, mn. bölcseséggel teljes.
 Weisheitszahn, t. bölcsesség-foga.
 Weißlich, ih. bölcsen, okosan.
 Weißlagen, ca. jövendöl, jóslat.
 Weißinger, der; jósl, jövendölő; látnok.
 Weißsagung, die; jóslat, jövendölés.
 Weissung, die; útmutatás; meghagyás, rendelés, utasítás.
 Weiß, mn. és ih. sejeér, seher; sejeeren, seheren; sich — brennen, magát szépiteni, hibáit palástolni, mentegedőzni; sich — flecten, seherbe állítani.
 Weiß, Weise, die; sejeere v. sehere (valaminek); sejeéreg.

Weißbaden, das; fejtér-ke-nyersütés, zsemlyesütés.

Weißbäder, der; zsemlyesütő.

Weißbart, der; fejtér szakáll; fejtérszakáll ember.

Weißbier, das; fejtérsör.

Weißbirte, die; fejtér nyírfa.

Weißblättersig, mn. fejtérle-velő.

Weißbrot, das; fejtér ke-nyér.

Weißbude, die; fejtér gyer-tyánfa.

Weißbuden, mn. fejtér gyer-tyánfából való.

Weißbürste, die; meszoló.

Weißdorn, der; cseregálya-gonya.

Weißdrossel, die; éneklő rigó.

Weißer, das; fejtére v. fe-hére (valaminek).

Weißer, die; fejtérség, fe-hérség.

Weißer, cs. fejtérít, ki-, meg-, befejtérít; ki-, be-meszol (salat).

Weißer, der; fejtérítő.

Weißfäule, Weißtanne, die; lucsfenyő, szurkos fenyő.

Weißfisch, der; dévérponty; fejtérkeszeg.

Weißfischig, Weißad, mn. fejtérszagos, fejtérhabos.

Weißgärber, der; irhatimár, lágyvarga, bőrgyártó, csávas varga.

Weißgetz, Weißgetzlich, mn. sárgás fejtér, libaszínű.

Weißgetzpfelt, mn. fejtér-pettyes.

Weißgran, mn. ősz, deres, (haj st.).

Weißhaarig, mn. fejtérszőke; őshajjú.

Weißhafer, der; fejtér zab.

Weißkettchen, das; hontma-dár.

Weißholz, der, Weißtraut, das; fejtér káposzta.

Weißkopf, der; fejtérhajú ember.

Weißkraut, der; gyolcs- v. vízsonkereskedés.

Weißkräuter, der; gyolcsos, gyolcsáros.

Weißkuppe, Weißkupfer, das; fejtéres réz.

Weißlich, mn. fejtéres.

Weißlooth, mn. vereses fejtér.

Weißpapier, die, l. Silber-papier.

Weißfenstig, der; ezüstfil-ler v. batka.

Weißfingmel, der; fejtér ló.

Weißfleden, das; ezüsttisztítás v. fejtérítés.

Weißfingelig, mn. krom-bászürke.

Weißtanne, die; lucsfenyő.

Weißwurz, die; sokbüttyű gyöngyvirág.

Weißzeug, das; fejtérruba, fejtérmű.

Weit, mn. és ih. messze-tartó, hosszú, hosszas

bő, tágas, (ruha st); messze-ség, távol, messzire;

so —, addig, eddig; beh-annya, annyira; beh-weitern, sokkal; beh-wei-ten nicht, koránt sem;

— und weit, körülbelül; mindenfelől; es — brin-gen, sokra vinni vala-mit, sokra menni vala-miben; das ist nicht — her, az nem sokat ér;

die Sache steht noch in weitem Felde, a dol-g' kimenetele még bi-zonytalan; ein weites Ge-wissen haben, igazságtal-an v. lelkiismeretlen len-ni; ohne weiteres, két-ség kívül.

Weit, mn. és ih. messze-tartó, hosszú, hosszas

bő, tágas, (ruha st); messze-ség, távol, messzire;

so —, addig, eddig; beh-annya, annyira; beh-wei-tern, sokkal; beh-wei-ten nicht, koránt sem;

— und weit, körülbelül; mindenfelől; es — brin-gen, sokra vinni vala-mit, sokra menni vala-miben; das ist nicht — her, az nem sokat ér;

die Sache steht noch in weitem Felde, a dol-g' kimenetele még bi-zonytalan; ein weites Ge-wissen haben, igazságtal-an v. lelkiismeretlen len-ni; ohne weiteres, két-ség kívül.

Weit, mn. és ih. messze-tartó, hosszú, hosszas

Weitbedüchtig, mn. nagyhaú, pocskos.

Weite, die; messzeség, tá-volság; hosszúság; tágas-ság, szélesség, bőség.

Weiten, k. messze van

távolog. —, cs. bőve v. szélese v. tágasabb lesz.

—, vh. széles lesz, meg-kibővül.

Weitenjirtel, der; távol-ság' köre.

Weiter, mn. és ih. további, távoli; tovább, távo-labb.

Weiterung, die; szélesítés, bővítés, távolítás.

Weitkündig, mn. messzeter-jedő, tágas; bő, széles; körülményes, széles be-szédű; gyér; egymástól távol.

Weitkündigkeit, die; széles-ség, hosszúság, bőbe-szédűség, körülményes-ség.

Weitkündig, l. Fernkündig.

Weitkündend, mn. nagyár-nyéku.

Weitkündig, mn. és ih. gyér, vigályos, egymás-tól távol; gyéren, vigá-lyosan.

Weitkündig, mn. és ih. gyér, vigályos, egymás-tól távol; gyéren, vigá-lyosan.

Weitkündig, mn. és ih. gyér, vigályos, egymás-tól távol; gyéren, vigá-lyosan.

Weitkündig, mn. és ih. gyér, vigályos, egymás-tól távol; gyéren, vigá-lyosan.

Weitkündig, mn. és ih. gyér, vigályos, egymás-tól távol; gyéren, vigá-lyosan.

Weitkündig, mn. és ih. gyér, vigályos, egymás-tól távol; gyéren, vigá-lyosan.

Weitkündig, mn. és ih. gyér, vigályos, egymás-tól távol; gyéren, vigá-lyosan.

Weiten, Weizen, der; búza; Tärflischer —, török búza, tengeri, kukorica.

Weizenader, der, Weizen-feld, das; búzaföld, asán-tóföld.

Weizenbau, der; búzater-mesztés.

Weizenbier, das; búzasör.

Weizenbrot, der; búzapóp.

Weizenbrod, das; búzakonyer.
Weizenerte, die; búzaarata.
Weizenkraute, die; búzadara.
Weizenkorpe, die; búza-korpa.
Weizenkorn, das; búzaszem.
Weizenkuchen, der; búzalepény.
Weizenland, das; búzatermő föld v. tartomány.
Weizenmalz, das; búzamaláta, búzaszalad.
Weizenmehl, das; búzaliszt.
Weizenfaat, die; búzavetés; búzaföld.
Weizenfeld, die; búzapolyva.
Weizenfoppel, der és die; búzatarló.
Weizentröh, das; búzaszalma.
Weisér, welche, welches, nm. melly, ki; mellyik? kicsoda? *weisch ein!* melly! a' ki, a' melly, a' mi; akárki, akármi, akár-mellyik; *weischer Geistalt?* micsodás, millyen? *weische Größe!* melly nagyság!
Weisheits, mn. minemű, millyen, minő.
Weisze, die; fehér fűz.
Weisger, l. Wälgern.
Weiss, mn. hervadt, hervatag, kőkadt, sonnyadt.
Weissen, k. hervad, sonnyad.
Weisheit, die; hervadtság, sonnyadtság; aszúság.
Weisbanm, der; forgótengelyfa; forgótengely.
Weisse, die; hab; hullám; forgótengely, (óra-, ma-

lomkereknél ec.); rőzsenyaláb; zátony.
Weissen, es. haboztat; forgótengelyt csinál, (-nak, -nek); *Geistforraszt* (vasat).
Weissenfrümg, mn. fodros, babos, (levél).
Weisermauer, **Weisermwand**, l. Lehmwand.
Weiss, der; harcos.
Weiß, mn. és kb. olasz; olaszul.
Weißland, das; Olassország.
Weiß, die; világ; világ-egyetem; föld, föld' kerrekege; *auf die v. zur* — *kommen*, világra jöni; *vor aller* —, egész világ előtt: *die feine geistigte* —, a' művelt világ; *er hat* —, *finom társalkodásn*, világot látott.
Weißhafte, die; világten-gely.
Weißfall, das; világügyetem.
Weißfalter, das; világ' kora.
Weißtauge, das; isten' szem; nap; világzem, (drágakő.)
Weißbau, der; földteke.
Weißbau, der; világalkotmány; földalkotmány.
Weißgebenheit, die; világ-történet, világosomány.
Weißherrlicher, der; világ' ura, világigazgató v. kormányzó.
Weißbannt, **Weißbnchtig**, mn. világszerte ismeretes.
Weißberühmt, mn. világ-szerre híres.
Weißbeschreiber, der; világ-leirő.
Weißbeschreibung, die; világ-leírás.

Weißbraud, der; világszerte szokás.
Weißbürger, der; világpolgár.
Weißgebäude, das; világ-egyetem.
Weißgebund, die; égtáj; föld' tartománya.
Weißgeist, der; világssellem.
Weißgeistliche, der; világí pap.
Weißgeistlichkeit, die; világí papság.
Weißgericht, das; utolsó ítéllet; világ' bírálata.
Weißgeschichte, die; világ' története.
Weißgetraume, das; világí sap.
Weißgürtel, der; égöv.
Weißgüter, t. világí javak.
Weißhändler, t. világí bajok.
Weißkarte, die; világkép.
Weißkenntnis, die; világí ismeret; *er hat* —, *jártas v. forgott ember*.
Weißkind, das, **Weißmensche**, der; világ' fia.
Weißflug, mn. okos, világírtó.
Weißflugheit, die; világí okosság.
Weißkörper, der; világtest, égi test.
Weißkreis, der; földkör; világügyetem.
Weißkugel, die, l. **Erdfugel**.
Weißkunde, die; *világtan*.
Weißbnchtig, mn. világí ismeret; világszerte ismeretes.
Weißlauf, der; világ' forása v. járása.
Weißlich, mn. földi, világí; polgári, világí, (hivatal vel. —, ib. világí módon.

Westlichkeit, die; világiág.
 Westlich, das; világsény.
 Westlich, die; világiéj.
 Westmann, der; világ' fia.
 Westmeer, das; nagy ton-
 gor, oceán.
 Westpal, der; világsark.
 Westprieſter, der; világi
 pap.
 Westschou, mn. emberke-
 rülö.
 Weststinn, der; világhoz
 ragaszkodás.
 Weststich, der; eghajlat.
 Weststücken, das; világrend-
 szer.
 Westteil, der; világrész.
 Westweise, Westseite, die,
 l. Westbranch.
 Westweise, der; philoso-
 phus; világbölc.
 Westweisheit, die; philo-
 sophia; világbölcsesség.
 Westwunder, das; világsz-
 csoda.
 Wen, nm. kinek? von — ?
 kitől?
 Wen, nm. kit?
 Wende, der; vend.
 Wendezeit, der; nyakte-
 keres.
 Wendezeitel, Wendezeitel,
 der; napiéridő.
 Wendebaum, der; forgó
 tengely; lépcsősózlop.
 Wendestreppe, die; kerin-
 gő lépcső.
 Wenden, cs. és k. rh. for-
 dít; megfordít (szekeret
 st.); forgat (pecsenyét);
 megfordít (ruhat); fordúl,
 megfordul; den Rücken
 —, hátat fordítani; sich
 —, fordúlni, megfor-
 dúlni; Gott möge es zum
 Besten —; isten fordít-
 sa jóra a' dolgot; den
 Wer —, forgatni; sich
 recht, links —, jobbra,

balra fordúlni; sich an
 jemand mit einer Bitte —
 valakinek kércsével folya-
 modni.
 Wendepflug, der; forgató
 eke.
 Wendepunkt, l. Fel.
 Wendrohr, das; fecskén-
 dőcso.
 Wendstindel, die; simító
 sa, (kestyűsöknél).
 Wendsteden, Wendstod,
 der; kestyűfordító.
 Wendstich, mn. vend.
 Wendung, die; fordulás;
 fordulat; eine — machen,
 megfordúlni; einer Sache
 eine gute — geben, vala-
 melyly dolognak jó for-
 dulatot adni.
 Wensg, mn. és ib. kevés;
 kevesen, keveset, ke-
 vesé; in wenigen Tagen,
 néhány nap alatt; mit
 wenigen Worten, kevés szó-
 val; ein — Wein, egy kis
 bor; ein Gutsden weniger
 ein Groschen, garas' hi-
 ján egy forint; so — als
 nichts, annyí mint semmi;
 ich bin zu — Armer da-
 von, én kevésé isme-
 rem azt; ein — zu viel,
 egy kevésé sok. —, kez.
 so — als . . . , szintúgy
 nem . . . , mint; ít weniger,
 deſto . . . , minél kevésé-
 hé . . . ; annál inkább;
 es fehlte —, das st.,
 kevésben múlt, hogy st.;
 zum Wenigsten, legalább.
 Wenige, das; csekélység.
 Wenigfelt, die; csekélység,
 kicsiség; meine —, cse-
 kely személyem.
 Wenigstens, ih. legalább.
 Wenn, kez. ha.
 Wenzel, der; Venczel, (6-
 név).

Wer, nw. ki, kicsoda: —
 ist es, ki ez? — du? ki
 vogy? es mag sommen
 — du will, jöjön bár ki akar;
 — es auch sein mag, bár
 ki legyen az.
 Werbegeld, das; toborsá-
 pász.
 Werbehaut, das; toborsá-
 ház.
 Werbekreis, der; toborsó-
 kerület.
 Werbekiste, die; toborsó-
 jegyzék.
 Werben, ca. és k. rh. to-
 bers, katonát fogad; ke-
 res. kér (hivatalt st.).
 Werbeslag, der; toborsá-
 hely.
 Werber, der; toborsó.
 Werbung, die; toborsás.
 Werden, k. rh. lesz, leszen;
 ein Kaufmann, Advokat
 —, kereskedővé, ügyész-
 szé lenni; was wird aus
 mir —? mi lesz belőlem?
 was wird aus seinem Bes-
 prechen? mi lesz igéreté-
 hől? daraus wird nichts —,
 abból semmi sem lesz;
 das ist noch im —, az
 még levő félben van; aus
 Kindern — Krute, gyer-
 mekből lesz az ember;
 blaß —, elhalványod-
 ni; frant —, megbele-
 gedni; gesund —, meg-
 gyógyulni; stärker —,
 erősbödni; ich werde lie-
 ben, szeretni fogok; ge-
 liebt —, szerettetni;
 verkauft —, eladatni.
 Werder, der; hát. (p. o.
 cserhát, erdőhá).
 Werfen, cs. és k. rh. vet,
 hajít; hány, hajigál; et-
 was zum Fenster hinaus —,
 valamit az ablakon kiha-
 jítani; einem ein Fuß in den

Kopf —, valaki fejét börtöri, valaki fején lyukot ütni; seinen Mantel um (über) sich —, köpönyөгét nyakába vetni; Berdacht auf einen —, valaki iránt gyanúsággal viselkedni; Schatten —, árnyékok vetni; Junge —, v. —, fiadani, v. kölykezni, v. elleni; die Schuld auf jemand —, valakit okozni; das Holz wirft sich, megvetemedik a' fa; sich vor jemand auf die Knie —, valaki előtt térdre esni.

Werk, das; hajóműhely.
Werk, das, Werke, die; mellékfonál.

Berg, Werk, das; csepű, kőcs.

Bergeln, l. Bälgern.

Bergen, Werken, mn. csepű, csepűből való.

Bergleinwand, die; darócs.

Werk, das; cselekedet, tét; munka, mű; ein gutes —, jó tét, v. cselekedet; ein — des Getreides, lélek' munkája; ein — der göttlichen Allmacht, isteni mindenhatóság' műve; die Hand an das — legen, munkához fogni.

Werkbank, die; műhely.

Werkbiene, die; gyűjtő méh.

Werkbreit, das; műdeszka.

Werktag, l. Werktag.

Werkstellige, der; álszent.

Werkstelligkeit, die; álszenetesség.

Werkhof, l. Bauhof.

Werkleute, t. munkások.

Werkmeister, der; művezető.

Werkmesser, das; dikis.

Werkofen, der; olvasztó kemence, (üvegutakban).
Zwecksdiar II.

Werkshub, der; láb, (mér-ték).

Werkstatt, Werkstätte, die; műhely.

Werkstein, der, Werkstück, das; négyzetkő, (építész-höz).

Werkstellig, mn. és ih. elvégzett, bevégezett; — machen, bevégezni, elvégezni.

Werkstube, die; műszoba.

Werkstuhl, der; dolgozó szék: szövőszék, (takácsoknál); gyertyafagyasztó.

Werktag, der; dolgozó v. dolgoztató nap, hétköznapi.

Werkstück, der, l. Werkbanf.

Werkverständige, t. műértők.

Werkzeug, das; eszköz, szerszám.

Wermuth, der; üröm.

Werkze, die; verszt, (oroszmérő).

Werk, mn. becses, kedves, drága; érdemes; das ist wohl der Mühe —, az megérdemli a' fáradságot; er ist dieser Wohlthat nicht —, ő nem érdemes ezen jótétre; mein werther Freund, érdemes barátom; — halten, — szépen, érdemesnek tartani, becsülni; einen (ted und — halten, — valakit nagyra becsülni; wie viel ist das Buch —? mennyit ér ez a' könyv?

Werk, der; hecs; érdem; int — sein, becsületben lenni; etwas über den — behaupten, lafuzni, verkapfen, valamit árán (becsen, értéken) felül fizetni, venni, adni; tinnen — auf etwas sein, valamire sokat tartani.

Werkshaltung, die; becsben-tartás, becsülés.

Werk, das; lény, való; mi-volt; ontartás; es gebbet zum — der Sacht, a' dolog vellejöhöz tartozik; ein gesungenes, gefühlstetes —, szesz magartatás; ein ungezwungenes —, hajlékony v. könnyű magaviselet; sein Thun und —, járás, forgás; das bste —, nyavalyatörés, nehégyavaly; viel Wesens machen, valamely dolognak széles feneket keríteni; valamivel zajt ütni; nicht viel Wesens machen, valamivel nem sokat gondolni; Gott ist das vollkommenste —, isten a' legtökéletesebb való; die Seele ist geistig —, a' lélek szellemi lény.

Wesenheit, die; lónyog; létsap.

Wesenlehre, die; lénytán.

Wesenlos, mn. valótalan; lénytelen.

Wesentlich, mn. létsapós, lényeges; das Wesentliche einer Sache, valamely dolognak mivolta.

Wespe, die; darázs.

Wespenfresser, der; méhezsólyom.

Wespennest, das; darázs-fészek; in ein — flühen (stehen), darázs-fészekbe nyúlni, (többeket egyszerre felbozszantani).

Wespenstich, der; darázs-csapás.

Wessen, Wes, nm. kié? kicsodé?

Werkhalt, Werkwegen, ih. kiért, ki miatt; miért mi miatt.

West, Westen, der; nyugat, napnyugat.
 Weste, die; mellény.
 Westerbund, das; keresz-
 telésing; burok.
 Westgöthe, der; vizigót.
 Westlich, mn. nyugati.
 Westindien, das; nyugati
 India.
 Westphalen, das; Vesztfá-
 lia.
 Westphälinger, der; veszt-
 fáliai.
 Westphälisch, mn. vesztfá-
 liai.
 Wetter, die; nyugati teu-
 ger.
 Westwärts, ih. nyugatfelé,
 nyugatnak, nyugatról.
 Westwind, der; nyugati szél.
 Wette, die; fogadás; was
 gibt die —? miho fogad-
 junk? um die — laufen,
 versenyt futni.
 Wetteifer, der; vetélkedés.
 Wettseifer, der; vetélke-
 dőtárs, vágytárs.
 Wettseifen, k. vetélkedik.
 Wetten, cs. és k. fogad;
 ich wette um zehn Thaler,
 tíz tallérba fogadok; geh
 gegen ein —, egyre tí-
 zet tenni.
 Wetter, der; fogadó.
 Wetter, das; idő; időjá-
 rás; időváltozás; nehéz
 idő, éghabóru, égzen-
 gés; das — ändert sich,
 az idő változik; nahe,
 közelné, warmes, fás-
 tes —, nudes, száraz,
 meleg, hideg idő; was
 ist für ein —? milyen az
 idő? um gutes (schönes)
 — bitten, jócsánatot kér-
 ni; es geht ein — auf,
 égi háború készül; vom
 — erschlagen werden,
 mennykő által agyon

sújtani; einem alle —
 auf den Hals fluchen, va-
 lakit szörnyen megszidni.
 Wetterabsteiter, der; meny-
 köháritó.
 Wetterbeobachter, der; idő-
 vizyázó.
 Wetterbeobachtung, die; idő-
 vizyázás; időváltozásai ész-
 revétel.
 Wetterdach, das; ereske,
 (ablak st. folett).
 Wetterfahne, die; szélvi-
 torla; szeles, szelebur-
 di.
 Wetterglas, das; légmérő;
 súlymérő; hőmérő.
 Wetterhahn, der; szálkakas;
 szeles, sóka.
 Wetterhausen, l. Windhau-
 sen.
 Wetterluft, l. Eißluft.
 Wetterlaunisch, mn. hóbor-
 tos.
 Wetterläuten, das; haran-
 gózás (nehéz idő ellen).
 Wettermannen, das; idő-
 jós, (súlymérében).
 Wetteru, k. dörög, zeng
 az ég, mennydörög; szit-
 korodik, káromkodik,
 átkozódik.
 Wetterprophet, der; időjós.
 Wetterregen, der; záporosó.
 Wetterrose, die; csillag-
 szörös mályva.
 Wetterstößen, das; diny-
 nyohibik.
 Wetterstühle, die, Wetter-
 stühle, der, l. Wasser-
 hose.
 Wettersticht, der; légakna.
 Wetterstade, der; zápor-
 v. jégeső-okoz'a kár.
 Wetterstichlag, l. Donnerstichlag
 és Hagelschlag.
 Wetterstränge, l. Blitzabsteiter.
 Wetterstrahl, l. Blitzstrahl.

Wetterstiel, der; nedmérés
 zsinog.
 Wetterveränderung, die; idő-
 változás.
 Wettervogel, der; póling.
 Wetterwendisch, mn. idő-
 változatos, (csermely st);
 állhatatlan, változó ter-
 meszetű.
 Wetterwolke, die; zápor-
 felhő.
 Wetterzeichen, das; ziva-
 tarjel.
 Wetterzeiger, der, l. Wet-
 terglas és Wettermannen.
 Wettkauf, der, Wettkampfen,
 das; pályafutás, verseny-
 futás.
 Wettkämpfer, der; pályafutó,
 versenyző.
 Wettkampf, der;
 Wettkampf, der;
 verseny, vetélkedés, ve-
 tély.
 Wegen, cs. fen, köszöni;
 die Kiste —, hákogni,
 krákogni; auf der Gasse
 mit dem Degen —, kar-
 dot utczán csörtetni.
 Wehste, die; tokmány.
 Wehsteifer, der; senpala.
 Wehstahl, der; senacél.
 Wehstein, der; senkő.
 Wehste, die; viaszir, esz-
 makend; ütlek.
 Wehsten, cs. megviasszi
 fényesít, (eszimát); ki-
 ken, (hajuszt); ütlek.
 Weht, der; hitvány, ha-
 szontalan, (emher).
 Wehtschopf, l. Wehstschopf.
 Wichtig, mn. nyomos, fon-
 tos, (ok st.); neveses,
 szombetűs, (dolog);
 nehéz; mértékűs, mér-
 tékes; das Gedächtnis ist
 nicht —, ezen arany nem
 őríti meg a' súlyt; ein
 wichtiger Mann, nevese-

tes férfi; das ist mir sehr —, az nekem igen fontos dolog.
Wichtigkeit, die; nyomosság, fontosság; nevezetesség; eine Sache von —, nevezetes dolog.
Widte, die; babó; abrak-babó, ló- v. abrakborsó.
Widel, der; gombolyag, csomó; takaró.
Widelband, das; pólya.
Widelfrau, die; pólyázó asszony.
Widelfind, das; pólyás gyermek.
Wideln, cs. felgombolyít, gombolyagba teker, (csér-nát); betakargat, begöngyölget, (valamit -ba, -be); betekerget, (valamit -val, -vel); pólyáz, pólyába tess, (gyermeket); sich in den Mantel —, köpönyegébe burkolni; sich aus einer Sache —, magát valamelly kedvetlen dologból kifejteni.
Widelfäner, die; tekerő zsinag; pólyamadzag.
Widelfaug, das; pólyaneműk.
Widelnbrod, das; babókenyér.
Widelnfutter, das; babótakarmány.
Widelnmetz, das; babóliszt.
Widelnstroh, das; babószalma.
Wider, der; kos.
Wider, ej, ellen, -nak, -nek; — meinen Willen, akaratom ellen; — die Natur, természet ellen; — den Wind fesseln, szélnek vitorlázni; — der Strom schwimmen, árnak úszni.
Widerbelfern, **Widerbellen**,

k. visszafeléget, visszahat.
Widerbellen, der; visszafelégető.
Widerbrud, der; ellennyomás.
Widerfahren, k. rh. törté-
 nik v. esik, (rajta v. vele); einen Recht — lassen, valakinek igazságot szolgáltatni.
Widerhafen, der; kampó, horog; szigony, (növényeken).
Widerhalt, der; ellenállás; gymol, támasz.
Widerhalten, k. rh. ellenáll.
Widerig, l. Widrig.
Widerlage, l. Gegenlage.
Widerlegen, cs. megczáfol.
Widerlegbar, **Widerleglich**, mn. megczáfolható.
Widerlegung, die; megczáfolás.
Widerlegungschrift, die; czáfoló irás.
Widerlich, mn. unalmas, untató, kellemetlen; undorodát v. csümmört okozó.
Widerlichkeit, die; kellemetlenség, unalmasság, untatóság.
Widernatürlich, mn. természetelleni.
Widernatürlichkeit, die; természetelleniség.
Widerpart, der; ellenfél.
Widerprad, der; visszautódás.
Widerprallen, k. visszautódik, visszapattan.
Widerrathen, cs. rh. nem tanácsol, nem javasol, ellenz.
Widerrechtlich, mn. és ih. törvénytelen, törvény-

telen; törvénytelenül, törvény ellen.
Widerrechtlichkeit, die; törvénytelenység, törvényelleniség.
Widerrede, die; ellenmondás; ohne —, minden ellenmondás nélkül; örömet, bizonyosan.
Widerreden, k. ellene mond v. szól.
Widerriß, der; mar.
Widerriß, der; visszavétel, megmásolás; er hat einen — thun müssen, vissza kellett vennie szavát.
Widerrufen, cs. rh. visszavess; visszahív; einen Befehl —, parancsát visszavenni.
Widerständig, mn. visszavehető, (szó, parancs).
Widerständigheit, die; visszavehetőség, (szó, parancs).
Widerrufung, die; visszavétel, (szó, parancs).
Widerstcher, der; ellenfél; ördög, sátán.
Widersthall, **Widerstehn**, l. **Widersthall**, **Widerstehen**, cs. ellenkezik, ellentáll, ellenszegeri magát.
Widerstlich, mn. ellenkező, ellentálló, ellenszegülő.
Widerstlichkeit, die; ellenkező, nyakasság.
Widerstung, die; ellenkezés, ellentállás.
Widerstinn, der; esztelen, képtelenség, ellenkezés.
Widerstinnig, mn. és ih. képtelen, esztelen; képtelenül, esztelenül.
Widerstinnigkeit, die; képtelenség.

Widerpenſig, mn. és ih. makacs, konok, nyakas, akaratos; makacsul, konokul, nyakasan.

Widerpenſigkeit, die; makacsság, konokság, akaratlanság.

Widerſpiel, das, l. Gegenſpiel.

Widerſprechen, k. rh. ellenſzól, ellenbeſzél, ellenmond, (-nak, -nek); ſich —, magával ellenkezni, önmagának ellenmondani; das Widerſpricht der Wahrheit, az ellenkezik az igazsággal; einſich ſteht ſich —, valamely dolognak nyilván ellenmondani.

Widerſprechend, mn. ellenkező, meg nem egyező.

Widerſprecher, der; ellenmondo.

Widerſpruch, der; ellenmondás; ellenzet; mit ſich in — ſtehen, magának ellenmondani, magával ellenkezni.

Widerſtand, der; ellenállás, ellenzet.

Widerſtehen, k. rh. ellenáll; undorodk; dieſe Speiſe widerſteht mir, ezen ételtől undorodom.

Widerſtoß, der; ellentaszítás v. lökés; konyá szilene: csipkés hordalag.

Widerſtreben, k. ellene törekszik v. törekedik.

Widerſtreben, das; ellene törekvés v. törekedés.

Widerſtreiten, ca. és k. rh. ellenz, ellenkezik; eine Meinung —, valamely véleményt megvni.

Widerſtreitung, die; ellenzés; ellenkező.

Widerthou, der; ágatlan hőlye; hüdös gönye; körönséges páprád; kereklevelű harmatfü.

Widerwärtig, mn. ellenkező; kellemetlen, kedvetlen; widerwärtige Umſtände be trafen ein, ellenkező körülmények jöttek közbe; einem — ſeyn, valakinek akadályára lenni.

Widerwärtigkeit, die; kedvetlen érzés; haj, viszontagság.

Widerwille, der; ellenkező indulat, utálat; előedzetlenség; — gegen etwas haben, valamit nem szenvedhetni.

Widerwilling, mn. ellenkező indulatú, nem szenvedhető.

Widmen, ca. szentel, ajánl; einem ein Buch —, valakinek valamely könyvet ajánlani; einem ſeine Zeit —, valakinek idejét szentelni.

Widmen, das; szentelés, ajánlás.

Widrig, mn. ellenkező; kedvetlen, kellemetlen.

Widrigen Falls, ih. különben.

Wie, ih. és kaz. mint? mikép? hogy? hogyan? hannyadán? milly; ein Mann — er, olly férő mint ő; ich weiß nicht, — ich es machen ſoll, nem tudom, hogyan tegyem; — machen Sie das? hogy v. mikép teszi azt ön? — ſeynnt es, das ic., mint van az, hogy ic.; — glücklich iſt er! milly szerencsés ő! — geſehst er auch ſeyn mag, bár melly tudós legyen is ő; — alt

iſt er? hány esztendő ő? — bald? mikorra? — breit, — did? milly széles, milly vastag? — ſarf war die Geſchäft? milly nagy volt a társaság? — lange? — meddig? — lange iſt es, das ic., mennyi ideje, hogy ic.; — oft? hányszor? — theuer? hogy? — viel, hányat? — weit? mennyire van?

Wibel, der; fekete zaiszik.

Wibeln, k. hemzseg, nyüzög.

Wiede, die; legelő; gúsz.

Wiedehopf, der; hanka, habuka.

Wieder, ih. ismét, megint. újra, újlag; (Gegensätzen lekben igékkal) vissza; — auffinden, beſuchen ic. ismét feltalálni, sütni ic.

Wiederabbrud, der; másodnyomat.

Wiederabtretung, die; újra átengedés.

Wiederäffnen, ca. visszajmoz.

Wiederauffindung, die; újra megtalálás.

Wiederbegeben, ca. visszakér.

Wiederbeſehen, ca. rh. visszazuharap.

Wiederbeſommen, ca. rh. visszakap, visszanyer.

Wiederbeſehen, ca. föléleszt.

Wiederbemühtigen, ca. visszafoglal.

Wiederbeſehen, ca. visszafizet.

Wiederbieten, ca. rh. igér (valamire).

Wiederbitzen, k. visszavilámlik.

Wiederbergen, ca. visszaköltésnek.	Wiederzeugung, die; visszatermődés.	Wiederkaufrecht, das; visszavételi jog.
Wiederbringen, ca. rh. visszahoz; visszates; visszahelyez.	Wiederzeugungskraft, die; visszapótló erő.	Wiederfehr, die; visszafordulás.
Wiederbringlich, mn. visszahozható.	Wiederfährte, die; visszanyom, visszanyom.	Wiederfehren, k. visszafordul; ismét előfordul v. elélj.
Wiederbringung, die; visszahozás.	Wiederfanden, k. visszazid.	Wiederfrage, die; visszakeres.
Wiederbienen, ca. visszazogál.	Wiederfand, der, l. Wiederfand.	Wiederfragen, ca. viszont megpöröl.
Wiederdienst, der; visszazogál.	Wiederfang, der, l. Wiederfang.	Wiederfänger, der; viszont megpöröl.
Wiederdonner, k. és cs. visszadörög, visszamennydörög.	Wiederfang, der; visszahozás.	Wiederfang, der; visszhang.
Wiederdrängen, ca. visszazorít, visszatal.	Wiederfänger, cs. visszahozó.	Wiederffingen, k. visszhangzik.
Wiederdrohen, ca. visszafenyget.	Wiederfängerin, cs. visszahozó.	Wiederföhnen, cs. újra megszár.
Wiederdruck, der; visszanyomás.	Wiedergeburt, die; újjászületés.	Wiederkommen, k. th. visszajö; ismét előfordul.
Wiederdrücken, cs. visszanyom.	Wiedergewinnen, cs. rh. visszanyer.	Wiederkraben, cs. visszavakar.
Wiederdrückung, die; visszaváltás.	Wiederglanz, der; visszafény.	Wiederkränzen, cs. visszacsókol.
Wiedererinnahme, die; visszavétel.	Wiederglänzen, k. visszafénylik.	Wiederlesen, die; újra v. ismételt olvasás.
Wiedererrenten, ca. visszates (kocsi te.).	Wiederglücken, cs. visszahozni.	Wiederlesen, ca. szerzetelt vizonoz.
Wiedererrichtung, die; visszazigantás.	Wiederhall, der; visszhang.	Wiederlesen, cs. visszavált.
Wiedererufung, die; visszahívás.	Wiederhallen, k. visszhangzik.	Wiederlesungsbuch, das; visszaváltási jog.
Wiedererhalten, cs. rh. visszazakap.	Wiederherstellen, cs. helyreállít (rendel te.); meggyógyít.	Wiedernehmen, cs. rh. visszazavaz.
Wiedererinnern, vh. visszamlékezik.	Wiederhersteller, der; helyreállító.	Wiedernehmer, der; visszazavozó.
Wiedererrettung, die; visszazamlékezés.	Wiederhofen, cs. ismételt; visszazaviz.	Wiederprügeln, cs. visszazaver.
Wiedererkennen, cs. visszazanyer, visszazakap.	Wiederholung, die; ismétlés.	Wiederrauben, cs. visszazarahol.
Wiedererobern, cs. visszahódít, visszazogal.	Wiederkaufen, k. kerdözik; újra előtal v. elbszél.	Wieder schaffen, cs. visszazszerez, visszazateremt; újraz megrendel v. megparancsol.
Wiederersehen, cs. visszazmeglát.	Wiederkauf, der; visszazavétel v. vásárlás.	Wiederhoffen, der; visszazhang.
Wiedererzengen, vh. visszaztermődik.	Wiederkaufen, cs. visszazavoz v. vásárol.	Wiederhoffen, k. visszazhangzik.
	Wiederkauf, der; visszazavétel v. vásárló.	Wiederhoffen, der; visszazfénylik.

Wiedersehsten, ca. rh. visszaszad.	Wiederbergelsten, ca. l. Bergelsten.	Wien, das; Bécs.
Wiedersehen, ca. visszaküld.	Wiederwasch, der, l. Wiederwasch.	Wiensch, ih. minél fogva.
Wiedersehlag, der; visszautés.	Wiederwerfen, ca. rh. visszahajít v. vet.	Wiener, der; bécai.
Wiedersehlagén, ca. rh. visszaut.	Wiederwuch, der; újranövés; vagla-utáni sarjadék.	Winerisch, mn. és ih. bécsi; bécsies; bécsieson.
Wiedersehreiben, ca. rh. visszazír; megír.	Wiederzug, der, l. Wiedertrieb.	Wiesbaum, l. Heubaum.
Wiedersehen, ca. rh. viszontlát.	Wiedewol, der; sármalingó.	Wiese, die; rét, kaszáló.
Wiedersehen, das; viszontlátás.	Wiede, die; bölcső; bárd, bárdoló kés.	Wiesel, das; menyét.
Wiederfenden, ca. rh. visszaküld.	Wiedemesser, das; bárdkés, bárdoló kés.	Wiesel, der; anyaméh.
Wiederpiegen, k. visszautörödzik. —, ca. visszautöröz.	Wiegen, ca. és vh. ringat; (bölcsőt, gyermeket st.); lenget; összevagdál (bárdoló késsel); leng.	Wieselbaum, l. Wiesbaum.
Wiederpotten, ca. visszacsúfol.	Wiegen, ca. l. Wägen. —, k. rh. nyom (keveset, hat fontot st.).	Wieselbeere, die; vadcserecsnye.
Wiederstoß, der; visszalökés, visszataszítás.	Wiegenband, das; bölcsőmadassg.	Wieselstehörn, l. Falmetsőhörnchen.
Wiederstrahl, der; visszazugár.	Wiegenbrett, das; bölcsődeszka.	Wiesenandern, der; vízi pászercs.
Wiederstrahlen, k. visszazugárik. —, ca. visszazugároz.	Wiegenfest, l. Geburtstfest.	Wiesenbau, der; rétművelés.
Wiederstreich, ber; visszacsapás.	Wiegenfeier, die; születés' ünnepe.	Wiesenblume, die; mocsári golyáhir.
Wiedertrieb, der; visszaköltözés, (madaraké).	Wiegenfuß, der; bölcsőtáb.	Wiesenbodsbart, der; legyező-bajnócsa.
Wiedertaufe, die; újra v. másod keresztelés.	Wiegenfang, der; bölcsőének, pólyadal.	Wiesendengel, der; tavi bibak.
Wiedertaufen, ca. újra keresztel.	Wiegenforb, der; kosárbölcső.	Wiesendistel, die; halovány bärca.
Wiedertauffer, der; anabaptista.	Wiegenfraut, das; üröm.	Wiesenseld, das; rétföld, nyilas.
Wiedertönen, k. visszahangzik. —, ca. visszahangoz.	Wiegenfied, das; bölcsődal, pólyadal.	Wiesensack, der; békalen; fúrto gyapu.
Wiedertreten, ca. rh. visszazetapod.	Wiegenpferd, das; hintaló.	Wiesensfuß, der; réti feilyam.
Wiedertritt, der; visszazetapodás.	Wiegenruh, das; bölcsőruha.	Wiesengerste, die; békaárpa.
Wiederum, l. Wieder.	Wiegen, der; bölcsőringató.	Wiesengras, das; mezei perje.
Wiedervereinigung, die; visszakeblesztés, újragyeztés; visszakapcsolás; visszakapcsoltatás.	Wiehern, k. nyerit; nyihog.	Wiesengrund, der; rétföld, kaszáló.
	Wiehern, das; nyerítés; nyihogás.	Wiesenhäfer, der; üre.
	Wief, die; tengeröböl.	Wiesenhöbel, der; rétdoroszló.
	Wiese, die; tépsodrat, (sebesseknél).	Wiesenhöpfem, der; vadkomló.
	Wieme, die; Wiemen, ber; tyúkölő.	Wiesenhummel, die; réti poszméh.
		Wiesenkapper, der; csörgő lapór.
		Wiesensee, der; réti löbere.

Wiefenknoß, der; orvosi vérfő.
 Wiefenfraut, daß; gombos lelleg.
 Wiefenfresse, die; kakukfoszlár.
 Wiefenflummel, der; konyhakömény.
 Wiefenferche, die; réti ke, réti pacsipta.
 Wiefenliebsgras, daß; mezei komócsin, löperje.
 Wiefenmilch, die; réti ti-poly.
 Wiefennelke, die; kláriszon szegfü.
 Wiefenspad, der; réti ősvény.
 Wiefensprung, der; rét-éke.
 Wiefenraute, die; virnánca.
 Wiefenrode, die; posvány-száritás.
 Wiefenscherpe, die, l. Wiefenhebel.
 Wiefensthal, daß; rétvölgy.
 Wiefenvegel, der; réti mas-dár.
 Wiefenwehte, der; réttized, szénatized.
 Wiefenweilose, die; száspakikéris, őssike.
 Wiefenwinz, der; rétpéncz.
 Wiefenwittgerat, daß; kö-szépence.
 Wiefenwacht, die; takarmány.
 Wiefenwiste? mn. hányadik.
 Wiewohl, kon. ámbár, jól-lehet.
 Wild, mn. vad, (állat, fa st.); durva, nyers, mi-veletlen, (erkölcs st.); szilaj; haragos; csúnya, rút; daß wilde Feuer, szent Antal' taze; wildes Fleisch vad v. gombás hús. —, ih. vadán; durván, nyersen, vadúl.
 Wild, daß; vad, vadállat; vadak.

Wildbader, der; vadföld.
 Wildbabe, der; lixtoz galagonya.
 Wildbad, daß; érczesfürdő, (természetes).
 Wildbahn, die; vadkerítés; lógós út.
 Wildbann, der; vadászat-jog.
 Wildbaum, der; takarmány-fa, (vadaknak).
 Wildbraten, der; vadsült, vadpecsenye.
 Wildbret, daß; vad; vad-hús.
 Wildbrettsbraten, l. Wifbraten.
 Wildbrettsbrühe, die; vad-lúcc.
 Wildbrettschänder, der; vad-húsáros.
 Wildbrettspaltete, die; vad-húsos pástétom.
 Wildbeute, die; vadlopás.
 Wilddieb, der; vador, vad-tolvaj.
 Wilddieberth, die; vador-zás.
 Wilddoß, der; szösös po-rezslén.
 Wilde, der és die; vad, (ember).
 Wildenjen, Wildern, k. vad-szaga van,
 Wildenjen, mn. vadazgú.
 Wildfahrt, Wildfuhre, die; vadjárás.
 Wildfang, der; vadfogás; vadászati; vad v. szilaj állat; vadcsemete; szilaj, (ifjonc v. loány).
 Wildfachs, der; békalen.
 Wildfremd, mn. egészen-idegen, vadon-idegen.
 Wildgans, die; vadlúd.
 Wildgarbe, die; koloncosos bajnócza.
 Wildgarten, l. Thiergarten.
 Wildgefälle, t. vadhaszon.

Wildgeruch, der; vadazag.
 Wildgeschmack, der; vadiz.
 Wildgrube, die; vadterem.
 Wildhaut, die; vadbőr, (nyers).
 Wildheit, die; vadág; vad-onság.
 Wildkalt, daß; vadborjú, fatal vad.
 Wildkucht, der; vadászinae.
 Wildkeber, daß; vadbőr, (kikészített).
 Wildling, der; vadonca.
 Wildmaeder, l. Baummaeder.
 Wildmeister, der; vadmoster; erdész.
 Wildnis, die; vadon, vad-onság.
 Wildobst, daß; vadgyü-mölcs.
 Wildpret, l. Wifbret.
 Wildschaden, der; vadkár.
 Wildschur, die; farkasbunda.
 Wildschübe, der; orvadás.
 Wildspur, die; vadnyom.
 Wildstaub, der; vadtanya.
 Wildstaube, die; vadgalamb.
 Wildstrage, die; vadasarag-lya.
 Wildswage, die; vadmérleg.
 Wildswert, daß; vadhús.
 Wilhelm, der; Vilmos, (név).
 Wifswine, die; Vilma, (nőnév).
 Wille, der; akarat; kedv, szándék, megegyezés; ich habe das aus gutem Willen gethan, azt magamtól tettem; ich stehe das in igrem Willen, ezt kegyedre hagyom v. hisom; der letzte —, végakarat, végrendelkezés; daran geschicht mein —, az az én akaratom is; Willen sein, akarni; um . . . willen, . . . ért.

Wissensbestimmung, die; elhatározás.

Wissensmeinung, die; gondolat, ötlet; akarat' jelentése.

Wissfahre, k. etnem in etwas —, enged, kedvére jár v. lesz (-nak, -nek), kész, v. hajlandó valaki' kérélmére.

Wissfährig, mn. hajlandó, kész, szolgálatos, készséges.

Wissfährigkeit, die; készség.

Wissbald, der; Vilibald, (knév).

Wissig, mn. hajlandó, kész; ein williger Mensch; készakarati ember; aus willigem Herzen, szíves-örömmel, jó szívvel. —, ih. szívesen, örömmel, teljes készséggel.

Wissigen, k. helyben v. jóvá hagy, (valamit), megegyez, megnyugszik (valamiben).

Wissigkeit, die; készakarati.

Wissigheit, ih. l. Wissig.

Wisskommen, der; megérkezés; üdvözlés; serleg.

Wisskommen, mn. és ih. kedves, szívesen látott, v. vett; kedvesen, szívesen; Wisskommen! sey willkommen! isten hozott! üdvöz légy! einen — heissen, valakit nyájasan fogadni.

Wissführ, die; köny, tetzés, szabad akarat; önköny.

Wissführlich, mn. tetszéseszerinti; önkényes. —, ih. tetszés szerinti.

Wissführlichkeit, die; önkényesség.

Wimmeln, k. homszag, poszeg, szibong.

Wimmer, die; görce, (fábau).

Wimmerig, mn. görceső.

Wimmern, k. nyászörög.

Wimmern, das; nyászörög.

Wimmernd, mn. nyászörög.

Wimpel, der; lobogó, (tö-árhocson).

Wimpelkranz, die, Wimpelstoch, der; lobogónyel.

Wimper, l. Augenwimper.

Wimpern, k. pillog, pislog.

Wind, der; szel; nesz,

hir; ein starker —, nagy v. erős szel; ein gelinder —, kis szel; der — geht, fú a' szel; der — hat sich gefegt, megállott a' szel; etwas in den — fchlagen, föl sem vonni valamit, nem hajteni valamire; — machen, szelget csapni, körkedni; er hat davon — bekommen, neszét kapta, v. megérzette a' szagát.

Windball, der; szellabda.

Windbeutel, der; hebehurgya. szelebardai; nyegle, körkedékény.

Windbeutel, die; hebehurgyaság; körkedékénység.

Windbeuteln, k. hebehurgyálkodik; nyeglélkedik.

Windblatterw, l. Windposten.

Windbume, die; kökörcsin.

Windbruch, der; szelltörés.

Windbüchse, die; szelpuska.

Winddürre, Windtroden, mn. szelen-száradt, szelensikkadt.

Winde, die; csiga, teke-

rőcsiga; gombolyító; szulák.

Windgeschew, das; kis szulák.

Windhals, l. Wendehals.

Windbraut, das; nagy szulák.

Windel, die; pólya.

Windeln, cs. bepólyáz.

Winden, ca. rh. teker; csigáz; gombolyít; Kränze —, koszorút kötni v. fenni; einem etwas aus den Händen —, valakinek a' kezéből valamit kitekerni v. kicsavarni; in die Höhe —, fölcsigázni, csigán felhúzni; Oarn —, fonalat gombolyítani. —, k. és vh. rh. tekereg, csavarog; tekerögzik.

Winden, k. szel fú, szeles (az idő).

Winden, das; szelmony.

Windfadel, die; szurokfakya.

Windfahne, die; szelászó.

Windfaß, der; szelászóró; szelrobuzás.

Windfang, der; szelfogó.

Windgeschwulst, die; szel-dag.

Windgöpel, der; szelmozgony.

Windgott, der; szelisten, Aeolus.

Windhaber, der; hólanah.

Windhalm, der; harmattartó tippán; gyepi napics.

Windhaufen, der; petresze, kalangya.

Windhebe, die; agarászás, agarászat.

Windheben, k. agarász.

Windhund, der; agár.

Windig, mn. szeles; körbedékény, szeles; es ist —, szeles az idő; ein

windiger Mensch, szelös ember; nyegle; és néht — ant, rossz lánbon áll a' dolog, v. rossz szél ű . . . felől.
 Windinstrument, das; fuvó hangszer.
 Windkessel, der; szélüst, szélkaván.
 Windklappe, die; szélbillentyű.
 Windkugel, die; szélgolyó.
 Windlade, die; szélsekéreny.
 Windloch, das; szelölő lyuk.
 Windmacher, der; szelcsapó, szeles.
 Windmacherer, die; szelcsapás, szelesség.
 Windmaschine, die; szelermőiv.
 Windmesser, der; szélmérő.
 Windmühle, die; szélmalom; szélkelep.
 Windmüller, der; szélmolnár.
 Windofen, der; szélkemenzse.
 Windpistole, die; szélpisztoly.
 Windpöden, t. szelcsács, szélhímő.
 Windpulver, das; szélűző por.
 Windrad, das; szélkerék.
 Windröhren, das; szélhualomkerék.
 Windris, der, l. Windfad.
 Windrohr, das, l. Windbüchse.
 Windrühr, die; szelcső.
 Windröhren, das; kökőrcsin.
 Windrose, die; szélkör; erdei kökőrcsin.
 Windsebraut, die; forgószél.
 Windschaden, der; szélkár.
 Windfcheu, mn. szélkerülő.

Windstief, mn. magvető-medett; snta.
 Windsturm, der; szelernyő.
 Windstfang, der, l. Windfaß.
 Windstlanck, der; széltömlő; szeleburdi.
 Windstschiffer, l. Windfang.
 Windseite, die; széloldal, széltáj.
 Windspiel, das, l. Windhund.
 Windstid, mn. szelcsendes.
 Windstille, die; szelcsend, szelaxinet.
 Windstok, der; szelrohanás.
 Windstrich, der; szelirány; szélvonal.
 Windsturm, l. Sturmwind.
 Windstucht, die; szélkör.
 Windstüchtig, Windstich, mn. szélkörös.
 Windung, die; fölcigázás; gombolyítás.
 Windvogel, der; póling.
 Windwage, die; szélmérő.
 Windwagen, der; szélkocsi.
 Windwasser, das; szélűző víz.
 Windwasserbrunck, der; szélvizcsev.
 Windwasserfuch, die; szélvizkör.
 Windwehe, die; hósuvatag.
 Windwirbel, der, l. Wirbelwind.
 Windzeiger, der; szélmutató.
 Windzug, l. Zugwind.
 Wint, der; intés, jeladás; einem einen — geben, valakinek inteni, jelt adni.
 Wintel, der; szeg, szög, szöglet; szöglet; zug, szugoly; kuczkó, kuczik; sut, rejték hely; ein spiigert —, hegyes szöglet;

an einen — stellen, szögletbe tenni v. állítani.
 Winkeldruder, der; zugkönyvnyomtató.
 Winkeltas, die; titkos v. alattomos házasság.
 Winkeltisen, das, l. Winkeltisch, Winkeltischen.
 Winkeltascher, der; szögletmőrő.
 Winkeltförmig, Winkeltör, mn. szögletes.
 Winkeltischen, der; szögletmérték.
 Winkeltischler, l. Winkeltügel.
 Winkeltug, mn. szögletes.
 Winkeltuch, das; szögletmérté.
 Winkeltmesser, der; szögletmőrő.
 Winkeltmessung, die; szögletmérés.
 Winkeltmünze, die; alpénz, hamis pénz.
 Winkeltmünzer, der; alpénzverő v. csináló.
 Winkeltwaßer, l. Winkeltascher.
 Winkeltprediger, der; zugpapó.
 Winkeltresse, die; zugsajtó.
 Winkeltstücker, die; szögletütő.
 Winkeltrecht, mn. egyenszegű.
 Winkeltstente, die; szugolycsapadék.
 Winkeltstule, die; zugokola.
 Winkeltstreppe, die; titkos hágcsó.
 Winkeltversammlung, die; alattomos gyülekezet.
 Winkeltzüge, t. fogásmentarg.
 Winken, cs. int, jelt ad; mit den Augen, mit dem Kopfe, mit der Hand —,

szemmel, fővel, késsel
inteni.
Wipfeln, k. nyöszörög.
Wipfen, das; nyöszörgés.
Winter, der; tél; mitten
im —, tél' közepén v.
derekán.
Winterabend, der; téli
este.
Winterapfel, der; telelő
alma.
Winterarbeit, die; téli
munka v. dolog.
Winteraufenthalt, der; téli
mulatás v. tartózkodás;
téli lakás.
Winterbeule, l. Großbeule.
Winterbirn, die; telelő
körte.
Winterblume, die; téli vi-
rág.
Winterfenster, das; téli ab-
lak.
Winterfeld, das; őszi föld.
Winterfrüchte, t. őszi ve-
tés; őszi termés.
Winterfutter, das; téli ta-
karmány.
Wintergerste, die; őszi árpa.
Wintergetreide, Winterform,
das; őszi gabona, őszi
rozs.
Wintergewächs, das, l. Win-
terpflanze.
Wintergrün, das; bőrvén;
lonczmeténg.
Winterhaft, Wintermächtig,
mn. és ih. téli; télileg,
téli módra v. módon.
Winterhaltigkeit, das; téli
félév.
Winterhaus, das; téli ház;
üvegház, meleg ház.
Winterheiß, das; téli forró.
Winterkleid, das; téli ruha.
Winterkehl, der; őszi kel.
Winterluft, die; téli lég v.
levegő.

Winterluft, die; téli mn-
latság.
Wintermonat, der; téli hó-
nap.
Wintermorgen, der; téli
reggel.
Winter, k. télre fordul,
(az idő).
Winternacht, die; téli éj.
Winterobst, das; téli gyü-
mölcs.
Winterpflanze, die; téli nö-
vény.
Winterquartal, das; téli
negyed v. évnegyed.
Winterquartier, das; téli
szállás.
Winterrosen, der; őszi
rozs.
Winterfaat, die; őszi vetés.
Winterseite, die; téli oldal.
(házé ec.).
Winterstaub, der; téli állás,
(vadó).
Wintertag, der; téli nap.
Winterung, die; telelés;
teleltetés; őszi vetés.
Wintervogel, der; téli ma-
dár.
Winterweissen, der; őszi
búza.
Winterwende, die; téli nap-
fordulat, télfordulat.
Winterwetter, das; téli idő.
Winterwolke, die; tavaszi
gyapju.
Winterzeiden, das; téljegy.
Winterzeit, die; téli idő,
tél.
Winter, der; vincsellér.
Winterhude, die; szőlő-
kapa.
Wintermesser, das; kasos,
szőlőmetéző kés.
Winterig, mn. és ih. pará-
nyi, pirinnyó, picri.
Wipfel, der; csup, tető,
súdar, (fűé, növényeké);
csúca, orom.

Wipfeln, cs. letetés, lo-
csupol, (fát).
Wipfelreiß, mn. sudaras.
Wippe, die; buk, dűléfél;
hinta.
Wippen, cs. hintál, hintáz.
—, k. billen, hibban.
Wipperey, l. Atpperey.
Wippgalgen, der; törvény-
fa.
Wippstiel, das; törvényfa-
kötél.
Wir, nm. mi, mink.
Wirbel, der; örvény; sejt-
tető; gerincacsont; for-
gató, (ablakon); for-
gás, keringés.
Wirbelbein, das; csigolya,
gerincacsont.
Wirbelrost, der, Wirbel-
traut, das; pereslén.
Wirbelstümmig, mn. örvé-
nyes, örvényalakú.
Wirbels, k. örvényaik; fo-
rog, (a' azél); kering,
(a' idő). —, cs. forgat;
be-, elsodor.
Wirbelpunkt, l. Scheitel-
punkt.
Wirbelsucht, l. Schwindel.
Wirbelwind, der; forgó-
szél.
Wirbrett, das; gyűrődés-
ka.
Wirfisen, Wirfmesser, das;
patabántó.
Wirfen, k. hat, munkál.
—, cs. tesz, cselekszik.
(jót, hasznót ec.); sző,
(harisnyát ec.); daganat;
gyúr, einem Pferde den
Suf —, ló' patáját v.
kormányt meghántani.
Wirferth, die; szövés.
Wirfhanz, das; gyár, mű-
ház.
Wirflich, mn. és ih. való-
ságos; valósággal, igazán.
Wirflichteit, die; valóság.

Birtsam, mn. hathatós, foganatos; munkás.

Birtsamfeit, die; hathatóság; erő, foganat; munkásság.

Birtstahl, der; szövő-szék.

Birtstafel, die, Birttisó, der; gyúróasztal.

Birtung, die; foganat, következet; süker, haszon; hatás, tétel; daganás.

Birtungstraft, die; hatlatóság.

Birtungtreis, der; hatás-kör, műkör.

Birtungslos, mn. és ih. sikeretlen, foganatlan; sikeretlenül, foganatlanul.

Birtten, cs. kuszál, felborzaszt, (hajat st.); zavar. —, k. és vh. kuszálódik; zavarodik.

Birttarn, das; kuszma fonál.

Birttopf, der; zavarfejű.

Birttseide, die; kuszma se-lyem.

Birttstoh, das; törekzalma.

Birttwarz, der; zavar, zúzavar.

Birttsing, Birttsing, Birttsingel, der; fodorkel.

Birttel, der; pereszlen, orsópergető.

Birttslein, das, l. Sprung, Sprungbein.

Birtth, der; gazda; vendégfogadó, kocsmáros.

Birtthum, die; gazdaszony; vendégfogadásné, kocsmárosné.

Birtthbar, l. Bewoßnbar.

Birtthlió, Birtthschafflió, mn. gazdászok, takarékos; gazdasági, gazdaságos. —, ih. gazdászok, takarékosan.

Birtthschafflió, die; takarékoság.

Birtthschaff, die; gazdaság; gazdászok; takarékoság.

Birtthschafften, k. gazdálkodik; die Feinde haben dort Birtthschaff, gewirtthschafften, az ellenség szörnyő gazdaságot vitt ott véghez.

Birtthschaffter, der; gazda, majoros, sáfár.

Birtthschafflió, l. Birtthlió, Birtthschafflió.

Birtthschaffgebäude, das; gazdasági épület.

Birtthschaffstumpf, die; gazdaság.

Birtthshaus, das; vendégszálló, fogadó.

Birtthsió, der; vendégasztal.

Birtth, der; törő; szalmacsutak; darab, v. rongypapíros.

Birtth, k. sühan, surran, elsuhan. —, cs. töröl, letöröl.

Birtth, der; töröl.

Birtthader, Birtthappen, der; törőrongy.

Birtthfolben, der, l. Etüde, wischer.

Birtthfuch, das; törőruha.

Birtthfel, der; gabonaméreg.

Birtthfern, k. sasog.

Birtthbar, mn. tudható.

Birtthbegierde, die; tudnivalóság.

Birtthbegierig, mn. tudnivaló.

Birtth, cs. és k. rh. tud; bir; er wußte ihn nicht zu nennen, nem tudta megnevezni, v. nem nevezhette meg őt; sich viel mit etwas —, magát valamben elbizni.

Birtth, das; tudás, tudat; mit meinem —, tudtommal; ohne mein —, tudtom nélkül; meines Birtthsens, tudtomra.

Birtthschaff, die; tudás, tudomás; tudomány; ich habe davon keine —, semmit nem tudok a' dologban; ein Mann von großer —, sok tudományú férfú; die schönen Birtthschafften, a' művészetek, v. szép tudományok.

Birtthschafflió, mn. és ih. tudományos, tudománybeli; tudományosan, tudomány szerint.

Birtthswert, Birtthswürdig, mn. tudni méltó.

Birtthsió, mn. és ih. szántószándékos; szántószándékkal, kézakarva, tudva.

Birtthmuth, der; bátrany.

Birtth! hozsád! hajaj!

Birtthstod, der; bamba, tájbász, oktondi.

Birtth, cs. szagol, neszel, szimatol; megérez; megsejdt, észre vess. —, k. dörög, mennydörög; érzik, (szag.)

Birtthtung, die; idő, időjárás; gőz, pára, (bányákban); nyom, szag, (vadé).

Birtthtungsehre, die; idősan.

Birtthum, das, l. Leibge-linge.

Birtthwe, Birtthfrau, die; özvegy, özvegyasszony.

Birtthwentaße, die; özvegy-pénztár.

Birtthwengelt, der, Birtthwengeld, das; özvegy-pénz.

Birtthwenjahr, das; özvegyév.

Birtthwenst, der; özvegylak.

Wittwenhand, Wittwerhand, der; özvegyállapot.
 Wittwer, Wittmann, der; özvegyember.
 Witz, der; elmé, elmésárság.
 Witzes, die; —lméskedés, elménckedés.
 Witzeln, k. elméskedik, elménckedik.
 Witzig, mn. elmés, játékos, elméjű; ein witziger Kopf, játékoselméjű; —elmés ember; ein witziger Gedanke, énkész, elmés gondolat ötlet.
 Witzigen, es. okossá tesz, megtanít.
 Witzling, der; elménck.
 Wo, ih. valahol; a' hol; hol? mikor. —, kaz. ha.
 Woben, nm. a' hol, a' mellynél, v. minél; minél? miről? mi mellett?
 Wobe, die; hét; in zwei Wochen, két hét múlva, v. alatt; die — haben, hetesnek lenni.
 Wochen, t. gyermekágy; in — liegen, gyermekágyat fekvéni; in die — kommen, lebetegedni, meggyermokozni.
 Wochenarbeit, die; heti munka.
 Wochenbett, das; gyermekágy.
 Wochenblatt, das; heti levél v. lap.
 Wochengeld, das; heti pénz.
 Wochengesell, der; hetes v. hetelő legény.
 Wochenlohn, der; heti bér.
 Wochenmarkt, der; heti vásár.
 Wochenprediger, der; hét-köznapi predikátor.
 Wochenpredigt, die; hét-köznapi predikáció.

Wochenrechnung, die; heti számadás.
 Wochenschrift, die; heti irás.
 Wochenstube, die; gyermekszoba.
 Wochentas, der; hétköznap.
 Wochentisch, mn. és ih. hetenkénti; hetenként.
 Wochenweise, ih. het száma, hetenként.
 Wochenzeitel, der; heti jezsák, v. csédula, het levele.
 Wochener, der; hetes.
 Wocherin, die; gyermekágyas.
 Wochen, der, l. Kosten, Spinnroden.
 Wodurch, nm. melly által, mellyen által, v. keresztül; mi által? mivel? hogy?
 Wofen, kaz. ha, hacsak.
 Woher, nm. mellyért, miért; miért?
 Woge, die; hab, hullám.
 Woggen, nm. mi iránt, mi ellen, mi helyett; miért? mi helyett?
 Wogig, nm. habos, hullámos.
 Woher, nm. a' honnan; honnan?
 Wohin, nm. a' hova; hova?
 Wohl, ih. jól, helyesen; ich befinde mich —, jól érzem magamat; jól van dolgom; leben sie —, éljen szerencsésen kegyed; istennek ajánlom önt; ja —, úgy van; valóban; er so —, até is, én is, ő is; nicht —, nem könnyen. —, isz. — dir! das... boldog vagy, hogy... — dem, der... boldog az, ki... .

Wohl, das; boldogság, java (vslaminék).
 Wohlfahrt, mn. nagyjav, telet, igen tisztelt.
 Wohl! isz. noha! rajta! jól van!
 Wohlanschuld, mn. és ih. eldélmes; illedelmesen.
 Wohlankündigung, die; illedelm; l. ländárság.
 Wohlau, ih. — sepp, egészsegnek lenni.
 Wohlbedacht, mn. és ih. jól meggondolt; jól meggondoltam v. meggondolva.
 Wohlbedachtig, mn. és ih. jól meggondoló; jól meggondolt; jól meggondolva.
 Wohlbedenken, das; jóállapot; egészség.
 Wohlgebot, mn. sok tehetőse, tehető.
 Wohlgehalt, mn. vagyonos.
 Wohlgehagen, das; kéj, gyönyör.
 Wohlhalten, mn. és ih. jól megtartott v. megőrzött; épen, jó állapotban.
 Wohlheißend, mn. lombos.
 Wohlheißig, mn. testes, vastak.
 Wohlheissen, mn. nagyolvasottság.
 Wohlherbedankung, die; ékes szólás, szónoklás.
 Wohlherd, mn. és ih. ékesnyelvű; ékesen.
 Wohlheißig, mn. jól v. bőven ellátott, bővelkedő.
 Wohlherd, mn. koros idős.
 Wohlherd, l. Bewußt.
 Wohlherd, der; jó akaró.
 Wohlherd, mn. nemes, (csím).
 Wohlherdherd, mn. tekinetes, (csím).
 Wohlherdherd, mn. tisztelt, tiszteltetés, (pa-

pi ezim); Euer Wohlehr-
würden, föltiaszteletü v.
föltiaszteletes ür.
Wohlergehen, dat; jólét,
jó egészség.
Wohlfahrt, die; jólét, hol-
dagság.
Wohlfel, mn. és ih. olcsó;
olcsón; es itt hier — ju-
leban, itt olcsón élhetni.
Wohlfelheit, Wohlfelre, die;
olcsóság.
Wohlfertat, mn. jóerköl-
csü, jónevelésü.
Wohlfertat, mn. jólépült,
jólépiett; jól termett.
Wohlfertat, mn. deliter-
metü, szépalakü.
Wohlfertat, mn. nemzet-
es; tekintetes, (ezim).
Wohlfertat, dat; tetés, és ih.
gyönyörködés, (valami-
ben); gyönyör, kéj, kedv,
öröm, tetés; és in —
an sich haben, önmagában
gyönyörködni, önmaga-
nak tetzeni.
Wohlfertat, mn. igen ked-
ves, kellő.
Wohlfertat, mn. tudós,
nagy tudományu, (ezim).
Wohlfertat, mn. jószán-
dékü, jószándékü, (ta-
nás).
Wohlfertat, mn. és ih. jó-
kedvü, vig, vigelmü; vi-
gan, jó kedvel.
Wohlfertat, dat; szurok-
szagü murvapikk; kerti
horágo.
Wohlfertat, mn. jóakaró.
Wohlfertat, mn. jól el-
rendelt.
Wohlfertat, mn. jól ne-
velt, jóreményü, (gyer-
mek); diaslett, hó (ter-
més).
Wohlfertat, der; illat.
Wohlfertat, der; jóíz.

Wohlfertat, mn. jóindu-
latü.
Wohlfertat, mn. jóerköl-
csü.
Wohlfertat, mn. deliter-
metü, jötermetü.
Wohlfertat, mn. szívés-
akarati.
Wohlfertat, die; sziv-
es jóakarati.
Wohlfertat, die; sziv-
es jóakarati.
Wohlfertat, mn. jólnevelt,
jónevelésü.
Wohlfertat, mn. vagyonos,
hirtokos, tehető.
Wohlfertat, Wohlfertat, der;
jóhangzás.
Wohlfertat, Wohlfertat,
mn. jól v. szépen hangzó.
Wohlfertat, dat; jólét, vig-
élet.
Wohlfertat, mn. nemes,
(p. o. tapás).
Wohlfertat, mn. és ih.
jóindulatü, jószándékü;
barátság, jó indulatból.
Wohlfertat, mn. készszóló,
helyes szóló.
Wohlfertat, die; kész-
szólás, helyes szólás.
Wohlfertat, mn. illatos,
szagos, jóillatü, jószagü.
Wohlfertat, mn. jóízü.
Wohlfertat, dat; egészség,
jólét, szerencsés állapot.
Wohlfertat, der; jóállapot,
jólét; illedelem, illeendő-
ség; derely, (növény);
den — beobachten, ille-
delmet tartani, illeendő-
ségre vigyázni.
Wohlfertat, die; jólét, jó-
telt, jótémény.
Wohlfertat, der; jótévő.
Wohlfertat, die; jóté-
konvág; hasznosság.
Wohlfertat, k. rh. jól v. jól
cselkész; hasznü.

Wohlfertat, mn. igen ér-
demes; igen megérdem-
lett.
Wohlfertat, dat; jó ma-
gaviselet.
Wohlfertat, der; kappandó,
(növény).
Wohlfertat, mn. igen ta-
pasztalt v. járta, meg-
próbált.
Wohlfertat, mn. jól
megtartott v. megőrzött.
Wohlfertat, mn. igen böles,
(ezim).
Wohlfertat, ih. jól tud-
ván.
Wohlfertat, k. rh. jót akar,
javát akarja (valakinek).
Wohlfertat, dat; jóakarati.
Wohlfertat, mn. lakható.
Wohlfertat, k. lakik; van,
találatik.
Wohlfertat, mn. lakó, lak-
kos; an einem Orte —
sehn, valamely helyben
lakni, v. lakosnak lenni.
Wohlfertat, dat; lakház.
Wohlfertat, Wohlfertat, der;
lakhely.
Wohlfertat, der; lak, lak-
hely.
Wohlfertat, die, Wohlfertat-
mer, dat; lakszoba.
Wohlfertat, die; lakás; lak-
lakhely.
Wohlfertat, der; holtiv.
Wohlfertat, es. holtos, holt-
hajtásra vesz.
Wohlfertat, die; holtgyám.
Wohlfertat, die; holtosás;
holtajtás, holtosat.
Wohlfertat, der; farkas; (neve
több orállatoknak); fel-
törés, kidörgölt seb v.
test; sich einen — reifen,
feltörni a' farát st. lo-
vaglásban.
Wohlfertat, k. fának, fadzik
(a' farkas).

Wolffraut, die; növény farkas-
ka.
Wolffsch, mn. és ih. farkas: farkasként, farkas módra v. módon.
Wolffram, der; farkasnyál, (ércs).
Wolffstart, die; farkasfaj; farkasmód.
Wolffbeere, l. Weinbeere és Zolbbeere.
Wolffbüß, der; farkasharapás.
Wolffbohne, die; csillagfürt.
Wolffbeifen, das, Wolffsaße, die; farkaskelepozo.
Wolfffang, der; farkasfogás.
Wolfffänge, t. farkasfogak.
Wolfffuß, der; vízi peszérész; szürös gyöngyhím.
Wolffgebiß, das; farkasfog; zabola, (keményszájú lovaknak).
Wolffgeheul, das; farkasordítás v. tutulás.
Wolffgrau, mn. farkaszsürke, ordas, iromba.
Wolffgrube, die, Wolfflöb, das; farkasverem, farkasgödör.
Wolffhaar, das; farkaszőr.
Wolffhaß, Wolffhese, l. Wolffsjagd.
Wolffhant, die; farkashör.
Wolffjagd, die; farkasvadászat.
Wolffjagdjung, Wolffjung, das; farkasvadászterem.
Wolffjäger, der; farkasvadász.
Wolffjirsche, l. Zolbbeere, Zolffirsche.
Wolffklau, die; farkasköröm; kacsos korpafü.
Wolffkraut, das; sisakvi-

rág; üvegsziru fájvirág; hablevelű szaka.
Wolfflager, das; farkasfés. farkastanya.
Wolffmagen, der; farkasgyomor; farkashóli, telhetetlen, (ember).
Wolffmilch, die; farkastej; kisár-ütej.
Wolffsnes, Wolffsarn, das; farkasháló.
Wolffspeiß, der; farkashör; farkashunda.
Wolffstisch, der; farkasmaraték.
Wolffstrot, das; farkascséret.
Wolffsturz, die; farkasülő sisakvirág; bekabogyó-takta.
Wolffstahn, der; farkasfog.
Wolffter, der, l. Rudef.
Wolffstein, das; felhőske.
Wolffte, die; felhő, selleg.
Wolfften, ca. és vh. felhővel v. selleggel heborít, v. bevon; felhőzik, sellegzik, behorúl.
Wolfftenbruch, der; felhőszakadás.
Wolffthimmelf, der; felhőség.
Wolfftos, mn. felhőtlen, sellegtelen.
Wolfftschute, die; sellegoszlop.
Wolffig, mn. felhős, selleges.
Wolffarbeit, die; gyapjúmő, gyapjuszövet.
Wolffarbeiter, der; gyapjúműves.
Wolffbaum, der; nemezsa.
Wolffbereiter, der; gyapjúelkészítő.
Wolffblume, die; szapúka; farkakörö.
Wolffbüßel, die; mezei irivgő; zypár.

Wolfe, die; gyapju; szőr, (finom, rövid, gúndör, állatokon); lolyh, molyh, pelyh, szőr, (mivényeken); gyapott; in der — son, jó állapotban lenni; viel Geföhren, und wenig —, sok sző, kevés huzz.
Wolfen, mn. gyapju, gyapjuból való.
Wolfen, k. rh. akar; kíván, akar; szeret, akar; szándékozik; was der Mensch vernünftiger Wolfe will, das la n er auch, mit az ember józan észével akar, az meg is teheti; wolffe Bett: das er, adná isten! hogy er.; diese Arbeit will Zeit haben, ez a munka időt kíván; wo — Sie? hoya szándékozik kregy? ich wolffe andere thun, azt bir warten, szeretnék más tenni, mint itt várakozni.
Wolfen, vb. gyapjad.
Wolffensabrik, die; gyapjúgyár.
Wolffensabrikant, der; gyapjúgyáros.
Wolffent, das; gyapjuszőr.
Wolffengarn, das; gyapjúfonál.
Wolffhandel, der; gyapjúkereskedés.
Wolffmanufaktur, die; gyapjúműház.
Wolffwaare, die; gyapjúár.
Wolffwerk, das; gyapjúmő.
Wolffwebber, der; gyapjúszövő.
Wolffzeug, das; gyapjúmő, gyapjuszövet.
Wolffwürber, der; gyapjúfestő.

Wohlhandel, der; gyapjas kereskedés.
 Wohlhändler, der; gyapjukereskedő.
 Wohlft, mn. gyapjas, gyapjunemű.
 Wohlftig, mn. gyapjas.
 Wohlfam, der; gyapjuszőcske.
 Wohlkammer, der; gyapjuszősülő.
 Wohlkrant, das; farkkóró; gyopár.
 Wohllefer, Wohlwipfer, der; gyapjuszáló, gyapjutépő.
 Wohlmarft, der; gyapjувásár; gyapjupiacs, gyapjuter.
 Wohlrad, das; gyapjurokka.
 Wohlreich, mn. igen gyapjas, gyapjudús.
 Wohltaf, der; gyapjuszák.
 Wohltauz, Wohltauzenbaum, der; gyapottfa.
 Wohltherr, die; gyapjuolló, jaholló.
 Wohlthun, die; gyapjuniyirés, juhnyirés.
 Wohlwinnler, der; gyapjusonó.
 Wohlweifer, der; gyapjuszősülő.
 Wohlwilt, die; gyönyör, kéj; bújaság.
 Wohlwiltig, mn. gyönyörkereső, kéjvadászó; híja.
 Wohlwilling, der; kéjzenes; búja.
 Wohlwifche, die; gyapjumoás.
 Wohlwifcher, der; gyapjumoás.
 Wohlzuehd, der; gyapjuiaed.
 Womit, nm. a' mellyel, a' mivel, a' mi által; mivel? mi által?
 Wonne, die; gyönyör, kéj, öröm.

Wonnegstüht, das; kéjézet.
 Wonnemonat, der; május.
 Wonnereich, Wonnig, mn. kéjes, kéjdús.
 Wonnentrufen, mn. kéjmámoros, örömrészeg.
 Wonnevoll, mn. kéjteli, örömteljes.
 Woran, nm. a' min, a' miről; min? miről?
 Woranft, nm. a' mellyre, a' mellyen, a' mire, a' min; mire? min?
 Worauf, nm. a' mellyből, a' miből; miből?
 Worin, nm. a' mellybe, a' miibe; miibe?
 Worfen, ca. szór, meg-szór.
 Worffhaufel, die; szórólapát.
 Worgen, k. és vh. erőkődik, (lehelésben, v. valaminek a' farkon levitelén, felhozatalán).
 Worin, nm. a' mihen; miiben?
 Wornach, nm. a' melly v. mi után v. szerint; miután v. szerint?
 Wort, das; szó; beszéd; szó, ígélet; hadjelszó; von — zu —, szóról, szóra; ein — so gut als tausend, egy szó annyi mint száz; viel Worte machen, sokat beszélni; das — führen, beszédet tartani; das — nehmen, beszédhez fogni; einen bey seinem Worte nehmen, valakit szaván fogni; sein — halten, beszélni, szavát megtartani, megőzegetni; auf mein —, becületemre; swavamat a' tom; mit einem Worte, egy szóval; ein —, ein

Mann, a' becületes ember nem szegi szavát; das — Gottes, isten' igéje.
 Wortähnlichkeit, die; szóhasonlat.
 Wortarm, mn. kevésszavú.
 Wortbau, der; szóalkat.
 Wortbrüchig, mn. szószegő, szótörő.
 Wortbrüchigkeit, die; szószegés, szótörés.
 Wortden, das; szócska, szavacska.
 Worterbuch, das; szótár, szókönyv.
 Worterbuchschreiber, der; szótáriró, szókönyvíró.
 Wortforscher, der; szófejő, szónyomozó.
 Wortforschung, die; szófejtés, szónyomozás.
 Wortfügung, die; szókötés.
 Wortführer, der; szószóló; előszó.
 Wortverkünger, das; szópompa, szócsikornyá.
 Wortwäuber, der; szóvalogató.
 Wortwäuberin, die; szóhínya, szóvalogatás.
 Wortwam, der; szószaporítás.
 Wortwämmer, der; szószátyár, szófarragó, szószaporító.
 Wortwämmerin, die; szószátyárság, szószaporítás.
 Wortwilt, mn. és ih. szóbeli, szószertinti; szó szerint; szóról-szóra.
 Wortwämmer, der; szófarragó, szókövacs.
 Wortwämmerin, die; szóajstrom, szómutató.
 Wortwilt, mn. szóban bő v. szadag, (nyelv); sokszavú, bőbeszédű.
 Wortwilt, das; szójáték.

Wortfreit, der; szóvita; szóper.
 Wortverberber, der; szórontó; szóromboló.
 Wortverdringung, die; szócsavará.
 Wortverlängerung, die; szónyújtás.
 Wortverfälschung, die; szórákás, szóhelyzés.
 Wortverständnis, der; szóértelmelem, szóbeli v. betűszerinti értelelem.
 Wortwästel, der; szócsere; összekapás, (szóval).
 Wortwiederholung, die; szóismétlés.
 Wörterber, nm. a' mellyen, a' min, a melly v. mi fölött; min? mi fölött?
 Wörterunter, nm. a' melly v. a' mi alatt; mi alatt?
 Wofelbst, l. Wo.
 Wobon, nm. a' mellyből, a' miből; a' mellyről, a' miről; miből? miről?
 Wovor, nm. a' melly v. a' mi előtt? v. elibe; mi előtt? mi elibe?
 Wortber, nm. a' melly v. a' mi ellen; mi ellen?
 Wohnode, der; vajda.
 Wohnodschafft, die; vajdaság.
 Wozu, nm. a' mellyre, a' mire; mire?
 Wrad, der és das; alja v. rozsa v. selejtje (valaminek); töredék; hajótöredék.
 Wradgut, das; selejtárny, selejtportéka.
 Wucher, der, Wucherer, die; uzsora; uzsorálkodás; — treiben, uzsorálkodni.
 Wucherblume, die; aranyvirág.
 Wucherer, der; uzsorás, uzsorálkodó.

Wucherhaft, Wucherlich, mn. uzsorás.
 Wuchern, k. uzsorálkodik; uzsorálkodik; el-, szét-, gyökerezik, bujjalkodik, (a' növény). —, cs. uzsorával kap, v. keres, v. szerez.
 Wuchst, der; növes; termés; növet, termet.
 Wucht, l. Last, Schwere.
 Wudelu, l. Wudeln.
 Wüßten, k. és cs. ás, túr, vāj.
 Wüßtmans, die; mezei eger.
 Wüßtwurm, l. Keitwurm.
 Wuhne, die; lék (jégen).
 Wufft, der és die; dagály.
 Wufftig, mn. dagályos.
 Wund, mn. és ih. sebes, sehhedt; sebesen, seh-hedten; einen — féslagen, valakit megvérszni v. megsebesíteni; sich — fallen, gehen, liegen, sc., kiessehesíteni v. feltörni (valamely részét) éésében, járásban, fakvésben; ein Pferd — drücken, feltörni a' ló' hátát.
 Wunderarjnenkunst, die; sebészesség, sebészstudomány, seborvostudomány.
 Wunderart, der; sebész; seborvos.
 Wunderbalsam, der; sebbalsam.
 Wunde, die; seb.
 Wundefisen, das; sebkutasz.
 Wundermal, das, l. Narbe.
 Wunder, das; csoda; csoda; csodálkozás; és ist ein —, das man Sie sieht, egész csoda kegyedet láthatni; és nimmt mich —, csodálom, csodálkozom rajta; sein — an etwas sehen, bören, valamit csodálkoz-

va látni, hallani; Wund der halber, ritkasága miatt (valaminek).
 Wunderapfel, der; lövdögorka.
 Wunderbalsam, der; csodabalsam.
 Wunderbar, mn. és ih. csodálatos; csodálatosan.
 Wunderbaum, der; himboly.
 Wunderbild, das; csodálatos v. csodatévő kép.
 Wunderblume, die; méhpilis.
 Wunderding, das; csodadolog.
 Wundergabe, die; csodahetség.
 Wundergeburt, die; csodaszülöt.
 Wundergeschichte, die; csodadátörténet.
 Wundergeschöpf, das; csodateremtény.
 Wunderglaube, der; csodahit.
 Wundergroß, mn. csodanagyságn.
 Wunderklein, mn. csodakicsiségű.
 Wunderkraft, die; csodakerő.
 Wunderlich, mn. és ih. csodálatos, különös, különköd; csodálatosan, különösen; és ist ihm — gegangen, csodálatosan ment' a' dolga.
 Wunderlichheit, die; csodálatosság.
 Wundermacht, die; csodahatalom.
 Wundern, k. és vh. csodál, (valamit); csodálkozik. (valamin); wunder Sie das? csodálja azt kegyed? és wunder mich, das sc. csodálom,

v. csodálkosom rajta, hogy zc.
Wunderwürdig, mn. csodálatra - méltó.
Wunderfalsch, die; csodait, csodakéncs.
Wunderfals, das; csodaszó.
Wunderfau, l. Wunderbar.
Wunderföhn, mn. csodaszép, csodaszépségű.
Wunderfulten, mn. és ih. csodagyérségű v. ritkaságú; igen győren v. ritkán.
Wunderhat, die; csodatét, csodatételel.
Wunderhäter, der; csodatevő.
Wunderthätig, mn. csodatevő, csodatékonny.
Wunderthier, das; csodállat.
Wundervoll, mn. csodateljes igen csodálatos.
Wunderwerk, das; csodamű; csoda.
Wunderzeichen, das; csodajel.
Wunderzeher, das; *seblás*.
Wundfrau, das; sebű; nyúlzapuka; aranyos ritkaréj.
Wundmittel, das; sebszer.
Wundsthl, das; sebolaj.
Wundsticker, das; sebtapasz.
Wundulder, das; sebpör.
Wundfalsch, die; sebir; sebkéncs.
Wundwasser, das; sebvíz.
Wunsch, der; kívánság; kívánat; és geht im nach Wunsch, kívánsága szerint van a dolga.
Wunschetruthe, die; jósvessző, tündérvessző, varázsvessző.
Wunschen, cs. és k. kíván.

Wunschenstwert, Wunschenswürdig, mn. kívánatos.
Würde, die; érdem; méltóság.
Würden, cs. megbecsül, árt szab v. határoz.
Würderung, die; árbecsülés.
Würdig, mn. és ih. méltó, méltu, érdemes, (valamire); méltán; sith eintr Eacht — machen, magát valamire méltóvá tenni.
Würdigen, cs. méltu (valamire); becsül, határoz (árt); er hat ihn seiner Antwort würdigen, nem méltatta őt feleletre; ein Gut auf 5000 Gulden —, valamely jószágot 5000 forintra becsülni.
Würdiglich, ih. l. Würdig.
Würdigkeit, die; méltalom; méltóság.
Würdigung, die; méltatás; megbecsülés; árbecsülés.
Wurf, der; hajtás, vetés; vetet; vetés, (kocskával); hadzás, kölykesés, (egyszeri); hajtó eszköz; cinem in den — kommen, valakinek elibe akadni.
Wurfangel, die; halászhorog.
Wurfbley, das, l. Bleystof.
Wurfel, der; kocska, (játsszó); köb, kocsk, (test).
Wurfelbecher, das; kocskavető.
Wurfelstein, das; kocskacsont.
Wurfeltrett, l. Damensbrett.
Wurfelfall, der; kocskavető.
Wurfelfürnis, mn. és ih.

kocskádád, kocskaalakú; kocskádadon.
Wurfellig, mn. és ih. kocskás, köbös; kocskásan, kocskára; et was — schneiden, valamit kocskára vágni; — eingelagt, gestift, kocskára v. kocskásan rakott, varrott.
Wurfelmotte, die; kocskamoly.
Wurfeln, k. kocskáz, kocskával játszik. —, cs. kocskára csinál v. vág.
Wurfelfaltu, der; kocskaszemling.
Wurfelfächer, der; kocskapala.
Wurfelfpiel, das; kocskajáték.
Wurfelftein, der; kocskakö, köbök.
Wurfelftisch, der; kocskasztal.
Wurferde, die; kihányt föld (kutatásánál zc.).
Wurfarn, **Wurfes**, das, **Wurfhaube**, die; merítő háló.
Wurfgewehr, das; hajtó fegyver.
Wurfhaken, der; hajtó horog.
Wurfing, der; jászkeszeg.
Wurfmaschine, die; hajtógépely.
Wurfspieß, der; kőnyíl, hajtó nyíl.
Wurfstaukel, l. Wurfstaukel.
Wurfstöße, die; hajtókorong.
Wurfstlange, die; kurta kigyó.
Wurfspieß, der; hajtódárda.
Wurfstein, der; hajtókö.

Burfwette, ib. vetelenként.
 Búrgapfel, der; fojtós alma.
 Búrgbirn, die; fojtós körte.
 Búrgbraut, das; aggó, rontófü.
 Búrgen, cs. fojtogat; fojt, megfojt; öl, öldökl; dieser Búrgen búrgt mich im Falle, ez a' falat fojtogat.
 Búrgen, das; fojtogatás; megfojtás; öldöklés.
 Búrgengel, der; öldöklő angyal.
 Búrgger, der; fojtó; öldöklő; nyuzó gébica.
 Búrken, sz. l. Búrken sz.
 Búrm, der; féreg; gilisztá; körömméreg; ebféreg; dühféreg; einen — haben, bogarának lenni; der nagende —, furdaló lelkiösmeret; lelkiösmeret' mardosása.
 Burmartig, mn. féregnemő.
 Burmarzt, Burmbolter, der; gilisztatorvos; kuru-szólo, javos.
 Burmblume, die; ékes magvarótt.
 Burmchen, das; féregcske; gilisztácska.
 Burmen, k. csúszik, (mint a' féreg, gilisztá); das wurmt ihn, ez bántja v. fúrja őt; ez a' bogara.
 Búrmen, cs. férget v. gilisztát keres; gilisztát okoz v. csinál.
 Burmstber, das; *féregláz.*
 Burmstbrüg, mn. gilisztádád, gilisztá-alakú.
 Burmstruß, der; szüetek; szúrágás, szükár.
 Burmstüßig, mn. férges, gyümölcs; szüette, (fa).

Burmgehäufte, das; csiga; csövescsiga.
 Burmgras, l. Queengras.
 Burmig, mn. férges; szüette, szúrágta; bosszú, haragos.
 Burmkrankheit, Burmsucht, die; *féregbőr.*
 Burmkrank, das; gilisztafü; gilisztá-*varádios.*
 Burmkruchen, der; gilisztalapény.
 Burmmehl, das; szúpor, szüörlek, szüiszt.
 Burmmittel, das; féregszér.
 Burmrußstein, t. gilisztáismok.
 Burmrußel, die; fehér táknaf, árvasalán.
 Burmpflaster, das; féregtapasz.
 Burmpüße, die; féreglabdacs.
 Burmpulver, das; féregpor.
 Burmsame, der; gilisztámag; gilisztafü.
 Burmstich, das; férgesség; szúrágás.
 Burmstichig, mn. férges, (gyümölcs, fog); szüette, (fa).
 Burmstreibend, mn. féregüző, gilisztahajtó.
 Burmtwurz, Burmwurzel, die; bodxa-tákajak; orvosi vértő; madárfészekbibak.
 Búrta, die; hurka; kolbász; eine — nach der Speckseite werfen, verobet adni, túzokot várni.
 Búrta, die, Búrtawagen, Búrtafchlitten, der; nyeregkocsi; nyeregszán.
 Búrtabügel, der; hurkatöltő.

Búrtdarm, der; hurkabél, hurka.
 Búrtdorn, der, l. Búrta-speier.
 Búrten, k. hurkát v. kolbászt tölt.
 Búrteft, das; hurkazsír.
 Búrteftstich, das; hurkabú; kolbászús.
 Búrtefttelle, die; hurkatöltelék.
 Búrteftler, der; hurkatöltő.
 Búrthaut, die; hurkabőr.
 Búrthorn, das; hurkatilók.
 Búrtafraut, das; kolbászfüszer; borsos szátorja, borsfü.
 Búrtaauf, das; gamba; hurkazserető.
 Búrtafügge, mn. gambás, pittvedtsjúkú.
 Búrtafleier, der; hurkapeczek.
 Búrtafleier, l. Schmarotzer.
 Búrtafnappe, die; hurkaló.
 Búrta, die, l. Búrzel.
 Búrtaapfel, der; saagos alma.
 Búrtabrühe, l. Gewürzbrühe.
 Búrtabüche, l. Gewürzlade, Gewürzbüche.
 Búrta, die; süzer.
 Búrta, die; gyök, gyökér; tö, törzök.
 Búrtablatt, das; tölevel.
 Búrtaerob, das; gyökennyér.
 Búrtaerobst, der; gyökerebű.
 Búrtaerben, das; gyököcske, gyökérke.
 Búrtaerbrüg, mn. gyökéred, gyökéralakú.
 Búrtaerwüßel, Búrtaerwert, das; gyökérnövény; gyökerek.
 Búrtaerwürber, der; gyökérasó, gyökérszedő; szüfejtő, szünyomozó.

Burjelholz, das; gyökérfá.
Burjelig, **Burjelreich**, mn.
 — gyökeres, gyökérdús.
Burjelmann, der; gyöké-
 réz, gyökérvész.
Burjelmeißel, das; gyökér-
 liszt.
Burjeln, cs. és k. gyöké-
 réz, gyökeret keres;
 gyökerezik, gyökeret vor.
Burjelstein, das; **Burjel-**
schiffung, der; tőhajítás.
Burjelstorf, der; gyökértő-
 seg.
Burjelwort, das; gyökér-
 szó.
Burjelzahl, die; gyökér-
 szám, tőszám.
Burjelzeichen, das; gyökér-
 jel.
Burjen, cs. fűszerez, meg-
 fűszerez.
Burjengarten, die; zöldségt.

Bürjengerod, der; fűszerial-
 lat.
Bürjenschmuck, der; fűszoris.
Bürjshaft, mn. fűszeres.
Bürjshandel, **Bürjshändler**,
 sc. l. **Gewürzhandel**, **Gewürz-**
händler, sc.
Bürjstabe; die, l. **Gewürz-**
stabe.
Bürjstaden, der; fűszerbolt,
 fűszeres bolt.
Bürjmühle; die; fűszermal-
 lom.
Bürjnägelin, **Bürjnagel**,
 l. **Gewürznägelin**, és
Reife.
Bürjung, die; fűszerezés.
Bürjwein, der; fűszeres
 bor.
Buß, der; szavacék; szenny,
 szemét.
Buß, mn. parlag, pusztá,
 (táj); vad, durva; (er-
 kölcs); rút; szennyos,

tisztátlan; ein wüßtes Zer-
 ben führen, foslett életet
 élni; der Kopf ist mir —,
 ság a' fejem; ein wüßter
Reiß, durva ember.
Büße, **Büßeneß**, die; pusztaság,
 sivatag.
Büßling, der; foslett em-
 ber.
Büth, die; düh, dühösség,
 bösz, veszottség.
Büthen, k. dühödik, düh-
 böng, dühösködik, meg-
 vess, megdühödik.
Büthenb, **Büthig**, mn.
 dühös, dühöd, böszült;
 veszett, (eh sz.) —, ih.
 dühösen, dühödten, bö-
 szülten.
Büthlich, der; idás; zsar-
 nok.
Büthraut, das; tükös em
dühfá.

X.

X, das; (a' német abc-ben
 24-dik betű; úgy ejtetik,
 mint magyarban a' ksz).

Xantippe, die; **Xantippa**,
 (nőnév); rossz asszony.
Xaver, der; **Xaver**, (nő-
 név).

Xerophthalmie, die; száraz
 szemgyuladás.
Xylophorie, die; faköpmá-
 dás.

Y.

Y, das; (a' német abc-ben
 25-dik betű; úgy ejte-

tik mint magyarban az
 i. v. y).
Yacht, l. **Yacht**.

Yacht, **Yach**, sc. l. **Yacht**, **Y-**
schiff.

Z.

Z, das; (a' német abc-ben
 26-dik 's végbetű; úgy
 ejtetik mint magyarban
 a' cz.
Zaar, l. **Zaar**.

Zach, l. **Zach**.
Zacharias, der; **Zakariás**,
 (főnév).
Zachäus, der; **Zakaus**, (nő-
 név).

Zäcker, das; ágacska,
 fogacska, (villán, szar-
 von sc.).
Zäcker, l. **Zäcker**.
Zaden, der; ág, fog, (vil-
 lán, boronán sc.).
 51²

Baden, cs. fogaz, ágaz, (valamit), ágat v. fogat csinál, (valaminek).
 Badenfront, das; szümosó.
 Badenwalze, die; fogas heng-
 ger.
 Badig, mn. ágas, fogas, ágas-bogas; . . . águ, . . . fogú.
 Baffer, der, l. Saffor.
 Bagel, der, l. Schwanz.
 Bagen, k. fél, szepeg, csüggedez.
 Baghaft, mn. és ib. félénk, csüggeteg, bátortalan; fél-
 lénken, bátortalanul.
 Baghaftbeit, die; félénkség,
 bátortalanság.
 Báh, Báhé, mn. nyulós, szí-
 vós; lassu, késedelmes; tin
 jáher Wein, nyulós bor; tin
 jáher Schuldner, ne-
 héz fizető; tin jáher Le-
 ben, tartós élet.
 Báhigkeit, Báhheit, die;
 nyulóság, szívóság; las-
 suság, késedelmesség.
 Báhí, die; szám; számbet-
 tő; sokaság; in großer
 —, nagy számmal, v.
 számban; ohne —, szám
 nélkül; gerade —, pá-
 ros szám; ungerade —,
 páratlan szám.
 Báhíamt, das; fizető-hiva-
 tal.
 Báhíbar, mn. megfizethető;
 megfizetendő.
 Báhíbar, mn. megolvasha-
 tó, megszámlálható.
 Báhírett, das; számladeszka.
 Báhírúch, der; törzsám.
 Báhíruhá, der; számbet-
 tő.
 Báhíen, cs. fizet, megfizet;
 meglakol, megadózik.
 Báhíen, cs. számlál, olvas;
 számot tart, (ra, -re);

er zählt viele Freunde, sok
 barátja van.
 Báhíen, das; Báhíung, die;
 számlálát.
 Báhíenlotterie, die; szám-
 lottería.
 Báhíenrechnung, die; szám-
 vetés, számtudomány.
 Báhíer, der; fizető.
 Báhíler, der; számláló, ol-
 yasó.
 Báhífigur, die; számbetű.
 Báhígeld, das; számlabér.
 Báhígröhe, die; számnagy-
 ság.
 Báhílot, mn. és ih. számta-
 lan; számtalanszor, számta-
 lalanul.
 Báhímeister, der; fizető-
 mester.
 Báhíperle, die; szemgyöngy,
 öreggyöngy.
 Báhípfennig, der; számla-
 péns.
 Báhíreih, mn. és ih. szám-
 mos; számosan.
 Báhítap, der; fizető nap.
 Báhítisch, der; számasztal.
 Báhítung, die; fizetés.
 Báhítungsfähig, mn. fizet-
 hető.
 Báhítungsfähigkeit, die; fizet-
 hetőség.
 Báhítungstermin, der; fizet-
 tés' határideje.
 Báhítweise, die; csappanó
 motóla.
 Báhíwoche, die; fizető hét.
 Báhíwort, das; számaszó;
 számnév.
 Báhízetchen, das; számjel.
 Báhím, mn. és ih. szelíd,
 hási; jámbor; szeliden,
 jámborúl.
 Báhímbar, mn. szelídfizető;
 megszabolázható.
 Báhímen, cs. megszeliđít; sa-
 boláz, megszaboláz, (szan-
 vedelmet).

Báhímheit, -die; szelídség;
 jámborság.
 Báhímung, die; megszeliđi-
 tés.
 Báhín, der; fog; einem die
 Báhíne weissen, valakire
 fogat vicarítani; einem
 auf den — fáhílen, vala-
 kiból valamit ki akarni
 venni; er hat Haare auf
 den Báhínen, fogas ember.
 Báhínarzney, die, l. Báhín-
 mittel.
 Báhínarzt, der; fogorvos.
 Báhínbrecher, der; fogtörő,
 fogzúzó.
 Báhínbüchstab, der; fogbetű.
 Báhínbüchste, die; fogkefe.
 Báhínbüch, das; fogacska.
 Báhínbede, die; fogzománc.
 Báhínreisen, das; foghúzó;
 fogas vésű; fodorvas.
 Báhínlein, l. Báhínen.
 Báhínen, k. fogzik, foga jó.
 —, cs. fogaz, megfogas,
 (fúrészt, fésűt).
 Báhínen, das; fogzás, fog-
 hasadás; fogazás.
 Báhínfäule, die; fogrev,
 fogszű.
 Báhínfelle, die; fogreszelő.
 Báhínheber, das; fogláz.
 Báhínfittel, die; inysipoly.
 Báhínfisch, das; iny, fog-
 hús.
 Báhínfürmig, mn. fogdad,
 fogalakú.
 Báhíngefchwür, das; fogfe-
 kély.
 Báhínhammer, der; fogas
 pöröly.
 Báhínhubel, der; fogas gyá-
 lu.
 Báhínhühle, die; fogüreg;
 fogodú.
 Báhínig, mn. fogas; . . . fo-
 gú.
 Báhínflappen, Báhínflappen

das; fogkocsogás; fog-
 vacsogás.
 Zahnfleisch, das; fogcsai-
 korgás; fogcsaikorgatás.
 Zahnfleischend, mn. fogcsai-
 korgató.
 Zahnfraut, das; fogászir;
 konyha vicsoz; nárdus.
 Zahnfrone, die; fogkoszo-
 rú.
 Zahnflae, die; állcsont.
 Zahnleher, die; fogtan.
 Zahnlos, mn. fogatlan.
 Zahnlöde, die; fogcsorba.
 Zahnständig, mn. csorha, csor-
 basogú.
 Zahnmaul, das; fogas szem-
 ling.
 Zahnmittel, das; fogász.
 Zahnmuskel, der; *vdgisom*.
 Zahnnerve, der; fogideg.
 Zahnpufer, das; fogpor.
 Zahnpufer, Zahnwaber, der,
 l. Zahnteile.
 Zahnrad, das; fogas kerék.
 Zahnreihe, die; fogsor.
 Zahnralbe, die; fogír, fog-
 kenőcs.
 Zahnstomer, der; fogfájás,
 fogfájdalom.
 Zahnstunde, die; tengeri-
 fog.
 Zahnstult, der; fogas ho-
 rony.
 Zahnstuel, die; fogas sarló.
 Zahnstueher, der; fogvájó,
 fogpiszkáló.
 Zahnstueherbilche, die; fog-
 vájók.
 Zahntrost, der; fogános.
 Zahnwech, das, l. Zahn-
 stomer.
 Zahnwert, das; fogak; fo-
 gasat.
 Zahnwuch, der; fognövés.
 Zahnwurm, der; fogféreg.
 Zahnwurz, die, l. Zahnkraut.
 Zahnwurzel, die; foggyökér.
 Zahnzange, die; foghúzó.

Zähre, die; köny, köny-
 csep.
 Zahn, der; rúd, (vsarúd,
 esztrúd st.); szattyor.
 Zainen, ca. rudakba ver,
 rudaz.
 Zange, die; csipővas; vas-
 fogó; harapófogó; falám,
 (hogaraknál).
 Zangenwert, das; fogómű,
 (várepítésben).
 Zang, der; csivódás, czi-
 vakodás, veszekedés.
 Zangappel, der; csivódás'
 oka.
 Zangen, k. csivódik, czi-
 vakodik, veszekedik, ver-
 seng.
 Zanker, der; csivakodó,
 veszekedő.
 Zankeren, die; csivódás,
 csivakodás, veszekedés.
 Zankfeden, t. virág, (kör-
 mön); foltok, (bőrön).
 Zankgeiß, der; csivakodás.
 Zanktisch, Zanktischig, mn.
 csivódó, csivakodó, ve-
 szekedő, rigolyás.
 Zankstifter, der; bajszero.
 Zanksticht, Zankstucht, die;
 csivakodóság.
 Zapfen, das; csapocska.
 Zapfen, der; csap; nyelv-
 csap.
 Zapfen, os. csapol, leosa-
 pol, megcsapol, (hordót,
 bort st.); csapos, meg-
 csapoz, csapot csinál.
 Zapfenbohrer, das; hordóser.
 Zapfenbohrer, der; csapfúró.
 Zapfengeiß, das; csappéna.
 Zapfenheiß, das; csapfa;
 verecsk.
 Zapfenkraut, das; nyak-
 rovat.
 Zapfenloch, das; csaplyuk.
 Zapfenmutter, die; csappágy.
 Zapfenrad, das, l. Zehnt-
 gerechtigkeit.

Zapfenring, der; csapkarika.
 Zapfenreis, der; takaro-
 dó, (dobverés).
 Zapfstrog, der; kármentő.
 Zapfen, k. vergődik.
 Zarge, die; karima, szél,
 oldal.
 Zart, mn. gyöngö, finom.
 lägy, (bőr st.); gyöngéd,
 gyöngéded, érzékeny,
 szives; zarte Farbe, ké-
 nyes szín; zartes Herz,
 érzékeny szív; von fei-
 ner zartesten Kindheit an,
 első v. gyöngö gyermek-
 sége óta.
 Zärteln, l. Zertärteln.
 Zartgefühl, das; gyöngéd
 érzelem.
 Zartheit, die; finomság,
 gyöngőség; érzékenység,
 gyöngédség.
 Zärtlich, mn. gyöngö, ké-
 nyes, lägy; gyöngéd, ér-
 zékeny, szives.
 Zärtlichkeit, die; gyöngéd-
 ség.
 Zärtlich, der; kényes, el-
 kényeztetett, (ember).
 Zaster, der; rost, kanaf.
 Zasterchen, das; rostocska,
 kanafocska.
 Zaster, vb. ernyed, foaz-
 lik.
 Zauber, der; bűbáj, va-
 rázs; háj; varázslás, igé-
 zés, bűvölés.
 Zauberbild, das; varáz-
 skép; bájkép.
 Zauberbild, der; bájtekin-
 tet.
 Zauberbrunnen, der; varáz-
 s-kút.
 Zauberbuch, das; varáz-
 skönyv.
 Zauberbuchstaben, t. varáz-
 sbetűk.
 Zauberer, der; bűbájos, va-
 rázáló.

Zauberey, die; varázsolat, igérés, bűvölés.
 Zaubermel, die; varázsigé.
 Zaubergemüße, das; varázskép, bájkép.
 Zaubergeschichte, die; varázstörténet.
 Zaubertint, die; varázsuő, bűvös; szemfényvesztő.
 Zaubersif, mn. bájoló, igész, varázsoló, szemfényvesztő.
 Zauberslang, der; bájhang, varázshang.
 Zaubersnoten, der; varázscsomó.
 Zauberkraft, die; varázserő; bájérő.
 Zauberkreis, der; varázskör.
 Zauberkunst, die; varázlat.
 Zaubersampe, die; varázslámpa.
 Zauberpulver, die; varázstej.
 Zaubermittel, das; varázsszer, varázsszokás.
 Zaubern, k. és cs. varázsol, bűvöl, igéz, megbűvöl, megigéz; bájol, el-, megbájol.
 Zauberring, der; varázsgyűrű.
 Zauberruthe, die; varázsvessző.
 Zaubersafte, die; varázsi-r.
 Zauberschlöß, das; varázsvár, tündérvár.
 Zaubersfegen, der; varázsszó.
 Zaubersfeger, das; varázspesét.
 Zauberspiegel, der; varázstükör.
 Zaubersfab, der; varázsbot.
 Zaubersstimme, die; bájhang; varázshang.
 Zaubersif, das; varázstét; tündéres szinderab.

Zauberten, der; bájhang, varázshang.
 Zauberkranz, der; varázslal.
 Zaubertrichter, der; varázstölcsér.
 Zaubertrommel, die; varázsdob.
 Zaubertwaffen, t. varázsfegyverek.
 Zauberkraft, das; varázsmű.
 Zaubersprüche, t. varázsszó.
 Zaubersprüche, das; varázsjel.
 Zaubersprüche, der; varázselvelke.
 Zauberer, der; késedelmes, késedező.
 Zauberey, die; késedelmes, késedelem.
 Zauberschaft, mn. és ib. késedelmes; késedelmesen.
 Zauberschaftigkeit, die; késedelmesség.
 Zaubern, k. késedelmeszik, késedezik.
 Zaubern, vh. aiet.
 Zaubn, der; fék, kantár; zabola, zabla; das Pferd im — halten, zablán tartani a' lovat; feine Reibenschaft im — halten, szenvedelmait fék tartani.
 Zaubnen, cs. fékes, kantáros, zabolász; féken v. zabolán tart, zabolász, (indulatot).
 Zaubngeld, das; zablapénz.
 Zaubnlos, mn. féketlen, fékkesetlen; zabolatlan, féketlen.
 Zaubn, der, sövény; vom Zaune brechen, előkapni, elővenni (valamit valaminek); einen Verwandten vom Zaune brechen, valamit ürügyül előkapni.
 Zaubnflug, die; hölgye.

Zaubngerte, die; sövényvessző.
 Zaubnschloß, l. Heftenfisch.
 Zaubnschloß, Zaubnschloß, der; ökörszem; csaláncsattogató.
 Zaubnschlöß, Zaubnschlöß, der; sövénykaró, sövénypalánk.
 Zaubnschloß, die; keserűdes-csucsor.
 Zaubnschloß, das; sövényjog.
 Zaubnschlöß, die; gönye.
 Zaubnschlöß, die; gyopűbábó; parlagi bűkkön.
 Zaubnschlöß, die; nagy szulák.
 Zaubnen, cs. sövényez, kertel.
 Zaubnen, cs. tép, megtép; összekuszál, összebot; einem den Kopf —, valami' fejét összebontani.
 Zaubnen, das; zaboló.
 Zaubnrunder, der, l. Zedl.
 Zedl, die; társaság, egyesület; czéh; bánya, (egyesület, társaság); sor, rend; költség (étel-italra); die — ist an mir, a' sor rajtam van; das Vieh nach der — halten, a' hermot sorban őrzeni.
 Zedl, k. dözoöl, dobnódik, dorhézol; pénzén él, (kocsában).
 Zedlhaut, das; csehbányaház, hutaház.
 Zedlhautmeister, der; csehbányász, csehbányamester.
 Zedlhautregister, das; csehbányakönyv.
 Zedl, der; dösz, dorbész.
 Zedlhaft, die; döszárasság.
 Zedlgeld, das; döszpénz.
 Zedln, die; zechina, (velencei és török pénz).

Beke, die, l. Soljbock, Schaffaus.
 Beber, der; csédrua.
 Bebe, die; lábuj.
 Behen, l. Behn.
 Behend, das; tized; évtized.
 Behent, der; tized, dézsama.
 Behentafel, der; tizedföld, dézsamaföld.
 Behentbar, mn. tizedelhető, dézsamálható.
 Behentbuch, das; tized- v. dézsamakönyv.
 Behenten, cs. tizedel, dézsamál.
 Behenter, der; tizedlő, dézsamáló.
 Behentflur, die; tizedmező, dézsamamező.
 Behentfrey, mn. tizedmentes, dézsamamentes.
 Behentgarbe, die; tizedkéve, dézsamakéve.
 Behentgeld, das; tizedpénz, dézsamapénz.
 Behentgericht, das; tized- v. dézsamatörvényssék.
 Behentflorn, das; tized- v. dézsamarozs.
 Behentmann, der; tizedfizető.
 Behentordnung, die; tized- v. dézsamaradelet.
 Behentpflichtig, mn. dézsamafizető.
 Behentrechnung, die; tizedszámolás.
 Behentrecht, das; tizedjog, dézsamajog.
 Behentregister, das; dézsama- v. tizedlajstrom.
 Behentsteuer, die; tizedpajta, dézsamacskir.
 Behentreiber, der; tizedjegyző.
 Behentweisen, der; tized- v. dézsamabúza.
 Behn, mn. tis, tizen.

Behne, die; tizes, (szám).
 Behner, der; tizes, tizkrajcsáros.
 Behned, das; tizeseg.
 Behnerley, mn. tizfele.
 Behnfach, mn. és ih. tizszeres; tizszeresen, tizszerte.
 Behnfühig, mn. tizláhu.
 Behnjährig, mn. tizéves v. esztendő; tizévi, tizesztendei.
 Behnführig, mn. tizlatos.
 Behnmal, ih. tizszer.
 Behnmalig, mn. tizszeri.
 Behnmonatig, mn. tizhónapos.
 Behnmonatlich, mn. tizhónapi.
 Behnpsündig, mn. tizfontos.
 Behnpsünder, der; tizfontos, (ágyu x.)
 Behruderig, mn. tizrudas v. lapátos, (hajó).
 Behnfüllig, mn. tizszalpos.
 Behnfüßig, mn. tizorai.
 Behnfüßig, mn. tiztagú, (szó).
 Behntägig, mn. tiznapos; tiznapi.
 Behnte, mn. tizedik.
 Behntest, ih. tizedszer, tizedikszere.
 Behren, k. emészt, fogyaszt, eszik; éi (pénzből, pénzre), költ; emésztődik, fogy; besz. einem Wirthe —, vendégfogadóban v. kocsmában élni; der Wein geht im Fasse, apad a' bor a' hordóban; der Thee geht, a' thea szarít.
 Behrer, der; fogyasztó, emésztő.
 Behrfrey, mn. szabad asztalú.
 Behrgeld, das; költőpénz.
 Behrpennig, der; költőpénz; útravaló.

Behrung, die; élés, költés, fogyasztás; költőpénz.
 Behrungsfloßen, t. fogyasztó-költéség.
 Behrturm, der; hörsfereg, hórakta.
 Behrturz, die; sárkánykontyvirág.
 Beihen, das; jel, jegy; nyom; barcza; bélyeg; jelenség; ein — mit der Hand geben, kézzel jelt adni; dem Pferde ein — einbrennen, bélyeget sütni a' lóra; Gott hat ein — an ihm gethan, csodát tett vele az isten.
 Beichenbuch, das; rajskönyv.
 Beichenbeuter, der; jellejtő.
 Beichenbeuterei, Beichenbeutung, die; jellejtés.
 Beichenhammer, der; jegypörölly.
 Beichenhohle, l. Reifhohle.
 Beichenkreide, die; rajzkréta.
 Beichenkunst, die; rajzmesettség.
 Beichenlehre, die; körjelletnitmány.
 Beichenmeister, der; rajzantató, rajzoló mester.
 Beichenpapier, das; rajzpapíros.
 Beichenrechnung, Beichenrechnungskunst, die, l. Algebra.
 Beichenstraße, die; rajziskola.
 Beichensprache, die; jelbeszéd.
 Beichenstunde, die; rajzleckke.
 Beichen, cs. rajzol; jelet, jegyez, megjelet, megjegyez; alá ír (valamit), aláírásal elismer, meg erősít; alá ír (valamire); einen —, valakit meg rakni.
 Beichen, der; rajzoló,

Zeichnung, die; rajzolás; rajz.
 Zeidelsbär, der; méhészmédeve.
 Zeidelfaß, l. Seidelfaß.
 Zeidelfeide, die, Zeidelfeld, der, Zeidelfeide, die; méhtanya, méherdő.
 Zeidelmessner, l. Dienentwärtter.
 Zeidelmesser, das; sejtkeés.
 Zeideln, cs. sejtet szed, köpüt nyír; sejt.
 Zeidelforderung, die; méhésztrend.
 Zeidelfeld, das; méhóasztörvény; méhésztjog.
 Zeidler, der; méhész, méhes.
 Zeigefinger, der; mutatóuj.
 Zeigefingermuskel, der; mutatóizom.
 Zeigen, cs. mutat, megmutat; megbizonyít. —, vh. mutatkozik, kitetszik.
 Zeiger, der; mutató.
 Zeigerstange, die; mutató, (napórán).
 Zeigeuhr, die; mutatóóra.
 Zeihen, cs. rh. einen eines . . . , vádol. (-ról, -ról, -val, -vel); bizonyít, (valakire valamit).
 Zeiland, der; borozlán.
 Zeise, die; sor, rend.
 Zeiseweise, ih. soronként.
 Zeisgerste, die; kétsoros árpa.
 Zeissammel, l. Schichtsammlung.
 Zeißig, der; csás.
 Zeißgrün, mn. csiszöld.
 Zeit, die; idő; kor; körülmény; hosszám; es ist Zeit, das . . . , ideje, hogy . . . ; es ist an der . . . , közelget az idő; es ist die höchste —, ideje, hogy . . . ; welche — ist es?

mennyi az idő? hány az óra? es ist noch früh an der —, még korán van; in v. bey Zeiten, jókor, idején; zu Zeiten, néha; zu allen Zeiten, mindenha, mindenkor; um die —, ez idő tájon v. tájban; — Lebens will ich davon denken, míg élek, megemlékezem arra; du meine —! stehe —! do iatenért! isten? szerelméért!
 Zeitalter, das; időkör.
 Zeitebenschreiber, der; időszámoló.
 Zeitebschreibung, die; időszámolás.
 Zeitehof, der; toklyóka.
 Zeitebuch, das, Zeitebischeite, die; évkönyv.
 Zeitedauer, die; időtartás.
 Zeitefolge, die; időrend.
 Zeiteform, die; idő, (nyelvtdományban).
 Zeitegenos, der; kortárs, egykorú.
 Zeitehammer, der; toklyóürü.
 Zeitherr, Zeitherr, l. Seitherr, Bisherr.
 Zeitherrig, l. Bisherrig.
 Zeitig, mn. mostani; érett. —, ih. jókor, idején.
 Zeitigen, cs. érlel, megérlel. —, k. megérik.
 Zeitigung, die; megérlelés; megérés.
 Zeitrhythmus, der, Zeitverwechslung, die; időhiba.
 Zeitruf, die, l. Kalbe.
 Zeitrunde, die; időtdomány, időszámolás.
 Zeitrundige, der; időtdós.
 Zeitrang (jobban Zeit lang), darab ideig, egy ideig.
 Zeitrang, der; időfolyás, időforgás, idő.

Zeitlebens, ih. egész v. teljes életomben, életeden se. . . v. míg élek, élek se.
 Zeittisch, mn. mostani; idej, földi; világi. —, ih. jókor.
 Zeittlichkeit, die; földi élet; világi jószágok 's jogok.
 Zeittlose, die; kikerica, ősnike.
 Zeitmäß, das; időmérték.
 Zeitmesser, der; időméré.
 Zeitornung, die; időrend.
 Zeitracht, der; ideigleni haszonbér.
 Zeitrast, der; időpont.
 Zeitraum, der; időszak.
 Zeiträumer, der; időszámoló.
 Zeitrrechnung, die; időszámolás.
 Zeitschrift, die; időszaki írás.
 Zeittafel, die; időtábla.
 Zeitung, die; újság; hírtudósítás.
 Zeitungsbblatt, das; újságlevél, hírlap.
 Zeitungsbreuer, der; újságy nyomtató.
 Zeitungserpedition, die; újságkiadás.
 Zeitungserheber, der; újságkedvelő.
 Zeitungserreiber, der; újságíró.
 Zeitungsträger, der; újsághordó.
 Zeitverderb, der, Zeitverschwendung, die; idővesztetés.
 Zeitverderber, der; idővesztető.
 Zeitverfälschung, mn. időtöltés.
 Zeitverfälschung, die; időtöltés.

Reitverfufß, der; idővesztés; időhatalás.
 Reitvertreib, der; időtöltés, időmulatás; zum —, időtöltésre, v. időtöltésből, v. időtöltésül.
 Reitvertreibend, mn. időtöltő.
 Reitvertreiber, der; időtöltő.
 Reitwächfel, der; időváltó.
 Reitwerk, das; ige, (nyelvtudományban).
 Reiterbruder, der, l. Wüth, Einfielder.
 Reife, die; ezella; sejtlik.
 Reifemüßig, Reiflicht, Reifig, mn. sejtés, sejtalakú.
 Reifengewebe, das; sejt szövét.
 Reiserie, l. Seiserie.
 Reiskern, die; mogyoró.
 Reiser, der, l. Eiferer.
 Reist, der; ügetés, poroszkálás; lepény.
 Reist, das; sátor; ein — aufschlagen, sátort ütni.
 Reistett, das; ernyős v. sátoros nyoszolya; tábori ág.
 Reistbewohner; der; sátorlakos.
 Reistbude, die; sátorholt.
 Reistchen, das; sátorocskó; lepényke.
 Reistdach, das; sátorfödél, sátortető.
 Reister, der; poroszkó.
 Reisterkritt, der; poroszkálás.
 Reistknopf, der; sátorgomb.
 Reistpfahl, Reistpfod, der; sátorkaró.
 Reistständer, der; sátorcsináló.
 Reiststange, die, Reistbaum, der; sátorfa.
 Reiststrid, der; sátorközöl.

Reistwagen, der; ernyős v. sátoros kocsi.
 Reistel, Reistestaffel, l. Binsel, Reinstestaffel.
 Reist, die; hatóság, törvényhatóság; hüntörvényszék.
 Reistgericht, das; hüntörvényszék.
 Reistgraf, der; hüntörvényszéki bíró.
 Reistkreiber, der; hüntörvényszéki írnok.
 Reistner, l. Reistner.
 Reistoth, der; zeolit.
 Reistort, der; nyugati szelölő, fuvalom, zephyr.
 Reistort, der és das; kormánypálcza.
 Reist, (az igeek 'a ezektől származott szók előtt); szét, szélel, el; meg, össze se.
 Reistarbeiten, ca. munkával szét bont, tör, szűz, elront se. —, vh. agyon v. halálra dolgozza magát, munkában v. munkával elgyöngíti magát.
 Reistbeifen, ca. rh. elharap; összerág.
 Reistbersten, k. rh. szétreped.
 Reistblasen, ca. rh. szétfú.
 Reistblauen, ca. megpáhol, megver.
 Reistbrehen, ca. össze-vissza für.
 Reistbrechen, ca. és k. rh. elszét-, összetör; el-, összszé-, széttörök; sich den Kopf mit etwas —, valamin törni a' fejét.
 Reistbrechlich, mn. törékeny, töredékeny.
 Reistbrechlichkeit, die; törékenység, töredékenység.
 Reistbrüßeln, Reistbrüßeln, ca. széttördel, szétmorssál.

—, vh. széttördelik, szétmorssálódik.
 Reistbrechen, ca. szétcsavar.
 Reistbrechen, ca. rh. szétcsópel.
 Reistbrüden, ca. szétnyom.
 Reistfahren, ca. rh. szétjár, szétnyom, (kocsin se. menve). —, k. szétmogy, széleszik se.; eine se. fahrende Suppe, rongyos leves.
 Reistfallen, k. rh. szétesik, széthull; széleszik, (részekre); meghasonlik.
 Reistfällen, ca. szétvagdal, felvagdal; szélesít (részekre).
 Reistfallen, mn. olpszult, romlott, megromlott.
 Reistfeilen, ca. szétréssel.
 Reistfeilen, ca. szétzaggat, széttép; összemarcangol.
 Reistfeilen, k. Reistfeilen, k. rh. el-, szétröpöl, el-, szétszáll.
 Reistfeilen, ca. szétdarabol; megcsontkít; elmarczangol.
 Reistfeilbar, mn. olvadókönyv.
 Reistfeilbarkeit, die; olvadókönyvság.
 Reistfeilen, k. rh. szét-, elfoly; szétolvad; in Thränen —, könnyekre olvadni.
 Reistfeilen, das; elolvadás.
 Reistfeilern, ca. összekinéz.
 Reistfeilen, ca. rh. széteszik, szétrág, összekeszik, összerág.
 Reistfeilen, k. ih. szétmogy; elolvad.
 Reistfeilen, ca. ingerkedik (-val, -vel); fölingerez (valamit).
 Reistfeilerei, der; honosoló; taglaló.

Bergliedern, ca. feldarabol, feltagol v. taglal, felvagdál; feloszt (tagonként); fejt, megmagyaráz (egyenként); bonczol, felboncsol.

Bergliederung, die; feldarabolás, felosztás; boncsolás.

Bergliederungsfunk die; bonczstudomány.

Bergliederungsmesser, das; bonczolóké.

Bergliederungsfaal, der; bonczolóterem.

Berhaden, ca. Berhauen, ca. rb. szétvagdál; szétvág; összevagdál.

Berhaden, Berhauen; das; szétvagdolás, összevagdolás.

Berhämern, ca. szétkalapácsol, szétpörölyöz.

Berhauen, ca. szétfű.

Berhuen, ca. szét-, össze-, megrág.

Berhoffen, ca. szétkoppant; széttör, összetör; elkopogtat.

Berhuden, ca. széttör, megtör.

Berhuden, ca. l. Berhuden.

Berhniefen, ca. szétroppant; megtör, összezúz, (szívet).

Berhniefot, mn. megtört, tördöt, zúzott.

Berhniefung, die; szétroppantás; töredelem.

Berhnietern, Berhnieten, ca. szétgyúr, összegyúr.

Berhofen, ca. szétfőz, elfőz.

Berhdren, ca. szét-, el-, összekarczol, szét-, el-, összekarmol.

Berhdämmeln, ca. megaprit,

összetördel. —, vh. szét-, elmorzsolódik.

Berhdämmeln, ca. l. Berhdämmeln.

Berhdämmeln, ca. agyon v. összeviszása - osákol; csókolgat.

Berhdämmeln, vb. agyon v. halálra neveli magát.

Berhdämmeln, Berhdämmeln, ca. darabokra v. rongyokra szakaszt. —, k. elrongyollik.

Berhdämmeln, ca. rh. szétolvaszt, felolvaszt.

Berhdämmeln, die; felolvasztás.

Berhdämmeln, ca. összegyúr.

Berhdämmeln, k. rh. elolván; elterül, —, ca. rh. szaladnya v. futkárosra elszakaszt, v. elront.

Berhdämmeln; k. szétdől, összedől, (bordó, dőssa); szét-, megprepedez.

Berhdämmeln, ca. szétzed, elszed, (órát); felvág, fölzel, (sültet); felbont, szétbont, (elemekre); fejteget, (mondatot).

Berhdämmeln, die; szétzedés, elszedés; felvágás, fölzelés; szétbontás, v. taglalás.

Berhdämmeln, ca. összelnyaszt.

Berhdämmeln, mn. ronda.

Berhdämmeln, ca. rh. szét- v. apróra őrl.

Berhdämmeln, ca. szétzúz v. tör; összezúz v. tör.

Berhdämmeln, die; összezúzás, összetörés.

Berhdämmeln, Berhdämmeln, ca. agyon kínos v. erültet.

Berhdämmeln, ca. elrág; szétrág, összerág.

Berhdämmeln, ca. megsemmisít, elront.

Berhdämmeln, ca. összekorbácsol.

Berhdämmeln, k. el-, szétcsattan; el-, szétpattan; el-, szétpukkan.

Berhdämmeln, ca. szétcsajtol; szétnyom, összenyom.

Berhdämmeln, ca. összever.

Berhdämmeln, l. Fuftern.

Berhdämmeln, die; porrá törés.

Berhdämmeln, ca. szétzúz.

Berhdämmeln, die; szétzúzás.

Berhdämmeln, das; torakép.

Berhdämmeln, ca. rh. szétdörögöl, szétdörzöl; el-, meg-, szétcsapel, (tormát cc.); feldörögöl, feldörzöl.

Berhdämmeln, mn. dörzölékenny.

Berhdämmeln, die; dörzölékennyiség.

Berhdämmeln, die; szétdörögölés v. dörzölés; szétreszelés.

Berhdämmeln, ca. rh. szét-, elszakít v. szakaszt; megszakaszt; szét-, elszakgat. —, k. rh. szét-, elszakad, megszakad.

Berhdämmeln, die; szétszakasztás; elszagattás; szétszakadás.

Berhdämmeln, ca. vöngél, rángal, ráncsigál; das Maul —, száját félre húzni.

Berhdämmeln, k. rh. szétfoly, elfoly; wie getvonnen se zerronnen, obál gyült szerdeknek ebál kell olvaszni.

Berhdämmeln, ca. el-, széthasít, el-, szétrepszat.

Berhdämmeln, ca. szétbábar, szét-, elkávar.

Berhdämmeln, ca. el-, össze-, széttép, összeviszása-tép.

Bertfitten, ca. megront v. rongál, megzavar.
 Bertfütung, ber; megrongálás, megzavarás.
 Bertfügen, ca. szétfűrészel.
 Bertföaden, ca. szét-, összedörzsöl, v. reszel, v. vakar.
 Bertföaitern, k. összetörök, szertemogy.
 Bertföellen, ca. szétkoppant, v. loccsant, v. pattant, v. csattant st. —, k. szétkoppán, v. loccsan, v. pattan st.
 Bertföellen, ca. rh. szétlő, szertelő.
 Bertfölagen, ca. rh. szétver, összerúsz, elver; széttör, eltör; die Schloffen haben alle —, mindent elvert a' jég; ich bin wie —, egészen össze vagyok verve. —, vh. széttörök; elmúl, semmivé lesz, elbomlik; félbe szakad.
 Bertföliken, ca. szétválaszt, felhasít, összehasgál.
 Bertfömeifen, ca. rh. szét-hajít, szétvet.
 Bertfömeifen, ca. elolvaszt. —, k. elolvad.
 Bertfömettern, ca. széttör, összetör, szétváz, összerúsz.
 Bertfömetterung, die; összerúszás.
 Bertföneiden, ca. rh. szét-, összevág v. vagdal; elvagdál (darabokra); elnyirkál, elront, (vagdálva).
 Bertföneidung, die; elvagdálás.
 Bertfönippeln, ca. el-, szét-, összevagdál, (csipkedve).
 Bertföreten, ca. fűrészel (darabokra); szétrág, szétről, összerág.

Bertfözen, ca. szét-, összetör, (kövel); fel-, szétbont, (elementaire).
 Bertföspalten, ca. el-, szét-hasít, el-, szétrepasszt. —, k. el-, szét-hasad, el-, széttreped.
 Bertföspalten, ca. szét-hasag; elpazarol, elveszteget. —, k. szét-szakad, szét-hull, (darabokra). —, vh. elfogy, elmegy.
 Bertföspalterung, die; pazarlás, vesztegetés.
 Bertföspringen, ca. szétvettet; szétugraszt v. szalaszt, elszéleszt; megszakit; sich etwas im Laibe —, valamit megazakasztani.
 Bertföspringung, die; szétvettetés; szét-szalasztás, elszélesztés; megazakítás.
 Bertföspringen, k. rh. török v. pattan (darabokra), szét-ugrik; megszakad; das Herz müßt mir —, majd megreped a' szívem.
 Bertföstampfen, ca. széttör, v. rúsz.
 Bertföstuben, ca. szét-szór, elszór; elpusztít, elront.
 Bertföstauben, k. szét-, elporlik.
 Bertfösten, ca. rh. szét szel, (hantol); összerúszkál, összekelgyuggat.
 Bertföstien, k. rh. szét-, elporlik; elszáll, elröpül (porként), elvesz; sein Vermögen ist zerfösten und zerfögen, oda minden vagyona v. értéke.
 Bertföstbar, mn. feldulható, elpusztítható.
 Bertföstren, ca. feldúl, elpusztít, elront; eine Stadt —, valamely várost elpusztítani.

Bertföstend, mn. pusztító, dúló.
 Bertföstung, die; pusztítás; pusztulás.
 Bertföstken, ca. rh. megtör; összetör v. rúsz. —, vh. rh. el-, össze-, széttörök, v. töredeszik; megüti v. megsebesíti magát.
 Bertföstung, die; megtörés; összetörés, összerúszás.
 Bertföstren, ca. széthint, szétszór, elhint, elszór; elszéleszt; elszór, elűz, (gondokat). —, vh. elszéled; elszóródik.
 Bertföstren, mn. elszórt, elszóródott.
 Bertföstreuung, die; széthintés, v. szórás, elhintés, v. szórás; elszélesztés; elszéledés; elszóródás, mulatság, vigalom.
 Bertföstren, Bertföstern, ca. el-, szét-darabol.
 Bertföstung, Bertföstung, die; el-, szét-darabolás.
 Bertföstren, ca. összetör v. rúsz.
 Bertföstmestn, l. Bertföstmestn.
 Bertföstbar, l. Theifbar.
 Bertföstien, ca. el-, szét-osztogat; részekre oszt; elosztat, elszéleszt, (felhöz, dagasztat st). —, vh. eloslik, elszéled.
 Bertföstend, mn. osztató.
 Bertföstung, die; elosztogatás; elosztás; elosztatás; eloszlás.
 Bertföstren, ca. el-, szétbont, el-, szétfojt; elválaszt.
 Bertföstren, Bertföstrenbar, mn. elválasztható, elválható, elbontható.
 Bertföstrennung, die; elválasztás.

Bertreten, cs. rh. el-, szét-,
összetapod, v. tapos.
Betrüblumern, cs. el-, szét-
rombol, tördel, (darabokra).
Betrümmern, die; el-,
szétrombolás.
Berweiden, cs. el-, szét-
áztat. —, k. el-, szétá-
sik.
Berwirfen, cs. felragol, fel-
vagdal (vadat).
Bermühen, cs. fel-, össze-,
szétváj, szétvöl.
Berzaufen, cs. össze-, szét-
bont; összehorász, össze-,
szétkuszál.
Beter: izs. jaj! — föhrenen,
hajgatni.
Bettel, der; esédula, le-
velke.
Bettein, cs. l. Berzettein.
Beng, der. és das; anyag,
kelme; szövét; rongy-
pép, (papirosmalomban);
eszk, pár; vadászszerek;
fegyver, pattantyú; esz-
köz.
Beuge, das; eszköz, szer;
butor; edény; dolog,
holm.
Beugamt, das; hadszerhi-
vatal.
Beugart, die; szövötnem.
Beugartig, mn. szövötnem-
ű.
Beugbütte, die; pépputton,
(papirosgyártóknál).
Beugprüfer, der; szövötnem-
nyomtató.
Beuge, der; tanu, bizony-
ság, tanubizonyosság; e-
nen Zeugen abgeben, ta-
nunak lenni; einen zum
Zeugen anrufen, valakit
bizonyásául híni; einen
zum Zeugen aufstellen, va-
lakit tanúnak állítani.
Beugen, mn. szövöthöl való.

Zeugen, cs. nomz; terem;
Fölszeröl (hajót).
Zeugen, k. vall, tanubi-
zonyáságot tesz; bizonyít
(valamit), mutat, (ra,
re); wider einen —, va-
ki ellen vallani.
Zeugenaussage, die; tanu-
vallás.
Zeugenbeweis, der; tanu-
bizonyítás, tanupróba.
Zeugeneid, der; tanueskü.
Zeugenverhör, das; tanu-
vallatás.
Zeugfabrik, Zeugmanufaktur,
die; szövötegyár, szövöte-
műház.
Zeugfabrikant, l. Zeugma-
cher.
Zeughandel, der; szövöteke-
kedés.
Zeughaus, das; fegyvertár;
hadszertár.
Zeughausverwalter, der;
fegyvertárnagy.
Zeugherr, der; városi fegy-
vernagy.
Zeugkasten, der; rongy-
szekrény, (papirosgyárök-
ban).
Zeugnecht, der; vadász-
cseléd.
Zeugstufe, die; rongyosö-
bör.
Zeugmacher, Zeugweber, der;
szövötkészítő.
Zeugmeister, der; fegyver-
mester, fegyverőr.
Zeugnis, das; tanubizony-
ság; bizonyítvány; tanu-
lővel.
Zeugprüfste, die; pépkötis,
(papirosgyártóknál).
Zeugrod, der; szövötkabát.
Zeugschmid, der; szerko-
vács.
Zeugschneider, der; vadász-
szabó.

Zeugschreiber, der; fegyver-
tári írnok.
Zeugung, die; nemzés;
ivadék.
Zeugungsgeschäft, Zeugungs-
wert, das; nemesítés, elhálás.
Zeugungsfleber, Zeugungs-
theile, t. nemzőrészek.
Zeugungsstrafe, die, Zeugungs-
vermögen, das; nemző
erő, nemzőtehetség.
Zeugungstrieb, der; nemző
ösztön.
Zeugwagen, der; vadásztár-
szekér.
Zeugwart, Zeugwärter, der
Zeugmeister.
Ziebe, l. Entbebe.
Ziebel, der, Ziebelstabe, die,
Ziebelstier, das; ezübt-
pelymeg.
Ziede, die, Ziedelchen, das;
gödölye, kecske, kecs-
keoláló.
Ziedeln, k. ellik, megellik,
meggödölyézik.
Ziedjad, der; szigszeg.
Ziedjadig, mn. szigszeges,
zegszegos.
Ziede, die; hój, tok, (dun-
nára st.)
Ziede, die; kecske.
Ziegel, der; tégl; vályog;
cserepzsindeli — streichen,
téglát vetni; mit Ziegel
beden, cserepezni, v.
csereppel födni.
Ziegelbrenner, Ziegelstreicher,
der; téglavető v. égőtő;
vályogverő.
Ziegelbrennerst, die; tégl-
lécgetés; téglalécgető ke-
menex; téglacsűr, tégl-
lászín.
Ziegelbad, das; cserepfő-
dél.
Ziegelbäcker, der; cserep-
fődés.

Biegefärbe, die; Biegelthon, der; vályogföld, vályogmör.
 Biegefeß, l. Biegelbrenneren.
 Biegefärbe, die; téglaszin.
 Biegefärbig, Biegelroth, mn. téglaszínú, téglaveres.
 Biegeform, die; vályogminta.
 Biegelhütte, die; téglavető.
 Biegelmauer, die; téglafal; vályogfal.
 Biegemehl, das; téglapor.
 Biegelmeister, der; téglagyártó.
 Biegelofen, der; téglakemence.
 Biegelöl, das; téglolaj.
 Biegelplatte, die; tégl.
 Biegelsteine, die; téglacskár.
 Biegelstöppen, der; téglaszin.
 Biegelstarrheit, der; cserépgereonda.
 Biegelstein, der; tégl.
 Biegenart, die; kecskefej.
 Biegenartig, mn. kecskenemű.
 Biegenauge, das; kecskeaszem.
 Biegenbart, der; kecskeszakáll; bokros palánka; vargánya; szarvas-tinorú.
 Biegenbein, das; búzavirág, sokorlat.
 Biegenbock, der; kecskebak.
 Biegenbutter, die; kecskevaj.
 Biegenfell, das; kecskebőr.
 Biegenfleisch, das; kecskehús.
 Biegenfuß, der; kecskeláb.
 Biegenfüßig, mn. kecskelábu.
 Biegenhaar, das; kecskeszőr.
 Biegenhäuten, mn. kecskeszőr, kecskeszőrből való.

Biegenhirt, der; kecskés, kecskepásztor.
 Biegenhorn, das; kecskeszarv.
 Biegenläse, der; kecskesajt.
 Biegenleer, der, l. Gefäßblatt.
 Biegenroth, Biegenmilch, der; kecskeganna.
 Biegenraut, das; gálga.
 Biegenstab, das; kecskeoltó.
 Biegenmeister, der; kecskefejő, lappantú.
 Biegenmilch, die; kecsketej.
 Biegenochs, der; rőfűgő v. lófarkú marha.
 Biegenstrott, das; kecskegöbcs.
 Biegenstall, der; kecskeól.
 Bieger, der; savó; szendicze.
 Biegler, l. Biegelbrenner es Biegelmeister.
 Bieghürde, l. Zugbrücke.
 Bieghrunnen, der; gémes v. kankalékos kút.
 Bieghut, es. rh. hús, von; nyujt, csinal (húsva, nyujtva); nevel; növeszt, termeszt; die Hüfel —, vállat vonítani; den Hut —, kalapot levenni; den Degen —, kardot rántani; Lichter —, gyertyát mártani; Draht —, drótot húzni; in die Länge —, halogatni (valamit); etwas auf sich —, valamit magára érteni; einen Geruch an sich —, szagot magába színi; etwas in Betrachtung —, valamit gondolóra venni; jemanden zu Rathe —, valakitől tanácsot kérni. —, k. rh. megy, utaz; hordozkodik; költözik (mint a' madarak); in das Feld —, háboruba

menni; in einen Dienst —, szolgálatba menni. —, vh. husodik, vonódik, takarodik; nyúlik, torjed; szivárog, szivódik, beveszi magát; megvetemdik; die Wolken — sich nach den Bergen, a' felhők a' hegyek felé vonulnak; die Truppen — sich an die Gränze, a' seregok a' határokra vonulnak; das Gebirge zieht sich weit ins Meer, a' hegy messze nyúlik be a' tengerbe; das Brett hat sich gezogen, a' deszka megvetemült; das Wasser zieht sich in den Sand, a' víz a' homokba szivárog; der Geruch zieht sich in die Kleider, a' szag a' ruhába veszi magát; dieser Weg zieht sich sehr, ez az út igen huródik.

Biehen, das; huzás, vonás; növesztés, tenyésztés; hordozkodás; költözködés.
 Bieher, der; huzó, vonó.
 Biehgarn, l. Streichgarn, Schießnetz, Zuggarn.
 Biehgeld, das; nyugpén.
 Biehkind, das; fogadott gyermek.
 Biehklinge, die; simító vas. (asztalosknál).
 Biehkopf, der, l. Schrüpfkopf.
 Biehmutter, die; nevelő anya.
 Biehschöß, l. Zugochs.
 Biehschäfer, l. Zugschäfer.
 Biehsfell, das, Biehsrang, der, l. Zugfell.
 Biehsrange, die; tézslarúd; szivattyúrúd; tekerőrúd. (sodronyosknál).
 Biehung, die; huzás, (sorsjátékban).

Biehgange, die; vonócipő, (tűmiveseknél, sodronyosknál).

Biel, das; csél; határ, vág; das — treffen, a' czélt megütni, megtalálni; das — überfurchten, a' határon túl menni; sich zum Biel legen, magát másbax v. más után alkalmazni, v. tartani.

Bisten, k. csélox, (vsaláiro); csélox, (szóval); mutat (-ra, -re), vág (oda); der Krieg stellt dahin, arra mutat a' háboru.

Bieker, der; csélox.

Bieffschibe, die; csélkarika; cséltárgy.

Bienen, k. illik, (-box, -hex).

Biemer, der; csimer (bárányé st.); csök, (birkacsök st.); sonykumadar; gyöngyevő buros.

Biemlich, mn. és ih. meglehető, közepesertű; meglehetősen, körül-belől; — groß, jócska, jókora.

Biepen, l. Birpen.

Bier, die, l. Bierde, Bierat.

Bieraffe, der, Bierflöhen, das; csicsós, csicsomázott.

Bierath, der; csifraság.

Bierbaum, der; díszfa.

Bierde, die; dísz, ék, ékeség.

Bieren, cs. díszesít, ékesít; felszifras. —, vh. csifrálkodik, csifraszna magát; vonakodik (hajlandósága ellen).

Biertrug, die; csifraság; csifrálkodás; vonakodás.

Biertrug, der; díszanyag, (barangöntöknél).

Bierlich, mn. díszes, ékes.

Bierlichheit, die; díszesség, ékeség.

Biermies, der; csifrasvós, (bádognüveseknél).

Biermaus, l. Biliß, Bilißmaus.

Bisser, die; számbetű, számszó; szám; titkos betű.

Bisserblatt, das; számlap, (órán).

Bissern, cs. ír (titkos betűkkel); számot vet.

Bisserrechnung, die; számvetés.

Bisserchrift, die; jegyzár.

Bisguner, der; csigány.

Bisgunerbande, die; csigánybando.

Bisgunersprache, die; csigánynyelv.

Bisgunerwolf, das; csigány-nép.

Bimbel, l. Eymbel.

Bimmel, Bimmer, l. Bimmer.

Bimmer, das; szoba; csomó, kötés, (40 v. 20 darab bór).

Bimmerarbeit, die; ácsmunka; ácsmű.

Bimmerart, die, Bimmerbeit, das; ácsbárd, szekercze.

Bimmerbock, der; kecskeláb.

Bimmerböcke, die; ácsafutató.

Bimmergesell, der; ácsalagény.

Bimmerhandwerk, das; ácsmeesterség.

Bimmerhof, Bimmerstab, der; ácsér.

Bimmerholz, das; épületfa.

Bimmermannspunkt, die; ácsmeesterség.

Bimmerleute, l. ácsok.

Bimmermann, der; ács.

Bimmermannsfraute, die; ácsuró.

Bimmermeister, der; ácsmeester.

Bimmerer, cs. ácsol, farag, megfarag.

Bimmerföhner, die; ácszinór, csapózinór.

Bimmerföhne, t. forgács.

Bimmerthür, die; szobasajtó.

Bimmerung, die, Bimmerwerk, das; ácsolás; ácsmű.

Bimmerwerft, l. Berft.

Bimmer, Bimmer, der; fahéj.

Bimmerhalsam, der; fahéjbalsam.

Bimmerbaum, der; fahéjfa; fahéj-babér.

Bimmerblüthe, die; fahéjvirág.

Bimmerbock, der; fahéjszögö czinexinbogár.

Bimmerbranntwein, der; fahéjpálinka.

Bimmerstern, die; fahéjszess.

Bimmerfarbe, die; fahéjszín.

Bimmerfarben, Bimmerfarbig, mn. fahéjszínű.

Bimmergeruch, der; fahéjszag.

Bimmergeschmack, der; fahéjíz.

Bimmerfügelchen, t. fahéjgolyó.

Bimmerwandeln, t. fahéjmondó.

Bimmerblü, das; fahéjolej.

Bimmerrinde, die; fahéj.

Bimmerrose, die; fahéj-róza.

Bimmerchwamm, der; fahéjzin-galocsa.

Bimmerwachs, das; fahéjviasz.

Bimmerwasser, das; fahéjvíz.

Bimmerlich, mn. czinexin-czi.

Bindel, Bindelstafel, der; czindol-tafola.

Sinf, der; borgany.
 Sinfe, die; csúcs, ormó, (hegyen, sziklán st.); fog, hegy, (willán, gereblyén st.); nagy orr; locsogaz.
 Sinfers, das; borganyóroz.
 Sinfig, mn. fogas; csúcsos.
 Sinfisch, mn. borganymész.
 Sinfall, der; horganymész.
 Sinfall, das; borganyó.
 Sinfrüchtel, der; horgany-gálicz.
 Sinn, das; ön, csin, csin-edény.
 Sinnbergwerk, das; önbánya.
 Sinnblatt, Sinnblättchen, das; önlemez, önlevel.
 Sinnbutter, die; csinvaj.
 Sinne, die; ormó, pártázat.
 Sinnern, mn. ön, csin, ön-ból v. csinból való.
 Sinner, das, Sinnstufe, die; önévez, csinrög.
 Sinnfelte, Sinnfrage, die; önrevelő.
 Sinngehirn, l. Sinn.
 Sinngeister, der; csinöntő, csinműves.
 Sinngeisteren, die, Sinngeisterhandwerk, das; csinművesség.
 Sinngeisterwerkstatt, die; csinöntőműhely.
 Sinngrube, die; csinakna.
 Sinnhaftig, mn. öntartalmú.
 Sinnhobel, der; öngyalu, (organaműveseknél).
 Sinnkaff, der; önmész.
 Sinnkraut, das; kannamosó; mesei surló.
 Sinnloth, das; önforrasz.
 Sinnober, der; csinóber, higanykénét.
 Sinnoberetz, das; csinóber-érez.

Sinnoberroth, mn. csinóber-eres.
 Sinnofen, der; csinokoh.
 Sinnplatte, die; önlemez; csinpléb.
 Sinnprobe, die; csinpróba.
 Sinnfals, das; csinós.
 Sinnfand, der; önfovény.
 Sinnfänger, der; önverő.
 Sinnfelte, Sinnwärfte, die; csinmosás.
 Sinnstein, der; önkő, csin-kő.
 Sinnwaare, die; csinára.
 Sinnwärfte, der; csinész, csinmosó.
 Sinnweiß, mn. önfehér, ön-fehérségű.
 Sins, der; adó; földber, földpénz; hábér; kammat.
 Sinsader, der; bér föld.
 Sinsbat, mn. béradó; bér-köteles.
 Sinsbauer, der; bérüzető paraszt.
 Sinsbrief, der; földberlevél.
 Sinsbud, das; földberkönyv; telekkönyv.
 Sinsfe, die, Sinsfen, t. kammat.
 Sinsentnehmer, der; földber-száradó.
 Sinsfen, k. bért hajt; kammatot hajt. —, ca. bért fizet; kammatol, kammatot fizet.
 Sinsfer, der, l. Sinsmann.
 Sinsfällig, mn. bérköteles.
 Sinsfren, mn. földbermentes; hábérmentes.
 Sinsgans, die; földberlúd.
 Sinsgarbe, die; bérkéve, földberkéve.
 Sinsgeber, l. Sinsmann.
 Sinsgerechtigfeit, die, Sinsrecht, das; földberjog.
 Sinsgrofchen, der; földber-garas.

Sinsgut, das; bérjószág.
 Sinshausen, der; földberka-kes.
 Sinsherr, der; földber-szá-
 tot.
 Sinshehu, das; földber-tyúk.
 Sinsforn, das; földberga-bona.
 Sinsmann, der; bérüzető.
 Sinspflichtig, mn. l. Sinsbat.
 Sinsrechnung, die; földber-számlolás; kamatszámolás.
 Sinsregifter, das; földber-lejstrom.
 Sinsstag, der; bérnap.
 Sinsweise, ih. bérképen.
 Sinsfel, der; csúcs, csúcs, szárny, (ruhán st.).
 Sinsfelig, mn. csúcsos, csúcsos, hegyes.
 Sinsfelpel, der; banda, (magyar juhörböl).
 Sinsferrüde, die; csom-bókos v. fürtös páróka.
 Sinsfettuch, das; eszterehajtott aszonykendő.
 Sinspfelein, das; kéz- v. lábközsvény.
 Sinsbaum, der; csirbolya-fenyő.
 Sinsfedrüde, die; tobosmí-rigy.
 Sinsfennus, die; csirbolya-mag.
 Sinsfelbaum, der; eseltia; barkóca.
 Sinsfel, der; kör, karika; csirkalom; kör, társaság; einen — machen, kört vetni; mit einem — ab-messen, csirkalommal meg-mérni; in dem — meiner Familie, családom' körében.
 Sinsfelbogen, der; körív.
 Sinsfelküde, die; körtér.
 Sinsfelbüntig, mn. körös, körded, köralakú.

Birkellinte, die; körvonal.
 Birkeln, cs. és k. csirkal-
 mas; kering.
 Birkelpunkt, der; körközep.
 Birkelrund, mn. körkerek,
 körkerékségü.
 Birkelründe, die; körkerek-
 ség.
 Birkellentel, der; csirkal-
 lomazár.
 Birkellenschild, der; csirkal-
 lomkészítő.
 Birkelpipe, die; csirkalom-
 begy.
 Birnenbaum, der, Birneide,
 die; csirbolyafenyű.
 Birnen, k. csirpeg, csir-
 pel (a' tücsök).
 Birseln, cs. és k. susog,
 susog.
 Birschen, k. és cs. szisszeg;
 süg, susog.
 Biser, Bisererbs, die; csir-
 oserborásó.
 Bismaut, l. Bifelmaut.
 Bisterne, l. Eisterne.
 Bither, die; csitera, tom-
 bora.
 Bitherföhläger, Bitherpfister,
 der; csiterás.
 Bitrone, l. Citrone.
 Bitt, der; csicz.
 Bitten, mn. csicz, csicz-
 ből való.
 Bitteraal, der, l. Bitter-
 fisch.
 Bittererde, Bitterespe, l.
 Bitterpappel.
 Bitterfisch, der; sajgatóhal.
 Bittergras, das; rezgő.
 Bittermaal, das; semer,
 sümör.
 Bittern, k. reszket; remeg;
 rezeg.
 Bittern, das; reszketés;
 remegés; rezgés.
 Bitternabel, die; rezgetyű.
 Bitternd, mn. reszkető; re-
 megő; rezgő.

Bitterpappel, die; rezgő
 nyárfa.
 Bitterrothe, der; szibbasztó
 rája.
 Bitterrespe, die; szárnyas
 rosnok.
 Bittertwelt, der; szépszar-
 oca.
 Bitterwurzel, Bitterwurj,
 die, l. Sauerampfer.
 Bittwer, der; csitvor.
 Bittwerfame, der; csitvor-
 mag.
 Bitt, l. Bitt.
 Bitt, die; caeca, caeca-
 himbó.
 Bittenförmig, mn. caecacalakú.
 Bobel, der, Bobelstier, das;
 czoboly.
 Bobelfell, das; czobolybőr.
 Bobelfang, der; czobolyfo-
 gás v. vadászat.
 Bobelfänger, der; czoboly-
 vadász.
 Bobelfürber, der; czoboly-
 festő.
 Bobelfutter, das; czoboly-
 béliés.
 Bobelmuff, der; czoboly-
 karmantyú.
 Bobelmütze, die; czoboly-
 kalpag.
 Bobelpelt, der; czoboly-
 bunda.
 Bobel, l. Zuber.
 Bofe, die, Böhfen, das;
 komorna; szobaleány.
 Bögern, cs. halaszt, halo-
 gat. —, k. késik, kése-
 delmez.
 Bögern, die; halogatás,
 késedelmesés.
 Bögling, der; nevelvény,
 nevendék.
 Boß, der; hüvelyk, új, iz,
 (mérték).
 Boß, der; várn; den — der
 Natur bejahen, a' ter-
 mézet' adóját lefizetni.

Boßant, das; várn, várnhi-
 vatal, vámtisztoság.
 Boßaufseher, der; várnügylő.
 Boßbar, mn. várnalatti, várn-
 felső.
 Boßbeante, Boßbediente, der;
 vámtiszt.
 Boßbereiter, der; várnkerülő.
 Boßbude, die; várnhödd.
 Boßeinnehmer, der; várn-
 szedő.
 Boßf, der; csics, csúp;
 csöff, foncsik, hajtekeres.
 Boßband, das; csöffpánt-
 lika, csöffszalag.
 Boßfende, das; facsúp.
 Boßhaar, das; csöffhaj.
 Boßholz, das; csüpfá, to-
 tófa.
 Born, der; harag; einen
 in — bringen, valakit
 fei- v. megharagítani;
 feinen — an einem aus-
 lassen, haragját v. mér-
 gét valakin kitölteni.
 Bornig, mn. haragos, mér-
 ges.
 Bornmüthig, mn. haragos,
 mérges.
 Bote, die; trágár szó.
 Boten, k. paráználkodik,
 trágárkodik.
 Botenhast, Botig, mn. pa-
 rázna, trágár.
 Botenreißer, k. paráznál-
 kodik, trágárkodik.
 Botenreißer, der; trágár.
 Botig, mn. parázna, trá-
 gár.
 Botte, die; bojt, bolyb,
 boxout, fürt, koloncz.
 Bottel, die; bojtocska, fürt-
 töcske; barka.
 Bottelbär, der; bojtos med-
 ve.
 Bottelbart, der; boxontos
 szakáll.
 Bottelbärtig, mn. boxontos
 szakállu.

Sottelhaar, das; borontos haj v. szőr.
 Sottelig, mn. borontos, kolonczos.
 Sotteln, k. czammog, kammog, kammog. —, cs. sürtöz, hanyol.
 Sottenblume, die; vidra-eleczke.
 Sottenfisch, der; mohos szarvashal.
 Sollen, cs. vámos, vámot ad, v. fizet; adós; eisenem Thürnen —, könynyekkel adózni (valaki' emlékének).
 Sollren, mn. vámentes.
 Sollrenheit, die; vámentesség.
 Sollrechtigkeit, die; vámjog.
 Sollhaus, das; vámbáz.
 Sollmaß, das; hüvelykmérték.
 Sollner, der; vámos, vámszedő.
 Sollordnung, die; várend, vámtörvény.
 Sollpaßt, der; vámbérlés.
 Sollpaßter, der; vámbérlő.
 Sollpaßel, der; vámkerek.
 Sollpflichtig, mn. vámköteles.
 Sollregister, das, Sollrolle, Solltaxe, die; vámjegyzék.
 Sollsaufe, die; vámoslop.
 Sollschein, der; vámlevél, vámczédula.
 Sollschreiber, der; vámszedői írnök.
 Sollstempel, der; vámbélyeg.
 Solltag, Solltatte, die; vámhely.
 Sollstraße, die, Sollweg, der; vámut.
 Solltute, die; vámszoba.
 Solltafel, die; vámtábla.

Zeebestår II.

Sollzeichen, das; vámjel; vámbélyeg, vámjegy.
 Sollzeitel, der; vámlevél, vámczédula.
 Sone, die; földöv, égah.
 Soologie, die, l. Thiergeschicht.
 Soper, die; halin, (hal).
 Sottig, mn. bojtos, bolyhos, borontos, kolonczos.
 Söcheren, l. Sirpen.
 Su, ej. -ban, -ben, (lakhelyeknél); -hoz, -hoz; -ra, -re; -nak, -nek; -n, -on, -en, ön; -i, -való; zu Paris, Párisban; zu Lfen, Pesth, Budán, Pesten; zu Papier dringen, papirosra tenni; sich zu einem wenden, valakihez folyamodni; zu Gott beten, istennek könyörögni; Bischof zu Fürstfirch, a' pécsi Püspök; Papier zum Schreiben, író-, v. irnivaló papiros; zu Mittag, délben. —, ih, be (becsuk, betesz sc.); hozzá (ad, íset sc.); neki (hajt, fut, vet sc.); igen, nagyon; zu groß, igen nagy; zu klein, igen kicsi; zu wenig, nagyon kevés. —, isz. zu! zu! rajta! jobban! jobban! Glück zu! sok szerencsét hozzá! Glück zu der Nation! éljen a' nemzet!
 Sundern, cs. beszánt, (gödört sc.).
 Subauen, cs. beépít.
 Subeße, l. Bugheße.
 Subeissen, cs. rh. harap, belo harap; harap, eszik (valamit valamihöz).
 Suber, der; csöbör.
 Subereiten, cs. elkészít.
 Subereiter, der; elkészítő.

Subereitung, die; elkészítés; készület.
 Subinden, cs. rh. beköt.
 Sublafen, cs. rh. hozzá fú; heşüg.
 Subrennen, cs. rh. besüt, égetve v. sütve beforraszt, behegeszt; einem Pferde die Ader —, valamely lónak erét heszűtni. —, k. rh. égeten ég.
 Subringen, cs. rh. hoz v. visz, (nő a' férjhez vevőnyt, gyermeket sc.); den ganzen Tag mit Lesen und Schreiben —, az egész napot írással 's olvasással tölteni.
 Subroden, cs. hozzá aprít v. tördel.
 Subrod, l. Zufost.
 Subuße, die; pót, (közös vállalatoknál).
 Subußen, cs. pótol, pótot ad v. fizet; pótol, told (valamit valamivel).
 Subußschuß, die; pótbánya, pótakna.
 Subußstetel, der; pótlevel.
 Subt, die; tenyésztés, tartás, (p. o. baromtenyésztés, méhsartás sc.); fajta; fajzat; fenyték; fejelem, szemérem, tisztetet; önvisolet; in der — halten, fenyték alatt tartani; in aller — und Ehrbarkeit, fejelemmel 'a' tisztetlettel; Bieh zur — halten, barmot tenyésztésre tartani; gut zur — seyn, jónak lenni a' szaporításra, tenyésztesre.
 Subtbiene, die; magméh, tenyészsméh.
 Subtthaus, das; fegyház, fenytőház.

Buzette, die; cukor-
tonna.
Buzerogel, der; cukor-
evő fakész.
Buzerwaare, die; cukor-
ára.
Buzerwert, das; cukormű.
Buzerwein, der; cukros
bor.
Buzerwilde, die; parlagi
bükkön.
Buzerwurzel, die; mézes bo-
lonyik, ódes v. nömet
murok.
Buzerzange, die; cukor-
csipő.
Buzung, die; rángás, rá-
ngatózás.
Buzammen, cs. elgátol, be-
tölt.
Buzeden, cs. beföd, betar-
kar; eltakar, beföd,
(arezol); fű —, betar-
korozni.
Buzem, ih. azon felül,
azon kívül.
Buzenfen, cs. rh. asán (vala-
kinek valamit).
Buzdrängen, Buzbringen, vh.
rh. tolakodik.
Buzdröhen, cs. becsavar;
rácsavar.
Buzdringlich, mn. és ih. to-
lakodó; tolakodólag.
Buzdringlichheit, die; tolake-
dőség.
Buzdrücken, cs. henyom; el-
nem die Augen —, va-
laki szemét befogni; die
Augen fess etwas —, a'
szemét valamire behuny-
ni. —, k. nyomton nyom.
Buzdrusten, k. illatosít, (se-
lő, hozzá).
Buzgett, cs. heboronál,
(gödöracskét st.). —, k.
elhoronál.
Buzignen, cs. tulajdonává
tesz, tulajdonít, tart,

(valakién); ajánl, (va-
lamit); etnem ein Buz
—, valamely könyvet
valakinek ajánlani.
Buzignung, die; tulajdonít-
ás; ajánlás.
Buzisten, k. hozzá aiet.
Buzerfennen, cs. rh. itél,
határoz; etnem die Be-
zählung der Kosten —,
valakinek a' költségeket
megitélni.
Buzerfennung, die; megité-
lés.
Buzerst, ih. először.
Buzachten, k. rh. neki v.
hozzá v. után kap; ne-
ki esik; neki hajt v.
megy (kocsin, hajón
st.); indul; fohre zu!
indulj! hajts! —, cs.
rh. szállít, hord, visz
(kocsin, hajón st.);
hozzá hord.
Buzaf, der; eset, törté-
net; szerencse, sors;
haj; göctűsöt Buzafte,
köszvényes bajok.
Buzafsten, k. rb. beesik,
becsapódik, (valaminek
födele); heesik, behull,
a' gödör); neki jut, ráé
marad; das große Loos
ist ihm zugefallen, a' nagy
sors neki jutott v. esett.
Buzafällig, mn. és ih. vélet-
len, történetes; vé-
letlenül, történetesen, tör-
ténetből.
Buzafälligheit, die; véletlen-
ség, történetesség.
Buzafettigen, cs. kiad; el-
küld, megküld.
Buzaföhen, cs. rh. befön;
hozzá fon.
Buzaföhen, cs. befoltos; be-
tákos.
Buzafiegen, k. rh. száll,
(felé, neki).

Buzfließen, k. rh. felé v.
hozzá foly; ömlik, foly
(belőle); etnem eine
Buzflut — lassen, va-
lakit valamely jöteiben
részteltetni; die Gedanken
fließen ihm zu, ömlenek
a' gondolatok belőle.
Buzflößen, cs. tutajoz, (se-
lő, hozzá).
Buzflucht, die; menedék;
ótalom; eine — zu etwas
nehmen, valamiben me-
nedéket keresni.
Buzfluchtort, der; menedék-
hely.
Buzflut, der; oda folyás;
sokaság, bőség.
Buzfolge, l. Folge.
Buzförderf, l. Buzförderf.
Buzfragen, k. tudakozódik.
Buzfrieden, mn. és ih. elé-
gedett, elégtűt, megelé-
gedett; békével; etnem
— fließen, valakit kielé-
gíteni; etnem — lassen,
valakit békével hagyni;
fű — geben, megnyu-
godni valamiben.
Buzfriedensheit, die; elégtű-
ség, megelégedés.
Buzfrieren, k. befagy; fagy-
ton fagy.
Buzfühen, cs. okoz, tess
(kárt); hozzá tess v. ad
(szóval).
Buzfühlen, k. hozzá tapint.
Buzführen, die; szállítás, száll-
lítvány; einer Stadt die
— abführen, a' szállít-
tást valamely várostól
elzárni v. elfogni.
Buzführen, cs. szállít, (ko-
cain st.); oda visz, ve-
zet, (az út).
Buzfüllen, cs. betölt, (ár-
kot); hozzá tölt.
Buz, der; húzás, vonás;
vonat; húzom, hajtás;
52*

költözés; folyás; menet; egy fogat, (ló st.); csapat, sereg; dicső Pferd ist gut zum Buge, ez jó igaz ló; auf einen — ausrüfken, egy huszomban v. egy hajtásra kinn; er hat alle Buge von seinem Vater, egészen az atyára ütött; das ist ein schönst —, ein häßlicher — seines Charakters, ez szép vonás, ez utálatos vonás az ő karakterében; Die Arme ist im vollen Buge, a' hadsereg teljes maraban van; Die Arme marschirt in der Bügen, a' hadsereg négy csapatban megy; der — der Bügel, a' madarak' költözése; ein — Bügel, egy sereg madár; ein — Pferde, Ochsen, egy fogat ló, ökör; die letzten Büge, vonaglás, haldoklás; in den letzten Bügen liegen, haldoklani v. vonaglani; ein — Salten, egy házat hár.

Bugabe, die; ráadás.

Bugang, der; bejárás, be-menet, (valakihoz); járulás, jata, férés st. (valamihöz, valahová).

Bugängig, Bugänglich, mn. közelíthető.

Buganker, der; falkapocs.

Bugband, der; kapocsrúd.

Bugbohrer, der, l. Biehschraube és Drillbohrer.

Bugbrüde, die; csapóhid.

Büge, l. Bieße.

Bugeben, cs. rh. ad, (hoz-zá, rá); ad, rendel, (mellé); megenged, meg-iem; megenged, enge-delmet ad; einem einen

Knauft —, valakinek ügyvédet rendelni.

Bugehen, ih. jelen.

Bugehen, k. rh. hozzá megy; megy, lódul, si-et, takarodik; bemegy, betavodik; esik, törté-nik; die Thür geht nicht zu, nem megy be az ajtó; gehe zu! eredi! lódulj! siess! wie ist es zugegangen? hogy történt az?

Bughr, der; hozzávaló.

Bughören, k. hozzá tartozik.

Bugehbrig, mn. hozzátar-tozó.

Bügel, der; kantárszár, fékszár; fenyitek, fék, zabla; den — schießen lassen, a' kantárszárát megereztetni; die — der Regierung in Händen haben, a' kormány' gyeplőjét tartani.

Büggelos, mn. féktelen, szabótlán.

Büggellosigkeit, die; féktalen-ség, szabótlanság.

Bugemste, der; ázalék, főzelék.

Bugeordnet, mn. hozzáren-delt, mellérendelt.

Bugeßen, cs. hozzá áll (társul); egyesít, össze-köt, összead.

Bugeßten, cs. rh. megenged, megismer; rááll, (kérelemre st.); elfogad (föltételt st.); megenged, (kikötést st.).

Bugethen, mn. hive v. sor-sosa (valamely feleke-zetnek); szító, ragasz-kodó (valamihöz), pár-toló (valamit).

Bugfisch, der; költöző hal.

Buggern, Bugen, der; kerítőháló.

Bugenschrede, die; sáska.

Bugessen, cs. beönt, (lyu-kat ónnal st.); önt, tölt, (hozzá).

Bugfeber, der; kallott bőr.

Bugfein, ih. együtt, egy-szerre; egyszerumind.

Bugleine, die; huzókötél.

Bugloch, der; léleklyuk, szelelő, azelelőlyuk.

Bugluft, die; légjárás, lég-vonat.

Bugmauß, die; vándoregér.

Bugmittel, der; hólyaghuzó szer.

Bugohé, der; jármos v. igás ökör.

Bugpferd, der; hámos v. igás ló.

Bugpflaster, der; hólyagta-pasz.

Bugreisen, k. rh. fog, nyúl, (hozzá), neki áll (munka végett).

Bugroße, die; csiga, emel-tyű.

Bugteil, der; huzókötél.

Bugflange, die; huzórúd.

Bugraube, die; vándorga-lamb.

Bugärten, cs. beöves.

Bugst, der; beöntés; bor-szöntés, ráöltés.

Bugsteh, der; igás marha.

Bugvogel, der; költöző ma-dár.

Bugweise, ih. csapatenként; osztályunként, seregen-ként st.

Bugwind, der; szólvonat.

Bugwinde, die; csiga, emel-tyű.

Buhoben, cs. rh. hozzá kap v. nyer; bevan, szárv v. betéve van.

Buhäfen, cs. beakaszt, (horgocszával, kampocs-kával.)

Suttafen, es. beakaszt, (horrógal, kampóval).
Sutthalten, es. rh. betart, összetart (kemet, szemet); betart (késsel, szíjat); sein Haus beständig —, a' házat mindig zárva tartani.
Suthaltung, die; betartás, bezárás.
Suthalten, es. beakaszt, (kárpittal).
Sutheuen, es. nagyol, megvagyal, megfarag, (fát nagyából): megver, vág st. (jól, folyton).
Sutheften, es. bekapcsol.
Sutheften, es. beférszel, (sebet).
Sutheilen, es. begyógyít, behegezt, —, k. begyógyul, heheged.
Sutheilung, die; begyógyítás, behegesztés; begyógyulás, hehegedés.
Sutheören, k. hallgatónik.
Sutheören, es. hallgat, figyelmes.
Sutheören, der; hallgató.
Sutlagen, es. kerges, és, (neki, felé) —, k. neki hajt (kocsin v. lóháton).
Sutlahen, es. és k. ujjong, ujjongat.
Sutlaufen, es. vess, vásárol, (hezzá).
Sutlehen, es. beszeper, (gödört st.); fordít; einem den Rücken —, valakinek hátra fordítani, valakinek háttal fordulni.
Sutleilen, es. beékes.
Sutleppen, k. be-, lebillen, be-, lecsapódik, be-, lecsukkan. —, es. be-, lebillent, be-, lecsukkaant.
Sutlatzen, es. tapsol.

Sutleben, Sutlieben, Sutleiben —, es. beken; beragaszt; betapaszt; becsinál.
Sutlinfen, es. bekilincsel.
Sutlnpfen, es. hegombol.
Sutnraffen, es. beköt (oszmóra).
Sutkommen, k. rh. jő (hosszá); fér, jut (hosszá); érkezik, oda jő; illet (valakit); torbbe esik; vembül, hasasodik; man kann nicht gut —, nem lehet jól hozzá v. oda férni; das kommt ihm nicht zu, es ist ihm nicht illet; diese Nachricht ist von Leipzig gekommen, es a' hír Lipsceből jött; das Mädchen ist gekommen, teherbe esett a' leány; die Stutte ist gekommen, a' kacsza megvémhült.
Sutloft, die; ázalék, főszelék.
Sutrahen, es. bevakar.
Sutunft, die; jövődö; in —, jövődöben.
Sutünstig, mn. és ih. jövődö; jövődöben.
Sutwefen, es. és k. mecsolyog (neki, felé).
Sutwege, die; pánszót; nyomutók, (házasoknál); földállitás, (ácsoknál).
Sutlangen, es. oda nyujt, tart. —, k. elér, oda ér; elég, elegendő; szed, vesz, (szatálnál).
Sutlanglich, mn. és ih. elegendő; elegendőleg.
Sutlanglichheit, die; elegendőség.
Sutlassen, es. rh. hozzá ereszten v. hoaszt; megenged; elind; zárva hagy; das kann ich unmöglich —, ezt lehetetlen megenged-

nem; Gott läßt manches in der Welt zu, isten azokat megenged a' világon; die Thüre —, zárva hagyta az ajtót.
Sutlässig, Sutlässlich, mn. megengedhető.
Sutlässigkeit, die; megengedhetőség.
Sutlassung, die; megengedés, Sutauf, der; tódulás, csődülés, összesereglés; diefer Prediger hat großen —, ezen predikátor' beszédeit igen járják.
Sutlaufen, k. rh. oda tódul, csődül; oda fut v. szállad; végződik (valamin); das Holz läuft spitz zu, es a' fa hegyesen végződik.
Sutgemesser, das; hicsak, bicaka.
Sutgen, es. ad, tesz (hosszá); pótol, megtold; be-rak bepallóz, (hidat); összehajt (levelet); felállít v. összerak acámvet, (felrakás előtt); szerez, vesz, vásárol st.; sich ein Pferd —, magának lovat szerezni; eine Brücke —, valamely hidat bepallóznai.
Sutgeben, es. heanyves.
Sutgebt, ih. utoljára, végtére, elvégre.
Sutsthen, es. beforsaszt.
Sutp, der, l. Saugbeutel.
Sutpen, es. és k. szoptat; szopik, emik.
Sum, (zu dem) l. zu.
Sumachen, es. becsinál; be-tess; beföd; hegombol; beverr st.
Sumal, kas. kivált, kiváltkép.
Sumquern, es. befalaz, be-rak, (ajtót st.).

Sunessen, cs. rh. mér, (valamit valakinek); kiad, kiszéd, kioszt; tulajdonít.

Sunuthen, cs. föltesz, (felele), vár (töle), vél (róla).

Sunöfft, (nächst zu), ih. legközelebb... hoz... bez.

Sunagefn, cs. beszögez.

Sunähen, cs. bevarr.

Sunahme, die; növekedés, szaporodás, öregedés.

Suname, der; vezetéknev.

Sündbar, mn. gyulékony.

Sündbarfeit, die; gyulékony-ság.

Sünden, k. gyúl, gyulad, meggyúl meggyulad, —, cs. gyujt, meggyujt.

Sunder, der; tapló.

Sünder, der; gyujtó.

Sunderbüchse, die; tapló-tartó.

Sündfeld, Sündflud, das; tőszak, (ágyuké).

Sündkraut, das; gyujtópor.

Sündfugel, die; gyujtóteke.

Sündloch, das; gyujtólyuk.

Sündpfanne, die; serpenyő, (löfegyvereken).

Sündpulver, das; gyujtópor.

Sündruthe, Sündstange, die, Sündstod, der; kanóczbot, (pattantyúoknál); gyujtórud, (szénégetőknél).

Sündschwamm, der; tapló.

Sündstrod, der; kanócz.

Sündwurz, l. Pulverbwurz.

Sunehmen, cs. rh. hozzávesz, szaporít. —, k. rb. nő, növekedik, öregedik, szaporodik, sokasodik; die Tage nehmen zu, hosszabbodnak a' napok; am Leibe —, testesedni; sein Bleib nimmt nicht zu,

nem szaporodik a' marhája; der sunehmende Mond, a' telő hold; bey sunehmenden Jahren, korosabb években.

Suneigung, bis; hajlandóság, vonzalom.

Sunesteln, cs. befűz.

Sunft, die; cséh; egyesület, társaság.

Sunftbrief, der; cséhlevél.

Sunftbuch, das; cséhkönyv.

Sunfthaus, das; cséhház.

Sunftler, der; cséhhíztos.

Sünftig, mn. cséhes, cséhbeli; ein sünftiges Handwerk, cséhes mesterség; — werden, cséhbe állani, cséhbe vetetni v. fogadtatni.

Sunftgeist, der; cséhszellem.

Sunftgenos, l. Sunftverwandte.

Sunftgeses, das; cséhtörvény.

Sunftmäsig, mn. cséhszavos.

Sunftmeister, der; cséhmester.

Sunftmeisteramt, das; cséhmesterség.

Sunftrecht, das; cséhjog.

Sunftstube, die; cséhszoba.

Sunftsammlung, die; cséhgűlés.

Sunftverwandte, der; cséhtárs.

Sunge, die; nyelv, (testrés); nyelv, (besséd); (nyelvalakú része több járgyagnak); es schwébt mir auf der —, nyelve-men van v. forog; eine gerühferte —, fűstölt nyelv; das Herz auf der — haben, szívét a' nyelvéen hordani; in fremder — sprechen, idegen nyelv

ven beszélni; die — et net Wege, a' mértleg' nyelve; die — eines Gefess, a' vitorla' szárnya.

Süngeisen, das; nyelvecske.

Süngefn, k. nyelvel.

Sungenader, die; nyelvér.

Sungenband, das; nyelvfék.

Sungenbein, das; szakcsont, nyelvcsonat.

Sungenblatt, Sungenkraut, das; nyakrovat.

Sungenbüchstab, der; nyelvbű.

Sungenbrecher, der; szócsaplár, karicsa.

Sungenbrecherz, die; szócsaplárság, karicsálás.

Sungenbrüder, l. Sungenhälter.

Sungenbrüder, die; nyelvmitrűgy.

Sungenförmig, mn. nyelvded, nyelvvalakú.

Sungenfchwär, das; nyelvfekély.

Sungenhälter, der; nyelvtartó.

Sungenhäutchen, das; nyelvbőr.

Sungenkrebs, der; nyelvrák, nyelvkrákene.

Sungenmußel, der; nyelvizom.

Sungennerb, der; nyelvdegy.

Sungenohrer, der; nyelvtisztító.

Sungenstein, der; nyelvkő.

Sungenvorfall, der; nyelvizom.

Suniden, cs. és k. int (föt biccentve); föt biccent, (-nak, -nek).

Sunhrigen, l. Sudringen, Aufsringen.

Suordnen, cs. mellő roadel.

Supettschen, k. megkorbácsol.

Bupfeifen, k. rh. süvölt, füttyöl, (-nak, -nek).
 Bupfen, ca. tép, fosszat; rángat; ráncsigát; Stribe —, selymet tépni; tinenen hóp den Haaren —, valaki' hóját megrángatni.
 Bupfästern, ca. botapaszol, beflastromoz.
 Bupfäden, ca. beczöveköl.
 Bupfäden, ca. hezzánt.
 Bupfropfen, ca. bedug, be dugaszol.
 Bupfette, die; tépett selyem.
 Bupfen, ca. beazurkol, beazurkos.
 Bupfäßen, k. hebeburgyásokdik, szelésekedik.
 Bupfumpen, k. durválkodik; hirtelenkedik.
 Bur, (zu der) l. Bu.
 Buratzen, ca. rh. tanácsol, javasol.
 Burechnen, ca. számít, számol, (hozzá); tulajdonít.
 Burechnung, die; tulajdonítás.
 Burecht, ih. jól, helyesen, kellőleg; etwas — bringen, legen, stellen, st., valamit helyre hozni, tenni, állítani st.; tinenem den Kopf — setzen, valaki eszt helyre hozni; — machen, elkészíteni; sth — machen, elkészülni, (felöltözésre nézve); mit etwas — kommen, oxlját elérni valamiben.
 Burechtweisung, die; utbagazítás.
 Burede, ca. rábosszól, rávess (valamire); er läßt sich nicht —, nem lehet őt rávenni.
 Burede, das, Burede, die; rábosszólás.

Burdehen, ca. oda nyujt —, k. elegendő; zu dieser Unternehmung reichen seine Kräfte nicht zu, ezen vállalatra ninos elegendő erője.
 Burehden, mn. elegendő, elégséges.
 Bureiten, ca. rh. tanít, idomit (nyereg alá) —, k. rh. lovagol (valaminek, v. valami felé).
 Bureunen, k. hozzá, v. felé fut, azalad; előfut, azalad.
 Burehten, ca. neki v. felé igazít, (égyut st.); készit, elkészit; mödhan hagy; sth —, magát bemocskolni, bepizskolni, besározni, beszenyenyeni; einen übel —, valakinek megadni, valakit megzakni.
 Burehter, der; elkészítő.
 Burehtung, die; elkészítés.
 Buregehn, ca. beázol.
 Buren, k. haragszik.
 Buroffen, k. hengereg, gural (hozzá, v. neki).
 Buroffen, k. b-rozdásodik.
 Burid, ih. vissza; hátra; zurück! vissza! hátra! hátra innen!
 Buridbegeben, vh. rh. visszater, visszamegy.
 Buridbegehen, ca. visszakiván.
 Buridbegleiten, ca. visszakísér.
 Buridbehalten, ca. rh. megtart (magánál).
 Buridbeissen, ca. rh. visszaharap.
 Buridbefommen, ca. rh. visszakup, visszanyer.
 Buridbeissen, ca. visszauget.

Buridberufen, ca. rh. visszahí.
 Buridbiegen, ca. és vh. rh. visszahajt v. görbit; visszahajlik v. görbül.
 Buridbinden, ca. rh. hátraköt.
 Buridblasen, ca. rh. visszazhí.
 Buridblasen, k. rh. visszamarad, el-, hátra marad.
 Buridblid, l. Rückblid.
 Buridbringen, ca. rh. visszazhoz.
 Buridbreiten, k. és ca. visszazgondolkodik; visszazgondol.
 Buridbringen, ca. visszazsorít, visszatalol.
 Buridbringen, ca. visszazsnavar, visszateker.
 Buridbringen, k. rh. visszaznyomul visszatalokodik.
 Buridbrücken, ca. visszaznyom.
 Buridreiten, k. visszaziet.
 Buridren, k. közelít (-hoz, -hez).
 Buridrehalten, ca. rh. visszazszakap.
 Buridrinntern, ca. és vh. visszazemlékeztet; visszazemlékenik.
 Buridfahren, k. és ca. rh. visszazmegy, (kocsin st.); visszazhoz v. visszaz (szánon st.); vor Schreden —, ijedtében visszazpatlanni.
 Buridfahrt, l. Rückfahrt.
 Buridfallen, k. rh. visszazesik.
 Buridführen, k. és vh. rh. visszaztalál (az útra st.).
 Buridfliegen, k. rh. visszazröpül, visszazszáll.
 Buridfliehen, k. rh. visszazfut, visszazszalad.

Zurückfließen, k. rh. visszafoly.

Zurückflößen, cs. visszaturtadjoz.

Zurückfordern, cs. visszakiván, visszakövetel.

Zurückforderung, die; visszaskivánás, visszaskövetelés.

Zurückführen, cs. visszavezet; visszaviez.

Zurückgabe, die; visszavadás.

Zurückgang, l. Rückgang.

Zurückgeben, cs. rh. visszavadi.

Zurückgehen, k. rh. visszamegy.

Zurückgewinnen, cs. rh. visszanyer.

Zurückgezogen, mn. elvonult, magányos.

Zurückgezogenheit, die; elvonultság, magányosság.

Zurückgeleiten, k. rh. visszacsuszik.

Zurückgehen, k. visszaköszön.

Zurückhaben, k. rh. visszakap.

Zurückhalten, cs. rh. fel-, visszatarthatat, (utast st.), magánál megtart, ki nem ad; elnyom, elhallgat, magában tart (hozzát st.)

Zurückhalten, mn. magában-tartó, ovakodó, tartózkodó, titkolódzó.

Zurückhaltung, die; fel-, visszatarthatatás; magánhantartás, ovakodás, titkolódzás.

Zurückhängen, cs. visszahátra akaszt.

Zurückhängen, k. és os. rh. visszahív; visszavagdal, vagdalva visszaver v. sz.

Zurückhelfen, cs. rh. visszasegít.

Zurückhofen, cs. visszahoz.

Zurückhogen, k. és cs. visszahajt (kocsin, lovon); visszakerget, visszahú.

Zurückhändigen, cs. visszahátra fésül.

Zurückkauf, l. Rückkauf.

Zurückkaufen, cs. visszavezet, visszavásárol.

Zurückkehr, l. Rückkehr.

Zurückkehren, cs. és k. visszafordít; visszafordul; visszafordul, visszator.

Zurückkommen, k. rh. visszajő.

Zurückkunft, l. Rückkunft.

Zurücklassen, cs. rh. el-, hátra hagy; hátra ereszt v. bocsát; visszabocsát v. ereszt.

Zurücklauf, l. Rücklauf.

Zurücklaufen, k. rh. visszafut, visszavagdal.

Zurücklegen, cs. el-, félre tesz (pénzt st.); el, leöl (évet); megy, hátra hagy (mérőföldet); le-, hátra ereszt (hintőföldet).

Zurücklegen, cs. el-, visszatarthatat.

Zurückleiten, cs. visszavezet.

Zurückleiten, cs. visszator.

Zurückliefern, cs. visszakiad.

Zurückliegen, k. rh. hátul fekszik.

Zurücklösen, cs. visszacsal.

Zurücklösen, cs. visszavált.

Zurückmarsch, l. Rückmarsch.

Zurücknahme, die; visszavétel.

Zurücknehmen, os. rh. visszavesz.

Zurückspiegeln, k. visszaváradokol.

Zurücksprachen, k. visszapapartan, visszaugrik.

Zurückspülen, cs. visszapapartant, visszaugraszt.

Zurückspülen, cs. visszaver.

Zurückrechnen, k. és cs. visszafelöl számlál v. vet.

Zurückreise, l. Rückreise.

Zurückreisen, k. visszautaz.

Zurückreisen, cs. rh. el-, visszaránt.

Zurückreiten, k. rh. visszavagol.

Zurückrennen, k. rh. visszafut, visszavagdal.

Zurückreisen, k. visszacsörgedez.

Zurückrollen, k. és cs. visszazugorúl, visszagördül; visszagarit, visszagördít.

Zurückrollen, cs. visszatek v. állít, v. mondít; el-, tek v. állít v. mondít.

Zurückrudern, k. és cs. visszazavoz; visszahoz v. vix (hajón).

Zurückrufen, cs. rh. visszahív, visszazöllit; einen in das Leben —, valakit föléleszteni.

Zurückfagen, cs. visszazüzen.

Zurückschaffen, cs. rh. visszazszerez.

Zurückschauen, k. el-, meg-, visszaborzad.

Zurückschauen, l. Rücksehen.

Zurückschelten, k. rh. visszafénylik.

Zurückschelten, cs. visszazijezt, visszazszent.

Zurückschicken, l. Rückschicken.

Zurückschicken, cs. rh. visszazszatol.

Zurückschicken, cs. rh. visszazszöl. —, k. rh. visszazszökel, visszazszadamlík.

Zurückschicken, cs. és k. visszazszökel.

Zurückschicken, cs. rh. visszazszökel. —, k. rh. visszazszökel, visszazszadamlík.

Zurückschicken, cs. és k. visszazszökel.

szavaz v. hord (hajón); visszahajókánik.
 Sűrűfőfog, l. Rűdfőfog.
 Sűrűfőslagen, ca. rh. visszaxaver, (ellenséget st.); visszaut, (labdát st.); hátra hajt, kifordít, (ruhazsolt st.); visszafordít, (levelet). —, k. rh. lecsökken, lezáll; visszaverődik, visszautódik. —, vh. rh. hátra hajtódik, kifordul, (ruhassal st.).
 Sűrűfőleichen, k. rh. visszacsúsz, visszamász; visszazalopódzik.
 Sűrűfőseifen, ca. visszahord v. visz (szávon).
 Sűrűfősnassen, ca. csatot megereszt.
 Sűrűfősnappen, k. visszacsukkan.
 Sűrűfőshöfen, ca. visszamer.
 Sűrűfőschrauben, ca. csavart v. srófot visszateker.
 Sűrűfősteden, ca. visszarettent.
 Sűrűfőstreiben, ca. rh. visszair.
 Sűrűfőstreifen, k. rh. visszazalép.
 Sűrűfőschwimmen, k. rh. visszazússik.
 Sűrűfősefn, k. visszavitorlás.
 Sűrűfősehn, k. rh. visszanez.
 Sűrűfősehn, os. és vh. visszavág v. vágódik, visszacsavarg, visszaki-vánkoszik.
 Sűrűfőfenden, ca. rh. visszazakul.
 Sűrűfősehn, ca. visszatez; hátra tesz; el-, félre tesz; megalás, kisebbit. —, k. vissza-, hátra szövik v. ugrik.

Sűrűfősehung, die; visszatevés; el-, félre tevés; megalás.
 Sűrűfőseuffen, ca. visszafelhajt.
 Sűrűfősehn, k. rh. hátra van.
 Sűrűfőstufen, k. rh. visszazalvéd; visszakerog.
 Sűrűfőspannen, ca. megereszt, (húrt st.).
 Sűrűfősternen, ca. visszarekeszt.
 Sűrűfőstiegefn, ca. visszazúróz.
 Sűrűfőstiegn, os. visszazajtaszik.
 Sűrűfőstengen, ca. és k. visszazugaszt; visszahajt (lovon).
 Sűrűfőspringen, k. rh. visszazúrózik, visszazugrik.
 Sűrűfősteden, ca. vissza-, hátra dug v. tesz.
 Sűrűfőstehen, k. rh. hátul áll; alább való.
 Sűrűfőstehlen, ca. és vh. rh. visszazalop, visszazorog; el-, visszazalopódzik.
 Sűrűfőstellen, ca. visszazállít, visszatez; hátra igazít; el-, félre tesz.
 Sűrűfőstimmen, ca. visszahangol.
 Sűrűfőstosen, ca. rh. visszazalók, visszazaszt, el-, hátra: lók v. tessit.
 Sűrűfőstohlen, k. és os. visszazugárik; visszazugároz.
 Sűrűfőstreiben, ca. és k. rh. visszazseper v. hús (póntat); hátra simít v. simogat (haját); visszazaklózik (a' madár).
 Sűrűfősturz, bez; visszazuhás; visszazorogás; visszazuhbanás.
 Sűrűfőstuzen, k. visszazuh-

zik; visszakerog; visszazuhán; visszazorhan.
 Sűrűfőstun, ca. rh. visszazalész.
 Sűrűfőstragen, ca. rh. visszazalord, visszazaviz.
 Sűrűfőstreiben, ca. rh. visszazahajt, visszakerget, visszazafiz.
 Sűrűfőstreten, k. rh. visszazalép; hátra lép; visszazaverődik, (hímű st.); visszafoly v. megy, apad.
 Sűrűfőstößen, ca. visszazalengerít.
 Sűrűfőständern, k. visszazalvándorol.
 Sűrűfőstweiden, k. rh. hátrál; visszahátrál.
 Sűrűfőstweifen, ca. és k. rh. visszazigazit v. utasít (valahova); el-, visszazigazit v. utasít (-t, -val, -vel); vissza-, hátramentat.
 Sűrűfőstweihen, ca. rh. visszazafordít; sík —, visszazafordulni.
 Sűrűfőstwerfen, ca. rh. visszazahajt, visszazvet; visszazahány; visszaver v. ün, (ellenséget); visszazver, (széret); hátra vet, (könyveket st.)
 Sűrűfőstwideln, ca. le-, visszazatekerget.
 Sűrűfőstwinden, ca. rh. visszazatekerget.
 Sűrűfőstwinden, ca. visszazaint.
 Sűrűfőstwirten, k. visszazahat.
 Sűrűfőstwürfen, ca. visszazakiván.
 Sűrűfőstzahlen, ca. visszazafizet.
 Sűrűfőstzählen, ca. visszazafelő számlál.
 Sűrűfőstzubern, ca. visszazaférfázol.
 Sűrűfőstzeigen, ca. visszazalhátra mutat.

Zurückziehen, k. és v. rh. visszavonul, visszahúzódik; visszahordozdik. —, cs. rh. visszahú, visszavon.

Zurückzug, l. Rückzug.

Zurückzugsordnung, die; hátrálási rend, (hajószereg-nél).

Zurückzwingen, cs. rh. visszazakényserit.

Zurudern, k. ovez (felé, hozzá).

Zuruf, der; kiáltás v. kiabálás (valakizhez).

Zurufen, k. és cs. rh. kiált v. kiabál (valakizhez); elő-oda hív (szomszédokat st.); kiált (-i, -nak, -nek).

Zuründen, cs. ki-, megko-rekít, kerekre farag.

Zurüsten, k. és cs. készül; készít, hozzá készít.

Zurüstung, die; készülék; készület.

Zurufen, k. és cs. el-, bevet. (magot, földet).

Zusagt, die; megígérés; ígérettétel, ígélet; ígét — halten, szavát megtartani; Jemandem — geben, szavát adni, megígérni valakinek.

Zusagen, k. meg-, össze-egyez; hasznos, használatos. —, cs. megígér; oda ígér.

Zusammen, ih. együtt; mindössze, összeséggel; (összetételekben igék előtt) össze; alle —, mind együtt.

Zusammenadern, cs. összeszánt.

Zusammenarbeiten, cs. összo-osznál (munkával v. dol-gal); megdolgoz, össz-sever (valakit).

Zusammenbaden, k. és cs. összeragad, összetapad; összesüt.

Zusammenbalken, cs. összegöngyölget; göngyölöghe v. csomóba köt.

Zusammenbegeben, v. rh. összejő, összegyűl.

Zusammenbeißen, cs. rh. összszeccsorít; összeharap.

Zusammenblossmen, cs. rh. összekap,

Zusammenbettein, cs. összekoldul.

Zusammenbiegen, cs. rh. összehajt, összegörbit.

Zusammenbinden, cs. rh. összeköt.

Zusammenblasen, cs. rh. összfú.

Zusammenbrechen, k. és cs. rh. össze-, el-, széttörik; össze-, el-, széttör.

Zusammenbringen, cs. rh. összegyűjt, be-, összesze-vez.

Zusammenbroden, cs. össze-aprit.

Zusammendenken, cs. összegondol.

Zusammenbrang, der; összaszorítás; összaszorulás.

Zusammenbrängen, cs. rh. összszezorít.

Zusammenbrechen, cs. össze-csavar; összeteker; összesodor.

Zusammenbrufen, cs. összenyomtat.

Zusammenbrüden, cs. összenyom; összegyűr.

Zusammenreisen, k. összesiet.

Zusammenengen, cs. összeszorít.

Zusammenfahren, k. rh. el-, összehorpad, elijed (be-lé). —, cs. rh. összehord (hajón, szekeren st. épü-letszereket).

Zusammenfallen, k. rh. össze-rog, összeroskad; összedől; összegezszik, összejő.

Zusammenfallen, cs. redő-be v. ráncába szed; összszekulosol (kezét).

Zusammenfinden, k. és v. rh. összetalálkozik.

Zusammenflechten, cs. rh. összszezon.

Zusammenfinden, cs. összeszoltozat.

Zusammenfliegen, k. rh. összszeröpül, összeszáll.

Zusammenfließen, k. rh. összeszoly.

Zusammenflößen, cs. összeszótutajoz.

Zusammenfließen, der; összeszolyás.

Zusammenfordern, cs. összehív, (adókat st.); összekér, összszed, (ajánlott segedelempenát st.).

Zusammenfrieren, k. rh. összsze-fagy.

Zusammenfügen, cs. össze-ragaszt, összecsaszt, (deszkákat st.); egyesít, összeköt, összekapasol.

Zusammenführen, cs. összehord (hajón st.).

Zusammenfüßen, cs. összeszótól.

Zusammengeben, cs. rh. összszed.

Zusammengehen, k. rh. együtt megy; összehúzódik, összszezemeg, összszezugorodik.

Zusammengehören, k. összeszertozik.

Zusammengehören, mn. összszerartozó.

Zusammengerathen, k. rh. összeszektad.

Zusammengehen, cs. rh. összszeoánt.

Sufammengrenzen, k. határos (-val, -vel).
 Sufammenhadem, cs. összevagdál.
 Sufammenhalt, der; összetartás.
 Sufammenhalten, k. és cs. rh. együve v. összetart, együtt barátokzik; összefog, összetart; egymás mellé tart; összehasonlít, egybe vet.
 Sufammenhaltung, die; összehasonlítás, egybevetés; együve v. összetartás, egyetértés.
 Sufammenhang, der; összefüggés, összeköttetés.
 Sufammenhangen, k. rh. összefügg.
 Sufammenhängen, cs. összekaszt.
 Sufammenhalten, cs. rh. összevagdál.
 Sufammenhäufen, cs. összehalmoz.
 Sufammenhäufung, die; összehalmozás.
 Sufammenheften, cs. összekapcsol.
 Sufammenheften, cs. összesűz; be-, összerőrcöl.
 Sufammenhetten, l. Suheten.
 Sufammenhengen, cs. összehúzit; összeveszt.
 Sufammenhagen, cs. összerkerget.
 Sufammenhagen, cs. összeszorgorgat, összerőkarodik.
 Sufammenhaufen, cs. összevesz, összevásárol.
 Sufammenhetten, cs. összeláncsol.
 Sufammenhitten, cs. összeragasztol.
 Sufammenhang, der; összehangzás; összhang.

Sufammenkanden, cs. összekereséget, összeszedéget, összeszemelget, összeszévalogat.
 Sufammenleben, k. és cs. összeragad; összeragaszt.
 Sufammenleiftern, cs. összszeccirizel.
 Sufammenklingen, cs. be-, összecsenget.
 Sufammenklingen, k. és cs. rh. összehangzik; összecörrent (poharakat).
 Sufammenknaden, cs. összeroppant.
 Sufammenkneten, cs. összeagyúr; összedagaszt.
 Sufammenkniden, cs. el-, összeröccsent.
 Sufammenknüpfen, cs. összegombol.
 Sufammenknüpfen, cs. össze-, egybe köt; egyesít.
 Sufammenknöfen, cs. összfőz.
 Sufammenkommen, k. rh. összejő, összetalálkozik; összejár, összeseregél.
 Sufammenkraben, cs. összekavak; összekapar.
 Sufammenkriechen, k. rh. összemász, összecász; összeszorgorodik.
 Sufammenkriechen, cs. összekrikál.
 Sufammenkunft, die; összejövetel, összetalálkozás; összejülés.
 Sufammenkuppeln, cs. összerkerít.
 Sufammenkuppen, cs. rh. összrebocsát, összeereszt.
 Sufammenlauf, der; összefutás v. szaladás; összecődtülés, összetódulás.
 Sufammenlaufen, k. rh. összefut v. szalad; összemegy, összefut, (toj);

összecődül v. tódul; összeszafuly, összeér.
 Sufammenläuten, cs. be-, összeharangoz.
 Sufammenlesen, das; együtt élés.
 Sufammenlegen, cs. összehajt v. hajtogat, összetész, (asztalkendőt st.) ; bétész, (bicskát); összefektet, összetesz (egy sirba); összead összetesz, (pénzt); sűf —, össze-, együve sekünni.
 Sufammenlegen, die; összeszetevés v. rakás; összehajtás v. hajtogatás.
 Sufammenleihen, cs. rh. összekölcsönöz.
 Sufammenleimen, cs. összenyveszt.
 Sufammenlesen, cs. rh. összeeszed; összeolvas; együtt olvas.
 Sufammenlösen, cs. összeool.
 Sufammenlöthen, cs. összerforraszt.
 Sufammenmachen, cs. összecsinál; összehajt; összeköt, összetesz st.
 Sufammenmengen, cs. összevegyít.
 Sufammenmischen, cs. összekever.
 Sufammennagen, cs. összeszögex.
 Sufammennähren, cs. összevarr.
 Sufammennehmen, cs. rh. összevesz, összefog; sűf —, minden erejét összeszedni.
 Sufammenordnung, die; összerenderés.
 Sufammenpassen, k. és cs. összeillik; összeilleszt.
 Sufammenpfeifen, cs. rh. összesípöl; összefűtyöl.

Zusammenpferden, *cs.* összehajt (egy asztalra), összerakászt (egy asztalra).
 Zusammenpfropfen, *cs.* összeszorit, összetöm.
 Zusammenplündern, *cs.* összerabol.
 Zusammenpressen, *cs.* összesajtolt, összepréselt; összeszorit.
 Zusammenprügeln, *cs.* összeszórt.
 Zusammenpuffen, *cs.* összepuffolt.
 Zusammenquereln, *cs.* összehabar.
 Zusammenquetschen, *cs.* összszezs.
 Zusammenraffen, *cs.* összeragad, összekapkodt.
 Zusammenraben, *cs.* összerabol.
 Zusammenreihen, *cs.* összerendezte.
 Zusammenrechnen, *cs.* összeszámolt, összevet.
 Zusammenreimen, *cs.* összeegyezett.
 Zusammenringeln, *cs.* gyűrűbe v. karikába hajlt.
 Zusammenrinnen, *k. rh.* összeszefoly; összemegy, összeszot, (tejt).
 Zusammenrollen, *k. és cs.* összegurult; összegurított; összegöngyöltet v. tekerget, göngyölgöbe v. tekerésbe hajlt.
 Zusammenrotten, *cs. és vh.* összeáll v. összeverődik (csimborás társaságba).
 Zusammenrüden, *k. és cs.* összébb szorult, közelebb megy v. áll v. áll (egy máshoz); összeteszt, tesz v. tol v. taszít (egy máshoz v. egymás mellé).
 Zusammenrufen, *ber;* összehívás.

Zusammenrufen, *cs. rh.* összehív.
 Zusammenrühren, *cs.* összehabar, összekavar.
 Zusammenrücken, *cs.* ráncokba szed.
 Zusammen schaffen, *cs.* összeszeres.
 Zusammenfahren, *cs.* összekapart, összekupor, összekuporított.
 Zusammen schauern, *k. el.* összehorrad (belé).
 Zusammen schaukeln, *cs.* összelapátolt.
 Zusammen schreiben, *cs. rh.* összetolt, összetaszít.
 Zusammen schreiben, *cs. rh.* le-, agyon lö; összelődös; összeszad, összetesz (pénzt).
 Zusammen schlagen, *cs. rh.* összever, (döszkát), összecsap, (keneket); el-, összetör. —, *k. rh.* összecsapódik.
 Zusammen schleppen, *cs.* összehúzó, összehurcol.
 Zusammen schliefen, *cs. rh.* összerokaszt, összeszok, összezár.
 Zusammen schmelzen, *k. és cs. rh. el.* összeolvad; leolvad, megfogy; összeolvast.
 Zusammen schmelzung, *die;* összeolvasztás; olvadó.
 Zusammen schmiegen, *cs.* összekövecsel, összekalapál.
 Zusammen schmieren, *cs.* összekör, összemásol; összeszörkél.
 Zusammen schneuen, *cs.* összeszot.
 Zusammen schneiden, *cs. rh.* összemetelt.
 Zusammen schneiden, *cs. be.* összeköt; összeköt (szalakkal v. szinaggal).

Zusammen schrauben, *cs.* összeszavarolt, összeröfölt.
 Zusammen schreiben, *k. rh.* elíjelt v. elírta (belé).
 Zusammen schreiben, *cs. rh.* összeír.
 Zusammen schrumpfen, *k.* összeszűngorodott, összetöppödött.
 Zusammen schütteln, *cs.* összeszerés.
 Zusammen schütten, *cs.* összeszönt, összetölt.
 Zusammen schneiden, *cs.* összeszeforraszt.
 Zusammen setzbar, *mn.* összeszethelyezhető, összerakható.
 Zusammen setzen, *cs.* összeszett, összerak; *rh.* —, összeülni, együve v. egymás mellé ülni.
 Zusammen setzung, *die;* összeszététel v. tevés, összerakás.
 Zusammen setzen, *k. rh.* együtt énekel.
 Zusammen setzen, *k. rh.* összeroggy, összerokad.
 Zusammen spannen, *cs.* összeszög.
 Zusammen sparen, *cs.* össze gyűjt, összeszeres.
 Zusammen sperren, *cs.* összeköcsk, összerokaszt, összezár.
 Zusammen spielen, *cs. rh.* összeszofon.
 Zusammen springen, *k. rh.* összeugrik.
 Zusammen rufen, *cs.* összehívás (egy oldal).
 Zusammen rufen, *cs. rh.* összeszúr.
 Zusammen rufen, *cs.* összedug, együve dug, —, *k. r. és rh.* együtt van v. meglát; együtt lappang.
 Zusammen stehen, *cs. rh.* összelop, összeszort.

Zusammenstellen, ca. össze-
állít; összehasonlít, egy-
be vet.

Zusammenstellung, die; össze-
állítás; egybevetés, összehasonlítás.

Zusammenstellen, ca. össze-
ad v. tesz (pényt).

Zusammenstellen, ca. össze-
bír.

Zusammenstimmen, k. össze-
hangzik, meg-, összeegye-
ző; összeáll. —, ca. össze-
hangol.

Zusammenstimme, mn. és
ih. összehangzó, egyező
hangú; meg-, összeegye-
ző; megegyezőleg, egyet
értve.

Zusammenstimmung, die; össze-
hangzás.

Zusammenstoßen, ca. össze-
töm.

Zusammenstoßeln, ca. össze-
bongáz; összetarlóz, össze-
szed; összegyűjtést v.
szedget.

Zusammenstoßler, l. Compis-
lator.

Zusammenstoß, der; összeüt-
kezés, összeütődés.

Zusammenstoßen, ca. rh. össze-
szekszít (két székét st.);
összeüt (két poharat);
együve v. összetör. —,
k. rh. összeütődik, össze-
v. egymásbaütökök.

Zusammenstreifen, ca. rh. össze-
szeker (olvasott pényt).

Zusammenstücken, Zusam-
menstücken, ca. összerak
v. összetesz (több darab-
kat).

Zusammenstücken, k. össze-
dől, összeomlik; össze-
rogy, összeroskad. —,
ca. összedönt.

Zusammenstoßen, ca. össze-
keresgl.

Zusammenstun, ca. rh. össze-
szetesz.

Zusammenzug, der; össze-
hordás; összegyűjtögetés.

Zusammentragen, ca. rh.
összehord; összegyűjtö-
get, összeszedget.

Zusammentreffen, k. rh. össze-
szetálkodik.

Zusammentreiben, ca. rh.
összehajt, összevot.

Zusammentreten, k. rh. össze-
száll (társaságha), egye-
szül. —, ca. rh. összetap-
pod, összetap.

Zusammentritt, der; össze-
tapodás; egyesülés, társa-
ságha-állás.

Zusammentreten, k. össze-
szárad, összeszikk.

Zusammentrommeln, ca. össze-
szedobol.

Zusammenwachsen, k. rh. össze-
szenő.

Zusammenwählen, ca. össze-
bengerget.

Zusammenweben, ca. rh. össze-
szesző.

Zusammenweheln, ca. rh.
összecsereglget.

Zusammenweben, ca. össze-
szű.

Zusammenwerfen, ca. rh.
össze-
rakásra hány; le-
összehajigál.

Zusammenwürfen, ca. össze-
göngyölget, összetekerget;
összegombolyít.

Zusammenwinden, ca. rh.
összeteker; összegombo-
lyít.

Zusammenwirken, ca. össze-
sző. —, k. összehat.

Zusammenwirken, ca. rh.
összehont, összekuszál.

Zusammenwürfen, ca. ra-
kásra v. halomra gyűjt
(uzsorával.)

Zusammenwuchs, der; össze-
szenővés.

Zusammenwählen, ca. össze-
számlál v. számol, össze-
vet.

Zusammenziehen, ca. rh. össze-
széhez, összevon; rövid-
re szorít, (besszédet). —,
vh. rh. összehúzódik, össze-
szévonul v. vonódik. —,
k. rh. össze-
gyűve
költözik v. bordonkodik
v. huzkolkodik.

Zusammenziehen, der; szori-
tó, (p. o. izom).

Zusammenziehung, die; össze-
széhezés, összevonás.

Zusammenzwingen, ca. össze-
szeszorít.

Zusammenzwehen, ca. össze-
szögecel.

Zusammenzwingen, ca. rh.
összekényszerít.

Zusanden, k. behomokoso-
dik.

Zusatz, der; toldalék, hoz-
záadás v. tétel; pótlék,
pótlás.

Zusatzeln, ca. beszöges,
(hajósszó).

Zusatzeln, ca. beszögez;
juttat.

Zusatzeln, l. Zuspielen.

Zusatzeln, ca. bekapar.

Zusatzeln, k. néz, megnéz;
hozzá lát (-hoz, -hez).

Zusatzeln, der; néző.

Zusatzeln, ca. lapáttal he-
hány, (gödört st.).

Zusatzeln, sa. oda v. hozzá
küld; was mir Gott zu-
schickt, a' mit isten reám
bocsát; sth zu etwas —,
készülni valamire.

Zusätze, ca. rh. rától (re-
tezt, födelet); oda v.
hozzá tol, v. taszit; ti-
nem den Eid —, esküre
szóltani (törvényesék e-

- lött) valakit; einem die Schuld —, valakire háritani a' hibát.
- Zusüßten, cs. rh. hozzá tesz v. ad (p. o. summához st.); pótol, megtold (p. o. summát st.).
- Zusüßfen, k. és cs. oda v. hozzá hajóz v. evez; oda v. hozzá hord, v. visz (hajón).
- Zusüßlag, ber; ráütés, (árverésnél); tilalom, (kivételre v. használatra nézve).
- Zusüßlegen, cs. rh. hozzá üt, (lábbát st.); ráüt, (árverésnél); becsap, bevág, (ajtót); bever, beszögez, besenekel —, k. rh. ráver v. rak, (valakire), oda ver v. rak (valakinek); használ, szolgál (egészségre st.).
- Zusüßlagemeßer, l. Einlegemeßer.
- Zusüßlammen, k. beiszapodik.
- Zusüßstrifen, cs. rh. ki-, megkössürül, kössürül (-ra, -re).
- Zusüßstemmen, cs. beiszapol.
- Zusüßsteyen, cs. hozzá emi-el v. hurcol.
- Zusüßsteßen, cs. rh. becsuk, bezár.
- Zusüßmeißten, cs. rh. behajít, bedob, behidor.
- Zusüßmieden, cs. kovácsol y. kalapál (-ra, -re).
- Zusüßmieren, cs. beken; ellen, bepiszkol.
- Zusüßnauen, cs. becsatol.
- Zusüßnappen, k. le-, becsukkan, rácsattan (a' zár), becsapódik (a' földől); hozzá kap (széjával). —, cs. becsukant, becsattant.
- Zusüßweibstrett, ber; szabdeszka.
- Zusüßnetben, cs. rh. szab, ki-, megszab; felvagdol, (deszkát st., valaminek).
- Zusüßnetbüßsch, ber; szabasztal.
- Zusüßniff, ber; szabás.
- Zusüßnären, cs. beköt, v. befix (zsineggel); megszínégel.
- Zusüßrauben, cs. becsavarol, beszófol.
- Zusüßreiben, cs. rh. hozzá ír; tulajdonít (-t -nak, -nek); írásban ad v. hagy (-t -nak, -nek); megír, írásban jelent; এখন sein Buch —, könyvét valakinek ajánlani.
- Zusüßreiten, k. rh. sebes léptekkel megy.
- Zusüßreßen, k. rh. kiált (valakinek v. valakire.) —, cs. rh. megkiált.
- Zusüßriff, die; levél, irás, ajánlólevél.
- Zusüßüren, cs. és k. szít, (tüzet, vitát).
- Zusüßsch, ber; pót, pótlék, toldalék.
- Zusüßülften, cs. betölt, (kutat st.); hozzá tölt.
- Zusüßwären, k. rh. beragad (genynyel).
- Zusüßwäßen, k. rh. bedagad.
- Zusüßwären, cs. rh. esküszik, eskkel fogad (valakinek valamit).
- Zusüßen, k. rh. nős; ellenéz, (hibát); vigyáz; hozzá lát, gondoskodik; fejté zu, daß du nicht betrogen wirst, vigyázz, hogy meg ne csaljanak.
- Zusüßend, Zusüßendé, ih. szemlátomást.
- Zusenden, cs. rh. elküld; megküld.
- Zusethen, cs. hozzá tesz, (ételt a' tészához st.); vegyít, (reszt aranyhoz st.); hozzá told, (a' történehez); pótol, megtold; hotezz, (kemenesztel). —, k. szaklat, napsól; এখন mit Dschungen —, valakit megfenyegetni.
- Zusethen, cs. ígér (valakinek valamit).
- Zusethenug, die; igérea.
- Zusetheln, cs. bepeérel.
- Zusethelung, die; bepeérelés.
- Zusetheln, die, l. Zustoß, Zuegmüß.
- Zusethern, cs. becsuk, bezár.
- Zusethern, cs. oda játszik.
- Zusethern, die; hegyözék, (támfosoknál).
- Zusethen, cs. hegyez, meghegyez.
- Zusethern, ber; hegyöz.
- Zusethung, die; hegyözés.
- Zusethung, die, l. Zueßrud.
- Zusethen, cs. rh. bixtat (valakit valamivel), rá betesz, rá tesz (valakit valamire); itél, (törvény szerint). —, k. rh. hozzá (vele v. neki); beszól (valakinek); illik, i. tetszik st.; daß sprichst mir nicht zu, ez nincs kedvemre; er sprach mir zu, beszólt hozzám.
- Zusethung, k. rh. oda ugrik; bezárul, becsuknak, (lakat).
- Zusethung, ber; bixtatás, megcsólitás; beszólás, rövid látogatás.
- Zusethunden, cs. bedngaszol, beszófol.

Butand, ber; állapot, kar. mibenlét.
 Butändig, mn. illető, (valakit).
 Butändigsejt, die; illelőség
 Butärten, l. Statt.
 Butessen, cs. rh. betűz; bevarr. —, k. rh. hők, döf. szür, (neki, oda).
 Butessen, cs. szür, tük (oda); ad, (titkon, alattomban).
 Buten, k. rh. illet (valakit), illik (valakiben).
 Butessen, cs. átad, kézhez ad v. szolgál; betesz, (kemencsőt).
 Buteuern, l. Beyeuern.
 Butimmung, l. Beystimmung.
 Butopfen, cs. bedug, betöm.
 Butöpfeln, cs. bedugaszol.
 Butofen, cs. rh. lők, tászt, (oda). —, k. rh. esik, történik, (rajta, vele); ér (valakit); és ist im ein Unglück geschehen, baj érte, szerencsétlensége történt; és fies ihr eine Ohnmacht zu, elájult.
 Butreiben, cs. rh. betapaszt, boken.
 Butrömen, k. és cs. befuly, oda ömlik; oda folyaszt.
 Butürmen, k. rohan (neki), megrohan (valakit).
 Butürren, k. bedől, beomlik, beroskad, bosszakad.
 Butußen, cs. megnyir (kaplapon), megbotol, megnyir (fát); el-, fölkészit.
 Butappen, k. hirtelenkedik, sreleszkodik; neki kap v. esik

Butthat, die; hozzávaló.
 Butthätig, Butthätigkeit, l. Butthulich, Butthulichsejt.
 Buttheilen, cs. kiad, kioszt, határos, rendel (valakinek részül).
 Buttheilung, die; áltadás, megadás.
 Butthulich, mn. saives, kedvkereső.
 Butthulichsejt, die; saivesség.
 Buthun, cs. rh. hotezz, (könyvet); hozzá tesz v. ad; hozzá fog, segít; die Augen —, szemeit behunyni, (álomra v. ki-múlásra).
 Buthun, das; segítség, segedelem, hozzá-járulás.
 Butrauben, k. kocsog, üget (hozzá-felé).
 Butragen, cs. rh. hord, visz, (hozzá); emeni etwas —, valakinek valamit besüggni; hírt hordani. —, k. rh. terem, hord, hoz. —, vh. rh. esik, történik.
 Buträger, ber; hirthordó.
 Buträglich, mn. és ih. hasznos, üdvös; hasznosan, üdvösen.
 Buträglichsejt, die; hasznosság, üdvösség.
 Butrauen, cs. hisz, elhisz, tart (felé), bízik (henné); das hätte ich ihm nicht angetrauet, azt nem hittem volna felé; es nem viel Gutes —, valaki felől sok jót tartani; seinen Kräften nicht viel —, erejében nem sokat bízni.
 Butrauen, das; bizakodás; bizodalom, hiedelem.
 Butrautlich, mn. és ih. bi-

zakodó, bizó; bizva, bizakodva.
 Butreffen, k. rh. betelik, beteljesedik; megegyezik, megvan.
 Butreiben, cs. rh. hejt (valaminek v. valamire); öszesszorít, öszeszer (don-gát).
 Butreten, cs. rh. betapod, betapos. —, k. rh. lép, járul, jő (hozzá).
 Butrinken, cs. és k. rh. ráköszönt (poharat); iddogál.
 Butritt, ber; bejárás, be-menet (valakihöz).
 Buttschen, Buttschünchen, l. Ruttchen, Ruttchünchen.
 Butverläßig, mn. biztos, bizonyos; ein unverläßiger Mann, biztos ember. —, ih. bizon, bizonyosan.
 Butverläßigkeit, die; biztos-ság, bizonyosság.
 Butverloht, die; bivalom, bizodalom.
 Butverlohtlich, mn. biztos, bizonyos; eine unverlohtliche Heftung, biztos remény. —, ih. bizon, bizakodólag, bátran.
 Butverlohtlichkeit, die; biztos-ság, bizodalmaság.
 Buter, ih. azelőtt, annakelőtte; előre; előbb, hamarább; ich lernte ihn erst kennen, denn — hatte ich ihn nie gesehen, csak most ismerkedtem meg vele, mert azelőtt soha sem láttam őt; das wußte ich —, ehe du es sagtest, előbb tudtam, mint te mondottad; — bedenken, seher se., elő-re meggondolni, látni se
 Buterberst, ih. legelőbb mindenekelőtt.

Szuvorkommen, dat; meg-előzés.

Szuvorkommen, mn. meg-előző.

Szuvadás, der; termés, szaporodás, növekedés; előmenet, boldogulás st.

Szuvachsen, k. rb. bendő (a' seb); szaporodik, terem, nő st. (valakinek); es ist ihm daburd ein großer Vorteil zugewachsen, ő assal sokat nyert.

Szuvägen, ca. mér, kimér, (mérleggel); felszart, ki-ozt.

Szuvége, ih. végbe, véghez, végre; — bringen, végbe v. végre hajtani, véghez vinni.

Szuvöhen, ca. befű (vermet st.); oda fű.

Szuvellen, ih. néha, némellykor, néha-néha.

Szuvenden, ca. rh. oda fordít; szeres (valamit valakinek), részessé tesz (valamibea); einem den Rücken —, valakinek háttal fordítani; einem eine Arbeit —, valakinek munkát szerzeni; diese That hat ihm mein Herz ganz zugewendet, ezen tettelvel egészen megnyerte szívemet.

Szuvidein, ca. betakargat, betekergot.

Szuidter, sj. ellen, ellene v. ellenére; einem Gesetze — handeln, törvény' ellenére cselekedni; dirf läuft der Ordnung —, es a' rend ellen van, es a' rendet bontja; den Augen — sehn, a' szemnek ellenére lenni, a' szemet bántani.

Szuwinken, l. Winken.

Szuvölben, ca. beholtos.

Szuvölben, ca. számlál (elő-ha valamit).

Szuvölben, ca. bekertel, be-övényel.

Szuvölben, ca. rh. behüz, (ajtó st.); oda hüz v. von; nevel, (harmol st.); okoz, szeres; meghi, csihi (valamire); sich diewil Unvorsichtigkeit eine Krankheit —, vigyázatlanságból magának betegséget okozni; man hat ihn bey dieser Veranlassung zugewogen, ezen tanácskozására őt elhitták.

Szuvölben, die; okozás, megkapás (valaminek); elhívás, meghívás.

Szuvölben, die; növedék marha.

Szuvölben, das; fogóvas (üvegputákban).

Szuvölben, ca. csip, megcsip (fogóval); einen —, valakit megcsipkedni.

Szuvölben, der; kényszerítés; eröltetés, (vizelleére, szekre, siker nélkül); aus —, eröltetésből; sich etnen — antöun, magát eröltetni.

Szuvölben, der, l. Zwangofen.

Szuvölben, der; kényszerített szolgálat, (p. o. robot).

Szuvölben, der; cséplő szellő.

Szuvölben, ca. kénytel, szorit.

Szuvölben, die, l. Zwangrecht.

Szuvölben, die; szar-bormány.

Szuvölben, l. Zwangherr.

Szuvölben, mn. kényszerítés nélküli; szabad, idő-

höz nem kötött, (p. o. folyóirat' füzetei).

Szuvölben, die; szarmalom.

Szuvölben, der; szar-bemese.

Szuvölben, das; kényszerítő jog.

Szuvölben, die; szar-bocsa.

Szuvölben, das; kényszerítő eszköz.

Szuvölben, die; szoros kötelesség.

Szuvölben, ih. erővel, kényszerítve.

Szuvölben, mn. hús.

Szuvölben, das; hússzeg.

Szuvölben, der; hússzados; hússzeves; hússzas.

Szuvölben, mn. hús-cvű v. esztendő.

Szuvölben, der; hússzontos, (teke).

Szuvölben, mn. hússzontos.

Szuvölben, mn. hússzodik.

Szuvölben, der; hússzad, hússzadcsó.

Szuvölben, kaz. ugyan; jöllehet, ámbar; und —, még pedig.

Szuvölben, der; azél, föltett szándék; in diesem Zwede habe ich es nicht gemacht, nem ezen célból tettem.

Szuvölben, der, Zwede, die; szög, (apró, kerekfejű), szögecs; társaszög, (cséllővéändl).

Szuvölben, ca. szöges, szögecsel. —, k. csélos; das zwedet dahin, es oda v. arra csélos.

Szuvölben, mn. cséltalan.

Szuvölben, mn. csélos, cséleseres; cséltirányos.

Szwedwibrig, mn. aszelle-
nes.

Szwelfal, der; kétség; es-
was in — stehen, vala-
mit kétségbe hozni; in
— stehen, kétségben len-
ni; außer v. ohne —,
kétség kívül.

Szwelfhaft, mn. és ih.
kötés, kétséges, bizony-
talan; kötesen, kétsé-
gesen, bizonytalanú.

Szwelfhaftigkeit, die; ké-
tesség, bizonytalanság.

Szwelfeln, k. kétel (vala-
mit), kételkedik, kétke-
dik (valamiben).

Szwelfelnoten, der; két-
ség' csomója.

Szwelfsucht, die; kétsé-
geskedés.

Szwelfstüchtig, mn. kétsé-
geskedő.

Szwelfter, der; kételkedő,
kétkedő.

Szwieg, der; ág.

Szwiegen, l. Pfropfen.

Szwieig, mn. ágas, bogas.

Szwiech, ih. keresztül, ke-
reszben, haránt.

Szwiechart, Szwiechballen se,
l. Querart, Querballen se.

Szwiechfell, das; rekesszom,
ágyékhártya.

Szwieg, der; törpe.

Szwiegfloss, die; törpeáloe.

Szwiegbaum, der; törpefa.

Szwiegbirke, die; törpanyír.

Szwieghof, der; törpekecs-
ke.

Szwieghöhne, die; gyalog-
passuly.

Szwieghüffel, der; törpe-
bivaly.

Szwieghörze, l. Palustich-
hörnchen.

Szwiegenjan, der; törpe-
tarnica.

Szwiegrerbe, die; gyalog-
borsó.

Szwiegentle, die; kanakúca.

Szwiegrinster, der; gatyás
rekettye.

Szwiegrgranate, die; mindig-
nyitó pomgranát.

Szwieghollunder, der; földi
bodza.

Szwieglasmin, der; törpe-
jazmin.

Szwieglöffler, der; törpeka-
lános.

Szwiegrmandel, die; hanga-
mondola.

Szwiegrmispel, die; alacson
nasspulya.

Szwiegrsch, der; vad v.
afrikai ökör.

Szwiegrnelle, die; homoki
szegfű.

Szwiegrpflanze, die; törpenö-
vény.

Szwiegrreiter, der; törpegem.

Szwiegrschuppe, der; rennek.

Szwiegrweide, die; kétanyas
fűs.

Szwiegrwolf, l. Goldwolf.

Szwieghöge, die, l. Pfäume.

Szwiech, mn. két, kettő.

Szwiechärmig, mn. kétkarú.

Szwiechhüchig, mn. kétbaas,
(izom).

Szwiechleinig, mn. kétlábú,
(állat).

Szwiechloot, das; bangó.

Szwiechblätterig, mn. kétle-
velű.

Szwiechbrücken, das; Zwey-
brücken, (város).

Szwiechduttig, mn. és ih.
kétértelmű, kötes; két-
értelműleg, kötesen.

Szwiechduttigkeit, die; kétér-
telműség.

Szwiechdrätzig, mn. kétnyű-
tős, kétfonalú, kétszála.

Szwiechdrittelstück, das; két-
harmad; forint.

Szwieper, der; kétfülleres.

Szwieperlein, mn. kétfüle.

Szwiepfach, Szwiepfästig, mn.
és ih. kettős, kétszeres;
kétszeresen; kétrét; —
legen, kétrét bajtani.

Szwiepfalter, der; lepe.

Szwiepfährig, mn. kétszárú.

Szwiepfügelig, mn. kétszár-
nyu.

Szwiepfühlig, l. Szwiecheinig.

Szwiepfüßelig, mn. kétfarmú.

Szwiepfiederig, mn. kéttagú.

Szwiepfroschenstück, das; két-
paraszos.

Szwiephündig, mn. kétkezü.

Szwiephaug, Szwiepmäßig,
mn. kétfüvű, kétkaszá-
laltű.

Szwiephenfeldig, mn. kétfülű.

Szwiephenrig, mn. kétfurú.

Szwiephörnig, mn. kétszarvú.

Szwiephörig, mn. kétévű v.
esztendő.

Szwiepfampf, der; párviadal.

Szwiepfestig, mn. kétfestű.

Szwiepfestig, mn. kétlatos.

Szwiechmal, ih. kétszer.

Szwiechmalig, mn. kétszeres.

Szwiechmännerech, die; két-
férjűség.

Szwiechmünerig, mn. két-
férjű, (nő); kéthímes,
(nővény).

Szwiechmünnich, mn. kétsze-
mélyes, (szövésrész, nyo-
szolya se.).

Szwiechmässig, mn. kétárbo-
cárú.

Szwiechmonathlich, mn. két-
hónapos; kéthónapi.

Szwiechpänder, der; kétfon-
tos, (ágyu).

Szwiechpändig, mn. kétfontos.

Szwiechrädertig, mn. kétkere-
kű.

Szwiechruderig, mn. kétrudú,
kétevezőjű.

Zwinnen, ca. és k. sodor, csérnás.
 Zwinnen, das; sodrás.
 Zwitner, der; sodró.
 Zwiernfaul, der; csérnagombolyag.
 Zwiernühle, die; csérnamolna.
 Zwiernrad, das; sodró roka.
 Zwiernsfaben, der; csérnászál.
 Zwischen, ej. köze; között; ez íf noch viel Platz — beyden Häusern, a' két ház között még sok hely van; — die Räder kommen, kerekék közé akadni; — geht und morgen, ma' vagy holnap.
 Zwischenbegebenheit, die; közben esett történet.
 Zwischenbegriff, l. Mittelbegriff.
 Zwischenbeck, das; földköz, (hajókon).
 Zwischenfall, der; közbejött eset.
 Zwischengebäude, das; közép-épület.
 Zwischengefang, der; közbevetett ének.
 Zwischengehörs, l. Halbgehörs.
 Zwischenhandel, der; áruzállítás, áruküldözés.
 Zwischenhändler, der; áruküldözés.
 Zwischenhandlung, die; melléktörténet, (episodium).
 Zwischenlinie, die; közpovonal.
 Zwischenmaßigkeit, die; lo-ránt, oszonna.

Zwischenmauer, die; közfal.
 Zwischenort, der; közbenfekvő hely.
 Zwischenperson, die, l. Mit-tefsmann.
 Zwischenpfeiler, der; közep-oszlop.
 Zwischenraum, der; köz, hézag.
 Zwischenrede, die; közbenmondott beszéd.
 Zwischenregierung, die, Zwi-schenreich, das; időközi kormány.
 Zwischenriemenmuffeln, l. t. bordakösti ismok.
 Zwischenruf, der; közbeve-tett mondat.
 Zwischenspiel, das; közbevetett játék.
 Zwischenpruch, der; közbe-szóló itélet.
 Zwischenkunde, die; óráköz.
 Zwischenzustand, der; köz-bejött körülmény.
 Zwischenwall, der; kössáncz.
 Zwischenwand, die, l. Schei-dewand.
 Zwischenwort, das; indulat-szó.
 Zwischenzelle, die; közepső-sor.
 Zwischenzeit, die; időköz.
 Zwiß, der, Zwißigkeit, die; szívódás, rigolya.
 Zwißig, mn. szívódó, ri-golyás.
 Zwißhern, k. csicsereg, csiripol; oxirpol; wie die Alten sungen, so — die Jungen, kicsiny osikó nagy derostál hámat vonni tanul restál.

Zwölfter, der; caira, himnő, korcs.
 Zwölfterpflanze, die; nö-s-himes növény.
 Zwo, l. Zwen.
 Zwölff, mn. tizenkét, tizen-kettő.
 Zwölfted, das; tizenkétszeg.
 Zwölfter, der; tizenkettős; tizenkettedes.
 Zwölfterten, mn. tizenkét-szele.
 Zwölftfach, mn. és ih. tizen-kétszeres; tizenkétszerese-n; tizenkétrét.
 Zwölffingerdarm, der; nyom-bél.
 Zwölffährig, mn. tizenkét-évű v. esztendő.
 Zwölffährig, mn. tizenkét-latos.
 Zwölftmonatlich, mn. tizen-két hónapi.
 Zwölffpfünder, der; tizen-kétfontos, (ágyu st.).
 Zwölffpfündig, mn. tizenkét-fontos, (golyó st.).
 Zwölffstellig, mn. tizenkét oldalú.
 Zwölffstündig, mn. tizenkét órai.
 Zwölffstünder, der; tizen-kétórás, (24 órából 12-t tölts hányamunkás).
 Zwölffstügig, mn. tizenkét-napos; tizenkét napi.
 Zwölftte, mn. tizenkettedik.
 Zwölfttel, das; tizenketted-rész.
 Zwölftent, ih. tizenketted-asser.
 Zwölfter, der, l. Dußend.

A' német nyelv' rendhagyó igéi *)
betűrendben.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részeseülő.
Baßen	bäcßt, bächt	baf, büfe +	baß	gebacfen.
Befehlen	befiehlßt, befiehlt	befahl, beföhle	befiehl	befohlen.
Befießen	— —	beßiß, beßiffe	beßeife	beßiffen.
Beginnen	— —	begann, begönne	beginne	begonnen.
Beißen	— —	biß, biße	beiß, (beiße)	gebißen.
Bergeu	birgßt, birgt	barq, bärke	birg	geborgen.
Berßen	— —	barßt (borßt)	birßt +	geborßen.
Befinnen	— —	börße +	—	—
Betrogen v.	— —	befann, befönne	besinne	besonnen.
Betrügen	— —	betrog, betröge	betrüge	betrogen.
Bewegen 1.	— —	bewog, bewöge	bewege	bewogen.
Biegen	— —	bog, böge	biege	gebogen.

* Hol a' mutató mód' jelen idejének egyes első személye kitéve nincsen, ez mindig rendkövető. Az ugyan ezen mód' 's idő' egyes második és harmadik személyei helyett álló vonalkák jelentik, hogy ezek szinte rendkövetőleg hajtogattanak. A' †-tel jegyzett ige vagy idő rendkövetőleg is hajlítható. A' latin betűkkel nyomtatott szók oly alakjaik az igéknek, mellevk elavultak ugyan már, de a' költőktől a' szokottabbak helyett ma is használtak. Hol bővebb magyarázat kívánatnék, ismételtetések' elkerülése végett, a' szótár' czikkelyeire hivatkozunk.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- osoló mód.	Múlt részesülő.
Bieten	— — (beutst, beut)	bot, böte	biete (beut)	geboten.
Binden	— —	band, bände	binde	gebunden.
Bitten	— —	bat, bäte	bitte	gebeten.
Blasen	bläsest, bläset	bließ, bliese	blase	geblasen.
Bleiben	— —	blieb, bliebe	bleibe	geblieben.
Bleichen 1)	— —	blieh, bliehe	bleiche	gebleichen.
Braten 2)	brätst, brät †	briet, briete †	brate	gebraten.
Brechen	brichst, bricht	brach, bräche	brich	gebrochen.
Brennen	— —	brannte, brännte	brenne	gebrannt.
Bringen	— —	brachte, brächte	bringe	gebracht.
Denken	— —	dachte, dächte	denke	gedacht.
Dingen	— —	dung, dünge	dinge	gedungen. (gedingt).
Dreschen †	drischest, drischt	drösch, drösche (v. bräsch, bräsche)	drisch	gedroschen.
Dringen	— —	drang, dränge	dringe	gebrungen.
Dürfen (egy bedür- fen is)	ich darf, du darfst, er darf, wir dür- fen, ihr dürft, sie dürfen; fogl. ich dürfte etc.	durste, dürftst	dringe (nincsen)	gedurft.
Empfangen	empfangst, empfängst	empfieng, empfienge	empfang	empfangen.
Empfehlen	empfehlst, empfehlt	empfohl, empföhle	empfehl	empfohlen.
Empfinden	— —	empfanb, empfanbe	empfinde	empfunben.
Erbleichen	— —	erblich, erbliche	erbleiche	erbliehen.
Erküren	— —	erfor, erköre	erküre	erkoren.
Erlöschen 1. Erlöschen 3)	erlöschest, erlöschst	erlosch, erlösch	erlösch	erloschen.
Erschallen †	— —	erscholl, erschölle	erschalle	erschollen.
Erschrecken 4)	erschrickst, erschrickt	erschrak, erschräke	erschrick	erschrocken.
Erwägen	— —	erwog, erwäge	erwäge	erwogen.

1) Csak „halványodik, sápul“ értelemben rendhagyó.

2) Csak mint cselekvő ige szokott rendkövetőleg is hajtogattnai.

3) L. Auslöschén 's Verlöschén cikkelyeket is.

4) Csak mint közép ige rendhagyó.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részeseülő.
Essen	isst, isst v. isst	aß, aße	iß	geessen.
Fahren 1)	fährt, fährt	sich, siehe	fahre	gefahren.
Fahren 2)	fährt, fährt	fuhr, führe	fahre	gefahren.
Fallen	fällt, fällt	fiel, fiel	falle	gefallen.
Fangen	fängt, fängt	fang, fange	fange	gefangen.
Fechten	fecht, fecht †	focht, fochte	sicht †	gefochten.
Finden	— —	sand, fände	finde	gefunden.
Flchten	flcht, flcht †	flcht, flächte	sicht †	geflchten.
Fliegen	— —	flog, flöge	fliege	gefliegen.
	(fliegt, fliegt)		(flieg)	
Fliehen	— —	flöh, flöhe	fliehe	geflohen.
	(fluchst, fluchst)		(fluech)	
Fließen	— —	flöß, flöße	fließe	geflossen.
	(flussesst, flussesst)		(fluess)	
Fressen	frisst, frisst	frass, fräße	friß	gefressen.
Frieren	— —	fror, fröre	friere	gefroren.
Gähren	— —	gohr, göhre †	gähre	gegohren.
Gebären	gebirt, gebirt †	gebar, gebäre	gebäre	geboren.
Geben	gibt, gibt v. gibst,	gab, gäbe	gieb, v. gib	gegeben.
	gibt			
Gebieten	— —	geböt, geböte	gebiete	geböten.
	(gebeutst, gebeut)		(gebeut)	
Gedeihen †	— —	gedieh, gediehe	gedeihe	gediehen.
Gehen	— —	ging, ginge	gehe (geh)	gegangen.
Gelingen	— —	gelang, gelänge	geling	gelingen.
Gelten	gilt, gilt	galt, gälte (gölte)	gilt	gegolten.
Genesen †	— —	genas, genäle	genes	genesen.
Genießen	— —	genoss, genosse	genieße	genossen.
	(geneusst, geneusst)		(geneuss)	
Geschehen	geschieht, geschieht	geschah, geschähe	geschehe	geschehen.
Gewinnen	— —	gewann, (gewänne)	gewinne	gewonnen.
	— —	gewünne		
Gießen	— —	goß, göße	gieße v. gieß	gegossen.
	(geusst, geusst)		(geuss)	

1) = fangen; elavált; félmúltja szokatlan.

2) Származékai, willfahren-t kivéve, mind rendhagyók.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részeseülő.
Gleichen 1)	— —	glich, gläche	gleiche	geglichen.
Gleiten †	— —	glitt, glitte	gleite	geglichen.
Glimmen †	— —	glomm, glömmte	glimme	geglimmen.
Graben	gräbst, gräbt	grub, grübe	grabe	gegraben.
Greifen	— —	griff, griffe	greife (greif)	gegriffen.
Haben 2)	— —	— —	— —	— —
Halten	hält, hält	hielt, hielt	halte (halt)	gehalten
Hangen	— —	hing, hänge	hang	gehangen.
Hauen	— —	hieb, hiebe †	haue	gehauen.
Heben	— —	hob, höbe (hub, hübe)	hebe	gehoben.
Heißen	— —	hieß, hieße	heiße	geheißen.
Helfen	hilft, hilft	half, halfte (neq hölfe v. hülfte is)	hilf (helfe)	geholfen.
Reifen †	— —	riff, riffe	reife	geriffen.
Rennen	— —	rannte, rennete	renne	gerannt.
Rimmen †	— —	klomme, klömmte	klimme	geklommen.
Ringen 3)	— —	klang, klänge	klinge	geklungen.
Rreifen †	— —	kniff, kniffe	kneife	gekniffen.
Rreipen †	— —	kniep, kniepe	kneipe	gekniepen.
Rommen	— —	kam, käme	komm	gekommen.
Rönnen	kann, kannst, kann; foglaló: könne jc.	konnte, könnte	könne	gekonnt.
Rriechen	— — (kreichst, kreucht)	froch, fröche	frieche (frieck) (kreuch)	gefrochen
Rüren	— —	for, före	füre	gefören.
Laden †	— —	lub, lüde	lade	geladen.
Laffen 4)	lässest, läßt	ließ, ließe	laß (lasse)	gelassen.
Laufen	läufst, läuft	lief, liefe	laufe (lauf)	gelaufen.

1) Csak mint közép ige rendhagyó.

2) Hajtogatása nyelvtanító könyvekben feltalálható.

3) Csak mint közép ige hajtogatattik rendhagyólag.

4) „Branlassen“ rendkövető.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód	Múlt részeseülő.
Leiden 1)	— —	litt, litte	leide	gelitten.
Reiben	— —	lieb, liebe	leibe	gelieben.
Lesen	liesest, ließt	las, läse	lies	gelesen.
Liegen	— —	lag, läge	liege	gelegen.
Lügen	— —	log, löge	lüge	gelogen.
	(leugst leugt)		(leug)	
Mahlen 2)	mählt, mählt †	muhl, mühle †	mable (mahl)	gemahlen.
Weiden	— —	mied, miede	miede	gemieden.
Meiken †	milfst, milft	molk, mölke	milf	gemolken.
Meßen	mißest, mißt	maß, mäße	miß	gemessen.
Mögen	ich mag, du magst, möge sc.	mochte, möchte	möge	gemocht.
Müssen	ich muß, du mußt, er muß; foglalo: mußte sc.	mußte, mußte	(nincsen)	gemußt.
Nehmen	nimmst, nimmt	nahm, nähme	nimm	genommen.
Nennen	— —	nannte, nennte	nenne	genannt.
Pfeifen	— —	pfiß, pfiße	pfeife	gepfeifen.
Pflegen 3)	— —	pflog, pflog	pflege	gepflegen.
Preisen †	— —	pries, priese	preise	gepriesen.
Quellen 1.	quillst, quillt	quoll, quolle	quill	gequollen.
Quellen.	— —	— —	—	gerochen. †
Räthen	räthst, räth	rieth, rieche	rathe	gerathen.
Reiben	— —	rieb, riebe	reibe	gerieben.
Reißen	— —	riß, riße	reiße (reiß)	gerissen.
Reiten 4)	— —	ritt, ritte	reite	geritten.
Reunen †	— —	rannte, rennete	renne	gerannt.
Riechen	— —	roch, röche	rieche (riech) (reuch)	gerochen.
	(reuchst, reucht)			

1) „Verleiden“ rendkövető.

2) Mahlen = örül; malen = fest. Némely írónál mind a' két érte-
lemben h-val fordul elő; csak „örül“ értelemben rendhagyó.

3) „Ápol és szokik“ értelemben rendkövető.

4) L. „Bereiten“ cikkelyt.

Határta- lan mód.	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és fog- laló mód.	Paran- csoló mód.	Múlt részszülő.
Ringen	—	rang, ränge	ringe	gerungen.
Minnen	—	kann, könne	rinne	geronnen.
Rufen	—	rief, riefe	rufe	gerufen.
Malen	—	—	—	gemalen. †
Saugen †	—	saug, söffe	saufe, (sauf)	gesaugen. †
Schlagen I.	—	sog, söge	sauge (saug)	geschlagen.
Schaffen	—	schuf, schufe	schaffe	geschaffen.
Schneiden	—	schneid, schiere	scheide	geschneiden.
Schreiben	—	schien, schiene	schreibe	geschrieben.
Schreiben	—	schrieb, schrie	schreibe	geschrieben.
Schelten	—	schalt, schälte	schilt (schilt)	gescholten.
Scheren	—	(schälte)	—	—
Schieben	—	schob, schöbe	schere	geschoben.
Schreiben	—	schob, schöbe	schiebe	geschrieben.
Schinden	—	schind, schände	schinde	geschunden.
Schlagen	—	schlies, schließe	schleife	geschlagen.
Schlagen I)	—	schlug, schlugt	(schlug)	geschlagen.
Schleichen	—	schlich, schliche	schleie	geschlichen.
Schleichen I.	—	schlich, schliche	schleie	geschlichen.
Schleifen	—	schleif, schließe	schleife	geschliffen.
Schreiben	—	schleif, schließe	schleife	geschliffen.
Schreiben	—	(schleusst, schleust)	(schleusst)	geschliffen.
Schlingen	—	schlang, schlänge	schlinge	geschlungen. †
Schmalzen	—	(schlinge)	—	geschmalzen.
Schmeißen	—	schmiss, schmiss	schmeiße	geschmissen.
Schmelzen I.	—	schmolz, schmolze	schmelze	geschmolzen.
Schmelzen	—	schmolz, schmolze	schmelze	geschmolzen.
Schneiden	—	schnitt, schnitt	schneide	geschnitten.

1) „Rathschläger und Werthschläger“ renklövertök.

Határtalan mód.	Mutatozó mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és foglalozó mód.	Parancsoló mód.	Múlt részesülő.
Eyringen	— —	spring, springe (springe)	springe	gesprungem
Stechen	sticht, sticht	stach, stäche	stich	gestochen.
Stechen † 1. Stechen	sticht, sticht	stak, stäke	stich	gesteckt.
Stehen	— —	stand, stände	stehe (steh)	gestanden.
Stehlen	stiehl, stiehlt	stahl, stähle	stiehl	gestohlen.
Steigen	— —	stieg, stiege	steige (steig)	gestiegen.
Sterben	stirbt, stirbt	starb, stürbe	stirb	gestorben.
Stieben †	— —	stob, stöbe	stiebe	gestoben.
Stufen	— —	stuf, stünfe	stunfe	gestufen.
Stoßen	stößt, stößt	stieß, stieße	stoße (stoß)	gestoßen.
Streichen	— —	strich, striche	streiche	gestrichen.
Streiten	— —	stritt, stritte	strece	gestritten.
Thun	thue, thuest, thut	that, thäte	thue	gethan.
Tragen	trägst, trägt	trug, trüge	trage	Betragen.
Treffen	triffst, trifft	traf, träfe	triff	Betroffen.
Treiben	— —	trieb, triebe	treibe	Betrieben.
Treten	trittst, tritt	trat, träte	tritt	Betreten.
Triefen †	— —	troff, tröffe	trief (triefe)	getroffen.
Trinken	(treuffst, treuft)	trank, tränke	trinke (trinf)	getrunken.
Trügen	— —	trog, tröge	trüge	getrogen.
Verbleichen	— —	verblüch, verblüche	verbleiche	verblüchen.
Verderben 1. Verderben	verdirbst, verdirbt	verdarb, verdürbe	verdirb	verdorben.
Verdröhen	— —	verdroß, verdröffe	—	verdröhen.
Vergeffen	(verdreusst)	— —	—	—
Vergleichen	vergiffest, vergift	vergaß, vergäffe	vergift	vergeffen.
Verhehlen	— —	verglich, vergliche	vergleiche	verglichen.
Verlieren	— —	verhohl, verhöhle	verhehle	verhohlen.
Wachsen	wächst, wächst	wuchs, wüchse	verliere	verloren.
Wägen	— —	wog, wöge	wachse	gemachsen.
Waschen	wäschest, wäscht	wusch, wüsch	wäge	gemogen.
Weben 1. Weben	— —	wob, wöbe	wäsche	gewaschen.
Weichen 1. Weichen	— —	wich, wiche	webe	gewoben.
Weisen	— —	wies, wiese	weiche	gewichen.
			weise	gewiesen.

Határtalan mód:	Mutató mód. Jelen idő.	Félmúlt idő. Mutató és foglalo mód.	Parancsoló mód.	Múlt részesülő.
Wenden † Werben Werben	— — wirbst, wirbt (hajtogatása nyelvtanító köny- vekben feltalálható.)	wand, wendete warb, würbe	wende wirb	gewandt. geworben.
Werfen Wiegen 1. Wiegen	wirfst, wirft — —	warf, würfe wog, wöge	wirf wiege	geworfen. gewogen.
Winden Wirren † Wissen	— — — — ich weiß, du weißt, er weiß; foglalo: wisse 3c.	wand, wände worr, wörre wußte, wüßte	winde wirre wisse	gewunden. geworren. gewußt.
Wollen	ich will, du willst, er will; foglalo: wolle 3c.	wollte, wollte	(wolle)	gewollt.
Zeihen Ziehen Zwingen	— — — — — —	zieh, ziehe zog, zöge zwang, zwänge	ziehe zieh (ziehe) zwinge	gezichen. gezogen. gezwungen.

Minden előragos vagy összetett ige, a' mennyiben rendhagyó lehet, ezen törzsökigék között keresztessék fel, p. o. gebieten, verbieten keresztessenek Bieten alatt; abstehen, aufstehen, entstehehen, verstehehen 3c. keresztessenek Stehen alatt 3c.

T U D N I V A L Ó K.

1. Ezen Zsebszótárt, mellynek iratására a' magyar tudós társaság' héti ülése 1831-ben December' 2-dikán fogadta el az indítványt, nem vallja még saját dolgozásának a' társaság, 's nem kezeskedik tehát minden benne lévő szóról, hanem kijöttét egyedül úgy eszközölte, mint eddig is már, tiszteletdíjjal, más külön írók' munkáiéit. Az országos köz kívánatnak ohajtott csak e' szerint ezzel előlegesen eleget tenni, hogy a' bővülő 's ujuló nyelv' szavait addig is magyarázza más nyelvhez mérve egy gazdagabb szókönyv, míg a' hosszabb időt kívánó nagy magyar szótárt a' társaság mint egyik főbb tárgyát maga készítheti el, a' mennyire csak lehet, minden tájbeli, minden elavult és folyamatban lévő szó' felvételével, az újak' megvitatásával, 's nyelv-tudományi nézeteinek is kinyilatkoztatása mellett; és abból, alaprajza szerint, közre, többféle nyelvhez alkalmazott kivonatokat bocsáthat.

2. Ezen feltételekkel hagyta helyben a' héti ülés 1831-ben December 27-dikén részint Schedel Ferencz és Vörösmarty Mihály rendes tagok' szótárirási javaslatát, részint ahhoz utasításokat csatlott, mellyekhez képest e' Zsebszótár' írása és szerkeztetése folya 's folyt is. Megemlíti azokat az előbeszéd.

3. 1832-ben Januarius' 30-dikán tartott héti ülésben az enlített két rendes tag' jelentése az iránt, hogy ők ketten, általok a' társaság' tagjai és nem azok közül is választott társakkal egyesültek 's az érdeklött Zsebszótár' készítését magokra vállalják, úgy fogadtatott el megállított feltételek és utasítás mellett, hogy a' vállalkozó segéd-társaknak nevei is kitéssenek.

4. A' társaság által kiadott kéziratok közül ez : XX-dik számu.

A' m. tud. társaság' határozata szerint a' Martius' 30-dikán tartott héti ülésből. 1835.

Döbrentei Gábor mk.
titoknak.

